

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமஃ

ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த

நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தம்

முன்றும் பதிப்பு

திருவல்லிக்கேணி

தமிழ்ப்பண்டிதர்

சே. கிருஷ்ணமாசாரியரால்

செனனை

ஸக்ஸஸ் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ருதிரோத்காரிஸ்

விலை ரூபா ௩—௮—௦

சே. கிருஷ்ணமாசாரியர்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பந்தாய புஸ்தகசாலை

19 - தேன்னண்டை மாடவீதி

திருவல்லிக்கேணி.

ஸ்ரீ முகவுரை.

நாலாயிரத் திவ்யபிரபந்தமானது—ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேஸ்வரனது கிருபையால் ஸம்ஸாரிசேதநர்களின் உஜ்ஜீவந்தின்பொருட்டு இந்த உலகினுள் நீங்க வந்து உதித்த ஆழ்வார்கள் பதினொருவரும் ஆண்டாள் ஒருத்தியுமாகிய பன்னிருவரும் அந்தமிழால் நற்கலைகளை ஆய்ந்து உரைத்த எம்பெருமானது ஸ்தோத்ரரூபமான இருபத்துநான்கு பிரபந்தங்களின் ஸமுதாயமாகும். நித்தியசூரிகளின் அம்சமாகத் திருவவதரித்த இவ்வாழ்வார்கள் எம்பெருமானால் மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்று அப்பெருமானைத் தமது நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணால் நன்கு அனுபவித்த அநுபவம் உள்ளடங்காமல் பெருக்கெடுத்துப் புறம்பேவழியத் திருவவதரித்தன வாதலால், இந்தப்பிரபந்தங்கள் “அருள்கொண்டு ஆயிரம் இன்தமிழ் பாடினாள்” என்கிறபடியே பகவத்கிருபையாலுண்டான ஞானக்கண்மூலமாகப் பகதிபலாத்தாரத்தாலே அவதரித்தனவாய், பகவேதகபரங்களாய், விலக்ஷணங்களாய், போக்யங்களாய், பகவந்முகோல்லாஸஹேதுக்களாய், அநத எம்பெருமானைத்தவிர வேறென்றைப் பிரதிபாதி யாதனவாய் ஸாரதமங்களாய், வேதத்தைக்காட்டிலும் விஞ்சியனவாய், எம்பெருமானது பர வ்யூஹ விபவ அந்தரியாமி அர்ச்சை யென்கிற ஜீவகை நிலைகளையும் குறிப்பனவாயிருந்தாலும் அர்ச்சையையே முக்கிய தமமாகக் கொண்டனவாய், பெண்ணுக்கும் பேதைக்குங்கூட எளிதில் அப்ய விக்ஷத்தக்கனவாய், அப்யவரித்தவர்களுக்குப் பிறவித்துயரறுத்து அந்தமில் பேரின்பத்தை யளிக்கவல்லனவாய், செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாய், கற்பனை அலங்காரம் சொந்தசெறிவு பொருட்பொலிவு ஆழ்ந்தகருத்து வ்யங்க்யார்த்தம் முதலிய காவ்யலக்ஷணங்களிற் குறைவில்லாதனவாய், முமுகுக் களுக்கு அவச்யம் அறியவேண்டிய அர்த்தபஞ்சகத்தையும் விசமதமாகப்பிரதிபாதிப்பனவாய், ஆங்காங்கு ஸ்வாபதேசம் நிரம்பப்பெற்றனவா யிருக்கும். ரஹஸ்யஸம்பந்தயத்துக்குப் பிரதான காரணபூதங்களான இந்தப்பிரபந்தங்கள் “கண்ண! நினைதனக்கும் குறிப்பாகில் கற்கலாம் கவியின்பொருள்தானே” என்றும், “ஆரார் வானவர்கள் செவிக்கினியசெஞ்சொல்லே” என்றும் ஸர்வஜ்ஞனான ஈசுவரனையும் ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்று நிர்மல ஜ்ஞானவான்களாகிய விண்ணுளாரையும் ஈடுபடுத்தி மென்றால், இந்தத் திவ்யப்பிரபந்தங்களின் பெருமை மந்தமதிகளான நம்மாற் சொல்லும் தரமுடையதோ?

திவ்யபிரபந்தங்களின் முநியமான அர்த்தம்—இப்படிப்பட்ட திவ்யியப்பிரபந்தங்களிற் பேசுகின்ற அர்த்தங்கள்தாம் எவையென்னில்:—ஆத்மாக்கள் அறியவேண்டிய பரப்ரஹ்மஸ்வரூபமும், அடைகிற ஆத்மாக்களின் ஸ்வரூபமும், அடைதற்கு உரிய உபாயத்தின் ஸ்வரூபமும், அடைவதற்குப் பெறவேண்டிய பலத்தின் ஸ்வரூபமும், பலத்தைப் பெறவொட்டாது தடுக்க

கும் விரோதியின் ஸ்வரூபமும் என்கிற அர்த்தபஞ்சகங்களுமாம். இவைகள் தாம் வேதங்களாலும், இதிஹாஸ புராணங்களாலும், வேதவேதார்த்தங்களை யறிந்த மஹாத்மாகங்களாலும் சொல்லப்படுபவை.

இந்தப் பிரபந்தங்கள்:—க. திருப்பல்லாண்டு, உ. பெரியாழ்வார்திருமொழி, ஈ. திருப்பாவை, ச. நாச்சியார்திருமொழி, ஞ. பெருமாஸ்திருமொழி, ங. திருச்சந்தவிருத்தம், எ. திருமாலே, அ. திருப்பள்ளியெழுச்சி, கூ. அமல னாதிபிரான், க. கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு என்னும் பத்துப்பிரபந்தங்கள் அடங்கிய முதலாயிரமும், கக. பெரியதிருமொழி, கஉ. திருக்குறந்தாண்டகம், கக. திருநெடுந்தாண்டகம் என்னும் மூன்று பிரபந்தங்கள் அடங்கிய பெரியதிருமொழி என்னும் இரண்டாவது ஆயிரமும்; கச. முதல்திருவந்தாதி, கரு. இரண்டாந்திருவந்தாதி, கசு. மூன்றாந்திருவந்தாதி, கஎ. நான்முன் திருவந்தாதி, கஅ. திருவிருத்தம், கக. திருவாசிரியம், உ. பெரியதிருவந்தாதி, உக. திருவெழுக்கற்றிருக்கை, உஉ. சிறியதிருமடல், உக. பெரியதிருமடல் என்னும் பத்துப்பிரபந்தங்கள் அடங்கிய இயற்பா என்னும் மூன்றாவது ஆயிரமும்; உச. திருவாய்மொழி என்னும் நான்காவது ஆயிரமுமாம். இவைகளின் பாசாங்களை எண்ணிப்பார்க்குமிடத்தில் ஸங்கையிற் சிறிது குறைந்திருப்பினும் குறைந்த சொச்சத்தொகையைக் கருதாது நாலாயிரதீவ்யபரபந்தங்கள் என்று இவை திருநாமம் படைத்தன.

இந்தப்பிரபந்தங்களின் முறைமை ஏற்பட்ட வகை:—‘திருப்பல்லாண்டு’ முதல் ‘அமலனாதிபிரான்’ ஈருணவை பிரணவார்த்தங்களாகையாலே முதலில் வைக்கப்பட்டனவென்றும், ‘கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு’ நமஸஸ்தார்த்தத்தை விவரிப்பதாகையாலே அது அவற்றின்பின்பு வைக்கப்பட்ட தென்றும், பெரிய திருமொழி முதல் பெரியதிருமடல் ஈருகவுள்ள பிரபந்தங்கள் மந்தரேசுவரமான நாராயண சப்த விவரணமாகையாலே அதன்பின்பு வைக்கப்பட்டனவென்றும், இந்தப்பிரபந்தங்களிலும் பொருட்பொருத்தத்தைக் கணிசித்தே பெளர்வாபர்யங்கள் ஏற்பட்டுள்ளனவென்றும், இவ்வாறு திருமந்தார்த்தப்ரதிபாதகங்களான பிரபந்தங்கள் வைக்கப்பட்டபின்பு த்வயார்த்தமாய்த் தீர்க்கசாணகதியைப்ரதிபாதிப்பதாய் ஸாரதமமான திருவாய்மொழி எல்லாவற்றுக்கும் சரமப்ரபந்தமாக வைக்கப்பட்ட தென்றும் * தமது தேவகாணவல்லமையால் கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பைக்கொண்டுப்ரமுஷிதமாய்ப்போன தீவ்யப்ரபந்தங்களை உத்தரிப்பித்த ஸ்ரீமந்தநாதமுனிகள் நம்மாழ்வாரிடத்திலே தீவ்யப்ரபந்தங்களை உபதேசத்தாற் பெற்றபோது இவ்வாறே நாலாயிரங்களையும் நம்மாழ்வார் அவர்க்கு உபதேசித்தன ரென்றும், இப்படி நம்மாழ்வார் நாதமுனிகளுக்கு அவயவியான தாம் அருளிசெய்த திருவாய்மொழியை

*பிரணவம் நமஸ் என்பவற்றின் விவரண மாதலால் முதலாயிரத்தை முதலாகவும், நாராயணசப்த விவரணமாதலால் பெரியதிருமொழியை இரண்டாவதாகவும், த்வயார்த்தவிவரணமாதலால் திருவாய்மொழியை மூன்றாவதாகவும், சமீபஸ்தோகவிவரணமாதலால் இயற்பாவை நான்காவதாகவும் நமது முன்னோர்கள் முறைப்படுத்தினார்கள் என்று கூறுவாரு முண்டு?

நீதியாளுஸ்தாநதும், கோயில்திருவாய்மொழியும்:—இப்படி மஹத்தான வைபவங்களை யுடைய திவ்வியப்பிரபந்தங்கள் முழுவதையும் தினந்தோறும் ஸேவிப்பது இயலாமையாலே, அவற்றுள்ளே திருப்பாவை திருப்பள்ளி யெழுச்சி யிரண்டும் எம்பெருமானைத் திருப்பள்ளியுணர்த்தி அப்பெருமானிடத்திற் றைங்கரிப்புகொள்ளும் பிரபந்தங்களாகையால் அவை ப்ராதுகாலத்தில் நித்யம் அதுஸந்தேய மென்றும், ஆழ்வார்கள் திவ்யஸூக்திகளைச் சேவிக்கும்போதெல்லாம் முதலில் வேதத்துக்கு ஒமென்னுமது போன்ற மங்களா சாஸநபரமான திருப்பல்லாண்டு அதுஸந்தேய மென்றும், திருவாய்மொழி யதுஸந்தாநத்திற்குப் பூர்வோத்தரங்களில் நம்மாழ்வார்விஷயமான கண்ணி துண்சிறுத்தாம்பு அதுஸந்தேயமென்றும், ஸந்நிதிகளிலெல்லாம் ஸாயங்காலங்களில் திருப்பல்லாண்டு முதல் சிலபிரபந்தங்கள் நித்யமாக அதுஸந்தேயங் கென்றும், இப்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவதரம்பரவர்த்தகரான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள்முதலிய பூர்வாசார்யபரம்பரைகள் திவ்யப்பரந்தாநுஸந்தாநங்களில் சில நிஷ்கர்ஷமான அநுஷ்டாநங்களை ஏற்படுத்தினார்களென்றும்; இப்படியே திருவாய்மொழியில் முதற்பத்தில் முதலிரண்டு திருவாய்மொழிகளையும் பத்தாம்பத்தில் இறுதியிரண்டு திருவாய்மொழிகளையும், மற்றையெட்டுப்பத்துக்களிலும் ஸாரமாண

ஒவ்வொரு திருவாய்மொழியையும் தேர்ந்தெடுத்து அந்தப் பன்னிரண்டு திருவாய்மொழிகளையும் 'கோயில்கீருவாய்மொழி' என்று பேரிட்டு அவை திருவாய்மொழிமுழுதையும் ஸேவிக்க இயலாசபோது அதுஸந்தேயங்களாக ஏற்படுத்தப்பட்டனவென்றும் ஸம்பந்தாயஜ்ஞரான பெரியோர் அருளிச்செய்வார்.

திவ்வியபிரபந்தங்களின் வேதஸாம்பம் :—ஆழ்வார்களில் கடைக்குட்டியான திருமங்கையாழ்வார் எம்பெருமானருளால் திருந்திச் சதுர்வேதஸாரமாக நம்மாழ்வாரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட திருவிருத்தம் திருவாசிரியம் பெரிய திருவந்தாதி திருவாய்மொழி என்ற திவ்வியப்பிரபந்தங்கள் நான்குக்கும் சேகஷ்வியாகரணம் சந்தஸ் நிருத்தம் ஜ்யோதிஷம் கல்பம் என்ற வேதாங்கங்கள் ஆறு போலப் பெரியதிருமொழி திருக்குறுந்தாண்டகம் திருநெடுந்தாண்டகம் திருவெடுகூற்றிருக்கை சிறியதிருமடல் பெரியதிருமடல் என்ற பிரபந்தங்கள் ஆறையும் அருளிச்செய்து திருவரங்கம்பெரியகோயிலிற் கைங்கரியஞ்செய்து வருகையில் ஒருநாள் பெருமாள் திருமுன்பே திருநெடுந்தாண்டகத்தைத் தேவகானத்தாற் பாடிக்கொண்டு மனமுருகிநிற்க, அதற்குத் திருவுள்ளமுவந்த ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு 'உமக்கு வேண்டுவது யாது?' என்று திருவுள்ளமாக, ஆழ்வாரும் பணிந்து 'நாயன்தே! நம்மாழ்வார் திருவாய்மலாதநருளிய தமிழ்வேதமாகிய திருவாய்மொழியை மார்கழிமாஸத்தில் நடக்கும் திருவத்யயநோத்ஸவத்தில் வடமொழிவேதத்துடனே திருச்செவிசாரத்தியருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் அவ்வாறே அதுகூறும் செய்தின்பு, பெரிய பெருமாள் பிரஸாதித்த திருமுகப்பட்டயப்படியே திருமங்கையாழ்வார் ஆழ்வார் திருநகரியிலிருந்து நம்மாழ்வாரை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவந்து மார்கழிமாஸத்தில் சுசீலபக்ஷத்து ஏகாதசிதொடங்கிப் பகலில் வடமொழிவேத பாராயணமும் இரவில் திராவிடவேதமாகிய திருவாய்மொழிபாராயணமுமாகப் பத்துநாள் திருவத்யயநோத்ஸவம் குறைவற நடக்கும்படி செய்தருளினார். இப்படியே கலியன்காலம்வரையில் நடந்துவந்தது. பிறகு, கலிதோஷத்தால் திவ்யப்ரபந்தங்கள் ப்ரமுஷிதங்களாயப்போக, வெறுகாலமகழித்து அந்தத்திவ்யப்ரபந்தங்களை உத்தாரணம்பண்ணி ஸ்ரீவைஷ்ணவநாமங்களை ஸ்தாபித்த ஸ்ரீமந்தநாதமுனிகள், நின்றுபோயிருந்த திருவத்யயநத்திரு விழாவை ஸ்ரீரங்கநாதனது சாஸனத்தினால் நடப்பித்ததுமன்றி, ஏகாதசிக்கு முன்பு பிரதமைமுதல் 'பகல்பந்து' என்று பெயர்வைத்து அந்தத்தினங்களில் முதலிரண்டு ஆயிரங்களையும் ஸேவிக்கும்படிக்கும், இராப்பத்தில் திருவாய்மொழி சாத்துமறையான மறுநாளில் இயற்பாவைச் சேவித்து முடிக்கும்படிக்கும் திட்டஞ்செய்தனர். (இயற்பாசாத்துமறைக்குமறுநாள் திருப்பல்லாண்டதொடக்கம் ; இதன்பிறகுதான் திருகங்களிலெல்லாம் திவ்வியப்பிரபந்தங்கள் ஸேவிக்கலாம்.)

பின்பும், அந்தநாதமுனிகள், பெரியபெருமாள்நியமனத்தால் வேதஸாம்பம் பெற்ற திராவிடவேதத்துக்கும் வடமொழிவேதத்துக்குப்போலவே உத்ஸர்ஜன உபக்ரமகாலங்களை நியமிக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு பெருமாள் தைலக்காப்புச் சாத்திக்கொள்ளும் திருக்கார்த்திதொடங்கி அத்யயந உத்ஸவ ஆரம்ப பரியந்தம் இந்தத்திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு உத்ஸர்ஜனகாலமென்றும், அந்தநாள் ணரில் எங்கும் திவ்யப்ரபந்தங்கள் ஸேவிக்கக்கூடாதென்றும், மார்கழிமாசத்.

தில் சுகலபாதமை தொடங்கித் திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு உபக்ரமகால மென்றும், அப்போதுதான் ஸந்திதிகளில் திவ்வியப்பிரபந்தம் தொடங்கி ஸேவிக்கலாமென்றும் சிலவரையறைகளை ஏற்படுத்தித் திவ்வியப்பிரபந்தத்தின் மகிமையைப் பாராட்டியருளினர்-

இராமாநுசுநூற்றந்தாதியின் சிறப்பு:—இப்படி ஸ்ரீமந்தாமுனிகள் காலம் தொடங்கி ஓராண்வழியாக நடந்துவந்த இந்த ஸம்பாதாயம் எம்பெருமானார் காலத்தில் பின்னும் பரவிச் செழித்து வளரலாயிற்று. அந்த எம்பெருமானார் காலத்திலே திருவரங்கத்தமுதலார் அவர்விஷயமாக அருளிச்செய்த பிரபந்தகாயத்திரியான இராமாநுசுநூற்றந்தாதி பெரியபெருமானருளால் அந்த அமுதனார்க்கு அருளப்பாடிட்டித் திருச்செவியார்த்தப்பட்ட தாதலால், அது முதல் அது ஆழ்வார்களருளிச்செயலகலோடு சேர்த்து அதுணந்திக்கலாயிற்று. ஆகவே, பிரணவார்த்தமான முதலாயிரத்தோடு நம்மாழ்வார்விஷயமான பாகவதசேஷத்தவத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் கண்ணினுண்சிறுத்ததாம்பைச் சோத்தாற்போலக் கைககரியத்திற் கையறுப்பதான இயற்பாவுடனே சேர்த்து இராமாநுசுநூற்றந்தாதியும் அநுஸந்திக்கத் தட்டிலலை.

திவ்யப்ரபந்த வ்யாக்யாநங்கள் :—ஓராண்வழியாக வந்த இந்தத் திவ்யப்ரபந்தங்களின் அர்த்தங்கள் முனபெல்லாம் உபதேசமுகமாய் வந்தன. ‘எம்பெருமானார்திசநம்’ என்று நம்பெருமாள் பேராதரத்தோடு பேரிட்டு நாட்டிம்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவவித்தாந்தத்தை எங்கும்பரவசசெய்த ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்தாமே இந்தத்திவ்யப்ரபந்தங்கட்கு வ்யாக்யாநம் இட்டால் அதற்குமேல் வேறொருவரும் வ்யாக்யாநம்செய்யாமல் அவ்வளவோடே நின்றுவிடு மாகையால் அங்ஙனமாகாது மேன்மேலும் கிளைத்துச் செழித்து வளரவேண்டுமென்னும் திருவுள்ளக்கருத்தாலே, தாம் வ்யாக்யாநமிடாமல் தமது புதரஸ்தாரீயராக அபிமாநித்திருந்த திருக்குருகைப்பிரானபிள்ளானைக் கொண்டு ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணபாக்கிரியையாலே திருவாய்மொழிக்கு முதலமுதல் ஆறுயிரப்படியாக ஒரு வ்யாக்யாநம் இடுவித்தார். அநந்தரம் பட்டாபேரருளால் வேதாநதியான நஞ்சியர் ஸ்ரீபாஷ்யபாக்கிரியையாலே ஒன்பதினாயிரப்படியாக ஒரு வ்யாக்யாநம் செய்தருளினார். அப்பால், நம்பிள்ளையினிடத்து அர்த்தவிசேஷங்களைமெல்லாம் உகட்டருளிய பெரியவாச்சான்பிள்ளை, ஸ்ரீராமாயண பாகிரியையாலே இருபத்துநாலாயிரப்படியாக ஒரு வ்யாக்யாநம் செய்தருளியது மல்லாமலும், நஞ்சியாச்சுயரான நம்பிள்ளையினிடத்து வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை தாம் கேட்ட திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தைக் கேட்டதுகேட்டபடியே பட்டோலை கொண்கையால் ஸ்ருதப்ரகாஸிகாபாக்கிரியையாலே ஈழிப்பத்தாறுயிரப்படி திருவவதரித்தது. பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் திருக்குமாரராகிய நயினராச்சானது சிஷ்யரான வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் சப்தார்த்தம் விளங்கும்படி பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் செய்தருளினார். இவர்களைத்தவிர, பிற்காலத்தில் பெரியபரீகாலஸ்வாமி முதலியோரும் திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யாநம் செய்திருக்கிறார்கள். இவைகளைல்லாம் ‘பகவதீவிஷயம்’ எனப்படும். இப்படி திருவாய்மொழிக்குப் பலவ்யாக்யாநங்கள் ஏற்பட்டதே திருவாய்மொழிபென்னுந் திவ்யப்ரபந்தத்தின் சீர்மையை வெளியாக்கும்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவாய்மொழிக்குப்போலவே மற்றைமூவாயிரங்களுக்கும் வ்யாக்யாநம் செய்தருளினார். (பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த வ்யாக்யாநங்களில் பெரியாழ்வார்திருமொழியின் முதல்நான்குபத்தின் வ்யாக்யாநங்கள் செல்லரித்துப் பழுதுபட்டபடியால் ப்ரமுகிதமான அந்தப் பாகத்திற்கு ஸ்ரீமந்மணவாளமாமுனிகள் வ்யாக்யாநமிட்டருளினார்.) இப்படி பெரியவாச்சான்பிள்ளை நாலாயிர திவ்வியப்பிரபந்தம் முழுவதற்கும் வ்யாக்யாநம் அருளிச்செய்ததனால்தான், இந்தப்ரபந்தம் வகலராலும் அர்த்தம் எளிதில் அறியும்படியாயிற்று. இதனைப் பாராட்டியே மணவாளமாமுனிகள் “பெரிய வாச்சான்பிள்ளை பின்புள்ளவர்க்கும், தெரிய வ்யாககியைகள் செய்வால்— அரிய, அருளிச் செயற்பொருளை ஆரியர்கட்கு இப்போது, அருளிச்செயலாய்த்து அறிந்து” என்று அருளிச்செய்தார். இவைகள் தவிர, திருப்பாவை அமலனாதிபிரான் கண்ணிநன்கிறுத்தாம்பு திருவிருத்தம் முதலிய சிலப்பிரபந்தங்கட்கு, நஞ்சியர் அழகியமணவாளசசியர் அழகியமணவாளப்பெருமாள்நயினார் முதலியோர்கள் அருளிய வ்யாக்யாநங்களும், அமலனாதிபிரானுக்கு வேதாந்த தேசிகன் செய்தருளிய ‘முநிவாஹநபோகம்’ என்னும் வடமொழிவ்யாக்யாநமும், மணவாளமாமுனிகளின் திருவடிகளை ஆச்சரயித்த அப்பிள்ளை யென்பவர் இயற்பாவுக்கு அருளிச்செய்த வ்யாக்யாநமும் உள்ளன. இராமாநுசுதூற்றந்தாதிக்கு மணவாளமாமுனிகளும் பிள்ளைலோகார்யசியரும் வ்யாக்யாநமிட்டுள்ளார்கள்.

முடிவுரை:—இப்படி வ்யாக்யாநங்களால் வளம்பெற்ற நாலாயிரதிவ்யப்ரபந்தங்கள், எம்பெருமானது நியமந்ததால் இந்த உலகினுள் நீங்க வந்து உதித்த ஆழ்வார்கள் வேதங்களிற்கூறியுள்ள அருமையான அர்த்தங்களை யெல்லாம் எடுத்துத் திரட்டி எல்லாரும் அதிகரிக்கும்படி செவிக்கினிய செந்தமிழ்ப் பாசுரங்களால் அருளிச்செய்தன வாகையாலே, தமிழ்மறைகளான இவைகள், “அறியக்கற்று வல்லார் வைட்டணவர் ஆழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே” என்கிற படி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உபாதேயதமங்களாகும்.

செய்யுளை ‘பாசரம்’ என்றும், பத்து அல்லது பதினொரு செய்யுள் கொண்டதாகிய தசகமென்னும் பதிகத்தை ‘திருமொழி’ அல்லது ‘திருவாய்மொழி’ என்றும், பத்துப்பதிகங்கள் சேர்ந்த நூறுபாடலாகிய சதகத்தை ‘பத்து’ என்றும் கூறுவது ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பரதாயம்.

இப்புத்தகத்தில் ௪௪ இந்த ஸங்கேதம், இரண்டுதரம் ஸேவிக்கும் பாசரங்களைக் குறிக்கும். * இந்த ஸங்கேதம், கீறுததுமிடங்களைக் குறிக்கும்

இப்பதிப்பில் ஒவ்வொரு பிரபந்தத்துக்கும் முன்னே அதனை அருளிச் செய்த ஆழ்வாரின் சரிதரம் தமிழ்நடையில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு ஆயிரமும் முடிந்தபிறகு அதனதன் இறுதியில் செய்யுள்கராதியும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப்ரபந்தத்தில் வழங்கும் அரும்பதங்கட்கு வ்யாக்யாநங்களிற்கூறியுள்ளபடி அர்த்தம் எழுதி அகராதியாகத் தனியே அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. உகந்தருளின நிலங்களாகிய திருமால்திருப்பதிகள் நூற்றெட்டின் ஸைபவமும் இப்புத்தகத்தின் இறுதியில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தவ்யப்ரபந்த அடவு.

முதலாயிரம்.

பாசரம்.

க. திருப்பல்லாண்டு கஉ
உ. பெரியாழ்வார்திருமொழி.

முதற்பத்து.

க வண்ணமாடங்கள்	க 0
உ சீதக்கடல்	உ க
நு மாணிக்கங்கட்டி	க 0
ச தனமுகத்து	க 0
ரு உயயவலுரு	க க
சு மாணிக்கக்கிணகிணி	க ந
எ தொடர்ச்சங்கிலிகை	க க
அ பொன்னியல்	க க
க வட்டுநடுவே	க 0

இரண்டாம்பத்து.

க மெசுருது	க 0
உ அரவணையாய்	க க
நு போயப்பாடு	க ந
ச வெண்ணையலோ நத	க 0
ரு பின்னையணை	க 0
சு வேலிக்கோல்வெட்டி	க 0
எ ஆரிரைமேய்க்க	க 0
அ இந்திரவேடி	க 0
க வெண்ணையவிழுங்கி	க க
க 0 ஆற்றிலிருந்து	க 0

மூன்றாம்பத்து.

க தன்னையிரம்	க க
உ அஞ்சனவண்ணை	க 0
நு சீலைக்குதம்பை	க 0
ச தழைகளும்	க 0
ரு அட்டுக்குவி	க க
சு நாவலம்பெரிய	க க
எ ஐயபுழுதி	க க
அ நல்லதோர்தாமரை	க 0
க என்னதன்	க க
க 0 நெறிந்தகருங்குழல்	க 0

நான்காம்பத்து.

பாசரம்.

க கதிராயிரம்	க 0
உ அலம்பாவெருட்டா	க க
நு உருப்பிணிநங்கை	க க
ச நாவகாரியம்	க க
ரு ஆசைவாய	க 0
சு காசங்நிறையுடை	க 0
எ தநகையைமூக்கும்	க க
அ மாதவத்தோன	க 0
க மரவடியை	க க
க 0 துப்புடையாரை	க 0

ஐந்தாம்பத்து.

க வாக்குத்தாயமை	க 0
உ நெய்க்குடசதை	க 0
நு துகக்கச்சூலை	க 0
ச சென்னியோங்கு	க க

ஆக, சஎந

ந. திருப்பாவை	ந. 0
ச நாச்சியார்திருமொழி	
க தையொருசீநகரும்	க 0
உ நாமமாயிரம்	க 0
ந கோழியழைப்பதன்	க 0
ச தெளரியார்பலா	க க
ரு மன்னுபெரும்புகழ்	க க
சு வாரணமாயிரம்	க க
எ கருப்பூரம்	க 0
அ விண்ணீலமேலாப்பு	க 0
க சிறதூர்ச்செம்பொடி	க 0
க 0 கார்க்கோடல்	க 0
க க தாமுக்கடும்	க 0
கஉ மற்றிருநதிரகட்டு	க 0
க ந கண்ணனென்னும்	க 0
க ச பட்டிமேயநது	க 0

ஆக, கசந

ரு பெருமாஸ்திருமொழி	
க இருளிரிய	க க
உ தேட்டரும்	க 0
ந மெய்யில்வாழ்க்கை	க

	பாசரம்.
ச ஊனேறுசெல்வத்து	க க
ரு தருதுயாம்	க ௦
சு ஏம்மலர்ப்பூங்குழல்	க ௦
எ ஆலைநீள்கருமபு	க க
அ மன்னுபுகழ்	க க
க வன்தாளினினை	க க
க ௦ அங்கணெடுமதின்	க க

ஆக, க ௦ ௦

சு திருச்சந்தவிருந்தம்	க ௨ ௦
எ திருமலை	சு ௦
அ திருப்பள்ளியெழுச்சி	க ௦
சு அமலனாகிபிரான்	க ௦
க ௦ கண்ணிநாச்சியுத்தாம்பு	க க

ஆக, மொத்தம் க ௪௭

கக. பெரியதிருமொழி

முதற்பத்து.

க வாடினேன	க ௦
உ வாலிமாவலத்து	க ௦
ந முற்றமுத்து	க ௦
ச ஏனமுஞ்சி	க ௦
ரு கலையும்கரியும்	க ௦
ச வாணிலாமுறுவல்	க ௦
எ அங்கண்ணாலம்	க ௦
அ கொங்கலர்ந்த	க ௦
சு தாயேதந்தை	க ௦
க ௦ கண்ணாகடல்	க ௦

இரண்டாம்பத்து.

க வானவர்தங்கள்	க ௦
உ காயையாடை	க ௦
ந விற்பெருவிழவும்	க ௦
ச அனரூயர்	க ௦
ரு பாராயது	க ௦
சு நண்ணாத	க ௦
எ திவளம்	க ௦
அ திரிபுரம்	க ௦
சு சொல்லு	க ௦
க ௦ மஞ்சாவெரை	க ௦

மூன்றாம்பத்து.

க இருந்தண்மாலில்	க ௦
உ ஊன்வாட	க ௦
ந வாடமருகிடை	க ௦
ச ஒருகுறளாய்	க ௦
ரு வந்துனதடியேன்	க ௦

பாசரம்.

ச துவிரிய	க ௦
எ கள்வன்கொல்	க ௦
அ நந்தாவிளக்கே	க ௦
சு சலங்கொண்ட	க ௦
க ௦ திருமடந்தை	க ௦

நான்காம்பத்து.

க போதலர்ந்த	க ௦
உ கம்பமாகடல்	க ௦
ந போணிந்து	க ௦
ச மாற்றரசர்	க ௦
ரு தூம்புடை	க ௦
சு தாவளந்து	க ௦
எ கண்ணாகடல்	க ௦
அ கவளயானை	க ௦
சு துமமைத்தொழுதோம்	க ௦
க ௦ ஆய்ச்சியா	க ௦

ஐந்தாம்பத்து.

க அறிவதரியான	க ௦
உ தாந்தம்பெருமை	க ௦
ந வென்றிமாமமு	க ௦
ச உந்திமேல்	க ௦
ரு வெருவாதான்	க ௦
சு கைம்மானமழகளிறு	க ௦
எ பண்டைநானமறை	க ௦
அ ஏழையேதலன்	க ௦
சு கையிலங்கு	க ௦
க ௦ தீதுநிலத்தொடு	க ௦

ஆறாம்பத்து.

க வண்டுணுநறுமலர்	க ௦
உ பொறுத்தேன்	க ௦
ந துறப்பேனல்லேன்	க ௦
ச கண்ணம்சமுன்று	க ௦
ரு கலங்கமுந்நீர்	க ௦
சு அம்பரமும்	க ௦
எ ஆளும்பணியும்	க ௦
அ மான்கொண்ட	க ௦
சு பெடையடர்த்த	க ௦
க ௦ கிடந்தநம்பி	க ௦

ஏழாம்பத்து.

க கறவாமடநாகு	க ௦
உ புள்ளாய்	க ௦
ந சினவில்	க ௦
ச கண்ணோர	க ௦
ரு தந்தைகாலில்பெரு	க ௦
சு சிங்கமதாய்	க ௦
எ திருவுக்கும்திரு	க ௦

அ செங்கமலம்	க ௦
க. களனம்மனம்	க ௦
க ௦ பெரும்புறக்கடல்	க ௦

எட்டாம்பத்து.

க சிலையிலங்கு	க ௦
உ தெள்ளியீர்	க ௦
க கரையெடுத்த	க ௦
ச விண்ணவாதங்கள்	க ௦
ரு தந்தைகாலில்லங்கு	க ௦
சு தொண்டர்	க ௦
எ வியமுடை	க ௦
அ வானோளவும்	க ௦
க கைமமானம்	க ௦
க ௦ வண்டாரா	க ௦

ஒன்பதாம்பத்து.

க வங்கமாமுநீர்	க ௦
உ பென்னிவாமேனி	க ௦
க தண்ணைவிக்கிலைன்	க ௦
ச காவர்மடல்	க ௦
ரு தவளவிளம்பிறை	க ௦
ச அக்குமபுவியின்	க ௦
எ தந்தையம்க்களே	க ௦
அ முநதுறவுரைக்கேன்	க ௦
க மூவரில்	க ௦
க ௦ எங்கள்	க ௦

பததாம்பத்து.

க ஒருநரசுற்றம்	க ௦
உ இரககமின்றி	க ௦
க ஏத்துகின்றோம்	க ௦
ச சந்தமலர்க்குழல்	க ௦
ரு பூங்கோதையாய்ச்சி	க ௦
சு எங்காலும்	க ௦
எ மாணமுடைத்து	க ௦
அ காதிநகடிப்பு	க ௦
க புள்ளருருவாகி	க ௦
க ௦ திருத்தாய்	க ௦

பதினோராம்பத்து.

க குன்றமொன்று	க ௦
உ குன்றமெடுத்து	க ௦
க மன்னிலங்கு	க ௦
ச நிலையிடம்	க ௦
ரு மாணமரும்	க ௦
சு மைந்நின்ற	க ௦
எ நீணகம்சுற்றி	க ௦
அ மாற்றமுள	க ௦

ஆக, க ௦ ௮௪

க ௨ திருக்கீழந்தாண்டகம்	௨ ௦
க ௩ திருநெடுந்தாண்டகம்	௩ ௦

ஆக, பாசரம் க ௧ ௩௪

இ ய ற் ப ா .

க ௪ முதல்திருவந்தாதி	௧ ௦ ௦
க ௫ இரண்டாத்திருவந்தாதி	௧ ௦ ௦
க ௬ மூன்றாத்திருவந்தாதி	௧ ௦ ௦
க ௭ நான்காத்திருவந்தாதி	௧ ௦ ௦
க ௮ திருவிருத்தம்	௧ ௦ ௦
க ௯ திருவாசிரியம்	௭
௨ ௦ பெரியத்திருவந்தாதி	௧ ௮
௨ ௧ திருவேழகூற்றிருக்கை	௧
௨ ௨ சிறியத்ருமடல்	௧
௨ ௩ பெரியத்ருமடல்	௧

ஆக, பாசரம் - ௫௯௩

௨௪. திருவாய்மொழி.

முதற்பதது.

க உயர்வறவுயர்நலம்	௧ ௧
உ வீடுமின்	௧ ௧
க பத்துடையடியவர்	௧ ௧
ச அஞ்சிறையமடநாராய்	௧ ௧
ரு வளவேழலகின்	௧ ௧
சு பரிவதிலீசன்	௧ ௧
எ பிறவீத்துயா	௧ ௧
அ ஒடுமபுள்	௧ ௧
க இவையும்	௧ ௧
க ௦ பொருமாநீன்படை	௧ ௧

இரண்டாம்பத்து.

க வாய்புந்திரை	௧ ௧
உ திண்ணைவீடு	௧ ௧
க ஊனில்வாழ்	௧ ௧
ச ஆடியாடி	௧ ௧
ரு அந்தாமத்தன்பு	௧ ௧
சு வைகுந்தா	௧ ௧
எ கேசவனதமா	௧ ௧
அ அணைவது	௧ ௧
க எம்மாவீடு	௧ ௧
க ௦ கிளரொளியிளமை	௧ ௧

மூன்றாம்பதது.

க முடிச்சோதியாய்	௧ ௧
உ முந்நீர்ஞாலம்	௧ ௧
க ஒழிவில்லகாலம்	௧ ௧
ச புகழுநல்லொருவன்	௧ ௧

	பாசரம்.
௫ மொய்ம்மா	க க
சு செய்பதாமரை	க க
எ பயிலுஞ்சுடரோதம்	க க
அ முடியானே	க க
கூ சொன்னாலுலிரோதம்	க க
க ௦ சன்மமபலபல	க க

நான்காமபத்து.

க ஒருநாயகமாய்	க க
உ பாலஞாய	க க
நு கோவைவாயாரா	க க
சு மண்ணெய்ருத்து	க க
௫ வீற்றிருந்து	க க
சு தீர்ப்பாரை	க க
எ சீலமிலலா	க க
அ ஏருஞ்ஞம	க க
கூ நண்ணுதார	க க
க ௦ ஒன்றுநிகழும்	க க

ஐந்தாமபத்து.

க கையாசகநாம்	க க
உ பொலிசுபொலிக	க க
நு மாசதுசோதி	க க
சு ஊரெய்லாம	க க
௫ எங்கெனபோ	க க
சு கடல்நாலம்	க க
எ நோற்றநோலு	க க
அ ஆராவமுத்த	க க
கூ மாணையகநாக	க க
க ௦ பிறநகவாறும	க க

ஆறாமபத்து.

க வைகலபூங்குழி	க க
உ மின்னரிடைமடவாரக	க க
நு நல்குரவும	க க
சு குரவையாபசியா	க க
௫ துவளிலமாமணிமாந்	க க
சு மாலுக்கு	க க
எ உண்ணுஞ்சோய	க க
அ பொன்னில்கு	க க
கூ நீராய்நிலையு	க க
க ௦ உலகமுண்ட	க க

ஏழாமபத்து.

க உண்ணிலாவிய	க க
உ கங்குலும்பகலும	க க
நு வெள்ளைச்சுரிசங்கு	க க

பாசரம்.

ச ஆழியெழ	க க
௫ கதபார்	க க
சு பாமருமூவுலகும்	க க
எ ஏழையராவீ	க க
அ மாயாவாமனனே	க க
கூ என்னைககும்	க க
க ௦ இனபம்பயகக	க க

எட்டாமபத்து.

க தேவிமாராவா	க க
உ நங்கன்வரிவீன	க க
நு அங்குமிங்கும்	க க
சு வாகடாவருவி	க க
௫ மாயககூததா	க க
சு எல்லியும்	க க
எ இருத்தும்	க க
அ கண்கள்சிவநது	க க
கூ கருமானிங்கமலை	க க
க ௦ நெடுமாற்கடிமை	க க

ஒன்பதாமபத்து.

க கொண்டபெண்டா	க க
உ பண்டைநாளாலே	க க
நு ஓராயிரமாய்	க க
சு மையாரா	க க
௫ இன்னுயிர்	க க
சு உருகுமால்	க க
எ எங்கானல்	க க
அ அறுக்கும்	க க
கூ மல்லிகை	க க
க ௦ மாலையண்ணி	க க

பத்தாமபத்து.

க தாளதாமரை	க க
உ கெடுமிடர்	க க
நு வேயமருதோளினை	க க
சு சார்வேதவநெறி	க க
௫ நண்ணன்கழலினை	க க
சு அருள்பெறுவார்	க க
எ செஞ்சொற்கவிகார்	க க
அ திருமாலிருஞ்சோலை	க க
கூ சூழ்விசம்பு	க க
க ௦ முனியேநாண்முகனே	க க

ஆக, பாசரம் - ௧௧௦ உ.

இராமாநுச நூற்றந்தாதி - ௧௦௮

பொதுத்தனியன்கள்.

மணவாளமாத்ருனிகள் தனியன்.

(அழகியமணவாளன் அருளிச் செய்தது)

ஸ்ரீ செவ்வையாவாதும் யீசு கிறிஸ்துணாண்டவழி
யதீந்ருவணவநெ ருஜிஜாஜாதரம்பிதி ||

శ్రీ శైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యానిగుణా* వమ్.

య తీన్ద్రిప్రవణం వన్దే రమ్యజామాతరం మునిమ్॥

பூநீஸை லைத்யாபாதரம் தீபக்தயாதிசுரணாவம்-
யதீந்தரப்ரவணம்வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம்.

குருபரம்பரையின் தனியன்.

(ஸ்ரீ கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தவை)

உக்தி நாயுடுவோரம்ஹம் நாயுடுபதி-உதயிபாடி

சுவாமிநாதர், வரலாற்றுச் சான்றுகள், வரலாற்றுச் சான்றுகள், வரலாற்றுச் சான்றுகள்.

అక్షి నాథసమాగమ్యం నాథయామనమధ్యమామ్ ।

అస్మదాచార్యపర్యంతాం వందేగురుపరమ్మరామ్॥

லக்ஷ்மீநாதஸுமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யீமாம்-

ஆஸ்மதாசாயபர்யந்தாம் வநதேகுநுபரம்பராம்.

எம்பெருமான் தனியன்.

யொநி து₂ம₂ தவடி₂வ₂ய₂ ம₂ர₂ம₂க₂

வாரொஹதஸ்தி-தராணி துணாய நெந

சுவாமிநாராயணமவதொழுவியெய்கவியெனாஃ

நாசிநாஜிஸ்யுரணா ஸரணம் ப்ரபுக்யே ||

యోనిత్యమచ్యుతపదామ్బుజయుగ్మరుక్త వ్యామోహతస్తదితరాణితృణాయమేనః

అస్మద్గురోర్భగవతోఽస్యదయైకసింధోః గామానుజస్యచరణౌ శరణంప్రపద్యే॥

யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்தம்
வ்யாமோஹதஸ்த சிதராணித்ருணுபமேநே-
அஸ்மதகுரோர்பகவதோஸ்யதயைகவலிந்தோஃ
ராமாநுஜஸ்யசரணௌஸரணம்ப்ரபத்யே||

நம்மாழ்வார் தனியன்.

(ஸ்ரீ ஜாவந்தார் அருளிச்செய்தது.)

சோதாவிதாயுவதயஸுநபாவிஹுதி
ஸவபுஸ்யபெஷநியபெநிஷநயாநாடி |
சூஷ்யஸுநகௌவபெதவபுகுஷாவிராஜி
ஸ்ரீசிதாஜியமஹேப்ரணோஜிசிஷ்யா ||

மாஸாஸ்யஸந்தஸ்தநயாவிபுதிஸ்
ஸாவம்யதேவநியமேநமதந்வயாநாம்-
ஆத்யஸ்யநி குலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமதததங்கிரியுகளம்ப்ரணாமாமிழர்த்நா .

ஆழ்வார்கள் உடையவர் தனியன்.

(ஸ்ரீ பராசரபட்டர் அருளிச்செய்தது.)

ஹதௌஸரஸுஷிஷாஹ்யஹதநாடி
ஸ்ரீஹிஸாரகௌஸெஷரபொ மிவாஹாநு |
ஹகாஜிஸெணுவரகௌயதீந்ரிஸாநு
ஸ்ரீசிதராஜஸுஸரிஹிஷணதொஹிநித்ய ||

மாஸாஸ்யஸந்தஸ்தநயாவிபுதிஸ்
ஸாவம்யதேவநியமேநமதந்வயாநாம்-
ஆத்யஸ்யநி குலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமதததங்கிரியுகளம்ப்ரணாமாமிழர்த்நா .

பூதம் † ஸரஸ்சமஹதாஹ்வயபட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலஸேகரயோகிவாஹாந் -
பக்தாங்கிரேணுபரகாலயதிக்ரமிஸ்ரந
ஸ்ரீமத்பராங்குஸமுநிம்ப்ரணதோஸ்யிதித்யம்.

—:o—

† 'ஸாஸ்ய' என்றும் பாடம்.

[illegible]

இக்காலத்தில் பாண்டிய குலத்திற் பிறந்த ஸ்ரீவில்லபதேவன் என்னும் அரசன், தார்மிகனாகையால் சிறியதைப் பெரியது நலியாதபடி கூடல் என்னும் மதுரையில் அரசாண்டுகொண்டிருந்தான். அவ்வரசன், ஒருநாளிராத்திரியில் நகரசோதனைக்கு வரும்போது, ஒரு தெருத்தின்னையின் மேல் வேதிய றெருவன் இருக்கக் கண்டு, அவனை யெழுப்பி “நீ யார்?” என்று கேட்ட, அவனும் “நான் ஒரு பிராமணன்; கங்காஸ்நாநம் பண்ணி வருகின்றேன்” என்ன, அரசன் “உனக்கு ஏதேனும் நீதி தெரிந்தது உண்டாகில் சொல்வாய்” என்ன, அவ்வந்தனனும், “மழைக்காலத்தில் வேண்டியவைகளுக்கு மந்தை எட்டு மாஸ்களிலும், இராத்நிரிக்கு வேண்டியவைகளுக்குப் பகலிலும், முதுமையில் வேண்டியவைகளுக்கு இளமையிலும், மறுமைக்கு வேண்டியவைகளுக்கு இம்மையிலும் ஒருவன் ப்ரயத்நஞ்செய்யவேண்டுமே” என்னும் பொருளுள்ள [“வரவுடர்த்த மஷ்ட்டெனப்ரயதேசமாஸாந் டிஸார்த்தமர்த்தம் திவஸம்யதேத-வார்த்தக்ய ஹேதோர்வயஸாநவேந பரத்ரஹேதோரிஹஜந்நாச”] சிலோகத் தைச்சொல்ல, அரசனும் வித்வானாகையால், “நமக்கோ த்ருஷ்டத்தில் ஒருகுறையுமில்லை; இனி அத்ருஷ்டயத்ரம் பண்ணும்படி யென்?” என்று இராமுமூதம்

அதுவே சிந்தையாக இருந்து மறுமைப்பேற்றுக்கு முயற்சி செய்யக் கருதி, பொழுது விடிந்த வடனே தனது புரோஹிதனை செல்வநம்பியை நோக்கி “புருஷாதத நிரணய பூவகமாக அத்ருஷ்டவீத்திக்கு உபாய மென்?” என்று வினவ, புரோஹிதனும், “வித்வானகளைத் திரட்டி வேதாந்தவித்ததமான ப்ர ததவநிரணயமபண்ணுவித்து அவ்வழியாலேபெற்றவேணும்” எனன, அரசனும் “அபபடிய யாகிந்து” எனறு வெருத்ரவ்யத்தைக் கிழிச்சீரையிலே முடிநது அபபொறகிழிபை விதயாசுல்கமாகச் சபா மண்டபத்தின் முன்னிலையிலே ஒரு தோரணத்தில் கட்டிவித்து, ராஜ்யத்தில் வித்வானகளைத் திரட்டும்படி உத்தரவு செய்தான.

அப்போது, வடபெருங்கோயிலுடையான, இவ்வாழ்வாரைக் கொண்டு வேதாந்தத்திற் சொல்லப்படும் பரதவத்தை இவவுலகத்தில பரகாசிப்பிற் றைகாக, மெய்யடியாரான இவ்வாழ்வாருடைய ஸ்வபநத்தில் எழுந்தருளி, “நீர் போயக் கிழிபை அறுத்துக் கொண்டு வாரும்” எனறு அருளிச் செய்ய, “அது விதயாசுல்கமாக ஏற்படுத்தப் பட்டதனறே? ஒன்றும்றியாத நான என னையில் கொட்டுததழும்பைக் காட்டிக் கிழிபை அறுக்கலாமோ?” எனன, “அது உமக்குப் பரமே? நாமனறே வேதார்த்தத்தை பரதிபாதிக்கக் கட் டோம்” எனறு ஆழ்வாரை நிப்பநதித்தருள, அவரும் சிற்றருளிதுகாலையில் எழுந்திருநது, “இது ஒரு ஸ்வபந மிருந்தபடி யென்!” எனறு ஆசசரியப் பட்டு, பாண்டியனுடைய விதவத் கோஷ்டியில் எழுந்தருளினவளவில், செல்வ நம்பியும் அரசனும் பராஹ்மணைதமரான இவ்வாழ்வாரைக் கண்டு எழுந்து சேவித்து மிகவும் ஸத்கரிக்க, இதனைக்கண்ட வித்வான்கள், “அனவிந்த வேத சாஸ்திரங்களைப் பயினறு தோந்த எங்கன்முன்னிலையில் யாதொரு தோசசியுமல்லாத இவனை ஸத்கரித்தது சிறிதும் தகுதி யன்று” எனறு கோபத்துடன் ஆகேஷிக்க, அப்போது, அபிமானதுங்களு ன செல்வநம்பி ஆழ்வாரைத் தண்டனிட்டு, “வேதாந்த பரதிபாத்யமான பரததவத்தை ன்சச யித்து அருளிச்செய்ய வேணும்” எனறு பராததித்தார்.

இவ்வாழ்வாரும், ஸ்ரீவால்மீகி பகவான ப்ரஹ்மாவின் பரஸாதத்தாலே எல்லா வருததவ்களையும் அறிந்தாற்போலவும் ஸ்ரீபாஞ்சஜநயஸபாஸததாலே ராஜகுமாரனா ந்ருவன ஸாவஜ்ஞனாற் போலவும், வடபெருங்கோயி லுடையாஹுடைய நிரறேதுக் கடாக்ஷத்தாலே நனருக் அறிநது கொண்டு “அக்ரவாசயஞன ஸ்ரீநநாராயணனே ஸாவஸாத் பரன” எனறு ஸ்ருதி ஸ்மருதி இதிஹாஸ புராணாதி வசநஸஹஸரங்கனால் பஹு முகமாக பரதிபாதி த்தருளிச் செய்துயால், விதயாஸுல்கமாகத் தோரணத்தில் கிழியாகக் கட்டி வைத்த நாம இவாமுன்னே தானே தாழ வளைய, ஆழ்வாரும் பானியோடே அக்கிழிபை அறுத்துக் கொண்டருளிஞர்.

இதனைக்கண்ட வித்வான்களும் அரசன் முதலாநேரும யியபபுற்று, இவா திருவடிகளில் தண்டன ஸமாபித்தது, மிகவும் பரிநியுடனே ஆழ்வாரைப் பட்டத்தயாணியிளம் லேற்றி, அந்த வித்வான்கள் குடை கொடி சாமரம் ஆலவட்டம் முதலானவை தாங்கனே பணிமாறிக் கொண்டு உடன் இருந்து விதிவலஞ் செயலிடுகையில், “வேதப்பயன கொள்ள வல்ல மெய்ந்ருவன யந தான” எனறு விருதுதித் திருச்சினனம் பணிமாறவும், சண்டிய சங்க மெய்த தாத்வும் அரசன் இவருக்கு ‘பட்டரீரோன்’ எனறு திருநாமம்சாத்தித் தானும் தன் பரிக்கரத்துடன் லேவித்து நிற்க, நகரி உலம் வருகிற அந்த மஹோதஸை

செய்யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார்.

பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்த
திருப்பல்லாணி.

— 0 —

காப்பு.

குறாவேண்சேத்துறை.

(தோடயம்-நாட்டைராகம்-ஜம்பைதாளம்.)

||| † பல்லாண்டுபல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு *

‡ பலகோடி நூறுயிரம்

மல்லாண்டதின்தோள்மணிவண்ண ! * உன்

§ செவ்வடிசெவ்விதிருக்காப்பு.

(க)

அறுசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

(நாட்டைராகம்-அடதாளம்)

||| அடியோமோடெநின்றோடும் பிரிவின்றி ஆயிரம்பல்லாண்டு *

வடிவாய்நின்வலமாற்பினில் வாழ்கின்றமங்கையும்பல்லாண்டு *

வடிவார்சோதிவலத்துறையும் சுடராழியும்பல்லாண்டு *

படைபோர்புக்குழுமுங்கும் அப்பாஞ்சசன்னியமும்பல்லாண்டே. (உ-)

வாழாட்பட்டுநின்றிருள்சீரேல் வந்துமண்ணுமமணமும்பொன்மின *

கூழாட்பட்டுநின்றிராகளை எங்களுக்குமுவினிப்புகுதலொட்டோம் *

ஏழாட்காலும்பழிப்பிலோமநாங்கள் இராக்கதாவாழ்இலங்கை *

பாழாளாகப்படைபொருதாணுக்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே. (ங)

ஏடுநிலத்தில்இடுவதன்முன்னமவந்து எங்கள் குழாம்புகுந்து *

கூடுமனமுடைபீர்கள் வரம்பொழிவநதுஒல்லைக்கூடுமினே *

நாடுமநகரமுமநகரைய நமோநாராயணயவென்று *

பாடுமனமுடையபத்தருள்ளீர் ! வந்துபல்லாண்டுகூறுமினே. (ச)

அண்டக்குலததுக்கதிபதியாகி அசுரரிராக்கதரை *

§ இண்டைக்குலத்தைஎடுத்ததுக்களைந்த இருடிகேசன்தனக்கு *

தொண்டக்குலத்திலுள்ளீர்! வந்தடிதொழுது ஆயிரநாமம்சொல்லி *

பண்டைக்குலத்தைததவீர்துபல்லாண்டுபல்லாயிரத்தாண்டென்மினே.

† முதலிரண்டுபாசரங்களும் தனித்தனி வெவ்வேறாயினும் பொருட்சோத்தியால் இவற்றை ஒருபாசரம்போல ஸேவிப்பது ஸம்பரதாயம்.

‡ 'பலகோடி நூறுயிரமும்' என்றும் பாடம் § 'சேவடி' என்றும் பாடம்.

§ 'இண்டக்குலம்' என்றும் பாடம்.

எந்நைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தம்முத்தப்பன் ஏழ்படி கால்நொடங்கி *
வந்துவழிவழி ஆட்செய்கின்றோம் * திருவோணத்திருவிழவில்
அந்தியம்போதிலிருளாகி அரியையழிநதவனை *
பந்தனை திரபல்லாண்டு பல்லாயிரதகாண்டெனறுபாடுதுமே. (சு)

* தீயிற்பொலிகின்றசெஞ்சுடராழி திகழ்திருசசக்கரத்தின் *
கோயிற்பொறியாலேஒற்றுணிநின்று குடிசூடிஆட்செய்கின்றோம் *
மாயப்பொருபடைவாணனை ஆயிரந்தோளுமொழிகுருதி
பாய * சுழற்றிய ஆழிவல்லானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே. (எ)

† நெய்யிடைநல்லதோர்சோறும் நியதமும்அத்தாணிச்சேவகமும் *
கையடைக்காயும்கழுத்துக்குப்பூண்டு காதுக்குக்குண்டலமும் *
மெய்யிடநல்லதோர்சாந்தமும்தந்து என்னைவென்றாயிராக்கவல்ல *
பையுடைநாகப்பகைக்கொடியானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுவனே. (அ)

உடுத்துக்களைந்த ‡ நின்றிதகவாடையுடுததுக் கலத்ததுண்டு *
தொடுத்ததுழாய்மலர்சூடிக்களைந்தன சூடும்இதொண்டர்களோம் *
விடுத்ததிசைக்கருமத்திருத்தி திருவோணத்திருவிழவில் *
பதித்தபைநாகனைப்பள்ளிகொண்டானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே. (இ)

எந்நாள்எம்பெருமான் உனதனக்கடியோமென்றெழுத்துப்பட்ட
அந்நாளே * அடியோங்களடிக்குடில் விடுபெற்றுஉய்ந்ததுகாண் *
செந்நாள்தோற்றித் திருமதுரையுள்கிலைகுனித்து * ஐந்தலைய
பைநாகத்தலைப்பாய்ந்தவனே ! உன்னைப்பல்லாண்டுகூறுதுமே. (க0)

|| அல்வழக்கொன்றமில்லா அணிகோட்டியாகோன் * அபிமானதுங்கன
செல்வனைப்போலத் திருமாலே ! நானுமெனக்குப்பழுவடியேன் *
நல்வகையால்நமோநாராயணுவென்று நாமமபலபரவி *
பல்வகையாலும்பவித்திரனே ! உன்னைப்பல்லாண்டுகூறுவனே. (கக)

|| பல்லாண்டென்றுபவித்திரனைப் பரமேடடியை * சாங்கமென்னும்
வில்லாண்டான்தன்னை வில்லிபுத்தூரகிட்டுசித்தன்கிருமபியசொல் *
நல்லாண்டென்றுநவின்னுரைப்பார் நமோநாராயணுவென்று *
பல்லாண்டும்பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவாப்பல்லாண்டே. (கஉ)

அடியவரு:—பல் அடி வாழ் ஏடு அண்டம் எந்தை தீ நெய் உடுத்தது
எந்நாள் அல்வழக்கு பல்லாண்டு வண்ணம்

[ஆகிகூறுதும், அநந்தரம் கூறுமின, அண்டம்எனமின, எந்தைப்பாடுதும்,
தீ உடுத்தது எந்நாள் கூறுதும், நெய்யும் அல்லும் கூறுவனே]

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சாரணம்

† 'நெய்யெடை' என்றும், 'நெய்யடை' என்றும்பாடம். ‡ 'நன' என்றுகூறுவா

கசு பேரியாழ்வார்திருமொழி—க-ப. ௩-தி. மாணிக்கங்கட்டி.

முற்றிலும்துதையும் முன்கைம்மேல்பூவையும் *
 சிற்றிலிழைத்துத் திரிதருவோர்களை *
 பற்றிப்பறிததுக்கொண்டு ஓடும்பரமன்தன் *
 நெற்றி இருநதவாகாணீரே நேரிழையீர்! வரதுகாணீரே. (கசு)
 அழகியபைம்பொன்னின்கோல் அங்கைக்கொண்டு *
 கழல்கள் சதங்கை கலந்துங் கும்பாபப *
 மழகன்றினங்கள் மறிததுத்திரிவான் *
 குழல்கள் இருநதவாகாணீரே குவிமுலையீர்! வரதுகாணீரே. (உசு)

* தரவுகொச்சுக்கலிப்பா.

சுருப்பா குழவி யசோதைமுன்சொன்ன *
 திருப்பாதகேசத்தைத் தென்புதுவைப்பட்டன் *
 விருப்பாலுரைத்த இருபதோடொன்றும்
 உரைப்பாபோய் * வைகுந்தத் தொன்றுவர்தாமே. (உக)

அடிவரவு—சீதம முதது பண்ண உழந்தான் பிறங்கிய மதத இருங்கை
 வந்த அதிரும் பெருமா நாள்கள மை வண்டு எம் நோக்கி விண் பருவம் மண்
 முற்றில அழகிய சுருப்பா மாணிக்கம்

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

௩- ஆந் திருமொழி- மாணிக்கங்கட்டி.

[கண்ணனைத் தோட்டிலிலிட்டுத் தாலாட்டேல்: தாலப்பருவம்.]

கலித்தாழிசை. (நீலாம்பிராகட-அடதாளம்.)

மாணிக்கம்கட்டி வயிரமஇடைகட்டி *
 ஆணிப்பொன்னுல்செய்த வண்ணச்சிறுத்தொட்டில் *
 பேணிஉனக்குப் பிரமன்விதந்தான் *
 மாணிக்குறளனே! தாலேலோ
 வையமளநானே! தாலேலோ. (க)

உடையாகனமணியோடு ஓணமாதளம்பூ *
 இடைவிரவிக்கோத்த எழில் † தெழுகினோடு *
 விடையேறுகாபாவி ஈசன்விதந்தான் *
 உடையாய்! அழேல்அழேல்தாலேலோ
 உலகமளநானே! தாலேலோ. (உ)

† 'தெளந்' என்றும், 'தொழ்கு' எனறும் கூறுவர்.

பெரியாழ்வார்திருமொழி—க.ப. ௩-தி. மாணிக்கங்கட்டி, கரு

என்தபபிரானார் எழில்திருமாவர்க்கு *

சந்தமழைய தாமரை ததாளர்க்கு *

இந்திரனதானும் எழிலுடைக்கண்கிணை

தநதுவனாய்நின்றான் தாலேலோ

தாமரைக்கண்ணனே ! தாலே

(௩)

சங்கின்வலம்புரிபும சேவடிக்கண்கிணியும் *

அங்கைசசரிவளையும் நானும அரைத்தொடரும் *

அங்கணவிசும்பில் அமரர் சுள்போதநதான் *

செங்கண்கருமூகிலே ! தாலேலோ

தேவகிங்கமே ! தாலேலோ.

(௪)

எழிலார்திருமார்வுக்கு ஏற்குமிவையென்று *

அழகியஐம்படையும் ஆரமும்பொருள் *

வழுவில்லொடையான் † வயிச்சிரவணன் *

தொழுதுவனாய்நின்றான் தாலேலோ

தாமணிவண்ணனே ! தாலேலோ.

(௫)

ஓதக்கடலின் ஒளிமுத்திராமும் *

சாதிப்பவளமும் சந்தச்சரிவளையும் *

மாதக்கவென்று வருணன்விடுதநதான் *

சோதிசகடாமுடியாய் ! தாலேலோ

சுந்தரத்தோளனே ! தாலேலோ.

(௬)

காணார்நறுதுழாய் கைசெய்தகண்ணியும் *

வாணர்செழுஞ்சோலைக் கற்பகத்தினவாசிகையும் *

தேனார்மலாமேல் திருமங்கைபோதநதான் *

கோனே ! அழேல்அழேல்தாலேலோ

குடந்தைக்கிடந்தானே ! தாலேலோ.

(௭)

கசுசொடுபொற்சரிகை காம்பு † கனவளை *

உச்சிமணிச்சுட்டி ஒண்தாளநிரைப்பொற்பு *

அச்சுதனுக்கென்று அவனியாள்போதநதான் *

நச்சமுலையுண்டாய் ! தாலேலோ

நாராயண ! அழேல்தாலேலோ.

(௮)

மெய்திருமநானப்பொடியோடு மஞ்சளும் *

செய்யதடங்கண்ணுக்கு அஞ்சனமும்சிறதூரும் *

வெய்யகலைப்பாகி கொண்டுவளையநின்றான் *

ஐயா ! அழேல்அழேல்தாலேலோ

அரங்கத்தணையானே ! தாலேலோ.

(௯)

† 'வயிச்சிரவணன்' என்று பலர். † 'கனவளை' எனும் பாடம்

பெரியாழ்வார்திருமொழி—க-ப. உ-தி. சீதக்கடல்.

பணைததோளிளவாய்ச்சி பால்பாய்ந்தகொங்கை *
 அணைத்தாரஉண்டு கிடந்தஇப்பிள்ளை *
 இணைக்காவில் வெள்ளித்தனைநின்றிலங்கும் *
 கணைக்கால்இருந்தவாகாணீரே காரிகையிர்! வந்துகாணீரே. (௩)
 உழந்தாள்நறுநெய் † ஒரோர்தடாவுண்ண *
 இழந்தாள்ளரிவினாலீர்தது எழில்மத்தின் *
 பழந்தாம்பாலோச்சப் பயத்தால்தவழந்தான் *
 புழந்தாள்இருந்தவாகாணீரே முகிழ்முலையிர்! வந்துகாணீரே (௪)
 பிறங்கியபேய்ச்சி முலைசுவைததுண்டிட்டு *
 உறங்குவான்போலேகிடந்த இப்பிள்ளை *
 மறங்கொளிரணியன் மார்பைமுன்கீண்டான் *
 குறங்குகளைவந்துகாணீரே குவிமுலையிர்! வந்துகாணீரே. (௫)
 மத்தக்களிற்று வசதேவாதம்முடை *
 சித்தம்பிரியாத தேவகிதன்வயிற்றில் *
 அதத்ததின்பதநாள் தோன்றியஅச்சதன் *
 முத்தம்இருந்தவாகாணீரே முகிழ்நகையிர்! வந்துகாணீரே. (௬)
 இருங்கைமதகளிறு ஈர்க்கின்றவனை *
 பருங்கிப்பறித்துக்கொண்டு ‡ ஒடுபரமன்தன் *
 நெருங்குபவளமும நேர்நாணும்முத்தம் *
 மருங்குமஇருந்தவாகாணீரே வாணுதலிர்! வந்துகாணீரே. (௭)
 வந்தமதலைக்குழாத்தை வலிசெய்து *
 தந்தக்களிற்றுபோல் தானேவிளைபாடும் *
 நந்தன்மதலைக்கு நன்றுமழகிய *
 உந்திஇருந்தவாகாணீரே ஒளியிழையிர்! வந்துகாணீரே. (௮)
 அதிரும்கடல்நிறவண்ணனை * ஆய்ச்சி
 மதுரமுலையூட்டி வஞ்சிததுவைத்து *
 பதற்பபடாமே பழந்தாம்பாலாரத்த *
 உதரம்இருந்தவாகாணீரே ஒளிவளையிர்! வந்துகாணீரே. (௯)
 பெருமாவுரலில் பிணிப்புண்டிருந்து * அங்கு
 இருமாமருதம் இறுத்தஇப்பிள்ளை *
 குருமாமணிப்பூண் குலாவிததிகழும் *
 திருமார்புஇருந்தவாகாணீரே சேயிழையிர்! வந்துகாணீரே. (௧௦)

† 'ஒரோதடாவுண்ண' என்றும் பாடம்.

‡ 'ஒடும்' என்றும் வழங்குவர்.

நாள் களோர்நாலைந்து திங்களளவிலே *

தாளைநிமிர்த்துச் சகடத்தைச்சாடிப்போய் *

வாள்கொள்வனையெயிறறு ஆருயிர்வவ்வினை *

தோள்கள் இருந்தவாகாணீரே சுரிசுழலீர்! வந்துகாணீரே. (௧௧)

மைத்தடங்கண்ணி யசோதைவளர்க்கின்ற *

செய்ததலைநீலநிறத்துச் சிறுப்பிள்ளை *

நெய்த்தலைநேமியும் சங்குமநிலாவிய *

கைத்தலங்கள்வந்துகாணீரே கனங்குழையீர்! வந்துகாணீரே. ()

வண்டமாபூங்குழல் ஆய்ச்சிமகனாகக்

கொண்டு * வளர்க்கின்ற † கோவலக்குட்டற்கு *

அண்டமும்நாடும் அடங்கனிமுங்கிய *

கண்டமஇருந்தவாகாணீரே காரிகையீர்! வந்துகாணீரே. (௧௩)

‡ எந்தொண்டைவாய்ச்சிநகம் வாவென்றெடுத்ததுக்கொண்டு *

அந்தொண்டைவாயமு தாதரித்து * ஆய்ச்சியா

தந்தொண்டைவாயால் தருக்கிப்பருகும் * இச

செந்தொண்டைய்வந்துகாணீரே சேயிழையீர்! வந்துகாணீரே.

நோக்கியசோதை நுணுக்கியமஞ்சளால் *

நாக்குவழித்து நீராட்டிநீர்நம்பிக்கு *

வாக்குமநயனமும வாயும்முறுவலும *

மூக்கும்இருந்தவாகாணீரே மொய்குழலீர்! வந்துகாணீரே. (௧௫)

விண்கொளமராகள் வேதனைதீர் * முன்

மண்கொள்வசுதேவாதம் மகனாய்வந்து *

திண்கொளசுரரைத் தேயவளர்கின்றான் *

கண்கள் இருந்தவாகாணீரே கனவனையீர்! வந்துகாணீரே. (௧௬)

பருவம்நிரம்பாமே பாரொல்லாம்உய்ய *

திருவினவடிவொக்கும் தேவகிபெற்ற *

உருவுகரிய ஒளிமணிவண்ணன் *

புருவம்இருந்தவாகாணீரே பூணமுலையீர்! வந்துகாணீரே. (௧௭)

மண்ணும்மலையும் கடலும்உலகேழும் *

உண்ணுநநிறத்து மகிழ்ந்துண்ணும்பிள்ளைக்கு *

வண்ணமெழில்லெகாள் மகரக்குழையிவை *

திண்ணம்இருந்தவாகாணீரே சேயிழையீர்! வந்துகாணீரே. (௧௮)

† 'கோவலக்குட்டற்கு' என்றும்பாடம் ‡ 'எந்தொண்டை' எனவுவகூறுவர்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி.

முதற்பத்து.

க - ஆந் திருமொழி - வண்ணமாடங்கள்.

[கண்ணன் திருவவதாரச் சிறப்பு.]

கலிவிநாதம் (அபநிபராகம் - அடநாயம்)

❀ வண்ணமாடங்களுக்குத் திருக்கோட்டியூர் *

கண்ணன்கேசவன் நம்பிபிறந்தினில் *

எண்ணெய்சண்ணை எதிரெதிர் தூவிடக் *

கண்ணனமுதறம் கலந்த அளமுயிற்றே.

(க)

ஓடுவாவிழுவார் உகநதாவிப்பா *

நாடுவார்நம்பிரான் † எங்குததானெனபார் *

பாடுவார்களும் பல்பறைகொட்டநின்று *

ஆடுவார்களும் ஆயிற்று ஆய்ப்பாடியே.

(உ)

பேணிசசிருடைப பிள்ளைபிறந்தினில் *

காணததாம்புகுவா புகுப்போதுவார் ‡

§ ஆனோபார் இவன்றேரில்லைகாண் * திரு

வோதைததா ஹலகாளுமென்பார்களே.

(ஈ)

உறியைமுற்றதது உருட்டினின்றாடுவார் *

நறுநெய்பால்தயிர் நன்றாகததுவுவார் *

செறிமென்கூந்தல் அவிழத்தினைத்து * எங்கும்

அறிவழிநதனா ஆய்ப்பாடியாயரே.

(ச)

கொண்டதாளுறி கோலக்கொடுமழு *

தண்டினா பறியோலைச்சயனத்தர் *

ஃ விண்டமுல்லை மரும்பன்னபல்லினர் *

அண்டர்மிண்டிபபுருநது நெய்யாடினா.

(ரு)

கையும்கா லுமநிமிததுக் கடாரநீர் *

பையவாட்டிப் பசுஞ்சிறுமஞ்சளால் *

ஐயநாவழித்தாளுக்கு அங்காந்திட் *

வையமேழும்கண்டார் பிள்ளைவாயுளே.

(3a)

† 'எங்குற்றான்' எனவும் பாடம். ‡ 'ஆனோபானிவன்' என்பதும் பாடம்

§ 'விண்டின்' எனபதும் பாடம்.

வாயுள்ளவையகம்கண்ட மடநல்லார் *
ஆயர்புத்திரனல்லன் அருந்தெய்வம் *
பாயசீருடைப பண்புடைப்பாலகன் *
மாயனென்று மகிழ்ந்தனர்மாதரே. (எ)

பததுநாளும்கடந்த இரண்டாநாள்
எததிகையும் சயமரம் கோடித்து
மததமாமலை தாங்கியமைந்தனை *
உத்தானமசெய்து உகந்தனாஜயரே. (அ)

கடக்கில் தொடடிவழியஉதைத்திடும *
எடுதுக்கொள்ளில் மருங்கையிறுத்திடும
ஒடுக்கிப்புல்லில் உதரத்தேபாய்ந்திடும *
மிடுக்கிலாமையால் நான்மெலிந்தேன்நங்காய் (க)

செநநெலாவயல்குழ் திருக்கோட்டியூர் *
மன்னுநராணன் நம்பிபிறந்தமை *
மின்னுநூல் விட்டுசித்தன்விரித்த * இப்
பன்னுபாடல்வல்லாக்கு இல்லையாவமே. (க௦)

அடிவரவு:—வண்ணம் ஒடுவாரா பேணி உறியை கொண்ட சைவாயன பதது
கிடங்கில் செந்நெல் சீதக்கடல்

பேரியாழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

௨ - ஆந் திருமொழி - சீதக்கடல்.

[கண்ணனது திருமேனியழகைப் பாதாதிசேசாந்தமாக அனுபவித்தல்.]

வெண்டளையால்வந்தகலித்தாழிசை (நநயாசிராகம் - ஆதிதானம்.)

சீதக்கடல் உள்ளமுதன்னதேவகி *
கோதைக்குமுலாள் அசோதைக்குப்போதந்த *
பேதைக்குமுவி பிடித்துசசுவைதுண்ணும *
பாதக்கமலங்களாகாணீரே பவளவாயீர் ! வந்துகாணீரே. (௧)

முத்தும்மணியும் வயிரமும்நன்பொன்னும் *
தத்திப்பதித்துத் தலைப்பெய்தாற்போல் * எங்கும்
பததுவிரலும் மணிவண்ணன்பாதங்கள் *
வெக்கிட்டிருநகவாகாணீரே ஒண்ணுதனீர் ! வந்துகாணீரே. (௨)

தாவுகொச்சுக்கலிப்பா.

❧ வஞ்சனையால்வந்த பேய்ச்சிமுழையுண்ட *

அஞ்சனவண்ணனை ஆய்ச்சிதாலாட்டிய *

செஞ்சொல்மறையவர்கேர் புதுவைப்பட்டன்சொல் *

எஞ்சாமைவல்லவர்க்கு இல்லைஇடர்தானே.

(க0)

அடிவரவு:—மாணிகம் உடை என் சங்கினை எழில் ஒதம் காணா நகர்
சொடு மெய் வஞ்சனையால் தன்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ச-ஆந் திருமொழி-தன்முகத்து.

[சந்திரனை அழைத்தல்; அம்புலிப்பருவம்.]

கலநிலைத்துறை. (மோஹநராகம்-அடநாளம்.)

❧ தன்முகத்துசுசுட்டி தூங்கத்தூங்கத்தவழ்ந்துபோய் *

பொன்முகக்கண்கணியார்ப்பப் புழுதியனைகின்றான் *

என்மகன்கோவிறதன்குத்தினை இளமாமதி ! *

நின்முகம்மகன்னுளவாகில் நீஇங்கேநோக்கிப்போ.

(க)

என்கிறுக்குட்டன் எனக்கோரினன்னமுதுஎம்பிரான் *

தன்சிறுக்கைகளால் காட்டிக்காட்டியழைக்கின்றான் *

அஞ்சனவண்ணனோடு ஆடலாடஉறுதியேல் *

மஞ்சில்மறையாதே மாமதி ! மகிழ்ந்தோடிவா.

(உ)

சுற்றம்ஒளிவட்டம் சூழ்ந்துசோதிபரந்தெங்கும் *

எத்தனைசெய்யினும் என்மகன்முகம்நேரொல்வாய் *

வித்தகன்வேங்கடவாணன் உன்னைவிளிக்கின்ற *

கைத்தலம்நோவாமே அம்புலி ! கடிதோடிவா.

(ங)

சக்கரக்கையன் தடங்கண்ணால்மலரவிழித்து *

ஒக்கலைமேலிருந்து உன்னையேசுட்டிக்காட்டும்காண் *

தக்கதறிதியேல் சந்திரா ! சலம்செய்யாதே *

மக்கட்பெருத மலடனல்லையேல்வாகண்டாய்.

(ச)

அழகியவாயில் அமுதஆறல்தெளிவுறு *

மழலைமுற்றத்தினுஞ்சொல்லால் உன்னைக்கூவுகின்றான் *

குழகன்சிரீதான் கூவக்கூவநீபோதியேல் *

புழைதீயிலவாகாதே நின்செவிபுகர்மாமதி ! *

(ரு)

தண்டொடுசக்கரம் சார்ங்கமேந்தும் தடக்கையன் *
கண்தயில்லொள்ளக்கருதிக் சொட்டாங்கொள்கின்றான் *
உண்டமுலைப்பாலருகண்டாய் உறங்காவிடில் *
வண்தனில்மன்னிய மாமதி ! விரைந்தோடிவா. (க)

பாலகனென்று பரிபவம்செய்யேல் * பண்டொருநாள்
ஆலினிலைவளர்ந்த சிறுக்கனவனிலவன் *
மேலெழும்பாய்ந்து பிடித்துக்கொள்ளும்வெகுளுமேல் *
மாலைமதியாதே மாமதி ! மகிழ்ந்தோடிவா. (எ)

சிறியனென்று என்னிளஞ்சிங்கத்தை இகழேல்கண்டாய் *
சிறுமையின்வார்த்தையை மாவலியிடைச்சென்றுகேள் *
சிறுமைப்பிழைகொள்ளில் நீயும்உன்தேவக்குரியைகாண் *
நிறைமதி ! நெடுமால் விரைந்துஉன்னைக்கூவுகின்றான். (அ)

தாழியில்வெண்ணெய் தடங்கையாரன்முங்கிய *
பேழைவயிற்றெம்பிரான்கண்டாய் உன்னைக்கூவுகின்றான் *
ஆழிகொண்டென்னையெறியும் ஐயுறவில்லைகாண் *
வாழவுறுதியேல் மாமதி ! மகிழ்ந்தோடிவா. (கூ)

ஐ மைத்தடங்கண்ணியசோதைதன்மகனுக்கு * இவை
ஒத்தனசொல்லி உரைத்தமாற்றம் * ஒளிபுத்தூர்
வித்தகன்விட்டுசித்தன் விரித்ததமிழிவை *
எத்தனையும்சொல்லவல்லவர்க்கு இடரில்லையே. (க௦)

அடிவரவு:—தன் என் சுற்றும் சக்கரம் அழகிய தண்டொடு பாலகன் சிறியன்
தாழியில் மை உய்ய.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி - உய்யவுலகு.

[தலையைநிமிர்த்து முகத்தையசைத்தாடுதல்:
செங்கீரைப்பருவம்.]

எண்கீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம். (முகாரீராகம்-ஆதிதாளம்.)

ஐ உய்யவுலகுபடைத்துண்டமணிவயிறு !
ஊழிதோறுழிபலஆவினிலையதன்மேல் *
பையையோகுதுயில்கொண்டபரம்பரனே !
பங்கயசீள்நயனத்து அஞ்சனமேனியனே ! *

கடி பேரியாழ்வார்திருமொழி—க - ப, டு - தி. உய்யவுலகு.

செய்யவள் சின்னகலம்சேமமெனக்கருதிச்

செல்வுபொலிமகரக்காதுதிகழ்ந்திலக *

ஐய! எனக்குஒருகால்ஆடுகசெங்கீரை

ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுகஆடுகவே.

(க)

கோளரியின்னுருவங்கொண்டிஅவுணனுடலம்

குருதிசூழம்பியெழக்கூருகரால்குடைவாய்! *

மீள்அவன்மகனை † மெய்ம்மைகொளக்கருதி

மேலையமர்ப்திமிக்குவெகுண்டிவர * .

காளநன்மேசமவைகல்லொடி ‡ கால்பொழியக்

கருதிவரைக்குடைபாக்காலிகள் காப்பவனே! *

ஆள! எனக்குஒருகால்ஆடுகசெங்கீரை

ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுகஆடுகவே.

(உ)

நம்முடைநாயகனே! நான்மறையின்பொருளே!

நாவிடிகள்நற்கமலநான்முகனுக்கு * ஒருகால்

தம்மனையானவனே! தரணிதலமுழுதும்

தாரகையின்னுலகும்தடவிஅதன்புறமும் *

விம்மவளர்ந்தவனே! வேழமும்ஏழ்விடையும்

விரவியவேலைதனுள்வென்றுவருமவனே! *

அம்ம! எனக்குஒருகால்ஆடுகசெங்கீரை

ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுகஆடுகவே.

(ஈ)

வானவர்தாம்மகிழுவன்சகடமுருள

வஞ்சமுலைப்பேயின் § நஞ்சமதுஉண்டவனே! *

கானவல்லிளவின்காபுதிரக்கருதிக்

கன்றதுகொண்டெறியும்கருகிறஎன்கன்றே! *

தேனுநனும்முரனும்திண்டிறல்வெநநாகன்

என்பவர்தாம்மடியசசெருவதிரச்செல்லும் *

ஆனை! எனக்குஒருகால்ஆடுகசெங்கீரை

ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுகஆடுகவே.

(ச)

மத்தளவும்தயிரும்வார்குழல்நன்மடவார்

வைத்தனநெய்களவால்வாரிசிழுங்கி * ஒருங்கு

ஒத்ததுணைமருதம்உன்னியவந்தவரை

ஊருகரத்தினொடும்உந்தியவெந்திறலோய்! *

† 'மேன்மை' என்றும்பாடம். ‡ 'கால்பொழியல்' என்றும்பாடம்.
§ 'நெஞ்சமது' என்றும், 'நஞ்சமுது' என்றும்பாடம்.

முத்தினிளமுறுவல்முற்றவருவதன்முன்
முன்னமுகத்தணியார்மொய்குழல் ாளைய *
அத்த! எனக்குஒருகால்ஆடுகசெங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுகஆடுகவே. (௫)

காயமலர்நிறவா! சருமுகில்போலுருவா!
கானகமாமடுவில்காஸியனுச்சியிலே *
தூயநடம்பயிலும்சந்தரஎன்கிறுவா!
துங்கமதீங்கரியின்கொம்புபறித்தவனே! *
ஆயமறிந்துபொருவான்எதிர்வந்தமல்லே
அந்தரமின்றியழித்தாடியதாஸிணையாய்! *
ஆய! எனக்குஒருகால்ஆடுகசெங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுகஆடுகவே. (௬)

துப்புடையாயர்கள்தம்சொல்வழுவாதுஒருகால்
தூயகருங்குழல்நல்தோகைமலிலணைய *
நப்பிணைதன்திறமாநல்விடையேழவிய!
நல்லதிறலுடையநாதனும்ஆனவனே! *
தப்பினபிள்ளைகளைத்தனமிகுசோதிபுகத்
தனியொருதேர்கடவித்தாயொடுகூட்டிய * என்
அப்ப! எனக்குஒருகால்ஆடுகசெங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுகஆடுகவே. (௭)

❀ உண்ணையும்ஒக்கலையில்லகொண்டதமில்மருவி
உன்னொடுதங்கள்கருத்தாயினசெய்துவரும் *
கன்னியரும்மகிழக்கண்டவர்கண்குளிரக்
கற்றவர்தெற்றிவரப்பெற்றஎனக்குஅருளி *
மன்னுகுறுங்குடியாய்! வெள்ளறைபாய்! மதிள்சூழ்
சோலைமலைக்கரசே! கண்ணபுரத்தமுதே! *
என்னவலம்களைவாய்! ஆடுகசெங்கீரை
ஏழுலகும்முடையாய்! ஆடுகஆடுகவே. (௮)

பாலொடுநெய்தயிர்ஒண்சாந்தொடுசண்பகமும்
பங்கயம்நல்கருப்பூரமுந்நாழிவர *
கோலநறும்பவளச்செந்துவார்வாயினிடைக்
கோமளவெள்ளிமுனைப்போல்சிலபல்விடக *

நீல்திறத்தழகாரைம்படையின்நிலே
நின்கனிவாயமுதம்இற்றுமுறிந்துவிழ *
ஏலுமறைப்பொருளே ! ஆடுகசெங்கீரை
ஏழுலகும்முடைபாய் ! ஆடுகஆடுகவே. (க)

செங்கமலக்கழலிலசிறந்தழ்போல்விரவில்
சேர்திகழாழிகளும்கிண்கிணியும் * அரையில்
தங்கியபொன்வடமும்தாளநன்மாதூனையின்
பூவொடுபொன்மணியும்மோதிரமும்கிறியும் *
மங்கலஐம்படையும்தோள்வளையும்குழையும்
மகரமும்வாளிகளும்சட்டியுமொத்திலக *
எங்களுக்குடிக்கரசே ! ஆடுகசெங்கீரை
ஏழுலகும்முடைபாய் ! ஆடுகஆடுகவே. (க0)

அன்னமும்மீனுவும்ஆளரியும்குறளும்
ஆமைபுமானவனே ! ஆபர்கள்நாபகனே ! *
என்அவலம்களோவாய் ! ஆடுகசெங்கீரை
ஏழுலகும்முடைபாய் ! ஆடுகவாடுகவென்று *
அன்னநடைமடவாள்அசோதையுக்கந்தபரிசு
ஆனபுகழ்ப்புதுவைப்பட்டனுரைத்ததமிழ் *
இன்னிசைமலைகள்இப்பத்துமவல்லார் உலகில்
எண்ணிசையுபுகழ்நிக்குஇன்பமதெத்துவரே. (கக)

அடிவரவு—உய்ய கோளரிபின் நம்முற - வானவர் மத்து காய துப்பு
உன்னை பாடுவாடு செங்கமலம் அன்னம் மாணிக்கக்
கிண்கிணி.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சு - ஆந் திருமொழி - மாணிக்கக்கிண்கிணி.

[கைகொட்டி விளையாடுதல்: சப்பாணிப்பருவம்.]

வேண்டலையால் வந்த கலித்தாழினை. (யறற்கலியாணிநாகம் - ஆதிதாமம்.)

மாணிக்கக்கிண்கிணியார்ப்பு மருங்கின்மேல் *
ஆணிப்பொன்னுலச்செய்த ஆய்பொன்னுடைமணி *
பேணிப்பவளவாய் முத்திலங்க * பண்டு
காணிகொண்டககளால்சப்பாணி

சுருங்குமுல்சுட்டனே ! சப்பாணி. (க)

பேரியாழ்வார்திருமொழி—க-ப. சு-தி. மாணிக்கக்கிண்கிணி. ௨௧

பொன்னரைநாடுநெடு மாணிக்கக்கிண்கிணி *

தன்னரையாடத் தனிச்சுட்டிதாழ்ந்தாட *

என்னரைமேல்நின்றிழிந்து உங்களாயாதம் *

மன்னரைமேல்கொட்டாய்சப்பாணி

மாயவனே ! கொட்டாய்சப்பாணி.

(௨)

பன்மணிமுத்து இன்பவளம்பதித்தன்ன *

என்மணிவண்ணன் ! இலங்குபொற்றோட்டின்மேல் *

நின்மணிவாய்முத்திலங்க நின்னம்மைதன் *

அம்மணிமேல்கொட்டாய்சப்பாணி

ஆழியங்கையனே ! சப்பாணி.

(௩)

தூநிலாமுற்றத்தே போந்துவிளையாட *

வானிலாஅம்புலீ ! சந்திரா ! வாவென்று *

நீநிலாநின்புகழாநின்ற ஆயாதம் *

கோநிலாவக்கொட்டாய்சப்பாணி

குடந்தைக்கிடந்தானே ! சப்பாணி.

(௪)

புட்டியில்சேறும் புழுதியும்கொண்டுவந்து *

அட்டியமுக்கி அகம்புக்கறியாமே *

சட்டித்தயிரும் தடாவினில்வெண்ணையும்உண் *

பட்டிக்கன்றே ! கொட்டாய்சப்பாணி

பற்பநாபா ! கொட்டாய்சப்பாணி.

(௫)

தாரித்துநூற்றுவர் தந்தைசொல்கொள்ளாது *

போருய்த்துவந்து புகுந்தவர்மண்ணை *

பாரித்தமன்னர்படப் பஞ்சவர்க்கு * அன்று

தேருய்த்தகைகளால்சப்பாணி

தேவகிங்கமே ! சப்பாணி.

(௬)

பரந்திட்டுநின்ற படுகடல் * தன்னை

இரந்திட்டகைம்மேல் எறிதிரைமோத *

கரந்திட்டுநின்ற கடலைக்கலங்க *

சரந்தொட்டகைகளால்சப்பாணி

சார்ங்கவிந்கையனே ! சப்பாணி.

(௭)

உஉ பெரியாழ்வார்திருமொழி—க-ப. எ-தி. தொடர்ச்சங்கிலிகை.

குரக்கினத்தாலே குரைகடல்தன்னை *

நெருக்கி அணைசட்டி நீள் நீரிலங்கை *

அரக்கர் அவிய அடுகணையாலே *

நெருச்சியகைகளால்சப்பாணி

நேமியங்கையனே ! சப்பாணி.

(அ)

அளந்திட்டதூணை அவன்தட்ட * ஆங்கே

வளர்ந்திட்டு வாளுகிர்ச்சிங்கவுருவாய் *

உளநதொட்டிரணியன் ஒண்மார்வகலம் *

பிளந்திட்டகைகளால்சப்பாணி

பேம்முலையுண்டானே ! சப்பாணி.

(ஆ)

அடைந்திட்டு அமரர்கள் ஆழ்கடல்தன்னை *

மிடைநதிட்டு மந்தரம்மத்தாகநாட்டி *

வடம்சுற்றி வாசுகி வன்கயிறுக *

கடைந்திட்டகைகளால்சப்பாணி

கார்முகில்வண்ணனே ! சப்பாணி.

(க)

நரவுகொச்சகக்கலப்பா

ஐ ஆட்கொள்ளத்தோன்றிய ஆயத்தங்கோவினை *

நாடகமழ்ப்பும்பொழில் வில்லிபுத்தூர்ப்பட்டன் *

†வேட்கையால்சொன்ன சப்பாணிநரைநதும் *

வேட்கையினால்சொல்லுவார் வினைபோமே.

(கக)

அடிவரவு:—மணிக்கம பொன் பல் தூநிலா புட்டியில் தாரித்து பரந்து

குரக்கினம் ஸ்ரீநந்து அடைநது ஆட்கொள்ளத் தொடர்

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சுரணம்

எ - ஆந் திருமொழி - தொடர்ச்சங்கிலிகை.

—❖❖❖—

[தளர்நடை நடத்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்-(அடாணாகம்-ஆதிதாளம்.)

ஐ தொடர்ச்சங்கிலிகைசலார்பிலாரென்னத் தூங்குபொன்மணி யொலி

படுமும்மதப்புனல்சோர வாரணம்பையநின் றுணர்வதுபோல் * [ப்ப *

உடன்சூடிக்கிண்கணியாரவாரிப்ப உடைமணிபறைகறங்க *

தடந்தாளிணைகொண்டுசார்க்கபாணி தளர்நடைநடவானே.

(க)

†, 'வேட்கையினால்' என்று சிலர். ‡, 'சங்கிலிகள்' எனவும் கூறுவர்.

பேரியாழ்வார்திருமொழி—க - ப. ௭ - தி. தொடர்சங்கிலிசை. ௨௩

செக்கரிடைநுனிக்கொம்பில்லே கான்றும் சிறுபிறைமுனைப்போல் *
நக்கசெந்துவர்வாய்த்திண்ணைமீதே நளிர்வெண்பல்முனையிலக *
அக்குவடமுதித்துஆமைத்தாலிபூண்ட அனந்தசயனன் *
தக்கமாமணிவண்ணன்வாசுதேவன் தளர்நடைநடவாளே. (௨)

மின்னுக்கொடியும்ஒர்வெண்திங்களும் சூழ்பரிலேடமுமாய் *
பின்னல்துலங்கும்அரசிலையும் பிதகச்சிறறாடையொடும் *
மின்னிலபொலிந்ததோர்கார்முகில்போலக கழுததில்காறையொடும் *
தன்னிலபொலிந்தஇருடகேசன் தளர்நடைநடவாளே. (௩)

கன்னற்குடம்திற்றாலொததூறிக் கணகணசிரித்துவரது *
முன்வந்துநின்றமுததம்தரும் என்முகில்வண்ணனதிருமார்வன் * [ன் *
தன்னைப்பெற்றேற்குத்தன்வாபமுதம்தரது என்னைததளிப்பிக்கினரு
தன்னெற்றுமாற்றலர்தலைகள் மீதே தளர்நடைநடவாளே. (௪)

முன்னலோவெள்ளிப்பெருமலைக்குட்டன் மொடுமொடுவிரைந்தோட *
பின்னைத்தொடர்ந்ததோரகருமலைக்குட்டன் பெயர்ந்தடியிடுவதுபோல் *
பன்னியுலகம்பரவியோவாப புகழ்ப்பலதேவனென்னும *
தனநமபியோடப்பின்சூடச்செல்வான் தளர்நடைநடவாளே. (௫)

ஒருகாலில்சங்குஒருகாலில்சக்கரம் உள்ளடிபொறிததமைந்த *
இருகாலும்கொண்டிஅங்கங்குளமுதினற்போல் இலசகினைபடநடது *
பெருகாநின்றஇன்பவெள்ளத்தின்மேல பின்னையும்பெய்துபெயது *
கருகார்க்கடல்வண்ணன்காமர்தாதை தளர்நடைநடவாளே. (௬)

படர்பங்கயமலர்வாய்நெகிழப் பணிபிசிறுதுளிபோல் *
இடங்கொண்டசெவ்வாபுறியூறி இற்றிற்றுவிழின்று *
கடுஞ்செக்கழுத்தின்மணிக்குரல்போல் உடைமணிகணகணை *
தடந்தாளினைகொண்டசார்ங்கபாணி தளர்நடைநடவாளே. (௭)

பக்கம்கருஞ்சிறுப்பாறைமீதே அருவிகள்பகர்ந்தனைய *
அக்குவடமிழிந்தேறித்தாழ அணியல்குல்புடைபெயர *
மக்களுலகினில்பெய்தறியா மணிக்குழவியுருவின் *
தக்கமாமணிவண்ணன்வாசுதேவன் தளர்நடைநடவாளே. (௮)

வெண்புழுதிமேல்பெய்துகொண்டனைந்ததோ வேழத்தின்கருங்கன்றுபோல் *
தெண்புழுதியாடித்திரிவிக்கிரமன் சிறுபுகர்படவியர்தது *
ஒன்போதலர்கமலுச்சிறுக்காலுறைதது ஒன்றுமனோவாமே *
தன்போதுகொண்டதகிதின்மீதுபொலிந்தவாளே. (௯)

உச பெரியாழ்வார்திருமொழி—க-ப அ-தி. பொன்னியல்.

திரைநீர்ச்சந்திரமண்டலம்போல் செங்கண்மால்சேசவன் * தன்
திருநீர்முசத்துத்துலங்குகட்டி திகழ்ந்தெங்கும்புடைபெயர *
பெருநீர்த்திரையெழுகங்கையிலும் பெரியதோர்தீர்த்தபலம்
தருநீர் * சிறுச்சண்ணம்துள்ளம்சோரத் தளர்நடைநடவானே. (க0)

ஆயர்குலத்தினில்வந்துதோன்றிய அஞ்சனவண்ணன்தன்னை *
தாயர்மகிழஒன்னுர்தளரத் தளர்நடைநடந்தனை *
வேயர்புகழ்விட்டுசித்தன் சீரால்விரித்தனஉரைக்கவல்லார் *
மாயன்மணிவண்ணன்தாள்பணியும் மக்களைப்பெறுவார்களே. (கக)

அடிவரவு:—தொடர் செக்கர் மின்னுக் கன்னல் முன்னல் ஒருகாலில்
படர் பக்கம் வெண் திரை ஆயர் பொன்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருமொழி - பொன்னியல்.

[அணைத்துக்கொள்ள அழைத்தல்.]

கலித்தாழிசை. (தேசியராகம்-ஆதிதாளம்.)

பொன்னியல்கண்கணி சுட்டிபுறம்கட்டி *
தன்னியலோசை சலன்சலனென்றிட *
மின்னியல்மேகம் விரைந்தெதிர்வநதாற்போல் *
என்னிடைக்கோட்டரா அச்சோவச்சோ
எம்பெருமான்! வாராஅச்சோவச்சோ. (க)

செங்கமலப்பூவில் தேனுண்ணும்வண்டேபோல் *
பங்குகள்வந்து உன்பவளவாய்மொய்ப்ப *
சங்குவில்வாள்தண்டு சக்கரமேந்திய *
அங்கைகளாலேவந்துஅச்சோவச்சோ
ஆரத்தழுவா † வந்துஅச்சோவச்சோ. (உ)

பஞ்சவர் தூதனுய்ப் பாரதம்கைசெய்து *
நஞ்சமிழ்நாகம்கிடந்த நற்பொய்கைபுக்கு *
அஞ்சப்பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டு அருள்செய்த *
அஞ்சனவண்ணனை! அச்சோவச்சோ
ஆயர்பெருமானே! அச்சோவச்சோ. (ங)

† 'ஆரத்தழுவாய்' என்று சிலர் பாடம்.

• நாரியசாந்தம் நமக்கிறைநல்கென்ன *
 தேறி அவனும் திருவுடம்பில்பூச *
 ஊறியகூனினை உள்ளேயொடுங்க * அன்று
 ஏறவுருவினாய்! அச்சோவச்சோ
 எம்பெருமான்! வாரா அச்சோவச்சோ. (ச)

கழல்மன்னர்குழக் கதிர்போல்விளங்கி *
 எழலுற்றுமீண்டே இருநதுஉண்ணேநோக்கும் *
 சுழலைப்பெரிதுடைத் துச்சோதனை *
 அழலவிழித்தானே! அச்சோவச்சோ
 ஆழியங்கையனே! அச்சோவச்சோ. (ரு)

போரொக்கப்பண்ணி இப்பூமிப்பொறைதீர்ப்பான் *
 தேரொக்கவூர்ந்தாய்! செழுந்தாவிசயற்காய் *
 காரொக்கும்மேனிக் கரும்பெருங்கண்ணனே! *
 ஆரத்தழுவாவந்து அச்சோவச்சோ
 ஆயர்கள்போரேறே! அச்சோவச்சோ. (சு)

மிக்கபெரும்புகழ் மாவலிவேள்வியில் *
 தக்கதிதன்றென்று தானம்விலக்கிய *
 சுக்கிரன்கண்ணைத் துரும்பால்களறிய *
 சக்கரக்கையனே! அச்சோவச்சோ
 சங்கமிடத்தானே! அச்சோவச்சோ. (எ)

என்னிதுமாயம்? என்னப்பன் அறிந்திலன் *
 முன்னையவண்ணமேகொண்டு அளவாயென்ன *
 மன்னுநமுசியை வானில்சுழற்றிய *
 மின்னுமுடியனே! அச்சோவச்சோ
 வேங்கடவாணனே! அச்சோவச்சோ. (அ)

கண்டகடலும் மலையும்உலகேழும் *
 முண்டத்துக்காற்றா முகில்வண்ணோவோ! என்று *
 இண்டைச்சடைமுடி ஈசனீரக்கொள்ள *
 மண்டைநிறைத்தானே! அச்சோவச்சோ
 மார்வீலமறுவனே! அச்சோவச்சோ. (ஈ)

பெரியாழ்வார்திருமொழி — க - ப . கூ - தி . வட்டுநடுவே.

துன்னியபேரிருள் சூழ்நதுஉலகைமுட *
 பன்னியநான்மறை முற்றும்மறைந்திட *

பின்னிவ்வுலகினில் பேரிருள்நீங்க *

அன்னிவ்வுலகினில் பேரிருள்நீங்க * அன்று

அனனமதானுனே ! அசசோவசசோ

† அநமறைதந்தானே ! அசசோவசசோ.

(க௦)

நாவுகொச்சுக்கலிப்பா

நச்சுவார்முன்னிறகும் நாராயணன்தன்னை *

அசசோவருசுவென்று ஆய்ச்சியுரைத்தன *

மச்சணிமாடப புதுவைக்கே காண்பட்டன்சொல் *

நிசசலும்பாடுவார நீள்விசம னாவரே.

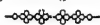
(கக)

அடியரவு:—பொன செங்கமலம் பஞ்சவா நாரிய கழல் போர மிகக

எனனிது கண்ட துன்னிய நச்சுவார வட்டு

பெரியாழ்வார் திருநாடிகடோரணம்.

கூ - ஆத் திருமொழி - வட்டுநடுவே.

[தன் முதுகைக் கட்டிக்கொள்ளும்படி கண்ணனை அழைத்தல்.]

வெண்டையால்வந்த கலித்தாழிசை (உசேரிராகம் - ருபகநாடம்.)

வட்டுநடுவே வராகினற * மாணிக்க

மொட்டு ‡ துனியில் முனைகின்றமுததேபோல் *

சொட்டுச்சொட்டெனனத துளிககததுளிக்க * என்

குட்டனவநதுஎன்னைப்புறம்புல்குவான்

கோவிநகன்என்னைப்புறம்புல்குவான்.

(க)

§ கிண்கணிகட்டிக் கிறிகட்டி * கையினில்

கங்கணமிட்டிக் குமுததில்ல்தாடாகட்டி *

தன்னைததாலே சதிராநநதுவநது *

என்கண்ணலெனனைப்புறம்புல்குவான்

எமபிரான்என்னைப்புறம்புல்குவான்.

(உ)

கத்தக்கதிதது கிடநதபெருஞ்செல்வம் *

ஒத்துப்பொருந்திக்கொண்டு உணாணைமண்ணாவான் *

பொதுத்துத்தலைவன் குடிசெடததோன்றிய *

அததன்வந்துஎன்னைப்புறம்புல்குவான்

ஆயர்களேறுஎன்புறம்புல்குவான்.

(ங)

† 'ஆர்மறை' என்னும் பாடம் வெண்டளைககுச் சேரும்.

‡ 'துனியில்' என்றும் கூறுவர். § 'கிண்கணி' எனவுஞ் சொல்லுவர்.

நாந்தகழேந்திய நம்பிசரணென்று *
தாழ்ந்த தனஞ்சயநகாகி * தரணியில்
வேந்தர்களுட்க விசயனமணித்திண்டேர் *
ஊர்ந்தவன்என்னைப்புறம்புல்குவான்
உம்பர்கோன்என்னைப்புறம்புல்குவான். (ச)

வெண்கலப்பத்திரம் கட்டி விளையாடி *
கண்பல † செய்த கருநதழைக்காவின்கீழ் *
பண்பலபாடிப் பல்லாண்டிசைப்ப * பண்டு
மண்பலகொண்டான்புறம்புல்குவான்
வாமனன்என்னைப்புறம்புல்குவான். (ந)

சுத்திரமேந்தித் தனியொருமணியாய் *
உத்தரவேதியில் நின்றஒருவனை *
சுத்திரியர்காணக் காணிமுற்றும்கொண்ட *
பத்திராசாரன்புறம்புல்குவான்
பாரளநதான்என்புறம்புல்குவான். (சு)

பொத்தவுரலைக்கவிழ்தது அதன்மேலேறி *
தித்தித்தபா லும தடாவினில்வெண்ணெயும் *
மெத்தத்திருயிரூர விழுங்கிய †
அத்தனவந்துஎன்னைப்புறம்புல்குவான்
ஆழியான்என்னைப்புறம்புல்குவான். (ஸ)

முத்தவைகாண முதுமணற்குன்றேறி *
கூத்துஉவந்தாடி க் குழலால்இசைபாடி †
வாய்த்தமறையோர் வணங்க † இமைபவர்
எத்தவந்துஎன்னைப்புறம்புல்குவான்
எம்பிரான்என்னைப்புறம்புல்குவான். (அ)

கற்பகக்காவு கருதியகாதலிக்கு *
இப்பொழுதுசுவனென்று இந்நிரன்காவினில் *
நிற்பனசெய்து நிலாததிகழ்முற்றததுள *
உய்த்தவன்என்னைப்புறம்புல்குவான்
உம்பர்கோன்என்னைப்புறம்புல்குவான். (கூ)

உஅ பெரியாழ்வார்திருமொழி—உ . ப - க = தி. மெச்சுது.

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

ஆய்ச்சியன்றாழிப்பிரான் புறம்புல்கிய *

வேய்த்தடந்தோளிரொல் விட்டுசத்தன்மகிழ்ந்து *

ஈத்ததமிழிவை ஈரைந்தம்வல்லவர் *

வாய்த்தநன்மக்களைப்பெற்று மகிழ்வரே.

(கௌ)

அடிவரவு:—வட்டு கிங்கிணி கத்த நாந்தகம் வெண்கலம் சத்திரம் பொத்த

மூத்தவை கற்பகம் ஆய்ச்சி மெச்சுது.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து.

க - ஆ ந் திருமொழி - மெச்சுது.

[பூச்சிகாட்டி விளையாடுதல்.]

கலிந்தாழிசை. (பந்துவராளிராகம் - நுபகநாளம்.)

மெச்சுதுசங்கம்இடத்தான் நல்வேயுதி *

பொய்ச்சுகுதில்தோற்ற பொறைபுடைமன்னர்க்காய் *

பத்தூர்பெருதுஅன்று பாரதம்கைசெய்த *

அத்தூதன் அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்

அம்மனே! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்.

((க))

மலைபுரைதோள்மன்னவரும் மாரதநம்மற்றும் *

பலர்குலைய நூற்றவரும்பட்டிய * பார்ததன்

சிலைவரையத் திண்தோமேல்முன்னின்ற * செங்கண்

அலவலைவந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்

அம்மனே! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்.

((உ))

காயுநீர்புக்குக் சடம்பேறி * காரியன்

தீயபணததில் சிலம்பார்க்கப்பாயந்தாடி *

வேயின்குழலாதி விதககனாநின்ற *

ஆயன்வந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்

அம்மனே! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்.

((ங))

இருட்டில்பிறந்துபோய் ஏழைவல்லாயர் *

மருட்டைத்தனிர்ப்பித்து வன்கஞ்சன்மாளப்

புரட்டி * அந்நாள்எங்கள் பூம்பட்டுக்கொண்ட *

அரட்டன்வந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்

அம்மனே! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்.

((ச))

சேப்பூண்ட சாடுசிதறி * திருடிநெய்க்கு
ஆப்பூண்டு நந்தன்மனைவிகடைத்தாம்பால் *
சோப்பூண்டு துள்ளித்துடிக்கத்துடிக்க * அன்று
ஆப்பூண்டான் அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்

அம்மனே ! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். (ரு)

செப்பிளமென்முலைத் தேவகிநங்கைக்கு *
சொப்படத்தோன்றித் தொறுப்பாடியோம்வைத்த *
துப்பமும்பாலும் தமிழும்விழுங்கிய *
அப்பன்வந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்

அம்மனே ! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். (சு)

தத்துக்கொண்டாள்கொலோ? தானேபெற்றாள் கொலோ? *
சித்தமனையாள் அசோதையிளஞ்சிங்கம் *
கொத்தார்கருங்குழல் கோபாலகோளரி *
அத்தன்வந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்
அம்மனே ! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். (எ)

கொங்கை வன்குனிசொற்கொண்டு * குவலயத்
துங்கக்கரியும் பரியும்இராச்சியமும் *
எங்கும்பரதற்கருளி வன்கானடை *
அங்கண்ணன் அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்
அம்மனே ! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். (அ)

பதகமுதலைவாய்ப் பட்டகளிறு *
கதறிக்கைகூப்பி என்கண்ணா ! கண்ணா ! என்ன *
உதவப்புள்ளநது அங்குஉறுதுயர்தீர்த்தத *
அதகன்வந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்
அம்மனே ! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். (க)

நாவுகொச்சகக்கலிப்பா.

வல்லாளிலங்கைமலங்கச் சரநதுரந்த *
வில்லாளனை விட்டுசித்தன் † விரித்த *
சொல்லாரந்த அப்பூச்சிப்பாடல்இவைபததும்
வல்லார்போய் * வைகுரதம் மன்னியிருப்பரே. (க0)

அடிவரவு:—மெச்சு மலை காயும் இருட்டில் சேப்பூண்ட செப்பு தத்து
கொங்கை பதகம் வல்லாள் ஆரவணையாய்.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

உ - ஆந் திருமொழி - அரவணையாய்.

[கண்ணனை முலையுண்ண அழைத்தல்.]

கலவிநுத்தம். (புள்ளுகவராளிராகம் - நபகதாளம்.)

|| அரவணையாய் ! ஆயரேறே ! அம்மமுண்ணததுயிலெழாயே *
இரவுமுண்ணுதுஉறங்நீபோய் இன்றுமுச்சிகொண்டதாலோ *
வரவும்கானேன்வயிறசைந்தாய் வனமுலைகள்சோநதுபாய *
திருவுடையவாய்மதிததுத தினைததைத்தப்பருகிடாயே. (க)

வைத்தநெய்ப்பும்காய்நதபா லும் வடிதுவிரும்நறுவெண்ணையும் *
இததனைபும்பெற்றறியேன் எம்பிரான் ! நீபிறநதபின்னை *
எத்தனையும்செய்யப்பெற்றாய் ஏதும்செய்யேன்கதம்படாதே *
முததனையமுறுவல்செய்து முக்குறிஞ்சிமுலையுணையே. (உ)

தந்தம்மக்கள் அழுதுசென்றால் தாய்மாராவார் தரிக்கக்கல்லார் *
வநதுநின்மேல்பூசல்செய்ய வாழுவல்லவாகுதேவா ! *
உநதையார்உன் திறததரல்லா உன்னைநாடுஒன்றுரபபமாட்டேன் *
நந்தசோபனணிசிறுவா ! நான்குநதமுலையுணையே (ங)

கஞ்சனதன்னுல்புணாககபபட்ட கள்ளசசககிலக்கழிய *
பஞ்சியன்னமெலலடியால பாயநதபோதுநொநதிமென்று *
அஞ்சினேன்காண அமராகோவே ! ஆயர்கூட்டததளவனறூலோ *
கஞ்சனை உனவஞ்சனையால் வலைப்படுததாய் ! முலையுணையே. (ச)

தியபுநதிக்கஞ்சன்உனமேல் சினமுடையன், சோர்வுபாத்தது *
மாய்நதன்னுல்வலைப்படுக்கில வாழகில்லென்வாகுதேவா ! * [டா
தாயாராய்ச்சொல்கருமககாடாய் சாற்றிச்சொன்னேனபோகவேண்
ஆயாபாடிக்கணிவிளக்கே ! அமரநதுவந்துஎன்முலையுணையே. (டு)

மின்னனையதுணைநிடையா விரிகுழல்மேல்நுழைந்தவண்டு *
இன்னிசைக்குமவில்லிபுத்தூர் இனிதமர்ந்தாய் ! * உன்னைக்கண்டார்
என்னநோன்புநோற்றாநகொலோ இவனைப்பெற்றவயிறுடையாள் ! *
என்னுமவாரததையெதுவிதத இருமகேசா ! முலையுணையே. (சு)

பெண்டிர்வாழ்வார்தின்னொப்பாரைப் பெறுதுமென்னுமாயசையாலே *
சண்டவர்கள்போக்கொழிந்தார் கண்ணிணையால்கலக்கநோக்கி *
வண்டிலாம்பூங்குழலினார் உன்வாயமுதம்உண்ணவேண்டி *
கொண்டுபோவான்வநதுநின்றா ஶோவிந்தா ! நீமுலையுணையே (ஏ)

ஐருமலைபோலெதிர்தமல்லர் இருவரங்கம்ளரிசெய்தாய் ! * உன்
திருமலிந்துதிகழ்மாறு தேக்கவந்துஎன்னல்குலேறி *

ஒருமுலையவாயமிதது † ஒருமுலையைநெருடிககொண்டு *

இருமுலையும்முறைமுறையா ஏங்கிஏங்கிஇருநதனுயே. (௮)

அங்கமலப்போதகத்தில் அணிகொள்முததமசிறதினற்போல் *

செங்கமலமுகம்விடப்பத தீமைசெய்துஇம முற்றத்தாடே †

அங்கமெல்லாமபுழுதியாத அனையவேண்டாஅமம் ! * விமம்

அங்கமராக்கமுதத்தித அமராகோவே ! முலையுணையே. (௯)

ஒடவோடக் கெடுகணிங் ஒலிக்குமோசைப்பாணியாலே *

பாடிப்பாடிவருகினுயைப பறபறப்பென்றிருநதேன *

ஆடியாடியசைநதசைநதிட்டு அதனுக்கேற்ற கூததையாடி †

ஒடியோடிப்போய்விடாதே உததமா ! நீ முலையுணையே. (௧௦)

ஐராரணிநதகொங்கையாய்ச்சி மாதவா ! உண்ணென்றமற்றம் *

நீரணிநதகுலவோவாசம் நிகழநாறுமவில்லிபுத்தூர் †

பாரணிநதகொல்புகழான் பட்டாபிரானபாடல்வல்லா *

ஐரணிநதசெங்கணமாலமேல் சென்றசிறதைபெறுவா காமே. (௧௧)

அடியாடி — அரவணைய வவத்த தநதம கஞ்சன தீப மின பெண்டா

இருமலை அங்கமலம் ஒட வாரணிநத போய்ப்பாடு.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௩ - ஆந் திருமொழி - போய்ப்பாடு.

[துவாதசநாமம் : காதுகுத்துதல்.]

ஐந் திருநெடிலடியாசிரியவிருந்தம் (அசாவேராகப் பதிதாய்)

ஐ போய்ப்பாடுடையநினதநதைதீயுமதாழ்தகான்

பொருதிறல்சஞ்சன்கடியன் *

காபாருமில்லைகடல்வண்ண ! உன்னைத

தனியேபோய்எங்குமதிரிதி *

போய்ப்பால்முலையுண்டிததனே !

சேசவநமபீ ! உன்னைக்காதுகுத்த *

ஆய்ப்பாலர்பெண்குகளெல்லாருடவந்தார

அடைககாய்திருத்திரான்வைத்தேன்

(௧)

† 'ஒருமுலையை நெருடிககொண்டு' என்ற பாடம் வ்யாக்யாநத்தோடு
சங்கு பொருந்தும்.

வண்ணப்பவளமருங்கினில்சாததி
மலர்ப்பாதக்கிங்கினியார்ப்ப *
நண்ணித்தொழுமவர்சந்தைபிரியாத
நாராயண ! இங்கேவாராய் *
எண்ணற்கரியபிரானே ! திரியை
எரியாமேகாதுக்கிடுவன் *
கண்ணுக்குநன் றுமழகுமுடைய
கனக்கடிப்பும்இவையா !

(௨)

வையமெல்லாம்பெறுமவார்கடல்வாழும்
மகரக்குழைகொண்டுவைத்தேன் *
வெய்யவேகாதில்திரியையிடுவன்
நீவேண்டியதெல்லாந்தருவன் *
உய்யஇவ்வாயர்குலத்தினில்தோன்றிய
ஒண்சுடராயர்கொழுந்தே ! *
மையன்மைசெய்துஇளவாய்ச்சியருள்ளத்து
மாதவனே ! இங்கேவாராய்.

(௩)

வணநன்றுடையவயிரக்கடிப்பிட்டு
வார்காதுதாழப்பெருக்கி *
குணநன்றுடையர்இக்கோபாலபிள்ளைகள்
கோவிந்தா ! நீசொல்லுக்கொள்ளாய் *
இணைநன்றழகியஇக்கடிப்புஇட்டால்
இனியபலாப்பழம்தந்து *
சுணநன்றணிமுலையுண்ணத்தருவன்னான்
சோததம்பிரான் ! இங்கேவாராய்.

(௪)

சோத்தம்பிரான் ! என்றுஇரந்தாலும்கொள்ளாய்
சுரிசுழலாரொடுநீபோய் *
கோத்துக்குரவைபிணைந்துஇங்குவந்தால்
குணங்கொண்டிடுவனோ? நம்பீ ! *
பேர்த்தும்பெரியன அப்பம்தருவன்
பிரானே ! திரியிடவொட்டில் *
வேய்த்தடந்தோளார்விரும்புகருங்குழல்
விட்டுவே ! நீஇங்கேவாராய்.

(௫)

விண்ணெல்லாம்கேட்க அழுதிட்டாய்!
உன்வாயில்விரும்பியதனைநான்கேக்கி *
மண்ணெல்லாம்கண்டுஎன்மனத்துள்ளேயஞ்சி
மதுசூதனையென் றிறுந்தேன் *

† 'அறிந்தேன்' என்ற பாடம் வ்யாக்யாநத்துக்கு ஒக்கும்.

பெரியாழ்வார்திருமொழி—உ - ப. ௩ - தி. போய்ப்பாடு. ௩௩

புண்ணைதுமில்லென்காதுமறியும்

பெரீறுத்துஇறைப்போதுஇருமடீ ! *

கண்ண! என்கார்முகிலே !

கடல்வண்ண! காவலனே ! முலையுணையே.

(௬)

முலையேதும்வேண்டேனென்றேடி

நின்காதில்ஃடிப்பைப்பறிததெறிந்திட்டு *

மலையையெடுத்துமுகிழ்ந்துகல்மாரிகாத்துப்

பசுநிரைமேய்த்தாய் ! *

சிலையொன்றுஇறுத்தாய் ! திரிவிக்கிரமா !

திருவாயர்பாடிப்பிரானே ! *

தலைநிலாப்போதேஉன்காதைப்பெருக்காதே

விட்டிட்டேன்குற்றமேயன்றே.

(௭)

என்குற்றமேயென்றுசொல்லவும்வேண்டாகாண்

என்னைநான்மண்ணுண்டேனாக *

அன்புற்றநோக்கிஅடிததும்பிடித்தும்

அனைவர்க்கும்காட்டிற்றிலையே *

வன்புற்றரவிற்பகைக்கொடிவாமனநம்பீ !

உன்காதுகள் தூரும் *

துன்புற்றனவெல்லாந்தீர்ப்பாய்பிரானே !

திரியிட்டிசொல்லுகேன்மெய்யே.

(௮)

மெய்யென்றுசொல்லுவார்சொல்லைக்கருதித்

தொடுப்புண்டாய்வெண்ணையெயன்று *

கையைப்பிடித்துக்கரையுரலோடுஎன்னைக்

காணவேகட்டிற்றிலையே? *

செய்தனசொல்லிசுகிரித்துஅங்குஇருக்கில்

சிரீதரா ! உன்காதுதூரும் *

கையில் திரியையிடுகிடாய் இநநின்ற

காரிகையார்சிரியாமே.

(௯)

காரிகையார்ச்சும்உனக்குபழுக்குற்றென்?

காதுகள்விங்கியெரியில் *

தாரியாதாகில் தலைநொந்திடுமென்று

விட்டிட்டேன்குற்றமேயன்றே *

௩௪ பெரியாழ்வார்திருமொழி—உ - ப. ௩ - தி. போய்ப்பாடு.

சேரியிற்பிள்ளைகளெல்லாரும் காது

பெருக்கித்திரியவும்காண்டி. *

ஏர்விடைசெற்று இளங்கன்றுஎறிந்திட்ட

இருமகேசா ! எந்தன்கண்ணே !

(௧௦)

கண்ணைக்குளிரக்கலந்துஎங்கும்நோக்கிக்

கடிகமழ்பூங்குழலார்கள் *

எண்ணத்துள்ளன்மும்இருந்துதித்திக்கும்

பெருமானே ! எங்களமுதே ! *

உண்ணக்கனிகள்தருவன் கடிப்பொன்றும்

நோவாமேகாதுக்கிடுவன் *

பண்ணைக்கிழியச்சகடமுதைத்திட்ட

பற்பநாபா ! இங்கேவாராய்.

(௧௧)

வாவென்றுசொல்லிஎன்கையைப்பிடித்து

வலியவேகாதில்கடிப்பை *

நோவத் + திரிக்கில்உனக்கிங்கிழுக்குற்றென் ?

காதுகள்நொந்திடும்கில்லேன் *

நாவற்பழம்கொண்டிவைததேன்

இவை + காணாய்நம்பி ! * முன்வஞ்சமகளைச்

சாவப்பாலுண்டுசுகடிற்பாய்ந்திட்ட

தாமோதரா ! இங்கேவாராய்.

(௧௨)

✠ வர்காதுதாழ்ப்பெருக்கியமைத்து

மகரக்குழையிடவேண்டி. *

சீரால்அசோதைதிருமலைச்சொன்னசொல்

சிந்தையுள்ளின்றுதிகழ *

பாரார்தொல்புகழான்புதுவைமன்னன்

பன்னிருநாமததாற்சொன்ன *

ஆராதஅந்தாதிபன்னிரண்டும்வல்லார்

அச்சதனுக்குஅடியாரே.

(௧௩)

அடிவரவு:—போய்ப்பாடு வண்ணம் வையம் வணம் சோத்தம் விண் முலை
என்குற்றம் மெய் காரிகையார்க்கும் கண்ணை வாவென்று வர்காது
வெண்ணெய்ளேந்த.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† 'தரிக்கில்' என்றும் பாடம். ‡ 'ஆணாய்' என்று சிலர் பாடம்; நொருள்படாது

பேரியாழ்வார்திருமொழி—உ-ப. ச-தி. வெண்ணையனைந்த. ௩௫

ச - ஆந் திருமொழி - வெண்ணையனைந்த.

—❖❖❖❖—

[கண்ணனை நீராட அழைத்தல்.]

அறுசர்க்கழிநெடியபயாசிரியவிரந்தம். (பிலஹிராகம்-ஐம்பைதாளம்.)

† வெண்ணையனைந்தகுணுங்கும் விளையாடுபுழுதியும்கொண்டு *
திண்ணைஇவ்விராஉன்னைத் தேய்த்துக்கிடக்கநான்ஒட்டேன் *
எண்ணெய்புளிப்பழம்கொண்டு இங்குளத்தனைபோ தும்இருந்தேன்
நண்ணலரியபிரானே ! நாரண ! நீராடவாராய். (க)

கன்றுகளோடச்செவியில் கட்டெறும்புபிடித்திட்டால் *
தென்றிக்கெடுமாகில் வெண்ணைய்திரட்டிவிழுங்குமாகாண்பன் *
நின்றமராமரம்சாய்த்தாய் ! நீபிறந்ததிருவேணம *
இன்று, நீநீராடவேண்டும் எம்பிரான் ! ஓடாதேவாராய். (உ)

பேய்ச்சிமுலையுண்ணக்கண்டு பின்னையுமில்லாதுஎன்னெஞ்சம் *
ஆய்ச்சியரெல்லாரும்கூடி அழைக்கவும்நான்முலைதநதேன் *
காய்ச்சினரீரோடுநெல்லி கடாரத்தில்பூரித்துவைத்தேன் *
வாய்த்தபுகழ்மணிவண்ண ! மஞ்சனமாடநீவாராய். (ஈ)

கஞ்சன்புணர்ப்பினில்வந்த கடியசகடம்உதைத்து *
வஞ்சகப்பேய்மகள் தஞ்ச வாய்முலைவைத்தபிரானே ! *
மஞ்சளும்செங்கழுநீரின் வாசிகையும்நாறுசாந்தும் *
அஞ்சனமும்கொண்டவைத்தேன் அழகனே ! நீராடவாராய். (ச)

அப்பம்கலந்த ‡ சிறுநண்டி அக்காரம்பாலில்கலந்து *
சொப்பநான்சுட்டுவைத்தேன் தின்னலுறுதியேல்நம்பி ! *
செப்பிளமென்முலையார்கள் சிறுபுறம்பேசுச்சிரிப்பா *
சொப்பநீராடவேண்டும் சோத்தம்பிரான் ! இங்கேவாராய். (ஐ)

எண்ணெய்க்குடதையுருட்டி இளம்பிள்ளைகளினியெழுப்பி *
கண்ணைப்புரட்டிவிழித்துக் ‡ கழகண்டுசெய்யும்பிரானே ! *
உண்ணக்கணிகள் தருவன் ஒலிகடலோதநீர்போலே *
வண்ணம்அழகியநம்பி ! மஞ்சனமாடநீவாராய். (ஊ)

கறந்தநற்பாலும்தயிரும் கடைந்துஉறிமேல்வைத்தவெண்ணெய் *
பிறந்ததுவேமுதலாகப் பெற்றறியேன்எம்பிரானே ! *
சிறந்தநற்றாய்அலர் தூற்றும் என்பதனல்பிறர்முன்னே *
மறந்தும்உரையாடமாட்டேன் மஞ்சனமாடநீவாராய். (எ)

† இந்தப் பத்துப்பாசுரங்களும், திருமஞ்சனகாலத்தில் ஸேவிக்கப்படுவன.

‡ 'சிறுநண்டை' என்றும் பாடம். § 'கழகண்டு' என்றும் பாடம்.

நகர பேரியாழ்வார்திருமொழி—உ-ப. ௫-தி. பின்னைமணாளனை.

கன்றினைவாலேகைட்டிக் கனிகளுகிறஎறிந்து * [ஹம்
பிந்தொடர்ந்தோடி ஓர்பாம்பைப் பிடித்துக்கொண்டாட்டினாய்போ
நின்றித்தேனல்லேன்நம்பி ! நீபிறந்ததிருநல்நாள் *
நன்றுநீராதவேண்டும் நாரண ! ஓடாதேவாராய். (அ).

பூணித்தொழுவினில்புக்குப் புழுதியனைந்தபொன்மேனி *
காண்பெரிதும்உகப்பன் ஆகிலும்கண்டார்பழிப்பர் *
நாணைத்தனையுமிலாதாய் ! நப்பின்னைகாணில்சிரிக்கும் *
மாணிக்கமே ! என்மணியே ! மஞ்சனமாடீவாராய். (க).

கார்மலிமேனி † நிறத்துக் கண்ணபிரானையுகந்து *
வார்மலிகொங்கையசோதை மஞ்சனமாட்டியவாற்றை *
பார்மலிதொல்புதுவைக்கோன் பட்டர்பிரான்சொன்னபாடல் *
சீர்மலிசெந்தமிழ்வல்லார் திவ்னையாதுமிலரே. (க௦).

அடிவரவு:—வெண்ணெய் கன்றுகள் பேய்ச்சி கஞ்சன் - அப்பம் எண்ணெய்
கறந்த கன்றினை பூணி கார்மலி பின்னை.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி - பின்னைமணாளனை.

[கண்ணன் குழல்வாரக் காக்கையை வாவெனல்.]

கலித்தாழிசை. (மத்யமாவதிராகம் - நுபகதாளம்.)

பின்னைமணாளனைப் பேரில்கிடந்தானை *
முன்னையமரர் முதல்தனிச்சத்தினை *
என்னையும் எங்களுக்குடிமுழுதுஆட்கொண்ட *
மன்னனைவநதுகுழல்வாராய் அக்காக்காய் !
மாதவன்தன்குழல்வாராய் அக்காக்காய் ! (க).

பேயின்முலையுண்ட பிள்ளை இவன்முன்னம் *
மாயச்சகடும் மருதும்இறுத்தவன் *
காயாமலர்வண்ணன் கண்ணன்கருங்குழல் *
தூய்தாகவந்தகுழல்வாராய் அக்காக்காய் !
தாமணிவண்ணன்குழல்வாராய் அக்காக்காய் ! (உ).

† 'நிறத்தன்' என்றும் பாடம்.

பேரியாழ்வார்திருமொழி—உ-ப. ௫-தி. பின்னைமறைநனை. ௩௭

திண்ணக்¹சலத்தில் திரையுறிமேல்வைத்த *
 வெண்ணெய்விழுங்கி † விரையஉறங்கிடும் *
 அண்ணல் அமரர்பெருமானை * ஆயர்தம்
 கண்ணனைவந்துகுழல்வாராய் அக்காக்காய் !

கார்புகில்வண்ணன்குழல்வாராய் அக்காக்காய் ! (௩)

பள்ளத்தில்மேயும் பறவையுருக்கொண்டு *
 கள்ளவசரன்வருவானைத் தானகண்டு *
 புள்ளிதுவென்று பொதுக்கோவாய்க்கிண்டிட்ட *
 பிள்ளையைவந்துகுழல்வாராய் அக்காக்காய் !

பேய்முடையுண்டானகுழல்வாராய் அக்காக்காய் ! (௪)

கற்றினம்மேய்த்துக் கனிசகுலருகன்றினை *
 பற்றியெறிந்த பரமனதிருமுடி *
 உற்றனபேசி நீலடித்திரியாதே *
 அற்றைக்கும்வந்துகுழல்வாராய் அக்காக்காய் !

ஆழியான் தன்குழல்வாராய் அக்காக்காய் ! (௫)

கிழக்கில்குடிமன்னர் கேடிலாதாரை *
 அழிப்பான்நினைந்திட்டு அவ்வாழியதனால் *
 விழிக்குமளவிலே வேரறுத்தானை *

குழற்குஅணியாகக்குழல்வாராய் அக்காக்காய் !

கோவிந்தன் ‡ தன்குழல்வாராய் அக்காக்காய் ! (௬)

பிண்டத்திரனையும் பேய்க்குஇட்டநீர்ச்சோறும் *
 உண்டற்குவேண்டி நீலடித்திரியாதே +
 அண்டத்துஅமரர்பெருமான் அழகமர் *

வண்டொத்திருண்டகுழல்வாராய் அக்காக்காய் !

மாயவன்தன்குழல்வாராய் அக்காக்காய் ! (௭)

உந்தியெழுந்த உருவமலர்தன்னில் *
 சந்தச்சதுமுகனதன்னைப் படைத்தவன் *
 கொந்தக்குழலைக் குறந்து ‡ புளியட்டி +

தந்தத்தின்சீப்பால் குழல்வாராய் அக்காக்காய் !

தாமோதரன்தன்குழல்வாராய் அக்காக்காய் ! (௮)

பன்னன்தன்தேவிமார் கண்டுமகிழ்வெய்த *
 முன்னிவ்வுலகினை முற்றும்அளந்தவன் *
 பொன்னின்முடியினைப் பூவனைமேல்வைத்து *

பின்னையிருந்துகுழல்வாராய் அக்காக்காய் !

பேராயிரத்தான்குழல்வாராய் அக்காக்காய் ! (௯)

† 'விரையன்' என்பதும் பாடம்.

‡ 'தன்குழல்' என்றும் பாடம்.

§ 'குறந்த' என்றும், 'புகுக்கடி' என்றும் பாடம்.

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

கண்டார்பழியாமே அக்காக்காய் ! * கார்வண்ணன்

வண்டார்முழல்வார வாவென்ற ஆய்ச்சிசொல் *

விண்டோய்மதிள் வில்லிபுத்தூர்க்கோன்பட்டன்சொல் *

கொண்டாடிப்பாடக் குறுகாவினை † தாமே.

(க)

அடிவரவு:—பின்னை பேயின் திண்ணம் பள்ளத்தில் கற்றினம் கிழக்கில்
பிண்டம் உந்தி மன்னன் கண்டார வேலி.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சு - ஆந் திருமொழி - வேலிக்கோல்.

[காக்கையைக் கண்ணனுக்குக் கோல்கொண்வேர விளம்புதல்.]

கலித்தாழிசை. (தேசியராகம் - ஆதிதாளம்.)

வேலிக்கோல்வெட்டி விளையாடுவில்லெற்றி *

தாலிக்கொழுந்தைத தடங்கழுத்திறபூண்டு *

பீலித்தழையப் பிணைத்துப்பிறகிட்டு *

காலிப்பின்போவாற்குலர்கோல்கொண்டிவா

கடல்நிறவண்ணற்குலர்கோல்கொண்டிவா.

(க)

கொங்குங்குடநதையும் கோட்டியூருமபேரும் *

எங்கும்திரிநது விளையாடும்என்மகன் *

சங்கம்பிடிக்கும் தடக்கைக்குததக்க * நல்

அங்கமுடையதோர்கோல்கொண்டிவா

அரக்குவழித்ததோரோல்கொண்டிவா.

(உ)

கறுத்திட்டுஎதிரின்ற கஞ்சனைக்கொன்றான் *

பொறுத்திட்டுஎதிரவந்த புள்ளின்வாய்கிண்டான் *

நெறித்தகுழல்களை நீங்கமுன்னேடி *

சிறுக்கன்றுமேய்ப்பாற்குலர்கோல்கொண்டிவா

தேவபிரானுக்குலர்கோல்கொண்டிவா.

(ங)

ஒன்றேயுரைப்பான் ஒருசொல்லேசொல்லுவான் *

துன்றுமுடியான் துரியோதனன்பக்கல் *

சென்று அங்குப்பாரதம் கையெறிந்தானுக்கு *

கன்றுகள்மேய்ப்பதோர்கோல்கொண்டிவா

கடல்நிறவண்ணற்குலர்கோல்கொண்டிவா.

(ச)

சீரொன்று தூதாய்த் துரியோதனன்பக்கல் *
 ஊரொன்றுவேண்டிப் பெருதஉரோடத்தால் *
 பாரொன்றிப் பாரதம்கைசெய்து * பார்த்தற்குத
 தேரொன்றையூர்ந்தாற்குலர்கோல்கொண்டுவா
 தேவபிரானுக்குலர்கோல்கொண்டுவா. (டு)

ஆலத்திலையான் அரவினைமேலான் *
 நீலக்கடலுள் நெடுங்காலம்கண்வளர்ந்தான் *
 பாலப்பிராயத்தே பார்த்ததற்குஅருள்செய்த *
 கோலப்பிரானுக்குலர்கோல்கொண்டுவா
 குடந்தைக்கிடந்தாற்குலர்கோல்கொண்டுவா. (சு)

பொன்திகழ் சித்திரகூடப்பொருபினில் *
 உற்றவடிவில் ஒருகண்ணும்கொண்ட * அக்
 கற்றைக்குழுவன் கடியன்விரைந்து * உன்னை
 மற்றைக்கண்கொள்ளாமேகோல்கொண்டுவா
 மணிவண்ணநம்பிக்குலர்கோல்கொண்டுவா. (எ)

மின்னிடைச் சிதைபொருட்டா * இலங்கையர்
 மன்னன்மணிமுடி பததும்உடனவீழ் *
 தன்னிகரொன்றில்லாச் சிலைகால்வளைத்திட்ட *
 மின்னுமுடியற்குலர்கோல்கொண்டுவா *
 வேலையடைததாற்குலர்கோல்கொண்டுவா. (அ)

தென்னிலங்கைமன்னன் சிதமதோள்துணிசெய்து *
 மின்னிலங்குபூண் விபீடணநம்பிக்கு *
 என்னிலங்குநாமத்தளவும் அரசென்ற *
 மின்னலங்காரற்குலர்கோல்கொண்டுவா
 வேங்கடவாணற்குலர்கோல்கொண்டுவா. (க)

தரவுதொச்சகக்கலிப்பா.

அக்காக்காய் ! நம்பிக்குக் கோல்கொண்டுவாவென்று *
 மிக்காளுரைத்தசொல் வில்லிபுத்தூர்ப்பட்டன் *
 ஒக்கவுரைத்த தமிழ்ப்பத்துமவல்லவர் *
 மக்களைப்பெற்று மகிழ்வாஇவ்வையத்தே. (கௌ)

அடிவரவு:—வேலி கொங்கு கறுத்திட்டு ஒன்றே சீர் ஆலத்து பொன்திகழ்
 மின்னிலை தென்னிலங்கை அக்காக்காய் ஆனிரை.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

எ - ஆந் திருமொழி - ஆனிரை.

[கண்ணனைப் பூசுஞ் அழைத்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம். (அடாணராகம்-நுபததாளம்.)

† ஐஐ ஆனிரைமேய்க்கநீபோதி அருமருந்தாவதறியாய் *

கானகமெல்லாந்திரிந்து உன்கரியதிருமேனிவாட *

பானையிப்பாலைப்பருகிப் பற்றாதாரெல்லாட்சிரிப்ப *

தேனிலினியபிரானே ! செண்பகப்பூசுஞ் சூட்டவாராய். (க)

கருவுடைமேகங்க்கண்டால் உன்னைக்கண்டாலொக்கும்கண்கள் *

உருவுடையாய் ! உலகேழும்உண்டாகவந்துபிறந்தாய் ! *

திருவுடையாள்மணவாளா ! திருவரங்கத்தேகிடந்தாய் ! *

மருவிமணம்கமழ்கின்ற மல்லிகைப்பூசுஞ் சூட்டவாராய். (உ)

மச்சொடுமாளிகையேறி மாதர்கள் தம்மிடம்புக்கு *

கச்சொடுபட்டைக்கிழித்துக் காம்புதுகிலவைகிறி *

நிச்சலும்திமைகள்செய்வாய் ! நீள் திருவேங்கடத்துளந்தாய் ! *

பச்சைத்தமனகததோடு பாதிரிப்பூசுஞ் சூட்டவாராய். (ங)

தெருவின்கண்ணின்று இளவாய்ச்சிமார்களைத்தீமைசெய்யாதே *

மருவுத்தமனகமும்சீர் மாலைமணம்கமழ்கின்ற *

புருவம்கருங்குழல்நெற்றி பொலிந்தமுகிற்கன்றுபோலே *

உருவமழகியநமசி ! உகந்திவைசூட்டநீவாராய். (ச)

புள்ளினைவாய்பிளந்திட்டாய் ! பொருகரியின்கொம்பொசித்தாய் ! *

கள்ளவரக்கியைமூக்கொடு காவலனைத்தலைகொண்டாய் ! *

அள்ளிநீவெண்ணெய்விழுங்க அஞ்சாது அடியேன் அடித்தேன் *

தெள்ளியநீரிலெழுந்த செங்கழுநீர்சூட்டவாராய். (ஊ)

எருதுகளோடுபொருதி ஏதும்உலோபாய்காண்நம்பி ! *

கருதியதிமைகள்செய்து சுஞ்சனைக்கால்லொடுபாய்ந்தாய் ! *

தெருவின்கண்திமைகள்செய்து சிக்கெனமல்லர்களோடு *

பொருதுவருகின்றபொன்னே ! புன்னைப்பூசுஞ் சூட்டவாராய். (ஈ)

குடங்கனெடுதேறவிட்டுக் கூத்தாடவல்லஎம்கோவே ! *

மடங்கொள்மதிமுகத்தாரை மால்செய்யவல்லஎன்மைந்தாய் ! *

இடந்திட்டிரணியன்றெஞ்சை இருபிளவாகமுன்கிண்டாய் !

குடந்தைக்கிடந்தஎம்கோவே ! குருக்கத்திப்பூசுஞ் சூட்டவாராய். (ஏ)

† இந்தத்திருமொழி, நிய்யாதுஸந்தாரத்திற் சேர்ந்தது.

சோலிகனவனோடு தோழமைகொள்ளவும்வல்லாய் ! *
சாமாறு அவனைநீயெண்ணிச் சக்கரததால்தலைகொண்டாய் ! *
ஆமாறநியும்பிரானே ! அணியரங்கத்தேகிடந்தாய் ! *
ஏமாற்றம்என்னைத்தவிர்த்தாய் ! இருவாட்சிப்பூச்சுட்டவாராய். (அ)

அண்டத்தமரர்கள்சூழ அத்தாணியுள்ளங்கிருந்தாய் ! *
தொண்டர்கள்நெஞ்சிலுழைவாய் ! தூயலராளமணவாளா ! *
உண்டிட்டுஉலகனையேயும் ஓராலிகையில்தயில்கொண்டாய் ! *
கண்டுநான்உன்னையுசக்கக் கருபுகைப்பூச்சுட்டவாராய். (சு)

செண்பகமல்லிகையோடு செங்முநீர்இருவாட்சி *
எண்பகர்பூவும்கொணர்ந்தேன் இன்றுஇவைகுட்டவாவென்று *
பண்பகர்கொண்டானே ஆய்ச்சிமகிழ்ந்தரைசெய்தஇம்மலை *
பண்பகர்வில்லிபுத்தூர்க்கோன் பட்டர்பிரான்சொன்னபத்தே. (கௌ)

அடிவரவு:—ஆனிரை கரு மச்சொடு தெருவின்கண் புள்ளினை எருதுகளோடு
குடங்கள் சோலிகன் அண்டத்து செண்பகம் இந்திரன்.
பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருமொழி - இந்திரனோடு.

[கிருஷ்ணனை த்ருஷ்டிதோஷம் வாராதபடி திருவந்திக்
காப்பிட அழைத்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம். (தோடிராகம் - நபகதாளம்.)

† இந்திரனோடுபிரமன் ஈசன்இமையவரெல்லாம் *
மந்திரமாயல்கொண்டு மறைநதுஉவராய்உவந்துகின்றார் *
சந்திரன்மாளிகைசேரும் சதுராகள்வெள்ளறைநின்றாய் ! *
அந்தியம்போதுஇதுவாகும் அழகனே! காப்பிடவாராய். (க)

கன்றுகள்இல்லம்புகுநது கதறுகின்றபசுவெல்லாம் *
நின்றொழிந்தேன்உன்னைக்கூவி நேசமேல்லொன்றுமிலாதாய் ! *
மன்றில்நில்லேல் அந்திப்போது மதிந்திருவெள்ளறைநின்றாய் ! *
நன்றுகண்டாய்என்தன்சொல்லு நான்உன்னைக்காப்பிடவாராய். (உ)

செப்போதுமென்முலையார்கள் சிறுசோறும்இல்லும்சிகைத்திட்டு *
அப்போதுநானுரப்பப்போய் அடிசிலுமுண்டிலுள்வாய் ! *
முப்போதும்வானவரேத்தும் முனிவர்கள்வெள்ளறைநின்றாய் ! *
இப்போதுநான்ஒன்றும்கெய்யென் எம்பிரான்! காப்பிடவாராய். (ங)

† இது, நித்யாதுஸந்தரந்தைச் சேர்ந்தது.

சஉ பெரியாழ்வார்திருமொழி—உ - ப. அ - தி. இந்திரனோடு.

கண்ணில்மணல்கொடுதுவிக் காலினுல்பாய்ந்தனையென்றென்று *
எண்ணரும்பிள்ளைகள்வந்திட்டு இவரால்முறைப்படுகின்றார் *
கண்ணனே ! வெள்ளறைநின்றாய் ! கண்டாரோடேதீமைசெய்வாய் ! *
வண்ணமேவேலையதொப்பாய் ! வள்ளலே ! காப்பிடவாராய். (ச)

பல்லாயிரவர்இவ்வூரில்பிள்ளைகள் தீமைகள்செய்வார் *
எல்லாம்உன்மேலன்றிப் + போகாது எம்பிரான் ! நீஇங்கேவாராய் *
நல்லார்களவெள்ளறைநின்றாய் ! ஞானச்சுடரே ! உன்மேனி *
சொல்லாரவாழ்த்துகின்றேத்திச் சொப்படக்காப்பிடவாராய். (ரு)

கஞ்சன்கறுக்கொண்டுநின்மேல் கருதிறச்செம்மயிர்ப்பேயை *
வஞ்சிப்பதற்குவிடுத்தானென்பது ஓர்வார்த்தையும்உண்டு *
மஞ்சதவழ்மணிமாட மகிள்திருவெள்ளறைநின்றாய் ! *
அஞ்சவன்நீ அங்குநிற்க அழகனே ! காப்பிடவாராய். : (சு)

கள்ளச்சுகடும்மருதும் கலக்கழியஉதைசெய்த *
பிள்ளையரசே ! நீபேயைப்பிடித்துமுலைபுண்டபிள்ளை *
உள்ளவாறுஒன்றும்அறியேன் ஒளியுடைவெள்ளறைநின்றாய் ! *
பள்ளிகொள்போதுஇதுவாகும் பரமனே ! காப்பிடவாராய். (எ)

இன்பமதனையுயர்த்தாய் ! இமைபவர்க்குளன்றும்அரியாய் ! *
கும்பக்களிற்றட்டகோவே ! கொடுங்கஞ்சன்றெஞ்சினிற்கூற்றே ! *
செம்பொன்மதிள்வெள்ளறையாய் ! செல்வத்தினுல்வளர்பிள்ளாய் ! *
கம்பக்கபாலிகாண்புங்குக் கடிதோடிக்காப்பிடவாராய். (அ)

இருக்கொடுநீர்சங்கிலிகொண்டிட்டு எழில்மறையோர்வந்துகின்றார் *
தருக்கேல்நம்பி ! சநதிகின்று தாய்சொல்லுக்கொள்ளாய்சிலநாள் *
திருக்காப்புநான்உன்னைச்சாத்தத் தேசடைவெள்ளறைநின்றாய் ! *
உருக்காட்டும்அந்தினிளக்குஇன்றொளிசொள்ளவற்றுக்கேன்வாராய்(க)

போதமர்செல்வக்கொழுநது புணர்திருவெள்ளறையானை *
மாதர்க்குயர்ந்தஅசோதை மகன்தன்னைக்காப்பிட்டமாற்றம் *
வேதப்பயன்கொள்ள வல்ல விட்டுசிததன்சொன்னமலை *
பாதப்பயன்கொள்ளவல்ல பத்தருள்ளார்வினைபோமே. (கஉ)

அடிவரவு:—இந்திரனோடு கன்றுகள் செபுபு கண்ணில் பல்லாயிரவர் கஞ்சன்
கள்ளம் இன்பமதனை இருக்கொடி போதமர் வெண்ணெய்விழுங்கி.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார்திருமொழி—உ - ப. கூ - தி. வெண்ணெய்விழுங்கி. சாந

கூ - ஆந் திருமொழி-வெண்ணெய்விழுங்கி.

—❖❖❖❖—

[வெண்ணெய் சுளவடல் முதலிய பாலக்ரீடை விசேஷங்கள்.]
எண்கீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (கேதாரகௌளராகம்-ஆதிதாளம்)

❖ வெண்ணெய்விழுங்கிவெறுங்கலததை

வெற்பிடைபிட்டு அதனோசைகேட்கும் *

கண்ணிரான்கற்றகல்விதன்னை

காக்ககில்லோம் உன்மகனைக்காவாய் *

புண்ணில்புளிப்பெய்தாலொக்கும் தீமை

புரைபுரையால் இவைசெய்யவல்ல *

அண்ணற்கண்ணோர்மகனைப்பெற்ற

அசோதநங்காய் ! உன்மகனைக்காவாய்.

(க)

வருகவருகவருகஇங்கே

வாமனம்பி ! வருகஇங்கே *

கரியகுழல்செய்வாய்முகததுக்

காகுத்தநம்பி ! வருகஇங்கே *

அரியனிவன்னனக்குஇன்றுநங்காய் !

அஞ்சனவண்ணை ! அசலகத்தார் *

பரிபவம்பேசததரிக்ககில்லென்

பாவியேனுக்குஇங்கேபோதராயே.

(உ)

திருவுடைப்பிள்ளை தான் தீயவாறு

தேக்கமொன்றுமிலந்தேசுடையன் *

உருகவைததகுடத்தொடுவெண்ணெய்

† உறிஞ்சியுடைத்திட்டுப்போந்துநின்றான் *

அருகிருந்தார்தம்மைஅரியாயம்செய்வது

தான் வழக்கோ ? அசோதாய் ! *

வருகவென்றுஉன்மகன் தன்னைக்காவாய்

வாழுவொட்டான்மதுசூதனனே.

(ங)

கொண்டல்வண்ணை ! இங்கேபோதராயே

கோயிற்பிள்ளாய் ! இங்கேபோதராயே *

தெண்ணிரைகுழ்திருப்போக்கிடந்த

திருநாரண ! இங்கேபோதராயே *

† 'உறிச்சி' எனபது அத்யாபகபாடம்.

உண்டி வந்தேன் அம்மமென்று சொல்லி

ஒடி அகம்புக ஆய்ச்சிதானும் *

கண்டெதிரே சென்றெறித்துக்கொள்ளக்

கண்ணபிரான்கற்றகல்விதானே.

(ச)

பாலைக்கறந்து அரிப்பேறவைத்துப்

பல்வளையாள் என்மகளிருப்ப *

மேலையகத்தே நெருப்பு வேண்டிச் சென்று

இறைப்பொழுது அங்கே பேசினின்றேன் *

சாளக்கிராமமுடைய நம்பி

சாய்த்துப்பருகிட்டுப்போந்து நின்றான் *

ஆலைக்கரும்பின் மொழியினைய

அசோதை நங்காய் ! உன்மகனைக் கூவாய்.

(ரு)

போதர்கண்டாய் இங்கே போதர்கண்டாய்

போதரேனென்னுதே போதர்கண்டாய் *

ஏதேனும் சொல்லி அசலகத்தார்

ஏதேனும் பேசுநான்கேட்கமாட்டேன் *

† கோதுகலமுடைக்குட்டனேயோ !

குன்றெறித்தாய் ! குடமாடுகத்தா ! *

வேதப்பொருளே ! என்வேங்கடவா !

வித்தகனே ! இங்கே போதராயே.

(கூ)

செந்நெலரிசிசிறுபருப்புச்

செய்த அக்காரம் நறு நெய்பாலால் *

பன்னிரண்டு திருவோணம் அட்டேன்

பண்டும் இப்பிள்ளை பரிசறிவன் *

இன்னமுகப்பன் நானென்று சொல்லி

எல்லாம் விழுங்கிட்டுப்போந்து நின்றான் *

உன்மகன் தன்னை யசோதை நங்காய் !

கூவிக்கொள்ளாய் இவையும்கிலவே.

(எ)

கேசவனே ! இங்கே போதராயே

கில்லெனென்னுது இங்கே போதராயே *

நேசமிலாதாரகத்திருந்து

நீவிளையாடாதே போதராயே *

பேரியாழ்வார்திருமொழி—உ - ப. சு - தி. வெண்ணையமிழங்கி. சுரு

தூசனம்சொல்லும்தொழுத்தைமாரும்
தொண்டரும்நின்றவிடத்திலின்று *
தாய்சொல்லுக்கொள்வதுதன்மம்கண்டாய்
தாமோதரா ! இங்கேபோதராயே. (அ)

கன்னலிலட்டுவத்தோடுசீடை
காரொள்ளினுண்டைகலத்திலிட்டு *
என்னகமென்றுநான்வைத்துப்போந்தேன்
இவன்புக்குஅவற்றைப்பெறுத்திப்போந்தான் *
பின்னும்அகம்புக்குஉறியைநோக்கிப்
பிறங்கொளியெண்ணெயும்சோதிக்கின்றான் *
உன்மகன்தன்னையேசோதைநங்காய் !
கூவிக்கொள்ளாய் இவையும் சிலவே. (ஆ)

சொல்லிலரசிப்படுதிநங்காய் !
சூழலுடையன்உன்பிள்ளைதானே *
இல்லம்புகுந்துள்ளமகனோக்கூவிக்
கையில்வளையைக்கழற்றிக்கொண்டு *
கொல்லையிலின்றும்கொணர்ந்துவிற்ற
அங்கொருத்திக்குஅவ்வளவுகொடுத்து *
நல்லனநாவற்பழங்கள்கொண்டு
நான்ல்லேனென்றுசிரிக்கின்றானே. (க)

வண்டுகளித்திரைக்கும்பொழில்சூழ்
வருபுனல்காவிரித்தென்னரங்கன் *
பண்டவன்செய்தகிரீடையெல்லாம்
பட்டாபிரான்விட்டுசித்தன்பாடல் *
கொண்டிவைபாடிக்குனிக்கவல்லார்
கோவந்தன்தன்அடியார்களாகி *
என்னைசைக்கும்விளக்காகநிற்பார்
இணையடிஎன்தலைமேலனவே. (க)

அடிவரவு:—வெண்ணைய் வருக திரு கொண்டல் பாலை போதர் செந்நெல்
கேசவனே கண்ணல் சொல்லில் வண்டு ஆற்றிவிருந்து.

பேரியாழ்வார்திருவடிகளோ சரணம்.

சக பெரியாழ்வார்திருமொழி—உ-ப. ௧௦ - தி. ஆற்றிலிருந்து.

௧௦ - ஆந் திருமொழி - ஆற்றிலிருந்து.

—❖❖❖❖—

[ஆயர்மங்கையர் யசோதைபக்கல் கண்ணன்தீம்புகளைக் கூறி
முறையிதேல்.]

கலித்தாழிசை. (நாதநாமகீரியை ராகம் - ருபகதாளம்.)

ஆற்றிலிருந்து விளையாடுவோங்களை *
சேற்றாலெறிந்து வளை துகில்கைக்கொண்டு *
காற்றின்கடியாய் ஒடி அகம்புக்கு *
மாற்றமும் தாரா னுல்லின்று முற்றும்
வளைத்திம்பேசா னுல்லின்று முற்றும்.

(௧)

குண்டலம் தாழக் குழல்தாழ நான்தாழ *
என்திசையோரும் இறைஞ்சித்தொழுதேத்த *
வண்டமர்பூங்குழலார் துகில்கைக்கொண்டு *
வின்தோய்மரத்தா னுல்லின்று முற்றும்
வேண்டவும்தா ரா னுல்லின்று முற்றும்.

(௨)

தடம்படுதாமரைப் பொய்கைகலக்கி *
விடம்படுநாகத்தை வால்பற்றி ராத்த *
படம்படுபைந்தலை மேலெழப்பாய்ந்திட்டு *
உடம்பையசைத்தா னுல்லின்று முற்றும்
உச்சியில்நின்றா னுல்லின்று முற்றும்.

(௩)

தேனுகனாவி செகுத்து * பனங்கனி
தானெறிந்திட்ட தடம்பெருந்தோளி னுல் *
வானவர்கோன்விட வந்தமழைதடுத்த *
ஆனிரைகாத்தா னுல்லின்று முற்றும்
அவைபுய்யக்கொண்டா னுல்லின்று முற்றும்.

(௪)

ஆய்ச்சியர்சேரி அனையிர்பாலுண்டு *
பேர்த்தவர்கண்டுபிடிக்கப் பிடியுண்டு *
வேய்ததடந்தோளி னுர் வெண்ணெய்கொள்மாட்டாது * அங்கு
ஆப்புண்டிருந்தா னுல்லின்று முற்றும்
அடியுண்டமுதா னுல்லின்று முற்றும்.

(௫)

தள்ளித்தளர்நடையிட்டு இளம்பிள்ளையாய் *
உள்ளத்தினுள்ளே அவனையுறநோக்கி *
கள்ளத்தினுல்வந்த பேய்ச்சிமுலைபுயிர் *
துள்ளச்சுவைத்தா னுல்லின்று முற்றும்
துவக்கறவுண்டா னுல்லின்று முற்றும்.

(௬)

பெரியாழ்வார்திருமொழி—ந - ப. க - தி. தன்னேராயிரம். ௪௭

மாவலிவேள்வியில் மாணுருவாய்ச்சென்று *
மூவடிதாவென்று இரந்தஇம்மண்ணினை *
ஓடியிட்டி இரண்டாமடிதன்னிலே *
தாவடியிட்டானுல்இன்றுமுற்றும்

தரணியளந்தானுல்இன்றுமுற்றும்.

(௭)

தாழைதண்ணும்பல் தடம்பெரும்பொய்கைவாய் *
வாழுமுதலை வலைப்பட்டுவாதிப்புண் *
வேழம்துயர்கெட விண்ணோர்பெருமானாய் *
ஆழிபணிகொண்டானுல்இன்றுமுற்றும்

அதற்குஅருள்செய்தானுல்இன்றுமுற்றும்.

(௮)

வானத்தெழுந்த மழைமுகில்போல் * எங்கும்
கானத்துமேய்ந்து களித்துவிளையாடி *
ஏனத்துருவாய் இடந்தஇம்மண்ணினை *
தானத்தேவைத்தானுல்இன்றுமுற்றும்

தரணியிடந்தானுல்இன்றுமுற்றும்.

(௯)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

அங்கமலக்கண்ணன்தன்னை யசோதைக்கு *
மங்கைநல்லார்கள்தாம் வந்துமுறைப்பட்ட *
அங்கவாசொல்லிப் புதுவைக்கோன்பட்டன்சொல் *
இங்கிவைவல்லவர்க்கு ஏதமொன்றில்லையே.

(௧௦)

அடிவரவு:—ஆற்றில் குண்டலம் தடம் தேனுகன் ஆய்ச்சியர் தள்ளி மாவலி
தாழை வானத்து அங்கமலம் தன்னேராயிரம்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளோ சரணம்.

மூன்றாம் பத்து.

க - ஆந் திருமொழி - தன்னேராயிரம்.

—❖❖❖❖—

[யோதைப்பிராட்டி கண்ணனது அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களைக்
கண்டு முலைகோடுக்க அஞ்சுதல்.]

எழுவர்க்குநெடிடடி யாசிரிய விநீதம் (ஆரபிராகம் - ஆநீதராய்)

தன்னேராயிரமபிள்ளைகளோடு

தளர்நடையிட்டுவருவான் *

பொன்னேய்நெய்யொடுபாலமுதுண்டு

ஒருபுள்ளுவன்பொய்யேதவமும *

சுஅ பெரியாழ்வார்திருமொழி—ஈ.ப. க-தி. தன்னேராயிரம்.

மின்னேர் நுண்ணிடைவஞ்சமகள் கொங்கைதுஞ்ச

வாய்வைத்தபிரானே ! *

அன்னே! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்

உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்தரவே.

(க).

பொன்போல் மஞ்சனமாட்டி அமுதூட்டிப்

போனேன் வருமளவு இப்பால் *

வன்பார ச்சகடம் இறச்சாடி

வடக்கிலகம்புக்கிருந்து *

மின்போல் நுண்ணிடையாள் ஒருகன்னியை

வேற்றுருவம் செய்துவைத்த *

அன்பா! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்

உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்தரவே.

(உ).

கும்மாயத் தொடுவெண்ணையிழுங்கிக்

குடத்தயிர் சாய்த்துப்பருகி *

பொய்ம்மாயமருதான அசுரரைப்

பொன்றுவித்து இன்று நீ வந்தாய் *

இம்மாயம் வல்லபிள்ளை நம்பி !

உன்னை என்மகனெனென்பர் நின்றார் *

அம்மா ! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்

உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்தரவே.

(ஈ).

மையார்கண்மடவாய்ச்சியர் மக்களை

மையன்மை செய்து அவர்பின்போய் *

கொய்யா பூந்துகில்பற்றித்தனிநின்று

குற்றம்பலபலசெய்தாய் *

பொய்யா! உன்னைப் புறம்பலபேசுவ

புத்தகத்துக்குளகேட்டேன் *

ஐயா ! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்

உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்தரவே.

(ச).

முப்போ தும்கடைந்திண்டிய வெண்ணையி

னோடு தயிருமவிழுங்கி *

கப்பாலாயர்கள் காவிற்கொணர்ந்த

கலத்தொடுசாய்த்துப்பருகி *

பேரியாழ்வார்திருமொழி— ஈ- ப. க- தி. தன்னேராயிரம். சக

மெய்ப்பா லுண்டமுபிள்ளை கன்போல

நீனிமிமிம்மியழுதென்ற *

அப்பா! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்

உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்தரவே.

(ரு)

கரும்பார்நீள்வயல்காய்க் திர்ச்செந்நெலைக்

கற்றாநிரைமண்டித் தின்ன *

விரும்பாக்கன்றென்றுகொண்டு

விளங்கனிவிழுகிறந்திரானே ! *

கரும்பார்மென்குழல்கன்னியொருத்திக்குச்

குழவலைவைத்துத்திரியும் *

அரம்பா ! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்

உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்தரவே.

(சு)

மருட்டார்மென்குழல்கொண்டுபொழில்புக்கு

வாய்வைத்துஅவ்வாயர்தம்பாடி *

கருட்டார்மென்குழல்கன்னியர்வந்துஉன்னைச்

சுற்றும்தொழுகின்றசோதி ! *

பொருட்டாயமில்லைஎன்பெருமான் !

உன்னைப்பெற்றகுற்றமல்லால் * மற்றிங்கு

அரட்டா ! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்

உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்தரவே.

(எ)

வாளாவாகிலும்காணகில்லார்

பிறர்மக்களை மையன்மைசெய்து *

தோளாலிட்டு அவரோடுதிளைத்து நீ

சொல்லப்படாதனசெய்தாய் *

கேளார்ஆயாகுலத்தவா இப்பழி

செட்டேன் ! வாழ்வில்லை * நத்தன்

சாளாய் ! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்

உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்தரவே.

(அ)

தாய்மார்மோர்விற்கப்போவர்

தமப்பன்மார் கற்றாநிரைப்பின்புபோவர் *

நீ ஆய்ப்பாடி இளங்கன்னிமார்களை

நோட்டவேகொண்டுபோதி *

௫௦ பெரியாழ்வார்திருமொழி—ஈ-ப, உ-தி. அஞ்சனவண்ணனை.

காய்வார்க்குளன் றும்உகப்பனவேசெய்து

கண்டார்கழறத்திரியும் *

ஆயா ! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்

உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்தரவே.

(க)

தொத்தார்பூங்குழல்கன்னியொருத்தியைச்

சோலைத்தடம்கொண்டுபுக்கு *

முத்தாரொங்கைபுணர்ந்துஇராநாழிகை

மூவேழுசென்றபின்வந்தாய் *

ஒத்தார்க்குஒத்தனபேசவர் உன்னை

உரப்பவேநான்ஒன்றும்மாட்டேன் *

அத்தா ! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்

உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்தரவே.

(க௦)

❧ காரார்மேனிநிறத்தெம்பிராணைக்

கடிகமழ்பூங்குழலாய்ச்சி *

ஆராவின்னமுதுண்ணத்தருவன்னான்

அம்மம்தாரேனென்றமாற்றம் *

பாரார்தொல்புகழான்புகழைவமன்னன்

பட்டப்பிரான்சொன்னபாடல் *

ஏராரின்னிசை † மாலைவல்லார்

இருடிகேசனடியாரே.

(க௧)

அடிவரவு:—தன்னேராயிரம் பொன் கும்மாயத்தொடு மையார் முப்போதும்
கரும்பு மருட்டார் வானா தாய்மார் தொத்தார் காரார் அஞ்சனம்.
பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

உ - ஆந் திருமொழி - அஞ்சனவண்ணனை.

[யசோதைப்பிராட்டி கண்ணனைக்கன்றின்பின் போக்கினைதை எண்ணி
அநுதித்தல்.]

கலநிலைத்துறை. (சங்கராபரணராகம்.நபகநாளம்.)

❧ அஞ்சனவண்ணனை ஆயர்கோலக்கொழுந்தினை *

மஞ்சனமாட்டி மனைகள்தோறும்திரியாமே *

கஞ்சனைக்காய்ந்த கழலடிநோவக்கன்றின்பின் *

என்செயப்பிள்ளையைப்போக்கினென் எல்லேபாவமே !

(க)

† 'மாலைவல்லார்' என்னும் பாடம் ஒசைக்கு அமைபும்.

பூற்றுமஞ்சள்பூசிப் பாவைமாரொடுபாடியில் *
 சிற்றில்சிதைத்து எங்கும்திமைசெய்துதிரியாமே *
 சுற்றுத்துளியுடை வேடர்கானிடைக்கன்றின்பின் *
 எற்றுக்குஎன்பிள்ளையப்போக்கினேன் ? எல்லேபாவமே! (௨)

நல்மணிமேகலை நங்கைமாரொடுநாள் தொறும் *
 பொன்மணிமேனி புழுதியாடித்திரியாமே *
 கன்மணிநின்றதிர் கானதரிடைக்கன்றின்பின் *
 என்மணிவண்ணனைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே! (௩)

வண்ணக்கருங்குழல் மாதர்வந்துஅலர் தூற்றிட *
 பண்ணிப்பலசெய்து இப்பாடியெங்கும் திரியாமே *
 கண்ணுக்கினியானைக் கானதரிடைக்கன்றின்பின் *
 எண்ணற்கரியானைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே! (௪)

அவ்வவ்விடம்புக்கு அவ்வாயர்பெண்டிர்க்கு அணுக்கனாய் *
 கொவ்வைக்கனிவாய்கொடுத்துக் கூழைமெசய்யாமே *
 † எவ்வம்சிகையுடை வேடர்கானிடைக்கன்றின்பின் *
 தெய்வதலைவனைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே! (௫)

மிடறுமெழுமெழுத்தோட வெண்ணெய்விழுங்கிப்போய் *
 படிறுபலசெய்து இப்பாடியெங்கும் திரியாமே *
 கடிறுபலதிரி கானதரிடைக்கன்றின்பின் *
 இடறஎன்பிள்ளையப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே! (௬)

வள்ளிநுடங்கிடை மாதர்வந்துஅலர் தூற்றிட *
 துள்ளிவிளையாடித் தோழரோடு திரியாமே *
 கள்ளியுணங்கு வெங்கானதரிடைக்கன்றின்பின் *
 புள்ளிந்தலைவனைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே! (௭)

பன்னிருதிங்கள் வயிற்றில் கொண்ட அபபாங்கினால் *
 என் இளங்கொங்கை அமுதழுட்டியெடுத்ததுயான *
 பொன்னடி நோவப் புலரியேகானில்கன்றின்பின் *
 என்னிளஞ்சிங்கத்தைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே! (௮)

குடையும்செருப்பும் கொடாதே தாமோதரனைநான் *
 உடையும்கடியன ஊன்றுவெம்பரற்களுடை *
 கடியவெங்கானிடைக் காலடிநோவக்கன்றின்பின் *
 கொடியேன்என்பிள்ளையப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே! (௯)

௫௨ பெரியாழ்வார்திருமொழி—௩-ப, ௩-தி. சீலைக்குதம்பை.

ஐஎன்றும்எனக்குஇனியாணை என்மணிவண்ணனை *

கனறின்பின்போக்கினேனென்று அசோதைகழறிய *

பொன்திகழ்மாடப் புதுவைவாழேகான்பட்டன்சொல் *

இன்தமிழ் மாலைகள் வல்லவர்க்கு இடரில்லையே. (௧௦)

அடிவரவு:—அஞ்சனம் பற்று நன்மணி வண்ணம் அவ்வவ்விடம் மிடறு வன்னி,
பனனிநு குடை என்றும் சீலை.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௩ - ஆந் திருமொழி - சீலைக்குதம்பை.

[கண்ணன் கன்றுகள்மேய்த்துவரக் கண்டு யசோதை மகிழ்தல்.]

எழ்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிநுந்தம். (சுநட்டிராகம்-ஆதிநாளம்.)

ஐசீலைக்குதம்பைஒருகாது ஒருகாதுசெந்நிறமேல்தோன்றிப்பூ *

கோலப்பணைக்கச்சும்கூறையுடையும் குளிர்முத்தின்கோடாலமும் *

சாஸிப்பின்னேவருநென்ற கடல்வண்ணன்வேடததைவந்துகாணீர் *

† ஞாலத்துப்புத்திரணப்பெற்றா நங்கைமீர்!நானேமற்றருமில்லை. (௧)

கன்னிரன்மாமதின்குழ்தரு பூம்பொழில்காவிரிததென்னரங்கம் *

மன்னியசீர்மதுகுதலை ! கேசவா ! பாவியென்வாழவுகந்து *

உன்னைஇளங்கனறுமேய்க்கச் சிறுகாலேயுட்டிஒருப்படுதேன் *

என்னின்மனம்வவியாள்ஒருபெண்இல்லை என்குட்டனேமுததம்தா(௨)

‡ காடுகளுநிபோய்க் கன்றுகள்மேய்த்துமறியோடி* கார்க்கோடல்பூச்

சூடிவருகின்றதாமோதரா ! கற்றுததூரிகாண்உன்னுடம்பு *

பேடைமயிற்சாயல்பின்னைமணாளா ! நீராட்டமைததுவைததேன் *

ஆடிஅமுதுசெய்அப்பனு முண்டிலன் உன்னோடுஉடனேயுண்பான். (௩)

கடியாரொபொழிலணிலேங்கடவா! கரும்போரேரே! * நீயுக்கும்

குடையும்செருப்புமகுழலுமதநூவிககக்கொள்ளாதேபோனாய்மாலே!*

கடியவெங்கானிடைக்கனறின்பின்போன சிறுக்குட்டச்செங்கமல

அடியும்வெதும்பி* உன்சண்கள்சிவந்தாய்அசைநதிட்டாய் நீஎமபிரான்!

பற்றாநடுங்கமுன்பாஞ்சசனியத்தை வாய்வைத்தபோரேரே ! *

என்சிறுயர்க்கெகமே! சிதைமணாளா! சிறுக்குட்டச்செங்கண்மாலே! *

சிறுறடையும்சிறுபபததிரமும் இவைகட்டிலின்மேல்வைத்துப்போய் *

கற்றயரோடுநீகனறுகள்மேய்த்துக் கலந்தாண்வந்தாய்போலும். (௫)

† 'ஞாலத்தில்' என்று சிவர. ‡ ௩, ௧ - இவ்விரண்டுபாசரங்களும் திருமஞ்சனகாலத்தில் சேவிககப்படுவன.

பேரியாழ்வார்திருமொழி—௩ - ப. ௩-தி. சீலைக்குதம்பை. ௩௩

அஞ்சுடராழி உன்கையகத்தேந்தும் அழகா ! நீபொய்கையுக்கு *
நஞ்சுமிழ்நாகத்தினோடுபிணங்கவும் நான்உயிர்வாழ்ந்திருநதேன *
என்செய்பஎன்னைவயிறுமறுக்கினாய் ? எதுமோரச்சுநிலை * [டாய்!
கஞ்சன்மனத்துக்குஉகப்பனவேசெய்தாய் காயாம்பூவண்ணம்கொண் ()

பன்றியும் ஆமையும் மீனமுமாகிப் பாற்கடல்வண்ண ! உன்மேல் *
கன்றினுருவாகிமேய்புலததேவநத கள்ள டு அசுரன்தன்னை *
சென்றுபிடித்துச்சிறுக்கைகளாலே விளங்காரியறிநதாய்போலும் *
என்றும்என்பிள்ளைக்குத்தீமைகள்செய்வார்கள் அங்ஙனமாவர்களே. ()

கேட்டறியாதனகேட்கின்றேன் கேசவா ! கோவலர்இநதிரதகு *
காட்டியசோறும்கறியுமதயிரும கலநதுடன்உண்டாய்போலும் *
ஊட்டமுதலிலேன்உன்தன்னைக்கொண்டு ஒருபோதும்எனக்கரிது *
வாட்டமிலாபுகழ்வாசுதேவா ! உன்னை அஞ்சுவன்இன்றுதொட்டிம். ()

[முன்
திண்ணாவெண்சங்குடையாய் ! திருநாள் திருவோணமின்றேமுநாள்*
பண்ணாமொழியாலரக்கூவிமுனையட்டிப் பல்லாண்டுகூறுவிததேன்*
கண்ணாலமசெய்யக கறியும்கலநததரிசியும்ஆக்கிவைத்தேன * [யிரு,
கண்ணா ! நீநானேதொட்டுக்கனறினபின்போகேல் கோலமசெய்திங்கே

ஐயுறறவல்குல்அசோதைநல்லாய்ச்சி தன்புத்திரன்கோளிரதனை *
கறறினம்மேபததுவரக்கண்டுநது அவள்கறபித்தமாறறமெலலாம் *
செற்றமிலாதவாவாழ்தரு தென்புதுவைவிட்டுசித்தனசொல *
கறறிவைபாடவல்லார கடல்வண்ணன்கழலினைகாணபாகளே. (க௦)

அடிவரவு:—சீலை கன்னி காடுகள கடி பறநார் அஞ்சுடா பன்றி கேட்டு திண
ணா புறறு தழை.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே தூணம்.

௫௪ பெரியாழ்வார்திருமொழி—நட-ப. ச-தி. தழைகளும்.

ச - ஆந் திருமொழி - தழைகளும்.

—❖❖❖❖—

[காலிப்பின்னேவருங்கண்ணனைக்கண்டுஇடைக்கன்னியர்காமுறுதல்.]

எண்ணீர்க்கழிநெடிஷயாசிரியவருந்தம். (பைரவிராகம்-ஆத்தாளம்.)

இதழைகளும்நிதாங்கலும்ததுப்பிஎங்கும்
தண்ணுனமஎசகம்மத்தளிதாழ்பிவி *
குழல்களும்கீதமுமாகிஎங்கும்
கோவிந்தன்வருகின்றகூட்டங்கண்டு *
மழைகொலோவருகின்றதென்றுசொல்லி
மங்கைமார்சாலகவாசல்பற்றி *
றுழைவனாநிபனராசி எங்கும்
உள்ளம்விட்டுஊண்மறந்தொழிந்தனரே.

(க)

வல்லிதுண்இதழன்னஆடைகொண்டு
வசையறத்திருவரைவிரித்துதித்து *
பல்லிதுண்பற்றுகஉடைவாள்சாத்திப்
பணைக்கச்சுநதிப்பலதழைநடுவே *
முல்லைநல்லுமலர்வேங்கைமலரணிநது
பல்லாயர்குழாம்நடுவே *
எல்லியம்போதாசபிள்ளைவரும்
எதிரின்றுஅங்கினவளைஇழவேன்மினே.

(உ)

சுரிகையும்தெறிவில்லும்செண்டுக்கோலும்
மேலாடையும்தொழன்மார்கொண்டோட *
ஒருகையால்ஒருவன்தன்னேதானேயுன்றி
ஆநிரையினம்மீளக்குறித்தசங்கம் *
வருகையில்வாடியபிள்ளைகண்ணன்
மஞ்சளும்மேனியும்வடிவங்கண்டாள் *
அருசேசநின்றான்என்பண்ணோக்கிக்கண்டாள்
அதுகண்டுஇவ்வூர்ஒன்றுபுணர்க்கின்றதே.

(ஈ)

குன்றெறிததுஆநிரைகாத்தபிரான்
கோவலனாய்க்குழலூதியூதி *
கன்றுகள்மேய்ததுத்தன்தொழரோடு
கலந்துடன்வருவானைத்தெருவில்கண்டு *

பெரியாழ்வார்திருமொழி—நு-ப. ச-தி. தழைகளும் . ௫௫

என்றும்இவனையொப்பாரைநங்காய் !

கண்டறியேன்எடி ! வந்துகாண்பு *

ஒன்றும்நில்லாவனையுமன்று

துகிலேந்திளமுலையுமெனவசமல்லவே.

(ச)

சுற்றிநின்ற ஆய்தழைகளிடச்

சுருள்பங்கிநேத்திரத்தால்அணிந்து *

பற்றிநின்ற ஆயர்கடைத்தலையே

பாடவும்ஆடக்கண்டேன் * அன்றிப்பின்

மற்றொருவர்க்குஎன்னைப்பேசலொட்டேன்

மாவிருஞ்சோலைஎம்மாயற்கல்லால் *

கொற்றவனுக்குஇவளாமென்றெண்ணிக்

கொடுமின்கள்கொடராகில்கோழம்பமே.

(ரு)

சிந்துரமில்ங்கத்தன்திருநெற்றிமேல்

திருத்தியகோறம்பும்திருக்குழலும் *

அந்தரமுழுவத்தண்தழைக்காவின்கீழ்

வருமாயரோடுஉன்வனையோகோல்வீச *

அந்தமொன்றில்லாதஆபப்பிள்ளை

அறிந்தறிந்துஇவ்விதிபோதுமாகில் *

பந்துகொண்டானென்றுவனையத்துவைத்துப்

பவளவாய்முறுவலும்காண்பேரம்மோழி !

(சு)

சாலப்பல்லிரைப்பின்னேதழைக்காவின்கீழ்

தன்திருமேனிநின்றொளிதிகழ *

நீலந்நறுங்குஞ்சிறைத்திரத்தாலணிந்து

பல்லாயர்குழாம்நடுவே *

கோலச்செந்தாமரைக்கண்மிளிரக்

குழலாதுயிசைபாடிக்குனித்து * ஆயரோடு

ஆலித்துவருகின்றஆபப்பிள்ளை

அழகு *ண்டுஎன்மகளயர்க்கின்றதே.

(எ)

சந்துரப்பொடிக்கொண்டுசென்னியப்பித்

திருநாமமிட்டங்கோரிலையந்தன்னால் *

அந்தரமின்றித்தன்னெறிபங்கியை

அழகியநேத்திரத்தாலணிந்து

இந்திரன்போல்வருமாயப்பிள்ளை

எதிர்நின்றங்கனவளை இழவேலென்ன *

சந்தியில்நின்றகண்டர் நங்கைதன்

துகிலொடுசரிவளை கழல்கின்றதே.

(அ)

வலங்காதினமேல்தோன்றிப்பூவணிந்து

மல்லிகைவனமலைமௌவல்மலை *

சிலங்காரத்தால்சூழல்தாழவிட்டுத்

திங்குழல்வாய்மடுத்தாதிபூதி *

அலங்காரத்தால்வருமாயப்பிள்ளை

அழகுசுண்டுஎன்மகள் ஆசைப்பட்டு *

விலங்கிநில்லாதுஎதிர்நின்றகண்டர்

வெள்ளைகழன்றுமெய்ம்மெலிகின்றதே.

(க)

விண்ணின்மீதுஅமரர்கள்விரும்பித்தொழ

மிறைத்துஆயர்பாடியில்வீதியூடே *

கண்ணன்காலப்பின்னேஎழுந்தருளக்கண்டு

இளவாய்ச்கன்னிமாகாமுற்ற

வண்ணம் * வண்டமாபொழிப்புதுவையர்கோன்

விட்டுசித்தன்கொன்னமலைபத்தம் *

பண்ணின்பம்வரப்பாடுப்பத்தருள்ளார்

பரமானவைகுந்தம்நண்ணுவரே.

(க௦)

அடிவாவு:—தழைகளும் வல்லி சுரிகை குன்று சுற்றி சிந்துரம் சால சிந்துரப்
பொடி வலம் விண்ணினமீது அட்டு.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி - அட்டுக்குவி.

[கண்ணன் கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகக்கொண்டு கன்மழை

தடுத்த ஆயரையும் ஆநிரையையும் பாதுகாத்தல்.]

என்சீர்க்காழிநெடியாசிரியநந்தம் (பந்துவராளிராகம் - அடநாளம்.)

அட்டுக்குள்சோற்றுப்பருப்பதமும்

தயிரவாளியும்நெய்யளறும்அடங்கப்

பொட்டத்துற்றி * மாரிப்பகைபுணர்த்த

பொருமாகடல்வண்ணன்பொறுத்தமலை *

பெரியாழ்வார்திருமொழி—ந - ப. ௫ - தி. அட்டுக்குவி. ௫௭

வட்டத்தடங்கண்மடமான்சன்றினை
வலைவாய்ப்பற்றிக்கொண்டு * குறமகளிர்
கொட்டைத்தலைப்பால்சொடுத்துவளர்க்கும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. (க)

வழுவிவான் றுமில்லாச்செய்கை வானவர்கோன்
வலிப்பட்டுமுனிந்துவிடுக்கப்பட்ட *
மழைவந்துளமுநாள்பெய்துமாததிப்ப
மதுகுதன்எடுத்தமறித்தமலை *
இழவுதரியாததோர் ற்றுப்பிடி
இளஞ்சீயம்தொடர்ந்துமுடுகுதலும் *
குழுவியிடைக்காவிட்டேதீர்த்துபோரும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. (உ)

அம்மைத்தடங்கண்மடவாய்ச்சியரும்
ஆனாயரும் ஆநிரையும் அலறி *
எம்மைச்சரணேன்றுகொள்ளென்றிரப்ப
இலங்காழிக்கையெநதைஎடுத்தமலை *
தம்மைச்சரணேன்றதம்பாலையரைப்
புனமேய்கினறமானிமசாண்மினென்று *
கொம்மைபபுயக்குன்றர்ச்சிலைநிசகும
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. (ங)

கடுவாய்ச்சினவெங்கண்களிறற்றி னுக்குக்
சவளமெடுத்துக்கொடுப்பானவன்போல் *
அடிவரையுறக்கையிட்டிழப்பறிததிட்டு
அமரர்பெருமானகொண்டுநிறைமலை *
கடல்வாய்ச்சென்றுமேகம்கனிழந்திறங்கிக்
கதுவாய்ப்படநீரமுருகநேய * என்கும்
சுடவாய்ப்படநின்றமழைபொழிபும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. (ச)

வானத்திலுள்ளீர் ! வலியீர்உள்ளிரேல்
அறையோ ! வந்துவாங்குமினென்பவன்போல் *
ஏனத்தருவாகியசன்எந்தை
இடவெனமுவாங்கியெடுத்தமலை *

கானக்களியாணைதன்கொம்பிழந்து

கதுவாய்மதம்சோரத்தன்கையெடுத்து *

கூனல்பிறைவேண்டி அண்ணாந்துநிற்கும்

கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே.

(௫)

செப்பாடுடையதிருமாலவன் தன்

செந்தாமரைக்கைவிரலேந்தினையும் *

கப்பாகமடுத்துமணிநெடுந்தோள்

காம்பாகக்கொடுத்துக்கவிததமலை *

எப்பாடும்பரந்திழிதெள்ளருவி

இலங்குமணிமுத்துவடம்பிறழ *

குப்பாயமெனநின்றகாட்சிதரும்

கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே.

(௬)

படங்கல்பலவுமுடைப்பாம்பரையன்

படர் பூமியைத்தாங்கிக்கிடப்பவன்போல் *

தடங்கைவிரலேந்துமலரவைததுத

தாமோதரன்தாங்குதடவரைதான் *

அடங்கச்சென்று இலங்கையையீடழித்த

அனுமன்புகழ்பாடித்தம்குட்டன்களை *

குடங்கைக்கொண்டுமந்திகள் கண்வளர்த்தும்

கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே.

(௭)

சலமாமுதல்பல்கணப்போர்க்களத்துச்

சரமாரிபொழிந்துளங்கும்பூசலிட்டு *

நலிவாறுறக்கேடகம்கோப்பவன்போல்

நாராயணன்முன்முகம்காத்தமலை *

இலேவைய்குரம்பைததவமாமுனிவர்

இருந்தார்நடுவேசென்று அணர்சொறிய *

கொலைவாய்ச்சினவேங்கைகளின்றிறங்கும்

கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே.

(௮)

வன்பேய்முலையுண்டதோர்வாயுடையன்

வந்துணெனநின்றதோர்வன்பரத்தை *

தன்பேரிட்டுக்கொண்டுதரணிதன்னில்

தாமோதரன்தாங்குதடவரைதான் *

பெரியாழ்வார்திருமொழி—ந - ப. சு - தி. நாவலம். ௫௯

‘முன்பேவழிகாட்டமுசுக்கணங்கள்
முதுகில்பெய்துதம்முடைக்குட்டன்களை *
கொம்பேற்றியிருந்துகுதிபயிற்றும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. (சு)

கொடியேறுசெந்தாமரைக்கைவிரல்கள்
கோலமும்அழிந்திலவாடிற்றில *
வடிவேறுதிருவுகிரொநாநதுமில்
மணிவுண்ணன்மலையுமோர்சம்பிரதம் *
முடியேறியமாமுகிற்பல்கணங்கள்
முன்னெற்றிரைததனபோல * எங்கும்
குடியேறியிருந்துமழைபொழியும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. (க௦)

அரவில்பள்ளிகொண்டுஅரவம்துரந்திட்டு
அரவப்பகையூர்தியவனுடைய *
குரவிற்கொடிமுல்லைகள்நின்றிறங்கும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே *
திருவிற்பொலிமறைவாணர்புத்தூர்
திசுழ் பட்டர்பிரானசொன்னமலைபத்தம் *
பரவுமனன்குடைப்பதருள்ளார்
பரமானவைகுந்தம்நண்ணுவரே. (க௧)

அடிவரவு:—அட்டு வழு அம்மை கடு வானத்தில் செப்பாடு படங்கள் சலம்
வன்பேய்க்கொடி அரவில் நாவலம்.

பெரியாழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

சு - ஆந் திருமொழி - நாவலம்.

[கண்ணன்வேங்குமலாதற்சிறப்பு.]

எண்கீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருந்தம். (ஸாவேராகம் - ஆத்தாளம்)

நாவலம்பெரியதீவினில்வாழும்
நங்கைமீர்கள் ! இதுஓரற்புதம்கேளீர் *
தூவலம்புரியுடையதிருமால்
தூயவாயில்குழலோசைவழியே *

கோவலர்சிறுமியர்இளங்கொங்கை

குதுகலிப்பெடலுளங்நீந்து * எங்கும்
காவலும்கடருதுகயிறுமாலையாகி
வந்துகவிழ்ந்துநின்றனரே.

(க)

இடவணரை இடத்தோளொடுசாய்த்து

இருகைகூடப்புருவம்நெரிந்தேற *
குடவயிறுபடவாய்க்கடைகூடக்
கோவிந்தன்குழல்நொடுஊதினபோது *
மடமயில்களொடுமான்பிணைபோலே
மங்கைமாராகன்மலாக்கூந்தல்அவிழ *
உடைநெகிழலாகையாலதுகிலபற்றி
ஒலகியோடரிக்ககோடவின்றனரே.

(உ)

வானிளவரசவைகுருதக்குட்டன்

வாசுதேவன்மதுரைமன்னன் * நந்த
கோனிளவரசுகோவலாகுட்டன்
கோவிந்தன்குழல்நொடுஊதினபோது *
வானிளம்படியாவந்துவந்தீண்டி
மனமுருகிமலாக்கண்களபணிப்ப *
தேனளவுசெறிகூந்தலவிழ்ச
சென்னிவோபபச்செவியேசோததுநின்றனரே.

(ஈ)

தேனுகன்பிலமபன்காரியனென்னும்

தீப்பப்புகள் அடங்கஉழக்கி *
கானகம்படிஉலாவிபுலாவிக்
கருஞ்சிறுக்கன்குழலாதினபோது *
மேனகையொடுதிலோததமைஅரமபை
உருப்பகியரவாவென்கமயங்கி *
வானகம்படியில்வாய்திறப்பினறி
ஆடல்பாடலவைமாறினாதாமே.

(ச)

முன்னரசிக்கமதாகி அவிணன்

முக்கியத்தைமுடிப்பான், முவுலகில்
†மன்னரஞ்சம் * மதுசூதனன்வாயில்
குழலினோசை செவியைப்பற்றிவாங்க *

நன்னரம்புடையதுமபுருவோடு

நாரதனும் தம் தம் வீணைமறநது *

கின்னரமிதுனங்களும் தம் தம்

கின்னரம் தொடுகிலோமென்றனரே.

(ரு)

செம்பெருந்தடங்கண்ணன் திரள்தே ! என்

தேவகிசிறுவன்தேவர்கள் சிங்கம் *

நம்பரமன் இநந ! ள்குழலாதக

கேட்டவர்கள் இடருற்றனகேளீர் *

அம்பரம்திரியும் காந்தப்பரெல்லாம்

அமுதகிதவலையால் சுருக்குண்டு *

நம்பரமன் மெனறுநாணிமயங்கி

நைநதுசோர்நதுகைம் மறிததுநின்றனரே.

(சு)

புலியுள்ளான்கண்டே தாரற்புதம்கேளீர்

பூணிமேங்கும் இளங்கோவல்கூட்டதது

அவைபுள் * நாகததணையானகுழலாத

அடரலோகததளவும் சென்றிசைப்ப *

அவியுணுமறநதுவானவரெல்லாம்

ஆயர்பாடிநிறையப்புகுநதுநாண்டி *

செவியுணுவின் சுவைகொண்டுமகிழ்ந

கோவிந்தனைததொடாநதுளன்றும் விடாரே.

(எ)

சிறுவிரல் ள்தடவிப்பரிமாறச

செங்கன்கோடச்செய்வாய்கொப்பரிப்ப *

குறுவெயாப்புருவம்கூடலிப்பக்

கோவிந்தனாகுழல்கொடுஊதினபோது *

பறவையின்கணங்கொகூடுதுறநது

வநதுசூழ்நதுபுகாடுகிடப்ப *

கறவையின்கணங்கள் கால்பரபிட்டுக்

கனிழந்திறகிச்செவியாட்டகில்லாவே.

(அ)

திரண்டெழுதழைமழைமுகில்வண்ணன்

செங்கமலமலாசூழ்வண்டினம்போலே *

சுருண்டிருண்டுகுழல்தாழ்ந்தமுகததான்

ஊதுகின்றகுழலோசைவழியே *

மருண்டுமான்கணங்கள்மேய்கைமறந்து
மேய்ந்தபுல்லும்கடைவாய்வழிசோர *

இரண்டுபாடும்துலங்காப்புடைபெயரா
எழுதுசித்திரங்கள் போலநின்றனவே. (கூ)

கருங்கண்டோகைமயிற் பீலியணிந்து
கட்டினன்குடுத்தபீதகவாடை *

அருங்கலவுருவினாய் பெருமான்
அவனொருவன் குழலூகினபோது *

மரங்கள்நின்ற மதுதாரைகள் பாயும்
மலர்கள் வீழும்வளர்கொம்புகள் தாமும் *

இரங்கும் கூம்பும்திருமால்நின்றநின்ற
பக்கம்நோக்கி அவைசெய்யும் குணமே. (கூ)

குழலிருண்டுசுருண்டேறியகுஞ்சிக்
கோவிந்தனுடையகோடளவாயில் *

குழல்முழைஞ்சுகளி னூடுகுமிழ்த்துக்
கொழித்திழிந்த அமுதப்புனல்தன்னை *

குழல்முழவம்விளம்புபுதுவைக்கோன்
விட்டுசித்தன்விரிததமிழ்வல்லார் *

குழலைவென்றகுளிர்வாயினராகிச
சாதுகோட்டியுள்ளொள்ளப்படுவாரே. (கக)

அடிவாவு:—நாவலம் இட வான் தேனுகன் முன் செம் 'புவி'யுள் சிறு 'திரண்டு
கருங் குழல் ஐய.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆந் திருமொழி - ஐயபுமுதி.

—❖—

[திருமாலினிடத்து ருபெட்ட தலைமகளிளமை கண்டு

நற்றாய் இரங்கும் பாசரம்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

(யழனுகல்யாணராகம் - திரிபுடைதாளம்)

ஐயபுமுதி உடம்பனைந்து இவள்பேச்சுமலந்தலையாய் *
செய்ய நூலின்சிறுநாடை செப்பனுமிக்கவும்வல்லால்வள் *

கையினில்சிறு நூதையோடு இவள்முற்றில்பிரிந்துமிவள் *
பையரவணைப்பள்ளியானொடு கைவைத்துஇவள்வருமே. (க)

வாயில்பல்லுமளமுந்தில மயிரும்முடிசுடிற்றில் *
சாய்விளாதகுறுந்தலைச் சிலபிள்ளைகளோடிணங்கி *
தியிணக்கணங்காடிவந்து இவள்தன்னன்னசெம்மைசொல்லி *
மாயன்மாமணிவண்ணன்மேல் இவள்மாலுறுகின்றாளே. (௨)

பொங்குவெண்மணல்கொண்டு சிற்றிலும்முற்றத்திழைக்கலுறில் *
சங்குசக்கரம்தண்டுவாள் வில்லுமல்லதுஇழைக்கலுறள் *
கொங்கைஇன்னம்குவிந்தெழுந்தில கோவிந்தனோடுஇவளை *
சங்கையாகினன்னுள்ளம் நாள்தொறும்தட்டுநுப்பாகின்றதே. (௩)

ஏழைபேதைஒர்பாலகன்வந்து என்பெண்மகனையென்கி *
தோழிமார்பலர்கொண்டுபோய்ச்செய்தசூழ்ச்சியையார்க்குரைக்கேன்?
ஆழியானென்னுமாழமோழையில் பாய்ச்சிஅகப்படுததி *
மூழையுப்பறியாததென்னும் மூதுரையுமில்லே. (௪)

நாடுமஊரும்அறியவேபோய் நல்லதுழாயங்கல்
சூடி * நாரணன்போமிடமெல்லாம் சோதித்துழிதருகின்றாள் *
கேடுவேண்கினன்றார்பலருளர் கேசவனோடுஇவளை *
பாடுகாவலிடுமினென்றென்று பார்தடுமாறினதே. (௫)

பட்டம்கட்டிப்பொற்றோடுபெய்து இவள்பாடகமும்சிலம்பும் *
இட்டமாகவளர்ததெடுத்தேனுக்கு என்னோடுஇருக்கலுறள் *
பொட்டப்போய்ப்புறப்பட்டிசின்னு இவள்பூவைப்பூவண்ணவென்னும்*
வட்டவார்குழல்மங்கைமீர் ! இவள்மாலுறுகின்றாளே. (௬)

பேசவும் † தரியாதபெண்மையின் பேதையேனபேதைஇவள் *
கூசமின்றிநின்றார்கள்தமமெதிர் கோல்கழிந்தான்மூழையாய் *
கேசவாவென்றம்கேடிலீயென்றும் திஞ்சுகவாய்மொழியாள் *
வாசவா குழல்மங்கைமீர் ! இவள்மாலுறுகின்றாளே. (௭)

காறையூணும்கண்ணாடிகாணும் தன்கையில்வளைகுலுக்கும் *
கூறையுக்கும்அயார்க்கும் தன்கொவ்வைச்செவ்வாய்திருத்தும் *
தேறித்தேறிநின்று ஆயிரம்பேர்த்தேவன்திறம்பிதறறும் *
மாறில்மாமணிவண்ணன்மேல் இவள்மாலுறுகின்றாளே. (௮)

கைத்தலத்துள்ளமாடழியக் கண்ணாலைங்கள்செய்து * இவளை
வைத்துவைத்துக்கொண்டுஎன்னவாணிபம்? நம்மை ‡ வடுப்படுத்தும் *
செய்த்தலையெழுநாற்றுப்போல் அவன்செய்வனசெய்துகொள்ள *
மைத்தடமுகில்வண்ணன்பக்கல் வளரவிடுமின்களே. (௯)

† 'தெரியாத' என்றபாடம் சிறவாது. ‡ 'வடுப்படுத்தும்' என்பதும் பாடம்.

சூசு பெரியாழ்வார்திருமொழி—௩ - ப- ௮-தி. நல்லதோர்தாமரை.

பெருப்பெருத்தகண்ணாலகள்செய்து டேணிநம்மில்லத்துள்ளே *
 இருத்துவானெண்ணிநாமிருக்க இவளும்ஒன்றெண்ணுகின்றான் *
 மருத்துவப்பதம்ரீங்கினுளென்னும்வார்ததை படுவதன்முன் *
 ஒருப்படுததிடுமின்இவளை உலகளநதானிடைக்கே. (க௦)

இவ்ஞாலமுற்றும்உண்டுஆல்கைதாயில் நாராயணனுக்கு * இவள்
 மாலதாகிமகிழ்நதனளென்று தாயுரைசெய்ததனை *
 கோலமார்பொழில்சூழ்புதுவையாகோன் விட்டுசித்தன்சொன்ன *
 மாலைபத்துமவல்லவர்கட்கு இல்லைவருதுயரே. (க௧)

அடிவரவு:—ஐய வாயில் பொங்கு ஏழை நாடு பட்டம் பேச காறை கைத்
 தலத்து பெரு ஞாலம் நல்லது.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருமொழி - நல்லதோர்தாமரை.

[தலைமகனுடன்சேன்ற தலைமகளைக்குறித்துத் தாய் பலபடி

வருந்திக்கூறும் பாசரம்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம் (ஆனந்தபரவிராகம் - ஆந்தாளம்.)

இந்நல்லதோர்தாமரைப்பொய்கை நாண்மலாமேல்பனிசோர *
 அல்லியும்தாதும்திராந்திட்டு அழகழிந்தாலொதததாலோ *
 இல்லம்வெறியோடி ற்றாலோ எனமகளை எங்குமரானேன் *
 மல்லரையட்டவன்பின்போய் மதுரைபுறமபுக்காள்கொலோ? (க)

ஒன்றுமறிவொன்றில்லாத உருவறைக்கோபாலர்தங்கள் *
 கன்றுகால்மாறுமாபோலே சுன்னியிருநதானைக்கொண்டு *
 நன்றும்கறிசெய்துபோனான் நாராயணன்செய்ததிமை *
 என்மம்எமர்களுக்குக்கு ஒரேச்சக்கொலாயிடுங்கொலோ? (உ)

குமரிமணம்செய்துகொண்டு கோலம்செய்துஇல்லததிருததி *
 தமரும்பிறரும்அறியாத தாமோதரற்கென்றுசாற்றி *
 அமரர்பதியுடைததேவி அரசாணியை + வழிபட்டு *
 துமிலமெழப்பறைகொட்டித் தோரணம்ராட்டிடுங்கொலோ? (௩)

ஒருமகள்தன்னையுடையேன் உலகம்நிறைந்தபுசமூல் *
 திருமகள்போலவளர்ததேன் செங்கண்மால்தான்னொண்டிபோனான் *
 பெருமகளாய்க்குடிவாழ்ந்து பெரும்பிள்ளைபெற்றஅசோதை *
 மருமகளைக்கண்ககந்து மணுட்டுப்புறம்செய்யுங்கொலோ? (ச)

+ 'வழிப்பட்டு' என்று ஒதுவர்.

பேரியாழ்வார்திருமொழி—நு-ப. அ-தி. நல்லதோர்தாமரை. கூடு

தம்மாமன்நந்தகோபாலன் தழீஇக்கொண்டென்மகள் தன்னை *
செம்மாந்திரேயென்றுசொல்லிச் செழுங்கயற்கண் ணும்செவ்வாயும் *
கொம்மைமுடியும்இடையும் கொழும்பிணைத்தோள்களும் ஈண்டிட்டு *
இம்மகளைப்பெற்றதாயர் இனித்தரியாரென்னுங்கொலோ ? (நு)

வேடர்மறக்குலம்போலே வேண்டிற்றுச்செய்துஎன்மனை *
கடியகூட்டமேயாகக் கொண்டுகுடி வாழுங்கொலோ ? *
நாடுமநகரும் அறிய நல்லதோகண்ணுலம்செய்து *
சாடிதப்பாய்ந்தபெருமான் தக்கவாகைப்பற்றுங்கொலோ ? (கூ)

அண்டத்தமரார்பெருமான் ஆழியான் இன்றுஎன்மகளை *
பண்டப்பழிப்புக்கள்சொல்லிப் பரிசறஆண்டிடுங்கொலோ ? *
கொண்டுகுடிவாழ்க்கைவாழ்ந்து கோவலப்பட்டம்கவித்து *
பண்டமணாட்டிமார்முன்னே பாதுகாவல்வைக்குங்கொலோ ? (எ)

குடியில்பிறந்தவர்செய்யும் குணமொன்றும்செய்திலன் அந்தோ ! *
நடையொன்றும்செய்திலன்நங்காய் ! நந்தகோபன்மகன்கண்ணன் *
இடையிருபாலும்வணங்க இளைத்திளைத்துஎன்மகள் ஏங்கி *
கனடகயிறேபற்றிவாங்கிக் கைதழும்பேறிடுங்கொலோ ? (அ)

வெண்ணிறத்தோய்தயிர்தன்னை வெள்வரைப்பின்முன்எழுந்து *
கண்ணுறங்காதேயிருந்து கடையவும்தான்வல்லன் கொலோ ? *
ஒண்ணிறத்தாமரைச்செங்கண் உலகளந்தான்என்மகளை *
பண்ணறையாப்பணிகொண்டு பரிசறஆண்டிடுங்கொலோ ? (கூ)

மாயவன்பின்வழிசென்று வழியிடைமாற்றங்கன்கேட்டு *
ஆயர்கள்சேரியிலும்புக்கு † அங்குத்தைமாற்றமுமெல்லாம் *
தாயவன்சொல்லியசொல்லைத் தண்புதுவைப்பட்டன்சொன்ன *
தூயதமிழ்ப்பத்துமவல்லார் தூமணிவண்ணனுக்காளரே. (கௌ)

அடிவரவு:—நல்லது ஒன்றும் குமரி ஒரு தம்மாமன் வேடர் அண்டத்து குடியில்
வெண்ணிறம் மாயவன் என்னுதன்.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

* † 'அங்குற்ற' என்றும், பாடம்.

௬௬ பெரியாழ்வார்திருமொழி—௩ - ப. ௧ - தி. என்னுதன்.

௧ - ஆந் திருமொழி - என்னுதன்.

—❖❖❖❖—

[க்ருஷ்ணாவதார ராமாவதாரங்களின் குணசேஷ்டங்களை இரண்டு
தோழியர் எதிரேதிராகக்கூறி உந்திபறத்தல்.]

கலித்தாழிசை. (சேஷ்குருட்டிராகம் - நுபகதாளம்.)

❖ என்னுதன்தேவிக்கு அன்றுஇன்பப்பூசயாதான்

தன் * நாதன்காணவே தண்பூமரத்தினை *

வன்னுதப்புள்ளால் வலியப்பறித்திட்ட *

[பற.

என்னுதன்வன்மையைப்பாடிப்பற எம்பிரான்வன்மையைப்பாடிப் (௧)

என்வில்வலிகண்டு போவென்றுஎதிர்வந்தான்

தன் * வில்லினைத் தவததைதொவாங்கி *

முன்வில்வலிதது முதுபெண்ணுயிருண்டான்

[பாடிப்பற.

தன் * வில்லின்வன்மையைப்பாடிப்பற தாசரத்தன்மையைப் (௨)

உருப்பிணிநங்கையைத் தேரேற்றிக்கொண்டு *

விருப்புற்றங்கேக விரைநதுஎதிராவநது *

செருக்குற்றான் வீரம்சிறைய * தலையைச்

[பற.

சிரைத்திட்டான்வன்மையைப்பாடிப்பற தேவகிசிங்கத்தைப்பாடிப் (௩)

மாற்றுத்தாய்சென்று வனம்போகேஎன்றிட *

ஈற்றுத்தாய்பின்தொடர்நது எம்பிரான் ! என்றுஅழ *

கூற்றுத்தாய்சொல்லக் கொடியவனம்போன *

சீற்றமிலாதாணைப்பாடிப்பற சீதைமணாளனைப்பாடிப்பற.

(௪)

பஞ்சவர்தூதனுய்ப் பாரதம்கைசெய்து *

நஞ்சுமிழ்நாகமகிடநத நல்பொய்கைபுக்கு *

அஞ்சப்பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டுஅருள்செய்த *

அஞ்சனவண்ணனைப்பாடிப்பற அசோதைதன்சிங்கத்தைப்பாடிப்பற.

முடியொன்றிமூவுலகங்களும் ஆண்டு * உன்

அடியேற்கருளென்று அவன்பின்தொடர்ந்த *

படியில்குணத்ததுப் பரதநம்பிக்கு * அன்று

அடிநிலையீநதாணைப்பாடிப்பற அயோத்தியர்கோமனைப்பாடிப்பற. (௫)

காளியின்பொய்கைகலங்கப் பாய்ந்திட்டு * அவன்
 நீளமுடியைந்திலும்நின்று நடம்செய்து *
 யீளஅவனுக்கு அருள்செய்தவிததகன் *
 தோள்வலிவீரமேபாடிப்பற தூமணிவண்ணைப்பாடிப்பற. (௭)

தார்க்குஇளந்தம்பிக்கு அரகீந்து * தண்டகம்
 நூற்றவள் சொல்கொண்டுபோகி * நுடங்கிடைச்
 சூர்ப்பணகாவைச் செவியொடுமூக்கு * அவன்
 ஆர்க்க அரிந்தாணைப்பாடிப்பற அயோததிக்கரசனைப்பாடிப்பற. (௮)

மாயச்சடமுதைத்து மருதிறுத்து *
 ஆயர்களோடுபோய் ஆநிரைகாதது * அணி
 வேயின்குழலாதி விததகனாய்நின்ற *
 ஆயர்களேற்றினைப்பாடிப்பற ஆநிரைமேய்த்தாணைப்பாடிப்பற. (௯)

காரார்கடலையடைத்திட்டு இலங்கைபுக்கு *
 ஓராதான் பொன்முடி ஒன்பதோடொன்றையும் *
 நேராஅவன்தம்பிக்கே நீளரசிந்த *
 ஆராவமுதனைப்பாடிப்பற அயோத்தியர்வேந்தனைப்பாடிப்பற. (௧௦)

தரவுகொச்சகங்கலிப்பா.

நந்தன்மதலையைக் காகுத்தனைநவன்று *
 உந்திபறந்த ஒளியிழையார்கள் சொல் *
 செந்தமிழ்ததென்புதுவை விட்டுசித்தன்சொல் *
 ஐந்தினோடைந்துமவல்லார்க்கு அல்லலில்லையே. (௧௧)

அடிவரவு:—என்னுதன் எனவில் உருபிணி மாற்று பஞ்சவர் முடி காளியன்
 தார்க்கு மாயம் காரார் நந்தன நெறிந்த.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ.அ. பெரியாழ்வார்திருமொழி—நூ.ப. க0-தி. நெறிந்தகருங்குழல்.

க0 - ஆந் திருமொழி - நெறிந்தகருங்குழல்.

—❖❖❖❖—

[இலங்கைக்குத் தூதுசென்ற திருவடி பிராட்டியைக் கண்டு
சக்ரவர்த்தித்திருமகன் கூறிய சில அடையாளங்களைக்
கூறிக் கணையாழிகொடுத்துக் களிப்பித்தல்.]

கலிவிரந்தம். (கல்யாணராகம் - ருபகநாளம்.)

நெறிந்தகருங்குழல்மடவாய் ! நின்னடியேன்விண்ணப்பம் *
செறிந்தமணிமுடிச்சனகன் சிலையிறுதுதுவினைக்கொணர்ந்து
அறிந்து * அரசுகளைகட்ட அருந்தவததோன் இடைவிலங்க *
செறிந்தசிலைகொடுதவததைச் சிதைத்ததும்ஓரடையாளம். (க)

எல்லியம்பூமலர்க்கோதாய் ! அடிபணிந்தேன்விண்ணப்பம் *
சொல்லுகேன்கேட்டருளாய் துணைமலர்க்கண்மடமானே ! *
எல்லியம்போதினிதிருத்தல் இருந்ததோரிடவகையில் *
மல்லிகைமாமாலையொண்டு அங்குஅர்த்ததும்ஓரடையாளம். (உ)

கலக்கியமாமனத்தனளாய்க் கைகேசிவரமவேண்ட *
மலக்கியமாமனத்தனனாய் மன்னவனு மறுதொழிய *
குலக்குமர ! காடுறையபபோ வென்றுவிடைகொடுப்ப *
இலக்குமணனதனனொடும அங்குஏகியதுஓரடையாளம். (ங)

வாரணிநகுழிலைமடவாய் ! வைதேவீ ! விண்ணப்பம் *
தேரணிந்த அயோத்தியாகோன பெருந்தேவீ ! கேட்டருளாய் *
கூரணிந்தவேல்வலவன குகனொடுமகங்கைதனனில் *
சீரணிந்ததோழமை நொண்டதும்ஓரடையாளம். (ச)

மானமருவெல்லோர்க்கு ! வைதேவீ ! விண்ணப்பம் *
கானமரும்கல்லநாடோய்க் காடுறைந்தகாலத்து *
தேனமரும்பொழிற்சாரல் சித்திரகூடத்துஇருப்ப *
பால்மொழியாய் ! பரநரம்பி பணிந்ததும்ஓரடையாளம். (ரு)

சித்திரகூடத்துஇருப்பச் சிறுகாக்கைமுலைநீண்ட *
அத்திரமேசொண்டேறிய அனைதலுலகும்பிரிந்தோடி *
வித்தகனே ! இராமாவோ ! நின்னபயம்என்று அழைப்ப *
அத்திரமேஅதன்சண்ணை அறுத்ததும்ஓரடையாளம். (சு)

யின்னொத்ததுண்ணிடையாய் ! மெய்யடியேன்விண்ணப்பம் *
பொன்னொத்தமானொன்று புகுந்துஇனிதுவிளையாட *
நின்னன்பின்வழிநின்று சிலைபிடித்துஎய்பிரான்ஏக *
யின்னே அங்குஇலக்குமணன் பிரிந்ததும்ஓரடையாளம். (எ)

மைத்தகுமாமலர்க்குழலாய் ! வைதேயீ ! விண்ணப்பம் *
ஒத்தபுகழ்வானரக்கோன் உடனிருந்துநினைததேட *
அத்தகுசீரயோத்தியர்கோன் அடையாளமவைமொழிந்தான் *
இத்தகையால்அடையாளம் ஈதுஅவன்கைம்மோதிரமே. (அ)

திக்குநிறைபுகழாளன் தீவேள்விச்சென்றநாள் *
மிக்கபெருஞ்சபைநடுவே வில்லிறுத்ததானமோதிரமகண்டு *
ஒக்குமால்அடையாளம் அனுமான் ! என்றுஉச்சிமேல்
வைத்துக்கொண்டு * உகந்தனளால் மலர்க்குழலாள்சீதையுமே. (க)

வாராரும்முலைமடவாள் வைதேவிதனைக்கண்டு *
சீராரும்திருலனுமன் தெரிந்துரைத்தஅடையாளம் *
பாராரும்புகழ்ப்புதுவைப் பட்டர்பிரான்பாடல்வல்லார் *
ஏராரும்வைகுந்தது இமையவரோடுஇருப்பாரே. (கௌ)

அடிவரவு:—நெறிந்த அலலி கலககிய வாரணி மான சித்திரகூடத்து மின்
மைததகு திககு வாராரும் கதிர்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகடொ ரா. 33ம்.

நான்காம்வத்தி.

க- ஆந் திருமொழி - கதிராயிரம்.

[ஸர்வேஸ்வரனைக் காணவேணுமென்று தேவோர் சிலரும்
கண்டார் சிலரு மாகக் கூறுதல்.]

அறசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம் (தோடிசாகம் - அடதாளம்.)

கதிராயிரமிரன் கலந்தெரிததாலொத்தீள்முடியன் *
எதிரில்பெருமைஇராமனை இருக்குமிடம்நாடுதிரைல் *
அதிரும்புகழம்பொருதோள் இரணியனாகம்பிளந்துஅரிபாய் *
உதிரமளைந்தகையோடிருந்தானை உள்ளவாகண்டாருள். (க)

நாந்தகம்சங்குதண்டு நாணெலிச்சார்ங்கம்திருச்சக்கரம் *
 ஏந்துபெருமைஇராமனை இருக்குமிடம்நாடுதிரேல் *
 காந்தள்முகிழ்விவரல்சீதைக்காகிக் கடுஞ்சிலைசென்றிறுக்க *
 வேந்தர்தலைவன்சனகராசன்தன் வேள்வியில்கண்டாருளர். (உ)

கொலையானைக்கொம்புபறித்துக் கூடலர்சேனைபொருதழிய *
 சிலையால்மராமரமெய்ததேவனைச் சிக்கெனநாடுதிரேல் *
 தலையால்குரக்கினம்தாங்கிச்சென்று தடவரைகொண்டடைப்ப *
 அலையார்கடற்கரைவீற்றிநுந்தானை † அங்குததைக்கண்டாருளர். (ங)

தோயம்பரந்தநடுவுமுழுவில் தொல்லவடிவுகொண்ட *
 மாயக்குழுவியதனைநாடுநில் வம்மின்சுவடுரைக்கேன் *
 ஆயர்மடமகள்பின்னைக்காகி அடல்விடையேழிணையும் *
 வியப்பொருதுவியர்த்துநின்றானை மெய்ம்மையேகண்டாருளர். (ச)

நீரேறுசெஞ்சடைநீலகண்டனும் நான்முகனும் * முறையால்
 சீரேறுவாசகஞ்செய்யநின்ற திருமலைநாடுதிரேல் *
 வாரேறுகொங்கைஉருப்பினியை வலியப்பிடித்துக்கொண்டு
 தேரேற்றி * சேனைநடுவுபோர்செய்யச் சிக்கெனக்கண்டாருளர். (ரு)

பொல்லவடிவுடைப்பேய்ச்சிதுஞ்சப் புணர்முலைவாய்மடுக்க
 வல்லானை * மாமணிவண்ணனை மருவுமிடம்நாடுதிரேல் *
 பல்லாயிரம்பெருந்தேன்மாரொடு பௌவம்எறிதுவரை *
 எல்லாரும்சூழ்ச்சிங்காசனதே இருந்தானைக்கண்டாருளர். (சு)

வெள்ளைவிளிசங்குவெஞ்சுடர்த்திருச்சக்கரம் ஏந்துகையன் *
 உள்ளவிடம்வினவில் உமக்குஇறைவம்மின்சுவடுரைக்கேன் *
 வெள்ளைப்புரவிக்குரக்குவெல்கொடித தேர்மிசைமுன்புநின்று *
 கள்ளப்படைத்துணையாடுப் பாரதங்கைசெய்யக்கண்டாருளர். (ஏ)

நாழிகைகூறிட்டுக்காத்துநின்ற அரசாகள்தம்முகபபே *
 நாழிகைபோகப்படைபொருதவன் தேவகிதன்சிறுவன் *
 ஆழிகொண்டுஅன்றுஇரவிமறைப்பச சயத்திரதந்தலையை *
 பாழிலுருளப்படைபொருதவன் பக்கமேகண்டாருளர். (அ)

மண்ணும்மலையும்மறிகடல்களும் மற்றும்யாவுமெல்லாம் *
 திண்ணம்விழுங்கியுமிழ்ந்ததேவனைச் சிக்கெனநாடுதிரேல் *
 எண்ணக்கரியதோரேனமாகி இருநிலம்புக்கிடந்து *
 வண்ணக்கருங்குழல்மாதரோடு மணந்தானைக்கண்டாருளர். (ஆ)

பெரியாழ்வார்திருமொழி—ச - ப. ௨ - தி. அலம்பாவெருட்டா. ௭௧

கரியமுகில்புரைமேனிமாயனைக் கண்டசுவடுரைதது *
 புரவிமுகம்செய்துசெநநெலோங்கி விளைகழனிப்புதுவை *
 திருவிற்பொலிமறைவாணன்பட்டர்பிரான் சொன்னமலைபத்தும் *
 பரவுமனமுடைப்பததருள்ளார பரமனடிசேர்வர்களே. (௧௦)

அடிவரவு:—கதிர் நாந்தகம் கொலை தோயம் நீரேறு பொல்லா வெள்ளை
 நாழிகை மண்ணும் கரிய அலம்பா.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௨ - ஆந் திருமொழி - அலம்பாவெருட்டா.

[திருமாலிருஞ்சோலைமலைச்சிறப்பு.]

கலநீலத்துறை. (அடாணராகம் - ஜம்பைதாளம்.)

அலம்பாவெருட்டாக்கொன்று திரியும்அரக்கரை *
 குலம்பாழ்படுததுக குலவளக்காய்நின்றகோன்மலை *
 சிலம்பார்க்கவந்து தெய்வமகளிர்களாடும்சீர் *
 சிலம்பாறுபாயும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. (௧)

வல்லாளன்தோளும் வாளரக்கன்முடியும் * தங்கை
 பொல்லாதமுக்கும் போக்குவித்தான்பொருநதும்மலை *
 எல்லாவிடத்திலும் எங்கும்பரநதுபல்லாண்டொலி *
 செல்லாநிறகும்சீர்த தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. (௨)

தக்காமிக்காகளைச் சஞ்சலம்செய்யும்சலவரை *
 தெக்காரெறியேபோக்குவிக்கும் செல்வன்பொன்மலை *
 எக்காலமும்சென்று சேவித்திருக்கும்அடியரை *
 அக்கானெறியைமாற்றும் தண்மாலிருஞ்சோலையே. (௩)

ஆனாய்கூடி அமைததவிழவை * அமரர்தம்
 கோனார்க்கொழியக் கோவர்ததனததுச்செய்தான்மலை *
 வானாட்டி ல்நின்று மாமலர்க்கற்பகததொத்திழி *
 தேனாறுபாயும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. (௪)

ஒருவாரணம் பணிகொண்டவன்பொய்கையில் * கஞ்சன்தன்
 ஒருவாரணம் உயிருண்டவன்சென்றுறையும்தலை *
 கருவாரணம் தன்பிடிதுறந்தோட * கடல்வண்ணன்
 திருவாணை கூறத்திரியும் தண்மாலிருஞ்சோலையே. (௫)

எஉ பேரியாழ்வார்திருமொழி—ச - ப, உ - தி. அலம்பாவேருட்டா

ஏவற்றுச்செய்வான் ஏன்றெதிர்த்துவந்தமல்லரை *

சாவத்தகர்த்த சாந்தணிதோள்சதுரன்மலை *

ஆவத்தனமென்று அமரர்களும்நன்முனிவரும் *

சேவித்திருக்கும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே.

(சு)

மன்னர்மறுக மைத்துனன்மார்க்குஒருதேரின்மேல் *

முன்னங்குறின்று மோழையெழுவிதவன்மலை *

கொன்னவில்கூர்வேற்கோன் நெடுமாறன்தென்கூடற்கோன் *

தென்னன்கொண்டாடும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே.

(எ)

குறுகாதமன்னரைக் கூடுகலக்கி * வெங்காணிடைச்

சிறுகால்நெறியேபோக்குவிக்கும் செல்வன்பொன்மலை *

அறுகால்வரிவண்பிகள் ஆயிரநாமம்சொல்லி *

சிறுகாலைப்பாடும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே.

(அ)

சிந்தப்புடைத்துச் செங்குருதிகொண்டு * பூதங்கள்

அந்திப்பலிகொடுத்து ஆவத்தனம்செய்அப்பன்மலை *

இந்திரகோபங்கள் எம்பெருமான்கனிவாயொப்பான் *

சிந்துமபுறவில் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே.

(க)

எட்டுத்திசையும் எண்ணிறந்தபெருந்தேவிமார் *

விட்டுவிளங்க வீற்றி ருந்தவிமலன்மலை *

பட்டிப்பிடிகள் பகிரிஞ்சிசென்று * மாலைவாய்த்

தெட்டித்தனைக்கும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே.

(க0)

மருதப்பொழிலணி மாலிருஞ்சோலைமலைதன்னை *

சுருதியுறைகின்ற கார்க்கடல்வண்ணன்மான் தன்னை *

விரதம்கொண்டேத்து வில்லிபுத்தூர்விட்சித்தன்சொல் *

சுருதியுரைப்பவர் கண்ணன்கழலிணைகாண்பார்களே.

(கக)

அடிவரவு:—அலம்பா வல்லாளன் தக்கார ஆனாய் ஒரு ஏவற்று மன்னந்
குறுகாத சிந்த எட்டு மருத உருப்பிணி.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௩ - ஆந் திருமொழி - உருப்பிணிநங்கை.

[திருமாலிருஞ்சோலைமலையின் சிறப்பு.]

கலிநிலைத்துறை. (ஸஹாநாராகம் - நூபகதாளம்.)

❖❖❖ உருப்பிணிநங்கைதன்னைப் பீட்பான் தொடர்நதோடிச்சென்ற *
உருப்பினையோட்டிக்கொண்டு உறைத்திட்டஉறைப்பன்மலை *
பொருப்பிடைக்கொன்றைநின்று முறியாழியும்காசும்கொண்டு *
விருப்பொடுபொன்வழங்கும் வியன்மாலிருஞ்சோலையதே. (க)

கஞ்சனும்காளியனும் கனிறும்மருதும்எருதும் *
வஞ்சனையில்மடிய வளர்ந்தமணிவண்ணன்மலை *
நஞ்சமிழ்நாகமெழுந்தணளி நளிர்மாமதியை *
செஞ்சுடர்நாவனைக்கும் திருமாலிருஞ்சோலையதே. (உ)

மன்னுநரகன் தன்னைச் சூழ்போகிலனைத்தெறிந்து *
கன்னிமகளிர்தம்மைக் கவாந்தகடல்வண்ணன்மலை *
புனைசெருந்தியொடு புனவேங்கையும்கோங்கும்கின்று *
பொன்னரிமலைகள்சூழ் பொழில்மாலிருஞ்சோலையதே. (ஈ)

மாவலிதன்னுடைய மகன்வாணன்மகளிருந்த *
காவலைக்கட்டித்த தனிக்கானைகருதும்மலை *
சோவலர்கோவிரதனைக் குறமாதாகள் * பண்குறிஞ்சிப்
பாவொலிபாடிநடம்பயில் மாலிருஞ்சோலையதே. (ச)

❖❖❖ பலபலநாழம்சொல்லிப்பழித்த சிசபாலன் தன்னை *
அலவலைமைதவித்த அழகன அலங்காரன்மலை *
குலமலைகோலமலை குளிராமலைகொற்றமலை *
நிலமலைநீண்டமலை திருமாலிருஞ்சோலையதே. (ரு)

பாண்டவர்தமமுடைய பாஞ்சாலிமறுக்கமெல்லாம் *
ஆண்டு அங்குநாற்றுவர்தம் பெண்டிர்மேல்வைத்த அப்பன்மலை *
பாண்டகுலவண்டினங்கள் பண்கள் பாடிமதுப்பருக *
தோண்டலுடையமலை தொல்லைமாலிருஞ்சோலையதே. (க்)

கனங்குழைபாள்பொருட்டாக் கணைபாரித்து * அரக்கந்தங்கள்
† இனமகமுதேற்றுவித்த எழில் தோள் எம்மிராமன்மலை *
கனம்கொழிதெள்ளருவி வநதுநூழ்நது அகல்நூலமெல்லாம் *
இனம்குழுவாடும்மலை எழில்மாலிருஞ்சோலையதே. (எ)

† 'இனமகமுதேற்றுவித்த' என்றும் பாடம்.

எரிசிதறும்சரத்தால் இலங்கையினை * தன்னுடைய
வரிசிலையாயில்பெய்து வாய்க்கோட்டம்தனிததுகந்த *
அரையனமரும்மலை அமரரொடுகோனும்சென்று *
திரிசுடர்குழும்மலை திருமாலிருஞ்சோலையதே. (அ)

கோட்டிமண்கொண்டிடநது குடங்கையில்மண்கொண்டளந்து *
மிட்டிமதுண்டுமிழநது விளையாடுவிமலனமலை *
ஈட்டியபல்பொருள்கள் எம்பிரானுகு அடிபுறையென்று *
ஒட்டருமதண்சிலம்பாறுடை மாலிருஞ்சோலையதே. (ஆ)

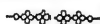
ஆயிரம்தோள்பரப்பி முடியாயிரம்மின்னிலக *
ஆயிரம்பைநதலைய அனநதசயனை ஆளும்மலை *
ஆயிரமாறுகளும சனைகளபலவாயிரமும் *
ஆயிரம்பூம்பொழி லுமுடை மாலிருஞ்சோலையதே. (க)

மாலிருஞ்சோலையென மூலையுடையமலையை *
நாலிருமூர்த்திதனை நால்வேதக்கடலமுதை *
மேலிருங்கற்பகததை வேதாநதவிழுப்பொருளில் *
மேலிருநதவிளக்கை விட்டுசித்தனை † விரித்தனவே. (கக)

அடிவரவு:—உருபிணி கஞ்சன் மன்னு மாவலி பலபல பாண்டவர் கனம்
எரி கோட்டி ஆயிரம் மாலிருஞ்சோலை நாவகாரியம்.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருமொழி - நாவகாரியம்.

[திரிகரணங்களாலும் திருக்கோட்டியுரை அனுபவிப்பவரைக்
கொண்டாடியும், அவ்வாறு அனுபவியாத அவைஷ்ணவரை
இழித்தும் கூறுதல்.]

எழுகர்க்குந்நெடிலடியாசிரியரிருந்தம். (நாதநாமகீரையராகம்-அடநாளம்.)
நாவகாரியம்சொல்லிலாதவர் நாளதொறுமஈருநதோம்புவார் *
தேவகாரியமசெய்து வேதமபயின் றுவாழ்திருக்கோட்டியூர் *
மூவர்காரியமுமதிருததும் முதல்வணைச்சிறதியாத * அப்
பாவகாரிகளைப்படைத்தவன் எங்ஙனம்படைத்தான்கொலோ! (க)

குற்றமின்றிக்குணம்பெருக்கிக் குருக்களுக்கு அனுகூலராய் *
செற்றமொன்றுமிலாத வண்கையினாகள் வாழ்திருக்கோட்டியூர் *
துற்றியேழுலகுண்ட தூமணிவண்ணன் தன்னைத்தொழாதவர் *
பெற்றதாயாவயிற்றினைப் பெருநோய்செய்வான் பிறந்தார்களே. (உ)

† 'விரித்தனனே' என்று சிலர் கூறுவர்.

வண்ணநல்மணியும்மரதகமும்அழுத்தி நிழலெழும்
திண்ணைசூழ் * திருக்கோட்டியூர்த் திருமாலவன்திருநாமங்கள் *
எண்ணக்கண்டவிரல்களால் இறைப்பொழுதும்எண்ணகிலாதுபோய் *
உண்ணக்கண்டதம்ஊத்தைவாய்க்குக் கவளமுநதுகின்றார்களே. (௩)

உரகமெல்லையான்கையில் உறைசங்கம்போல்மடவன்னங்கள் *
நிரைகணம்பரநதேறும் செங்கமலவயல்திருக்கோட்டியூர் *
நரகநாசனைநாவிற்றொண்டழையாத மானிடசாதியர் *
பருகுநீரும்உதிக்குங்கூறையும் பாவம்செய்தன தாங்கொலோ! (ச)

ஆமையின்முதுகத்திடைக்குதிகொண்டு தூமலர்சாடிப்போய் *
திமைசெய்துஇளவானைகள் விளையாடுநீர்திருக்கோட்டியூர் *
நேமிசேர்தடங்கையினுனை நினைப்பிலாவலி நெஞ்சடை *
பூமிபரங்களுண்ணும்சோற்றினைவாங்கிப் புல்லைத்திணிமினே. (ரு)

பூதமைநதொடுவேள்வியைந்து புலன்களைந்துபொறிகளால் *
எதமொன்றுமிலாத வணசையினாகளவாழ்திருக்கோட்டியூர் *
நாதனைநரசிங்கனை நவின்னதேததுவாசுநழங்கிய *
பாததுளிபடுதலால் இவ்வுலகம்பாக்கியமரிசெய்ததே. (க)

சூருநதபொன்றொசித்தாடுனோமென்று கூடியாடிவிழாசெய்து *
திருந்துநான்மறையோ இராபகல்வத்தவாழ்திருக்கோட்டியூர் *
கருந்தடமுகில்வண்ணனைக கடைக்கொண்டுகைதொழும்பத்தாகள் *
இருநதவூரிவிருக்கும்மானிடர் எத்தவனுகள்செய்தாரொகோலோ! (ஏ)

நளிர்ந்தசிலநயாசலன் அபிமானதுங்களை * நாள்நொறும்
தெளிந்தசெல்வனைச்சே வகன்கொண்டசெங்கண்மால்திருக்கோட்டியூர் *
குளிர்ந்துறைகின்றகோவிந்தன் குணம்பாடுவாருள்ளநாட்டினுள் *
விளைநததானியமும் தூராக்கதாமிதுகோள்ளுகொள்களே. (அ)

கொப்பினாற்பொழில்வாய்க் குயிலினம்கோவிந்தன்குணம்பாடுசீர் *
செம்பொனார்மதின்குழ் செழுங்கழனியுடைத்திருக்கோட்டியூர் *
நம்பனைநரசிங்கனை நன்னதேததுவார்களைககண்டக்கால் *
எம்பிரான்தனசின்னங்கள் † இவரிவரென்றுஆசைகள்தீர்வனே. (க)

காசின்வாய்க்கரம்விற்றிலும் சுரவாதுமாற்றிலிசோறிட்டு *
தேசவார்த்தைபடைக்கும் வண்கையினாகள்வாழ்திருக்கோட்டியூர் *
கேசவா ! புருடோத்தமா ! கிளர்சோதியாய் ! குறளா ! என்று *
பேசுவார்அடியார்கள் எந்தம்மைவிற்கவும்பெறுவார்களே. (க௦)

எசு பேரியாழ்வார்திருமொழி—ச - ப. ௫-தி. ஆசைவாய்.

ஐதீதீர்புடைசூழ் செழுங்கழனி புடைத்திருக்கோட்டியூர் *
ஆதியானடியாரையும் அடிமையின்றித்திரிவாரையும் *
கோதில்பட்டாபிரான் குவிர்புதுவைமன்னிட்டுணுசித்தன்சொல் *
ஏதமின்றி † உரைப்பவர்கள் இருடிகேசனுக்காளரே. (கக)

அடிவரவு:—நாவகாரியம் குற்றம் வண்ணம் உரகம் ஆமை பூதம் குருந்தம்,
நளிராத கொம்பின் காகின சீதநீர் ஆசைவாய்.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி - ஆசைவாய்.

[பகவானிடத்தில் விமுகராயிருக்கும் ஸம்ஸாரிகளுக்கு
ஹிதோபதேசஞ் செய்தல்.]

எண்ணீர்க்கழிநேடிலடியாசியவிருந்தம் 'கண்டராகம்-ஆதிதாளம்.)

ஐஆசைவாய்ச்சென்றசுருதையாராகி
ஆனனை அத்தனஎனபுகுதிர்ப்பூமி *
வாசவாகுமுலாளென நுமயங்கி
மாளுமெல்லக்கண் வாய்திறவாதே *
கேசவா! புருடோததமா! என்றும
கேழலாகியகேடிலீ! என்றும் *
பேசவாரவாளய்தும்பெருமை
பேசவானபுகில்நம்பரமன்றே. (க)

சீயினுல்செறிந்தேறியபுண்மேல்
செற்றலேறிக்குழம்பிருநது * என்கும்
ஈயினுல் அரிபபுண்டுமயங்கி
எல்லையச்சென்றுசேர்வதனமுன்னம் *
வாயினுல்நமோநாரணாவெவறு
புத்தகத்திடைகைகளைக்கூப்பி *
பேயினுல்பினனைஇத்திசைக்குளையும்
பிணைக்கொடுக்கிலும்,போகவொட்டாரே. (உ)

சோர்வினுல்பொருள்வைத்ததுண்டாகில்
சொல்லுசொல்லென்றுசுற்றுமிருநது *
‡ஆர்வினவிலும்வாய்திறவாதே
அநதகாலம்அடைவதன்முன்னம் *

மார்வமென்பதோர்கோயிலமைத்து

மாதவனென்னும்தெய்வததைநாட்டி *

ஆர்வமென்பதோர் பூவிடவல்லார்க்கு

அரவதண்டத்திலுய்யலுமாமே.

(௩)

மேலெழுந்ததோர்வாயுக்கிளர்ந்து

மேல்மிடற்றினைஉள்ளெழுவாங்கி *

காலுங்கையுமவிதிராவிதிராதேதிறிக்

கண்ணுறக்கமதாவதன்முன்னம் *

மூலமாகியஒற்றையெழுததை

மூன்றுமாததிரைஉள்ளெழுவாங்கி *

வேலைவண்ணனைமேவுதிராகில்

விண்ணகத்தினில்மேவலுமாமே.

(௪)

மடிவழிவந்தார்புலன்சார

வாயிலட்டியகஞ்சியும்மீண்டே-

கடைவழிவார்க்கண்டமடைப்பக்

கண்ணுறக்கமதாவதன்முன்னம் *

தொடைவழிஉமமைநாய்கள்கவரா

சூலத்தால்உம்மைப்பாய்வதும்செய்யார் *

இடைவழியில்நீர் கூறையும்இழவீர

இருடிகேசனென்றேததவல்லீரே.

(௫)

அங்கம்விட்டவையெநதுமகற்றி

ஆளிமூக்கினில்சாதித்ததபின்னை *

சங்கம்விட்டவாகையைமறித்துப

பையவேதலைசாய்ப்பதன்முன்னம் *

வங்கம்விட்டுலவும்கடற்பாவிமாயனை

மதுசூருனைமார்பில்

தங்கவிட்டுவைத்து * ஆவதோர்கருமம்

சாதிப்பார்க்கு என்னும்சாதிக்கலாமே.

(௬)

தென்னவந்தமர்செப்பமிலாதார்

சேவதக்குவார்போலப்புகுந்து *

பின்னும்வன்கயிற்றூல்பிணித்தெற்றிப்

பின்முன்னாகஇழுப்பதன்முன்னம் *

எ.அ பெரியாழ்வார்திருமொழி—ச - ப. ௫ - தி. ஆசைவாய்.

இன்னவன்இனையானென்றுசொல்லி
எண்ணி உள்ளத்திருளறநோக்கி *
மன்னவன்மதுசூதனனென்பார்
வானகத்துமனருடிகள் தாமே.

(எ)

கூடிக்கூடி உற்றார்கள் இருந்து
குற்றம்நிகரற்றங்கள் பறைந்து *
பாடிப்பாடி ஓர்பாடையிலிட்டு
நரிப்படைக்கு ஒருபாகுடம்போலே *
கோடிமூடியெடுப்பதனமுன்னம்
கொத்துவமுடைககோவிந்தனோடு *
கூடியாடிய உள்ளத்தரானால்
குறிப்பிடமகடநது உய்யலுமாமே.

(அ)

வாயொருபக்கம் வரங்கிவலிப்ப
வாரநதநீர்க்குழிக்கண்கள் மிழற்ற *
நாய் ஒருபக்கம் நறதை ஒருபக்கம்
தாரமும் ஒருபக்கம் அலறற *
தீ ஒருபக்கம் சோவதனமுன்மை
செங்கண்மாலொடும் சிக்கெனச் சூறற
மாய் * ஒருபக்கம் நிற்கவல்லார்க்கு
அரவதண்டத்தில் உய்யலுமாமே.

(சு)

செததுப்போவதோர்போது நினைந்து
செய்யுமசெய்கைகள் தேவபிரான்மேல் *
பத்தராயிறந்தார்பெறுமபேற்றைப்
பாழிதேதோள் விட்டு சித்தன்புத்தூர்க்கோன் *
சித்தம்நன்கொருங்கித் திருமாலேச்
செய்தமாலே இவைபதும் வல்லார் *
சித்தம்நன்கொருங்கித் திருமால்மேல்
சென்றசிறதை † பெறுவர்தாமே.

(க௦)

அடிவரவு:—ஆசை சீயினால் சோவினால் மேல் மடி அங்கம் தென்னவன
கூடி வாய் செத்து காசு.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† 'பெறுவர்கள் தாமே' என்பதும் பரிடம்.

பெரியாழ்வார்திருமொழி—ச-ப. கூ-தி. காசங்கறையுடை. ௭௯

கூ - ஆந் திருமொழி - காசங்கறையுடை.

—❦❦❦—

[மக்கட்குப் பகவானுடைய திருநாமங்களையிட்டழைக்கும்படி

மனத்திருந்தாசாரக்கு உபதேசித்தல்.]

கலித்துறை. (மோஹநாகம் - நுபகநாமம்.)

❦❦❦ கூசங்கறையுடைகூசுறைக்கும் அங்கோகறறைக்கும்

ஆரையினால் * அங்கவததப்பேரிடம் ஆநாகாள் ! *

கேசவனப்பேரிட்டு நீங்கள் தனித்திருமினே *

நாயகனநாரணன் தம்அன்னைநரகம்புகாள்.

(க)

அங்கொருகூறை அரைக்குப்பதனூசையால் *

மங்கியமானிடசாதியின் பேரிடம்ஆநாகாள் ! *

செங்கனெடுமால் ! சிரீதரா ! என்று அழைத்தக்கால் *

நங்கைகாள் ! நாரணன் தம்அன்னைநரகம்புகாள்.

(உ)

உச்சியில்எண்ணெயும் சுட்டியும்வளையுமஉகநது *

எச்சமபொலிநதீர்காள் ! என்செய்வானபிறப்பேரிட்டார் ? *

பிச்சைபுக்காகிலும் எம்பிரான்திருநாமமே

நசுகமின் * நாரணன் தம்அன்னைநரகம்புகாள்.

(ஈ)

மானிடசாதியில்தோன்றிற்று ஓர்மானிடசாதியை *

மானிடசாதியின்பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லை *

வானுடைமாதவா ! கோவிந்தா ! என்று அழைத்தக்கால் *

நானுடைநாரணன் தம்அன்னைநரகம்புகாள்.

(ச)

மலமுடையுத்தையில்தோன்றிற்று ஓர்மலவூத்தையை *

மலமுடையுத்தையின்பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லை *

குலமுடைக்கோவிந்தா ! கோவிந்தா ! என்று அழைத்தக்கால் *

நலமுடைநாரணன் தம்அன்னை நரகம்புகாள்.

(ரு)

நாடுப நகரும்அறிய மானிடப்பேரிட்டு *

கூடியமுங்கிக் குழியில்வீழ்நதுவழுக்கா தே *

சாடிதப்பாய்ந்ததலைவா ! தாமோதரா ! என்று

நாடுமின் * நாரணன் தம்அன்னைநரகம்புகாள்.

(கூ)

ஊண்ணில்பிறநதுமண்ணாகும் மானிடப்பேரிட்டு * அங்கு

எண்ணெமொன்றின்புறியிருக்கும் ஏழைமனிதர்காள் ! *

கண்ணுக்கினிய கருமுகில்வண்ணனநாமமே

நண்ணுமின் * நாரணன் தம்அன்னைநரகம்புகாள்.

(எ)

† 'எண்ணியிருக்கும்' என்றும் பாடம்.

அஃ பெரியாழ்வார்திருமொழி—ச - ப. எ - தி. தங்கையைமுகக்கும்.

நம்பிபிம்பியென்று நாட்டுமோனிபபேரிட்டால் *
 நம்பும்பிம்புமெல்லாம் நாலுநாளில் அமுங்கிப்போம் *
 செம்பெருநதாமரைக்கண்ணன் பேரிட்டழைதக்கால் *
 நம்பிகாள் ! நாரணன் தம்அன்னைநரகம்புகாள்.

(அ)

ஊத்தைக்குழியில் அமுதம்பாய்வதுபோல் * உங்கள்
 மூத்திரப்பிள்ளையை என்முகில்வண்ணன்பேரிட்டு *
 கோத்துக்குழைத்துக் குறைமாடித்திரிமினோ *
 நாத்தகுநாரணன் தம்அன்னைநரகம்புகாள்.

(க)

ஐசேரணிமால் திருநாமமேயிடத்தேற்றிய *
 வீரணிதொல்புகழ் விட்டுசித்தன்விரித்த *
 ஓரணியொண்தமிழ் ஒன்பதோடொன்றும்வல்லவர் *
 பேரணியைவகுந்தத்து எனறும்பேணியிருப்பேரே.

(க)

அடிவரவு:—காசம் அங்கொரு உச்சியில் மானிடம் மலம் நாடு மண் நம்பி
 ஊத்தை சேரணி தங்கை.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆந் திருமொழி - தங்கையைமுகக்கும்.

[தேவப்ரியாகை யென்று வழங்கும் கண்ட
 மென்னுந்திருப்பதியின்மகிமை.]

அறுசீர்த்திநெடிலடியாசிரியர்நந்தம் (அடாணுராகம் - திரிபுடைநாளம்.)

தங்கையைமுகக்கும்தமையனைத்தலையும்
 தடிந்த எம்தாசரதிபோய் *
 எங்கும்தன்புகழாவிருந்துஅரசாண்ட
 எம்புருடோததமணிருக்கை *
 கங்கைகங்கை யென்றவாசகத்தாலே
 சுவினைககோநட்டுகிற்கும் *
 கங்கையினகரைமேல்கைதொழநின்ற
 கண்டமென்னும்கடிகரே.
 சலம்பொதியுடம்பின் தழலுமிழ்பேழ்வாய்ச்
 சந்திரன்வெங்கதிர் அஞ்ச *
 மலர்நதெழுந்தணவுமணிவண்ணவுருவின்
 மால்புருடோத்தமன்வாழ்வு *

(க)

பேரியாழ்வார்திருமொழி—ச-ப. ௭-தி. தங்கையைமூக்கும். அக

நீலந்திகழ்ச்சனடயான்முடிக்கொன்றைமலரும்

நாரணன்பாதததுழாயும் *

கலந்திழிபுனலால்புகர்படுகங்கைக்

கண்டமென்னும்கடிநகரே.

(௨)

அதிர்முகமுடையவலம்புரிசுமிழ்ததி

அழலுமிழ்ஆழிகொண்டெறிந்து * அங்கு

எதிர்முகவசுரர்தலைகனையிடறும்

எம்புருடோத்தமனிருக்கை *

சதுமுகன்கையில்சதுபபுயனதாளில்

சங்கரன்சனையினில்தங்கி *

கதிர்முகமணிகொண்டிழிபுனல்கங்கைக்

கண்டமென்னும்கடிநகரே.

(௩)

இமையவர்இறுமாந்திருந்தரசாள

ஏற்றுவநதெதிர்பொருசேனை *

நம்புரம்நனுநகநாதகம்விசிறும்

நம்புருடோத்தமன்நகர்தான் *

இமவந்தம்ம்தொடங்கிஇருங்சடலளவும்

இருகரைஉலகிரைத்தாட *

சமையுடைப்பெருமைக்கங்கையின்கரைமேல்

கண்டமென்னும்கடிநகரே.

(ச)

உழுவதோர்படையும்உலக்கையும்வில்லும்

ஒண்சுடராழியும்சங்கும் *

மழுவொடுவாளும்படைக்கலமுடைய

மால்புருடோத்தமன்வாழ்வு *

எழுமையும்கூடிநண்டியபாவம்

இறைப்பொழுதளவினில்எல்லாம் *

கழுவிடும்பெருமைக்கங்கையின்கரைமேல் *

கண்டமென்னும்கடிநகரே.

(௫)

தலைப்பெய்துருமுறிச்சலம்பொதிமேகம்

சலசலபொழிநதிடக்கண்டு *

மலைப்பெருங்குடையால் † மறைத்தவன்மதுரை

மால்புருடோத்தமன்வாழ்வு *

† ‘மறுத்தவன்’ என்றும் பாடம்.

அஉ பெரியாழ்வார்திருமொழி — ச - ப. எ - தி. தங்கையைமூக்கும்.

அலைப்புடைத் திரைவாய் அருந்தவமுனிவர்

அவபிரதம்குடைந்தாட *

கலப்பைகள் கொழிக்கும் கங்கையின்கரைமேல்

கண்டமென்னும்கடிநகரே.

(சு)

விற்பிடித்திறுத்துவழத்தை † முருக்கி

மேலிருந்தவன் தலைசாடி *

மற்பொருதெழப்பாய்ந்து அரையணையுதைத்த

மால்புருடோததமன்வாழ்வு *

அற்புதமுடைய அயிராவதமதமும்

அவரிளம்படியரொண்சாநதும் *

கற்பகமலரும் கலந்திழிகங்கைக்

கண்டமென்னும்கடிநகரே.

(எ)

திரைபொருகடல்குழ்திண்மதீள் துவரைவேந்து

தன்மைததுன்னமார்க்காய் *

அரசினையவிய அரசினையருளும்

அரிபுருடோததமனமாவு *

நிரைநிரையாகநெடியனபூபம்

நிரந்தரம்ஒழுக்குவிட்டு * இரண்டு

கரைபுரைவேள விபுகைகமழ்கங்கைக்

கண்டமென்னும்கடிநகரே.

(அ)

ஐவடதிசைமதுரைசாளக்கிராமம்

வைகுநதமதுவரை அயோததி *

இடமுடைவதரியிடவகையுடைய

எம்புருடோததமனிநுக்கை *

தடவரையதிரததரணிவிண்டியத

தலைப்பற்றிக்கரைமரமசாடி *

கடலினைக்கலங்கக்கடுத்திழிகங்கைக்

கண்டமென்னும்கடிநகரே.

(க)

மூன்றெழுதததனைமூன்றெழுதததனால்

மூன்றெழுததாக்கி * மூன்றெழுததை

ஏன்கொண்டிருப்பாக்குகிரக்கம்நன்குடைய

எம்புருடோததமனிநுக்கை *

பெரியாழ்வார்திருமொழி—சு - ப. ௮ - தி. மாதவத்தோன். ௮௩

மூன்றடிநிமிர்த்துமூன்றினில்தோன்றி
மூன்றினில்மூன்றுருவானான் *
காந்தடம்பொழில்சூழ்கங்கசையின்கரைமேல்
கண்டமென்னும்கடிநகரே.

(௧௦)

பொங்கொலிகங்கைக்கரைமலிகண்டத்து
உறைபுருடோத்தமனடிமேல் *
வெங்கலிநலியாவில்லிபுத்தூரக்கோன்
விட்டுசித்தன்னிருப்புறறு *
தங்கியஅன்பால்செய்தமிழ்மாலை
தங்கியநாவுடையார்க்கு *
கங்கையில்திருமார்கழலிணைக்கீழே
குளித்திருந்தகணக்காமே.

(௧௧)

அடிவரவு:—தங்கையை சலம் அதிர் இமையவர் உழுவதோர் தலைப்பெய்து
வில் திரை வடகிசை மூன்று பொங்கு மாதவத்தோன்.
பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௮ - ஆந் திருமொழி - மாதவத்தோன்.

[திருவரங்கம் பெரியகோயிலின் மகிமை. க.]

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா. (சங்கராபரணாகம் - ஆதிதாளம்.)

மாதவத்தோன்புத்திரன்போய் மறிகடல்வாய்மாண்டானை *
ஒதுவித்ததக்கணையா உருவுருவேகொடுததானூர் *
தோதவத்தித்தூய்மறையோர் துறைபடியத்தானும்பிளங்கும் *
போதில்வைத்ததேன்சொரியும் புனலரங்கமென்பதுவே.

(௧)

பிறப்பகதேதமாண்டொழிந்த பிள்ளைகளைநால்வரையும் *
இறைப்பொழுதின்கொணர்ந்துகொடுதது ஒருப்பித்தவுறைப்பனூர் *
மறைப்பெருநீவளர்த்திருப்பார் வருவிருநதையளித்திருப்பார் *
சிறப்புடையமறையவரவாழ் திருவரங்கமென்பதுவே.

(௨)

மருமகன் தன்சந்ததியை உயிரிட்டு, மைததுனன்மார் *
உருமகத்தேவிழாமே குருமுகமாய்க்காதானூர் *
திருமுகமாய்ச்செங்கமலம் திருநிறமாய்க்கருங்குவளை
பொருமுகமாய்நின்றனும் புனலரங்கமென்பதுவே.

(௩)

அசு பெரியாழ்வார்திருமொழி—சு-ப. அ-தி. மாதவத்தோன்.

கூன் தொழுத்தை சிதகுரைப்பக் கொடியவள் வாப்பக்கடிய சொல்கேட்டு *
 ஈன்றெடுத்ததாயரையும் இராச்சியமும் ஆங்கொழிய *
 காண்டொடுத்தெறிபோகிக் கண்டகரைக்களைநதானார் *
 தேன்தொடுத்தமலர்ச்சோலைத் திருவரங்கமென்பதுவே. (ச)

பெருவரங்களவைபற்றிப் பிழக்குடைய இராவணனை *
 உருவரங்கப்பொருதழித்தது இவ்வுலகினைக்கண் பெறு ததானார் *
 குரவரும்பக்கோங்கலரக் குயில்கூவும் குளிர்பொழில் குழ *
 திருவரங்கமென்பதுவே எனதிருமால்சர்விடமே. (இ)

கீழலகில் அசுரர்களைக் கிழங்கிருநதுகிளராமே *
 ஆழிவிடுத்தது அவருடைய கருவழித்தவழிப்பினார் *
 தாழைமடலூடுகிஞ்சித தவளவண்ணப்பொடியணிநது *
 யாழினிசைவண்டினங்கள் ஆளமவைக்கும் அரங்கமே. (ஈ)

கொழுப்புடைய செழுங்குருதி கொழித்திழிந்து குமிழ்த்தெறிய *
 பிழக்குடைய அசுரர்களைப் பிணம்படுத்தபெருமானார் *
 தழுப்பரியசரதனங்கள் தடவரைவாய்நரத்துக்கொண்டு *
 தெழிப்புடையகாவிரிவந்து அடிதொழும்சீரரங்கமே. (எ)

வல்லெயிற்றுக்கேழுலுமாய் வானெயிற்றுச்சீயமுமாய் *
 எல்லையில்லாததரணியையும் அவுணையுமிடநதானார் *
 எல்லியம்போது இருஞ்சிறைவண்டு எம்பெருமான் குணம்பாடி *
 மல்லிகைவெண்சங்குதும் மதிளரங்கமென்பதுவே. (அ)

குன்றாடுகொழுமுகில்போல் குவளைகள் போல்குரைகடல்போல் *
 நின்றாடுகணமயில்போல் நிறமுடையநெடுமா லூர் *
 குன்றாடுபொழில் துழைநது கொடியிடையார்முலையணி *
 மன்றாடுதென்றலுலாம மதிளரங்கமென்பதுவே. (ஊ)

பருவரங்களவைபற்றிப் படையாலித்தெழுந்தானை *
 செருவரங்கப்பொருதழித்த திருவாளன் திருப்பதிமேல் *
 திருவரங்கத்தமிழ்மலை விட்டுசித்தன்விரித்தன்கொண்டு *
 இருவரங்கமெரித்தானை ஏததவல்லாரடியோமே. (க)

அடிவரவு:—மாதவத்தோன் பிறப்பு மருமகன் கூன் பெரு கீழ் கொழுப்பு
 வல்லெயிற்று குன்று பரு மாவடி.
 பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார்திருமொழி—ச - ப. கூ - தி. மரவடியை. அரு

கூ-ஆந் திருமொழி-மரவடியை.

—❖❖❖❖—

[திருவரங்கம்பெரியகோயிலின் மகிமை. உ.]

அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசரியிருந்தம். (தோடிராகம் - ஆத்தாளம்.)

❖❖❖ மரவடியைத்தம்பிக்கு வானபணையம்
வைத்துப்போய்வானோவாழ *
செருவுடையதிசைக்கருமம் திருத்திவந்து
உலகாண்டதிருமால்கோயில் *
திருவடிதன் திருவுருவும் திருமங்கை
மலாக்கண்ணும்காட்டினின்று *
உருவுடையமலர்நீலம் காற்றாட்ட
ஓ! சலிக்கும்ஒணியரங்கமே.

(க)

❖❖❖ தன்னடியார்திறத்தகத்துத தாமரையா
ளாகிலும்சிறகுரைக்குமேல் *
என்னடியா அதுசெய்யா செய்தாரேல்
நன்றுசெய்தாரென்பர்போலும் *
மன்னுடையவிழிணைற்கா மதினிலங்கைத்
திசைநோக்கிமலர்க்கணவைத்த *
என்னுடைய திருவரங்கற்கன்றியும்
மற்றொருவர்க்குஆளாவரே ?

(உ)

கருளுடையபொழில்மருதும்
கதக்களிறும்பிலம்பனைபூம்கடியமாவும் *
உருளுடையசகடரையும்மலலரையும்
உடைபவிட்டுசைக்கேட்டான் *
இருளகறும்எறிகதிரோனமண்டலத்தூடு
எறறிவைத்துஏணிவாங்கி *
அருள்கொடுத்திட்டு அடியவரை
ஆட்சொள்வானமருமூர் அணியரங்கமே.

(ங)

பதினாறாமாயிரவர் தேவிமார்
பணிசெய்ய * துவரையென்னும்
அதில்நாயகராகிவீற்றிருந்த
மணவாளர்மன்னுகோயில் *

அகூ பெரியாழ்வார்திருமொழி—ச - ப . கூ - தி. மரவடியை.

புதுநாண்மலர்க்கமலம் எம்பெருமான்
பொன்வயிற்றில்பூவேபோல்வான் *

பொதுநாயகம்பாவிதது இறுமாந்து
பொன்சாய்க்கும்புனலரங்கமே,

(ச)

ஆமையாய்க்கங்கையாய் ஆழ்கடலாய்
அவனியாய் அருவரைகளாய் *
நான்முகனாய்நான்மறையாய் வேள்வியாய்த்
தக்கணையாய்ததானுமாறான் *

சேமமுடைநாரதனார் சென்றுசென்று
துதித்திறைஞ்சக்கிடநதான்கோயில் *
பூமருவிப்புள்ளினங்கள் புள்ளரையன்
புகழ்குழறும்புனலரங்கமே.

(இ)

மைத்துணன்மார்காதலியைமயிர்முடிப்பித்து
அவர்களையேமன்னராக்கி *

உத்தரைதன்சிறுவனையும்உய்யக்கொண்ட
உயிராளன்உறையும்கோயில் *

பத்தர்களும்பகவர்களும் பழமொழிவாய்
முனிவர்களும்பரநதநாடும் *

சித்தர்களும்தொழுதிறைஞ்சத்
திசைவிளக்காய்நிறகின்றதிருவரங்கமே.

(ஈ)

குறட்பிரமசாரியாய் மாவலியைக்
குறும்பதக்கி அரகவாங்கி *

இறைப்பொழுதில்பாதாளம்கலவிருக்கை
கொடுததுகநதளம்மன்கோயில் *

எறிபபுடையமணிவரைமேல் இளஞரூரிறு
எழுநதாற்போல்அரவணையின்வாய் *

சிறப்புடையபணங்கள்மிசைச்

செழுமணிகளவிட்டெறிக்கும்திருவரங்கமே,

(எ)

உரம்பற்றிஇரணியனை உகர்நுதியால்
ஒள்ளியமார்புறைக்கவூன்றி *

சிரம்பற்றிமுடியிடியக்கண்பிதுங்க

† வாயலரத்தெழித்தான்கோயில் *

பெரியாழ்வார்திருமொழி—ச - ப. ௯ - தி. மரவடியை. ௮௭

உரம்பெற்றமலர்க்கமலம் உலகளந்த
சேவடிபோல்உயர்ந்துகாட்ட *
வரம்புற்றகதிர்ச்செந்நெல் தாள் சாய்த்துத்
தலைவணக்கும்தண்ணரங்கமே. (௮)

தேவுடையமீனமாய் ஆமையாய்
ஏனமாய் அரியாய்க்குறளாய் *
மூவுருவினிராமனாய்க் கண்ணனாய்க்
கற்கியாய்முடிப்பான்கோயில் *
சேவலொடுபெடையன்னம
செங்கமலமலரேறினசலாடி *
பூவணைமேல்துதைந்தெழு செம்
பொடியாடிவினையாடும்புனலரங்கமே. (௯)

செருவானும்புள்ளாளன்மண்ணாளன்
செருச்செய்யும்நாநகமென்னும்
ஒருவாளன் * மறையாளன்ஓடாத
படையாளன் விழுக்கையாளன் *
இரவாளன்பகலாளன்என்னையாளன்
ஏழுலகப்பெரும்புரவாளன் *
திருவாளன் இனிதாகத் திருக்கண்கள்
வளர்கின்றதிருவரங்கமே. (௧௦)

கைநநாகத்திடர்கடிந்த கனலாழிப
படையுடையான்கருதுமகோயில் *
தென்னுடும்வடநாடுமொழிநின்ற
திருவரங்கத்திருப்பதியின்மேல் *
மெய்நாவன்மெய்யடியான் விட்டுசித்தன்
விரித்ததமிழுரைக்கவல்லார் *
எஞ்ஞான்றும்எம்பெருமானிணையடிக்கீழ்
இணையிரியாதிருப்பர்தாமே. (௧௧)

அடிவாவு:—மரவடியை தன்னடியா நருள் பதினாறு ஆமையாய் மைத்
துன்னமார் குறன் உரம் தேவு செரு கைநநாகத்து துபடி.
பெரியாழ்வார் திருவடிகளோ சரணம்.

அது பெரியாழ்வார்திருமொழி—ச - ப. ௧௦ - தி. துப்புடையாரை.

௧௦ - ஆந் திருமொழி - துப்புடையாரை.

—❖❖❖❖—

[அந்திமகாலத்தில் கடாசுஷிக்கும்படி அப்போதைக்குஇப்போதே

பெரியபெருமாள் திருவடிகளில் சரணம் புதுதல்.]

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிரந்தம். (அரபிராகம்-ஆத்தாளம்.)

❖❖❖❖ துப்புடையாரை அடைவதுஎல்லாம்

சோர்விடத்துததுணையாவரெனறே *

ஒப்பிலேனாகுமநின்னடைநதேன்

ஆனைக்குநீ அருள்செய்தமையால் *

எய்ப்புஎன்னைவநதுவையுப்போது

அங்குவதும்நா னுனைநனைக்கமாட்டேன் *

அப்போதைக்குஇப்போதேசொல்லிவைத்தேன்

அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே !

(௧)

சாமிடத்துஎன்னைக்குறிக்கொள்கண்டாய்

சங்கொடுசக்கரமேந்தினானே ! *

நாமடித்துஎன்னை அனேகதண்டம்

செய்வதாநிற்பாநமன் தமர்கள் *

போமிடத்துஉன் திறத்துஎத்தனையும்

புகாவண்ணமநிற்பதோர்மாயைவல்லே *

ஆமிடத்தேஉன்னைச் சொல்லிவைத்தேன்

அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே !

(௨)

எல்லையில்வாசல்குறுகச்சென்றால்

எற்றிநமனதமாபற்றும்போது *

நில்லுமினென் னும்உபாயமில்லை

நேமியும்சங்கமும்ஏந்தினானே ! *

சொல்லலாம்போதேஉன்நாமமெல்லாம்

சொல்லினேன என்னைக்குறிக்கொண்டுஎன்றும் *

அல்லற்படாவண்ணம்காக்கவேண்டும்

அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே !

(௩)

ஒற்றைவிடையனுமநான்முகனும்

உன்னையறியாப்பெருமையோனே ! *

முற்றஉலகெல்லாம்நீயேயாகி

மூன்றெழுத்தாயமுதல்வையோ ! *

பேரியாழ்வார்திருமொழி—சு-ப. க0-தி. துப்புடையாரை. அக

அற்றதுவாணுள்இவற்கென்றெண்ணி

அஞ்சநமன்தமர்பற்றலுற்ற *

அற்றைக்கு, நீஎன்னைக்காக்கவேண்டும்

அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே !

(ச)

பையரவினப்பனை பாற்கடலுள்

பள்ளிகொள்கினபரமமூர்த்தி ! *

உய்யஉலகுபடைக்கவேண்டி

உந்தியில்தோற்றினாய்நானமுகனை *

வையமனிசரைப்பொய்யெனநெண்ணிக்

காலையுமஉடனேபடைத்தாய் *

ஐய ! இனிஎன்னைக்காக்கவேண்டும்

அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே !

(ரு)

தண்ணெனவிலைநமன்தமர்கள்

சாலக்கொடுமைகள்செய்பாநிற்பர் *

மண்ணொடுநீரும்எரியும்காலும்

மற்றும்ஆகாசமுமாகநின்றாய் ! *

எண்ணலாம்போதேஉன்நாமமெல்லாம்

எண்ணினேன், எனனைக்குறிக்கொண்டுஎன்றும் *

அண்ணலே ! நீஎன்னைக்காக்கவேண்டும்

அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே !

(சு)

செஞ்சொல்மறைப்பொருளாகநின்ற

தேவர்கள்நாயகனே ! எமமானே ! *

எஞ்சலிலென்னுடையின்னமுதே !

ஏழுலகுமுடையாய் ! என்னப்பா ! *

வஞ்சவுருவின்நமன்தமர்கள்

வலிந்துநலிந்துஎன்னைப்பற்றுப்போது *

அஞ்சலமென்றுஎன்னைக்காக்கவேண்டும்

அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே !

(எ)

நான்எதும்உன்மாயமொன்றறியேன்

நமன்தமர்பற்றிநலிந்திட்டு * இந்த

ஊனேபுகேயென்றுமோதும்போது

† அங்கேதும் நான்உன்னைநினைக்கமாட்டேன் *

† 'அங்குன்னைநாளுன்னுநினைக்கமாட்டேன்' என்பதும் பாடம்.

கூ0 பேரியாழ்வார்திருமொழி—௫ - ப. க - தி. வாக்குத்தூய்மை.

வானேய்வானவர்தங்களிசா !

மதுரைப்பிறந்தமாமாயனே ! * என்

ஆனாய் ! நீஎன்னைக்காக்கவேண்டும்

அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே !

(அ)

குன்றெடுத்தஆநிரைகாதக ஆயா !

கோநிரைமேய்த்தவனே ! † எம்மானே ! *

அன்றுமுதல் ‡ இன்றறுத்யா

ஆதியஞ்சோதி ! மறந்தறியேன் *

நன்றுமகொடியநமன்தமர்சுள

நலிந்துவலிந்துஎனனைப்பற்றும்போது *

அன்றங்குநீஎன்னைக்காக்கவேண்டும்

அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே !

(க)

மாயவணைமதுசூதனை

மாதவணைமறையே ௧௮௪௪ லேபதும் *

ஆயர்களேற்றினை அசசுதர

அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே *

வேயர்புகழ்வில்விபுததூமன

விட்டுசித்தன்சொலாமலைபதும் *

தூயமனததனராகிவல்லா

தூமணிவண்ணனுக்காளர்நாமே.

(க0)

அடிவரவு:—துப்பு சாமிடத்து எலிலே ஒற்றை பை தன்னெனவ செஞ்சொல்

நான குன்று மாயவனை வாக்கு.

பேரியாழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

இந் தா ம் ப த்து.

க - ஆந் திருமொழி - வாக்குத்தூய்மை.

—❖❖❖—

[நைச்யாநுஸந்தாநம்.]

எண்சீர்க்கழிநேடி லடியாசிரியவிரூந்தம். (தன்யாசிராகம் - அடதாளம்.)

வாக்குத்தூய்மையிலாமையினுலே

மாதவா ! உன்னைவாய்க்கொள்ளமாட்டேன் *

நாக்குநின்னையல்லால் அறியாது

நானதஞ்சுவன்னன்வசமன்று *

† 'அம்மானே' என்பதும் பாடம். ‡ 'இன்றறுதியாக' என்று சிலர்.

மூர்க்குப்பேககின்றானிவனென்று
முனிவாயேலும்என்னாவினுக்குஆற்றேன் *
காக்கைவாயிலும்கட்டுரைகொள்வர்
காரண! கருளக்கொடியானே! (க)

சமுக்குநாக்கொடுபுன்கவ்சொன்னேன்
சங்குசக்கரமேந்துகையானே! *
பிழைப்பராகிலும்தமமடியார்சொல்
பொறுப்பது பெரியோர்சடனன்றே *
விழிக்கும்கண்ணிலென்சின்கண்மறறல்லால்
வேறொருவரோடுஎன்மனம்பற்றாது *
உழைக்குஒர்புள்ளிமிகையன்றுகண்டாய்
ஊழியேமுலகுண்டுமிழந்தானே! (உ)

நன்மைதிமைகளொன்றும்அறியேன்
நாரண! என்னும்இத்தனையல்லால்*
புன்மையால்உன்னைப்புள்ளுவம்பேசிப்
புகழ்வானன்றுகண்டாய்திருமாலே! *
உன்னுமாறுஉன்னைஒன்றும்அறியேன்
ஓவாதேநமோநாரண! எனபன் *
வன்மையாவதுஉன்கோயிலில்வாழும்
வைட்டணவனென்னும்வன்மைகண்டாயே. (ஈ)

நெடுமையால்உலகேழுமளந்தாய்!
நின்மலா!நெடியாய்! * அடியேனைக்
குடிமைகொள்வதற்குஐயுறவேண்டா
கூறையோறுஇவைவேண்டுவதில்லை *
அடிமையென்னுமக்கோயினமையாலே
அங்கங்கே அவைபோதரும்கண்டாய் *
கொடுமைக்கஞ்சனைக்கொன்று நின்தாதை
கோத்தவந்தனாகோள்வித்தானே! (உ)

தோட்டம்இல்லவள்ஆத்தொழுஒடை
துடவையும்கிணறும்இவையெல்லாம் *
வாட்டமின்றிஉன்பொன்னடிக்கீழே
வளைப்பதும்வகுததுக்கொண்டிருந்தேன் *

நாட்டுமொனிடத்தோடுஎன ^{கூஉ} அரிது

நச்சுவார்பலர்கேழலொன்றாகி *

கோட்டுமண்கொண்டகொள்கையினானே !

குஞ்சரம்வீழக்கொம்பொசித்தானே !

(௫)

கண்ணா ! நான்முகனைப்படைத்தானே !

காரணா ! கரியாய் ! அடியேனநான் *

உண்ணாநாள்பசியாவதொன்றில்லை

ஒவாதேநமோநாரணாவென்று *

எண்ணாநாளும்இருக்கெசுச்சாமவேத

நாண்மலர்கொண்டின்பாதம்

நண்ணாநாள் * அவைவதத்துறுமாகில்

அன்றுஎனக்கு அவைவபட்டினிராளே.

(கூ)

வெள்ளை வெள்ளத்தினமேல்ஒருபாமபை

மெத்தையாகவிரித்தது * அதனமேலே

கள்ளநித்திரைகொள்கின்றமார்க்கம

காணலாங்கொ ட் லெனனாசையினாலே *

உள்ளமசோரஉகநத்தொலிமயி

உரோமகூபங்களாய் * கண்ணாரீர்கள்

துள்ளம்சோரததுயிலணைகொள்ளேன்

சொல்லாய்பான்உணைத்தததுறுமாறே.

(எ)

வண்ணமால்வரையேகுடைபாக

மாரிகாததவனே ! மதுஞ்சுதா ! *

கண்ணனே ! கரிகொள்வித்தானே !

காரணா ! களிற்றட்டிரானே ! *

என்றுவாரிடரைக்கலைவானே !

வத்தரும்பெருங்கீர்த்தியினானே ! *

நண்ணிரான்உன்னைநாள் தொறும்தத்தும்

நன்மையே அருள்செய்எம்பிரானே !

(அ)

நம்பனே ! நவின்றேத்தவல்லார்கள்

நாதனே ! நரசிங்கமதானாய் ! *

உம்பர்கோனாலகேழும்அளநதாய் !

ஊழியாயினாய் ! ஆழிமுன்னேந்தி *

பெரியாழ்வார்திருமொழி—௫ - ப. ௨ - தி. நெய்க்குடத்தை. கூட

கம்பமாகரிகோள்விடுதானே !

காரண ! கடலைக்கடைநதானே !*

எம்பிரான ! எனனையாளுடைதேதேனே !

ஏழையேனிடரைக்களையாயே.

(க)

❀ காமர்தாதைகருதலர்சிங்கம்

காணவினியகருங்குழல்குட்டன *

வாமனனன்மரதகவண்ணன

மாதவன்மதுசூதனனதன்னை *

சேமநன்கமரும்புதுவையாகோன

விட்டுசித்தனவியன் தமிழ்ப்பதனம் *

நாமமென்றுநவின் றுரைப்பார்கள்

நண்ணுவார் ஒல்லேநாரணனுலகே.

(க௦)

அடிவரவு:—வாக்கு சழக்கு நன்மை நெடுமையால் தோட்டம் கண்ணு

வெள்ளை வண்ணம் நம்பனே காமா நெயசகுடத்தை.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௨ - ஆந் திருமொழி - நெய்க்குடத்தை.

[தம்மிடத்து எம்பெருமான் திருப்பதிகளிற்போல

விரும்பிப்புகுந்ததனால், நோய்களை யகலும்படி ஆழ்வார் கூறுதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிநிநீதம். (பிராகடைராகம் - நுபகநாடம்.)

❀ நெய்க்குடத்தைப்பற்றி ஏறும்ஏறம்புகள் போல்நிரநது * எங்கும்

கைக்கொண்டுநிறகின்றநோய்களாள் ! காலமபெறைய்யப்போமின்*

மெய்க்கொண்டுவந்துபுகுநது வேதப்பிராணர்கிடந்தார *

பைக்கொண்டபாம்பினையோடும் பண்டன் றுபட்டினம்காப்பே.

(க)

சித்திரகுததனெழுத்கால் தென்புலக்கோனபொறியொற்றி *

வைததலுலசகினைமாற்றி, தூதுவரொடியொளித்தார *

முதநதுதகிரைக்கடற்சோபன முதறிவாளர்முதல்வன் *

பததாக்கமுதன அடியேன பண்டன றுபட்டினம்காப்பே.

(௨)

வயிற்றில்ல்தொழுவைப்பிரித்தது வன்புலசசேவையதக்க *

கயிற்றும்அககாணிகழித்ததுக ட் காலிடைப்பாசமகமுற்றி *

எயிற்றிடைமண்ணொண்டஎந்தை இராபகலொதுவித்தது * என்னைப்

பயிற்றிப்பணிசெய்யக்கொண்டான் பண்டன் றுபட்டினம்காப்பே. (ங)

† 'காலிடப்பாசம்,' 'காலடைப்பாசம்' எனபன பாடாநதாம்.

கூசு பெரியாழ்வார்திருமொழி—௫ - ப. ௨ - தி. நெய்க்குடத்தை.

மங்கியவல்லினைநோய்காள் ! உமக்குமூர்வல்லினைகண்டீர் *
இங்குப்புனைமன்புகேன்மன் எளிதன்றுகண்டீர்புகேன்மன் *
சிங்கப்பிரானவன்எம்மான் சேரும்திருக்கோயில்கண்டீர் *
பங்கப்படாதுஉய்யப்போமின் பண்டன்றுபட்டினம்காப்பே. (ச)

மாணிக்கமுதருவாயமாயனை என்மனத்துள்ளே *
பேணிக்கொணர்ந்து புதுதவைத்துக்கொண்டேன்பிறிதின்றி *
மாணிக்கப்பண்டாரம்கண்டீர் வலிவன்குறும்பர்களுள்ளீர் ! *
பாணிக்கவேண்டாநடமின் பண்டன்றுபட்டினம்காப்பே. (ரு)

உற்றவுறுபிணினோய்காள் ! உமக்குஒன்றுசொல்லுகேன்கேன்மன் *
பெற்றங்கள்மேய்க்கும்பிரானார் பேணும்திருக்கோயில்கண்டீர் *
அற்றமுரைக்கினறேன் இன்னம்ஆழ்வினைகாள் ! உமக்குஇங்குநூர்
பற்றில்லைகண்டீர்நடமின் * பண்டன்று பட்டினம்காப்பே. (சு)

கொங்கைச்சிறுவரையென்னும் பொதும்பினில்விழ்ந்துவழுக்கி *
அங்கோர்முழையினில்புக்கட்டு அழுந்திக்கிடந்துழல்வேனை *
வங்கக்கடல்வண்ணன் அம்மான் வல்வினையாயினமாற்றி *
பங்கப்படாவண்ணம்செய்தான் பண்டன்றுபட்டினம்காப்பே. (எ)

ஏதங்களாயினவெல்லாம் இறங்கலிடுவித்து * என்னுள்ளே
பிதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து *
போதில்கமலவன்னெஞ்சம் புகுந்துமன்னசென்னித்திடரில் *
பாதவிலச்சினைவைத்தார் பண்டன்றுபட்டினம்காப்பே. (அ)

ஐ உறகலுறகலுறகல் ஒண்கடராழியே ! சங்கே ! *
அறவெறிநாநகவாளே ! அழகியசார்ங்கமே ! தண்டே ! *
இறவுபடாமலிருந்த எண்மர்உலோகபாலீர்காள் ! *
பறவையரையா ! உறகல் பள்ளியறைகுறிக்கொண்மின். (க)

ஐ அரவததமளியினோடும் அழகியபாற்கடலோடும் *
அரவிநதப்பாவையும்தானும் அகம்படிவந்துபுகுந்து *
பரவைத்திறைபலமோதப பள்ளிகொள்கின்றபிரானை *
பரவுகின்றன்னிட்டுசித்தன் பட்டினம்காவற்பொருட்டே. (க௦)

அடிவரவு:—நெய் சித்திரகுததன் வயிற்றில் மங்கிய மாணி உற்ற கொங்கை
ஏதங்கள் உறகல் அரவத்து துக்கச்சுழலையே.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளோ சரணம்.

பெரியாழ்வார்திருமொழி—௫ - ப. ௩ - தி. துக்கச்சுழலையை. ௯௫

௩ - ஆந் திருமொழி - துக்கச்சுழலையை.

—❖❖❖❖—

[திருமாலிருஞ்சோலை யெம்பெருமானைப் போகவொட்டே
னென்றுதேத்தல்.]

அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (ஸஹானாகம் - அடதாளம்.)

❖ துக்கச்சுழலையைச் சூழ்ந்துகிடந்த வலையை அறப்பறிதது *
புக்கினில்புக்குன்னைக்கண்டுமொண்டேன இனிப்போகவிடுவதுண்டே? *
மக்களறுவரைக்கல்விடைமோத இழந்தவள்தன்வயிற்றில் *
சிக்கெனவந்துபிறந்துகின்றாய் ! திருமாலிருஞ்சோலையெநதாய் ! (௧)
வளைத்துவைத்தேனினிப்போகவொட்டேன் உன்தனிரதிரஞாலங்களால் *
ஒளித்திடித்தின் திருவாணைகண்டாய் நீ ஒருவர்க்குமெய்யனல்லை *
அளித்தென்கும்நாடுமநகரமும் தம்முடைத்தீவினை தீர்க்கலுற்று *
தெளித்துவலஞ்செய்யும்தீர்க்குமுடைத்திருமாலிருஞ்சோலையெநதாய் !
❖ உனக்குப்பணிசெய்திருக்குமதவமுடையேன, இனிப்போய் ஒருவன்
தனக்குப்பணிநது * கடைத்தலைநிறைக நின்சாயையழிவுகண்டாய் *
புனத்தினைகளிப்புதுவவிகாட்டி உன்பொன்னடிவாழ்கவென்று *
இனக்குறவர்புதியதுண்ணும் எழில்மாலிருஞ்சோலையெநதாய் ! (௩)
காதம்பலவுத்திரிந்தழன்றேற்கு அங்கோரிழவில்லைநுமில்லை * உன்
பாதநிழல்லல்லாமறேருயிர்ப்பிடம் நான்என்கும்காண்கின்றிலேன் *
தூதுசென்றாய் குருபாண்டவாககாய அங்கோபொயச்சுற்றமபேசுசென்றாய் *
பேதஞ்செய்துஎன்கும்கிணைப்பிடுதாய் ! திருமாலிருஞ்சோலையெநதாய் !
காலுமெழாகண்ணீரும்நில்லா உடல்சோராதநடுங்கி * குரல
மேலுமெழாமயிர்க்குச்சுமறு எனதோலாகளுமவீழ்வொழியாய் *
மாலுகளாநிற்கும்என்மனனே ! உன்னையாழத்தலைப்பெய்திட்டேன் *
சேலுகளாநிற்கும்நீர்சுனைசூழ் திருமாலிருஞ்சோலையெநதாய் ! (௫)
எருததுக்கொடியுடையானும் பிரமணும்இந்திரனும் * மற்றும
ஒருத்தரும்இப்பிறவியென்னும்நோய்க்கு மருத்தறிவாருமில்லை *
மருத்துவனாய்தின்றமாமணிவண்ணம் மறுபிறவிதான்நது
திருத்தி * உன்கோயிற்கடைப்புக்கப்பெய் திருமாலிருஞ்சோலையெநதாய் ! (௬)
அக்கரையென்னுமனத்தக்கடலுளமுருகி உனபேரருளால் *
இக்கரையேறியினைத்திருந்தேனை அஞ்சேலென்றுகைகளியாய் *
சக்கரமும் தடக்கைகளும் கண்களும்பீதகவாடையொடும் *
செக்கரிதத்துச்சிவப்புடையாய் ! திருமாலிருஞ்சோலையெநதாய் ! (௭)

கூக பேரியாழ்வார்திருமொழி—௫ - ப. ச - தி. சென்னியோங்கு.

எத்தனைகாலமும்எத்தனையூழியும் இன்றொடுநாளையென்றே *
இதனைகாலமும்போய்க்கிறிப்பட்டேன்இனிஉன்னைப்போகலொட்டேன்*
மைததுன்னமாகளை வாழ்வித்து மாற்றலா நூற்றுவரைக்கெடுத்தாய்! *
சித்தமநின்பாலதநிதியன்றே திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய் ! (அ)

அன்றுவயிறறில்ஈடாதிருந்தே அடிமைசெய்யலுற்றிருப்பன் *
இன்றுவந்ததுஇஃகுஉனைக்கண்டுகொண்டேன இனிப்போகவிடுவதுண்டே? *
சென்றங்குவாணனை ஆயிரந்தோளும் திருச்சக்கரமத்தைல் *
தென்றித்திசைதின்சவிழ்ச்சென்றாய் ! திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்!

சென்றுலகமகுடைந்தாடும்கனைத திருமாலிருஞ்சோலேதன்னுள்
நின்றபிரான் * அடிமேல்அடிமைத்திறம் நேர்படவிண்ணப்பஞ்செய் *
பொந்திகழ்மாடம்பொலிந்துகோன்றும்புதுவைக்கோன்விட்டுசித்தன் *
ஒன்றினோடொன்பதும்பாடவல்லார உலகமளந்தான் தமரே. (ப)

அடிவரவு:—துக்கச்சுழலையை வளைத்து உனக்கு காதம் காலும் எருது அக்
கரை எத்தனை அன்று சென்று சென்னி.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

†ச - ஆந் திருமொழி - சென்னியோங்கு.

[எம்பெருமான் தமது திருவுள்ளத்திற் புருந்தமையால்
ஆழ்வார் தாம் பெற்ற நன்மைகளைக் கூறி உகத்தல்.]

† அலுக்கீர்க்கழிநேடிவடியாசிரியவிரிந்தம். (ஸ்ரீராகம் - திரிபுடைதாளம்.)

சென்னியோங்கு தன்திருவேங்கடமுனையாய் ! * உலகு
தனனைவாழ்நின்றநம்பி ! தாமோதரா ! சதிரா ! *
எனையும்என்னுடையமையையும் உன்சகரப்பொறியொற்றிக்கொண்டு *
நின்னருளேபுரிந்திருந்தேன் இனிஎன்திருக்குறிப்பே ? (க)

பறவையேறுபரம்புருடா ! நீஎன்னைக்கைக்கொண்டபின் *
பிறவியென்னும்சடலும்வற்றிப் பெரும்பதமாகின்றதால் *
இறவுசெய்யும்பாவக்காடு திக்கொளீஇவேகின்றதால் *
அறிவையெனனும்அமுதவாறு தலைப்பற்றிவாய்க்கொண்டதே. (உ)

எம்மனா ! என்சுலதெய்வமே ! என்னுடையநாயகனே ! *
நின்னுளேனாய்ப்பெற்றநன்மை இவ்வுலகினில்ஆர்பெறுவார் ? *
நம்மனா ! போலேயிழ்ததமுக்கும் நாட்டிலுள்ளபாவமெல்லாம் *
சும்மெனாதேகைவிட்டோடித் தூறுகள்பாய்ந்தனவே. (ஈ)

! இது, நிதியாதுஸந்தாநம்.

† 'இப்பாசரங்களைக் கவிநிலத்துறையாகவும் அலகிடலாம்.

§ 'போல' என்பதும் பாடம்.

கடல்கடைந்து அமுதம் கொண்டு கலசத்தை நிறைத்தாற்போல் *
உடலுருகுவாய்திறந்து மிதத்து உன்னை நிறைத்துக் கொண்டேன் *
கொடுமை செய்யும் கூறழமும் என்கோலாடி குறுகுபெற்று *
தடவரைத்தோள் சக்கரபாணி ! சராங்கவிறசேவகனே ! (௪)

பொன்னைக்கொண்டு உரைகல்மீதே நிறமெழுவரைத்தாற்போல் *
உன்னைக்கொண்டு என்னாவகம்பால் மாற்றின நிறைத்துக் கொண்டேன் *
உன்னைக்கொண்டு என்னுள் வைத்தேன் எனையும் உன்னிலிட்டேன் *
என்னப்பா ! என்னிருடகேசா ! என்னுயிர்த்தாவலனே ! (௫)

உன்னுடைய விக்கிரமம் ஒன்றொழியாமல் எல்லாம் *
என்னுடைய நெஞ்சகம்பால் சுவாவழி எழுதிக்கொண்டேன் *
மன்னடங்கமழுவலங்கைக்கொண்ட இராமநம்பீ ! *
என்னிடவநது எம்பெருமான் ! இனியெங்குப் போகின்றதே ? (௬)

பருப்பதத்துக்கயல்பொறித்த பாண்டியர்குலபதிபோல் *
திருப்பொலிந்தசேவடி என்சென்னியின்மேல்பொறித்தாய் *
மருப்பொசித்தாய் ! மல்லடர்த்தாய் ! என்றென்று உன் வாசகமே *
உருப்பொலிந்தநாவினேனை உனக்கு உரித்தாக்கினேயே. (௭)

அனந்தன்பாலும் கருடன்பாலும் ஐதரெய்தாகவைத்தது * என்
மனநது என்னே வந்துவைகி வாழச்செய்தாய் எம்பிரான ! *
நினைநது என்னுள்ளே நின்ற நெக்குக் கண்கள் அசும்பொழுக *
நினைந்திருந்தே சிரமம்தீர்த்தேன் நேமிநெடியவனே ! (௮)

பனிக்கடலில் பள்ளிகோலைப் பழகவிட்டு * ஓடிவநது என்
மனக்கடலை வாழவல்ல மாயமணாளம்பீ ! *
தனிக்கடலை தனிச்சுடரே தனியுலகே என்றென்று *
உனக்கிடமாயிருக்க என்னை உனக்கு உரித்தாக்கினேயே. (௯)

தடவரைவாய்மிளிர்ந்து மின்னும் தவளநெடுங் கொடிபோல் *
சுடரொளியாய் நெஞ்சினுள்ளே தோனும் என்சோதிநம்பி ! *
வடதடமும் வைகுந்தமும் மதிள் துவராபதியும் *
இடவகைகள் இகழ்ந்திட்டு என்பால் இடவகை கொண்டனேயே. (௧௦)

வேயர்தங்கள் குலத்ததித்த விட்டு சிந்தனமனத்தே *
கோயில்கொண்டகோவலனைக் கொழும்புளிரா முகில்வண்ணனை *
ஆயரேற்றை அமராகோவை அநதணர்தமமுத்ததினை *
சாயைபோலப் பாடவல்லார்தாமும் அணுகுக்களே. (௧௧)

அடிவரவு:—சென்னி பறவை எம்மனா கடல் பொனை உன் பருப்பதம்
அனந்தன் பனி தடவரை வேயா மாகழி.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி ஸம்பூர்ணம்.

† 'கொடிப்போல்' என்று வழங்குவர்.

ஸ்ரீ

ஆண்டாள் வைபவம்.

கக்டுபெவ-ஞவஹமஹாந்யாம் துஷவீகாநநொஹ்வாழ் ।
வாஹ்யவிஸ்வஹாஹொஹாம் வஹெஸ்ரீஹாஹநாயகீழ் ॥

కర్తృత్వోర్వఘ్నానృతం కులనీకానోద్భవాం ।

హంఙ్మౌఘశృంగారాంగహం వంశీశ్రీరంగనాయకీం ॥

கர்க்கடேபூர்ப்பல்குந்யாம் துளவீகாநநோத்பவாம் -

பாண்ட்யேஹஸ்வம்ப்ராம்கோதாம் வந்தேஸ்ரீரங்கநாயகீம்.

ஆண்டாள், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் நந்தவந்தில் துளசிமலரில், கலி - க.அ. ஆவதான நளஞ்சூ ஆழமீ சுக்லபக்ஷம் சதுர்த்தசி செவ்வாய்க்கிழமை கூடின பூரநக்ஷத்திரந்தில், பூர்ப்பிராட்டியாரம்சையாய், அயோநிஜெயாய்த் திருவவதரித்தருளினாள்.

முன்பு திரேதாயுகத்திலே விதேகதேசத்தில் மிலாபட்டணத்தில் ஜநக மகாராஜன் யாகசாலையமைத்தற்பொருட்டுக் கலப்பைகொண்டு பூமியைஉழுகையில அவவுழுபடைசசாலிலே ஸ்ரீதேவியின் அம்சமான ஒருமகன தோன்ற, அவளை அவ்வரசன் தன புத்திரியாகப் பாலித்துச் சீதையென்று திருநாமஞ் சாத்தி வளர்த்துவந்தான், அதுபோலவே, பின்பு கலியுகத்திலே பாண்டிய நாட்டில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே பெரியாழ்வார் திருத்துழாய்ப்பாத்தி யமைத்தற் பொருட்டுக் களைக்கொட்டுக்கொண்டு திருநந்தவனத்தைக்கொத்துகையில் அக் கொத்தினநிலத்தில் ஸ்ரீதேவிபூதேவிகளின்அம்சமான ஒருமகன்ஆழமாசத்துப் பூரவபலகுநிநாளிலே தோன்ற, அவளை அவ்வாழ்வார் தமதமகளாகப்பாலித்து 'சோதை' என்று நாமகரணஞ்செய்து வளர்க்கலானா. நுகரப்படும்பொரு ளொருசிறிது மில்லாத வறியவனொருவன் பெருநிதியைக்கண்டாற்போல அப் பெண்ணருங்கலத்தைக்கண்டவளவில் பெருங்களிப்புக்கொண்டு மிசஅருமையா கச்சிராட்டிப் பாராட்டித் தாலாட்டிப் பாலூட்டிப்பாலித்துவந்த பட்டாபிரான் அவ்வருகுப பருசலம்ஸ்காரங்களைச் செய்து பரமஞானத்தைப் போதித்தனா.

தநதை முகலிஃயார் கண்டு வியக்கும்படி இளமைதொடங்கி எம்பெரு மானபகலிலே பத்திப்பெருவேட்கைகொண்டு அவனையே தான் மணஞ் செய்துகொள்ளக்கருதி,அப்பிரானதுமகிமைகளையே எப்பொழுதும் சிந்தித்தல் துதித்தலுமுதலியன செய்துநிற்கிற அச்சுரிமுழற்கோதை,நாடோறும்விஷ்ணு சித்தர் வடபெருங்கோயிலுடையானுக்குச் சாத்துதற்காகக் கட்டிவைத்த திரு மாணியை அவரில்லாத சமயம் பார்த்து எடுத்துத் தான் குழலிலே தரித்துக் கொண்டு, 'அப்பெருமானுக்கு நான் நேரொத்திருக்கின்றேனோ? இல்லையோ?' என்றுசிறந்தஆபரணங்களையணிந்து உயர்ந்தபட்டாடையையுடுத்துத் தன்னை யலங்கரித்து அவ்வொப்பனையழகைக் கண்ணாடியிலேகண்டு தந்தையார் வரு

தற்குமுன் மலர்மாலையைக்களைந்து முன்போலவே செண்டாகச்சுற்றிப் பூங் கூடையினுள்ளே நலங்காமல் வைத்துவந்தாள். இரகசியமாகநடக்கிற அச்செய்தியை உணராமல் ஆழ்வார் அம்மாலையைக் கொண்டுபோய்ச் சுவாமிகருசகாத் திவர, பெருமானும் பரீதியுடன் ஏற்றருளினன. இங்ஙனம் பலநாள்கழிந்தபின் ஒருநாள், வெளியிற்சென்ற ஆழ்வார் விரைவில் மீண்டுவந்தபொழுது, பூமாலையைக் கோதை குடியிருத்தலைப் பார்த்துக் கோபங்கொண்டு, 'பெண்ணே! நீ செய்த இது மிக அபசாரமான காரியம்; இனி இவ்வாறு செய்தற்கு நினைப்புக்கொள்ளாதே' என்று நங்கைக்கு நற்புத்திசொல்லிவிட்டு அன்று வடபத்திரசாயிக்கு மாலைசாத்தாமல், திருப்பணிககு முட்ப்பாடி நோந்ததற்கு மனம் வருந்தியிருந்தாள். அற்றைநாளிரவில் ஆலிலைத்துயிலயோன ஆழ்வாரதுகனவிலே தோன்றி 'இன்று நீ நமக்கு மாலை கொண்டுவராதிருந்தது என்?' என்று வினாவிபதற்கு, அவர் தமதிறமகளாரது பொருநதாச செய்கையை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதுகேட்டு அப்பெருமான 'அவள குடிகொடுத்த மாலையேகண்ண நறுமணமிககு நமதுஉள்ளத்துக்கு நனிஉகப்பாவது; ஆதலின், இனி அத்தன்மைத்தான தொடையிலேயே நமக்குக் கொண்டுவருவாய்' என்று அருளிச்செய்தனன். உடனே கண்விழித்த விஷ்ணுசித்தா அமமங்கையை மலாமங்கையென்றே எண்ணி அவன்திறத்து அளவிலனபு கொண்டு அனைத்துலகத்துக்கும் அன்னையாய் அவற்றை ஆண்டுவருகின்ற இலக்குமியின் அவதாரவிசேஷமென்றகாரணத்தால், அவளுக்கு 'ஆண்டாள்' என்றும், மாதவனுக்கு உரிய மலர்மாலையைத் தான குடிக்கொண்டு பார்த்துப் பின்பு கொடுத்தது காரணமாக 'குடிக்கொடுத்த நாச்சியார்' என்றும் திருப்பெயரிட்டு அழைத்துவந்தாள்.

அந்நாச்சியார் தனதுபருவம் வளருந்தோறும் ஞானபகதிகளும் உடனவளர்நதுவரப்பெற்று, தனக்கு ஏற்ற காதலனாக கருதிப் கடலவண்ணன விஷயமான வேட்கை விஞ்சியவளாகி, இனி அவனை ஒருகணப்பொழுதுங் கூடாதிருக்கப் பொருமல், கண்ணனது பிரிவை யாற்றாத கோபஸ்திரீகள போலத் தானும் நோன்புநோற்று உயிர்தரிப்பவளாய், அவ்வப்பிராயத்தை 'திருப்பாவை', 'நாச்சியார் திருமொழி' எனத் திவலியப்பிரபந்தங்களின் மூலமாகப் பகவதஸநிதியிலே விண்ணப்பஞ்செய்து வாழ்ந்திருந்தாள்.

இப்படியிருக்கையில் இவளுக்கு விவாகத்துக்கு ஏற்ற பருவம் வந்ததாகக் கண்டு தந்தையார் இவளுக்கு ஏற்ற கொழுநனைக் காணப்பெறாது கவலைப்பட்டி இவளைப்பழைத்து 'நீ யாருக்கு வாழ்க்கைப்பட விரும்புகின்றாய்?' என்று வினா, ஆண்டாள் 'மானிடவாடுகனதுபேச்சுப்பழல் வாழ்கிலவேன்' என்று சொல்ல, பட்டர்பிரான 'பிணை எங்ஙனம் நிகழ்வுது?' என்றுகேட்ட, குடிக் கொடுத்தாள் 'பெருமாளுக்கே உரியவளாக விருக்கின்றேன்' என்றுகூட்டுரைத்தாள். அதுகேட்டு விஷ்ணுசித்தர் 'நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளிலுள்ள எம்பெருமான்களுள் யாருக்கு வாழ்க்கைத்துணைவியாகத்துணிகுறாய்?' என்று ஸாரித்தலும், கோதை 'அவ்வப்பெருமான்களுடையவைபவத்தை விளங்க எடுத்தக்கூறியருளவேண்டும்' என வேண்ட, ஆழ்வாரும் அவ்வாறே எடுத்து அருளிச்செய்து வருகையில், ஆண்டாள் வடமதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள

கண்ணபிரானது வரலாற்றைக் கேட்டவனவிலே மயிர்ச்சிலிர்ப்பும், திருவேங்கடமுடையானது வான்முறையைச் செவிபுற்றபொழுது முகமலர்ச்சியும், திருமாலிருஞ்சோலைமையழகரது வடிவழகை அறிந்தமாத் திரத்தில் மனமகிழ்ச்சியும் பெற்று ஸ்ரீரங்கநாதனது மகிமை செவிப்பட்டவுடனே அவ்வற்ற ஆனந்த மடைந்து நிற்க, அப்பொழுது அந்தந்தத் திருப்பதியெம்பெருமானை எல்லாரும் இவ்வதுசுயமவரத்தை யுததேசித்து ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்க்கு எழுந்தருளி இவ்வது ஞானக்கண்ணுக்கு விஷயமாக, இவன் அவர்களுள் ரங்கநாதனிடத்தே மனத்தைச் செலுத்தி அவனுக்கே தனனை மணமகளாக நிச்சயித்து அவ்வமலையே சாவகாலமும் சிந்தித்திருந்தான்.

அதனையறிந்து ஆழ்வார் 'நம்பெருமாள் இவனைக் கடிமணம் புரிதல் கைகூடுமோ?' என்று சிந்தாககிராநதராயிருக்கையில், திருவரங்கச்செல்வன் இவருடைய சொப்பனத்திலே யெழுந்தருளி 'உமது திருமகளைக் கோயிலுக்கு அழைத்துக்கொண்டுவாரும; அவளை யாம் அங்கீகரிப்போம்' என்று அருளிச் செய்ய, அதனால், விஷ்ணுசித்தா வியாகுலம் நீங்கி மனமகிழ்ந்திருந்தனா. பின்பு, ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸ்தாநி எழுதவிட கோயிற்பரிசனங்களுடைய கனவிலே தோன்றி 'நீங்கள் சகலமங்களவாத்தியங்களோடும் சத்திரசாமராதிகளோடும் நமது நவரத்தினப்பல்லக்கையும் உடன்கொண்டு வில்லிபுத்தூர்க்குச் சென்று ஆண்டாளைப் பல்லக்கிலேற்றி அழைத்துவாருங்கள்' என்று கட்டளையிட்டான். அவ்வாறே எல்லாப் பரிகரத்தாரும் சென்று பெரியாழ்வாரையுதது நம்பெருமானது அருளபபாட்டை விண்ணப்பஞ்செய்ய, காணுமிருதமான அவ்வாதையைச் செவியாரககேட்டுச் சந்தோஷித்து, கோதைதாதை, வடபெருங்கோயிலுடையான் சன்னிதியிலே அழகியமணவாளனது நியமனத்தை விண்ணப்பஞ் செய்து அநுமதிபெற்றுப் பிரயாணமாயினா.

அச்செய்தியைக் கேள்வியுற்று ஸ்ரீவல்லபதேவன் அக்கலியாண மகோத்ஸவத்தைத் தானும் உடனிருந்து விசேஷமாகநடத்திக் கண்டு நனிகூர்ந்து கிருதார்த்தலகைக் கருதி, தனவவலாளரைக்கொண்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரையும், ஸ்ரீரங்கநகரத்தையும், இவ்விரண்டுக்கும்நடுவிலுள்ளநெடுவழியையும் தண்ணீர்தெளித்தும் பூம்பந்தரிட்டும் தோரணங்கட்டியும் வாழை கமுகு நாட்டியும் நன்றாக அலங்கரிப்பித்துக் கசுதுரங்காதி சதுரங்கபலத்துடனே ஆழ்வார்பக்கல் வந்து சேர்ந்தான்.

அப்பால பட்டர்பிரான் ஆண்டாளை மணிச்சிலிகையில் எழுந்தருளப் பண்ணி மங்கலவாத்திய கோஷத்துடனே 'ஆண்டாள் வந்தாள்', 'குடிக்கொடுத்த சுடாககொடி வந்தாள்', 'சுரும்பாருழற்றுகோதை வந்தாள்', 'திருப்பாவைபாடிய செல்லி வந்தாள்', 'பட்டர்பிரான் புதல்வி வந்தாள்', 'வேயர்குல விளக்கு வந்தாள்' என்று பல சின்னங்கள் பணிமாற, மெய்காப்பாளர் உடன் சூழ்ந்துநிற்க, தாமும் அரசனுமாக இருபுறத்தும் இடைவிடாதிருந்து அழைத்து வந்து திருவரங்கம்பெரியகோயிலை யடைந்து பெரியபெருமாளுடைய முன் மண்டபத்திலே அப்பிராட்டியை நிறுத்திப் பெருமானைச் சேவிக்கப் பண்ணுவிக்கையில், அத்திருமாலின் திவ்விய செளந்தரியம் இரும்பைக் கார்தம் இழக்.

கின்மவாறுபோல ஆண்டாளைக் கவரத்தொடங்கியதனால் குடிக்கொடுத்தநாச்சியார் சிலம்பார்க்கச் சீரார்வையொலிப்பக் கொடியேரிடையாடக காதளவும் ஓடிக்கயல்போல் மிளிர்நங் கடைக்கண் பிறழ அனைமெனனடைகொண்டு அருகிற்சென்று ஆனந்தக்கடலிலாழ்ந்து திருவரங்கன திருவடிவருடக் கருதி நாகப்பாயங்கத்தை மிதித்தேறி நம்பெருமானதுதிருமேனியிலே அந்தாப்பவித்து அவனை என்றும் பிரியாதிருப்பவளாயினான்.

அவ்வண்ணம் அரும்பேறுபெற்றதைத் தரிசித்து ஆழ்வாரும் அவர்சிஷ்யரான வல்லபதேவனுள்ளிட்டாரும் யாவரும் அதிசயித்தநிற்கையில், திருவாங்கமுடையான் அர்ச்சகமுகமாக ஆழ்வாரை அருகி லழைத்து 'கூடாசமுத் திரராஜன் போல நீரும் நமக்கு மாமனாராய்விட்டா' என்று முகமன் கூறித் தமது தீர்த்தம் திருப்பரியட்டம் மாலை ஸ்ரீசடகோபன் முதலியவற்றைப் பிரசாதித்து 'வில்லிபுத்தூருறைவானுக்கே தொண்டிபூண்டிரும்' என்று திருவாய் மலர்ந்து விடைகொடுத்தருளினான். அநந்தரம் ஆழ்வார்

“ஒருமகள்தன்னையுடையேன்உலகம்நிறைந்தபுகழால்
திருமகள்போலவளர்த்தேன்செங்கண்மால்தான்கொண்டுபோனான்
பெருமகளாய்க்குடிவாழ்ந்தபெரும்பிள்ளை பெற்றவசோதை
மருமகனைக்கண்கெந்துமனாட்டுப்புறஞ்செய்யுங்கொலோ? ”

என்று பேரா உகந்து அரிதிற்பிரிந்து ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்க்குச்சென்று முன் போலவே கைங்கர்யநிரதராய்ச் சண்பகம் மல்லிகை பாதிரி செங்கழுநீர் புன்னை குருக்கத்தி இருவாட்சி முதலிய பல மலர்களுடன் ஆர்வமென்பதோர் பூவையும் இட்டுக்கொண்டு எண்பத்தைந்து வருஷகாலம் வாழ்ந்திருந்து பேரா னந்தப்பெரும்பத மடைந்தனர்.

திருவாடிப்பூரத்துச் செகத்துதித்தாள் வாழியே
திருப்பாவைமுப்பதும் செப்பினாள் வாழியே
பெரியாழ்வார்பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளை வாழியே
பெரும்பூதார்மாமுனிக்குப் பின்னாள் வாழியே
ஒருநூற்றுநாற்பத்துமூன்றுரைத்தாள் வாழியே
உயரரங்கர்க்கே கண்ணி உகந்தளித்தாள் வாழியே
மருவாரும் திருமல்லி வளநாடி வாழியே
வண்புதுவைநகர்க்கோதை மலர்ப்பதங்கள் வாழியே.

ஸ்ரீ ஆண்டாள் .

எட்டடிநாற்சீர் ஒருவிகற்பகீ கொச்சகக்கலிப்பா.

(பிலஹிராகம்-அடநாளம்.)

ஐமார்஑ழித்திங்கள் மதிநிறைந்தநனனாள் *
 நீராடப்போதுவிர் ! போதுமினோநேரிழையிர் ! *
 சீர்மல்கும்ஆய்ப்பாடிச் செல்வச்சிறுமீர்காள் ! *
 கூாவேல்கொடுந்தொழிலன் நந்தக்காபன்குமரன் *
 ஏரார்ந்தகண்ணி யசோதையிளஞ்சிங்கம் *
 கார்மேனிசசெங்கண் கதிர்மதியமபோல்முதத்தான் *
 நாராயணனே நமக்கேபறைதருவான் *
 பாரோபுகழப் படிந்தேலோரெம்பாவாய்.

(க)

(பந்துவராளிராகம் - ஆதிநாளம்.)

வையத்துவாழ்வீர்காள் ! நாமும்நம்பாவைக்கு *
 செய்யும்கிரிசைகள் கேளீரோ * பாற்கடலுள்
 பையத்துயின்ற பரமனடிபாடி *
 நெய்யுண்ணோம்பாலுண்ணோம் நாட்காலேரீராடி *
 மையிட்டெழுதோம் மலரிட்டுநாமமுடியோம் *
 செய்யாதனசெய்யோம் தீக்குறளைசென்றோதோம் *
 ஐயமும்பிசசையும் ஆந்தனையும்கைகாட்டி *
 உய்யுமாறெண்ணி உகந்தேலோரெம்பாவாய்.

(உ)

(பந்துவராளிராகம் - திரிபுடைநாளம்.)

ஐ ஒங்கியுலகளந்த உத்தமன்பேர்பாடி *
 நாங்கள்நம்பாவைக்குச் சாற்றிரீராடினால் *
 திங்கின்றிராடெல்லாம் திங்கள்மும்மாரிபெய்து *
 ஒங்குபெருஞ்செந்நெ லாடுகயலுகள் *
 பூங்குவளைப்போதில் பொறிவண்டிகண்படுப்ப *
 தேங்காதேபுக்கெருந்து சீர்ததமுலைபற்றி
 வாங்க * குடம்நிறைக்கும் வள்ளல்பெரும்பசுக்கள் *
 நீங்காதசெல்வம் நிறைந்தேலோரெம்பாவாய்.

(ஊ)

(காம்போதிராகம் - அடநாளம்.)

ஆழிமழைக்கண்ணா ! ஒன்றுரீகைகரவேல் *
 ஆழியுள்புக்கு முகநதுகொடுஆர்த்தேறி *
 ஊழிமுதல்வ னுருவம்போல்மெய்கறுத்து *
 பாழியநதோளுடைப் பற்பநாபன்கையில் *

ஆழிபோல்மினனி வலமடரிபோலநின்றதாநது *
தாழாதேசார்ங்கமுதைதத சரமழைபோல் *
வாழஉலகினில்பெய்திடாய் * நாங்களுந்
மார்கழிநீராட மகிழ்ந்தேலோரெம்பாவாய்.

(ச)

(தோடிராகம் - நபகதாளம்.)

மாயனை மன்னுவடமதுரைபைநதனை *
தூயபெருநீர் யமுனைததுறைவனை *
ஆயர்குலத்தினில் தோன்றும் அணிவிளக்கை *
தாயைக்குடல்விளக்கம்செய்த தாமோதரனை *
தூயோமாய்வநதுநாம் தூமலர் தூவிதொழுது *
வாயினுல்பாடி மனத்தினுல்சிறந்திரக *
போயபிழையும் புகுதருவான்நின்றனவும் *
தியினில் தூசாகும் செப்பேலோரெம்பாவாய்.

(ரு)

(புபாளராகம் - பூதிதாளம்.)

புள்ளும்சிலம்பினகாண் புள்ளரையன் † கோயில் *
வெள்ளைவிளிசங்கின் பேராவம்கேட்டியோ ? *
பிள்ளாய் ! எழுந்திராய் பேய்முனைஞ்சுண்டு *
கள்ளச்சகடம் சுலக்கழியக்காலோச்சி *
வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்தவித்தனை *
உள்ளத்துக்கொண்டு முனிவர்களும்யோகிகளும் *
மெள்ளஎழுநது அரியென்றபேராவம் *
உள்ளம்புகுந்து குளிர்ந்தேலோரெம்பாவாய்.

(சு)

(புபாளராகம் - நபகதாளம்.)

கீககிசென்றுஎங்கும் ஆனைச்சாததன் * சுலநது
பேசினபேச்சரவம் கேட்டியோ ? பேய்ப்பெண்ணை ! *
காசம்பிறப்பும் சுலகலப்பக்கைபோநது *
வாசநதுங்குழலாய்ச்சியர் * மகதினால்
ஓசைபடுத்த தயிரரவம்கேட்டியோ ? *
நாயகப்பெண்பிள்ளாய் ! நாராயணன்பூர்த்தி *
கேசவனைப்பாடவும் நீகேட்டேகிடத்தியோ ? *
தேசமுடையாய் ! திறவேலோரெம்பாவாய்.

(எ)

† ' கோயிலில் ' என்பதும் பாடம்.

(புராணராகம் - ஆத்தாளம்.)

கீழ்வானம்வெள்ளென்று எருமைசிறுவீடு *
 மேய்வான்பரந்தனகாண் மிக்குள்ளபிள்ளைகளும் *
 போவான்போகினரூரைப் போகாமல்காதது * உன்னைக்
 கூவுவான் வந்துநின்றேழும் * கோதுகலமுடைய
 பாவாய் ! எழுந்திராய் பாடிப்பறைகொண்டு *
 மாவாய்பிளந்தாளை மல்லரைமாட்டிய *
 தேவாதிதேவனைச் சென்றுநாம்சேவித்தால் *
 ஆவாவென்றாராய் தருளேலோரெம்பாவாய். (அ)

(மோஹநராகம் - ஆத்தாளம்.)

தாமணிமாடத்துச் சுற்றும்விளக்கெரிய *
 தூபம்மகமுத துயிலிணைமேல்கண்வளரும் *
 மாமான்மகளே ! மணிக்கதவம்தாள் திறவாய் *
 மாமீர் ! அவனையெழுப்பீரோ ? * † உன்மகள்தான்
 ஊமையோ ? அன்றிச்செவிடோ ? அனந்தலோ ? *
 ஏமப்பெருநதையில் மந்திரப்பட்டாளோ ? *
 மராயன்மாதவன் வைகுந்தனென்றென்று *
 நாமம்பலவும் நவின்னேலோரெம்பாவாய். (ஆ)

(அலாவேரிராகம் - ஆத்தாளம்.)

நோற்றுச்சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய் ! *
 மாற்றமும் தாராரோ ? வாசலதிறவாதார் *
 நாற்றத்துழாய்முடி நாராயணன் * நம்மால்
 போற்றப்பறைதரும் புண்ணியனால் * பண்டுஒருநாள்
 கூற்றத்தின்வாய்விழ்ந்த கும்பகரணனும் *
 தோற்றம்உனக்கே பெருநதயில்தான் தந்தானோ ? *
 ஆற்ற அனந்தலுடையாய் ! அருங்கலமே ! *
 தேற்றமாய்வந்து திறவேலோரெம்பாவாய். (க0)

(ஸஹாநாராகம் - திரிபுடைதாளம்.)

கற்றுக்கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து *
 செற்றாந்திறலழியச் சென்றுசெருசசெய்யும் *
 குற்றமொன்றில்லாத கோவலர்தம்பொற்கொடியே ! *
 புற்றரவல்குல் புனமயிலே ! போதராய் *

† 'உம்மகள்' என்பதும் பாடம்.

சுற்றத்துத்தோழிமா ரெல்லாரும்வந்து * நின்
முற்றம்புகுந்து முகில்வண்ணன்பேர்பாட *
சிறுதேபேசாதே செல்வபபெண்டாட்டி ! * நீ
எற்றுக்குஉறங்கும் பொருளேலோரெம்பாவாய்.

(கக)

(கேதாரகௌராகம் - ஆதிநாளம்)

கனைத்தினங்கற்றெருமை கன்றுக்கிரங்கி *
நினைத்துமுலைவழியே நின்றபால்சோர *
நனைத்தில்லம்சேருக்கும் நற்செல்வன்தங்காய் ! *
பனித்தலைவிழ நின்வாசற்கடைபற்றி *
சினத்தினுல்தென்னிலங்கைக் கோமானைச்செற்ற *
மனத்துக்கினியானைப் பாடவும்நீவாய்திறவாய் *
இனித்தானெழுந்திராய் ஈதென்னபேருறக்கம் ! *
அனைத்தில்லத்தாரும் அறிந்தேலோரெம்பாவாய்.

(கஉ)

(அடாணராகம்- நுபகநாளம்)

புள்ளின்வாய்கிண்டானைப் பொல்லாஅரககனை *
கிள்ளிக்கனோநதானைக் கீர்த்திமைபாடிப்போய் *
பிள்ளைகளெல்லாரும் பாவைக்களம்புககார *
வெள்ளியெழுந்து வியாழ முறங்கிறறு *
புள்ளும்சிலம்பினகாண் போதரிக்கண்ணினாய் ! *
குள்ளக்குளிரக் குடைநதுநீராடாதே *
பள்ளிக்கிடத்தியோ ? பாவாய் ! நீநன்னொளல் *
களளம்தவிராது கலந்தேலோரெம்பாவாய்.

(கங)

(லாரங்கராகம் - ஆதிநாளம்.)

உங்கள் † புழைக்கடைத் தோட்டத்துவானியுள் *
செங்கழுநீர்வாய்நெகிழ்நது ஆம்பல்வாய்கூம்பினகாண் *
செங்கல்பொடிக்கூறை வெண்பல்தவத்தவர் *
தங்கள்திருக்கோயில் சங்கடுவான் ‡ போதந்தார் *
எங்களைமுன்னம் எழுப்புவான்வாய்பேசும் *
நங்காய் ! எழுந்திராய் நாணாதாய் ! நாவுடையாய் ! *
சங்கடுசக்கரமீ ஏந்தும்தடக்கையன் *

பங்கயக்கண்ணனைப் பாடேலோரெம்பாவாய்.

(கச)

† 'புறங்கடை' என்பதும் பாடம்.

‡ 'போகின்றார்' என்பது சிலர்பாடம்.

(ஸௌராஷ்டிரராகம்-அடநாளம்.)

எல்லே ! இளக்கிளியே ! இன்னம்உறங்குதியோ ! *
 சில்லென்றழையேன்மின் ! நங்கைமீர் ! போதர்கின்றேன் *
 வல்லைஉன்கட்டுரைகள் பண்டேஉன்வாயறிதும் *
 வல்லீர்கள்நீங்களே நானேதானுயிடுக *
 ஒல்லேநீபோதாய் உனக்கென்ன † வேறுடையை *
 எல்லாரும்போந்தாரோ ? போந்தார்போந்தெண்ணிக்கொள் *
 வல்லாணைகொனருணை மாற்றுரைமாற்றழிக்க
 வல்லாணை *மாயனைப் பாடேலோரெம்பாவாய். (கரு)

(யமுதுகல்யாணி ராகம் - ஆதிதாளம்.)

நாயகனுய்நின்ற நந்தகோபனுடைய
 கோயில்காப்பானே ! * கொடித்தோன்றும் தோரண
 வாயில்காப்பானே ! * மணிக்கதவம் தாஸ்திறவாய் *
 ஆயர்சிறுமியரோமுக்கு * அறைபறை
 மாயன்மணிவண்ணை நென்னலேவாய்நேர்ந்தான் *
 தூயோமாய்வந்தோம் ‡ துயிலெழப்பாடுவான் *
 வாயால்முன்னம்முன்னம் மாற்றுதேஅம்மா ! *நீ
 நேயநிலைக்கதவம் நீக்கேலோரெம்பாவாய். (ககூ)

(யமுதுகல்யாணி ராகம்-நபசுதாளம்.)

அம்பரமேதண்ணீரே சோதேஅறஞ்செய்யும் *
 எம்பெருமான ! நந்தகோபாலா ! எழுந்திராய் ! *
 கொம்பனாகக்கொல்லாம கொழுந்தே, † குலவிளக்கே ! *
 எம்பெருமாடடி யசோதாய் ! அறிவுறாய் *
 அம்பரமுடைய, ‡ தோங்கி உலகநாத *
 உம்பரகோமலேன் ! உலகநாதன் எழுந்திராய் *
 கொம்பொற்கழலிச செல்வா ! பலதேவா ! *
 உம்பியும்நீயும் உறங்கேலோரெம்பாவாய். (கக)

(ஸௌராஷ்டிரராகம்- ஆதிதாளம்.)

உருதுமத்கவிர்தன் தூதாதேநாள்வலியன் *
 நந்தகோபாலனமருமகனே ! லப்பினனாய் ! *
 கருதக்கமழுபுருழலீ ! கடைதிறவாய் *
 வந்துளங்கும் சோழி அழைத்ததனகாண் * மாதவிப்

† 'வேறுடையை' என்பதும் பாடம். ‡ 'துயிலெழல்' என்பதும் பாடம்.

பந்தல்மேல் பல்கால்சூயிலினங்கள் கூவினகான் *
பந்தார்விரவி ! உன்மைத்துனன்பேர்பாட *
செந்தாமரைக்கையால் சீரார்வனையொலிப்ப *
வந்துதிருவாய் மகிழ்ந்தேலோரெம்பாவாய்.

(கஅ)

(ஸ்ரீராகம்-ஆதிதானம்.)

குத்துவிளக்கெரியக் கோட்டுக்காலகட்டில்மேல் *
மெத்தென்ற பஞ்சசயனத்தினமேலேறி *
கொத்தலாபூங்குழல் நப்பின்னைகொங்கைமேல் *
வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்பா ! வாய்திறவாய் *
மைத்தடங்கண்ணினாய் ! நீஉல மனாளனை *
எத்தனைபோதும் துயிலெழவொட்டாய் சான் *
எத்தனையேலும் பிரிவாற்றுகில்லாயால் *
தத்துவமன்று தகவேலோரெம்பாவாய்.

(கக)

(தேசிராகம்-ஆதிதானம்.)

முப்பத்துமூவர் அமரர்க்குமுன்சென்று *
கப்பந்தவிர்க்கும்கலியே ! துயிலெழாய் *
செப்பமுடையாய் ! திறலுடையாய் ! * செற்றார்க்கு
வெப்பம்கொடுக்கும் விமலா ! துயிலெழாய் *
செப்பன்னமென்முலை செவ்வாய்கிறுமருங்குல் *
நப்பின்னைநங்காய் ! திருவே ! துயிலெழாய் *
உக்சுமுத்தட்டொரியும் தருதுஉவாடாணை *
இப்போதே எம்மைநீராட்டேலோரெம்பாவாய்.

(க௦)

(கூம்பாநதிராகம்-ஆதிதானம்.)

எற்றநலங்கள் எதிரெகுகியிடுவெப்ப *
மாற்றாதேபால்சொரியும் வள்ளல்பெரும்பகக்கள் *
ஆற்றப்படைத்தான்மகனே ! அறிவுருய் *
ஊற்றமுடையாய் ! பெரியாய் ! * உலகினில்
தோற்றமாய்நின்ற சுடரே ! துயிலெழாய் *
மாற்றார்உனக்கு வலிதொலைந்து உன்வாசற்கண் *
ஆற்றாதுவந்து உன்னடிபணியுமாபோலே *
போற்றியாம்வந்தோம் புகழ்ந்தேலோரெம்பாவாய்.

(க௧)

(பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.)

அங்கண்மாளுலத்தரசர் * அபிமான
பங்கமாய்வந்து நினபள்ளிக்கட்டிற்கீழே *
சங்கமிருப்பார்போல் வந்துதலைப்பெய்தோம் *
கிங்கணியாய்ச்செய்த தாமரைப் பூப்போலே *
செங்கண்சிறுசுகிற்தே எம்மேல்விழியாவோ ? *
திங்களும்ஆதித்தியனும் எழுந்தாற்போல் *
அங்கணிரண்டும்மொண்டு எங்கள்மேல்நோக்குதியேல் *
எங்கள்மேல்சாபம் இழிந்தேலோரெம்பாவாய். (உஉ)

(அடாணராகம்-ஆதிதாளம்.)

மாரிமலைமுழைஞ்சில் மன்னிக்கிடந்தறங்கும் *
சீரியசின்கம் அறிவுற்றத்தீவிழித்து *
வேரிமயிர்பொங்க எப்பாடும்பேர்த்துதறி *
மூரிநிமிர்ந்து முழங்கிப்புறப்பட்டு *
போதருமா பூபோலே நீபூவைப்பூவண்ணை ! * உன்
கோயில்தின்றும் இங்ஙனேபோந்தருளி * கோப்புடைய
சீரியசின்காசனத்துஇருந்து * யாம்வந்த
காரியம் ஆராந்தருளேலோரெம்பாவாய். (உங)

(பியாகடைராகம்-ஆதிதாளம்.)

அன்றுஇவ்வுலகமஅளந்தாய் ! அடிபோற்றி *
சென்றங்குததென்னிலங்கைசென்றாய் ! திறல்போற்றி *
பொன்றச்சகடாஉதைத்தாய் ! புகழ்போற்றி *
கன்றுகுணிலாஎறிந்தாய் ! கழல்போற்றி *
குன்றுகுடையாஎடுத்தாய் ! குணம்போற்றி *
வென்றுபகைகெடுக்கும் நினகையில்வேல்போற்றி *
என்றென்றுஉன்சேவகமே ஏத்திப்பறைகொள்வான் *
இன்றுயாம்வந்தோம் இரங்கேலோரெம்பாவாய். (உச)

(சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்.)

ஒருத்திமகனாய்ப்பிறந்து * ஒரிரவில்
ஒருத்திமகனாய் ஒளித்துவளர *
தரிக்கலானாகித் தான்திங்குநிறைந்த *
கருத்தைப்பிழைப்பிததுக் கஞ்சன்வயிற்றில் *

நெருப்பென்னின்ற நெடுமாலே ! * உன்னை
அருத்தித்துவந்தோம் பறைதருதியாகிவி
திருத்தக்கசெல்வமும் சேவகமும்யாம்பாடி
வருத்தமும் தீர்த்து மகிழ்ந்தேலோரெம்பாவாய்

(உரு)

(ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்.)

மாலே ! மணிவண்ணை ! மார்கழி ரோடுவான் *
மேலையார் † செய்வனகள் வேண்டுவனகேட்டியேல் *
ஞாலத்தையெல்லாம் நடுங்கமுரல்வன *
பாலன்னவண்ணத்து உன்பாஞ்சசன்னியமே *
போல்வனசங்கங்கள் போய்ப்பாடுடையனவே *
சாலப்பெரும்பறையே பல்லாண்டிசைப்பாரே *
கோலவிளக்கே கொடியேவிதானமே *
ஆவினிலையாய் ! அருளேலோரெம்பாவாய்.

(உசு)

(ஆநந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.)

ஐ கூடாராவெல்லும்சீர்க் கோவிந்தா ! * உன்தன்னைப்
பாடிப்பறைகொண்டு யாமபெறுசம்மானம் *
நாடுபுகழும் பரிசினுல்நன்றாக *
சூடகமேதோள்வளையே தோடேசெவிப்புவே *
பாடகமேயென்றனைய பல்கலனும்யாமணிவோம் *
ஆடையுடுப்போம் அதனபின்னேபாற்சோறு *
மூடநெய்பெய்து முழங்கைவழிவார *
கூடியிருந்து குளிராதேலோரெம்பாவாய்.

(உஎ)

*

(நந்தாசிராகம்-ஆதிதாளம்.)

ஐ கறவைகள் பின்சென்று கானமசோநதுண்போம் *
அறிவொன்றுமில்லாத ஆய்க்குலதது * உன்தன்னைப்
பிறவிபெறுந்தனை புண்ணியம்யாமுடையோம் *
குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தா ! * உன்தன்னோடு
உறவேல்நமக்கு இங்குஒழிக்கஒழியாது *
அறியாதபிள்ளைகளோம் அன்பினால் * உன்தன்னைச்
சிறுபேரழைத்தனவும் சிறியருளாதே *

இறைவா ! நீதாராய் பறையேலோரெம்பாவாய்.

(உஅ)

(கல்யாணிராகம்-ஆதிதாளம்.)

ஐஐ சிற்றஞ் ஠ சிறுகாலே வந்துஉன்னைச்சேவித்து * உன்
பொற்றாமரையடியே போற்றுமபொருள்கேளாய் *
பெற்றம்மேய்த்துண்ணும் குலததில் ஠ பிறந்த * நீ
குற்றேவல்எங்களைக் கொள்ளாமல்போகாது *
இற்றைப்பறைகொள்வா னன்றுகாண்கோவிந்தா ! *
எற்றைக்கும் ஏழேழபிறவிக்கும * உன்தன்னோடு
உற்றோமேயாவோம் உனக்கேநாம்ஆட்செய்வோம் *
மற்றைநங்காமங்கள் மாற்றேலோரெம்பாவாய். (உக)

(சுருட்டிராகம் நபகதாளம்.)

ஐஐ வங்கக்கடல்கடந்த மாதவனைக்கேசவனை *
திங்கள் திருமுகததுச சேயிழையார்சென்றிறைஞ்சி *
அங்கப்பறைகொண்டவாற்றை * அணிபுதுவைப்
பைங்கமலததண்டெரியல் பட்டாபிரான்கோதைசொன்ன *
சங்கத்தமிழ்மலை முப்பதும்பதப்பாமே *
இங்குஇப்பரிசரைப்பரா ஈரிரண்டுமால்வரைத்தோள் *
செங்கண் திருமுசத்துச் செல்வத்திருமாலால் *
எங்குமதிருவருள்பெற்று இன்புறுவரெம்பாவாய். (ஈ௦)

அடிவரவு:—மாகழி வையத்து ஒங்கி ஆழி மாயன் புள்ளும் கேச கீழ்வானம்
தூமணி நோற்று நன்று கனைத்து புள்ளின் உங்கள் எல்லே நாய
கன் அம்பரம் உந்து குத்து முபபத்து|ஏற்ற அங்கண் மாரி
அன்று ஒருத்தி மாலே கூடா கறவை சிற்றம் வங்கம் தை.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

நாச்சியார் திருமொழி.

தனியன்.

(திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் அருளிச்செய்தது.)

இருவிகற்பநேரிசைவேண்பா.

அல்லிநாள் தாமரைமேலாரணங்கின் துணை வி *
மல்லிநாடாண்டமடமயில்—மெல்லியலாள் *
ஆயர்குலவேந்தனாகத்தான் * தென்புதுவை
வேயர்பயந்தவிளக்கு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

† கோலச்சுரிசங்கைமாயன் செவ்வாயின்குணம் வினவும்
சீலதனன் * தென்திருமல்லிநாடி * செழுங்குழல்மேல்
மாலைத்தொடைதென்னரங்கருக்கீயும்மதிப்புடைய
சோலைக்கிளி * அவள் தூயநற்பாதம் துணை நமக்கே.

க - ஆந் திருமொழி - தையொருதிங்கனும்.

[கண்ணனிடம் கூட்டுப்படி காமனைத் தொழுதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசரிய விருத்தம். (ஸாவேரிகாம-ஆதிதாளம்.)

தையொருதிங்கனும் தரைவிளக்கித்
தண்மண்டலமிட்டு மாசிமுன்னாள் *
ஐய நுண்மணற்கொண்டு தெருவணிந்து
அழகுநுக்கலங்கரித்து அனங்கதேவா ! *
உய்யவுமாங்கொலோவென்று சொல்லி
உன்னைபும் உம்பியையும் தொழுதேன் *
வெய்யதோர்தழுவமிழ்சக்கரக்கை
வேங்கடவற்குளன்னைவிதிக்கற்றியே.

(க)

வெள்ளை நுண்மணற்கொண்டு தெருவணிந்து
வெள்வரைப்பதன் முன்னம் துறைபடிந்து *
முள்ளுமில்லாச்சீர்ளியெரிமிடுத்து
முயன்று உன்னைநோற்கின்றேன்காமதேவா ! *

† இந்தத்தனியன் இந்தப் பாரந்தங்களில் அநுஸந்திக்கப்படுவதில்லை.

கள்ளவிழ்பூங்கணைதொடுத்துக்கொண்டு
கடல்வண்ணனைன்பேதார்பேரெழுதி *
புள்ளினைவாய்பிளநதானென்பது ஓர்
இலக்கணில்புகளன்னைஎய்கற்றியே.

(உ)

மத்தநன்னறுமலர்முருக்கமலாகொண்டு
முப்போதும்உன்னடிவணங்கி *
தத்துவமிலியென்றுநெஞ்செரிந்து
வாசகத்தழித்துஉன்னைவைதிடாமே *
கொத்தலர்பூங்கணைதொடுத்துக்கொண்டு
கோவிந்தனைன்பேதார்பேரெழுதி *
வித்தகன்வேங்கடவாணனைன்னும்
விளக்கணில்புகளன்னை விதிக்கற்றியே.

(ங)

சுவரில்புராண ! நின்பேரெழுதிச்
சுறவநற்கொடிக்களும்துரங்கங்களும் *
சுவரிப்பிணக்களும்கருபுளில்லும்
காட்டித்தநதேன்கண்டாய்காமதேவா ! *
அவரைப்பிராயம்தொடங்கி என்றும்
ஆதரித்தெழுந்தளனதடமுலைகள் *
துவரைப்பிராணுக்கேசங்கற்பித்துத்
தொழுதுவைத்தேனல்லவெதிக்கற்றியே.

(ச)

வானிடைவாழும்அவ்வானவர்க்கு
மறையவர்க்கேள்வியில்வருத்தஅவி *
கானிடைத்திரிவதேதாரநரிபுகுநது
கடப்பதும்மோப்பதும்செய்வதொப்ப *
ஊனிடையாழிசங்குஉத்தமர்க்கென்று
உன்னித்தெழுந்தளனதடமுலைகள் *
மானிடவர்க்கென்றுபேசுகபபடி
வாழுகில்லைன்கண்டாய்மனமதனே !

(ரு)

உருவுடையார்இனையார்கள்நல்லார்
ஒத்துவல்லாகளைக்கொண்டு * வைகல்
தெருவிடைத் திரிகொண்டுபங்குனிநாள்
திருநதவேநோற்கின்றேன்காமதேவா ! *

கருவுடைமுகில்வண்ணன்காயாவண்ணன்
கருவினே போல்வண்ணன் * கமலவண்ணத்
திருவுடைமுகத்தினில் திருக்கண்களால்
திருந்தவே நோக்கென கருள்கண்டாய்.

(௬)

காயுடைநெல்லொடுகரும்பமைத்துக்
கட்டியரிசி அவலமைத்து *
வாயுடைமறையவர்மந்திரத்தால்
மன்மதனே ! உன்னைவணங்குகின்றேன் *
தேசமுன்னளநதவன் திரிவிக்கிரமன்
திருக்கைகளால் எனனைத்தீண்டும்வண்ணம் *
சாயுடைவயிறும்தளத்தடமுலையும்
தரணியில் தலைபுகழ்தரக்கிறறியே.

(௭)

மாசுடையுடம்பொடுதலையுலறி
வாய்ப்புறம்வெருதது ஒருபோதுமுண்டு *
தேசுடைத்திறலுடைக்காமதேவா !
நோற்கினறநோன்பினைக்குறிக்கொள்கண்டாய் *
பேசுவதொன்றுண்டு நகுளம்பெருமான் !
பெண்மையைத்தலைபுடைத்தாசுகும்வண்ணம் *
கேசவநமபியைக்கா லபிடிப்பா
ளென்னும லுபபேறுஎனக்கு அருள்கண்டாய்.

(௮)

தொழுதுமுப்போதும் உன்னடிவணங்கித்
துமலர்தூயதொழுதேத்துகினதேன் *
பழுதின்றிப்பார்க்கடல்வண்ணனுக்கே
பணிசெய்துவாழப்பெருநீடில் * நான்
அழுதழுதலமநதம்மாவழங்க
ஆற்றவும் அதுஉனக்கு உறைக்கும்கண்டாய் *
உழுவதொருருத்தனை நுகங்கொட்பாய்நது
ஊட்டமின்றித்தூரந்தாலொக்குமே.

(௯)

ஐ கருப்புவிழ்மலர்க்கணைக்காமவேளைக்
கழலிணைபணிந்து அங்குலர்கரியலற *
மருப்பிணையொசித்தபுள்வாய்பிளந்த
மணிவண்ணற்குள்ளைவகுத்திடென்று *

பொருப்பன்னமாடம்பொலிநதுதோன்றும்
புதுவையர்கோனவிட்டுசிததன்கோதை *

விருப்புடைபின்தமிழ்மலைவல்லார்

விண்ணவர்கோனடிநண்ணுவரே.

(க0)

அடிவரவு:—தை வெள்ளை மத்தம் சுவரில் வானிடை உரு காபுடை
மாசடை தொழுது கருப்பு நாமம்.
ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

உ - ஆந் திருமொழி - நாமமாயிரம்.

[இடைப்பெண்கள் சிற்றில்சிதைக்கவேண்டா வென்று
கண்ணனை வேண்டேதல்.]

எழுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

(யழுலுகல்யாணிராகம் - திரிபுடைதாளம்.)

நாமமாயிரம்வததநின்ற நாராயண ! நரனே ! * உன்னை
மாமிதன்மகனாகப்பெற்றால் எமக்குவாதைதவிருமே *
காமன்போதருகாலமென்று பங்குனிநாங்கடையாரிதேதாம் *
திமைசெய்யும்சிரீதரா ! எங்கள்சிற்றில்வநதுசுதையேலே. (க)

இன்றுமுற்றம்முதுகுநோவ இருநதிழைத்தஇச்சிற்றிலை *
நன்றும்கண்ணூற்றோக்கி நான்கொளும்ஆர்வந்தன்னைத்தணிசிடாய் *
அன்றுபாலகனாக ஆலிலேமேல்துயின்றஎம்மாதியாய் ! *
என்றும்உன் தனக்குளங்கள்மேல் இரக்கமெழாததுஎம்பாவமே. (உ)

குண்டுநீருறைகோளரி ! மதயானைகோளவிடுததாய் ! * உன்னைக்
கண்டுமாலுனுவோங்களைக் கடைக்கண்களாவிட்டுவாதுயேல் *
வண்டல்துண்மணல்தெள்ளி யாம்வளைக்கைகளால்சிரமப்பட்டோம் *
தெண்திரைக்கடற்பள்ளியாய் ! எங்கள்சிற்றில்வநதுசுதையேலே. (ங)

பெய்யுமா முகில்போல்வண்ண ! உன் தன்பேசகம்செய்கையும் * எங்களை
மையலேற்றிமயக்க உன் முகம்மாயமநதிரநதான்கொலோ ? *
நொய்யாப்பிள்ளைகளென்பதற்கு உன்னைநோவநாங்கள் உரைக்கிலோம் *
செய்யதர்மரைக்கண்ணினாய் ! எங்கள்சிற்றில்வநதுசுதையேலே. (ச)

வெள்ளை துண்மணற்கொண்டு சிற்றில்விசித்திரப்பட * வீதிவாய்த்
தெள்ளிநாங்களிழைத்தகோலம் அழித்தியாகிலும்உன் தன்மேல் *
உள்ளமோடியிருகலல்லால் உரோடமொன்றுமிலோம்கண்டாய் *
களளமாதவா ! கேசவா ! உன் முகத்தனகண்களல்லவே. (ரு)

காச்சியார்திருமொழி—௩-தி. கோழியழைப்பதன்முன்னம். க்கள

முற்றிலாதபிள்ளைகளாம் முலைபோநதிலாதோமை * நாள் தொறும்
 சிற்றில்மேலிட்டுக்கொண்டு நீசிறிதுண்டு திண்ணைநாம் அது
 சுற்றிலோம் * கடலையடைத்து அரக்கர்க்குலங்களை முற்றவும்
 செற்று * இலங்கையைப் பூசலாக்கியசேவகா¹ எம்மைவாதியேல். (சு)
 பேதம்நன்கறிவார்களோடு இவைபேசினுல்பெரிது இனசுவை *
 யாதுமொன்றறியாதபிள்ளைகளோமை நீநலிந்துஎன்பயன் ? *
 ஓதமாகடல்வண்ணை ! உன்மணவாட்டிமாரொடு¹ குளுறும் *
 சேதுபநதம்நிறுத்தினாய் ! எங்கள்சிறறில்வந்துசிறையேலே. (எ)

வட்டவாய்ச்சிறு தூதையோடு சிறுசுளகும்மணலும் கொண்டு *
 இட்டமாவிலையோடுவோங்களைச் சிற்றிலீடழித்துஎன்பயன் ? *
 தொட்டுதைத்தநலியேல்கண்டாய் சுடர்சசக்கரமகையிலேநதினாய் ! *
 கட்டியும்கைததால் இன்னுமையறிதியேகடல்வண்ணை ! (அ)

முற்றத்துடுபுகுந்து நின்முகம்காட்டிப்புன்முறுவல்செய்து *
 சிற்றிலோடுஎங்கள்சிறந்தையும் சிதைக்கக்கடவையோ ? கோவந்தா ! *
 முற்றமண்ணிடம்தாவி விண்ணுறநீண்டளநதுகொண்டாய் ! * எம்மைப்
 பற்றிமெப்பிணக்கிட்டக்கால் இந்தப்பக்கம்நினறவாஎன்சொல்லார் ?

சீதைவாயமுதமுண்டாய் ! எங்கள்சிறறில்நீசிறையேலென்று *
 விதிவாய்வினையோடு ஆயாசிறுமியர்முலைச்சொல்லே *
 வேதவாய்தொழிலார்களவாழ வில்லிபுத்தூராமன்விட்டுசிறைதன்தன் *
 கோதைவாய்த்தமிழ்வல்லவர் குறைவின்றிவைகுந்தம்சேருவரே. (க௦)
 அடிவாவு:—நாமம் இன்று குண்டு பெய்யும் வெள்ளை முற்றிலாத பேதம்
 வட்டம் முற்றதூடுசிறை கோழி.
 ஆண்டாள் திருவடிகடா சரணம்.

௩-ஆந் திருமொழி - கோழியழைப்பதன்முன்னம்.

[கண்ணனைக் கன்னியர் கவர்ந்த கூறைகளை இரத்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிநீதம். (செங்குருட்டிராகம் - அடதாளம்.)
 கோழியழைப்பதன்முன்னம் குடைநதநீராடுவான்போநதோம் *
 ஆழியஞ்செல்வன்எழுந்தான் அரவணைமேல்பள்ளிகொண்டாய் ! *
 ஏழைமையாற்றவும்பட்டோம் இறியெனறும்பொய்கைக்குவாரோம் *
 தோழியும்நானுபதொழுதோம் துகிலைப்பணிதருளாயே. (க)

¹ 'குழறும்' என்று வழங்குவர்.

ககஅ நாச்சியார்திருமொழி—௩- தி. கோழியழைப்பதன்முன்னம்.

இதுஎன்புகுநததுஇங்கு அநதோ! இப்பொய்கைக்குஎவ்வாறுவந்தாய்? *
மதுவின்னுழாய்முடிமாலே! மாயனே! எங்களமுதே! *

விதியின்மையால்அதுமாடடோம் விததகப்பிள்ளாய்! விரையேல் *
குதிகொண்டு அரவிலநடித்தாய்! குருந்திடைக்கூறைபணியாய். (உ)

எல்லே! ஈதுஎன்னஇளமை? எம்மனைமார் காணிலொட்டார் *

பொல்லாங்குநதென்றுகருதாய் பூங்குருநதேறியிருந்ததி *

வில்லால்லிலங்கையழித்தாய்! நீவேண்டியதெல்லாந்தருவோம் *

பல்லாரும் காணுமேபோவோம் பட்டைப்பணித்தருளாயே. (௩)

பாக்கவிழித்ததுஎங்கும்நோக்கிப் பலர்குடைநதாடும்சுனையில் *

அரக்கநில்லாகண்ணநீர்கள் அலமருகின்றவாபாராய் *

இரக்கமேலொன்றுமிலாதாய்! இலங்கையழித்தபிரானே! *

குரக்கரசுஆவதுஅறிநதோம் குருநதிடைக்கூறைபணியாய். (ச)

காலைக்கதுவிடுகின்ற கயலொடுவானேவிரவி *

வேலைப்பிடித்ததென்னைமார்களுடையல் என்னவினையாட்டோ? *

கோலசுசிறுடைபலவும்கொண்டு நீயேறியிராதே *

கோலம்கரியபிரானே! குருநதிடைக் கூறைபணியாய். (ரு)

தடத்தவிழ்தாமரைப்பொய்கைத தாள்கள்எம்காலைக்கதுவ *

விடத்தேளெறிநதாலேபோல வேதனைஆற்றவும்பட்டோம் *

குடத்தையெடுத்தேறவிட்டுக் கூததாடவல்லஎங்கோவே! *

படிற்றையெல்லாந்தனிரதது எங்கள்பட்டைப்பணித்தருளாயே. (சு)

நீரிலேநினது அயர்க்கினறோம் நீதியல்லாதனசெய்தாய் *

ஊரகமசாலவும்சேபதநால ஊழியெல்லாம்புணர்வானே! *

ஆர்வமஉனக்கேயுடையோம் அம்மனைமார் காணில்லாட்டார் *

போரவிடாய்எங்கள்பட்டைப் பூங்குருநதேறியிராதே. (எ)

மாமிமாமக்களையல்லோம் மற்றுமஇங்குஎல்லாரும்போநதார் *

தூமலர்க்கண்கள்வளரத் தொலையிராததுயில்வானே! *

சேமமேலன்றி துசாலச சிக்கெனநாமஇதுசொன்னோம் *

கோமளஆயாகொழுநதே! குருநதிடைக்கூறைபணியாய். (அ)

கஞ்சன்வலைவைத்தஅன்று காரிருளெல்லில்பிழைத்தது *

நெஞ்சுதுக்கம்செய்யப்போநதாய் நின்றஇக்கன்னியரோமை *

அஞ்சஉரப்பாள் அசோதை ஆண்டவிட்டிருக்கும் *

வஞ்சகப்பேய்ச்சிபாலுண்ட † மகிமையிலீ! கூறைதாராய். (ஈ)

கன்னியரோடு எங்கள் நம்பி கரியபிரான் விளையாட்டை *
 பொன்னியல் மாடங்கள் சூழ்ந்த புதுவையர்கோன்பட்டன்கோதை *
 இன்னிசையால் சொன்ன மாலை ஈரநரதும் வல்லவர்தாம்போய் *
 மன்னிய மாதவனோடு வைகுந்தம் புக்கிருப்பாரே. (க0)

அடிவாவு:—கோழி இது எல்லே பரக்க காலை தடத்து நீரில் மாமிமா
 கஞ்சன் கன்னியரோடு தெள்ளியார்.
 ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

ச- ஆந் திருமொழி-தெள்ளியார்பலர்.

[கூடலிழைத்தல்.]

கலிவருந்தம். (கேதாரராகம் - அடதாபம்)

தெள்ளியார்பலர் கைதொழும் தேவனார் *
 வள்ளல் மாலிருஞ்சோலைமணைநா *
 பள்ளிகொள்ளுமிடத்து அடிகொட்டிட *
 கொள்ளுமாகில் நீகூடுகூடலே! (க)

காட்டில் வேங்கடம் கண்ணபுரநகர் *
 வாட்டமின்றி மகிழ்ந்துறைவாமனன் *
 ஒட்டராவநது எனகைப்பற்றி * தனனொடும்
 கூட்டுமாகில் நீகூடுகூடலே! (உ)

பூமகன்புகழ்வானவர் போற்றுதற்
 காமகன் * அணிவாணுதல் தேவகி
 மாமகன் * மிகுசீர வசுதேவாதம் *
 கோமகனவரில் கூடுகூடலே! (ங)

ஆய்ச்சிமார்களும் ஆயரும அஞ்சிட *
 பூத்தநீள்கடம்பேறிப் புகப்பாய்நது *
 வாய்த்தகாளியன்மேல் நடமாடிய *
 கூத்தனார்வரில் கூடுகூடலே! (ச)

மாடமாலிகைசூழ் மதுரைப்பதி
 நாடி * நந்தெருவின் நடுவேவந்தட்டு *
 ஓடைமாமதயானை உதைத்தவன் *
 கூடுமாகில் நீகூடுகூடலே! (இ)

அற்றவன் மருதப முறியநடை

கற்றவன் * கஞ்சனை வஞ்சனையின்

செற்றவன் * திகழும் மதுரைப்பதி *

கொற்றவன்வரில் கூடிடுகூடலே !

(கூ)'

அன்றுஇன்னாதனசெய் சிசபாலனும் *

நின்றநீன்மருதும் எருதும்புள்ளும் *

வென்றிவேல்விறல் கஞ்சனும்வீழ் * முன்

கொன்றவன்வரில் கூடிடுகூடலே !

(எ)

ஆவலனபுனையார்தம் மனத்தன்றி

மேவலன * விரைசூழ் துவராபதிக்

காவலன * கனறுமேய்த்து விளையாடும் *

கோவலன்வரில் கூடிடுகூடலே !

(அ)

கொண்டகோலக் குறளுருவாய்ச்சென்று *

பண்டுமாவலிதன் பெருவேள்வியில் *

அண்டமும்நிலனும் அடியொன்றினால் *

கொண்டவனவரில் கூடிடுகூடலே !

(கூ)

பழகுநான்மறையின் பொருளாய் * மத

மொழுகுவாரணம் உய்யஅளித்த * எம்

அழகனார் அணியாய்ச்சியர்சிந்தையுள் *

குழகனார்வரில் கூடிடுகூடலே !

(க0)

ஐ ஊடல் கூடல் உணர்தல்புணர்தலை *

† நீடுநின்ற நிறைபுகழாய்ச்சியர் *

கூடலை குழறகோதைமுன்கூறிய *

பாடல்பதமுவல்லார்க்கு இல்லைபாவமே.

(கக)

அடிவரவு :—தெள்ளியாரா காட்டில் பூமகன் ஆய்ச்சிமார்கள் மாடம் அற்றவன்

அன்று ஆவல் கொண்ட பழகு ஊடல் மன்னு.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

† 'நீடுநின்ற' என்றும் கூறுவர்.

௫ - ஆந் திருமொழி - மன் னுபெரும்புகழ்.

[எம்பெருமானைக் கூவியழைக்கும்படி குயிலுக்குக் கூறுதல்.]

• எழ்சீர்க்கழிநெடிலடியாசீர்யவநீந்தம் (புநந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.)

மன் னுபெரும்புகழ்மாதவன

மாமணிவண்ணைமணி முடிமைந்தன

தன்னை * உகந்ததுகாரணமாக

என்சங்கிழக்கும்வழக்குண்டே

புன்னைகுருக்கதஞ்ஞாலசெருந்திப

பொதுமயினில்வாழ்முகுயிலே ! *

பன்னிவப்போதும்இருநதுவிரைநது என்

பவளவாயன்வரக்கூவாய்.

வெள்ளைவிளிசங்குஇடங்கையில்கொண்ட

விமலன்னனக்குஉருக்காட்டான் *

உள்ளம்புகுந்துஎனனைநைவித்து

நாளும் † உயிர்பெய்துகூததாட்டுக்காணும் *

கள்ளவிழ்சென்பகப்பூமலர்கோதக்

கனிததிசைபாடுமுகுயிலே ! *

மெள்ளவிருநதுமிழற்றிமிழறநது என்

வேங்கடவன்வரக்கூவாய்.

(உ)

மாதலிதேர்முன்புகோல்கொள்ள

மாயன்இராவணன்மேல் * சரமாரி

தாய்தலைஅற்றற்றுவிழத் தொடுத்த

தலைவன்வரவெங்கும்காணேன் *

போதலர்காவில்புதுமணம்நாறப்

பொறிவண்டினகாமரமகேட்டு * உன்

காதலியோடுஉடனவாழ்குயிலே ! என்

கருமாணிககமவரக்கூவாய்.

(ங)

என்புருகினவேல்நெடுங்கண்கள்

இமைபொருநதாபலநாளும் *

துன்பக்கடல்புக்குவைகுநதென்பது ஓர்

தோணிபெறுதுஉழல்கின்றேன் *

† 'உயிர்ப்பெய்து' என்று பலா.

அன்புடையாரைப்பிரிவுறுநோ
யது நீயும் அறிதருயிலே ! *
பொன்புரைமேனிக்கருளக்கொடியுடைப்
புண்ணியனைவரக்குவாய்.

(ச)

மென்னடையன்னம்பரநதுவினையாடும்
வில்லிபுத்தூருறைவான்தன *
பொன்னடிகாண்பதோராசையினால் என்
பொருகயற்கண்ணினை துஞ்சா *
இன்னடிசிலொடுபாலமுதூட்டி
எடுததளன்கோலக்கிளியை *
உன்னொடுதோழமைகொள்ளுவன்குயிலே !
உலகளந்தான்வரக்குவாய்.

(ரு)

எத்திசையும் அமரர்பணிநதேததும்
இருமுகேசன்வலிசெய்ய *
முத்தன்னவெண்முறுவல் செய்யவாயும்
முலையும் அழகழிநதேன்னான் *
கொத்தலர்காவில்மணித்தடம் கண்படை
கொள்ளும் இளங்குயிலே ! * என்
தத்துவனைவரக்கூகிறியாகில்
தலையல்லால்லைம்மாறிலேனே.

(சு)

பொங்கியபாற்கடலபள்ளிகொள்வானைப்
புணர்வதோராசையினால் * என்
கொங்கைகளிர்நதுகுமைததுக்குதுகலித்து
ஆனியை ஆகுலம்செய்யும் *
அங்குயிலே ! உனக்கெனனமறைந்துறைவு ?
ஆழியும்சங்கும்ஒண்தண்டும் *
தங்கியகையவனைவரக்கூவில் நீ
சாலததருமம்பெறுதி.

(எ)

சார்ங்கம்வளையவலிக்கும் தடக்கைச்
சதுரன்பொருத்தமுடையன் *
நாங்கள் எமமிலிருந்தொட்டியகச்சங்கம்
நானும் அவனும் அறிதும் *

தேங்கனிமாம்பொழில்செந்தளிர்கோதும்

சிறுகுயிலே ! * திருமாலே

ஆக்குவிரைந்தொல்லைக்கூகற்றியாகில்

அவனைநான்செய்வனகானே.

(அ)

பைங்கிளிவண்ணன்சிந்தரனென்பது ஓர்

பாசதது அகப்பட்டிருந்தேன் *

பொங்கொளிவண்டிரைக்கும்பொழில்வாழ்குயிலே !

குறிக்கொண்டுஇதுரீகேள் *

சங்கொடுசக்கரத்தான்வரக்கூவுதல்

பொன்வளை கொண்டிருந்தல் *

இங்குள்ளகாவினிலவாழக்கருதில்

இரண்டத்தொன்றேல்திண்ணம்வேண்டும்.

(ஆ)

அன்றுலகமளந்தானையுகந்து

அடிமைக்கணவன்வலிசெய்ய *

தென்றலும்திங்களும்ஊடறுத்து

என்னைநலியும்முறைமைஅறியேன் *

என்றும்இக்காவில்இருந்திருந்தது

என்னைத ஠ ததைத்தாதேரீயும்குயிலே ! *

இன்றுநாராயணனைவரக்கூவாயேல்

† இங்குததைநின்றும்தூரப்பன்.

(க௦)

ஐ விண்ணுநீண்டுஅடிதாவிமடைநதனை

வேற்கணமடநதைவிரும்பி *

கண்ணுறஎன்கடல்வண்ணனைக்கூவு

கருங்குயிலே ! என்றமாற்றம் *

பண்ணுநாநாமறையோர்புதுவைமன்னன்

பட்டாபிரான்கோதைசொன்ன *

நண்ணுநுவாசகமலைவல்லார்

நமோநாராயணயவென்பாரே.

(க௧)

அடிவரவு:—மன்னு வெள்ளை மாதலி என்பு மென்னடை எத்திசை

பொங்கிய சாங்கம் பைங்கிளி அன்று விண் வாரணம்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

† 'ததர்த்தாதே' என்றும் பாடம்.

‡ 'இங்குற்றினின்றும்' என்பதும் பாடம்.

கூ - ஆத் திருமொழி - வாரணமாயிரம்.

—❖❖❖❖—

[மாயவனை மணஞ்செய்துகொள்வதாகத் தான்கண்ட கனுவைத்
சலைவி தோழிக்குக் கூறுதல்.]

கலிவிரூபம். (கல்யாணராகம் - ருபகதாளம்.)

† ❖❖ வாரணமாயிரம் சூழவலஞ்செய்து *

வாரணமப்பி நடக்கின்ற லெனன லுளதீர் *

பூரண பொற்குடம் வைத்துப் † புறமெங்கும் *

தோரணம்நாடக் கனாக்கண்டேன்தோழி ! நான். (க)

நானே வனுவை மணமென்றுநாளிட்டு *

பானைகமுரு பரிசடைப்பநற்கீழ் *

கோளரிமாதவன கோவிரதனென்பான் * ஓர்

கானே புருதக் கனாக்கண்டேன்தோழி ! நான். (உ)

இந்திர னுள்ளிட்ட தேவாகுழாமெல்லாம் *

வந்திருநது என்னை மகட்பேசுமநதிரிதது *

மந்திரக்கோடி யுடுததி மணமாலே *

அந்திரசூட்டக் கனாக்கண்டேன்தோழி ! நான். (ங)

நால்திசைத்திர்த்தம் கொணர்ந்து நனிநல்கி *

பார்ப்பன ச்சிட்டர்கள் § பல்லாரெடுததேத்தி *

(ஊ) பூப்புனைகண்ணிப் புனிதனெடுஎன்தன்னை *

காப்புநாண்கட்டக் கனாக்கண்டேன்தோழி ! நான். (ஈ)

கதிரொளிதீபம் கலசமுடனேநதி *

சதிரிளமங்கையாநாம் வநதுளதிரகொள்ள *

மதுரையாமனனன் அடிநிலை தொட்டு * எங்கும்

அதிரபபுருதக் கனாககண்டேன்தோழி ! நான். (ஐ)

மந்தலமகொட்ட வரிசங்கடநின் றாத *

முத்துடைத்தாமம் நிரைதாழ்நதபநற்கீழ் *

(ஊ) மைத அன்னநம்பி மதுசூதனவநது * எனனைக்

கைததலம்பற்றக் கனாக்கண்டேன்தோழி ! நான். (கா)

❖❖❖❖ நல்லார நல்லமறையோதமநதிரததால் *

பாசிலைநாண் பித்ததுப பரிதிவைதது *

காய்சினமாகளிநனனான எனகைபபற்றி *

தீவலஞ்செய்யக் கனாக்கண்டேன்தோழி ! நான். (கி)

† இந்தப்பாடல்கள், கலியாணகாலங்களில் பாடும் சீர்பாடல்கள்.

‡ 'புறமெங்கும்' என்றும் பாடம்.

§ 'பல்லாண்டெடுத்து' என்பதும் பாடம்.

இம்மைக்கும் ஏழேழ்பிறவிக்கும் பற்றுவான் *

நம்மையுடையவன் நாராயணனநம்பி *

செம்மையுடைய திருக்கையால் தாள்பற்றி *

அம்மிமிதிக்கக் கனக்கண்டேனதோழி ! நான்.

(அ)

வரிசிலைவாள் முசத்து என்னைமார்தாம்வந்திட்டு *

எரிமுகம்பாரிதது என்னைமுன்னேநிறுத்தி *

அரிமுகன் அச்சுதன கைமமேல்என்கைவைத்தது *

பொரிமுகநதட்டக் கனக்கண்டேனதோழி ! நான்.

(கா)

குங்குமமப்பிக் குளிர்சாநதமட்டிதது *

மங்கலவீதி வலஞ்செய்துமணநீர் *

அங்குஅவனோடுமஉன்சென்று அங்குஆனைமேல் *

மஞ்சனமாட்டக் கனக்கண்டேனதோழி ! நான்.

(கஃ)

ஆயனுக்காகத் தான்கண்டகனவினை *

வேயாபுகழ் வில்விபுத்தூர்க்கோன்கோதைசொல் *

தூயதமிழ்மாலை நாரைநதும்வல்லவா *

வாயுமநனமக்களைப்பெற்று மகிழ்வரே.

(கக)

அடிவரவு:—வாரணம் நாளை இந்நினை நாலநினை சதிர் மத்தளம் வாய
இம்மைக்கும் வரிசிலை குங்குமம் ஆயனுக்காக கருப்பூரம்.

ஆண்டாள் திருவடிகடா வாரணம்

எ - ஆந் திருமொழி - கருப்பூரம்நாறுமோ.

[பாஞ்சசன்னியத்தைப் பத்மநாபனோடு சுற்றமாக்குதல்.]

தரவுயோக்கியகலிபா. (வரலிராகம் - நபகநாஸம்.)

கருப்பூரம்நாறுமோ ? கமலப்பூநாறுமோ ? *

திருப்பவளச்செவவாய்தான தித்தித்திருக்குமோ ? *

மருப்பொசித்தமாதவன்கை வாய்ச்சவையுபநாற்றமும் *

விருப்புற்றுக்கேட்கினறேன் சொல்லாழிவெண்சங்கே !

(க)

கடலில்பிறந்து கருதாது * பஞ்சசனன்

உடலில்வளர்ந்துபோய் ஊழியானகைததலத

திடரில் * குடியேறித் தீயவசுரர் *

நடலைப்படமுழங்கும் தோற்றத்தாய்ந்தசங்கே !

(உ)

தடவரையின்மீதே சரற்காலசந்திரன் *
இடையுவாவில்வநது எழுந்தாலேபோல * நீடும்
வடமதுரையார்மன்னன் வாசுதேவன்கையில் *
குடியேறிவீற்றிருந்தாய் கோலப்பெருஞ்சங்கே ! (ந)

சந்திரமண்டலம்போல் தாமோதரன்கையில் *
அந்தரமொன்றின்றி ஏறி அவன்செவியில் *
மந்திரம்கொள்வாயேபோலும் வலம்புரியே ! *
இந்திரனும்உன்னோடு செல்வத்துக்கேலானே. (ச)

உன்னோடுஉடனே ஒருகடலில்வாழ்வாரை *
இன்னார் † இனையாரென்று எண்ணுவாரில்லைகாண் *
மன்னாகிநின்ற மதுசூதன்வாயமுதம் *
பன்னாரும்உண்கின்றாய் பாஞ்சசன்னியமே ! (ரு)

போய்த்தீர்த்தமாடாதே நின்றபுணர்மருதம் *
சாய்த்தீர்த்ததான்கைததலத்தே ஏறிக்குடிகொண்டு *
சேய்த்தீர்த்தமாய்நின்ற செங்கண்மால்தன்னுடைய *
வாய்த்தீர்த்தம்பாய்ந்தாடவல்லாய் வலம்புரியே ! (சு)

செங்கமலநான்மலர்மேல் தேனுகரும்அன்னம்போல் *
செங்கணகருமேனி வாசுதேவனுடைய *
அங்கைததலமேறி அன்னவசஞ்செய்யும் *
சங்கரையா ! உன்செல்வம் சாலஅழகியதே. (ஏ)

உண்பதுசொல்லில் உலகளந்தான்வாயமுதம் *
கண்படைகொள்ளல் கடல்வண்ணன்கைத்தலத்தே *
பெண்படையார்உன்மேல் பெரும்பூசல்சாற்றுக்கின்றுர் *
பண்பலசெய்கின்றாய் பாஞ்சசன்னியமே ! (அ)

பதினாறுமாயிரவர் தேவிமார்பார்த்திருப்ப *
மதுவாயில்கொண்டாற்போல் மாதவன்தன்வாயமுதம் *
பொதுவாகஉண்பதனைப் புக்குநீயுண்டக்கால் *
சிதையாரோஉன்னோடு ? செல்வப்பெருஞ்சங்கே ! (க)

பாஞ்சசன்னியத்தைப் பற்பநாபனோடும் *
வாய்ந்தபெருஞ்சுற்றமாக்கிய வுண்புதுவை *
ஏய்ந்தபுகழ்ப்பட்டர்பிரான் கோதைதமிழ்நரைநதும் *
ஆய்ந்தேத்தவல்லாரவரும் அணுக்கரே. (க௦)

அடிவரவு:—கருப்பூரம் கடலில் தடவரை சந்திர உன்னோடு போய் செங்-
கமலம் உண்பது பதினாறு பாஞ்சசன்னியத்தை விண்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சுரணம்.

அ - ஆந் திருமொழி - விண்ணீலமேலாப்பு.

[மேகவிதோது.]

தரவுகோச்சக்கலிப்பா. (துசாவந்திராகம் - ஆதிதாளம்.)

விண்ணீலமேலாப்பு விரித்தாற்போல்மேகங்காள் ! *
தெண்ணீர்பாய்வேங்கடத்து என் திருமாலும்போந்தானே ? *
கண்ணீர்கள்முலைக்குவட்டில் துளிசோரச்சோர்வேனை *
பெண்ணீர்மையீடழிக்கும்இது தமக்குலாபெருமையே. (க)

மாழுத்தநிதிசொரியும் மாமுகில்காள் ! * வேங்கடத்துச்
சாமததின்றிங்கொண்ட † தாடாளனவார்த்தையென்னே ! *
காமததீயுள்புகுநது கதுவப்பட்டு, இடைக்கவகுல் *
ஏமத்தோர்தெனறலுக்கு இங்கிலக்காய்நானிருப்பேனே. (உ)

ஒளிவண்ணம்வளேசிந்தை உறக்கத்தோடுஇவையெல்லாம் *
எளிமையால்இட்டுஎன்னை நீடழியப்போயினவால் *
குளிரருவிவேங்கடத்து என்கோவிந்தன்குணம்பாடி *
அளியததமேகங்காள் ! ஆன்காததிருப்பேனே. (ங)

மின்னாகத்தெழுகின்ற மேகங்காள் ! * வேங்கடத்துத்
தன்னாகத்திருமங்கை தங்கியசீர்மார்வர்க்கு *
என்னாகத்திளங்கொங்கை விரும்பித்தாமநாள்தோறும் *
பொன்னாகம்புலகுதற்கு என்புரிவுடைமைசெப்புமினே. (ச)

வான்கொண்டுகொளர்ந்தெழுந்த மாமுகில்காள் ! * வேங்கடத்துத்
தேன்கொண்டமலர்சிதறத் திரண்டேறிப்பொழிவீர்களாள் ! *
ஊன்கொண்டவள்ளுகிரால் இரணியபீனஉடவிடநதான் *
தான்கொண்டசரிவளைகள் தருமாகில்சாற்றுமினே. (ரு)

† 'தாளானன்' எனவும் ஒதுவர்.

சலங்கொண்டுகளார்தெழுந்த தண்முகில்காள் ! * மாவலியை
நிலங்கொண்டான்வேங்கடத்தே நிரந்தேறிப்பொழிவீர்காள் ! *
உலங்குண்டவிளங்கனிபோல் உள்மெலியப்புருந்து * என்னை
நலங்கொண்டநாரணற்கு என்நடலைநோய்செபுமினே, (சு) ,

சங்கமாகடல்கடைந்தான் தண்முகில்காள் ! * வேங்கடத்துச்
செங்கண்மாஸ்சேவடிக்கீழ் அடிவீழ்ச்சிவிண்ணப்பம் *
கொங்கைமேல்குங்குமத்தின் குழம்பழியப்புருந்து * ஒருநாள்
தங்குமேல் எனனுவிதங்குமென்றுஉரையீரே. (எ)

கார்காலத்தெழுநின்ற காமுகில்காள் ! * வேங்கடத்துப்
போர்காலத்தெழுந்தருளிப் பொருதவனாற்பேர்சொல்லி *
நீர்காலத்து எருக்கினமபழவிலைபோல்வீழ்வேனை *
வார்காலத்துஒருநாள் தம்வாசகம்தந்தருளாரே. (அ)

மதயானைபோலெழுந்த மாமுகில்காள் ! * வேங்கடத்தைப்
பதியாகவாழ்வீர்காள் ! பரம்பணையானவாததைஎன்னே ! *
கதியென்றும்தானாவான் சுருதாது * ஓர்பெண்கொடியை
வதைசெய்தானென்னும்சொல் வையசகதார்மதியாரே. (கூ)

நாகத்திணையானை நன்னுதலாள்நயந்துஉரைசெய் *
மேகத்தைவேங்கடக்கோன் விடுதூதில்விண்ணப்பம் *
போகத்தில்வழுவாத புதுவையர்கோன்கோதைதமிழ் *
ஆகத்துவைததுரைப்பாரவார் அடியாராகுவரே. (கௌ)

அடிவரவு:—விண் மா ஒளி மின் வான சலம சங்கம் கார் மதம் நாகம் சிந்திரம்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி - சிந்துரச்செம்பொடி.

[திருமாலிருஞ்சோலை எம்பெருமானை வழிபடுதல்.]

கலிநிலைத்துறை. (கல்யாணிராகம் - ரூபகதாளம்.)

சுந்தரச்செம்பொடிபோல் திருமாலிருஞ்சோலையெங்கும் *
இந்திரகோபங்களே எழுந்தும்பரந்திட்டனவால் *
மந்தரம்நாட்டி அன்றுமதரக்கொழுஞ்சாறுகொண்ட *
சுந்தரத்தோளுடையான் சுழலையில்நின்றுஉய்துங்கொலோ? (க)

போர்க்களிறுபொரும் மாலிருஞ்சோலையம்பூம்புறவில் *
தார்க்கொடிமுல்லைகளும் தவளநகைகாட்டுகின்ற *
கார்க்கொள் பிடாக்கள்நின்று கழறிச்சிரிக்கத்தரியேன் *
ஆர்க்குஇடுகோ ? தோழி ! அவன்தார்க்கெய்தபூசலையே. (உ)

கருவினை யொண்மலர்காள் ! காயாமலர்காள் ! * திருமால்
உருவொளிகாட்டுகின்றீர் எனக்கு உய்வழக்கொன்று உரையோ *
திருவினையாடுதின்தோள் திருமாலிருஞ்சோலைநம்பி *
வரிவனையில்புகுநது வந்திபற்றும்வழக்குளதே. (ங)

பைம்பொழில்வாழ்குயில்காள் ! மயில்காள் ! ஒண்கருவினைகாள் ! *
வம்பக்களங்கனிகாள் ! வண்ணப்பூவைநறுமல்காள் ! *
ஐம்பெரும்பாதகர்காள் ! அணிமாலிருஞ்சோலைநின்ற *
எம்பெருமானுடையநிறம் உங்களுக்குஎன்செய்வதே ? (ச)

துங்கமலர்ப்பொழில்சூழ் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற *
செங்கண்கருமுகிலின் திருவுருபபோல் * மலாமேல்
தொங்கியவண்டினங்காள் ! தொகுபூங்கனைகாள் ! * சுனையில்
தங்குசெந்தாமரைகாள் ! எனக்குஓர்சரண்சாற்றுமினே. (ரு)

நாறுநறும்பொழில் மாலிருஞ்சோலைநம்பிக்கு * நான்
நூறுதடாவில்வெண்ணெய் வாய்நேரதுபராவைவதேன *
நூறுதடாநிறைந்த அக்காரவடிசில்சொன்னேன் *
ஏறுதிருவுடையான் இன்றுவந்தஇவைவொள்ளுகொலோ ? (ர)

இன்றுவந்துஇத்தனையும் அமுதுசெய்திடப்பெறில் * நான்
ஒன்று நூறுபிரமாக்கொடுத்தப பின்னும்ஆளுமசெய்வன் *
தெனறல்மணங்கபமும் திருமாலிருஞ்சோலைதன்னுள்
நின்றபிரான * அடியேன்மனதேதவந்து நோபடிவே. (எ)

காலையெழுந்திருந்து கரியகுருவிக்கணங்கள் *
மாலின்வரவுசொல்லி மருள்பாடுதல்மெய்ம்மைகொலோ ? *
சோலைமலைபெருமான் துவராபதியெமபெருமான *
ஆவினிகைப்பெருமான் அவன்வார்த்தையுரைக்கின்றதே. (அ)

கோங்கலரும்பொழில் மாலிருஞ்சோலையில்கொன்றைகள்மேல் *
தூங்குபொன்மலைகளோடு உடனாய்நின்று தூங்குகின்றேன் *
பூங்கொள் திருமுகத்தது மடுத்தாதியசங்கொலியும் *
சார்க்கவல்லநாடுவெலியும் தலைப்பெய்வதுஎன்னுகொலோ ? (இ)

† 'படாக்கள்' என்று வழங்குவர்.

சந்தொடுகாரகிலும்சுமநது தடங்கள்பொருது *
 வந்திழிபும்சிலம்பாறுடை மாவிருஞ்சோலைநின்ற
 சுந்தரனை * சுரும்பாகுமுலகோதை தொகுததுரைதத *
 செந்தமிழ்பதனும்வல்லார திருமாலடிசேர்வாக ளே. (க௦)

அடிவாவு:—சுந்தரம் போர கருவினை பைம்பொழில் துங்கம் நாறு இன்று
 காலை கோங்கு சந்தொடு கார்க்கோடல்.
 ஆண்டாந் திருவடிநோ சரணம்.

க௦ - ஆத திருமொழி - கார்க்கோடற்பூக்காள்.

—❦—

[தலைவி பிரிந்தநிலையில் மனம்பொருது வருந்திக் கூறுதல்.]

கலநிலைத்துறை (நாம்போதிராகம் - திரிபுடைதாளம்.)

கார்க்கோடல்பூக்காள் ! கார்க்கடல்வண்ணன்என்மேல் * உம்மைப்
 போர்க்கோலமசெய்து போரவிடுதவன்எங்குறறன் ? *

ஆர்க்கோஇனிநாம பூசலிவது ? * அணிதுழாய்த
 தார்க்கோடும்நெஞ்சுநதனைப் படைக்கவல்லேன்அந்தோ ! (க)

மேல்தோன்றிப்பூக்காள் ! மேலுலகங்களினமீதுபோய் *
 மேல்தோன்றும்சோதி வேதமுதல் வர்வலங்கையில் *
 மேல்தோன்றும்ஆழியின் வெஞ்சுடாபோலச்சுடாது * எம்மை
 மாறறோலைப்பட்டவா கூட்டததுவைததுகொள்கிறற்றிரே. (உ)

கோவைமணட்டி ! நீஉன்கொழுங்கனிகொண்டு * எம்மை
 ஆவிதொலையேல் வாயழகாநம்மையஞ்சுதம் *
 பாலியேன்தோன்றிப் பாம்பனை யார்க்கும்தம்பாம்புபோல் *
 நாவுமிரண்டுள † வாய்தது நாணிவிபேனுக்கே. (ங)

முலைப்பிராட்டி ! நீஉனமுறுவலகள்கொண்டு * எம்மை
 அல்லல்களைவியேல் அழிநங்காய் ! உன்னடைக்கலம் *
 கொல்லையாக்கியைமுக்கரிநதிட்ட குமரனார்
 சொல்லும்பொய்யானால் * நானும்பிறந்தமைபொய்யன்றே. (ச)

பாடுமருயில்காள் ! ஈதுஎன்னபாடல் ? *நல்வேங்கட
 நாடாநமக்குஒருவாழ்வுதந்தால் வநதுபாடுமின் *
 ஆடும்கருள்கொடியுடையார் வநதுஅருள்செய்து *
 கூடுவராயிடில் கூவிநும்பாடுக்கள்கேட்டுமே. (ரு)

* கணமாமயில்காள் ! கண்ணபிரான்திருக்கோலம்போன்று *

அணிமாநடம்பயின்றடுகின்றிர்க்கு அடிவிழ்கின்றேன் *

† பணமாடரவணைப் பற்பலகாலமும்பள்ளிகொள் *

மணவாளர்நம்மைவைத்த பரிசிதுகாண்மினே.

(சு)

நடமாடித்தோகைவிரிக்கின்ற மாமயில்காள் ! * உம்மை

நடமாட்டம்காணப் பாவியென்றான் ஓர்முதலிலேன் *

குடமாடுகத்தன் கோவிந்தன்கோமிறைசெய்து * எம்மை

உடைமாடுகொண்டான் ‡ உங்களுக்குஇனியொன்றுபோதுமே ? (எ)

மழையே ! மழையே ! மண்புறம்பூசி உள்ளாய்நின்று *

மெழுகுற்றினுற்போல் ஊற்றுநல்வேங்கடததுள்நின்ற *

அழாப்பிரானுர்தம்மை என்னெஞ்சத்தகப்படத்

தழுவிநின்று * என்னைத டு ததைததுக்கொண்டு ஊற்றவும்வல்லையே ?

கடலே ! கடலே ! உன்னைக்கடைந்து கலக்குறுதது *

உடலுள்புகுந்தின்று ஊறலறுததவற்கு * எனனையும்

உடலுள்புகுநதுநின்று ஊறலறுக்கின்றமாயற்கு * என்

நடைகொள்ளலாம நாகணைககேசென்றுரைத்தியே.

(சு)

ஐ நல்லஎன்தோழி ! நாகணைமிசைநம்பரார் *

செல்வர்பெரியர் சிறுமானிடவர்நாம்பெய்வதென் ? *

வில்லிபுதுவைவிட்டுசிதரர் தங்கள்தேவரை *

வல்லபரிசுவருவிப்பரேல் அதுகாண்மிமே.

(க௦)

அடிவரவு:—கா மேல் கோவை முல்லை பாடும் கணம் நடமாடி மழையே

கடலே நல்ல தாம்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

கக - ஆந் திருமொழி - தாமுக்கும்.

[தலைவி மாயவன்செய்கைக்கு மனம்பொறுது தாய்மார் முதலியோரை
நோக்கி வருந்திக்கூறுதல்.]

நாவுகொச்சகக்கலிப்பா. (ஸாவேரிராகம் - திரிபுடைதாளம்.)

ஐ தாமுக்கும்மன்கையில் சங்கமேபோலாவோ ? *

யாமுக்கும்மன்கையில் சங்கமும்எந்திழையீர் ! *

தீமுகததுநாகணைமேல் சேரும்திருவரங்கர் *

ஆ ! முகததைநோக்காரால் அம்மனே ! அம்மனே !

(க)

† 'பணவாடரவணை' என்றும் பாடம். ‡ 'உங்கட்கு' என்று சிலர்

§ 'ததர்த்தி' எனவும் கூறுவர்.

எழிலுடைய அம்மணீர் ! என்னரங்கத்தின்னமுதர் *
 குழலழகர்வாயழகர் கண்ணழகா * கொப்பூழில்
 எழுகமலப்பூவழகர் எம்மானார் * என்னுடைய
 கழல்வளையைத் தாமுக்கழல்வளையேயாக்கினரே. (உ)

பொங்கோதம்குழந்த புவனியும்விண்ணுலகும் *
 அங்காதும்சோராமே ஆள்கின்றஎம்பெருமான் *
 செங்கோலுடைய திருவரங்கச்செல்வனார் *
 எங்கோல்வளைபால் இடர்தீர்வராகாதே ? (ங)

மச்சணியாட மதிளரங்கர்வாமனனார் *
 பச்சைப்பகரதேவர் தாம்பண்டுரேற்ற *
 பிச்சைக்குறையாசி என்னுடையபெய்வளாமேல் *
 இச்சையுடையரேல் இததெருவேபோதாரே ? (ச)

பொல்லாக்குறளுநாவய்ப் பொற்கையில்நீரேற்று *
 எல்லாவுலகும் அளநதுகொண்டஎம்பெருமான் *
 நல்லார்களவாமும் நளிரரங்கநாகணையான் *
 இல்லாதோம்கைப்பொருளும் எய்துவானெத்துளனே. (டு)

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் * காவிரிநீர்
 செய்ப்புரளவோடும் திருவரங்கச்செல்வனார் *
 எப்பொருட்கும்நின்று ஆர்க்கும்எய்தாது * நான்மறையின்
 சொற்பொருளாய்கின்றார் என்மெய்ப்பொருளும்கொண்டாரே. (சு)

உண்ணாதுஉறங்காது ஒலிகடையூடறுதது *
 பெண்ணாக்கையாப்புண்டு தாமுற்றபேதெல்லாம் *
 திண்ணார்மதிள்குழ் திருவரங்கச்செல்வனார் *
 எண்ணுதேதம்முடைய நன்மைகளேஎண்ணுவரே. (எ)

பாசிதூர்ததுக்கடந்த பார்மகட்கு * பண்டொருநாள்
 மாகடம்பில † நீர்வார மானமிலாப்பன்றியாம் *
 தேசுடையதேவா திருவரங்கச்செல்வனார் *
 பேசியிருப்பனகள் போர்க்கவும்பேராவே. (அ)

கண்ணலம்கோடித்தக் கன்னிதன்னைக்கைப்பிடிப்பான் *
 திண்ணார்ந்திருந்த சிசுபாலந்தேசுழிந்து *
 அண்ணார்ந்திருக்கவே ஆங்கவளைக்கைப்பிடித்த *
 பெண்ணுள்ளபேணுமணர் பேரும்அரங்கமே. (ஊ)

நாச்சியார்திருமொழி—கஉ - தி. மற்றிருந்தீர்கட்கு. கநந

செம்மையுடைய திருவரங்கர்தாம்பணிதத *
 மெய்ம்மைப்பெருவார்த்தை விட்டுசிததர்கேட்டிருப்பர் *
 தம்மையுடையபாரைத் தாமுகப்பொன்னும்சொல் *
 தம்மிடையேபொய்யானால் சாதிப்பார் ஆரினியே ? (க0)
 அடிவாவு:—தாம் எழில் பொங்கு மச்சு பொல்லா கை உண்ணாது பாசி
 கண்ணால் செம்மை மற்று.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

கஉ - ஆந் திருமொழி - மற்றிருந்தீர்கட்கு.

[தலைவி கண்ணனுள்ளவிடத்தில் தன்னைக்கொண்டுவிடும்படி
 உற்றாரை வேண்டேள்.]

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.(நாதநாமகீரியைராகம்-ஆதிதாளம்)

மற்றிருந்தீர்கட்குஅறியலாகா
 மாதவனென்பதோரனபுதன்னை *
 உற்றிருந்தேனுக்குஉரைப்பதெல்லாம
 ஊமையேரோடுசென்டாவாத்தை *
 பெற்றிருந்தானையொழியவேபோய்ப்
 பேர்தொருதாயில்வளராதநம்பி *
 மற்பொருந்தாமற்களமடைந்த
 மதுரைப்புறத்துஎன்னைஉய்த்தடுமின். (க)

நாணிஇனியோர்கருமயில்லை
 நாலயலாரும்அறிந்தொழிந்தார் *
 பாணியாதுஎன்னைமருந்துசெய்து
 பண்டுபண்டாக்கஉறுதிராகில் *
 மாணியுருவாய்உலகளந்த
 மாயனைக்காணில்உலைமறியும் *
 ஆணையால்நீர்என்னைககாக்கவேண்டில்
 ஆய்ப்பாடிக்கேஎன்னைஉய்த்தடுமின். (உ)

தந்தையும்தாயும்உற்றாரும்நிற்கத்
 தனிவழிபோயினாளுென்னும்சொல்லு *
 வந்தபின்னைப்பழிகாப்பரிது
 மாயவன்வந்துஉருக்காட்டுகின்றான் *

கொநதனமாக்கிப்பரக்கழித்துக்
 குறும்புசெய்வானோர்மகனைப்பெற்ற *
 நந்தகோபாலன்கடைதலைக்கே
 நள ளிருட்கண்ணனைஉய்த்திடுமின்.

(௩)

அங்கைத்தலத்திடைஆழிகொண்டா
 னவனமுகத்தனறிவிழியேனென்று *
 செங்கச்சுக்கொண்கண்ணாடையார்த்துச்
 சிறுமானிடவரைக்காணில்நாணும் *
 கொங்கைத்தலமிவைநோக்கிக்காணீர்
 கோவிந்தனுக்கல்லால்வாயில்போகா *
 இங்குத்தைவாழ்வையொழியவேபோய்
 யமுனைக்கரைக்குளன்னைஉய்த்திடுமின்.

(௪)

ஆர்க்குமளனனோயிது அறியலாசாது
 அம்மனைப் ! துழுகிப்படாதே *
 கார்த்தல்வண்ணனென்பானொருவன்
 கைகண்டயோகம்தடவத்தீரும் *
 நீர்க்கரைநின்றகடம்பையேறிக்
 சாளியனுச்சியில்நட்டம்பாய்ந்து *
 போர்க்களமாகநிருத்தம்செய்த
 பொய்கைக்கரைக்குளன்னைஉய்த்திடுமின்.

(௫)

கார்த்தணமுனிலும்கருவினையும்
 காயாமலருமகமலப்பூவும் *
 ஈர்த்திடுகின்றனன்னைவந்திட்டு
 இருடிகேசன்பக்கல்போகேயென்று *
 வேர்ததுப்பசிததுவயிறசைந்து
 வேண்டடிசிலுண்ணும்போது * ஈதென்று
 பார்த்திருநதுநெடுநோக்குக்கொள்ளும்
 பததகிலோசனத்துஉய்த்திடுமின்.

(௬)

வண்ணந்திரிவும்மனங்குழைவு
 மானமிலாமையும்வாய்வெளுப்பும் *
 உண்ணலுருமையும்உள்மெலிவும் *
 ஒதநீர்வண்ணனென்பானொருவன் *

தண்ணந்துழாயென்னும்மாலெகொண்டு
 சூட்டததணியும் * பிலம்பன்தன்னைப
 பண்ணழியப்பலதேவன்வென்ற
 பாண்டிவடததுஎன்னைஉய்ததிடுமின். (௭)

கற்றினம் † மேய்க்கிலும்மேய்க்கப்பெற்றான்
 காடுவாழ்சாதியுமாகப்பெற்றான் *
 பற்றியுரவிடையாப்புமுண்டான்
 பாவுகாள் ! உங்களுக்குஏச்சுக்கொலோ ? *
 கற்றனபேசி ‡ வசையுணாதே
 காலிகளுய்யமழைதடுத்து *
 கொற்றக்குடையாகஏந்திநின்ற
 கோவர்ததனததுஎன்னைஉய்ததிடுமின். (௮)

கூட்டிலிருந்துகிளிஎப்போதும்
 கோவிரதா ! கோவிர்தா ! என்று அழைக்கும் *
 ஊட்டக்கொடாதுசெறுப்பனாகில்
 உலகளநதானென்றுஉயரக்கூவும் *
 நாட்டில்தலைப்பழியெய்தி உங்கள்
 நன்மையிழநதுதலையிடாதே *
 சூட்டுயர்மாடங்கள் சூழ்நதுதோனறும்
 துவராபதிக்குஎன்னைஉய்ததிடுமின். (௯)

மன்னுமதுரைதொடக்கமாக
 வண்துவராபதிதனனளவும் *
 தன்னைததமருய்ததுப்பெய்யவேண்டித
 தாழ்குழலாள் துணிநததுணிவை *
 பொன்னியல்மாடம்பொலிநதுதோனறும்
 புதுவையாகோன்விட்டுசித்தன்கோதை *
 இன்னிசையால்சொன்னசெஞ்சொல்மலை
 ஏததவல்லார்க்கு ஆடமவைகுநதமே. (௧௦)

அடிவரவு:—மற்று நாணி தந்தை அங்கை ஆரகமும் கார்த்தண் வண்ணம்
 கற்றினம் கூட்டில மன்னு கண்ணன்.

ஆண்டாள் திருவடிகளோ சரணம்.

† 'மேய்க்கவும்' என்று சிலர்.

‡ 'வசவுணாதே' என்றுவழங்குவர்.

கநக நாச்சியார்திருமொழி—கந - தி. கண்ணனென்னும்.

கந - ஆந் திருமொழி - கண்ணனென்னும்.

—❖❖❖—

[தலைவி கண்ணன் அணிந்த ஆடைமுதலியவற்றால் தன் வாட்டத்தைத்

தணிக்கவேண்டுதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (பொவிராகம்-ஆத்தாளம்.)

❖❖❖ கண்ணனென்னும் கருந்தெய்வம் காட்சிப்பழகிக்கிடப்பேனை *
புண்ணின்புளிப்பெய்தாற் † போலப் புறம்நின்று அழகுபேசாதே *
பெண்ணின் வருத்தமறியாத பெருமானரையில்பீதக
வண்ணவாடைகொண்டு * என்னை வாட்டம்தணியவீசீரே. (க)

பாலாஸிலையில் துயில்கொண்ட பரமன்வலைப்பட்டிருந்தேனை *
வேலாஸ்துன்னம்பெய்தாற்போல் வேண்டிற்றெல்லம்பேசாதே *
கோலாஸ்திரைமேய்த்து ஆயுறைய்க் குடந்தைக்கிடந்தகுடமாடி *
நீலார்தண்ணந்துழாய்கொண்டு என்நெறிமென்குழல்மேல்குட்டிரே (உ)
கஞ்சைக்காய்ந்தகருவில்லி கடைக்கணென்னும் சிறைக்கோலால் *
நெஞ்சுருருவவெழுண்டு நிலையும் தளர்ந்துரைவேனை *
அஞ்சேசெலென்னான் அவனொருவன் அவன்மார்பணிந்தவனமாலை *
வஞ்சியாதே தருமாகில் மார்பில்கொணாந்து புரட்டிரே. (ங)

ஆரே உலகத்து ஆற்றுவார் ? ஆயர்பாடி கவர்நதுண்ணும் *
காரே அழக்கடழக்குண்டு தளர்நதுமமுறிந்தும்கிடப்பேனை *
ஆராவமுதமனையான்தன் அமுதவாயி லூறிய *
நீர்தான்கொணர்ந்து புலராமே பருக்கி இளைப்பைநீக்கீரே. (ச)

அழி லும்தொழி லும்தருக்காட்டான் அஞ்சேசெலென்னான் அவனொரு
தழுவி ‡ முழுவிப்புருந்தென்னை ச சுற்றிசுழன்றுபோகானால் * [வன்
தழையின்பொழில்வாய்நிரைப்பினனே நெடுமா லுதிவருகின்ற *
குழலின்னதோனை வாய்நீர்கொண்டு குளிரமுகத்துததவிரே. (ரு)

நடையொன்றில்லா உலகத்து நந்தகோபன்மகனென்னும் *
கொடியகடிய திருமாலால் குளப்புக்கூறுகொளப்பட்டு *
புடையும்பெயரகில்லென்றான் போட்கனமிதித்த அடிப்பாட்டில் *
பொடித்தான்கொணர்ந்து பூசீர்கள் போகாவுயிரென்னுடம்பையே. (க்)

வெற்றிக்கருளக்கொடியான்தன் மீமீதாட உலகத்து *
வெற்றவெறிதேபெற்றதாய் வேம்பேயாகவளர்த்தானே *
குற்றமற்றமுலைதன்னைக் குமரன்கோலப்பனைத்தோளோடு *
அற்றகுற்றமவைதீர அணைய அமுக்கிக்கட்டிரே. (ங்)

† 'போல்' என்று சிலர் பாடம். ‡ 'முழுவி' என்று கூறுவர்.

நாச்சியார் திருமொழி—கச - தி. பட்டிமேய்ந்து.

உள்ளேயுருகுகைவேனை உளளோஇலளோவென்னுத *
கொள்ளை கொள்ளிக்குறும்பனைக் கோவர்ததனைக்கண்டக்கால் *
கொள்ளும்பயனொன்றில்லாத கொங்கைதன்னைக்கீழங்கோடும் *
அள்ளிப்பறித்திட்டு அவன்மார்விலெறிநது என்னமுலைதீர்வேனே (அ)

கொம்மைமுலைகள் இடர்தீரக் கோவிரதற்குலர்குற்றேவல் *
இம்மைப்பிறவிசெய்யாதே இனிப்போய்ச்செய்யும்தவநதானென் ? *
செம்மையுடைய திருமார்வில் சேர்த்தானே னும்ஒருநூன்று *
மெய்ம்மைசொல்லி முகம்நோக்கி விடைதான் தருமேலமிகுந்றே. (க)

அல்லல்வினைத்தபெருமானை ஆயர்பாடிக்கு அணிவிளக்கை *
வில்லிபுதுவைநகர்நம்பி விட்டுசித்தன்வியன்கோதை *
வில்லைதொலைததபுருவத்தாள் வேட்கையுற்றுமிகவிரும்பும் *
சொல்லைததுதக்கவல்லார்கள் துன்பக்கடலுள் துவளாரே. (கௌ)

அடிவரவு:—கண்ணன் பால் கஞ்சை ஆரே அழில் நடை வெற்றி உள்ளே
கொம்மை அல்லல் பட்டி.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

கச - ஆந் திருமொழி - பட்டிமேய்ந்து.

[விருந்தாவனத்தே பரந்தாமனைக் கண்டமை கூறுதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம் (கல்யாணிராகம் - நபகதாளம்)

பட்டிமேய்ந்தோர்காரேறு பலதேவற்குலாகீழ்க்கன்றாய் *
இட்டறிப்பினையாடி இங்கேபோதககண்டரே ? *
இட்டமானபசுக்களை இனிதமறித்தாநீரட்டி *
விட்டுக்கொண்டுவினையாட விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. (க)

அனுங்களன்னைப்பிரிவுசெய்து ஆயர்பாடிகவர்துண்ணும *
குணங்குநாறிக்குட்டேற்றைக் கோவர்ததனைக்கண்டரே ? *
கணக்களோடுமின்மேகம் சுலந்தாற்போல * வனமாலை
யினுங்கநின்றுவினையாட விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. (உ)

மாலாய்ப்பிறநதநம்பியை மாலேசெய்யும்மனானை *
ஏலாபபொய்களுரைப்பாளை இங்கேபோதக்கண்டரே ? *
மேலால்பரந்தவெயில்காப்பான் வினதைசிறுவன்சிறுகென்னும *
மேலாப்பின்கீழ்வருவானை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. (ங)

கார்த்தண்கமலக்கண்ணென்னும் நெடுங்கயிறுபடுத்தி * என்னை
சுர்த்துக்கொண்டுவினையாடும் ஈசன்தன்னைக்கண்டரே ? *
போர்த்தமுத்தின்குப்பாயப் புகர்மால்யாணைக்கன்றேபோல் *
வேர்த்துநின்றவினையாட விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. (ச)

ஐ மாதவன்என்மணியினை வலையில்பிழைத்தபன்றிபோல் *
ஏதுமொன்றும்கொளததாரா ஈசன்தன்னைக்கண்டரே ? *
பீதகவாடையுடைதாழப் பெருங்கார்மேகக்கன்றேபோல் *
வீதியாரவருவானை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. (ரு)

தருமமறியாக்குறும்பனைத தன்கைச்சாரங்கமதுவேபோல் *
புருவவட்டமழகிய பொருத்தமிலியைக்கண்டரே ? *
உருவுகரிதாய்முகம்செய்தாய் உதயப்பருப்பததின்மேல் *
விரியும்கதிரேபோல்வானை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. (சு)

பொருத்தமுடையரம்பியைப் புறம்போல்உள்ளும்கரியானை *
கருத்தைப்பிழைத்துநின்ற அக்கருமாழுகிலைக்கண்டரே ? *
அருத்தித்தாராகணங்களால் ஆரப் + பெருகுவானம்போல் *
விருத்தம்பெரிதாய்வருவானை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. (எ)

வெளியசங்கொன்றுடையானைப் பீதகவாடையுடையானை *
அளிரன்ஞுடையதிருமாலை ஆழியானைக்கண்டரே ? *
களிவண்டுஎங்கும்கலந்தாற்போல கமழ்பூங்குழல்கள்தடந்தோள்மேல் *
மிளிரநின்றவினையாட விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. (அ)

ஐ நாட்டைப்படையென்று † அயன்முதலாததநந நளிர்மாமலருந்தி *
விட்டைப்பண்ணிவினையாடும் விமலன்தன்னைக்கண்டரே ? *
காட்டைநாடித்தேனுகனும் களிதும்புள்ளும்உடன்மடிய *
லேடடையாடிவருவானை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. (க)

ஐ பருந்தாட்களிற்றுக்கருள்செய்த பரமன்தன்னை * பாரின்மேல்
விருந்தாவனத்தேகண்டமை விட்டுகித்தன்கோதைசொல் *
மருந்தாமென்றுதம்மனத்தே வைத்துக்கொண்டுவாழ்வார்கள் *
பெருந்தாளுடையபிரானடிக்கீழ்ப் பிரியாதூன்றும்இருப்பாரே. (கௌ)

அடிவரவு:—பட்டி அனுங்க மால் கார்த்தண மாதவன் தருமம் பொருத்தம்
வெளிய நாட்டை பருந்தான் இருள்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

நாச்சியார் திருமொழி ஸம்பூர்ணம்.

சுலசேகராழ்வார் வைபவம்.

கும்பேபுநாவஸௌஜாதம் கொளெவொவததெ ।

களவஸுஹாஸ்யராயஸம் கௌஸெவாஸாயெ ॥

கும்பேபுநாவஸௌஜாதம் கொளெவொவததெ ।

கௌஸ்தபாம்ஸமதாராஸம் சுலசேகராஸாயெ ॥

கும்பேபுநாவஸௌஜாதம் கொளெவொவததெ ।

கௌஸ்தபாம்ஸமதாராஸம் சுலசேகராஸாயெ ॥

சேரநாட்டில் கோழிக்குளென்னுமராஜதானியில் அரசாண்ட தீருடவிரதனென்ற அரசன் வெகுநாளாவும் பின்னையில்லாத குறையால் திருமாலுக்கு விசேஷமான ஆராதனத்தைச் செய்ய, அதன்பயனால் அவனுக்கு ஒரு குமாரனாகியும் பிறந்த உய - ஆம் வருஷமான பாரபவருஷத்து மாசிமாதத்தில் சுககிலபகூத்துத் துவாதசியும் வியாழக்கிழமையும் கூடின சபதினத்தில் புநர்வஸுநகடித்திரத்திலே பட்டத்துஇராணியினிடத்தில் திருவஞ்சிக்கள மென்ற ஊரிலே கொள்துபாய்ஸமாய் அவதரித்தனன். அச்செய்தியை அறிந்த அரசன் ஆனந்தக்கடலில் ஆழ்ந்து, உரியகாலத்தில் நாமகரணஞ்செய்யத்தொடங்கி, இம்மகன தன்குலத்துக்குச் சிரோபூஷணம்போலச சிறப்புதந்தது யாவராலுங் கொண்டாடத்தக்கவனெனக் கொண்டு 'சுலசேகரன்' எனப் பெயரிட்டான்.

பின்பு, அவவிளமகன் நாளொருவண்ணமும் பொழுதொருமேனியுமாகச் சக்கிலபகூத்துச் சந்திரன்போல வளநது செளளமும் உபநயநமும் தங்கப்ருவங்களில் தந்தையாற் செய்விக்கப்பெற்று, நல்லாசிரியரைத் துணைக் கொண்டு, நான்கு வேதங்களையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் ததர்விததையையும் மற்றும் அரசர்க்கு உரிய நீதிநூல்களையும் யானை குதிரை தேர்முதலியவற்றின் நூல்களையும் சிறிதுகாலத்திலேயே ஐயந்திரிபுஅற முற்றக்கற்று வல்லவாயினான். அம்மைந்தனது திறத்தைக் கண்டு களிப்புக்கொண்ட காவலன் அவனுக்கு இளவரசமுடிசூட்டினான்.

பின்னர், சுலசேகரன் பார்க்கிரமத்தாற் பகைவெல்லலுற்று நாவகைசேனையோடு புறப்பட்டுச்சென்று, சோழ பாண்டியர் முதலிய அரசர்களின் வரையும் புறங்கொடுத்தோடுமாறு வென்று அவர்களைக் கீழ்ப்படுத்தி அவர்கள் நாடுகளைத் தன்வசப்படுத்தி, இங்ஙனம் சேரசோழபாண்டியமென்னுந் தமிழ்நாடு மூன்றுக்குந் தலைமை பூண்டதனால், "கொல்லிகாவலன் கூடல்நாயகன் கோழிக்கோன் சுலசேகரன்" என்னும்படி பலபிருதுகளைப் பெற்று மீண்டு வந்தனன். பிறகு தீருடவரதமஹாராஜா குமாரனுக்குப்பட்டாபிலெஃக்செய்து இராச்சியபாரம் முழுவதையும் அம்மகன் தோளில் லீலாநிறுத்தி கூத்திரிய ஜாதிமுறைப்படியே தான் தவஞ்செய்து உயர்கதிபெறுதற்பொருட்டுத் தவ னுஞ் சென்றான்.

தந்தையின் பிரிவுக்கு ஆற்றாது வருந்தி மந்திரிகள் தேற்றத் தேறிய மன்னவகுமாரன், நடுவுநிலைமைதவறாது, சிறியவற்றைப் பெரியவை நலியாதபடி இராமராசசிய மென்னுமாறு எதிரின்றி அரசாண்டு ஒரு பெண்மணியை மணந்து, திருமாலின் தேவிமாரா மூவருள் நீளாதேவியின் அம்சமான இளையென்னும் ஒரு புத்திரியையும் த்ருடவரத் தென்னு பிதாமகன பெயரையே பெறும் ஒருபுத்திரனையும் பெற்றுக் கவிலையற்றிருக்கையில், 'இம்மை மறுமை வீடு என்னும் மும்மையின்பங்களை யுந் தாவலலனாய் முதலும் முடியும் அற்ற முழுமுதற்கடவுள் யாரோ?' என்று பரதத்துவவிசாரம் பண்ணத் தொடங்கிப் பலபண்டிதர்களுடனே ஸ்ருதி ஸ்மிருதி இதிஹாஸம் புராணம் முதலிய ஸகல கலைகளையும் பரிசோதித்துப் பார்த்துவர, அதுவே சமயமென்று அவ்வரசனை ஆட்கொண்டு உய்விக்கக் கருதிய கருணாநிதியான கமலகண்ணனது திரு வருள் நோக்கத்தால், ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவே சிறந்ததெய்வ மென்கிற சத்தியமான சித்தாந்தம் அவனது ஞானக்கண்ணுக்குத் தெளிந்திற் புலப்பட்டது

இப்படி எம்பெருமானை எல்லாவுயிர்க்கடும் இறைவனாக அறிந்து அப்பிரானது அநந்த கலியாணகுணகணங்களாகிய பெருங்கடலில் ஆழ்ந்து நெருசுருகி ஈடுபட்ட இந்நதக் குலசேகராழ்வாரா, திருமாலின் விபவாவதாரங்களில் ஸ்ரீராமாவதார திருஷ்ணாவதாரங்களினிடத்திலும், அரசாவதாரத்தில் திரு வரங்கம் திருவேங்கடம் முதலிய திவ்வியதேசத்து எம்பெருமான்களிடத்திலும் மிக்க பக்திப்பெருங்காதல கொண்டு, ஸ்ரீராமாயண காலகேசுபத்தையே எப்பொழுதும் தமக்குப் பொழுதுபோக்காகப் பெற்றும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டால் எதிரகொண்டு அழைத்துவந்து விசேஷமாக உபசரித்தும், தமது திருமாளிகைத் திருவாராதனத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்திக்கும் ஸ்ரீராஜகோபாலஸவாமிக்கும் நித்திய நைமித்திக உத்ஸவங்களைக் குறைவறச் செய்துகொண்டும் இருந்தாரா.

இவர், ஒருநாள் ஸ்ரீராமாயணகாலகேசுபஞ்செய்துவருமையில், ஆரண்ய காண்டத்தில் 'இராவணன் தங்கையான சூரபணகை மூக்கு அறுபுண்டு தனைக்குத் துணையாக இராவணனால் நியமிக்கப்பட்டு ஜநஸ்தாநத்தி வருந்த கரதுஷ்ணுதியரிடத்திற் போய் முறையிட்டதை யறிந்து அவர்கள் அதியுக்கிரமாக எண்ணிறந்த சேனைகளைத் திரட்டிக்கொண்டு படையெடுத்தது வந்த சமயத்தில், பெருமாள், பிராட்டிக்குக்காவலாக இருக்கும்படி இளையபெருமானைப் பாணசாலையிலே நிறுத்திவிட்டு, தமக்கு ஒருவருந் துணையினித் தாம் தனியே அவவரகாகளனைவரோடும் போகக்குச்சென்று நினரா' என்று பெளராணிகா சொல்லக் கேட்டவுடனே, ஸ்ரீராமசந்திரத்தில் தமக்குள்ள மிக்க பிரீதி விசேஷத்தால், வெகுதூரத்துக்கு முன்பு நடந்த அந்தச் சரித்திரத்தை அன்று தான் நடக்கின்றதாக நினைத்து, 'இப்படிப்பட்ட சங்கடகாலத்தில் எமமால் இயன்ற உதவியைச் செய்யாதுவிடுவது சிறிதும் தக்கதன்று' என்று துணிந்து, தமதுசேனைகளையெல்லாம் போர்க்குச்சித்தமாய் முன்செல்லும்படி பணித்து, தாரும் ஜநஸ்தாநத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டாரா. அச்சமயத்தில் யாவரும் இன்னதென்று அறியாது திடுக்கிட்டு நிற்கையில், அதிநிபுணரான ஆசிரியர்,

‘இராமபிரான் தாம் ஒருவராகவே நிர்ப்பயமாகப் பிரபலயுத்தஞ்செய்து சத் துருக்க ளத்தனை பேரையுஞ் சயித்துத் தமது ஆச்சிரமத்துக்கு மீண்டுவர, அவரைச் சீதாதேவி களிப்புடன அணைத்து அவரது இளைப்பைத் தணித் தான்’ என்ற செய்தியை எடுத்துக் கூற, அதுகேட்ட ஆழ்வார ஆனந்த மடைந்து சேனையைத் திருப்பிக் கொண்டு தாமும பிரயாணத்தை நிறுத்தினார்.

அதுமுதல், இராமாயணங்கூறுபவர், எந்தெந்தப்பாகத்தில் இராமனது விஜயபரஸுதாபம் வருகின்றதோ அந்தந்தப்பாகத்தையே வளர்த்தியுரைத்தும், அரக்கராதியரால் இராகவபிரானுக்குத் துன்பம் நோந்த இடங்கனையெல்லாம் சுருக்கியுரைத்தும் வந்தனர். இப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் அந்தக்குரு வேறொருகாரியமிரித்தம் தாம் அவசியமாகப் பிறிதிடஞ்செல்ல வேண்டியவந்த னால், இராமாயணகாலக்ஷேபஞ் சொல்லுதற்குத் தாம் வாராமல் தமது குமா ரரை அனுப்பினார்.

அவா, குலசேகரருடைய இயற்கையை உணராமல், இராவணன் சீதை யையெடுத்துப்போன வ்யஸநகரமான செய்தியை உபநயாஸஞ்செய்ய, அது செவியிற்பட்டவுடனே குலசேகரா மனங்கொதித்து ‘நான் இப்பொழுதே வெருவினாவாகச் சென்று கடல்கடந்து இலங்கையை ிறுப்படுத்தி ராக்ஷஸ ராஜனைப் பந்துமித்திரரோடும் போரில் தொலைத்து எனது அனனையை மீட்டு வருவேன’ என்று சொல்லி எழுந்த ஆயுதங்களை யெடுத்துக்கொண்டு ஸேநா ஸமூஹத்தோடு இலங்கையை நோக்கிப் பிரயாணமானார். அப்பொழுது விண னுலகத்தாரும் மண்ணுலகத்தாரும் இதனைக்கண்டு பெருவியப்புக்கொண்டு ‘இதன்முடிவு என்னாகுமோ?’ என்று பெருங்கவலையோடு பார்த்து நின்றனர். ஆழ்வார் கடலை நீந்தியே கடக்க நிச்சயித்துக் கழுத்தளவினதான தணனீரில் இறங்குகின்ற சமயத்தில், இவரது அனபுகு இடமான இராமமூர்த்தி, இவ ரைத் தடுத்தற்கு வேறுவகை யொன்றும் இல்லாமையைக் கருதி, தாம் நேரிலே சீதைையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு இலகருமணனோடு எதிரில் வந்து நின்று தரிசனத் தந்து, தமதுபோவெற்றியையும் சத்தருவினசத்தையும் தேவியை மீட்டதையும் தெளிவாக்ககூறி, பிறவிப்பேருங்கடலினின்ற கரையேற்றத்துக்கு ஓர் அறிகுறியாகுமாறு இவரைக் கரையேற்றி நகர்னுடசெலுத்திவிட்டு, பின்பு மறைந்தருளினார்.

இப்படி எம்பெருமானுடைய நிவவியசரித்திரங்களைக் கேட்பதில் மிக்க அன்பை யுடையாரான குலசேகரர், புராணங்களிற் கூறப்பட்ட ஸ்ரீரங்கக்ஷேத் திரமகிமையைக்கேட்டு, ‘திருவரங்கத்தைநோக்கிப் பிரயாணப்பட்டுச் செல்லு தலும், அத்திருப்பதிகஞ்ச செல்லவேண்டு மென்ற விருப்பமும், சகலகருமங் களையுந் தொல்கும்’ என்ற தனமையையும், ‘அகமோயிலில் நித்தியவாசஞ் செய்தலும், நம்பெருமானைக் கண்ணாரக்கண்டு களித்தலும், பேரின்பத்தைத் தரும்’ என்ற தகைமையையும் உணர்ந்து, அங்குப்போதற்கு மிக்க குதூகல முடையாராய்ப் பரிவாரங்களோடு புறப்படுபவரானார்.

இவா இவ்விடத்தை விட்டு அவ்விடத்துச்சென்று பெரியபெருமானைச் சேவிப்பாராயின் பின்பு இங்கு மீளுதலரிதென்றும், அங்குத்தானே நித்திய

வாசஞ்செய்யக் கருதிவிடுவ ரென்றும் நினைத்து அந்த யாத்திரையைத் தடுத்துத் தற்கு ஆலோசித்து மந்திரிகள் ஒருபாயஞ்செய்தார்கள்; அது யாதெனில்:— இவா ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை உபசரிப்பதில் மிக்க விருப்பமுள்ளவ ராதலால், அநேக பாகவதர்களை அமைச்சர்கள் வரவழைத்து இவர்முன் செலுத்த, இவர்: ‘அறுபதியிரம் வருஷகாலம் விஷ்ணுவை ஆராதஞ்செய்த பயனும், ஒரு கால் வைஷ்ணவர்களைப் பூசித்த பேற்றுக்கு ஈடாகாது’ என்ற சாஸ்திரமுறை மையை யறிந்தவராதலால், ஸ்ரீரங்கயாத்திரையை நிறுத்தி, வேடாட்சோப சாரத்தோடு திருமாலடியார்களைப் பலவாறு உபசரித்தார். இவ்வாறு இவா திவ்வியதேசயாத்திரை தொடங்கும்பொழுதெல்லாம் மந்திரிகள் மெய்யடியார் களைக் கொணர்ந்துவிட்டுத் தடுத்துவந்தனர். ஆழ்வார் இங்ஙனம் அவர்களை அகங்கனிந்த அன்போடு கொண்டாடிவருகையில், அந்நாடெங்கும் ஸ்ரீவைஷ் ணவாதிரள் மிக்கது.

அரண்மனையினுள்ளும் ஆலோசனைச் சபாமிடப்பதினும் இன்னும் அந்தரங்கமான இடங்களிலும் பாகவதர்கள் எக்காலத்திலுஞ் சிறிதுத் தடையின்றிப் போக்குவரவுசெய்தலையும் தமது அரசன்பக்கல் இவர்கள் வரம்பு கடந்த ஸ்வாதந்தரியம் பாராட்டுதலையும் கண்டு பொருமைகொண்ட மந்திரி கள், இவர்களிடத்துக் குலசேகராகரு வெறுப்பையுண்டாக்கக் கருதினர். இவ்வாறு இருக்கையில், அனைவருங்கொண்டாடத்தக்கஸ்ரீராமநவமிவோதனாவம் வந்தது. அதன்பொருட்டு, தோரணம் நாட்டியும், துவசங்களைக் கட்டியும், வாழைமாங்களை நிறுத்தியும் நகரம் முழுவதும் அலங்கரிக்கப்பட்டது. பின்பு திருக்கோயிலில் அரசசகர், இராமஸூததிகும மன்றும் விக்கிரகரூபமாயுள்ள எம்பெருமானகட்கும் திருமஞ்சனஞ்செய்தற்பொருட்டு அவர்களுடைய திவ்வியாபரணங்களையெல்லாம் களைந்துவைத்தனா. பின்பு வேதகோஷத்தோடும் வாத்தியகோஷத்தோடும் திருமஞ்சனம் நடந்தேறிற்று. அச்சமயத்தில் பாவரும் ஸ்வாமிஸேவையிலே கருத்துஊனறி நிற்கையில், மந்திரிகள், ஒரு நவரத்தின மாஸையைத் திருவாபரணத்திரளிலிருந்து எடுத்து ஒளித்துவைத்திட்டனர். பின்பு பெருமாளுஞ் அலங்காரஞ் செய்யும்பொழுது அவ்வணிகலத்தைக் காணாமல் அர்ச்சகா கவலைபட்டு அரசரிடத்து அறிவிக்க, அதுகேட்டு ஆழ்வார் மனங்கலங்கி மந்திரிகளை அழைப்பித்து ‘கள்வனை விரைவில் தேடிப் பிடியுங்கள்’ என்று கட்டளை யிட்டாரா. அதுவே வியாஜமாக, அவர்கள் ‘இது கொண்டு போனவர் வைணவரேயன்றி வேறு எவரு மல்லர்; இவர்களே எப்பொழுதும் இங்கு எங்கும் தட்டினறித் திரிகின்றவா; பிறனொருவன் புதிய னாகவந்து அஞ்சாது இத்தொழில்செய்யான்’ என்று பாகவதர்மீது அடாப்பழி சுமத்தினர். நாராசம்புக்கதுபோல அக்கடுஞ்சொல் செவிபுகப்பெற்ற ஆழ்வார் அரிபகதர்களின் நற்குணநற்செய்கைகளை நன்றாக அறிந்தவராதலால், அவர் கள்மேற் சற்றும் சங்கைகொள்ளாமல், அவர்களின்மீது குற்றங்கூறின தமது மந்திரிகளையே சுடிந்து ‘வைஷ்ணவசிகாமணிகள் ஒருபோதும் இத்தகைய கடுந் தொழில் நினைத்தலுஞ் செய்யார்; இது திண்ணம்: இதனை உங்கட்கு உறுதிப் படுத்துதற்காக, யானே பிரமாணங்காட்டுவேன்’ என்றுசொல்லி, பாம்பையுள்ளிட்டதொரு குடத்தைச் சபைமுன்பே தருவித்து, ‘ஸ்ரீவைஷ்ணவர்

மனம் மொழி மெய் யென்னுந திரிகாணததாலும் சுத்தராயின், இப்பாம்பு என்னை யாதொன்றுஞ் செய்யாது; இல்லையாயின, இந்நாகம் இப்பொழுதே என்னைத் தீண்டிக் கொல்லுக' என்று சபதஞ்செய்து அககுடத்தினுள்ளே கையிட்டனர். அப்பொழுது, சத்தியத்துக்குக் கட்டுப்படுந் தன்மையதான சாபம் சிறிது கொடுமையும் புரியாது தணிந்திருந்தது. அதுநோக்கி, அமைச்சர்கள், தமது சூழ்ச்சி கிஞ்சித்தம் பலியாதுவிட்டதே யென்று வருத்தமும், தேர்ந்த ஆராய்ச்சியின்றி இங்ஙனம் தவறுசெய்துவிட்டோமே யென்று கழிவிரகமும், இனி நமது கதி என்னொருமோ வென்று பேரச்சமுங் கொண்டு, நடுநடுங்கி, தாமசவாநதிட்ட அந்த ஆபரணத்தை உடனே கொணர்ந்து சமர்ப்பித்து, தாம் அறியாதுசெய்த அப்பெருமபிழையைப் பொறுத்தருளுமாறு பிரார்த்தித்து, ஆழ்வாரது திருவடித்தாமரைகளைச் சரணமடைந்தார்கள். ஆழ்வார் மிக்க பொறுமையுடைய ராதலால் அமைச்சர்கள் பிழையைப் பொறுத்து 'இனி நீவிர் பாகவதர்கட்கு எப்பொழுதும் பணிவிடை செய்வதே, தமது குற்றம்தீரும் வகை' என்று சொல்லிவிட, அவர்கள் அங்ஙனமே அடியவர்க்கு அடியாராய்க் குறிப்பறிந்து குற்றேவலபுரிந்து பேறுபெற்றனர்.

பின்பு குலசேகரா பொய்ம்மைக்கு இடமான அரசாட்சியில் இருத்தற்கு இஷ்டப்படாமல் தமது குமாரனான தருவாதனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துவைத்துத் தாம் திருவரங்கம்பெரியகோயிலுக்குச் சென்று நம்பெருமானைச் சேவித்து, அவ்வழகியமணவாளனையே தனக்கு உரிய மணவாளனாகக் கருதிய தம் திருமகளை அப்பெருமானுக்கே உரியபொருளாகக்கொடுத்து மணஞ் செய்வித்து, பகவத் பாகவத கைங்கரியங்களை விதிமுறை வழுவாது நித்யமுஞ் செய்துகொண்டு அத்திருப்பதியிற் சிலகாலம் இருந்தனர்.

பிறகு மற்றுஞ் சில திவ்யதேசங்கட்கும் யாததிரைசெய்ய எண்ணி, திருவேங்கடம், திருவயோத்தி, தில்லைத் திருச்சித்திரகூடம், திருக்கண்ணபுரம், திருமாலிருஞ்சேலை, திருவிற்றுவக்கோடு முதலிய திருப்பதிகட்குச் சென்று ஆங்காங்கு எழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமானைக் கண்ணாரக்கண்டு சேவித்து, அப்பால், நம்மாழ்வாரது திருவவதாரஸதலமான திருக்கருருகர்க்கு அருகிலுள்ள பிரமதேசமென்னும் ஊரை யடைந்து, அங்கு ஸ்ரீராஜகோபாலஸ்வாமி சந்நிதியிற் சிலகாலம் திருத்தொண்டு செய்துகொண்டிருந்து, தமது அறுபத்தேழாவது பிராயத்திற் பரமபதமடைந்தனர்.

இவர் எம்பெருமானை அனுபவிக்கும்போது அவ்வதுபவத்தாலாகிய ஆனந்தம் உளளடங்காமையால் அது யாவாக்கும் புலப்படுமாறு அருளிச்செய்த திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் - முதந்தமலை யென்னும் வடநூலும், பெருமாள் திருமொழி யென்னுந் தமிழ் நூலுமாம். இவற்றால் இவா வடமொழி தென்மொழி யிரண்டிலும் வல்லவரென விளங்கும்.

“அரசமர்ந்தானடிசூடு மரசையல்லா லரசாக வெண்ணென் மற்றரசு தானே” என்று கோவிந்தபாதாரவிந்தத்தைச் சிரமேற் கொள்ளுதலையே கிரீ

டாபிஷேகமாகப் பாவிககின்ற இவர் பெருமானுடைய [இராமபிரானுடைய] இன்ப துன்பங்களைத் தமது சுகதுக்கங்களாகக் கருதியதனால், இவர்க்கு, 'பெருமாள்' என்றும் ஒருபெயர் வழங்கும்.

இவ்வாழ்வார் "செடியாய வல்லினைகள் தீர்க்குந் திருமாலே, நெடியானே வேங்கடவா நீங்கோயிலிள்வாயில், அடியாரும் வானவரும் அரம்பையரும் கிடந்தியங்கும், படியாய்க்கிடந்து உன்பவளவாய் காண்பேனே" என்று வேண்டியமைபற்றி விஷ்ணுவாலயங்களில் கோயிலினுள் வாயிற்படி 'குலசேகரன்படி' என்று இவாபெயரையிட்டு வழங்கப்படும்.

கு ல சே க ர ா ழ் வ ா ர்.

அஞ்சனமாமலைப்பிறவி யாதரித்தோன் வாழியே

அணியரங்கர் மணத்தூணை யடைந்தாய்ந்தோன் வாழியே
வஞ்சிகரநதன்னில் வாழ்வந்தோன் வாழியே

மாசிதனிற் புனர்பூசம் வந்ததிததான் வாழியே
அஞ்சலெனக் குடப்பாம்பி லங்கையிட்டான் வாழியே

அநவரத பிராமகதை யநுருமவன் வாழியே
செஞ்சொல்மொழி நூற்றஞ்சம் செப்பினான் வாழியே
சேரலர்கோன் செங்மலத் திருவடிகள் வாழியே.

குலசேகரப்பெருமாள் அருளிச்செய்த பெருமாள் திருமொழி.

தனியன்கள்.

(† உடையவர் அருளிச்செய்தது.)

இருவிகற்பநேரிசை வேண்பா.

இன்னமுதழுட்டுகேன் இங்கேவாபைங்கிலியே ! *
தென்னரங்கம்பாடவல்லசீர்ப்பெருமாள் * —பொன்னஞ்
சிலைசேர்நுதலியர்வேள்சேரலர்கோன் * எங்கள்
குலசேகரனென்றேகூறு.

(மணக்கால்நம்பி அருளிச்செய்தது.)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆரம்ம்கெடப்பரனன்பர்கொள்ளாரென்று * அவர்களுக்கே
வாரங்கொடுகுடப்பாம்பிற்கையிட்டவன் * மாற்றலரை
வீரங்கெடுத்தசெங்கோல்கொல்காவலன்வில்லவர்கோன் *
சேரன்குலசேகரன்முடிவேந்தர்சிகாமணியே.

க - ஆந் திருமொழி—இருளிரியச்சுடர்மணிகள்.

[புரீரங்கநாதனது ஸேவையை ஆஸம்ஸித்தல்.]

எண்சீர்க்குழிநேடிபடியாசிரிய விருத்தம். (பந்துவராளிராகம் - ஆதிதாளம்.)

இருளிரியச்சுடர்மணிகள் இமைக்கும்நெற்றி
இனத்துத்தியணிபணம் ஆயிரங்களார்ந்த *
அரவரசப்பெருஞ்சோதி அனாதனென்னும்
அணிவிளங்கும் உயர்வெள்ளையணையமேவி *
திருவரங்கப்பெருநகருள்தெண்ணீர்ப்பொன்னி
திரைக்கையால் அடிவருட்பள்ளிகொள்ளும் *
கருமணியைக்கோமளத்தைக்கண்டுக்கொண்ம் என்
கண்ணினை உள்ளன்னுகொலோகளிக்கும்நாளே ? (க)

† மணக்கால்நம்பி அருளிச்செய்த தெனக் கூறுவாரு முளர்.

கசுக பெருமாஸ்திருமோழி—க - தி. இருளிரியச்சுடர்மணிகள்.

வாயோரீரைஞ்ஞாறுதுகங்களார்ந்த
வலையுடம்பினமுலநாகம்உமிழ்ந்தசெந்தி *
வீயாகமலாசசென்னிவிதானமேபோல்
மேனமேலுயமிகளங்கும்பரந்ததன்கீழ் *
காயாம்பூமலாபபிறங்கலன்னமாலேக்
கடியரங்கததரவணையில்பள்ளிகொள்ளும் *
மாயோனைமணததூணைபறறிநின்று என்
வாயாரஎன்றுகொலோவாழ்த்தும்நாளே ? (உ)

எம்மாண்டினபன்னாங்குநாவினாலும்
எடுததேத்திரிரண்டுமுகமும்கொண்டு *
எம்மாடும் எழிறகண்களெட்டினோடும்
தொழுதேத்தி இனிதிறைஞ்சநின்ற * செம்பொன்
ஆம்மானதனமலாக்கமலக்கொபழுத்தோன்ற
அனியரங்கததரவணையில்பள்ளிகொள்ளும் *
ஆம்மானதனடியிணைக்கீழ்அலர்களிட்டு அங்கு
அடியவரோடுஎன்றுகோலோஅணுகும்நாளே ? (ங)

மாவினைவாய்பிளந்துகந்தமாலே வேலை
வண்ணனைஎன்கண்ணனை * வன்குன்றமேந்தி
ஆவினைஅன்றுய்யக்கொண்டஆயரேற்றை
அடராகள்தந்தலைவனைஅந்தமிழினின்பப்
பாவினை * அவ்வடமொழியைப் பற்றற்றார்கள்
பயிலரங்கததரவணையில்பள்ளிகொள்ளும் *
கோளனைநாவுறவழுத்தின்தன்கைகள்
கொய்மமலாநாய்என்கொலோகூப்பும்நாளே ? (ச)

இணையில்லாஇனனிசையாழ்கெழுமி இன்பத்
தும்புருவுநாரதனுமஇறைஞ்சியேதத *
துணையில்லாததொனமறைநூல்தோத்திரத்தால்
தொனமலாக்கணயனவணங்கியோவாதேதத *
மணிமாடமாளிகைகள்மல்கு செல்வ
மதளரங்கததரவணையில்பள்ளிகொள்ளும் *
மணிவண்ணனம்மாளைக்கண்டுகொண்டு என்
மலர்ச்சென்னிஎன்கொலோவணங்கும்நாளே ? (ரு)

அளிமலர்மேலயரைநிநதிரனோடு ஏனை
 அமரர்கள் தம்குழுவுமஅரமபையரும்மற்றும் *
 தெளிமதிசேர்முனிவர்கள் தமகுழுவும் முநதித
 திசைதிசையில்மலர் தூவிசசென்றுசேரும் *
 களிமலர்சேர்பொழிலரங்கத்தூஉரகமேறிக்
 கண்வளரும்சுடல்வண்ணர்கமலக்கண்ணும் *
 ஒளிமதிசேர் திருமுகமுமகண்கொண்டு என்
 உள்ளம்மிகளன்றுகொலோஉருகும்நாளே ? (௬)

மறந்திகழும்மனமொழி ததுவஞ்சமாற்றி
 † ஐம்புலன்களடக்கிஇடர்ப்பாரத்துன்பம்
 துறந்து * இருமுப்பொழுதேத்திளல்லையில்லாத்
 தொன்னெறிக்கண் நிலைநின்றதொண்டரான *
 அறந்திகழும்மனத்தவர்தம்கதியைப் பொன்னி
 யணியரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும் *
 நிறந்திகழும்மாயோனைக்கண்டு என்கண்கள்
 நீர்மல்களன்றுகொலோநிற்கும்நாளே ? (௭)

கோலார்நதநெடுஞ்சார்ங்கம்கூனற்சங்கம்
 கொலையாழிசொநெதண்டெசொற்றொள்வாள் *
 காலார்ந்தகதிககருடனென்னும் வென்றிக்
 கும்பறவைஇவையனைத்தும்புறஞ்சூழ்காபப *
 சேலார்நதநெடுங்கழனிசோலைசூழ்ந்த
 திருவரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும் *
 மாலோனைக்கண்டு இன்பஞ்ஞகலவியெய்தி
 வல்வீனையென்னன்றுசொலோவாழும்நாளே ? (௮)

தூராதமனக்காதல்தொண்டர் தங்கள்
 குழாம்குழுமித திருப்புகழ்கள் பலவும்பாடி *
 ஆராதமனக்களிப்போடு அழுதகண்ணீர்
 மழைசோர நினைந்துருகியேத்தி * நாளும்
 சீரார்ந்தமுழுவோசைபரவைகாட்டிம்
 திருவரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும் *
 போராழியம்மாளைக்கண்டு துள் ளிப்
 பூதலத்தில்தென்றுகொலோபுரளும்நாளே ? (௯)

கசஅ பெருமாள் திருமொழி—உ - தீ. தேட்டருந்திறல்.

❧ வன்பெருவானகமுய்ப அமரநுய்ய
மண்ணுய்யமண்ணுலகில்மனிசநுய்ய *
தன்பமிசுதுயரகல அயர்வொன்றில்லாச்
சுகம்வளர அகமகிழும் தொண்டர்வாழ *
அன்பொடுதென் திசைநோக்கிப்பள்ளிகொள்ளும்
அணியரங்கன் திருமுற்றத்து * அடியார் தங்கள்
இன்பமிசுபெருங்குழுவுகண்டி யானும்
இசைநதுஉடனே என்றுகொலோ இருக்கும்நாளே ? (க௦)

❧ திடர்விளங்குகரைப்பொன்றிநடுவுபாட்டுத
திருவரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும் *
சுடல்விளங்குகருமேனியம்மானதனைக்
கண்ணரக்கண்டிகக் கும்காதலதன்னால் *
குடைவிளங் குவிறல்தானைக்கொற்றவொள்வாள்
கூடலாகோனகொடைக்குலசேகரன்சொற்செய்த *
நடைவிளங்குதமிழ்மலைபதமுவல்லார்
நலநதிகழ்நாரணனடிக்கீழ்நண்ணுவாரே. (க௧)

அடிவரவு :—இருள் வாய எம்மாண்பின மாவினை இணை அளிமறம்
கோல் தூராத வன்பெரு திடர் தேட்டி.
குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே ஞானம்.

உ - ஆந திருமொழி - தேட்டருந்திறல்.

[அரங்கனடியாரது அடிமைத்திறத்தில் ஈடுபதே.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியாவிருந்தம். (ஸ்ரீராகம் - ௩ பகநாளம்)

❧ தேட்டருந்திறலதேனினைத தென்னரங்கனை * திருமாதுவாழ்
வாடடமில்வனமாலேமார்வனைவாழ்த்தி மால்கொள்சிறந்தையராய் *
ஆட்டமேனியலந்தழைத்து அயர்வெப்தும்மெய்யடியார்கள்தம் *
சுட்டம்கண்டிடக்கூடுமேல் அதுகாணும்கண்பயனாவதே. (க)

தோடுலாமலர்மங்கை தோளிணைதோய்ந்ததும் * சுடர்வானியால்
ஈடுமாமரம்செற்றதும்நிரைமேய்த்ததும் இவையேநினைந்து *
ஆடிப்பாடி அரங்கவோ ! என்றழைக்கும்தொண்டரடிப்பொடி
ஆடாமல்பெறில் * கங்கைநீர்க்குடைந்தாடும்வேட்கை என்னாவதே ?

ஏறடர்த்ததும் ஏனமாய்நிலம்கீண்டதும் முன்னிராமனாய் *
மாறடர்த்ததும் மண்ணாளநததும் சொல்லிப்பாடி * வண்பொன்னிப்பே
ராறுபோல்வரும் கண்ணீர்கொண்டு அரங்கன்கோயில்திருமுற்றம் *
சேறுசெய்தொண்டர்சேவடிச்செழுஞ்சேறு எனசென்னிக்கணிவனே.

தோய்த்ததணதயிர்வெண்ணெப்பா லுடனுண்டலும் உடனறையச்சிகண்டு *
ஆர்த்ததோளுடைஎமபிரான் எனனரங்கனுக்கு அடியார்களாய் *
நாததழும்பெழநாரணவென்றழைத்து மெய்தழம்பத்தொழுது
ஏத்தி * இனபுறும்ம்தொண்டர்சேவடி ஏத்திவாழ்த்துமென்றெஞ்சமே.

மெய்சிலைக்குரலேற்றெருதகமிறுததுப போரரவிராததகோன *
செய்சிலைச்சுடர்குழொளித திண்ணாமாதிள்தென்னரங்கனும் *
மெய்சிலைக்கருமேகமொன்று தமநெஞ்சிலின்று திகழப்போய் *
மெய்சிலிரப்பவர்தம்மையே தீனைநது எனமனம்மெய்சிலிரககுமே. (இ)

ஆதியநதமனநதமறுபுதமான வானவாதமபிரான் *
பாதமாமலா குழிமபத்தியிலாத பாவிசுளைய்நதிட *
நீதிநென்னெறிகாட்டி என்குமதிரிநது அரங்கனெனமமானுக்கே *
காதல்செய்தொண்டாக்குப்பிறப்பிலும் காதலசெய்யுமஎன்றெஞ்சமே.

காரினம்புரைமேனிநறகதிர முததவெண்ணகைச்செய்யவாய் *
ஆரமார்வனரங்கனெனனும் அருமபெருஞ்சுடரொன்றினை *
சேரும்நெஞ்சினராகிச சோநதுசுகிந்திழிநதகண்ணீர்களால் *
வாரநிற்பவர்தாளினைக்கு ஒருவாரமாகுமஎன்றெஞ்சமே. (எ)

மாலையுற்றகடல்கிடநதவன வண்டிகெண்டிறறுநதுழாய் *
மாலையுற்றவரைபபெருநதிருமா லனை மலாக்கண்ணனை *
மாலையுற்றெழுநதாடிப்பாடித திரிநதுஅரங்கனெனமானுக்கே *
மாலையுற்றிமெதொண்டாவாழ்வுக்கு மாலையுற்றதுஎன்றெஞ்சமே. (அ)

மொய்த்துக்கண்பனிசோரமெய்களசிலிப்ப ஏங்கியினை ததுநின்று *
எய்த்துக்கும்பிடுநட்டமிடெழுநது ஆடிப்பாடியிறைஞ்சி * என்
அதனசசனரங்கனுக்கு அடியார்களாகி * அவனுக்கே
பித்தராமவாபித்தரல்லாகள் மறையார்முற்றமபித்தரே. (க)

அல்லிமாமலாமங்கைநாதன அரங்கன்மெய்யடியார்கள்தம் *
எல்லையிலடிமைத்திறத்தினில எனறும்மேவுமனததனும் *
கொலலிகாவலனகடல்நாயகன ிகாழிக்கோனகுலசேகரன *
சொல்லினின் தமிழ்மலைவல்லவர் தொண்டர்தொண்டாகளாவரே. (க௦)

அடிவாவு:—தேட்டு தோடு ஏறு தோய்த்த பொய் ஆதி காரினம்

மலை மொய்த்து அல்லி மெய்

துலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

கரு0 பெருமாஸ்திருமொழி—௩ - தி. மெய்யில்வாழ்க்கையை.

௩ - ஆத் திருமொழி - மெய்யில் வாழ்க்கையை.

[ஆழ்வார் ரங்கநாதபக்தராய் உலகத்தாரோடு தாம்சேராமை.]

கலிவிருத்தம். (ஸௌராஷ்டிரராகம் - அடநாளம்.)

ஐ மெய்யில்வாழ்க்கையை மெய்யெனக்கொள்ளும் * இவ்
வையநதன்னொடும் கூடுவதில்லையான் *
ஐயனே! அரங்கா! என்று அழைக்கின்றேன் *
மையல்கொண்டொழிந்தேன் எந்தனமாலுக்கே. (க)

நூலினேரிடையார்திறததே நிறகும் *
நூலந்தன்னொடும் கூடுவதில்லையான் *
ஆலியா அழையா அரங்கா! என்று *
மாடுமொழிந்தேன் எந்தனமாலுக்கே. (உ)

மாரனார்வரிவெஞ்சுலைக்கு ஆட்செய்யும் *
பாரினாரொடும் கூடுவதில்லையான் *
ஆரமார்வன் அரங்கன் அனநதன் * நல்
நாரணன் நாகநதகன்பித்தனே. (ஈ)

உண்டியே உடையே உந்தோடும் * இம்
மண்டலதொடும் கூடுவதில்லையான் *
அண்டலானன் அரங்கன் * வன்பேய்முலை
உண்டவாயனதன் உன்மததன்காண்மினே. (ச)

திதில்நன்னெறிநிற்க அல்லாஅசெய் *
நீதியாரொடும் கூடுவதில்லையான் *
ஆதிஆயன அரங்கன் * அநதாமரைப்
பேதைமாமணவாளன்தன் பித்தனே. (ரு)

எம்பரததரல்லாரொடும் கூடலன் *
உம்பர்வாழ்வை ஒன்றாகச்சுருதிலன் *
தம்பிரான் அமராக்கு * அரங்கநகர்
எம்பிரானுக்கு எழுமையும்பித்தனே. (சு)

எத்திறத்திலும் யாரொடும் கூடும் * அச்
சித்தநதனைத்தவிர்த்தனன் செங்கண்மால் *
அத்தனே! அரங்கா! என்று அழைக்கின்றேன் *
பித்தனொழிந்தேன் எம்பிரானுக்கே. (எ)

பேயரே எனக்குயாவரும் * யானும்ஓர்
பேயனேளவாகும் இதுபெரியென ! *
ஆயனே ! அரங்கா ! எனறு அழைக்கின்றேன் *
பேயனாயொழிந்தேன மெபிரானுக்கே. (அ)

அங்கையாழி அரங்கனடியினை *
தங்குகின்றதைத் தனிப்பெருமபித்தனாய் *
கொங்காகோன குலசேகரனசொன்னசொல் *
இங்குவல்லவர்கு ஏதமோனறில்கையே. (க)

அடிவரவு:—மெய் நூல் மாறா உண்ட தீநில எம்பரத்தர் எத்திறத்
திலும் பேயரே அங்கை ஊன

குலசேகரப்பெருமான் திருவடிகளே சரணம்

சு - ஆந் திருமொழி - ஊனேறு.

[ஆழ்வார் திருவேங்கடமலையிற்பிறத்தலை அவாவுதல்.]
நரவுகொச்சக்கலிப்பா. (தந்யாசிராகம் - திருபுடைதாளம்)
ஊனேறுசெல்வதது உடற்பிறவியான்வேண்டேன் *
ஆனேறேழ்வெனறான அடிமைத்திறமல்லால் *
கூனேறுசங்கமிடத்தான்தன வேங்கடதது *
கோனேரிவாமும் குருகாய்ப்பிறப்பேனே. (க)

ஆனாசெல்வதது † அரம்பையாகந்தருழ *
வானாநாமசெல்லமும மண்ணரசுமயானவேண்டேன் *
பேனாபுருசோலைத் திருவேங்கடசகனையில் *
புனாய்ப்பிறக்கும் விதிபுடையெனவேனே. (உ)

பின்னிட்டசடையாஹம் பிரமனும்இந்திரனும் *
துன்னிட்டுபுகவரிய வைகுந்தநீள்வாசல *
பின்வட்டச்சுடராழி வேங்கடக்கோன்தானுமிழும் *
பொனவட்டில்பிடிதது உடனேபுகப்பெறுவெனவேனே. (ங)

ஒண்பவளவேலைபுலவு தண்பாற்கடலுள் *
சுண்துயிலும்மாயோன் கழலிணைகள்சாண்பதற்கு *
பண்பகருமவண்டினங்கள் பண்பாடும்வேங்கடதது *
செண்பகமாயிநிற்கும் திருவுடையெனவேனே. (ச)

† 'அரம்பையர் கடற்குழ' என்றும் பிரிப்பர்.

கப்பமதயானைக் கழுத்தசத்தின்மேலிருந்து *
 இனபமரும்செல்வமும் இவ்வரசுமயான்வேண்டேன் *
 எம்பெருமான் ஈசன எழில்வேங்கடமலைமேல் *
 † தம்பகமாய்நிற்கும் தவமுனையெனவேனே. (டு)

மின்னனையநுண்ணிடையார் உருப்பசியும்மேனகையும் *
 அன்னவர்தம்பாடலொடும் ஆடலவைஆதரியேன் *
 தென்னலெனவண்டினங்கள் பண்பாடும்வேங்கடத்துள் *
 அன்னனையபொற்குடமாம் அருந்தவததெனவேனே (சு).
 வானாளுமாமதிபோல் லெண்குடைக்கீழ் * மன்னவர்தம்
 கோனாகவீற்றிருநது கொண்டாடுமசெல்வறியேன் *
 தேனாபூளுசோலைத் திருவேங்கடமலைமேல் *
 கானூராய்பபாயும் கருததுனையெனவேனே. (எ)

பிறையேறுசடையானும் பிரமனும்இந்திரனும் *
 முறையாய்பெருவேளவிக் குறைமுடிப்பான்மறையானான் *
 வெறியார்தண்சோலைத் திருவேங்கடமலைமேல் *
 நெறியாய்க்கிடக்கும் நிலையுனையெனவேனே. (அ)

செடியாயவல்லினைகள் தீரக்கும்திருமாலே *
 நெடியானே! லேங்கடவா ! நின்கோயிலின் ‡ வாசல் *
 அடியாரும்வானவரும் அரம்பையரும்கிடந்தியங்கும் *
 படியாய்க்கிடந்து உன்பட ளவாய்காண்பேனே. (ஆ)

உம்பரு லகாண்டு ஒருகுடைக்கீழ் * உருப்பசிதன்
 அம்பொற்கலையல்குல் பெற்றாலும்ஆதரியேன் *
 செப்பவளவாயான் திருவேங்கடமென்னும் *
 எம்பெருமான்பொன்மலைமேல் ஏதேனுமாவேனே. (க)

மன்னியதண்சாரல் வடவேங்கடத்தான்தன் *
 பொன்னியலும்சேவடிகள்காண்பான் புரிந்திறைஞ்சி *
 கொன்னிலும்சூர்வேல் குலசேகரன்சொன்ன *
 பன்னியநூல்தமிழ்வல்லார் பாங்காயபத்தர்களே. (கக)

அடிவரவு:—ஊன் ஆதை பின்னிட்ட ஒண் கம்பம் மின் வான் பிறை
 செடி உம்பர் மன்னிய தரு.

தலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

பெருமாஸ்திருமொழி—௩ - தி. தருதுயரந்தடாயேல். கருந

௩ - ஆந் திருமொழி - தருதுயரந்தடாயேல்.

—❖❖❖—

[† விறுவவக்கோட்டம்மான்விஷயம்: ஆழ்வார் தமது
அந்நயகதித்வத்தைத் தெரிவித்தல்.]

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா. (சங்கராபரணாகம் - நுபகதாளம்.)

தருதுயரந்தடாயேல் உன்சரணல்லாஸரணில்லை *
விரைகுழுவும்மலர்ப்பொழில்சூழ் விறுவவக்கோட்டம்மானே ! *
அரிசினததாலான்றதாய் அகற்றிடினும் * மற்றவன் தன்
அருள்நினைநதேயடும் குழவியதுவேபோன்றிருந்தேனே. (க)

கண்டாரிகழ்வனவே காதலன்தான்செய்திடினும் *
கொண்டானையல்லால் அறியாக்குலமகன்போல் *
விண்ணோய்மதிள்புடைசூழ் விறுவவக்கோட்டம்மா ! * நீ
கொண்டாளாயாகிலும் உன்குரைகழலேகூறுவனே. (உ)

மீன்னோக்கும்மீள்வயல்கூழ் விறுவவக்கோட்டம்மா ! * என்
பால்கோக்காயாகிலும் உன்பற்றல்லாப்பற்றிலேன *
தான்கோக்காது எததுயர்மசெய்திடினும் * தார்வேநதன்
கோல்கோக்கொழும் குடி போன்றிருந்தேனே. (ங)

வாளாலஅறுததுசகடினும் மருததுவன்பால் *
மாளாதகாதல் நோயாளன்போல் * மாயததால்
மீளாததுயர்தரினும் விறுவவக்கோட்டம்மா ! * நீ
ஆளாஉன்தருளே பார்ப்பன் அடியேனே. (ச)

வெங்ஈண்டின்களிரடாததாய் ! விறுவவக்கோட்டம்மானே ! *
எங்குப்போய்உய்கேன் ? உன்னிணையடியே அடையல்லால் *
எங்கும்போய்க்கரைகாணாது எறிகடீலவாய்மீண்டேயும் *
வங்கத்தினகூம்பேறும் மாபபறவைபோன்றேனே. (ரு)

செநதழிலவநது அழலைச்செய்திடினும் * செங்கமலம்
அநதரம்சோவெங்கதிரோற்கல்லால் அலராவால் *
வெந்துயர்வீட்டாவிடினும் விறுவவக்கோட்டம்மா ! * உன்
அந்தமில்சீர்க்கல்லால் அகம்குழையமாட்டேனே. (சு)

எத்தனையும் ‡ வான்மறந்தகாலத்தும் பைங்கூழ்கள் *
மைததெழுந்தமாழுகிலேபார்த்திருக்கும் மற்றவைபோல் *
மெய்ததுயர்வீட்டாவிடினும் விறுவவக்கோட்டம்மா ! * என்
சித்தம்மிகஉன்பாலே வைப்பன் அடியேனே. (ஊ)

† 'விறுவவக்கோடு' எனக் கூறுவாரு முளர். ‡ 'வான்வறந்த' என்றும் பாடம்.

தொக்கிலங்குயாறெல்லாம் பரந்தோடி * தொடுகடலே
புக்கன்றிப்புறம்நிற்கமாட்டாத மற்றவைபோல் *
மிக்கிலங்குழுகில்நிறததாய் ! விற்றுவக்கோட்டம்மா ! * உன்
புக்கிலங்குசீரல்லால் புககிலனகாண்புண்ணியனே ! (அ)

நின்னையேதான்வேண்டி நீளசெல்வம்வேண்டாதான்
தன்னையே * தானே வண்டும செல்வம்போல், மாயததால் *
மின்னையேசேர்திகிரி விற்றுவக்கோட்டம்மா ! *
நின்னையேதான்வேண்டி நிறபன அடியேனே. (ஆ)

ஐ விற்றுவக்கோட்டம்மா ! நீவேண்டாயேயாயிடினும் *
மற்றாரும்பற்றிலே நென்று அவனைததாள்நயநத *
கொற்றவேல்தாணைக் குலசேகரன்சொன்ன *
நற்றமிழ்பததும்வல்லார் நண்ணுநரகமே. (க)

அடிவாவு:—தரு கண்டார் மீன் வாளால் வெங்கண் செந்தழல் எத்தனை
தொக்கு நின்னை விற்றுவக்கோடு ஏர்.

குலசேகரப்பெருமாள் கிருவடிகளே 'சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி - ஏர்மலர்ப்பூங்குழல்.

—❖❖❖—

[ஆய்ச்சியர் ஊடி அமலனை எள்கியுரைத்தல்.]

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிநீந்தம். (செஞ்சுருட்டிராகம் - ஆதிதாளம்.)

ஐ ஏர்மலர்ப்பூங்குழலாயாமாதர்
எனைபலருள்ள இவ்வூரில் * உன்தன்
மார்வுதழுவுதற்குஆசையினமைஅறிநதநிறதே
உன்தனபொய்யைக்கேட்டு *
கூர்மழைபோல்பனிக்கூதலெய்திக்
கூசிருங்குயமுனையாற்றில் *
வார்மணற்குன்றில்புலரநின்றேன்
வாசுதேவா ! உன்வரவுபார்ததே. (க)

கெண்டையொண்கண்மடவாரொருத்தி
கிழைபகத்துததயிர்கடையக்
கண்டு * ஒல்லேநானும் டைவனென்று
+ எள்ளிழியைவிழிததுப்புக்கு *

பெருமாள் திருமொழி—கூ - தி. ஏர்மலர்ப்பூங்குழல்.

கருநூ

வண்டமர் பூங்குழல்தாழ்ந்துலாவ

வாள்முகமவேர்ப்பச்செவ்வாய்துடிப்ப *

தண்தயிர்நீகடைந்திட்டவண்ணம்

தாமோதரா ! மெய்யறிவன்நானே.

(௨)

கருமலர்க்கூந்தலொருத்திதன்னைக்

கடைக்கணித்து * ஆங்கேஒருத்திதன்பால்

மருவிமனம்வைத்துமற்றொருததிக்குஉரைத்து

ஒருபேதைக்குப்பொய்குறித்து *

புரிசூழல்மங்கையொருததிதன்னைப்

புணர்நி அவளுக்கும்மெய்யனல்லை *

மருநிறுத்தாய் ! உன்வளர்த்தியூடே

வளர்வின்றதால்உன் தன்மாயைதானே.

(௩)

தாய்முலைப்பாலில் அமுதிருக்கத

தவழ்ந்துதளர்நடையிட்டுச்சென்று *

பேய்முலைவாய்வைத்துநஞ்சையுண்டு

பித்தனென்றேபிறரேசநின்றாய் *

ஆய்மிகுகாதலோடுயானிருப்ப

யான்விடவந்தனன் தூதியோடே *

நீமிகுபோகத்தைநன்குகந்தாய்

அதுவும்கூடேகோரம்புக்கேற்குமன்றே.

(௪)

மின்றொத்த நுண்ணிடையானைக்கொண்டு

வீங்கிருள்வாய்என் தன்னிதியூடே *

பொன்றொத்தவாடைகுக்கூடலிட்டுப்

போகின்றபோதுநான்கண்டுநின்றேன் *

கண்ணுற்றவனை நீகண்ணலிட்டுக்

கைவிளிக்கின்றதும்கண்டேநின்றேன் *

என்னுக்குஅவனை விட்டுஇங்குவந்தாய் ?

இன்னம்அங்கேநடநம்பி ! நீயே.

(௫)

மற்பொருதோளுடைவாசுதேவா !

வல்வினையேன்துயில்கொண்டவாறே *

இற்றையிரவிடையேமத்துளன்னை

இன்னனைமேலிட்டகன்றுநீபோய் *

கடுக பெருமாள் திருமொழி—கூ - தி. ஏர்மலர்ப்பூங்குழல்.

அற்றையிரவுமூர்ச்சிற்றைநாளும்
அரிவையரோடும் அணைநதுவந்தாய் *
எற்றுக்குநீஎன்மருங்கில்வந்தாய் ?
எம்பெருமான் ! நீயெழுந்தருளே.

(கூ)

பையரவின்னணைப்பள வியினாய் !
பண்டையோமல்லோம்நாம் * நீயுக்கும்
மையரியொண்கண்ணினாரும்ல்லோம்
வைகைஎம்சேரிவரவொழிநீ *
செய்யவுடையும்திருமுகமும
செங்கனிவாடிமகுழலும்கண்டு *
பொய்யொருநாள்பட்டதேயமையும்
புள்ளுவமபேசாதேபோகும்பி !

(எ)

என்னைவருகவெனக்குறித்திட்டு
இனமலர்முல்லையின்பந்தர்நீழல் *
மன்னிஅவனை பபுணரப்புகு
மற்றென்னைக்கண்டுஉழறநெகிழ்ந்தாய் *
பொன்னிறவாடையைக்கையில்லாங்கிப்
பொய்யச்சம்காட்டிநீபோதியேலும் *
இன்னம்என்சையகததுளங்கொருநாள்
வருதியேல் என்சினமதீர்வன்நானே.

(அ)

மங்கலநல்வனமாலேமாவிலங்க
மயில்தழைப்பிலிருடி *
பொங்கிளவாடை அரையில்சாததிப
பூங்கொத்துக்காடில்புணரப்பெய்து *
கொங்குநறுங்குழலார்களோடு
குழைநதுகுழலிணிதூதிவந்தாய் *
எங்களுக்கேஓருநாள்வந்தூத
உன்குழலின்னிசைபோதராதே.

(கூ)

அல்லிமலர்ததிருமங்கைகேள்வன்தன்னை
நயந்துஇளவாய்ச்சிமார்கள் *
எல்லிப்பொழுதினில்ஏமத்தூடி
எள்கியுரைத்ததஉரையதனை *

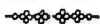
பெருமாஸ்திருமொழி—எ - தி. ஆலைநீள்கரும்பு. கருள

கொல்லிரகர்க்கிறைகூடற்கோமான்
குலசேகரன் இன்னிசையில்மேனி *
சொல்லியஇன் தமிழ்மாலைபததும்
சொல்லவல்லார்க்குஇல்லைதுன்பநதானே. (க0)

அடிவரவு:—ஏர் கெண்டை கரு தாய் மின் மற்பொரு பை என்னை
மங்கலம் அல்லி ஆலை.

குலசேகராப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆந் திருமொழி - ஆலைநீள்கரும்பு.

[கண்ணனது பாலசேஷ்டிதங்களைக் காணப்பெருத
தேவகியின் புலம்பல்.]

எண்கீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிரந்தம் (கேதாரகொளராகம்-அடதாளம்.)

ஆலைநீள்கரும்பன்னவன்தாலோ
அம்புயததடங்கண்ணினன்தாலோ *
வேலைநீர்நிறத்தனவன்தாலோ
வேழப்போதகமன்னவன்தாலோ *
ஏலவார்குழலெனமகன்தாலோ
என்றெனறுஉன்னைஎன்வாயிடைநிறைய *
தாலொலித்திடும்திருவினையில்லாத
தாயரில்கடையாயினதாயே. (க)

வடிக்கொளஞ்சனமெழுதுசெம்மலர்க்கண்
மநவிமேலினிதொன்றினைநோக்கி *
முடக்கிசசேவடிமலாச்சிறுகருந்தாள்
பொலியுமரீர்முடிற்குழியேபோல *
அடக்கியாரச்செஞ்சிறுவின்ததும்
அங்கையோடுஅணைந்துஆனையிற்கிடந்த *
கிடக்கைகண்டிடப்பெற்றிலன்அநதோ !
கேசவா ! கெடுவேனகெடுவேனே. (உ)

முந்தைநன்முறையன்புடைமகளிரா
முறைமுறைதந்தமகுறங்கிடையிருத்தி *
எந்தையே ! எந்தன்குலப்பெருஞ்சுடரே !
எழுமுகில்கணத்தெழில்கவரேறே ! *

உந்தையாவனென்றுரைப்ப நினைச்செங்கேழ்
 விரலினும்கடைக்கண்ணினும்காட்ட *
 நந்தன்பெற்றனநல்லினையிலலா
 நங்கன்கோன்வசுதவன்பெற்றிலனே.

(ங)

கனிநிலாவெழில்மதிபுரைமுகமும
 சுண்ணனே ! திண்கைமார்வும்திண்தோளும் *
 தளிர்மலர்க்கருங்குழல்பிறையதுவும்
 தடங்கொள் தாமரைக்கண்களும்பொலிந்த *
 இளமையின்பத்தைஇன்றுஎன்தன்கண்ணால்
 பருகுவேற்குஇவள்தாயெனநினைந்த *
 அளவில்பிள்ளைமையின்பததையிழந்த
 பாணியேனெனதாவிநில்லாதே.

(ச)

மருவும்நின்றிருநெற்றியில்சட்டியசைதர
 மணிவாயிடைமுத்தம்
 தருதலும் * உன்தன்தாதையைப்போலும்
 வடிவுகண்டுகொண்டெள்ளம்எக்குளிர *
 விரலிச்செஞ்சிறுவாயிடைச்சேர்த்து
 வெகுளியாய்நின்றிரைக்கும்அவ்விரையும் *
 திருவிலேன்ஒன்றும்பெற்றிலேன் எல்லாம்
 தெய்வநங்கையசோதைபெற்றாளே.

(ரு)

தண்ணந்தாமரைக்கண்ணனே ! கண்ணா !
 தவழ்ந்தெழுந்ததளர்ந்ததோர்நடையால் *
 மண்ணில்செம்பொடியாடிவந்து என்தன்
 மார்வில்தன்னிடப்பெற்றிலேன்அந்தோ ! *
 வண்ணச்செஞ்சிறுகைவிரலினைத்தும்
 வாரிவாய்க்கொண்டஅடிசிலின்மிச்சில் *
 உண்ணப்பெற்றிலேன் ஓ ! கொடுவியேயன்
 என்னைஎன்செய்யப்பெற்றதுஎம்மோயே !

(சு)

குழகனே ! என்தன்கோமளப்பிள்ளாய் !
 கோவிந்தா ! என்குடங்கையில்மன்னி *
 ஒழுகுபேரெழிவிளஞ்சிறுதளிர்போல்
 ஒருகையால்ஒருமுலைமுகமநெருடா *

மழலைமென்னகையிடை யிடைப்^{*}ருளா
வாயிலே முழலையிருக்க ளன்முகதேத^{*}
எழில் கொள்ளின் திருக்கண்ணினை நோக்கந
தன்னையும் இழநதேன் இழநதேனே.

(எ)

முழுதும் வெண்ணையனை நதுதொட்டுண் னும
முகிழி ளஞ்சிறு ததாமரைக்கையும்^{*}
எழில் கொள் தாம்புகொண்டடிப பதற்குள்ளு
நிலையும் வெண்தயிரோதாய்நத செவ்வாயும்^{*}
அழுகையும் அஞ்சினோக்கும அநநோக்கும்
அணி கொள் செஞ்சிறுவாய் நெளிபபதுவும்^{*}
தொழுகையும் இவைகண்ட அசோதை
தொல்லையின்பத திறு திகண்டாளே.

(அ)

குன்றினுல்குடைகவி தததும் கோலக
குரவைகோதததும் குடமாட்டி^{*}
கன்றினுல் விளவெறிந்ததும் காலால்
காளியனதலைமிதி தததும் முதலா^{*}
வென்றிசேர்பிள்ளை நல்விளையாட்ட மனை ததிலும்
அங்குளன் னுள்ளம் உள் குளிர^{*}
ஒன்றும் கண்டிடப் பெற்றிலேன அடியேன
காணுமாறு இனி உண்டெனில் அருளே.

(சு)

வஞ்சமேவிய நெஞ்சுடைப்பேய்ச்சி
வரண்நிராநரம்பெழக்கிரிநதுக்க^{*}
நஞ்சமார்தருசுழி முலை அநதோ!
சுவைததுநீ அருள்செய் றுவளர்ந்தாய்^{*}
சஞ்சன்நாள்கவர்கருமுகிலெந்தாய்!
கடைபபட்டேனவறிதே முலைசுமநது^{*}
தஞ்சமேலொன்றிலேன் உய்நதிருநதேன்
தக்கதேநல்லதாயைப்பெறறுயே.

(க0)

மல்லைமாரநார்க்கிறையவன் தன்னை
வான்செலுத்திவந[†] திங்கணைமாயத்து^{*}
எல்லையில்பிள்ளை செய்வனகாணுந
தெய்வதேவநிபுலம்பியபுலம்பல்^{*}

கொல்லிசாவலன்மாலடிமுடிமேல்

கோலமாம்குலசேகரன்சொன்ன *

நல்லிசைத்தமிழ்மலைவல்லார்கள்

நண்ணுவார்ஒல்லேநாணனுலகே,

(கக)

அடிவாவு—ஆலை வடி முந்தை களி மருவு தண்ணம் குழகன்
முழுதும் குன்றினால் வஞ்சம் மல்லை மன்னு.

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருமொழி - மன்னுபுகழ்.

[சக்ரவர்த்தித்திருமகனைக் கௌசலையார் தாலாட்டும் பாசரம்.]

தாவுகொச்சுக்கலிப்பா. (நீலாம்புரிராகம் - திரிபுடைதாளம்.)

ஐ மன்னுபுகழ்க் கௌசலேதன் மணிவயிறுவாய்த்தவனே ! *
தென்னிலங்கைக்கோன்முடிகள் சிந்துவிததாய் ! * செம்பொன்சேர்
கன்னினம்மாமதின்புடைசூழ் கணபுரத்ததுளன்கருமணியே ! *
என்னுடையஇன்னமுதே ! இராகவனே ! தாலேலோ. (க)

புண்டரிகமலரதனமேல் புவனியெல்லாம்படைத்தவனே ! *
திண்துறலாள் தாடகைதன உரமுருவச்சிலைவனைத்தாய் ! *
சண்டவர்தமமனம்வழங்கும் கணபுரத்ததுளன்கருமணியே ! *
என்திசையுமஆளுடையாய் ! இராகவனே ! தாலேலோ. (உ)

கொங்குமல்கிருங்குமுலாள் கௌசலேதன்குலமதலாய் ! *
தங்குபெருமபுகழ்ச்சனகன திருமருகா ! தாசரதி ! *
கங்கையிலுமதீர்த்தமலி கணபுரத்ததுளன்கருமணியே ! *
எங்கள் குலத்துஇன்னமுதே ! இராகவனே ! தாலேலோ. (ங)

தாமரைமேல் அயனவனைப் படைத்தவனே ! * தயரதன் தன்
மாமதலாய் ! மைதிலிதன மணவாளா ! * வண்டி நங்கள்
காமரங்கலிசைபாடும் கணபுரத்ததுளன்கருமணியே ! *
† ஏமருவுச்சிலைவலவா ! இராகவனே ! தாலேலோ. (ச)

பாராளுமபட்டர்செல்வம் பரதநம்பிக்கேயருளி *
ஆராவன்பிளையவனோடு அருங்கானம்அடைந்தவனே ! *
சீராளுமவரைமார்பா ! திருக்கண்ணபுரத்தரசே ! *
‡ தாராளுமநீண்முடி என்தாசரதி ! தாலேலோ. (ஞ)

† 'ஏமரு வெம்சிலை' என்பதும் பாடம். ‡ 'தாராரும்' என்பதும் பாடம்.

சுற்றமெல்லாம்பிண்டொடரத் தொல்கானமடைந்தவனே ! *
 அற்றவர்கட்கு அருமருந்தே ! ஆயோ ததிரகர்க்கு அதிபதியே ! *
 சுற்றவர்கள் தாம்வாழும் கணபுரத்து என்கருமணியே ! *
 சிற்றவை தன் சொற்கொண்ட சீராமா ! தாலேலோ. (க)

ஆலினிலைப்பாலகனாய் அன்று உலகமுண்டவனே ! *
 வாலியைக்கொன்று அரசு இரையவானர ததுக்கு அளித்தவனே ! *
 காலின் மணிகரையலைக்கும் கணபுரத்து என்கருமணியே ! *
 ஆலினகர்க்கு அதிபதியே ! ஆயோ ததிமனே ! தாலேலோ. (எ)

ஐ மலையதனால் அணைகட்டி மதினிலங்கையழித்தவனே ! *
 அலைகடலைக்கடைந்து அமரர்க்கு அமுதருளிச்செய்தவனே ! *
 கலைவலவர்தாம்வாழும் கணபுரத்து என்கருமணியே ! *
 சிலைவலவா ! சேவகனே ! சீராமா ! தாலேலோ. (அ)

தனையவிழும் நறுங்குஞ்சித் தயர தன் தன்குலமதலாய் ! *
 வனைய ஒருசிலையதனால் மதினிலங்கையழித்தவனே ! *
 கனைகழநீர் மருங்கலரும் கணபுரத்து என்கருமணியே ! *
 இரையவர்கட்கு அருளுடையாய் ! இராகவனே ! தாலேலோ. (க)

ஐ தேவரையும் அசுரரையும் திசைகளையும் படைத்தவனே ! *
 யாவரும் வந்து அடிவணங்க அரசுநகர்த்துயின்றவனே ! *
 காவிரிநல்லதிபாயும் கணபுரத்து என்கருமணியே ! *
 எவரினெஞ்சிலைவலவா ! இராகவனே ! தாலேலோ. (க0)

ஐ கன்னிநன் மாமதிள் புடைசூழ் கணபுரத்து என்சாகுத்தன்
 தன்னடிமேல் * தாலேலோ வென்றுரைத்த தமிழ்மலை *
 கொல்நவிலும் வேல்வலவன் குடைக்குலசேகரன் சொன்ன *
 பன்னிய நூல்பத்தும் வல்லார் பாங்காய்பததர்களே. (கக)

அடிவரவு:—மன்னு புண்டரிகம் கொங்கு தாமரை பா சுற்றம் ஆவின்
 மலை தனே தேவரை கன்னி வந்தான்.

குலசேகரப் பெருமாள் திருவடிகளே காணம்.

ககஉ பெருமாள் திருமொழி—க - தி. வந்தாளினினை.

க - ஆந் திருமொழி - வந்தாளினினை.

[தனயன் கான்புகத் தச்சுரதன் புலம்புதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிநீதம். (காம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்.)

வந்தாளினினை வணங்கிவளநகரம்
தொழுதேதத மன்னனாவான்
நின்றாயை * அரியணைமேலிருந்தாயை
நெடுங்கானம்படரப்போகு
வென்றாள் * எம்மிராமாவோ !
உனைப்பயந்தகைகேசுதன்சொற்கேட்டு *
நன்றாகநானிலத்தையாள்விதேன்
நன்மகனே ! உன்னைநானே.

(க)

வெவ்வாயேன்வெவ்வுரைகேட்டு இருநிலத்தை
வேண்டாதேவிரைந்து * வெனறி
மைவாய்களிறொழிந்ததேரொழிந்து
மாவொழிந்து வனமேமேவி *
நெய்வாயவேல்நெடுங்கண்ணேரிழையும்
இளங்கோவும்பின்புபோக *
எவ்வாறுநடந்தனை ? எம்மிராமாவோ !
எம்பெருமான் ! என்செய்கேனே !

(உ)

கொல்லணைவேல்விரிநெடுங்கண் கொளசலேதன்
குலமதலாய் ! குனிவில்லேந்தும் *
மல்லணைந்தவரைததோளா ! வல்லணையேன்
மனமுருக்குமவகையேகற்றாய் *
மெல்லணைமேல்முன்துயின்றாய்
இன்று இனிப்போய்வியன்கானமரத்தினரீழல் *
சல்லணைமேலகண்துயிலக்கற்றையோ ?
காகுததா ! கரியகோவே !

(ங)

வாபோருவாஇன்னம்வந்து
ஒருகால்கண்டுபோ, மலராண்டந்தல் *
வேய்போலும்எழில்தோளிதன்பொருட்ட
விடையோன்தன்வில்லைச்செற்றாய் *

பெருமாள் திருமொழி -- சு - தி. வன்தாளினினை.

ககாந்.

மாபோகுநெடுங்கானம் வல்க்னையேன்
மனமுருக்கும்மகனே ! * இன்று
நீபோகஎன்னெஞ்சம் இருபிளவாய்ப்
போகாதேநிற்குமாதே !

(ச)

பொருந்தார்கைவேல்துபோல்
பரல்பாய † மெல்லடிக்கள்குருதிசோர *
விரும்பாதகான்விரும்பிவெயிலுறைப்ப
வெம்பகிளையோய்கூர * இன்று
பெரும்பாவியேன்மகனே ! போகின்றாய்
கேகயர்கோன்மகளாய்ப்பெற்ற *
அரும்பாவிசொற்கேட்டஅருவினையேன்
என்செய்க்கேன் ? அந்தோ ! யானே.

(ரு)

அம்மாவென்றுகந்தழைக்கும் ஆர்வச்சொல்
கேளாதே அணிசேர்மார்வம் *
என்மார்வத்திடையழுந்தத் தழுவாதே
‡ முழுசாதேமோவாதுச்சி *
கைம்மாவின்நடையன்னமென்னடையும்
கமலம்போல்முகமும்காணாது *
எம்மாணென்கணையிழந்திட்ட
இழிதகையேன் இருக்கின்றேனே.

(சு)

பூமருவுநறுங்குஞ்சிபுன்சடையாப்புனைந்து
பூந்துகில்சேரல்குல் *
காமரெழில்விழலுடுததுக் கலன்னியாது
அங்கங்கள் அழகுமாறி *
ஏமருதோளென்புதல்வன் யான இன்று
செலத்தக்கவனம்தான்சேர்தல் *
தூமறையீர் ! இதுதகவோ ? சுமந்திரனே !
வசிட்டனே ! சொல்லீர்நீரே.

(எ)

பொன்பெற்றொழில்வேதப்புதல்வனையும்
தம்பியையும் பூவைபோலும் *
மின்பற்றாநுண்மருங்குமெல்லியலென்
மருகியையும் வனத்திற்போக்கி *

† 'மெல்லடிக்கண்' என்பதும் பாடம். ‡ 'முழுசாதே' என்று கூறுவாருமுள்.

ககசு பெருமாள் திருமொழி—கூ - தி. வந்தாளினினை.

கின்பற்றுகின்மகன்மேல்பழிவினைத்தட்டு
என்னையும்^{*} நீள்வானில்போக்க^{*}
என்பெற்றாய் ? கைகேசி ! இருநிலத்தில
இனிதாக இருக்கின்றாயே.

(அ)

முன்னொருநாளம்முவாளிசிலைவாங்கி
அவன்தவத்தைமுற்றும்செற்றாய்^{*}
உன்னையும்உன்னருமையையும்உன்மோயின்
வருத்தமும் ஒன்றாகக்கொள்ளாது^{*}
என்னையும்என்மெய்யுரையும்மெய்யாகக்
கொண்டு வனம்புக்கவெந்தாய் !^{*}
நின்னையேமகனாகப்பெறப்பெறுவேன்
ஏழ்நிறப்பும்நெடுந்தோள்வேந்தே !

(க)

தேனகுமாமலர்க்கூந்தல்கொளசலையும்
சுமித்திரையும்சிறதைநோவ^{*}
கூனுருவின்கொடுந்தொழுத்தைசொற்கேட்ட
கொடியவள்தன்சொற்கொண்டு^{*} இன்று
கானகமேமிகவிருப்பிரீதுறந்த
வளநகரைததுறந்து^{*} நானும்
வானகமேமிகவிரும்பிப்போகின்றேன்
மனுகுலத்தார்தங்கள்கோவே !

(க௦)

❧ ஏரார்ந்தகருநெடுமாலிராமனாய்
வனம்புக்கஅதனுக்குஆற்றா^{*}
தாரார்ந்ததடவரைத்தோள்தயரத்தன்தான்
புலம்பிய அப்புலம்பல்தன்னை^{*}
கூரார்ந்தவேல்வலவனகோழியர்கோன்
குடைக்குலசேகரன்சொற்செய்த^{*}
சீரார்ந்ததமிழ்மலைஇவைவல்லார்
திநெறிக்கண்செல்லார்தாமே.

(கக)

*அடிவரவு:—வந்தாள் வெவ்வாயேன் கொல்லனை வாபோகு பொருந்தார்
அம்மா பூ பொன் முன் தேன் ஏரார்ந்த அங்கண்.
துலசேகரப்பெருமாள் திருவாழ்களே சரணம்.

பெருமாள் திருமொழி—க0 - தி. அங்கணெடுமதிள். ககரு

க0 - ஆந் திருமொழி - அங்கணெடுமதிள்.

[புரீராமாயண கதைச்சுருக்கம்.]

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (கல்யாணராகம் - ஆதிதாளம்.)

அங்கணெடுமதிள் புடைசூழ் அயோத்தியென்னும்
அணிநகரத்து உலகனைத்து மவிளக்கும் சோதி *
வெங்குகிரோன்குலத்துக்கு ஓர் விளக்காய்த் தோன்றி
விண்முழுதும் உயக்கொண்ட வீரன்தன்னை *
செங்கணெடுங்கருமுனை இராமன்தன்னைத்
தில்லைநகரத்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள் *
எங்கள் தனிமுதல்வனை எம்பெருமான் தன்னை
என்று கொலோ ! கண்குளிரக்காணுமராளே. (க)

வந்தெதிர்த்ததாடகைதன் உரத்தைக்கீறி
வருகுநதிபொழி தரவனகணையோன்றேவி *
மந்திரம்கொள்மறைமுனிவனவேள்விதாது
வல்லரக்கருயிருண்டமைநதன்காண்மின் *
செநதனிர்வாய்மலர்நகைசேர்செழுநதன்சோலைத்
தில்லைநகரத்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள் *
அந்தணர்கொளருமுவாயிரவர் ஏதத
அணிமணியாசனத்திருநத அம்மானதானே. (உ)

செவ்விரற்கருநெடுங்கண்சீதைக்காகிச்
சினவிடையோன்சிலையிறுத்து முழுவாளேநதி *
வெவ்விரற்கிலைவாங்கிவென்றிகொண்டு
வேல்வேந்தர்பகைதடிநதவீரன்தன்னை
தெவ்வரஞ்சுநெடும்புரிசையாநதபாங்காத
தில்லைநகரத்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள் *
எவ்விரிவெஞ்சிலைததக்கை இராமன்தன்னை
இறைஞ்சுவாரிணையடியே இறைஞ்சினேனே. (ங)

தொத்தலர் பூஞ்சுரி குழல்கைகேகிசொல்லால்
தொன்னகடம்துறந்து, துறைக்கீங்கைதன்னை *
பத்தியுடைக்குகன்கடத்தவனம்போய்ப்புக்குப்
புரதனுக்குப்பாதுகழும் அரக்கமீந்து *

சித்திரகூடத்து இருந்தான் தன்னை இன்று .
 தில்லைநகர் த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள் *
 எத்தனையும் கண்குளிரக்காணப்பெற்ற
 இருநிலத்தார்க்கு இமையவர்கேரோவ்வார்தாமே. (ச)

வலிவணக்குவரைநெடுந்தோள் † விராதைக்கொன்று
 வண்தமிழ்மாமுனிகொடுத்தவரிவில்வாங்கி *
 கலைவணக்குநோக்கரக்கிழுக்கைநீக்கிக்
 கரனோடு தூடணந்தனுயிரைவாங்கி *,
 சிலைவணக்கிமான்மறியஎய்தான் தன்னைத்
 தில்லைநகர் த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள் *
 தலைவணக்கிக்கைகூப்பிவத்தவல்லார்
 திரிதலால் தவமுடைத்துத் ‡ தரணிதானே. (ரு)

தனமருவுவைதேகிபிரியலுற்றுத்
 தளர்வெய்திச்சடாயுவைவெகுந்தத்தேற்றி *
 வனமருவுகனியரசன்காதல்கொண்டு
 வாலியைக்கொன்று இலங்கைநகரரக்கர்கோமான் *
 சினமடங்கமாருதியால்செவித்தானைத்
 தில்லைநகர் த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள் *
 இனிதமர்ந்த அம்மானை இராமன் தன்னை
 ஏத்துவாரிணையடியே ஏத்தினேனே. (சு)

குரைகடலை அடலம்பால்மறுகவெய்து
 குலைகட்டிமறுகரையை அதனாலேறி *
 எரிநெடுவேலரக்கரொடும் இலங்கைவேந்தன்
 இன்னுயிர்கொண்டு அவன்தம்பிக்கு அரசமீந்து *
 திருமகளோடினிதமர்ந்த செல்வன் தன்னைத்
 தில்லைநகர் த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள் *
 அரசமர்ந்தானடிசூடும் அரசையல்லால்
 அரச ஆகஎண்ணென்மற்றரசுதானே. (எ)

அம்பொனெடுமணிமாட அயோத்தியெய்தி
 அரசெய்தி அகத்தியன்வாய்த்தான் முன்கொன்றான்
 தன் * பெருந்தொல்குணைகேட்டுமிதிலைச்செல்வி
 உலகுய்யத்திருவயிறுவாய்த்துமக்கள் *

செம்பவளத்திரள்வாய்த்தன்சரிதைகேட்டான்
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடநதன்னுள் *
எம்பெருமான் தன்சரிதைசெவியால்கண்ணால்
பருகுவோம் இன்னமுதம் † மதியோமன்றே. (அ)

செறிதவச்சம்புகன்தன்னைச்சென்றுகொன்று
செழுமறையோனாயிர்மீட்டுதவத்தோனீந்த *
நிறைமணிப்பூணணியும்கொண்டு இலவணந்தன்னைத்
தம்பியால்வானேற்றிமுனிவன்வேண்ட *
திறல்விளங்கும்இலக்குமனைப்பிரிந்தான் தன்னைத்
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடநதன்னுள்
உறைவானே * மறவாதஉள்ளந்தன்னை
யுடையோம் மற்றுறுதுயர ‡ மடையோமன்றே. (ஆ)

அன்றுசராசரங்களைவைகுருததேற்றி
அடலரவப்பகையேறி அசுரர் தம்மை
வென்று * இலங்குமணிநெடுந்தோள்நான்கும் தோன்ற
விண்முழுதும்எதிர்வரத்தன் தாமம்மேவி *
சென்று இனிதுவீற்றிருநத அம்மான் தன்னைத்
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடநதன்னுள் *
என்றும்நின்றான் அவனிவனென்றேததி நாளும்
இறைஞ்சுமினோஎப்பொழுதும்தொண்டர் ! நீரே. (க0)

தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடநதன்னுள்
திறல்விளங்குமாருதியோடு அமர்ந்தான் தன்னை *
எல்லையிச்சீர்ததயரதன தனமகனாய்தே தோன்றிற்று
அதுமுதலாத தன்னுலகமபுக்கதீரு *
கொல்லியலும்படைததானைக்கொற்றவொள்வாள்
கோழியர்கோன்குடைக்குலசேகரன் சொற்செய்த *
நல்லியலின் தமிழ்மாலேபததும்வல்லார்
நலநதிகழ்நாணனடிக்கீழ்நண்ணுவாரே. (கௌ)

டிவரவு:—அங்கண் வந்து செவ்வரி தொத்து வலி தனம் குரை
அம்பொன் செறி அனறு தில்லை பூநிலாய.

தூலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

பெருமாஸ்திருமொழி ஸும்பூர்ணம்.

† 'மதியோம்ஒன்றே' என்பதும், 'மதியோம்இன்றே' என்பதும் பாடம்.
‡ 'அடையோம்இன்றே' என்பதும் பாடம்.

திருமழிசைப்பிரான் வைபவம்.

வெய்யாங்குசுரோலெ ஊக்ராங்குலாங்குலெவம் ।

வெய்யாங்குசுரோலெ ஊக்ராங்குலாங்குலெவம் ॥

மகாயாங்குசுரோலெ ஊக்ராங்குலாங்குலெவம் ।

மகாயாங்குசுரோலெ ஊக்ராங்குலாங்குலெவம் ॥

மகாயாங்குசுரோலெ ஊக்ராங்குலாங்குலெவம் -

மகாயாங்குசுரோலெ ஊக்ராங்குலாங்குலெவம்.

முன்னொருகாலத்தில், அத்திரி வசிட்டர் பிருகு பார்க்கவர் புலஸ்தியர் அங்கிரசு முதலிய பிரமவிருடிகள் பலரும் சத்தியலோகத்தைச்சார்ந்து அங்குத் தலைமைபூண்டு வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவனைத் திருவடிதொழுது கூப்பிய கையராய் அடியில்வருமாறு கூறலுற்றனர்:—‘இஹ பர மோக்ஷமாகிற மூன்றிடங்களின் பேற்றையும் பெறுதற்கு ஏற்ற முயற்சி செய்யத்தக்க தலமாக விருத்தலால் அனைத்துலகங்களுள்ளுஞ் சிறந்ததான பூலோகத்திலே சிலாக்கிய தலமான க்ஷேத்திரம் இன்னதென்று தெரிந்து ஆங்குச்சென்று பெருந்தவ மியற்றக் கருதி இப்பொழுது இங்குவந்த எங்களுக்கு அத்தகைய திவ்விய ஸ்தானம் இன்னதென்று துணிந்து உரைத்தருளவேண்டும்’ எனவேண்ட, அவ் வேண்டுகோளுக்கு இரங்கிய திரிபுவன கர்த்தாவாகிய சதுரநாந் உடனே தேவசிந்தியான விசுவகாமனை வருவித்து, ‘இம்முனிவர்கள் காணத் தலாக் (கால் நாட்டி அதன் ஒருத்தட்டில் ஐம்பதுகோடி யோசனை விஸ்தீர்ணமான பூமிமுழுவதையும், மற்றொருத்தட்டில் திருமழிசை யென்னும் புண்ணியக்ஷேத் திர மாத் திரத்தையும் வைத்து நிறுப்பாய்’ என்று பணிக்க, அங்ஙனம் அவன் செய்தவனவிலே, மண்ணுலகமுழுவதையும் நாட்டிய தட்டு இலேகப்பட்டு மேலேலாங்கி நிற்க, மழிசைப்பதியை யிட்ட தட்டு கனம்பெற்றுத் தாழ்ந்து நின்றது.

அவ்வேறுபாட்டைப் பிதாமகக்கடவுள் அத்தபோதனர்க்கு நன்கு எடுத்துக்காட்டி அந்த மழிசைப்பதிக்கு மஹிஸாரக்ஷேத்ரமென்று காரணப்பெயர் கூறி அதிற்போயிருந்து தவம்புரிந்து உயர்கதிபுகுமாறு அநுமதி தந்து அவர்களை அனுப்பினார்.

அவ்வண்ணமே அம்முனிபுகவர்கள் அவ்விடத்தை யடைந்து ஐம்பொறியடக்கி அருந்தவம் புரிந்தனர். அவர்களில் பார்க்கவரென்கிற முனிச்சிரேஷ்டர் தீர்க்கசத்திரமென்ற பெருவேள்வியைச் செய்து அதனால் வாசுதேவனை ஆரதித்து அதன்பின்னர் அவ்வாவணச்செல்வனையே குறித்துப் பெருந்தவ மியற்றுகையில், அதனைக்கண்டு அழகாகுகொண்ட தேவர்கள் அத்தவ

வொழுக்கத்தை யழிக்குமாறு அரம்பை மேனகை ஊர்வசி திலோத்தமை முதலிய அப்ஸாஸ் ஸ்திரீகளநேகரை ஏவினார்கள். அவ்வாம்பையா பலர் வந்து பலவாறு முயன்றுபார்த்தும், எம்பெருமானது சரண்கமலத்தில் அழுந்தி நின்ற அவரது இருதயகமலத்தை மீட்க இயலாமல், வெட்கமும் அச்சமும் கொண்டு மீண்டுசெல்ல, அவர்களில் அதிரிபுணையான கணகாங்கியென்னுங் கட்டழகி 'விஷ்ணுமாயைபோல வேண்டியவயிர்களை மோகிப்பிக்கும் வல்லமையுடையான், கருப்புவில்லியையும் வசந்தகாலத்தைபம் மற்றும் காமோத் தீபகமான தென்றல் திங்கள் முதலியவற்றையும் உற்றதுணையாக உடன் கொண்டு வந்து அம்முனிவர் முன்னிலையில் ஆடல் பாடலாதி விநோதங்களைச் செய்ய, அப்பொழுது வீதிவசத்தால் அவ்வருந்தவர் தமது உள்ளத்தைப் பகவத்தியானத்தினின்று மீட்டு அவளது காநாமிருதத்தைக் கேட்டுச் செவி படைத்த பயன் பெற்றோ மெனக் கருதிக்கண்விழித்து அவ்வமரமகளது அதிசெநந்தரியத்தைக் கண்டு காமமுற்று யோகம்விட்டுப் போகம்வேட்டு அவளோடுசுடிக் குலாவி மோகவலையினுட் சிக்கிச் சிலகாலம் தம்மை மறந்துதையல் வசப்பட்டிருந்தனர்.

அக்காலத்திற் கருப்பங்கொண்ட அவளது வயிற்றினின்று நைமாநத்தில் மகநகூத்திரத்தில், சுதூர்சநமென்னுந் திருவாழியின் அம்சமானதொரு காப்பம் வெளியாயிற்று. அது அவயவமொன்றுங் காணப்படாது பிண்டாகிருதியாக இருந்ததனால், அத்தேவமாத அதனை வெறுத்து அருகிலிருந்த பிரப்பம்புதரில் எடுத்தெறிந்துவிட்டுத் தன்னுலகஞ்சென்றனர்.

பின்பு தம்வசமடைந்த பார்க்கவா தவமிழந்ததற்குக் கழிபேரிசகமுற்று வேற்றிடமடைந்து மீண்டுந் தவந்தொடங்கலாயினர். இதுநிற்க: புதரில் எறியப்பட்ட பிண்டம் சிறந்ததோர் ஆண்குழந்தை வடிவமாகப் பரிணமித்து உயிர்பெற்றுப் பசிதாகங்களால் தனியே அழுதுகொண்டிருக்க, அவ்விடத்துக்கு அருகிலே அந்தத்தலத்தில் திருக்கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஜகந்நாதப்பெருமான் பிராட்டியுடனே எழுந்தருளி அந்தச்சிசுவைக் குளிரக் கடாக்ஷித்து அதன் பசிதாகங்களைத் தவிர்த்து ஆராவமுதமான தமது திருமேனியைக் காட்டித் தேற்றி மறைந்துசெல்ல, அப்பெருமானது பிரிவை ஆற்றாமல் அக்குழந்தை மீளவும் அதிகமாக அழத்தொடங்கிற்று.

அச்சமயத்தில் அங்குப் பிரம்பறுக்க வந்தானொரு திருவாளனென்னும் வேளாளன் அவ்வமுருகாலக் கேட்டு அருகில்வந்து அக்குழுவியைக் கண்டு மிக்கமகிழ்ச்சிகொண்டு எடுத்துச்சென்று இல்லம்புக்குத் தன்மனைவியான பங்கயச்செல்வியை யழைத்து 'பிள்ளையில்லாத நமக்குத் தெய்விகமாகக் கிடைத்தது இது' என்று சொல்லிக் குழந்தையைக் கையிலே கொடுக்க, அவளும் அதிக ஆதரத்தோடு வாங்கிச் சீராட்டி வளரக்கத்தொடங்குகையில், அவளுக்கு அம்மகவிற்பாலுண்டான பேரன்பினுற் பரல்சூரக்க, அதனை அவள் கொடுக்க முயற்சும், அத்தெய்வக்குழவி அங்கீகரியாமல் ஸ்தந்யபாநாதிகளில் வீருப்பற்றுப் பகவத்குணாபவத்தையே தாரகமாகக்கொண்டு பசிதாகங்கள் கொள்ளாது அழுதல் அரற்றுதல் கூவுதல் பேசுதல் முதலிய லோகவியாபார

மொன்றும் இன்றி மலமூத்திர ரகிதமாய்ப் பரிசுத்தமாக இளஞாயிறுபோலத் திருமேனியொளி விளங்க வளர்ந்துவந்தது.

“உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையு மெல்லாம் கண்ணெனம்பெருமான்” என்றபடி இககுமாரர் பகவானை அனுபவித்தலாகிய அமிருதபாந்தாலே உள்ளமும் உடலமும் நிறைந்து உணவு நீர்வேட்கை யொழிந்து காண்பவர் கேட்பவர் யாவரும் வியக்குமாறு எழுந்தருளியிருக்கிற செய்தியை அவ்வுரிலிருப்பானொரு மூபுடையவேளாளன் கேள்வியுற்று இவரைத் தரிசிக்க விரும்பிப் பசவினபால் காய்ச்சி யெடுத்துக்கொண்டு தன் பாரியையுடனே ஒருநாளதயகாலத்தில் இவரிருக்கிறவிடத்தை யடைந்து இவரது கிளரொளியிளமையைக் கண்டு அதியாச்சரியப்பட்டுத் தான்கொணர்ந்த பாலைத் திருமுன்பே ஸமர்ப்பித்து ‘இதனை உட்கொண்டருளவேண்டும்’ என்று வெகுவாகப் பிரார்த்தித்தான். அவனுடைய பக்தியிகுதிக்குத் திருவுள்ளமுகந்து இவர் அதனை அமுதுசெய்தார். பிள்ளையில்லாக்குறையால் அந்தத் தம்பதிகள் இவரையே தமக்கு எல்லாப்பேறுமாகப் பாவித்து நாளதோறும் பால் கொண்டு வந்து கொடுக்க, அவர்களது பக்தியமுதத்துக்கு உவந்து அதனைப் பானஞ்செய்துவந்த இவர், ஒருநாள் அவர்களது குறையைத் தீர்க்கக் கருதி, தாம் உண்டு சேடித்த பாலை ‘நீங்களுண்ணுங்கள்’ என்று அவர்கட்குக் கொடுக்க, அவர்கள் அதனைப் பருகியவளவிலே, முதுமையொழிந்து இளமைப்பருவ மடைந்தனர். பின்பு அவ்வேளாண்மகள் கர்ப்பவதியாய் ஒருபுத்திரனைப் பெற, அதுநோக்கிமகிழ்ச்சிகொண்ட அவள்கொழுகன் அக்குழந்தைக்குக் கணிகண்ணெனென்று பெயரிட்டு அனபோடு வளர்த்து இவரது முன்னிலையிலே கொண்டு வந்து விட, அவ்விளமகன இவரது கடாக்ஷவீக்ஷணத்தால் நல்லறிவுபெற்றுப் பலகலைகளை யுணர்ந்து பகவத்பக்தியையும் பாகவதப்பிரதிபத்தியையும் மிகுதியாக உடையனாயினான்.

பார்க்கவகுமாரா இப்படி எழுபிராயமளவும் பிரம்பறுப்பானிடத்திலேயிருந்து பின்பு அஷ்டாவகயோகத்தால் முழுமுதற்கடவுளை யடையக் கருதுபவராய் அங்குநின்று புறப்பட்டுப் பலவிடங்களையடைந்து ‘எல்லாப்பொருளுக்குந் தலைமையான பரதத்வம் எதுவோ?’ என்று ஆராயலுற்று, லோகாயதம் பெறத்தம் சமணம் முதலிய அவைதிகமான புறசமயங்களுள்ளும் மாயாவாதம் முதலிய வைதிகமான அகச்சமயங்களுள்ளும் ஒவ்வொன்றிலும் தனித்தனி புதுதலுற்றா முதலில் ஒருமதத்திற் பிரவேசித்து அப்பொழுது அதற்கு உரிய நூல்களையெல்லாம் ஆய்ந்துதேர்ந்து அம்மதத்திற்கேற்ற பெயரோடும் ஒழுக்கத்தோடுங் கூடி அதன் நிலையிலே ஊனற்றின்று பலநூல்களையியற்றிப் பின்பு அக்கொள்கையில் சில குறைபாடுகளைக் கண்டு அதனை விட்டு வேறொருசமயத்தில் இறங்குவார். இவ்வாறே பலகாலம் பலமதங்களையும் பரிசோதித்தவா பின்பு சைவசமயமே ஸத்ஸமயமென்று துணிந்து அதில் தலையிட்டுச் சிவவாக்கியரொனனும் பெயர்பூண்டு சிலபரமாகச் சிலநூல்களைச் செய்துகொண்டு பிறமதஸ்தரோடு சம்பாஷணைசெய்தற்கும் பிரியமின்றி ஏகாந்த சீலராய் ஓரிடத்திலேயே யிருந்து பரமசிவனைத் தியானித்துவருகையில், முத

லாழ்வார்களில் ஒருவரான பேயாழ்வாரா அங்கு எழுந்தருளி அவரது செயலியை யறிந்து அவரைச் சீர்திருத்தி ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமயத்தவ ராக்குதற்குத் திருவுளங்கொண்டு அவரது ஆச்சிரமத்துக்குச் சமீபத்தில் தாம் ஓர் ஆச்சிரமத்தை யமைத்துக்கொண்டு அதிலே சிலசெடிகளைத் தலைகீழாக நட்டுச் சில்லிக்குடமும் அற்றதாம்புங் கொண்டு அவற்றிற்கு நீர்வார்க்கத் தொடங்கி நின்றார். கண்டவர் பரிசுசிக்கத்தக்க அச்செயலைப் பார்த்துச் சிவவாக்கியா இகழ்ச்சிப் பெருகைக்கொண்டு அவ்விடத்தை யடைந்து ‘நீர் பித்தரோ? பேயரோ?’ என்ன, அவர் ‘நான் அத்தகையனல்லேன்; நீரே உம்மத்தர்’ என்று உத்தரங்கூறினர். அதுகேட்டுச் சிவபகதர் பிரதியக்ஷமாகவுள்ள அவரது பொருந்தாதசெய்கையை எடுத்துக்காட்டித் தாம் சொன்னதை நிலைநிறுத்த, விஷ்ணு பக்தர் ‘வெருகாலமாக அநேகமதங்களில் அலைந்தும் பரதத்துவ மினனதென்று உண்மைதெளியாத உம்மை உம்மத்த நென்னத தடையென? உற்பத்தி விநாசங்க ளில்லாத முழுமுதற்கடவுளான ஸ்ரீமந்நாராயணன் இருக்க, அவனை யறியாது, ஆக்கவழிவுகளோடுகூடிய சிவபிரானைத் தெய்வமாகக்கொண்டது, உமது உணர்வின்மைபேயாகும்’ என்று தாம் கூறியதை வற்புறுத்தத் தொடங்கினார். அப்பொழுது, அகிப்பிரபலமாக இருவர்க்கும் சைவவைஷ்ணவ ஸம்வாதம் நடந்தது. அதில் தோல்வியடைந்த அசனடியவர் அதுகாறும் காலம் வீணே கழிந்ததற்கு அதுதவித்துச் சைவசிந்நங்களை யொழித்துத் தம்மை வாதப்போரில் வென்ற வைஷ்ணவர்க்குச் சிஷ்யராய் அவரைச் சரணமடைய, அப்பொழுது, அவாக்குப் பேயாழ்வார் பஞ்சஸம்ஸ்காரபூரவகமாகத் தத்துவோபதேசஞ்செய்து எழுந்தருளினார். அதுமுதல் ஸாரதமான விஷ்ணு பக்தியையே கொண்ட திருமழிசைப்பிரான் “சாக்கியங்கற்றோம் சமண்கற்றோம் சங்கரனா, ராக்கிய வாகமநா ஸாராயந்தோம்—பாக்கியத்தாற், செங்கட்கரியானைச் சோந்தோம் யாம் தீதிலமே, யெங்கட்கரியதொன்றில்” என்று எண்ணித் திருமழிசைக்கு வந்து யோகநிலையில் நின்று திருமஃன்கொழுநனைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்தார்.

அந்நாட்களில், ஒருநாள் ஆகாசமாக்கத்தில் ருஷபவாகநாளுடராய்ப் பார்வதிபாமேசுவரா செல்லுகையில், உமாதேவி இவரது தவவொழுக்கத்தைக் கண்டு கொண்டாடித் தமகாதலனை நோக்கி ‘இவன் ஆரோ?’ என வினவ, சிவபிரான் ‘இம்மகாநுபாவன் நம்மைவிட்டு நாராயணனுக்கு அடிமைப்பட்டவன்’ என்று சொன்னவளவிலே, அம்பிகை ‘இப்பெரியவனுக்கு நாமும் தரிசனந்தநது வதேனும் வரமளித்துப்போவோம்’ என்று கூற, அவளது விருப்பத்தின்படிசெய்யச் சம்மதித்துச் சங்கரபகவான் இவரெதிரில் வந்து காட்சி தந்தருளினார். இவர் அப்பிரானைப் பார்த்தும் பாராதவர்போல உபேக்ஷித்து ஒரு கந்தைத்துணியைத் தைத்துக்கொண்டு காரியாந்தரபாரா யிருக்கக் கண்டு, உமாபதி ‘உனக்கு அருள்செய்யவந்த நம்மை நீ அநாதாஞ்செய்தல் தகுதியோ?’ என்று நவில, வைணவையோகி ‘உம்மால் ஆகவேண்டுவது ஒன்றும் எனக்கு இன்று; ஆதலின், நான் உதாசினனாயிருந்தேன்’ என்று உரைத்தார். பின்பும் சந்திரமௌலி ‘நம்வரவு வீண்போவதன்று; உனக்கு அபிஷ்டமான வரம் வேண்டிப் பெற்றுவாழ்வாய்’ என்று நிர்ப்பந்திக்க, அநந்தம்ஆழ்வார் ‘பரமபத

மருளவல்லீராயின் அருள்வீர்' என்று வேண்டினாள். அதற்கு அக்சடவுள் 'அது நமமால் தரத்தக்கதன்று; அது தருதற்கு உரிய தேவன் அசுசுதனே; ஆதலின், வேறுவரம் வேண்டுகி' எனன, ஆழ்வார் புன்முறுவல்செய்து 'அம்முத்தியைப் பெறுதற்பொருட்டுப் பலகாலம் இவ்வுலகில் உயிர்த்திருந்து பெருந்தவம்புரி தற்கு உபயோகமாக நீண்ட ஆயுளையேனும் அடியேற்கு அளித்தருளும்' என்று பிரார்த்தித்தாரா. அதுகேட்டுக் கைலாசபதி 'அது கர்மாதுகுணமாக நடப்பதேயன்றி வளர்த்தத்தக்கதன்று; வேறு வேண்டுவதை விளம்புவாய்' என்னலும், திருமழிசைப்பிரான் குறுமுறுவலோடு இகழ்ச்சியாய் 'இவ்வுசியின்பின்னே நூலவரும்படி வாதாந்ரு செய்தருளீர்' என்று விநோதமாகச் சொல்ல, அப்பரிகாசவார்த்தை செவிப்பட்டவுடனே கடுஞ்சினங்கொண்டு கண்ணுதற்கடவுள் 'இசுசெருக்குடையானே இப்பொழுதே அநங்கனைப்போலாக்கிவிடுவேன்' எனது தமது நெற்றியிலுள்ள நெருப்புக்கண்ணைத் திறந்து விட்டார். அதனினின்று புகையும் பொறியுமாகக் கிளர்ந்தெழுந்த காலாக்கினியைக் கண்டு பாகவதோத்தமர் சிறிதுங் கலங்காமல் 'இந்திரனபோல உடம்பு முழுவதிலுங் கண்காட்டினாலும் அஞ்சவேனல்லேன்' என்றுசொல்லித் தமது வலத்திருவடியின் பெருவிரலி லுள்ளதொரு கண்ணைத் திறந்துவிட, அதிலிருந்து ஒருபெருந்தீ எழுந்து ஊழித்தீயினும் பலமடங்கு மேலிட்டு அவ்வனலை அடக்கத்தொடங்கிற்று. அவ்வளவில், அரவாபரணா அக்கடுநெருப்பையவிக்கும்படி தமது சடையிலுள்ள பலமேகங்களை யேவிவிட, அவையும் அங்ஙனமே கலபாந்தகாலத்திற்போலச் சோனமழைபொழிந்து பெருவெள்ளங் கோங்கவும், பரம்பாகவதர் சிறிதுஞ் சலியாமல் பகவத்பக்தியிலே பிரவணராயிருந்தார். அதுகண்டு முக்கண்மூர்த்தி மிகவியந்து இவாகரு 'பக்தீஸாரா' என்று திருநாமஞ்சாத்தி இவர் வைபவத்தைக் கொண்டாடித் தம்மிடத்துக்கு மீண்டிசென்றனா.

அதன்பினபு ஆழ்வாரா முன்போலவே யோசத்தி லெழுந்தருளியிருக்கையில், சுகதிஹாரனென்பானொரு சித்தன் தன சாமர்த்தியத்தால் ஒருபுலியையடக்கி வாக்கனமாகுகொண்டு அதனமேலேறி நடாததி விசம்பாருகச செல்லுகையில், இவரது யோகப்பிரபாவத்தால் அவ்வுரத்தி தடைப்பட்டு இவர்க்கு நேரில் மேலே வானத்திற் செல்லமாட்டாது திகைத்துநிற்க, அவன் 'இதற்கு வது என்னே?' என்று எப்புறத்தும் பார்க்கையில், கீழேயிருக்கிற யோகியைக் கண்டு ஆசசரியப்பட்டு அங்குநின்று இறங்கி இவரருகில் வந்து, இவரது சுகதியைச் சோதிக்கக் கருதி, 'ஓ முநீந்திரரே! நீர் உடுத்துநின்ற அநதக் கந்தைச்சீலையைப் போகட்டுப் பீதாம்பரத்தாலாகிய இந்த உடையை உபயோகித்துக்கொள்ளும்' என்று ஒரு சிறந்த கஞ்சுகத்தை யுண்டாக்கிக்கொடுக்க, அவர் அதனைத் திரஸ்கரித்து, தமது இச்சாமர்த்திரத்தால் மாணிக்கமயமானதொரு கவசத்தை நிருமித்துக்காட்டினார். சூரியன்போல ஒளிவிளங்குகின்ற அதனைக் கண்டு நாணங்கொண்டு அவ்வியாக்கிரவாகனன் தன்கழுத்தி லுள்ளதொரு மணிமாலையை வாங்கி 'இதனை ஜபமாலையாகத் தரித்துக்கொள்ளும்' என்று கொடுக்கவர, முனிவர் தாம் கண்டத்தில்தரித்துள்ள துளசிமணிமாலையையும்

தாமரைமணிமாலையையும் எடுத்துக்காட்டினார். அவை சிலாக்கியமான நவரத்தினமாலையாக வளங்கக் கண்ணுற்று அவன் வெட்கப்பட்டு 'எல்லாச் சித்தர்களையும் வென்றுவந்த என்னை நீர் வென்றதனால், உம்மினுஞ் சிறப்புடையானொரு சித்தன் உலகத்தில் எங்கும் இல்லை' என்று சொல்லித் துதித்துப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நமஸ்கரித்து வேறுவழியாகச் சென்றிட்டான்.

பின்பும் அவர் அங்கே யோகநிஷ்டராயிருக்கையில், கொங்கணசித்தனென்பாரோர் இரகவாதி அவரது மகிமையைக் கேள்வியுற்று மிக்க பாரபரப்போடு அருகில் வந்து கோடியுரும்பைப் பொனனாகவல்லபோல இரககுளிகையைக் காட்டி 'இதனை நீர் பெற்றுமகிழ்மின்' என்ன, மழிசைக்கிறவர் அதனை வேண்டாவென்று விலக்கித் தமது பொன்னொத்தமேனியின் புழுதியை எடுத்ததுதிருட்டி அவவுருண்டையை அவனாகையிற் கொடுத்தது 'இக்குளிகை பல கோடிக்கற்களைப் பொன்னாக்கவல்லது; இதனைக்கொண்டு நீ பிழைப்பாய்' என்று சொல்லியருள, அவன் அதனை உடனே பரிசோதித்துப்பார்த்து அவவாறே யிருக்கக் கண்டு அதிபரீதியோடு ஆழ்வாராத தண்டனிட்டிடுப் போயினான்.

அப்பால் பகதிரார் பிறிதிடஞ்சென்று ஒருமலைக்குகையினுள் இருந்து யோகு செய்யாநிற்கையில், திவ்வியதேச யாததிரையாகச் சஞ்சரித்துவருகிற முதலாழ்வார்கள் மூவரும் அவ்விடத்தை யடைந்து உள்ளே யெழுந்தருளியிருக்கின்ற இவரது திவ்வியமான திருமேனியொளியை வெளியிலிருந்து கண்டு அதியாச்சரியப்பட்டு முழையினுட் புகுருகு குசலப்ரஸாதம் பண்ண, அதுகேட்டு அவரும் விரைவாக எழுந்து யோகக்ஷேமவிசாரணை செய்தவளவிலே, நாவ்ளரும் பாலும் பாலுங் கூடினாற்போலவும் தேனும் தேனுங் கலந்தாற்போலவும் ஒருமனப்பட்டுச் சர்வகாலமும் பசுவத் குணங்களையே கூறுதல் கேட்டல் சிந்தித்தல் துதித்தல் அநுபவித்தல் முதலியன செய்துகொண்டு தவஞ்செய்திருந்தார்கள். இப்படிச் சிலகாலஞ்சென்றபின் எல்லாரும் பேயாழ்வாரது திருவவதாரஸ்தலமான மயூரபுரிக்கு வந்து அங்கு அவ்வாழ்வார் தோன்றிய இடமாகிய கைரவதித்தத்தின் கரையிலே சில வாண்டு யோகம் முடித்தபின்னர், முன்னவர் மூவரும் பூமி சஞ்சாரணர்த்தமாகப் போயினார்கள்.

அநந்தரம் ஆழ்வார், தமது ஜந்மபூமியான மஹிஸாரபுரத்துக்குச் சென்று தாம் வழக்கம்போலச் சாத்திக்கொள்ளாதற்குத் திருமணவேண்டிச் சோதித்த விடத்தில் அகப்படாமையால் மனக்கலக்கமுற, அப்பொழுது திருவேங்கடமுடையான் இவரது கணவிலே முற்பட்டு 'கச்சிவெஃகாவையடுத்த பொற்சூரைப்பொய்கையிலே யுள்ளது' என்று கூறியருள, உடனே இவா கவலை யொழிந்து அங்கேசென்று திருமண்கண்டு களித்து எடுத்துவந்து தரித்துக் கொண்டு பசுவதபவம் பண்ணுதலே தொழிலாகச் சிலகாலங்கழித்து, பின்பு மழிசையம்பதியைவிட்டுக் காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்து, அங்குத் திருவெஃகாவில் ஆதிசேஷசுயனத்திலே திருப்பள்ளிகொண்டிருக்கிற பெருமானைச் சேவித்து ஈடுபட்டு அப்பிரானையே தியானஞ்செய்துகொண்டு அநேக வருஷகாலம் ஈழுந்தருளியிருந்தார்.

அப்பொழுது கணிகண்ணன் வந்து தனது ஆசிரியரான இவர்க்குப் பல விதமான சுகஸூருஷைகளைப் பண்ணிக்கொண்டு உபாதானமூலமாகச் சீவனஞ் செய்திருந்தான். அக்காலத்தில், தலைநரைத்து உடல்திரைந்து பருவம்முதிர்ந்த கிழவியொருத்தி பக்திசாரபாதநளினங்களிற் பரமபக்தியுடனே அவருள்ள விடத்தைத் திருவலகிதலும் மெழுதலும் கோலமிடுதலுமாகிய கைங்கரியங்களைத் தினந்தோறுஞ் செய்துகொண்டிருந்து ஒருநாள் அவர் திருக்கண்விழித்த அமயத்திலே அவரைச் சரணமடைந்து வரங்கேட்டுப்பெற்று மாறாத யென வனத்தை யடைந்து தேவமாதுபோல அதிகந்தரையாயினான். அந்நகரத் தரசனான பல்லவராயன் ஒருநாள் அவளது வடிவழகைக் கண்டு காதலுற்று விலையுயர்ந்த அணிகலங்களையும் நலமிருந்த பட்டாடைகளையும் பரிசுகொடுத்து அவளை மணஞ்செய்து பட்டமகிஷியாக்கி அவளுடன் வாழ்ந்திருந்தான். இருக்கையில், தனது இளமை நாளுக்கு நாள் குறைவதையும் அவளது பருவம் மாறுபடாததையும் கண்டு விம்மிதங்கொண்டு ‘உனது மங்கைப்பிராயம் எஞ்ஞான்றும் ஒருபடியாயிருத்தற்கு ஏது என்ன?’ என்று கேட்டு, ஆழ்வாருடைய அதுக்கிரகமென்று அறிந்து, அவ்வருளைத் தான் பெறுதற்கு நல்லபாயத்தை நாடியுரைப்பாயென்று அவளையே வேண்டினான். அதுகேட்டு அவ்வணங்கு ‘பிரதிதினமும் நமது அரண்மனைக்குப் பிஷ்ணுக்காராய் வருகிற கணிகண்ணரென்பவா அநத மகாயோகிக்கு அந்தரங்கர்; இவர் புருஷகாரமாக அவரை அதுவர்த்தித்தால், கருதியது கைகூடும்’ என்று கட்டுரைத்தான். அவ்வாறே வேந்தன், மறுநாள் கணிகண்ணன் வந்தபோது, அவனைத் தனியே யழைத்து உபசரித்து ‘உமது பரமருருவை யான் சேவிக்குமாறு இங்கு அழைத்துவரவேண்டும்’ என்று பிரார்த்திக்க, அவன் ‘நம் ஆசாரியர் ஓரிடத்துக்கும் எழுந்தருளார்’ என்று கூறிவிட, மன்னவன் ‘என்னை அங்கு அழைத்துப்போயாயினும் அவரது கருனைக்கு இலக்காக்ருவித்து அவராளால் என்னை என்றும் யுவாயிருக்கச் செய்யவேண்டும்’ என்று வேண்ட, அதற்கும் அவன் உடன்படாமல் ‘உன்னைப்போல இம்மைப்பயனையே யெதிர்நோக்கி நிற்பாரை ஆழ்வார் கண்ணெடுத்துப் பார்த்தலும் அரிது’ என்று மறுத்துவிட்டான். பின்பு அரசன் வருந்திய சிந்தையறையிருக்கையில், அமைச்சர்கள் வந்துதேற்றி ‘இக்கணிகண்ணன் தெய்வப்புலமையுடையான்; இவன் வாயினற் பாடியபடியெல்லாம் பல அற்புதங்கள் நிகழ்கின்றன; ஆதலின், இவரைப் பாடப்பெற்றால் “இஷ்டசித்தி பெறலாம்” என்று உறுதிசூற, அங்ஙனமே மன்னவன் அடுத்தநாளில் அவ்வடியவன் வந்தபொழுது ‘எனக்கு அபியாத இளமை வருமாறு கவிபாடவேண்டும்’ என்றுபுகல, அவ்வைவணவன் ‘நான் எப்பொழுதும் நாராயணஸ்தோத்திரஞ்செய்வேனே யொழிய நான்துதி செய்வேனல்லேன்’ என இயம்பினன். பின்பும் பார்த்திவன் தன்னைப் பாடவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்க, அவன் “ஆடவர்களுங்கனகன்றொழிவார் வெஃகாவும், பாடகமுமூரகமுமபஞ்சரமா—நீடியமால், நின்றானிருந்தான்கிடந்தானிதுவன்றோ, மன்றார்பொழிந்கச்சிமாண்பு” என்ற ஒரு திருக்கவி சொல்ல, கொற்றவன் கோபங்கொண்டு ‘நம்மைப்பாடு’ என்றால் நகரத்தைப்பாடிய நீ இவ்வூரில் இனி வசித்தலாகாது; உடனே வெளியே போ’ என்று உறுக்கிச்சூற, உடனே கணிகண்-

ணன் பக்திசாரையடைந்து நடந்த செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்து 'அடி யேனுக்கு விடைதந்தருளவேண்டும்' என்ன, ஆழ்வார் 'நானும் பெருமான யெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு உடன்வருவேன்' என்று உரைத்துத் திருக் கோயிலுட் சென்று அடியவர்க்கெளியவனான கடவுளைத் திருவடிதொழுது "கணிகண்ணன்போகின்றான் காமருபூங்கச்சி, மணிவண்ண நீகிடக்கவேண்டா- துணிவுடைய, செந்நாப்புலவனும்போகின்றேன் நீயுமுன்றன, பைந்நாகப்பாய் சுருட்டிக்கொள்" என்று பிரார்த்தித்தவனவிலே, அநதப்பகவானும் ஆழ்வா ரபிமதப்படி யோகந்திரையைவிட்டு எழுந்தவர, மூவரும் அவ்வுரைவிட்டு அருகிலுள்ளதோரிடத்தை யடைநது அங்கு வசித்தனர். இங்ஙனம் பெரு மாரும் ஆழ்வாரும் அவரடியானும் அப்பதியைவிட்டுப் போயினதால், அத திவ்யதேசத்திற் பலதிருக்கோயில்களி லெழுந்தருளியிருக்கிற மற்றையம் பெருமான்களும் விட்டு நீங்க, அப்புரமுழுவதும் பொலிவிழந்து, அங்கு மற்றும் பல ஆலயங்களிலிருக்கின்ற தேவதைகளின் சாந்தித்தியமு மில்லையாய், சூரிய னொளியுஞ் செல்லாமல் இருள்மூடப்பட்டது. இப்படி நீளிரவாய நீண்ட தைக்கண்டு கவன்று மன்னவனும மந்திரிமாரும் அவர்களுள்ள விடத்தைத் தேடியடைந்து கணிகண்ணன்காலில் விழுநது தமது பிழையைப் பொறுத் தருளுமாறு பலவாறு பிரார்த்திக்க, அவனும் மீண்டெழுந்தருளும்படி ஆழ்வார் பகவ விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் அதனை அங்கீகரித்து ஆச்சரிதபரதநிர னான அரவணைச்செல்வனை நோக்கி, "கணிகண்ணன்போககொழிந்தான் காமரு பூங்கச்சி, மணிவண்ணநீகிடக்கவேண்டும்—துணிவுடைய, செந்நாப்புலவனும் போககொழிந்தேன்நீயுமுன்றன, பைந்நாகப்பாயபடுத்துக்கொள்" என்று, முனபு பாடியபாட்டை மாற்றிப்பாடி வேண்ட, எம்பெருமானும் அதற்கு உடனபட்டு ஆழ்வாரும் கணிகண்ணனும் உடனவர மீண்டெழுந்தருளித் திருவெஃகாவை யடைநது ஆழ்வார்திறத்து அபிமானத்தால் தான இங்ஙனஞ்செய்தது பின் புள்ளார்க்கும் பிரதியக்ஷமாகவேணுமென்று முனபுபோல வலத்திருக்கை கீழாக வன்றி இப்பொழுது இடத்திருக்கை கீழ்ப்படக கண்வளரநதருளிணை.

இங்ஙனம் பக்தர்சொன்னபடி செய்ததனால், அப்பெருமானுக்கு 'யதோகத காரீ' என வடமொழியிலும், 'சொன்னவண்ணஞ்செய்தபெருமான்' என்று தென்மொழியிலும் திருநாமம் வழங்கலாயிற்று. இவர்கள் செனது ஓரிராத்திரி தங்கியிருந்த ஊர, 'சூரிரவிருக்கை' எனப் பெயாபெற்றது.

அம்மாத்நிரத்திற் காஞ்சீரகரம் முன்போலப் பொலிவுபெற்றவே, அரச னும் பாகவதர்களது மகிமையை யுணர்ந்து அதுமுதல் அவர்கட்கே அடியவனாய் வாழ்ந்திட்டான்.

அநந்தரம் ஆழ்வார் கும்பகோணயாததிராபேகைக் கயுடையராய்ப் புறப் பட்டுச் செல்லும் வழியிடையே பெரும்புலியூரென்கிற கிராமத்தில் ஒருவேதி யனவீட்டு வீதிவேதிகையிற் சிறிதுபொழுது எழுந்தருளியிருக்க, அங்கு வேத மோதிக்கொண்டிருந்த அந்தணர்கள், நீறுபூத்தெருநுப்புப்போலுள்ள அந்த மகாயோகியின் பிரபாவத்தை யறியாமல் அவரைக் கீழ்ப்பட்ட சாதியனொருவ னாகக் கணித்து அவர்காதிப்பட வேதாத்தியயனஞ்செய்யாதே தவிர்திருக்க,

அக்குறிப்பையறிந்த இவர் அவ்விடத்தை விட்டுத் தூரத்திற்சென்று வேறே ரகத்துமேடையில் வீற்றிருந்தார். பின்பு அம் முதல் வருணத்தவர் மீண்டும் வேதாத்தியயனஞ் செய்யத்தொடங்கி, விட்டவிடந்தோன்றாது மயங்கி, ‘இதற்குக் காரணம், வந்த அதிதியை அலக்ஷ்யஞ்செய்ததே’ என்று அறிந்து அவ் ரிடஞ் சென்று சேர, ஆழ்வார அதினைநோக்கி, கறுப்புநெற்களைக் கையுகிராலே யிடந்து அவர்கள் விட்டசொற்றொடரைக் குறிப்பித்தருளிய மாத்திரத்திலே, அப்பொருளுள்ள * வேதவாக்கியம் அவர்களுக்குத் தோன்றிற்று உடனே அவர்கள் பிரதக்ஷிணப்பிரணாமாதிகளால் இவரை உபசரித்துக் கிருதார்த்த ராணாகள்.

அப்பொழுது அவ்லூத் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஸ்ரீ பெருமான் இவ்வாழ்வார் எந்தெந்த முகமாகத் திரும்புகின்றனரோ அந்தந்த முகமாகத் திரும்பியருள, அந்த ஆச்சரியத்தை அருசசகா மூலமாக அறிந்து அவ்லூரவரனைவரும் அங்கு யாகஞ்செய்துகொண்டிருந்த பெருமபுலியூரடிக ளிடத்தே சென்று இவருடைய வைபவத்தைக் கூற, அதுகேட்டவுடனே தீக்ஷிதரும அதிக ஆனந்தத்தோடு வந்து பகதிசாராரைத் தரிசித்துக் கண படைத்த பயன் பெற்றோமென்று களித்து யாகசாலைக்கு எழுந்தருள்வித்துக் கொண்டோய அவாக்கு அக்கிரபூசை செய்திட்டார். தருமபுத்திரர் இராய சூயயாகத்திலே ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்குப் பிரதம தாம்பூலஞ் சமாப்பித்தபொழுது சிசுபாலன் பலவிதமாகப் பழித்தாறபோல, இங்கும் அழக்காறுற்ற நானமறை யாளா பலர் எண்ணிறந்த நிரதைமொழிகளைக் கூற, முற்பூசை தந்த முனிவர் ‘அவர்களை அடக்கியருளவேணும்’ என்று ஆழ்வாரைப் பிரார்த்திக்க, இவரும் அவரது வேண்டுகோளின்படி செய்யக் கருதி, தமக்கு அநதர்யாமியான அநந்த சயனனைக் குறித்து, “அக்கரங்கனககரங்கொன்றுமாவதென்கொலோ, இக குறும்பைநீக்கியெனினையீசனாக்கவல்லேபேற், சக்கரங்கொள்கையனோ சடங்கா வாயடங்கிட, உட்கிடந்தவண்ணமேபுறம்பொசிந்துகாட்டிடே” என்று விண் ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமான் “தம்மையே நாளும் வணங்கித் தொழுவார்க் குத், தம்மையேயொக்க வருள்செய்வர்” ஆதலால், திருமகளும் நிலமகளும் திருவடிவருடப் பெரிய திருவனநதாழ்வான்மீது அறிதுயிலமருந் திருவுரு வத்தை இவரது திருமேனியிலே தோற்றுவிக்க, அனைவரும் அந்தத்திவ்விய மங்களவிகிரகத்தைச் சேவித்து ஆழ்வாரது வாசாமகோசமான விபவத்தை யுணர்ந்து அவரது சீர்பாதங்களிலே ஸாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன் சமர்ப்பித்து அபராதக்ஷாமணஞ்செய்தருளுமாறு வேண்ட, மழிசைக்கிறைவர் அவர்கட்டு ஞானோபதேசஞ்செய்து ஆட்கொண்டு வாழ்வித்தருளி, திருக்குடந்தைக்குச் சென்று, அங்குச் சயனத்திருக்கோலமாக எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஆராவமு தனைச் சேவித்து அப்பெருமானது திருக்கோலத்திலே ஈடுபட்டு, “நடந்த கால்கள்நொந்தவோ நடுங்களுலமேனமா, யிடந்தமெய் குலுங்கவோ விலங்கு மால்வரைச்சரங், கடந்தகால்பரந்தகாவிரிக்கரைக்குடந்தையுட், கிடந்தவா ரெழுந்திருந்துபேசு” என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, அபயிரானும் ஆழ்வார்பக்கல்

* “கருஷ்ணநாம் வீரஹீணம் நகநிர்ப்பிநம்.”

கொண்ட அளவில்பெருங்கருணையால் அர்ச்சாவதாரத்தின் வரம்பு கடந்து விபவாவதாரத்திற்போல அங்ஙனம் எழுந்திருந்து பேசமுயல, உடனே பகதி சாரர் “இந்த அதிசௌப்பியததுக்கு ஒருதிங்கு வாராதிருக்கவேணும்” என்று திருவுள்ளம்பற்றி “வாழி கேசனே” என்று மங்களாசாஸநம்பண்ண, பெருமானும் அப்பொழுதிருந்தபடியே உத்தாநசாயியாய் நிலைத்தருளினான். அந்த ஆராவமுதாழ்வாருடைய திருவடிவதையே தியானஞ்செய்துகொண்டு திருமழிசைப்பிரான் அத்திருப்பதியிலே அநேககாலம் யோகத்தி லெழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படி இவர் நாலாயிரத்தெழுநூறு வருஷகாலம் பூலோகத்தில் வாழ்ந்திருந்து, தாம் பகவானே அனுபவம் பண்ணினபடிகளை நான்காந்திருவந்தாதி, திருச்சுந்தவிருத்தம் என்கிற திவ்வியப்ரபந்தமூலமாக உலகத்தார்க்கு உபகரித்தருளி, “இனியறிந்தேன் ஈசற்கும் நான்முகற்குந் தெய்வம், இனியறிந்தேனெம்பெருமா னுன்னை—இனியறிந்தேன், காரணன்நீ கற்றவைநீ கற்பவைநீ நற்கிரிஸ்ச, நாரணன்நீ நன்கறிந்தேன்நான்” என்று சகலப் பிரபஞ்சகாரணனான நாரணனது பரத்வத்தை வெளியிட்டு யாவரையும் உய்வித்து அநந்தரம் திருக்குடந்தையிலே மீளாவுலகம் புக்கருளினார்.

திருமழிசைப்பிரான்.

அன்புடனந்தாதி தொண்ணூற்றாறுரைத்தான் வாழியே

அழகாருந் திருமழிசை யமர்ந்தபிரான் வாழியே

இன்பமிகு தையில்ககத் திங்குதித்தான் வாழியே

எழிற்சந்தவிருத்தம் நூற்றிருப சீந்தான் வாழியே

முன்புகத்தில் வந்துதித்த முனிவாகேன் வாழியே

முழுப்பொன்னிப் பெருக்கெகிசெல் முதிர்கவியோன் வாழியே

நன்புலி நாலாயிரத்தெழுநூ றிருந்தான் வாழியே

நங்கன்பக்தி சாரனிரு நற்பதங்கள் வாழியே.

திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த
திருச்சந்த விருத்தம்.

தனியன்கள்.

(திருக்கீர்த்தி அருளிச்செய்தது)

தரவுமொச்சகுகலிப்பா.

தருச்சந்தப்பொழில்நழுவு தாரணியினதுயாதீர *
திருச்சந்தவிருத்தம்செய் திருமழிசைபாரனவருமார் *
கருச்சந்தம்காரமெலும் கமழ்கோங்குமமணநாறும் *
திருச்சந்தததுடனமருவு திருமழிசைவளமபதயே.

இருவிடம்படுநினைவேண்பா.

உலகும்மழிசையும் உள்ளுணாநது * தம்மில்
புலவர்புகழ்க்கோலாத்தூக்க *—உலகுதன்னை
வைத்தெடுத்தபக்கததும் * மாநீர்மழிசையே
வைத்தெடுத்தபக்கம்வலிது.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம் (யழநாகல்யாணிராகம்.நபகநாளம்.)

பூநிலையஐநதுமாய்ப் புனற்கண்நின்றநானமுமாய் *
தீநிலையமுன்றுமாய்ச் சிறந்தகாலிரண்டுமாய் *
மீநிலையதொன்றுமாகி வேறுவேறுதன்மையாய் *
நீநிலையவண்ணம்நின்றனை யார்நினைக்கவல்லேரே ?

(க)

ஆறுமாறுமாறுமாய் ஓரைநதுமைநதுமைநதுமாய் *
ஏறுசீரிரண்டுமுன்றும் ஏழுமாறுமெட்டுமாய் *
வேறுவேறுஞானமாகி மெய்யினோடுபொய்புமாய் *
ஊடுறொடோசையாயஐந்தும் ஆயஆயமாயனே !

(உ)

ஐந்துமைந்துமைநதுமாகி அல்லவற்றுளாயுமாய் *
ஐந்துமுன்றுமொன்றுமாகி நின்றஆகிதேவனே ! *
ஐந்துமைந்துமைந்துமாகி அந்தரத்தனைநதுநின்று *
ஐந்துமைந்துமாயநின்றனை யாவர்காணவல்லேரே ?

(ஈ)

மூன்றுமுப்பதாறினோடு ஓரைநதுமைநதுமைநதுமாய் *
மூன்றுமுத்தியாடுமூன்று மூன்றுமூன்றுமூன்றுமாய் *
தோன்றுசோதிமூன்றுமாய்த துளக்கமில்லிளக்கமாய் *
என்றெனையுளபுகுந்தது எனகொலோ ? எம்மீசனே !

(ஊ)

நின்றியங்கும்ஒன்றலா உருக்கள் தோறுமஆவியாய் *
ஒன்றிஉள்கலந்துநின்ற நின்னதன்மைஇன்னதென்று *
என்றும்யார்க்கும்எண்ணிநத ஆதியாய் ! நின்னுந்தியாய் *
அன்றுநான்முகற்பயநத ஆதிதேவனல்லேயே ? (௩)

நாகமேந்துமேருநெறபை நாகமேநதுமண்ணினை *
நாகமேந்துமாகமாகம் மாகமேநதுவார்புனல் *
மாகமேநதுமங்குல்தீ ஓர்வாயுனைவநதமைநதுகாத்து *
வகமேநதிநின்றநீர்மை நின்கணேஇயன்றதே. (௪)

ஒன்றிரண்டுமூர்த்தியாய் உறக்கமோடுஉணர்ச்சியாய் *
ஒன்றிரண்டுகாலமாகி வேலைநூலமாயினாய் *
ஒன்றிரண்டுதீயுமாகி ஆயனாயமாயனே ! *
ஒன்றிரண்டுகண்ணினனும் உன்னை ஏத்தவல்லனே ? (௫)

ஆதியானவானவர்க்கும் அண்டமாயஅப்புறதது *
ஆதியானவானவர்க்கும் ஆதியானஆதிநீ *
ஆதியானவானவாணர் அநதகாலம்நீஉரைத்தி *
ஆதியானகாலம்நின்னை யாவர்காணவல்லரே ! (௬)

தாதுலாவுகொன்றைமலை தன்னுசெஞ்சடைச்சிவன் *
நீதியால்வணங்குபாத ! நினமலா ! நிலாயசீர் *
வேதவாணர்கீதவேள்வி நீதியானகேள்வியார் *
நீதியாலவணங்குகின்ற நீர்மைநினகண்ணின்றதே. (௭)

தன்னுளேதிரைததெழும் தரங்கவண்தடங்கடல் *
தன்னுளே திரைததெழுநது அடங்குநின்றதன்மைபோல் *
நின்னுளேபிறந்திறநது நிறபவும்திரிபவும *
நின்னுளேயடங்குகின்ற நீர்மைநினகண்ணின்றதே. (௮)

(அபநுபராகம் - நுபகதாளம்.)

சொல்லினுல்தொடர்ச்சிநீ சொலப்படுமபொருளுமநீ *
சொல்லினுல்சொலப்படாது தோன்றுகின்றசோதிநீ *
சொல்லினுல்படைக்க நீபடைக்கவருதுதோன்றினார் *
சொல்லினுல்கருங்க நின்குணங்கள்சொல்லவல்லரே ? (௯)

உலகுதன்னைநீபடைத்தி உள்ளொடுக்கிவைத்தி * மண்டு
உலகுதன்னுளேபிறத்தி ஓரிடததையலலையால் *
உலகுநினனொடுஒன்றிநிறக வேறுநிறறியாதலால் *
உலகிலதின்னையுள்ளருழல் யாவாஉள்ளவல்லரே ? (௧௦)

இன்னையென்று சொல்லலாவது இல்லையாதும், இட்டிடை *
பின்னையேள்வனென்பா உன்பிணக்குணர்நதபெற்றியோர் *
பின்னையாய்கோலமோடு பேருமஊரும் ஆதியும் *
நின்னையார்நினைக்கவல்லர் ? நீர்மைபாற்நினைக்கிலே. (க௭)

தூய்மையோகமாயினாய் ! துழாயலங்கல்மாலையாய் ! *
ஆமைபாகி ஆழ்கடல்துயின்ற ஆதிதேவ * நின்
நாமதேயம்இன்னதென்ன வல்லமல்லவாகிலும் *
சாமவேதகீததூய சக்ரபாணியல்லையே ? (க௮)

அங்கமாறும்வேதம்நான்கும் ஆகிநின்று, அவற்றுளே *
தங்குகின்றதன்மைபாய் ! தடங்கடல்பணத்தலை *
செங்கண்நாகணைக்கிடநத செல்வம்மல்குசீரினாய் ! *
சங்கவண்ணமன்னமேனி சாங்கபாணியல்லையே ? (க௯)

தலைக்கணத்துகள் குழம்புசாதி சோதிதோற்றமாய் *
நிலைக்கணங்கள் காணவநது நிற்றியேலும், நீடிரும் *
கலைக்கணங்கள் சொற்பொருள் கருத்தினுல்தினைக்கொணை *
மலைக்கணங்கள் போலுணர்த்தும்மாட்சி நின்தன்மாட்சியே. (க௯)

எகழூர்த்திழன்றுழர்த்தி நாலுழர்த்தி, நன்மைசேர் *
போகழூர்த்திபுண்ணியத்தின்புழர்த்தி எண்ணில்புழர்த்தியாய் *
நாகழூர்த்திசயனமாய் நலங்கடல்கிடநது * மேல்
ஆகழூர்த்தியாயவண்ணம் என்கொல் ? ஆதிதேவனே ! (க௯)

விடத்தவாய்ஒராயிரம் இராயிரம்கண்வெநதழல் *
விடுதலுவிள்விலாதபோகம் மிக்கசோதிநதாக்கசீர் *
நொடுதலுமேல்விதானமாய் பெளவநீரராவணை *
படுததபாயல்பளவிகொள்வது என்கொல் ! வேலைவண்ணனே ! (க௯)

புள்ளதாகவேதம்நான்கும் ஒதினாய், அதன்றியும் *
புள்ளின்வாய்பிளநது புட்கொடிபிடித்தபின்னரும் *
புள்ளையூர்தியாதலால் அநென்கொல் ? மின்கொள்ளேமியாய் ! *
புள்ளின்மெய்ப்பகைக்கடல்கிடத்தல் காதலித்ததே. (க௯)

கூசமொன்றுமினறி மாசுணம்படுதது, வேலைநீர் *
பேசநின்றதேவாவநது பாடமுன்கிடந்ததும் *
பாசமின்றநீரில்வாழும் ஆமையானகேசவா ! *
ஏசுஅன்றுநீகிடநதவாறு கூறுதேறவே. (௨0)

(அடாணாரகம் - ஆதிதாளம்.)

அரங்கனே ! தரங்கரீர் கலங்க அன்று குன்று குழி *
மரங்கள் தேயமாநிலங்குலுங்க மாசுணம்சலாய் *
நெருங்கநீகடைந்தபோது நின்ற குரர் என்செய்தார் ? *
குரங்கையாளுகநதளந்தை ! கூறுதேறவேறிதே. (உக)

பண்டும் இன்றும் மேலுமாய் ஒர்பாலனாகி, † ஞாலமேழ் *
உண்டுமண்டி ஆலிலைத்துயின்ற ஆதிதேவனே ! *
வண்டுகிண்டு தன்னுழாய் அலங்கலாய் ! கலந்தசீர் *
புண்டரீகபாவைசேரும் மார்ப ! பூமிநாதனே ! (உஉ)

வால்நிறத்தொர்சீயமாய் வளை நதவாளையிற்றவன *
ஊன்றிற் துகூததலம் அழுத்தினாய் ! உலாய்சீர் *
நால்நிறத்தவேதநாவா நல்லையோகினுல்வணங்கு *
பால்நிறக்கடற்கிடநத பறபநாபனலையே ? (உஉ)

கங்கைரீர்ப்பநத பாதபங்கயத்துளம் அண்ணலே ! *
அங்கையாழிசங்குதண்டு வில்லும்வாளும்ஏநதினாய் ! *
சிங்கமாயதேவதேவ ! தேனுலாவுமெனமலா *
மங்கைமன்னிவாழுமார்ப ! ஆழிமேனிமாயனே ! (உச)

வரத்தினில்சிரததைமிக்க வாளையிற்றுமற்றவன் *
உரத்தினில்கரததைவைத்து உகரததலத்தைஊன்றினாய் *
இரத்திரீஇதென்னபொய் ? இரநதமண்வயிறுறுளே
கரத்தி * உன்கருததை யாவர்காணவல்லர் ? கண்ணனே ! (உரு)

ஆணிநோடுபெண்ணுமாகி அல்லவோடுநல்லவாய் *
ஊடுநோடோசையூறுமாகி ஒன்றலாதமாயையாய் *
பூணிபேணுமாயுனாகி பொய்யினோடுமெய்யுமாய் *
காணிபேணுமமாணியாய்க் கரநதுசெனறகளவனே ! (உசு)

வினாகடந்தசோதியாய் விளங்குஞானமுாததியாய் *
பண்டநததேசமேவு பாவநாசநாதனே ! *
எண்டநதயோகினோடு இரநதுசெனறுமாணியாய் *
மணிகடநதவண்ணமிந்னை யாமதிக்கவல்லரை ? (உஎ)

படைத்தபார்இடந்தளந்து அதுண்டுமிழ்ந்துபெளவரீர் *
படைத்தடைத்ததிற்கிடந்து முனகடைநதபெற்றியோய் ! *
மிடைத்தமாஸிமாஸிமான் விலங்குகாலனூரபுக *
படைக்கலம்விடுதத பல்படைத்தடக்கைமாயனே ! (உஅ)

† 'ஞாலமேழும்' என்றும் வழங்குவர்.

பரத்திலும்பரததையாதி பெளவரீரணைக்கிடந்து *
 உரத்திலும்ஒருததிதனை வைத்துகநது, அதுன்றியும் *
 நரத்திலும்பிறத்தி நாத! ஞானமூர்த்தியாயினும்! *
 ஒருத்தரும்நினைதுதன்மை இன்னதென்னவல்லரே? * (உக)
 வானகம்முமமண்ணகம்முடும் வெறபுழைமுகடல்களும் *
 போனகம்செய்துஆலிலைத்துயின்ற புண்டரீகனே! *
 தேனகஞ்செய்தண்ணறும் மலாததுழாய்நன்மாலையாய்! *
 கூனகம்புகததெறித்த கொற்றவில்லியல்லையே? * (ங௦)

(பிராகடைராகம் - திரிபுடைதாளம்.)

காலநேமிகாலனே! கணக்கிலாதகீர்த்தியாய்! *
 ஞாலமேழும்உண்டு பண்டுஒர்பாலனாய்பண்பனே! *
 வேலைவேவவில்வளை தத வெல்கினததவீர! * நின்
 பாலராயபத்தாசித்தம் முத்திசெய்யும்மூர்த்தியே! * (ங௧)
 குரக்கினப்படைகொடு குரைகடலின்மீதுபோய் *
 அரக்கரங்கரங்க வெஞ்சரம்மூரநதஆதிரீ *
 இரக்கமண்கொடுத்தவறகு + இருக்கஒன்றுமின்றியே *
 பரக்கவைத்தளநதுகொண்ட பற்பபாதனல்லையே? * (ங௨)
 மின்னிறத்தெயிற்றரக்கனவீழ வெஞ்சரம்மூரநது *
 பின்னவறகுஅருளபுரிநது அரசளித்தபெற்றறியோய்! *
 நன்னிறத்தொரினசொலவழை பின்னைகேளவ! மன்னுசீர் *
 பொன்னிறத்தவண்ணனாய புண்டரீகனல்லையே? * (ங௩)

ஆதியாதியாதிரீ ஓரண்டமாதயாதலால் *
 சோதியாதசோதிரீ அடி னைமையிலவிளங்கினாய் *
 வேதமாகிவெள்ளியாகி விண்ணினோடும்ணனுமாய் *
 ஆதியாகியுயரைய மாயமனனமாயமே? * (ங௪)

அம்புலாவும்மீனும்அடி ஆமையாகிஆழியார் *
 தம்பிராணமாகிமிக்கது அனபுமிக்குஅதன்றியும் *
 கொம்பராவுறுணமருவகுல் ஆயாமாதாபிள்ளையாய் *
 எம்பிராணம்ஆயவண்ணம் எனகொலோ? எம்மீசனே! * (ங௫)

ஆடகத்தபூண்முலை யசோதையாய்ச்சிபிள்ளையாய் *
 சாடுதததொர்புள்ளதானி கள்ளதாயபேய்மகள் *
 வீடவைததவெய்யகொங்கை ஐயபாலமுதுசெய்து *
 ஆடசக்கைமாதர்வாயமுதம் உண்டதுஎன்கொலோ! * (ங௬)

சாய்த்தரீள்விளங்கனியுதிர்ந்து எதிர்ந்த † பூங்குருந்து
சாய்த்தது * மாபிளந்தகைத்தலத்த கண்ணெனன்பரால் *
ஆய்ச்சிபாலையுண்டுமண்ணையுண்டு வெண்ணையுண்டு * பின்
பேய்ச்சிபாலையுண்டு பண்டொரேனமாயவாமனா !

(௩௭)

கடம்கலந்தவன்கரி மருப்பொசித்து, ஒர்பொய்கையாய் *
விடம்கலந்தபாம்பின்மேல் நடம்பயின்றநாகனே ! *

சூடம்கலந்தகூததனாய் கொண்டல்வண்ண ! தன்னுழாய் *
வடம்கலந்தமாலோர்ப ! காலநேமிகாலனே !

(௩௮)

வெற்றெடுத்துவேலைநீர் கலக்கினாய், அதனறியும் *
வெற்றெடுத்துவேலைநீர் வரம்புகட்டி, வேலைநூழ் *
வெற்றெடுத்தஇஞ்சிசூழ் இலங்கைகட்டழிந்தநீர் *
வெற்றெடுத்துமாரிகாதத மேகவண்ணனல்லையே ?

(௩௯)

ஆணைகாத்துஒரானைகொன்று அதன்றி, ஆயாபிள்ளையாய் *
ஆணைமேய்த்தியானையுண்டி அன்றுகுறைமொன்றினால் *
ஆணைகாத்து, மையரிக்கண் மாதராதிறத்தது * முன்
ஆணையன்றுசென்றடர்த்த மாயம்என்னமாயமே ?

(௪௦)

(ஆரபிராகம் - நுபகதாளம்.)

ஆயனாகிஆயர்மங்கை வேயதோள்விரும்பினாய் *
ஆய ! நினையாவர்வல்லர் ? அம்பரததொடுஇம்பராய் *
மாய ! மாயமாயைகொல் ? அதன்றிரீவகுத்தலும *
மாயமாயமாக்கினாய் உன்மாயமுற்றும்மாயமே.

(௪௧)

வேறிசைந்தசெக்கர்மேனி நீறணிந்தபுன்சடை *
கீறுதிங்கள்வைத்தவன் கைவைத்தவன்கபால்மிசை *
ஊறுசெங்குருதியால் நிறைத்தகாரணத்தனை *
ஏறுசென்றடர்த்தசை ! பேசுகூசமின்றியே.

(௪௨)

வெஞ்சினத்தவேழவேண் மருப்பொசித்து † உருத்தமா *
கஞ்சனைக்கடிந்து மண்ணளந்துகொண்டகாலனே ! *
வஞ்சனத்துவந்தபேய்ச்சியாவி பாலுள்வாங்கினாய் *
அஞ்சனத்தவண்ணனாய் ஆதிதேவனல்லையே ?

(௪௩)

பாலினீர்மைசெம்பொனீர்மை பாசியின்பசம்புறம்
போலும்நீர்மை * பொற்புடைத்ததது வண்டிவிண்டுலாம் *
நீலநீர்மையென்றிவை நிறைந்தகாலமநான்குமாய் *
மாலினநீர்மைவையகம் மறைத்ததுஎன்னநீர்மையே ?

(௪௪)

மண்ணுளாய்கொல்? விண்ணுளாய்கொல்? மண்ணுளேமயங்கிநின்று *
எண்ணுமெண்ணகப்படாய்கொல்! என்னமாயை? * நின்தமர்
கண்ணுளாய்கொல்? சேயைசொல்? அனநதன்மேல்கிடந்தளம்
புணணியா! * புனநதுழாய் அலங்கலம்புனிதனே! (சரு)

தோடுபெற்றதண்துழாய் அலங்கலாடுசென்னியாய்! *
கோடுபறறி ஆழியேநதி அஞ்சிறைப்புள்ளுர்தியால் *
நாடுபெற்றநன்மை நண்ணியில்லையேனும், நாயினேன *
விடுபெற்று இறப்பொடும பிறப்பறுக்குமாசொலே. (சக)

காரொடொததமேனி நங்கள்கண்ண! விண்ணின்நாதனே! *
நீரிடததராவணைக்கிடத்தி யெபை, அன்றியும் *
ஒரிடததையல்லே எல்லையிலையெனபராதலால் *
சேர்விடததையென தெரிநதிறைஞ்சுமாசொலே. (சஎ)

குன்றில்நின்றுவானிருநது நீள்கடல்கிடந்து * மண்
ஒன்றுசென்றதொன்றையுண்டு அதுதொன்றிடந்துபன்றியாய் *
நன்றுசென்றநாளாவற்றுள் நல்லுயிர்ப்படைத்து, அவர்க்கு *
அன்றுதேவமைததளித்த ஆதிதேவனல்லையே? (சஅ)

ஐக் கொண்டைகொண்டகோதைமீது தேனுலாவுகூனிசுன் *
உண்டைகொண்டு அரங்குவோட்டி உள்மகிழ்ந்தநாதனார் *
நண்டையுண்டுநாரைபேர வாளைபாய, நீலமே *
அண்டைகொண்டுகொண்டமேயும் அந்தணீரரங்கமே. (சக)
வெண்திரைக்கருங்கடல் சிவநதீவேவ, முனனொர்நாள் *
திண்திறல்சிலைக்கைவாவி விட்டவீரர்சேருமூர் *
எண்திசைக்கணங்களும் இறைஞ்சியாடுதீராதநா *
வண்டிரைத்தசோலைவேலி மன்னுரீரரங்கமே. (ரு0)

(தோடிராகம் - ஆதிநாளம்.)

சரங்களைத்தரந்து வில்வளைத்து, இலங்கைமன்னவனே *
சிரங்கள்பததறுததுதிர்த்த செல்வர்மன்னுபொன்னிடம் *
பரந்துபொன்னிரந்துநாதி வந்தலைக்கும்வார்புனல் *
அரங்கமென்பர் நான்முகத்தயனபணிநதகோயிலே. (ருக)
பொற்றையுற்றமுற்றல்யாணை போரெதிர்த்துவந்ததை *
பற்றியுற்றமுற்றதன் மருப்பொகிததபாகனார் *
சிற்றெயிறுமுற்றல்மூங்கில் மூன்றுதண்டர்ஒன்றினர் *
அற்ற + பற்றர்சுற்றிவாழும் அந்தணீரரங்கமே. (ருஉ)

மோடியோடி லச்சையாய சாபமெய்தி முக்கணன் *
கூடுசேனைமக்களோடு கொண்டமண்டி வெஞ்சமத்து
ஓட * வாணனாயிரம்கரம்கழித்த ஆதிமால் *
பிடுகோயில்கூடுநீர் அரங்கமென்றபேரதே (ரு௩)

இலைத்தலைச்சரந்துரந்து இலங்கைகட்டழித்தவன் *
மலைத்தலைப்பிறந்திழிந்து வந்து நுந்துசந்தனம் *
குலைத்தலைத்திறுத்தெறிந்த குங்குபக்குழப பிடுனாடு *
அலைத்தொழுதுகாவிரி அரங்கம்மேய அண்ணலே. (ருச)

மன்னுமாமலர்க்கிழத்தி வையமங்கைமைந்தனாய் *
பின்னும்ஆயர்பின்னைதோள் மணம்புணர்ந்ததன்றியும் *
உனன்பாதம்என்னசிரதை மன்னவைத்துநல்கினாய் *
பொன்னிசூழரங்கமேய புண்டரீகனல்லையே ? (ரு௯)

இலங்கைமன்னனைநடுதாடைந்து பைந்தலைநிலத்துக *
கலங்கஅன்றுசென்றுகொன்று வென்றிகொண்டவிரனே ! *
விலங்குதூலாவேதநாவார் நீதியானகேள்வியா *
வலங்கொள்குடநதையுள் கிடந்தமாலுமல்லையே ? (ரு௯)

சங்குதங்குமுன்கைநங்கை கொங்கைதங்கலுறறவன் *
அங்கம்மங்கஅன்றுசென்று அடர்த்தெறிந்தஆழியான் *
கொங்குதங்குவார்குழல் படநதைமாராகுடைந்தநீர் *
பொங்குதண்குடநதையுள் கிடந்தபுண்டரீகனே. (ரு௯)

மரம்கெடநநதடர்த்து மததயாணைமததகத்து *
உரம்கெடப்புடைத்து ஒர்கொம்பொசித்துகநதத்தமா ! *
தூரங்கம்வாய்பிளந்து மண்ணளநதபாத ! * வேதியர்
வரம்கொள்குடநதையுள் கிடந்தமாலுமல்லையே ? (ருஅ)

சாலிவேலிதணவயல் தடங்கிடங்குபூம்பொழில் *
கோல்மாடரீடு தண்குடந்தைமேயகோவலா ! *
காலநேமிவக்கரன் கரன்முரன்சிரம்மவை *
காலனோடுகூடவிற்குனித்த விற்கைவிரனே ! (ருக)

செழுங்கொழும்பெரும்பனி பொழிந்திட * உயர்ந்தவேய்
விழுந்துலர்ந்தெழுந்து விண்புடைக்கும்வேங்கடத்துள்ளின்று *
எழுந்திருந்துதேன்பொருந்து பூம்பொழில்தழைக்கொழுஞ் *
செழுந்தடங்குடநதையுள் கிடந்தமாலுமல்லையே ? (கூ௦)

(கல்யாணராகம் - ருபகதாளம்.)

நடந்தகால்கள்நொந்தவோ ? நடுங்களுலம்ஏனமாய் *
 இடந்தமெய்குலுங்கவோ ? விலங்குமால்வரைச்சுரம் *
 கடந்தகால்பரந்த காவிரிக்கரைக்குடந்தையுள் *
 கிடந்தவாறுஎழுந்திருநதுபேசு வாழிகேசனே !

(கூக)

கரண்டமாடுபொய்கையுள் கரும்பனைப்பெரும்பழம் *
 புரண்டுவிழுவானைபாய் குறுக்குடிநெரிந்தகாய் ! *
 திரண்டேதாளிரணியன் சினங்கொளாகமொன்றையும் *
 இரண்டுகூறுசெய்துகந்த சிங்கமென்பதுஉன்னையே.

(கூஉ)

நன்றிருந்துயோகநீதி நண்ணுவார்கள்சின்தையுள் *
 சென்றிருந்துதீவினைகள் தீர்த்ததேவதேவனே ! *
 குன்றிருந்தமாடநீடு பாடகத்தும்ஊரகததும் *
 நின்றிருநதுவெஃகணைக்கிடந்தது என்னநீரமையே ?

(கூங)

நின்றதுஎந்தைஊரகத்து இருந்ததுஎந்தைபாடகத்து *
 அன்றுவெஃகணைக்கிடந்தது என்னிலாதமுன்னெலாம் *
 அன்றுநான்சிறந்திலேன் பிறந்தபின்மறந்திலேன் *
 நின்றதும்இருந்ததும் கிடந்ததும்என்றெஞ்சுளே.

(கூச)

நிற்பதும்ஒர்வெற்புத்து இருப்பும்விண்கிடப்பதும் *
 நற்பெருந்திரைக்கடலுள் நானிலாதமுன்னெலாம் *
 அற்புதன்அனந்தசயனன் ஆகியுதன்மாதவன் *
 நிற்பதும்இருப்பதும் கிடப்பதும்என்றெஞ்சுளே.

(கூரு)

இன்றுசாதல்நின்றுசாதல் அன்றியாரும்வையகத்து *
 ஒன்றிநின்றவாழ்தலின்மைகண்டும் நீசர்என்கொலோ *
 அன்றுபாரஎந்தபாதபோதை யொன்றிவானின்மேல் *
 சென்றுசென்றுதேவராய் இருக்கிலாதவண்ணமே ?

(கூசு)

சண்டமண்டலத்தினூடு சென்றுவீடுபெறறு * மேல்
 கண்டுவிடிலாதகாதலின்பம் நாளும்எய்துவீர் *
 புண்டரீகபாதபுண்யகீர்த்தி தும்செவிமடுதது
 உண்டு * தும்முறுவனைத் துயருள்நீங்கியம்மினே.

(கூஎ)

முத்திறத்தவாணியதது இரண்டிரொனறுமீசர்கள் *
 மததராயம்பங்குகின்றது இட்டதிலிறந்துபோந்து *
 எத்திறத்ததும்உய்வது ஒருபாயமில்லை, உய்குறில் *

† தொத்ததுதததண்துழாய் நன்மலைவாழ்த்திவாழ்மினே. (கூஅ)

காணிலும்உருப்பொலார் செவிக்கினாதகீர்த்தியார் *
 பேணிலும்வரந் † தர மிடுக்கிலாததேவரை *
 ஆணமென்றடைந்துவாமும் ஆதர்காள் ! எம்மாதிரால் *
 பேணிதும் ‡ பிறப்பெனும் பிணக்குஅறுக்ககற்றிறே. (௭௯)
 குந்தமோடுசூலம்வேல்கள் தோமரங்கள் தண்டுவாள் *
 பந்தமானதேவர்கள் பரந்துவானகம்புற *
 வந்தவாணனீரைஞ்ஞாறு தோள்களை ததுணிததநாள் *
 அந்தவந்தஆசூலம் அமுரரே அறிவரே. (௭௦)

(ஸாவேரீராகம் - தீர்ப்புடைதாளம்.)

வண்டுலாவுகோதைமாதர் காரணத்தினால்வெகுண்டு *
 இண்டவாணனீரைஞ்ஞாறு தோள்களை ததுணிததநாள் *
 முண்டன்நீறன்மக்கள்வெப்பு மோடி அங்கிலுடிடக்
 கண்டு * நாணிவாணனுக்கு இரங்கினுன் எம்மாயனே. (௭௧)

போதில்மங்கைபூதலக் கிழத்திதேவி, அன்றியும் *
 போதுதங்குநானமுகன்மகன் அவனமகனசொலில் *
 மாதுதங்குகூறன் ஏறதூர்தியென்றுவேததூல் *
 ஒதுகின்றதுஉண்மை அல்லதில்லைமற்றுரைக்கிலே. (௭௨)

மரம்பொதச்சரம்துரந்த வாலிவிழுமுன்னொர்நாள் *
 உரம்பொதச்சரம்துரந்த உம்பராளிஎம்பிரான் *
 வரமகுறிப்பில்லைததவாக்கு அலாதுவானமாளிலும் *
 நிரம்புநீடுபோகம் எத்திறத்ததும்யார்க்குமில்லையே. (௭௩)

அறிந்தறிந்துவாமனன் அடியிணைவணங்கினால் *
 செறிந்தெழுந்தஞானமோடு செல்வமும்சிறந்திடும் *
 பறிந்தெழுந்ததெண்ணிரையுள் மன்னுமாலேவாழ்த்தினால் *
 பறிந்தெழுந்துநீவினைகள் பற்றறுதல்பான்மையே. (௭௪)

ஒன்றிநின்றநற்றவம்செய்து ஊழியூழிதோறெலாம் *
 நின்றநின்று அவன்குணங்கள் உள்ளிஉள்ளம் தூயராய் *
 சென்றுசென்றுதேவதேவர் உம்பரும்பரும்பராய் *
 அன்றி, எங்கள்செங்கண்மலை யாவர்காணவல்லரே ? (௭௫)

புன்புலவழியடைத்து அரக்கிலச்சினைசெய்து *
 நனபுலவழிதிறந்து ஞானநஞ்சுடர்கொளீஇ *
 என்பிலெள்கிறெஞ்சுருகி உள்கனிந்தெழுந்ததுலர் *
 அன்பிலன்றி ஆழியானை யாவர்காணவல்லரே ? (௭௬)

† 'தரும்மிடுக்கு' என்பதும் பாடம். ‡ 'இறப்பெனும்' என்பதும் சிலர் பாடம்.

கடிவு

திருச்சந்தவிருத்தம்.

எட்டுமெட்டுமெட்டுமாய் ஒரேழுமேழுமேழுமாய் *
எட்டுமூன்றமொன்றுமாகி நின்றஆகிதேவனை *
எட்டினாய்பேதமோடு இறைஞ்சிநின்று, அவன்பெயர் *
எட்டெழுத்தும்ஒதுவார்கள் வல்லர்வானமாளவே. (எஎ)

சோர்விலாதகாதலால் தொடக்கமுமனத்தராய் *
நீராவணைக்கிடந்த நின்மலன்நலங்கழல் *
ஆர்வமோடுஇறைஞ்சிநின்று அவன்பெயரெட்டெழுத்தும் *
வாரமாகஒதுவார்கள் வல்லர்வானமாளவே. (எஅ)

பத்தினேடுபததுமாய் ஒரேழினேடுஒரொன்பதாய் *
பத்தினுல்திசைக்கணநின்ற நாடுபெற்றநன்மையாய் *
பத்தினையதோற்றமோடு ஓராற்றல்மிக்கஆகிபால் *
பத்தராமவாக்கலாது முத்திமுற்றலாகுமே ? (எசு)

வாசியாகிறேசமின்றி வந்தெதிர்ததேனுகன் *
நாசமாகிநாளுல்ப நன்மைசேர்பனங்கனிக்கு *
விசிமேல்நிமிர்ந்ததோளில் இல்லையாக்கினாய் * கழற்கு
ஆசையாமவர்க்கலால் அமரராகலாகுமே ? (அ௦)

(சுருட்டிராகம் - திரிபுடைதாளம்.)

கடைந்துபாற்கடல்கிடந்து † காலநேமியைக்கடிந்து *
உடைந்தவாலிதன் ‡ தனக்கு உதவவந்ததுஇராமனாய் *
மிடைந்தஏழ்மரங்களும் அடங்கவெய்து * வேங்கடம்
அடைந்தமாலபாதமே அடைந்துநாளும்உய்ம்மினே. (அக)

எத்திறத்தும்ஒத்துநின்று உயர்ந்துயர்ந்தபெற்றியோய் ! *
முத்திறத்தழழிரீர் அராவணைததுயின்ற * நின்
பததுறுத்தகிந்தையோடுமின்று பாசம்விட்டவர்க்கு *
எத்திறத்தும்இன்பம் இங்கும்அங்கும்எங்குமாகுமே. (அஉ)

மடலிலாவதண்துழா யலங்கலாய் ! § பொலன்கழல் *
விட்டு § விள்விலாதபோகம் விண்ணில்நண்ணியேறினும் *
எட்டினேடி ரண்டெனும் சுயிறறினூல்மனந்தனைக்
கட்டி. * வீடி லாதுவைத்த காதல்இன்பமாகுமே. (அங)

† 'காலநேமியைக் கடந்து' என்பதும் பாடம். ‡ 'தன்பினுக்கு' என்று
பாட மிருக்கலாம். § 'புலன்கழல்' என்பதும் பாடம். § 'வீள்விலாத'
என்றும் கூறுவர்.

பின்பிறக்கவைத்தனன்கொல் ? அன்றிநின்றுதன்கழற்கு *
அன்புறைக்கவைத்தநாள் அறிநதனன்கொல் ? ஆழியான் *
தந்திறத்தொரன்பிலா அறிவிலாதநாயினேன *
எந்திறத்தில்என்கொல் ? எம்பிரான்குறிப்பில்வைத்ததே. (அச)

நச்சராவணைக்கிடந்த நாத ! பாதபோதினில *
வைத்தசுந்தைவாங்குவித்து நீங்குவிக்கநீ இனம *
மெய்ததன்வல்லையாதலால் அறிநதனனநினமாயமே *
உய்ததுநின்மயக்கினில் மயக்கல்என்னமாயனே ! (அரு)

சாடுசாடுபாதனே ! சலம்கலந்தபொய்கைவாய் *
ஆடராவின்வன்பிடர் நடம்பயின்றநாதனே ! *
கோடுநீடுகைய ! செய்யபாதம்நாளுமளளினால் *
வீடனாகமெய்செயாத வண்ணம்என்கொல் ? கண்ணனே ! (அசு)

நெற்றிபெற்றகண்ணன் விண்ணினநாதனோடு, போதினமேல் *
நற்றவததுநாதனோடு மற்றுமுள்ளவானவா *
கற்றபெற்றியால்வணங்குபாத ! நாத ! வேத ! * நின்
பற்றலாலொபற்று மற்றதுற்றிலேன்உரைக்கிலே. (அஎ)

வெள்ளைவேலைவெற்புநாட்டி வெள்ளையிற்றராவளாய் *
அள்ளலாக்கடைந்தஅன்று அருவரைக்குலூராமையாய் *
உள்ளநோய்கள்தீர்மருநது வானவாககனிதத * எம்
வள்ளலாரையன்றி மற்றொர்தெய்வம்நான்மதிப்பனே ? (அஅ)

பாமிகுததபாரம் முன்னுதிச்சுவான், அருசகனன் *
தேர்மிகுததுமாயமாக்கி நின்றுகொன்று, வென்றிசேர் *
மாரதாக்குவான்கொடுத்தது வையம்ஐவாபாலதாம் *
சீர்மிகுததநின்னலால் ஓர்தெய்வமநானமதிப்பனே ? (அக)

குலங்களாயசுரிரண்டில் ஒன்றிலும்பிறநதிலேன் *
நலங்களாயநற்கலைகள் நாலிலும்நவ்வின்றிலேன் *
புலன்களைந்தும்வென்றிலேன் பொறியிலேன்புனித ! * நின்
இலங்குபாதமன்றி மற்றொர்பற்றிலேன்எம்மாசனே ! (க௦)

(சங்கராபரணாகம் - நூபகதாளம்.)

பண்ணுலாவுமென்மொழிப் படைத்தடங்களுள்பொருட்டு *
எண்ணிலாஅரக்கரை நெருப்பினால்நெருக்கினாய் *
கண்ணலால்ஒர்சண்ணிலேன் கலநதசுற்றம்மற்றிலேன் *
எண்ணிலாதமாய ! நின்னைஎன்னுள்நீக்கல்என்றுமே. (க௧)

விடைக்குலங்களேழடர்த்து வென்றிவேற்கண்மாதாரர் *
கடிக்கலந்ததோள்புணர்ந்த காலியூய! வேலைரீர் *
படைத்துஅடைத்துஅதில்கிடந்து முன்கடைந்து, நின்தனக்கு *
அடைக்கலம்புகுந்தளன்னை அஞ்சலென்னவேண்டுமே. (கூஉ)

சுரும்பரங்குதண்துழாய் துதைந்தலர்ந்தபாதமே *
விரும்பிநின்றிறைஞ்சுவேற்கு இரங்குஅரங்கவாணனே! *
சுரும்பிருந்தகட்டியே! கடல்கிடந்தகண்ணனே! *
இரும்பரங்கவெஞ்சரம்துரந்த வில்லிராமனே! (கூஉ)

ஊனில்மேயஆவிரீ உறக்கமோடுஉணர்ச்சிரீ *
ஆனில்மேயஐநாமரீ அவற்றுள்ளின்றதூய்மைரீ *
வானினோடுமண்ணுமரீ வளங்கடற்பயனுமரீ *
யானுமரீ அதன்றி எம்பிரானுமரீஇராமனே! (கூச)

அடக்கரும்புலன்கள்ஐந்தடக்கி ஆசையாமவை *
தொடக்கறுததுவநது நினதொழிற்கண்ணின்றளன்னைரீ *
விடக்கருதிமெய்செயாது மிக்கொராசையாக்கிலும் *
கடல்கிடந்தநின்னலால் ஓர்கண்ணிலேன்எம்அண்ணலே! (கூரு)

வரம்பிலாத † மாயைமாய! வையமேமும்மெய்ம்மையே *
வரம்பிலுழியேததிலும் வரம்பிலாதகீர்த்தியாய்! *
வரம்பிலாதபல்பிறப்பு அறுததுவந்துநின்கழல் *
பொருநதுமாநிருந்தரீ வரம்செய்புண்டரீகனே! (கூசு)

வெய்யவாழிசங்குதண்டு வில்லும்வாளும்துசீர்க்
கைய! * செய்யபோதில்மாது சேரும்மாற்ப! நாதனே! *
ஐயிலாயஆக்கைநோய் அறுததுவந்துநின்னடைந்து *
உய்வதோருபாயம்ரீ எனக்குநல்கவேண்டுமே. (கூஎ)

மறம்துறந்துவஞ்சம்மாற்றி ஐம்புலன்களாசையும்
துறந்து * நின்கணையே தொடர்ந்துநின்றநாயினேன் *
பிறந்திறந்துபேரிடர்ச் சுழிக்கணின்றிறங்குமா *
மறந்திடாதுமற்றெனக்கு மாய! நல்கவேண்டுமே. (கூஅ)

காட்டிநான்செய்வல்லினை, பயந்தஞ்ஞல்மனந்தனை *
நாட்டிவைத்துநல்லவல்ல செய்வெண்ணினாரென *
கேட்டதன்றிஎன்னதாவி பின்னிகேள்வ! நின்றொடும் *
பூட்டிவைத்தளன்னை நின்னுள்ளீர்க்கல்புவைவண்ணனே! (கூக)

பிறப்பினோடுபேரிடர்ச் சுழிக்கண்ணின்றும்நீங்குமஹிது *
இறப்பவைத்தஞானநீசரைக் கரைக்கோடேற்றுமா *
பெறற்கரியநின்னபாத பததியானபாசனம் *
† பெறற்கரியமாயனே ! எனக்குநல் வேண்டிமே.

(க00)

(செஞ்சுருட்டிராகம் - நூபகதாளம்.)

இரந்துரைப்பதுண்டுவாழி ஏமநீர்நிறததமா ! *
வரந்தரும்திருக்குறிப்பில் வைத்ததாநிலமன்னுசீர் *
பாரந்தசிர்தையொன்றிநின்று நின்னபாதபங்கபம் *
நிரந்தரம்நினைப்பதாக நீநினைக்க வேண்டிமே.

(க0க)

விள்விலாதகாதலால் விளங்குபாதபோதில்வைத்து *
உள்ளுவேன தூனநோய் ஒழிக்குமாதெழிக்குநீர் *
பள்ளிமாய ! பன்றியாய வென்றிவீர ! * குன்றினுல
துள்ளுநீர்வரம்புசெய்த தோனறல் ! ஒன்றுசொல்லிடே..

(க0உ)

திருக்கலந்துசேரும்மார்ப ! தேவதேவதேவனே ! *
இருக்கலந்தவேதநீதி ஆகநின்றநின்மலா ! *
கருக்கலந்தகாளமேக மேனியாய ! நின்றபயா *
உருக்கலந்தொழிவிலாது உரைக்குமாறுஉரைசெயே,

(க0ங)

கடுங்கவந்தன்வக்கரன் கரன்முரன்சிரமமவை *
இடந்துகூறுசெய்த பல்படைததடக்கைமாயனே ! *
கிடந்திருநதுநின்றியங்குபோதும் நின்னபொற்கழல் *
தொடர்ந்துவிள்விலாதது ஒர்தொடர்ச்சிரல்கவேண்டிமே.

(க0ச)

மண்ணையுண்டிமிழ்நது பின்இரநதுகொண்டளநது * மண்
கண்ணுளல்லதில்லையென்று வென்றகாலமாயினாய் ! *
பண்ணைவென்றஇன்சொல்மங்கை கொங்கைதங்குபங்கயக்
கண்ண ! * நின்னவண்ணமல்லதில்லை எண்ணும்வண்ணமே.

(க0ரு)

கறுத்தெதிரந்தகாலநேமி காலனோடுகூட * அன்று
அறுத்தஆழி ஈங்குதண்டு வில்லும்வாரும்ஏந்தினாய் ! *
தொறுக்கலந்தஊனமஹிது ஒழிக்கஅன்றுகுன்றமமுன் *
பொறுத்தநின்புகழ்க்கலால் ஒர்நேசமில்லைநெஞ்சமே !

(க0சு)

காய்சினததகாசிமன்னன் வக்கரன்பவுண்டிரன் *
மாசினத்தமாலிமான் சுமாஸிகேசிடேதுனுகன் *
நாசமுற்றுவீழ நாள்கவார்தநின்கழற்கலால் *
நேசபாசம்எத்திறத்தும் வைத்திடேன்எம்சசனே !

(க0௭)

கேடில்சீர்வரத்தனாய்க் கெடும்வரத்தயன் ஆரன் *
நாடினோடு, நாட்டமாயிரத்தன் நாடுநண்ணினும் *
வீடதானபோகமெய்தி வீற்றிருந்தபோதிலும் *
கூடும்ஆசையல்லதொன்று கொள்வனோ ? குறிப்பிலே. (க௦௮)

சுருக்குவாரையின்றியே சுருங்கினாய், சுருங்கியும் *
பெருக்குவாரையின்றியே பெருக்கமெய்துபெற்றியோய் ! *
செருக்குவார்கள் திக்குணங்கள் தீர்த்ததேவதேவனென்று *
இருக்குவாய் முனிக்கணங்களைத்த யானும்ஏதகினேன். (க௦௯)

தூயனாயும்அன்றியும் சுரும்புலாவுதன்துழாய் *
மாய ! நினைநாயினேன வணங்கிவாழ்த்தும்சுதெலாம் *
நீயும்சின்குறிப்பினில் பொறுததுகல்கு, வேலைநீர் *
பாயலோடுபததர்சித்தம்மேய வேலைவண்ணனே ! (க௧௦)

(மோஹநாகம் - நபகநாளம்.)

வைதுநின்னைவல்லவா பழித்தவர்க்கும், மாறில்போர் *
செய்துநின்னசெற்றததியில் வெந்தவர்க்கும், வநதுஉன்னை *
எய்தலாகுமென்பர்ஆதலால் எம்மாய ! நாயினேன் *
செய்தகுற்றம்நற்றமாகவேகொள் ஞாலநாதனே ! (க௧௧)

வாள்களாகிநாள்செல்ல நோய்மைகுன்றிமூப்பெய்தி *
மாளுநாளா தாதலால் வணங்கிவாழ்த்துஎன்றெஞ்சமே ! *
ஆள்தாகும்நன்மையென்று நன்குணர்ந்ததன்றியும் *
மீள்விலாதபோகம்நல்கவேண்டும் மாலபாதமே. (க௧௨)

சலங்கலந்தசெஞ்சடைக் கறுத்தகண்டன், வெண்தலை *
புலன்கலங்கவுண்டபாதகததன் வந்துயாசெட *
அலங்கல்மார்வில்வாசநீர் கொடுத்தவன், அடுத்தசீர் *
நலங்கொள்மலைநண்ணும்வண்ணம் எண்ணுவாழிநெஞ்சமே ! (க௧௩)

ஈனமாயெட்டும்நீக்கி ஏதமின்றிமீதுபோய் *
வானமாளவல்லேயல் வணங்கிவாழ்த்துஎன்றெஞ்சமே ! *
ஞானமாகிஞாயிருகி ஞாலமுற்றும்ஒரெயிற்று *
ஏனமாயிடந்தழர்த்தி எந்தைபாதமெண்ணியே. (க௧௪)

ஐய அத்தனாகிஅன்னையாகி ஆளும்எம்பிரானுமாய் *
ஒத்தொவ்வாதபல்பிறப்பொழித்த நம்மைஆட்கொள்வான் *
முத்தனார்முருந்தனார் புகுந்துநம்முள்மேவினார் *
எத்தினால்இடர்க்கடல்கிடத்தி? ஏழைநெஞ்சமே ! (க௧௫)

மாறுசெய்தவாளரச்சன் நானுலப்ப * அன்றுஇலங்கை
நீறுசெய்துசென்றுகொன்று வென்றிகொண்டவிரனர் *
வேறுசெய்துதம்முள்ளெனை வைத்திடாமையால் * நமன்
கூறுசெய்துகொண்டிற்றந்த குற்றம்எண்ணவல்லனே ? (ககக)

அச்சம்நோயொடு அல்லல்பல் † பிறப்பு ஆயமுப்பிவை *
வைத்தசிற்தவைத்தவாக்கை மாற்றிவானிலேற்றுவான் *
அச்சுதன் அனந்தகீர்த்தி ஆதியநதமில்லவன் *
நச்சநாகணைக்கிடந்த நாதன்வேதகீதனே, (ககஎ)

சொல்லினும்தொழிற்கணும் தொடக்கறாதஅன்பினும் *
அல்லும்நன்பகலினேடும் ஆனமாலையையும் *
வல்லிநாண்மலர்க்கிழத்திநாத ! பாதபோதனை *
புல்லிஉள்ளம்விள்விலாது பூண்டுமீண்டதில்லையே, (ககஅ)

ஐ பொன்னிருழஅரங்கமேய பூவைவண்ண ! மாய ! கேள் *
என்னதாவின்னும் வல்வினையினுட்கொழுந்தெழுந்து *
உன்னபாதமென்னரின்ற ஒண்கடர்க்கொழுமலர் *
மன்னவந்துபூண்டு வாட்டமின்றிஎங்கும்நின்றதே, (ககக)

ஐ இயக்கறாதபல்பிறப்பில் என்னைமாற்றி, இன்றுவந்து *
உயக்கொள்மேகவண்ணன்நண்ணி என்னிலாயதன்னுளே *
பயக்கினுன்தன்மன்னுசோதி ஆதலால், என்னாவிதான் *
இயக்கெலாம்அறுதது அறுதஇன்பவிடுபெற்றதே, (கஉ௦)

அடிவாவு:—பு ஆறு ஐந்து மூன்று நின்று நாகம் ஒன்று ஆதி தாது தன்னுள்
சொல்—சொல் உலகு இனனை தூய்மை அங்கம் தலை ஏக விடத்த
புள் கூசும் அரங்கன்—அரங்கன் பண்டு வாலநிற கங்கை வரத்
தின் ஆண் வின் படைத்த பரத்தில் வானகம் கால—கால குர
க்கு மின் ஆதி அம்பு ஆடகம் காய்த்த கடம் வெற்பு ஆனை
ஆயன்—ஆயன் வேறு வெஞ்சின பால் மண் தோடு கார் குன்று
கொண்டை வெண்டிரை சரம்—சரம் பொற்றை மோடி இலை
மன்னு இலங்கை சங்கு, மரம் சாலி செழு நடந்த—நடந்த கரண்
டம் நன்று நின்றது நிற்பது இன்று சண்ட முத்திரம் காணில்
குந்தம் வண்டு—வண்டு போதில் மரம் அறிந்து ஒன்றி புன்புல
எட்டு சோர்வு பத்தின் வாசி கடை—கடை எத்திரம் மட்டு பின்
நச்சரா சாடு நெற்றி வெள்ளை பார் குலம் பண்—பண் விடை சுரு
ம்பு ஊனில் அடக்கு வரம்பு வெய்ய மறம் காட்டினான் பிறப்பு
இரந்து—இரந்து விள் திரு கடம் மண்ணை கறுத்து காய்சினத்த
கேடு சுருக்கு தூயன் வைது—வைது வாள் சலம் நனம் அத்தன்
மாறு அச்சம் சொல் பொன்னி இயக்கறாத காவல்.

திருமழிசைப்பிரான் திருவடிகளே சரணம்.

திருச்சந்தலிருத்தம் ஸம்பூர்ணம்.

வைபவம்.

దోళోర్వాంపనమాలాంశం భక్తపదేణుమాశ్రయే ॥

சோளார்வ்யாம்வநமாலம்ஸம் பக்தபதரேணுமாஸ்ரயே.

அவனும் மந்திராத்தத்தை யறிந்த விப்பிரநாராயணர், கிருபாரிதியான கேசவனது குணமிருத்ததிலே ஆழ்ந்த சிந்தையுடையராய் அதனால் இம்மையின்பங்களை வெறுத்து விவாகத்தில் விருப்பமில்லாமல் முதலாசரிமத்திலேயே நின்று, பிரணவப்பொருளான எம்பெருமான பிராணிகளை ஈடேற்றாத் பொருட்பெ பூலோகத்திற் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற திவ்விய தேசங்களிற் சென்று ஸ்வாமியதரிசனஞ்செய்யக் கருதி, அவற்றில் முதலதான திருவாங்கம் பெரியகோயிலை யடைந்தார். அங்கு உபயகாவேரிமத்தியிலே

சேஷசுயநத்திலே “குடதிசை முடியைவைத்துக் குணதிசைபாதம்நீட்டி, வடதிசைபின்புகாட்டித் தென்திசையிலங்கை நோக்கி” பூங்கையரிருவர் பொன்னடிவருடப் பள்ளிகொண்டுள்ள பெருமானைச் சேவித்துநிற்க, அப்பொழுது நம்பெருமான் தம்முடைய வடிவழகினால் இவரைத் தம்பக்கல் மிகுந்தபக்தியுடையரம்படி செய்தருளினார்.

உடனே இவர் தமதுவாணன் வீணாளாகாதபடி ஒப்புயர்வற்ற அப்பெருமானுக்கு உற்றஅடிமைத்தொழில் செய்யக் கருதி, முன்பு வடமதுரையிற் கம்சனுடைய குற்றேவலாளனை மாலாகாரன் ஒருகால் வாசதேவனுக்குப் புஷ்பம் சமர்ப்பித்துப் பேறுபெற்றதையும், கஜேந்திராழ்வான் புஷ்பகைங்கரியத்தாலே துன்பந்தீர்த்ததையும் ஆலோசித்து, பெரியாழ்வார்போலவே தாமும் பெருமானுக்குப் பூவிடுதலையும் திருத்துழாய் சாத்துதலையும் திருப்பணியாகக்கடைப்பிடித்து, இந்திரனதுநந்தனவனமோ? குபேரனது சைத்திரரதமென்னும் உத்தியானமோ? என்று காண்பவர் ஐயுறுமாறு ஒருதிருந்தவனத்தை அப்பதியிலே செழிப்பாக அமைத்து, காலந்தோறும் பலவகைப் பூமாலைகளையும் திருத்துழாய் நன்மாலையையும் கட்டி யெடுத்துக் கொண்டுவந்து அழகியடையாளனுக்குச் சாத்திக் கண்குளிரக்கண்டு மகிழ்ந்துகொண்டு, தமது நிலைக்கு ஏற்பப் பிராமணகிருகங்களில் அந்நபிகை வாகங்கியுண்டு ஜீவித்துவந்தார்.

இங்ஙன மிருக்கையில், திருவரங்கத்துக்கு வடக்கிலுள்ள திருக்கரம்பனூரென்ற உத்தமர்கோயிலில் தேவமாதரம்சமாய்ப் பிறந்து ஒப்புயர்வற்ற எழில்வாய்ந்த தேவதேவி யென்பா ளொரு கண்கை, ஒருநாள் பாவகிமாரோடுந் தமக்கையோடும் உறையூக்குச் சென்று, அதனை இராசதானியாகக் கொண்டு வாழ்கிற சோழராசனது முன்னிலையில் நிருத்ததீதங்களை நிகரற நிகழ்த்தி அவனை மோகிப்பித்து அளவிற்றத செல்வத்தை அவன்பாற் பெற்று மிககசெருக்கோடு மீண்டுவருகையில், இளைப்பாறுதற்பொருட்டு இவரது பூம்பொழிலின் ஒரு புறத்திலே ஓர் மரத்தினடியில் இருந்து, கண்டவர் கண்கவரும் அத்தண்டலையின் சிறப்பை நாற்புறத்தும் நன்றாக உற்றநோக்கி, அம்மலர்ச்சோலையைத் தனக்குரிய பொருளாக்கி அதிற் பூக்கொய்தும் புனல்வீளையாடியும் பொழுது போக்கி மனமகிழ விரும்பி, அதற்குஉரியவனைக் கண்டு தன்வசப்படுத்த நினைத்து, அங்கு உலாவியின்றான். நிற்கையில், ஒருசார, விப்பிரநாராயணர், மனத்திற்பதிந்த சுத்தமாகிய சத்துவகுணந்தான் அகத்து அடங்காது புறத்துப் பொசிந்ததோ வென்னும்படி தூய்தான உஸ்திரமும் முப்புரிதூலும் பன்னிரண்டு திருமண்காப்பும் வெள்ளொளியெய்துவிளங்க, சுழுத்தில் தாமரைமணி மாலைகளையும் துளசிமணிமாலைகளையும் தரித்து, பூஞ்செடிகளுக்குப் பாத்திசட்டுதலுந் தண்ணீர் பாய்ச்சுதலுஞ் செய்துகொண்டிருக்க, கண்ணுற்றான்.

உடனே அவன், அவரருகில்வந்து முன்னின்று அவரைத்தொழுது தனது தேகசௌந்தரியத்தை அவர்க்குக்காட்டிச் சிலகுறிப்புச்செய்யவும், விஷயாதரங்களில் விழித்தகண் குருடாத்திரி வீரராகிய அவர் அவனைக் கண்ணெடுத்துப் பார்த்தலுஞ் செய்யாது திரஸ்கரித்துத் தமதுகைங்கரியத்திற் கருத்துன்றியிருந்தனர். அதுநோக்கித் தேவதேவி ஆச்சரியமுற்றுத் தன்முன்பிறந்தாளுடனே ‘அரசர் முதலிய பலரையும் எளிகில் வயப்படுத்துகிற ரூபலாவண்யம்

களிற்சிறந்த யான் சென்று எதிரிற்கவும் பாராதிருக்கின்ற இவன் பித்தனோ? பேடனோ?" என்றுகூற, அதற்கு அவன் 'பித்தனும் பேடனும் மல்லன் ; ஸ்வாமி கைங்கரியத்திற் பற்றின சித்தமுடைய மகாவிரக்தன்: இவனைச் சுவாதீனப் படுத்த உன்னாலாகாது' என்று சொன்னவளவிலே, வடிவழகில் இறுமாப்புடைய தேவதேவி 'இவனை நான் வசீகரியாமல் விடுவதில்லை' என்று உறுதிசூறு தலும், முன்னவள் 'நீ அங்ஙனஞ் செய்தால், நான் உனக்கு ஆறுமாசகாலம் அடியவளாவேன்' என்று சபதஞ்செய்ய, பின்னவளும் 'நான் அங்ஙனஞ்செய்யேனாயின், ஆறுமாசம் உனக்குத் தொழுத்தையாவேன்' என்று பிரதிஜ்ஞை பண்ணினாள்.

அநந்தரம் அவள், தன்ஆபரணங்களைக் கழற்றிக்கொடுத்துத் தோழிய ரோடு தமக்கையையும் அனுப்பிவிட்டுத் தனியே மெல்லியதொரு செங்காவிச் சேலையுடுத்து அவரையடுத்துத் திருவடிகளில்விழுந்து நமஸ்கரிக்க, அவர் 'நீ யார்? ஏன் இங்குவந்தாய்?' என்று வினாவு, அதற்கு விலைமகள் 'அடியேன முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையால் வேசையாய்ப் பிறந்தவள்; அடியேனைத் தாய் அக்குலத்திற்கு உரிய தொழிலைக் கைக்கொள்ளும்படி நிர்ப்பந்திக்க, அதற்கு இயையாமல் அவளைத் துறந்து மகாபாகவதரான தேவாராது திருவடியைச் சாண மடைந்து உய்வுபெற நாடிவந்தற்றேன் ; கருணைக்கடலான தேவாரீர் அநாதையான எனனைக் காத்தருளவேணும்: செடிகொடிகளுக்கு நீர்பெய்தல், பூப்பறித்தல், மாலைகட்டிதல், தேவாரில்லாதசமயங்களிற் சோலையைப்பாதுகாததல் முதலிய பணிவிடைகளில் எதைரியமித்தாலுஞ் செய்துவரக்காத்திருக்கிறேன்' என்று மிக்கவணக்கத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்தாள். அவர் அவளது கபட சித்தத்தை யுணராமல் உடன்பட்டுத் தாம் உண்டிசேடித்த அந்நத்தைக் கொடுத்துவர, அவளும் அதனைவாங்கிப் புசித்துத் திருத்தமுற முதலியவற்றிற்குப் பாத்திகொத்தல், நீாபரிமாறுதல் முதலிய குற்றேவல்களைத் தவறாமல் மிக்கஊக்கத்துடனே எப்பொழுதுஞ் செய்துகொண்டு சோலையைச் செழுமையாக வளர்த்து அவாருக்குத் தன்பக்கல் நம்புதலுண்டாம்படி நல்லவள்போல் நடத்துவந்தாள்.

இப்படி அநேகமாதங்கழிந்தபின் ஒருநாள் பெருமழை பொழிகின்ற பொழுது, பர்ணசாலையிற் பிரவேசித்திருந்த அவ்வந்தணர், வெளியிலே அவள் நனைந்துவருந்துதலைப் பார்த்து இயற்கையான ஜீவகாருண்யத்தால் உள்ளேவந்து நிற்கும்படி நியமிக்க, அதுவேவியாஜமாக அவள் அருகில்வந்து தன்னு மென் மொழிகளாலும் மேனியினுக்கினாலும் மனத்தைக்கவர்ந்து அவரைத் தன்வசமாக்கிச் சிலகாலம் அவருடனே யிருந்து, பின்பு பொருளில்லாத அவரைப் பொருள்செய்யாது கைவிட்டுத் தன்கிருகத்திற்சென்று சேர்ந்தவளவிலே, இவர் அவள்பிரிவை யாற்றாமல் அவளது வீட்டுவாயிலில் சென்று நியங்கி நின்றார்.

அவ்வளவிலே, பிராட்டி பெருமானோடுநாக்கி 'நமக்குப் பலகாலமாகப் பணி செய்துவந்த விப்பிரநாராயணன் அதனை முழுவதும் ஒழித்து ஒருபொதுமகளுக்குத் தொண்டுபூண்டு அவள்புறக்கணிக்கவும் மனந்திருமபாது அவளில்லாதப் புறங்கடைபற்றி ஏங்கிநிற்குமாறு தேவாரீர் மாயைக்கு இலக்காக்கலாமோ?

‘இதுவும் ஒரு திருவிளையாட்டு இருந்தபடி என்’ இனி இவனை விரைவில் மீட்டு முன்போல ஆட்கொண்டு அந்தரங்கபத்தஞக்கியருளவேண்டும்’ என்று பிரார்த்திக்க, திருமாலும் திருமகள்வார்த்தைக்கு இயைந்து தமது திருக்கோயிற் பாத திராங்களுள் ஒருஸ்வரணபாத்திரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு மனிதவடிவம்பூண்டு விப்பிரநாராயணர்க்குத் தெரியாமல் அப்பரததையின் மனைக்கு எழுந்தருளி வாயிற்கதவு திறக்கச் சொல்ல, அவள் உள்ளிருந்தபடியே ‘யா நீ? எங்கு வந்தாய்?’ என்றுகேட்க, நம்பெருமாள் ‘நான் அழகியமணவாளதாசன், விப்பிரநாராயணரனுப்ப வந்தேன்’ என்று விளம்பியவளவில், தேவதேவி விரைநதுவந்து கவாடந்திறந்து ‘வந்தகாரிய மென்ன?’ என்று வினாவுதலும், ஸ்ரீரங்கநாதன் தான்கொணர்ந்த பொற்கலத்தை அவள்கையிற் கொடுத்து ‘இதனை விப்பிரநாராயணர் உனக்கு வரவிடுததார்’ என்று சொன்னவுடனே, அவள் அதியாதரத் தோடு ‘அவரை உள்ளேவாச் சொல்லும்’ என்று அநுமதி செய்தபின், அடிய வர்க்கு எளியவளுள் எம்பெருமான விப்பிரநாராயணரிடம் வந்து ‘தேவதேவி உம்மை உள்ளேவாச் சொன்னாள்’ என்று சொல்லிச் சென்றாள். அச்செவிக் கினியசெஞ்சொல்லக் கேட்டமாத்நிரத்தில் அவா பிரிந்தவயிரைப் பெற்றாற் போல உள்ளங்குளிர்த்து உடல்பூரித்து உள்ளேசென்று சேர்ந்தனா.

அவ்விரவுகழிந்து பொழுதுவிடிந்தவாறே ஸ்வாமிசநநிதியில் திருக்காப்பு நீக்கியவளவில், சிறந்ததொரு பொற்பாத்திரத்தைக் காணும் கோயிற்பரிகரத் தார் இராஜாங்கத்தார்க்கு அறிவிக்க, அவர்கள் உடனே வந்து ஊவுகணடுபிடித் தற்பொருட்டு அர்ச்சகர் பரிசாரகர் முதலிய அந்தரங்கபரிசனங்களைப் பிடித் துப் பலவாறுதண்டித்து வருத்தியும் ஒருவாமிதங் குற்றங்காணப்படாமையால் ஆங்காகுப புலம் விசாரிததுவருகையில், தேவதேவியினமாளிகையிலிருக்கின்ற தென அவள்வீட்டுவேலைகாரி யொருத்தியால் அறிந்து, அங்குச்சென்று அதனைக்கண்டு அவ்விவலிலுள்ளார் யாவரையுங் குற்றவாளிகளாகக் கிரகித்து அந்நேரம் கொண்டுபோய் நிறுத்தினார்கள். அப்போது வளவன வரைவின்மகளை நோக்கி ‘பெருமான பாததிரத்தை நீ கவரலாமோ?’ என்று வினவ, அவள் ‘யான் இன்றாறென்று அறியேன்’ அழகியமணவாளதாசனென்பா னொரு தூதன் மூலமாக இவ்வேதியனை இதனை எனக்கு வரவிட்டான்; இவ்வளவே யான் அறிவது’ என்று உத்தரங் கூறினள். அதன்மேல் இராசன் விப்பிரரை விசாரிக்க, அவரும் ‘யான் ஒன்றும் அறியேன், ஏழையான் எனக்கு ஓர் வவலாளனும் இல்லை’ என்று சொல்ல, இங்ஙனம் இருதலைவாய்மொழியையுங் கேட்டபின் அரசன் ஆலோசித்து, கள்வாடியபொருளை வாங்கியவாக்கு உரிய அப்பராதப் பொருளை இறுக்கும்படி வேசிக்கு விதித்தது, அக்காணிகையையும் தங்கவட்டி லையும் பெருமானுக்குச் சமர்ப்பித்து, பொற்கள்வர்க்குரிய தண்டனையை ஆராய்ந்து விதித்தற்பொருட்டு மறையவரைச் சிறையி லிட்டான்.

மீண்டும் ஒருகால் ஸ்ரீரங்கநாயகி ‘இவ்வடியவனைத் தேவரீர் லீலைக்கு விடைய மாக்காமற் கிருபைக்குப் பாத்நிரமாக்கி யருளவேணும்’ என்று வேண்ட, பெருமான் அதனை அங்கீகரித்துக் கோமகன்களவிலே தாம்எழுந்தருளி ‘வரைவின் மகளை வேட்ட இவனது கருமத்தைக் கழித்தற்பொருட்டு நாமே பொன்

வள்ளத்தைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து இவனைத் தண்டிப்பித்தோம்; உண்மையில் இவன் சோரனல்லன்: சுத்தனே' என்று தெரிவிக்க, நரபதி துயிலுணர்ந்தவுடனே கனாத்சோற்றத்தை அமைச்சராதியர்க்கு வியப்போடு வெளியிட்டு வேதியனை விடுவித்து உபசரித்து அனுப்பிவிட்டான்.

பிறவிப்பெருஞ்சிறையினின்று விடுபடுதற்கு ஒரு முற்குறியாகக் காவல் வீடுபெற்ற பிராமணர், தாம் துளவத்தொண்டுதுறந்து வைதிகவொழுக்கமும் மறந்து பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மைமுயக்கத்தில் ஆழ்ந்து இடங்கழியாளனாய் அலைந்து பரிபவப்பட்டதை நினைத்துநினைத்து மிகவும் பச்சாத்தாப்பப்பட்டுப் பிராயசசித்தஞ் செய்துகொள்ளப் பிரயத்தனங்கொண்டு பெரியோர்களைச்சார்ந்து தமது தோஷங்க்ளையெல்லாம் விடாது எடுத்து வாயாற்சொல்லி 'இவற்றிற் குக்கமுலாய் இன்னதென்று துணிந்து கூறியருளவேணும்' என்ன, அவர்கள் அநேகசாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்து 'சகலபாபங்களும் பரிகாரமாதற்கு ஏற்ற செய்தொழில் பாகவதாகளுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை உட்கொள்ளுதலே' என்று உய்யுமாகுகற, அங்ஙனமே அவர் அதனைப் பெற்றுப் பருகிப் பரிசுத்தராயினர்.

பின்பு, அவர், முன்போலவே பகவத்பாகவதபக்தி தலையெடுக்கப்பெற்று, "நாதனை நரசிங்கனை நவின்னேறத்துவார்களுழக்கிய, பாததாளிபடுதலா வில்வுலகம் பாக்கியஞ்செய்ததே" என்றும், "ஆடிப்பாடி யாங்கவோ வென்றழைக்குந் தொண்டரடிப்பொடி, யாட நம்பெறிற் கங்கைநீர் குடைந்தாடும் வேட்கையென்னாவதே" என்றும், "ஆறுபோல்வருங்கண்ணநீர் கொண்டாங்கன் கோயில் திருமுற்றஞ், சேறுசெய் தொண்டாசேவடிச்செழுஞ்சே நென்சென்னிக்கணிவனே" என்றும் அருளிச்செய்யப்பட்ட நூற்பொருளிலே துழைந்த நெஞ்சமுடையாய், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாததாளியாய் அவர்கட்குக் கீழ்ப்படிந்து அடிமைபூண்டு ஒழுகி, அதனால் தமக்கு அதுவே நிரூபகமாக "தொண்டரடிப்பொடி" என்று திருநாமம் பெற்றனா.

அப்பால தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்க்கு ஸ்ரீரங்கநாதன் தத்துவஞானத்தைக் கொடுத்துத் தனது பரம் வியூகம் விபவம் அநதர்யாமித்வம் ஆர்ச்சை என்ற ஐவகை நிலையையுந் தெளிவாக விளக்கியருள, அவர் அவற்றில் ஆர்ச்சாவதாரத்திலே மிக்க ஈடுபாடுகொண்டு, அதிலும எம்பெருமான் உகந்தருளின நிலங்க எல்லாவற்றினுள்ளும் திருவரங்கத்து நம்பெருமான் பக்கவிலே நாட்டம்வைத்து அப்பெரியபெருமானையல்லது பிறிதொரு பொருளை பறியாராய் அப்பிராணுக்கே தாம் உள்ளவளவும் துளவத்திருத்தொண்டு பூண்டு வாழ்ந்து தமது அநபவததைப் பிரபந்தஸூலமாகப் பிறர்க்குத் தெரிவிக்கக் கருதி, திருமாலே, திருப்பள்ளியெழுச்சி யென்ற திவ்வியதூல்களை யியற்றி, அவற்றில் "புலையறமாகிநின்ற புத்தொடுசமணமெல்லாங், கலையறக்கற்றமாந்தர் காண்பரோ கேட்பரோதாம், தலையறுப்புண்டுஞ்சாகேன் சத்தியங்காண்மினையா, சிலையினாலிலங்கைசெற்ற தேவனே தேவனாவான்" என்று தமது சித்தார்த்தத்தைப் பிரமாணபூர்வமாக வெளியிட்டு, திருமாலடியில் முடியிடுபவர் யமகிங்கரர்கள் முடியிலே அடியிடுந் தன்மைய ரென்ற சிறப்பையும் விளக்கி, உலகத்தாரை வாழ்வித்து, நூற்றைந்துபிராயம்! ஸ்ரீரங்கத்திலேயே வாழ்ந்திருந்து அநந்தாம்-நலம்ந்தமில்லதோர் நாட்டை யடைந்தார்.

தன்பால் அன்பால்நிறைந்த விப்பிரநாராயணர் இராசதண்டனையினின்று
மீண்டு தொண்டரடிப்பொடியாரான செய்தியை அறிந்து, தேவதேவி, தானும்
உய்வுபெற உன்னித் தனதுபொருள்தையும அரங்கனுகே உரியதாகி
விட்டு, பரமசாத்துவிகையாய், கோயிலிலே திருவலகிடுதல் மெழுகுதல் ரங்க
-வல்லிசமர்ப்பித்தல் முதலிய அடிமைத்தொழில்களைச் சிலகாலஞ் செய்து
கொண்டிருந்து, ஊழ்வினை யொழித்து, தனதுஜநமத்தை ஸபலமாக்கி, முடி
வில் நற்கதி நண்ணினான்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்.

மண்டங்குடியதனில் வாழ்வநதோன் வாழியே
மார்கழியிற் கேட்டைநாள் வந்துதித்தான் வாழியே
தெண்டிரைகுழாங்கரையே தெய்வமென்றான் வாழியே
திருமலை யொன்பதஞ்சும செப்பினான் வாழியே
பண்டுதிருப்பள்ளியெழுசரி பத்துரைத்தான் வாழியே
பாவையர்கள் கலவிதன்னைப் பழித்தசெல்வன் வாழியே
தொண்டிசெய்து துன்பத்தால் துலங்கினான் வாழியே
தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் துணைப்பதங்கள் வாழியே.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருமாலை.

தனியன்.

(திருவரங்கப்பெருமானாரையர் அருளிச்செய்தது.)

இருவிகற்பநேசைவேண்பா.

மற்றொன்றும்வேண்டாமனமே! * மதளரங்கர்
கற்றினம்மேய்த்தகழலிணைக்கீழ் *—உற்ற
திருமாலையும்சீர்த்தொண்டரடிப்பொடி † யெம்
பெருமானை * எப்பொழுதும்பேசு.

[திருவரங்கத்து எம்பெருமான் விஷயம்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம். (ஸஹாநாராகம் - ருபகதாளம்.)

ஐ! காவலில்புலனைவைத்துக் கவிதன்னைக்கடக்கப்பாய்ந்து *
நாவலிட்டுஉழிதருகின்றோம் நமன்தமர்தலைகள்மீதே *
முவுலகுண்டுமிழந்தமுதல்வ! நின்நாமம்கற்ற *
ஆவலிப்புனடை மகண்டாய் அரங்கமாநகருளானே! (க)

ஐ பச்சைமாமலைபோல்மேனி பவளவாய்கமலச்செங்கண் *
அச்சுதா! அமரரேறே! ஆயர்தம்கொழுந்தே! என்னும் *
இச்சுவைதவிரயான்போய் இந்நிரலோகம்ஆளும் *
அச்சுவைபெறினும்வேண்டேன் அரங்கமாநகருளானே! (உ)

வேதநூல்பிராயம்நூறு மனிசர்தாம்புகுவரேலும் *
பாதியும்உறங்கிப்போகும் † நின்றதில்பதினையாண்டு *
பேதைபாலகனதாகும் பிணிபிசுமூப்புத்துன்பம் *
ஆதலால்பிறன்வேண்டேன் அரங்கமாநகருளானே! (ங)

† இங்குத் தலை தவறுகின்றது: 'தொண்டர்பொடியெம்' என்றாவது, 'தொண்டரடித் தாளெம்' என்றாவது, 'தொண்டரடிப்பொடியெம், பெம்மானை' என்றாவது இருந்தால் பொருந்தும். ‡ 'நின்றஇப்பதிற்றையாண்டு' என்ற பாடம் ஏற்கும்.

மொய்த்தவவ்வினையுள்ளின்று மூன்றெழுத்துடையபேரால் *
சத்திரபந்துமன்றே பராங்கதிகண்டுகொண்டான் *
இததனையடியராளுக்கு இரங்கும்நம்அரங்கனய *
பித்தனைப்பெற்றுமஅநதோ! பிறவியுள்பிணங்குமாறே. (ச)

பெண்டிரால்சுகங்களுய்ப்பான் பெரியதோரிடம்பைபூண்டு *
உண்மிஇராக் † கிடக்கும்போது உடலுக்கேகரைநதுரைந்து *
தண்துழாய்மலைமார்பன் தமர்களாய்ப்பாடியாடி *
தொண்டிபூண்டமுதமுண்ணுத தொழும்பாசோறுஉகக்குமாறே! (இ)

மறம்சுவர்மதிளெடுத்து மறுமைக்கேவறுமைபூண்டு *
புறம்சுவரோட்டைமாடம் புரளும்போதுஅறியமாடவர் *
அறம்சுவராகின்ற அரங்களுக்குஆட்செய்யாதே *
புறஞ்சுவர்கோலஞ்செய்து புள்கெளவக்கிடக்கின்றீரே. (ஈ)

புலையறமாகின்ற புததொடுசமணமெல்லாம் *
கலையறக்கற்றமாநதர் காண்பரோகேட்பரோதாம்? *
தலையறுப்புண்டும் ‡ சாகேன் சத்தியம்காண்மின்னியா! *
சிலையினுல்லிலங்கைசெற்ற தேவனேதேவனுவான். (எ)

வெறுப்பொடுசமணர்முண்டர் விதியில்சாக்கியர்கள் * நிற்பால்
பொறுப்பறியனகள்பேசில் போவதேநேயதாகி *
§ குறிப்பெனக்கடைபுமாகில் கூடுமேல், தலையையுங்கே *
அறுப்பதேகருமம்சண்டாய் அரங்கமாநகருளானே! (அ)

மற்றுமோர்தெய்வமுண்டே? மதியிலாமானிடங்கள்! *
உற்றபோதன்றிரீங்கள் ஒருவனென்றுஉணரமாட்டவர் *
அற்றமேலொன்றறியீர் அவனல்லீர்தெய்வமில்லலை *
கற்றினம்மேய்த்ததஎந்தை கழலிணைபணியின்றீரே. (ஆ)

நாட்டினுந்தெய்வம்எங்கும் நல்லதோரருள் தன்னாலே *
காட்டினுந்திருவரங்கம் உய்பவர்க்குஉய்யும்வண்ணம் *
கேட்டிரேசம்பிமீர்காள்! கெருடவாகனனுமிந்நிக *
சேட்டைதன்மடியகத்துச் செல்வம்பார்த்திருக்கின்றீரே. (க)

ஒருவில்லால்ஒங்குமுந்நீரடைத்து உலகங்களுய்ய *
செருவிலேஅரக்கர்கோணைச்செற்ற நம்சேவகனார் *
மருவியபெரியகோயில் மதிள்திருவரங்கொன்னு *
கருவிலேதிருவிலாதீர்! காலத்தைக்கழிக்கின்றீரே. (கக)

† 'கிடக்கும்போது' என்னும் பாடம் சிறந்ததாம். ‡ 'சாவேன்' என்பதும் பாடம். § 'குறிப்பினுக்கு' என்பதும் பாடம்.

நமனும்முற்கலனும்பேச நரகில்நின்றார்கள்கேட்க *
 நரகமேசவர்க்கமாகும் நாமங்களுடையநம்பி *
 அவன தூர்அரங்கமென்னுது அயர்த்துவீழ்ந்தளியமாந்தர் *
 கவலைபுள்படுகின்றாரென்று அதனுக்கேகவல்கின்றேனே. (க௨)

எறியும்நீர்வெறிகொள்வேலை மாநிலத்துஉயிர்களுல்லாம் *
 வெறிகொள் பூந்துளவமாலை விண்ணவாகோணையேத்த *
 அறிவிலாமனிசரெல்லாம் அரங்கமென்றழைப்பராகில் *
 பொறியில்வாழ்நரகமெல்லாம் புல்லெழுந்தொழியுமன்றே. (க௩)

ஐ வண்டினம்முர லும்சோலை மயிலினம்ஆ லும்சோலை *
 கொண்டல்மீதணவும்சோலை குயிலினம்கூவும்சோலை *
 அண்டர்கோன் அமரும்சோலை அணிதருவரங்கமென்னு *
 மிண்டர்பாய்ந்துஉண்ணும்சோற்றைவிலககி நாய்க்கடுமினீரே. (க௪)

மெய்யர்க்கேமெய்யனாகும் விதியிலாளனைப்போல *
 பொய்யர்க்கேபொய்யனாகும் புட்கொடியுடையகோமான் *
 உய்யப்போமுணர்வினார்கட்கு ஒருவனென்றுஉணர்ந்தபின்னை *
 ஐயப்பாடறுத்துத்தோன்றும் அழகனூர்அரங்கமன்றே. (க௫)

சூதனாய்க்கள்வனாகித் தூர்த்தரோடுஇசைந்தகாலம் *
 மாதராரகயற்கணென்னும் வலைபுள்பட்டமுந்துவேனை *
 போதரேயென்றுசொல்லிப் புநதியுள்புகுந்து * தன்பால்
 ஆதரம்பெருகவைத்த அழகனூர்அரங்கமன்றே. (க௬)

விரும்பினின்றேததமாட்டேன் விதியிலென்மதியொன்றில்லை *
 இரும்புபோல்வலியநெஞ்சம் இறையிறைஉருகும்வண்ணம் *
 சுருமபம்சோலைசூழ்ந்த அரங்கமாகோயில்கொண்ட *
 சுரும்பினைக்கண்டுகொண்டு என்கண்ணினை களிர்க்குமாறே ! (க௭)

இனிதிரைத்திவலைமோத எறியும்தண்பரவையீதே *
 தனிகிடந்து அர சுசெய்யும் தாமரைக்கண்ணன்எம்மான் *
 கனியிருந்தனையசெவ்வாய்க் கண்ணனைக்கண்டகண்கள் *
 பனியரும்புஉதிருமாலோ ! என்செய்கேன்பாவியேனே ? (க௮)

ஐ குடதிசைமுடியைவைத்துக் குணதிசைபாதம்மீட்டி *
 வடதிசைபின்புகாட்டித் தென்திசைஇலங்கைநோக்கி *
 கடல்நிறக்கடவுளெந்தை அரவணைத்துயிலுமாகண்டு *
 உடலெனக்குஉருகுமாலோ ! என்செய்கேன் ? உலகத்திரே ! (க௯)

பாயும்நீரங்கநதன்னுள் பாம்பணைப்பள்ளிகொண்ட *
மாயனூர்திருநன்மார்வும் மரகதவுருவும்தோளும் *
தூயதாமரைக்கண்களும் துவரிதழ்ப்பவளவாயும் *
ஆயசீர்முடியும்தேசம் அடியரோர்க்குஅகலலாமே? (௨௦)

பணிவினூல்மனம்தொன்றிப் பவளவாயரங்கனார்க்கு *
துணிவினூல்வாழமாட்டாத தொல்லைநெஞ்சே! நீசொல்லாய் *
அணியினூர்செம்பொனாய் அருவரையனையகோயில் *
மணியனூர்கிடநதவாற்றை மனத்தினூல்நினைக்கலாமே? (௨௧)

பேசுற்றேபேசலல்லால் பெருமையொன்றுஉணரலாகாது *
ஆசற்றூர்தங்கட்கல்லால் அறியலவாணுமல்லன் *
மாசற்றூர்மனததுளாணை வணங்கிரமிருப்பதல்லால் *
பேசத்தானாவதுண்டோ? பேதைநெஞ்சே! நீசொல்லாய். (௨௨)

கங்கையின்புனிதமாய் காவிரிநடுவுபாட்டு *
பொங்குநீர்பரநதுபாயும் பூம்பொழிலரங்கநதன்னுள் *
எங்கள்மால்இறைவன்சன் கிடந்ததேர்கிடக்கைகண்டும் *
எங்ஙனம்மறநதுவாழ்கேன்? ஏழையேன்ஏழையேனே. (௨௩)

வெள்ளநீர்பரநதுபாயும் விரிபொழிலரங்கநதன்னுள் *
கன வனூர்கிடநதவாறும் கமலநன்முகமும்கண்டும் *
உள்ளமே! வலியைபோலும் ஒருவனென்றுஉணரமாட்டாய் *
கள்ளமேகாதல்செய்து உன்கள்ளததேகழிக்கின்றாயே. (௨௪)

குளித்துழன்றனலையோம்பும் குறிகொள் அநதணமைதன்னை *
ஒளித்திட்டேன், என்கணில்லை நின்கணும்பத்தனல்லேன் *
களிப்பதுஎன்கொண்டு? நம்பி! கடல்வண்ணா! கதறுகின்றேன் *
அவரிதநெனக்கருள்செய்கண்டாய் அரங்கமாநகருளானே! (௨௫)

போதெல்லாம்போதுகொண்டு உன்பொன்னடிபுனையமாட்டேன் *
நீதிலாமொழிகள்கொண்டு உன்திருக்குணம்செப்பமாட்டேன் *
காதலால்நெஞ்சம்அன்பு கலந்திலேன், அதுதன்னாலே *
ஏதிலேன் அரங்கர்க்குளல்லே! என்செய்வான்தோன்றினேனே? (௨௬)

குரங்குகள்மலையைநூக்கக் குளித்துத்தாம்புரண்டிட்டோடி *
தரங்கநீரடைக்கலுற்ற சலமிலாஅணிலும்போலேன் *
மரங்கள்போல்வலியநெஞ்ச வஞ்சனேன, நெஞ்சுதன்னால் *
அரங்கனூர்க்குஆட்செய்பாதே அளியததேன் அயர்க்கின்றேனே. (௨௭)

உம்பரால் அறியலாகா ஒளியுளார், ஆணைக்காகி *
செம்புலாலுண்டுவாழும் முதலைமேல்சிறிவந்தார் *
நம்பரமாயதுண்டே? நாய்களோம்சிறுமையோரா *
எம்பிராற்கு ஆட்செய்யாதே என்செய்வான்தோன்றினேனே? (௨௮)

உளிலேன்காணியில்லை உறவுமற்றொருவரில்லை *
பாரில்லின்பாதமுலம் பற்றிலேன்பரமமுந்தி! *
† காரொளிவண்ணனே! கண்ணனே! கதறுகின்றேன் *
ஆருளர்? களைகண் அம்மா! அரங்கமாநகருளானே! (௨௯)

மனத்திலுந் தூய்மையிலலை வாயில்லுந் சொவிலலை *
சினத்தினுல்செற்றம்நோக்கித் தீவினியினிவன்வாளா *
புனத்தூழாய்மாலையானே! பொன்னிருத்திருவரங்கா! *
எனக்கு இனிக்கதியென்சொல்லாய்? என்னையாளுடையகோவே! (௩௦)

தவத்துளார்தம்மில்லேன் தனம்படைத்தாரில்லேன் *
உவர்த்தரீர்போல எந்தனுற்றவர்க்கொன்றுமல்லேன் *
துவர்த்தசெவ்வாயினூர்க்கே துவக்கறததுரிசளுனேன் *
அவத்தமேபிறவிதந்தாய் அரங்கமாநகருளானே! (௩௧)

ஆர்த்துவண்டலம்பும்சோலை அணிதிருவரங்கந்தன்னுள் *
கார்த்திரளையமேனிக் கண்ணனே! உன்னைக்காணும் *
மார்க்கமொன்றறியமாட்டா மனிசரில்துரிசளுய *
மூர்க்கனேனவநதுநின்றேன் மூர்க்கனேன்மூர்க்கனேனே. (௩௨)

மெய்யெல்லாமபோகண்டு விரிசூழலாரில்பட்டு *
பொய்யெல்லாம்பொதிநதுகொண்ட போழ்க்கனென்வநதுநின்றேன் *
ஐயனே! அரங்கனே! உன்னருளெனனுமரசைதன்னால் *
பொய்யனென்வநதுநின்றேன் பொய்யனென்பொய்யனேனே. (௩௩)

உள்ளத்தேபுறையும்மலை உள்ளுவாணுணர்வொன்றில்லா *
களளத்தேந்நானும் தொண்டாய்த தொண்டுக்கேகோலம் † பூண்டு *
உள்ளுவாருள்ளிறற்றெல்லாம் உடனிருந்து அறிதியென்று *
வெள்கிப்போய்என்னுள்ளேநான் விலவறச்சிரித்திட்டேனே. (௩௪)

† 'காரொளிவண்ணனே என் கண்ணனே கதறுகின்றேன்' என்னும் பாடம் செய்யுளிலக்கணத்தோடும் வ்யாக்யாநத்தோடும் பொருந்தும்.

† 'பூண்டேன்' என்றும் பாடம்.

தாவி அன்று உலகமெல்லாம் தலைவிளாக்கொண்டன்தாய் ! *

சேவியேன் உன்னையல்லால் சிக்கெனச் செங்கண்மாலே ! *

ஆவியே ! அமுதே ! எந்தனாருயிரணையஎந்தாய் ! *

பாவியேன் உன்னையல்லால் பாவியேன்பாவியேனே.

(௩௫)

மழைக்கு அன்று வரைமுனேந்தும் மைந்தனே ! மதுரவாறே ! *

உழைக்கன்றே போல நோக்கமுடையவர்வலையுள்பட்டு *

உழைக்கின்றேற்கு என்னை நோக்கா தொழிவதே ! * உன்னையன்றே

அழைக்கின்றேன் ஆதிமூர்த்தி ! அரங்கமாநகருளானே !

(௩௬)

தெளிவிலாக்கலங்கல்நீர்க்குழ் திருவரங்கத்துளொங்கும் *

ஒளியுளார்தாமேயன்றே தந்தையுமதாயுமாவார் *

எளியதோரருளுமன்றே எந்திறத்துஎமபிரானார் *

அளியன்றம்பையல்என்றார் அம்மவோ ! கொடியவாறே !

(௩௭)

ஐயுமேம்பொருள்போகவிட்டு மெய்ம்மையைமிகவுணர்ந்து *

ஆம்பரிசறிந்துகொண்டு ஐம்புலனகததடக்கி *

சாம்பறத்தலைசிறைத்து உன்கடைத்தலையிருந்து * வாழும்

சோம்பரைஉகத்திபோலும் சூழ்புனலரங்கத்தானே !

(௩௮)

அடிமையிற்குடிமையில்லா அயல்சதுப்பேதிமாரில் *

குடிமையில்கடைமைபட்ட குக்கரில்பிறப்பாரேலும் *

முடியினில்துளபம்வைத்தாய் ! மொய்கழற்கு அனபுசெய்யும் *

அடியரைஉகத்திபோலும் அரங்கமாநகருளானே !

(௩௯)

திருமறுமார்வ ! நின்னைச் சிந்தையுள் திகழவைத்தது *

மருவியமனத்தராகில் மாநிலத்துஉயிராகளெல்லாம் *

வெருவரக்கொன்றுசுட்டிட்டு ஈட்டியுன்னையரேலும் *

அருவினைப்பயனதுய்யார அரங்கமாநகருளானே !

(௪௦)

வானுளார் அறியலாகா வானவாஎன்பராகில் *

தேனுலாந்துளபமாலேச் சென்னியாய்என்பராகில் *

ஊனமாயினகள்செய்யும் ஊனகாரகர்களேலும் *

போனகம்செய்தசேடம் தருவரேல், புனிதமன்றே,

(௪௧)

பழுதிலாவொழுகலாற்றுப் பலசதுப்பேதிமார்கள் ! *

இழிகுலத்தவர்களேலும் எம்மடியார்களாகில் *

தொழுமினீர்கொடுமின்கொண்மினஎன்று நின்னோடும்ஒக்க *

வழிபடஅருளினாய்போல் நடிகள் திருவரங்கத்தானே !

(௪௨)

அமரவோரங்கமாமும் வேதமோர்நான்கும்ஒதி *
தமர்கனில்தலைவராய சாதியந்தணர்களேலும் *
நுமர்களைப்பழிப்பராகில் நொடிப்பதோரளவில் * ஆங்கே
அவர்கள்தாம்புலையர்போலும் அரங்கமாநகருளானே ! (ச௩).

பெண்ணுலாம்சடையினும் பிரமனும்உன்னைக்காண்பான் *
எண்ணிலாபூழியூழி தவம்செய்தார்வெள்கிற்ப *
விண்ணுளராவியப்பவநது ஆனைக்குஅன்று அருளையீந்த
கண்ணறா ! * உன்னையென்றோ ? களைகளுக்கருமாமே. (ச௪).

வளவெழுந்தவளமாட மதுரைமாநகரந்தன்னுள் *
† கவளமால்யானைகொன்ற கண்ணனை அரங்கமலை *
துளவத்தொண்டாயதொல்சீர்த தொண்டரடிப்பொடிசொல் *
இளையபுன்கவிதையேலும் எம்பிராற்குஇனியவாமே. (ச௫).

அடிவாவு:—காவல் பச்சை வேதம் மொய்த்த பெண்டிர் மறம் புலை வெறுப்
பொடு மற்றும் நாட்டினான ஒரு நமனும் எறியும் வண்டினம் மெய்
குதன் விரும்பி இனிது குட பாயும் பணி பேசு கங்கை வெள்ளம்
குளித்து போது குரங்கு உம்பா ஊர மனம் தவம் ஆர்த்து மெய்
உள்ளம் தாவி மழை தெளிவு மேம்பொருள் அடிமை திரு வான்
பழுதிலா அமர பெண் வளவெழும் கதிர்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருமலை ஸம்பூர்ணம்.

தோண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச்செய்த

† திருப்பள்ளியெழுச்சி.

—❖❖❖—

தனியின்கள்.

(திருமாலையாண்டான் அருளிச்செய்தது.)

தடுவெ லெவா வரவாஸுடெவம்.

நாஸுயம் நாஜவடிவமுணியு |

பூவொயகீம் யொக்யதவாருகிராமம்.

ஹகாஜிரொணும்ஹவஹீயே ||

† உமேவமவாஸுபரவாஸுதேவம் ௨௦ கீதயம் ௨௨ ந்நீயம் |

பூவாஸுதேவம் ௨௨ ந்நீயம் ௨௨ ந்நீயம் ௨௨ ந்நீயம் ||

‡ தமேவமத்வாபரவாஸுதேவம்

ரங்கேஸயம்ராஜவதர்ஹணியம்-

ப்ராபோதகீம்யொக்யதவாருகிராமம்

பக்தாங்கிரேணும்பகவநதமீடே.

(நீருவாங்கப்பெருமாளரையர் அருளிச்செய்தது.)

இருவிசும்பநேரிசைவேண்பா.

மண்டங்குடியென்பர் மாமறையோமன்னியசோ *

தோண்டரடிப்பொடிதொனனகரம் * —வண்டு

திணர்த்தவயல் தென்னரங்குதமமாணை * பள்ளி

யுணர்த்தும்பிராணுதித்தலுர.

[புரீரங்கநாதனைத் துயிலுணர்த்துதல்.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசியவிருந்தம். (பூபாளராகம் - அடதாளம்.)

❖ கதிரவன்குணதிசைச்சிகரம்வந்தனைநதான்

கணையிருளகன்முதுகாலையம்பொழுதாய் *

§ மதுவிரிந்தொழுகினமாமலரெல்லாம

வானவர சர்க்கள்வந்துவந்திணடி *

† இது, கித்யாதுஸந்தானம். ‡ 'தவாமேவ' எனற பாடமே வருததத்திற்குச்
சேரும். § 'மதுவிரிந்தொழுகின்' என்றும் பாடம்.

எதிர் திசைநிறைந்தனர் இவரொழிம்புகுந்த
 இருங்கனிற்றீட்டமும்பிடியொடுமுரசும் *
 அதிர் தலில் அலைகடல்போன்றுள துளங்கும்
 அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(க)

கொழுங்கொடிமுல்லையின்கொழுமலரணவிக்
 கூர்ந்தது குணதிசைமாருதம்இதுவோ *
 எழுந்தனமலரணைப் † பளவிகொள்ளன்மம்
 ஈன்பனிநனைந்ததமிருஞ்சிறகுதறி *
 விழுங்கியமுதலையின்பிலம்புரைபேழ்வாய்
 வெள்ளையிறுற அதன்விடத்தினுக்கனுங்கி *
 அழுங்கியஆனையினருந்துயர்கெடுத்த
 அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(உ)

கடரொளிபரந்தனகுழ்திசையெல்லாம்
 தன்னியதாரகைமின்னொளிசுருங்கி *
 படரொளிபசுத்தனன்பனிமதிஇவனோ
 பாயிருளகன்றது, பைம்பொழிற்குமுகின் *
 மடலிடைக்கீறிவண்பாளைகளநாற
 வைகறைகூர்ந்ததுமாருதம்இதுவோ *
 அடலொளிதிகழ்தருகிரியந்தடக்கை
 அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ங)

மேட்டிளமேதிகள் தலைவீடும்ஆயர்கள்
 வேய்ங்குழலோசைபும்விடைமணிக்குரலும் *
 ஈட்டியஇசைதிசைபரந்தனவயலுள்
 இரிந்தனசுரும்பினம், இலங்கையர்குலத்தை *
 வாட்டியவரிசிலைவானவரேறே !
 மாமுனிவேள்வியைக்காதது * அவபிரதம்
 ஆட்டிய அபுதிநலயோத்தியெம்மரசே !
 அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ச)

புலம்பினபுட்களும்பூம்பொழில்களின்வாய்,
 போயிற்றுக்கங்குல்புகுந்ததுபுலரி *
 கலந்ததுகுணதிசைக்கனைகடலரவம்
 களிவண்டுமிழற்றியகலம்பகம்புனைந்த *

† 'பள்ளிகொண்டன்மம்' என்றும் பாடம்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

அலங்கலந்தொடையல்கொண்டு அடியிணைபணிவான்

அமரர்கள் புகுந்தனர் ஆதலில் அம்மா ! *

இலங்கையர்கோன்வழிபாடுசெய்கோயில்

எம்பெருமான் ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ரு)

இரவியர்மணிநெடுந்தேரோடும்இவரோ ?

இறையவர்பதினொருவிடையரும்இவரோ ?*

மருவியமயிலினனறுமுகன்இவனோ ?

மருதரும்வசுக்களும்வந்துவந்தீண்டி. *

புரவியோடுஆடலும்பாடலும் தேரும்

குமரதண்டம்புகுந்துசுண்டியவெள்ளம் *

அருவரையணையநின்கோயில்முன்இவரோ ?

அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(சு)

அந்தரத்தமரர்கள் கூட்டங்கள் இவையோ?

அருந்தவமுனிவரும்மருதரும்இவரோ ?*

இந்திரனையும்தானும்வந்தவனோ?

எம்பெருமான் ! உன்கோயிலின்வாசல் *

சுந்தரர்நெருக்கவிச்சாதரர்நூக்க

இயக்கரும்மயங்கினர் திருவடித்தொழுவான் *

அந்தரம்பாரிடமில்லைமற்றிதுவோ ?

அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(எ)

வம்பவிழ்வானவர்வாயுறைவழங்க

மாநிதிகபிலைஒண்கண்ணாடிமுதலார்

எம்பெருமான்படிமக்கலங்காண்டற்கு

ஏற்பனவாயினகொண்டேநன்முனிவர் *

தும்புருநாரதர்புகுந்தனர்இவரோ ?

தோன்றினனஇரவியும் துலங்கொளிபரப்பி *

அம்பரதலத்தினின்று அகல்கின்றதுஇருள்போய்

அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(அ)

ஏதமில்லதண்ணுமைஎகசம்மத்தளி

யாழ்குழல்முழுவமோடுஇசைதிசைகெழுமி *

கீதங்கள்பாடினர்கின்னரர்கெருடர்கள்

சுந்தருவரவர்க்குலுளெல்லாம் *

மாதவர்வானவர்சாரணர்இயக்கர்

சித்தரும்மயங்கினர்திருவடிதொழுவான் *

ஆதலில்அவர்க்குநாளோலக்கம்அருள

அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(க)

ஐ கடிமலர்க்கமலங்கள்மலர்ந்தனஇவையோ ?

கதிரவன்கணைகடல்முனைத்தனனஇவனோ ? *

சூடியிடைபார்க்கரிசுழல்பிழிந்துதறித்

துகிலுடுதேறினர்கூழ்புனலரங்கா ! *

தொடையொத்ததுளவமும்சூடையும்பெர்லிந்து

தோன்றியதோள்தொண்டாடிப்பொடியென்னும்

அடியனை * அளியனென்றருளிஉன்னடியார்க்கு

ஆப்படுததாய் ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(க௦)

அடிவாவு:—கதிர கொழு சுடா மேட்டு புலம்பின இரவியர் அந்தாம்
வம்பவிழ் ஏதம் கடி அமலன்.

தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திப்பள்ளியெழுச்சி ஸம்பூர்ணம்.

திருப்பாழ்வார் வைபவம்.

வ்யூகெரொஹிணீஜாதம் ஸ்ரீவாணிம்பிஹுஷாபுரொ ।

ஸ்ரீவத்ஸாஸாஹாயகெந்ரம் ஸ்ரீவாஹநஸாஸ்யெ ॥

வ்யூகெரொஹிணீஜாதம் ஸ்ரீவாணிம்பிஹுஷாபுரொ ।

ஸ்ரீவத்ஸாஸாஹாயகெந்ரம் ஸ்ரீவாஹநஸாஸ்யெ ॥

வ்ருஸ்சிகேரோஹிணீஜாதம் ஸ்ரீபாணிம்பிசுளாபுரே-
ஸ்ரீவத்ஸாஸாஹாயகெந்ரம் முநிவாஹநஸாஸ்யெ.

“கொண்டல் குமுறுங் குடகிழிந்து மதகுந்தி யகில்கொண்டு துரைமண்டி வருநீர்த் தெண்டிணைதொறுந் தரளமுங் கனகமுஞ் சிதறு”வதும், தன்னில் நீராடியவர்க்கும் தன்கரைகளில் வாழ்பவர்க்கும் மாத்திரமே யன்றித் தனது தீர்த்தத்திற் பரிசித்த காற்றுச் செல்லுமிடமவ்வளவும் உள்ளார்க்கும் முத்திரை வல்ல மகாப்பிரபாவத்தை யுடையதுமாகிய பொன்னிரிதி பாயப்பெறுதலாற் புனிதமான சோழவளநாட்டிலே, ராஜநகரங்களைந்தனுள் ஒன்றாய்த் தருமவாமா வென்னுஞ் செம்பியனுக்குக் குமாரியாய் நீளாதேவி அவதரித்த இடமான உறையூரிலே, தூர்மதி வருஷத்தில் கார்த்திகைமாதத்து ரோகிணிநட்சத்திரத் திலே, ஸ்ரீதரனது ஸ்ரீவத்ஸாதின் அம்சமாய், ஒருவர், ஓர் அநதணுளனது கழ னியிலே நெற்பயிர்க்களிரில் அவதரித்தார்.

பிறவாதுபிறந்த அத்தெய்வக்குழந்தையை அவ்வூரின் பஞ்சமசாதியிற் பாணர்குலத்துப் பிறந்தானொருவன பார்த்து லேவீனப்பயனென்று மகிழ்நது எடுத்துக்கொண்டுபோய், மலடிதீர்நது, மருவியகாதல்மனையாளுந் தானுமாக, பசுவின்பால் முதலிய பரிசித்த ஆகாரங்களையே கொடுத்துப் போஷித்த வந்தான்.

அங்ஙனம் வளர்ந்த இவர், திருமாலருளால் தோன்றியவராதலால், இயற் கையிலே உலகப்பற்றற்று, மதுசூதனனது பாதாம்புயத்துக்குத் தன் மனத்தை மதுகரமாக்கியதுமன்றி, தாம் புகுந்த குலத்துக்கு ஏற்ற யாழ்ப்பாடலிலுந் தேர்ச்சிபெற்று அதனால், “பாணர்” என்றே பேர் கூறப்பட்டே, நாரதபசுவான போல ஞான வைராக்கியங்களோடு காநசாமர்த்தியமும் முதிர்ந்தநின்றார்.

இவ்வாறிருக்கையில், விஷ்வக்ஸேநர் இரகசியமாக எழுந்தருளி இவர்க் குத் திருவிலச்சினை சாதித்துச் சென்றார்

அதனால் மகாபாகவதோத்தமராகிய இவர், ரங்கநாதனுக்குப் பாடல் திருத் தொண்டுசெய்ய உத்தேசித்துப் புறப்பட்டு, தாம் தாழ்ந்தகுலத்தில் வளர்ந்தவ ராதலால், உபயகாவேரி மத்தியிலுள்ள ஸ்ரீரங்கதீவ்வியக்ஷேத்திரத்தில் அடியிடு தற்குந் துணியாமல் தென்திருக்காவேரியின் தென்கரையில் திருமுகத்துறைக் கெதிரிலே யாழ்நவகயுமாக நின்றுகொண்டு நம்பெருமானைத் திசைநோக்கித்

தொழுது. அவ்வாதிபகவன் விஷயமாக, அநேகதிவ்வியதேவர்களை, கண்டமுங் கருவியு மொக்க, கேட்பவர் செவியும் மனமும் குளிர, எம்பெருமான் திரு வுள்ளமுக்க, கின்னரகந்தருவாதியர் வியப்புறப் பாடினார்.

முன்பு திருக்குறங்குடியில் நாடோறும் பகவத்விஷயமான யாழிசை பாடிக் கைசிகமென்னும் பண்ணின பயனூல் தன்னைச் சரணமடைந்த ஒரு பிரமராக்கதனையுந் தீவினை தீர்த்து நற்கதிபுகுத்தித் தானும் பிறவிப்பெருங்கடல் கடந்த 'நம்பாடுவான்' என்னுஞ் சாதிக்ஷணடாளன்போலவே இவ்விழிகுலத் தவரும் பக்தியாற் பரவசப்பட்டு நெஞ்சம் நெக்குருகக் கண்கள் ஆனந்தவருவி சொரிய உடல் புளிக்கப் பிரதிதினமும் வைகறையிலே வந்து இசைபாடா நிற்கையில், ஒருநாள், திருவரங்கச்செலவனுக்குத் தீர்த்தகைங்கரியஞ் செய்கிற லோகசாரங்கரென்னும் பூசரவார் நீர்கொணர்த்துப் பொற்குடத்தை யெடுத்துக்கொண்டு பொன்னித்துறையை யடைகையில் அருகிலுள்ள இந்த அதம வருணத்தவரைப் பார்த்து அருவருத்து 'எட்டச் செல்' என்று பலமுறை பணிக்கவும், இவர் இவ்வுலகத்தொடர்பை மறந்திருந்ததனால் அம்மொழியைச் செவியுறமல் வாளா நின்றுட்டார்.

அச்செய்தியைக் கேள்வியுற்று மூர்க்கருணமெனக் கருதி அக்கொண்டது விடாமையைக் குலைக்கத் துணிந்த சாதியபிமானம் மிக்க பல இருபிறப்பாளர் ஒடிவந்து 'போ போ' என்று அநேகமுறை கூறவும் அது செவியிற்படாமை யாற் பாண்குலதிலகர் சிறிதும் பெயராத நிஸ்ஸலாய் இராகம் பாடிக் கொண் டிருக்க, அதுகண்டு அவர்களிற் சிலர் வியந்து 'இவன் ஞானயோகியல்லன் ; கானயோகிபோலும்' என்று நினைத்துப்போக, முரட்டுக்குணமுடைய சிலர் 'எப்படியும் இப்பொழுது இவனை இடம்விட்டுத் தூர்த்தாது விடுவதில்லை' என்று வீரவாதஞ்செய்து இவரமேல் பல கற்களை யெடுத்து இடைவிடாது ஒருங்கே எறிய, அவ்வன்சிலர்கள் இவருடைய மெல்லுடல்மேல் நன்குபட்ட டிடவும், இவா பக்திவசப்பட்டதனாற் சிறிதும் பரிசவுணர்ச்சியின்றி, சேனை மாரியாக ஏழுமேகங்களையும் கொண்டு இந்திரன் ஏககாலத்திலே பொழிவித்த சிலாவர்ஷத்துக்குச் சற்றும் பின்னிடாத கோவர்த்தனகிரிபோலச் சலியா திருநதா. அதுகண்டு அமரராசன்போல அனைவரும் அஞ்சி அகன்றனர்.

அப்பொழுது இவரது உடம்பிலும் உள்ளத்திலும் கிஞ்சிதமும் வருத்தங் காணப்படவில்லை யாயினும் பக்தாகளது அந்நரங்கத்தில் அமர்ந்திருக்கின்ற அரங்கநாதனது திருவுள்ளம் மிகக்கலங்க, திருநெற்றியும் இரத்தப்பெருக் குற்றது.

அதனை நோக்கி அர்ச்சகர் அதிபயப்பட்டுக் கோயிலதிகாரிகளுக்கு அறி விகக, அவாகளும் இவவுற்பாதச்செய்தியை அரசனுக்குப் போகவிட, அமாந் தியரோடு அநேகவிதமாக ஆராய்ந்தும் காவலன் காரணங்காணாது கவன்று ஸ்வாமி திருவடியிலே பாரத்தை வைத்திட்டான்.

அதற்குமுன்னே ஒருநாள், பிராட்டி பெருமானை நோக்கி 'வெருகாலமாக ம்மை அநவாதபாவனை பண்ணிவருகிற நம் பாணன் புறம்பேறிகப் பார்த் திருக்கலாமோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ததற்கு வாசுதேவபிரான் விடை விலே அருகில் அழைப்பதாக வாக்களித்தனர்.

அருந்தரம் அவ்வாறே இந்திரையின் இஷ்டத்தை நிறைவேற்றவும், பாணரைப் பெருமைப்படுத்தவும், 'பகவத்பிராபதிக்குச் சாதியன்று பிரதானம்; பக்தியே அமையும்' என்ற சாஸ்திர சித்தாந்தத்தை நடத்திக்காட்டவும், சென்னிவேந்தனது சிந்தனையை ஒழித்தருளவும் திருவுள்ளமகொண்டு திருவரங்கேசன் லோகசாரங்கமுனிந்திராது கனவில் தோன்றி 'நமக்கு நல்லன்பரான பாண்பெருமானே இழிவாக நினையாமல நீர் சென்று தோள்களில் எழுந்தருளப்பண்ணிவாரும்' என்று நியமிக்க, அவர் பிராமமுகூதத்ததிற் கண் விழித்தவனவிலே சொப்பனத்திற் சுவாய் நியமித்ததை நினைந்து அதுசயித்து அப்படியே செய்து தாம் பேறுபெறக்கருதி அச்செய்தியை அத்நிருப்பதியிலுள்ளார் யாவருக்குந் தெரிவித்து அவர்களும் உடனவரச் சென்று திருமுகத்துறையிலே தீர்த்தமாடித் தெள்தவஸ்திரமுடுத்துத் துவாதசோததுவபுண்டரமணிந்து காலககடன்கழித்துக் கரையேறிப் பாணர் வழக்கமாக நிற்கின்ற விடத்துச் சென்று அவர் திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்கமாகத் தண்டனிட்டி 'தேவரீராத தம்மிடத்துக்கு எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக்கொண்டு வர வேண்டுமென்று நம்பெருமாள் அடியேனுக்குக் கட்டளையிட்டருளினார்' என்று சொல்ல, பாணர்தலைவர், 'நீசனான அடியேன திருவரங்கப்பெருநகரை மிதித்திடவேனோ?' என்று தம் சாதியழிவைச் சொல்லி மறுத்திட்டனர்.

அப்பால் முனிக்கரசு 'தேவரீர் மிதித்திடவேண்டா; பெருமாள் பெரிய திருவடியின் திருத்தோளில் எழுந்தருளுதலபோலத் தேவரீர் அடியேனது தோளில் ஏறியருளும்' என்று பிரார்த்திக்க, அது கேட்டவளவிலே யாழ்ப்பாணர் அளவிறந்த அச்சங்கொண்டு அதனால் உடல நடுநடுங்கிச் சொற்குழறி 'மகாபரிசுத்த மூர்த்தியான தேவரீர் அடியேன்திறத்து இங்ஙனங் கூறவொண்ணாது; பாகவதர் பாதத்துக்குச் சிரத்தைப் பீடமாகுதற்கு உரிய யானே இக்கொடுத்தொழிப்புரிவேன்; இதுசெய்து பாகவதாபசாரப்படுத்தலினும் எரிவாய்நாகதது அழுந்துவது நலமன்றோ?' என்று நைசசியவாதத்தைக்கூறினார்.

அதன்பின் அருந்தவர் பகவந்நியமந்ததை விண்ணப்பஞ்செய்து 'அது கடத்தற்கு உரியதன்று' என்று பகர்ந்து நிரப்பநதிகக, பின்னா வீணைப்பாடகாகடவுள் கட்டளைக்கு யாதும் மாறுகூறமாட்டாமற் கூப்பியகையராய் அருந்தசயனனுக்கே தம்மை அர்ப்பித்துப் பாதந்திராய நின்றிட்டார்.

பின்னர்த் தபோநிதி காயகசாவபௌமரைத் தோளிலேற்றிக்கொண்டு முகத்தையப்போமவனை ஆதிவாகிகா எழுந்தருளவித்துக்கொண்டு திருமாமணி மண்டபத்துக்குச் செல்லுமாறுபோலச சென்று ரங்கநாதனது திருமுனப்பே இறக்கிவிட்டனர்.

உடனே முனிவாகனர், "இருளகற்று மெரிகதிரோன் மண்டலத்தாடேற்றிவைத்தேணிவாங்கி யருள்கொடுத்திட்டடியவரை யாட்கொள்வா" னான அணியரங்கனது திவ்விய மங்கள விகிரகத்தைப் பாதாதிகேசம் நேத்திராணந்தமாகச் சேவித்து அதில் ஆழ்ந்த அகத்தராய அதனழகை அனுபவித்து அவ்வதுபவாதிசயத்தைப் பின்புள்ளாக்கும் விசதமாக்குதற்பொருட்டு "அமல னதீபிராண்" என்ற திவ்வியப்பிரபந்தத்தைத் திருவாய்மலர்ந்தருளி அதன இறுதியில், "கொண்டல்வண்ணனைக் கோவலனாய் வெண்ணெ, யுண்டவாய்

னென்னுள்ளங்கவர்ந்தாணை, யண்டர்கோனணியாங்கனென்னமுதினைக், கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணவே” என்று தமது துணிபை வெளியிட்டு உலகத்தாரை வாழ்வித்து மிகவும் உகப்போடு நிற்கையில், பெரியபெருமாள் அத்திருமேனியோடு அவரை அங்கீகரித்தருள், திருப்பாணுவார் அகிலரும் காண அப்பிரானது திருவடிகளிலே அந்தர்ப்பவித்துக் காய்ந்த இரும்புஉண்ட நீராயினார்.

கோவலன் குழலிசையாற் கோக்களை மகிழ்ச்செய்ததுபோல அக்கோவிந்தனை யாழிசையால் மகிழ்வித்த இவ்வாழ்வார இவ்வுலகில் வாழ்ந்திருந்தது கீம்பதுவருஷகால மென்பார்.

லோகசாரங்கர் முதலிய பலர் இவ்வாழ்வாரை யாசிரயித்து நற்கதிபெற்றார்கள். “காண்பனவு முரைப்பனவு மற்றொன்றின்பிக் கண்ணினையே கண்ணிரைத்த கடியகாதற், பாண்பெருமானருள்செய்த பாடல்பத்தும் பழமறையின் பொருளென்று பரவுமின்கள்.”

திருப்பாணுவார்.

உம்பர்தொழு மெய்ஞ்ஞானத் துறையூரான் வாழியே

உரோகணிநாள் கார்த்திகையி லுதித்தவள எல் வாழியே

வம்பவிழ்தார் முனிதோளில் வந்தபிரான் வாழியே

மலர்க்கண்ணை வேறொன்றில் வையாதான் வாழியே

அம்புலியில் மதிளரங்க ரகம்புகுந்தான் வாழியே

அமலனாதிபிரான் பத்து மருளிநான் வாழியே

செம்பொனடி முடியளவும் சேவிப்போன் வாழியே

திருப்பாணன் பொற்பதங்கள் செகதலத்தில் வாழியே.

திருப்பாணழ்வார் அருளிச்செய்த அமலனாதிபிரான்.

தனியன்கள்.

(பேரியநம்பிகள் அருளிச்செய்தது.)

சூவாடிவருகிநுஹுயஹரிம்ஸயாநம்
கெஜுகவெரடிஹிதாதிதாநாராதா ।
சுடிஷ்டதாநயநயொவிஷயாநாராணாம்
யொரிஸிகாயகெவெஹிவாஹநனா ॥

அபாடமாடமஸுஹாயஹிம்ஸயாநம் ।
மநேகநேரதுஹிதாநாராதாநாநா ॥
அந்நேகநேரதுஹிதாநாராதாநாநா ।
யொநிஷ்டதாநயநயொவிஷயாநாராணாம் ॥

ஆபாதசூடமதுபூயஹரிம்ஸயாநம்
மத்யேகவேரதுஹிதாநாராதாநாநா -
அந்நேகநேரதுஹிதாநாராதாநாநா
யொநிஷ்டதாநயநயொவிஷயாநாராணாம்

(திருமலைநம்பிகள் அருளிச்செய்தது.)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிரந்தம்.

காட்டவேகண்டபாதகமலம் நல்லாடை உந்தி *
தேட்டருமுதரபந்தம் திருமார்பு கண்டம் செவ்வாய் *
வாட்டமில்லகண்கள் மேனி முனியேறித்தணிபுகுந்து *
பாட்டினுல்கண்டிவாமும் பாணாதாள் பரவினோமே.

[அழகியமணவாளனதுதிருமேனியழகில்பாதாதிகேசாந்தமாகாபேதேல்]

ஆசிரியத்துறை. (யழனாகல்யாணிராகம் - திரிபுடைதாளம்.)

அமலனாதிபிரான் அடியார்க்குஎன்னையாட்படுத்த
விமலன் * விண்ணவர்கோன் விரையார்பொழில்வேங்கடவன் *
நிமலன்நின்மலன்நீதிவானவன் நீள்மதிராங்கத்தம்மான் * திருக்
கமலபாதம்வந்து என்கண்ணினுள்ளனவொக்கின்றதே. (க)

உவந்தவுள்ளத்தனாய் உலகமளந்துஅண்டமுற *
நிவந்தநீள்முடியன் அன்றுநேர்ந்திசாசரரை *
கவர்ந்தவெங்கணைக்காகுததன் கடியார்பொழில்லாங்கத்தம்மான்* அரைச்
சிவந்தஆடையின்மேல் சென்றதாம்எனசிந்தனையே. (உ)

மந்திபாய் வடவேங்கடமாமலை * வானவர்கள்
சந்திசெய்யநின்றான் அரங்கத்தரவினனையான் *
அந்திபோல்நிறத்தாடையும் அதன்மேலயனைப்படைத்ததோரொழில் *
உந்திமேலதன்றோ அடியேனுள்ளத்தின்னுயிரே. (ங)

சதுரமாமதிள்குழ் இலங்கைக்கிறைவன்தலைபத்து
உதிரவோட்டி * ஓர்வெங்கணையுய்த்தவன் ஓதவண்ணன் *
மதுரமாவண்டுபாட மாமயிலாடாங்கத்தம்மான் * திருவயிற்று
† உதரபந்தம் என்னுள்ளத்துள்ளின்றுஉலாகின்றதே. (ச)

பாரமாய பழவினைபற்றறுத்து * என்னைத்தன்
வாரமாக்கிவைத்தான் வைத்ததன்றிஎன்னுள்புகுந்தான் *
கோரமாதவம்செய்தனன்கொல்அறியேன் அரங்கத்தம்மான் * திரு
வாரமார்பதன்றோ அடியேனைஆட்கொண்டதே. (ரு)

துண்டவெண்பிறையன் துயர்தீர்த்தவன் * அஞ்சிறைய
வண்டுவாழ்பொழில்சூழ் அரங்கநகர்மேயஅப்பன் *
அண்டரண்டபகிரண்டத்து ஒருமாரிலம்எழுமால்வரை * முற்றும்
உண்டகண்டம்கண்டர் அடியேனைஉய்யக்கொண்டதே. (சு)

கையினார் சுரிசங்கனலாழியர் * நீள்வரைபோல்
மெய்யனார் துளபனிரையார் கமழ்நீள்முடிஎம்
ஐயனார் * அணியரங்கனார் அரவினணைமிசைமேயமாயனார் *
செய்யவாய் ஐயோ ! என்னைச்சிந்தைகவர்ந்ததுவே. (௭)

பரியனாகுவந்த அவுண்ணுடல்கீண்ட * அமரர்க்கு
அரியஆதிப்பிரான் அரங்கத்தமலன்முகத்து *
சரியவாகிப்புடைபரந்து மிளிர்ந்துசெவ்வரியோடி * நீண்டஅப்
பெரியவாயகண்கள் என்னைப்பேதைமைசெய்தனவே. (௮)

ஐ ஆலமாமரத்தினிலேமேல் ஒருபாலகனாய் *
நூலமேமும்உண்டான் அரங்கத்தரவினணையான் *
கோலமாமணியாரமும்முத்துத்தாமமும் முடிவில்லதோரோழில் *
நீலமேனிஐயோ ! நிறைகொண்டதுஎன்றெஞ்சினையே. (௯)

ஐ கொண்டல்வண்ணனைக் கோவலனாய்வெண்ணை
யுண்டவாயன் * என்னுள்ளம்கவர்ந்தானை *
அண்டர்கோன்அணியரங்கன் என் † நமுதினைக்
கண்டகண்கள் * மற்றொன்றினைக் காணவே. (௧௦)

அடிவரவு:—அமலன் உவந்த மந்தி சதுரம் பாரம் துண்ட கை பரி
ஆலம் கொண்டல் கண்ணி.

திருப்பாணழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
அமலனாதிபிரான் ஸம்பூர்ணம்.

† 'அமுதினை' என்றும் பாடம்.

தெனியுமாறு துணிந்து பிரயாணப்பட்டு, அச்சோதியையே குறியாகக் கொண்டு அதிலிரைவாக நெடுவழிகடந்து நடந்துவந்து, ஆழ்வார்திருநகரியை யடைந்து, அதில் அவதரித்தருளியுள்ள சடகோபமுனிவரது திருமேனிவிளக் கத்தைச் சேவித்து, இதுவே அத்தனைநெடுந்தாரம் பிரகாசித்ததென்று அறிந்து ஆச்சரியப்பட்டு, அவ்வாழ்வாரது நிலைமை முன்பு தாம் கேள்வியுற்றிருந்த படியே அப்ராகிருதமாயிருக்கக் கண்டு, அவர்க்குக் கட்புலனும் வாய்ப்புலனும் உண்மையைச் சில உபாயங்களாற் பரிசோதிப்பவரானார். அப்பொழுது காரி மாறப்பிரான் கண்திறந்து கடாக்வித்து, இவர்கேட்ட கேள்விக்கு ஏற்ற விடை சொல்லியருள, அதுகேட்டு மதுரகவியாழ்வார் அவரது ஞானவைபவத்துக்கு அநிசயித்து ஈடுபட்டு அவரையே ஆசாரியராகக்கொண்டு சரணம் புகுந் தனர்.

அப்பொழுது நம்மாழ்வார் பஞ்சஸம்ஸ்காரம் பிரசுதித்து இவரை ஆட் கொண்டு, பரத்வம் விபூகம் விபவம் அந்தர்யாமித்வம் என்னும் நான்கு நிலைக ளுக்கு முறையே வேதம் பாஞ்சராத்ரம் இதிஹாஸம் ஸ்மிருதி என்பனபோல அர்ச்சாவதாரத்திற்கு ஏற்ற துதிவடிவமான தமிழ்நூல்களைச் செய்யத்தொடங்கி, சதுர்வேதத்தின் ஸாரமாக நான்குபிரபந்தங்களை அருளிச்செய்து, அவற்றை அம்மதுரகவிக்கு உபதேசித்தருளினார்.

‘முந்தின மூன்றுயுகங்களில் தியான யாக அர்ச்சநங்களாற் போலக் கடை யுத்தில் தோத்திரமாத்திரத்தால் உயர்கதி உளதாம்’ என்ற நூற்கொள்கைக்கு ஏற்ப மதுரகவிகள் தாம் உபதேசம்பெற்ற திவ்வியப்பிரபந்தங்களைக் கைத்தாள மெடுத்துப் பண்ணிசையோடு எப்பொழுதும் பாராயணஞ் செய்துகொண்டு திருக்குருகூர்நகரம்பிக்குப் பிரதானசிஷ்யராய், பரதாழ்வானுக்கே பணிவிடை புரிந்தொழுகின சத்துருக்களுவான்போலப் பகவத்பத்தியினும் பாகவதப் பிரதிபத்தியையே பரமாத்ஷ்டாநமாகத் தலைக்கொண்டு அவ்வாழ்வார் விஷய மாக ‘கண்ணிநுண்ணிநூத்தாம்பு’ என்ற திவ்வியப்பிரபந்தத்தைப் பாடி முழு கூடங்களுக்கு உபகரித்தருளி வாழ்ந்திருக்கையில், தேவீற்சிறந்த திருமாற்குத் தக்க தெய்வக்கவிஞரும் பாலீற்சிறந்த திருவாய்மொழி பகர் பண்டிதருமான காரிமாறர் திருநாட்டை யலங்கரித்தார்.

அப்பால், ஆசிரியரைப் பிரிந்ததற்கு மிக இரங்கி அரிதில்தேறிய மதுர கவிகள், அர்ச்சாரூபமான ஆழ்வார் விக்கிரகத்தை அத்திருநகரியில் ஏறியருளப் பண்ணிப் பிரதிஷ்டித்து அவர்க்கு நித்திய நைமித்திக உத்ஸவங்களையெல்லாம் சிறப்புற நடத்திக்கொண்டுவந்தார். அத்திருவிழாக்களில், ‘வேதந்தமிழ்செய்த மாறர் வந்தார்,’ ‘திருமாலுக்கு உரிய தெய்வப்புலவர் வந்தார்,’ ‘அளவிலா ஞானத்து ஆரியர் வந்தார்’ என்ற இவை முதலாக அநேகவிருதுகளைக் கூறித் திருச்சின்னம் முழங்குதலைக் கேள்வியுற்றவளவிலே, மதுரைச் சங்கத்தாரது தூண்டுதலால் அவர்கள்மாணக்கர்கள் வந்து எதிரிட்டு ‘உங்களாழ்வார் பத்தரே யன்றிப் பகவானல்லரே; இவர் சங்கமேறிய புலவரோ?’ இவர் பாடிய திரு வாய்மொழி சங்கமேறிய செய்யுளன்றே; இவரை வேதந் தமிழ் செய்தவ

ரென்று சிலாகிப்பது தகுதியோ?" என்று பல குதர்க்கம் பேசி விருதுகளைத் தடுத்திட்டனா. அதற்கு மதுரகவிகள் மனம்பொருமல் வருந்தி, 'இவர்கட்குக் கர்வபங்கமாம்படி தேவரீர் செய்தருளவேண்டும்' என்று ஆழ்வாரையே பிரார்த்திக்க, சடகோபர் ஒரு கிழப்பிராமணவடிவத்தோடு வந்து 'கிருவாய்மொழியில் "கண்ணன்கழலினை, நண்ணும் மனமுடையீ, ரண்ணுந்திருநாமம், நிண்ணம் நாரணமே" என்ற பாசுரத்தின் முதலடியை ஒரு சிற்றேட்டில் எழுதிக் கொண்டுபோய்ச் சங்கப்பலகையில் வைத்திட்டால் அவர்கள் செருக்கு அடங்கும்' என்று கூறியருளினார். அந்த நியமனத்தின்படியே சடகோபபக்தர் கண்ணன்கழலினையெழுதிய எட்டை எடுத்துப்போய் வைத்திட்ட மாத்திரத்தில், சங்கப்பலவர்கள் ஏறியிருந்த பலகை பொற்றாமரைப்பொய்கையில் மூழ்கித் தன்மேலிருந்த புலவர்களையெல்லாம் நீரில் வீழ்த்தி உடனே மேலெழுந்து தன்மீதுவைத்த சிறுமுறியைமாத்திரம் ஏந்திக்கொண்டு மிதந்தது. அப்பொழுது நீரில்வீழ்ந்து அமிழ்ந்து தடுமாறி யெழுந்து மெல்ல நீங்கிக் கரைசேர்ந்த சங்கப்பலவர்கள், சகல வேதசாஸ்திரங்களையும் பிறராத் கற்பிக்கப் படாமல் தாமேயுணர்ந்த பகவதம்சமாகிய ஆழ்வாருடைய தெய்விகமான பாண்டித்தியத்தைத் தெரிந்துகொண்டு இறுமாப்பொழிந்து, தாம் முன்பு அபசாரப்பட்டதற்கு அறுதாபமுற்று, அதனைக் கூமித்தற்பொருட்டு அவரது மகிமையைக் குறித்துத் தோத்திரமாகத் தனித்தனி ஒவ்வொருபாடல் பாடி வெளியிடுபவரானார்கள்; அங்ஙனம் வெளியிடுகையில், அப்பாடல்கள் யாவும்,

“சேமங் குருகையோ செய்யதிருப பாத்கடலோ
நாமம் பராங்குசமோ நாரணமோ—தாமந்
துளவோ வகுளமோ தோளிரண்டோ நான்கு
முளவோ பெருமா னுனக்கு.”

என்ற இப்பாடல்வடிவாகச் சிறிதும்வேற்றுமையின்றி ஒற்றுமைப்பட்டிருக்க, அதுபற்றி அவர்களனைவரும் 'இது என்ன அற்புதம்! என்ன அற்புதம்!! இதுவும் ஆழ்வாரது தெய்வத்திருவருளே !!!' என்று அதிசயப்பட்டு,

“ஈயாடுவதோகருடற்கெதிரே யிரவிக்கெதிர்மின்மினியாடுவதோ
நாயோடுவதோவுறுமிப்புலிமுன் நரிகேசரிமுன்னடையாடுவதோ
பேயாடுவதோவழகூர்வசிமுன் பெருமான்வகுளாபரணன்னருள்கூர்ந்
தோவாதுரையாயிரமாமறையின்னொருசொற்பொறுமோவுலகிற்கவியே.”

என்பது முதலாகச் சிற்சில கவிகள் பாடிப் புகழ்ந்து, அன்றுமுதல் ஆழ்வார்க்கு விருதுகூறல் முதலிய சகலவிபவங்களையும் முன்னிலும்பலமடங்கு மிகுதியாக நடப்பித்துவந்தார்கள்.

இப்படி மதுரகவியாழ்வார் “ஆசானை யெவ்விடத்து மப்படியே” என்ற படி தமது ஆசாரியருடைய பெருமைகளை வெளியிட்டுக்கொண்டு அத்தலத்திலே சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து, பின்பு, சிந்தையும் மொழியுஞ் செல்லாநிலைமைத்தான பேரின்பப்பெருவீட்டை மடைந்தனர்.

இங்ஙனம் இவ்வாழ்வார் நம்மாழ்வாருக்குத் திருவடித்தொண்டரா யொழு
கியதுபற்றி, அவரது திருவடிநிலை, 'மதுரகவிகள்' என இவர் திருநாமத்தை
யிட்டு வழங்கப்படும்.

மதுரகவியாழ்வார்.

சித்திரையிற் சித்திரைநாள் சிறக்கவந்தோன் வாழியே
திருக்கோளு ரவதரித்த செல்வனார் வாழியே
உத்தரகங்காதிரத துயர்தவத்தோன் வாழியே
ஒளிகதிரோன் தெற்குதிக்க வுகந்துவந்தோன் வாழியே
பத்திபுடன் பதினென்றும்பாடினான் வாழியே
பராங்குசனே பரமென்று பற்றினான் வாழியே
மத்திமமாம் பதப்பொருளே வாழ்வித்தான் வாழியே
மதுரகவி திருவடிகள் வாழிவாழி வாழியே.

மதுரகவியாழ்வார் அருளிச்செய்த
+ கண்ணி நுண்சிறுத்தாம்பு.

-ஐஐஐஐ-

த னி ய ன் க ள்.

(நாதழனிகள் அருளிச்செய்தனவ.)

சுவிநிதவிஷயாந்ரஸாரொ
ரூபநிஷயாசிவமாநரித்ரஹாம் :
சுவிவமுணவஸாத்ரெகஸெஷீ
சிபாரகவிஹுபுடிபெரிசிராவிர்ஸூ ॥

அவிநிதவிஷயாந்ரஸாரொ ருபநிஷயாசிவமாநரித்ரஹாம் :
அபிசகுணவஸாத்ரெகஸெஷீ
மதுரகவிர்ஹுபுடிபெரிசிராவிர்ஸூ ॥

அவிநிதவிஷயாந்ரஸாரொ
ருபநிஷயாசிவமாநரித்ரஹாம் :
அபிசகுணவஸாத்ரெகஸெஷீ
மதுரகவிர்ஹுபுடிபெரிசிராவிர்ஸூ.

இருவிகற்பநேரிசைவேண்பா.

வேறென்றும்நான் அறியேன் வேதம்தமிழ்செய்த *
மாறன்சடகோபன் வண்குருகூர்—ஏறு * எங்கள்
வாழ்வாமென்றேத்தும் மதுரகவியார் * எம்மை
*ஆள்வாரவரேயரண்.

[நம்மாழ்வார்விஷயம்.]

கலிவிரந்தம். (ஆரபிராகம் - ஆதிதாளம்.)

சுண்ணி நுண்சிறுத்தாம்பினால் கட்டுண்ணப்
பண்ணியபெருமாயன் * என்னப்பனில்
நண்ணித்தென்குருகூர் நம்பியென்றக்கால் *
அண்ணிக்கும்அமுதாறும் என்னாவுக்கே.

(க)

நாவினூல்நவிறு இன்பமெய்தினேன் *
மேவினேன் அவன்பொன்னடிமெய்ம்மையே *
தேவுமற்றறியேன் குருகூர்நம்பி *
பாவினின்னிசை பாடித்திரிவனே.

(௨)

திரிதந்தாகிலும் தேவபிரானுடை *
கரியகோலத் திருவுருக்காண்பன்னான் *
பெரியவண்குருகூர் நகர்நம்பிக்குஆள்
உரியனாய் * அடியேன் பெற்றநன்மையே.

(௩)

நன்மையால்மிக்க நான்மறையாளர்கள் *
புன்மையாகக் கருதுவராதலின் *
அன்னையாய் அததனாய் என்னையாண்டிடும்
தன்மையான் * சடகோபன் என்நம்பியே.

(௪)

நம்பினேன் பிறர்நன்பொருள்தன்னையும் *
நம்பினேன் மடவாரையும்முன்னெலாம் *
செம்பொன்மாடத் திருக்குருகூர்நம்பிக்கு
அன்பனாய் * அடியேன் சகிர்த்தேன் இன்றே.

(௫)

இன்றுதொட்டும் எழுமையும்எம்பிரான் *
நின்றுதன்புகழ் ஏத்தஅருளினை *
குன்றமாடத் திருக்குருகூர்நம்பி *
என்றும்என்னை இகழ்விலன்காண்மினே.

(௬)

கண்டுகொண்டுஎன்னைக் காழிமாறப்பிரான் *
பண்டைவல்வினை பாற்றியருளினை *
எண்திசையும் அறியஇயம்புகேன் *
ஒண்தமிழ்ச் சடகோபனருளாயே.

(௭)

அருள்கொண்டிடும் அடியவாஇன்புற *
அருளினை அவ்வருமறையின்பொருள் *
அருள்கொண்டு ஆயிரம்இன்தமிழ்பாடினான் *
அருள்கண்டீர் இவ்வுலகினில்மிக்கதே.

(௮)

மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள் *
நிற்கப்பாடி என்நெஞ்சுள்நிறுத்தினான் *
தக்கசீர்ச் சடகோபன் என்நம்பிக்கு * ஆள்
புக்ககாதல் அடிமைப்பயனன்றே.

(௯)

பயனன்றுகிலும் பாங்கல்லராகிலும் *
செயல்நன்றாகத்திருத்திப் பணிகொள்வான் *
குயிலினன்றாற்பொழில்சூழ் குருகூர்நம்பி ! *
முயல்கின்றேன் உன்தன்மொய்கழற்கன்பையே. (க௦)

அன்பன்தன்னை அடைநதவர்கட்கெல்லாம்
அன்பன் * தென்குருகூர் நகர்நம்பிக்கு *
அன்பனாய் மதுரகங்கொன்னசொல்
நம்புவார்பதி * வைகுநதம் காண்மினே. (க௧)

அடிவரவு.—கண்ணி நாவிலுல் திரி நன்மையால் நம்பினேன் இன்று கண்டி.
அருள் மிக்க பயன் அனபன் வாடினேன்.

மதுரகவியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கண்ணிருண்சிறுத்தாம்பு ஸம்பூர்ணம்.

				பாசரம்.
திருப்பல்லாண்டு	க உ
பெரியாழ்வாருமொழி	சசக
திருப்பாவை	ந ௦
நாச்சியார்திருமொழி	க ச ந
பெருமாள் திருமொழி	க ௦ நு
திருச்சந்தவிருத்தம்	க உ ௦
திருமால	ச நு
திருபள்ளியெழுச்சி	க ௦
அமலனாகிபிரான்	க ௦
கண்ணிருண்சிறுத்தாம்பு	க க

ஆக, முதலாயிரம், பாசரம் - ௧௪௭

முதலாயிரம் ஸம்பூர்ணம்.

முதலாயிரச் செய்யுள்கராதி.

அ	பக்கம்.
அக்கரையென்னும்	௯௫
அக்காக்காய் நம்பிக்கு	௩௯
அங்குணெடும திள் புடைசூழ்	௧௬௫
அங்கண்மாநூலத்தரசர்	௧௧௦
அங்கமலக்கண்ணன் தன்னை	௪௭
அங்கமலப்போதகத்தில்	௩௧
அங்கமாலும் வேதநான்கும்	௧௮௦
அங்கம்விட்டவையைந்து	௭௭
அங்கைத்தலத்திடை	௧௩௪
அங்கையாழியாங்கனடியினை	௧௫௧
அங்கொருகடை	௭௯
அச்சம்நோபோடல்லல்	௧௯௩
அஞ்சனவண்ணனை	௫௦
அஞ்சுடராழியுன்கையகம்	௫௩
அடக்கரும்புலன்கள்	௧௯௦
அடிமையிற்குடிமையில்லா	௨௦௫
அடியோமோடும்நின்றனோடும்	௮
அடைந்திட்டமரர்கள்	௨௨
அட்டுக்குவிசோற்று	௫௪
அண்டக்குலத்துக்கு	௮
அண்டத்தமராகன்குழ	௪௧
அண்டத்தமராபெருமான்	௬௫
அதிரும்புடலநிறவண்ணனை	௧௨
அதிர்முசுமுடையவலம்புரி	௮௧
அத்தனாகியன்னையாகி	௧௧௨
அந்தரத்தமராகன்கூட்டம்	௨௦௯
அப்பங்கலந்தசிற்றுண்டி	௩௫
அமரவோரங்கமாலும்	௨௦௪
அமலனாகிபிராண்டியாக்கு	௨௧௬
அம்பரமேதண்ணீரே	௧௦௮
அம்புலாவும்னுமாகி	௧௮௨
அம்பொனெடுமணிமாட	௧௬௬
அம்மாவென்றுகந்தழைக்கும்	௧௬௩
அம்மைத்தடங்கண்	௫௭
அரங்கனேதரங்கநீர்கலங்க	௧௮௧
அரவணையாயரே	௩௦
அரவத்தமளியினோடும்	௧௪
அரவிற்பள்ளிகொண்டு	௫௯
அருள்சொண்டாடும்	௨௨௩
அல்லாவெருட்டாக்கொன்று	௭௧
அல்லலவினைத்தபெருமானை	௧௩௭
அல்லநாள்நாமரை	௧௧௩
அல்லிமலர்த்திருமங்கை	௧௫௪
அல்லிமாமலர்மங்கைநாதன்	௧௪௧
அல்லியம்புமலர்க்கோதாய்	௬௮
அல்வழக்கொன்றுமில்லா	௯
அவிதிதவிபயாந்தரார்	௨௨௨

அ	பக்கம்.
அவ்வவ்விடம்புக்கு	௫௧
அழகியபைம்பொன்னின்	௧௪
அழகியவாயிலமுதலுறல்	௧௬
அழிவந்தொழிலுமுரு	௧௩௬
அளந்திட்டதுனை	௨௨
அளிமலர்மேலயனரன்	௧௪௭
அறிந்தறிந்துவாமன்ன	௧௮௭
அற்றவன்முதம்முறிய	௧௨௦
அனந்தன்பாலும்	௯௭
அனுங்கவெண்ணைப்பிரிவு	௧௩௭
அன்பன் தன்னை	௨௨௪
அன்றிவ்வுலகமளந்தாய்	௧௧௦
அன்றினனாகையெய்	௧௨௦
அன்றுசராசரங்களை	௧௬௭
அன்றுலகமளந்தானை	௧௨௩
அன்றுவயிற்றில்கிடந்திருந்தே	௧௬
அன்னவயற்புதுவை	௧௦௩
அன்னமுயினுருவம்	௨௦

ஆ

ஆ	பக்கம்.
ஆசைவாய்ச்சென்ற	௭௬
ஆடகத்தடிமுலை	௧௮௨
ஆட்கொள்ளத்தோன்றிய	௨௨
ஆணிநோடுபெண்ணுமாகி	௧௮௧
ஆதியந்தமனந்தமற்புதம்	௧௪௧
ஆதியாதியாதிநீ	௧௮௨
ஆதியானவானவர்க்கும்	௧௭௬
ஆந்ரைமேய்க்கீபோதி	௪௦
ஆபாதகுடமுபூய	௨௧௫
ஆமையாய்க்கங்கையாய்	௮௬
ஆமையின்முதுகத்து	௭௫
ஆயர்குலத்தினிலவந்து	௨௪
ஆயனாகியாயாமங்கை	௧௮௩
ஆயனுக்காகத்தானகண்ட	௧௨௫
ஆயிரந்தோள்பரப்பி	௭௪
ஆய்ச்சிமராகளும்	௧௧௯
ஆய்ச்சியர்சேரியனைதயர்	௪௬
ஆய்ச்சியன்ருழிப்பிரான்	௨௮
ஆரங்கெடப்பரனன்பா	௧௪௫
ஆரேயுலகத்தாற்றுவார்	௧௩௬
ஆர்க்குமென்னோய்	௧௩௪
ஆர்த்துவண்டலம்பும்	௨௦௪
ஆலத்திலையானவின்னை	௩௯
ஆலமாமரத்தினிலேமேல்	௨௧௭
ஆலினிலைப்பாலசூய்	௧௬௧
ஆலைநீள்கரும்பன்னவன்	௧௫௭
ஆவலன்புடையார்தம்	௧௨௦

ஆ	பகம.
ஆழிமழைக்கண்ணை	க ௦ ச
ஆறுமாறுமாறுமாய்	க எ அ
ஆற்றிலிருந்துவிளையாடு	ச ஈ
ஆளுததெவ்வத்து	க டு க
ஆளுபாகுடியமைத்த	எ க
ஆனைநாத்தொராளை	க அ ஈ

இ	பகம.
இவண்ணரையிடைத்தோளொடு	சு ௦
இணைபில்லாவின்னிசையாழ்	க ச ஈ
இதுவென்புகுந்தது	க க அ
இந்திரானுள்ளிட்ட	க உ ச
இந்திரனோடுபிரமன்	ச க
இமையவரிமுமாநது	அ க
இம்மைக்குமேழேழ்பிறவிக்கு	க உ டு
இயக்கரூதபல்பிறப்பில்	க கூ க
இரந்தாரைப்பதுண்டு	க கூ க
இரவியாமணிநெடும்	உ ௦ கூ
இருக்கொடுநீர்சங்கில்	ச உ
இருங்கைமதகளிறு	க உ
இருட்டில்பிறந்துபோய்	உ அ
இருமலைபோலெதிரந்தமல்வ	ஈ க
இருளிரியச்சுடாமணிகள்	க ச டு
இலங்கைமன்னனைந்தொடு	க அ டு
இலைத்தலைசசாரந்தூரநது	க அ டு
இனிதிரைத்திவிலை	உ ௦ உ
இன்பமதனைபுயாததாய்	ச உ
இன்றுசாதல்நின்னுசாதல்	க அ ஈ
இன்றுதொட்டுமெழுமையும்	உ உ கூ
இன்றுமுற்றமுதுகுடேநாவ	க க ஈ
இன்றுவந்தித்தனையும்	க உ கூ
இன்னமுதமூட்டுகென்	க ச டு
இன்னையென்றுசொல்லலாவ	க அ ௦

ஈ	பகம.
ஈனமாயவெட்டுநீர்க்கு	க கூ உ

உ	பகம.
உங்கனபுகைக்கடை	க ௦ எ
உசசியிலெண்ணெயும்	எ கூ
உடுத்தககளைந்த	கூ
உடையார்கனமணியொடு	க ச
உணடியேயுடையேயுகந்து	க டு ௦
உண்ணாதுறங்காடெதலிகடலை	க ஈ உ
உண்பதுசொல்லில்	க உ ஈ
உந்தியெழுந்தவுநவமலர்	ஈ எ
உந்துமதகளிற்றன	க ௦ அ
உம்பராவறியலாகா	உ ௦ ச
உம்பருலகாண்டு	க டு உ

உ	பகம.
உய்யவுலகுபடைத்துண்ட	க எ
உரகமெல்லணையான்	எ டு
உரம்பற்றியிரணியனை	அ ஈ
உருப்பிணிநங்கைதனை	எ கூ
உருப்பிணிநங்கையை	சு ஈ
உருவுடையாரினையாகன்	க க ச
உலகுமழிசையும்	க எ அ
உலகுதனைநீப்படைத்தி	க எ கூ
உவந்தவுள்ளத்தனாய்	உ க ஈ
உழந்தாளநறுநெய்	க உ
உழுவதோர்ப்பட்டியும்	அ க
உள்ளத்தேயுறையும்மலை	உ ௦ ச
உள்ளேயுருகிநெவேனை	ச ஈ எ
உறகலுறகலுறகல்	கூ ச
உறியைமுற்றத்துருட்டி	க ௦
உற்றவுறுபிணிகேநாய்காள்	கூ ச
உனககுப்பணிசெய்திருக்கும்	கூ டு
உன்னுடையவிக்கிரமம்	கூ எ
உன்னையுமொக்கலையில	க கூ
உன்னோடுடனே	க உ ஈ

ஊ	பகம.
ஊடல்குடலுணர்தல்புணர்	க உ ௦
ஊததைக்குழியில்	அ ௦
ஊரிடெனகாணியில்லை	உ ௦ ச
ஊனிலமேயவாவிரீ	க கூ ௦
ஊனேறுசெவ்வதது	க டு க

எ	பகம.
எட்டுத்திசையுமணணிற்	எ உ
எட்டுமெட்டுமெட்டுமாய	க அ அ
எண்ணெய்க்குடத்தை	ஈ டு
எத்தனைகாலமும	கூ ஈ
எத்தனையும்வானமற்றத	க டு ஈ
எத்திசையும்மரா	க உ உ
எத்திறத்திலுமயாரொடும்	க டு ௦
எத்திறத்துமொத்தூரின்னு	க அ அ
எந்தைநந்தைநந்தை	கூ
எந்தொண்டைவாய்ச்சிங்கம்	க ஈ
எந்தொளம்பெருமான்	கூ
எம்பரத்தரல்லொடும்	க டு ௦
எம்மனாவென்குலதெய்வமே	கூ ஈ
எம்மாண்பிலயனநானகு	க ச ஈ
எரிசிதறுஞ்சரத்தால்	எ ச
எருதுகளோடுபொருதி	ச ௦
எருத்துக்கொடியுடையானும்	கூ டு
எல்லேயிளங்கிளியே	க ௦ அ
எல்லேயீதென்னஇளமை	க க அ

எ	பக்கம்.	க	பக்கம்
எல்லையில்வாசல்	அ ௮	கங்கைநீர்பயந்தபாத	க ௮ க
எழிலார்திருமாவுக்கு	க ௫	கங்கையிற் புனிதமாய	௨ ௦ ௩
எழிலுடையவம்மனைமீர்	க ௩௨	கச்சொடுபொற்சுரிகை	க ௫
எழியுநீர்வெறிக்கொள்	௨ ௦௨	கஞ்சனுங்காளியனும்	௭ ௩
என்குற்றமேயென்று	௩ ௩	கஞ்சனதனுளுல்புணர்	ச ௨
என்சிறுகுட்டன்	க ௬	கஞ்சனதனுளுல்புணர்க்கப்	௩ ௦
என் தம்பிரானார்	க ௫	கஞ்சனபுணர்ப்பினில்வந்த	௩ ௫
என்பருகியினவேல்	க ௨ க	கஞ்சனவலைவாதவன்று	க ௮ ௮
எனவிலவலிகண்டு	௬ ௧	கஞ்சனக்காய்ந்தகருவில்லி	க ௩ ௬
எனறுமெனக்கினியானை	௫ ௨	கடங்கலந்தவன்கரி	க ௮ ௩
என்றாதந்தேவிக்கு	௬ ௬	கடலில்பிறந்துகருநாது	க ௨ ௫
என்னிதுமாயம்	௨ ௫	கடலேகடலேயுனனை	க ௩ ௧
என்னைவருகவென	க ௫ ௬	கடல்கடைந்தமுதம்	௬ ௭
ஏ		கடிமலாக்கமலங்கள்	௨ ௧ ௦
ஏகமூர்த்திமூன்றுமூர்த்தி	க ௮ ௦	கடியார்பொழிவெனவேங்கட	௫ ௨
ஏடுநிலத்திலிடுவதன்முன்னம்	௮	கடுங்கவந்தனவக்கரன்	க ௬ ௧
ஏதங்களாயினவெல்லாம்	க ௬ ௪	கடுவாய்ச்சினவெங்கண்	௫ ௭
ஏதமில் தண் ணுமை எக்கம்	௨ ௦ ௬	கடைந்துபாற்கடல்கிடந்து	க ௮ ௮
ஏரார்த்தகருநெடுமொல்	க ௬ ௪	கணமாயில்காள	க ௩ ௧
ஏர்மலர்ப்பூங்குழலாய்மாதர்	க ௫ ௪	கண்டகடலும்மலையும்	௨ ௫
ஏவிற்றுச்செய்வான்	௭ ௨	கண்டாரிகழவனவே	க ௫ ௩
ஏழைபேதையோர்	௬ ௨	கண்டாரப்பதியாமே	௩ ௮
ஏறடாத்ததும்வனமாய்	க ௪ ௬	கண்டுகொண்டென்னை	௨ ௨ ௩
ஏற்றகலங்கள்	க ௦ ௬	கண்ணென்னுங்கருநெதய்	க ௩ ௬
ஐ		கண்ணாநன்முக்களைப்படை	௬ ௨
ஐந்துமைந்துமைந்துமாகி	க ௭ ௮	கண்ணலங்கோடித்து	க ௩ ௨
ஐயபுழுதியுடம்பளைந்து	௬ ௨	கண்ணினுன்சிறுத்தாம்பி	௨ ௨ ௩
ஐ		கண்ணில்மணற்கொடு	ச ௨
ஐ		கண்ணைக்குளிரக்கலந்து	௩ ௪
ஐ		கதிரவன்குணதிசை	௨ ௦ ௭
ஐ		கதிராயிரமிரவி	௬ ௬
ஐ		கதிரொளிதீபம்	க ௨ ௪
ஐ		கத்தக்கதித்துக்கிடந்த	௨ ௬
ஐ		கம்பமதயானை	க ௫ ௨
ஐ		கரண்டமாடுபொய்கை	க ௮ ௬
ஐ		கரியமுகில்புரைமேனி	௭ ௧
ஐ		கருங்கண்னோகையெயில்	௬ ௨
ஐ		கருப்புவில்லம்லாக்களை	க ௧ ௫
ஐ		கருப்பூரம்நாறுமோ	க ௨ ௫
ஐ		கருமலர்க்குந்தல்	க ௫ ௫
ஐ		கரும்பாரநீன்வயல	ச ௬
ஐ		கருவியோயொண்மலர்கான்	க ௨ ௬
ஐ		கருவுடைமேகங்கள்	ச ௦
ஐ		கருளுடையபொழில்மருதம்	௮ ௫
ஐ		கலக்கியமாமனததனளாய்	௬ ௮
ஐ		கழல்மன்னார்சூழ	௨ ௫
ஐ		களிநிலாவெழில்	க ௫ ௮

க	பகம.
கள்ளச்சகடும்மருதும்	ச௨
கற்றந்தற்பாலும்	௩௩
கறவைநன்பின்சென்று	க க க
கறுத்திட்டெதிர்நின்ற	௩௮
கறுத்தெதிர்ந்தகாலநேமி	க க க
கற்பகக்காவுகருதியகாதவி	௨௭
கற்றினம்மேய்க்கிலும்	க ௩௩
கற்றினம்மேய்த்து	௩௭
கற்றுக்கறவை	க ௦ ௬
கனங்குழையார்	௭ ௩
கனைத்திளங்கற்றெருமை	க ௦ ௭
கன்றினைவாலோலை	௩௬
கன்றுகளில்லம்புகுந்து	ச க
கன்றுகளோடச்செவியில்	௩௩
கன்னலிலட்டுவத்தோடு	ச௩
கன்னற்குடந்திறந்தால்	௨ ௩
கன்னிநன்மாமதின்குழந்தரு	௩௨
கன்னிநன்மாமதின்புடைசூழ்	க க க
கன்னியரோடுடங்கள்நம்பி	க க க
கா	
காசின்வாய்க்கரம்	௭௩
காசும்கறையுடைக்கூறைக்கு	௭ ௬
காடுகளுடுபொய்	௩௨
காட்டவேகண்டபாத	௨ ௧௩
காட்டில்வேங்கடம்	க க க
காட்டிநான்செய்வல்லினை	க ௧ ௦
காணிலுமுருப்பொலார	க ௮௭
காதம்பலவநதிரிந்து	௧௩
காமர்தாகைகருதலா	௧ ௩
காயமலர்நிறவா	௧ ௧
காயுடைநெல்லொடுகருமபு	க ௧௩
காயுநீர்புகருககடம்பேறி	௨௮
காய்சினத்தகாசிமன்னன்	க க க
காய்த்தீள்விளங்கனி	க ௮ ௩
காரார்கடலையடைத்திட்டு	௬ ௭
காரார்மேனிரிந்தத்தெம்பிரா	௩ ௦
காரிகையார்க்குமுனககும்	௩ ௩
காரினம்புரைமேனிரல்கதிர்	க ச ௬
காரொடொத்தமேனி	க ௮ ௬
கார்காலத்தெழுகின்ற	௧௨௮
கார்க்கோடற்பூக்காள்	௧ ௩ ௦
கார்த்தண்கமலக்கண்	௧ ௩௮
கார்த்தண்குழிலும்	௧ ௩ ௬
காரம்விமேனிரிந்து	௩ ௬
காலநேமிகாலனை	௧ ௮௨
காலமெழாகண்ணீரும்	௧௩
காலைக்கதுவிகின்ற	௧ ௧௮

கா	பகம.
காலையெழுந்திருந்து	௧௨௬
காவலில்புலனைவைத்து	௨ ௦ ௦
காளியன்பொய்கைக்கலங்க	௬ ௭
காறெழுணும்கண்ணாடி	௬ ௩
காணர்நறுநதுழாய்	௧௩
கி	
கிடக்கில்லெதாட்டில்	௧ ௧
கிங்கினிகட்டி	௨௬
கிழக்கில்குழமன்னர்	௩ ௭
கி	
கிசுகிசென்றெங்கும்	௧ ௦௩
கிழல்கிலகாரர்களை	௮ ௬
கிழவானம்வெள்ளென்று	௧ ௦ ௬
கி	
குங்குமப்பிக்குளிரசாந்தம்	௧௨௩
குடங்கனெடுத்து	௬ ௦
குடதிசைமுடியை	௨ ௦ ௨
குடியிற்பிறந்தவர்செய்யும்	௬௩
குடையுமசெருப்பும்	௩ ௧
குண்டலந்தாழ்க்குழல்தாழ	௬ ௬
குண்டிரீருறைக்கோளரி	௧ ௧ ௬
குத்துவிளக்ககரிய	௧ ௦ ௬
குந்தமோடுகுலம்வேல்கள்	௧ ௮௭
குமரிமணம்செய்து	௬ ௬
குமமாய்த்தொடுவெண்ணெய்	௬ ௮
குரக்கினத்தாலே	௨௨
குரக்கின்ப்படைக்கொடு	௧ ௮௨
குரங்குகளம்பலையநாகக	௨ ௦ ௩
குருந்தமொன்றெருசித்தான்	௭௩
குருமுகமந்தீதய	௭
குரைகடலையடலம்பால்	௧ ௬ ௬
குலங்களாயசாரிரண்டில்	௧ ௮ ௬
குழகனையெனதன	௧௩௮
குழலிருண்டெருண்டு	௬௨
குளித்துமுனதனை	௨ ௦ ௩
குறப்பிரமசாரியாய்	௮ ௬
குறுகாதமன்னரை	௭௨
குற்றமின்றிக்குணம்பெருக்கி	௭ ௬
குன்றுகொழுமுகில்போல்	௮ ௬
குன்றில்நின்றவானிருந்து	௧ ௮ ௬
குன்றிலைகுடைகவித்ததும்	௧௩௩
குன்றெடுத்தாரிரைகாத்தபிரா	௩ ௬
குன்றெடுத்தாரிரைகாத்தவா	௬ ௦
கூ	
கூசமொன்றுமின்றி	௧ ௮ ௦
கூடாரைவெல்லுஞ்சீர்	௧ ௧ ௧
கூடிக்கூடியுற்றார்கள்	௭ ௮

முதலாயிற் செய்யுளகராதி.

உஉக

கூ	பக்கம்.	சு	பக்கம்.
கூட்டிலிருந்துகிளி	க ௩௫	சண்டமண்டலத்தினூடு	க ௮௬
கூன்மொழுததை	௮௪	சதுரமாமதிஞ்சுழ்	உக௬
கே		சத்திரமேந்தி	உ௭
கெண்டையொண்கண்	க ௫௪	சந்திரமண்டலம்போல்	கஉ௬
கே		சந்தொடுகாரகிலும்	க ௩௦
கேசவனையிங்கேபாதராயே	௪௪	சரங்கனைத்தூரந்து	க ௮௪
கேழலசீர்வரத்தனைய	க ௬௨	சலங்கலந்தெசஞ்சடை	க ௬௨
கேட்டறியாதனகேட்கின்றேன்	௫௩	சலங்கொண்டுகிளாந்தெழுந்த	கஉ௮
கை		சலமாமுழிலபல்கண	௫௮
கைத்தலத்துள்ளமாடழிய	௬௩	சலம்பொதியுடம்பில்	௮௦
கைநாகத்திடர்கழந்த	௮௭	சமுககுநாக்கொடு	௬௧
கைபொருள்கள்முன்னமே	க ௩௨	சாடுசாடுபாதனே	க ௮௬
கையினர்சுரிசங்கு	உக௭	சாமிடத்தெனனே	௮௮
கையுங்காலும்பிமிர்த்து	க ௦	சாங்கம்வளைபவலிக்குந்	க ௨௨
கோ		சாலப்பன்னிரைபபினனே	௫௫
கொங்குங்குடந்தையும்	௩௮	சாலிவேலிதண்வயல்	க ௮௫
கொங்குமலிகருங்குழலாள்	க ௬௦	சி	
கொங்கைச்சிறுவரையென்	௬௪	சித்திரகுத்தெனமுத்தால்	௬௩
கொங்கைவன்குனிசொல்	உ௬	சித்திரகூட்டத்திருப்ப	௬௮
கொடியேறுசெந்தாமரை	௫௬	சிந்தப்புடைத்து	௭௨
கொண்டகோலக்குறநரு	கஉ௦	சிந்தூரசெமபொடி	கஉ௮
கொண்டதாளுறி	க ௦	சிந்தூரப்பொடி	௫௫
கொண்டல்வண்ணனைக்	உக௭	சிந்தூரமில்ங்க	௫௫
கொண்டல்வண்ணாவிங்கே	௪௩	சிறியனென்று	க௭
கொண்டைகொண்ட	க ௮௪	சிறுவிரல்களதடவி	௬௧
கொம்பினர்பொழில்வாய்	௭௫	சிறற்றஞ்சிறுகாலே	க ௧௨
கொம்மைமுலைகள்	க ௩௭	சி	
கொலையானைக்கொம்பு	௭௦	சிதககடலுள்ளமுது	க ௧
கொல்லணைவேல்	க ௬௨	சித்திராபுடைஞ்மு	௭௬
கொழுங்கொழுமுல்லை	உ௦ ௮	சிதைவரயமுதமுண்டாய்	க ௧௭
கொழுப்புடையசெழுங்குருதி	௮௪	சிமாலிகனவனோடு	௪௧
கோ		சியினற்செறிந்தேறிய	௭௬
கோபலரும்பொழில்	கஉ௬	சிரணமால்திருநாமமே	௮௦
கோடமென்கொண்டு	௭௪	சிரொன்றுதூதாய்	௩௬
கோலச்சுரிசங்கை	க ௧௩	சிலைக்குதம்பை	௫௨
கோலாரந்தெருஞ்சார்ங்கம்	க ௪௭	கூ	
கோவைமனுட்டி	க ௩௦	கூடரொள்பரந்தன	உ௦ ௮
கோழியழைப்பதன்முன்னம்	க ௧௭	சுரிகையுநதெறிவில்லும்	௫௪
கோளரியின்னுருவம்	க ௮	சுருக்குவாரையினியே	க ௬௨
சு		சுருப்பாரமுலியசோதை	௧௪
சுச்சுரக்கையன்	௧௬	சுரும்பரங்குதண்டுழாய்	க ௧௦
சங்கமாகடல்கடைந்தான்	கஉ௮	சுவரில்புராணநின்	௧௧௪
சங்கின்வலம்புரியும்	௧௫	சுற்றமெல்லாம்பின்தொடா	௧௬௧
சங்குதங்குமுன்கை	௧ ௮௫	சுற்றிநின்றயாதழைகளிட	௫௫
		சுற்றுமொளியிட்டம்	௧௬

சூ	பச்சம்.
சூழ்க்கொடுத்த	க ௦ ௩
சூசனைய்க்கள்வனாசி	௨ ௦ ௨
சே	
செக்கரிடைதுளி	௨ ௩
செங்கமலக்கழலில்	௨ ௦
செங்கமலாரண்மலர்	க ௨ ௬
செங்கமலப்பூவில்	௨ ௪
செஞ்சொல்மறைப்பொருள்	அ ௬
செடியாய்வல்லினைகள்	க ௩ ௨
செண்பகமல்லிகை	ச ௧
செத்துப்போவதோர்	௭ ௮
செந்தழலேவந்து	க ௩ ௩
செந்நெலரிசிசிறுபருப்பு	ச ௪
செந்நெலார்வயல்கூழ்	க ௧
செப்பாடுடையதிருமால்வன்	௩ ௮
செப்பிளமென்முலை	௨ ௧
செப்போதுமென்முலை	ச ௧
செம்பெருந்தடங்கண்ணன்	௬ ௧
செம்மையுடைய திருவரங்கர்	க ௩ ௩
செருவாரும்புள்ளாளன்	அ ௭
செவ்வரிநற்கருநெடுங்கண்	க ௬ ௩
செழுங்கொழும்பெரும்பனி	க ௮ ௩
செறிதவச்சம்புகன்	க ௬ ௭
சென்றுலகம்குடைந்தாடும்	௬ ௬
சென்னியோங்கு	௬ ௬
சே	
சேப்பூண்டசாமிசிறி	௨ ௧
சோ	
சொல்லிலரிப்படுதி	ச ௩
சொல்லினுல்தொடர்ச்சிநீ	க ௭ ௧
சொல்லினுந்தொழிற்கணும்	க ௧ ௩
சோ	
சோத்தம்பிரானென்று	௩ ௨
சோவிலாதகாதலால்	க ௮ ௮
சோவிலுலப்பொருள்	௭ ௬
சூ	
சூலமுற்றுமுண்டு	௧ ௪
சூ	
தக்கார்மிக்கார்களை	௭ ௧
தங்கையையும்க்கும்	அ ௦
தடத்தவிழ்தாமரைப்பொய்	க ௧ ௮
தடம்படுதாமரை	ச ௬
தடவரையின்மீதே	க ௨ ௬
தடவரைவாய்மிளிர்ந்து	௧ ௭

சூ	பச்சம்..
தண்டொடுசுக்கரம்	ச ௭
தண்ணந்தாமரை	க ௩ ௮
தண்ணென்னவிலலை	அ ௧
தத்துக்கொண்டாள் கொலோ	௨ ௬
தந்தம்மக்களமுது	௩ ௦
தந்தையுந்தாயும்	க ௩ ௩
தமேவம்தவாபரவாஸு	௨ ௦ ௭
தம்மாமன் நந்தகோபாலன்	ச ௩
தருச்சந்தப்பெழில்	க ௭ ௮
தருதுயரந்தராயேல்	க ௩ ௩
தருமமறியாக்குறும்பினே	க ௩ ௮
தலைக்கணத்துகள்	க ௮ ௦
தலைப்பெய்துமுறி	அ ௧
தவத்துளார்	௨ ௦ ௪
தழைகளுந்தொங்கலும்	௩ ௪
தளையலிழும் நறுங்குஞ்சி	க ௬ ௧
தள்ளித்தளர்நடையிட்டு	ச ௬
தனமருவுவைதேகி	க ௬ ௬
தன்முகத்துச்சட்டி	க ௬
தன்னடியார்திறத்தகத்து	அ ௩
தன்னுளே திரைத்தெழும்	க ௭ ௧
தன்னேராயிரம்பின்னோகள்	ச ௭
தூ	
தாதுலாவுகொன்றை	க ௭ ௧
தாமரைமேலயனவனை	க ௬ ௦
தாமுக்கும் தம்கையில்	க ௩ ௧
தாய்மாமோர்விநகப்போவர்	ச ௧
தாய்முலைப்பாலில்	க ௩ ௩
தாரித்துநூற்றுவர்	௨ ௧
தார்க்கினந்தம்பிக்கு	௬ ௭
தாவியன்றுலகமெல்லாம்	௨ ௦ ௩
தாழியில்வெண்ணெய்	க ௭
தாழைதண்ணுமபல்	ச ௭
தீ	
திக்குநிறைபுகழாளன்	௬ ௧
திடர்விளங்குகரை	க ௪ ௮
திண்ணக்கலத்தில்	௩ ௭
திண்ணாவெண்சங்குடை	௩ ௩
திரண்டமுதழை	௬ ௧
திரிதந்தாகிலும்	௨ ௨ ௩
திருக்கலந்துசேருமார்ப	க ௧ ௧
திருமறுமார்வரின்னை	௨ ௦ ௩
திருவுடைப்பின்னைதான்	ச ௩
திரைநீர்ச்சந்திரமண்டலம்	௨ ௪
திரைப்பொருகடல்கூழ்	அ ௨
தில்லைகர்த்திருச்சித்திர	க ௬ ௭

ந்	பகம்.
தீதில்நன்னெறிநிற்க	கரு௦
தீயுந் திக்குஞ்சன்	ரு௦
தீயில்பொலிகின்ற	கூ

து	பகம்.
துங்கச்சுழலையசகூழ்ந்து	கூரு
துங்கமலர்ப்பொழிலகூழ்	கஉகூ
துண்டவெண்பிறையன	உகசூ
துப்புடையாய்கள்தம	ககூ
துப்புடையாரையடைவது	அஅ
துன்னியபெரிநுள்	உசூ

தூ	பகம்.
தூநிலாமுற்றத்தேபோந்து	உக
தூமணியாடத்துசுந் தும்	க௦சூ
தூயநடப்பயிலும்	கரு
தூயனமுமனறியும்	ககூஉ
தூய்மையோகமாயினும்	கஅ௦
தூராதமனக்காதல்	கசூஎ

தே	பகம்.
தெருவின் கண்ணின்று	ச௦
தெளிவிலாக்கலங்கல்நீர்க்கும்	உ௦ரு
தெள்ளியார்பலா	கககூ
தென்னவந்தமொசெப்பமி	எஎ
தென்னிலங்கைமன்னன்	கூகூ

தே	பகம்.
தேட்டருநதிநுத்தேனினே	கசஅ
தேவரையுமசுரரையும்	கசூக
தேவுடையமீனமாய	அஎ
தேனகுமாமலாக்கூட்தல்	கசூச
தேனுக்கனாவிசெகுத்து	சூசூ
தேனுகனப்பிலம்பன	சூ௦

தை	பகம்.
தையொருதிங்கனம்	கககூ

தோ	பகம்.
தொக்கிலங்கு	கருசூ
தொடர்ச்சங்கிலிகை	உஉ
தொத்தலர்பூஞ்சரிசுழல்	கசூரு
தொத்தாரபூங்குழல்	ரு௦
தொழுதுமுப்போதும்	ககரு

தோ	பகம்.
தோடுபெற்ற	கஅச
தோடுலாமலர்மங்கை	கஅச
தோட்டமில்லவன்	கூக
தோயம்பாரந்தருவகுழலில்	எ௦
தோய்த்தண்டயிர்	கசகூ

ந்	பகம்.
நச்சராவணைக்கிடந்த	கஅகூ
நச்சுவார்முன்னிற்கும்	உசூ
நடந்தகாலகளுநாநகலோ	கஅசூ
நடமாடித்தோகைவிரிகுகின்ற	கககூ
நடையொன்றிலலாவுலகத்து	ககூசூ
நந்தனம்சுலையைககாருத்த	சூஎ
நமனும்முற்கலனும்பேச	உ௦உ
நமபனேநவின்னேத்தவல்லா	கூஉ
நம்பிபிம்பியென்று	அ௦
நமபினேனபிறாநனபொருள்	உஉகூ
நம்முடைநாயகனோ	சூஅ
நல்லதோதாமரைப்பொய்	சூச
நல்லவென்தோழி	கககூ
நளிரந்தசீலன்நயாசலன்	எரு
நன்மணிமேகலைநங்கைமார்	ருக
நன்மையாலமிககநாநமறை	உஉகூ
நன்மைதீமைகளானமும்	கூக
நன்றிருநதுயோகநீதி	கஅசூ

நா	பகம்.
நாகத்தினையாணை	கஉஅ
நாகமேந்துமேருவெற்றை	கஎகூ
நாடுநகருமறியமாணிடம்	எகூ
நாடுமருமறியவேபோய்	சூகூ
நாட்டினுனதெய்வம்	உ௦க
நாட்டைப்பபடையென்று	ககஅ
நாணியினியோகருமில்லை	கககூ
நாந்தகஞ்சங்குத்தண்டு	எ௦
நாநகமேநதியநம்பி	உஎ
நாமமாயிரமேத்தநின்ற	ககசூ
நாயகனாய்கின்ற	க௦அ
நாலதிசைதீரத்தம்	கஉச
நாவகாரியஞ்சொல்லிலாதவர்	எச
நாவலம்பெரியதீவினில்	ருகூ
நாவிலுந்நவிறு	உஉகூ
நாழிகைகூறிட்டுக்காத்து	எ௦
நாளாவதுவைமண்ணென்று	கஉச
நாள்களொநாலென்று	கககூ
நாறியசாநதம்	உரு
நாறுநதும்பொழில்	கஉகூ
நானேதுமுனமாயம்	அகூ

நி	பகம்.
நிற்பதும்மொர்வெற்கத்து	கஅச
நின்றதெந்தையூகத்து	கஅச
நின்றியங்குமொன்றலா	கஎகூ
நின்னையேதான்வேண்டி	கருச

நீ	பககம்.
நீரிவேநின்றயர்க்கின்றோம்	க க அ
நீரேறுசெஞ்சடைநீலகண்ட	எ ௦
நீள, துங்கஸ்தநகிரி	க ௦ க
நூ	
நூலினேரிடையார	க ௫ ௦
நே	
நெடுமையாலுலகேழும	க க
நெய்க்குடத்தைப்பற்றி	க க
நெய்யிடைநல்லதோர்	க
நெறிந்தகருங்குழல்	க அ
நெற்றிபெற்றற்கண்ணன்	க அ க

நோ	
நோக்கியசோதைதுணுக்கிய	க க
நோற்றுச்சுவர்க்கம்	க ௦ க

ப	
பக்கங்குஞ்சிறுப்பாறை	உ க
பச்சைமாமலைபோல்மேனி	உ ௦ ௦
பஞ்சவர்தாதையப்பாரதம்அச்சு	உ ச
பஞ்சவர்தாதையப்பாரதம்பற	க க
படங்கல்பவமுடை	௫ அ
படர்பங்கயமலர்வாயநெகிழ	உ க
படைத்தபாரிடந்தளந்த	க அ க
பட்டங்கட்டிப்பொற்றேருடி	க க
பட்டிமேய்ந்தோகாரேறு	க க எ
பணிவினல்மனமது	உ ௦ க
பணைத்தோளிரவாய்ச்சி	க உ
பண்டுமின்றுமேலும்	க அ க
பண்ணுலாவென்மொழி	க அ க
பதகமுதலைவாய்	உ க
பதினொருமாயிரவர்தேவிமார்ப	அ ௫
பதினொருமாயிரவர்தேவிமார்பா	க உ க
பததினோடுபத்துமாய	க அ அ
பத்துநாளுங்கடந்த	க க
பயனன்றுகிலும்	உ உ ச
பரகவழித்தெங்கும்நோக்கி	க க அ
பரத்திலும்பரத்தையாகி	க அ உ
பரத்திட்டின்றபடுகடல்	உ க
பரியனாகிவநதவண்ணன்	உ க எ
பருந்தாட்களிற்றுக்கு	க க அ
பருப்பதத்துக்கயல்பொறித்த	க எ
பருவமநிரம்பாமேபாரெல்	க க
பருவரங்களவைபற்றி	அ ச
பலபலநாமுஞ்சொல்லிப்பழி	எ க
பல்லாண்டிபல்லாண்டு	அ
பல்லாண்டென்று	க

ப	
பல்லாயிரவரிவ்வூரில்	ச உ
பழகுநான்மறையின்	க உ ௦
பழுதிலாவொழுக்கலாற்று	உ ௦ ௫
பள்ளத்தில்தேயும்பறவை	க எ
பறவையேறுபரம்புருடா	க க
பற்றாநடுங்கமுன	௫ உ
பற்றுமஞ்சள்பூசி	௫ க
பனிக்கடலில்பள்ளிகோளை	க எ
பன்மணிமுத்தின்பவளம்	உ க
பனறியுமாமையுமினமும்	௫ க
பன்னிருதிங்கல்வயிற்றில்	௫ க

பா	
பாசிதூர்த்துக்கிடந்த	க க உ
பாஞ்சசன்னியத்தை	க உ எ
பாடுங்குயில்கள்	க க ௦
பாண்டவர்தம்முடைய	எ க
பாண்டியன்கொண்டாட	எ
பாயுநீரவக்கந்தன்னுள்	உ ௦ க
பாரமாயபழவினைபற்றறுத்து	உ க க
பாராளும்படர்செல்வம்	க க ௦
பார்மிகுத்தபாரமமுன்	க அ க
பாலகனென்றுபரிபவம்	க எ
பாலாலிலையில்துயில்கொண்ட	க க க
பாலினநீரமைசெம்பொன்றீர்	க அ க
பாலிலகநந்திபேபறவைத்	ச ச
பாலொடுநெய்சயிரொண்	க க

பி	
பிண்டத்திரனையும்	க எ
பிறங்கியபேய்ச்சிமுலைகவை	க உ
பிறப்பகத்தோமாண்டொழி	அ க
பிறப்பினோடுபேரிடா	க க க
பிறையேறுசடையானும்	க ௫ உ
பின்பிறக்கவைத்தனன்	க அ க
பினனிட்டசடையானும்	க ௫ க
பின்னெனனானை	க க

பு	
புட்டியிற்சேறும்புழுதியும்	உ க
புண்டரிமலரதன்மேல்	க க ௦
புலம்பினபுட்களும்	உ ௦ அ
புலையறமாகிநின்ற	உ ௦ க
புலியுள்நான்கண்டதோர்	க க
புள்ளதாகிவெதநான்கும்	க அ ௦
புள்ளினவாய்பிளந்திட்டாய்	ச ௦
புள்ளின்வாய்கிண்டானை	க ௦ எ
புள்ளஞ்சிலம்பினகாண்	க ௦ ௫
புற்றவல்குலசோதை	௫ க
புண்புலவழியடைத்து	க அ க

பு	பக்கம்.
பூணித்தொழுவினின்புக்கு	௩௬
பூதமைந்தொடுவேள்வியைந்து	௪௫
பூநிலாயவைந்துமாய்	௧௪௮
பூமகன்புகழ்வானவா	௧௧௧
பூமருவநறுங்குஞ்சி	௧௬௩

பே

பெண்டிரால்சுகங்கள்	௨௦௧
பெண்டிர்வாழ்வார்	௩௦
பெண்ணுலாம்சடையினான்	௨௦௬
பெய்யுமாழகில்போலுண்	௧௧௬
பெருப்பெருத்தகண்ணுலம்	௬௪
பெருமாவரலில்பிணிப்புண்டு	௧௨
பெருவாங்களவை	௮௪

பே

பேசவுந்தரியாதபெண்மை	௬௩
பேசிற்றேபேசுவல்லால்	௨௦௩
பேணிச்சீருடைப்பிள்ளை	௧௦
பேதன்கறிவார்களோடு	௧௧௪
பேயரேயெனக்குயாவரும்	௧௫௧
பேயின்முலையுண்டபிள்ளை	௩௬
பேய்ச்சிமுலையுண்ணக்கண்டு	௩௫

பை

பைங்கிளவண்ணன்சிரீதரன்	௧௨௩
பைம்பொழில்வாழ்	௧௨௯
பையரவினணைப்பள்ளியினான்	௧௫௬
பையரவினணைப்பாற்கடலுள்	௮௧

பொ

பொங்கியபாற்கடல்	௧௨௨
பொங்குவெண்மணல்	௬௩
பொங்கொலிகங்கைக்கரை	௮௩
பொங்கோதன்குழந்த	௧௩௨
பொத்தவரலைக்கவிழ்த்து	௨௪
பொய்சிலைக்குரலேற்றெருத்	௧௪௧
பொருத்தமுடையநம்பியை	௧௩௮
பொருந்தாரகைவேல்துதி	௧௬௩
பொல்லாக்குறநருவாய்	௧௩௨
பொல்லாவடிவடைப்பேய்ச்சி	௪௦
பொற்றிகழ்சித்திரகூடம்	௩௧
பொற்றையுற்றமுற்றல்	௧௮௪
பொன்பெற்றொழில்வேதப்	௧௬௩
பொன்போல்மஞ்சளம்	௪௮
பொன்னரைநாடுணை	௨௧
பொன்னிருழாங்கமேய	௧௧௩
பொன்னியல்கின்	௨௪
பொண்ணைக்கொண்டிரைகல்	௬௪

போ	பக்கம்.
போதமர்செல்வக்கொழுந்து	௪௨
போதாக்கண்டாயங்கே	௪௪
போதில்மங்கைபூதல்கிழங்கி	௧௮௪
போதெல்லாம்போதுசொண்டு	௨௦௩
போய்த்தீர்த்தமாடாதே	௧௨௬
போய்ப்பாடுடையநின் தந்தை	௩௧
போரொக்கப்பண்ணி	௨௫
போர்க்களிறுபொரும்	௧௨௯

ம

மங்கலநல்வனமாலேமாவில்	௧௫௬
மங்கியவல்லினைநோய்கான்	௧௪
மச்சணிமாடமதிளாங்கர்	௧௩௨
மச்சொடுமாளிகையேறி	௪௦
மடிவழிவந்துநீர்ப்புலன்	௪௪
மட்டுலாவுதண்டிழாய்	௧௮௮
மண்டங்குடியென்பர்	௨௦௪
மண்ணிற்பிறந்துமண்ணும்	௪௧
மண்ணுமமலையும்கடலும்	௧௩
மண்ணுமமலையும்மறி	௪௦
மண்ணுயுளாய்கொல்	௧௮௪
மண்ணையுண்டுமிழந்து	௧௧௧
மதயானைபொலெழுந்த	௧௨௮
மத்தக்களிறுவசுதேவர்	௧௨
மத்தநன்னறுமலர்	௧௧௪
மத்தளங்காட்டவரிசங்கம்	௧௨௪
மத்தளவுந்தயிரும்	௧௮
மந்திரபாய்வடவேங்கடம்	௨௧௬
மரங்கெடநடந்தாத்து	௧௮௫
மரம்பொதச்சரந்தூரந்து	௧௮௪
மரவடியைத்தம்பிக்கு	௮௫
மருட்டாமென்குழல்	௪௧
மருதப்பொழிலணி	௪௨
மருமகன்தனசந்ததியை	௮௩
மருவுரிந்திருநெற்றியில்	௧௫௮
மலருடைபூத்தையில்	௪௧
மலையுரைதோள்மன்னவரும்	௨௮
மலையதலுணைகட்டி	௧௧௧
மல்லைமாநகர்க்கிறையவன்	௧௫௧
மழைக்கன்றுவரைமுனை	௨௦௫
மழையேமழையே	௧௩௧
மறஞ்சுவர்மதினெடுத்து	௨௦௧
மறந்திகழுமனமொழித்து	௧௪௪
மறந்துந்துவஞ்சமாற்றி	௧௧௦
மற்பொருதோளுடை	௧௫௫
மற்றிருந்தீர்கட்கறியலாகா	௧௩௩
மற்றுமோர்தெய்வமுண்டே	௨௦௪
மற்றென்றும்வேண்டா	௨௦௦

ம	பக்கம்.
மனத்திலோர் தூய்மையிலீல	௨௦௪
மன்னம் மறுக	௭௨
மன்னன் தனதேவி மார்	௩௭
மன்னிய தன்சாரல	௧௫௨
மன்னுநரகன் தன்னை	௭௩
மன்னுபுகழ்க்கெனச் சேலதன்	௧௪௦
மன்னுபெரும்புகழ்மாதவன்	௧௨௧
மன்னுமதுரைதொடக்கமாக	௧௩௫
மன்னுமாமலாக்கிமுத்தி	௧௪௫
மா	
மாசுடையுடம்பொடு	௧௧௫
மாடமாளிகைக்கும் துரை	௧௧௬
மாணிக்கககிணகிணரி	௨௦
மாணிக்கங்கட்டி வயிரமிடை	௧௪
மாணிக்ககுறஞ்ருவாய	௧௪
மாதலிதோமுனப்புக்கால்	௧௨௧
மாதவத்தோன்புத்திரன்	௮௩
மாதவனென்மணியினை	௧௩௮
மாமியார்மக்களையல்லோம்	௧௧௮
மாமுத்தநிதிசொரியும்	௧௨௭
மாயச்சகடமுதைத்து	௪௭
மாயவனைமதுகுதனனை	௧௦
மாயவன்பின்வழிசென்று	௪௫
மாயனைமன்னுவடமதுரை	௧௦௫
மாரனாவரிலெஞ்சிலை	௧௫௦
மாரிமலைமுழைஞ்சில்	௧௦௦
மார்முழித்திங்குன	௧௦௪
மாலாயப்பிறந்தநம்பியை	௧௩௭
மாலிருஞ்சோலையெனனும்	௭௪
மாலேமணிவண்ணை	௧௧௧
மாலையுற்றகடல்கிடந்தவன்	௧௪௬
மாவலிதன்னுடைய	௭௩
மாவலிவேள்வியில்	௪௭
மாவினைவாய்பிளந்துகந்த	௧௪௪
மாறுசெய்தவாளாககன	௧௬௩
மாற்றுத்தாபசென்று	௪௪
மானமருமெனனோக்கிவை	௪௮
மானிடசாதியில்தோன்றி	௭௬

மி	பக்கம்.
மிக்கபெரும்புகழ்மாவலி	௨௫
மிக்கவேதியாவேதத்தின்	௨௨௩
மிடறுமெழுமெழுத்தோட	௫௧
மின்னையதுண்ணிடையார்	௧௫௨
மின்னையதுண்ணிடையார்	௩௦
மின்னாகத்தெழுத்கின்ற	௧௨௭
மின்னார்தடமின்குழ்	௭

மி	பக்கம்.
மின்னிடைச்சீதைபொருட்	௩௬
மின்னிறத்தெயிற்றரக்கன்	௧௮௨
மின்னுகொடியுமோர்	௨௩
மின்னொத்ததுண்ணிடை	௧௫௫
மின்னொத்ததுண்ணிடையார்	௪௬

மி	பக்கம்.
மின்னோக்குநீள்வயல்குழ்	௧௫௩

மு	பக்கம்.
முடியொன்றிலாவல்கங்களு	௪௪
முத்திறத்தவாணியத்து	௧௮௪
முத்தும்மணியும்வயிரமும்	௧௧
முநதைநனமுறை	௧௫௭
முப்பத்துமூவரமர்க்கு	௧௦௬
முப்போதுங்கடைந்து	௪௮
முலையேதும்வேண்டேன்	௩௩
முல்லப்பிராட்டி	௧௩௦
முழுதும்வெண்ணையனைந்து	௧௫௬
முற்றத்தாடுபுகுந்து	௧௧௭
முற்றிலாதபிள்ளைகளோம்	௧௧௭
முற்றிலும்துதையும்	௧௪
முன்றரசிங்கமதாகி	௪௦
முன்னலோர்வெள்ளி	௨௩
முன்னொருநாளம்மூவாளி	௧௪௪

மு	பக்கம்.
முத்தவைகாணமுதமுணல்	௨௭
முன்றுமுப்பதாரிதோடு	௧௭௮
முன்றெழுத்ததனை	௮௨

மு	பக்கம்.
முசுருதுசங்கமித்ததா	௨௮
முய்திமிருநானபொபாடி	௧௫
முய்யர்க்கேமெயயனாகும்	௨௦௨
முய்யில்வாழ்க்கையை	௧௫௦
முய்யெல்லாம்போகவிட்டு	௨௦௪
முய்யெய்ந்துசொல்லுவார்	௩௩
முன்னடையனன்	௧௨௨

மு	பக்கம்.
முட்டிளமேதிகள்	௨௦௮
முட்பொருள்போகவிட்டு	௨௦௫
முலெழுந்ததோர்வாயு	௭௭
முல்தோன்றிப்பூக்காள்	௧௩௦

மு	பக்கம்.
முத்தகுமாமலர்க்குமுலாய்	௪௬
முத்தடங்கண்ணியசோதைதன்	௧௭
முத்தடங்கண்ணியசோதைவ	௧௩

முதலாயிரச் செய்யுள்குரதி.

மை	பககம.
மைத்துன்னமார்காதலியை	அசு
மையார்கண்மடவாய்ச்சியர்	சஅ
மோ	
மொய்த்தவல்வினையுள்	உ௦க
மொய்த்துக்கண்புனிசோர	கசக
மோ	
மோடியோடிவச்சையாய	கஅடு
வ	
வங்கக்கடல்கடைந்த	ககஉ
வஞ்சமேவியடுஞ்சுடை	கடுசு
வஞ்சனையால்வந்தேபயசசி	கசு
வடதிசைமதுரை	அஉ
வடிகொள்ளஞ்சனமெழுது	கடு௭
வட்டவாய்ச்சிறுதுதை	கக௭
வட்டுநடுவெவளாகின்ற	உசு
வண்நன்றுடைய	கஉ
வண்டமாபூங்குழல்	கக
வண்முனமுரலும்	உ௦உ
வண்டுகளித்திரைக்கும்	சடு
வண்டொலிவகோதைமாதர்	கஅ௭
வண்ணக்கருங்குழல்மாதர்	கக
வண்ணநன்மணியும்	௭டு
வண்ணநதிரிவும்	ககச
வண்ணப்பவளமருங்கினில்	கஉ
வண்ணமாடங்கள்	க௦
வண்ணமால்வரையே	கஉ
வந்தமதலைகழுழத்தை	கஉ
வந்தெதிர்ந்ததாடைகதன்	கசுடு
வம்பவிசுவானவாவாயுறை	உ௦க
வயிற்றில்லெதொழுவைப்பிரித்	கக
வாத்தினில்சிரதனைகமிக்க	கஅக
வரம்பிலாதமாயைய	கக௦
வரிசிலவான்முகத்தது	கஉடு
வருகவருகவருகவிங்கே	சக
வலங்காதினமேல்தோன்றி	கசு
வலிவணக்குவரைநெடுந	கசுசு
வல்லாளன்தோளும்	௭க
வல்லாளனிலங்கைமலங்க	உக
வல்லிதுண்ணிதழன்ன	கசு
வல்லெயிற்றுக்கேழலுமாய்	அச
வழுவொன்றுமில்லா	கடு௭
வளவெழுந்தவளமாட	உ௦சு
வளைத்துவைத்தேன்	கடு
வள்ளிநுடங்கிடை	கக
வந்தாளினிணைவணங்கி	கசுஉ
வன்பெருவானகமூய்ய	கசஅ
வன்பேய்முலையுண்டேதார்	கஅ

வா	பககம.
வாக்குத்தாய்மையிலாமை	க௦
வாசியாகிநேசமின்றி	கஅஅ
வாடோபாகுவாவின்னம்வந்து	கசுஉ
வாயிற்பல்லுமெழுந்தில	சக
வாயுள்வையகம்	கக
வாயொருபககம்வாங்கிவலிப்ப	௭அ
வாயோரீரைஞ்ஞாறு	கசசு
வாய்நல்லார்நல்லமறையோடு	கஉச
வாரணமாயிரஞ்சுழ	கஉச
வாரணிநதெகொங்கையாய்ச்சி	கக
வாரணிநதமுலைமடவாய	சஅ
வாராரும்முலைமடவாள்	சக
வார்காதுதாழப்பெருக்கி	கச
வாவென்றுசொல்லி	கச
வாழாடப்பட்டுின்றீர்	அ
வாளாலுதுத்துச்சுழலும்	கடுக
வாளாவாகிலுமகாண்கில்லார்	சக
வாள்களாகிநாள்கன்செல்ல	ககஉ
வானகமுமண்ணகமும்	கஅஉ
வானத்திலுள்ளீர்	கடு௭
வானத்தெழுந்தமழைமுகில்	ச௭
வானவர்தாமகிழவனசகட	கஅ
வானொருமாமதிபோல்	ககஉ
வானிடைவாமும்	ககச
வானிளவரசவைவருந்தக்குட்டன்	க௦
வானிறத்தொசியமாய்	கஅக
வானுளாரறியலாகாவான	உ௦டு
வானகொண்கிளநதெழுந்த	கஉ௭
வி	
விடத்தவாயொராயிரம்	கஅ௦
விடைக்குலங்களுழைத்து	கக௦
விண்கடநதசோதியாய	கஅக
விண்கொளமராகள	கக
விண்ணினமீதமராகள்	கசு
விண்ணிலமேலாபடி	கஉ௭
விண்ணுறந்நடைமுதாவிய	கஉக
விண்ணெல்லாங்கேட்க	கஉ
விருமபிநின்றேறத்தமாட்டேன்	உ௦உ
விளவிலாதகாதலால்	ககக
விற்றிடித்திறுத்து	அஉ
விற்றுவககோட்டம்மாநீ	ககச
வே	
வெங்கண்திண்களிறு	ககக
வெஞ்சினத்தேவெழுவெண்	கஅக
வெண்கலப்பத்திரம்	உ௭
வெண்முரைக்கருங்கடல்	கஅச

முதலாயிரச் செய்யுளகராதி.

வே	பக்கம்.	வே	பக்கம்.
வண்புழுதிமேல்	உந	வெற்பெடுத்துவேலைநீர்	க அ ந
வெண்ணிறத்தோய்தயிர்	சுரு	வெற்றிக்கருளக்கொடியான்	க ந சு
வெண்ணெய்நீர்ந்தருணுங்கு	நரு		
வெண்ணெய்விழுங்கி	சந	வே	
வெய்யவாழிசங்குதண்டு	க கூ 0	வேடர்மறக்குலம்போலே	சுரு
வெவ்வாயேன்வெவ்வரை	க கூ உ	வேதநூல்பிராயம்நூறு	உ 0 0
வெளியசங்கொன்று	க ந அ	வேயர்தங்களுக்குலத்து	கூஎ
வெள்ளநீர்பரந்துபாயும்	உ 0 ந	வேலிக்கோல்வெட்டி	ந அ
வெள்ளைநுண்மணல்சிற	க க சு	வேறிசைந்தசெக்கர்மேனி	க அ ந
வெள்ளைநுண்மணல்தெரு	க க ந	வேறென்றும்நானறியேன்	உ உ உ
வெள்ளைவிளிசங்கிடங்கை	க உ க	" வை	
வெள்ளைவிளிசங்குவெஞ்சுட	எ 0	வைதுநின்னைவல்லவா	க கூ உ
வெள்ளைவெள்ளத்தின்	கூஉ	வைத்தநெய்யும்காயந்த	ந 0
வெள்ளைவேலைவெற்புநாட்டி	க அ கூ	வையத்துவாழ்வீர்கள்	க 0 ச
வெறுப்பொடுசமணர்முண்	உ 0 க	வையமெல்லாம்பெறும்	ந உ

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை	திருத்தம்
உந	உக	கருகார்	தருகார்
உக	ந	கடைத்தாம்பால்	கடைதாம்பால்
சக	உஉ	உவந்து	வந்து
அக	சு	பையரவினப்பினை	பையரவினண்ப்
க 0 சு	க அ	மாரயன்	மர்மாயன்
க ச சு	க எ	என்று கோலோ	என்று கொலோ

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

வ்ருஸ்சிகேக்ருத்திகாஜாதம் உத-ஷ்டவிஸிவாஸிஸ்ய |
ஷ்டபுஷ்யகூ-தம்ஸாஹ-ஸி-தி-ம் கலிஹமாஸ்யே ||

வ்ருஸ்சிகேக்ருத்திகாஜாதம் சதுஷ்கவிஸிகாமணிம் -
ஷ்டப்பரபந்த்ருதம் ஸ்ராவகமூர்த்திம் கலிஹமாஸ்யே.

கங்கையிற் புனிதமாய் காவிரிநதி புனல்பரந்து பொன்கொழிக்கப் பெற்ற ஏற்றமுள்ள சோழமண்டலத்திலே, திருமங்கையென்னும் நாட்டில், திருவாலிதீருநகர் யென்ற திவ்வியதேசத்துக்கு மிக அருகிலுள்ள திருக்குறையலூரிலே, நான்காமவாணத்தில், காடாக்குடியிலே, சோழராசனுக்குச் சேனைத்தலைவனாகவுள்ள ஒருவனது குமாரராய், ஒருதகர், கலியுகத்தில் மூன்றாற்றுத் தொண்ணூற்றெட்டாவதான நளவநுஷ்த்திற் பூர்ணிமை பொருந்திய வியாழக்கிழமையில் கார்த்திகையாஸந்திற் கிருத்திகாநகஷத்திரத்திலே, சாரங்கமென்ற விஷ்ணு கார்முகத்தின் அம்சமாய் அவதரித்தார்.

கிருதயுகத்திற் கர்த்தமனென்னும் பிராமணனும், திரேதாயுகத்தில் உபரிசரவஸ-வென்னும் ஷத்திரியனும், துவாபரயுகத்திற் சங்கபாலனென்னும் வைஸ்யனுமாகத் தோன்றி, உலகத்தை நல்வழிப்படுத்திப் பாதுகாத்த மகாத்மாவே கலியுகத்தில் மண்ணுலகத்து மன்னுயிர்களைச் சன்மார்க்கத்தி லுய்த்தற்குச் சூத்திரசாதியில் இவ்வனம் உதித்ததாக நூல்கள் நுவலாநிற்கும்.

இப்படிப்பிறந்த இவர் மூலமூர்த்திபோல நீலநிறமுடையராயிருந்ததால், இவருக்குத் தந்தை நீலனென்று நாமமிட்டான்.

இவர் தமதுகுடிக்கு ஏற்ப இளமையிலேயே ஆயுதவித்தையில் தேர்ச்சி பெற்றுச் சோழராசனையடுத்ததுச் சேனாதிபதியுத்தியோகத்திலமர்ந்து கொற்றவனுக்குக் கொடியவரோடு கடும்போர் நேருவ காலங்களிற் படைகளோடு முன்சென்று பராக்கிரமத்தாற் பகைவென்று பரகாலனென்று பேர்பெற்றுப் பலமுறை வாகைகுடிவந்தார். அவ்வாற்றலை யுணர்ந்த அபயராசன் இவரை அந்நாட்டுக்கு அரசனாக்கி முடிசூட்டினான். இவ்வாறு குறுநிலத்தலைமை பூண்ட மங்கையர்கோமான் ராஜாவககாரியத்தைக் குறைவற நடத்திப் புகழ்பெற்று இசைநாடகங்களிற் பிரியமுடையராய் எப்பொழுதும் பல இளமங்கையர் இன்னிசைபாடக்கேட்டலையும் நன்னடம்பயிலக் காண்டலையுமே பொழுதுபோககாகக் கொண்டிருந்தனர்.

இங்கனமிருக்கையில், அந்நாட்டில் திருவெள்ளக்குளமென்ற திருப்பதியில் மானசசாயையொத்ததொரு தாமரைப்பொய்கையில், தேவமாதர் பலர் வந்து ஜலக்கிரீடையெய்துசெல்ல, அவ்வமரமகளிரில் திருமாமகனென்பாள் தன் இசையால் தெய்வவடிவத்தைவிட்டு மானுடப்படிவங்கொண்டு தனியே குமுதமலர் கொய்துநின்றாள். நின்றாள் அங்கு அநுட்டானம் முடித்துப் பொருட்டு வந்தானொரு வைணவவைத்தியன் கண்டு செய்திவிசாரிக்க, அவன் 'உடன்வந்த மடமகளிரால் விடப்பட்ட என்னை நீர் பாதுகாத்தருளும்' என்று வேண்டி, மலடனான அம்மருத்துவன் மகிழ்ச்சியோடு அதற்கு உடன்பட்டு அம்மகளைத் தன்மாளிகைக்கு அழைத்துப்போய் மனையாள்வசம் ஒப்பித்து, குமுதமலர்கொண்டு நின்றது காரணமாகக் குழிதவல்லி யென நாமகரணஞ் செய்து வளர்த்துவந்தான். வருகையில் அக்கன்னிகைக்கு விவாகத்துக்குரிய பிராயம் வந்தவளவிலே, அவளை வளர்க்கிற அத்தந்தைக்கு 'மகாகுணவதியான இவ்வணக்குக்கு ஏற்ற கணவன் உலகத்திலுள்ளோ?' என்ற கவலையும் உடன் வந்தது.

அப்பொழுது அவளுடைய ரூபலாவண்யஸௌந்தர்யங்களையும் குணதிஸயங்களையும் சாரர்கள் நிலனாடும் கொண்டாடிக்கூற, உடனே அவர் அவளழகைப் பார்த்தற்கு ஆதரங்கொண்டு இராசசியகாரியங்களை இருந்தது இருந்தபடியே விட்டுத் திருநாங்கூரைச் சார்ந்ததான திருவெள்ளக்குளத்துக்குவந்து அந்தப் பாகவதனகத்திற் புக்கு அவளோடு சம்பாஷித்துக்கொண்டிருக்கையில், அந்தமாதாசிரோமணி கண்ணெதிரிற்படக் கண்டு வியந்து காதல் விஞ்சி அவள் வரலாற்றை வினாவி அந்தத் தந்தையால் அறிந்தவளவில், அத்தந்தையைநோக்கி 'இவளை எனக்கு மனைவியாக்கவேணும்' என்று வரித்து வஸ்திரபூஷணதிகளை மிகுதியாக முன்வைத்து வணக்கிக்கேட்டார். அதற்கு இசைந்து தந்தைதாயர் அவர்க்குக் கன்னிகாதானஞ் செய்யவிருக்கையில், குமுதவல்லி குறுக்கிட்டு 'தப்தசக்ரான்கநம் திவ்வியோர்த்துவபுண்டரம் முதலிய பஞ்சஸம்ஸ்காரமுடைய ஒருவைணவர்க்கேயன்றிப் பிறர்க்கு வாழ்க்கைப்பேடன்' என்று தன்கருத்தைத் தெரிவித்தாள். அதுகேட்டலும் ஆலிநாடர் அதிவிவரவாகத் திருநறையூர்க்குச்சென்று அங்கு எழுந்தருளியுள்ள நம்பியென்னுந் திருநாமமுடைய எம்பெருமானது திருமுன்பே நின்ற பிரார்த்தித்து அப்பிரான்பக்கல்பங்கசக்கரமுத்திரைகளைப்பெற்றுத் துவாதசோர்த்துவபுண்டரங்களைப் முடையவராய் மணஞ்செய்துகொள்ளுதற்பொருட்டு விரைவில் வந்துசேர, கண்டு மீண்டும் அந்நங்கை 'நீர் ஓராண்டளவும் நித்தியமாக ஆயிரத்தெட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்வித்து அவர்களுடைய திருவடித்தீர்த்தத்தையும் போனகஞ்செய்த சேடத்தையும் உட்கொண்டாலன்றி உம்மை நான் கொடுநராக ஏற்றுக்கொள்ளேன்' என்று நியமம் கூறி, அவள்திறத்துக்கொண்ட வேட்கையிருதியால் அவர் அவ்வரிய வீரதத்தைச் செய்து முடித்தற்கும் உடன்பட்டு அங்கனமே செய்வதாகச் சபதஞ்செய்து கொடுக்க, அதன்பின் இருவர்க்கும் திருமணச்சடங்கு நடந்தது.

பின்பு பரகாலர் பகவதாராதத்தினும்பரமபாவநமான பாகவதாராதத்தைச் செய்துகொண்டு தம் அரசனுக்குச் செலுத்தவேண்டும் பகுதிப்பொரு

ஞமுட்படச் செல்வமுழுவதையுஞ் செலவிட்டிவர, அச்செய்தியைச் சிலற சொல்லச் செவியுற்றுச் சென்னிமன்னன் சினங்கொண்டு இவர்பக்கல் தினர் வாங்கி வருதற்பொருட்டுத் தன் ஏவலாளரை அனுப்பினான். அவர்கள் வந்து கேட்டதற்கு, இவர் 'காலை நண்பகல், மாலை, இரவு, நாளை, பின்னிட்டு' என்பதாகச் சிலதவணைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு காலம் நீட்டித்துவந்தார். பின்பு ராஜபரிஜனங்கள் இறைப்பொருளிறுக்குமாறு நிர்ப்பந்திக்க, நீலர் வெகுண்டு அவர்களை வெருட்டித் துரத்தினார். அதனையறிந்து அரசன் சீற்றமுற்றுத் தனது தானைத்தலைவனை வளித்து, 'நீ சென்று பரகாலனைப் பிடித்துவா' என்று நியமிக்க, அவன் அவ்வாறே பலசேனைகளோடு வந்து இவரை வளைத்துப் பிடிக்கத்தொடங்க, இவர் ஆடண்மாவென்னுந் தமது குதிரைநம்பிரான் மேல்ஏறிக்கொண்டு அநீகத்தோடுமுன்சென்று எதிர்த்துப்பொருது அவனைப் புறங்கொடுத்தோடச்செய்ய, அஃதுணர்ந்து காவலன் தானே சேனாசமூகத்தோடு வந்து இவரைவளைய, இவர் தம்படைவலிமையால் அப்படைக்கடலைக் கடந்து தமது திறமையைக் காட்டிப் பொருகையில், தாம் அநுள்ளாரியாதலால் இறைமகனைக் கொல்லலாகாதென்று சிறிதுபொழுது போர்நிறுத்தி நின்றார்.

அதுவேஸமயமாக அரசன் தந்திரமாய் நல்வார்த்தைசொல்லிக்கொண்டு அருகில்வந்து 'உமது பரக்கிரமத்தைக் கண்டு மிக மகிழ்ந்தோம்' என்று கொண்டாடி 'சீக்கிரத்திற் கப்பஞ்செலுத்திவிடும்' என்று இவரை மந்திரிவசமாக்கிவிட்டமீண்டான். அவ்வமைச்சன் இவரைப் பகுதிக்காகப்பிடித்து ஒரு தேவாலயத்திற் சிறைவைக்க, அங்கு இவர் உணவில்லாமல் மூன்றுநாள் பட்டினிகிடக்கையில், காஞ்சீபுராதிபரான பேரருளாளப்பெருமான் இவரதுசொப்பனத்திலே பிரசன்னராய் 'உனக்கு வேண்டிய பொருள் தருகின்றோம், வா' என்று சொல்லியருளினார். இவர் அக்கனவை நனவாகவே நம்பிக் கடவுள் கருணைக்கு மகிழ்ந்து பொழுதுபுலர்ந்ததும் மந்திரியைநோக்கி 'காஞ்சீகரியிலே நிதி யிருக்கின்றது; அவ்ரு, வந்தால், தருவேன்' என்று கூற, அவ்வமாததயன் அதனை அரசனுக்கு அறிவித்து அநுமதிபெற்றுப் பலபரிவாரகனாற் காவல்செய்துகொண்டு கச்சிப்பதிக்கு இவரை அழைத்ததுவந்தான். அங்கு இவர் நீத்தேடிக் காணாமையாற் கவலைக்கடலில் மூழ்கி மூர்ச்சிக்குமளவிலே, கருணாகரான அத்திகிரி அருளாளன்மீண்டுங்கனாவில் எழுந்தருளி அபயமளித்து வேகவதிந்திக்கரையில் வைப்புன்னவிடத்தைக் குறிப்பிட்டு அருளிச் செய்தபின்பு, இவர் தெளிந்தெழுந்து பொருள் கண்டெடுத்து அரசன் கடமையைச் செலுத்தி, மிகுந்த தனத்தைப் பாகவதாராதனை துக்கு வைத்துக் கொண்டார்.

பின்பு மந்திரி திரவியத்தைக் கொண்டுபோய்ப் புரவலன் முன்னிலையில் வைத்து நிகழ்த்தவரலாற்றினைத்தையும் விளம்ப, கேட்டுப் புலிக்கொடிவேந்தன் இவர்தமையையைக் கருதி அச்சமும் வியப்பும்கொண்டு உடனே இவரை வரவழைத்து விசேஷமாக உபசரித்து, தான்செய்த பிழைகளை யெல்லாம் பொறுத்தருளுமாறு பலவாறு பிரார்த்தித்து, அநந்தரம் 'திரௌபதிக்குப் புடவை சுரந்ததுபோல மாயவனருளாற் பெருகிய இப்பொருளைத் திரவியசாலையிற்

வைக்கலாகாது' என்று ஆலோசித்து அப்பொருள் முழுவதையும் இவரைப் பட்டினிவைத்த பாவந்தீர்த்தற்பொருட்டு அநேகபாகவதர்கட்குக் கொடுத்துப் பரிசுத்தயினை.

பிறகு பரகாலர் சேடித்திரவியங்கொண்டு ததீயாராதம் நடத்திவருகையில், எல்லாம் செலவாய்விட்டதனால், ஐப்பொருளொன்று மின்றி, வழிபறித்தாகிலும் பொருளிட்டி அக்கைங்கரியத்தைத் தடையற நடப்பிக்கத் துணிந்து, கீர்மேல்நடப்பான் நிழலொதுங்குவான் தான்துவான் தோலாவழக்கன் என்ற நால்வரை உற்றதுணைவராக உடன்கொண்டு, ஆங்காங்குச்சென்று வழிச்செல்வோரைச் சூறையாடிக் கொணர்ந்த பொருளால் திருமாலடியார் களைப் பூசிக்கும் நோன்பை நோற்றுவந்தார். இவர் கொள்ளைகொள்வதும் வைணவர்களை வழிபடுதற்கே யாதலால், ஸ்ரீமந்நாராயணன் இவர்கெயலைத் தீவினையாகத்திருவுள்ளம்பற்றாமல்நல்வினையாகவேயந்தது இவர்க்குவிபேஷகடாகூம்பண்ணி இவரையங்கேரிககவேண்டுமென்று நினைத்தது, இவா, தன்னை வழிபறிக்குமாறு தான் ஒரு பிராமணவேடங்கொண்டு பல அணிகலன்களைப் பூண்டு மணவாளக்கோலமாய் மனைவியுடனே இவாரிருக்கிற வழியிலே எழுந்தருள, திருமணங்கொல்லையில் திருவரசமாத்தின்கீழ்ப் பதிவிரந்த குழுவல்லமணாளர் கண்டு களித்து ஆயுதபாணியாய்ப் பரிவாரத்துடனே வந்து அவர்களை வளைத்து வஸ்திராபரணங்களை யெல்லாம் அபஹரிக்கையில், அம்மணமகன் காலில் அணிரிந்துள்ள மோதிரமொன்றைக் கழற்றமுடியாமையால் அதனையும் விடாமற் பற்களாலே கடித்து வாவக, அம்மிடுக்கைநோக்கி எம்பெருமான் இவர்க்கு 'கலியன்' என்று ஒருபெயர் கூறியருளினான்.

பின்பு இவர் பறித்த பொருள்களையெல்லாம் சுமையாகக்கட்டிவைத்து எடுக்கப்பார்க்க அப்பொருட்குவை இடம்விட்டுப் பெயராமற் பர்வதர்போல அசலமாயிருக்க, அதுகுறித்து ஆசசரியப்பட்டு, ஆலநாடர் அவ்வந்தனை நோக்கி 'நீ என்ன மந்திரவாதம் பண்ணினாய்?' என்று விடாது தொடர்ந்து தன்கையிலேந்திய வாட்டபடையைக்காட்டி அசகறுத்திரெருக்க, அப்பொழுது பதிஞான ஸர்வோஸ்வரன் 'அம்மந்திரத்தை உமக்குச் சொல்லுகிறோம், வாரும' என்று அருகிலழைத்து, ஸகலவேதஸாரமாய்ப் பிறவித்துயரத்துப் பரமபதமளிப்பதாய்ச் சிறந்த அஷ்டாக்ஷர மகாமந்திரத்தை, முன்பு நரநாராயணராய்த் தனக்குத்தானே சொல்லிக்கொண்ட குறைதீர இவர்கெயிலே உபதேசித்து, உடனே கருடாருடனாய்ப் பொன்மலைது மின்னுடன் விளங்குக கார்முகில்போலக கருணைவடிவமான திருமகளோடு இவர்முன் எழுந்தருளிச் சேவைசாதித்தான்.

அங்நனம் மந்திரோபதேசம் பெற்றதனாலும், அந்தத்திவ்வியமங்களவிக கிரகத்தைத் தரிசித்ததனாலும், முன்பு காலாழிவாங்கியபோது பகவத்பாதாவிந்தத்தில் வாய்வைத்ததனாலும் கலியன் அஞ்ஞாநாந்தகாமம்ஒழிந்து தத்துவஞானச்சுட ருதிக்கப்பெற்று, பகவானைப் பரிபூர்ணபவம்பண்ணி, அவ்வாநந்தமேலிட்டை வெளியிடுமாறு ஆச மதரம் சித்திரம விஸ்தாரம் என்னும் கால்வகைக்கவிகளையும் பாடவல்ல பாண்டித்யமுடையராய் "வாடினேன் வாடிவருந்தினேன்" என்று தொடங்கிப் பாடலுற்று "குலந்தருஞ் செல்

வந்தந்தி மடியார்படுதுயராயினவெல்லாம், நிலந்தாஞ்செய்யும் நீள்விசும் பருளு மருளொடுபெருநிலமளிக்கும், வலந்தரும்மற்றந்தந்திமெபெற்றதாயினு மாயின செய்யும், நலந்தருஞ்சொல்லை நான்கணுகொண்டேன் நாராயண வென்னும் நாமம்” என்று தமது அறுபவத்தை வெளிபிட்டு வடமொழிவே தங்கள் நான்குக்கும் ஆறகங்க ளமைந்திருக்கின்றதுபோல அவ்வேதங் களின் உட்பொருளால் நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த நான்கு தீவ்வியப் பிர பந்தங்களுக்கும் தமது பிரபந்தங்கள் அங்கங்களாக அமையும்படி பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுத்தாண்டகம், திருவெஃகூற்றிற்குக் கை, சிறியதிருமடல், பெரியதிருமடல் என்னும் ஆறு திவ்வியநூல்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளி, ‘திருமங்கையாழ்வார்’ என்று திருநாமம்பெற்றார்.

அவற்றுள் முதலிற் பெரியதிருமொழிபாடுகையில், திவ்வியதேசயாத்தி ரையாகச் சென்று ஆங்காங்குப் பெருமானை மங்களாசாஸனஞ்செய்து திருப் பதிகம்பாட உத்தேசித்து, ஆழ்வார், பிருதி பதரி பதரிகாசிரமம ஸாளக்கிரா மம் நைமிசாரணியம் சிங்கவேள்குன்றம் திருவேங்கடம் என்னும் வடநாட்டுத் திருப்பதிகளிற் சென்று திருவடிதொழுது பாசரம்பாடி, தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதிகளுள் திருவெவ்வுருநர்க்கு வந்தபின் திருநின்றவூரைச் சேர்ந்தார். அத்திருப்பதியிலெழுந்தருளியுள்ள பத்தராவிப்பெருமான் அப் பொழுது ஆழ்வார்க்கு முகங்கொடாமற் பிராட்டியாரோடு ஸரஸஸல்வாபஞ் செய்துகொண்டு பராமுகமாயிருக்க, பரகாலர் அப்பால் திருவல்லிக்கேணிக்கு வந்து அங்கு எழுந்தருளியுள்ள ஐந்துஎம்பெருமான்களையுஞ் சேவித்துப் பதிகம்பாடி, திருநீர்மலை சேர்ந்து அந்த எம்பெருமான் பக்கவிலே மிக ஈடு பாடு கொண்டு, அந்தரம் திருக்கடன் மல்லையையடைந்து பெருமானைச் சே வித்துநின்றார்; அப்பொழுது, திருநின்றவூரெம்பெருமான் திருமகளால் தூண்டப்பட்டு இவா வாயாற் பாடல்பெற்றுச் சிறப்புறக்கருதிக் கடன்மல்லையிற் காட்சிகொடுக்க, கலியன் அப்பிராணையும் அவகே கண்ணூரக்கண்டு களித்து அவ்வூர்ப்பதிகத்திலே “நின்றவூர் நித்திலத்தைத் தொத்தார்சோலைக், காண்டவத்தைக் கனலெரிவாய்ப்பெய்வித்தானைக் கண்டது நான் கடன் மல்லைத் தலசயனத்தே” என்று பாடினார்.

இவ்வாறே மற்றஞ் சில தொண்டைநாட்டுத்திருப்பதிகளையும் நுகாட்டுத் திருப்பதிகளிரண்டையும்கடந்து, சோழநாட்டுத்திருப்பதிகளில் திவ்வியத் திருச்சித்திரகூடம் பாடிய பின்பு சீர்காழி வழியாக எழுந்தருளுகையில், வழக்கப்படி பரிசணங்கள் இவாருன்னே ‘நாலுகலிப்பெருமான் வந்தார், நம் கலியன் வந்தார், ஆலிநாடர் வந்தார், அருள்மாரி வந்தார், மங்கைவேந்தர் வந்தார், பரவாதி மததகஜகண்டாவர் வந்தார், பரகாலர் வந்தார், நீலநிறத்து நிமலர் வந்தார்’ என்று பல பிருதாவளிகளை எடுத்தேத்திக்கொண்டு செல்லா நிற்க, அவ்வூரிலுள்ள திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாயு ரென்கிற சைவ சமயாசாரியருடைய அடியார்கள் வந்து ‘எங்கள்நாயனாருள்ளவிடத்திலே நீவிர் விருதுதிச்செல்லலாகாது’ என்று தடுக்க, அதுகேட்டுப் பரகாலர் சம்பந்த ருள்ளவிடத்தே சென்று அவரோடு வாதப்போர் செய்யத்தொடங்குகையில், நாயனார் ‘ஹமது கவித்திறத்தை யான் காணுமாறு முன்னர்ப் பாடல் பாடும்’

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

என்று சொல்ல, உடனே ஆழ்வார்

யுகனைத் துயிரடியாலொடுக்கியொன்றுந், தருகவெனாவலியைச்சிறையில் வைத்தாடாளன் றுளணைவீர்தக்கீர்த்தி, யருமறையின்றிரணன்கும் வேள்வியைந்து மங்கங்களவையாறு மிசைகளேழந், தெருவின்மலிவிழாவளமுஞ் சிறக்கும் காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே” என்று தொடங்கி அருகிலிருக்கின்ற காழிச்சீராமவிண்ணகர மென்ற திருப்பதியிலுள்ள தாடாளப் பெருமான் விஷயமாகப் பதிகம்பாட. கேட்டு ஞானசம்பந்தர் மிக அதிசயித்து ‘உமக்கு இவ்விருதுகளையாவும் தரும் தரும்’ என்று சொல்லித் தமது வேலாயுதத்தை இவர்க்குத் திருமூன் காணிக்கையாகச் சமர்ப்பித்து நன்குமதித்து உபசரித்து வழிபட்டு வழிவிட்டு மீள, இம்மெய்யடியவார் வெற்றிவேல்பறித்துக்கொண்ட தமது கொற்றம் முற்றுந்தோன்ற “செங்க மலத்தயனையமறையோர் காழிச்சீராமவிண்ணகரின் செங்கண்மாலே, மங்கமலத்தடவயல்குழாலிநாட னருண்மார் யாரட்டழக்கி யடையார்சீயம், கொங்கு மலர்கீழ்முலியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேற் பரகாலன் கலியன் சோன்ன, சங்கழகத்தமிழ்மாலேபத்துமவல்லார் தடவகடல்சூ முலகுககுத் தலைவர் தாமே” என்று தமது பாயிரத்தோடு பதிகத்தை முடித்துச் சயபேரி முழங்க அப்பாற் சென்று, தமது ஜநந்யமிக்கு அடுத்த திருவாலியைச் சார்ந்து, திருநாகர்குர்த்திருப்பதிகள் முதலியவற்றை நண்ணிய பிறகு, திருவிந்தனூரை யடைந்தார்.

அப்பொழுது, அததலத்து எம்பெருமான் ஆழ்வார்க்குத் தன்னை ஒரு காற் காட்டி மறைய, அவர் திருப்பிப்படாமல், மனக்குறையோடு ‘வாசிலல்லீ ரிந்தனூர் வாழ்ந்தேபோம் நீரே” என்று தமது குறைபாடுதோன்றப் பாடி, அதற்கு இரங்கிப் பெருமான் நிரந்தரசேவை கொடுக்க, அதுபெற்று நிரம்பிய மனத்தராய், பலதிருப்பதிகளின்வழியாகத் திருவரங்கத்தைச் சேர்ந்து நம்பெருமாள்பக்கலிலே மிக்க ஈடுபாடு கொண்டு பலபதிகங்கள் பாட, அது கேட்டுத் திருவுள்ளமுவந்து அப்பெருமான் திருமுகமலர்ச்சியோடு ஆழ்வாரைக் குளிரநோக்கி ‘நமக்கு விமானம் மண்டபம் கோபுரம் பிராகாரம் முதலிய கைநகரியங்களைச் செய்யும்’ என்று கட்டளையிட்டருளினான்.

ஆலிநாடர் அவ்வாணையைச் சிரமேஸ்தாகி அங்கனமே திருப்பணி புரிய விரும்பித் தமக்கு அந்தரங்கமான அமைச்சர் நால்வரையும் அழைத்து இரகசியமாகவிருந்து ‘ஸ்ரீரங்கநாதனுக்குத் திருமதின்தொடக்கமான கைநகரியங்களைப் பண்ணுதற்குப் பொருளிட்டோறு யாதுவிரகு செய்யலாவது?’ என்று ஆலோசிக்குறவளவிலே, மந்திரிகள் ‘நாகபட்டணத்திற் பொன்மயமான தொரு புத்தவிக்கிரகம் பெளத்தர்களால் அமைக்கப்பட்டதோ ராலயத்தில் அவர்கள் கொண்டாட்டத்துக்கு இலக்காயுள்ளது; அதனைக் களவாடிக்கொண்டெவ்ந்திடவோமாயின், பல திருப்பணிகளையும் நடத்திமுடிக்கச் சிறிதும் பொருட்டுறைபாடு இராது’ என்று உபாயங் கூறினார்கள். அவ்வுறுதி மொழியைச் செவியுற்றவுடனே களிப்புக்கொண்டு பரகாலர் பரிவாரங்களுடன் புறப்பட்டு நாகபட்டணமடைந்து அங்கு அதிவிசித்திரமான சிற்பவேலை யையுடைய ஆலயத்தைக் கண்டு அதனுள் துழைதற்கு எங்கும் வழி அகப்

படாமையால் திகைத்துச் சுற்றிலும்பார்த்துவருகையில், அதன் சிகரத்திலே சக்கராகாரமான யந்திரவிசேடம் இடைவிடாது சுழன்றுகொண்டிருத்தலைப் பார்த்து அதனை நிறுத்துதற்கு ஏற்ற சூழ்ச்சி செய்பவராய்ப் பலவாழைத் தண்டுகளைக்கொணர்ந்து சிறிதுசிறிதாகநறித்து இடைவிடாது கொடுத்து வர, அதன்னூல்கள் நடுவீற் சுற்றிக்கொண்டதனால் அந்நேமிப்பொறி அசையாது நின்றதுவிட்டது. அதன்பின் ஆழ்வார் தமது சீடர்களுள் வல்லானொருவனை அவ்வழியாய் உள்ளேசெலுத்த, அவன் சென்று கனக விக்கிரகத்தைக் கவரத் தொடங்குகையில், அந்தப்பிம்பம் மந்திரபலத்தால் நிலையொன்று அவன் கைக்கு அகப்படாதபடி அச்சினகரமுழுவதிலுந் திரிந்து ஓட்டங்காட்டியது. அது நோக்கி அவன் யாதுசெய்வதென்று சிறிதுபொழுது கலங்கி நின்று, உடனே வெளியி லீருந்து திருமங்கைமன்னர் சொல்லிக்கொடுத்த உபாயத்தின்படி அன்புருவத்தை அபரிசுத்தமாகவிடுதலும், அது சக்தி குன்றி “ஈயத்தாலாகாதோ விரும்பினாலாகாதோ, பூயத்தான்மிக்கதொரு பூத்தாலாகாதோ, தேயத்தே பித்தனைநற்செம்புகளா லாகாதோ, மாயப் பொன்வேண்டுமோ மதித்தென்னைப்பண்ணுகக்கே” என்று புலம்பிக் கொண்டு ஒருசார விழுந்திட்டது. பின்பு அச்சீடன் அதனை யெடுத்துக் கொடுக்க, பரகாலர் அதியாநந்தத்தோடு வெருவிரைவாகக் கொண்டுவந்து அவ்விக்கிரகத்தை யுருக்கி அந்தப்பொன்னை விலைப்படுத்திப் பெற்ற பொருளால் திருமதிள்முதல் சிகரபரியந்தமான கைங்கரியங்களைச் செய்வித்துவருகையில், மதின்கட்டுகிறபொழுது, தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமலை சேர்த்துவந்த இடம் நேர்பட அதனையழித்துக் குறக்கில் மதின்கட்ட மனம் கொள்ளாமல் ஒதுக்கிக் கட்டுவித்தார்.

இங்ஙனம் மற்றைக்கைகரியங்களை யுட்குறைவற முடித்தபின்னர் நம் பெருமாள்பக்கல் விடைபெற்று மீண்டும் திவ்வியதேசயாத்திரை தொடங்கித் தென்திருப்பேர், நந்திபுரவிண்ணகரம், திருவிண்ணகரம் என்ற இத்தலங்களை மங்களாசாஸனஞ்செய்தபின், திருநறையூரைச்சேர்ந்து, நம்பிவிஷயமாக நூறு பாசரம் விண்ணப்பஞ்செய்து, திருச்சேறை தேரமுந்தூர் சிறுபுலியூர் என்னும் பதிகளின்வழியாக, திருக்கண்ணமங்கைபுக்கு, அததிரூப்பதி எம் பெருமானைப் பதிகம்பாடித் துதிக்கையில், திருநின்றவூர்ப் பத்தராலிப்பெருமாள் முன்பு ஒருபாடல்பெற்றது போதாதென்று மீட்டும் என்னைப்பெற்ற அன்னையால் ஞாபிக்கப்பட்டவராய் ஆழ்வாரெதிரில்வந்து காட்சியளிக்க, ஆலிநாடர் “நின்றவூர்நின்ற ரிததிலத்தொத்தினைக்... . கண்ணமங்கையுட்கண்டுகொண்டேனே” என்று அப்பிராணையுஞ் சேர்த்துத் துதிசெய்தனர்.

அப்பால் திருக்கண்ணபுரம் திருக்கண்ணங்குடி திருநாகை யென்னுஞ் சோழநாட்டுத் திவ்வியதேசங்களையும், திருப்புல்லாணி திருக்குறுங்குடி யென்னும் பாண்டியநாட்டுத்தலங்களையும், திருவல்லவாமென்ற மலைநாட்டுத்திருப்பதியையும் தரிசித்து, பின்னும் தென்னாட்டில் திருமாலிருஞ்சோலை திருக்கோட்டியூர் முதலானவற்றைத் தொழுது, மற்றும்பலதிரூப்பதிகளை வணங்கித் திருமாலின் அர்ச்சாவதாரங்களோடு விபவாவதாரங்களையும் கருதி உள்ளங்கரைந்து பல திருப்பதிகங்கள் பாடிப் பெரியதிருமொழியை முடித்தனர்.

முடித்தும் தமது ஆராதனையு அடக்காமையால் மற்றும் ஐந்துபிரபந்தகளை அருளிச்செய்து, அநந்தரம் 'நீரங்கத்துக்கு எழுந்தருளி ரங்கநாதன் ஸநிதியிலே திருநெடுந்தாண்டகத்தைத் தேவகானத்திற் பாட, அதற்குத்திருவுள்ளமுகந்து நம்பெருமாள் 'உனக்குவேண்டும் வரம்பெற்றுக்கொள்' என்று நியமித்தவனவிலே, நாலுகவிப்பெருமாள் 'முன்பு தேவரீர் நம்மாழ்வார்முசமாக வெளிப்படுத்திய தமிழ்வேதங்கள் நான்கையும் மார்கழிமாதத்திலே தேவரீர் கண்டருளுகிற அத்தியயநோதஸவத்திற் கீர்வாணவேதங்களோடு பாராயணஞ்செய்யுமாறு கட்டளையிட்டருளவேணும்' என்று பிரார்த்திக்க, பெருமாள் அங்ஙனமே அருள்புரிந்தார். அவ்வாணயின்படி ஆலிராடர், அர்ச்சாவிக்ரக ரூபமான நம்மாழ்வாரை ஆழ்வார்திருநகரியினின்று கோயிலுக்கு எழுந்தருளப்பண்ணி உபயவேதபாராயணத்தையும் ஒழுங்காக நடக்கச்செய்து அத்தியயனத்திருவிழாவைச் சிறப்பாகச் செய்வித்து, அது முடிந்தவாறே பராங்குசரை மீண்டும் குருகூர்க்கு எழுந்தருளப்பண்ணுவித்தார்.

இங்ஙனமே பிரதிவருஷமும் அத்திருநாளைப்பரிபாலிக்கும்படி கட்டளை செய்திட்டு, மங்கையர்கோமான், மகேந்திரகிரிக்கு அருகே சித்தாச்சிராம மென்று பிரசித்தமான திருக்குறுங்குடியில் வந்து அங்கு எழுந்தருளியிருக்கின்ற நம்பியென்னும் எம்பெருமானுடைய அழகை யனுபவித்து, அங்கு நித்திய வாசஞ்செய்ய நிறைவுபிழந்து, குமுதவல்லியாருடனே விரக்தராய்ச் சில காலம் யோகநிஷ்டையில் எழுந்தருளியிருந்து, தமது ஊற்றைந்தாம் பிராயத்தில், ஸமாதி யென்கிற மகாயோகத்தால் திருமேனிரீந்துத் தேஜோமயமான திவ்வியநகரஞ் சேர்ந்தனர்

வழிபறித்தலாகிய அக்ருத்யத்தைச் செய்தாலும், அச்செல்வம் முழுவதையும் பகவத்பாகவதகைவகரியத்துக்கே உபயோகித்ததனாலும், அபாகவதர் பொருளை அபகரித்துப் பாகவதர்க்கு உரியதாக்கியதனாலும், புகழ்புண்ணியங்களை யெய்ன்றிப் பழிபாவங்களைச் சிறிதும் பெருது பெருமாளுக்கு மிக்க முகோல்லாசத்தைச் செய்து சீருற்ற இததிருமகைமன்னன், தமது திவ்யப்ரபந்தங்களால் உலகத்தை நன்னெறிச்செலுத்திக் கலிதோஷத்தைக் கடிந்ததனால், அவர்க்கு 'கலிகேணி' என்றும் ஒரு திருநாமம்.

கலந்ததிருக்கார்த்திகையில்கார்த்திகைவந்தோன்வாழியே

காசினியிற்றுகூறையலூர்க்காவலோன்வாழியே

நலந்திகழாயிரததெண்பத்துநாலுரைத்தான்வாழியே

நாலேந்துமாறைந்தும்மக்குரைத்தான்வாழியே

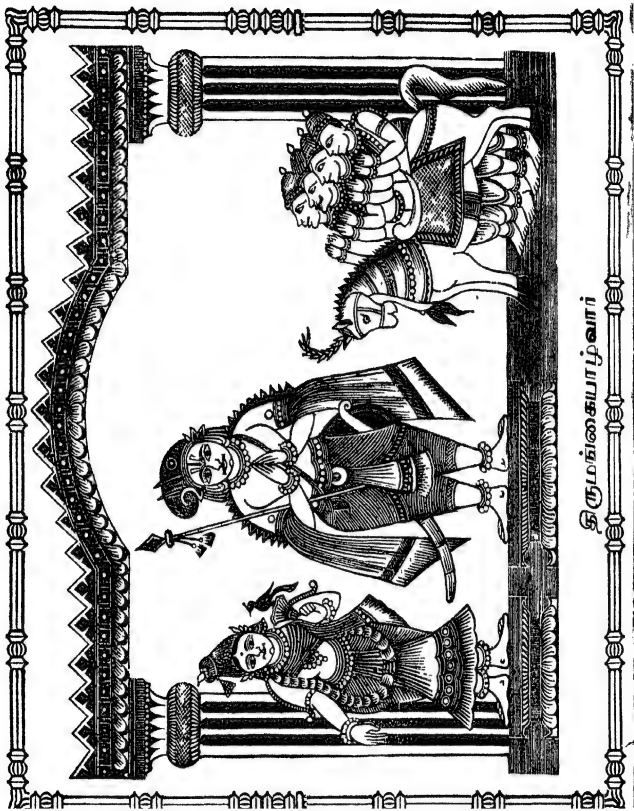
இலங்கெழு கூற்றிருக்கையிருமடலீந்தான்வாழியே

இம்மூன்றிலிருநூற்றிருபத்தேழீந்தான்வாழியே

வலந்திகழுங்குமுதவல்லிமணவாளன்வாழியே

வாட்கலியன் பரகாலன் மங்கையர்கோன்வாழியே.

திருமங்கையாழ்வார்

த னி ய ன் க ள்.

(திருக்கோட்டியூர்நம்பி அருளிச்செய்தது.)

கவயாரிகுலியுண்ட கவினொகழிவாகாழ் !

யஸுமொலிவொகாசாவிஃ சூவிஷ்ணுநிஹதந்தஃ ||

கலயாமிகலித்வம்ஸம் கலிமலோகதிவாகரம் -

மஸ்யகோபிப்ரகாஸாபிஃ ஆவித்யம்நிஹதந்தம்.

(எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தது.)

இருவிகற்பநேரிசைவேண்பா.

வாழிபரகாலன் வாழிகலிகன்றி *

வாழிகுறையலூர்வாழ்வேந்தன்—வாழிபரோ *

மாயோனைவாள்வலியால்மந்திரங்கொள் * மங்கையர்கோன்

தூயோன்கடர்மானவேல்.

(ஆழ்வான் அருளிச்செய்தது.)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நெஞ்சுக்கருள் கடிதீபம் அடங்காநெடும்பிறவி

நஞ்சுக்குநல்லவமுதம் * தமிழகன் னூல்துறைகள்

அஞ்சுக்கலிக்கியம் ஆரணசாரம் ௩ பரசமயப்

பஞ்சுக்கனலின்பொறி * பரகாலன்பனுவல்களே.

(எம்பார் அருளிச்செய்தது.)

இருவிகற்பநேரிசைவேண்பா.

எங்கள்கதியே ! இராமாநுசமுனியே ! *

சங்கைக்கெடுத்தாண்டதவராசா ! *—பொங்குபுகழ்

மங்கையர்கோனீந்தமறையாயிரமனைத்தும் *

தங்குமனம்நீயெனக்குததா.

† [மலைத்தனியேவழிபறிக்கவேணுமென்று *

கோலிப்பதிவிருந்தகொற்றவனே ! *—வேலை

அனைத்தருளுங்கையாலடியேன்வினையை *

துணித்தருளவேணும்துணிந்து.]

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சுரணம்.

† இந்தத் தனியன் மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த தென்றும், சோமாசியாண்டான் அருளிச்செய்த தென்றும் சொல்லுவர் ; ஆகரங் கண்டு கொள்க. இதனை இந்தப்பாந்தங்களில் அதுஸந்திப்பதில்லை.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த
பெரிய திருமொழி.

முதற்பத்து

க - ஆந் திருமொழி—வாடினேன்.

பெரிய திருமந்திரத்தின் மகிமை.

எழுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

(சங்கராபரணராகம் - திரிபுடைதாளம்.)

❧ வாடினேனவாடிவருநதினென்மனத்தால

பெருநதுயரிடும்பையில்பிறந்து *

கூடினேன்கூடிஇளையவர்தம்மோடு

அவர்தரும்கலவியேகருதி *

ஒடினேன்கூடிஉய்வதோர்பொருளால

உணர்வெனுமபெரும்பதம் † தெரிந்து *

நாடினேன்நாடிநான்கண்டுகொண்டேன்

நாராயணவென்னும்நாமம்.

(க)

❧ ஆவியே ! அமுதே ! எனநினைந்துருகி

அவரவாபணைமுனைதுணையா *

பாவியேனுணராதுஎத்தனைபகலும்

பழுதுபோயொழிந்தனநாள்கள் *

தூவிசேரன்னம்துணையொடும்புணரும்

சூழ்புனற்குடந்தையேதொழுது * என்

நாவினாலுய்யநான்கண்டுகொண்டேன்

நாராயணவென்னும்நாமம்.

(உ.)

சேமமேவேண்டித்தீவினைபெருக்கி

தெரிவைமாருருவமேமருவி *

ஊமனார்கண்டகனவிலும்பழுதாய்

ஒழிந்தனகழிந்தஅந்நாள்கள் *

† 'திரிந்து' என்பதும் பாடம்,

காமனாத்தாதைதநம்முடையடிசள்
தம்மடைந்தார்மனத்திருப்பார் *
நாமம்நானுய்யநான்கண்டுகொண்டேன்
நாராயணவென்னும்நாமம்,

(௩)

வென்றியேவேண்டிவிழ்பொருட்கிரங்கி
வேற்கணர்கலவியேகருதி *
நின்றவாநில்லாநெஞ்சினையுடையேன்
என்செய்கேன்? நெடுவிகம்பணவும் *
பன்றியாய்அன்றுபாரகங்கிண்ட
பாழியானுழியானருளே *
நன்றுநானுய்யநான்கண்டுகொண்டேன்
நாராயணவென்னும்நாமம்,

(௪)

கள்வனெனானேன்படிசெய்திருப்பேன்
கண்டவாதிரிதந்தேனேலும் *
தெள்ளியேனானேன்செல்கதிக்கமைந்தேன்
சிக்கெனத்திருவருள்பெற்றேன் *
உள்ளொலாமுருகிக்குரல்தழுத்தொழிந்தேன்
உடம்பெலாங்கண்ணநீர்சோர *
நள்ளிருளளவும்பகலும்நானழைப்பன்
நாராயணவென்னும்நாமம்,

(௫)

ஐ எம்பிரான்எந்தைஎன்னுடைச்சுற்றம்
எனக்கரகஎன்னுடைவாணுள் *
அம்பினால்அரக்கர்வெருக்கொளநெருக்கி
அவருயிர்செகுத்தஎம்அண்ணல் *
வம்புலாம்சோலைமாமுகிள் † தஞ்சை
மாமணிக்கோயிலேவணங்கி *
நம்பிகாள் ! உய்யநான்கண்டுகொண்டேன்
நாராயணவென்னும்நாமம்,

(௬)

இற்பிறப்பறியீர்இவரவரென்னீர்
இன்னதோர்தன்மைபென்றுஉணரீர் *
கற்பகம்புலவர்களைகணென்றுஉலகில்
கண்டவாதொண்டரைப்பாடும் *

சொற்பொருளாளீர்சொல்லுகேன்வம்மின்

சூழ்புணற்குடந்தையேதொழுமின் *

நற்பொருள்காண்மின்பாடிநீரும்மின்

நாராயணவென்னும்நாமம்.

(௭)

கற்றிலேன்கலைகள்ஐம்புலன்கருதும்

கருத்துளேதிருத்தினேன்மனத்தை *

பெற்றிலேன்அதனல்பேதையேன்நன்மை

பெருநிலத்தாருயிர்க்கெல்லாம் *

செற்றமேவேண்டித்திரிதர்வேன்தவிர்ந்தேன்

செல்கதிக்குடய்யுமாறெண்ணி *

நல்துணையாகப்பற்றினேன்அடியேன்

நாராயணவென்னும்நாமம்.

(அ)

❧ குலம்தரும்செல்வம்தந்திடும்

அடியார்படுதுயராயினவெல்லாம் *

நிலந்தாஞ்செய்யும்நீள்விசும்பருளும்

அருளொடுபெருநிலமளிக்கும் *

வலந்தரும்மற்றுந்தந்திடும்

பெற்றதாயினும்ஆயினசெய்யும் *

நலந்தருஞ்சொல்லைநான்கண்டுகொண்டேன்

நாராயணவென்னும்நாமம்.

(க)

❧ மஞ்சலாஞ்சோலைவண்டறைமாரீர்

மங்கையார்வாஸ்கலிகன்றி *

செஞ்சொலாலெடுத்ததெய்வநல்மாலை

இவைகொண்டுசிக்கெனத்தொண்டர் ! *

துஞ்சும்போதுஅழைமின்துயர்வரில்நினைமின்

துயரிலீர்சொல்லிலும்நன்றும் *

நஞ்சுதான்கண்டீர்நம்முடைவினைக்கு

நாராயணவென்னும்நாமம்.

(க௦)

அடிவரவு:—வாடினேன் ஆவியே சேமம் வென்றி கள்வனேன் எம்பிரான்

இற்பிறப்பு கற்றிலேன் குலம் மஞ்ச வாலி.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கசு பெரியதிருமொழி—க - ப. ௨ - தி. வாலிமாவலத்து

௨ - ஆந் திருமொழி—வாலிமாவலத்து.

† திருப்பிருதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (அடாணராகம் - ஆத்தாளம்.)

வாலிமாவலத்தொருவன துடல்கெட

வரிசிலைவளைத்து * அன்று

எலம்நாறுதண்டடம்பொழிலிடம்பெற

இருந்தநலிமயத்துள் *

ஆலிமா முகிலதிர்தர அருவரை

அகடுறமுகடேறி *

பீலிமாமயில்நடஞ்செயும்தடஞ்சுணைப்

பிருதிசென்றடைநெஞ்சே !

(க)

கலங்கமாக்கடல் அரிசுலம்பணிசெய்ய

அருவரை அணைகட்டி *

இலங்கைமாநகர்பொடிசெய்த அடிகள் தாம்

இருந்தநலிமயத்து *

விலங்கல்போல்வன விறழிருஞ்சினத்தன

வேழங்கள் துயர்கூர *

பிலங்கொள்வாளெயிற்று அரியவைதிரிதரு

பிருதிசென்றடைநெஞ்சே !

(௨)

துடிகொள் துண்ணிடைச்சுரிசுழல்

துளங்கெயிற்றிளங்கொடிதிறத்து * ஆயா

இடிகொள் வெங்குரவினவிடையடர்த்தவன்

இருந்தநலிமயத்து *

கடிகொள் வேங்கையின் நறுமலரமளியின்

மணியறைமிகை, வேழம் *

பிடியினைவண்டு இசைசொலத்துயில்கொளும்

பிருதிசென்றடைநெஞ்சே !

(௩)

மறங்கொள்ளரியருவெனவெருவர

ஒருவனது அகல்மார்வம்

திறந்து * வானவர்மணிமுடிபணிதர

இருந்தநலிமயத்துள் *

† 'பிரிதி' என்றும் வழங்கும்.

இறங்கு ஏனங்கள் வளை மருப்பிடநதிடக
கிடந்தருகெரிவீசும் *

† பிறங்கு மாமணிப்ருவியொடிழிதரு
பிருதிசென்றடைநெஞ்சே ! (சு)

கறைசெய்மாக்கடல்கிடந்தவன்

களைகழல் அமரர்கள் தொழுதேத்த *
அரைசெய்மேகலை அலர்மகளவளொடும்
அமர்ந்தநலிமயத்து *
வரைசெய்மாக்களிற்று இளவெதிர்வளாமுனை
அனைமிகுதேன்தோய்த்து *
பிரசவாரிதன்னிளம்பிடிக்கு அருள் செய்யும்
பிருதிசென்றடைநெஞ்சே ! (ரு)

பணங்களாயிரமுடையநல்லரவணைப

பள்ளிகொள்பரமா ! என்று *
இணங்கவானவர்மணிமுடிபணிதர
இருந்தநலிமயத்து *
மணங்கொள்மா தனிரெடுங்கொடிவீசும்புற
நிமிர்ந்தவைமுகில்பற்றி *
பிணங்குபூம்பொழிந்துழைந்துவண்டு இசைசொலும்
பிருதிசென்றடைநெஞ்சே ! (சு)

கார்கொள்வேங்கைகள் கனவரைதழுவிய

கறிவளாகொடிதுன்னி *
போர்கொள்வேங்கைகள் புனவரைதழுவிய
பூம்பொழிலிமயத்துள *
ஏர்கொள்பூஞ்சுனைத்தடம்படிந்து
இனமலரெட்டுமிட்டு இமையோர்கள் *
பேர்களாயிரம்பரவிரின்றடிதொழும்
பிருதிசென்றடைநெஞ்சே ! (எ)

இரவுகூர்ந்திருள்பெருகியவரைமுழை

இரும்பசியதுகூர *
அரவம் ஆவிக்கும் அகன்பொழிந்தழுவிய
அருவரையிமயத்து *

கக பெரியதிருமொழி—க - ப. ௩ - தி. முற்றமுத்து.

பரமனாதிஎம்பனிமுகில்வண்ணனென்று
எண்ணிநின்றுஇமையோர்கள் *
பிரமனோடுசென்றுஅடிதொழும்பெருந்தகைப்
பிருதிசென்றடைநெஞ்சே !

(அ)

ஓதியாயிரநாமங்களுணர்ந்தவர்க்கு
உறுதுயரடையாமல் *
ஏதமின்றிநின்றருளும்நம்பெருந்தகை
இருந்தநலிமயத்து *
தாதுமல்கியபிண்டிவிண்டலர்கின்ற
தழல்புரையெழில்நோக்கி *
பேதைவண்டுகள்ளரியெனவெருவரு
பிருதிசென்றடைநெஞ்சே !

(க)

கரியமா முகிற்படலங்கள்
கிடந்தவைமுழங்கிட * களிநென்று
பெரியமாசுணம்வரையெனப்பெயர்தரு
பிருதியெம்பெருமானை *
வரிகொள்வண்டறைபம்பொழில்
மங்கையர்கலியனதொலிமலை *
அரியஇன்னிசைபாடும்நல்லடியவர்க்கு
அருவினை அடையாவே.

(கௌ)

அடிவரவு:—வாலி கலங்க துடி மறம் கரைசெய் பணங்கள் கார் இரவு ஓகி
கரிய முற்ற.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௩ - ஆந் திருமொழி—முற்றமுத்து.

திருவதரி.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (முகாரிராகம்—ஆதிதாளம்.)

முற்றமுத்துக்கோல்துணையா முன்னடிநோக்கிவளைந்து *
இற்றகால்போல்தள்ளிமெள்ள இருந்துஅங்குஇளையாமுன் *
பெற்றதாய்போல்வந்தபேய்ச்சி பெருமுழையுடு * உயிரை
வற்றவாங்கியுண்டவாயான் வதரிவணங்குதுமே.

(க)

முதுகுபற்றிக்கைத்தலத்தால் முன்றொருகோ லுன்றி *
விதிர்விதிர்த்துக்கண்சுழன்று மேற்கிளைகொண்டிருமி *
இதுவென்னப்பர்மூத்தவாறென்று இளையவர் ஏசாமுன் *
மதுவுண்வண்டுபண்கள்பாடும் வதரிவணங்குதுமே. (௨)

உறிகள்போல்மெய்ந்நரம்பெழுந்து ஊன்தளர்ந்துள்ளமெள்கி *
நெறியைநோக்கிக்கண்சுழன்று நின்றநடுங்காமுன் *
அறிதியாகில்நெஞ்சம் ! அன்பாய் ஆயிரநாமம்சொல்லி *
வெறிகொள்வண்டுபண்கள்பாடும் வதரிவணங்குதுமே. (௩)

பீளேசோரக்கண்ணிடுங்கிப் பித்தெழுமூத்துஇருமி *
தாள்கள்நோவத்தம்மில்முட்டித் தள்ளிநடவாமுன் *
காளையாக்கிக்குன்றுமேய்த்துக் குன்றெடுத்து அன்றுநின்றான் *
வாளையும்தண்டதடம்குழ் வதரிவணங்குதுமே. (௪)

பண்டுகாமரானவாறும் பாவையர்வாயமுதம் *
உண்டவாறும்வாழ்ந்தவாறும் ஒக்கவுரைத்துஇருமி *
தண்டுகாலாவூன்றியூன்றித் தள்ளிநடவாமுன் *
வண்டுபாடும் தண்துழாயான் வதரிவணங்குதுமே. (௫)

எய்த்தசொல்லோடுசுளையேங்கி இருமியிளைத்துஉடலம் *
பித்தர்போலச்சித்தம்வேறாய்ப் பேசிஅயராமுன் *
அத்தன்எந்தைஆதிமூர்த்தி ஆழ்கடலைக்கடைந்த *
மைத்தசோதிஎம்பெருமான் வதரிவணங்குதுமே. (௬)

பப்பஅப்பர்மூத்தவாறு பாழ்ப்புதுசீத்திரனை
யொப்ப * ஐக்கள்போதவுந்த உன் தமர்காண்மினென்று *
செப்புநேர்மென்கொங்கைநல்லார் தாம்சிரியாதமுன்னம் *
வைப்புமநங்கள்வாழ்வுமானான் வதரிவணங்குதுமே. (௭)

ஈசிபோயின்சங்குஇரேன்மின் இருமிஇளைத்தீர் * உள்ளம்
கூசியிடீர்என்றுபேசும் குவளையங்கண்ணியர்பால் *
நாசமானபாசம்விட்டு நல்நெறிநோக்கலுறில் *
வாசம்மல்குதண்துழாயான் வதரிவணங்குதுமே. (௮)

புலன்களையமெய்யில்மூத்துப் போந்திருந்துள்ளமெள்கி *
கலங்கலுக்கள்போதவுந்திக் கண்டபிதற்றாமுன் *
அலங்கலாயதண்துழாய்கொண்டு ஆயிரநாமம்சொல்லி *
வலங்கொள்தொண்டர்பாடியாடும் வதரிவணங்குதுமே. (௯)

கூடி பெரியதிருமொழி—க - ப. ச - தி. ஏனமுனாகி.

ஐ வண்டுதென்தேனுண்டுவாமும் வதரிநெடுமாலே *
கண்டல்வேலிமங்கைவேந்தன் கலியனெலிமாலே *
கொண்டுகொண்டர்பாடியாடக் கூடியில் * நீள்விசும்பில்
அண்டமல்லால்மற்று அவர்க்கு ஓராட்சிஅறியோமே. (க0)

அடிவாவு:—மூற்ற மூதுகு உறிகள் பீளை பண்டு எய்த்த பப்ப ஈசி புலன்கள்
வண்டு ஏனம்.

திருவங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சு - ஆந் திருமொழி—ஏனமுனாகி.

திருவதரியாச்சிரமம்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசீரியவிநுத்தம். (பந்துவராளிராகம் - ஆதிநாளம்.)

ஐ ஏனமுனாகிருநிலமிடந்து அன்று
இணையடிஇமையவர்வணங்க *
தானவனாகத்தாணியில்புரளத்
தடஞ்சிலைகுனித்தளந்தலைவன் *
தேனமர்சோலைக்கற்பகம்பயந்த
தெய்வநல்லறுமலர்கொணர்ந்து *
வானவர்வணங்கும்கங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிரமத்துள்ளானே. (க)

கானிடையருவைச்சுசுரம்துரந்து
கண்டுமுன்கொடுந்தொழிலுவோன் *
ஊனுடையகலத்து அடுகணைகுளிப்ப
உயிர்கவர்ந்துகந்தளம்ஒருவன் *
தேனுடைக்கமலத்தயனெடுதேவர்
சென்றுசென்றிறைஞ்சிட * பெருகு
வானிடையுதநீர்க்கங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிரமத்துள்ளானே. (உ)

இலங்கையும்கடலும்அடலருந்துப்பின்
இருநிதிக்கிறைவனும் * அரக்கர்
குலங்களும்கெடமுன்கொடுந்தொழில்புரிந்த
கொற்றவன்,கொழுஞ்சுடர்சுமுன்ற *

விலங்கலிலுரிஞ்சிமேல்நின் றவிசம்பில்

வெண் துகிற்கொடியென விரிந்து *
வலந்தருமணிரீர்க்கங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

(௩)

துணிவுஇனிஉனக்குச்சொல்லுவன்மனமே !

தொழுதெழுதொண்டர்கள் தமக்கு *
பிணியொழித்து அமரர்பெருவிசம்பருளும்
பேருளாளன்எம்பெருமான் *
அணிமலர்க்குழலூரம்பையர் துகிலும்
ஆரமும்வாரிவந்து * அணிரீர்
மணிகொழித்திழிந்தகங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

(௪)

பேயிடைக்கிருந்துவந்தமற்றவள்தன்

பெருமுலைசுவைத்திட * பெற்ற
தாயிடைக்கிருத்தலஞ்சவனென்று
தளர்ந்திடவளர்ந்தளன் தலைவன் *
சேய்முகட்டுச்சியண்டமும்சுமந்த
செம்பொன்செய்விலங்கலிலிலங்கு *
வாய்முகட்டிழிந்தகங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

(௫)

தேரணங்கல்குல்செழுங்கயற்கண்ணி

திறத்து ஒருமறத்தொழில்புரிந்து *
பாரணங்கிமிலேறேழும்முன்னடர்த்த
பனிமுகில்வண்ணன்எம்பெருமான் *
காரணந்தன்னுல்கடும்புனல்கயத்த
கருவரைபிளவெழக்குத்தி *
வாரணமகொணர்ந்தகங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

(௬)

வெந்திறல்களிறும்வேலைவாயமுதும்

விண்ணொடுவிண்ணவர்க்கரசும்
இந்திரற்கருளிஎமக்கும்ஈந்தருளும்
எந்தைஎம்மடிகள்எம்பெருமான் *
அந்தரத்து அமரர்அடியிணைவணங்க
ஆயிரமுகத்திலுருளி *
மந்தரத்திழிந்தகங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

(௭)

மான்முனிந்து ஒருகால்வரிசிலைவளைத்த
மன்னவன் பொன்னிறத்து உரவோன் *
ஊன்முனிந்து அவனதுடல் இருபிளவா
உகிர்ந்துதிமடுத்து * அயன் அரனைத்
தான்முனிந்திட்ட வெந்திறல்சாபம்
தவிர்த்தவன் * தவம்புரிந்துயர்ந்த
மாமுனிகொணர்ந்தகங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

(அ)

கொண்டல்மாருதங்கள் குலவரைதொகுநீர்க்
குரைகடலுலகுடன் அனைத்தும் *
உண்டமாவயிற்றேன் ஒண்சுடரேய்ந்த
உம்பரும் ஊழியும் ஆனான் *
அண்டமுடறுத்து அன்று அந்தரத்து இழிந்து
அங்கு அவனியாள் அலமர * பெருகும்
மண்டுமா மணிநீர்க்கங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

(ஆ)

வருந்திரைமணிநீர்க்கங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே *
கருங்கடல்முந்நீர் வண்ணனை எண்ணிக்
கலியன்வாயொலிசெய்தபனுவல் *
வரஞ்செய்தஐந்துமைந் தும்வல்லார்கள்
வானவருலகுடன் மருவி *
இருங்கடலுலகம் ஆண்டு வெண்குடைக்கீழ்
இமையவராகுவர்தாமே.

(க௦)

அடிவரவு:—ஏனம் கானிடை இலங்கை துணிவு பேய் தேர் வெந்திறல்
மான் கொண்டல் வருந்திரை கலை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சுரணம்.

ரு - ஆந் திருமொழி—கலையுங்கரியும்.

திருச்சாளக்கிராமம்.

அறுசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிருந்தம். (பைரவிராகம் - ஆதிதாளம்.)
கலையுங்கரியும்பரிமாவும் திரியும்கானம்கடந்துபோய் *
சிலையும்கணையும் துணையாகச் சென்றான் வென்றிச்செருக்களத்து *
மலைகொண்டு அலைநீரணைகட்டி மதிள்நீரிலங்கைவாளரசர்கர்
தலைவன் * தலைபத்து அறுத்து கந்தான் சாளக்கிராமம் அடைநெஞ்சே!

கடம்குழ்கரியும்பரிமாவும் ஒலீமார்தேரும்காலாளும் *
உடன்குழந்தெழுந்தகடியிலங்கைபொடியாவடிவாய்ச்சரம்துரந்தான் *
இடம்குழந்துளங்கும்இருவிசம்பில் இமையோர்வணங்கமணம்கமழும்*
தடம்குழந்துளங்கும்அழகாய சாளக்கிராமம்அடைநெஞ்சே! (௨)

உலவுதிரையும்குலவரையும் ஊழிமுதலாஎன்திக்கும் *
நிலவும்கடரும்இருளுமாய் நின்றான்வென்றிவிறலாழி
வலவன் * வானோர்தம்பெருமான் மருவாஅரசுக்கர்களுஞ்ஞான்றும்
சலவன் * சலம்குழந்துஅழகாய சாளக்கிராமம்அடைநெஞ்சே! (௩)

ஊரான்குடந்தையுத்தமன் ஒருகால்இருகால்கிலைவளைய *
தேராஅரசுக்கர்தேர்வெள்ளம்செற்றான் வற்றுவருபுனல்குழ்
பேரான் * பேராயிரமுடையான் பிறங்குசிறைவண்அழைக்கின்ற
தாரான் * தாராவயல்குழந்த சாளக்கிராமம்அடைநெஞ்சே! (௪)

அடுத்தார்த்தெழுந்தாள்பிலவாய்விட்டலற அவள்மூக்குஅயில்வானால்
விடுத்தான் * விளங்குசுடராழி விண்ணோர்பெருமான், நண்ணர்முன்*
கடுத்தார்த்தெழுந்தபெருமழையைக் கல்லொன்றேந்திஇனிரைக்காத்
தடுத்தான் * தடம்குழந்துஅழகாய சாளக்கிராமம்அடைநெஞ்சே! (௫)

தாயாய்வந்தபேயுயிரும் தயிரும்இழுதும்உடனுண்ட
வாயான் * தூயஅரியுருவிற்குறளாய்ச்சென்று மாவலியை
ஏயானிரப்ப * மூவடிமண்இன்றேதாவென்று உலகேழும்
தாயான் * காயாமலர்வண்ணன் சாளக்கிராமம்அடைநெஞ்சே! (௬)

ஏனோர்அஞ்சவெஞ்சமத்துள்* அரியாப்பரியஇரணியனை *
ஊராகலம்பிளவெடுத்த ஒருவன்தானேஇருசுடராய் *
வானுய்த்தியாய்மாருதமாய் மலையாய்அலைநிலகனைத்தும்
தானுய் * தானுமானுத்தன் சாளக்கிராமம்அடைநெஞ்சே! (௭)

வெந்தாரென்பும்சுடுநீறும் மெய்யில்பூசி, கையகத்து * ஓர்
சந்தார்தலைகொண்டு உலகேழும்திரியும்பெரியோன்தான்சென்மு*என்
ளந்தாய்! சாபம்தீரென்ன இலங்குஅமுதுநீர்திருமார்பில்
தந்தான் * சந்தார்பொழில்குழந்த சாளக்கிராமம்அடைநெஞ்சே!(௮)

தொண்டாமினமும்இமையோரும் துணைநூல்மார்பினந்தணரும்*
அண்டா! எமக்கேயருளாயென்று அணையும்கோயிலருகெல்லாம்*
வண்டார்பொழிவின்பழனத்து வயலினயலேகயல்பாய *
தண்தாமரைகள்முகமலர்த்தும் சாளக்கிராமம்அடைநெஞ்சே! (௯)

௨௨ பெரியதிருமொழி—க - ப. கூ - தி. வாணிலாமுறுவல்.

தாராவாரும்வயல்குழந்த சாளக்கிரமத்து அடிகளை *
காரார்புறவின்மங்கைவேந்தன் கலியன்ஒலிசெய்தமிழ்மலை *
ஆரார்உலகத்தறிவுடையார் அமரர்நலநாட்டரசாள *
பேராயிரமும்ஒதுமின்கள் அன்றி இவைவையெய்தற்றுமினே. (க0)

அடிவரவு:—கலை கடம் உலவு ஊரான் அடுத்து தாய் ஏனோர் வெந்தார்
தொண்டு தாரா வாணிலா.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி—வாணிலாமுறுவல்.

நைமிசாரணியம்.

எழுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம். (காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.)

வாணிலாமுறுவல்சிறுது தல்பெருந்தோள்
மாதாரவனமுலைப்பயனே
பேணினேன் * அதனைப்பிழையெனக்கருதிப்
பேதையேன்பிறனினோயறுப்பான் *
ஏணிலேன் இருந்தேன் எண்ணினேன் எண்ணி
இளையவர்கலவியின் திறத்தை
நாணினேன் * வந்துஉன் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்ளந்தாய் ! (க)

சிலம்படியருவிற்கருநெடுங்கண்ணார்
திறத்தாய் அறத்தையேமறந்து *
புலம்படிந்துண்ணும்போகமேபெருக்கிப்
போக்கினேன்பொழுதினைவாளா *
அலம்புரிதடக்கைஆயனே ! மாயா !
வானவர்க்கரசனே ! * வானோர் !
நலம்புரிந்திறைஞ்சும்திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்ளந்தாய் ! (உ)

சூதினைப்பெருக்கிக்களவினைத்துணிந்து *
சுரிகுழல்மடந்தையர்திறத்து *
காதலேமிகுத்துக்கண்டவாதிரிந்த
தொண்டனேன், நமந்தமர்செய்யும் *

வேதனைக்குழுமிங்கிருங்கினேன்

வேலைவெண் திரையலமரக்கடைந்த
நாதனை! * வந்துஉன்திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்ளந்தாய்!

(௩)

வம்புலாங்கூந்தல்மனைவியைத்துறந்து

பிறர்பொருள்தாரமென்றிவற்றை *
நம்பினார்இறந்தால்நமன் தமர்பற்றி
எற்றிவைத்து, எரியெழுக்கின்ற *
செம்பினாலியன்றபாவையைப்
பாவீ! தழுவெனமொழிவதற்குஅஞ்சி *
நம்பனே! வந்துஉன்திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்ளந்தாய்!

(௪)

இடும்பையாலடர்ப்புண்டுஇடுமினோதுற்றென்று

இரந்தவர்க்குஇல்லையேயென்று *
நெடுஞ்சொலால்மறுத்தநீசனேன் அந்தோ!
நினைக்கிலேன்வினைப்பயன் தன்னை *
கடுஞ்சொலார்கடியார்காலனாத்தமரால்
படுவதோர்கொடுமிறைக்குஅஞ்சி *
நடுங்கினான்வந்துஉன்திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்ளந்தாய்!

(௫)

கோடியமனத்தால்சினத்தொழில்புரிந்து

திரிந்துநாயினத்தொடும்தினைத்திட்டு *
ஒடியும்உழன்றும்தயிர்களேகொன்றேன்
உணர்விலேனாதலால் * நமனார்
பாடியைப்பெரிதும்பரிசுழித்திட்டேன்
பரமனே! பாற்கடல்கிடந்தாய்! *
நாடிநான்வந்துஉன்திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்ளந்தாய்!

(௬)

நெஞ்சினால்நினைந்துமவாயினால்மொழிந்தும்

நீதியல்லாதனசெய்தும் *
துஞ்சினாற்செல்லும்தொல்நெறிகேட்டே
துளக்கினேன்விளங்கனிமுனிந்தாய்! *

உச. பெரியதிருமொழி—க - ப. சு - தி. வாணிலாமுறுவல்.

வஞ்சனேன் அடியேன் நெஞ்சினில்பிரியா
வானவா ! தானவர்க்குளன்றும்
நஞ்சனே ! * வந்துஉன் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்ளந்தாய் !

(௭)

ஏவினார்கலியார் ஸ்ரீகவென்று என்மேல்
எங்கனேவாழுமாறு ? * ஐவர்
கோவினார்களெய்யும் கொடுமை யமடித்தேன்
குறுங்குடி நெடுங்கடல்வண்ண ! *
பாவினாள் சொல்பல்லவர்கொண்டு உன்
பாதமேபரவிநான்பணிந்து * என்
நாவினல்வந்துஉன் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்ளந்தாய் !

(௮)

† ஊனிடைச்சுவர்வைத்துஎன்பு தூண்நாட்டி
உரோமம்மீவயந்துஒன்பதுவாசல் *
தானுடைக்குரம்பைபிரியும்போது உன்தன்
சரணமேசரணமென்றிருந்தேன் *
தேனுடைக்கமலத்திருவினுக்கரசே !
திரைகொள்மாரெடுங்கடல்கிடந்தாய் ! *
நானுடைத்தவத்தால்திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்ளந்தாய் !

(௯)

‡ ஏதம்வந்தனுக்காவண்ணம்நாம்எண்ணி
எழுமினோதொழுதுமென்று * இமையோர்
நாதன்வந்திறஞ்சும் நைமிசாரணியத்
தெந்தையைச்சிந்தையுள்வைத்து *
காதலேமிசுத்தகலியன்வாயொலிசெய்
மாலைதான்கற்றுவல்லார்கள் *
ஓதநீர்வையகம் ஆண்டிவெண்குடைக்கீழ்
உம்பருமாகுவந்தாமே.

(௧௦)

அடிவரவு:—வாணிலா சிலம்பு சூதினை வம்பு இடும்பையால் கோடிய
நெஞ்சினால் ஏவினார் ஊன் ஏதம் அங்கண்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆந் திருமொழி—அங்கண்ணாலம்.

சிங்கவேள்குன்றம்

† கலநிலைத்துறை. (சுமாஸ்காகம் - நுபகநாளம்.)

இஃ அங்கண்ணாலம் அஞ்ச அங்குளாளரியாய் * அவுணன்
பொங்க ஆகம்வள்ளுகிரால் போழ்ந்தபுனிதனிடம் *
பைங்கணைக்கொம்புகொண்டுபத்திமையால் * அடிக்கீழ்ச்
செங்கணைஇட்டிடைநஞ்சும் † சிங்கவேள்குன்றமே. (க)

அலைத்தபேழ்வாய் வானெயிற்றோர்கோளரியாய் * அவுணன்
கொலைக்கையாளன்ருஞ்சிடந்த கூடுகிராளனிடம் *
மலைத்தசெல்சாத்தெறிந்தசூசல் வன் துடிவாய்கடுப்ப *
சிலைக்கைவேடர்தெழிப்பறாத் சிங்கவேள்குன்றமே (உ)

எய்ந்தபேழ்வாய் வானெயிற்றோர்கோளரியாய் * அவுணன்
வாய்ந்த ஆகம்வள்ளுகிரால் வகிர்ந்த அம்மானதிடம் *
ஒய்ந்தமாவும்உடைந்தகுன்றும் அன்றியும்நின்று அழலால் *
தேய்ந்தவேயுமல்லதில்லாச் சிங்கவேள்குன்றமே. (ங)

ஐ எவ்வவெவ்வேல்பொன்பெயரோன் ஏதலனின்னுபிரை
வவ்வி * ஆகம்வள்ளுகிரால் வகிர்ந்த அம்மானதிடம் *
கவ்வுநாயும்கழுகும் உசசிப்போடுகொல்கழன்று *
தெய்வமல்லால்செல்லவொண்ணாச் சிங்கவேள்குன்றமே (ச)

மென்றபேழ்வாய் வானெயிற்றோர்கோளரியாய் * அவுணன்
பொன்ற ஆகம்வள்ளுகிரால் போழ்ந்தபுனிதனிடம் *
நின்றசெந்தீமொண்டிருறை நீள்விகம்பூ டி டிரிய *
சென்றுகாண்டற்கரியகோயில் சிங்கவேள்குன்றமே. (ரு)

எரிந்தபைங்கணிலங்குபேழ்வாய் எயிற்றொடுஇதுஎவ்வுருவென்று *
இரிந்துவானோர்கலங்கியோட இருந்த அம்மானதிடம் *
நெரிந்தவேயின்முழையுள்ளின்று நீள்நெறியாய்உழுவை *
திரிந்த ஆனைச்சவடுபார்க்கும் சிங்கவேள்குன்றமே. (ரூ)

முனைத்ததீற்றம்விண்சுடப்போய் மூவுலகும்பிறவும் *
அனைத்தம் அஞ்ச ஆளரியாய் இருந்த அம்மானதிடம் *
கனைத்ததியுய்கல்லுமல்லா வில்லுடைவேடருமாய் *
தினைத்தனையும்செல்லவொண்ணாச் சிங்கவேள்குன்றமே. (எ)

† இப்பாசாங்களை அறுசீராகவும் சிலர் பிரிப்பர். † சிங்கவேள்குன்றமே
என்றும் வழங்குவர். ஐ 'எவ்வும்' என்பாருமுளர். டி 'எரிய' என்றார்.

நாத்தமும்பரான்முகனும் ஈசனுமாய்முறையால்

ஏத்த * அங்குலராளரியாய் இருந்தஅம்மானதிடம் *

காய்த்தவாகைநெற்றுலிப்பக் கல்லதர்வேய்க்கழைபோய் *

தேய்த்தபால்விந்நசிவக்கும் சிங்கவேள்குன்றமே.

(அ)

† நல்லைநெஞ்சே ¹ நாம்தொழுதம் நம்முடைநம்பெருமான் *

அல்லிமாதர்புல்கின்ற ஆயிரந்தோளனிடம் *

நெல்லிமல்க்கக் கல்லுடைப்பப் புல்லிலையார்த்து * அதர்வாய்ச்

சில்லுசில்லென்றெல்லறாத சிங்கவேள்குன்றமே.

(ஆ)

செங்கணுளிஇட்டிறைஞ்சம் சிங்கவேள்குன்றறுடைய *

எங்குளிசெனம்பிரான இருந்தமிழ்தூற்புலவன் *

மங்கையாளன்மன்னுதொல்சீர் வண்டறைதார்க்கலியன் *

செங்கையாளன்செஞ்சொல்மாலை வல்லவர்திதிலரே.

(க)

அடிவரவு:—அங்கண் அலைத்த எய்ந்த எவ்வம் மென்ற எரிந்த முனைத்த

நா நல்லை செங்கண் கொங்கு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருமொழி—கொங்கலர்ந்த.

திருவேங்கடம். (க)

எழுதீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

(யழனாகல்யாணிராகம் - திரிபுடைதாளம்.)

கொங்கலர்ந்தமலர்க்குருந்தம்ஒசித்த கோவலன்எம்பிரான் *

சங்குதங்குதடங்கடல் துயில்கொண்டதாமரைக்கண்ணினன் *

பொங்குபுள்ளினைவாய்பிளந்த புராணர்தம்மிடம் * பொங்குநீர்ச

செங்கயல்தினைக்கும்சனைத் திருவேங்கடம்அடைநெஞ்சமே! (க)

பள்ளியாவதுபாற்கடல்அரங்கம் இரங்கவன்பேய்முலை *

பிள்ளையாய்உயிருண்டஎந்தை பிரானவன்பெருகுமிடம் *

வெள்ளியான்கரியான் மணிரிறவண்ணனென்றெண்ணி * நாள் தொறும்

தெள்ளியார்வணங்கும்மலைத் திருவேங்கடம்அடைநெஞ்சமே! (உ)

நின்றமாமருதுஇற்றுவிழ நடந்தநின்மலன்நேமியான் *

என்றும்வானவர்கைதொழும் இணைத்தாமரையடியெம்பிரான் *

கன்றிமாரிபொழிந்திடக் கடிதாரிரைக்குஇடர்நீக்குவான் *

சென்றாகுன்றமெடுத்தவன் திருவேங்கடம்அடைநெஞ்சமே! (ங)

† 'நல்ல' என்பதும் பாடம்.

பார்த்தற்காய் அன்றுபாரதம்செய்திட்டு வென்றபரஞ்சுடர் *
கோத்து அங்கு ஆய் தம்பாடியில் குரவைபிணைந்தளம்கோவலன் *
எத்துவார்தம்மனத்துள்ளான் இடவெந்தைமேவியஎம்பிரான் *
தீர்த்தநீர்த்தடஞ்சோலைசூழ் திருவேங்கடம் அடைநெஞ்சமே ! (ச)

வண்கையான் அலுணர்க்குநாயகன் வேள்வியில்சென்று, மாணியாய் *
மண்கையால் இரந்தான் மராமரமேழும் எய்தவலத்தினுன் *
எண்கையான் இமயத்துள்ளான் இருஞ்சோலைமேவியஎம்பிரான் *
திண்கைம்மாதுயர்தீர்த்தவன் திருவேங்கடம் அடைநெஞ்சமே ! (ரு)

எண்திசைகளும் ஏழுலக்பூம் வாங்கிப் பொன்வயிற்றில்பெய்து *
பண்டு ஓராலிலைப்பள்ளிகொண்டவன் பால்மதிக்கு இடர்தீர்த்தவன் *
ஒண்திறலவுணனுரத்துகிர்வைத்தவன் ஒள்ளெயிற்றொடு *
திண்திறலரியாயவன் திருவேங்கடம் அடைநெஞ்சமே ! (சு)

பாரும்நீர்எரிகாற்றினோடு ஆகாசமும் இவையாயினான் *
பேரும் ஆயிரம்பேசரின்ற பிறப்பிலிபெருகுமிடம் *
காரும்வார்பனிநீர்விசும்பிடைச் + சோருமா முகில்தேய்தர *
சேரும்வார்பொழில்சூழ் எழில்திருவேங்கடம் அடைநெஞ்சமே ! (எ)

அம்பரம் அனல்சூர்நிலம் சலமாகிநின்ற அமரர்கோன் *
வம்புலாமலர்மேல் மலிமடமங்கைதன்கொழுநனவன் *
கொம்பினன்ன இடைமடக்குறமாதர் நீரிதணந்தொறும் *
செம்புனம் மவைகாவல்கொள் திருவேங்கடம் அடைநெஞ்சமே ! (அ)

பேசுமின் திருநாமம் எட்டெழுத்தும் சொல்லிநின்று, பின்னரும் *
பேசுவார்தமைய்யவாங்கிப் பிறப்பறுக்கும் பிராணிடம் *
வாசமாமலர்நாறுவார்பொழில் சூழ்தரும் உலகுக்கெலாம் *
தேசமாய்த்திகழும்மலைத் திருவேங்கடம் அடைநெஞ்சமே ! (க)

செங்கயல்திளைக்கும் மலைத் திருவேங்கடத்து உறைசெல்வனை *
மங்கையர்தலைவன்களிகன்றி வண்தமிழ்ச்செஞ்சொல்மலைகள் *
சங்கையின் றித்தரித்து உரைக்கவல்லார்கள் தஞ்சமநாகவே *
வங்கமாகடல்வையம்காவலராகி வாணுலகர்வரே. (கௌ)

அடிவரவு:—கொங்கு பள்ளி நின்ற பார்த்தற்கு வண்கையான் எண்திசைகள்
பார் அம்பரம் பேசுமின் செங்கயல் தாய்.

நீருங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

க - ஆந் திருமொழி - தாயேதந்தை.

திருவேங்கடம். (2)

கலிநீலத்துறை. (முகாரிராகம் - அடதாளம்)

தாயேதந்தையென்றும் தாரமேகிளைமக்களென்றும் ;
நோயேபட்டொழிந்தேன் நுண்ணீக்காண்பதோராகையினால் *
வேயேய்பூம்பொழில்சூழ விரையார்திருவேங்கடவா ! *
நாயேன்வந்து அடைந்தேன் நல்கி ஆளென்னைக்கொண்டருளே. (க)

மாணைய்கண்மடவார் மயக்கில்பட்டு * மாநிலத்து
நானேநாணுவிதநாகம்புகும் பாவம்செய்தேன் *
தேனேய்பூம்பொழில்சூழ திருவேங்கடமாமலை . ஏன்
ஆய் ! வந்தடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே. (உ)

கொன்றேன்பல்லுயிரைக் குறிக்கோளொன்றிலாமையினால் *
என்றேனும் இரநதார்க்கு இனிதாகஉரைத்தழியேன் *
குன்றைய்மேகமதிர் குளிர்மாமலைவேங்கடவா ! *
அன்றேவநதடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே. (ங)

குலந்தானெத்தனையும் பிறந்தேயிறந்தெய்த்தொழிந்தேன் *
நலந்தானென்றும்மலை நல்தோரறம்செய்துமலேன் *
நிலம்தோய் ஓ நீள்முகில்சேர் நெறியார்திருவேங்கடவா ! *
அலந்தேன்வநதடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே. (ச)

எப்பாவம்பலவும் இவைபேசெய்துஇளைத்தொழிந்தேன் *
அப்பா ! நின்னடியே தொடர்ந்தேத்தவும்கிற்கின்றிலேன் *
செப்பார்நின்வரைசூழ திருவேங்கடமாமலை * ஏன்
அப்பா ! வந்தடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே. (ரு)

மண்ணாய்நீர்எரிகால் மஞ்சலாவும்ஆகாசமுமாம் *
புண்ணராக்கைதன்னுள் புலம்பித்தளர்ந்துளய்த்தொழிந்தேன் *
வண்ணார்நீர்சிகர விரையார்திருவேங்கடவா ! *
அண்ண ! வந்தடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே. (ர)

தெரியேன்பாலகனையப் பலநீமைகள்செய்துமிட்டேன் *
பெரியேனாயினபின் பிறர்க்கேயுழைத்துஏழையானேன் *
கரிசேர்பூம்பொழில்சூழ கனமாமலைவேங்கடவா ! *
அரியே ! வந்தடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே. (எ)

நோற்றேன்பல்பிறவி நுண்ணக்காண்பதோரரசையினால் *
ஏற்றேன்இப்பிறப்பே இடருற்றன்னன்எம்மெருமான் !
கோல்தென்பாய்ந்தொழுதும் குளிர்சோலைக்குழவேங்கடவா ! *
ஆற்றேன்வந்தடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே. (அ)

பற்றேல்ஒன்றுமிலேன் பாவமேசெய்தபாவியானேன் *
மற்றேலொன்றறியேன் மாயனே! எங்கள்மாதவனே ! *
சுல்தென்பாய்ந்தொழுகும் கமலச்சுனைவேங்கடவா !
ஆற்றேன்வந்தடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே. (சு)

திருவெங்கடங்குழம் கண்ணையமுலகுக்குடையிராய எங்கார்வண்ணனை *
விண்ணோர்தாம்பரவும் பொழில்வேங்கடவேதியனை *
திண்ணார்மாடங்கள் குழ திருமங்கையர்க்கோன்கலியன் *
பண்ணார்பாடல்பத்தும் பயில்வார்க்குஇல்லைபாவங்களே. (க௦)

அடிவரலு:—தாய் மான் கொன்றேன் குலம் எம்பாவும் மண் தெரியேன்
நோற்றேன் பற்றேல் கண்ணாய் கண்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே கண்ணம்.

௧௦ - ஆந் திருமொழி—கண்ணார்கடங்குழம்.

திருவேங்கடம். (௩)

கலிவிருத்தம். நாததாமக்கிரியைராகம் - திரிபுடைதாளம்.)
திருவெங்கடங்குழம் இலங்கைக்குஇறைவன்தன் *
திண்ணாகம்பிளககச் சரம்செலய்த்தாய் ! *
விண்ணோர்தொழும் வேங்கடமாமலைமேய *
அண்ணா! அடியேனிடரைக் களையாயே. (க)

† இலங்கைப்பதிக்கு ஆன்றுஇறையாய * அரக்கர்
குலம்கெட்டுஅவர்மாளக் கொடிப்புள்ளிநித்தாய் ! *
விலங்கல்குமித திருவேங்கடம்மேய *
அலங்கல்துளபமுடியாய் ! அருளாயே. (உ)

நீரார்டலும் நிலனும்முழுதுண்டி *
ஏராலமிளந்தளிர்மேல் துயில்வந்தாய் ! *
சீரார்திருவேங்கட மாமலைமேய *
ஆராவமுதே! அடியேற்குஅருளாயே. (௩)

† 'இலங்கைப்பதிக்கென்றிறை' என்றும் பாடமுண்டு.

உண்டாய்உறிமேல் நறுநெய்அமுதாக *
கொண்டாய்குறளாய் நிலம்சுரடியாலே *
விண்டோய்சிகரத் திருவேங்கடம்மேய *
• அண்டா! அடியேனுக்கு அருள்புரியாயே. (சு)

தூணாய்அதனுடு அரியாய்வந்துதோன்றி *
பேணுஅவுணனுடலம் பிளந்திட்டாய்! *
சேணுத்திருவேங்கட மாமலைமேய *
கோணுகணையாய்! குறிக்கொள்எனையே. (ரு)

மன்ன இம்மணிசப்பிறவியைநீக்கி *
தன்னாக்கித் தன்னின்ருள்செய்யும்தலைவன் *
மின்னுமுகில்சேர் திருவேங்கடம்மேய *
என்னான் என்னப்பன் என்றெஞ்சிலுளானே. (சு)

மானேய்மடநோக்கிதிறத்து எதிர்வந்த *
ஆனேழ்விடைசெற்ற அணிவரைத்தோளா! *
தேனே! திருவேங்கடமாமலைமேய *
கோனே! என்மனம் குடிகொண்டிருந்தாயே. (எ)

சேயன் அணியன் எனசிறந்தையுள்ளின்ற
மாயன் * மணிவாளொளி வெண் தரளங்கள் *
வேய்விண்டுஉதிர் வேங்கடமாமலைமேய *
ஆயனடியல்லது மற்றறியேனே. (அ)

வந்தாய்என்மனம்புகுந்தாய் மன்னிநின்றாய்! *
நந்தாதகொழுஞ்சுடரே! எங்கள்நம்பி! *
சுந்தாமணியே! திருவேங்கடம்மேய
எந்தாய்! * இனியான்உன்னை என்றும்விடேனே. (சு)

வல்லாரமலி வேங்கடமாமலைமேய *
மல்லார்திரள்தோள் மணிவண்ணனம்மாலை *
கல்லார்திரள்தோள் கலியன்சொன்னமாலை *
வல்லாரவர் வானவராகுவந்தாமே. (க0)

அடிவரவு:—கண் இலக்கை நீர் உண்டாய் தூணாய் மன்னு மானேய் சேயன்
வந்தாய் வில் வானவர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து.

க - ஆந் திருமொழி—வானவர்.

திருவேங்கடம். (ச)

ஆசிரியத்துறை. (ஆனந்தபாவிநாகம் - நபகநாளம்.)

❧ வானவர்தங்கள் சிந்தைபோல என்னெஞ்சமே! இனிதுவந்து*மாதவ
மானவர்தங்கள் சிந்தை அமர்ந்துறைகின்ற எந்தை *
கானவரிடுகாரகில்புகை ஒங்குவேங்கடம்மேவி * மாண்குற
ளான அந்தணற்கு இன்று அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (க)

உறவுசுற்றமென்றென்றிலா ஒருவன் உகந்தவர்தம்மை - மண்மிசைப்
பிறவியேகெடுப்பான் அதுகண்டு என்னெஞ்சமென்பாய்! *
குறவர்மாதர்களோடு வண்டு குறிஞ்சிமருளிசைபாடும்வேங்கடத்து *
அறவனாகற்கு இன்று அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (உ)

இண்டையாயினகொண்டு தொண்டர்களேத்துவாருதவோடும் * வானிடைக்
கொண்டுபோயிடவும் அதுகண்டு என்னெஞ்சமென்பாய்! *
வண்டுவாழ்வடவேங்கடமலை கோயில்கொண்டதனோடும் * மீமிசை
அண்டமாண்டிருப்பாற்கு அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (ங)

பாவியாதுசெய்தாய் என்னெஞ்சமே! பண்டுதொண்டுசெய்தாரை*மண்
மேவி ஆட்கொண்டுபோய் விசும்பேறவைக்கும்எந்தை * [மிசை
† கோவிராயகன்கொண்டலுந்துயர் வேங்கடமலையாண்டு * வானவர்
ஆவியாயிருப்பாற்கு அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (ச)

பொங்குபோதியும்பிண்டியும்முடைப் புத்தர்நோன்பியர்பள்ளியுள்ளு
தங்கள்தேவரும் தாங்களுமேயாக என்னெஞ்சமென்பாய்! * [றை *
எங்கும்வானவர்தானவரிறைந்தேத்தும் வேங்கடம்மேவிநின்றருள் *
அங்கனாகற்கு இன்று அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (ரு)

துவரியாடையர்மட்டையர் சமண்தொண்டர்கள் மண்டியுண்டிபின்னரு
தமரும் தாங்களுமேதடிக்க என்னெஞ்சமென்பாய்! * [ம் *
கவரிமாக்கணம்சேரும் வேங்கடம் கோயில்கொண்டகண்ணார்விசும்பிடை *
அமரநாயகற்கு இன்று அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (சு)

† 'கோவல்லநாயகன்' என்பதும் பாடம்.

நா.உ. பெரியதிருமொழி—உ. - ப. உ - தி. காலையாடை.

தருக்கினால்சமன்செய்து சொறுசுண்டதிரினால் திரை * மிடற்றிடை
நெருககுவாரலக்கணதுகண்டு என்னெஞ்சமென்பாய் ! * [னிடை
மருட்கள்வண்டுகள்பாடிம் வேங்கடம்கொயிற்சொண்டதனோம் * வா
அருக்கன்மேவிநிற்பார்க்கு அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (எ)

சேயன் அணியன்சிறியன்பெரியனென்பதும் சிலர்பேசக்கேட்டிருந்
தே * என்னெஞ்சமென்பாய் ! எனக்குலன்றுசொல்லாதே *
வேய்களநின்றபுலவன்முத்தமேசொரி வேங்கடம்கொயில்மேவிய *
† ஆயர்நாயகற்கு இன்று அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (அ)

கூடியாடியுரைத்ததேவரைத்தாய் என்னெஞ்சமென்பாய் ! துணிர்துணை *
பாடியாடிப்பலரும் யணிர்தேத்திக் † காண்கிறார் *
ஆதிதாமரையோலும்சசனும் அமரர்கோலும்நின்றேத்தும் வேங்கடத்து
ஆடுகத்தனாகு இன்று அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (க)

இ மின்னுமாமுகில்மேவு தண்திருவேங்கடம்கொயில்மேவிய *
அன்னமாய்நிகழ்ந்த அமரர்பெருமாரை *
கண்ணிமாமதிர்மங்கையர்க்குநின்றி இன் தமிழாலுரைத்த * இம்
மன்னுபாடல்வல்லார்க்கு இடமாகும்வாணலகே. (கௌ)

அடிவரவு:—வானவர் உறவு இண்டை பாவியாத பொக்கு தவரி தருக்கி
ஞல் சேயன் கூடி மின்னு காலையாடை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

உ- ஆந் திருமொழி—காலையாடை.

திருவேண்டினார்.

கலிநிலத்துறை. (சுமாவந்தகவம் - நுபுகதுவாய்);

இ காணையாடைமுடியோடி.க் கா.கங்கெய்தானவனார் *
நாசமா கரும்பவல்ல நம்பிரம்பெருமான் *
வேழிநன்னதோள்மடவாந் வெண்ணையுண்டான் இவனென்று *
எசுதின்றஎம்பெருமான் எவ்வளகிந்தானே. (க)

† ஆயர்நாயகற்கு இன்று அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. † 'கண்ணி' என்பதும்பாடம்.

தையலாள்மேல்காதல்செய்த தானவன்வாளரக்கன் *
பொய்யிலாதபொன்முடிகள் ஒன்பதோடொன்றும் * அன்று
செய்தவெம்போர்தன்னில் அங்குலர்செஞ்சரததால்உருள *
எய்தஎந்தைஎம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. (உ)

முன்னூர்தூது வானரத்தின்வாயில்மொழிந்து * அரக்கன்
மன்னூர்தன்னை வாளியினுல்மாளமுனிந்து * அவனே
பின்னூர்தூது ஆதிமன்னர்க்காகி, பெருநிலத்தார் *
இன்னூர்தூதனெனநின்றான் எவ்வுள்கிடந்தானே (ங)

பந்தனைந்தமெல்விரலாள் பாவைதன்காரணத்தால் *
வெந்திறலேறேழும் வென்றவேந்தன், விரிபுகழ்ச்சேர் *
நந்தன்மையந்தனாகவாகும் நம்பிநம்பெருமான் *
எந்தைதந்தைதம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே (ச)

பாலனாகினாலமேழும்உண்டு பண்டுஆலிலைமேல் *
சாலநாளும்பள்ளிகொள்ளும் தாமரைக்கண்ணன், என்னில் *
நீலமார்வண்டுண்டுமொழும் நெய்தலந்தண்கழனி *
எலநாறும்பைம்புறவில் எவ்வுள்கிடந்தானே. (ரு)

சோத்தநம்பியென்று தொண்டர்மிண்டித்தொடர்ந்தழைக்கும் *
ஆத்தனம்பிசெங்கணம்பி ஆகிலும்தேவர்க்கெல்லாம் *
மூத்தநம்பிமுக்கணம்பிஎன்று முனிவர்தொழுது
ஏத்தும் * நம்பிஎம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. (சு)

திங்களப்புவானெரிகாலாகி * திசைமுகனா
தங்களப்பன்சாமியப்பன் பாகத்திருநத * வண்டுண்
தொங்கலப்புரீள்முடியான் சூழ்கழல்சூடநின்ற *
எங்களப்பன்எம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. (ஏ)

முனிவன்மூர்த்திமூவராகி வேதம்விரித்துரைத்த
புனிதன் * பூவைவண்ணன் அண்ணல்புண்ணியன் விண்ணவர்கோன் *
தனியன்சேயன்தானொருவனாகிலும் தன்னடியார்குது
இனியன் * எந்தைஎம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. (அ)

பந்திருக்கும்மெல்விரலாள் பாவைபனிமலராள் *
வந்திருக்கும்மார்வன் நீலமேனிமணிவண்ணன் *
அந்தரத்தில்வாமும் வாணோர்நாயகனாயமைந்த *
இந்திரற்கும்தம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே, (ஈ)

௩௪ பேரியதிருமொழி—உ - ப. ௩ - தி. விற்பெருவிழவும்.

இண்டைகொண்டொண்டரேத்த எவ்வுள்கிடந்தானை *
வண்டுபாடும்பைம்புறவின் மங்கையர்கோன்கலியன் *
கொண்டசீரால்தண்தமிழ்செய்மலை ஈரைந்தும்வல்லார் *
அண்டமான் வது ஆணை அன்றேல் ஆள்வர் அமருலகே. (௧௦)

அடிவாவு:—காசையாடை தையலாள் முன் பந்தனைந்த பாலன் சோத்தம்
திருகள் முனிவன் பந்திருக்கும் இண்டை வில்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

௩ - ஆந் திருமொழி—விற்பெருவிழவும்.

திருவல்லிக்கேணி.

எழ்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிரந்தம். (தோடிராகம் - ஆதிதாளம்)

விற்பெருவிழவும்கஞ்சனும்மல்லும்
வேழமும்பாகனும்வீழ *
செற்றவன் தன்னை, புரமெரிசெய்த
சிவனுறு துயர்களைதேவை *
பற்றலர்வீயக்கோல்கையில்கொண்டு
பார்த்தன் தன்தேர்முன்வின்ருளை *
சுற்றவைபணியால்முடி துறந்தானைத்
திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. (௧)

வேதத்தைவேதத்தின் சுவைப்பயனை
விழுமியமுனிவர்விழுங்கும் *
கோதிலின்கனியைநந்தனார்களிறறைக்
சுவலயத்தோர்தொழுதேத்தும் *
ஆதியை அமுதை என்னையாளுடை
யப்பனை ஒபபவரில்லா
மாதர்கள்வாழும் * மாடமாமயிலைத்
திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. (௨)

வஞ்சனைசெய்யத்தாயுருவாகி
வந்தபேய் அலறிமண்சேர *
நஞ்சமர்முலைபூடுபயிர்செகவுண்ட
நாதனைத் தானவர்கூற்றை *

பெரியதிருமொழி—உ - ப. ஈ - தி. விற்பெருவிழவும்.

விஞ்சைவானவர்சாரணர்சித்தா

வியந்துதிசெய்யப்பெண்ணுருவாகி *

அஞ்சுவையமுதம்அன்று அளித்தானைத்

திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

(ஈ)

இந்திரனுக்கென்று ஆயர்கள் எடுத்த

எழில்விழவில்பழநடைசெய் *

மந்திரவிதியில்பூசனைபெறுது

மழைபொழிந்திடத்தளாந்து * ஆயா
எந்தம்மோடுஇனவாரிரைதளராமல்

எம்பெருமான் ! அருளென்ன *

அநதமில்வரையால்மழைதடுத்தானைத்

திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

(ச)

இன் துணைப்பதமத்து அலர்மகள் தனக்கும்

இன்பன் நற்புவிதனக்குஇறைவன் *

தன் துணை ஆயர் ஸ்ரீவைநப்பின்னை

தனக்குஇறை மற்றையோர்க்கெல்லாம்

வனதுணை * பஞ்சபாண்டவர்க்காகி

வாயுரைதூதுசென்றியங்கும்

† என் துணை * எந்தைதந்தைதம்மானைத்

திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

(ஊ)

அந்தகன்சிறுவன் அரசர் தமரசற்கிளையவன்

அணியிழையச்சென்று *

எந்தமக்குஉரிமைசெய்யெனத்தரியாது

எம்பெருமான் ! அருளென்ன *

‡ சந்தமல்குழலாளலக்கண் நூற்றுவர்தம்

பெண்டிருமளய்திநூலிழப்ப

இந்திரன்சிறுவன்தேர்முன்னின்றானைத்

திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

(க)

❧ பரதனும்தம்பிசத்தருக்கனனும்

இலக்குமனோடுமைதிலியும் *

இரவுநன்பகலும்துதிசெய்யநின்ற

இராவணந்தகனை எம்மானை *

† 'இன் துணை' என்பதும் பாடம். ‡ 'சந்தமர்' என்பதும் பாடம்.

௩௬ பேரியதிருமொழி—உ - ப னு - தி. விற்பெருவிழவும்.

குரவமேகமழம்குளிர் பொழி ஹடு
 குயிலொடுமயில்கள் நினறால் *
 இரனியின்கதிர்கள் துழைதலசெய்த நியாத்
 திருவல்லிககேணிக்கண்டேனே. (௭)

பள்ளியிலோ திவந்ததனசிறுவன்
 வாயிலொராயிரநாமம் *
 ஒள்ளியவாகிப்போத ஆங்கு அதனுக்கு
 ஒன்றுமோடொறுப்பிலனாகி *
 பிள்ளைபைசசி நிறெகுண்டு தூண்டிடைப்பப்
 பிறையெயிற்ப்றனல்விழிபேழ்வாய் *
 தெள்ளியசிங்கமாகியதேவைத்
 திருவல்லிககேணிக்கண்டேனே. (௮)

மீனமர்பொய்கைநாள் மலர்கொய்வான்
 வேட்கையினோடுசென நிழிந்த *
 கானமர்வேழம்கைபெடுத்தலறக்
 கரா அதன்காலினைக்கதுவ *
 ஆனையின் துயரம் தீரப்புள்ளூர்நது
 சென்றுநின்று ஆழிதொட்டானை *
 தேனமர்சோலைமாடமாமயிலைத்
 திருவல்லிககேணிக்கண்டேனே. (௯)

மனனுதண்பொழி லுமவா னியும்மதினும்
 மாடமாளிகையுமமண்டபமும் *
 தென்னன் தொண்டையாகோனசெய்தநல்மயிலைத்
 திருவல்லிககேணிநின்றானை *
 கன்னிநலமாடமங்கையர்தலைவன்
 காமருசீர்க்கலிகன்றி *
 சொன்ன சொல்மலைபத்துடன் வல்லார்
 சுகமினிதாள்வரவா னுலகே. (௧௦)

அடிவரவு:—வில் வேதத்தை வஞ்சனை இந்திரனுக்கு இந்துனை
 அந்தகன் பாதன் பள்ளியில் மீனமர் மன்னு அன்றாயர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருமொழி—அன்றாயர்.

திருநீர்மலை.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம். (கல்யாணபாகம் - ஆத்தாளம்.)

அன்றாயர்குலக்கொடியோடு

அணிமாமலர்மங்கையொடு அன்பளி * அவுணர்க்கு

என்தானும் இரக்கமிலாதவனுக்கு

உறையுமிடமாவது * இரும்பொழிலுக்கு

நன்றயுபுனல்நற்றயூர் திருவாலிகுடநதை

தடம்திகழ்கோவலநகர் *

நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான் நடந்தாற்கு இடம்

மாமலையாவது நீர்மலையே

(க)

காண்டாவனமென்பது ஓர்காடு

அமரர்க்கரையன்னது கண்டவன்நிற்க * முனே

முண்டாரமுண்ணமுனிந்ததுவும் அதுவன்றியும்

முன்னுலகம்பொறைதீர்த்தது

ஆண்டான் * அவுணனவன்மார்பகலம்

உகிரால்வகிராகமுனிந்து * அரியாய்

நீண்டான் குறளாகிநிமிர்ந்தவனுக்கு இடம்

மாமலையாவது நீர்மலையே.

(உ)

அலமன்னுமடல்சரிசங்க † மெடுதது

அடலாழியினல் அணியாருருவின் *

புலமன்னுவடம்புண்கொங்கையினுள்

பொறைதீரமுனள் அடுவாளமரில் *

பலமன்னர்படச்சுடராழியினைப்

பகலோன்மறையப்பணிகொண்டு * அணிசேர்

நிலமன்னனுமாய் உலகாண்டவனுக்கு இடம்

மாமலையாவது நீர்மலையே.

(௩)

தாங்காததொராளரியாய் அவுணன்தனை

விடமுனிந்து, அவனாலமரும் *

பூங்கோதையர்பொங்கெரிமூழ்கவிளைத்து

அதுவன்றியும் வென்றிகொள்வாளமரில் *

† 'அடுத்து' என்பதும் பாடம்.

ந.அ பெரியதிருமொழி—உ - ப. ச - தி. அன்றியார்.

பாங்காகமுன்னுவரொடு அன்பளவிப்
பதிற்றைநதிரட்டிப் படைவேந்தர்பட *
நீங்காச்செருவிலநிறைகாத்வனுக்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே

(ச)

மாலும்கடலாரமலைக்குவடிப்டி அணைகட்டி
வரம்புருவ * மதிசோ
கோலமதிளாயிலங்கைகெடப் படை
தொட்டுஒருகாலஅமரிலதிர *
காலமிதுவென்று அயன்வாளியினால்
கதிர்நீள்முடிபத்துமஅறுத்தமரும் *
நீலமுதலவண்ணனெமக்கிறைவற்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே.

(ரு)

பாராருலகுமபனிமாலவரையும்
கடலும்கடரும்இலையுண்டும் * எனக்கு
ஆராதெனநின்றவன்எம்மெருமான்
அலைநீருலகுக்குஅரசாகிய * அப்
பேராணைமுனிந்தமுனிக்கரையன்
பிறரில்லைதனக்கெனும்எல்லையினான் *
நீரார்பேரான்நெடுமாலவனுக்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே.

(சு)

புகராருருவாகிமுனிந்தவனைப்
புகழ்விட்டமுனிந்தது, உயிருண்டு * அசுரன்
நகராயினபாழ்படநாமமெறிந்தது அதுவன்றியும்
வெண்ணிற்கொள்வாளவுணன் *
பகராதவனாயிரநாமம் அடிப்
பணியாதவனை, பணியால்அமரில் *
நிகராயவன்நெஞ்சிடநதான்வனுக்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே.

(எ)

பிச்சச்சிற்றுபிலிபிடித்துஉலகில்
பிணந்தின்மடவாரவர்போல் * அங்கனே
அச்சமிலர்நாணிலராதன்மையால்
அவர்செய்கைவெறுத்து அணிமாமலர் தூய் *

நீலமுதலவண்ணனெமக்கிறைவர்க்கிடம்' என்றும்வழங்குவார்.

நச்சிநமனார் அடையாமைநமக் கருள்செய்யென

உள்குழைந்து, ஆர்வமொடு *

நிச்சம்நினைவார்க்கருள் செய்யுமவற்குஇடம்

மாமலையாவதுநீர்மலையே.

(அ)

பேசுமளவன்றுஇதுவம்மின்னமர்¹

பிறர்கேட்பதன்முன், பணிவார்வினைகள் *

நாசமதுசெய்திடுமாதன்மையால்

அதுவேநமதுஉய்விடம், நாள்மலர்மேல *

வாசமணிவண்டறைபம்புறவில்

மனமைநதொடுநைந்துழல்வாரா * மதியில்

நீசரவாசென்றடையாதவனுக்குஇடம்

மாமலையாவதுநீர்மலையே.

(க)

❧ நெடுமாலவன்மேவியநீர்மலைமேல்

நிலவும்புகழ்மங்கையர்கோன் * அமரில

கடமாகளியாலைவல்லான் கலிய

னெவிசெய்தமிழ்மலைவல்லார்க்கு * உடனே

விடுமால்வினைவேண்டிடில் மேலுலகும்

எளிதாயிடும்; அன்றிஇலங்கொலிசேர் *

கொடுமாகடல்வையநம்ஆண்டு மதிக்க

குடைமன்னவராய் அடிகூடுவரே

(கௌ)

அடிவரவு: —அன்றாயர் காண்டா அலம தாககாது மாலும பார் புகர்
பிசசம் பேசம் நெடுமால் பாராயது.

தீருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சுரணம்.

ரு - ஆந் திருமொழி - பாராயது.

திருக்கடல்மல்லை. (க)

என்றீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம் (கல்யாணராகம்-ஆதிதாளம்.)

❧ பாராயதுஉண்டுமிழ்ந்தபவளத்தூணைப்

படுகடலிலமுதத்தைப்பரிவாய்மீண்ட

சீரானை * எம்மானைத்தொண்டர்தங்கள்

சின்தையுள்ளே முனைத்தெழுந்ததீங்கரும்பினை *

போராணைக்கொம்பொசித்தபோரேற்றினைப்

புணர்மருதமிறநடந்தபொற்குன்றினை *

காரணையிடர்கடிந்தகற்பகத்தைக்

கண்டதுநான்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே.

(க)

புண்டவத்தம்பிறர்க்கடைநதுதொண்டுபட்டுப்

பொய்ந்நூலைமெய்நநூலென்றென்றுமோதி

மாண்டு * அவத்தம்போகாதேவம்மின் எந்தை

என்வணங்கப்படுவாணை * கணங்களைத்தும்

† நீண்டவத்தைக்கருமுகிலைம்மாந்தன்னை

நின்றழூர்நித்திலத்தை, தொத்தார்சோலை *

காண்டவத்தைக்கனலெரிவாய்ப்பெய்வித்தானைக்

கண்டதுநான்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே

(உ)

உடம்புருவில்புன்றென்றாய்முர்த்திவேராய்

உலகூய்நின்றானை * ஆன்றுபேய்ச்சி

விடம்பருகுவித்தகனைக் கன்றுமேய்த்து

விளையாடவல்லானை, வரைமீகரனில் *

தடம்பருகுகருமுகிலைத்தஞ்சைக்கோயில்

தவநெறிக்குலாற்பெருநெறியை, வையம்காக்கும் *

கடும்பரிமேல்கற்கியைநான்கண்டுகொண்டேன்

கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே.

(ங)

பேய்த்தாயைமுலையுண்டபிள்ளைதன்னைப்

பிணைமருப்பிற்கருங்களிற்றை, பிணைமானநோக்கின் *

ஆய்த்தாயர்தயிர்வெண்ணெயமர்ந்தகோவை

அந்தணர்தம்அமுதத்தை, குரவைமுன்னே

கோத்தானை * குடமாகூத்தன்தன்னைக்

கோகுலங்கள் தளராமல்குன்றமேந்திக்

காத்தானை * எம்மானைக் கண்டுகொண்டேன்

கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே.

(ச)

பாய்ந்தானைத்திரிசகடம்பாறிவீழப்

பாலகனையூலையில்பள்ளியின்ப

மேய்ந்தானை * இலங்கொளிசேர்மணிக்குன்றன்ன

சுரிரண்டுமால்வரைத்தோளெம்மான் தன்னை *

† 'நீண்ட அத்தக்கருமுகிலை அம்மாந்தன்னை' என்பதும் பாடம்.

தோய்ந்தாணைநிலமகளதோளது திறமெசனறு அப
பொய்யறைவாய்ப்புகப்பெய்தமல்லர்மங்கக்
காய்ந்தாணை * எம்மாணைக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே.

(௫)

கிடந்தாணைத்தடங்கடலுள் பணங்கள்மேலிக்
ஈளர்பொறியமறிதிரியஅதனின் பின்னே
படர்ந்தாணை * படுமதத்தகளிற்றின்கொம்பு
பறித்தாணைப் பாரிடத்தையிறுகேற
இடந்தாணை * வளைமருப்பின் ஏனமாகி,
இருநிலனும்பெருவிசம்பும்எய்தாவண்ணம்
கடந்தாணை * எம்மாணைக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே

(சு)

பேணைவலியரக்கர்மெவியஅன்று
பெருவரைத்தோளிறநெரித்து, அன்றுஅவுணர்கோணை *
பூணைகம்பிளவெடுத்தபோர்வல்லோணைப்
பொருகடலுள்துயிலமர்ந்தபுள்ளுர்தியை *
ஊணைகப்பேய்முலைஞ்சுஉண்டான் தன்னை
உள்ளுவாருள்ளத்தேஉறைகின்றனை *
காணுதுதிரிதருவேன்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே.

(எ)

பெண்ணைஇன்னமுதம்வஞ்சித்தாணைப்
பிறையெயிற்றன்றடலரியாய்ப்பெருகிணை *
தண்ணூர்ந்தவார்புனல்சூழ்மெய்யமென்னும்
தடவரைமேல்கிடந்தாணை, பணங்கள்மேலி *
எண்ணுணைஎண்ணிறந்தபுகழிணை
இலங்கொளிரசேர்அரவிந்தம்போன்றுநீண்ட
கண்ணுணை * கண்ணுரக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே.

(அ)

தொண்டாயார்தாம்பரவும்அடியிணைப்
படி கடந்ததாளாளற்குஆளாய்தய்தல்
விண்டாணை * தென்னிலங்கையரக்கர்வேந்தை
விலங்குண்ணவலங்கைவாய்ச்சரங்களாண்டு *

பண்டாயவேதங்கள்நான்கும்ஐந்து

வேள்விகளும் கேள்வியோடுஅங்கமாரும்
கண்டாணை * தொண்டனென்கண்டுகொண்டேன்

கடிபொழிலசூழுகடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. (க)

படநாகத்தனைக்கிடந்து அன்றுஅவுணர்கோண்ப

படவெகுண்டுமருதிடைபோய், பழனவேலி *

தடமாரந்தகடல்மல்லைத்தலசயனத்துத்

தாமரைக்கண்துயிலமர்ந்த † தலைவன்தன்னை *

கடமாரும்கருங்களிறுவலலான் வெல்போராக

கலிகன்றி ஒலிசெய்தஇன்பப்பாடல் *

திடமாகஇவையயந்துமைநதும்வல்லார்

திவினையமுதலரியவல்லார்தாமே. (க0)

அடிவரவு:—பாராயது பூண்டு உடம்பு பேய் பாய்ந்தானை கிடந்தானை

பேணாத பெண தொண்டாயார் படம்நண்ணாத.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி—நண்ணாத.

திருக்கடல்மல்லை. (உ)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா. (ஸஹாநாராகம் - ருபகதாளம்.)

நண்ணாத வாள்வுணரிடைப்புக்கு * வானவரைப்

பெண்ணாகி அமுதூட்டுமபெருமானார் * மருவினிய

தண்ணாரந்தகடல்மல்லைத் தலசயனத்துஉறைவாரை *

எண்ணாதேயிருப்பாரை இறைப்பொழுதும்எண்ணோமே. (சு)

பார்வண்ணமடமங்கை பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி *

நீர்வண்ணன்மார்வத்தில் இருக்கையைமுன்நினைந்து, அவனார் *

கார்வண்ணமுதுமுநரீகக் கடல்மல்லைத்தலசயனம் *

ஆரெண்ணுமநெஞ்சுடையார் அவாளம்மைஆள்வாரே. (உ)

ஏனத்தினுருவாகி நிலமங்கையெழில்லொண்டான் *

வானத்திலவர்முறையால மகிழ்நதேத்தி † வலங்கொள்ள *

கானத்தின் கடல்மல்லைத்தலசயனத்துஉறைகின்ற *

ஞானத்தினெளியுருவை நினைவார்என்னாயகரே. (ந)

† 'தலைவர்தம்மை' எனவும் பாடமொதுவர்.

† 'வரங்கொள்ள' என்பதும் பாடம்.

விண்டாரைவென்று ஆவினிலங்குண்ண * மெல்லியலார்
கொண்டாடுமல்லகலம் அழலேறவெஞ்சுரத்துக்
கண்டாரை * கடல்மலைத் தலசயனத்துஉறைவாரை *
கொண்டாடும்நெஞ்சுடையார் அவர் எங்கன்குலதெய்வமே. (௪)

பிச்சச்சிறுபீலிச் சமண்குண்டர்முதலாயோர் *
விச்சைக்கிறையெனனும் அவ்விறையைப்பணியாதே *
கச்சிக்கிடந்தவனார் கடல்மலைத்தலசயனம் *
நச்சித்தொழுவாரை நச்சுஎன்தனநல்நெஞ்சே ! (௫)

புலங்கொள்ளிதிக்குவையோடு புழைக்கைம்மாகறிற்றினமும் *
நலங்கொள்ளவமணிக்ஞவையும் சமந்துளங்கும்நான்றெஞ்சிந்து *
கலங்களியங்கும்மலைக் கடல்மலைத்தலசயனம் *
வலங்கொள்மனத்தாரவரை வலங்கொள்என்மடநெஞ்சே ! (௬)

பஞ்சிச்சிறுகுழையுருவாகி மருவாத
வஞ்சப்பெண்ணஞ்சுண்ட அண்ணல், முன்னண்ணுத *
கஞ்சைக்கிடந்தவனார் கடல்மலைத்தலசயனம் *
நெஞ்சில்தொழுவாரைத் தொழுவாய்என்னாய்நெஞ்சே ! (௭)

செழுநீர்மலர்க்கமலம் † திரையுநதுவன்பகட்டால் *
உழுநீர்வயலுழவருழப் பின்முன்பிழைத்தெழுந்த *
கழுநீர்கடிகமழும் கடல்மலைத்தலசயனம் *
தொழுநீர்மனத்தவரைத் தொழுவாய்என்னாய்நெஞ்சே ! (௮)

பிணங்களிடுகாடதனுள் நடமாடுபிஞ்ஞகேளுடி *
இணங்குதிருச்சக்கரத்து எம்பெருமானார்க்குஇடம் * விசும்பில்
கணங்களியங்கும்மலைக் கடல்மலைத்தலசயனம் *
வணங்கும்மனத்தாரவரை வணங்குஎன்தன்மடநெஞ்சே ! (௯)

கடிகமழும்நெடுமறுகில் கடல்மலைத்தலசயனத்து *
அடிகளடியேரினையும் அடியவர்கள்தம்அடியான் *
வடிகொள்ளெடுவேல்வலவன் கலிகன்றியொலிவல்லார் *
முடிகொள்ளெடுமன்னவர்தம் முதல்வர்முதலாவாரே. (௧௦)

அடிவரவு:—நண்ணுத பார் எனத்தின் விண்டாரை பிச்சம் புலம் பஞ்சி
செழுநீர் பிணங்கள் கடி திவனும்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆந் திருமொழி—திவனும்.

திருவிடவெந்தை.

[தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் ஆற்றமை கண்ட தாய்
இரங்கும் பாசரம்.]

எழகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவந்தம். (ஸாவேராகம் - ஆத்தாளம்.)

திவனும்வெண்மதிபோல்திருமுகத்தரிவை

செழுங்கடலமுதினில்பிறந்த

அவனும் * நின்னைத்திருப்பதும் அறிந்தும்

ஆகிலும் ஆசைவிடாளால் *

சுவனையங்கண்ணிகொல்லியம்பாவை

சொல்லுநின்றாள்நயந்திருந்த

இவள் * உன்மனத்தால்என்றினைத்திருந்தாய் ?

இடவெந்தைஎந்தைபிரானே !

(க)

துளம்படுமுறுவல்தோழியர்க்குஅருளாள்

துணைமுல்சாநதுகொண்டு அணியாள் *

குளம்படுசுவளைக்கண்ணினை எழுதாள்

கோலநல்மலாகுழற்கு அணியாள் *

வளம்படுமுந்நீர்வையம்முன்னாளந்த

மாலென்னும், மாலினமொழியாள் *

இளம்படியிவளுக்குஎன்றினைத்திருந்தாய் ?

இடவெந்தைஎந்தைபிரானே !

(உ)

சாந்தமும்பூணுமசந்தனக்குழம்பும்

தமுலைக்கு அணியி லுமதழலாம் *

போந்தவெண் திங்கள் கதிசுடமெலியும்

பொருகடல்புலம்பி லும்புலம்பும் *

மாந்தளிர்மேனிவண்ணமுமபொன்னும்

வளைகளும் இறைநில்லா * எனதன்

ஏந்திழையிவளுக்குஎன்றினைத்திருந்தாய் ?

இடவெந்தைஎந்தைபிரானே !

(ங)

ஊழியின்பெரிதால்நாழிகையென்னும்

ஒண்சுடர்துயின்றதாலென்னும் *

ஆழியும்புலம்பும் அன்றிலும் உறங்கா

தென்றலும் தீயினிற்கொடிதாம் *

தோழியோ ! என்னும் துணை முலை அரக்கும்
சொல்லுமின் என் செய்கேன் ? என்னும் *
வதனெயென்பொன்னுக்கு என் நினைந்திருந்தாய் ?

இடவெந்தை எந்தை பி ரானே !

(ச)

ஒதிலும் உன்பேரன் றிமற்றோதாள்
உருகும் நினைந்திருவுருநினைந்து *
காதன்மைபெரிது கையறவுடையள்
கயல்நெடுங்கண் துயில்மறந்தாள் *
பேதையேன்பேதையிள்ளைமைபெரிது
தெள்ளியள்வள்ளி துண்மருங்குல் *
வதலர்முன்னு என் நினைந்திருந்தாய் ?

இடவெந்தை எந்தை பி ரானே.

(ரு)

தன்குடிக்கு வது மதக்கவாநினை யாள்
தடங்கடல்துடங்கெயிலிலங்கை *
வன்குடிமடங்கவாளமர் தொலைத்த
வார்த்தைகேட்டு இன்புறுமமயங்கும *
மின்கொடியிருங்குலசுருங்கமேல்நெருங்கி
மென்முலைபொன்பயந்திருந்த *
என்கொடியிவளுக்கு என் நினைந்திருந்தாய் ?

இடவெந்தை எந்தை பி ரானே !

(சு)

உளங்கனிந்திருக்கும் உன்னையே பிதற்றும்
உனக்கன்றி எனக்கு அன்பொன்றிலளால் *
வளங்கனிபொழில்சூழ்மாலிருஞ்சோலை
மாயனே ! என்றுவாய்வெருவும் *
களங்கனிமுறுவல்காரிகைபெரிது
கவலையோடு அவலம்சேர்ந்திருந்த *
இளங்கனியிவளுக்கு என் நினைந்திருந்தாய் ?

இடவெந்தை எந்தை பி ரானே !

(எ)

அலங்கெழுதடக்கை ஆயன்வாயாம்பற்கு
அழியுமால் என்னுள்ளம்என்னும் *
புலங்கெழுபொருநீர்ப்புட்குழிபாடும்
போதுமோநீர்மலைக்கு ? என்னும் *

குலங்கெழுமுகொல்லிகோமளவல்லி

கொடியிடைநெடுமழைக்கண்ணி *

இலங்கெழில்தோளிக் குளன்னினைந்திருந்தாய் ?

இடவெந்தைஎந்தைபிரானே !

(அ)

பொன்குலாம்பயலைபூத்தனமென்தோள்

பொருகயற்கண் துயில்மறந்தாள் *

அன்பினுல்தன்மேல் ஆதரம்பெரிது

† இவ்வணங்கினுக்கு உற்றநோய் அறியேன் *

மின்குலாமருகுகுல்கருங்கமேல்நெருங்கி .

வீங்கியவனமுலைபாளுககு *

என்கொலாம்? குறிப்பில்என்னினைந்திருந்தாய் ?

இடவெந்தைஎந்தைபிரானே !

(ஆ)

அன்னமும்மீனும்ஆமையும்அரியும்

ஆயஎம்மாயனே ! அருளாய் *

என்னும்இன்தொண்டர்க்குஇன்னருள்புரியும்

இடவெந்தைஎந்தைபிரானே *

மன்னுமாமாடமங்கையர்தலைவன்

மானவேல்கலியன்வாயொலிகள் *

பன்னியபனுவல்பாடுவார் நாளும்

பழவினைபற்றறுப்பாரே.

(க)

அடிவாவு—திவளும் துளம் சாந்தம் ஊழியில் ஒதிலும் தன் உளம் அலம்
பொன் அன்னம் திரிபுரம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருமொழி—திரிபுரம்.

திருவட்டபுயகரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (தரீப்பாரீராகம் - நுபகதாளம்.)

திரிபுரம்மூன்றுஎரித்தானும்

மற்றைமலர்மிசைமேல்அயனும்பியப்ப *

முரிதிரைமாகடல்பால்முழங்கி

மூவுலகும்முறையால்வணங்க *

† 'என்னணங்கினுக்கு' என்றும் பாடம்.

எரியனகேசரவாளெயிற்றோடு

இரணியனாகம்இரண்டுசூற *
அரியிருவாம்இவரர்கொல்? என்ன

அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

(க)

வெந்திறல்வீரரில்வீரரொப்பார்

வேதமுரைத்துஇமையோர்வணங்கும் *

செந்தமிழ்பாடுவார் தாம்வணங்கும்

தேவரிவர்கொல்? தெரிக்கமாட்டேன் *

வந்துகுறளுருவாய்நிமிர்ந்து

மாவலிவேள்வியில்மண்ணளந்த *

அந்தணர்போன்றுஇவரர்கொல்? என்ன

அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

(உ)

செம்பொனிலங்குவலங்கைவாளி

திண்கிலைதண்டொடுசங்கம்ஒள்வாள் *

உப்பரிருசுடராழியோடு

கேடகம்ஒண்மலர்பற்றிஎற்றே! *

வெம்புசினத்துஅடல்வேழம்வீழ

வெண்மருப்பொன்றுபறித்து * இருண்ட

அம்புதம்போன்றுஇவரர்கொல்? என்ன

அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

(ங)

மஞ்சயர்மாமணிகுன்றமளந்தி

மாமழைகாத்துஒருமாயவார்னை

அஞ்ச * அதன்மருப் + பன்றுவாங்கும்

ஆயர்கொல்? மாயம்அறியமாட்டேன் *

வெஞ்சுடராழியும்சங்கும்ஏந்தி

வேதம்முன்ஓதுவாரீதிவானத்து *

அஞ்சுடர்போன்றுஇவரர்கொல்? என்ன

அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

(ச)

கலைகளும்வேதமும்நீதிநூலும்

கற்பமும்சொற்பொருள் தானும் * மற்றை

நிலைகளும்வானவர்க்கும்பிறர்க்கும்

நீர்மையினால்அருள்செய்து * நீண்ட

சுஅ பெரியதிருமொழி—உ - ப. அ - தி. திரிபுரம்.

மலைகளும்மாமணியும் மலர்மேல்
மங்கையும்சங்கமும்தங்குகின்ற *
அலைநடல்போன்றுஇவரர்கொல்? என்ன
அட்டபுகரத்தேனென்றாரே.

(ரு)

எங்ஙனுமநாம்இவர்வண்ணம்எண்ணில்
ஏதும்அறிகிலம், ஏந்திழையார் *
சங்கும்மனமும்நிறைவும்எல்லாம
தம்மனவாகப்புகுந்து * தாமும்
பொங்குகருங்கடல்பூவைகாயா
போதவிழ்நீலமபுனைந்தோகம் *
அங்ஙனம்போன்றுஇவரர்கொல்? என்ன
அட்டபுகரத்தேனென்றாரே.

(சு)

முழுசிவண்டாடியதண்டுபூரின்
மொய்ம்மலர்க்கண்ணியும் மேனியஞ்சார்
திழுசியகோலம்இருந்தவாறும்
எங்ஙனம்சொல்லுகேன்? ஒவிறல்லார் *
எழுதியதாமரையன்னகண்ணும்
ஏந்தெழிலாகமும்தோளும்வாயும் *
அழகியதாம்இவரர்கொல்? என்ன
அட்டபுகரத்தேனென்றாரே.

(எ)

மேவிஎப்பாலும்விண்ணோர்வணங்க
வேதமுரைப்பர்முநநீர்மடந்தை
தேவி * அப்பால்அதிர்சங்கம்இப்பால்
சக்கரம் மற்றிவர்வண்ணம்எண்ணில் *
காவியொப்பார்சடலேயுமொப்பார்
கண்ணும்வடிவுநெடியராய் * என்
ஆவியொப்பார்இவரர்கொல்? என்ன
அட்டபுகரத்தேனென்றாரே.

(அ)

தஞ்சம்இவர்க்குஎன்வளையும்நில்லா
நெஞ்சமும்தம்மதேசுந்தித்தேற்கு *
வஞ்சிமருங்குநெருங்கநோக்கி
வாய்திறந்துஒன்றுபணித்ததுஉண்டு *

நஞ்சமுடைத்திவர்கோக்கும்நோக்கம்

நான்இவர்தம்மைஅறியமாட்டேன் *

அஞ்சவன்மற்றிவரர்கொல? என்ன

அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

(க)

மன்னவன் தொண்டையர்கோன்வணங்கும்

நீள்முடிமாலையிரமேகன் *

தன்வலி தன்புகழ்ஞநதகச்சி

அட்டபுயகரத்துஆதிதன்னை *

கன்னிநன்மாமதிள்மக்கைவேந்தன்

காமருசர்க்கலிகன்றி * குன்று

இன்னிசையால்சொன்னசெஞ்சொல்மலை

ஏத்தவல்லார்க்குஇடம்வைகுந்தமே.

(க0)

அடிவரவு:—திரிபுரம் வெந்திறல் செம்பொன் மஞ்ச கலைகளும் எவ்நிலம் முழுகி மேவி தஞ்சம் மன்னவன் சொல்லு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சுரணம்.

க - ஆந் திருமொழி—சொல்லு.

திருப்பரமேச்சுரவிண்ணகரம்.

எழுசீர்க்கழிநெடி லடியா சிரியவநுத்தம். (யழுகல்யணி ராகம்- நபகநாடம்)

சொல்லுவன் சொறபொருள் தானவையாப்ச

சுவைஊறுஒலிநாற்றமும்தோற்றமுமாய் *

நல்லரன் † நான்முகன்நரணனுக்குஇடந்தான

தடம்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி *

பல்லவன்வில்லவனென்றுஉலகில

பலராய்ப்பலவேந்தர்வணங்குகழல

பல்லவன் * மல்லையர்கோன்பணிந்த

பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

(க)

கார்மன்னுநீள்விசும்பும்கடலும்

கடரும்நிலனும்மலையும் * தன்உந்தித்

தார்மன்னுதாமரைக்கண்ணனிடம்

தடமாமதிள்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி *

† 'நாரணன்நான்முகனுக்கு' என்றும் பாடம்.

தேர்மன்னுதென்னவனைமுனையில்செருவில்

திறல்வாட்டியதிண்சிலையோன் *

பார்மன்னுபல்லவர்கோன்பணிந்த

பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

(உ)

உரந்தருமெல்லனைப்பள்ளிகொண்டான்

ஒருகால்முன்னம்மாவுருவாய்க்கடலுள் *

வரந்தருமாமணிவண்ணனிடம்

மணிமாடங்கள்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி *

நிரந்தவர்மண்ணையில்புண்ணுகர்வேல்

நெடுவாயிலுகச்செருவில்முனநாள் *

பரந்தவன்பல்லவர்கோன்பணிந்த

பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

(ங)

அண்டமும்என்திசையும்நிலனும்

அலைநீரொடுவான்எரிகால்முதலா

உண்டவன் * எந்தைபிரானதுஇடம்

ஒளிமாடங்கள்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி *

விண்டவர்இண்டைக்குழாமுடனே

விரைந்தார்இரியச்செருவில்முனிந்து *

பண்டுஒருகால்வனைத்தான்பணிந்த

பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

(ச)

தூம்புடைத்திண்கைவன்தாள் களிற்றின்

துயர்தீர்த்து, அரவம்வெருவ * முனநாள்

பூம்புனல்பொய்கைபுக்கானவனுக்குஇடந்தான்

தடம்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி *

தேம்பொழில்குன்றெயில்தென்னவனைத்

ஃ திசைப்பச்செருமேல்வியந்துஅன்றுசென்ற *

பாம்புடைப்பல்லவர்கோன்பணிந்த

பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

(ரு)

திண்படைக்கோளரியின்உருவாய்த்

திறலோனகலம்செருவில்முனநாள் *

புண்படப்போழ்ந்தபிரானதுஇடம்

பொருமாடங்கள்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி *

ஃ 'திணைப்ப' எனவும் ஒதுவர்.

வெண்குடைநீழல்செங்கோலநடப்ப

விடைவெல்கொடிவேற்படைமுன்உயர்த்த *

பண்புடைப்பல்லவர்கோன்பணிந்த

பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

(௬)

இலக்யநீள்முடிமாவலிதன்பெருவேள்வியில்

மாணுருவாய், முனநாள் *

சலமொடுமாநிலங்கொண்டவனுக்குஇடந்தான்

தடம்குழந்துஅழகாயகச்சி *

உலகுடைமன்னவன் தென்னவனைக்

கன்னிமாமதிள் சூழ்கருவூர்வெருவ *

பல்படைசாயவென்றான்பணிந்த

பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

(௭)

குடைத்திறல்மன்னவனாய் ஒருகால்

குரங்கைப்படையா, * மலையால்கடலை

யடைத்தவன்எந்தைபிரானதுஇடம்

மணிமாடங்கள்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி *

விடைத்திறல்வில்லவன்நென்மெலியில்

வெருவச்செருவேல்வலங்கைப்பிடித்த *

படைத்திறல்பல்லவர்கோன்பணிந்த

பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

(௮)

பிறையுடைவாறுதல்பின்னைதிறுது முன்னே

ஒருகால்செருவில்உருமின் *

மறையுடைமால்விடையேழடர்த்தாற்குஇடந்தான்

தடம்குழந்துஅழகாயகச்சி *

கறையுடைவாள்மறமன்னர்கெடக

கடல்போல்முழங்கும்குரல்கடுவாய் *

பறையுடைப்பல்லவர்கோன்பணிந்த

பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

(௯)

பார்மன்னுதொல்புகழ்ப்பல்லவர்கோன்பணிந்த

பரமேச்சுரவிண்ணகர்மேல் *

கார்மன்னுநீள்வயல்மங்கையர்தம்மலைவன்

சுலிகன்நிகுன்றாதுஉரைத்த *

௫௨ பேரியதிருமொழி—உ - ப க௦ - தி. மஞ்சாடு.

சீமன்னுசெந்தமிழ்மலைவல்லார்

திருமாமகள்தன் அருளால் * உலகில்

தேர்மன்னராய்ஒலிமாகடல்குழம்

செழுநீருலகாண்டுதிகழ்வர்களே.

(க)

அடிவரவு:—சொல்லு கார் உரம் அண்டமும் தாம்பு தின் இலகிய குடை
பிறை பார் மஞ்சாடு.

நீருமங்கையாழ்வார் நீருவடிகளே சரணம்.

க௦ - ஆந் திருமொழி—மஞ்சாடு.

திருக்கோவலூர்.

எண்கீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிரந்தம். (ஆராராகம் - ஆதிதாளம்.)

மஞ்சாடுவரையேழும்கடல்களேழும்

வானகமும்மண்ணகமும்மற்றுமெல்லாம் *

எஞ்சாமல்வயிற்றடக்கி ஆலின்மேல் ஓரிளந்தளிரில்

கண்வளர்ந்தகசன்தன்னை *

துஞ்சாரீர்வளம்சுரக்கும்பெண்ணைத்தென்பால்

தூயநான்மறைபாளர்சோமுச்செய்ய *

செஞ்சாலினிளவையலுந்திகழ்ந்துதோன்றும்

திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்றானே.

(க)

கொந்தலர்ந்தறந்துழாய்சாரதம்தூபம்

தீபம்கொண்டு அமரர்தொழப்பணங்கொள்பாம்பில் *

சந்தணிமென்முலைமலரான் தரணிமங்கை

தாமிருவர் அடிவரும்தன்மையானை *

வந்தனைசெய்து இசையேழ் ஆறங்கம் ஐந்து

வளர்வேள்விரான்மறைகள்முன்றுதியும் *

சிற்தனைசெய்து இருபொழுதுமொன்றும் செல்வத்

திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்றானே.

(உ)

கொழுந்தலரும்மலர்ச்சோலைக்குழாங்கொள்பொய்கைக்

கொள்முதலைவாளெயிற்றுக்கொண்டற்குளங்கி *

அமுந்தியமாகளிற்றினுக்கு அன்று ஆழியேந்தி

அந்தரம்மேவரத்தோன்றி அருள்செய்தானை *

எழுந்தமலர்க்கருளீலம் இருந்தில்காட்ட

இரும்புண்ணைமுத்தரும்பிச்செம்பொன்காட்ட *
செழுந்தடரீர்க்கமலம் தீவிக்கைபோல்காட்டும்
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே.

(௩)

தாங்கரும்போர்மாலிபடப்பறவையுந்து

தராதலத்தோர்குறைமுடித்ததன்மையானே *
ஆங்குஅரும்பிக்கண்ணீர்சோர்ந்து அன்புகூரும்
அடியவர்கட்குஆரமுதமானுதன்னை *
கோங்கரும்புகூர்புண்ணைகுரவார்சோலைக்
குழாவரிவண்டுஇசைபாடும்பாடல்கேட்டு *
திங்கரும்புகண்வளரும்புகழனிசூழ்ந்த
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே.

(௪)

கறைவளர்வேல்கரன்முதலாக்கவந்தன்வாலி

கணையொன்றினுல்மடியஇலங்கைதன்னுள் *
பிறையெயிற்புறவாளரக்கர்சேனையெல்லாம்
பெருந்தகையோடுஉடன் துணித்தபெம்மான்தன்னை *
மறைவளரப்புகழ்வளரமாடந்தோறும்
மண்டபமொண்தொளியினைத்தும்வாரமோத *
சிறையினைந்தபொழிலினைந்ததென்றல்விசும்
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே

(௫)

உறியாரந்தருவெண்ணெய்ஒளியால்சென்று அங்கு

உண்டானைக்கண்டுஆய்ச்சிடரலோடுஆர்சக *
தறியாரந்தகருங்களிதேபோலரின்று
தடங்கண்கள்பனிமல்கும்தன்மையானே *
வெறியாரந்தமலர்மகள்நாமங்கைபோடு
வியன்கலைஎன்தோளினுள்விளங்கு * செல்வச்
செறியாரந்தமணிமாடத்திகழ்ந்துதோன்றும்
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே.

(௬)

இருங்கைம்மாகரிமுனிந்துபரியைக்கீழி

இனவடைகளேமுடர்த்துமருதம்சாய்த்து *
வரும்சகடம்இறஉதைத்துமல்லையட்டு
வஞ்சம்செய்கஞ்சனுக்குநஞ்சானை *

கருங்கமுகுபசும்பாளைவெண்முத்துநன்று
காயெல்லாம்மாகதமாய்ப்பவளம்காட்ட *
செருந்திமிகமொட்டல்த் தும்தேன்கொள்சோலைத்
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே. (எ)

பாரேறுபெரும்பாரம்நீர்ப் பண்டு
பாரதத்துத்தூதியங்கி * பார்த்தன்செல்வத்
தேரேறுசாரதியாய்எதிர்த்தார்சேனை
செருக்களத்துத்திறலழியச்செற்றான் தன்னை *
போரேறென்றுடையானும்அளகைக்கோனும்
புரந்தரனும்நான்முகனும்பொருந்துமஊர்பேரல் *
சீரேறுமறையாளர்நிறைந்த செல்வத்
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே. (அ)

தூவடிவின்பார்மகள்பூமங்கையோடு
சுடராழிசங்குஇருபால்பொலிந்துதோன்ற *
காவடிவின்கற்பகமேபோலநின்று
கலந்தவர்கட்குஅருள்புரியும்கருத்தினுனை *
சேவடிக்கைதிருவாய்கண்சிவந்தஆடை
செம்பொன்செய்திருவுருவமா னுன்தன்னை *
தீவடிவின்சிவனயனேபோல்வார்மன்னு
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே. (க)

வாரணம்கொள்இடர்கடிந்தமாலை நீல
மரதகத்தைமழைமுகிலேபோல்வான் தன்னை *
சீரணங்குமறையாளர்நிறைந்த செல்வத்
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேனென்று *
வாரணங்குமுலைமடவார்மங்கைவேந்தன்
வாள் கலியனெனையையநதுமைந் துமவல்லார் *
காரணங்களால்உலகம்கலந்து அங்குஏத்தக்
கரந்துவங்கும்பரந்தாணைக்காண்பர்தாமே. (க௦)

அடிவரவு:—மஞ்சாடு கொந்து கொழுந்து தாங்கு கறை உறி இருங்கை பார்
தூவடிவின் வாரணம் இருந்தன்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே காரணம்.

மூன்றும்பத்து.

ஆந் திருமொழி—இருந்தண்மாநிலம்.

திருவயிந்திரபுரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (செஞ்சுருட்டி ராகம்—ஆதிதாளம்.)

இருந்தண்மாநிலம் ஏனமதாய
வளைமருட்டினில் † அகத்தொடுக்கி
கருந்தண்மாகடல்கண் துயின்றவனிடம்
கமலநன்மலர்த்தேறல்
அருந்தி * இன்னிசைமுரன்றெழும் அனிகுலம்பொதுளி
அம்பொழி லூடே
செருந்திரநால்மலர்சென்றணைநது உழிதரு
திருவயிந்திரபுரமே. (க)

பின்னும் ஆழியங்கையவன்
செய்யவளுறைதருதிருமார்பன் *
பன்னுநால்மறைப்பல்பொருளாடிய
பரமனிடம், வரைச்சாரல் *
பின்னும் மாதவிப்பநதலில்
பெடைவரப்பிலியவிழ்கமலத்து *
தென்னவென்றுவண்டு இன்னிசைமுதல்தரு
திருவயிந்திரபுரமே. (உ)

வையமேழும் உண்டு ஆலிலை
வைகியமாயவன் * அடியவர்க்கு
மெய்யனாகியதெய்வநாயகனிடம்
மெய்தருவரைச்சாரல் *
மொய்கொள்மாதவிசென்பகம்முயங்கிய
முல்லையங்கொடியாட *
செய்யதாமரைச்செழும்பணை திகழ்தரு
திருவயிந்திரபுரமே. (ங)

௫௬ பேரியதிருமொழி—ந - ப. க - தி. இருந்தண்மாநிலம்.

மாறுகொண்டு உடன் றெதிர்த்தவல்லவுணந்தன்

மார்பகம் இருபிளவா *

கூறுகொண்டு அவன்குலமகற்கு

இன்னருள்கொடுத்தவனிடம் : மிடைநது

சாறுகொண்டமென்கரும்பிளங்கழை

தகைவிகம்புறமணிநீழல் *

சேறுகொண்டதண்பழனமதெழில் திகழ்

திருவயிரந்திரபுரமே.

(ச)

ஆங்குமாவலிவேள் வியில் இரந்துசென்று

அகலிடம் அளந்து * ஆயர்

பூங்கொடிக்கு இனவிடைபொருதவனிடம்

பொன்மலர்திகழ் : வேங்கை

கோங்குசெண்பககொம்பினில்

குதிகொடுகுரக்கனம் இரைத்தோடி *

தேன்கலந்ததண்பலங்கனிதுகாதரு

திருவயிரந்திரபுரமே.

(நி)

காணுலாவியமடநதைதன்கொஞ்சொலின் திறத்து

இளங்கொடியோடும் :

காணுலாவியகருமுகுல்திருநிறத்தவனிடம்

கவினாரும் *

வாணுலாவியமதிதவழ்மாலவரை

மாமதிள் புடைசூழ *

தேனூலாவியசெழும்பொழில்தழுவிய

திருவயிரந்திரபுரமே.

(கூ)

மின்னின் துண்ணிடைமடக்கொடிகாரணம்

விலங்கலின் மிசை இலங்கை

மன்னன் * நீள் முடிபொடிசெய்தமைந்தன திடம்,

மணிவரைநீழல் *

ஆன்னமாமலரவிர்த்தத்தமளியில்

பெடையொடும் இனிதமர *

செந்நெலார் கவரிக்குலவீசு தண்

திருவயிரந்திரபுரமே.

(௭)

பேரியதிருமொழி—ந. - ப. க - தி. இருந்தண்மாநிலம். ௫௭

விரைகமழ்ந்தமென்கருங்குழல்காரணம்

வில்லிறுத்து, † அடல்மழைக்கு *

நிரைகலங்கிடவரைகுடையெடுத்தவன்

நிலவிய இடம், தடமார் *

வரைவளம்திகழ்ந்தகரிமருப்பொடு

மலைவளரகிலுந்தி *

திரைகொணர்ந்தனைசெழுந்திவயல்புகு

திருவயிந்திரபுரமே.

(அ)

வேல்கொள்கைத்தலத்து அரசர்வெம்போரினில்

விசபனுக்காய், மணித்தேர் *

கோல்கொள்கைத்தலத்துளந்தைபெம்மானிடம்

குலவுதண்வரைச்சாரல் *

காலகொள்கண்கொடிக்கையெழுக

கமுகிளம்பாளைகள் கமழ்சாரல் *

சேல்கள்பாய்தருசெழுந்திவயல்புகு

திருவயிந்திரபுரமே.

(க)

மூவராகியஒருவனை

மூவுலகுண்டெயிழ்ந்து அளந்தானை *

தேவர்தானவர்சென்றுசென்றிறைஞ்சாத

தண்திருவயிந்திரபுரத்து *

மேவுசோதியை வேல்வலவன

கலிகனறிவிரித்துரைத்த *

பாவுதண்தமிழ்பத்திவைபாடிடீ

பாவங்கள்பயிலாவே.

(க0)

அடிவரவு:—இருந்தண் மின்னும் வையம் மாறு ஆககு கூன் மின்னின்
விரை வேல் மூவர் ஊன்

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளோ சரணம்.

| 'அடல்மழைக்கு' என்பதும் பாடல்.

௨ - ஆந் திருமொழி—ஊன்வாட்.

திருச்சித்திரகூடம். (க)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (சங்கரப்பரணராகம் -

அடநாளம்.)

ஊன் வாட உண்ணுது உயிர்காவலிட்டு

உடலில்பிரியாப்புலனைந்தும்நொந்து *

தாம்வாடவாடத்தவம்செய்யவேண்டா

தமதா இமையோருலகாளகிற்பீர் !

காளுடமஞ்ஞைக்கணமாட மாடே

கயலாகொனீர்ப்பழனம்புடைபோய் *

தேனாடமாடக்கொடியாடு தில்லைத்

திருச்சித்திரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே.

(க)

காயோடுநீடுகனியுண்டு, வீசு

கடுங்கால்நகர்ந்து, நெடுங்காலம் * ஐந்து

தீயோடுநின்றதுதவம்செய்யவேண்டா

திருமார்பனைச்சிந்தையுள்வைத்துமென்பீர் ! *

வாயோதுவேதம்மலிகின்றதொல்சீர்

மறையாளர்நானும்முறையால்வளர்த்த *

தீயோங்கவோங்கப்புகழோங்கு தில்லைத்

திருச்சித்திரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே.

(உ)

வெம்பும்கினத்துப்புனக்கேழுல்லான்றாய்

விரிநீர்முதுவெள்ளம்உள்புக்கழுந்த *

வம்புண்பொழில்குழலகன்றெடுத்தான்

அடிப்போது அணைவான்விருப்போடுஇருப்பீர் ! *

பைம்பொன்னும்முத்துமமணியும்கொணர்ந்து

படைமன்னவன்பல்லவர்கோன்பணிந்த *

செம்பொன்மணிமாடங்கள்சூழ்ந்த, தில்லைத்

திருச்சித்திரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே.

(ஈ)

அருமாங்லம்அன்று அளபபான்குறளாய்

அவுணன்பெருவேள்வியில்சென்றிரந்த *

பெருமான் திருநாமம்பிதற்றி நுந்தம்

பிறவித்துயர்நீங்குதுமென்னகிற்பீர் ! *

கருமாகடலுள்கிடந்தான் உவந்து

கவைநா ஆரவினனைப்பள்ளியின்மேல் *

திருமால்திருமங்கையொடாடு தில்லைத்

திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே.

(ச)

கோமங்கவங்கக்கடல்வையம்உய்யக

குலமன்னரங்கம்மழுவித்துணிய *

தாம்அங்குஅமுருள்படைதொட்ட வென்றித்

தவமாமுனியைத்தமக்காக்ககிற்பீர் ! *

பூமங்கைதங்கிப்புலமங்கைமன்னிப்

புகழ்மங்கைஎங்கும்புகழ் * புகழ்சேர்

சேமம்கொள்பைம்பூம்பொழில்சூழ்ந்த தில்லைத்

திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே.

(சு)

நெய்வாயமுலம்புதூர்து முந்நீர்

துணியப்பணிகொண்டுஅணியார்த்து \ இலங்கு

மையார்மணியண்ணைஎண்ணி தூதம்

மனத்தேஇருததும்படிவாழவல்லீர் ! \

அவ்வாய்இளமங்கையர்பேசவும்தான்

அருமாமறையந்தணர்சிந்தைபுக *

செவ்வாய்க்களிரான்மறைபாடு தில்லைத்

திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே.

(க)

மௌவல்குழலாய்ச்சிமென்தோள்நயந்து

மகரம்சுழலச்சுழல்நீர்பயந்த \

தெய்வத்திருமாமலர்மங்கைதங்கு

திருமார்பீண்ச்சிந்தையுள்வைத்துமென்பீர் ! *

கௌவைக்களிற்றின்மருப்பும் பொருப்பில்

கமழ்சந்நும்தந்திரிவாவலங்கொள் *

தெய்வப்புனல்கூழ்ந்துஅழகாய தில்லைத்

திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே.

(ங)

மாவாயினங்கம்மதியாதுகீறி

மழைமாழுதுகுன்றுஎடுத்து * ஆயர்தங்கள்

கோவாய்நிரைமேய்த்துஉலகுண்டமாயன்

குரைமாகழல்குடும்புநிறிப்புடைபீர் ! *

மூவாயிரம்நான்மறையாளர் காணும்

முறையால்வணங்கி, அணங்காயசோதி *

தேவாதிதேவன் திகழ்கின்ற தில்லைச்

திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே.

(அ)

செருநீலவேல்கண்மடவார்திறத்துச்

சினத்தோடுநின்றமுனத்தால்வளர்க்கும் *

அருநீலபாவம்அகலப் புகழ்சேர்

அமரர்க்கும்எய்தாதஅண்டத்துஇருப்பீர் ! *

பெருநீர்நிவாஉந்திமுத்தம்கொணர்ந்து

எங்கும்வித்துமவயலுள்கயல்பாய்ந்துஉகை *

திருநீலம்நின்றதிகழ்கின்ற தில்லைத்

திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே.

(ஆ)

சீரார்பொழில்சூழ்ந்துஅழகாய தில்லைத்

திருச்சித்ரகூடத்துஉறைசெங்கண்டாலுக்கு *

ஆராதஉள்ளத்தவர்கேட்டுஉவப்ப

அலைநீருலகுக்குஅருளேபுரியும் *

காரார்புயற்கைக்கலிகன்றி குன்றுவொலிமலை

ஒரொன்பதோடுஒன் றும்வல்லார் *

பாராருலகம்அளந்தானடிக்கீழ்ப்

பலகாலம்நிற்கும்படிவாழ்வர்தாமே.

(க)

அடிவரவு—ஊன் காயோடு வெம்பும் அருமா கோமங்க நெய் மௌவல்
மாவாயின் செரு சீரார் வாட.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௩ - ஆந் திருமொழி—வாடமருதிடை.

திருச்சித்திரகூடம். (உ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம். (மோகநாகம், ஆத்தாளம்.)

வாடமருதிடைபோகி மல்லரைக்கொன்றுஒக்கவித்திட்டு *

ஆடல்நன்மாவுடைத்து ஆயராரிறைக்குஅன்றுஇடர்தீர்ப்பான் *

கடியமாமழைகாதத் கூத்தனெனவருகின்றான் *

செடியர்பூம்பொழில்தில்லைச் சித்திரகூடத்துள்ளாளே.

(க)

பேய்மகள்கொங்கைநஞ்சுண்ட பிள்ளைபரிசு இதுவென்றால் *
 மாநிலமாமகள் மாதர்கேள்வன் இவனென்றும் * வண்டுண்
 பூமகள்நாயகனென்றும் † புலக்கெழுமுகோவியர்பாடி *
 தேமலர் தூவவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (௨)

பண்டுஇவன்வெண்ணெயுண்டானென்று ஆய்ச்சியர்கூடி ‡ இழிப்ப *
 எண்திசையோரும்வணங்க இணைமருதுநெடந்திட்டு *
 அண்டரும்வானததவரும் ஆயிரநாமங்களோடு *
 திண்திறல்பாடவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (௩)

வளைக்கைநெடுங்கண்மடவார் ஆய்ச்சியர் அஞ்சி அழைப்ப *
 தளைத்தவிழ்தாமரைப்பொய்கைத் தண்தடம்புக்கு அண்டர்காண *
 முளைத்தஎயிறழல்நாகத்து உச்சியிலின்று அதுவாட *
 திளைத்தமர்செய்துவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (௪)

பருவக்கருமுகிலொத்து முத்துடைமாகடலொத்து *
 அருவித்திரள் திகழ்கின்ற ஆயிரம்பொன்மலையொத்து †
 உருவக்கருங்குழலாய்ச்சிதிறத்து இனமால்விடைசெற்று *
 தெருவில்திளைத்துவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (௫)

§ எய்யச்சிதைநகதுஇலங்கைமலங்க வருமழைகாப்பான் *
 உய்யப்பருவரைதாங்கி ஆரிரைகாத்தானென்று ஏத்தி *
 § வையத் § தெவரும்வணங்க அணக்கெழுமாமலைபோலே *
 தெய்வப்புள் ஏறிவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (௬)

ஆவார் இவைசெய்தறிவார் ? அஞ்சனமாமலைபோலே *
 மேவுகினைத்து அடல்வேழம் விழமுனிந்த * அழகாய
 காவியலர்நெடுங்கண்ணார் கைதொழுவீதிவருவான் *
 தேவர்வணங்குதண்தில்லை சித்திரகூடத்துள்ளானே. (௭)

பொங்கி அமரிலொருகால் பொன்பெயரோனைவெருவ *
 அங்கு அவனாகம் அனோந்திட்டு ஆயிரநோள் எழுந்தாட *
 பைங்கணிர ண்டுளரிகான்ற நீண்டஎயிற்றெடுபேழ்வாய் *
 சிங்கவருவின்வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே (௮)

கருமுகில்போல்வது ஓர்மேனி, கையன ஆழியும்சங்கும் *
 பெருவிறல்வானவர்குழ ஏழுலகும் தொழுதேத்த *
 ஒருமகள் ஆயர்மடந்தை ஒருத்திரிலமகள் * மற்றைத்
 திருமகளோடும்வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (௯)

† 'பொலன்கெழு' என்றும்பாடம். ‡ 'அழைப்ப' என்றுசிலர். § 'வையத் தவரும்' என்பதும்சிலர்பாடம். § 'தேவரும்' என்பது அரும்பதத்துக்குப்பாடம்

௬௨ பெரியதிருமொழி—ந - ப ச - தி. ஒருகுறளாய்.

தேனமர்பூம்பொழில் தில்லைச்சித்திரகூடம்அமர்ந்த *
வானவர்தங்கள்பிராணை மங்கையர்கோன் † மருவார் *
ஊனமர்வேல்கலிகன் றி ஒண்தமிழ்ஒன்பதாடொன்றும் *
தானிவைகற்றுவல்லார்மேல் ‡ சாராதினைதானே. (க௦)

அடிவரவு:—வாட பேய் பண்டு வளை பருவம் எய்ய ஆவர் பொங்கி கருமுகில்
தேனமர் ஒருகுறள்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சுரணம்.

ச - ஆந் திருமொழி—ஒருகுறளாய்.

திருக்காழிச்சீராமவிண்ணகரம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (பியாகடைராகம் - நுப்கதாளம்.)

ஒருகுறளாய்இருநிலம்மூவடிமண்வேண்டி
உலகனைத்துமஈரடியாலொடுக்கி * ஒன்றும்
தருகவெனாவலிபைச்சிறையில்வைத்த
தாடாளன்தாளணைவீர் ! * தக்ககீர்த்தி
அருமறையின்திரள்நான்கும்வேள்வியைந்நும்
அங்கங்களவையாறும்இசைகளேமும் *
தெருவில்மலிவிழாவளமும்சிறக்கும் காழிச
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே. (க)

நான்முகன்நாள் ஓ மிகைத்தருக்கைஇருக்குவாய்மை
நலமிகுசீர்உரோமசனாள் ஐ நவிறி * நக்கன்
ஊன்முகமார் தலையோட்டுண்ஒழித்தஎந்தை
ஒளிமலர்ச்சேவடியணைவீர் ! * உழுசேயோடச்
சூல்முகமார்வளையலாவாய்உகுத்தமுத்ததை
தொல்குருகுசினையென்னச்சூழந்தியங்க * எங்கும்
தேன்முகமார்சமலவயல்சேல்பாய் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே. (உ)

வையணைந்ததுதிக்கோட்டுவராகமொன்றாய்
மண்ணெல்லாம்இடந்தெடுத்தமதங்கள்செய்து *
நெய்யணைந்ததிகிரியினால்வாணன்திண்டோள்
நேர்ந்தவன்தாளணைகிற்பீர் ! * நெய்தலோடு

† 'மருவார்தம்' என்றும் வழங்குவர். ‡ 'சாரதில்லாவினைதாமே' என்று
சில பூதிகோசங்கள். § 'மிகைத்தருக்கை' என்றுசிலர். || 'நவிறு' எனவும் ஒதுவர்.

மையணைந்தருவளைகள் தம்கண்களென்றும்

மலர்க்குமுதம்வாயென்றும்கடைசிமார்கள் *

செய்யணைந்துகளைகளையாதேறும் காழிச்

சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே.

(௩)

பஞ்சியமெல்லடிப்பின்னை திறத்து முன்னர்

பாப்பிடைகளேழடர்த்து, பொன்னன்பைம்பூண் *

நெஞ்சிடந்துருந்தியுகட்கிர்வேலாண்ட

நின்மலன்தாளணைகிற்பீர் ! * நீலமாலேத

தஞ்சுடையஇருள்தழைப்பத் தரளம்ஆங்கே

தண்மதியின்நிலாக்காட்ட; பவநாதன்னைல் *

செஞ்சுடர்வெயில்விரிக்கும்அழகார் காழிச்

சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே.

(௨ (௪))

தெவ்வாயமறமன்னர்குருதிகொண்டு

திருக்குலத்தில்திறந்தோர்க்குத்திருத்திசெய்து*

வெவ்வாயமாகிண்டுவேழம்அட்ட

விண்ணவர்கோன்தாளணைவீர் ! * விகாத்தமாதர்

அவ்வாயவாள்நெடுங்கண்குருவளைகாட்ட

அரவிந்தம்முகம்காட்ட, அருகேஆம்பல் *

செவ்வாயின் திரள்காட்டும்வயல்குழ் காழிச்

சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே.

(௫)

பைங்கண்விறல்செம்முகத்துவாலிமாள்ப

படர்வனத்துக்கவந்தனெனும், படையார்கிண்கை *

வெங்கண்விறல்விராதனாகவிற்குனித்த

விண்ணவர்கோன்தாளணைவீர் ! * வெற்புப்போலும்

துங்கமுகமானிகைமேல்ஆயங்கூறும்

துடியிடையார்முகக்கமலச்சோதிதன்னால் *

திங்கள்முகம்பனிபடைக்கும்அழகார் காழிச்

சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே.

(௬)

பொருவில்வலம்புரியரக்கன்முடிகள்பத்தும்

புற்றுமறிந்தனபோலப்புவிமேல்சுந்த *

செருவில்வலம்புரிசிலைக்கைமலைத்தோள்வேந்தன்

திருவடிசேர்ந்துஉய்கிற்பீர் ! * † திரைநீர்த்தெள்கி

† 'திரைநீர்த்தெள்கி' என்றும் பாடம் உண்டு.

மருவிவலம்புரிகைதைக்கழியூடாடி
வயல்நண்ணிமழைதருநீர் தவழ்கால்மன்னி *
தெருவில்வலம்புரிதரளம்ஈனும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே, (௭)

பட்டரவேரகலங்குல்பவளச்செவ்வாய்
பிணைநெடுந்தோள் பிணைநெடுங்கண்பாலாம்பின்சொல் *
மட்டவிழும்குழலிக்காவானோர்காவில
மரம்கொணர்ந்தானடியிணைவீர் ! * அணில்கள் தாவ
நெட்டிலையகருங்குமுகின்செங்காய்விழ *
நீள்பலவின் தாழ்சிணையிலநெருங்கு * பினத்
தெட்டபழம்சிறைதருமதுச்சொரியும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே, (௮)

பிறைதங்குசுடையாணைவலத்தேவைத்துர்
பிரமணைத்தன உந்தியிலேதோற்றுவித்து *
கறைதங்குவேலதடங்கண் திருவை மார்பில்
சலந்தவன் தாளணைகிற்பீர் ! * கழுநீர்குடித
துறைதங்குகமலத்துதுயின்று கைதைத்
தோடாரும்பொதுசோற்றுச்சண்ணம்நண்ணி *
சிறைவண்டுகளிபாடுமவயல்குழற் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே (௯)

செங்கமலத்து அயனணையமறையோர் காழிச்
சீராம † விண்ணகர்என்செங்கண்மலை *
அங்கமலத்தடவயல்குழற்ஆலிநாடன்
அருள்மாரி அரட்டமுக்கி அடையார்சியம் *
கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன்
கொற்றவேற்பரகாலன்கலியன்சொன்ன *
சங்கமுகத்தமிழ்மலைத்துமவல்லார்
தடங்கடல்குழலுக்குத்தலைவர்தாமே, (௧௦)

அடிவரவு:—ஒருகுறள் நான்முகன் வை பஞ்சிய தெவ்வாய பைங்கண்
பொருவில் பட்டிபிறை செங்கமலத்து வந்து.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சுரணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி—வந்துனது

திருவாலி. (க)

ஆசிரியத்துறை. (ஸானே ராகம் - ஆத்தாளம்.)

வந்துனதடியேன்மனம்புகுந்தாய் புகுந்ததற்பின்வணங்கும் * என்
சிந்தனைக்குஇனியாய் ! திருவே ! என்னருயிரே ! *

அநதளிரணியா ரசோகின்இளந்தளிர்கள்கலந்து * அவையெங்கும்
செந்தழல்புரையும் திருவாலியம்மானே ! (க)

நீலத்தடவரை மாமணிநிகழக்கிடந்ததுபோல் * அரவணை
வேலைத்தலைக்கிடந்தாய் ! அடியேன்மனத்துஇருந்தாய் * [எங்கும்
சோலைத்தலைக்கணமாயிநடமாட மழைமுகில்போன்றெழுந்து *
ஆலைப்புசைகமழும் அணியாலியம்மானே ! (உ)

நென்னல்போய்வருமென்றென்று எண்ணியிராமை என்மனத்தேபுகுந்தது*
† இம்மைக்கென்றுஇருந்தேன் எநிரீர்வளஞ்செயுவில் *
செந்நெருங்கழைவரம்பொரீஇ அரிவாழுகத † தெழுவானேபோய் * கரும்பு
அநநற்காடு அணையும் அணியாலியம்மானே ! (ங)

மின்னின்மன்னுதுடங்கிடை படவார்தம்சிறதைமறந்துவந்து * நின்
மன்னுசேவடிக்கே மறவாமைவைத்தாயால் *
புண்ணைமன்னுசெருந்தி வண்பொழில்வாய்அகன்பணைகள்கலந்து*என்கும்
அன்னம்மன்னும்வயல அணியாலியம்மானே ! (ச)

நீடுபல்மலாமாலையிட்டு நின்னிணையடிதொழுதேத்தும் * என்மனம்
வாடநீசினையேல் மரமெய்தமாமுனிவா ! *
பாடலின்ஒலிசங்கிணைசைபரந்து பலபணையால்மலிந்து * எங்கும்
ஆடலோசையற அணியாலியம்மானே ! (ரு)

கந்தமாமலவரட்டுமிட்டு நின்காமாசேவடிகைதொழுதெழும் *
புந்தியேன்மனத்தே புகுந்தாயைப்போகலொட்டேன் *
சந்திவேள்விசடங்குரன்மறை ஒதிஒதுவித்துஆதியாய்வரும் *
அந்தணாளரற அணியாலியம்மானே ! (சு)

உலவுதிரைக்கடல்பள்ளிகொண்டுவந்து உன்னடியேன்மனம்புகுந்த *
புலவ ! புண்ணியனே ! புகுந்தாயைப்போகலொட்டேன் * [அப்
நிலவுமலர்ப்புண்ணாழல்நீழல் தண்தாமரைமலரின்மிசை * மலி
அலவன்கண்படுக்கும் அணியாலியம்மானே ! (எ)

† 'இன்மைக்கு' என்பதுமபாடம் † 'எழ' என்பதும் பாடம்.

சங்குதங்குதடங்கடல் கடல்மல்லையுள்கிடந்தாய் ! * அருள்புரிந்து
இங்குளனுள்புகுந்தாய் ! இனிப்போயினால் அறைபோ ! *
கொங்குசெண்பகமல்லிகைமலர்புல்கி இன்னிளவண்டுபோய் * இளந்
தெங்கின் தாதளையுர் திருவாலியம்மானே ! (அ)

ஓதியாயிரநாமமும்பணிந்தேத்தி நின் அடைந்தேற்கு * ஒருவொருள்
வேதியா ! அரையா ! உரையாய் ஒருமாற்றம், எந்தாய் *
நீதியாகியவேதமாமுனியாளா தோற்றமஉரைத்து * மறறவர்க்கு
ஆதியாயிருந்தாய் ! அணியாலியம்மானே ! (க)

புல்லீவண்டறையும்பொழில்புடைசூழ் தென்னுலியிருந்தமாயனை *
கல்லின்மன்னுதிண்தோள் கலியன் ஒலிசெய்த *
கல்லின்னினிசைமாலை நானுமோரைந்துமொன் றும்நவின் று * தாம்உடன்
வல்லராயுரைப்பார்க்கு இடமாகும்வானுலகே (க௧)

அடிவரவு—வந்து நீல நென்னல் மின்னின் நீடு கந்தம் உலவு சககு ஓதி
புல்லி தூவிரிய.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி—தூவிரிய.

திருவாலி. (உ)

[தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி இரங்கிக்கூறிய பாகாயம்.]

தாவுகொச்சகக்கலிப்பா. (நாதநாமக்கிரியைராகம் - ருபகதாளம்.)

தூவிரியமலருழக்கித துணையோடும்பிரியாதே *
தூவிரியமதுறுகருட பொறிவந்தசிறுவண்டே ! *
நீவிரியமறைவளர்க்கும் புகழாளா திருவாலி *
ஏவரிவெஞ்சிலையானுக்கு என்னிலைமை உரையாயே (க)

பிணியவிழும்நுரீல மலர்கிழிப்பெடையோடுந் *
அணியமலர்மேல்மதுறுகரும் அறுகாலசிறுவண்டே ! *
மணிகெழுநீர்மருங்கலரும் வயலாலிமணவாளன் *
பணியறியேன், நீசென்று எனபயலைநோயஉரையாயே. (உ)

நீர்வான்மண்ணரிகாலாய் நின்றநெடுமால் * தன
தாராயநுந்துளவம் பெருந்தகையேற்கு அருளானே !
சீராரும்வளர்பொழில்சூழ் திருவாலியவல்லாளும் *
கூர்வாயசிறுகருகே ! குறிப்பறிந்துகூறாயே. (உ)

தானாகநினையானேல் தன்நினைநதுரைவேறகு * ஓர்
மீனாய்கொடிநெடுவேள வலிச்செய்யமெவ்வேனோ ? *
தேனவாயவரிவண்டே ! திருவாலெநகராளுய *
ஆனாய்த்ருளன்னுறுநோய் அறியச்சென்றுநரையாமே. (ச)

வாளாடகண்பணிபப மென்முலைகள் பொன் அருமப *
நாளநாளும்பின்நினைநதுரைவேறகு * ஓர் மண்ணளந்த
தாளாளா ! தண்டுடநதைநகராளா ! வரையெடுத்த
தோளாளா ! * எந்தனககு ஓர்நுணையாளனாகாமே ! (ரு)

தாராயதன்னுளவ வண்டுஉழுதவரைமார்பன் *
போராணைக்கொம்புலுசித்த புடபாகுளன்னமமான் *
தேராரும்நெடுவீதித் திருவாலெநகராளுய *
காராயன், என்னுடைய கனவளையும்கவர்வானோ ! (சு)

கொண்டுஅரவத்திரையுலவு குரையடலமேல, குலவரை போல் *
பண்டுஅரவினைணைக்கிடந்து பாரளந்தபண்பாளா ! *
வண்டுஅமரும்வளர் பொழில்சூழ வயலாலிமைந்தா ! * என்
கண்துயில்நீகொண்டாப்க்கு என்கனவளையும்கடவேனோ ! (எ)

ஐ குயிலாலும்வளர்பொழில்சூழ தண்டுடந்தைககுடமாட ! *
துயிலாதகண்ணிணையேன் நினநினைநதுயாவேனோ ! *
முயலாலுமஇளமதிகசே வளையிழந்தேறகு * இதுநடுவே
வயலாலிமணவாளா ! கொள்வாயோடணிநிறமே ! (அ)

நிலையாளா ! நிலவணங்க வேண்டாயேயாகிலும் * என்
முலையாள ஒருநாள் உன அகலந்தாலஆளாமே ? *
சிலையாளா ! மரமெய்ததிறலாளா ! திருமெய்ய
மலையாளா ! * நீயாள வளையாளமாட்டோமே. (ஆ)

ஐ மையிலங்கு நருங்குவளை மருங்குநரும்வயலாலி *
நெய்யிலங்குசுடராழிப படையாண்நெடுமலை *
கையிலங்குவேல்கலியன கண்டுரைத்ததமிழ்மலை *
ஐயிரண்டும்இவைவல்லார்கு அருவின்கள அடையாமே. (க)

அடிவாவு:—தூவிரிய பிணி நீர் தான் வன் தாராய கொண்டு குயில்
நிலையாளா மையிலங்கு கள்வன்.

திருமங்கையாழ்வார் திரு-டிகளே சரணம்.

சு.அ. பேரியதிருமொ—௩ - ப. ௭ - தி. கள்வன்கொல்.

௭ - ஆந் திருமொழி—கள்வன் கொல்.

திருவாலி. (௩)

[உடன்போக்கிற் சென்ற தலைமகளைக்கூறித்துத் தாய்

இரங்கிக்கூறிய பாகாம்.]

கலிநிலந்நிறை (நீவலாவித்திராகம் - ஆதிதாளம்.)

காவன் கொல் ? யான் அறியேன் கரியான் ஒருகளை வந்து *
வள்ளிமருங்குல் எந்தன்மடமானினைப்போதவென்று *
வெள்ளிவளைக்கைபறறப் பெற்ற + தாயரைவிட்டகன்று *
அள்ள மடபூங்கழனி அணியாலிபுகுவர்கொலோ? (க)

பண்டுஇவன் ஆயன்றங்காய் ! படிநன் புருது * என்மகன் தன்
தொண்டையஞ்செங்கனிவாய் நுகர்நதான் உகந்து * அவன்பின்
கெண்டையொண்கண்மிளிரக கிளிபொலமிழற்றிடந்து *
வண்டமர்கானல்மலகும் வயலாவிபுகுவர்கொலோ ? (உ)

அஞ்சுவன்வெஞ்சொலநங்காய் ! அரககர்குலப்பாவைதனை *
வெஞ்சினமூக்கரிந்த விறலோன்றிறம்ப்கெடகில் * மெய்யே
பஞ்சியமெலலடி எம்பணைத்தோளிபரக்கழிந்து *
வஞ்சியநதன்பணைசூழ் வயலாவிபுகுவர்கொலோ? (ங)

ஏது அவன் தொல்பிறப்பு ? இளையவன்வளைபூதி * மன்னர்
தூதுவனையவனார் சொலுவீர்கள் ! சொலீர் அறியேன் *
மாதவன் தன் துணையாநடந்தான் தடம்முழ்புறவில் *
போதுவண்டாடுசெம்மல் புனலாவிபுகுவர்கொலோ ? (ச)

தாய்ளையென்று இரங்காள் தடந்தோளிதனக்கமைந்த *
மாயனை, மாதவனை மதித்துஎனனை + யகன்றஇவன் *
வேயன்தோள்விசிற்ப் பெடையன்னமெனநடந்து *
போயினபூங்கொடியாள் புனலாவிபுகுவர்கொலோ ? (ரு)

என துணையென்று எடுத்தேற்கு இறைமையனுமஇரங்கற்றிலன் *
தன் துணையாயஎன் தன் தனிமைக்கும் இரங்கற்றிலன் *
வன்துணைவானவர்க்காய் வரம்செற்று, அரங்கத்துஉறையும் *
இன்துணைவன்மெடம்போய் எழிலாவிபுகுவர்கொலோ ? (சு)

+ 'தாயரை விட்டகன்று' என்றும்பாடம். + 'அகன்றவன்பின்' என்றும்பாடம்.

அன்னையும் அத்தனும் என்று அடியோழுக்கு இரங்கற்றிலள் *
பின்னை தனகாதலன்தன் பெருந்தோள் நலம்பணிநளால் *
மின்னையும் வஞ்சியையும் வென்றிலங்கும் இடையாள் நடந்து *
புன்னையும் அன்னமும் சூழ் புனலாலிபுதுவர்கொலோ ? (௭)

முற்றிலும் பங்கிளியும் பந்தமணசலும், பேசுகின்ற *
சிற்றில் மென்புலையும் விட்டகன்ற செழுந்தோதை தன்னால் *
பெற்றிலேன் * முற்றியழைப்பை, பிறப்பிலிபின்னெந்நது *
மற்றெல்லாம் கைதொழப்போய் வயலாலிபுதுவர்கொலோ ? (௮)

காவியங்கண்ணி எண்ணில் கடிமாமலர்ப்பாவை மொப்ப்பாள் *
பாவியேன் பெற்றமையால் பணைத்தோளிபரககழிந்து *
தூவிசேரன்ன பன்னடை யாள் நெடுமாலொடுமபோய் *
வாவியநதனை பணைசூழ் வயலாலிபுதுவர்கொலோ ? (௯)

தாய்மனம் மீனிறங்காத தனியே நெடுமால் துணையா *
போயின பூங்கொடியாள் புனலாலிபுதுவரென்று *
காய்சினவேல்கையின் ஒலிசெய்தமிழ்மலைபத்தும் *
மேவியநெஞ்சடையார் தஞ்சாவது விண்ணுலகை. (௧௦)

அடிவரவு:—கள்வன் பண்டு அஞ்சுவன் ஏதவன் தாய் என்னுணை
அன்னையும் முற்றிலும் காவியாய்மனம் நந்தா.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருமொழி—நந்தாவிளக்கே.

திருநாங்கூர்த்திருப்பதி - ௧௧௧.

க. திருமணிமாடக்கோயில்.

எண்ணிக்கழிநெடிலடியாசிரியவிரிந்தம். (தோடிநாகம் - அடதாளம்)

நந்தாவிளக்கே ! அளத்தற்கு அரியாய் !

நரநாரணனை ! கருமாமுகில்போல்

எந்தாய் ! * எமக்கே அருளாயெனநின்று

இமையோர்ப் பரவுபு இடம் * எத்திசையும்

கந்தாரம் அந்தேன் இசைபாட மாட்டே

களிவண்டுமீழ்ந்த நிழல்துதைந்து *

மந்தாரம் நின்ற மரணமல்குநாங்கூர்

மணிமாடக்கோயில் வணங்கு என்மனனே !

(௧)

முதலேத்தனிமாமுரண்தீர அன்று

முதுநீர்த்தடததுச்செங்கண்வேழம்உய்ய *

விதலேத்தலேச்சென்று அதற்கே... தனி

வினைதீர்த்த அம்மானிடம் * விண்ணாவும்

பதலேக்கோபாதத்தொளிமாடநெற்றிப

பவளக்கொழுங்காலபங்காலபுறவம் *

மதலேத்தலேமென்பெடைகடுநாங்கூர்

மணிமாடக்கோயில்வணங்குளன்மனனே !

(உ)

கொலைப்புண்தலைக்குறறமொன்றுஉய்ய அன்று

கொடுமாமுதலே... குஇடர்செய்து * கொங்குஆ

இலைப்புண்டீர்த்தவளின்பம் அன்போடு

அணைநதிட்ட அம்மானிடம் * ஆளரியால்

அலைப்புண்டயானைமருப்புமஅகிலும்

அணிமுத்தும்வெண்சாமரையோடு * பொன்னி

மலைப்பண்டமண்டத்திரையுநதுநாங்கூர்

மணிமாடக்கோயில்வணங்குளன்மனனே !

(ஊ)

சிறையார்உவனப்புள்ளொன்றுஎறி அன்று

திசைநான்கும்நான்கும்இரிய * செருவில்

சிறையார்நெடுவேலரக்கர்மடியக்

கடல்குழிலங்கைகடந்தானஇடந்தான *

முறையாலவளர்க்கின்றமுத்தியாநாலவேதர்

ஐவள்வியாநாநர்ஏழினிசையார் *

மறைபோர்வணங்கப்புகழெய்துநாங்கூர்

மணிமாடக்கோயில்வணங்குளன்மனனே !

(ச)

இழையாடுகொங்கைத்தலைஞ்சம்உண்டிட்டு

இளங்கன்றுகொண்டுவிளங்காய்எறிநது *

தழைவாடவந்தாள் குருந்தம்ஒசித்துத்

தடந்தாமரைப்பொய்கைபுக்கான் இடந்தான் *

குழையாடவல்லிக்குலமாட... மாடே

குயில்குவகீடுகொடிமாடம்மல்கு *

மழையாடுசோலைமயிலாநாங்கூர்

மணிமாடக்கோயில்வணங்குளன்மனனே !

(ஊ)

பண்ணேர்மொழி ஆய்ச்சியர் அஞ்ச வஞ்சப்

பகுவாய்க்கழுதுக்குஇரங்காது * அவன் தன்
உண்ணுமுலைமற்றவளாவி யோடும்

உடனேசுவைத்தானிடம் * ஒங்குபைநதாள்
கண்ணார்கருமபினகழைதின் றுவைகிக்

கழுநீரில்மூழ்கிச்செழுநீர்தடத்து *
மண்ணேந்து இளமேதிகள் வைகுநாங்கூர்

மணிமாடக்கோயில்வணங்குஎன்மனனே ! (௬)

தலைக்கட்டவிழ்தாமரைவைகுபொய்கைத

தடம்புக்கு, அடங்காவிடங்காலஅரவம் *
இளைக்கத்திளைத்திட்டுஅதனுசுதினமேல

அடிவைத்த அம்மானிடம் * மாமதியம்
திளைக்கும்கொடியாரிகைசூழ் தெருவில்

செழுமுத்துவெண்ணெற்கெனசசென்று * முன்றில்
வளைக்கை நனைபடா வையாமாறுநாங்கூர்

மணிமாடக்கோயில்வணங்குஎன்மனனே ! (௭)

துளையாகருமென்குழல் ஆய்ச்சியாதம்

துகில்வாரியும்கிற்றிலிசைத்ததும் * முற்றா
இளையாவிளையாட்டொடுகாதல்வெள்ளம்

விளைவித்த அம்மானிடம் * வேலநெடுங்கண
முளையாளையிற்றுமடவாரபயிற்று

மொழிகேடடிருநதுமுதிராதஇன்சொல் *
வளையாயகொளையெழைபடுநாங்கூர்

மணிமாடக்கோயில்வணங்குஎன்மனனே ! (௮)

விடையோடவென்று ஆய்ச்சிமென்தோள்நயந்த

விகிந்தா ! விளங்குகுடரமுரியென்னும் *
படையோடுசங்கொன்றுஉடையாய ! எனினுறு

இமையோர்பரவும்இடம் * பைந்தடத்துப்
பெடையோடுசெங்காலஅன்னம் நுகைப்பத்

தொகைப்புண்டரீகத்திடைசசெங்கழுநீர் *
மடையோடநின்றமதுவிமமுநாங்கூர்

மணிமாடக்கோயில்வணங்குஎன்மனனே ! (௯)

௭௨ பெரியதிருமொழி—நா. ப. கூ. தி. சலங்கொண்ட.

வண்டார்பொழில்சூழ்ந்து அழகாய்நகர்க்கு
மணிமாடக்கோயில்நெமொலுந் தூ * என்றும்
தொண்டாயதெரீல்சீர்வயல்மங்கைபர்கோன்
கலியன்ஒலிசெய்துமிழ்மலைவல்லார் *
கண்டார்வணங்குககளியான்மீதே
கடல்சூழலகுக்குஒருகாவலராய் *
விண்தோய்நெடுவெண்குடை நீழலின்கீழ்
விரிநீருலகாண்டவிரும்புவரே. (க0)

அடிவரவு—நந்தா முதலை கொலை சிறை இழை புண் தளை துளை விடை
வண்டார் சலம்.

நீருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி - சலங்கொண்ட.

௨. திருவைகுந்தவிண்ணகரம்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம். (அடாணுராகம் - அடதாளம்.)

சலங்கொண்ட இரணியனது அகல்பாராவமகிண்டு
தடங்கடலைக்கடைநது அமுதமகொண்டிகந்தகளை *
நலங்கொண்ட கருமுகில்போலதிருமேனி அம்மான்
நாள்தோறும்மகிழ்ந்து இனிதுமருவியுறைகோயில் *
சலங்கொண்டமலர்சொரியும்மலனிகைஒன்செருந்தி
சண்பகங்களமணநாறும்வண்பொழிலி னூடே *
வலங்கொண்டசுயலொடிவினையாடுநாகூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (க)

திண்ணியதோரரியுருவாய்த்திசையனைத் துமநடுங்கத்
தேவரொடுதானவாகள் திசைப்ப * இரணியனை
நண்ணி அவனமார்வகலத்து உகிர்மடுதநாதன்
நாள்தோறும்மகிழ்ந்து இனிதுமருவியுறைகோயில் *
எண்ணில்மிகுபெருஞ்செய்தது எழில்விளங்குமறையும்
எழிசையும் கேள்விகளும் இன்றபெருங்குணத்தேரார் *
மண்ணில்மிகுமறையவர்கள் மலிவெய்துநாகூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (உ)

பெரியதிருமொழி - ந - ப. கூ - தி. சலங்கொண்ட. எங்

அண்டமும் இவ்வலைதடலும் அவனிகளுமெல்லாம்
 அமுதுசெய்துதிருவயிற்றன், அரன்கொண்டுதிரியும் *
 முண்டமதுநிறைத்து அவன்கண்சாபம் துரீக்கும்
 முதல்வனவன்மகிழ்ந்து இனிதுமருவியுறைகோயில் *
 எண்திசையும் பெருஞ்செந்நெல் இளந்தெங்குகதலி
 இலைக்கொடி ஒண்குலைக்க முகோடு இசைவளம் சொரிய *
 வண்டுபல இசைபாடமயிலா லுநாங்கூர்
 வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே ! (ந)

கலையிலங்கும் அகல்குல் அரக்கர்குலக்கொடியைக்
 காடுதொடுமுக்குடன் அரியக்கதறி அவளோடி *
 தலையில் அங்கைவைத்து மலையில்ங்கைபுகச்செய்த
 தடநதோளன்மகிழ்ந்து இனிதுமருவியுறைகோயில் *
 சிலையிலங்குமணிமாடத்துச்சிமிசைச்சூலம்
 செழுங்கொண்டலகடு இரியச்சொரிந்த செழுமுத்தம் *
 மலையில்ங்குமாளிகைமேல்மலிவெய்துநாங்கூர்
 வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே ! (ச)

மின்னைய நுண்மருங்குல்மெல்லியற்கா இலங்கை
 வேந்தன்முடியொருபதும் தோளிருபதும் போயுதிர் +
 தன்னிகரில்சிலைவளைத்து அன்று இலங்கைபொடிசெய்த
 தடந்தோளன்மகிழ்ந்து இனிதுமருவியுறைகோயில் *
 செந்நெல்லொடுசெங்கமலம்சேல்கயல்கள்வானை
 செங்கழுநீரொடுமிடைந்துகழனிதிகழ்ந்துளங்கும் *
 மன்னுபுகழ்வேதியர்கள்மலிவெய்துநாங்கூர்
 வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே ! (ரு)

பெண்மைமிகுவடிவுகொடுவந்தவனைப் பெரிய
 பேயினதுஉருவுகொடுமாள் உயிருண்டு *
 திண்மைமிகுமருதொடுநற்சகடம் இறுத்தருளும்
 தேவனவன்மகிழ்ந்து இனிதுமருவியுறைகோயில் *
 உண்மைமிகுமறையொடுநற்கலைகள் நிறைபொறைகள்
 உதவுகொடையென்று இவற்றினொழிவில்லா * பெரிய
 வண்மைமிகுமறையவர்கள்மலிவெய்துநாங்கூர்
 வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே ! (சு)

விளங்கனியை இளங்கன்றுகொண்டு உதிரளறிந்து

வேல்நெடுங்கணய்ச்சியர்கள் வைத்ததயிர்வெண்ணெய் *
உளம்குளிர அமுதுசெய்து இவ்வலகுண்டகாளை

உகந்தினி துநாள் தோறும் மருவியுறைகோயில் *

இளம்படி நற்கமுகுக்குலைத்தெங்குகொடிச்செந்நெல்

ஈன்கரும்புகண்வளரக்கால்தடவும்புனலால் *

வளங்கொண்டபெருஞ்செல்வம்வளருமணிநாங்கூர்

வைகுந்தவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே !

(எ)

ஆறாதசினத்தின்மிகுநரசுனும் அழித்த

அடலாழித்தடககையன், அலர்மகட்கும் அரற்கும் *

கூறுகக்கொடுத்தருளும் திருவுடம்பன் இமையோர்

குலமுதல்வன் மகிழ்ந்து இனிது மருவியுறைகோயில் *

மாறாதமலர்ககமலம்செங்கழுநீர்ததும்பி

மதுவெள்ளம் ஒழுகவயலுழுவர்மடையடைப்ப *

மாறாதபெருஞ்செல்வம்வளருமணிநாங்கூர்

வைகுந்தவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே !

(அ)

வங்கமலிதடங்கடலுள்வானவர்களோடு

மாமுனிவர்பலர்கூடி மாமலர்கள் தூவி *

எங்கள் தனிநாயகனே ! எமக்கு அருளாயென்னும்

ஈசனவன் மகிழ்ந்து இனிது மருவியுறைகோயில் *

செங்கயலும்வாளை களும்செந்நெலிடைக்குதிப்பச்

சேலுகளுமசெழும்பிணைஞழ்வித்தொறுமயிடைந்து *

மங்குலமதியகடெரிஞ்சுமணிமாடநாங்கூர்

வைகுந்தவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே !

(ஆ)

சங்குமலிதண்டுமுதல்சக்கராபு முன் ஏந்தும்

நாமரைக்கண்ணெடியிரான் தானமரும்கோயில் *

வங்கமலிகடலுலகில்மலிவெய்துநாங்கூர்

வைகுந்தவிண்ணகர்மேல், வண்டறையும்பொழில்சூழ் *

மங்கையர்தம் தலைவன், மருவலர்தம் உடல்துணிய

வாள்வீசும்பரகாலன்கலிகன்றிசொன்ன *

சங்கமலிதமிழ்மாலைத்து இவைவல்லார்கள்

தரணியொடுவிசும்பாளுந்தன் மைபெறுவாரே.

(க)

அடிவரவு:—சலம் திண்ணியது அண்டமும் கலை மின் வெண்மை

விளங்கனியை ஆறாத வங்கம் சகரு திருமடந்தை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி—௩ - ப. ௧௦ - தி திருமடந்தை. எரு

௧௦ - ஆந் திருமொழி—திருமடந்தை.

௩. திருஅரிமேயவிண்ணகரம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவநுத்தம். (ஹோஹநாராகம்-
ஜம்பைபதாளம்.)

திருமடந்தைமண்மடநதை இருபா லும்திகழ்த
தீவினைகள் போயகல அடியவர்கட்குஎன்றும்
அருளநடநது * இவ்வேழுலததவர்பணிய வாடோர்
அமர்ந்தேத்த இருநதஇடம் * பெரும்புகழ்வேதியர்வாழ்
தரும்இடங்கள்மலர்கள்மிகுக்கதைகள் செங்கழுநீர்
தாமரைகள் தடங்கள் தொறுமஇடங்கள் தொறும்திகழ *
அருவிடங்கள் பொழில் தழுவிளழித்திகழும்நாங்கூர்,
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (௧)

வென்றிமிகுநரகனுரமது அழியவிசிறும்
விறலாழித்ததடகையன், விண்ணவாகட்கு * அன்று
குன்றுகொடுகுரை கடலைக்கடைநது அமுதமளிக்கும்
குருமணிஎன்றோமுதம்குலவியுறைகோயில் *
என்றும்மிகுபெருஞ்செல்வததுளழில்விளங்குமறையோர்
ஏழிசையும்கேள்விகளும்இயன்றபெருங்குணத்தோர் *
அன்றுஉலகம்படைத்தவனையனையவாகள்நாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (௨)

உட்பரும்இவ்வேழுலகும்ஏழ்கடலும்எல்லாம
உண்டபிரான், அண்டர்கள்முன்கண்டுமகிழ்வெய்த *
கும்பமிகுமதயானைமருப்பொசித்துக கஞ்சன்
குஞ்சரிடித்தடித்தபிரான்கோயில் * மருங்கெங்கும்
பைம்பொருளெவெண்முத்தம்பலபுன்னை காட்டப
பலங்கனிகளதேன்காட்ட, படவரவேரல்குல *
அம்பனையகண்மடவார்மகிழ்வெய்துநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (௩)

ஒடாதவாளரியின்உருவமதுகொண்டு அன்று
உலப்பில்மிகுபெருவரத்தஇரணியனைப்பற்றி *
வாடாதவள்ளுகிரல்பிளந்து, அவனதன்மகனுக்கு
அருள்செய்தான்வாழுமஇடம், மல்லிகைசெங்கழுநீர் *

௭௧ ப்ரியதிருமொழி—ந - ப. ௧௦ - தி. திருமடந்தை.

சேடேறுமலர்ச்செருந்திசெழுங்கமுகம்பாளை
செண்பகங்கள் மணம்நாறும்வண்பொழிலினூடே *
ஆடேறுவயலாலைப்புகைகமழும்நாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே! (ச)

கண்டவர் தம்மனம்மகிழுவாவலிதன்வேள்விக
களவினமிகுசிறுகுறளாய்ப்புவடியென்றுஇரந்திட்டு *
அண்டமும்இவவலைகடலும்அவனிகளுமெல்லாம்
அளநதபிரான் அமரும்இடம், வளங்கொள்பொழிலயலே *
அண்டமுறுமுழுவொலியுமவண்டினங்களெவையும
அருமறையினொலியும்மடவார்கிலம்பினொலியும் *
அண்டமுறும்அலைகடலினொலிதிகழும்நாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே! (ரு)

வாள்நெடுங் கண்மலர்க்கூந்தல்மைதிலிககா இலங்கை
மன்னமுடியொருபுதும்போளிருபுதம்போயுதிர் *
தாள்நெடுநதிண்சிலைவளைத்ததயாதனசேய எனதன
தனிசசரண் வானவாககரகருதுமிடம், தடமார் *
சேணிட்டுகொள்மலர்கமலமசேல்கயலகன்வாளை
செந்நெலொடுபடுத்தரியஉதிராதசெழுமுத்தம் *
வாள்நெடுங்கண்சடைசியர்கள்வாருமணிநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே! (க)

தீமனத்தான்கஞ்சனதுவஞ்சனையில்திரியும்
தேனுகனும்பூதனைதருயிருமசெகுத்தான் *
காமனைத்தான்பயந்தகருமேனியுடையம்மான்
கருதும்இடம், பொருதுபுனல்துறைதுறைமுத்துஉந்தி *
நாமனத்தால்மந்திரங்கள்நால்வேதம் ஐந்து
வேள்வியோடுஆறங்கம்நவின்றுகலையின்று * அங்கு
ஆமனத்துமறையவர்கள்பயிலுமணிநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே! (எ)

கன்றதனால்விளவெறிந்துகனியுதிர் ததகாளை
காமருசீர்முகில்வண்ணன், காலிகள்முன்காப்பான் *
குன்றதனால்மழைகடுத்தாக்குடமாடுகத்தன்
குலவும்இடம், கொடியுதிர்கள்மாளிகைகாபுரங்கள் *

தன் றுமணிமண்டபங்கள்சாலைகள் தூமறையோர்
தொக்குசுண்டித்தொழுதியொழிகப்பயிலும்சோலை *
அன்றுஅலர்வாய்மதுவுண்டுஅங்குஅளிமுர லுமநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (அ)

வஞ்சனையால்வந்தவளதன்உயிருண்டு வாய்த்த
தயிருண்டுவெண்ணையமுதுண்டு * வலிமிகக
சஞ்சனையிரதுவுண்டுஇவ்வுலகுண்டகானே
கருதுமிடம்; காவிரிசந்த அகிலநகம்உந்தி *
மஞ்சலவுபொழிவூடுமவய லூடும்வந்து
வளம்கொடுப்ப மாமறையோர்மாமலர்கள் தூவி *
அஞ்சலித்துஅங்குஅரிசரணென்றுஇறைஞ்சமணிநாடகூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (ஆ)

சென்றுசினவிடையேமும்பட அடாதுதுப் பின்னை
செவ்விததோள்புணர்ந்தஉகந்ததிருமால் தனகோயில *
அன்றுஅயனும்அரன்சேயும்அனையவாகள்நாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்அமர்ந்தசெழுங்குன்றை
கன்றிரெடுவேல்லவன்மங்கையர்தம்கோமான்
கலிகன்றியொலிமாலையுநதினொழிமூன்றும் *
ஒன்றினொடுமொன்றும்இவைகற்றுவல்லார் உலகத்து
உத்தமர்கட்குஉத்தமராய்உடபடும்ஆவாகளே. (அ)

அடிவரவு:—திருமடந்தை வென்றி உம்பர் ஓடாத கண்டவர் வான் திமனத்
தான் கன்று வஞ்சனையால் சென்று போது.
திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம்பத்து

க - ஆந் திருமொழி—போதலர்ந்த.

ச. திருத்தேவனாத்தோகை.

கொச்சுக்ககலிப்பா. (பைரவிராகம் - ஆதிதாளம்.)

போதலர்ந்தபொழிற்சோலைப் புறமெங்கும்பொருதிரைகள் *
தாதுதிரவந்தலைக்கும்; டமண்ணித்தென்கரைமேல் *
மாதவன்தானுறையுமிடம் வயல்நாங்கை * வரிவண்டு
தேதெனவென்றுஇசைபாடும் திருத்தேவனாத்தோகையே. (க)

யாவருமாய்யாவையுமாய் எழில்வேதப்பொருள்களுமாய் *
மூவருமாய்முதலாய மூர்த்தியமாநதுஉறையுமிடம் *
மாவரும்திண்படைமண்ணை வென்றிகொள்வார்மன்னுநாங்கை *
தேவரும்சென்றிறைஞ்சுபொழில் திருத்தேவனாந்தொகையே. (உ)

வானுடும்மண்ணுடும் மற்றுள்ளபலலுயிரும் *
தானுயஎமபெருமான் தலைவன் அமர்நதுஉறையுமிடம் *
ஆனாதபெருஞ்செல்வத்து அருமறையோர்நாங்கைதன்னுள் *
தேனரும்மலர்ப்பொழில்குழ் திருத்தேவனாந்தொகையே. (ங)

இந்திரனும்இமையவரும் முனிவர்களுள் † எழிலமைந்த *
சந்தமலர்ச்சதுமுசனும் சுதிரவனும்சந்திரனும் *
எநதை¹ எமக † கருளெனநின்று அருளுமிடம், எழில்நாங்கை *
சந்தரநற்பொழில்புடைகுழ் திருத்தேவனாந்தொகையே. (ச)

அண்டமுமஇவ்வலைகடலும் அவனிகளும்குலவரையும் *
உண்டபிரான்உறையுமிடம், ஒளிமணிசந்தகிலகனகம் *
தென்திரைகள்வரத்திரட்டிம் திருமுமண்ணித்தென்கரைமேல் *
திண்திறலார்பயில்நாங்கைத திருத்தேவனாந்தொகையே. (ரு)

ஞாலமெல்லாமஅமுதுசெய்து நானமறையும்தொடராத *
பாலகனாபுஆலிலையில பள்ளிகொள்ளுமபரமரிடம் *
சாலிவனமபெருகுவரும் தடமண்ணித்தென்கரைமேல் *
சேலுகளும்வயல்நாங்கைத திருத்தேவனாந்தொகையே (க)

ஒடாதவாளரியின் உருவாக்இரணியனை *
வாடாதவள்ளுகிரால் டிரைநதீநைநகமாலதிடம் *
எடேறுபெருஞ்செல்வத்து எழில்மறையோர்நாங்கைதன்னுள் *
§ சேடேறுபொழில்தழுவு திருத்தேவனாந்தொகையே. (எ)

வாராருமிளங்கொங்கை மைதிவியைமணம்புனர்வான் *
காரார்தின்கிலையிறுத்த தனிச் சாளைகருதுமிடம் *
ஏராரும்பெருஞ்செல்வத்து எழில்மறையோர்நாங்கைதன்னுள் *
சீராரும்மலர்ப்பொழில்குழ் திருத்தேவனாந்தொகையே. (அ)

கும்பமிகுமதயானை பாகனெடுங்குலைதுவீழ *
கொம்பதனைப்பறித்தெறிந்த கூத்தனமர்ந்துறையுமிடம் *
வம்பவிழும்செண்பகத்தின் மணங்கமழும்நாங்கைதன்னுள் *
செம்பொன்மதின்பொழில்புடைகுழ் திருத்தேவனாந்தொகையே. (ஈ)

† 'எழிலமைந்த' என்பதும் பாடம். ‡ 'அருளென்ன அருளுமிடம்' என்றும் ஓதவர். § 'சேடேறுமலர்ப்பொழில்குழ்' என்றும் வழங்குவர்.

ஐ காராரந்ததிருமேனிக் கண்ணனமர்ந்துறையுமிடம் *
 சீராரந்தபொழில்நாங்கைத் திருத்தேவனூர்தொகைமேல் *
 கூராரந்தவேற்கலியன் கூறுதமிழ்ப்பத்துமவல்லார் *
 ஏராரந்தவைகுந்தத்து இமையவரோடு இருப்பாரே. (க)

அடிவாவு:—போது யாவரும் வானாடும் இந்திரனும் அண்டமும் ஞாலம்
 ஓடாத வாராரும் குமபம் காராரந்த கம்பமா.
 திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௨ - ஆந் திருமொழி—கம்பமா

௫ திருவண்புருடோத்தமம்

• அலுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிநுத்தம். (கல்யாணிராகம் - ருபகதாளம்.)

ஐ கம்பமாகடலடைத்து இலங்கைக்குமன் நதிர்முடியவைப்பத்தும
 அம்பினாலறுத்து * அரசு அவந்தமபிகரு அளித்தவனுறைகோயில் *
 செம்பலாநிரைசெண்பகம்மா தவி சூதகமவாழைகளாகுழ் *
 வம்புலாம்கமுக்கோங்கியநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (க)

பல்லவம்திகழ்பூங்கடம்பேறி அககாளியனபணவரங்கல் *
 ஒல்லை† வந்திறப்பாயநது அருநடஞ்செய்த உம்பாடோனுறைகோயில் *
 நல்லவெந்தழலமுன் றுநாலவேதம் ஐவேள்வியோடு ஆறவநம் *
 வல்லஅநதணர்மல்கி பநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே (௨)

அண்டரானவாவானவாசை னுக்கென்று அமைத்தசோறதுவெல்லாம்
 உண்டு*கோநிரைமேற்பத்து அவைகித்தயன் உகந்திலிதுறைகோயில் *
 கொண்டலார்முழவிற்குளிர்வார்பொழில் குலமயிலநடமாட *
 வண்டுதானிசைபாடிநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (௩)

பருங்கையாணியின்கொம்பினைப்பறித்து அதன்பாகனைச்சாடிப்புக்கு *
 ஒருங்கமல்லரைக்கொன்று பிண்களுசுண்புதைத்தவனுறைகோயில் *
 ‡ கரும்பினூடுயர்சாலிகாவினோதரு கழுலியிலமலிவாவி *
 மருங்கெலாம்பொழிலோங்கியநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே (௪)

சாடுபொய்விழத்தாளநிமிர்த்து ஈசுவதன்படை போடும்களையோடும்
 ஓட * வாணனை ஆயிரந்தோள்களும் துணிந்தவனுறைகோயில் *
 ஆடுவான்கொடி அதல்குர்பணனிப்பொய்ப் பசுவவனொளிமறைக்கும் *
 மாடமாளிகைசூழ்தருநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (௫)

† 'வந்து' என்றும் பாடம். ‡ 'கரும்பினூடு' என்பது நஞ்சுயர்படியிற்பாடம்.

அங்கையால் அடிமூன்றுநீரேற்று அயன் அலர்கொடுதொழுதேத்த *
கங்கைபோதரக்கால்நிமிர்த்தருளிய கண்ணன்வந்துறைகோயில் *
கொங்கைகோங்கவைகாட்டவாய்குமுதங்கள் காட்ட, மாபதுமங்கள் *
மங்கைமார்முடங்காட்டிடுநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (சு)

உளையலுண்டிறல்பொன்பெயரோன்தனது உரம்பிளந்துஉதிரத்தை
அளையும் * வெஞ்சினத்து அரிபரிசீறிய அப்பன்வந்துறைகோயில் *
இளையாங்கையா இணையடிச்சிலம்பினேடு எழில்கொள்பந்தடிப்போர்கை
வளையினின்றொலிமல்கியநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (எ)

வாளையார் தடங்கண் உமைபங்கள் வன்சாபமற்றதுநீங்க *
மூலையாசிரத்து ஐயம் முன்னளித்த எம்முகில்வண்ணனுறைகோயில்
பாலேவாங்கமுகுடியர்தெங்கின் வனபழம்விழுவெருவிப்போய் *
வாளையாதடம்சூழ்தருநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (அ)

இந்துவாசடையீசனைப்பயந்த நான்முகனை, தன்னெழிலாரும் *
உந்திமாமலர்மீமிசைப்படைத்தவன் உகந்துஇனிதுறைகோயில் *
குந்திவாழையின்கொழுங்கனிதுகர்ந்து தன்ருருளையைத்தழுவிப்போய் *
மந்திமாம்பணமேல்வையுநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (சு)

மணனுளார்புகழ்வேதியர்நாங்கூர் வண்புருடோத்தமத்துள் *
அண்ணல்சேவடிக்கிழைடந்துஉயந்தவன் ஆலிமன் அருள்மாரி *
பண்ணுளார்தரப்பாடியபாடல் இப்பத்துமவல்லார் * உலகில்
எண்ணிலாதபேரின்பமுற்று இமையவரோடும்சூடுவரே. (க௦)

அடிவரவு:—கம்பம் பல்லவம் அண்டர் பருங்கை சாடு அங்கையால்
உளைய வாளே இந்து மணனுளார் பேரணிந்து.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௩ - ஆந் திருமொழி - பேரணிந்து.

சு திருச்செம்பொன்செய்கோயில்.

எழுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம். (பந்துவாராளராகம் - ௮டதாளம்.)

பேரணிந்து உலகத்தவாதொழுதேத்தும்

பேரருளாளன் எம்பிரானே *

வாரணிமுலையாள் மலர்மகளோடு

மண்மகளும் உடன்நிற்ப *

சீரணிமாடநாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
காரணிமேகம்நின்றதொப்பானைக்
கண்டுகொண்டுஉய்ந்தொழிந்தேனே.

(௧)

பிறப்பொழுப்பொன் றில்லவன் தன்னைப்
பேதியாஇன்பவெள்ளத்தை *
இறப்பெதிர்காலக்கழிவுமானை
ஏழிசையின்சுவைதனை *
சிறப்புடைமறையோர்நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
மறைப்பெரும்பொருளைவானவர்கோனைக்
கண்டுநான்வாழ்ந்தொழிந்தேனே.

(௨)

திடவிசும்பெரிநீர்திங்களும்கூடரும்
செழுநிலத்துயிர்களுமமற்றும *
படர்பொருள்களுமாய்நின்றவன்தனைப
பங்சயத்தயனவனையை *
திடமொழிமறையோர்நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
கடல்நிறவண்ணன் தனையேநான் அடிபையன்
கண்டுகொண்டுஉய்ந்தொழிந்தேனே

(௩)

வசையறுகுறளாய்மாவளி † வேளவி
மண்ணளவிட்டவன்தனை *
அசைவறும்அமரரடியிணைவணங்க
அலைகடலதுயின்றஅமமானை *
திசைமுகனையோரநாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
உயர்மணிமகுடம்சூழநின்றானைக்
கண்டுகொண்டுஉய்ந்தொழிந்தேனே

(௪)

திமனத்தரக்கர்திறலழித்தவனை †
என்று சென்றடைந்தவர்தமக்கு *
தாய்மனத்திரங்கி அருளினைக்கொடுக்கும
தயரதன்மதலையை, சயமே *

† 'வேள்வியில்' என்று சிலர்.

தேமலர்ப்பொழில்சூழ்நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
காமனைப்பயந்தான் தன்னைநான் அடியேன்
கண்டுகொண்டெய்ந்தொழிந்தேனே.

(௫)

மலலைமாழநீரதர்படமலையால்
அனைசெய்துமகிழ்தவன்தன்னை *
கல்லின்மீதியன்றகடிமதிளிலங்கை
கலங்கலர்வாளிதொட்டானை *
செல்வநான்மறையோநாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
அல்லிமாமலரான் தன்னெடும்அடியேன்
கண்டுகொண்டு அல்லல்தீராதேனே

(௬)

வெஞ்சினக்களிற்றம்விலலொடுமல்லும்
வெகுண்டிற்றுததடாதவன்தன்னை *
கஞ்சனைக்காய்தகாளையமமானைக்
கருமுகில்திருநிறத்தவனை *
செஞ்சொல்நான்மறையோநாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
அஞ்சனக்குன்றம்நின்றதொப்பானைக்
கண்டுகொண்டு அல்லல்தீராதேனே.

(௭)

அனறியவாணையிரம்தோளும்
துணிய அன்றுஅழிதொட்டானை *
மின்திகழ்குடுமிவேங்கடமலைமேல்
மேவியவேதநல்லளகைக *
தென்திசைத்திலதமனையவாநாங்கைச்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
மன்றதுபொலியமகிழ்ந்துநின்றானை
வணங்கிநான்வாழ்ந்தொழிந்தேனே.

(௮)

களங்கனிவண்ண ! கண்ணனே ! எந்தன்
கார்முகிலே ! எனநினைந்திட்டு *
உளங்கனிந்திருக்கும்அடியவர்தங்கள்
உள்ளத்துள்ளுறியதேனை *

பேரியதிருமொழி—ச - ப. - ச - ச - தி. மாற்றரசர்.

அங்

தெளிநதநான்மறையோநாங்கைகன்னடுவுள்

செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *

வளங்கொள்பேரின் பம்மன்னிநின்றோ

வணங்கினான்வாழ்ந்தொழிந்தேனே.

(சு)

தேனமர்சோலைநாங்கைகன்னடுவுள்

செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *

வானவர்கோணைக்கண்டமைசொல்லும்

மங்கையாரவாட்கலிகன்றி *

ஊனமில்பாடல்ஒன்பதோடொன்றும்

ஒழிவின்றிக்கற்றுவல்லார்கள் *

மானவெண்குடைக்கீழ்வையகம்ஆண்டு

வானவராகுவர்மகிழ்ந்தே.

(க0)

அடிவரவு—பேரணிந்து பிறப்பு திட வசை தீமனதது மல்லை வெஞ்சினம்
அன்றிய களககனி தேனமர் மாற்றரசர்.

தீருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருமொழி—மாற்றரசர்.

எ. திருத்தெற்றியம்பலம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசீரியவிருத்தம்.

(செஞ்சுருட்டிராகம் - ரூபகதாளம்.)

பாற்றரசர்மணிமுடியுந்திறலும்தேகம்

மறறவர்தம்காதலிமார்குழையும *

கால்தளையுமடடகழலவந்துதோன்றிக

சுதநாகம்சுதநாத்தளித்தகண்ணர்கண்டார் *

நூற்றிதழ்கொளரவிகம்துழைநதபள்ளத்து

இளங்கமுகின்முதுபாளையுபுவாய்நண்டின் *

சேற்றளையிலவெண்முத்தம்சிறுதும்நாககூர்

திருத்தெற்றியம்பலத்து என்செங்கண்மாலே.

(க)

பொற்றொடித்தோள்மடமகள் தன்வடிவுகொண்ட

பொல்லாதவன்பேய்ச்செகொருகைவாகுகி *

பெற்றெடுத்ததாய்போலமடுப்ப ஆரும்

பேணுநஞ்சுண்டுகந்தபிள்ளைகண்டார் *

நெல்ல்தொடுத்தமலர்நீலம்நிறைந்தசூழல்
 இருஞ்சிறையவண்டொலியும்நெடுங்கணூர்தம் *
 சிற்றடிமேலசிலம்பொலியும்மிழற்றுந்நாங்கூர்த்
 திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. (உ)

படலடைத்தசிறுகுரம்பைநுழைந்துபுகுப்
 பசுவெண்ணெய்பதமாரப்பண்ணைமுற்றும் *
 அடலடர்த்தவேறகணூர்தோக்கைபறறி
 அலந்தலைபைசெய்துழலும்ஐயன் கண்ணோ *
 மடலெடுத்தநெடுந்தெங்குன்பழங்குள்வீழ்
 மாகுகனிகள் திரட்டுருட்டாவருநீர்ப்பொன்னி *
 திடலெடுத்தமலர்சுமந்து அங்குஇழியுமநாங்கூர்த்
 திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. (ங)

வாராரும்முலைமடவாள்பினைக்காகி
 வளைமருப்பிறகடுஞ்சினத்துவனதாளாரந்த *
 காராரதிண்ணிடையடாததுவதுவையாண்ட
 கருமுகில்போல்திருநிறத்துஎன்கண்ணாகண்டர் *
 ஏராரும்மலர்ப்பொழிலகந்தழுவி எங்கும்
 எழிலமதியைக்கால்தோடாவிளங்குமோதி *
 சீராரும்மணிமாடம்திகழும்நாங்கூர்த்
 திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. (ச)

கலையிலங்கும்அகலல்குல்கமலபபாலை
 கதிர்முத்தவெண்ணகையாள கருங்குணையச்சி *
 முலையிலங்கும்ஒளிமணிப்பூண்வடமுமதேர்ப்ப
 மூவாதவரைநெடுந்தோள்மூர்ததிகண்டர் *
 மலையிலங்குகுரிரைசசந்திமாடவீதி
 ஆடவரைமடமொழியாரமுகத்து * இரண்டு
 சிலைவிலங்கிமனஞ்சிறைகொண்டிருக்குமநாங்கூர்த்
 திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. (ரு)

தான்போலும்ஏன்றெழுந்தாந்தரணியாளன்
 அதுகண்டுதரித்திருப்பான், அரககர்தங்கள் *
 கோண்போலும்ஏன்றெழுந்தான்குன்றமன்ன
 இருபதுதோளுடன் துணித்தலுருவன்கண்டர் *

மான் போ லும்மென்னோக்கின்செய்யவாயார்
 மரகதம்போல்மடக்கிளியைககமேலகொண்டு *
 தேன்போ லும்மென்மழலைபயிற்றுமநாங்கூர் த்
 திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. (சு)

பொங்கிலங்குபுரிநூ லும்தோ லும்தாமழப்
 பொல்லாதகுறளுருவாய்ப்பொருந்தா வாணன் *
 மங்கலம்சேர்மறைவேள்வியதனுள்புக்கு
 மண்ணகலம்குறையிரந்தமைந்தன்கண்டிர் *
 கொங்கலர்ந்தம்லர்க்குழலாகொங்கைதோயந்த
 குங்குமத்தினகுழம்பளேந்தகோலந்தனனூல *
 செங்கலங்கல்வெண்மணல்மேலதவழும்நாங்கூர்த
 திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. (எ)

சிலம்பினிடைசசிறுபரலபோலபெரியமேரு
 திருக்குளம்பில்கணக்கப்பத திருவாகா ரம
 குலங்க * நிலமடந்தைதனை இடந்துபுல்க
 கோட்டிடைவைத்தருளியஎங்கோலார் எண்டி *
 இலங்கியநான்மறையனை தனும்அங்கமா ளும்
 ஏழிசையும்கேள்விகளும்என் திக்கெங்கும் *
 சிலம்பியநற்பெருஞ்செலவம்திகழும்நாங்கூர்த
 திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. (அ)

ஏழலகும் தாழ்வரையும் † எங்குமமுடி
 என் திசையும்மண்டலமும்மண்டி * அண்டம்
 மோழையெழுந்து ஆழிமிகு ஊழிவெள்ளம்
 முன்னகட்டிலொடுக்கியளம்பூர்திகண்டிர் *
 ஊழிதொறும்ஊழிதொறும்தயர்ந்தசெலவதது
 ஒங்கியநான்மறையனை த்துமதாங்குநாவா *
 சேழுயர்ந்தமணிமாடம்திகழும்நாங்கூர்த்
 திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. (ஆ)

சீரணிந்தமணிமாடம்திகழும்நாங்கூர்த்
 திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே *
 கரணிந்தவேல்வலவன் ஆலிராடன்
 கொடிமாடமக்கையர்கோன்குறையலாளி *

† 'எங்குமோடி' என்றும் கூறுவர்.

அக • பேரியதிருமொழி—ச - ப. ௫ - தி. ஆம்புடை

பாணிந்ததொல்புகழான் கலியன்சொன்ன

பாமலைஇவையைந்துமைநதும்வல்லா *

சேணிந்த உலகதனுமன்னராசிச

சேண்விசம்பில்வானவராய்ததிகழ்வர்தாமே.

(க0)

அடிவாவு:—யாற்றாசர் பொற்றொடி படல் வாராரும் கலை தான் பொங்கு
சிலம்பின் எழுலகும் சேணிந்த தூம்பு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி—தூம்புடை

அ திருமணிக்கூடம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம். (பிஷ்ணுராகம் - ஆதிதாளம்.)

தூம்புடைப † பனைக்கை வெழும் துயர்கெடுத்தருளி * மன்னு
காம்புடைக்குன்றமேந்திச் சுமையுழகாத்தஎந்தை *

பூம்புனற்பொன்னி ‡ முற்றம்புகுநது பொன்வரண்ட * எங்கும்
தேம்பொழிலகமழும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே

(க)

கவ்வைவாளெயிற்றுவன்பேய்க் கதிர்முலைசுவைத்து * இலங்கை
‡ வவ்வியஇடும்பைகூரக் கடுங்களை துரந்தஎந்தை *

கொவ்வைவாயமகளிரொங்கைக குஞ்சும்புழைப்போரநத *

தெய்வநீர்கமழும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே.

(உ)

மாத்தொழில்மடங்கச்செற்று மருதிநடந்து * வன்தாள்

சேத்தொழில்சதை துப பிண்ணெசெவனித்தோர்புணர்ந்தஎந்தை *

நாத்தொழில்மறைவல்லார்கள் நயந்து அறம்பாயந்த * வண்கைத்

தீத்தொழில்பயிலுமநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே.

(ஈ)

தாங்கருஞ்சினத்து வன்தாள் தடக்கைபுமாமருப்புவாங்கி *

பூங்குருந்தொசித்தபுளவாய்பிளந்து எருதடர்த்தஎந்தை *

மாங்கனிதுகந்தமந்தி வந்துவண்டிரிய * வாழைத்

தீங்கனிதுகரும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே.

(ச)

கருமகளிலங்கையாட்டி பிலகொள்வாய்திறந்து * தன்மேல்

வருமவன்செவியும்மூக்கும் வானினுல்தடிநதஎந்தை *

பெருமகன்பேதைமங்கைதன்னெடுந் பிரிவிலாத *

திருமகள் மருவும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே.

(ந)

† 'பனைக்கை' என்பதும் பாடம். ‡ 'முற்றம்' என்பதும் பாடம்.

‡ 'வவ்வியஇடும்பைதீர்' என்பதும் பாடாந்தரம்.

கெண்டையும்குறளும்புள்ளும் கேழலும் அரியும்மாவும் *

அண்டமும்சுடரும் அல்லாவாற்றலும்ஆபளந்தை *

ஒண்திறல்தென்னனோட வடவாசோட்டம்கண்ட *

திண்திறலாளர்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே.

(சு)

குன்றமும்வானும்மண்ணும் குளிர்புனல்திங்களோழி *

நின்றவெஞ்சுடரும் அல்லாநிலைகளும்ஆயளந்தை *

மன்றமும்வயலும்சாவும் மாடமும்மணங்கொண்டு * எங்கும்

தென்றல்வந்துவலும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே.

(எ)

சங்கையும்துணிவும்பொய்யும்மெய்யும் இததரணியோம்பும் *

பொங்கியமுகிலும் அல்லாப்பொருள்களும்ஆயளந்தை *

பங்கயமுகுத்ததேறல் பருகியவாளைபாய *

செங்கயலுகளும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே.

(அ)

பாவமும்அறமும்வீடும் இன்பமும்துன்பந்தானும் *

கோவமும்அருளும் அல்லாக்குணங்களும்ஆயளந்தை *

மூவரில்எங்கன்மூர்த்தி இவனெனமுனிவரோடு *

தேவர்வந்திறைஞ்சும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே.

(க)

திருமணத்தோய்மாடநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே *

மங்கையாதலைவனவண்தார்க் கலியன வாயொலிகள்வல்லார் *

பொங்குநீருலகமாண்டு பொன்னுலகாண்டு * பின்னும்

வெங்கதிர்ப்பரிதிவட்டத்தூடுபோய் விளங்குவாரே.

(க0)

அடிவரவு—தூம்பு கவ்வை மாததொழில் தாக்களும் கருமகள் கெண்டை

குன்றம் சங்கை பாவம் திங்கள் தாவளந்து.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளோ சுரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி—தாவளந்து.

கூ திருக்காவளம்பாடி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (மத்யமாவதிராகம்-நபகதாளம்.)

தாவளந்துஉலகமுற்றும் தடமலர்ப்பொப்பைபுக்கு *

நாவளம்நவின்றங்கேதத நாகத்தின்றடுகமதீரத்தாய்! *

மாவளம்பெருகி மன்னுமறையவாய்முடநாககை *

காவளம்பாடிமேய கண்ணனே! களைகண்ணியே.

(க)

அஅ பெரியதிருமொழி—ச - ப. கூ - தி. தாவளந்து.

மண்ணிடந்து ஏனமாகி மாவலிவலிதொலைப்பான் *
விண்ணவர்வேண்டச்சென்று வேள்வியில்குறையிரந்தாய் ! *
துண்ணெனமாற்றூர்தம்மைத் தொலைத்தவர்நாங்கைமேய *
கண்ணனே ! காவளந்தண்பாடியாய் ! களைகண்ணீயே. (உ)

உருத்தெழுவாலிமார்வில் ஒருகணைஉருவவோட்டி *
கருதுடைத்தம்பிக்கு இன்பக்கதிர்முடியரசு அளித்தாய் ! *
பருத்தெழுபலவும்மாவும் பழம்விழுந்தொழுகும்நாங்கை *
கருத்தனே ! காவளந்தண்பாடியாய் ! களைகண்ணீயே (ங)

முனைமுகத்து அரக்கன்மாள முடிகள் பத்தறுத்துவிழ்த்து * ஆங்கு
அனைபவற்கினையவற்கே அரசளித்தருளினனே ! *
சுளைகளில்கயல்கள்பாயச் சுரும்புதென் துகரும்நாங்கை *
களைகழல்காவளந்தண்பாடியாய் ! களைகண்ணீயே. (ச)

படவரவுச்சிதன்மேல் பாய்நதுபலநடங்கள்செய்து *
மடவரலம்ங்கைதன்னை மார்வகத்து இருத்தினனே ! *
தடவரைதங்குமாடத் தகுபுகழ்நாங்கைமேய *
கடவுளே ! காவளந்தண்பாடியாய் ! களைகண்ணீயே. (ரு)

மல்லரையட்டுமாளக கஞ்சனைமலைந்துநான்று *
பல்லரசு அவிந்துவீழப் பாரதப்போர்முடிந்தாய் ! *
நல்லரண்காவினீழல் நறைகமழ்நாங்கைமேய *
கல்லரண்காவளந்தண்பாடியாய் ! களைகண்ணீயே. (சு)

முத்தவற்கு அரசவேண்டி முன்புதாதெழுந்தருளி *
மாத்தமர்பாகன்வீழ மதகரிமருப்புலுசித்தாய் ! *
பூத்தமர்சோலையோங்கிப் புனல்பரந்தொழுகும்நாங்கை *
காத்தனே ! காவளந்தண்பாடியாய் ! களைகண்ணீயே. (ஏ)

ஏவிளங்கன்னிக்காகி இமையவர்கோனைச்செற்று *
காவளம்கடிதுறுத்துக் சற்பகம்ம்கொண்டுபோந்தாய் ! *
பூவளம்பொழில்கள்சூழ்ந்த புரந்தரன்செய்தநாங்கை *
காவளம்பாடிமேய கண்ணனே ! களைகண்ணீயே. (அ)

சந்தமாய்ச்சமயமாகிச் சமயவைம்பூதமாகி *
அந்தமாய் ஆதியாகி அருமறையவையும் ஆனாய் ! *
மந்தமார்பொழில்கள்தோறும் மடமயிலாலும்நாங்கை *
கந்தமார் காவளந்தண்பாடியாய் ! களைகண்ணீயே. (ஈ)

✠ மாவளம்பெருகி மன்னுமறையவர்வாழும்நாங்கை
காவளம்பாடிமேய கண்ணனைக்கலியன்சொன்ன *
பாவளம்பத்துமவல்லார் பாமிசை அரசராகி *
கோவிளமன்னர்தாழக் குடைநிழல்பொலிவர்தாமே. (க0)
அடிவரவு:—தாவளந்து மண உருத்து முனை படம் மல்லரை மூத்தவற்கு
ஏவிளம் சந்தம் மாவளம் கண்ணார்.

நீருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆந் திருமொழி—கண்ணார்கடல்.

க0. திருவெள்ளக்குளம்.

கலிவிருத்தம். (தேசியராகம் - ஆதிதாளம்.)

✠ கண்ணார்கடல்போல் திருமேனிகரியாய் ! *
நண்ணாமுனை வென்றிகொளவார்மன்னுநாங்கூர் !
திண்ணர்மதிளசூழ் திருவெள்ளக்குளத்துள்
அண்ணா ! * அடியேனிடரைக்களையாயே. (க)

கொந்தார்துளவமலர்கொண்டு அணிவானே ! *
நந்தாதபெரும்புகழ் வேதியநாங்கூர் *
செந்தாமரைநீர்த் திருவெள்ளக்குளத்துள்
எந்தாய் ! * அடியேனிடரைக்களையாயே (உ)

குன்றல்குளிர்மாரி தடுத்தகூடநந்தானே ! *
நன்றயபெரும்புகழ் வேதியநாங்கூர் *
சென்றர்வணங்கும் திருவெள்ளக்குளத்துள்
நின்றாய் ! * நெடியாய் ! அடியேனிடர்நீக்கே (ங)

காணர்கரிகொம்பது ஒசுததகளிறே ! *
நானாய்கைநல்லவர் மன்னியநாங்கூர் *
தேனாப்பொழில்கூழ் திருவெள்ளக்குளத்து
ளானாய் ! * அடியேனுக்கு அருள்புரியாயே. (ச)

✠ வேடார்திரு லங்கடம் மேயவிளக்கே ! *
நாடார்புகழ் வேதியாமன்னியநாங்கூர் *
சேடார்பொழில்கூழ் திருவெள்ளக்குளத்தாய் ! *
பாடாவருவேன் வினையாபின்பாற்றே. (ஞ)

கல்லால்கடலை அணைகட்டி உகந்தாய் ! *
 நல்லார்பலர் வேதியர்மன்னியநாங்கூர் *
 செல்வா ! திருவெள்ளக்குளத்து உறைவானே ! *
 எல்லாவிடரும் கெடுமாறு அருளாயே. (சு)

கோலால்நிறைமேய்த்த எங்கோவலர்கோவே ! *
 நாலாகியவேதியர் மன்னியநாங்கூர் *
 சேலார்வயல்கூழ் திருவெள்ளக்குளத்துள்
 மாலே ! * எனவல்லினை தீர்த்தருளாயே. (சு)

வாராகமதாகி இம்மண்ணை இடந்தாய் ! *
 நாராயணனே ! நல்லவேதியர்நாங்கூர் *
 சீரார்பொழில்சூழ் திருவெள்ளக்குளத்துள்
 ஆராவமுதே ! * அடியேற்கு அருளாயே. (அ)

பூவார்திருமாமகள் புல்கியமார்பா ! *
 நாவார்புகழ் வேதியர்மன்னியநாங்கூர் *
 தேவா ! திருவெள்ளக்குளத்து உறைவானே ! *
 ஆவா ! அடியான் இவனென்று அருளாயே. (சு)

நல்லன்புடை வேதியர்மன்னியநாங்கூர் *
 செல்வன் திருவெள்ளக்குளத்து உறைவானே ! *
 கல்லின்மலிதோள் கலியன்சொன்னமாலே *
 வல்லொனவல்லவர் வானவர்தாமே. (கூ)

அடிவரவு:—கண்ணூர் கொந்து குன்றால் கான் வேடு கல்லால் கோலால்
 வராகமது பூவார் நல்லன்பு கவளயானை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

அ - ஆந் திருமொழி—கவளயானை.

கக. திருப்பார்த்தன்பள்ளி.

[திருமாலினிட்டு ஈடுபட்ட தலைமகனது செயல் கண்டு
 நற்றயி இரங்கிக்கூறிய பாகரம்.]

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம். (தந்யாச்சிராகம் - அடநாளம்.)

கவளயானைக்கொம்பொசித்த கண்ணென்றும் * காமருசீர்க்
 குவளைமேகமன்னமேனி கொண்டகோன் என்னுனையென்றும் *
 தவனமாடநீடுநாங்கைத் தாமரையாள்கேள்வனென்றும் *
 பவளவாயாளன்மடந்தை பார்த்தன்பள்ளிபாடுவானே, (க)

கஞ்சன்னிட்டவெஞ்சினத்த களிற் றடர்த்தகாலையென்றும் *
வஞ்சமேவிவந்தபேயின் உயிரையுண்டமாயனென்றும் *
செஞ்சொலாளர்நீடுநாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றோதி *
பஞ்சியன்னமெல்லடியாள் பார்த்தனப் பள்ளிபாடுவாளே. (உ)

அண்டர்கோள்ளன்னையென்றும் ஆயர்மாதர்கொங்கைபுல்கு
செண்டனென்றும் * நான்மறைகள் தேடியோடும் செல்வனென்றும் *
வண்டுலவுபொழில் கொள்நாங்கை மன்னுமாயனென்றென்றோதி *
பண்டுபோலன் றுஎன்மடந்தை பார்த்தனப் பள்ளிபாடுவாளே. (ங)

கொல்லையாளுள் பரிசுழிந்தாள் கொல்வளையார்தம் முகப்பே *
மல்லையுந்நீர் தட்டிலங்கை கட்டழித்தமாயனென்றும் *
செல்வம்மல்குமறையோர்நாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றோதி *
பல்வளையாள் என்மடந்தை பார்த்தனப் பள்ளிபாடுவாளே. (ச)

அரக்கராவிமாள் அன்று ஆழ்கடல்குழிலங்கைசெற்ற *
குரக்கரசனென்றும் கோலவில்லியென்றும் * மாமதியை
நெருக்குமாடநீடுநாங்கை † நின்மலன் தானென்றென்றோதி *
பரக்கழிந்தாள் என்மடந்தை பார்த்தனப் பள்ளிபாடுவாளே. (ஞ)

ஞாலமுற்றும் உண்டுமீழ்ந்த நாதனென்றும் * நானிலம்சூழ்
வேலையன்னகோலமேனி வண்ணனென்றும் * மேலெழுந்து
சேலுகளும் வயல்கொள்நாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றோதி *
பாலின்நல்லமென்மொழியாள் பார்த்தனப் பள்ளிபாடுவாளே. (க)

நாடிஎன்தனுள்ளம் கொண்ட நாதனென்றும் * நான்மறைகள்
தேடிஎன்றும் காணமாட்டாச் செல்வனென்றும் * சிறைகொள்வண்டு
சேடுலவுபொழில்கொள்நாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றோதி *
பாடகம்சேர்மெல்லடியாள் பார்த்தனப் பள்ளிபாடுவாளே. (க)

உலகமேத்துமொருவனென்றும் ஒண்சுடரோடு உம்பரெய்தா *
நிலவும் ஆழிப்படையென்றும் நேசனென்றும் * தென்திசைக்குத்
திலதமன்னமறையோர்நாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றோதி *
பலருமேசஎன்மடந்தை பார்த்தனப் பள்ளிபாடுவாளே. (அ)

கண்ணென்றும் வானவர்கள் காதுதலித் துமலர்கள் தூவும் *
எண்ணென்றும் இன்பனென்றும் ஏழுலகுக்காதிஎன்றும் *
திண்ணமாடநீடுநாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றோதி *
பண்ணினன்னமென்மொழியாள் பார்த்தனப் பள்ளிபாடுவாளே. (ஐ)

† 'நின்மலனென்றென்று' என்று உறுவர்.

கூஉ பெரியதிருமொழி—ச - ப. கூ - தி. நம்மைத்தொழுதோம்.

பாருள்நல்லமறையோர்நாங்கைப் பார்த்தன்பள்ளிச்செங்கண்மாவார்கொள்நல்லமுலைமடவாள்பாடலைத் தாய்மொழிந்தமாற்றம் * [லை* கூர்கொள்நல்லவேல்களியன் கூறுதமிழ்பத்துமவல்லார் * ஏர்கொள்நல்லவைவகுந்தத்துள் இன்பம்நாளும்எய்துவாரே. (க0)

அடிவரவு:—கவளம் கஞ்சன் அண்டர் கொல்லை அரக்கா ஞாலம் நாடி உலகம் கண்ணன் பாருள் நம்மை.

திருங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி—நம்மைத்தொழுதோம்.

திருவிந்தனர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (தோடி ராகம்-நுபகநாளம்.)

நம்மைத்தொழுதோம் தந்தமபாணிசெய்திருக்கும் தம்மடியோம் * இம்மைக்கு இன்பம்பெற்றோம் எந்தாய் * இந் தனாரே ! * எம்மைக்கடி தாக்கருமம் அருளி ஆவா ! என்றிரங்கி * நம்மை ஒருகால்காட்டி நடநதால் நாங்கள் உய்யோமே ? (க)

சந்தைதன்னுள் நீங்கா திருந்த திருவே ! மருவியியமைந்தா ! * அந்தணலிமாலே ! சோலைமுதலிறே ! * நந்தாவிளக்கின் சுடரே ! நறையூரின் நறம்பீ ! * என் எந்தாய் ! இந் தனாராய் ! அடியேற்கு இஹையும் இரங்காயே. (உ)

பேசுகின்றது இதுவே வையம்சரடியால் எந்த * மூசுவண்டுமுரலும் கண்ணிமுடியா ! * உமமைக்காணும் ஆசையென்னும்கடலில் வீழ்ந்து இங்கு அயர்த்தோம் * அயலாரும் ஏசுகின்றது இதுவே காணும் இந் தனாரே ! (ங)

ஆசைவழுவாதேத்தும் எமக்கிவகிழுககாய்த்து * அடியோர்க்குத் தேசமறிய உமக்கே ஆளாய்த திரிகின்றோம்க்கு * காசிவெளியில் திகழும் வண்ணம், காட்டார் எம்பெருமான் ! * வாசிவல்லீர் ! இந் தனாரீர் ! வாழ்ந்தே போம்மீரே. (ச)

தீஎம்பெருமான் நீர் எம்பெருமான் திசையும் இருநிலனுமாய் * எம்பெருமானாகி நின்றால் அடியோம்காணோமால் * தாயெம்பெருமான் தந்தை தந்தையாவீர் * அடியோமுக கேஎம்பெருமானல்லீரோ ? நீர் இந் தனாரீரே ! (ரு)

சொல்லாதொழியக்ல்லைன் அறிந்தசொல்லில் * † நும்மடியார்
எல்லாரோடும்லக்க எண்ணியிருத்தோ அடியேனை *
நல்லார் அறிவோதியார் அறிவோ நமக்குஇவ ‡ வலகத்தில் *
எல்லாம் அறிவீர் சுதே அறியீர் இந்தனாரீரே !

(௬)

மாட்டிரானீர்பணிநீர்கொள்ள எமமைப்பணியறியா
வீட்டீர் * இதனைவேறேசொன்னோம் இந்தனாரீரே ! *
காட்டிரானீர் நுந்தமடிக்கள்காட்டில் * உமக்குஇந்த
நாட்டேவந்துதொண்டரான நாங்கள் உய்யோமே ?

(௭)

முன்னைவண்ணம்பாலின்வண்ணம் முழுதும்நிலைநின்ற *
பின்னைவண்ணம் கொண்டல்வண்ணம் வண்ணம் என்னுங்கால் *
பொன்னின்வண்ணம் மணியின்வண்ணம் புரையும்திருமேனி *
இன்னவண்ணமென்றுகாட்டீர் இந்தனாரீரே !

(௮)

எந்தைதந்தை ஐ தம்மானென்றென்று எமரேழேழளவும் *
வந்துநின்றதொண்டரோர்க்கே வாசியல்லீரால் *
சிந்தைதன்னுள் முநதிநிறநிர் சிறிதுமதிருமேனி *
இந்தவண்ணமென்றுகாட்டீர் இந்தனாரீரே !

(௯)

ஐ ஏரார்பொழில்கூழ் இந்தனாரிலைநைகபெருமாளை *
காரார்புறவினமங்கைவேநகன் கலிபனொலிசெய்த *
சீராரின்சொல்மலை கற்றுத்திரிவார் உலகத்தில் *
ஆராரவரே அமரர்க்குஎன்றும் அமரராவாரே.

(௧0)

அடிவரவு:—நும்மை சிந்தை பேசுகின்றது ஆசை தீ சொல்லாத மாட்டீர்
முன்னை எந்தை ஏரா ஆய்ச்சியா
தீநமங்கையாழ்வார் திருவடிகளை சரணம்.

௧0 - ஆந் திருமொழி - ஆய்ச்சியர்.

திருவேள்ளியங்குடி

எழிர்க்ககழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம். (மோழநராகம் - அடதாளம்)

ஐ ஆய்ச்சியரழைப்பவென்னெயுண்டு ஒருகால்
ஆலிலைவளர்த்த எம்பெருமான் *
பேய்ச்சியைமுலையுண்டு இணைமருதிறுத்ததுப
பெருநிலம் அளந்தவன்கோயில் *

† 'உம்மடியார்' எனவும் ஒதுவா ‡ 'உலகத்து' எனவும் ஒதுவர்.
ஐ 'தம்மானென்றெமரேழளவும்' என்றும் பாடம்.

காய்த்தநீள் கமுகும் கதலியும் தெங்கும்
எங்கும் மாம்பொழில்களின் னடுவே *
வாய்த்தநீள் பாயும் மண்ணியின் தென்பால்
திருவெள்ளியங்குடிய துவே.

(௧)

ஆரிரைமேய்த்து அன்று அலை கடலடைத்திட்டு
அரக்கர்தம் சிரங்கோயுருட்டி *
காரீரிறைமேகம் கலந்ததோருருவக்
கண்ணனாகருதியகோயில் *
பூரிரைச்செருந திபுன்னை முத்தரும்பிப்
பொதும்பிடைவரிவண்டுமிண்டி *
தேனிரைத்துண்டு அங்கு இன்னிசைமுரலும்
திருவெள்ளியங்குடிய துவே.

(௨)

கடுவிடமுடைய காளியன் தடத்தைக்
கலக்கமுன் அலக்கழிதலு * அவன்தன்
படமிறப்பாய்த்து பல்மணிசிந்தப்
பல்கடம்பயின்றவன்கோயில் *
படவரவல்குல்பாவை நல்லார்கள்
பயிற்றிய நாடகத்தொலிபோய் *
அடைபுடைதழுவி அண்டம்நின்றதிரும்
திருவெள்ளியங்குடிய துவே.

(௩)

கறவைமுன் காத்துக்கஞ்சனைக்காய்ந்த
காளமேகத்திருவுருவன் *
பறவைமுன் னுயர்ந்து பார்த்தகடல்துயின்ற
பரமனாற்பள்ளிகொள்கோயில் *
துறைதுறைதோறும் பொன்மணிசிதறும்
தொகுதிரைமண்ணியின் தென்பால் *
செறிமணிமாடக்கொடிகதிரணவும்
திருவெள்ளியங்குடிய துவே.

(௪)

பாரிணையுண்டு பாரிணையுமிழ்ந்து
பாரதம்கையெறிந்து * ஒருகால்
தேரிணையூர்ந்து தேரிணைத்துரந்த
செங்கண்பால்சென்றுறைகோயில் *

வரீரையவயலுள்வாள்கள்மறுகி

எமக்கிடமன்றுஇதென்றெண்ணி *

சீர்மலிபொய்கைசென்றணைகின்ற

திருவெள்ளியங்குடியதுவே.

(௫)

காற்றிடைப்பூனாகரந்தென ஆரந்தை

யுறக் கடலரக்கர்தம்சேனை *

கூற்றிடைச்செல்லக்கொடுங்கணை தூரந்த

கோலவில்லிராமன்தன்கோயில் *

ஊற்றிடைநின்றவாழையின்கணிகள்

ஊழ்த்துவீழ்ந்தன உண்டுமண்டி *

சேற்றிடைக்கயல்களுகள் திகழ்வயல்கூழ்

திருவெள்ளியங்குடியதுவே.

(௬)

ஒள்ளியகருமம்செய்வனென் † ஹணர்ந்த

மாவலிவேள்வியிலபுக்கு *

தெள்ளியகுறளாய்மூவடிபொண்டு

திக்குறவளர்ந்தவன்கோயில் *

அள்ளியம்பொழில்வாய் இருந்துவாழ்குயில்கள்

அரியரியென்றவைவழைப்ப *

வெள்ளியார்வணங்கவிரைந்து அருள்செய்வான்

திருவெள்ளியங்குடியதுவே.

(௭)

முடியுடைஅமரர்க்குஇடர்செய்யும்

அசுரர்தம்பெருமாண் * அன்று அரிபாய்

மடியிடைவைத்துமார்வைமுன்கீண்ட

மாயனார்மன்னியகோயில் *

படியிடைமாடத்தடியிடைத்தூணில்

பதித்தபன்மணிகளினொளியால் *

விடிபகலிரவென்றறிவரிதாய

திருவெள்ளியங்குடியதுவே.

(௮)

குடிக்குடியாகக்கூடிநின்ற அமரர்

குணங்களேபிதற்றிநின்றேத்த *

அடியவர்க்கு அருளி அரவணைத்துயின்ற

ஆழியான் அமாநுறைகோயில் *

கடியுடைக்கமலம் அடியிடைமலரக்
கருமபொடுபெருஞ்செந்நெல் அசைய *
வடிவுடைஅன்னம் பெடையொடும் சேரும்
வயல்வெள்ளியங்குடியதுவே.

(௬)

பண்டுமுன் ஏனமாகி அன்று ஒருகால்
பாரிடநதுளயிற்றினில்கொண்டு *
தென்திரைவருடப்பாற்கடல்துயின்ற
திருவெள்ளியங்குடியான் *
வண்டறைசோலைமங்கையர் தலைவன்
மானவேற்கலியன் வாயொலிகள்
கொண்டிவைபாடும் தவமுடையாராகள்
ஆள்வர் இக்குரைகடலுலகே.

(௧௦)

அடிவரவு:—ஆய்ச்சியர் ஆநிரை கடு கறவை பாரினை காற்று ஒள்ளிய முடி
குடி பண்டு அறிவது

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சுரணம்.

ஐந்தாம்பத்து.

க- ஆந் திருமொழி—அறிவதரியான்.

திருப்புள்ளம்பூதங்குடி.

அறுசீர்க்கழிநெடி. லடியாசிரியவ்நத்தம். (பந்துவராளிராகம்—ரூபகநாளம்.)

அறிவதரியான் அனைத்துலகுமுடையான் எனனையாளுடையான் *
† குறியமாணிபுருவாய கூததன்மனனியமருமிடம் *
நறியமலர்மேல்சூரும்பார்க்க எழிலார்மஞ்ஞாநடமாட *
பொறிகொள்ளிறைவண்டு இசைபாடும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. (௧)

கள்ளககுறளாய்மாலலியைவஞ்சிதது உலகம்மைப்படுதது *
பொள்ளைக்கரத்தபோதகத்தின துன்பம்தவிர்த்தபுனிதனிடம் *
பள்ளச்செறுவில்கயலுகள் பழனக்கமுனியதனுள்போய் *
புள்ளுப்பிள்ளைக்கிரைதேடும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. (௨)

† 'குறியமாணுருவாகிய' என்றும் பாடம்.

மேவா அரக்கர்தென்னிலங்கை வேந்தன்வீயச்சரம்துரந்து *
 மாவாய்பிளந்துமல்லடர்த்து மருதம்சாய்த்தமாலதிடம் *
 காவார்தெங்கின்பழம்வீழக் கயல்கள்பாயக்குருகிரியும் *
 பூவார்கழனிஎழிலாரும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. (௩)
 வெற்பால்மாரிபழுதாக்கி விறல்வாளரக்காதலைவன் தன் *
 வற்பார்திரள்தோள்ஐந்நான்கும் துணித்தவல்விவிராமனிடம் *
 கற்பார்புரிசைசெய்குன்றம் கவிஞர் கூடம்மானிகைகள் *
 பொற்பார்மாதம்எழிலாரும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. (௪)
 மையார்தடங்கண்கருங்கூந்தல் ஆய்ச்சிமறையவைத்ததயிர் *
 நெய்யார்பாலோடு அமுதுசெய்த நேமியங்கைமாயனிடம் *
 செய்யார் ஆரல்இரைகருதிச் செங்கால்நாரைசென்றணையும் *
 பொய்யாநாவின்மறையாளர் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. (௫)
 மின்னினைன் துணைமருங்குல் வேயேய்தடநதோள்மெல்லியற்கா *
 மன்னுசினத்தமழவிடைகள் ஏழ்அன்றர்த்தமாலதிடம் *
 மன்னுமுதுநீரவிந்தமலர்மேல் வரிவண்டிசைபாட *
 புன்னைபொன்னேய்தாதுதிர்க்கும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. (௬)
 குடையாவிலங்கல்கொண்டேந்தி மாரிபழுதாரிரைகாதது *
 சடையான் ஓட ஆடல்வாணன் தடநதோள் துணித்தலைவனிடம் *
 குடியாவண்டிகள்ளுண்ணக் கோலநீலமமட்டுகுகும் *
 புடையார்கழனிஎழிலாரும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. (௭)
 கறையாரெடுவேல்மறமன்னர்வீய விசயன்தேர்கடவி *
 இறையான்னையிலிழையாத முண்டமநிறைத்தநதையிடம் *
 மறையால்முத்தியவைவளர்க்கும் மன்னுபுகழால்வண் மையால் *
 பொறையால்மிக்க அநதணர்வாழ் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. (௮)
 தன்னிமண் னுமவிண்ணுமெதோன்றாது இருளாய்ப்புடியநாள் *
 அன்னமாகி அருமறைகள் அருளிச்செய்த அமலனிடம் *
 மின்னுசோதிநவமணியும் வேயின்முத்தம்சாமரையும் *
 பொன்னும்பொன்னிகொணர்ந்தலைக்கும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. (9)
 கற்றமுறித்துக்காளியன் தன் சென்னிநடுங்கருடம்பயின்ற *
 பொற்றாமரையாள்தன்கேள்வன் புள்ளம்பூதங்குடிதன்மேல் *
 கற்றார்பரவும்மங்கையர்கோன் காரார்புயற்கைக்கலிகன்றி *
 சொலதான்சுரைந்திவைபாடச் சொரநில்லா துயர்தாமே. (௧0)
 அடிவரவு—அறிவது கள்ளம் மேவா வெற்பால் மையார் மின்னின் குடை
 கறை தன்னி கற்ற தாம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

—

† 'துயர்தானே' என்றும் பாடம்.

௨ - ஆந் திருமொழி—தாந்தம்.

—●—

திருக்கூடலூர்.

கலிவிருந்தம். (அபநுபராகம் - ஆதிதாளம்.)

தாந்தம்பெருமையறியார் * தூது

வேந்தர்க்காய வேந்தரூர்போல் *

காந்தள்விரல் மென்கலைநன்மடவார் *

கூந்தல்கமழும் கூடலூரே.

(க)

செறுந்தின் திமிலேறுடைய * பின்னை

பெறுந்தண்கோலம் பெற்றாரூர்போல் *

நறுந்தண்தீந்தேன் உண்டவண்டு *

குறிஞ்சிபாடும் கூடலூரே.

(உ)

பிள்ளையுருவாய்த் தயிருண்டு * அடியே

னுள்ளம்புகுந்த ஒருவரூர்போல் *

கள்ளநாறை வயலுள் * கயல்மீன்

கொள்ளைகொள்ளும் கூடலூரே.

(ஈ)

கூற்றேருருவின் குறளாய் * நிலம்நீர்

வற்றான் எந்தைபெருமானூர்போல் *

சேற்றேருழுவா கோதைப்போதூண் *

சோல்தேன்மூலும் கூடலூரே.

(ஐ)

தொண்டர்பரவச் சுடர்செனறணவ *

அண்டத்துஅமரும் அடிகளூர்போல் *

வண்டலையுள் கெண்டையிளிர *

கொண்டல்அதிரும் கூடலூரே.

(ஐ)

தக்கன்வேள்வி தகர்த்ததலைவன் *

துக்கம்துடைத்த துணைவரூர்போல் *

எககலிடு நுண்மணல்மேல * எங்கும்

கொக்கின்பழம்வீழ் கூடலூரே.

(ஐ)

கருந்தண்கடலும் மலையும்உலகும் *

அருந்தும்அடிகள் அமரும்ஊர்போல் *

பெருந்தண்முல்லைப் பிள்ளையோடி *

குருந்தம்தழுவும் கூடலூரே.

(ஐ)

கலைவாழ்பிணையோடு அணையும் * திருநீர்
மலைவாழ்ந்தை மருவும்ஊர்போல் *
இலைதாழ்தெங்கின் மேல்நின்று * இளநீர்க்
குலைதாழ்கிடங்கின் கூடலூரே. (அ)

பெருகுதாதல அடியேனுள்ளம் *
உருகபுகுந்த ஒருவருநாபோல் *
அருகு கைதைமலர * கெண்டை
குருகென்றஞ்சம் கூடலூரே. (ஆ)

காவிப் 'பெருநீர்வண்ணன் * கண்ணன்
மேவித்திகழும் கூடலூர்மேல் *
கோவைத்தமிழால் கலியன்சொன்ன *
பாவைப்பாடப் பாவம்போமே. (க)

அடிவரவு—தாம் செறும் பிள்ளை கூற்றோ தொண்டர் தக்கன் கருந்தனை
கலை பெருகு காவி வென்றி

நீருமங்கையாழ்வார் நீருவடிகளே சரணம்.

௩ - ஆந் திருமொழி—வென்றி.

திருவெள்ளறை

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

(சங்கராபரணராகம் - ஆதிதாளம்)

வென்றிமாமழுவேந்திமுன்மண்மிசைமன்னரை மூவெழுகால்
கொன்றதேவ! * நின்குரைகழல்தொழுவது ஓர்வகைஎனக்கருள்புரியே *
மன்றில்மாம்பொழில்நுழைதந்து மல்லிகைமௌவலின்போது அலர்த்தி *
தென்றல்மாணம்கமழ்தரவரு திருவெள்ளறைநின்றானே ! (க)

வசையில்நான்மறைகெடுத்த அம்மலரயற்குஅருளி, முன்பரிமுகமாய் *
இசைகொள்வேதநூலென்றிவைபயந்தவனே ! எனக்குஅருள்புரியே *
உயர்கொள்மாதவிப்போதொடுலாவிய மாருதமவீதியின்வாய் *
திசையெல்லாம்கமழும்பொழில்கூழ் திருவெள்ளறைநின்றானே ! (உ)

வெய்யனையுலகேழுடன்நலிந்தவன் உடலகம்இருபிளவா *
கையிலீருகிர்ப்படையதுவாய்த்தவனே ! எனக்குஅருள்புரியே *
மையினர்தருவராலினம்பாய வண்டதத்திடைக்கமலங்கள் *
தெய்வநாறும்ஒண்பொய்கைகள்கூழ் திருவெள்ளறைநின்றானே ! (௩)

வாம்பரியுகமன்னர்தம்உயிர்செக ஐவர்கட்குஅரசளித்த *
காம்பினூர்திருவேங்கடப்பொருப்ப ! நின்காதலைஅருள்எனக்கு *
மாம்பொழித்தளிர்கோதியம'டக்குயில் வாயதுதுவர்ப்பெய்த *
தீம்பலங்கனித்தேனதுதுகர் திருவெள்ளறைநின்றானே ! (ச)

மானவேலொண்கண்மடவரல் மண்மகள் அழுங்கமுந்நீர்ப்பரப்பில் *
ஏனமாகிஅன்றுஇருநிலம்இடந்தவனே ! எனக்குஅருள்புரியே *
கானமாமுல்லைக்கழக்கரும்பேறி வெண்முறுவல்செப்துஅலர்கின்ற*
தேனின்வாய்மலர்முருகுக்குக்கும் திருவெள்ளறைநின்றானே ! (ரு)

பொங்குநீர்முடி அமரர்கள்தொழுதெழ அமுதினைகொடுத்தளிப்பான் *
அங்குலாரமையதாகியஆதி ! நின்னடிமையைஅருள்எனக்கு *
தங்குபேடையோடேயமதுகரம் தையலார்குழலனைவான் *
திங்கள்தோய்சென்னிமாடம்சென்றனை திருவெள்ளறைநின்றானே !

ஆறினோடொருநான்குடைநெடுமுடி அரக்கன் தன்சிரமெல்லாம் *
வேறுவேறுகவில்துவளைத்தவனே ! எனக்குஅருள்புரியே *
மாறில்சோதியமரதகப்பாசடைத் தாமரைமலர்வாரந்த *
தேறல்மாந்திவண்டுஇன்னிசைமுரல் திருவெள்ளறைநின்றானே ! (எ)

முன் இவ்வேழலகூணர்வின்றி இருள்மிக உம்பர்கள்தொழுதேத்த*
அன்னமாகிஅன்றருமறைபயந்தவனே ! எனக்குஅருள்புரியே *
மன்னுகேதகைசூதகம்என்றிவை வனத்திடைசக நுமபினங்கள் *
தென்னவென்றுவண்டுஇன்னிசைமுரல் திருவெள்ளறைநின்றானே !

ஆங்குமாவலிவேள்வியில்இரந்துசென்று அகலிடம்முழுதினையும் *
பாங்குனல்கொண்டபரம ! நிற்பணிந்தெழுவேன் எனக்குஅருள்புரியே*
ஒங்குபிண்டியின்செம்மலரேறி வண்டுழிதர * மாவேறித்
திங்குயில்மிறுற்றும்படப்பைத் திருவெள்ளறைநின்றானே ! (க)

மஞ்சலாமணிமாடங்கள்சூழ் திருவெள்ளறைதன்மேய *
அஞ்சனம்புரையும்திருவுருவனை ஆதியைஅமுதத்தை *
நஞ்சலானியவேல்வலவன் கலிகன்றிசொல்லுயிரண்ம *
எஞ்சலின்றிநின்றஏத்தவல்லார் இமையோர்க்கரசுஆவாகளே. (க௦)
அடிவரவு:—வென்றி வசை வெய்ய வாம்பரி மானவேல் பொங்கு ஆறு முன்
ஆங்கு மஞ்ச உந்திமேல்.

நீருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருமொழி—உந்திமேல்.

திருவாங்கம். (க)

கலநிலைத்துறை. (ஸஹாநாராகம் - அடதாளம்)

உந்திமேல்நான் முகனைப்படைத்தான் உலகுண்டவன்
எந்தைபெம்மான் * இமையோராகத் தாதைக்கு இடமென்பரால் *
சந்திஞெடுமணியும்கொழிசுகும் புனல்காவிரி *
அந்திபோலும்நிறத்தார்வயல்குழ் தென்னரங்கமே. (க)

வையமுண்டு ஆலிலேமேவுமாயன், மணிநீள்முடி *
பைகொள்நாகத்தணையான் பயிலும்இடமென்பரால் *
தையல்லல்லாகுழல்மாலையும் மற்றவர்தடமுலை *
செய்யசார்தும்கலந்திழிபுனல்குழ் தென்னரங்கமே (உ)

பண்டுஇவ்வையமளப்பான்சென்று மாவலிகையில்நீர்
கொண்ட * ஆழித்தடக்கைக குறளனிடமென்பரால் *
வண்டுபாடும்துவார்புனல் வந்திழிகாவிரி *
அண்டநாறும்பொழிசுகுழ்ந்து அழகாரதென்னரங்கமே. (ங)

விளைத்தவெம்போர் விறல்வாளரக்கனநகர்பாழ்பட *
வளைத்தவல்லித்தடக்கையவனுக்கு இடமென்பரால் *
துளைக்கையானைமருப்பும் அகிலும்கொணர்ந்துநதி * முன்
திளைக்கும்செல்வபுனல்காவிரிசுழ் தென்னரங்கமே (ச)

வம்புலம்கூந்தல்மண்டோதரிகாதலன் வரன்புக *
அம்புதன்னுல்முனிந்த அழகனிடமென்பரால் *
உம்பர்சோனும்உலகேழும் வந்தீண்டுவணங்கும * நல
செம்பொனாரும்திள்குழ்ந்து அழகாரதென்னரங்கமே. (ரு)

கலையுடுத்த அகல்குல் வன்பெய்மகள்தாபென் *
முலைகொடுத்தாளுயிருண்டவன் வாழிடமென்பரால் *
குலையெடுத்தகதலிப் பொழிலூடுமவந்துஉநதி * முன்
அலையெடுக்கும்புனல்காவிரிசுழ் தென்னரங்கமே. (கூ)

கஞ்சன்னெஞ்சும்கடுமல்லரும் சகடமும்காலினால் *
துஞ்சுவென்றசுடராழியான் வாழிடமென்பரால் *
மஞ்சசேர்மானிகை நீடகில்புகையும் * † மாமறையோர்
செஞ்சொல்வேள்விப்புக்கையும்மழும் தென்னரங்கமே. (எ)

† 'வாழிடம்' என்றும் பாடம். ‡ 'மறையோர்' என்றே ஓதவர்.

கூஉ பெரியதிருமொழி—ரு - ப. ரு - தி. வெருவாதாள்.

எனமீனாமையோடு அரியும்சிறுகுறளுமாய் +
தானுமாய தரணித்தலைவனிடமென்பரால் *
வானுமம்ண்ணும்கிறையப் புருந்துநாண்டுவணங்கும் * நல்
தேனும்பாலும்கலந்தன்னவர்கேர் தென்னரங்கமே. (அ)

சேயன் என்றும்மிகப்பெரியன் துண்கேர்மையினாய் * இம்
† மாயையாரும்அறியாவகையான் இடமென்பரால் *
வேயின்முத்துமணியும்கொணாநது ஆபுனல்காவிரி :
ஆய்பொனமாமதின்கூழ்ந்து அழகார்தென ஈரங்கமே. (க)

அல்லிமாதரமருந்திருமார்வ னரங்கத்தை *
கல்லின்மன்னும்திள் மங்கையர்கோன்கலிகன்றிசொல *
நல்லிசைமலைகள் நாலிரண்டுமிரண்டும் * உடன்
வல்லவர்தாம்உலகாண்டு பின்வானுலகாள்வரே. (கர)

அடிவரவு:—உந்திமேல் வையம் பண்டு வினைத்த வம்பு கலை கஞ்சன் எனம்
அல்லி சேயன் வெருவாதாள்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ரு - ஆந் திருமொழி—வெருவாதாள்.

திருவரங்கம் (உ)

[பிரவாற்றது வருந்துந் தலவியைக்தறிந்துத் தாய் இரங்கிக்கூறிய
பாகாய்.]

அலுசீராசிரியவிருந்தம். (காம்போதிராகம் - ஆத்திராயம்)

வெருவாதாள் வாய்வெருவி
வேங்கடமே ! வேங்கடமே ! என்கின்றாளால் *
மருவாளால்என்குடங்கால் வாள்நெடுங்கண்
துயில்மறந்தாள் * வண்டார்கொண்ட
வருவாளன்வானவர்தமுயிராளன்
ஒலிதிரைநீர்ப்பெளவம்கொண்ட
திருவாளன் * என்மகளைச்செய்தனகள்
எங்ஙனம்நான்கிந்திக்கேனே? (க)

† 'மாயையை' என்றும் வழங்குவர்.

கலையாளா அகலக்குல் கனவளையும்கையாளா

என்செய்கேன்நான்? *

விலையாளா அடியேனை வேண்டுதியோ?

வேண்டாயோ? என்னும் * மெய்ய

மலையாளன்வானவர்தம் தலைபாளன்

மராமரமேழய்தவென்றிச்

சிலையாளன் * என்மகளைச்செய்தனகள்

எங்ஙனம்நான்சிறுக்கேனே?

(உ)

மானாயமென்றேககி வாள்நெடுங்கண்ணீர்மல்கும்

வளையும்சோரும் *

தேனாயநறுநதுழாய் அலங்கலின்

திறமபேசிடறங்காள்காண்மின் *

காணாயன்கடிமனையில்தயிருண்டுநெய்ப்பருக

நந்தனபெற்ற

ஆனாயன் * என்மகளைச்செய்தனகள்

அம்மனைமீர்! அறிக்கிலேனே.

(ங)

தாய்வாயிறுசொற்கேளாள்

தன்னாயத்தோடு அணையாள் தடமென்கொங்கை

யே * ஆரசசாரந்தணியாள்

எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே? என்னும் *

பேய்மாயமுலையுண்டு இவ்வுலகுண்ட

பெருவயிற்றன்பேசில்நங்காய்! *

மாமாயன் என்மகளைச்செய்தனகள்

மங்கைமீர்! மதிக்கிலேனே.

(ச)

பூண்முலைமேல்சாரந்தணியாள்

பொருகயற்கண்ணை யெழுதாள் பூவைபேணும் *

எணறியாள் எத்தனையும்

எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே? என்னும் *

நான்மலராளநாயகனாய்

நாமறிய ஆய்ப்பாடி வளர்ந்தநம்பி *

ஆண்மகனாய் என்மகளைச்செய்தனகள்

அம்மனைமீர்! அறிக்கிலேனே.

(ரு)

தாதாவெனமாலை தாராடுன?

என்றென்றேதளர்ந்தார்காண்மின் *

யாதானுமொன்றுஉரைக்கில்

எம்பெருமான் திருவரங்கமென்னும் * பூமேல்

மாதாளன்குடமாடிமதுசூதன்

மன்னர்க்காய்முன்னம்சென்ற

தூதாளன் * என்மகளைச்செய்தனகள்

எங்ஙனம்நான் சொல்லுகேனே?

(௬)

வாராளும்இளங்கொங்கை வண்ணம்

வேறாயினவாறுஎண்ணுள் * எண்ணில்

பேராளன் பேரல்லால்பேசான்

இப்பெண்பெற்றேன்என்செய்கேன்நான்? *

தாராளன் தண்குடந்தநகராளன்

ஐவர்க்காய்அமரி லுய்த்த

தேராளன் * என்மகளைச்செய்தனகள்

எங்ஙனம்நான் செப்புகேனே?

(௭)

உறவாதுமில்லென்றென்று

ஒழியாதுபலரேசுமலராயிற்றால் *

மறவாதேஎப்பொழுதும்

மாயவனே! மாதவனே! என்கின்றாளால் *

பிறவாதபேராளன்பெண்ணுளன்மண்ணுளன்

விண்ணோர்தங்கள்

அறவாளன் * என்மகளைச்செய்தனகள்

அமமனைமீர்! அறிகிலேனே.

(௮)

பந்தோடுகழல்மருவாள் பைங்கிளியும்

பாலூட்டாள்பாவையேபணுள் *

வந்தாடுன! திருவரங்கன் வாராடுன!

என்றென்றேவளையும்சேராம *

சந்தோகன்பெளழியன் ஐந்தழலோம்பு

தைத்திரியன்சாமவேதி

அந்தோ! † வந்துஎன்மகளைச்செய்தனகள்

அம்மனைமீர்! அறிகிலேனே.

(௯)

பேரியதிருமொழி—௫ - ப ள் - தி. கைம்மானம். க௦௫

சேலுகளும்வயல்புடைசூழ்

திருவரங்கத்தம்மாணச்சிந்தைசெய்த *

நீலமலர்க்கண்மடவாள் நிறையழிவைத்

தாய்மொழிந்த அதனை * நேரார்

காலவேல்பரகாலன்கலிகன்றி

யொலிமலைதற்றுவல்லார் *

மலைசேர்வெண்குடைக்கீழ்மன்ன ராய்ப்

பொன்னுலகில்வாழ்வார்தாமே.

(க௦)

அடிவரவு:—வெருவாதாள். கலை மான் தாய் பூண் தாதாடு வாராளும் உறவு பந்தோடு சேல் கைம்மானம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௬ - ஆந் திருமொழி—கைம்மானம்.

திருவரங்கம். (௫)

கலிவிருத்தம் (பைரவிராகம் - நபகநாளம்.)

கைம்மானமழகலிற்றைக் கடல்கிடந்தகருமணியை *

மைம்மானமரதகத்தை மறையுரைத்ததிருமலை *

எம்மாணெனக்குளன்றும்இனியாணைப் பனிகாத்த

அம்மாணை * யான்கண்டது அணிநீர்ததென்னரங்கத்தே.

(க)

பேராணைக் குறுங்குடியெம்பெருமாணை * திருத்தண்கா

லாராணைக் கரம்பனாருத்தமலை * முத்திலங்கு

காரார்தின்கடலேழும் மலையேழிவ்வுலகேழுண்டும் *

ஆராதென்றிருந்தாணைக் கண்டதுதென்னரங்கத்தே.

(உ)

ஏனாகிலங்கிடந்து அன்றுஇருநிலனும்பெருவிசம்பும் *

தானையபெருமாணைத் தன்னடியார்மனதுதுன்றும் *

தேனாகியமுதாகித்திசுழந்தாணை * மகிழ்ந்துஒருநால்

ஆபைனானைக் கண்டதுதென்னரங்கத்தே.

(ஈ)

வளர்த்தவனைத்தடங்கடலுள் வலியுருவில் திரிசகடம் *

† தளர்த்திரைதைத்தவனைத் தரியாது அன்றுஇரணியாணைப்

பிளந்தவனை * பெருநிலம்ஈரடிநீட்டிப் பண்டுஒருநாள்

அளந்தவனை * யான்கண்டது அணிநீர்த்தென்னரங்கத்தே.

(ஈ)

† 'தளர்த்துதிரை' என்றும் பாடாந்தரம்.

கீ0க் பேரியதிருமொழி—ரு - ப. சு - தி. கைம்மானம்.

நீரழலாய் நெடுநிலனாய்நின்றானை * அன்றுஅரக்க
னூர்அழலா லுண்டானைக் கண்டார்பின்காணாமே *
பேரழலாய்ப்பெருவிசும்பாய்ப் பின்மறையோர்மந்திரத்தின் *
ஆரழலால்உண்டானைக் கண்டதுதென்னரங்கத்தே. (ரு)

தஞ்சினத்தைத்தவிர்த்தடைந்தார் தவநெறியை * தரியாது
கஞ்சனைக்கொன்று அன்றுஉலகமுண்டுஉமிழ்தகற்பகத்தை *
வெஞ்சினத்தகொடுந்தொழிலேன் விசையுருவைஅசைவித்த *
அஞ்சிறைப்புட்பாகனை யான்கண்டதுதென்னரங்கத்தே. (சு)

சினதனையைத்தவநெறியைத் திருமலை * பிரியாது
வந்துஎன்மனத்துஇருந்த வடமலையை * வரிவண்டார்
கொந்தனைந்தபொழிற்கோவல் உலகளப்பான் அடிநிமிர்த்த
அந்தனை * யான்கண்டது அணிநீர்த்தென்னரங்கத்தே. (எ)

துவரித்தஉடையவர்க்கும் தூய்மையில்லாச்சமணர்க்கும் *
அவர்கட்குஅங்குஅருளில்லா அருளானை * தன்னடைந்த
எமர்கட்கும்அடியேற்கும் எம்மாற்கும்எம்மனைக்கும் *
அமரர்க்கும்பிரானரைக் கண்டதுதென்னரங்கத்தே. (அ)

பொய்வண்ணம்மனத்தகற்றிப் புலனைந்தும்செலவைத்து *
மெய்வண்ணம்நினைந்தவர்க்கு மெய்ந்நின்றவித்தகினை *
மைவண்ணம்கருமுகில்போல் திகழ்வண்ணமரதகத்தின் *
அவ்வண்ணவண்ணனை யான்கண்டதுதென்னரங்கத்தே. (க)

ஆமருவிரைமேய்த்த அணியரங்கத்தம்மானை *
காமருசீர்க்கலிகன் றி ஒலிசெய்தமலிபுகழ்சேர் *
நாமருவுதமிழ்மலை நாலிரண்டோடிசுண்டியும் *
தாமருவிவல்லார்மேல் சாரா † திவினைதானே. (க0)

அடிவரவு:—கைம்மானம் பேரானை எனகி வளர்ந்தவனை நீர் தம் சிந்தனை
துவரித்த பொய் ஆமருவி பண்டை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௭ - ஆந் திருமொழி—பண்டை.

திருவரங்கம். (ச)

எழுதிர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிறந்தம். (ஸாவேரிராகம்-ஆத்தாளம்.)

பண்டைநான்மறையும்வேள்வியும் கேள்விப்

பதங்களும்பதங்களின்பொருளும் *

பிண்டமாய்விரிந்தபிறங்கொளியனலும்

பெருகியபுனலொடுநிலனும் *

கொண்டல்மாருதமும்சுரைகடலேழும்

ஏழுமாமலைகளும்விசும்பும் *

அண்டமும்தானாய்நின்றஎம்பெருமான்

அரங்கமாநகரமர்ந்தானே.

(க)

இந்திரன்பிரமன்சசனென்றிவர்கள்

எண்ணில்பல்குணங்களே இயற்ற *

தந்தையும்தாயும்மக்களும்மிக்க

சுற்றமும்சுற்றிரின்றகலாப்

பந்தமும்* பந்தமறுப்பதோர்மருதலும்

பான்மையும் பல்லுயிர்க்கெல்லாம் *

அந்தமும்வாழ்வுமாயஎம்பெருமான்

அரங்கமாநகரமர்ந்தானே.

(உ)

மன்னுமாரிலனும்மலைகளும்கடலும்

வானமும்தானவருலகும் *

துன்னுமாயிருளாய்த் துலங்கொளிகருங்கித்

தொல்லேநான்மறைகளும்மறைய *

பின்னும்வானவர்க்கும்முனிவர்க்கும்நல்கிப்

பிறங்கிருள்நிறங்கெட * ஒருநாள்

அன்னமாயன்றங்கருமறைபயந்தான்

அரங்கமாநகரமர்ந்தானே.

(ஈ)

மாயிருக்குன்றமொன்றுமத்தாக

மாசுணமதனெடும்அளவி *

பாயிரும்பெளவம்பகடுவிண்டலறப்

படுதிரைவிசும்பிடைப்படா *

சேயிருவிசும்பும்திங்கனும்சுடரும்
தேவரும்தாழுடன் திசைப்ப *
ஆயிரந்தோளால் அலைகடல்கடைந்தான்
அரங்கமாநகரமந்தானே.

(சு)

எங்கனேயுய்வார்? தானவாநினைந்தால்
இரணியனிலங்குபூணகலம் *
பொங்குவெங்குருதிபொன்மலைபிளந்து
பொழிதரும் அருவியொத்திழிய *
வெங்கண்வாளெயிற்றோர்வெள்ளிமாவிலங்கல்
விண்ணுறக்கனல்விழித்தெழுந்தது *
அங்கனையொக்க அரியுருவானான்
அரங்கமாநகரமந்தானே.

(ரு)

ஆயிரங்குன்றம்சென்றுதொக்கனைய
அடல்புரைஎழில்திகழ்திரள்தோள் *
ஆயிரந்துணிய அடல்மழுப்பற்றி
மற்றவனகல்விசும்பணைய *
ஆயிரம்பெயரால் அமரர்சென்றிறைஞ்ச
அறிதுயிலலைகடல்நடுவே *
ஆயிரஞ்சுடர்வாய் அரவணைத்துயின்றான்
அரங்கமாநகரமந்தானே.

(சு)

சுரிசுழல்கனிவாய்ததிருவினைப்பிரித்த
கொடுமையிற்கடுவிசையரககன் *
எரிவிழித்திலங்குமணிமுடிபொடிசெய்து
இலங்கைபாழ்படுப்பதற்கெண்ணி *
வரிசிலைவளைய அடுசரம்துரந்து
மறிகடல்நெறிபட * மலையால்
அரிசுலம்பணிகொண்டு அலைகடலைத்தான்
அரங்கமாநகரமந்தானே.

(௭)

ஊழியாய்ஓமத்துச்சியாய் ஒருகா
லுடையதேரொருவனாய் * உலகில்
சூழிமால்யானைத்துயர்கெடுத்து
இலங்கைமலங்க அன்று அடுசரம்துரந்து *

பாழியால்மிக்கபார்த்தனுக்கருளிப்
பகலவெனினிகெட * பகலே
ஆழியால்அன்றற்குஆழியைமறைத்தான்
அரங்கமாநகரமர்ந்தானே.

(அ)

பேயினார்முலையுண்பின்னையாய் ஒருகால்
பெருநிலம்விழுங்கி * அதுமிழந்த
வரையனும்மாலாய் ஆலிலைவளர்ந்து
மணிமுடிவானவாதமக்குச்
சேயனாய் * அடியேற்குஅணியனய்வந்து
என்சின்தையுள்வெந்துயரறுக்கும் *
ஆயனாய் அன்றுகுன்றமொன்றெடுத்தான்
அரங்கமாநகரமர்ந்தானே.

(ஆ)

பொன்னும்மாமணியும்முத்தமும்சுமந்து
பொருதிரைமாரதிபுடைசூழ்ந்து *
அன்னமாடுலவும்அலைபுனல்சூழ்ந்த
அரங்கமாநகரமர்ந்தானே *
மன்னுமாமாடமங்கையர்தலைவன்
மானவேற்கலியன்வாயொலிகள் *
பன்னியபனுவல்பாடுவார் நாளும்
பழவினைபற்றறுப்பாரே.

(க௦)

அடிவரவு:—பண்டை இந்திரன் மன்னு மாயிரும் என்கனே ஆயிரம் சுரி
ணழி பேயினார் பொன்னும் ஏழை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருமொழி—ஏழையேதலன்.

திருவரங்கம். (௫)

எண்கீர்க்கழிநெடிலடியாசரியவிருத்தம். (தந்யாசிராகம்-ஆத்தாளம்.)

ஏழைஏதலன்சீழ்மகனென்னாது
இரங்கி மற்றவற்குஇன்னருள்சுரந்து *
மாமழமான்மடநோக்கிஉன்தோழி
உம்பிளம்பியென்றொழிந்திலை * உகந்து

கக0 பேரியதிருமொழி—௫ - ப. ௮ - தி. ஏழையேதலன்.

தோழன்நீஎனக்குஇங்கொழியென்ற
சொற்கள்வந்து அடியேன்மணத்திருந்திட *
ஆழிவண்ண ! நின்னடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே !

(க)

வாதமாமகன்மர்குகடம்விலங்கு
மற்றோர்சாதியென்றொழிந்திலை * உகந்து
காதலாதரம்கடலினும்பெருகச் செய்
தகவினுக்குஇல்லைகைம்மாறென்று *
கோதில்வாய்மையினொயொடும் உடனே
உண்பன்நானென்றஒண்பொருள் * எனக்கும்
ஆதல்வேண்டுமென்று அடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே !

(உ)

கடிகொள்பூம்பொழில்காமருபொய்கை
வைகுதாமரைவாங்கியவேழம *
முடியும்வண்ணம்ஓர்முழுவலிமுதலை
பற்ற மற்றதுநின்சரணநினைப்ப *
கொடியவாய்வினங்கின்னடியிர்மலங்குக்
கொண்டசீற்றமொன்றுண்டுளதறிந்து * உன்
அடியனேனும்வந்து அடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே !

(ங)

நஞ்சுசோர்வதோர்வெஞ்சினவரவம்
வெருவிவந்துநின்சரணெனச்சரண *
நெஞ்சில்கொண்டுநின்னஞ்சிறைப்பறவைக்கு
அடைக்கலம்கொடுத்து அருள்செய்ததறிந்து *
வெஞ்சொலாளர்கள்நமன்நமர்கடியர்
கொடியசெய்வனவுள * அதற்குஅடியேன்
அஞ்சிவந்துநின்னடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே !

(ச)

மாகமாலிலம்முழுதும்வந்திறஞ்சும்
மலரடிகண்டமாமறையாளன் *
தோகைமாமயிலன்னவரின்பம்
துற்றிலாமையில் அந்த ! இங்குஒழிந்து *

போகம்நீயெய்திப்பின் னும்நம்மிடைக்கே

போதுவாயென்றபொன்னருள் * எனக்கும்
ஆகவேண்டுமென்று அடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழித்திருவரங்கத்தம்மானே !

(௫)

மன்னுநான் மறைமாமுனிபெற்ற

மைந்தனை மதியாதவெங்கூற்றந்
தன்னையஞ்சி * நின்சரணெனச்சராணய்த்
தகவில்காலனையுருமுனிந்தொழியா *
பின்னை என்றும்நின் திருவடிபிரியாவண்ணம்
எண்ணியபேரருள் * எனக்கும்
அன்னதாருமென்று அடியிணையடைநகேன்
அணிபொழித்திருவரங்கத்தம்மானே

(௬)

ஒதுவாய்மையும் உவனியப்பிறப்பும்

உனக்குமுன் தந்த அந்தணனொருவன் *
காதலென்மகன் புகலிடம்கானேன்
கண்டுநீ தருவாயெனக்கு என்று *
கோதில்வாய்மையினுன் உனைவேண்டிய
குறைமுடித்து அவன்சிறுவனைக்கொடுத்தாய் *
ஆதலால்வந்து உன்னடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழித்திருவரங்கத்தம்மானே !

(௭)

வேதவாய்மொழி அந்தணனொருவன்

எந்தை ! நின்சரண், என்னுடைமனை வி *
காதல்மக்களேப்பயத்தலும்காணுள்
† கடியதோர்தெய்வம்கொண்டொளிக்குமென்றழைப்ப *
வதலார்முன்னே இன்னநீள் அவற்குச்செய்து
உன்மக்கள்மற்றிவரென்று கொடுத்தாய் *
ஆதலால்வந்து உன்னடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழித்திருவரங்கத்தம்மானே !

(௮)

துளங்குநீண்முடியரசர்தம்குரிசில்

தொண்டைமன்னவன் திண்திறலொருவற்கு *
உளங்கொளன்பினோடு இன்னருள்சுரந்து
அங்கோடுநாழிகையேழுடனிருப்ப *

ககஉ பெரியதிருமொழி—ரு - ப. கூ - தி. கையிலங்கு

வளங்கொள் மந்திரம்மற்றவற்கு அருளிச்
செய்தவாறு அடியேனறிந்து * உலக
மளந்தபொன்னடியேயடைந்துய்ந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே !

(க)

மாடமாளிகைசூழ்திருமங்கை
மன்னன் ஒன்னலர்தங்களைவெல்லும் *
ஆடல்மாவலவன்களிகன்றி
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே *
நீடுதொல்புகழாழிவல்லானே
எந்தையையெடுமொலேவினந்த *
பாடல்பத்திவைபாடுமின்தொண்டர் !

பாட † தும்மிடைப்பாவம்நில்லாவே.

(க௦)

அடிவரவு—எழை வாதம் கடி நஞ்சு மாகம் மன்னு ஒது வேதம் துளங்கு
மாடம் கை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

கூ - ஆந் திருமொழி - கையிலங்கு.

திருப்போர்நகர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம் (அடாணாகம் - ஐம்பைதாளம்.)

கையிலங்காழி † சங்கன் கருமுகிலதிருநிறத்தா *
பொய்யிலன்மெய்யன் தன்தாளடைவரேல அடிமையாக்கும் *
செய்யலர்கமலமோங்கு செறிபொழில்தென்திருப்போ *
பையரவணையான்நாமம் பரவிநானுய்ந்தவாறே !

(க)

வங்கமார்கடல்களேழும் மலையும்வானகமும்மற்றும் *
அங்கன்மாஞாலமெல்லாம் அமுதுசெய்துமிழ்ந்தஎநதை *
திங்கள்மாமுகிலணவு செறிபொழில்தென்திருப்போ *
எங்கள்மால்இறைவன்நாமம் ஏத்திநானுய்ந்தவாறே !

(உ)

ஒருவனைஉந்திப்பூமேல் ஓங்குவித்து, ஆகந்தன்னால் *
ஒருவனைச்சாபம்நீக்கி உம்பராளென்றுவிட்டான் *
பெருவரைமதின்கள்சூழ்ந்த பெருநகரவணமேல் *
கருவரைவண்ணன் ‡ தென்பேர் கருதிநானுய்ந்தவாறே !

(ங)

† 'தும்முடை' என்பதும் பாடம். ‡ 'சங்கம்' என்பது வ்யாக்யாநபாடம்.
§ 'தன்பேர்' என்பது வ்யாக்யாநபாடம்.

ஊனமர்தலையொன்றேந்தி உலகெலாந்திரியும்சுசன் *
 ஈனமர்சாபம்ரீக்காயென்ன ஒண்புனலையீந்தான் *
 தேனமர்பொழில்கள்கூழ்ந்த செறிவயல்தென்திருப்பேர் *
 வானவர்தலைவன்நாமம் வாழ்த்திநானுய்ந்தவாறே !

(ச)

வக்கரன்வாய்ப்புண்கீண்ட மாயனே ! என்றுவாழேந்
 புக்கு * அரண்தந்தருளாயென்னப் பொன்னாகத்தானே *
 நக்கரியுருவமாகி நகம்கிளர்ந்திடந்துகந்த *
 சக்கரச்செல்வன்தென்போர்த் தலைவன் தாளடைந்துய்ந்தேனே.

(ரு)

வில்ங்கலால்கடலடைத்து விளங்கிழைபொருட்டு * வில்லால்
 இலங்கைமாரநர்க்கிறைவன் இருபதுபுயம்துணித்தான் *
 நலங்கொள்ளான்மறைவல்லார்கள் ஒத்தொலியேத்தக்கேட்டு *
 மலங்குபாய்வயல்திருப்பேர் மருவிரான்வாழ்ந்தவாறே !

(சு)

வெண்ணெய்தானமுதுசெய்ய வெகுண்டிழைத்தாய்ச்சியோச்சி *
 கண்ணியார்குறுங்கயிற்றால் கட்டவெட்டென்றிருந்தான் *
 திண்ணமாமதின்கள்கூழ்ந்த தென்திருப்பேருள் * வேலை
 வண்ணனார்நாமம் நாளும்வாய்மொழிந்துய்ந்தவாறே !

(எ)

அம்பொருளுகமேழுமறிய ஆய்ப்பாடிதன்னுள் *
 கொம்பனாபின்னைநோலம் கூடுதற்குவுறுகொன்றான் *
 செம்பொனார்மதின்கள்கூழ்ந்த தென்திருப்பேருள்மேவும் *
 எம்பிரான்நாமம் நாளும்எத்திநானுய்ந்தவாறே !

(அ)

நால்வகைவேதம்ஐந்துவேள்வி ஆறங்கம்வல்லார் *
 மேலைவானவரில்மிக்க வேதியர்ஆதிகாலம் *
 சேலுகள்வயல்திருப்பேர்ச் செங்கண்மாலோடும்வாழ்வார் *
 சீலமாதவத்தர்சின்தையாளி என்சின்தையானே.

(ஆ)

ஐ வண்டறைபொழில்திருப்பேர் வரியரவணையில் * பள்ளி
 கொண்டறைகின்றமால்கொடிமதிள்மாடமங்கை *
 திண்திறல்தோள்கலியன் செஞ்சொலால்மொழிந்தமலை *
 கொண்டிழைவபாடியாடக் கூடுவாரீர்விசும்பே.

(க)

அடிவரவு:—ஊ வங்கம் ஒருவனை ஊன் வக்கரன் வில்ங்கலால் வெண்ணெய்
 அம்பொன் நால்வகை வண்டறை தீதறு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

௧௦ - ஆந் திருமொழி—தீதறு.

திருநந்திபுரவிண்ணகரம்.

எண்சீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (கருட்டிராகம் - ஜம்பைதாளம்.)

தீதறுநிலத்தொடுளரிகாலினொடு நீர்கெழுவிசம்புமவையாய் *
 மாசறுமனத்தினொடு உறக்கமொடிற்சுக்கை யவையாய்பெருமான் *
 தாய் † செறஉளைந்துதயிருண்டுசூடமாடு தடமார்வர், தகைசேர் *
 நாதன்உறைகின்றநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணுமனமே ! (௧)

உய்யும்வகையுண்டுசொனசெய்யில் உலகேழும்ஒழியாமைமுனநாள் *
 மெய்யினளவேஅமுதுசெய்யவல லுயனவன்மேவுநகர்தான் *
 மையவரிவண்டுமதுவுண்டுகளையோடு மலர்க்கிண்டி, அதன்மேல் *
 நைவளம்நவிற்பொழில் நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணுமனமே ! (௨)

உம்பருலகேழுகடலேழும்மையேழும் ஒழியாமைமுனநாள் *
 தம்பொன்வயிறுரளவுமுண்டு அவையுமிழ்ந்த தடமார்வர், தகைசேர் *
 வம்புமலர்க்ன்றபொழில் பைம்பொனவருதும்பிமணிகங்குல்வயல்குழ் *
 நம்பன்உறைகின்றநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணுமனமே ! (௩)

பிறையினொளியெயிறிலகமுறுகியெதிர் பொருதுமென வந்தஅசுரர் *
 இறைகளாவென்றுநெறெனவெறிய அவர்வயிறழல நின்றபெருமான் *
 சிறைகொள்பயில்குயில்பயிலமலர்களுக அளிமுரலஅடிக்கொள்ளெடுமா
 நறைசெய்பொழில்மழைதவழும்நந்திபுரவிண்ணகரம் நண்ணுமனமே!

முளஎரிசுந்திமுனிவெய்தி அமர்செய்துமென வந்தஅசுரர் *
 தோளும்அவர்தாளும்முடியோடுபொடியாக நொடியாமளவெய்தான் *
 வாளும்வரிவில்லும்வளையாழிகைதசங்கமிவை அங்கையுடையான் *
 நாளும்உறைகின்றநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணுமனமே ! (௪)

தம்பியொடுதொமொருவர்தன் துணைவி காதல்துணையாகமுனநாள் *
 வெம்பியெரிகாணகம்உலாவுமவர்தாம் இனிதுமேவுநகர்தான் *
 கொம்புகுதிகொண்டுகுயில்கூவமயிலாலும் எழிலார்புறவுசேர் *
 நம்பிஉறைகின்றநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணுமனமே ! (௫)

தந்தைமனமுந்துதுயர்ந்தஇருள்வந்தவிநல் நந்தன்மதலை *
 எந்தையிவனென்று அமுரர்கந்தமலர்கொண்டொழிநின்றநகர்தான் *
 மந்தமுழுவோசைமழையாகவெழுநார் மயில்களாடுபொழில்சூழ் *
 நந்திபணிசெய்தநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணுமனமே ! (௬)

† 'சிற' என்று சிலர் பாடமோதுவர் ; அப்பொழுது 'சிற' என்பது குறையதென்க.

எண்ணில்நீனைவெய்தியினியில்லையிறையென்று முனியாள்திருவார் *
பண்ணில்மலிகீதமொடுபாடிஅவராடலொடு கூடஎழிலார் *

மண்ணிலிதுபோலநகரில்லையென வானவர்கள்தாம்மலர்கள் தூய் *
நண்ணியுறைகின்றநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணுமனமே ! (அ)

வங்கமலிபெளவமதுமா முகடினுச்சிபுக, மிக்கபெருநீர் *
அங்கமழியாரவன தானைதலைசூடும் அடியார் அறிதியேல் *
பொங்குபுன லுந்துமணிகங்குலிருள்சீறுமொளி எங்குமுள்தால் *
நங்கள் பெருமானுறையும் நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணுமனமே ! (க)

நிறைசெய்ப்பொழில்மழைதவழும்நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணியுறையும் *
உறைகொள்புகராழிசுரிசங்கமவை அங்கையுடையானை * ஒளிசேர்
கறைவளருமவேல்வல்ல கலியனெலிமாலையிவைஐந்துமைந்தும் *
முறையிலிவைபயிலவல அடியவர்கள் கொடுவினைகள் முழுதகலுமே. (இ)

அடிவரவு:—திது உய்யும் உம்பர் பிறை மூள தம்பியொடு தந்தை எண்ணில்
வங்கம் நறைசெய் வண்டு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ ரு ம் ப த் து

க - ஆந் திருமொழி—வண்டுணும்.

திருவிண்ணகர். (க)

வஞ்சிவிரத்தம் (புன்னாகவராளிராகம் - அடதாளம்.)

வண்டுணுநறுமலரிண்டைகொண்டு
பண்டைநம்வினைகெடவென்று * அடிமேல்
தொண்டரும்அமரரும்பணியநின்று அங்கு
அண்டமொடு அகலிடம் அளந்தவனே ! *

† ஆண்டாய் ! உளைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுநதீயேல் *
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே ! (க)

அண்ணல்செய்து அலைகடல்கடைந்து அதனுள்
கண்ணுதல்நஞ்சுண்ணக்கண்டவனே ! *
விண்ணாவரமுதுண அமுதில்வரும்
பெண்ணமுதுண்டளம்பெருமானே ! *

† இந்த அளவடியிரண்டும் தனிமகுடம்.

ஆண்டாய்! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல் *
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே ! (உ)

சுழல்நிறவண்ண ! நின்கூறுகொண்ட
தழல்நிறவண்ணன் நண்ணுந்நகரம்
விழ * நனிமலைசிலைவளைவுசெய்து அங்கு
அழல்நிறஅம்பதுவானவனே !

ஆண்டாய்! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல் *
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே ! (ங)

நிலவொடுவெயில்நிலவிருகடரும்
உலகமும்உயிரும்துண்டுஒருகால் *
கலைதருகுழுவியின்உருவினையாய்
அலைகடல்ஆலிலைவளாந்தவனே ! *

ஆண்டாய்! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல் *
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே ! (ச)

பாரொழுகடலெழுமலையெழுமாய்
சீர்கெழும்இவ்வுலகேழுமெல்லாம் *
ஆர்கெழுவயிற்றிநில அடக்கிநின்று அங்கு
ஒரெழுத்துஒருருவானவனே ! *

ஆண்டாய்! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல் *
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே ! (ரு)

கார்கெழுகடல்களும்மலைகளுமாய்
ஏர்கெழும்உலகமுமாகி * முத
லார்களுந்அறிவருநிலையினையாய்ச்
சீர்கெழுநான்மறையானவனே ! *

ஆண்டாய்! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல் *
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே ! (சு)

உருக்குறுநறுநெய்கொண்டுஆரழலில்
இருக்குறும்அந்தணர்சந்தியின்வாய் *
பெருக்கமொடுஅமரர்களமரநல்கும்
இருக்கனில்இன்னிசையானவனே ! *

ஆண்டாய்! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல் *
வேண்டேன்மனைவாழ்ச்சையை விண்ணகர்மேயவனே ! (ஊ)

காதல்செய்துஇனையவர்கலவிதரும்
வேதனைவினையதுவெருவுதலாம் *
ஆதலின்உனதடியணுகுவன்நான்
போதலர்நெடுமுடிப்புண்ணியனே ! *

ஆண்டாய் ! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல் *
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே ! (அ)

சாதலும்பிறத்தலும்என் றிவற்றை
காதல்செய்யாதுஉனகழலடைந்தேன் *
ஒதல்செய்நான்மறையாகி உம்பர்
ஆதல்செய்மூவுருவானவனே ! *

ஆண்டாய் ! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல் *
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே ! (ஆ)

பூமருபொழிலணி விண்ணகர்மேல் *
காமருசீர்க் கலிகன் றிசொன்ன *
பாமருதமிழிவை பாடவல்லார் *
வாமனனடியினை மருவுவரே. (ஈ)

அடிவரவு:—வண்டு அண்ணல் குழல் நிலவொடு பார் கார் உருக்குறு காதல்
சாதல் பூமரு பொறுத்தேன்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே காணம்.

உ - ஆந் திருமொழி - பொறுத்தேன்.

திருவிண்ணகர் (உ)

கலிநிலைந்துறை. (நாதநாமக்கிரியைராகம் - ஆத்தாளம்.)

பொறுத்தேன்புன்சொல்நெஞ்சில் பொருளின்பமென இரண்டும்
இறுத்தேன் * ஐம்புலன்கட்கிடனாயின வாயிலொட்டி
அறுத்தேன் * ஆர்வச்செற்றமவை † தம்மை மனத்தகற்றி
வெறுத்தேன் * நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே ! (க)

மறந்தேன்உன்னைமுன்னம் மறந்தமதியில்மனத்தால் *
இறந்தேன்எத்தனையும் அதனால்இடும்பைக்குழியில் *
பிறந்தேனய்தொழிந்தேன் பெருமான் ! திருமார்பா ! *
சிறந்தேன்நின்னடிக்கே திருவிண்ணகர்மேயவனே ! (உ)

† 'தன்னை, எனச் சிலர் பாடமோதுவர்.

ககஅ பெரியதிருமொழி—க - ப. உ - தி. பொறுத்தேன்.

மானைய்நோக்கியர்தம் வயிற்றுக்குழியிலுழைக்கும் *

† ஊனையாக்கைதன்னை உதவாமெண்ணர்துணர்ந்து *

வானே ! மானிவமே ! வந்துவந்துஎன்மனத்திருந்த

தேனே ! * நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே !

(௩)

பிறிந்தேன்பெற்றமக்கள்பெண்டிரென்றிவர் பின்னுதவாது

அறிந்தேன் * நீபணித்தஅருளென்னும் ஒள்வாளுருவி

எறிந்தேன் * ஐம்புலன்கள்இடர்கீரஎறிந்துவந்து

செறிந்தேன் * ‡ நின்னடிக்கே திருவிண்ணகர்மேயவனே !

(௪)

பாண்தேன்வண்டறையும்குழலார்கள் பல்லாண்டிசைப்ப *

ஆண்டார்வையமெல்லாம் அரசாகி * முன்னாண்டவரே

மாண்டாரென்றுவந்தார் அந்தோ ! மனைவாழ்க்கைதன்னை

வேண்டேன் * நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே !

(௫)

கல்லாஐம்புலன்களவை கண்டவாறுசெய்யகில்வேன் *

மல்லா ! மல்லமருள்மல்லர்மாள மல்லடர்த்த

மல்லா ! * மல்லலம்சீர் மதிள்நீரிலங்கையழித்த

வில்லா ! * நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே !

(௬)

வேறுயானிரந்தேன் வெகுளாதுமனக்கொள்எந்தாய் ! *

ஆறுவெந்நகத்து அடியேனைவிடக்கருதி *

கூறுஐவர்வந்து குமைக்கக்குடிவிட்டவரை *

தேறுதுஉன்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே !

(௭)

தீவாய்வல்வினையார் உடன்றின்றுசிறந்தவர்போல் *

மேவாவெந்நகத்து ‡ இடவுற்றுவிரைந்துவந்தார் *

மூவாவானவர்தம்முதல்வா ! மதிகொள்விடுத்த

தேவா ! * நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே !

(௮)

போதார்தாமரையாள் புலவிக்குலவானவர்தம்

கோதா ! * கோதில்செங்கோல் குடைமன்னரிடைநடந்த

தூதா ! * தூமொழியாய் ! சுடர்போலென்மனத்திருந்த

வேதா ! * நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே !

(௯)

† 'ஊனேராக்கை' என்பதும் பாடம்.

‡ 'நின்னடைந்தேன்' என்று சில பழிகோசங்கள்.

§ 'இடருற்று' என்று ஒதுவர்.

தேனாழும்புறவில் திருவிண்ணகர்மேயவனை *
வானாழும்மதிஞ்சூழ் வடல்மங்கையர்கோன், * மருவார்
ஊனாவேற்களியன் ஒலிசெய்தமிழ்மாலாவல்லார் *
கோனாய், வானவர்தம் கொடிமாநகர்கூடுவரே. (க0)

அடிவரவு:—பொறுத்தேன் மறந்தேன் மாணைய் பிறிந்தேன் பாண் கல்லா
வேறா தீவாய் போதார் தேனா துறப்பேன்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே கரணம்.

ந - ஆந் திருமொழி—துறப்பேன்.

திருவிண்ணகர். (ந.)

கலிநிலைத்துறை. (ஆநந்தபைரவிராகம் - ஆநிதாளம்.)

துறப்பேனல்லேன் இன்பம், துறவாது * நின்னுருவம்
மறப்பேனல்லேன் என்றும்மறவாது * யான்உலகில்
பிறப்பேனாகளண்ணேன் பிறவாமைபெற்றது * நின்
திறத்தேனாதன்மையால் திருவிண்ணகரானே ! (க)

துறந்தேன் ஆர்வச்செறறச்சுற்றம் துறந்தமையால் *
சிறந்தேன்ரின்னடிக்கே அடிமை, திருமாலே ! *
அறந்தானாய்த்திரிவாய் ! உன்னைஎன்மனத்தகத்தே *
திறம்பாமல்கொண்டேன் திருவிண்ணகரானே ! (உ)

மாணைய்நோக்குநல்லார் மதிபோல்முகத்துஉலவும் *
ஊனைய்கண்வாளிக்கு உடைந்தோட்டந்துஉன்னடைந்தேன் *
கோனே ! குறங்குடியுள்குழகூ ! திருநறையூர்த்
தேனே ! * வருபுனல்கூழ் திருவிண்ணகரானே ! (ந.)

சார்த்தேன்துமென்முலையார் தடந்தோள்புணரின்பவெள்ளத்து
ஆழந்தேன் * அருநரகத்தழுந்தும் பயன்படைத்தேன் *
போந்தேன் புண்ணியனே ! உன்னையெய்தினந்திவினைகள்
தீர்த்தேன் * நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகரானே ! (ச)

மற்றோர்தெய்வம்எண்ணேன் உன்னைஎன்மனத்துவைத்துப்
பெற்றேன் * பெற்றதுவும் பிறவாமைஎம்பெருமான் ! *
வற்றாரீன் கடல்கூழ் இலங்கையிராவுணைச்
செற்றாய் ! * கொன்றவனே ! திருவிண்ணகரானே ! (ரு)

கஉ௦ பெரியதிருமொழி—சு - ப. ச - தி. கண்ணுஞ்சுழன்று.

மையொண்கருங்கடலும் நிலனும்மணிவரையும் *
செய்யசுடரிரண்டும் இவையாயநின்னை * நெஞ்சில்
பய்யும்வகைஉணர்ந்தேன் உண்மையால்இனி * யா தும்மற்றோர்
தெய்வம்பிறிதறியேன் திருவிண்ணகரானே ! (க)

வேறேக றுவதுண்டு அடியேன்விரித்துரைக்கு
மாறே * நீபணிபாதுஅடை நின்றிருமனத்து *
கூறேன்நெஞ்சதன்னால் குணங்கொண்டு * மற்றோர் தெய்வம்
தேறேன்உன்னையல்லால் திருவிண்ணகரானே ! (எ)

முளிந்தீந்தவெங்கடத்து மூரிப்பெருங்களிற்றால் *
விளிந்தீந்தமாமரம்போல் வீழ்ந்தாரைநினையாதே *
அளிந்தோர்த்தசுந்தை நிற்பால்அடியேற்கு * வானுலகம்
தெளிந்தேளன்றுஎய்துவது ? திருவிண்ணகரானே ! (அ)

சொல்லாய்திருமார்வா | உனக்காகித்தொண்டுபட்ட
நல்லேனை * வினைகள்நலியாமை நம்புநம்பி ! *
† மல்லா ! குடமாட ! மதுகுதனை ! * உலகில்
செல்லாநல்லிசையாய் ! திருவிண்ணகரானே ! (சு)

தாரார்மலர்க்கமலத் தடம்சூழ்த்ததண்புறவில் *
சீரார்நெடுமறுகில் திருவிண்ணகரானே *
காரார்புயல்தடக்கைக் கலையனொலிமலை *
ஆரார்இவைவல்லார் அவர்க்கு அல்லல்நில்லாவே. (க௦)

அடிவாவு:—தறப்பேன் தறந்தேன் மானேய் சாந்து மற்றோர் மை வேறே
முளிந்தீந்த சொல்லாய் தாரார் கண்ணும்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சு - ஆந் திருமொழி—கண்ணுஞ்சுழன்று.

திருநறையூர். (க)

கலிலைத்துறை. (பந்துவாளீராகம் - ஜம்பைதாளம்.)

சண்ணும்சுழன்றுபிளையோடு ஈனாவந்தேங்கினால் *
பண்ணின்மொழியார் பையநடமினென்னுதமுன் *
விண்ணும்மலையும் வேதமும்வேள்வியுமாயினான் *
நண்ணுநறையூர் நாம்தொழுதுமௌழுநெஞ்சமே ! (க)

† 'மல்லார்' என்பதும் பாடம்.

கொங்குண்குழலார் கூடியிருந்துசிரித்து * நீர்
இங்கென் ? இருமி எம்பால்வந்ததென்றிகழாதமுன் *
திங்களெரிசால் செஞ்சுடராயவந்தேசடை *
நங்கன்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே ! (உ)

கொங்கார்குழலார் கூடியிருந்துசிரித்து * எம்மை
எங்கோலம்ஐயா! என்? இனிக்காண்பதுஎன்னுதமுன் *
செங்கோல் † வலவன் தான் பணிநதேத்தித்திகழமுன் *
நங்கோன்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே ! (ங)

கொம்பும்அரவமும் வல்லியும்வென்ற நண்ணேரிடை *
வம்புண்குழலார் வாசலடைத்துஇகழாதமுன் *
செம்பொன்கமுனிம தான்கனியும்செழுஞ்சோலைசூழ் *
நம்பன்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே! (ச)

விலங்கும்கயலும் வேலும்ஒண்காவியும்வென்றகண் *
சலங்கொண்டசொல்லார் தாங்கள்சிரித்துஇகழாதமுன் *
மலங்கும்வராலும் வாலையும்பாய்வயல்குழத்தரு *
நலங்கொள்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே! (ரு)

மின்னேரிடையார் வேட்கையைமாற்றியிருந்து *
என்நீர்இருமி எம்பால்வந்தது? என்றுஇகழாதமுன் *
தொன்னீரிலங்கமலங்க விலங்கெரியுட்டினான் *
நன்னீர்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே! (சு)

வில்லேர்நதலார் வேட்கையைமாற்றிசிரித்து * இவன்
பொல்லான் திரைந்தானென்னும் புறனுரைகேட்பதன்முன் *
சொல்லார்மறைநான்கோதி உலகல்லிலாயவா *
நல்லாரநறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே! (ஏ)

வானொண்கண்நல்லார்தாங்கள் மனைநென்றாதம்மை *
கேண்மின்கள்நீளையோடு ஏங்குகிழவனென்னுதமுன் *
வேள்வும்விழவும் வீதியில்என்றும்அறுதலூர் *
நாளுந்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே! (அ)

கனிசேர்நதிலங்குநல்லாயவர் காதன்மைவிட்டிட *
குனிசேர்நதடலம் கோலித்தளர்ந்துஇளையாதமுன் *
பனிசேர்விசும்பில பால்மதிசோள்விடுத்தானிடம் *
நனிசேர்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே! (க)

† 'வளவன்' என்றும் பாடம்,

கஉஉ பெரியதிருமொழி—சு- ப. ௫ - தி. கலங்கமுந்நீர்.

பிறைசேர்துதலார் பேணுதல்நம்மையிலாதமுன் *
 நறைசேர்பொழிஸ்கூழ் நறையூர்தொழுநெஞ்சமே! என்ற *
 கறையார்நெடுவேல்மங்கையர்கோன் கலிகன்றிசொல் *
 மறவாதுஉரைப்பவர் வானவர்க்குஇன்னரசாவரே. (க௦)
 அடிவரவு.—கண்ணும் கொங்குண் கொங்கார் கொம்பு விலங்கு மின் வில்
 வாள் கனி பிறை கலங்க.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி—கலங்கமுந்நீர்.

திருநறையூர். (உ)

கலநிலைத்துறை. (செஞ்சுருட்டிராகம் - அடதாளம்.)

கலங்கமுந்நீர்கடைந்து † அமுதம்கொண்டு * இமையோர்
 துளங்கல்தீரநல்கு சோதிச்சடராய *
 வலங்கையாழி இடங்கைசசங்கம் உடையானார் *
 நலங்கொள்வாய்மை அந்தணர்வாழும்நறையூரே. (க)

முனையார்சீயமாகி அவுணன்முரண்மார்வம் *
 புனைவாளுகிரால் போழ்படந்ந்தபுனிதனார் *
 சீனையார்தேமாஞ்செந்தளிர்கோதிக் குயில்கூவும் *
 நனையார்சோலைசூழ்ந்து அழகாயநறையூரே. (உ)

ஆனைப்புரவி தேரொடுகாலாளணிகொண்டீழ் *
 சேனைத்தொகையைச்சாடி இலங்கைசெற்றாணார் *
 மீனைத்தழுவிவீழ்ந்தெழும் மன்னர்க்குஅலமநது *
 நானப்புதலில ஆமையொளிக்கும்நறையூரே. (ங)

உறியார்வெண்ணெயுண்டு உரலோடும்சுட்டுண்டு *
 வெறியார்கூந்தல்பின்னைபொருட்டு ஆன்வென்றானார் *
 பொறியார்மஞ்ஞை பூம்பொழில்தோறும்நடமாட *
 நறுநாண்மலர்மேல் வண்டுஇசைபாடும்நறையூரே. (ச)

விடையேழ்வென்று மென்தோளாய்ச்சிக்குஅன்பனாய் *
 நடையால்நின்றமருதம்சாய்த்த நாதனார் *
 பெடையோடுஅன்னம் பெய்வனையார்தம்பின்சென்று *
 நடையோடியலி நாணியொளிக்கும் நறையூரே. (ரு)

† 'அமுதம்கொண்டே' என்ற பாடம் செய்யுளோசைக்குச் சேரும்.

பசுவாய்வன்பேய்கொடுகைசுவைத்து ஆருயிருண்டு *

பசுவாய்நின்ற போதகம்வீழப்பொருதானார் *

நெசுவாய்நெய்தற்பூமதுமாந்திக் கமலத்தின் *

நசுவாய்மலர்மேல் அன்னமுறங்கும்நறையூரே.

(சு)

முந்துநா லும்முப்புரிநா லும் முன்னீந்த *

அந்தணைன்பிள்ளையை அஞ்ஞான்று அளித்தானார் *

பொந்தில்வாமும் பிள்ளைக்காகிப் புள்ளோடி *

நந்துவாரும் பைம்புன் ல்வாவிநறையூரே

(சு)

வெள்ளைப்புரவித்தோவியற்காய் விறல்வியுகம்

விள்ள * சிநதுக்கோன்விழுவந்த விமலனார் *

கொள்ளைக்கொழுமி னுண்குருகுடிப்பெடையோடும் *

நள்ளகமலத்தேறலுக்கும் நறையூரே.

(அ)

பாரையூரும்பாரம்தீரப் பார்த்தன்தன் *

தேரையூரும் தேவதேவன்சேருமார் *

தாரையூரும் தண்தளிர்வேலிபுடைசூழ *

நாரையூரும் நல்வயல்குழந்தநறையூரே.

(சு)

தாமத்துளப நீள்முடிமாயன்தான்நின்ற *

நாமத்திரள்மாமாளிகைசூழ்ந்த நறையூர்மேல் *

காமக்கதிர்வேல்வல்லான் கலிபனொலிமாலை *

சேமததுணையாம் செப்புமவர்க்குத்திருமாலே.

(க)

அடிவரவு:—கலங்க முனை ஆனை உரியார் விடை பசுவாய் முந்து வெள்ளை

பாரை தாமம் அம்பரம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சு - ஆந் திருமொழி—அம்பரமும்.

திருநறையூர். (ந)

எண்ணிக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம். (தோடிசாகம் - ஆத்தாளம்)

அம்பரமும்பெருநிலனும்திசைகளெட்டும்

அலைகடலும்குலவரையும்உண்டகண்டன் *

கொம்பமரும்வடமரத்தினிலேமேல்பள்ளி

கூடினான் திருவடி யகூடுகற்பீர் ! *

வம்பவிமும்செண்பகத்தின்வாசம்உண்டு

மணிவண்டுவகுளத்தின்மலர்மேல்வைகு *
செம்பியன்கோச்செங்குணன்சேர்ந்தகோயில்
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே.

(க)

கொழுங்கயலாய்நெடுவெள்ளம்கொண்டகாலம்

குலவரையின்மீதேரடிஅண்டத்தப்பால் *
எழுந்துஇனிதுவிளையாடுமாச்சன்எந்தை
இணையடிக்கீழ்இனிதிருப்பிர் ! இனவண்டாலும் *
உழும்செறுவிமணிகொணர்ந்துகரைமேல்சுந்தி
உலகெல்லாம்பசுநதனமும்அகிலும்கொள்ள *
செழும்பொன்னிவளங்கொடுக்கும்சோழன்சேர்ந்த
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே.

(உ)

பவ்வநீருடைஆடையாகச்சுற்றிப்

பாசகலம்திருவடியாப்பவனம்மெய்யா *
செவ்விமாதிரமெட்டும்தோளா அண்டம
திருமுடியாரின்றான்பாலசெல்லகற்பிர் . *
கவ்வைமாகளிறுந்திவிண்ணியேற்ற
கழல்மன்னர்மணிமுடிமேல்காகமேற *
தெய்வவாள்வலங்கொண்டசோழன்சேர்ந்த
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே.

(ங)

பைங்குணளரியுருவாய்வெருவநோக்கிப்

பருவரைத்தோளிரணியனைப்பற்றிவாங்கி *
அங்கைவாளுகீர்துதியாலஅவனதாகம்
அங்குருத்பொங்குவித்தானடிச்சேழ்நிப்பிர் ! *
வெங்குணமாகளிறுந்திவிண்ணியேற்ற
விறலமன்னாதிறலழியவெம்மாவுய்த்த *
செங்குணன்கோச்சோழன்சேர்ந்தகோயில்
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே.

(ச)

அன்றலகமுன்றினையும்அளந்து வேறோர்

அரியுருவாய்இரணியனதாகம்கீண்டு *
வென்றவனைவிண்ணுலகில்செலவுய்த்தாற்கு
விருந்தாவீர் ! மேலெழுந்துவிலங்கல்பாய்ந்து*

பொன்சிதறிமணிகொணர்ந்துகரைமேல்சிந்திப்
புலம்பரந்துநிலம்பரக்கும்பொன்னிராடன் *
தென் தமிழன்வடபுலககோன்சோழன்சோநத
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே. (ரு)

தன்னுலேதன்னுருவமபயந்ததானாய்த்
தயங்கொளிசேர்மூவுலகும்தானாய்வானாய் *
தன்னுலேதன்னுருவின்மூர்த்திமூன்றாய்த்
தானாயனாயினன்சரணென்றுஉய்வீர் ! *
மின்னுமேவேலேநதுவிளைந்தவேளை
விண்ணேறத்தனிலேலுய்த்துஉலகமாண்ட *
தென்னாடன்குடகொங்கனசோழன்சோநத
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே (சு)

முலைத்தடத்தநஞ்சண்டுதுஞ்சப்பேய்ச்சி
முதுதுவரைக்குலபதியாககாலிப்பின்னே *
இலைத்தடத்தகுழலூதியுயர்மாதர்
இனவளைகொண்டானடிக்கீழ்ளய்துகிற்பீர் ! *
மலைத்தடத்தமணிகொணர்ந்துவையம்உய்ய
வளங்கொடுக்கும்வருபுனலம்பொன்னிராடன *
சிலைத்தடக்கைககுலச்சோழன்சேர்ந்தகோயில்
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே. (ஏ)

முருககிலங்குகனித்துவர்வாய்ப்பினைகேள்வன்
மன்னெல்லாம்முன்னவியச்சென்று * வென்றிச
செருக்களத்துத்திறலழியச்செற்றவேந்தன்
சிரம்துணித்தான்திருவடிநும்சென்னிவைபடீர் ! *
இருககிலங்குதிருமொழிவாயெண்தோள்சற்கு
எழில்மாடம்எழுபதுசெய்துஉலகமாண்ட *
திருக்குலத்துவளச்சோழன்சேர்ந்தகோயில்
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே. (அ)

தாராளன் தண்ணரங்கவாளன் பூமேல்
தனியாளன்முனியாளரேத்தநின்ற
பேராளன் * ஆயிரம்பேருடையவாளன்
பின்னைக்குமணவாளன்பெருமைகேட்பீர் ! *

கீ. ௨௬ பெரியதிருமொழி — ௬ - ப. ௭ - தி. ஆளும்பணியும்.

பாராளர் இவரிவரென்று அழுந்தையேற்ற
படைமன்னருடல் துணியப்பரிமாவுய்த்த *
தேராளன்கோச்சோழுன்சேர்ந்தகோயில்
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே. (க)

செம்மொழிவாய்நால்வேதவாணர்வாமும்
திருநறையூர்மணிமாடச்செங்கண்மலை *
பொய்ம்மொழியொன்றில்லாதமெய்ம்மையானன்
புலமங்கைகருவவேந்தன், புலமையார்ந்த *
அம்மொழிவாய்க்கலிகன்றி இன்பப்பாடல்
பாடுவார், விபனுகில்நமனார்பாடி *
வெம்மொழிகேட்டு அஞ்சாதேமெய்ம்மைசொல்லில்
விண்ணவர்க்குவிருந்தாகும்பெருந்தக்கோரே. (க௦)

அடிவாவு'—ம்அபரம் கொழு பவ்வம் பைங்கண் அன்று தன்னாலே முலை
முருக்கு தாராளன் செம்மொழி ஆளும்.
திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௭ - ஆந்திருமொழி—ஆளும்பணியும்.

திருநறையூர். (ச)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (ஆரபிரகம் - ருபகதாளம்.)

ஆளும்பணியும் அடியேனைக்கொண்டான் விண்டநிசாசரரை *
தோளும்தலையும் துணிவெய்தச் சுடுவெஞ்சிலைவாய்ச்சரம் துரந்தான் *
வேளும்சேயும் அனையாரும் வேற்கணரும் பயில்விதி *
நாளும்விழுவினொலியோவா நறையூர்நின்ற நம்பியே. (க)

முனியாய்வந்துழுவெழுதால் முடிசேர்மன்னருடல் துணிய *
தனியாய்மழுவின்படையாண்ட தாரார்தோளான், வார்புறவில் *
பனிசேர்முல்லைபல்லரும்பப் பானல்லுருபால்கண்காட்ட *
† நனிசேர்சமலம் முகங்காட்டும் நறையூர்நின்ற நம்பியே. (உ)

தெள்ளார்கடல்வாய்விடவாய சினவாளரவில் துயில்மர்ந்து *
துள்ளாவருமான்விழ வாளிதுரந்தான், இரந்தான் மாவலிமண் *
புள்ளார்புறவில் பூங்காவி புலன்கொள்மாதர்கண்காட்ட *
நள்ளார்கமலம் முகங்காட்டும் நறையூர்நின்ற நம்பியே. (ஈ)

† 'நனிசேர் வயலுள் முத்தலைக்கும்' என்பது வ்யாக்யாநபாடம்.

ஒளியாவெண்ணெயுண்டானென்று உரலோடாய்ச்சியொண்கயிற்றால் *
விளியா ஆர்க்க ஆப்புண்டு விம்மியமுதான், மென்மலர்மேல் *
களியாவண்டுகள் ஞண்ணக் காமர்தென்றல் அலர் தூற்ற *
நளிர்வாய்முல்லைமுறுவலிக்கும் நறையூர்நின்ற நம்பியே (ச)

வில்லார்விழவில்வடமதுரை விரும்பிவிரும்பாமல் லடர்த்து *
கல்லார்திரள்தோள்கஞ்சனைக் காய்தான் பாய்நதான்காளியன்மேல் *
சொல்லார்சுருதிமுறையோதிச் சோமுச்செய்யும் தொழிலினோர் *
நல்லார்மறையோர்பலர்வாழும் நறையூர்நின்ற நம்பியே (ந)

வள்ளிகொழுநன்முதலாய மக்களோடு முக்கணை
வெள்கியோட * விறல்வாணன்வியன் தோள்வனததைதுணித்துக் கந்தான் *
பள்ளிகமலத்திடைப்பட்ட பசுவாயலவன் முகம்நோக்கி *
நள்ளியூடும்வயல்குழந்த நறையூர்நின்ற நம்பியே. (க)

மிடையாவநதவேல்மன்னர்வீய விசயன்தோகடவி *
குடையாவனையொன்றெடுத்து ஆயர்கோவாய்நின்றான் கூராழிப்
படையான் * வேதநான்குநதவேள்வி அங்கமாறுஇசையேழ் *
நடையாவல்ல அந்தணர்வாழ் நறையூர்நின்ற நம்பியே. (எ)

பந்தார்விரலான்பாஞ்சாலி கூந்தல்முடிக்கச், பாரதத்து *
கந்தார்களிற்றுக்கழல்மன்னர்கலங்கச் சங்கடவாய்வைத்தான் *
செந்தாமரைமேலயனோடு சிவனும் அணையபெருமையோர் *
நந்தாவண்கைமறையோர்வாழ் நறையூர்நின்ற நம்பியே. (அ)

ஆறும்பிறையும்அரவமும்அடம்பும் சடைமேலணிந்து * உடலம்
நீறும்பூசியேறும இறையோன்செனறுகுறையிரப்ப *
மாறென்றிலலாவாசநீர் வரைமார்பகலத்தளித்துக் கந்தான் *
நாறும்பொழில்சூழ்ந்தழகாய நறையூர்நின்ற நம்பியே. (இ)

நன்மையுடையமறையோர்வாழ் நறையூர்நின்ற நம்பியே *
கன்னிமதிந்குழ்வயல்மங்கைக் கலியனெலிசெய்தமிழ்மலை *
பன்னிலகில்பாடுவார் பாடுசாராபழவினைகள் *
மன்னிலகம்ஆண்டுபோய் வாறோர்வணங்கவாழ்வாரே. (கௌ)

அடிவரவு:—ஆளும் முனி தென்னார் ஒளியா வில்லார் வள்ளி மிடையா
பந்தார் ஆறும் நன்மை மான்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருமொழி—மான்கொண்ட.

திருநறையூர். (ரு)

தரவுகொச்சுக்கலிப்பா. பைரவிராகம் - ஜம்பைபதாளம்)

மான் கொண்டதோல்மார்வின் மாணியாய் * மாவலிமண்
தான்கொண்டு தாளாலநதபெருமானை *
தேன்கொண்டசாரல் திருவேங்கடத்தானை *
நான்சென்றுநாடி நறையூரில்கண்டேனே. (க)

முந்நீரைமுன்னாள் கடைந்தானை * மூழ்த்தநாள்
அந்நீரைமீளாய் அமைத்தபெருமானை *
தென்னாவிமேய திருமானைம்மானை *
நன்னீர்வயல்கூழ் நறையூரில்கண்டேனே. (உ)

தூவாயபுள்ளார்ந்துவநது துறைவேழம் *
மூவாமைநல்கி முதலைதுணித்தானை *
தேவாதிதேவனைச் செங்கமலக்கண்ணானை *
நாவாயுளானை நறையூரில்கண்டேனே. (ங)

ஓடாஅரியாய் இரணியனைஊனிடந்த *
சேடார்பொழில்சூழ் திருநீர்மலையானை *
வாடாமலர்த்துழாய் மலைமுடியானை *
நாள்தோறும்நாடி நறையூரில்கண்டேனே. (ச)

கல்லார்மதின்கூழ் கடியிலங்கைக்காரரக்கன் *
வல்லாகம்கிள வரிவெஞ்சரம்தூரந்த
வில்லானை * செல்வவிபிடணற்கு வேறாக *
நல்லானைநாடி நறையூரில்கண்டேனே. (ஈ)

உம்பருலகோடு உயிரெல்லாம் * உந்தியில்
வம்புமலர்மேல் படைத்தானைமாயோனை *
அம்பன்னகண்ணாள் அசோதைதன்சிங்கத்தை *
நம்பனைநாடி நறையூரில்கண்டேனே. (ஊ)

கட்டேறுநீர்சோலைக் காண்டவத்தைதீழ்மட்டி
விட்டானை * மெய்யம்அமர்ந்த பெருமானை *
மட்டேறுகற்பகத்தை மாதர்க்காய் * வண்துவரை
நட்டானைநாடி நறையூரில்கண்டேனே. (எ)

பெரியதிருமொழி—கூ - ப. கூ - தி. பெடையடர்த்த. கஉக

மண்ணின்மீபாரம்கெடுப்பான் மறமன்னா *
பண்ணின்மேல்வந்த படையெல்லாம்பாரதத்து *
விண்ணின்மீதேற விசயன்தேருந்நதாணை *
நண்ணிரான்நாடி நறையூரில்கண்டேனே. (அ)

பொங்கேறுநீள்சோதிப் பொன்னுழிதன்னேழும் *
சங்கேறுகோலத் தடக்கைப்பெருமாண *
கொங்கேறுசோலைக் குடந்தைக்கிடநதாணை *
நங்கோணைநாடி நறையூரில்கண்டேனே. (க)

மன்னுமதுரை வசுதேவர்வாழ்முதலை *
நன்னறையூர்நின்ற நம்பியை * வம்பனிழ்தாரக்
கன்னவிலும்தோளான் கலியனொலிவல்லார் *
பொன்னுலகில்வானவர்க்குப் புத்தேளிராகுவரே. (கஉ)

அடிவரவு:—மான் முநீரை துவாய ஓடா கல்லார் உம்பர் கட்டேறு
மண்ணின் பொங்கு மன்னு பெடை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி—பெடையடர்த்த.

திருநறையூர். (க)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா. (யுநாகல்யாணிராகம் - நபகதாளம்)

பெடையடர்த்தமடவன்னம் பிரியாது * மலர்க்கமலம்
மடலெடுத்துமதுகரும் வயலுடுத்ததிருநறையூர் *
முடையடர்த்தசிரமேந்தி மூவுலகும்பலிதிரிவோன் *
இடர்கெடுத்ததிருவாளன் இணையடியே அடைநெஞ்சே ! (க)

கழியாரும்கனசங்கம் கலந்துளங்கும்நிறைந்தேறி *
வழியாரமுத்தின்று வளங்கொடுக்கும்திருநறையூர் *
பழியாரும்விறலரக்கன் பருமுடிகளவைசிதற *
அழலாரும்சுரம்துரந்தான் அடியிணையே அடைநெஞ்சே ! (உ)

சுளைகொண்டபலங்கனிகள் தேன்பாய * கதலிகளின்
திளைகொண்டபழம்கெழுமு திகழ்சோலைத்திருநறையூர் *
வளைகொண்டவண்ணத்தன் பின்தோன்றல் * மூவுலகோடு
அளைவெண்ணையுண்டான் தன் அடியிணையே அடைநெஞ்சே ! (ஈ)

கந்.0 பெரியதிருமொழி—க - ப. கூ - தி. பெடையடர்த்த.

துன்றோளித்துகிற்படலம் துன்னிஎங்கும்மாளிகைமேல் *
நின்றரவான்மூடும் நீள்செல்வத்திருநறையூர் *
மன்றரசுடமாடி வரையெடுத்தமைழத்த *
குன்றரும்திரள்தோளன் குரைகழலேஅடைநெஞ்சே! (ச)

அகற்குறும்சந்தனமும் அம்பொன்னும்அணிமுத்தும் *
மிகக்கொணர்ந்துதிரையுந்தும் வியன்பொன்னித்திருநறையூர் *
பகல்கரந்தசுடராழிப்படையான் இவ்வுலகேழும் *
புகக்கரந்ததிருவயிற்றன் பொன்னடியேஅடைநெஞ்சே! (ரு)

பொன்முத்தும்அரியுகிரும் புழைக்கைம்மாகரிக்கோடும் *
மின்னத்தண்திரையுந்தும் வியன்பொன்னித்திருநறையூர் *
மின்னெத்ததுண்மருங்குல் மெல்லியலை * திருமார்பில்
மன்னத்தான்வைத்துகந்தான் மலரடியேஅடைநெஞ்சே! (சு)

சீர்தழைத்தகதிர்ச்செந்நெல் செங்கமலத்திடையிடையின் *
பார்தழைத்துக்கரும்போங்கிப் பயன்விளைக்கும்திருநறையூர் *
கார்தழைத்ததிருவுருவன் கண்ணபிரான்விண்ணவர்கோன் *
தார்தழைத்ததுழாய்முடியன் தளிரடியேஅடைநெஞ்சே! (எ)

ஐ குலையார்ந்தபழக்காயும் பசங்காயும்பாளைமுத்தும் *
தலையார்ந்தஇளங்கமுகின் தடஞ்சோலைத்திருநறையூர் *
மலையார்ந்தகோலம்சேர் மணிமாடபமிகமன்னி *
நிலையார்நின்றான் தன் நீள்கழலேஅடைநெஞ்சே! (அ)

மறையாரும்பெருவேளவிக கொழும்புகைப்பாயவளாந்து * எங்கும்
நிறையாரவான்மூடும் நீள்செல்வத்திருநறையூர் *
பிறையாரும்சடையானும் பிரமனும்முன்தொழுதேத்த *
இறையாகிநின்றான் தன் இணையடியேஅடைநெஞ்சே! (க)

ஐ திண்களகமதிள்புடைசூழ் திருநறையூர்நின்றான் *
வண்களகநிலவெறிக்கும் வயல்மங்கைநகராளன் *
பண்களகம்பயின்றசீர்ப் பாடலிவைபத்தும்வல்லார் *
விண்களகத்திமையவராய் வீற்றிருந்துவாழ்வாரே. (க0)

அடிவரவு:—பெடை கழி சூளை துன்று அகில் பொன் சீர குலை மறை
திண் கிடந்த.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சுரணம்.

௧௦ - ஆந் திருமொழி—கிடந்தநம்பி.

திருநறையூ. (௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம். (கமாஸ்ராகம்—திரிபுடைதாளம்.)

கிடந்தநம்பிகுடநதைமேவிக்கேழலாய்உலகை

இடந்தநம்பி * எங்குளநம்பி ஏறிஞரரணழிய *

கடந்தநம்பிகடியாரிலங்கை உலகைநரடியால் *

நடந்தநம்பிநாமம்சொல்லில் நமோநாராயணமே.

(௧)

விடந்தானுடையஅரவம்வெருவச் செருவில்முனநான் *

தடந்தாமரைநீர்ப்பொய்கைபுக்கு மிக்கதாடானன் *

இடந்தான்வையம்கேழலாநி உலகைநரடியால் *

நடந்தானுடையநாமம்சொல்லில் நமோநாராயணமே.

(௨)

பூணுதனலும்தறுகண்வேழம்மறுக வளைமருப்பை *

பேணன்வாங்கி அமுதம்கொண்டபெருமான்திருமார்வன் *

பாணவண்டுமுரலுமகூநதல ஆப்ச்சிதயிர்வெண்ணெய் *

நாணுதுஉண்டான்நாமம்சொல்லில் நமோநாராயணமே.

(௩)

சல்லார்மதிஞ்சுழ் கச்சிநகருள்நச்சிப், பாடகததுள் *

எல்லாவுலகும்வணங்க இருந்தஅம்மான் * இலங்கைக்கோன்

வல்லாளாகம் வில்லால்முனிததளந்தை * விபிடணற்கு

நல்லானுடையநாமம்சொல்லில் நமோநாராயணமே.

(௪)

குடையாவரையால் நிரைமுன்காத்தபெருமான * மருவாத

விடைதானேழும்வென்றான் கோவல்லின்றான் * தென்னிலங்கை

அடையாஅரக்கர்வீயப்பொருது மேவிவெங்குற்றம் *

நடையாவுண்ணக்கண்டான்நாமம் நமோநாராயணமே.

(௫)

கானஎண்கும்குரங்கும் முசுவும்படையா * அடலரக்கர்

மானமழிததுநின்ற வென்றியம்மான் * எனக்குஎன்றும்

தேனும்பாலும்அமுதுமாய திருமால்திருநாமம் *

நானும்சொன்னேன்நமரும்குடையநாமம் நமோநாராயணமே.

(௬)

நின்றவரையும்கிடந்தகடலும் திசையும்இருநிலனும் *

ஒன்றும்ஒழியாவண்ணம் எண்ணினின்றஅம்மானார் *

குன்றுகுடையாஎடுத்த அடிகளுடையதிருநாமம் *

நன்றுகாண்மின்தொண்டா! சொன்னேன் நமோநாராயணமே.

(௭)

கநஉ பெரியதிருமொழி—எ - ப. க - தி. கறவாமடநாகு.

கடுங்கால்மாரிகல்லேபொழிய அல்லேளமக்கென்று
படுங்கால் * நீயேசரணென்று ஆயராஞ்ச, அஞ்சாமுன் *
நெடுங்காற்குன்றம்குடையொன்றேந்தி நிரையைச்சிரமத்தால் *
நடுங்காவண்ணம்காத்தான்நாமம் நமோநாராயணமே. (அ)

பொங்குபுணரிக்கடல்குழாடை நிலமாமகள்மலர்மா
மங்கை * பிரமன்சிவன்இநதிரன் வானவர்நாயகராய *
எங்களடிகள் இமையோர்தலைவருடையதிருநாமம் *
நங்கள்வினைகள் தவிரஉரைமின் நமோநாராயணமே. (க)

வாவித்தடம்குழமுணிமுத்தாற்று நறையூர்நெடுமலை *
நாவின்பரவிநெஞ்சில்கொண்டு நம்பிநாமத்தை *
காவித்தடங்கண்மடவாரகேள்வன் கலியனொலிமலை *
மேனிசொல்லவல்லார்பாவம் நிலலாவியுமே. (கஉ)

அடிவாவு:—கிடந்த விடம் பூணுது கல் குடை கானம் நின்ற கடுங்கால்
பொங்கு வாவி கறவா.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஏழாம்பத்து.

க - ஆந் திருமொழி—கறவாமடநாகு.

திருநறையூர். (அ)

கலிவருந்தம். (முகாரிராகம் - நபகதாளம்.)

கறவாமடநாகு தன்கன்றுள்ளினாற்போல் *
மறவாது அடியேன உன்னையே அழைக்கின்றேன் *
நறவார்பொழில்சூழ நறையூர்நின்றநம்பி! *
பிறவாமைஎனைப்பணி எநதைபிரானே! (க)

வற்றமுதுநீரொடு மாலவரையேழும் *
துற்றுகமுனதுறிய தொலபுகழோனே! *
அற்றேன் அடியேன் உன்னையே அழைக்கின்றேன் *
பெற்றேன் அருள் தந்திடு என்னதைபிரானே! (உ)

தாரேன்பிறர்க்கு உன்னருள் என்னிடைவைததாய் *
ஆரேன் அதுவே பருகிக்களிக்கின்றேன் *
காரேய்கடலேமலையே திருக்கோட்டி
பூரே * உகந்தாயை உகந்து அடியேனே. (ங)

பேரியதிருமொழி—எ - ப க - தி. கறவார்மடநாகு. கங்ங

புள்வாய்பிளந்த புனிதா! என்று அழைக்க *
உள்ளேநின்று என்னுள்ளம்குளிரும் ஒருவா! *
கள்வா! கடல்மலைக்கிடந்தகரும்பே! *
வள்ளால்! உன்னை எங்ஙனம் நான் மறக்கேனே? (ச)

வில்லேர் துதல் வேல்நெடுங்கண்ணியும்நீயும் *
கல்லார்கடுங்கானம் திரிந்தகளிதே! *
நல்லாய்! நரநாரணனை! எங்கள்நம்பி! *
சொல்லாய் உன்னை யான் வணங்கித் தொழுமாநே. (ரு)

பனியேய்ப்பரங்குன்றின் பவளத்திரளே! *
முனியே! திருமுழிக்களத்துவிளக்கே! *
இனியாய்தொண்டரோம் பருகுஇன்னமுதாய
கனியே! * உன்னைக்கண்டுகொண்டு உய்ந்தொழிந்தேனே. (சு)

கதியேலில்லை நின்னருளல்லது எனக்கு *
நிதியே! திருநீர்மலைநித்திலத்தொத்தே! *
பதியே! பரவித்தொழும் தொண்டர் தமக்குக்
கதியே! * உன்னைக்கண்டுகொண்டு உய்ந்தொழிந்தேனே. (எ)

அத்தா! அரியே! என்று உன்னை அழைக்க *
பித்தாவென்று பேசுகின்றார் பிறர்என்னை *
முத்தே! மணிமாணிக்கமே! முனைக்கின்ற
வித்தே! * உன்னை எங்ஙனம் நான் விடுகேனே? (அ)

தூயாய்! சுடர்மாமதிபோல் உயிர்க்கெல்லாம் *
தாயாய்ளிக்கின்ற தண்தாமரைக்கண்ணை! *
ஆயா! அலைநீருலகேழும் முன்னுண்ட
வாயா! * உன்னை எங்ஙனம் நாண்மறக்கேனே? (க)

ஐ வண்டார்பொழில்சூழ் நறையூர்நம்பிக்கு * என்றும்
தொண்டாயகலியன் ஒலிசெய்தமிழ்மாலை *
தொண்டர்! இவைபாடுமின் பாடிநின்றாட *
உண்டேவிசம்பு உந்தமக்கு இல்லைதுயரே. (க௦)

அடிவரவு:—கறவா வற்றா தாரேன் புள் வில் பனி கதி அத்தா தூயாய்
வண்டார் புள்ளாய்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ககசு பெரியதிருமொழி—எ - ப உ - தி. புள்ளாயேனமுமாய்.

உ - ஆந் திருமொழி—புள்ளாயேனமுமாய்.

திருநறையூர். (க)

கலநிலைத்துறை. (கேநார்கோளாராகம் - ஆதிதாளம்.)

புள்ளாய் ஏனமுமாய்ப் புகுந்து * என்னையுள்ளங்கொண்ட
கள்வா! என்றலும் என்கண்கள்நீர்கள்சோர்தருமால் *
உள்ளேறினறுருகி நெஞ்சம்உன்னையுள்ளியக்கால் *
நள்ளேன்உன்னையல்லால் நறையூர்நின் நரம்பியோ ! (க)

ஓடாவாளரியின் உருவாய்மருவி * எந்தன்
மாதேவந்து அடியேன்மனங்கொளளவல்லமைந்தா! *
பாதேன்தொண்டர்தம்மைக் கவிதைப்பனுவல்கொண்டு *
நாதேன்உன்னையல்லால் நறையூர்நின் நரம்பியோ! (உ)

எம்மானும்தம்மனையும் என்னைப்பெற்றொழிந்ததற்பின் *
அம்மானும்அம்மனையும் அடியேனுக்காகிநின்ற *
நன்மானவொன்சுடரே! நறையூர்நின் நரம்பி! * உன்
மைம்மானவண்ணமல்லால் மகிழ்ந்துவத்தமாட்டேனே. (ங)

சிறியாய்ஒர்பிள்ளையுமாய் உலகுண்டுஓராலிலைமேல்
உறைவாய்! * என்றெஞ்சினுள்ளே உறைவாய், உறைந்ததுதான் *
அறியாதிருந்துஅறியேன் அடியேன், அணிவண்டுகிண்டும் *
நறைவாரும்பொழில்சூழ் நறையூர்நின் நரம்பியோ! (ச)

நீண்டாயவானவர்கள் நினைந்துவத்திககாண்பரிதால் *
ஆண்டாயென்றுஆதரிக்கப்படுவாய்க்கு நான்அடிமை
பூண்டேன் * என்றெஞ்சினுள்ளே புகுந்தாயைப்போகலொட்டேன் *
நாண்தான்உனக்கொழிந்தேன் நறையூர்நின் நரம்பியோ! (ரு)

எந்தாதைதாதைஅப்பால் எழுவர்பழவடிமை
வந்தார் * என்றெஞ்சினுள்ளே வந்தாயைப்போகலொட்டேன் *
அந்தோ! என்னொருயிரே! அரசே! அருள்எனக்கு *
நந்தாமல்தந்தஎந்தாய்! நறையூர்நின் நரம்பியோ! (கூ)

மன்னஞ்சஆயிரந்தோள் மழுவில்துணித்தமைந்தா! *
என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து இங்குஇனிப்போய்ப்பிறரொருவர் *
வன்னெஞ்சம்புக்கிருக்கவொட்டேன் வளைத்துவைத்தேன் *
நன்னெஞ்சவன்னமன்னும் நறையூர்நின் நரம்பியோ! (சு)

எப்போதும்பொன்மலரிட்டு இமையோர்தொழுது * தங்கள்
கைப்போதுகொண்டு இறைஞ்சிக் கழல்மேல்வணங்கநின்றாய் *
இப்போதுஎன்னெஞ்சினுள்ளே புகுந்தாயைப்போகலொட்டேன் *
நற்போதுவண்டுகண்டும் நறையூர்நின்றநம்பியோ ! (அ)

ஊனேராக்கைதன்னை உழந்தோம்பிவைத்தமையால் *
யானுய்என் தனக்காய் அடியேன்மனம்புகுநத
தேனை' * தீங்கரும்பின்தெளிவே! என்சின்தைதன்னால் *
நானேஎய்தபபெற்றேன் நறையூர்நின்றநம்பியோ ! (ஆ)

ஐ நன்னீர்வயல்புடைசூழ் நறையூர்நின்றநம்பியை *
கன்னீர்மால்வரைத்தோள் கலிகனறிமங்கையர்கோன் *
சொன்னீர்சொலமாலே சொலலுவாராகள் * சூழ்விசம்பில்
நன்னீர்மையால்மகிழ்நது நெடுகூலம்வாழ்வாரே. (க௦)

அடிவரவு:—புள் ஓடா எம்மானும் சிறியாய் நீண்டாய் எந்தாதை மன்
எப்போதும் ஊனோ நன்னீர் சினவில்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஈ - ஆந் திருமொழி—சினவில்.

திருநறையூர். (க௦)

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம். (மோஹநராகம்-நுபகதாளம்.)

ஐ சினவில்செங்கணரக்காஉயிர்மாளச்
செற்றவில்லியென்றுசுற்றவர்தரதம்
மனமுள்கொண்டு * என்றும்ஏப்போதும்நின்றேத்தும்
மாமுனியை மரமேழெய்தமைநதனை *
நனவில்சென்றார்க்கும்நண்ணறகரியானே
நான் அடியேன்நறையூர்நின்றநம்பியை *
கனவிற்கண்டேன் இன்றுகண்டமையால் என்
கண்ணினைகள் களிப்பககளித்தேனை. (சு)

தாய்நினைந்தகன்றேயொக்க என்னையும்
தன்னையேநினைக்கச்செய்து * தான்எனக்காய்
நினைந்தருள்செய்யும்அபபனை
அன்றுஇவ்வையகமுண்டுமிழ்நதிட்ட

வாயனை * மகரக்குழைக்காதனை

மைந்தனை மதிட்கோவலிடைகழி

யாயனை * அமரர்க்கரியேற்றை என்

அன்பணயன்றி ஆதரியேனே.

(உ)

வந்தநாள்வந்துஎன்றெஞ்சிடம்கொண்டான்

மற்றோர்நெஞ்சறியான் * அடியேனுடைச்

சிந்தையாய்வந்துதென்புலர்க்குஎன்னைச்

சேர்கொடான் இதுசிக்கெனப்பெற்றேன் *

பொந்துலாம்பொழில்சூழ்குடந்தைத்தலைக்

கோவினைக் குடமாடியகத்தனை *

எந்தையைஎந்தைதந்தைதம்மாளை

எம்பிராணை எத்தால்மறக்கேனே ?

(ந)

உரங்களால்இயன்றமன்னர்மாளப்

பாரதத்துஒருதேரைவர்க்காய்ச்சென்று *

இரங்கியூர்ந்து அவர்க்குஇன்னருள்செய்யும்

எம்பிராணை வம்பார்புனல்காவிரி *

அரங்கமாளிஎன்னாளினிண்ணா

ஆழிசூழிலங்கைமலங்கச்சென்று *

சரங்களாண்டதண்தாமரைக்கண்ணுக்கன்றி

என்மனம்தாழ்ந்துநில்லாதே.

(ச)

ஆங்குவெநநரகத்து அழந்தும்போது

அஞ்சேலென்று அடியேனை அங்கேவந்து

தாங்கு * தாமரையன்னபொன்னாடி

எம்பிராணை உம்பர்க்கணியாய்நின்ற *

வேங்கடத்தரியைப்பரிசீலியை

வெண்ணெயுண்டுஉரலினிடையாப்புண்ட

தீங்கரும்பினை * தேனைநன்பாலினையன்றி

என்மனம்சிறதைசெய்யாதே.

(ரு)

எட்டனைப்பொழுதாகிலும் என்றும்

என்மனத்தகலாதிருக்கும்புகழ் *

தட்டலர்த்தபொன்னையலர்கோங்கின்

தாழ்பொழில்திருமாலிருஞ்சோலையங்

கட்டியை * கரும்பின் றஇன்சாற்றைக
காதலால்மறைநான்கும்முன்னோதிய
பட்டனை * பரவைத்துயிலேற்றை என்
பண்பணையன் நிப்பாடல்செய்யேனே.

(சு)

பண்ணினின் மொழியாழ்நரம்பில்பெற்ற
பாலையாகிஇங்கேபுகுந்து * என்
கண்ணும்நெஞ்சம்வாயும்இடங்கொண்டான்
கொண்டபின்மறையோர்மனத்தன்னுள்
விண்ணுளார்பெருமானைஎம்மாளை
வீங்குநீர்மகரத்தினைக்கும்கடல்
வண்ணன் * மாமணிவண்ணன்எம்அண்ணல்
வண்ணமேயன்றிவாயுரையாதே.

(எ)

இனிஎப்பாவம்வந்தெய்தும்? சொல்லீர்
எமக்குஇம்மையேஅருள்பெற்றமையால் * அடும்
துணியைத்தீர்த்துஇன்பமேதருகின்றதுஓர்
தோற்றத்தொன்னெறியை * வையம்தொழப்படும்
முனியைவானவரால்வணங்கப்படும்
முத்தினைப் பத்தர்தாமதுகர்கின்றதுஓர்
கனியை * காதல்செய்துஎன்னுள்ளம்கொண்ட
கள்வனை இன்றுகண்டுசொண்டேனே.

(அ)

என்செய்கேன் அடியேன்? உரைரீர்இதற்குஎன்றும்
என்மனத்தே, இருககும்புகழ் *
தஞ்சையாளியைப்பொன்பெயரோன
நெஞ்சம்அன்றுஇடநதவீனைததழலேபுரை*
மின்செய்வாளரக்கன்நகர்பாழ்படச்
சூழ்கடல்சிறைவைத்து, இமையோர்தொழும்*
பொன்செய்மால்வரையைமணிக்குன்றினை அன்றி
என்மனம்போற்றியென்னுதே.

(ஊ)

தோடுவிண்டலர்பூம்பொழில்மங்கையர்
தோன்றல் வாள்கலியன்திருவாலி
நாடன் * நன்னறையூர்நின்றநம்பிதன்
நல்லமாமலர்ச்சேவடிசென்னியில்

கூட அ பெரியதிருமொழி—எ - ப ச - தி. கண்ணோர.

சூடியும் தொழுதும் னழுந்தாடியும்

தொண்டர்கட்கு அவன் சொன்ன சொல்மாலை *
பாடல்பத்திவைபாடுமின் தொண்டர் !

பாடநுமமிடைப்பாவம்நில்லாவே.

(க0)

அடிவரவு:—சினவில் தாய் வந்த உரங்கள் ஆங்கு எட்டனை பண்ணின்
இனி என் செய்கேன் தோடு கண்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே காரணம்.

ச - ஆந் திருமொழி - கண்ணோர.

திருச்சேறை

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவநுத்தம்.

(அஸாவேரிராகம் - அடநாளம்)

கண்ணோரவென்குருதிவந்திழிய

வெந்தழல்போல்கூந்தலானே *

மண்ணேரமுலைபுண்டமாமதலாய் !

வானவர்தம்கோவே ! என்று *

விண்ணேரும் இளந்திங்கள் அகடுரிஞ்சு

மணிமாடமல்கு * செலவத்

தண்ணேறையெம்பெருமான் தாள்தொழுவார்காண்மின்

எந்தலைபேலாரே.

(க)

அம்புருவவரிடுங்கண் அலர்மகளை

வரையகலத்தமர்ந்து * மல்லல

கொம்புருவவிளங்கனிமேல

இளங்கன்றுகொண்டெறிந்தகூத்தர்போலாம் *

வம்பலரும் தண்ணோலை வண்ணேற

வானுந்துகோயில்மேய *

எம்பெருமான் தாள்தொழுவார்

எப்பொழுதும் என்மனத்தே இருக்கின்றாரே

(உ)

மீதோடிவாளெயிறுமின்னிலக

முன்னிலகுமஉருவினானே *

காதோடுகொடிமூக்கன்றுடனறுத்த

கைத்தலத்தா ! என்றுநின்று *

தாதோடுவண்டலம்பும்

தண்ணேறையெம்பெருமான் தானேயேத்தி *

போதோடுபுனல் தூவுப்புண்ணியரே

விண்ணவரின் பொலிகின்றாரே.

(ங)

தேராளும்வாள ரக்கன்

தென்னிலங்கைவெஞ்சமத் துப்பொன்றிவிழ *

போராளும்சிலையதனல்பொருக்கண்கள்

போக்குவித்தாயென்று * நாளும்

தாராளும்வரைமார்பன்

தண்ணேறையெம்பெருமான், உம்பராளும் *

பேராளன் பேரோதும்பெரியோரை

ஒருகாலும்பிரிகிலேனே.

(ச)

வந்திக்கும்மற்றவர்க்கும் மாசுடம்பில

வல்லமணர்தமக்கும்அவ் லன் *

முந்திசென்றறியுருவாய் இரணியன்

முரணழித்தமுதல்வர்க்கல்லால் *

சந்தப்பூடலர்ச்சோலைத

தண்ணேறையெம்பெருமான் தான் * நாளும்

சிந்திப்பார்க்குஎன்னுள்ளம்

தேனாறிஎப்பொழுதும்திதிக்குமே

(ரு)

பண்டுஎனமாய்உலகை அன்றிடந்த

பண்பாளா என்றுநின்று *

தொண்டானேந்திருவடியேதுணையல்லல்

துணையிலேன்சொல்லுகின்றேன் *

வண்டேந்தும்மலர்ப்புறவில்வண்ணேற

மெம்பெருமானடியார்தம்மை *

கண்டேனுக்குஇதுகாணீர்என்றெஞ்சம்

கண்ணினையும்களிக்குமாரே.

(சு)

பைவிரியும்வரியாவில் படுகடலுள்

அயிலமர்ந்தபண்பா! என்றும் *

மைவிரியும்மணிவரைபோல்மாயவனே !

என்றென்றும், வண்டார் நீலம் *

செய்விரியும் தண்ணேசறையெம்பெருமான்

திருவடிவைச்சிந்தித்தேற்கு * என்

ஐயறிவும்கொண்டானுக்கு ஆளானார்க்கு ஆளாம

என் அன்புதானே.

(எ)

உண்ணாதுவெங்குற்றம்

ஒவாதபாவங்கள்சேரா * மேலை

விண்ணோரும்மண்ணோரும்வந்திறைஞசும்

மென் தளிர் போலடியினுனை

பண்ணாரவண்டியம்பும

பைம்பொழில்சூழ்தண்ணேசறையெம்பெருமான் தன்னை *

கண்ணாரக் + கண்டுருகிக

கையாரத்தொழுவாரைககருதுங்காலே.

(அ)

கள்ளத்தேன்பொய்யகத்தேனாதலால்

† போதொருகால்கவலையென்னும் *

வெள்ளத்தேற்குஎன்கொலோ ?

வினாவயலுள் கருநீலம்களைஞாதாளால்

தள்ள * தேன்மணநாறும்

தண்ணேசறையெம்பெருமான்தானே * நானும்

உள்ளத்தேவைப்பாருக்குஇதுகாணீர்

என்னுள்ளம்உருகுமாறே.

(க)

❀ பூமாணசேர்கருங்குழலார்போல்கடநது

வயல்நின்றபெடைபோடு * அன்னம்

தேமாவினினிழலில்கண் துயிலும்

தண்ணேசறையெம்பெருமான் தன்னை *

வாமான்தேர்ப்பரகாலன்

கலிகன்றியொலிமால்கொண்டுதொண்டீர் ! *

தூமாணசேர்பொன்னடிமேல்கூட்டுமின்

றும் துணைக்கையால்தொழுதுநின்றே.

(க0)

அடிவரவு:—கண் அம்பு மீதோடி தேராரும் வந்திக்கும் பண்டு பைவிரியும்
உண்ணாது கள்ளத்தேன் பூமாண தந்தை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி—தந்தைகாலில்.

திருவழுந்தூர். (க)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம் (ஸௌராஷ்டிரராகம்-அடதாளம்.)

[நிலைவனைப் புணர்ந்துபிரிந்த தலைவி தனதுபாங்கியர்க்குத்
தலைவன்பதியுரைத்த பாசரம்.]

தந்தைகாலில்பெருவிலங்கு தாவவிழ * நள்ளிருட்கண்
வந்தஎந்தைபெருமானார் மருவிநின்றஊர்போலும் *
முந்திவானம்மழைபொழியும் மூவாவுருவின்மறையாளர் *
அந்திமூன்றும் அனலோம்பும் அணியார்வீதி அமுந்தாரே. (க)

பாரித்தெழுந்தபடைமன்னர்தம்மை மரள * பாரதத்துத
தேரிலபாகனாயுந்த தேவதேவனஊர்போலும் *
நீரிலபணைத்தநெடுவாளைக்கு அஞ்சிப்போனகுருகினங்கள் *
ஆரல்கவுளோடு அருகணையும் அணியார்வயல்குழ அமுந்தாரே. (உ)

செம்பொன்மதிள்குழ்தென்னிலங்கைக்கிறைவன் சிரகக்ஷயிரண்டும் *
உம்பர்வாளிகுருகிலககாக உதிர்த்தவுரவோன்ஊர்போலும் *
கொம்பிலார்ந்தமாதவிமேல் கோதிமேய்ந்தவண்டினங்கள் *
அம்பராவுகண்மடவார் ஐம்பாலணையும் அமுந்தாரே. (ங)

வெள்ளத்துள் ஓராலிலைமேல் மேவி அடியேன்மனம்புகுந்து * என
உள்ளத்துள்ளுமகண்னுள்ளும் நின்றாரின் றஊர்போலும் *
புள்ளப்பிள்ளைககிரைதேடிப் போனகாதல்பெடையோடும் *
அள்ளல்செறுவில்கயல்நாடும் அணியார்வயல்குழ அமுந்தாரே. (ச)

பகலும்இரவும்தானேயாய்ப் பாரும்விண்ணும்தானேயாய் *
நிகரில்சுடராய்இருளாக் நின்றாரின் றஊர்போலும் *
துகிலின்கொடியும்தேர்த்துகளும துன்னிமாதர்கூந்தல்வாய் *
அகிலின்புகையாலமுகிலேய்க்கும் அணியார்வீதி அமுந்தாரே. (ரு)

ஏடிலங்குதாமரைபோல் செவ்வாய்முறுவல்செய்தருளி *
மாடுவரதுஎன்மனம்புகுந்து நின்றாரின் றஊர்போலும் *
நீடுமாடத்தனிச்சூலம்போழக் கொண்டல்துளிதூவ *
ஆடலரவதார்ப்புலவா அணியார்வீதி அமுந்தாரே. (ஸ)

மலைப்புருதுமலரணைமேல்வைகி அடியேன்மனம்புகுந்து * என்
நீலக்கண்கள் பனிமல்க நின்றாரின் றஊர்போலும் *
வேலைக்கடல்போல்நெடுவீதி விண்தோய்கதைவெண்மணிமாடத்து *
ஆலைப்புகையால் அழற்ககிரைமறைக்கும் வீதி அமுந்தாரே. (எ)

க்சு2 பெரியதிருமொழி—எ - ப. கூ - தி. சிங்கமதாய்.

வஞ்சிமருங்குவிடைநோவ்மணந்துநின்றகனவகத்து * என்
நெஞ்சநிறையக்கைகூப்பிநின்றார் நின்றஊர்போலும் *
பஞ்சியன்னமெல்லடி நற்பாவைமார்கள் * ஆடகத்தின்
அஞ்சிலம்பினர்ப்புலுவா அணியார்வீதி அமுநதாரே. (அ)

என்னைம்புலனும்எழிலும்கொண்டு இங்கேநெருநல்எழுந்தருளி *
பொன்னங்கலைகள்மெலிவெய்தப்போன புனிதர்ஊர்போலும் *
மன்னுமுதுநீராவந்தமலர்மேல் வரிவண்டுஇசைபாட *
அன்னம்பெடையோடுஉடனும் அணியார்வயல்குழ அமுநதாரே. ()

நெல்லில்குவளைகண்காட்ட நீரில்குமுதம்வாய்காட்ட *
அல்லிக்கமலம்முகங்காட்டும் கழனி அமுநதூரின்ருளை *
வல்லிப்பொதும்பில்குயில்கூவும் மங்கைவேந்தன்பரகாலன் *
சொல்லில்பொலிந்ததமிழ்மலை சொல்லப்பாவம்நில்லா வே. (க0)

அடிவரவு:—தந்தை பாரித்து செம்பொன் வெள்ளததுள் பகல் ஏடு மரலை
வஞ்சி என்னைம்புலனும் நெல்லில் சுககம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ- ஆந் திருமொழி—சிங்கமதாய்

திருவழந்தார் (உ)

கலநிலைத்துறை. (மத்யமாவதிராகம் - நபகதாளம்.)

சிங்கமதாய்அவுணன் திறலாகம்முன்கீண்டுகந்த *
சங்கமிடத்தானைத் தழலாழிவலதானை *
செங்கமலத்தயனனைபார் தென்னமுந்தையில்தன்னிநின்ற *
அங்கமலக்கண்ணனை அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (க)

கோவானார்மடியக் கொலையார்மழுகொண்டருளும் *
மூவாவானவனை முழுநீர்வண்ணனை * அடியார்க்கு
ஆ! ஆ! என்றிரங்கித் தென்னமுந்தையில்தன்னிநின்ற *
தேவாதிதேவனை யான்கண்டுகொண்டுதிளைத்தேனே. (உ)

உடையானை ஒலிநீருலகங்கள்படைத்தானை *
விடையானோடஅன்று விறலாழிவிசைத்தானை *
அடையார்தென்னிலங்கையழித்தானை அணியமுந்தார்
உடையானை * அடியேன் அடைந்துயந்துபோனேனே. (ங)

குன்றூல்மாரிதடுத்தவனைக் குலவேழம் அன்று
பொன்றாமை * அதனுக்கு அருள் செய்த போரேற்றை *
அன்று ஆவின் நறநெய்யமர்நதுண்ண அணியமுந்தூர்
நின்றானை * அடியேன் கண்டுகொண்டுகிறநதேனே. (ச)

கஞ்சனைக்காயந்தானைக் கண்ணமங்கையுள்ளின்றானை *
வஞ்சனப் பீயமுலையுடு உயிர்வாய்மடுததுண்டானை *
செஞ்சொல்நான்மறையோர், தென்னமுந்தையிலம்ன்னிநின்ற *
அஞ்சனங்குன்றநதனை * அடியேன் கண்டுகொண்டேனே. (ந)

பெரியானை அமரத்தலைவற்கும்பிரமனுக்கும் *
உரியானையுநதானவனுக்கும் உணாவதனுக்கு
அரியானை * அமுந்தூர்மறையோர்கள் அடிபணியும்
கரியானை * அடியேன் கண்டுகொண்டுகளித்தேனே. (சு)

திருவாழ்மார்வன் தன்னைத் திசைமணநீர் எரிமுதலா *
உருவாய்நின்றவனை ஒலிசேரும்மாருதத்தை *
அருவாய்நின்றவனைத் தென்னமுந்தையிலம்ன்னிநின்ற *
கருவார்கற்பகத்தைக் கண்டுகொண்டுகளித்தேனே. (எ)

நிலையாளாக என்னை யுகந்தானை * நிலமகள் தன்
முலையாள் வித்தகனை முதுநான்மறைவித்தொறும் *
† அலையாரும் கடல்போல்முழுங்குமதென்னமுந்தையிலம்ன்னிநின்ற *
கலையார் சொற்பொருளைக் கண்டுகொண்டுகளித்தேனே. (அ)

பேரானைக் குடந்கைப்பெருமானை * இலங்கு ஒளிசேர்
வாரார்வனமுலையாள் மலர்மங்கைநாயகனை *
ஆராவின்னமுதைத் தென்னமுந்தையிலம்ன்னிநின்ற *
காரார்கருமுகிலைக் கண்டுகொண்டுகளித்தேனே. (ஆ)

திருவமுருகனையார் தென்னமுந்தையிலம்ன்னிநின்ற *
அறமுதல்வனவனை அணியாலியர்கோன், மருவார் *
கறைநெடுவேல்வலவன் கலிகன்றி சொல்லுயிரண்டும் *
முறைவமுருவாமைவல்லார் முழுது ஆள்வார்வானுலகே. (க)

அடியவரவு:—சிங்கமது கோ உடையானை குன்றூல் கஞ்சனை பெரியானை
திருவாழ் நிலை பேரானை திறல் திரு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† 'அலையார்' என்ற பாடம் ஓசைக்குச் சேரும்.

எ - ஆந் திருமொழி—திருவுக்கும்.

திருவழுந்தூர். (ஈ)

எண்சீராசிரியவிருந்தும். (செஞ்சுருட்டிராகம் - ருபகதாளம்.)

திருவுக்கும் திருவாகியசெல்வா !

தெய்வத்துக்கரசே ! செய்யகண்ணா ! *

உருவச்செஞ்சுடராழிவல்லானே !

உலகுண்டொருவா ! திருமார்பா ! *

ஒருவற்காற்றியுய்யும் † வகையின்றால்

உடனின்ற ஐவர்என்னுள்புகுந்து * ஒழியாது

அருவித்தின்றி அஞ்சிநின்னடைந்தேன்

அழுந்தூர்மேல்திசைநின்ற அம்மானே !

(க)

பந்தார்மெல்விசைநின்றவனேத்தோளி

பாவபூமிகள் தன்னெடும்உடனே

வந்தாய் * என்மனத்தேமன்னிநின்றாய்

மால்வண்ணா ! மழைபோலொளிவண்ணா ! *

சந்தோகா ! பெளழியா ! தைத்திரியா !

சாமவேதியே ! நெடுமாலே ! *

அந்தோ ! நின்னடியன் நிமற்றறியேன்

அழுந்தூர்மேல்திசைநின்ற அம்மானே !

(உ)

நெய்யாராழியும்சங்கமும்ஏந்தும்

நீண்டதோளுடையாய் ! * அடியேனைச்

செய்யாதவுலகத்திடைசெய்தாய்

சிறுமைக்கும்பெருமைக்கும்உள்புகுந்து *

பொய்யால்ஐவர்என்மெய்குடியேறிப்

போற்றிவாழ்வதற்கு அஞ்சிநின்னடைந்தேன் *

ஐயா ! நின்னடியன் நிமற்றறியேன்

அழுந்தூர்மேல்திசைநின்ற அம்மானே !

(ஈ)

பரனே ! பஞ்சவன்பெளழியன்கோழன்

பார்மன்னர்மன்னர்தாம்பணிந்தேத்தும்

வரனே ! * மாதவனே ! மதுகுதா !

மற்றோர்நல்துணைநின்னலால்இலேன்காண் *

† 'வகையென்றால்' என்றும் 'வழங்குவர்',

நரணே ! நாரணனே ! திருநறையூர்நம்பி !

எம்பெருமான் ! உம்பரானும்

அரணே ! * ஆதிவராகம்முனைய !

அமுந்தூர்மேல்திசைநின்ற அம்மானே !

(ச)

விண்டான்விண்புகவெஞ்சமத்து அரியாய்ப்

பரியோன்மார்வகம்பற்றிப்பிளந்து +

பண்டுஆனாய்புழர்மால்வரைபேந்தும்

பண்பாளா ! பரணே ! பவித்திரனே ! *

கண்டேன்நான்கலியுதத்ததன் தன்மை

கருமமாவதும்என்தனக்கு அநிநதேன் *

அண்டா ! நின்னடியன் றிமற்றறியேன்

அமுந்தூர்மேல்திசைநின்ற அம்மானே !

(ரு)

தோயாவின் தயிர்நெய்யமுதுண்ணச்

சொன்னார்சொல்லீநகும்பரிசே * பெற்ற

தாயால்ஆப்புண்டிருநது அமுதேங்கும்

தாடாளா ! தரையோர்க்கும்விண்ணோர்க்கும்

சேயாய் ! * கிரேததிரேததுவாபர

கலியுகம்இவைநான்கும்முனைய ! *

ஆயா ! நின்னடியன் றிமற்றறியேன்

அமுந்தூர்மேல்திசைநின்ற அம்மானே !

(சு)

கறுத்துக்கஞ்சனை அஞ்சமுனிந்தாய் !

கார்வண்ண ! கடல்போலொளிவண்ண ! *

இறுத்திட்டான்விடையேழும்முன்வென்றாய் !

எந்தாய் ! அந்தரமேழும்முனைய ! *

பொறுத்துக்கொண்டிருந்தால்பொறுககொண்ப

போகமேதுகர்வான்புகுந்து * ஐவர்

அறுத்துத்தின்றிட அஞ்சினின்னடைந்தேன

அமுந்தூர்மேல்திசைநின்ற அம்மானே !

(எ)

நெடியானே ! கடியார்கலிநம்பி !

நின்னையேநின்னது இங்குஇருப்பேனை *

கடியார்க்குநாயரைவர்புகுந்து

காவலிசெய்த அக்காவலிப்பிழைத்து x

கசக பெரியதிருமொழி—எ - ப. - அ - தி. செங்கமலம்.

குடிபொந்துடன் அடிக்கீழ்வந்துபுகுந்தேன்
கூறசோறுஇவைதந்தெனக்கருளி *
அடியேனைப்பணியாண்டுகொள் எந்தாய் !
அமுந்தூர்மேல்திசைநின்ற அம்மானே!

(அ)

கோவாய்ணவர்என்மெய்குடியேறிக்
கூறசோறிலைவாதவென்றுகுமைத்துப்
போகார் * நான் அவரைப்பொறுகக்கிலேன்
புனிதா! புட்கொடியாய்! நெடுமாலே! *
திவாயநாகணையில்துயில்வானே,
திருமாலே! இனிசெய்வதொன்று அறியேன் *
ஆ! ஆ! என்றடியேற்குஇறைஇரங்காய்
அமுந்தூர்மேல்திசைநின்ற அம்மானே!

(க)

அன்னமன்னுபைம்பொழில்சூழ்ந்த
அமுந்தூர்மேல்திசைநின்ற அம்மானே *
கன்னிமன்னுதிண்தோள்கலிகன்றி
ஆலிராடன்மங்கைக்குலவேந்தன் *
சொன்னவின் தமிழ்நன்மணிக்கோவை
தூயமாலேஇவைபத்துமவல்லார் *
மன்னிமன்னவராய் உலகாண்டு
மானவெண்குடைக்கீழ்மகிழ்வாரே.

(க0)

அடிவரவு—திருவுக்கும் பந்தா நெய் பரணே விண்டான் தோயா கறுத்து
நெடியானே கோவாய் அன்னம் செங்கமலம்.
திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருமொழி—செங்கமலம்.

திருவழுந்தூர். (ச)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம். (பிராகடைராகம்-
ஆத்தாளம்.)

செங்கமலத்திருமகளும்புனியும்
செம்பொன்றிருவடியினிணைவருடமுனிவரேத்த *
வங்கமலிதடங்கடலுள் அநந்தனென்னும்
வரியரவினணைத்துயின்றமாயோன்காண்மின் *

எங்குமலிநிறைபுகழ்நால்வேதம் ஐந்து
வேள்விகளும் கேள்விகளும் இயன்றதன்மை *
அங்கமலத்தயனையார்பயிலும் செல்வத்து
அணியமுந் தூர்நின் றுகந்த அமரர்கோவே.

(க)

முன் இவவுலகேழும் இருள் மண்டியுண்ண
முனிவரொடுதானவர்கள் திசைப்ப * வந்து
பன் னுகலைநால்வேதப்பொருளையெல்லாம்
பரிமுகமாய் அருளிய எம்பரமன்காண்மின் *
செந்நெல்மலிகதிர்க்கவரிவீசு
சங்கமவைமுரலச்செங்கமலமலரையேறி *
அன்னம்மலிபெடையோடும் அமரும் செல்வத்து
அணியமுந் தூர்நின் றுகந்த அமரர்கோவே.

(உ)

குலத்தலையமதவேழம்பொய்கைபுக்குக
கோள் முதலைபிடிக்க அதற்கு அனுங்கிநின் று *
நிலத்திகழும்மலர்ச்சுடரேய்சோதி! என்ன
நெஞ்சிடர் தீர்த்தருளிய என்நிமலன்காண்மின் *
மலைத்திகழ்சந்தகில்கனகமணியுட்கொண்டு
வந்துந் திவயல்கள் தொறும் மடைகள் பாய *
அலைத்துவரும் பொன்னிவளம்பெருகும் செல்வத்து
அணியமுந் தூர்நின் றுகந்த அமரர்கோவே

(ங)

சிலம்புமுதல்கலனணிந்தோர் † செங்கன்குன்றம்
திகழ்ந்ததெனத்திருவுருவம்பன்றியாகி *
இவங்குபுவிமடந்தைதனை இடந்துபுல்கி
எயிற்றிடைவைத்தருளிபுளம்மீசன்காண்மின் *
புலம்புகிறைவண்டொலிப்பப்பூகம்தொகுக
பொழில்கள் தொறும் குயில்கூவமயில்களால *
அலம்புகிறைப்புனல்புடைகுழந்து அழகார் செல்வத்து
அணியமுந் தூர்நின் றுகந்த அமரர்கோவே

(ச)

சினமேவும் அடலரியினுருவமாகித்
திறல்மேவும் இரணியனதாகம் கிண்டு *
மனமேவுவஞ்சனையால்வந்தபேய்ச்சி
மாள உயிர்வெள்ளிய எம்மாயோன்காண்மின் *

† 'செங்கற்குன்றம்' என்று அரும்பதம்.

க்சுஅ பேரியதிருமொழி—எ - ப அ - தி. செங்கமலம்.

இனமேவுவரிவளைக்கையேந்தும் கோவை

↓ யேய்வாய்மரகதம்போல்கினியினிற்சொல் *

அனமேவுநடைமடவார்பயிலும்செல்வத்து

அணியமுந் தூர்நின் றுகந்த அமரர்கோவே.

(ரு)

வானவர்தம்துயர்தீரவந்துதோன்றி

மாணுருவாய்ப்பூவடிமாவலியைவேண்டி *

தானமரமுலகும் அளந்தவென்றித்

தனிமுதல் சக்கரப்படைஎன் தலைவன் காண்மின் *

தேனமரும்பொழில்பூவுள்ளழில்கொள்வீதிச்

செழுமாடமானிகைகள் கூடந்தோறும் *

ஆனதொல்சீர்மறையாளர்பயிலும்செல்வத்து

அணியமுந் தூர்நின் றுகந்த அமரர்கோவே.

(சு)

பந்தணைந்தமெல்விரலாள்சீதைக்காங்கிப்

பகலவன்மீதியங்காதஇலங்கைவேந்தன் *

அந்தமில்லிண்கராஞ்சிரங்கள் புரண்டுவிழ

அடுகணையால்எய்துகந்த அம்மாண் காண்மின் *

செந்தமிழும்வடகலையும் திகழ்நதநாவர்

திசைமுகணையணையவர்கள் செம்மைமிக *

அந்தணர்தம் ஆகுதியின்புகையார்செல்வத்து

அணியமுந் தூர்நின் றுகந்த அமரர்கோவே.

(எ)

கும்பமிகுமதவேழம்குலையக்கொம்பு

பறித்து மழவிடையடர்த்துக்குரவைகோதது *

வம்பவீழும்மலர்க்குழாலாளாய்ச்சிவைத்த

தயிர்வெண்ணெய்உண்டுசுந்தமாயோன்காண்மின் *

செம்பவளமரதகம் நன்முத்தம்காட்டத்

திசுழ்ப்புகம்கதலிபலவளம் மிக்கஞங்கும் *

அம்பொன்மதின்பொழில்புடைசூழ்ந்து அழகார்செல்வத்து

அணியமுந் தூர்நின் றுகந்த அமரர்கோவே.

(அ)

ஊடேறுகஞ்சனெடுமல்லும்வில்லும்

ஒண்கரியும்உருள்சகடுமடையச்செற்ற *

நீடேறுபெருவலித்தோளுடையவென்றி

நிலவுபுகழ்நேமியங்கைநெடியோன்காண்மின் *

↑ 'ஏய்வாய்' என்றும் பாடம்.

பேரியதிருமொழி—எ - ப. கூ - தி கள்ளம்மனம்.

கச்சு

சேடேறுபொழில்தழுவும்எழில்கொள்வீதித்
 திருவிழவில்மணியணிந்ததிண்ணைதோறும் *
 ஆடேறுமலர்க்குழலார்பயிலும்செல்வத்து
 அணியமுந்தூர்நின்றகந்தஅமரர்கோவே.

(க)

பன்றியாய்மீனாகியரியாய்ப் பாரைப்
 படைத்துககாத்துண்டுமிழ்ந்தபரமன்தன்னை *
 அன்றுஅமரர்க்கதிபதியும்அயனும்சேயும்
 அடிபணிய அணியமுந்தூர்நின்றகோவை *
 கன்றிநெடுவேல்வலவன் ஆலிநாடன்
 கலிகன்றியொலிசெய்தஇன்பப்பாடல் *
 ஒன்றினெடுநான்கும்ஒரைந்நும்வல்லார்
 ஒலிகடல்சூழலகாளும்தம்பர்தாமே.

(க0)

அடிவரவு:—செங்கமலம் முன் குலம் சிலம்பு சினம் வாணவர் பந்து கும்பம்
 ணடேறு பன்றிுகள்ளம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி—கள்ளம்மனம்.

திருச்சிறுபுலியூர்.

கலிவருந்தம். (அபநுபராகம் - ஆத்தாளம்.

கள்ளம்மனம்விள்ளும்வகை கருதிக்கழல்வொழுவி *
 வெள்ளம்முதுபரவைத் திரைவிரிய * கரையெங்கும்
 தெள்ளும்மணிதிகழும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்
 தள்ளும் * எனதுள்ளத்துள்ளும் உறைவாரைஉள்ளீரே.

(க)

தெருவில்திரிசிறுநோன்பியர் செஞ்சோற்றொடுகஞ்சி
 மருவி * பிரிந்தவர்வாய்மொழி மதியாதுவந்தடைவீர் ! *
 திருவிற்பொலிமறையோர் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து *
 உருவக்குறளடிகள் அடியுணர்மின்உணர்வீரே.

(உ)

பறையும்வின்தொழுதுஉய்ம்மினீர் பணியும்கிறுதொண்டர் ! *
 அறையும்புனல்ஒருபால் வயல்ஒருபால்பொழில்ஒருபால்*
 சிறைவண்டினமறையும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து
 உறையும் * இறையடியல்லதுஒன்றுஇறையும் அறியேனே.

(ஈ)

கூடு பெரியதிருமொழி—எ - ப க - தி. கள்ளம்மனம்.

வானும்திபொதியும்சடை மழுவாளியொடுஒருபால் *
தானுகிபுதலைவனவன் அமர்க்கதிபதியாம் *
தேனாற்பொழில்தழுவும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து
ஆனயனது * அடியல்லது ஒன்றுஅறியேனாஅடியேனே. (ச)

நந்தாநெடுநகத்திடை நணுகாவகை * நாளும்
எந்தாய் ! என இமையோர்தொழுதேத்தும்இடம் * எறிநீர்ச
செந்தாமரைமலரும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து *
அந்தாமரையடியாப் ! உனதடியேற்குஅருள்புரியே. (ரு)

முழுநீலமும்மலராமபலும் அரவிநதமும்விர்வி *
கழுநீரொடுமடவாரவர் கண்வாய்முகமலரும் *
செழுநீர்வயல்தழுவும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனம் *
தொழுநீர்மையதுடையார் அடிதொழுவார் துயரிலரே. (சு)

சேயோங்குதண் திருமாலிருஞ்சோலைமலைஉறையும்
மாயா ! * எனக்குரையாய்இது மறைநான்கினுளாயோ ? *
தியோம்புகைமறையோர் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத
தாயோ ? * உனதடியார்மனத்தாயோ ? அறியேனே. (எ)

மையார்விரிநீலம் மலர்ககண்ணார்மனம்விட்டிட்டு *
உய்வான்உனகழலே தொழுதுஎழுவேன் * கிளிமடவார்
செவ்வாய்மொழிபயிலும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து *
ஐவாயரவணமேல் உறையமலா ! அருளாயே (அ)

கருமாழுகிலுருவா ! கனலுருவா ! புனலுருவா !
பெருமால்வரையுருவா ! பிறவுருவா ! நினதுருவா ! *
திருமாமகள்மருவும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து *
அருமாகடலமுதே ! உனதுஅடியேசரனாமே (க)

சீரார்நெடுமறுகில் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து *
ஏரார்முகில்வண்ணன்தனை இமையோர்பெருமானை *
காரார்வயல்மங்கைககிறை கலியனொலிமலை *
பாரார்இவைபரவித்தொழப் பாவம்பயிலாவே. (க0)

அடிவரவு:—கள்ளம் தெருவில் பறையும் வான் நந்தா முழு சேயோங்கு
மையார் கரு சீரார்பெரும்புறம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி— எ - ப. ௧௦ - தி. பெரும்புறக்கடலை. கருக
 ௧௦ - ஆந் திருமொழி—பெரும்புறக்கடலை.

திருக்கண்ணமங்கை.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவந்தம். (தோடிபாகம் - அடதாளம்.)

பெரும்புறக்கடலை அடலேற்றினைப்
 பெண்ணை ஆணை * எண்ணில்முனிவர்க்கருள்
 தருந்தவத்தைமுத்தின்திரள்கோவையைப்
 பத்தரானியறித்திலத்தொத்தினை *
 அரும்பினை அலரை அடியேன்மனத்தாசையை
 அமுதம்பொதியின்சுவை *
 கரும்பினைக்கனியைச்சென்றுநாடிக
 கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே. (௧)

மெய்நலத்தவத்தைத்திவத்தைத்தரும்
 மெய்யைப்பொய்யினை, கையில்லர்சங்குடை *
 மைநறிற்சுடலைக்கடல்வண்ணனை மாலை
 ஆலிலைபள்ளிகொள்மாயனை *
 நென்னலைப்பகலைஇற்றைநாளினை
 நாளையாய்வரும்திங்களை ஆண்டினை *
 கன்னலைக்கரும்பினிடைத்தேறலைக்
 கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே. (௨)

எங்களுக்கு அருள் செய்கின்றரசனை
 வாசவார்குழலாள் மலைமங்கைதன்
 பங்களை * பங்கில்வைத்துகந்தான் தன்னைப்
 பான்மையைப்பனிமாமதியம்தவழ் *
 மங்குலைச்சுடலாவடமாமலை
 யுச்சியை நச்சிநாம்வணங்கப்படும்
 கங்குலை * பகலைச்சென்றுநாடிக
 கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே. (௩)

பேய்முலைத்தலைநஞ்சண்டபிள்ளையைத்
 தெள்ளியார்வணங்கப்படும் தேவனை
 மாயனைமதிட்கோவலிடைகழிமைந்தனை
 அன்றி அந்தணர்சிந்தையுள்

கருஉ பெரியதிருமொழி — எ - பு. கரு - தி. பெரும்புறக்கடலை.

சுசனை * இலங்கும்சுடர்ச்சேர்தியை

எந்தையைஎனக்குளய்ப்பினில்வப்பினை *

காசினைமணியைச்சென்றுநாடிக்

கண்ணமங்கையுள்கண்டுக்கொண்டேனே.

(ச)

ஐ ஏற்றினை இமயத்துளெம்மீசனை

இம்மையைமறுமைக்குமருந்தினை *

ஆற்றலைஅண்டத்தப்புறத்துய்த்திடும்

ஐயனைக்கையிலாழியொன்றேந்திய

கூற்றினை * குருமாமணிக்குன்றினை

நின்றவூர்நின்றநித்திலத்தொத்தினை *

காற்றினைப்புனலைச்சென்றுநாடிக்

கண்ணமங்கையுள்கண்டுக்கொண்டேனே.

(ரு)

துப்பனைத்தூரங்கம்படச்சீறியதோன்றலைச்

சுடர்வான்கலன்பெய்ததுலர்

செப்பினை * திருமங்கைமணாளனைத்

தேவனைத்திகழும்பவளத்தொளி

யொப்பனை * உலகேழினைஊழியை

ஆழியேந்தியகையனைஅந்தணர்

கற்பினை * கழுநீர்மலரும்வயல்

கண்ணமங்கையுள்கண்டுக்கொண்டேனே.

(சு)

திருத்தனைத்திசைநான்முகன்தந்தையைத்

தேவதேவனைமூவரில்முன்னிய

விருத்தனை * விளங்கும்சுடர்ச்சேரதியை

விண்ணைமண்ணினைக் கண்ணுதல்கூடிய

அருத்தனை * அரியைப்பரிசீறியஅப்பனை

அப்பிலாரமுலாய்நின்ற

கருத்தனை * சுளிவண்டறையும்பொழில்

கண்ணமங்கையுள்கண்டுக்கொண்டேனே.

(எ)

வெஞ்சினக்களிற்றைவிளங்காய்விழக்

கன்றுவிசியசுசனை * பேய்மகள்

துஞ்சநஞ்சுகவைத்துண்டதோன்றலைத்

தோன்றல்வாளாக்கண்டெக்டத்தோன்றிய

நஞ்சினை * அமுதத்தினைநாதனை

நச்சுவாருச்சிமேல்நிற்கும்நம்பிபை *

கஞ்சினைத்துஞ்சவஞ்சித்தவஞ்சனைக்

கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.

(அ)

பண்ணினைப்பண்ணில்நின்றதேதார்பான்மையைய

பாலுள்ளெய்யினைமாலுருவாய்நின்ற

விண்ணினை * விளங்குஞ்சுடர்ச்சோதியை

வேள்வியைவிளக்கினொளிதன்னை *

மண்ணினைமலையைஅலைநீரினை

மாலேமாமதியைமறையோர்தங்கள்

கண்ணினை * கண்களாரளவும்கின்ற

கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.

(ஆ)

கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனென்று

காதலால்கலிகன்றிஉரைசெய்த *

வண்ணவொண்தமிழொன்பதோடொன்றிவை

வல்லராய்உரைப்பார், மதியம்தவழ் *

விண்ணில்விண்ணவராய்மகிழ்வெய்துவார்

மெய்ம்மைசொல்லின்வெண்சங்கமொன்றேந்திய

கண்ண ! * நிந்தனக்குட்குறிப்பாகில்

கற்கலாம் கவியின் பொருள்தானே.

(க)

அடிவரவு—பெரு மெய் எககளுக்கு பேய் ஏற்றினை துப்பனை திருத்தனை

வெஞ்சினம் பண்ணினை கண்ணமங்கையுள் சிலை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாம்பத்து

க - ஆந் திருமொழி—சிலையிலங்கு.

திருக்கண்ணபுரம். (க)

[நிலையகனிடத்து ஈடுபட்ட நிலைமகளது செயல்சண்ட நாய்

வியந்துகூறிய பாகரம்.]

அறுசீராசிரியவிருத்தம். (காமபூஜீராகம்-நபகதாளம்.)

சிலையிலங்குபொன்னாழி

திண்படைதன்டொன்சங்கமென்சுன்றாளால் *

மலையிலங்குதோள்நான்கே

மற்றவனுக்கெற்றேகாணென்கின்றாளால் *

கருசு பெரியதிருமொழி—அ - ப. க - தி. சிலையிலங்கு.

முலையிலங்குபூம்பயலை,
முன்போடஅன்போடியிருக்கின்றளால் *
கலையிலங்குமொழியாளர்
கண்ணபுரத்தம்மாணைக்கண்டாள் கொலோ ?

(க)

செருவரைமுன்னாசுறுத்த சிலையன்றோ ?
சைத்தலத்ததென்கின்றளால் *
பொருவரைமுன்போர்தொலைத்த
பொன்னாழிமற்றொருகைஎன்கின்றளால் *
ஒருவரையும்நின்றொப்பா
ரொப்பிலாளன்னப்பா ! என்கின்றளால் *
கருவரைபோலின்றினைத்
கண்ணபுரத்தம்மாணைக்கண்டாள் கொலோ ?

(உ)

துன் னுமாமணிமுடிமேல்துழாயலங்கல்
தோன்றுமாலென்கின்றளால் *
மின்னுமாமணிமகரகுண்டலங்கள்
வில்விசுமென்கின்றளால் *
பொன்னின்மாமணியாரம்
அணியாகத்திலங்குமாலென்கின்றளால் *
கன்னிமாமதிள் புடைசூழ்
கண்ணபுரத்தம்மாணைக்கண்டாள் கொலோ ?

(ஈ)

தாராயதண் துளப
வண்டுமுதவரைமார் ! என்கின்றளால் *
போராணைக்கொம்பொசித்த
புட்பாகன்னம்மாநென்கின்றளால் *
ஆரானும்காண்மின்கள்
அம்பவனம்வாயவனுக்கென்கின்றளால் *
கார்வானம்நின்றதிரும்
கண்ணபுரத்தம்மாணைக்கண்டாள் கொலோ ?

(ச)

அடித்தலமும் தாமரையே
அங்கைகளும்பங்கயமேயென்கின்றளால் *
முடித்தலமும்பொற்பூணும்
என்றெஞ்சத்துள் † ளகலாதென்கின்றளால் *

† 'அகலாவென்கின்றளால்' என்பதும் பாடம்.

வடித்தடங்கண்மலரவளோ

வரையாகத்துள்ளிருப்பாளென்கின்றாளால் *

கடிக்கமலம்கள்ளுருக்கும்

கண்ணபுரத்தம்மாணைக்கண்டாள் கொலோ ? (ரு)

பேராயிரமுடையபேராளன்

பேராளனென்கின்றாளால் *

ஏரார் கனமகரகுண்டலத்தன்

என்தோளனென்கின்றாளால் *

நீரார் மழைமுகிலே

நீள்வரையே ஒக்குமா லென்கின்றாளால் *

காரார் † வயலமரும

கண்ணபுரத்தம்மாணைக்கண்டாள் கொலோ ? (சு)

செவ்வரத்தவுடையாடை

அதன்மேலோர் சிவனிகைக்கச்சென்கின்றாளால் *

அவ்வரத்தவடிபிணையும்

அங்கைகளும் பங்கயமேயென்கின்றாளால் *

மைவளர்க்கும் மணியுருவம்

மரகதமோ ! மழைமுகிலோ ! என்கின்றாளால் *

கைவளர்க்கும் அமுலாளர்

கண்ணபுரத்தம்மாணைக்கண்டாள் கொலோ ? (எ)

கொற்றப்புள்ளொன்றேறி

மன்றுடேவருகின்றென்கின்றாளால் *

வெற்றிப்போரிந்திரற்கும்

இந்திரனையொக்குமா லென்கின்றாளால் *

பெற்றக்கால் அவனாகம்

பெண்பிறந்தோழையோமோ ! என்கின்றாளால் *

கற்றநூல்மறையாளர்

கண்ணபுரத்தம்மாணைக்கண்டாள் கொலோ ? (அ)

வண்டமரும்வனமாலை

மணிமுடிமேல்மணநாறுமென்கின்றாளால் *

உண்டிவர்பாலன்பெனக்கென்று

ஒருகாலும்பிரிகிலென்கின்றாளால் *

† 'வயல்மருவும்' என்றும் பாடம்.

கடுக பெரியதிருமொழி—அ - ப. ௨ - தி. தெள்ளியீர்.

பண்டிவரைக்கண்டறிவதுளவ்வூரில் ?
யாமென்றேபயில்கின்றாளால் *
கண்டவர்தம்மனம்வழங்கும்
கண்ணபுரத்தம்மாணைக்கண்டாள் கொலோ ? (௭)

✽ மாவளருமென்னோக்கி
மாதரால்மாயவனைக்கண்டாளென்று *
காவளரும்கடிபொழில்சூழ்
கண்ணபுரத்தம்மாணைக்கலியன்சொன்ன *
பாவளரும்தமிழ்மலை
பன்னியதூல்இவையையதுமைந்தும்வலலார் *
பூவளரும்கற்பகம்சேர்பொன்னுலகில்
மன்னவராய்ப்புகழ்தக்கோரே. (௧௦)

அடிவரவு:—சிலை செருவரை துன்னு தார் அடி பேர் செவ்வரத்த
கொற்றம் வண்டு மாவளரும் தெள்ளியீர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சுரணம்.

௨ - ஆந் திருமொழி—தெள்ளியீர்.

திருக்கண்ணபுரம், (௨)

[தலைவியின் நிலைகண்ட தாய் தலைமகனை இயற்பழித்தும்,
தலைமகனாது இளமைக்கு இரங்கியும் கூறிய பாகூரம்.]
வேண்டலையால்வந்ததரவுகொச்சுக்கலிப்பா. (ஸைந்தவிராகம்-
அடதூரம்.)

✽ தெள்ளியீர்! தேவர்க்கும் தேவர் திருத்தக்கீர்*
வெள்ளியீர்! வெய்யவிழுந்திவண்ணர்* ஒ!
துள்ளுநீர்க் கண்ணபுரம்தொழுதாளிவள்
கள்வியோ! * கைவலாகொள்வதுதக்கதே ? (௧)

நீணிலாமுற்றத்து நின்றுஇவள்நோக்கினாள் *
காணுமோ! கண்ணபுரமென்றுகாட்டினாள்
பாணனாதிண்ணமிருக்க இனிஇவள்
நாணுமோ? * நன்றுநன்றுநறையூரர்க்கே. (௨)

✽ அருவிசோர்வேங்கடம் நீர்மலையென்றுவாய்
வெருவினாள் * மெய்யம்வினவியிருக்கின்றாள் *
பெருகுசீர்க் கண்ணபுரமென்றுபேசினாள்
உருகினாள் * உள்மெலிந்தாள் இதுஎன்கொலோ? (௩)

உண்ணும்நாளில்லை உறக்கமும்தானில்லை *
பெண்மையும் சாலநிறைந்திலன் பேதைதான் *
கண்ணனார் கண்ணபுரம்தொழும், கார்க்கடல்
வண்ணார்மேல் * எண்ணம்இவட்கு இதுஎன்கொலோ ? (ச)

கண்ணனார்கண்ணபுரம் தொழும்காரினை *
பெண்மையும்தன்னுடை உண்மையுரைக்கின்றான் *
வெண்ணெயுண்டுஆப்பண்ட வண்ணம்விளம்பினால் *
வண்ணமும் பொன்னிறமாவதுஒழியுமே. (ரு)

வடவரைநின்றும்வந்து இன்றுகணபுரம் *
இடவகைகொள்வது யாமென்றுபேசினான் *
மடவரல்மாதர்என்பேதை இவாக்குஇவன்
கடவதென் ? * கண்துயில் இன்றுஇவர்கொள்ளவே. (சு)

தரங்கநீர்பேசினும் தண்மநிகாயினும் *
இரங்குமோ? எத்தனைநாளிருந்துளகினான் ? *
துரங்கம்வாய்க்கிண்கொருநானது தொன்மைபூர் *
அரங்கமேயென்பது இவள்தனக்குஆசையே (எ)

தொண்டெல்லாமநின்னடியே தொழுதுய்யுமா
கண்டு * தான்கணபுரம் தொழப்போயினான் *
வண்டுலாம்கோதைஎன்பேதை மணிநிறம்
கொண்டுதான் * கோயினமைசெய்வது தக்கதே ? (அ)

முள்ளையிறேந்தில கூழமுடிகொடா *
தெள்ளியனென்பதோர்தேசிலன் என்செய்க்கன் ? *
கள்ளவிழ்சோலைக் கணபுரம்கைதொழும்
பிள்ளையை * பிள்ளையென்றெண்ணப்பெறுவரே ? (ஈ)

கார்மலி கண்ணபுரத்தெம்மடிகளை *
பார்மலிமங்கையர்கோன் பரகாலன்சொல் *
சார்மலிபாடல் இவைபத்தும்வல்லவர் *
நீர்மலிவையத்து நீடுநிற்பார்களே. (க0)

அடிவரவு:—தெள்ளியீர் நீணிலா அருவி உண்ணும் கண்ணன் வடவரை
தரங்கம் தொண்டு முன் கார் கரை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கருவு பெரியதிருமொழி—அ - ப. ௩ - தி. கரையெடுத்த.

௩ - ஆந் திருமொழி—கரையெடுத்த.

திருக்கண்ணபுரம். (௩)

[தலைமகனைப் பிரிந்த தலைவி இரங்கிக்கூறிய பாசுரம்; அறத்தோடு நிற்பல்.]

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா. (கேதாரகௌளராகம்-நுபகதாளம்.)

கரையெடுத்தகரிசங்கும் கனபவளத்தெழுகொடியும் *
திரையெடுத்துவருபுனல்கும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்*
விரையெடுத்ததுழாயலங்கல் விறல்வரைத்தோள் புடைபெயர *
வரையெடுத்தபெருமானுக்கு இழந்தேன்என்வரிவளையே. (க)

அரிவிரவுமுகிழ்க்கணத்தால் அகிற்புகையால்வரையோடும் *
தெரிவிரியமணிமாடத் திருக்கண்ணபுரத்துறையும் *
வரியரவினணைத்துயின்று மழைமதத்தசிறுதறுகண் *
கரிவெருவமருப்பொசித்தாற்கு இழந்தேன்என்கனவளையே. (உ)

துங்கமாமணிமாட நெடுமுகட்டின்சூலிகை * போம்
திங்கள்மாமுகிழ்துணிக்கும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும் *
பைங்கண்மால்விடையடர்த்துப் பனிமதிக்கோள்விடுத்துகநத *
செங்கண்மாலம்மானுக்கு இழந்தேன்என்செறிவளையே. (௩)

கணமருவுமயிலகவு கடிபொழில்சூழ்நெடுமறுகில *
திணமருவுகனமதிள்கூழ் திருக்கண்ணபுரத்துறையும் *
மணமருவுதோளாய்ச்சி ஆர்க்கப்போய் * உரலோடும்
புணர்மருதம்இறநடந்தாற்கு இழந்தேன்என்பொன்வளையே. (ச)

வாயெடுத்தமந்திரத்தால் அநதணர்தம்செய்தொழில்கள் *
தியெடுத்துமறைவவர்க்கும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும் *
தாயெடுத்தசிறுகோலுக்கு உளைந்தொடி * தயிருண்ட
வாய்துடைத்தமைந்தனுக்கு இழந்தேன்என்வரிவளையே. (ந)

மடலெடுத்தநெடுநதாழை மருங்கெல்லாம்வளர்பவளம் *
திடலெடுத்துச்சுடரிமைக்கும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும் *
அடலடர்த்தன் றிரணியனை முரணழிய, அணியுகிரால் *
உடலெடுத்தபெருமானுக்கு இழந்தேன்என்னொளிவளையே. (சு)

வண்டமரும்மலர்ப்புன்னை வரிநீழல்அணிமுத்தம் *
கெண்திரைகள்வரத்திரட்டும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும் *
எண்திரையும் † எழுசுடரும் இருநிலனும்பெருவிசும்பும் *
உண்டிமிழந்தபெருமானுக்கு இழந்தேன்என்னொளிவளையே. (ஊ)

† 'எழுசுடலும்' என்றும் பாடம்.

கொங்குமலிகருங்குவளை கண்ணாக * தெண்கயங்கள்
செங்கமலமுகமலர்த்தும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும் *
வங்கமலிதடங்கடலுள் வரியரவினனைத்துயின்ற *
செங்கமலநாபனுக்கு இழந்தேன்என்செறிவளையே. (அ)

வாராளும்இளங்கொங்கை நெடும்பனைத்தோள்மடப்பாவை *
சீராளும்வரைமார்பன் திருக்கண்ணபுரத்துறையும் *
பேராளன்ஆயிரம்பேர் ஆயிரவாயரவணமேல் *
பேராளர்பெருமானுக்கு இழந்தேன்என்பய்வளையே. (ஆ)

தேமருவுபொழில்புடைசூழ் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்
வாமனை * மறிகடல்கூழ் வயலாலிவளநாடன் *
காமருசீர்க்கலிகன்றி கண்டுரைத்ததமிழ்மலை*
நாமருவிஇவைபாட வினையாயநன்றாவே. (க0)

அடிவரவு:—கரை அரி துங்கம் கணம் வாய் மடல் வண்டு கொங்கு வாரா
ளும் தேமருவு விண்ணவர்.
திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருமொழி—விண்ணவர்.

திருக்கண்ணபுரம். (ச)

[தலைமகனிடத்து ஈடுபட்ட தலைவி ஆற்றது தும்பியைநோக்கிக்
கூறிய பாகரம்.]

தரவுகோச்சகக்கலிப்பா. (கமாஸ்தாகம் - ஆதிதாளம்.)

விண்ணவர்தங்கள்பெருமான் திருமாவ்வன் *
மண்ணவரெல்லாம்வணங்கும் மலிபுகழ்சேர் *
கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் கதிர்முடிமேல் *
வண்ணநறுந்துழாய் வந்து தாய்கோல்தும்பி ! (க)

வேதமுதல்வன் விளங்குபுரிநூலன் *
பாதம்பரவிப் பலரும்பணிந்தேத்தி *
காதன்மைசெய்யும் கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் *
தாதுநறுந்துழாய் தாழ்ந்து தாய்கோல்தும்பி ! (உ)

விண்டமலரெல்லாம் ஊதிநீளன்பெறுதி ? *
அண்டமுதல்வன் அமரர்களெல்லாரும் *
கண்டிவணங்கும் கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் *
வண்டநறுந்துழாய் வந்து தாய்கோல்தும்பி ! (ஈ)

கக0 பேரியதிருமொழி---அ - ப ச - தி விண்ணவர்.

நீர்மலிகின்றது ஒர்மீனாய்ஒராமையுமாய் *
சீர்மலிகின்றது ஒர்சிங்கவுருவாகி *
கார்மலிவண்ணன் கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் *
தார்மலிதந்துழாய் தாழ்ந்தூதாய்கோலதும்பி ! (௪)

ஏரார்மலரெல்லாம் ஊதினீன்பெறுதி ? *
பாராருலகம் பரவ, பெருங்கடலுள் *
காராமையான கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் *
தாரார்நறுந்துழாய் தாழ்ந்தூதாய்கோலதும்பி ! (௫)

மார்வில்திருவன் வலனைந்துசக்கரத்தன் *
பாரைப்பிளந்த பரமன்பரஞ்சோதி *
காரிலதிகழ் காயாவண்ணனகதிர்முடிமேல் *
தாரிலநறுந்துழாய் தாழ்ந்தூதாய்கோலதும்பி ! (௬)

வாமனன்கற்கு மதுரூதன்மாதவன் *
தார்மன்னுதாசரதியாய் தடமார்வன் *
காமன்தன் தாதை கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் *
தாமநறுந்துழாய் தாழ்ந்தூதாய்கோலதும்பி ! (௭)

நீலமலர்கள் நெடுநீர்வயல்மருங்கில் *
சாலமலரெல்லாம் ஊதாதே * வாளரசுகர்
காலன் கண்ணபுரத்தெம்பெருமன்கதிர்முடிமேல் *
கோலநறுந்துழாய் கொண்டூதாய்கோலதும்பி ! (அ)

நந்தன்மதலை நிலமங்கைநலதனைவன் *
அந்தமுதல்வன் அமரர்கள் தம்பெருமான் *
கந்தம்கமழ் காயாவண்ணனகதிர்முடிமேல் *
கொந்தூநறுந்துழாய் கொண்டூதாய்கோலதும்பி ! (ஆ)

ஐ வண்டமரும்சோலை வயலாலிநல்நாடன் *
கண்டசோவென்றிக் கலியனொழிமாலை *
கொண்டல்நிறவண்ணன் கண்ணபுரத்தானை *
தொண்டரோம்பாட நினைநூதாய்கோலதும்பி ! (க0)

அடிவரவு:—விண்ணவர் வேதம் விண்ட நீர் ஏரார்மார்வில் வாமனன் நீலம்
நந்தன் வண்டமரும் தந்தை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

டு - ஆந் திருமொழி—தந்தை.

திருக்கண்ணபுரம் (டு)

அறுசீராசிரியவிருந்தம். (யதுதலகாம்போதிரார்கம் - ஆதிநாளம்.)

[தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி அந்திப்பொழுதில் தலைவன் வாராதுநீட்டிக்க, தேவநல் முதலியவற்றால் வருந்திக் கூறுதல்.]

இத்தந்தைகாலில்விலங்கற வந்துதோன்றியதோன் தல்பின்*தமியேன்தன்
சின்தைபோயிறறுத திருவருளவனிடையெறுமனவிருந்தேனை *
அநதிகாவலன் அமுதுறுபசங்கதிரவை சுட, அதனேயும் *
மந்தமாருதம்வனமுலைதட்வந்து வலிசெய்வதொழியாதே (க)

மாரிமாகடல்வளை வணற்குளையவன வரைபுரைதிருமார்பில் *
தாரினாசையில்போயின நெஞ்சமும் தாழ்ந்தது, ஓர் துணைகாணான் *
ஊரும் துஞ்சிற்றுஉலகமும் துயின்றது ஒளிபவனவிசம்பியங்கும் *
தேருமபோயிற்றுத்திசைகளும்மறைந்தன செய்வதொன்றறியேனே.
ஆயன்மாயமேயன்றி, மறநென்கையில் வளைகளும்இறைநிலல்லா *
பேயினருயிருண்டிடும்பிள்ளை நமபெண் ணுயிராகுஇரங்குதமோ ? *
தூயமாமதிக்கதிர்சுடத்துணையிலை இணைமுல்லைவகின்றதால் *
ஆபனவேயினுகழிகின்றதுஉள்ளமும் அஞ்செலென்பாரிலையே. ()
கயம்கொள்புண் தலைக்களிறுநதுவெந்திறல் கழல்மன்னர்பெருமபோரில்*
மயங்கவென்சங்கமவாய்வைத்தலைமந்தனும் வந்திலன், மறிகடல்நீர் *
தயங்குவென்திரைத்தலைநுண்பனியெனும் தழல்முகந்திளைமுல்லைமேல் *
இயங்குமாருதமவிலங்கிலன்னாவியை எனக்கெனப்பெறலாமே ()

எழுமாமரமதுன்படச்சிலைவளைதது இலங்கையைமலங்குவித்த
ஆழியான் * நமக்கருளிய அருளொடும் பகலெல்லைகழிகின்றதால் *
தொழி! நாம்இதற்கெனசெய்துமீர் துணையிலை, சுடர்படுமுதுநீரில்*
ஆழஆழ்கின்ற ஆவியை அடுவதோர் அநதிவந்தடைகின்றதே. (டு)

முரியும்வென்திரைமுதுசுயந்தீர்ப்பட முழங்கமுலெரியம்பின் *
வரிகொள்வெஞ்சிலைவளைவித்த மைந்தனும்வந்திலன்என்செய்கேன்? *
எரியும்வெங்கதிர்துயின்றது பாவியேன் இணைநெடுங்கண் துயிலா *
கரியநாழிகைஊழியின்பெரியன் கழியுமாறுஅறியேனே. (சு)

கலங்கமாக்கடல்கடைந்தடைத்து இலங்கையர்கோனதுவரைபார்கம்*
மலங்க, வெஞ்சுமத்து அஞ்சரம்துரந்த எம்மடிகளும்வாரானால் *
இலங்குவெங்கதிரிளமதியதனெயும் விடைமணியும் * ஆயன்
விலங்கலவேயினதோசையுமாய் இனிவிளைவதொன்றறியேனே. (எ)

௧௬௨ பெரியதிருமொழி—அ - ப. கூ - தி. தொண்டர்.

முழுதிவ்வையகம்முறைகெடமறைதலும் முனிவனும்முனிவெய்தி *
மழுவினும்மன்னராரூயிர்வவ்விய மைந்தனும்வாரானால் *

ஒழுகுதுண்பனிக்கொடுங்கியபேடையை அடங்கஅஞ்சிறைகோலி *
தழுவுநள் ளிருள் தனிமையின் கடியது ஓர்கொடுவினையறியேனே. (அ)

கனஞ்செய்மாமதிள் கணபுரத்தவெனும் கனவினில்அவன் தந்த *
மனஞ்செயின்பம்வநதுஉள்புகவெள்கி என்வீளநெகஇருந்தேனே *
சினஞ்செய்மால்வினைசுசிறாமணியோசை என்சின்தையைசெந்துவிக்கும்*
அநநதலன் றிலினரிசூரல் பாவியேனுவியைஅடுகின்றதே. (ஆ)

ஐ வார்கொன்மென்முலைமடந்தையர் தடவகடல்வண்ணைத்தாளநயந்து *
ஆர்வததால்அவர்புலம்பியபுலம்பலை அறிநதுமுன்உரைசெய்த *
காரகொள்பைம்பொழிலமங்கையாகாவலன் கலிகன் றியொலிவல்லார்*
வர்கொள்வைகுந்தமாநகர்புக்கு இமையவரோடும்கூடுவரே. (க)

அடிவரவு:—தந்தை மாரி ஆயன் கயம ஏழு முரியும் கலங்க முழுது
கனஞ்செய் வாரகொன் தொண்டர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ -ஆந் திருமொழி—தொண்டர்.

திருக்கண்ணபுரம் (கூ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியநிந்தம். (நாதநாமக்கிரியை
ராகம் - ரூபகதாளம்.)

ஐ தொண்டா ¹ உய்யும்வகைகண்டேன் துளங்காஅரக்கர்துளங்க *
திண்தோளநிமிரசசிலைவாயச சிறித்தமுனிந்ததிருமார்பன் * [முன்
வண்டாகநதல்மலர்மங்கை வடிககண்மடந்தைமான்நோக்கம
கண்டான * கண்டுக்கொண்டுகந்த கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே. (க)

பொருந்தாஅரக்கர்வெஞ்சமத்துப பொறைஅனறுபுள்ளூந்து *
பெருந்தோள்மாலிதலைபுராப பேரந்தஅரக்காதெனணிலங்கை *
இருந்தார்தம்மையுடன்கொண்டு அககுழிலார்பிலத்தபுக்கொளிப்ப *
கருந்தாள்சிலைகைக்கொண்டா னூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே (உ)

வல்லியிடையாள்பொருட்டாக மதிள்நீரிலங்கையார்கோவை *
அல்லல்செய்துவெஞ்சமத்துள் ஆற்றல்மிகுததஆற்றலான்*
வல்லாளரககர்குலப்பாவை வாட முனிதன்வேள்வியை *
கல்விசசிலைபால்காத்தா னூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே. (ஈ)

மல்லீமுந்நீர் அதர்பட வரிவெஞ்சிலைகால்வளைவித்து *
கொல்லீவிலங்குபணிசெய்யக கொடியோனிலங்கைபுகலுற்று *
தொல்லீமரங்களபுகப்பெய்து துவலீநிமிர்ந்துவானவை *
கல்லால்சுடலையடைத்தானூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே. (ச)

ஆமையாகியுரியாகி ஆன்னமாகி * அந்தணர்தம்
ஓமமாகிஊழியாகி உலகுசூழ்ந்தநெடும்புணரி *
சேமமதின்குழிலங்கைககோன சீரமுங்கரமும் துணித்து * முன்
காமற்பயந்தான்கருதுமா கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே. (ரு)

வருந்தாதிருநீமடநெஞ்சே! நம்மேல்வினைகள்வாரா * முன்
திருந்தாஅரக்கர்தென்னிலங்கை நெருதியுணைச்சிவந்து, ஒருநாள் *
பெருந்தோள்வாணற்குஅருள்புரிந்து பின்னைமறைனாகி * முன்
கருந்தாள்களிறொன்றொசுத்தானூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே ()

இலையார்மலர்ப்பூம்பொய்கைவாய் முதலைதனனால்அடர்ப்புண்டு *
கொலையார்வேழம்நடுகுதறுக்குலை அதனுக்குஅருள்புரிந்தான் *
அலைநீரிலங்கைநதசுககிர்வற்கு இளையோறகுஅரசையருளி * முன்
கலைமாச்சிலையால்வந்தானூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே (எ)

மாலாய்மனமே! அருந்தாயநில வருந்தாதிருநீ * வலிமிகு
காலார்மருதுமகாய்சினததகமுதும் கதமாககமுதைதும் *
மாலாவிடையும்மதகரியும் மல்லருயிருமமடிவித்து *
காலால்சுடம்பாய்ந்தானூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே. (அ)

குன்றால்மாரிபழுதாகிக் கொடியேரிடையாள்பொருட்டாக *
வந்தாள்விடையேழ்அனற்படாத வானோபெருமான்மாமாயன் *
சென்றான் தூதுபஞ்சவர்க்காய்த் திரிபாறசுடம்சினமழித்து *
குன்றலவிளங்காயெறிந்தானூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே (ஊ)

நீ கருமாழ்க்கலையாய்நெடுமாடக கண்ணபுரத்தெம்மடிகளை *
திருமாமகளால்அருளாமரி செழுநீராலிவளநாடன *
மருவார்புயற்கைககலிகனி மங்கைவேந்தனொலிவல்லார் *
இருமாநிலத்துக்கரசாகி இமையோரிதைஞ்சுவாழ்வாரே. (க)

அடிவரவு.—தொண்டர் பொருந்தா வல்லி மல்லி ஆமை வருந்தாது
இலை மால் குன்றல் கருமா வியம.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சுரணம்.

எ - ஆந் திருமொழி—வியமுடை.

திருக்கண்ணபுரம். (எ)

கலிவருந்தம். (அபஞ்சபராகம்—ஆதிதாளம்)

வியமுடைவிடையினம் உடைதரமடமகள் *

† குயமிடைதடவரை அகலமதுடையவர் *

‡ நயமுடைநடையனம் இனையவாநடைபயில் *

கயமிடைகணபுரம் அடிகள் தமஇடமே.

(க)

இணைமலிமருதினெடு எருதிறஇயலசெய்து *

துணைமலிமுலையவள மணமிசூகலவியுள் *

மணமலிவிழவினெடு அடியவரளவிய *

கணமலிகணபுரம் அடிகள் தமஇடமே

(உ)

புயலுறுவரைமழை பொழிதர, மணிநிறை *

மயலுற, வரைகுடை எடுவியநெடியவர் *

முயலதுளாமினேமுயலதுள வளவினாவயல *

கயல்துளுகணபுரம் அடிகள் தமஇடமே.

(ங)

ஏதலர்நகைசெய இனையவரனைவெனெய் *

போ தசெய்தமரிய புனிதர், நல்விரைமலர் *

கோதியமதுகரம் குலவியமலர்மரள *

காதல்செய்கணபுரம் அடிகள் தமஇடமே.

(ச)

தொண்டரும்அமரரும் முனிவரு டெதிமுதெழ *

அண்டமொடு அகலிடம் அளநதவா அமர்செய்து *

விண்டவாபட மதிளிலங்கைமுன்னரியெழ *

கண்டவாகணபுரம் அடிகள் தமஇடமே.

(ரு)

மழுவினல்படையுடையவனிடய, மழைமுக்கல் *

தழுவினல்படையுடையவனிடய, திருமகளமருய *

கொழுவினல்படையுடையவனிடய, முழுசியபறவைபண் *

எழுவினல்படையுடையவனிடய, அடிகள் தமஇடமே.

(சு)

பரிதியொடு அணிமதி பனிவரைகிசைநிலம் *

எரிதியொடு டெனவின இயல்வினா செவ்வினர் *

சுருதியொடு அருமறை முறைசெய் லும் அடியவர் *

கருதியகணபுரம் அடிகள் தமஇடமே.

(ஏ)

† 'குயமுடை' என்பது பாடாந்தரம்.

‡ 'நயமுடை' என்பது அரும்பதத்தின்பாடம்.

படிபுல்கும் அடியினை பலர்தொழ, மலர்வைகு *
கொடிபுலகுதடவரை யகலமதுடையவர் *
முடிபுல்குநெடுவயல் படைசெல † அடிமலா *
கடிபுல்குண்புரம அடி கள்தம்இடமே. (அ)

புலமனுமலர்மிசை மலாமகள் புணரிய *
நிலமகளென இனமகளிராகளிரொடும் *
வலமனுடையுடை மணர்வணா, நிதிஞுவை *
கலமனுகண்புரம அடிகள்தம்இடமே (க)

மலிபுகழ்சணபுரமுடைய எம் அடிகளை *
வலிகெழுமதிளயல் வயலணிமங்கையா *
கலியனதமிழிவை விழுமிபவிசையினெடு *
ஒலிசொலும் அடியவா உறுதுயரிஸ்ரே. (க௦)

அடிவரவு—வியம் இணை புயல் ஏதலா தொண்டா மழு பரிதியொடு படி
புலம் மலிபுகழ் வாறோ.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருமொழி—வாறோளவும்.

திருக்கண்ணபுரம் (அ) தசாவதாரம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (ஸாவேரிராகம் - நபகநாளம்.)

வாறோளவுமமுதுமுந்நீர் வளநதகாலம் * வலியுருவின
மீனாய்வரதுவிபநதுய்யககொண்ட தண்தாமரைகண்ணை *
ஆனவுருவினானான் அவனை அம்மாவினவயலுள் *
காணாபுறவிறகண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (க)

மலங்குவிலங்குநெடுவெள்ளமமறுக அங்குலாவரைநடு *
இலங்குசோதியாரமுதம் எய்துமளவுஞ்ஞாமையாய் *
விலங்குல்திரியததடங்கடலுள் சுமநதுகிடநதவித்தகளை *
கலங்கல்முந்நீர்சகண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (உ)

பாராரளவுமமுதுமுந்நீர் பரநதகாலம் * வளைமருப்பில
ஏராரருவத்தேனமாய் எடுத்தஆற்றலமமாளை *
கூராரரவிரைகருதித் குருகுபாயக்கயலிரியும் *
காரார்புறவிறகண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (ங)

† 'அடிமலா' என்றும் எடுக்கலாம்.

ககக பெரியதிருமொழி—அ - ப. அ - தி. வாளுரளவும்.

உளைந்த அரியும்மானிடமும் உடனாய்த் தோன்ற ஒன்றுவித்து *
விளைந்த சிற்றம்விண்வெதும்ப வேற்றோன கலம்வெஞ்சுமத்து *
பிளந்துவளைந்த உகிரானப் பெருநதன் செந்நெற்குலைதடிந்து *
களஞ்செய்புறவிற்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. ()

தொழுநீர்வடிவின் குறளுருவாய் வந்துதோன்றி, மாவலிபால் *
முழுநீர்வையம்முன்கொண்ட மூவாவுருவினம்மாளை *
உழுநீர்வயலுள் பொன்கிளைப்ப ஒருபால்முலைமுகையோடும் *
கழுநீர்மலரும்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (ரு)

வடிவாய்மழுவேபடையாக வந்துதோன்றி, மூவெழுதால் *
படியாரரசுகளைகட்ட பாழியாளை அம்மாளை *
குடியாவண்டுகொண்டுண்ணக் கோலீலம்மட்டுகுகும் *
கடியார்புறவிற்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (சு)

வையமெல்லாம் உன்வணங்க வணங்காமன்னனாய்த் தோன்றி *
வெய்யசீற்றக்கடியிலங்கை குடிகொண்டோடவெஞ்சுமத்து *
செய்தவெம்போர்நம்பரனைச் செழுநதன்கானலமணநாறும் *
கைதைவேலிககண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே (௭)

ஒற்றைக்குழையும்நாஞ்சிலும் ஒருபால்தோன்றத்தான்தோன்றி *
வெற்றித்தொழிலாவேலவேநதர் விண்பாலசெல்ல, வெஞ்சுமத்து *
செற்றகொற்றத்தொழிலானைச் செநதீமூன்றும்இலலிருப்ப *
கற்றமறையோர்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே (அ)

துவரிக்கனிவாய்நிலமங்கை துயர்தீர்ந்துய்ய, பாரதத்துள் *
இவரித்தரசாதமொற இருளநாள்பிறந்த அம்மாளை *
உவரியோதமமுததுநத ஒருபால்ஒருபாலொன்செந்நெல் *
கவரிவீசுமகண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (சு)

மீனோட ஆமைகேழல் அரிகுறளாய் முன்னும் இராமனாய்த்
தானாய் * பின்னும் இராமனாய்த் தாமோதரனாய்க்கற்கியும்
ஆனைதன்னை * கண்ணபுரத்து அடியன் கலியனெலிசெய்த *
தேனூன் சொல்தமிழ்மலை செப்பப்பாவம்நிலலாவே. (க0)

அடிவரவு:—வாளுர் மலங்கு பார் உளைந்த தொழு வடி வையம் ஒற்றை
துவரி மீனோடு கைம்மானம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி—கைம்மானம்.

திருக்கண்ணபுரம். (கூ)

தரவுகோச்சகக்கலிப்பா. (மோஹநாகம் - திரிபுடைதாளம்.)

கைம்மானமதயானை இடாதீர்ததகருமுகிலை *
மைமமானமணியை அணிகொள்மரததததை *
எமமானை எம்பிரானைசசனை என்மனததுள்
அம்மானை * அடியேன் அடைந்துய்ந்துபோனேனே. (க)

தருமானமழைமுக்கிலை பிரியாதுதன்னடைந்தாரா *
வருமானத்தவர்க்கும் மணியை, அணியுருவில *
திருமாலை அம்மானை அமுதத்தைத் கடல்கிடந்த
பெருமானை * அடியேன் அடைந்துய்ந்துபிழைத்தேனே. (உ)

விடையேழனறடர்த்து வெகுண்டிவிலங்கலுற *
படையாலஆழிதட்ட பரமன்பரஞ்சோதி *
மடையார்நீலமமல்கும்வயல்குழ் கண்ணபுரமொன்று
உடையானுகு * அடியேன் ஒருவர்க்குஉரியேனே? (ங)

மிக்கானை மறையாய்விரிந்தவிளக்கை * என்னுள்
புககானைப் புகழ்ச்சொபொலிகின்றபொன்மலையை *
தக்கானைக் கடிதைத்தடவகுன்றினமிசையிருந்த *
அக்காரக்கனியை அடைந்துய்ந்துபோனேனே. (ச)

வந்தாய்என்மனத்தே வந்துநீபுகுந்தபினனை *
எந்தாய்! போயறியாய் இதுவேஅமையாதோ? *
கொந்தார்பைம்பொழிலுக்குத் குடந்தைக்கிடந்துகந்த
மைந்தா! * உன்னைஎன்றும் மறவாமைப்பெற்றேனே. (ரு)

எஞ்சாவெந்நரகத்து அமுந்திநடுங்குகின்றேற்கு *
அஞ்சேலென்று அடியேனை ஆட்கொள்ளவல்லானை *
நெஞ்சே! நீநினையாது இறைப்பொழுதும்இருத்திகண்டாய் *
மஞ்சார்மாளிகைக்குழ் வயலாலிமைந்தனையே. (சு)

பெற்றார்பெற்றொழிந்தார் பின்னும்நின்று அடியேனுக்கு *
உற்றொழைவளர்த்து என்னுயிராகிவினானை *
முற்றாமாமதிசோள் விடுதலானை எம்மானை *
எத்தாலயான்மறங்கேன்? இதுசொல்என்வழைநெஞ்சே! (ஊ)

சற்றூர்பற்றறுக்கும் பிறவிப்பெருங்கடலே *
பற்றுவந்து அடியேன் பிறந்தேன், பிறந்தபின்னை *
வற்றூரீர்வயல்கூழ் வயலாலியம்மானைப்
பெற்றேன் * பெற்றதுவுர் பிறவாமைப்பெற்றேனே. (அ)

ஐ கண்ணார்கண்ணபுரம் கழகைகழகமழும் *
தண்ணார்காமரைசூழ் தலைச்சங்கமேல்திசையுள் *
விண்ணோர்நாண்மதியை விரிகின்றவெஞ்நடரை *
கண்ணாரக்கண்கொண்டுகளிக்கின்றது இவருஎன்றுகொலோ? (க)

ஐ செருநீர்வேல்வலவன் கலிகன்றிமங்கையர்கோன் *
சருநீர்முகிலவண்ணன் கண்ணபுரத்தானை *
இருநீரின்தமிழ் இன்னிசைமலைகள் கொண்டுதொண்டர் ! *
வருநீர்வையமஉய்ய இவைபாடியாடுமினே. (க௦)

அடிவாவு—கைம்மானம் தரு விடை மிக்கானை வந்தாய் எஞ்சா பெற்றார்
கற்றார் கண்ணார் செரு வண்டார்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௧௦ - ஆந் திருமொழி—வண்டார்.

திருக்கண்ணபுரம். (௧௦)

நாவுகொச்சுக்கலிப்பா. (ஸௌராஷ்டிரராகம்—நுபகதாளம்.)

ஐ வண்டார்பூமாமலாமங்கை மணநோகக
முண்டானே! * உனனை உகநதுகநது உன்தனக்கே
தொண்டானேற்கு * என்செய்கின்றாய்? சொல்லுநால்வேதம்
கண்டானே! * கண்ணபுரத்துறையம்மானே! (க)

பெருநீரும்விண்ணும மலையும்உலகேழும் *
ஒருதாராரின்னுளொடுககிய நின்னையல்லால் *
வருதேவாமற்றுளரென்று எனமனத்துஇறையும்
கருதேன்நான் * கண்ணபுரத்துறையம்மானே! (உ)

ஐ மற்றுமலாதெய்வம்உளதென்று இருப்பாரோடு
உற்றிலேன் * உற்றதும் உன்னடியார்க்கடிமை *
மற்றெல்லாம்பேசிலும நின்திருவெட்டெழுத்தும்
கற்று * நான்கண்ணபுரத்துறையம்மானே! (ங)

பெண்ணாளுள் பேரிளங்கொங்கையினுரமல்போல் *
உண்ணாநஞ்சண்டுநதாயை உகந்தேன்நான் *
மண்ணாளா ! வாள்நெடுங்கண்ணி மதுமலரால்
கண்ணாளா ! * கண்ணபுரததுறையம்மானே ! (ச)

பெற்றாரும்சுற்றமும்என்று இவைபேணென்னான் *
மற்றாரும்பற்றிலேன் ஆதலால்நின்னடைந்தேன் *
உற்றானென்றுஉள்ளத்துவைத்து அருள்செய்கண்டாய்*
சுற்றார்சேர் கண்ணபுரததுறையம்மானே ! (ரு)

ஏத்திலன்சேவடி எண்ணியிருப்பாரை *
பார்த்திருந்து அங்கு நமன்தமர்பற்றது *
சோத்தநாமஞ்சுதும்என்று தொடராமே
காத்திபோல் * கண்ணபுரததுறையம்மானே ! (சு)

வெள்ளைநீர்வெள்ளத்து அணைந்தஅரவணைமேல் *
துள்ளுநீர்மெள்ளத் துயின்றபெருமானே ! *
வள்ளலே ! உன்தமர்க்குஎன்றும் நமன்தமர்
கள்ளர்போல் * கண்ணபுரததுறையம்மானே ! (எ)

மாணுகி வையமளந்ததுவும் * வாளவுணன்
பூணுகம்கிண்டதுவும் ஈண்டுநினைந்திருந்தேன் *
பேணாதவல்வினைபேன் இடரெததனையும்
காணென்னான் * கண்ணபுரததுறையம்மானே ! (அ)

நாட்டினுய்எனனை உனக்குமுன்தொண்டாக *
மாட்டினேன்அத்தனையே கொண்டுஎன்வல்வினையை *
பாட்டினால்உனனை என்நெஞ்சத்திருந்தமை
காட்டினாய் * கண்ணபுரததுறையம்மானே ! (க)

கண்டசோக் கண்ணபுரததுறையம்மானே *
கொண்டசீர்த்தொண்டன் கலியனொலிமலை *
பண்டமாய்ப்பாடும் அடியவர்க்குஎஞ்ஞான்றும் *
அண்டம்போய்ஆட்சி அவாக்கதறிந்தோமே. (க௦)

அடிவரவு:—வண்டார பெரு மற்று பெண்பெற்றார் ஏத்தி வெள்ளை மாண்
நாட்டினாய் கண்டசீர் வககம்.

திருமங்கையாழ்வாரீ திருவடிகளே சாணம்.

ஒன்பதாம்பத்து.

க - ஆந் திருமொழி—வங்கமாமுந்நீர்.

திருக்கண்ணங்குடி.

எழுகீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருந்தம். (ஆரபிராகம் - அட.சா.ளம்.)

வங்கமாமுந்நீரவரிநிறப்பெரிய

வாளரவினணைமேவி *

சங்கமார்அங்கைத்தடமலருநதிச்

சாமமாமேனிஎன்தலைவன் *

அங்கமாறுஐந்துவேள்விநால்வேதம்

அருங்கலையின்று * எரிமூன்றும்

செங்கையாலவளர்க்கும்துளக்கம்மனத்தோர்

திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றானே.

(க)

கவளமாகத்தகரியுய்யப் பொய்கைக்

கராட்கொளககலங்கி * உளரினைந்து

துவளமேல்வந்துதோன்றி வன்முதலை

துணிபடசசுடுபடைதுரந்தோன் *

சுவனேநீள்முளரிருமுதம்ஒண்கழுநீர்

கொம்ம்மலர்நெய்கலொண்கழனி *

திவனாமமாளி கைசூழ்செழுமணிப்புரிசைத்

திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றானே.

(உ)

வாணைவந்தடரவானமுமநிலனும்

மலைகளும்அலைகடல்குளிப்ப *

மீதுகொண்டுகளுமமீனாருவாகி

விரிபுனல்வரியாட்டொளித்தோன் *

போதலாபுனைமலலிகைமௌவல

புதுணைமதுமலரணைந்து *

சீதவொண்டென்றல்திசைதொறும்சமழம்

திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றானே.

(ங)

வென்றிசேர்திணைமலிலங்கல்மாமேனி

வெள்ளையிற்றொள்ளெரித்தறுகண் *

பனறியாய்அன்றுபார்மகள்பயலை

தீர்த்தவன் பஞ்சவர்பாணன் *

ஒன்றலாஉருவத்து உலப்பில்பல்காலத்து

உயர்கொடிஒளிவளாமதியம் *

சென்றுசோசென்னிச்சுகரனமாடத்

திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றானே.

(ச)

மன்னவன்பெரியவேள்வியிலகுறளாய்

மூவடிநீரொடும்பொண்டு *

பின்னும்எழுலகும்பாடியாகப்

பெருந்திசையடங்கிடநிமிர்ந்தோன்

அன்னமென்கமலத்தணிமலர்ப்பீடத்து

அலைபுனலிலைக்குடைநீழல் *

செந்நெல்லொண்கவரியசையவீற்றிருக்கும்

திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றானே.

(ரு)

மழுவினால்அவனியரசைமூவெழுகால

மணிமுடிபொடிபடுத்தது * உதிரக

குழுவ்வாராபுனலுள்ளுகுறித்த வெங்

கோபமதவிர்ந்தவன, குலையலிகதலி *

குழுவம்வாராகமுகும்புரவுமநம்பலவும்

குளிரதருகுதமாதவியும் *

செழுமைபாபொழிலகனதழுவும்கன்மாடத்

திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றானே.

(கா)

வாஜாளரவனாவலிமையால்நலியும்

மறிகடலிலங்கையார்கோனை *

பானுசோசரத்தாலபனங்கனிபேரீலப்

பருமுடியுதிரவிலவளைத்தோன்

கானுலாமயிலின்கணங்கள்ளினமுடக

கணமுகில்முரசமறின்றதிர *

தேனுலாவரிவண்டுஇன்னிசைமுரலும்

திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றானே.

(கி)

அரவளீள்கொடியோன்அவையுள்ஆசனத்தை

அஞ்சிடாதேயிட * அதற்குப்

பெரியமாமேனிஅண்டமுடுருவப்

பெருந்திசையடங்கிடநிமிர்ந்தோன் *

களஉ பெரியதிருமொழி—க - ப. ௨ - தி. பொன்னிவர்மேனி.

வரையின்மாமணியும்மரதகத்திரளும்
வயிரமும்வெதிருதிமுத்தும் *
திரைகொணாந்துநதிவயல்தொறும்குவிக்கும்
திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றனே (௮)

பன்னியபாரம்பார்டகட்குலழியப
பாரதமாபெருமீபாரில் *
மன்னர்கள்மடியமணிநெடுந்திண்டேர்
மைத்துனற்குஉய்ததமாமாயன் *
துனனுமாதியுமசுரபுனைப்பொழிலும்
சூழ்நதெழுசெண்பகமலர்வாய் *
தென்னவென்றுஅளிகள்முரனறிசைபாடும்
திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றனே. (௯)

சுலைபுலாவல்குலதாரிகைகிறததும்
கடற்பெரும்படையொடும்கொன்று *
சுலையினுலிலங்கைகீயெழ்ச்செழி
திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றனே *
மலைகுலாமாடமங்கையாதலைவன்
மானவேல்சலியன்வாயொலிகள் *
உலவுசொல்மாலைவனத்தோடொன்றும
வல்லவாககுடிலலைநலகுரவே. (௧௦)

அடிவரவு—வங்கம் கவளம் வாதை வென்று மன்னவன் மழுவினால் வாண
ளார அரவு பன்னிய கலை பொன்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௨-ஆந் திருமொழி—பொன்னிவர்மேனி.

திருநாகை.

எண்சீராசிரியவிருந்தம். (சாரங்கராகம் - ஆதிதாளம்.)

[தலைவனது உருவெளிப்பாடுகண்ட தலைவி தோழிக்குக்கூறிய பாசரம்.]

பொன்னிவாமேனிமரகத்ததின்
பொங்கிளஞ்சோதியகலத்த ஆரம்
மின் * இவர்வாயிலநல்வேதமோதும்
வேதியர்வானவராவர்தோழி *
வேதியர்வானவராவர்தோழி *

பெரியதிருமொழி—கூ -ப உ - தி. பொன்னிவர்மேனி. களங்

எண்ணையுமநோக்கினன்னல்குலும்நோக்கி
ஏந்திளங்கொங்கையுபநோக்குகின்றா *
அன்னையென்றோக்குமென நஞ்சுகின்றேன்
அச்சோ ஒருவரழகியவா !

(க)

தோடவிழ்நீலமணங்கொடுக்கும
சூழ்புனல்சூழ்குடநதைககிடந்த *
சேடர்கொலென்றுதெரிககமாட்டேன
செஞ்சுடராழியும்சங்குமஏந்தி *
பாடகமெல்லடிபார்வணங்கப்
பன்மணிமுதநொடுஇலங்குசோதி *
ஆடகம்பூண்டுஒருநான்குதோளும்
அச்சோ ஒருவரழகியவா !

(உ)

வேயிருஞ்சோலைவிலங்கல்சூழ்ந்த
மெய்யமஹுளா, இவ்வையமெல்லாம் *
தாயினநாயகராவாதோழி !
தாமரைக்கண்களிருந்தவாறு *
சேயிருங்குன்மறதிகழ்ந்ததொப்பச
செவவியவாகிமலாந்தசோதி *
ஆயிரம்தோளொடுஇலங்குபூணும
அச்சோ ஒருவரழகியவா !

(ங)

வம்பனிமும்புழாய்மலைதோள்மேல்
கையனஆழியும்சங்கும்ஏந்தி *
நம்பர்நம்இல்லம்புகுநனநின்றார்
நாகரிகர்பெரிதுமஇளையா *
செம்பவளம்இவர்வாயினவண்ணம்
தேவரிவரதுஉருவம்சொல்லில் *
அம்பவளத்திரளேயும்ஒப்பர்
அச்சோ ஒருவரழகியவா !

(ச)

கோழியும்கூடலும்கோயிலகொண்ட
கோவலரேஒப்பர், குன்றமன்ன *
பாழியந்தோளும்ஒர்நான்குடையர்
பண்டுஇவர்தமமையும் உண்டறியோம் *

கஞ்சு பெரியுதிருமொழி—க - ப. உ - தி. பொன்னிவர்மேனி.

வாழியரோ இவர்வண்ணம் எண்ணில்
மாகடல்போன்றுளர், கையில்வெய்ய *
ஆழியொன்றே நதலர்சங்குபற்றி
அச்சோ ஒருவரழகியவா !

(இ)

வெஞ்சினவேழம்மருப்பொசித்த
வேதர்கொல்? ஏந்திழையார்மனத்தை *
தஞ்சடையாளர்கொல்? யான்அறியேன்
தாமரைககண்கள் இருந்தவாறு *
கஞ்சையஞ்சமுன்கால்விசைத்த
காலையராவர், கண்டார்வணங்கும் *
அஞ்சனமாமலையேயும்ஒப்பா
அச்சோ ஒருவரழகியவா !

(சு)

பிணியவிழ்தாமரைமொட்டலர்த்தும்
பேரருளாளர்கொல்? யான்அறியேன் *
பணியுள்என்றஞ்சமிதென்கொல்? தோழி !
பண்டுஇவர்தம்மையும்கண்டறியோம் *
அணிகெழுதாமரையன்னகண்ணும்
அங்கையும்பங்கயம், மேனிவானத்து *
அணிசெழுமாமுகிலேயும்ஒப்பர்
அச்சோ ஒருவரழகியவா !

(எ)

மஞ்சயர்மாமதிதீண்டநீண்ட
மாலிருஞ்சோலைமணைவநது * என
நெஞ்சுள்ளும்கண்ணுள் ளுந்நின் றுநீங்கார்
நீர்மலையார்கொல்? நினைக்கமாட்டேன் *
மஞ்சயர்பொன்மலைமேலெழுந்த
மாமுகில்போன்றுளர்வந்துகாணீர் *
அஞ்சிறைப்புள்ளுமொன்றுஏறிவந்தார்
அச்சோ ஒருவரழகியவா !

(அ)

எண்திசையும்நிரீர்க்கடலும்
ஏழுலகும்உடனேனிழுங்கி *
மண்டிஒராலிலைப்பள்ளிகொள்ளும்
மாயர்கொல்? மாயம்அறியமாட்டேன் *

கொண்டல்நன்மால்வரையேயும்ஒப்பர்
கொங்கலர் தாமரைககண் னுமவாயும் *
அண்டத்தமராபணியநின்றர்
அச்சோ ஒருவரழகியவா !

(க)

அன்னமும்கேழலும்மீனுமாய
ஆதியைநாகையழியாரை *
கண்ணின்மாமதிள் மங்கைவேந்தன
காமருசீர்ககலிகன்றி * குன்றா
இன்னிசையாஸ்சொன்னசெஞ்சொல்மலை
ஏழுமிரண்டுமொரொன்றுமவல்லார் *
மன்னவராய்உலகாண்டு மீண்டும
வானவராய்மகிழ்வெய்துவரே.

(௧௦)

அடிவரவு —பொன் தோடு வேய் வம்பு கோழி வெஞ்சினம் பிணி மஞ்சயர்
என்திசை அன்னம் தன்னை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௩ - ஆந் திருமொழி—தன்னை.

திருப்புல்லாணி. (க)

கலிலைத்துறை. (சங்கராபரணராகம் - நபகதாளம்.)

[தலைவனைப்பிரிந்த தலைவி ஆற்றமைத்தத்யால் தலைவனிடம் செல்லத்
துணிந்து நெஞ்சையும் தோழியையும் துணைவேண்டிய பாகரம்.]

தன்னை நைவிக்கிலேன் வல்வினையென்தொழுதும்எழு *
பொன்னை நைவிக்கும்அப்பூஞ்செருந்தி மணநீழல்வாய் *
என்னை நைவித்து எழில்கொண்டகன்றீபெருமானிடம் *
புன்னைமுத்தம்பொழில்குழந்தா அழகாய்புல்லாணியே.

(க)

உருகிநெஞ்சே ! கனைந்துஇங்குஇருந்தென் ? தொழுதும்எழு *
முருகுவண்டுண்மலர்க்கைகையின் நீழலின்முன்னொருநாள் *
பெருகுகாதன்மை என்னுள்ளமெய்தப்பிரிந்தானிடம் *
பொருதுமுந்நீர்க்கரைக்கே மணியுந்துபுல்லாணியே

(உ)

எதுசெய்தால்மறக்கேன்? மனமே ! தொழுதும் எழு*
தாதுமல்குதடம்சூழ்பொழில் தாழ்வர்தொடர்ந்து * பின்
பேதைநின்னைப்பிரியேன் இனிஎன்றுஅகன்றானிடம் *
போதுநாளும்கமழும் பொழில்குழந்தபுல்லாணியே.

(௩)

கொங்குண்வண்டேகரியாகவந்தான் கொடியேற்கு * முன்
நங்களீசன் நமக்கேபணித்தமொழிசெய்திலன் *
மங்கைநல்லாய் ! தொழுதும்எழு போய் அவன்மன்னுமார் *
பொங்குமுந்நீர்க்கரைக்கே மணியுந்துபுல்லாணியே (ச)

உணரில்உள்ளம்சுடுமால் வினையேன்தொழுதும்எழு *
துணரிஞாழல்நறும்போது நம்குழ்துழல்பெய்து * பின்
தணரில்ஆவிதளருமென அன்புதந்தானிடம் *
புணரியோதம்பணிலம் மணியுந்துபுல்லாணியே. (ரு)

எள்கிறெஞ்சே ! நினைந்திங்கிருந்தென் ? தொழுதும்எழு *
வள்ளல்மாயன்மணிவண்ணன்எம்மான் மருவுமிடம் *
கள்ளவிழும்மலர்க்காவியும் தூமடல்கைதையும் *
புள்ளும்அள்ளற்பழனங்களுங்குழந்த புல்லாணியே (சு)

பரவிறெஞ்சே ! தொழுதும்எழு போய் அவன்பாலமாய் *
இரவும்நாளும் இனிக்கண் துயிலாதிருந்துஎன்பாய் ? *
விரவிழுத்தம் நெடுவெண்மணல்மேற்கொண்டு * வெண்திரை
புரவியென்னப்புதம்செய்து வந்துந்துபுல்லாணியே. (எ)

அலமும்ஆழிப்படையும்உடையார் நமக்குஅன்பராய் *
சலமதாகித்தசுவொன்றிலர் நாம்தொழுதும்எழு *
உலவுகால்நற்கழியோங்கு தன் பைம்பொழிவூதி * இசை
புலவுகானல் களிவண்டினம்பாடுபுல்லாணியே. (அ)

ஒதிநாமங்குறிந்துஉசசிதன்னால் ஒளிமாமலா *
பாதம்நாளும்பணிவோம் நமக்கேநலமாதலின் *
ஆதுதாரானெனிலும்தரும் அன்றியும்அன்பராய் *
போதும்மாதே! தொழுதும் அவன்மன்னுபுல்லாணியே. (கூ)

இலங்குமுத்தம்பவளக்கொழுநதும் எழில்தாமரை *
புலங்கள்முற்றும்பொழில்குழந்து அழகாயபுல்லாணிமேல் *
கலங்கலிலாப்புகழான் கலியனொலி † மாலை *
வலங்கொள்தொண்டர்க்குஇடமாவது பாடிவ்வகுந்தமே. (கூ)

அடிவரவு:—தன்னை உருகி ஏது கொங்கு உணரில் என்கி பரவி அலம் ஒதி
இலங்கு காவார்.

திருமங்கையாழ்வார் திரு பாடிகளே சரணம்.

† 'மாலைகள்' என்ற பாடம் செய்யுளோசைக்குச் சேரும்.

ச - ஆந் திருமொழி—காவார்.

திருப்புல்லாணி (உ)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா. (காம்போதீராகம் - அடதாளம்.)

[பிரிவாற்றத தலைவி பறவைகளைத் தூதுவிட்டீம், பிறை தென்றல்

முதலியவற்றில் வருந்தியும் கூறிய பாசுரம்.]

காவார்மடல்பெண்ணை அன்றிலரிசுரலும் *
ஏவாயினூடியங்கும எடுகின்கொடிதாலோ ! *
பூவார்மணம்கமழும் புல்லாணிகைதொழுதேன் *
பாவாய்! இதுநமககு ஓர்பான்மையேயாகாதே. (க)

முன்னம்குறநருவாய் மூவடிமண்கொண்டளநத *
மன்னன்சரிதைக்கே மாலாகிப்பொன்பயந்தேன் *
பொன்னங்கழிக்கானல் புள்ளினங்காள் ! புல்லாணி *
அன்னமாய்தூல்பயந்தாற்கு ஆங்குஇதனைச்செப்புமினே (உ)

வவ்வித்துழாயதன்மேல் சென்றதனிநெஞ்சம் *
செவ்வியறியாது நிற்குங்கொல் ? நிததிலங்கள் *
பவ்வத்திரையுலவு புல்லாணிகைதொழுதேன் *
தெய்வசசிலையாற்கு என்சிறதைநோய்செப்புமினே. (ங)

பரியஇரணியனதுஆகம் அணியுகிரால *
அரியருவாய்க்கீண்டான் அருந்தநதவா ! நமக்கு *
பொருதிரைகள் போந்துலவு புல்லாணிகைதொழுதேன் *
அரிமலர்க்கணரீர்த்ததுபப அந்துகிலும்நில்லாவே. (ச)

வில்லால்இலங்கைமலங்கச் சரம்தூநத *
வல்லாளன்பின்போன நெஞ்சம்வருமளவும் *
எல்லாரும்என்தன்னை எசிலும்பேசிடிலும் *
புல்லாணியெம்பெருமான் பொய்கேட்டிருந்தேனே. (ரு)

சுழன்றிலங்குவெங்கதிரோன் தேரோடும்போய்மறைந்தான் *
அழன்றுகொடிதாகி அஞ்சுடரில்நாடுமால் *
செழுந்தடம்பூஞ்சோலைகூழ் புல்லாணிகைதொழுதேன் *
இழந்திருந்தேன்னென்தன் எழில்நிறமும்சங்குமே. (கூ)

௧௭௮ பெரியதிருமொழி —கூ - ப. ௫ - தி. தவளவிளம்பிறை

கணையாரிடிசூரலின் கார்மணியின்நாவாடல் *
 திணையேனும்நிலலாது தீயிற்கொடிதாலோ *
 புணையாமணிமாடப் புல்லாணிகைதொழுதேன் *
 விணையென்மேலவேலையும் வெந்தழலேவிசுமே (௭)

தூம்புடைக்கைவேழம் வெருவமருப்பொசித்த *
 பாம்பினணையான அருள் தந்தவா ! நமக்கு *
 பூஞ்செருந்திபொன்சொரியும் புல்லாணிகைதொழுதேன் *
 தேமபலிளம்பிறையும் எந்தனக்குழர்வெந்தழலே (௮)

வேதமும்வேள்வியும் விண்ணும்இருசுடரும் *
 ஆதியுமானான் அருள் தந்தவா ! நமக்கு *
 பொதலரும்புண்ணிருழ புல்லாணிகைதொழுதேன் *
 ஒதமுமநானும் உறககாதிருந்தேனே. (௯)

பொன்னலரும்புண்ணிருழ புல்லாணியமமாண் *
 மினனிடையாவேட்கைநோய்கூர இருந்ததனை *
 கலநலிலுமதிண்டோள் கலியனெலிவலலார் *
 மன்னவராயமண்ணாண்டு † வாளுமுமன்னுவரே. (௧௦)

அடிவரவு.—காவார் முன்னம் வல்லி பரிய வில் சூழன்று கணை தூம்புடை
 வேதம் பொன்னலரும் தவளம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி—தவளவிளம்பிறை

திருக்குறுங்குடி. (க)

[தலைவி தனது தலைமகனுள்ளவிடத்தில் கோண்டேவியும்படி உற்றாரை
 வேண்டிக்கூறிய பாகரம்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம். (ஆனந்தபரவிராகம்-
 அடநாளம்)

தவளவிளம்பிறைதுள்ளுமுநநீர்த்
 தண்மலர்த்தென்றலோடனறிலொன்றித
 தவள * எனனெஞ்சகம்சோராரும்
 சூழ்பனிநாள் துயிலாதிருப்பேன் *

† 'வாளுமும்' 'வாளுள்' என்பன பாடபேதங்கள்.

பெரியதிருமொழி—கூ - ப டு - தி தவளவிளம்பிறை களகூ

இவளும்ஓர்பெண்கொடியென் றிரங்கார்

என்னலமைநதுமுன்கொண்டுபோன் *

சுவளேமலர்நிறவண்ணாமன்னு

குறுங்குடிகேஎன்னைஉய்த்ததிமின்.

(க)

தாதனிழ்மல்லிகைபுல்லிவந்த

தன்மதியினிளவாடைஇனனே *

ஊதைதிரிதந்துழியுண்ண

ஒரிரவும்உறங்கேன் * உறங்கும

பேதையர்பேதைமையால்இருந்து

பேசிலுமபேசுகபெய்வோயார *

கோதைநறுமலாமங்கைமராவன்

குறுங்குடிக் கேஎன்னைஉய்த்ததிமின்

(உ)

காலையும்மாலையொத்தாண்டு

கங்குலநாழிகைஊழியில்நீண்டுலாவும் *

போல்வதோராதன்மைபுகுநதுநிறகும்

பொங்கழலையொக்கும்வாடைசொல்லி *

மாலவனமாமணிவண்ணன்

மாயம்மற்றுமுள ஆவை வந்திடாமுன் *

கோலமயில்பயிலுமபுறவின்

குறுங்குடிக் கேஎன்னைஉய்த்ததிமின்.

(ங)

கருமணிபூண்டுவெண்ணாகணைநது

காரிமிலைறணர்நாழ்நதுலாவும் *

ஒருமணியோசைஎன்னுள்ளம்தள்ள

ஒரிரவும்உறங்காதிருப்பேன் *

பெருமணிவானவருசகிவைத்த

பேரருளாளன்பெருமை† பேசு *

குருமணிநீர்கொழிக்கும்புறவின்

குறுங்குடிக் கேஎன்னைஉய்த்ததிமின்.

(ச)

திண்திமிலேற்றின்மணியும

ஆயன் திருகுழலோசையும், தென்றலோடு *

கொண்டதோர்மாலையும்அநதிகீன்ற

கோலவிளம்பிறையோடுகூடி *

† 'பேசு' என்றும் பாடம்.

பெரியதிருமொழி—கூ - ப டு - தி தவளவிளம்பிறை களகூ

இவளும்ஓர்பெண்கொடியென் றிரங்கார்

என்னலமைநதுமுன்கொண்டுபோன் *

சுவளேமலர்நிறவண்ணாமன்னு

குறுங்குடிக்கேஎன்னைஉய்த்ததிமின்.

(க)

தாதனிழ்மல்லிகைபுல்லிவந்த

தன்மதியினிளவாடைஇனனே *

ஊதைதிரிதந்துழியுண்ண

ஒரிரவும்உறங்கேன் * உறங்கும

பேதையர்பேதைமையால்இருந்து

பேசிலுமபேசுகபெய்வோயார *

கோதைநறுமலாமங்கைமராவன்

குறுங்குடிக்கேஎன்னைஉய்த்ததிமின்

(உ)

காலையும்மாலையொத்தாண்டு

கங்குலநாழிகைஊழியில்நீண்டுலாவும் *

போல்வதோராதன்மைபுகுநதுநிறகும்

பொங்கழலையொக்கும்வாடைசொல்லி *

மாலவனமாமணிவண்ணன்

மாயம்மற்றுமுள ஆவை வந்திடாமுன் *

கோலமயில்பயிலுமபுறவின்

குறுங்குடிக்கேஎன்னைஉய்த்ததிமின்.

(ங)

கருமணிபூண்டுவெண்ணாகணைநது

காரிமிலைறணர்தாழ்நதுலாவும் *

ஒருமணியோசைஎன்னுள்ளம்தள்ள

ஒரிரவும்உறங்காதிருப்பேண்*

பெருமணிவானவருசகிவைத்த

பேரருளாளன்பெருமை† பேசு *

குருமணிநீர்கொழிக்கும்புறவின்

குறுங்குடிக்கேஎன்னைஉய்த்ததிமின்.

(ச)

திண்திமிலேற்றின்மணியும

ஆயன் திருகுழலோசையும், தென்றலோடு *

கொண்டதோர்மாலையும்அந்தியின்

கோலவிளம்பிறையோடுகூடி *

† 'பேசு' என்றும் பாடம்.

பெரியதிருமொழி—கூ - ப. கூ - தி. அக்கும்புலியினதளும். கஅக

முத்திடுகினறன

மறறவனதனமொய்யகலமணையா துவாளா *

கூததணிமையவர்கோனவிருமபும்

குறுங்குடிக்கேளன்னை உய்த்திடுமின்.

(கூ)

செற்றவன்தென்னிலங்கைமலங்கத்

தேவர்பிரான், திருமாமகன்ப

பெற்றும் * என்னெஞ்சுகமகோயிலகொண்ட

பேரருளாளன், பெருமைபேசக்

கற்றவன் * காபருசீர்க்கலியன்

கண்ணகததும்மனததும் அகலாக

கொற்றவன் * முற்றலகானினிற்ற

குறுங்குடிக்கேளன்னை உய்த்திடுமின்.

(க0)

அடிவரவு:—தவளம் தாதவிழ் காலே கருமணி தினதமில் எல்லி செங்கண்
கேவலமுசோத்தென செற்றவன் அககு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி—அக்கும்புலியினதளும்.

திருக்குறுங்குடி. (உ)

கலநீலத்துறை. (அடாணுராகம் - ருபகதாளம்.)

அக்கும்புலியினதளும் உடையார் அவரொருவா *

பககம்நிற்கநின்ற பண்பருபோலும் *

தக்கமரத்தின் தாழ்சிணையேறி * தாய்வாயில்

கொக்கின்பிள்ளை வெள்ளிறவுண்ணும்குறுங்குடியே.

(க)

துங்காரவத்திரைவநதுவத் தொடுகடலுள் *

பொங்காரவல்துயிலும் புனிதருபோலும் *

செங்காலன்னம் திகழ்தண்பணையில்பெடையோடும் *

கொங்கார்கமலத்தலில் சேரும்குறுங்குடியே.

(உ)

வாழக்கண்டோம் வந்துகாண்மின்தொண்டர்கள் !

கேழல்செங்கண் மாமுனில்வண்ணம்ருவுமார் *

ஏழைச்செங்கால் இன் துணைநாரைக்குஇரைதேடி *

கூழைப்பார்வைக் கார்வயல்மேயும்குறுங்குடியே.

(ஈ)

கடிஉ பெரியதிருமொழி—கூ - ப கூ - தி. அக்தும்புலியினதளும்.

சிரமுனைந்துமைந்தும் சிந்தச்சென்று * அரக்கன்
உரமும்கரமும்துணித்த † உரவோனூர்போலும் *
இரவும்பகலும் ஈனதேன் ‡ முரல * மனறெல்லாம்
குரவின் பூவேதான் மணநாறம்குறுங்குடியே. (ச)

கவ்வைககளிற்றுமன்னர்மாளக கலிமான்தேர்
ஐவர்க்காய் * அன்றுஅமரில் † உய்த்தான்ஊர்போலும் *
மைவைததிலங்குகண்ணுர்தககள் மொழியொப்பான் *
கொவ்வைககளிவாய்க் கிள்ளைபேசம்குறுங்குடியே. (ரு)

தீநீரவண்ண மாமலாகொண்டுவிரையேந்தி *
தூநீர்பரவித தொழுமின எழுமின்தொண்டாகாள்! *
மாநீரவண்ணர் மருவியுறையுமிடம் * வானில
கூனீர்மதியை மாடமதிண்டும்குறுங்குடியே. (சு)

வல்லிச்சிறுநுண்ணிடையாரிடை நீரவைக்கின்ற *
அல்லல்சிறதைதவிர அடைமின அடியிரகாள ! *
சொல்லித்திருவேபனையா கனிவாயெயிரொப்பான் *
கொல்லைமுல்லை மெல்லரும்பீனும்குறுங்குடியே (எ)

நாராரிண்டை நாண்மலர்கொண்டுநந்தமாகாள் ! *
ஆராஅன்போடு எம்பெருமானாரடைமின்கள் *
தாராவாரும் வாரபுனல்மேய்ந்துவயல்வாழும் *
கூர்வாய்நாரை பேடையொடாடும்குறுங்குடியே (அ)

நின் நவினையும் துயரும்கெட மாமலரேந்தி *
சென்றுபணிமின் எழுமின் தொழுமின்தொண்டாகாள் ! *
என்றுமஇரவும்பகலும் வரிவண்டுஇசைபாட *
குன்றின் முல்லை மன்றிடையாறம்குறுங்குடியே. (ஆ)

ஐ சிலையாலிலகைசெறறான் மற்றோர்சினவேழம் *
கொலையார்கொம்புகொண்டானமேய குறுங்குடிமேல் *
சலையார்பனுவல்வல்லான் கலியனொலிமலை *
நிலையார்பாடல்பாடப் பாவம்நில்லாவே. (க)

அடிவரவு:—அக்கு துங்கார்வாழ சிரமுன் கவ்வை தீநீர் வல்லி நாரார்
நின்ற சிலையால் தந்தை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† 'ஒருவன்', ‡ 'முரலும்' † 'உற்றான்' என்பன சிலர் பாடம்.

௭ - ஆந் திருமொழி—தந்தைதாய்.

திருவல்லவாழ்.

எண்சீராசிரியவிருந்தும். (தந்யாசிராகம் - ருபகதாளம்.)

தந்தைதாய்மக்களே சுற்றமென்று உற்றவர்பற்றிநின்ற *
பந்தமார்வாழ்க்கையை நொந்துபீழியெனக்கருதினாயேல் *
அந்தமாய் ஆதியாய் ஆதிக்குமாதியாய் ஆயயை *
மைந்தனார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே ! (சு)

மின்னுமாவல்லியும்வஞ்சியும்வென்ற துண்ணிடைதுடங்கும் *
அன்னமென்னடையினர் கலவியை அருவருத்தஞ்சினாயேல் *
துன்னுமாமணிமுடிப்பஞ்சவர்க்காகி முன்தூதுசென்ற *
மன்னனார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே ! (உ)

பூணுலாமென்முலைப்பாவைமார் பொய்யினைமெய்யிதென்று *
பேணுவார்பேசும் அப்பேச்சை நீபிழையெனக்கருதினாயேல் *
நீணிலாவெண்குடைவாணனார் வேள்வியில்மண்ணிரந்த *
மாணியார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே ! (ஊ)

பண்ணுலாமென்மொழிப்பாவைமார் பனைமுலையனை தம்நாமென்று *
எண்ணுவாரெண்ணமதொழிதது நீபிழைத்துயக்கருதினாயேல் [நீர்
விண்ணுளார்விண்ணின மீதியன்ற வேங்கடததுளா * வளகொள்முன்
வண்ணனாவல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே ! (ச)

மஞ்சுதோய்வெண்குடைமனை நராய் வாரணம்சூழவாழ்ந்தார் *
துஞ்சினரென்பதோசொல்லை நீதுயரெனக்கருதினாயேல் *
நஞ்சுதோய்கொங்கைமேல் அங்கைவாய்வைத்து அவள்நாயுண்ட *
† மைந்தனார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே ! (ரு)

உருவினாற்பிறவிசேர் ஊன்பொதிரமப்புதோற்குரம்பையுள்புக்கு *
அருவிநோய்செயதுரின்று ஐவர்தாம் வாழ்வதற்கு அஞ்சினாயேல் *
திருவினாவேதம்நான்குஐநதுதீவேள்வியோடு அங்கமாறும் *
மருவினார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே ! (சு)

நோயெலாம்பெய்ததோராக்கையை மெய்யெனக்கொண்டு * வாளா
பேயர்தாம்பேசும் அப்பேச்சை நீபிழையெனக்கருதினாயேல் *
தீயுலாவெங்குதிர் ததிககளாய் மங்குல்வா னாகிநின்ற *
மாயனார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே ! (எ)

மஞ்சசேர்வானெரி நீர்நிலம்காலிவைமயங்கிநின்ற *
 அஞ்சசேரக்கையை அரணமன்றென்றுயக்கருதியேல் *
 சந்துசேர்மென்முலைப் பொன்மலர்ப்பாவையும்தாமும் * நானும்
 வந்துசேர்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே ! (௮)

வெள்ளியார்பிண்டியார் போதியாரென்றிவர்களுக்கின்ற *
 கள்ளநூல்தன்னையும் கருமமன்றென்றுயக்கருதியேல் *
 தெள்ளியார்கைதொழும்தேவனார் மாமுநீரமுதுதந்த *
 வள்ளலார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே ! (கூ)

மறைவலார்குறைவிலாருறையுமார் வல்லவாழ்க்கள் தம்மை *
 சிறைகுலாவண்டறைசோலைஞழ் கோலநீளாலிநாடன் *
 கறையுலாவேல்வல்ல கலியன்வாயொலியிவைகற்றுவல்லார் *
 இறைவராய்இருநிலம்காவலபூண்டு இன்பம்நன்கெய்துவாரே. (க௦)

அடிவரவு:—தந்தை மின்னும் பூண் பண் மஞ்ச உருவின் நோய் மஞ்சசேர்
 வெள்ளியார் மறை முந்துற.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௮ - ஆந் திருமொழி-முந்துற.

திருமாலிருஞ்சோலை. (க)

எழுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிநுந்தம் (சுருட்டிராகம் - அடதாளம்.)

மூன்றுறஉரைக்கேனவிரைககுழலமடவார்
 கலவியைவிடு தடுமாறல் *
 அந்தரமேழும்அலைகடலேழும்
 ஆய எம்மடிகள்தம்கோயில் *
 சந்தொடுமணியும்அணிமயில்தழையும்
 தழுவிவந்து அருவிகள்நிரந்து *
 வந்திழிசாரல்மாலிருஞ்சோலை
 வணங்குதும்மடநெஞ்சே ! (க)

இண்டையும்புன லும்கொண்டிடையின்றி
 எழுமினோதொழுதுமென்று * இமையோர்
 அண்டரும்பரவ அரவணைத் துயினற
 சுடர்முடிக்கடவுள் தம்கோயில் *

விண்டலர்தூளிவேய்வளர்புறவில்

விரைமலர்க்குறிஞ்சியின்றிறுந்தேன *

வண்டமாசாரல்மாலிருஞ்சோலை

வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே !

(௨)

பிணிவளராக்கைநீங்கநின் றேததப்

பெருநிலமருளின் முன்னருளி *

அணிவளராகுறளாய் அகவிடமுழுதும்

அளந்தளம் அடிகள் தமகோயில் *

கணிவளரவேங்கைநெடுநிலமதனில்

குறவாதம்கவாணிடைத துரந்த *

மணிவளர்சாரல்மாலிருஞ்சோலை

வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே !

(௩)

சூர்மையிலாயபேப்புலைசுவைததுச

சுடுசரமடுசிலைத துரந்து *

நீர் மையிலாததாடகைமாள

நினைந்த வர்மனம்கொண்ட கோயில் *

கார்மலிவேங்கைகோங்கலர்புறவில்

கடிமலர்க்குறிஞ்சியின்றிறுந்தேன் *

வாரபுனல்சூழ்தண்மாலிருஞ்சோலை

வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே !

(௪)

வணங்கலிலரச்கன் செருக்களத்தவிய

மணிமுடி ஒருபதும்புரள *

அணங்கொழுந்தவன்தன கவந்தம்நின்றீரட

அமாசெய்த அடிகள் தமகோயில் *

பிணங்கலில்நெடுவேயது திமுகம்கிழிப்பப்

பிரசம்வந்திழிதர * பெருந்தேன்

மணங்கமழசாரல்மாலிருஞ்சோலை

வணங்குதும்வாமட நெஞ்சே !

(௫)

விடங்கலந்தமர்ந்த அரவணைத்துயின்று

விளங்கனிக்குஇளங்கன்றுவிசிறி *

குடங்கலந்தாடிக்குரவைமுன்கோதத

கூதகளம் அடிகள் தமகோயில் *

க.அ.க. பெரியதிருமொழி—க - ப. அ - தி. மூன்றாம்.

தடங்கடல்முசந்துவிசம்பிடைப்பிளிற்றத்

தடவரைக்களிற்றென்றுமுனிந்து *

மடங்கல்நின்றதிரும்மாவிருஞ்சோலை

வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே !

(க)

தெனுகளுவம்பாயுகஅங்கு ஓர்

செழுநதிரள்பனங்கனியுதிர் *

தானுகந்தெறிந்ததடங்கடல்வண்ணர்

எண்ணிமுன் இடங்கொண்டகோயில் *

வானகச்சோலைமரதகச்சாயல

மாமணிககல்லதர் † நிறைந்து

மானுகாசாரல்மாவிருஞ்சோலை

வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே !

(எ)

புதமிகுவிசம்பில்புணரிசென்றணவப்

பொருகடல்அரவணைத்துயின்று *

பதமிகுபரியின்மிகுசினத்தவிர்த்த

பனிமுகில்வண்ணாதம்கோயில் *

கதமிகுசினத்தகடத்தக்களிற்றின்

கவுள்வழிக்களிவண்டுபருக *

மதமிகுசாரல்மாவிருஞ்சோலை

வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே !

(அ)

புந்தியிலசமணாபுத்தரென்றிவர்கள்

ஒத்தனபேசவும்உகந்திட்டு *

எந்தைபெமமாறா இமையவாதலைவா

எண்ணிமுன் இடங்கொண்டகோயில் *

சந்தனப்பொழிலின் தாழ்சினைநீழல

தாழ்வரைமகளிர்கள்நாளும் *

மந்திரத்திறைஞ்சும்மாவிருஞ்சோலை

வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே !

(க)

வண்டமர்சாரல்மாவிருஞ்சோலை

மாமணிவண்ணரைவணங்கும் *

தொண்டரைப்பரவும்சுடரொளிரெடுவேல்

சூழ்வயலாலினன்னுடன் *

† 'நுழைந்து' என்னும் பாடம் வ்யாக்யாநத்தோடு நன்குபொருந்தும்; 'நிரந்து' என்பதும் பாடம்.

கண்டல்நல்வேலிமங்கையர்தலைவன்

கலியன்வாயொலிசெய்தபனுவல் *

கொண்டுஇவைபாடும்தவமுடையார்கள்

ஆள்வர் இக்குரைகடலுலகே.

(க0)

அடிவாவு:—முத்துற இண்டை பிணி சூர்மையில் வணங்கலில் வீடம தேனு-
கன புதமிசு புந்தி வண்டமர் மூவர்.

திருமங்கையர்தீவார் திருவடிகளே சரணம்

க-ஆந் திருமொழி—மூவரில்.

திருமாலிருஞ்சோலை. (2)

கலிநீலத்துறை. (கமாஸ்ராகம்-நபகதாளம்.)

[பிரிவாற்றது தலைவனை நாடிச்சேன்ற தலைவியின் நிலையைகீதறிந்துத்
தாய் இரங்கிக் கூறிய பாசுரம்.]

|| மூவரில்முன்முதல்வன் முழங்காகடலுள்கிடந்தது *

பூவலருந்திதன் னுள் புவனம்படைத்துண்டுமிழ்ந்த *

தேவர்கள்நாயகனைத் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற *

கோவலர்கோவிந்தனைக் கொடியேரிடைகூடுங்கொலோ ?

(க)

|| புனைவளர்பூம்பொழிலார் பொன்னிசூழரங்கநகருள்

முனைவனை * மூவுலகும்படைத்த முதலமூர்ந்திதன்னை *

சுனைவளர்பூம்பொழில்குழ் திருமாலிருஞ்சோலைநின்றான் *

கனைகழலநாணுங்கொலோ ? சுயறகண்ணிளமகாரிநையே

(உ)

உண்டுஉலகேழினையும் ஒருபாலகன் ஆலிலேமேல *

கண்டாயில்கொண்டுகந்த கருமாணிக்கமாமலையை *

திண்டிறல்மாகரிசேர் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற *

அண்டாதம்கோவினை இன்றுஅணுகுங்கொல்? என்னாயிழையே (ங)

சுங்கமதாய்அவுணன் திறலாகம்முன்கீண்டுகந்த *

பங்கயமாமலர்க்கண் பரனை எம்பரஞ்சுடரை *

திங்கள் நன்மாமுகில்சேர் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற *

நங்கள் பிரானை இன்றுநணுகுங்கொல்? என்னன்னுதலே,

(ச)

தானவன்வேள்விதன்னில் தனியேகுறளாய்நிமிர்ந்த *

† வானமும்மண்ணகமும் அளந்ததிரிவிக்கிரமன் *

தேனமர்பூம்பொழில்குழ் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற *

வானவர்கோனை இன்றுவணங்குத்தொழுவல்லன்கொலோ ?

(ஈ)

† 'வானகமும்' என்று சிலர்; இது, ஓசைக்குச்சேராது.

கடிபு பெரியதிருமொழி—க - ப. ௧0 - தி. எங்கள்.

நேசமிலாதவர்க்கும நினையாதவாக்கும் அரியான் *
வாசமலப்பொழில்சூழ் வடமாமதுரைப்பிறந்தான் *
தேசமெல்லாமவணங்கும் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற *
கேசவநம்பிதனைக் கெண்டையொண்கண்ணிகாணுங்கொலோ ? ()

புள்ளினைவாய்ப்பளநது பொருமாகரிக்கொம்பொசிந்து *
கள்ளச்சகடுதைத்த கருமாணிக்கமாமலையை *
தெள்ளருவிக்கொழிக்கும் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற *
வள்ளலை, வாணுதலாள் வணங்கித்தொழுவல்லள கொலோ ? (எ)

பார்த்தனுக்கு அன்றாநிப் பார்த்து ஒருநேர்முனநின்று *
காத்த வந்தனை விண்ணோர்கருமாணிக்கமாமலையை *
தீர்த்தனைபூம்பொழில்சூழ் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற *
மூர்த்தியைகைத்தொழவு முடியுங்கொல ? எனமொய்குழற்கே (அ)

வலம்புரியாழியனை வரையாதிரள்தோளந்தன்னை *
புலம்புரிநூலனைப் பொழில்வேங்கடவேதியனை *
சிலம்பியலாறுடைய திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற *
நலந்திகழ்நரணனை நணுகுங்கொல ? எனநன்னுதலே. (க)

தேடற்கரியவனைத் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற *
ஆடற்பறவையனை அணியாயிழைகாணுமென்று *
மாடக்கொடிமதிஞ்சூழ் மங்கையாக்கல்கனற்சொன்ன *
பாடல்பனுவல்பததும் பயிலவார்க்கு இலலைபாவங்களை. (க௧)

அடிவரவு:—மூவரில் புனை உண்டு சிங்கமது தானவன் நேசம் புள்ளினை
பார்த்தனுக்கு வலம்புரி தேடற்கு எங்கள்

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௧0-ஆந் திருமொழி—எங்கள்

திருக்கோட்டியூர்

ஆசிரியத்துறை. (யமுநாகல்யாணிராகம்-அடதாளம்.)

எங்கள் எம்மிறை எம்பிரான் இமையோர்க்குநாயகன்* ஏத்தடியவர்
தங்கள் தம்மனததுப் பிரியாது அருள் புரிவான் *
பொங்குதண்ணருவிபுதமசெய்யப் பொன்களேசிதறும், இலங்கொளி*
செங்கமலம்மலரும் திருக்கோட்டியூரானே. (க)

எவ்வநோய்தவிர்ப்பான் எமக்கிறைஇன்ன கைததுவார்வாய் * நிலமகள்
செவ்வீதோயவல்லான் திருமாமகட்கினியான் *
மொவல்மாலேவண்டிடும் மலலிகைமாலையோடுமணந்து * மாருதம்
தெய்வநாறவரும் திருக்கோட்டியூரானே (௨)

வெள்ளியான்கரியான் மணிநிறவண்ணனவிண்ணவாதமக்கிறை*எமக்கு
ஒள்ளியானையர்ந்தான் உலகேழுமடணமியிழந்தான் *
துள்ளுநீர்மொண்டுகொண்டு சாமரைககழைநசந்தனமுநதிவந்தசை *
தெள்ளுநீர்புறவில் திருக்கோட்டியூரானே (௩)

ஏறுமேறிஇலங்குமொண்மழுப்பறறும் ஈசற்குஇசைநது*உ டம்பிலிழர்
கூறுதான்கொடுத்தான் குலமாடகட்கினியான் *
நாறுசண்பகமல்லிகைமலர்புல்கு இன்னிளவண்டு * நலநறும்
தேறல்லாய்மடுக்கும திருக்கோட்டியூரானே. (௪)

வங்கமாகடல்வண்ணன் மாமணிவண்ணன்னிண்ணவர்கோன் * மதுமல
தொங்கல்லீர்முடியான் நெடியான்படி கடநதான் * [ர்த்
மங்குல்தோய்மணிமாடவெண்கொடி மாகமீதுயர்ந்தேறி * வானுயர்
திங்கள் தாணவும் திருக்கோட்டியூரானே. (௫)

காவலனிலங்கைக்கிறைகலங்கச சரம்செல்வுய்தது * மற்றவன்
ஏவலம்தவிர்த்தான் என்னையாளுடைஎம்பிரான் *
நாவலம்புவிமன் னாவநதுவணங்க மாலுறைகின்றதுஇங்கென *
தேவர்வந்திறைஞ்சும திருக்கோட்டியூரானே. (௬)

கன்றுகொண்டிளங்கனியெறிந்து ஆநிரைககழிவென்று * மாமழை
நின்றுகாததுகந்தான் நிலமாகட்கினியான் *
குன்றின்முல்லையின்வாசமும் குளிர்மல்லிகைமணமுமஅளநது*இளந்
தென்றல்வநதுலவும் திருக்கோட்டியூரானே. (௭)

பூங்குருந்தொசித்ததுஆனைகாய்ந்ததுஅர்மாச்செகுத்து*அடியேனையாளு
சங்குளன்னுள் புகுந்தான் இமையோர்களு தம்பெருமான் * [கந்து
தூங்குதண்பலவின்கனி தொகுவாழையின்கனியொடுமாங்கனி *
தேங்குதண்புனல்குழ் திருக்கோட்டியூரானே. (௮)

கோவையின் தமிழ்பாடுவார் குடமாடுவார், தடமாமலர்மிசை *
மேவுநான்முகனில் விளங்குபுரிநூலர் *
மேவுநான்மறைவாணர் ஐவகைவேள்வியூறங்கம்வல்லவர்தொழும் *
தேவதேவபிரான் திருக்கோட்டியூரானே. (௯)

ஆலுமாவலவன்கலிகன்றி மங்கையர்தலைவன் * அணிபொழில்
சேல்கள் பாங்குழனித் திருக்கோட்டியூரானை *
நீலமாமுதல்வண்ணனை நெடுமாலைஇன் தமிழால்நினைந்த * இந்
நாலுமாறும்வல்லார்க்கு இடமாகும்வானுலகே (க௦)

அடிவரவு:—எங்கள் எவ்வாம் வெள்ளியான் ஏறுவதகம் காவலன் கன்று
புகருந்து கோவை ஆலும் ஒருநல்.

நீருங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பத்தாம்பத்து.

க-ஆந் திருமொழி—ஒருநல்கற்றம்.

பல தீவ்வியதேசங்கள்

கலிவிரத்தம். (நர்ப்பாரீராகம் - அடநாளம்.)

ஒருநல்கற்றம் எனக்குயிர்ஒன்பொருள் *
வருநல்தொல்கதி ஆகியமைந்தனை *
நெருநல்கண்டது நீர்மலை, இன்றுபோய் *
கருநெல்குழ் கண்ணமங்கையுளகாண்டுமே. (க)

பொண்ணைமாமணியை அணியாரந்ததோர்
மின்னை * வேங்கடத்துஉச்சியில் கண்டுபோய் *
என்னையாளுடைசூசனை எமபிரான்
தன்னை * யாம்சென்றுகாண்டும் தண்காவிலே. (உ)

வேலையாலிலைப பள்ளிவிரும்பிய *
பாலையாரமுதத்தலைப பைந்துழாய் *
மாலையிலையில் கண்டமகிழ்ந்துபோய் *
ஞாலமுன்னியைக்காண்டும நாங்கூரிலே. (ங)

துளக்கமில்சுடரை * அவுண்ணுடல்
பிளக்குமமைந்தனைப் பேரில்வணங்கிப்போய் *
அளப்பிலாரமுதை அமராக்குஅருள்
விளக்கனை * சென்று வெள்ளறைக்காண்டுமே. (ச)

சுடலையில் சுடுநீறனமர்ந்தது * ஓர்
நடலையீர்த்தவனை நறையூர்க்கண்டு * என்
உடலையுள்புகுந்து உள்ளமுருக்கியுண் *
விடலையைச்சென்றுகாண்டும'மெய்யுத்துள்ளார். (ஞ)

வானை ஆரமுதம் தந்தவள்ளை *

தேனைநீள வயல சேறையில்கண்டுபோய் *

ஆனைவாட்டியருளும் அமரர்தம்

கோனை * யாங்குடநதைச்சென்றுகாண்டுமே. (௬)

கூந்தலார்மகிழ் கோவலனாய் * வெண்ணெய்

மாந்தமுநதையில் கண்டுமகிழ்நதுபோய் *

பாநதள்பாழியில் பள்ளிவிரும்பிய *

வேநதனைச்சென்றுகாண்டுமே வெஃகாவுளே. (௭)

பத்தராவியைப் பாலமதியை * அணித்

தொத்தை மாலிருஞ்சோலைதொழுதுபோய் *

முத்தினைமணியை மணிமாணிகக

வித்தினை * சென்று விண்ணகர்க்காண்டுமே (௮)

கம்பமாகன்று அஞ்சிர்கலங்க * ஓர்

கொம்புகொண்ட குரைகழல்கூததனை *

கொம்புலாம்பொழில் கோட்டியூர்க்கண்டுபோய் *

நம்பனைச்சென்றுகாண்டுமே நாவாயுளே (௯)

பெற்ற ட மாளியைப் பேரில்மணுளனை *

கற்றநூல் கலிகனறிஉரைசெய்த *

சொலதிறமியை சொல்லியதொண்டர்கட்கு *

அற்றமில்லை அண்டம் அவர்க்குஆட்சியே (௧௦)

அடிவரவு:—ஒரு பொன்னை வேலை துளக்கம் சுடலையில் வானை கூந்தல் பத்-
தா கம்பம் பெற்றமே இரக்கம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௨ - ஆந் திருமொழி—இரக்கமின்றி.

இராமாவதாரத்தில் ாடோடு. (௧)

[தோல்வியுற்ற அரசுகள் அபயம்பேண்டிக் கூத்தாடுதல்.]

என்சீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிடுத்தம். (பிராகடைராகம்-அடதாம்)

இரக்கமின்றி எங்கோன்செய்ததிமை

இம்மையே எமகசெய்திற்றுக்காணீர் *

பரக்கயாமின்றுரைத்துஎன் ? இராவணன

பட்டனன் இனியாவர்க்குஉரைக்கோம் ? *

† 'மாணிக' என்பதம் பாடம்.

குரக்குநாயகர்காள் ! இளங்கோவே !

கோலவல்விவிராம்பிரானே ! *

அரக்கராடழைப்பாரில்லை நாகங்கள்

அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ

(௧)

பத்துநீள்முடியும் அவற்றிரட்டிப்

பாழித்தோளும்படைத்தவன்செல்வம் *

சித்தம்மங்கையர்பால்வைத்துக்கெட்டான்

செய்வதொன்றறியா அடியோங்கள் *

ஒத்ததோளிரண்டும்ஒருமுடியும்

ஒருவர்தந்திறத்தோமன்றிவாழ்ந்தோம் *

அத்த ! எம்பெருமான் ! எம்மைக்கொல்லேல்

அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ.

(௨)

தண்டகாரணியம்புகுந்து அன்று

தையலைத்தகவிலிளங்கோமான் *

கொண்டுபோந்துகெட்டான்எம்சுதுஇங்குஓர்

குற்றமில்லை கொல்லேல்குலவேந்தே ! *

பெண்டிரால்கெடும்இக்குடிதன்னைப்

பேசுகின்றதென் ? தாசரதி ! * உன்

அண்டவாணர்உகப்பதேசெய்தாய்

அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ.

(௩)

எஞ்சலில்இலங்கைக்கிறை எங்கோன் தன்னை

முன்பணிந்து * எங்கள்கண்முகப்பே

நஞ்சுதான் அரக்கர்குடிக்கென்று

நங்கையைஅவனதம்பியேசொன்னான் *

விஞ்சைவானவரவேண்டிற்றேபட்டோம்

வேரிவார்பொழில்மாமரிலன்ன *

அஞ்சலோதியைக்கொண்டுநடமின்

அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ.

(௪)

செம்பொன்நீள்முடிஎங்களிராவணன்

சீதையென்பதோர்தெய்வம்கொணர்ந்து *

வம்புலாங்கடிக்காவில்சிறையா

வைத்ததே குற்றமாயிற்றுக்காணீர் *

சும்பனோநிகும்பனும்பட்டான்
 கூற்றம்மானிடமாய்வநதேதோன்றி *
 அம்பினுல்லம்மைக்கொன்றிநிகின்றது
 அஞ்சினோம் தடம்பொங்குத்தம்பொங்கோ. (ரு)

ஓதமாகடலைக்கடந்தேறி
 உயர்கொள்மாக்கடி காவையிறுத்து *
 காதலமக்களும்சுற்றமும்கொன்று
 கடியிலவகைமலங்களரித்து *
 தூதுவந்தகுரங்குக்கே உங்கள்
 தோன்றலதே வியைவிட்டுக்கொடாதே *
 ஆதர்வின்றுபடுகின்றது அருதோ !
 அஞ்சினோம் தடம்பொங்குத்தம்பொங்கோ. (ரு)

தாழ்மின்றிமுந்நீரை அஞ்ஞான்று
 தகைநதேதகண்டு, வஞ்சுதுண்மருங்குல் *
 மாழைமான்மடநோகங்யைவிட்டு
 வாழ்கில்லாமதியிலமனத்தான *
 ஏழைபைஇலங்கைககிறதன்னை
 எங்கனையொழியககொலைஅவனை *
 சூழுமாநினை, மாமணிவண்ணா ! *
 சொல்லினோம் தடம்பொங்குத்தம்பொங்கோ. (எ)

மனங்கொண்டேறும்மண்டோதரிமுதலா
 அங்கயறகண்ணினார்கள இருப்ப *
 தனங்கொள்மெனமுலைநோககொழிந்து
 தஞ்சமேசிலதாபதரென்று *
 புனங்கொள்மென்மயிலேசசிறைவைத்த
 புன்மையாளன்நெஞ்சில்புகவெய்த *
 அனங்கனன்னதின்தோளெம்மிராமற்கு
 அஞ்சினோம் தடம்பொங்குத்தம்பொங்கோ. (அ)

புரங்கள்மூன்றும்ஓமாத்திரைப்போதில
 பொங்குகரிக்குஇரைகண்டவனமபின் *
 சரங்களைகொடிதாய்அடுகின்ற
 சாம்பவான்உடனிற்கத்தொழுதோம் *

ககசு பெரியதிருமொழி—க௦ . ப. ந - தி. ஏத்துகின்றோம்.

இரங்குநீஎமக்குஎந்தைபிரானே !

இலங்குவெங் + கதிரோன்சிறுவா ! *

குரங்குகட்கரநீச ! எம்மைக்கொல்லேல்

கூற்றினும்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ.

(க)

அங்குஅவ்வானவர்க்குஆகுலம்தீர

அணியிலங்கையழித்தவன் தன்னை *

பொங்குமாவலவன் கலிகனறி

புகன்றபொங்கத்தம்பொண்டு * இவவுலகில்

எங்கும்பாடிநின்ற ஆடுமின்றொண்டர் ! .

இம்மையேஇடரில்லை * இறநதால்

தங்குமூர் அண்டமேகண்டுகொண்மன்

சாற்றினும்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ.

(க௧)

அடிவரவு:—இரக்கம் பத்து தண்டக எஞ்சல் செம்பொன் ஒதம் தாழம்
மனம் புரங்கள் அங்கு ஏத்து.

தீருமங்கையாழ்வார் தீருவடிகளே சரணம்.

ந - ஆந் திருமொழி - ஏத்துகின்றோம்.

(இராமாவதாரத்தில் ஈடுபாடு : இதுவுமது - உ.)

அறுசீர்க்கழிநேடிடடியாசிரியவ்ருத்தம். (கல்யாணிராகம் -

தீர்புடைதாளம்.)

ஏத்துகின்றோபநாததழும்ப இராமன் திருநாமம் *

சோதநம்பி ! சுக்கிரீவா ! உம்மைத்தொழுகின்றோம் *

வார்ததைபேசீர்எமமை உங்கள்வானரம்கொல்லாமே *

கூத்தர்போலஆடுகின்றோம் குழமணிதூரமே.

(க)

எம்பிரானே ! என்னையான்வாய் ! என்றென்றுஅலற்றாதே *

அம்பின்வாயபபட்டாற்றகில்லாது இந்திரசித்தழிந்தான் *

நம்பி அநுமா ! சுக்கிரீவா ! அங்கதனே ! நளனே ! *

கும்பகர்ணன்பட்டுப்போன குழமணிதூரமே.

(உ)

ஞாலமாளும்குங்கள் கோமால் எங்களிராவணற்கு *

காலனாகவந்தவா ! கண்டஞ்சிக் கருமுகில்போல் *

நீலனவாழ்கசுடேணன் வாழ்க அங்கதனவாழ்கவென்று *

கோலமாகஆடுகின்றோம் குழமணிதூரமே.

(ங)

+ 'கதிரோன்செயுவா' என்னும் பாடம் சந்தத்திற்குப் பொருத்தம்.

பெரியதிருமொழி— ௧௦ - ப. ௩ - தி. ஏத்துகின்றோம். ௧௧௫

மணங்கள் நாமும்வார் குழலார் மாதர்களாதரத்தை *
புணர்ந்தகிசைதப்புன்மையாளன் பொன்ற, வரிசிலையால் *
கணங்களுண்ணவாளியாண்ட காவலனுக்கிளையோன் *
குணங்கள் பாடி ஆடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. (௪)

வென்றிதந்தோமமானம்வேண்டோம தானம்எமக்காக *
இன்றுதமயின்ளககள்வாணை எம்பெருமான தமர்காள் ! *
நின்றுகாணீர்கண்களார நீரளமமைக்கொல்லாதே *
குன்றுபோலஆடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. (௫)

கலவின்முநநீர்மநற்றிவந்து காவலகடந்து * இலங்கை
அல்லலசெய்தானஉங்கள் கோமான எமமைஅமாககதது *
வெல்லகிலலாது அஞ்சினோங்காண் வெங்கதிரோன்சிறுவா ! *
கொல்லவேண்டா ஆடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. (௬)

மாற்றமாவதுஇதனைபே வமயின் அரககருளிரீர் ! *
சிறந்தமமேலதீரவேண்டின் சேவகம்பேசாதே *
ஆற்றலசானறதொலபிறப்பில் அதுமனைவாழ்கவென்று *
கூற்றமன்னார்காண ஆடா குழமணிதூரமே. (௭)

கவளயானைபாய்புரவி தேரோடுஅரககரெல்லாம்
துவள * வென்றவென்றியாளன்தன் தமர்கொல்லாமே *
தவளமாடநீடயோத்திக காவலன்தனசிறுவன் *
சுவளைவண்ணன்காண ஆடா குழமணிதூரமே. (௮)

ஏடொத்தேநதும்நீளிலவேல் எங்கனிராவணனா
ஓடிப்போனார் * நாங்கள்எயத்தோம உய்வதோரகாரணத்தால்*
சூடிப்போநதோம்உங்கள் கோமானானை தொடரேன்மின் *
கூடிககூடி ஆடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. (௯)

வென்றதொல்சீர்த்தென்னிலங்கை வெஞ்சமதது * அன்றா
குன்றமன்னார் ஆடியுய்ந்த குழமணிதூரத்தை * [௧௧]
கன்றிரெய்நீரினறவேறகைக் கலியனெலிமலை *
ஒன்றுமொன்றுமைநதுமுன்றும் பாடிநின்றோமீன. (௧௦)

அடிவரவு:—ஏத்துகின்றோம் எம்பிரானே ஞாலம் மணங்கள்வென்றி கல-
லின் மாற்றம் கவனம் ஏடு வென்றச்சந்தம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருமொழி—சந்தமலர்.

(கிருஷ்ணவதாரத்தில் ஈடுபாடு - க.)

[கண்ணனை முலையுண்ண அழைத்தல்]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவநுத்தம் (புந்நாகவராளிராகம்-
நுபகதாளம்.)

சந்தமலர்க்குமுல்தாமுத் தானுகநதோடித்தனியே
வந்து * என்முலைத்தடநதன்னை வாங்கி நினவாயிலமடுத்து *
நந்தன்பெறப்பெற்றநம்பி ! நானுகநதுண்ணுமஅமுதே ! *
எந்தைபெருமானே ! உண்ணாய் என்னமம்மச்சேமமுண்ணாயே. (க)

வங்கமறிகடல்வண்ண ! மாமுகிலையொகரும்நம்பி ! *
செங்கண்நெடியதிருவே ! செங்கமலமபுரையாயா ! *
கொங்கைசுரநதிடஉன்னைக் கூவியுமகாணுதிருநீதன் *
எங்கிருநதுஆயர்களோடும் என்விளையாடுகின்றாயே ? (உ)

திருவிற்பொலிந்தளழிலார் ஆயர்தம்பிள்ளைகளோடு *
தெருவித்திளைக்கின் நறம்பி ! செய்கின்றதீமைகளகண்டிட்டு *
உருகிஎன்கொங்கையின்தீம்பால் ஓட்டநதுபாய்ந்திடுகின்ற *
மருவிக்குடங்காலிருநது வாய்முலையுண்ணீவாராய். (ங)

மக்கள்பெறுதவம்போலும் வைவத்துவாழும்மடவார் *
மக்கள்பிறர்கண்ணுக்கொக்கும் முதல்வார் ! மதக்களிறன்னாய் ! *
செக்கரிளமபிறைதன்னைவாங்கி நினகையிலதருவன் *
ஒக்கலைமேலிருந்து அம்மமுகந்து இனிதுண்ணீவாராய். (ச)

மைத்தசுருங்குஞ்சிமைநதா ! மாமருதுநிடநதாய் ! *
வித்தகனே ! விரையாதே வெண்ணையவிமுங்குமவிகர்தா ! *
இத்தனைபோதன்றினதன் கொங்கைசுரநதுருககிலலா *
உததமனே ! அம்மமுண்ணாய் உலகளந்தாய் ! அம்மமுண்ணாய். (ரு)

பிள்ளைகள்செய்வனசெய்யாய் பேசினபெரிதும்வலியை *
களம்மனத்திலுடையை காணவேதீமைகள்செய்தி *
உள்ளமுருகிஎன்கொங்கை ஓட்டநதுபாய்ந்திடுகின்ற *
பள்ளிக்குறிப்புசெய்யாதே பாலமுதுண்ணீவாராய். (சு)

தன்மகனுவன்பேய்ச்சி தான்முலையுண்ணக்கொடுக்க *
வன்மகனாய்அவளாவிவாங்கி முலையுண்டநம்பி ! *
நன்மகளாய்மகளோடு நானிலமங்கைமணுளா ! *
என்மகனே ! அம்மமுண்ணாய் என்னமம்மச்சேமமுண்ணாயே. (ஊ)

உந்தம் அடிகள் முனிவர் உன்னநான் என்கையில் கொலால் *
நொத்திடமோதவுட்கிலேன துங்கள் தம் ஆங்கிரையெல்லாம் *
வந்து புருதரும் போது வானிடை தெய்வங்கள் காண *
அந்தியம்போது அங்குநிலேல ஆழியங்கையனே ! வாராய். (அ)

பெற்றத்தலைவன என்கோமான் பெருளாளன் மதலாய் ! *
சற்றககுழாத்தினங்கோவே ! தோன்றியதொப்புக்குழாளா ! *
கற்றினநதோறும் மறித்துக் காணத்திரிதகளிறே ! *
எற்றுக்கென அம்மமுண்ணுதே எம்பெருமான் ! இருந்தாயே ? (க)

இம்மை இடர்கெடவேண்டி ஏந்தெழில்தோள்களிகன்றி *
செம்மைப்பனுவல் நூலகொண்டு செங்கணையான் தன்னை *
அம்மமுண்ணென்றுரைக்கின்ற பாடலிவையுறுமைநதும் *
மெய்ம்மைமனத்துவைத்தேத்த விண்ணவராகலுமாமே. (க௦)

அடிவரவு:—சந்தம் வாகம் திருவில் மக்கள் மைத்த பிள்ளைகள் தன்மகள்
உந்தம் பெற்றம் இமமை பூங்கோதை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சுரணம்.

௫-ஆந் திருமொழி - பூங்கோதை.

(கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஈடுபாடு - உ.)

[கண்ணனைக் கைகொட்டி விளையாமேப்படி கூறுதல்.]

(கலித்தாழிசை. யழநாகல்யாணிராகம் - ஆதிநாளம்.)

பூங்கோதையாய்ச்சி கடைவெண்ணெய்ப்புகுண்ண *
ஆங்கவள் ஆர்த்துபுடைக்கப் புடையுண்டு *
ஏங்கியிருந்து சினுங்கிவிளையாமே *
ஒங்கோதவண்ணனே ! சப்பாணி ஒளிமணிவண்ணனே ! சப்பாணி. ()

தாயர்மனங்கள் தடிப்பத் தயிரெய்யுண்
டேஎம்பிராகங்கள், * இருநிலத்துளங்கள் தம் *
ஆயரழக ! † அடிகள் * அரவிந்த [பாணி. (உ)
வாயவனே ! கொட்டாய்சப்பாணி ‡ மால்வண்ணனே ! கொட்டாய்சப்

† 'அடிகளாவந்தமாயவனே' என்பதும் பாடம்.

‡ 'மால்வனே' என்பதும் பாடம்.

கக௮ பெரியதிருமொழி—க௦ - ப. ௫ - தி. பூங்கோதை

தாமோருருட்டித் தயிர்நெய்விழுங்கிட்டு *
தாமோதவழ்வென்று ஆய்ச்சியர்தாம்பினால் *
† தாமோதரககையால் ஆர்க்கத்தழும்பிருந்த *
தாமோதரா ! கொட்டாய்சப்பாணி தாமரைக்கண்ணனே ! சபபாணி.

பெற்றார்தனைகழலப் போந்தங்கயலிடத்து *
உற்றரொருவரும்இன்றி உலகினில *
மற்றரும்அஞ்சப்போய் வஞ்சப்பெண்ணஞ்சண்ட * [பாணி. (ச)
கற்றாயனே ! கொட்டாய்சப்பாணி கார்வண்ணனே ! கொட்டாய்சப

சோததெனநினைத் தாமுழவன்வரம்தர *
பேய்ச்சிமுழையுண்டபிள்ளாய ! * பெரியன
ஆய்ச்சியர் அப்பம்தருவர் * அவர்ககாகச்
சாற்றியோராயிரம்சப்பாணி தடங்கைகளால்கொட்டாய்சப்பாணி. ()

கேவலமன்று உன்வயிற்று * வயிற்றுக்கு
‡ நான்வலவப்பம்தருவன * நருவிளைப
பூவலர்நீள்முடி நதன்தனபோரேறே ! *
கோவலனே ! கொட்டாய்சப்பாணி குடமாட ! கொட்டாய்சப்பாணி

புள்ளினைவாய்பிளந்து பூங்குருந்தம்சாய்த்து *
துள்ளிவிளையாடித் தூங்குறிவெண்ணெயை *
அள்ளியகையால் அடியேனமுலைநெருடும் * [பாணி. (எ)
பிள்ளைப்பிரான் ! கொட்டாய்சப்பாணி பேய்முழையுண்டானே ! சப்

யாயும்பிறரும் அறியாதயாமதது *
மாயவலவைபபெண் வந்துமுலைதர *
பேயென்றுஅவ்ளைப பிடித்துஉயிரையுண்ட * [பாணி. (அ)
வாயவனே ! கொட்டாய்சப்பாணி மால்வண்ணனே ! கொட்டாய்சப்

கள்ளக்குழுவியாய்க் காலால்சகடத்தை *
தள்ளியுதைத்திட்டுத் தாயாய்வருவானே *
மெள்ளத்தொடர்ந்து பிடித்து ஆருயிருண்ட * [பாணி. (க)
வள்ளலே ! கொட்டாய்சப்பாணி மால்வண்ணனே ! கொட்டாய்சப்

† 'தாமோதரக்கையால்' என்பதும் பாடம்.

‡ 'நான்வலப்பம்' என்பதும் பாடபேதம்.

ஐ காரார்புயற்கைக்கலிகன்றி மங்கையர்நோன *
 பேராளன்நெஞ்சில் பிரியாது இடங்கொண்ட
 சீராளா ! * செந்தாமரைக்கண்ணு ! தண்துழாய்த
 தாராளா ! * கொட்டாய்ச்ப்பாணி தடமாவா ! கொட்டாய்ச்ப்பாணி.()

அடிவரவு:—பூங்கோதை தாயர் தாமோர் பெற்றோர் சோத்தென கேவலம்
 புள்ளினை யாயும் கன்னம் காரார் எங்கானும்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஆத் திருமொழி - எங்கானும்.

(கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஈடுபாடு - ௩.)

[மற்றையவதாரங்களின் மேன்மையோடு கிருஷ்ணாவதாரத்தின்
 ஸௌலப்யத்தை அனுபவித்தல்.]

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (ஸாவேரிராகம் - அடதாளம்.)

ஐ எங்கானும்சுதொபபதோர்மாயமுண்டே ?

நரநரணனுய்உலகத்து அறநூல *

சிங்காமைவிரித்தவன் எம்பெருமான்

அதுவன் நியுமசெஞ்சுடரும்நிலனும் *

பொங்கார்கடலும்பொருப்பும்நெருப்பும்நெருக்கப்

புகப் பொன்மிடறு அத்தனைபோது *

அங்காநதவன் காண்மின் இன்று ஆய்ச்சியரால்

அனாவெண்ணெயுண்டு ஆப்புண்டிருந்தவனே. (௧)

குன்றென் றுமததா அரவமளவிக

குரைமாகடலைக்கடைநதிட்டு * ஒருகால்

நின்றுஉண்டைகொண்டோட்டிவன்குன்றிமிர

நினைத்தபெருமான், அதுவன் நியும்முன் *

நன்றுண்டதொல்சீர்மகரக்கடலேழ்

மலையேழ் உலகேழ்ஒழியாமைநம்பி *

அன்றுண்டவன் காண்மின் இன்று ஆய்ச்சியரால்

அனாவெண்ணெயுண்டு ஆப்புண்டிருந்தவனே. (2)

உனையந்திட்டெழுந்தமதுகைகடவர்கள்

உலப்பில்வலியாராவர்பால் * வயிரம

வினையந்திட்டதென்றெண்ணிவிண்ணோர்பரவ

அவநாளொழித்தபெருமான், முனநான் *

வனேந்திட்டவில்லாளிவல்வாளெயிற்று
 மலேபோல் அவுணனுடல் வன்னுகிரால் *
 அனேந்திட்டவன்காண்மின் இன்று ஆப்ச்சியரால்
 அனேவெண்ணெயுண்டு ஆப்புண்டிருந்தவனே. (ங)

தளர்த்திட்டு இமையோர்சரண்தாவெனத்
 தான்சரணப், முரணயவனை * உகிரால்
 பிளர்த்திட்டு அமரர்க்கருள்செய்துகந்த
 பெருமான் திருமால், விரிநீருலகை *
 வளர்த்திட்டதொல்சீர்விறலமாவவியை
 மண்கொள்ள வஞ்சிதது ஒருமாண்குறளாய் *
 அளர்த்திட்டவன்காண்மின் இன்று ஆப்ச்சியரால்
 அனேவெண்ணெயுண்டு ஆப்புண்டிருந்தவனே. (ச)

நீண்டான்குறளாய்நெடுவானளவும்
 அடியார்படும் ஆழ்துயராயவெல்லாம் *
 தீண்டாமெரினைந்து இமையோரளவும்
 செலவைத்தடிரான், அதுவன்றியுமுன் *
 வேண்டாமெநமன்தமர்என்தமனா
 வினவப்பெறுவாரலரென்று * உலகேழ்
 ஆண்டானவன்காண்மின் இன்று ஆப்ச்சியரால்
 அனேவெண்ணெயுண்டு ஆப்புண்டிருந்தவனே. (ரு)

பழித்திட்ட இன்பப்பயன்பற்றறுத்துப்
 பணிந்தேத்தவல்லார்துயராயவெல்லாம் *
 ஒழித்திட்டி அவரைத்தனக்காக்கவல்ல
 பெருமான் திருமால், அதுவன்றியுமுன் *
 தெழித்திட்டெழுந்தேள்திரின்மனன்னன்
 சினத்தோளவையாயிரமும் * மழுவால்
 அழித்திட்டவன்காண்மின் இன்று ஆப்ச்சியரால்
 அனேவெண்ணெயுண்டு ஆப்புண்டிருந்தவனே. (கூ)

படைத்திட்டது இவ்வயம் உய்யமுனநான்
 பணிந்தேத்தவல்லார்துயராயவெல்லாம் *
 துடைத்திட்டி அவரைத்தனக்காக்கவென்னத்
 தெளியா அரக்கர்கிறல்போயவிய

மிடைத்திட்டெழுந்தகுரங்கைப்படையா
 விலங்கல்புகப்பாய்ச்சிவிமம ௩ கடலை
 அடைத்திட்டவன்காண்மின் இன்று ஆய்ச்சியரால்
 அலைவெண்ணெயுண்டு ஆப்புண்டிருந்தவனே. (எ)

நெறித்திட்டமென்குழைநல்நேரிழையோடு
 உடனாயவில்லென்னவல்லேயதனை *
 இறுத்திட்டு அவனின் பம் அன்போடணைந்திட்டு
 இளங்கொற்றவனாய், துளங்காதமுந்நீர் *
 செறித்திட்டில்லங்கமலங்க ஆரக்கன்
 செழுநீள்முடிதோளொடுதொள் துணிய *
 அறுத்திட்டவன்காண்மின் இன்று ஆய்ச்சியரால்
 அலைவெண்ணெயுண்டு ஆப்புண்டிருந்தவனே. (அ)

சுரிந்திட்டசெங்கேழுளைப்பொங்கரிமாத்
 தொலைப்பிரியாதுசென்றெய்தி ௩ எய்தாது
 இரிந்திட்டிடங்கொண்டடங்காததன்வாய்
 இருகூறுசெய்தபெருமான், முனநாள் *
 வரிந்திட்டவில்லம்மரமேழுமெய்து
 மலைபோலுருவத்துஒரிராக்கதிழுக்கு *
 அரிந்திட்டவன்காண்மின் இன்று ஆய்ச்சியரால்
 அலைவெண்ணெயுண்டு ஆப்புண்டிருந்தவனே. (க)

நின்ற முகப்புச்சிநி தும்ரினையான்
 வயிற்றைநிறைபபாணுறிப்பால்தயிர்நெய் *
 அன்று ஆய்ச்சியர்வெண்ணெய்விழுங்கி உரலோடு
 ஆப்புண்டிருந்தபெருமானடிமேல் *
 நன்றாயதொல்சீர்வயல்மங்கையர்கோன்
 கலியனெலிசெய்தமிழ்மலைவல்லார் *
 என்னுளும்எய்தார்இடா இன்பமெய்தி
 இமையோர்க்குமப்பால்செலவெய்துவாரே. (க0)

அடிவரவு.—எங்காணும் குன்று உளைந்து தளாந்து நீண்டான் பழித்திட்ட
 படை நெறி சுரி நின்றார் மானம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௨௦௨ பெரியதிருமொழி—க௦ - ப. ௭ - தி. மானமுடைத்து.

௭ - ஆந் திருமொழி—மானமுடைத்து.

(கிருஷ்ணுவதாரத்தில் ஈடுபாடு-௪.)

[கண்ணன் செய்திமைக்குறித்து ஆய்ச்சியரும் யசோதையும்
முறையிதேல்.]

எழ்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிறந்தம். (கேதாரகௌளராகம் -
அடநாளம்)

ஐ மானமுடைத்து உங்களாயாகுலம்
அதனல்பிறர்பக்கள் தம்மை *
ஊனமுடையனசெய்யப்பெறாபென்று
இரப்பன் உரப்பகிலேன் *
நானுமுரைத்திலேன் நந்தன் பணித்திலன்
நங்கைகாள் ! நானென்செய்கேன ? *
தானும் ஓர்கன்னியும் கீழையகத்துத
தயிர்கடைகின்றனபோலும். (க)

காலையெழுந்துகடைந்த இம்மோர்விற்குப் போகின்றேன்
கண்டேபோனேன் *
மாலையறுங்குஞ்சுந்தன் மகனல்லால்
மற்றுவந்தாரும் இல்லை *
மேலையகத்துநங்காய் ! வந்துகாண்மின்கள்
வெண்ணெயேயன்று * இருந்த
பாலும்பதின் குடமகண்டிலேன்
பானியேன் என்செய்கேன ? என்செய்கேனோ ? (உ)

தெள்ளியவாய்ச்சிறியான் நங்கைகாள் !
உறிமேலைத்தடாநிறைந்த *
வெள்ளிமலையிருந்தாலொத்த வெண்ணெயை
வாரிவிழுங்கியிட்டு *
கள்வனுறங்குகின்றவனது காண்மின்கள்
கையெல்லாம் நெய், வயிறு
பிள்ளைபரமன்று * இவ்வேழலகம் கொள்ளும்
பேதையேன் என்செய்கேனோ ? (ங)

மைந்நமபுவேறகணல்லாள்

முன்னம்பெற்றவளைவண்ணநன் மாமேனி *

தன்னம்பிநம்பியும்இங்குவளர்ந்தது

அவன்இவைசெய்தறியான் *

பொய்நம்பிபுள்ளுவன்கள்வம்பொதியறை

போகின்றவாதவழந்திட்டு *

இந்நம்பிநம்பியாஆப்ச்சியர்க்குய்வில்லை

என்செய்கேன் ? என்செய்கேனோ ?

(ச)

தந்தைபுகுநதிலன்நான்இங்கிருந்திலேன

தோழிமார்ஆருமிலை *

சந்தமலர்க்குமுலாள்

தனியேவினையாடுமிடம்குறுகி *

பந்துபறித்துத்துகில்பற்றிக்கீறிப்

படிநன்படிசெய்யும் *

நந்தன்மதலைகுகிள்கென்கடவோம ? நங்காய் !

என்செய்கேன் ? என்செய்கேனோ ?

(ரு)

மண்மகள்கேள்வன்மலாமங்கைநாயகன்

நந்தன்பெற்றமதலை *

அண்ணல்இலைக்குமுலூநிநமசேரிகுகே

† அல்லித்தான்வந்தபின்னை *

கண்மலர்சோர்ந்துமுலைவநதுவிம்மிக

கமலச்செவ்வாய்வெளுப்ப *

என்மகள்வண்ணம்இருக்கின்றவாநங்காய் !

என்செய்கேன் ? என்செய்கேனோ ?

(சு)

ஆயிரங்கண்ணுடைஇந்திரனருக்கென்று

ஆயர்விழுவெடுப்ப *

பாசனநல்லன்பண்டிகளால்

புகப்பெய்தஅதனையெல்லாம் *

போயிருந்துஅங்கொருபூதவடிவுகொண்டு

உன்மகன்இன்றுநங்காய் ! *

மாயன்அதனையெல்லாம்முற்றவாரி

வளைத்துண்டிருந்தான்போலும்.

(எ)

தோய்த்ததயிருமநறுநெய்யும்பாலும்
 ஓரோர்குடம்துற்றிடுமென்று *
 ஆய்ச்சியர்ஈடியழைக்கவும்
 நான்இதற்கென்கிஇவனைநங்காய் ! *
 சோத்தம்பிரான் ! இவைசெய்யப்பெறாயென்று
 இரப்பன்உரப்பகில்லேன் *
 பேய்ச்சிமுலையுண்டபின்னை
 இப்பிள்ளையைப்பேசுவது அஞ்சுவனே. (அ)

சும்வலியுமுடைய
 இந்நம்பிபிறந்தளமுதிங்களில் *
 ஷடலர்கண்ணியினுனைவளர்த்தி
 யமுனைநீராடப்போனேன் *
 சேடன்திருமறுமார்பன்கிடந்து
 திருவடியால் * மலைபோல்
 ஓடும்கடத்தைதசகாடியபின்னை
 உரப்புவது அஞ்சுவனே. (க)

அஞ்சவன்சொல்லியழைத்திடநங்கைகள் !
 ஆயிரநாழிநெய்யை *
 பஞ்சியமெல்லடிப் + பிள்ளைகளுண்கின்று
 பாகநதான்வையார்களே *
 கஞ்சன்கடியன்கறவெட்டுநாளில்
 என்கைவலத்தாதுமில்லை *
 நெஞ்சத்திருப்பனசெய்துவைத்தாய்நம்பி !
 என்செய்கேன் ? என்செய்கேனோ ? (க௦)

‡ அங்குனம்தீமைகள்செய்வார்களோ ?
 நம்பி ! ஆயர்மடமககளை *
 பங்கயநீர்குடைந்தாடுகின்றார்கள்
 பின்னேசென்றொளித்திருந்து *
 அங்குஅவர்பூந்துகில்வாரிககொண்டிட்டு
 ஆரவேரிடையார்இரப்ப *
 மங்கைநல்லீர் ! வந்துகொண்மினென்று
 மரமேறியிருந்தாய்போலும், (க௧)

பெரியதிருமொழி—க0 - ப ௭ - தி மானமுடைத்து ௨0௫

அச்சத்தினைத்தனயில்லைஇப்பிள்ளைக்கு

ஆண்மையும்சேவகமும் *

உச்சியில்முத்திவளர்த்தெடுத்தேனுக்கு

உரைத்திலனதானினறுபோய் *

பச்சிலைப்பூங்கடம்பேறி

விசைகொண்டுபாய்நனுபுகு * ஆயிரவாய்

நச்சமுற்பொய்கையிலநாகத்தினேடு

பிணங்கூர்வநதாய்போலும்

(க௨)

தம்பரமல்லன ஆண்மைகளேத

தனியேநின்றதாமசெய்வரோ ? *

எம்பெருமான் ! உன்னைப்பெற்றவயிறுடையேன்

இனியானெனசெய்கேன ? *

அம்பரமேழமுஅதிருமிடிகுரல

அங்குநற்செங்கணுடை *

வம்பவிழ்கானததுமால்விடையோடு

பிணங்கூர்வநதாய்போலும்,

(க௩)

இன்னநடைமடவாய்ச்சிவயிறடித்தது அஞ்ச

அருவரைபோல *

மன்னுகருகுகளிறுருயிராவவனிய

டைநதனை, மாகடல்கூழ் *

கன்னிநன்மாமதிள்மங்கையாடாவலன

காமருசீர்க்கலிகன்றி *

இன்னிசைமலைகளீரேழுமவல்லவாக்கு

ஏதும்இடரில்லையே.

(க௪)

அடிவரவு:—மானம் காலை தெள்ளிய மை தந்தை மணமகள் ஆயிரம்
தோய்த்த ஈடும அஞ்சுவன் அகவனம் அச்சம் தம்பரம் அன்-
னம் காதிவ்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருமொழி—காதிற்கடிப்பு.

(கிருஷ்ணவதாரத்தில் ஈபோடு - ரு)

[ஆய்ச்சியொருத்தி கண்ணனோடு ஊதேல்.]

கலிவிருத்தம். (உசேனிராகம்-நபகதாளம்)

ஐஐ காதிலகடிப்பிட்டுக் கலிகமழுத்து *
தாதுநல்லதண்ணந்துழாய் கொடணிரது *
போதுமறுததுப் புறமேவரதுநின்றீர் *
ஏதுக்குஇதுவென் ? இதுவென் ? இதுவென்னோ ? (க)

துவரையுபிதது ஒருசெண்டுசிலுப்பி *
கவராகமுடித்துக் கலிக்கச்சக்கட்டி *
சுவராரகதவின்புறமே வரதுநின்றீர் *
இவரார் ? இதுவென் ? இதுவென் ? இதுவென்னோ ? (உ)

கருளககொடியொன்றுடையீர் ! தனிப்பாகீர் ! *
உருளச்சகடமது † உறககில்ரிமித்தீர் ! *
மருளககொடுபாடிவரது இல்லம்புகுநதீர் *
இருளத்துஇதுவென் ? இதுவென் ? இதுவென்னோ ? (ங)

நாமம்பலவுமுடை நாரணநம்பீ ! *
தாமத்துளபம் மிகநாறிடுகின்றீர் *
காமனெனப்பாடிவரது இல்லம்புகுநதீர் *
ஏமததுஇதுவென் ? இதுவென் ? இதுவென்னோ ? (ச)

சுற்றும்குழல்தாமசு சுரிகையணைத்து *
மற்றுமபல மாமணிபொன்கொடணிரது *
முற்றம்புகுநது முறுவல்செய்துநின்றீர் *
எற்றுகுஇதுவென் ? இதுவென் ? இதுவென்னோ ? (ரு)

ஆனாயருமஆவிரையும் அங்கொழிய *
கூனாயதோர் கொற்றவிலலொன்றுகையேநதி *
போனார்இருந்தாரையும் பாதத்துப்புதுதீர் *
ஏனோர்கள்முன்னென் ? இதுவென் ? இதுவென்னோ ? (சு)

மல்லேபொருத்திரள்தோள் மணவாளீர் ! *
அல்லேயறிந்தோம தும்மனத்தின்கருத்தை *
சொல்லாதொழியீர் சொன்னபோதினால்வாரீர் *
எல்லே ! இதுவென் ? இதுவென் ? இதுவென்னோ ? (ஊ)

† 'உறக்கி' என்றும் பாடம்.

புக்காடாவம் பிடித்தாட்டும்புனிதிரா? *

இக்காலங்கள் யாம்உமக்குவதொன்றுமல்லோம் *

தக்கார்பலர் தேவிமாசாலவுடையோ *

எக்கே! இதுவென்? இதுவென்? இதுவென்னே? (அ)

ஆடியசைந்து ஆய்மடலாரொடுநீபோய் *

கூடிக்குரவைபிணை கோமளப்பிள்ளாய்! *

தேடித்திருமாமகள் மண்மகள்நிற்ப *

ஏடி! இதுவென்? இதுவென்? இதுவென்னே? (ஆ)

இ அல்லிக்கமலக்கண்ணை அங்குலாய்ச்சி *

எல்லிப்பொழுதாடிய ஊடல்திறததை *

கல்லின்மலிதோள் கலியன்சொன்னமலை

சொல்லித்துதிப்பாரவா துக்கமில்லே (க0)

அடிவரவு:—காதில் துவர் கருளக்கொடி நாமம் சுற்றும் ஆனாயர் மல்லே
புக்கு ஆடி அல்லி புள்ளுரு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி—புள்ளுருவாகி.

(கிருஷ்ணாவதாரத்தில ஈடுபாடு - கூ.) (பழமொழி)

[தலைவியினுற்றமைக்குத் தாய் இரங்கித் தலைவனைவேண்டும் பாகரம்.]

எழுகிராசிரியவருத்தம். (செஞ்சுருட்டிராகம் - திரிபுடைதாளம்.)

இ புள்ளுருவாகிகள் எரிருள்வந்த

பூதனைமாள * இலங்கை

ஒள்ளொரிமண்டியுண்ணப்பணித்த

ஊக்கமதனைநினைந்தோ? *

கள்ளவிழ்கோதைகாதலும்

எங்கள் காரிகைமாதர்கருத்தம் *

பிள்ளை, உன்கையில்கண்ணையெயர்க்கப்

பேசுவதுஎதைபிரானே! (க)

மன்றில்மலிந்தகூத்துவந்தாடி

மால்விடையேழுமடர்த்து * ஆயர்

அன்றுநடுங்குஆனிரைகாத்த

ஆண்மைகொலோ? அறியேன்நான் *

நின்றபிரானே ! நீள்கடல்வண்ணை !
 நீ இவள் தன்னை நின்கோயில *
 முன்றிலெழுந்தருளுங்கையிலதேனை
 முன்னைகவளைகவர்ந்தாயே. (உ)

ஆர்மலியாழிசங்கொடுபற்றி
 ஆற்றலை ஆற்றல்மிகுத்து *
 கார்முகிலவண்ணை ! கஞ்சனை முன்னம்
 கடந்தநினைகடுத்திறலதானே ! *
 நேரிழைமாதைரித்திலத்தொத்ததை
 நெடுங்கடல்முதனையானே *
 ஆரெழிலவண்ணை ! அங்கையில வட்டரம்
 இவளெனக்கருதுகின்றாயே. (ந-)

மல்கியதோளுமாறு நுரியதளும்
 உடையவாதமக்கும் ஓரபாகம் *
 நல்கியநலமோ ! நரகனை ததொலைத்த
 கரதலத்தமைதியின்கருத்தோ ! *
 அல்லியங்கோனையணிநிறங்கொண்டு வந்து
 முன்னே நினறுபோகாய் *
 சொல்லியென ! நம்பி ! இவனே நீ
 உங்கள்தொண்டாடைநன்கென்றவாறே. (ச)

செருவழியாதமன்னாகள்மாளத்
 தோவலங்கொண்டு அவாசெல்லும் *
 அருவழிவானம அதாபடக்கண்ட
 ஆண்மைகொலோ ! அறியேன்நான் *
 திருமொழி எங்கள் தேமலாகுகோதை
 சீர்மையைநினைந்திலை அநதோ ! *
 பெருவழிநாவறகனியினுமளையள
 இவளெனப்பேசுகின்றாயே. (ரு)

அரக்கியராகம்புல்லெனவில்லால்
 அணிமதிளிலங்கையாகோனை *
 செருக்கழித்து அமர்ப்பணியமுன்னின்றசேவகமோ ?
 செய்ததினறு *

முருக்கிழ்வாய்ச்சிமுன்கைவெண்சங்கங்கொண்டு

முன்னேநின்றுபோகாய் *

ருக்கிலக்காகளறிமழுவோச்சல்

என்செய்வது ? எந்தைபிரானே !

(௬)

ஆழியந்திண்தேரரசர்வந்திறைஞ்ச

அலைகடலுலகம்முன்னாண்ட *

பாழியந்தோளோராயிரம்வீழப்

படைமழுப்பற்றியவலியோ ? *

மாழைமென்னோக்கிமணிநிறங்கொண்டுவந்து

முன்னேநின்றுபோகாய் *

கோழிவெண்முட்டைக்குளன்செய்வது ? எந்தாய் !

குறுந்தடிநெடுங்கடல்வண்ணா !

(௭)

பொருந்தலன்ஆகம்புள்ளுருவநதேற

வள்ளுகிரால்பிளந்து * அன்று

பெருந்தகைக்கிரங்கிவாழியைமுனிந்த

பெருமைகொலே ? செய்ததின்று *

பெருந்தடங்கண்ணிசரும்புறுகோதை

பெருமைமையினைந்திலைபிசில் *

கருங்கடல்வண்ணா ! கவுள்கொண்டரீராம்

இவளெனக்கருதுகின்றயே.

(௮)

நீரழல்வானாய்நெடுநிலம்நாலாய்

நின்றநின்றீமைமையினைந்தே ? *

சீர்கெழுதோதைஎன்னலதிலென்று

அன்னதோர்தேற்றன்மைதானோ ? *

பார்கெழுபல்வததாரமுதனைய

பாவையைப்பாவம்செய்தேனுக்கு *

ஆரழலோம்பும்அந்தணன்தோட்டமரக

நின்மனத்துவைத்தாயே

(௯)

வேட்டத்தைக்கருதாதடியிணைவணங்கி

மெய்ம்மைநின்றுஎம்பெருமானே *

வாள் திறல்தானைமங்கையர்தலைவன்

மானவேல்சலியன்வாபொலிகள் *

உக0 பெரியதிருமொழி—க0 - ப. க0 - தி. திருத்தாய்.

தோட்டல்பைந்தார்ச்சுடர்முடியாணைப்

பழமொழியால்பணிந்துரைத்த *

பாட்டி வைபாடப்பத்திமைபெருஞ்ச்

சித்தமும்திருவொடுமிசுமே.

(க0)

அடிவாவு:—புள் மன்றில் ஆர் மல்கிய செரு அரக்கியர் ஆழி பொருந்தவன்
நீர் வேட்டத்தை திருத்தாய்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே கரணம்.

க0 - ஆந் திருமொழி - திருத்தாய்.

நலைமகளைப்பிரிந்த நலைமகன் ஆற்றது கூறிய பாசுரம்.]

(வேண்டுகோள்.) (பாசுராகம் - ஆதிதாளம்.)

திருத்தாய் செம்போததோ! *

திருமாமகன்தன் கணவன் *

மருத்தார்தொல்புகழ் மாதவனை

திருத்தாய்செம்போத்தே! [வர *

கரையாய் காக்கைப்பிள்ளாய்! *

கருமாழகில்போல் நிறத்தன் *

உரையார்தொல்புகழுததமனை வர

கரையாய் காக்கைப்பிள்ளாய்! *

கூவாய்பூங்குயிலே! *

குளிர்மாரி தடுத்தகந்த * [வர *

மாவாய்கீண்ட மணிவண்ணனை

கூவாய் பூங்குயிலே! (ந)

கொட்டாய் பல்லிக்குட்டி! *

குடமாடி உலகனந்த *

மட்டார்பூக்குழல்மாதவனைவர *

கொட்டாய் பல்லிக்குட்டி! (ச)

சொல்லாய் பைங்குளியே! *

சுடராழி வலனுயர்த்த * [வர *

மல்லார்தோள் வடவேங்கடவனை

சொல்லாய் பைங்குளியே! (ரு)

கோழி கூவென்னுமால் *

தோழி! நான்என்செய்கேன்? *

ஆழிவண்ணர் வரும்பொழுதாயி

கோழி கூவென்னுமால். [ற்று *

காமற்கு என்கடவேன்? *

கருமாழகில்வண்ணற்கல்லால் *

பூமேலைக்களை கோத்துப்புருந்

காமற்கு என்கடவேன்? [தெய்ய *

இங்கே போதுங்கொலோ? *

இனவேல் நெடுங்கண்களிப்ப *

கொங்கார் சோலைக்குடந்தைக்கிடந்த

இங்கே போதுங்கொலோ? [மால் *

இன்றொன்றறியேன் *
 அன்னே! ஆழிபொடும் * [களை*
 பொன்னார்சாங்கமுடைப அடி
 இன்றொன்றறியேன். (க) தொண்டர்! பாடுமினே. (௨௦)

அடிவாவு:—திருத்தாய் கரையாய் கூவாய் கொட்டாய் சொல்லாய் கோழி
 காமற்கு இவகே இன்னா தொண்டா குன்றமொன்று.

சீருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே அரண்ம.

பதினோரம்பத்து.

க - ஆந் திருமொழி—குன்றமொன்று

[பிரிவாற்றுக தலைவி இரங்கிக்கூறும் பாசகம்.]

கலிவிருத்தம். (காண்டா நாகம் - ஆதிநாடம்.)

இன்னொன்றொன்றறியேன் * மாமழை
 அன்றுகாத்த அம்மான * அரக்கரை
 வென்றவில்லியார் வீரமேகொலோ? *
 தென்றலவரது தீவீசம்என்செய்கேன்? (ச)

காருமவார்பனிக் கடலுப, அன்னவன *
 தாரும்மார்வமும் கண்டதண்டமோ? *
 சோருமாழுகில் துளியிணைவெந்து *
 ஈரவாடைதான் ஈரும்என்னையே. (உ)

சங்கும்பாமையும் தளரும்மேணிமீம் *
 திங்கள்வெங்கதிர் சீறுமெனசெய்கேன்? *
 பொங்குவெண்டிரைப் புணரிவண்ணனார் *
 கொங்கலந்ததார் கூவுமென்னையே. (ங)

அங்கோராய்க்குலததுள் வளர்ந்துசென்று *
 அங்கோர் தாயுருவாகிவந்தவன் *
 கொங்கைநஞ்சுண்ட சோயின்மைகொலோ? *
 திங்கள்வெங்கதிர் சீறுகின்றதே. (ச)

அங்குலாராளரியாய் அவுணனை *
 பங்கமா இருகூறுசெய்தவன் *
 மங்குல்மாமதி வாங்கவேகொலோ? *
 பொங்குமுகடல் புலம்புகின்றதே. (ரு)

உக2 பேரியதிருமொழி—கக - ப. 2 - தி. குன்றமெடுத்து.

சென்றுவார்சிலைவனெத்து இலங்கையை *
 வென்றவிலியார் வீரமேகொலோ ? *
 முன்றில்பெண்ணைமேல் முளரிக்கூட்டகத்து *
 அன்றிலிஞ்சூல அடரும்என்னையே. (கா)

பூவைவண்ணனார் புள்ளின்மேல்வர *
 மேலிநின் றுநான் கண்டதண்டமோ ? *
 வீவிலைக்கணை வில்லி அமுபுகொத்து *
 ஆவியே இலக்காகையவதே ! (எ)

மால்இனநதுழாய் வருமென்றெஞ்சகம் *
 மாலின் அந்துழாய் வநதுஎன்னுள்புக *
 கோலவாடையும் கொண்டுவந்தது * ஓர்
 ஆலிவந்ததால் அரிதுகாவலே (அ)

கெண்டையொண்கணும் துயிலும் * என்னிறம
 பண்டுபண்டுபோலொங்கும் * மிககசீர்த
 தொண்டரிட்ட பூநதுளவினவாசமே *
 வண்டுகொண்டுவநது ஊதுமாகிலே. (கா)

அன்றுபாரதத்து ஐவர்தாதனாய் *
 சென்றமாயனைச் செங்கண்மாலினை *
 மன்றிலாற்புகழ் மங்கைவாட்கலி
 கன்றி * சொல்வல்லார்க்கு அல்லலில்லையே. (க0)

அடிவரவு:—குன்றம் காரும் சககு ஆங்கோராய் அங்கோராளரி சென்று
 பூவை மால கெண்டை அன்று குன்றமெடுத்து.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளோ சரணம்.

உ - ஆந் திருமொழி—குன்றமெடுத்து.

[தலைவி பிரிவாற்றது வருந்திக்கூறும் பாசரம்.]
 (கலிநிலைத்துறை. கொளிபந்துராகம் - ஆதிதாளம்.)

குன்றமெடுத்துமழைதடுத்து இளையாரொடும *
 மன்றில்குரவைபிணைந்தமால் என்னமால்செய்தான் *
 முன்றில்தனிரின்றபெண்ணைமேல் கிடந்தீர்கின்ற *
 அன்றிலின்கூட்டைப் பிரிக்ககற்பவர் ஆர்கொலோ ? (க)

பூங்குருந்தொசித்து ஆணையாய்ந்து அரிமாச்செகுத்து *
ஆங்குவேழத்தின் கொம்புகொண்டு * வன்பெய்முலை
வாங்கியுண்ட அவ்வாயனநிற்க இவ்வாயன்வாய் *
ஏங்குவேய்க்குழல் என்னோடும் இளமையே. (௨)

மல்லொடுகுஞ்சனும் துஞ்சவென்றமணிவண்ணன் *
அல்லிமலர்த்தண்டாழாய் நினைந்திருந்தேனேயே *
எல்லியில்மாருதம் வருதமும், அதுவன்றியும் *
கொல்லைவல்லேற்றின்மணியும் கோயின்மைசெய்யுமே. (௩)

பொருந்துமாமரம ஏழும்எய்தபுனிதனார் *
திருநதுசேவடி என்மனத்துநினைதொறும் *
சுருந்தண்மாதல கங்குலாக்கும், அதுவன்றியும் *
வருந்தவாடைவரும் இதற்குஇனிஎன்செய்க்கென ? (௪)

அன்னைமுனிவதும் அன்றிலினகுரலாவதும் *
மன்னுமறிகடலார்ப்பதும் வளைசோர்வதும் *
பொன்னங்கலையல்குல் அன்னமென்னடைபூங்குழல் *
பின்னைமனாளர் திறத்தமாயினபின்னையே (௫)

ஆழியும்சங்குமுடைய நங்குளடிகள் தாம் *
பாழிமையானகனவில் நம்மைப்பகர்வித்தாம் *
தோழியும்நாணுர்ஒழிய வையம்துயின்றது *
தோழியும்கூகன் றதில்லைக கூரிருளாயிறே ! (௬)

காமன்தனக்குமுறையல்லேன் கடல்வண்ணனார் *
மாமணவாளர் எனக்குத்தானும்மகன்சொல்லில் *
யாமகன்தோறுளரிவீசும் என்னிளங்கொள்கைகள் *
மாமணிவண்ணர் திறத்தவாய்வளங்கின்றவே. (௭)

மஞ்சறுமாலிருஞ்சோலை நின்றமனாளனார் *
நெஞ்சம்நிறைகொண்டுபோயினார் நினைகின்றிலர் *
வெஞ்சுடர்போய்விடியாமல எவ்விடம்புக்கதோ ! *
நஞ்சுஉடலம்துயின்றால் நமக்குஇனிநல்லதே. (௮)

காமன்கணைக்குஒரிலக்கமாய் நலத்தின்மிகு *
பூமருகோல நம்பெண்மைசிந்தித்திராதுபோய் *
தூமலர்நீர்கொடு தோழி ! நாம்தொழுதேத்தினால் *
கார்முகில்வண்ணரைக் கண்களால்காணலாங்கொலோ ? (௯)

ஐ வென்றினிடையுடன் ஏழுடர்த்த அடிகளை *
மன்றில்மலிபுகழ் மங்கைமன்கலிகனற்சொல் *
ஒன்றுநின்றஒன்பதும் உரைப்பவர்தங்கன்மேல் *
என்றும்நில்லாவினை ஒன்றும்சொல்லில்உலகிலே. (ஈ0)

அடிவரவு:—குன்றம் பூ மல்லொடு பொருந்து அன்னை ஆழி காமன் தனக்கு
மஞ்சறு காமன்களைக்கு வென்றி மன்னிலங்கு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஈ - ஆந் திருமொழி—† மன்னிலங்கு

[நிலைவி இரங்கக்கூறிய பாசரம், அறந்தோடுநிறல்]

தரவுகொச்சகக்கூலிப்பா. (நீராகம் - நபகதாளம்.)

ஐ மன்னிலங்குபாரதததுத தேருநது * மாவலியைப்
பொன்னிலங்குதிண்விலங்கில்லைதது, பொருகடலகும் *
தென்னிலங்கையீட்டித்த தேவாகுஇதுகானீர் *
என்னிலங்குசங்கோடு எழில்தோற்றிருநதேனே. (க)

இருநதான்என்னுள்ளத்து இறைவன் * கறைசேர்
பருந்தாட்களிற்றுக்கு அருள்செயத * செங்கண்
பெருந்தோளநெடுமலைபேர்பாடியாட *
வருந்தாதுஎன்கொங்கை ஒளிமன்னும்அனனே ! (உ)

அன்னே ! இவரை அறிவன் * மறைநானகும்
முன்னேயுரைத்த முனிவரிவாவது *
பொன்னேய்வளைகவர்ந்துபோகார் மனப்புகுநது *
என்னே? இவரெண்ணும்எண்ணம் அறியோமே (ஈ)

அறியோமேயென்று உரைக்கலாமே? எமக்கு *
வெறியார்பொழில்சூழ் வியனகுடந்தைமேவி *
சிறியான்ஒப்பிள்ளையாய் மெள்ளநடந்திட்டு: *
உறியார்நறுவெண்ணெய் உண்டுகந்தார்தம்மையே. (ச)

தம்மையேநாளும் வணங்கித்தொழுவார்க்கு *
தம்மையேயொக்க அருள்செய்வராதலால் *
தம்மையேநாளும் வணங்கித்தொழுதினெஞ்சி *
தம்மையேபற்றி மனத்துஎன்றும்வைத்தோமே. (ரு)

† இத்திருமொழி அந்தாதிதொடைகொண்டு வந்தது.

வைத்தார் அடிபார் மனத்தினில்வைத்து * இன்பம்
உற்றார் ஒளிவிசும்பில் ஓரடிவைத்து * ஓரடிகுமம்
எய்த்தாதுமண்ணென்று இமையோர் † தொழுதிதைஞ்சி *
கைத்தாமரைகுவிக்கும கண்ணன் என்கண்ணனையே. (சு)

கண்ணன் மனததுள்ளுநிறகவும * ரைவராகள்
என்னோகழன்றி? இவைஎன்னமாயங்கள்? *
பெண்ணோனும் பெண்மையோம்திற்க * அவன்மேய
அண்ணல்மலையும் அரங்கமும்பாடோமே. (எ)

பாடோமே? எந்தைபெருமானை * பாடிநின்று
ஆடோமே? ஆயிரம்பேராளை * பேர்நினைந்து
சூடோமே? சூடுநதுழாயலங்கல்சூடி * நாம்
கூடோமே? கூடக்குறிப்பாகில் நன்னெஞ்சே! (அ)

நன்னெஞ்சே! நம்பெருமான் நானும்இனிதமரும் *
அன்னம்சேர்கானல் அணியாலிகைதொழுது *
முன்னம்சேர்வல்லினைகள் போக முகில்வண்ணன் *
பொன்னஞ்சேர்ச்சேவடிமேல் போதணியப்பெற்றோமே. (க)

பெற்றாரார் ஆயிரம்பேராளை * பேர்பாடப்
பெற்றான் கலியனொலிசெய்தமிழ்மாலை *
கற்றார்ஓ! முற்றலகாள்வர் இவைகேட்க
லுற்றாருக்கு * உறுதுயரில்லை உலகததே (க0)

அடிவரவு—மன்னிலங்கு இருந்தான் அன்னே அநியோம் தம்மை வைத்-
தார் கண்ணன் பாடோமே நன்னெஞ்சே பெற்றாரார் நிலை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே காணம்.

ச - ஆந் திருமொழி—நிலையிடம்.

[அவதாரங்களின் மகிமை]

எண்சீராசிரியவிருத்தம் (அடானாராகம் - திரிபுடைதாளம்.)

நிலையிடமெங்குமின்றி, நெடுவெள்ளம்உட்பார்

வளநாடுமூட, இமையோர் *

தலையிடமற்றெமக்குலர்சரணில்லையென்ன

அரணுவனென்னும்அருளால் *

† 'தொழுதேத்தி என்றும் பாடம்.

அலைகடல்நீர்குழம்ப அகடாடவோடி
 அகல்வாணரிஞ்சு * முதுகில்
 மலைகளேமீதுகொண்டுவருமீனமலை
 மறவாது இறைஞ்சுஎன்மனனே !

(க)

செருமிசுவா ளெயிற்ற அரவொன்றுசுற்றித்
 திசைமண்ணும்விண்ணும்உடனே *
 வெருவரவெள்ளை வெள்ளம்முழுதும்குழம்ப
 இலையோர்கள்நின்ற கதைய *
 பருவரையொன்றுநின்ற முதுகில்பரந்து
 சுழலக்கிடந்து அழிவும் *
 அருவரையன்னதன்மையடலா மையான
 திருமால்நமக்குஞரனே.

(உ)

திதறுதிங்கள் பொங்குசுடரும்பரும்பர்
 உலகேழினோடும்உடனே *
 மாதிரமண்சுமந்தவடகுன்றும் நின்ற
 மலையாறுமெழுகடலும் *
 பாதமர்சூழ்குளம்பினகமண்டலத்தின்
 ஒருபாலொடுங்க, வளர்ச்சோ *
 ஆதிமுன் எனமாகி அரணையுமாததி
 யது நமமையாளுநரேச

(ங)

தலையவிழ்கோதைதமால்இருபால்தயங்க
 எரிகான்றிரண்டுதறுகண் *
 அளவெழுவெமமைமிக்க அரிபாகி
 அன்றுபரியோன்சினங்களவிழ *
 வளையுகிராளிமொய்ம்பின்மறவோனதாகம்
 மதியாதுசென்றுஒருகிரால் *
 பிளவெழவிட்டகுட்டமது, வைவமுடு
 பெருநீரின் மும்மைபெரிதே.

(ச)

வெத்தறல்வாணன்வேள்வியிடமெய்தி
 அங்குலர் குறளாகமொய்ம்மையுணர *
 செந்தொழில்வேதநாவின் முனியாகி
 வைபும் அடிமுன்றிரந்துபெறினும் *

மந்தரமீதுபோகிமதிநின்றிறைஞ்ச
மலரோன்வணங்க, வளர்ச்சேர் *
அந்தரமேழிநூடுசெலவுய்த்தபாத
மது நம்மையாளுமரசே.

(ரு)

இருநிலமன்னர்தம்மைஇருநாலுமெட்டும்
ஒருநாலுமொன்றும்தடனே *
செருதுதலூடுபோகிஅவராலிமங்க
மழுவாளில்வன்றதிறலோன் *
பெருநிலமங்கைமன்னர்மலர்மங்கைநாதர்
புலமங்கைகேள்வர்புகழ்ச்சேர் *
பெருநிலமுண்டுமிழ்ந்தபெருவாயராசி
அவர்நம்மைஆள்வர்பெரிதே.

(சு)

இலைமலிபள்ளியெய்திஇதுமாயமென்ன
இனமாயமான்பின், எழில்சேர் *
அலைமலிவேற்குணை அகல்விப்பதற்கு
ஒருவாயமாணையமையா *
கொலைமலியெய்துவித்தகொடியோனிலங்கை
பொடியாக, வென்றியமருள் *
சிலைமலிசெஞ்சாங்குள்செலவுய்த்த நங்கள்
திருமாலநமக்குஒரரணே

(எ)

முன்னுலகங்களேமும்இருள்மண்டியுண்ண
முதலோடுவீடுமறியாது *
என்னிது? வந்ததென்ன இமையோர்திசைப்ப
எழிலவேதமின் நிமறைய *
† பின்னும்வானவர்க்கும்முனிவர்க்கும்நல்கி
இருள்தீர்ந்துஇவ்வையம்மகிழ *
அன்னமதாயிருந்து அங்கறநூலுரைத்த
அதுநம்மையாளுமரசே.

(அ)

துணைநிலைற்றெமக்கொருளதென்றிராது
தொழுமின்கள்தொண்டர்! தொலைய *
உணமுலைமுன்சொடுத்தஉரவோளதாவி
உகவுண்டுவெண்ணெய்மருவி *

† 'பின்னையும்' என்று பாடபேதம்.

பணைமுலையாயர்மாதர் உரலோடுகட்ட

அதனோடுமோடி; அடல்சேர் *

இணைமருதிற்றுவிழகடைசுற்றதெற்றல்

வினைபற்றறுக்கும்விதியே.

(க)

கொலைகெழுசெம்முகத்தகளிறொன்றுகொன்று

கொடியோனிலங்கைபொடியா *

சிலைகெழுசெஞ்சரங்கன செலவுய்த்த நங்கள்

திருமாலை, வேலைபுடைசூழ் *

கலிகெழுமாடவீதிவயல்மங்கைமன்னு

கலிகன் றிசொன்னபனுவல் *

ஒலிகெழுபாடலபாடியுழல்கின்றதொண்டரவர்

ஆள்வர் உம்பருலகே.

(க௦)

அடிவரவு:—நிலை செரு மிகு தீதறு தனை வெந்திறல் இருநிலம் இலைமலி
முன் துணை கொலை மான்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி—மானமரும்.

[இரண்டுதோழியர் எம்பெருமானது ஸௌலப்பயந்தையும் பரதீவந்தை
யுட் எதிரோதிராகக் கூறுதல்.]

தரவுகொச்சுக்கலிப்பா. (கண்டாராகம் - ஆதிதாளம்.)

மானமருமெனனோககி வைதேவியின் துணையா *

கானமருமகல்லதாபோயச சாடுறைநதான்கானேடி ! *

கானமரும்கலலதாபோய்க காடுறைநதபொன்னடிக்ககள் *

வானவர்தம சென்னிலமாகண்டாயசாமுலே !

(க)

தந்தைதனை சமுலத தோன்றிப்போய் * ஆய்ப்பாடி

நந்தன் குலமதலையாய் வளநதான்கானேடி ! *

நந்தன் குலமதலையாய்வளநதான் நான்முகநகுத

தந்தைகாண் * எந்தைபெருமான் காண் சாமுலே !

(உ)

ஆழ்கடல்குழுவையகத்தார் ஏசப்போய் * ஆய்ப்பாடித்

தாழ்குழலார்வைத்த தயிருண்டான்கானேடி ! *

தாழ்குழலார்வைத்த தயிருண்டபொன்வயிறு * இவ்

வேழுலகுமுண்டும் இடமுடைத்தால்காமுலே !

(ங)

அறியாதார்க்கு ஆனாயனாகிப்போய் * ஆய்ப்பாடி
உறியார்நறுவெண்ணெய் உண்டுகந்தான்கானோட ! *
உறியார்நறுவெண்ணெய் உண்டுகந்தபொன்வயிற்றுக்கு *
எறிரீருலகனைத்தும் எய்தாதாற்சாழலே ! (ச)

வண்ணககருங்குழல் ஆய்ச்சியால்மொத்துண்டு *
கண்ணிக்குறுங்கயிறுறல கட்டுண்டான்கானோட ! *
கண்ணிககுறுங்கயிறுறல கட்டுண்டானாகிலும் *
எண்ணற்கரியன் இமையோராக்கும்சாழலே ! (ரு)

கன்றப்பறைகறங்கக கண்டவாதம்கண்களிப்ப *
மன்றில்மரக்கால்கூத்து ஆடினான்கானோட ! *
மன்றில்மரக்கால்கூத்து ஆடினாகிலும் *
என்றும் அரியன் இமையோராக்கும்சாழலே ! (சு)

கோதைவேல்லுவாகைய மண்ணகலம்கூறிடுவான் *
தூதனாய், மன்னவனால சொல்லுண்டான்கானோட ! *
தூதனாய், மன்னவனால சொல்லுண்டானாகிலும் *
ஒதநீவையகம் முன்னுண்டுஉமிழ்ந்தான்காழலே ! (எ)

பார்மன்னாமங்கப படைதொட்டுவெஞ்சமநது *
தேர்மன்னர்க்காய் அன்றுதேருந்தான்கானோட ! *
தேர்மன்னர்க்காய் அன்றுதேருந்தானாகிலும் *
தார்மன்னர்தங்கள் தலைமேலான்காழலே ! (அ)

கண்டார்இரங்கக் கழியக்குறளுருவாய் *
வண்தாரான்வேள்வியில் மண்ணிரந்தான்கானோட ! *
வண்தாரான்வேள்வியில் மண்ணிரந்தானாகிலும் *
விண்டேமுலகுக்கும் மிககாண்காண்காழலே ! (க)

கள்ளததால்மாவலியை மூவடிமண்கொண்டளந்தான் *
வெள்ளத்தான்வேங்கடத்தான என்பரால்கானோட ! *
வெள்ளத்தான் வேங்கடத்தானேலும் * கலிகன்றி
உள்ளத்தினுள்ளே உளனகண்டாய்சாழலே ! (க௦)

அடிவரவு:—மானமரும் தந்தை ஆழ்கடல் அறியாதார்க்கு வண்ணம் கன்ற
கோதை பாாமன்னர் கண்டார் கள்ளததால் மைந்நின்ற,

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி—மைந்நின்ற.

[ப்ரளயாபத்தில் பாதுகாத்த எம்பெருமானையே ஆஸ்ரயிக்கும்படி
உலகத்தாரீக்த உபதேசித்தல்]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (நீலாம்புரிராகம் - அடதாளம்.)

மைந்நின்றகருங்கடல்வாயுலகின்றி

வானவரும்பாழுமெல்லாம் *

நெய்ந்நின் றசக்கரத்தின் திருவயிற்றில்

நெடுங்காலமகிடநததுலூர் *

எந்நன்றிசெய்தாரா

ஏதிலோர்தெய்வதைஏததுகின்றிர் ? *

செய்நநன்றிசூன்றேன்மின்

தொண்டர்காள் ! அண்டனையேஏததீகளே ,

(க)

நில்லாதபெருவெள்ளம்

நெடுவிசும்பின்மீதோடிநிமிர்ந்தகாலம் *

மல்லாண்டதடககையால

பகிரண்டமகப்படுத்தகாலத்து * அன்று

எல்லாரும்அறியாரோ ?

எம்பெருமானுண்டுமிழ்ந்தஎச்சிலதேவர் *

அல்லாதாராமுளரோ ?

அவனருளேஉலகாவதுஅறியீர்களே ?

(உ)

நெற்றிமேலகண்ணுனும் நிறைமொழிவாய்நான்முகனும்

நீண்டநால்வாய் *

ஒற்றைறக்கைவெண்பகட்டினொருவனையும்

உள்ளிட்டஅமரரோடும் *

வெற்றிப்போர்க்கடலரையனவிழுங்காமல

தான்விழுங்கியயக்கொண்ட *

கொற்றப்போராழியான் குணம்பரவாசசிறுதொண்டர்

கொடியவாரே !

(ங)

பனிப்பரவைதிறைததும்பு.

பாரெல்லாம்நெடுங்கடலையானகாலம் *

இனிக்களைகணிவர்க்கில்லையென்று

உலகமெழிநையும்ஊழில்வாங்கி *

முனித்தலைவன, முழங்கொளிகோதிருவயிற்றில்வைத்து
உம்மையுய்யக்கொண்ட *
கனிக்களவத்திருவுருவதொருவணையே
கழல்தொழுமா கல்லீர்களே. (சு)

பாராரும்காணுமே
பரவைமாரெடுங்கடலேயானகாலம் *
ஆரானுமஅவனுடையதிருவயிற்றில்
நெடுங்காலம்கிடந்தது * உள்ளத
தோராதவுணர்விலீர் * உணருதிரேல்,
உலகளந்தஉமபாகோமான *
பேராளனபேரான
பேர்களாயிரங்களுமேபேசீர்களே. (ரு)

பேயிருக்கும்நெடுவெள்ளம்
பெருவிசும்பின்மீதோடிப்பெருகாலம் *
தாயிருக்கும்வண்ணமே
உம்மைததன்வயிற்றிருத்திய்யக்கொண்டான் *
பேயிருக்க, மற்றிங்கோர்புதுததெய்வம்
கொண்டாடும்தொண்டா ! * பெற்ற
தாயிருக்கமனைவெநநீராட்டுதிரோ?
மாட்டாததகவற்றீரே. (கூ)

மண்ணுமவிண்ணும
வானவரும்தானவருமற்றுமெல்லாம் *
உண்ணாதபெருவெள்ளம்
உண்ணாமல்தான்விழுங்கிய்யக்கொண்ட *
கண்ணாளன்கண்ணாமங்கைநகராளன்
கழல்கூடி * அவனைஉள்ளத்து
எண்ணாதமானிடத்தை
எண்ணாதபோதெல்லாம்இனியவாரே. (எ)

மறம்கிளர்ந்துகருங்கடல்நீர்
உரந்துரந்துபார்த்தேறிஅண்டத்தப்பால் *
புறம்கிளர்ந்தகாலத்துப்
பொன்னுலகமேழினையும்ஊழில்வாங்கி *

அறம்கிளர்ந்ததிருவயிற்றின்

அகம்படியில்லைவத்து உமமைஉய்யக்கொண்ட *
 நிறம்கிளர்ந்தகருஞ்சோதிநெடுத்தகையை
 நிணயாதார்நீசர்தாமே. (அ)

அண்டத்தினமுகடமுநத

அலைமுந்நீரத்திரைததும்பஆ' ஆ' வென்று *
 தொண்டாக்கும்அமராக்கும்
 முனிவர்க்குமதானருளி * உலகமீழும
 உண்டொத்ததிருவயிற்றின்
 அகம்படியில்லைவத்து உமமைஉய்யக்கொண்ட *
 கொண்டற்கைமணிவண்ணை
 தண்குடநதைநகாபாடியாடாகளே (க)

தேவரையும்அகரரையும்

திசைசனையுமகடலகளையுமமற்றுமமுறறும *
 யாவரையும்ஒழியாமே
 எம்பெருமானுண்டுமிழந்ததறிந்துசொன்ன *
 காவளரும்பொழிலங்கைக
 கலிகன்றிரொலிமலைத்துவல்லா: *
 பூவளரும்திருமகளாலநுள்பெற்றுப்
 பொன்னுலகிற்பொலிவந்தாமே. (க௦)

அடிவரவு —மைநில்லாதகெற்றிபனிபாராரும்பேய்மண்மறம்அண்டத-
 தின் தேவரைநீள்காகம்

திருமங்கையர்ழ்வார் திருவடிகளே சுரணம்.

எ-ஆந் திருமொழி—நீள்நாகம்.

['எம்பெருமான்நிறத்தீல் உதவாத அவயவங்கள் பயனற்றன' எல்லல்.]
 தரவுகொச்சுக்கலிப்பா (வராளி ராகம் - நபகதாளம்.)

நீளநாகம்சுற்றி நெடுவரைநட்டு * ஆழ்கடலைப்

பேணன்கடைந்து அமுதம்கொண்டுஉகந்தபெம்மாணை *
 பூனாமார்வனைப் புள்ளருமபொன்மலையை
 காணுதார்கண்என்றும் கண்ணல்லகண்டாமே. (க)

நீள்வான்குறஞ்ருவாய் நின்றிரநது மாவலிமண் *
தாளால் அளவிட்ட தக்கணைக்குமிசகாணை *
தோளாதமாமணியைத் தொண்டாககினியாணை *
கேளாசசெவிகள் செவியலலகேட்டாமே. (உ)

தூயாணைத் தூயமறையாணை * தென்னாவி
மேயாணை மேவாளுயிருண்டு அமுதுண்ட
வாயாணை * மாலைவணங்கி அவன்பெருமை
பேசாதார் * பேச்சு என்றும் பேச்சல்லகேட்டாமே. (ங)

கூடாஇரணியனைக் கூருகிரால்மார்விடநத *
ஓடா ஆடலரியை உம்பரார்தோமாணை *
தோடார்நறுந்துழாய் மார்வனை, ஆர்வத்தால் *
பாடாதார்பாட்டுஎன்றும் பாட்டல்லகேட்டாமே. (ச)

மையார்கடலும் மணிவரையுமமாழுகிலும் *
கொய்யார்குலையும காயாவும்போனறு இருண்ட
மெய்யாணை * மெய்யமலையாணைச் சங்கேநதும்
கையாணை * கைதொழாக் கையல்லகண்டாமே (ரு)

களளாதுழாயும் கணவலரும்கூவினையும் *
முள்ளாமுளரியும் ஆம்பலும்முன்கண்டகால் *
புள்ளாய்ஒரேனமாய்ப் புககிடநதரன்பொன்னடி கடுகென்று *
உள்ளாதாருள்ளததை உள்ளமாககொள்ளோமே (சு)

கணையார்கடலும் கருவினையும்காயாவும்
அணையாணை * அன்பினால் ஆர்வத்தால் * என்றும்
கணையாமலரிட்டுத் தொண்டராய்நின்று
நிலையாதார் * நெஞ்சுஎன்றும் நெஞ்சுலலகண்டாமே. (ஏ)

வெறியார்கருங்கூநதல ஆய்ச்சியர்வைத்த *
உறியார்நறுவெண்ணெய் தானுகந்து உண்ட
சிறியாணை * செங்கனையாணைச் சிறத்தது
அறியாதார * என்றும் அறியாதார்கண்டாமே. (அ)

தேனெடுவண்டாலும் திருமாலிருஞ்சோலை *
தானிடமாக்கொண்டான் தடமலர்க்கண்ணிக்காய் *
ஆன்விடையேழன்றாதத்தாற்கு ஆளாரால்லாதார் *
மானிடவரல்லரென்று என்மனத்தேவைத்தேனே. (ஊ)

மெய்நின்ற பாவம் அகல * திருமலைக்
கைநின்ற ஆழியான் குழும் கழல் குடி *
கைநின்ற வேற்கைக் கலியனொலிமலை *
ஐயொன்றுமைந்தும் இவைபாடியாடுமினே. (க௦)

அடிவரவு.—நீநாகம் நீள்வான் தூயான் கூடா மையார் கள்ளார் கனை
வெறி தேனொடு மெய் மாற்றம்

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௮ - ஆந் திருமொழி—மாற்றமுள

['தேஹஸம்பந்தத்தை அறுத்துத் தந்தருளவேண்டும்' என்று
ஆழ்வார் எம்பெருமானைப் பிரார்த்தித்தல்.]

கலிவருத்தம். (மாஹ்சீராகம் - அடநாளம்.)

மொற்றமுள ஆகிலும் செல்லுவன் * மக்கள்
தோற்றக்குழி தோற்றுவிப்பாய்கொல ? என்று இன்னம் *
ஆற்றங்கரைவாழ்மரம்போல அஞ்சுகின்றேன *
நாற்றச்சுவை ஊறுலுவிபாகியநம்பி ! (க)

சீற்றமுள ஆகிலும் செப்புவன் * மக்கள்
தோற்றக்குழி தோற்றுவிப்பாய்கொலென்றஞ்சி *
காற்றத்திடைப்பட்ட கலவர்மனம்போல் *
ஆற்றத்துளங்காநிற்பன் ஆழிவலவா ! (உ)

தூங்கார்பிறவிக்கள் இன்னம்புகப்பெய்து *
வாங்காயென்று சிந்தித்து நான் அதற்கு அஞ்சி *
பாம்போடு ஒரு கூரையிலே பயின்றாற்போல் *
தாங்காது உள்ளம் தள்ளும் எந்தாமரைக்கண்ணா ! (ங)

உருவார்பிறவிகள் இன்னம்புகப்பெய்து *
திரிவாயென்று சிந்தித்தி என்றதற்கஞ்சி *
இருபாடெரிகொள்ளியினுள் எறும்பேபோல் *
உருகாநிற்கும் என்னுள்ளம் ஊழிமுதல்வா ! (ச)

கொள்ளக்குறையாத இடம்பைக்குழியில் *
தள்ளிப்புகப்பெய்திகொல் ? என்று அதற்கு அஞ்சி *
வெள்ளத்திடைப்பட்ட நரியினம்போலே *
உள்ளம் துளங்காநிற்பன் ஊழிமுதல்வா ! (ரு)

படைநின்ற பைந்தாமரையோடு * அணிநிலம்

படைநின்ற அலரும் வயலாலிமணாளா ! *

இனையனெறிந்தமரமே ஒத்திராமே *

அடைய அருளாய் எனக்கு உன்தனருளே.

(க)

ஐ வேம்பின்புழு வேம்பன் நியுண்ணுது * அடியேன்

ரான்பின்னும் உன்சேவடியன்றிரயவேன் *

தெம்பலிளந்திங்கள் சிறைவிடுத்து * ஐவாய்ப்

பாம்பினைப் பள்ளிகொண்டாய்பரஞ்சோதி !

(௭)

ஐ அணியார்பொழில்குழ் அரங்கநகரப்பா ! *

துணியேன் இனி நின்னருளல்லது எனக்கு *

மணியே ! மணிமாணிக்கமே ! மதுசூதா ! *

பணியாப்தனக்கு உய்யும்வகை பரஞ்சோதி !

(அ)

ஐ நந்தாநகத்து அழுந்தாவகை * நாளும்

எந்தாய் ! தொண்டரானவர்க்கு இன்னருள்செய்வாய் ! *

சந்தோகா ! தலைவனே ! தாமரைக்கண்ணை ! *

அந்தோ ! அடியேற்கு அருளாய் உன்னருளே.

(க)

ஐ குன்றமெடுத்து ஆநிரைகாத்வன்தன்னை *

† மன்றில்புகழ் மங்கைமன்கலிகன்றிசொல் *

ஒன்றுநின்ற ஒன்பதும் வல்லவர்தம்மேல் *

என்றும்வினையாயின சாரகில்லாவே

(ச௦)

அடிவரவு—மாற்றம் சேற்றம் துணுகார் உருவார் கொள்ள படை வேம்பின்
அணியார் நந்தா குன்றம் நிதியினை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி ஸம்பூர்ணம்.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருக்குறுந்தாண்டகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (தோடிராகம்-நபகநாளம்.)

நிதியினைப்பவளத்தானை நெறிமையால்நினையவல்லார் *
கதியினைக்கஞ்சன்மாளக் கண்டுமுன் அண்டமாளுந் *
மதியினைமலைவாழ்த்தி வணங்கிஎன்மனத்துவந்த *
விதியினைக்கண்டுகொண்ட தொண்டனைன்விடுகிலேனே. (க)

காற்றினைப்புனலைத்தீயைக் கடிமதிலிலங்ககசெற்ற
ஏற்றினை * இமயம்மேய எழில்மணித்திரனை * இன்ப
வாற்றினை அமுதந்தனை அவுணாருயிரையுண்ட
கூற்றினை * குணங்கொண்டு உள்ளம்! கூறுநீகூறுமாறே. (உ)

பாயிரும்பரவைதன்னுள் பருவரைதிரிதது * வானோர்க்
காயிருந்து அமுதம்கொண்ட அப்பனைஎம்பிரானே *
வேயிருஞ்சோலைசூழ்ந்தது விரிகதிரிரியறின்ற *
மாயிருஞ்சோலைமேய மைந்தனைவணங்கினேனே. (ங)

கேட்கயானுற்றதுண்டு கேழலாய்உலகங்கொண்ட *
பூக்கெழுவண்ணனாரைப் போதரகனவில்கண்டு *
வாக்கினுல்கருமந்தன்னால் மனத்தினுல்கிரததைதன்னால் *
வேட்கைமீதூரவாகி விழுங்கினேற்குஇனியவாறே. (ச)

இரும்பனன்றுண்டரீர்போல் எம்பெருமானுக்கு * என்தன்
அரும்பெறலன்புபுக்கிட்டு அடிமைபூண்டுயரதுபோனேன் *
வரும்புயல்வண்ணனாரை மருவிஎன்மனத்துவைத்து *
கரும்பினின்சாறுபோலப் பருகினேற்குஇனியவாறே. (ரு)

மூவரில்முதல்வனாப ஒருவனை, உலகம்கொண்ட *
கோவினைக்குடந்தைமேய குருமணித்திரனை * இன்பப்
பாவினைப்பச்சைத்தேனைப் பைம்பொன்னை அமர்சென்னிப்
பூவினை * புகழும்தொண்டர் என்சொல்லிப்புகழ்வர்தாமே? (சு)

இம்மையைமறுமைதன்னை எமக்குவீடாங்கின்ற *
மெய்ம்மையைவிந்தசோலை வியன் திருவரங்கம்மேய *
செம்மையைக்கருமைதன்னைத் திருமலையொருமையானை *
தன்மையைநிலைவார் என் தன் தலைமிசைமன் னுவாரே. (எ)

வானிடைப்புயலைமலை வரையிடைப்பிரசம்சுன்ற *
தேனிடைக்கரும்பின்சாற்றைத் திருவினைமருவிவாழார் *
மானிடப்பிறவி அந்தோ! மதிக்கிலர்கொள்க * தந்தம்
ஊனிடைக்குரம்பைபவாழ்க்கைக்கு உறுதியேவேண்டினாரே. (அ)

உள்ளமோ + ஒன்றில்நில்லாது ஓசையிலெரிநின் றுண் ணும் *
கொள்ளிமேலெறும்புபேலக் குழைபுமால்என் தனுள்ளம் *
தெள்ளியீர்! தேவர்க்கெல்லாம் தேவராய்உலகம்கொண்ட *
ஒள்ளியீர்! உம்மைபல்லால் எழுமையும் துணையிலோமே. (க)

சித்தமும்செவ்வைநில்லாது என்செய்கேன் தீவினையேன்? *
பத்திமைக்கன்புடையேனாவதே? பணியாய்எந்தாய்! *
முத்தொளிமரகதமே! முழங்கொளிமுகில்வண்ணை! *
அத்த! நின்னடி மையல்லால் யாதுமொன்றறிகிலேனே. (க௦)

தொண்டெல்லாம்பரவிநின்னைத் தொழுது அடிபணியுமாறு
கண்டு * தான்கவலைதீர்ப்பான் ஆவதே? பணியாய்எந்தாய்! *
அண்டமாய்என்திசைக்கும் ஆதியாய்! நீதியான *
பண்டமாம்பரமசோதி! நின்னையேபரவுவேனே. (க௧)

ஆவியைஅரங்கமலை அழுக்குடம்பெச்சில்வாயால் *
தூய்மையில்தொண்டேனென்றான் சொல்லினேன் தொல்லைநாமம் *
பாவியென்பிழைத்தவாறென்று அஞ்சினேற்கு அஞ்சலென்று *
காவிபோல்வண்ணர்வந்து என்கண்ணுளேதோன்றினாரே. (க௨)

இரும்பனன் றுண்டநீரும் போதரும்கொள்க * என் தன்
அரும்பிணிபாவமெல்லாம் அகன்றனஎன்னைவிட்டு *
சுரும்பமர்சோலைசூழ்ந்த அரங்கமாகோயில்கொண்ட *
கரும்பின் கண்டுகொண்டு என்கண்ணினைகளிக்குமாறே! (க௩)

காவியைவென்றகண்ணார் கலவியேகருதி * நாளும்
பாவியேனாகஎண்ணி அதனுள்ளேபழுத்தொழிந்தேன் *
தூவிசோன்னம்மன்னும் சூழ்புனல்குடந்தையானை *
பாவியென்பாவியாது பாவியேனாயினேனே. (க௪)

† முன்பொலா இராவணன் தன் முதுமதிளிலங்கைவேவித்து *
அன்பினால் அனுமன் வந்து ஆங்கடியினை பணியறின்றார்க்கு *
என்பெலாம் உருகியுக்கிட்டு என்னுடைநெஞ்சமென்னும் *
அன்பினால் ஞானநீர்கொண்டு ஆட்டுவன் அடியனேனே. (கரு)

† மாயமான் மாயச்செற்று மருதிநடந்து * வையம்
தாயமாபவைபொக்கத் தடவரைதிரித்து * வானோர்க்கு
சுயுமாள்வப்பிரானார்க்கு என்னுடைச்சொற்கென்னும் *
தூயமாமாலையொண்டு சூட்டுவன் தொண்டனேனே. (கசு)

பேசினாற்பிறவிரீத்தார் பேருளான்பெருமைபேசி *
ஏசினாற் உயந்துபோனாள் என்பது இவ்வுலகின் வண்ணம் *
பேசினேன் ஏசமாட்டேன் பேதையேன்பிறவிரீத்தற்கு *
ஆசையோபெரிதுகொள்க அலைகடல்வண்ணப்பாலே. (கௌ)

இளைப்பினை இயக்கம்நீக்கி இருந்துமுன் இடையைக்கூட்டி *
அளப்பிலம்புலனடக்கி அன்புஅவர்கண்ணேவைத்து *
துளக்கமில்சிறந்தையெய்து தோன்றலும்கடர்விட்டு * ஆங்கே
விளக்கினை விதியின்காண்பார் மெய்ம்மையைக்காண்கிற்பாரே. (கஅ)

பிண்டியார் மண்டையேந்திப் பிறர்மனைதிரிந்துண்ணும்
‡ முண்டியான் * சாபம்தீர்த்த ஒருவனார் * உலகமேத்தும்
கண்டியூர் அரங்கமெய்யம் கச்சிபேர்மலையென்று
மண்டினார் * உய்யல்லல்ல மற்றையார்க்கு உய்யலாமே? (கசு)

வானவர் தங்கள் கோனும் மலர்மிசையனும் * நானும்
தேமலர் தூவியேத்தும் சேவடிச்செங்கண்மலை *
மானவேல்களியன்சொன்ன வண்தமிழ்மலைநிலைதும் *
ஊனமதின்றிவல்லார் ஒளிவிசும்பாள்வாதாமே. (உ௦)

அடிவரவு:—நிதியினை காற்றினை பாயிரும் கேட்க இரும்பு மூவரில்
இம்மையை வானிடை உள்ளம் சித்தம் தொண்டு ஆவியை
இரும்பு காவியை முன்பொலா மாயம் பேசினார் இளைப்பினை
பிண்டியார் வானவர் மின்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

† இந்த இரண்டு பாசரங்களும்—திருமஞ்சனகாலத்தில் ஸேவிக்கப்படுவன
‡ ‘உண்டியான்’ என்றும் உறுவர்.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த
திருநெடுந்தாண்டகம்.

[முதற் பத்துப்பாசுரங்கள் - ஆழ்வார் தாமானதன்மையில் அருளிச்
செய்வன.]

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிரந்தம்.

(கல்யாணிராகம் - அடதாளம்.)

✽ மின்னுருவாய்முன்னுருவில்வேதம்நான்காய்
விளக்கொளியாய்முனைத்தெழுந்ததிங்கள் தானாய் *
பின்னுருவாய்முன்னுருவிற்பிணிமூப்பில்லாய்
பிறப்பிலியாய்இறப்பதற்கேளண்ணது * எண்ணும்
பொன்னுருவாய்மணியுருவிற்பூதமைநதாய்ப்
புனலுருவாய்அனலுருவில்திகழும்சோதி *
தன்னுருவாய்என்னுருவில்நின்றஎநதை
தளிர்புரையும்திருவடிஎன்தலைமேலவே. (க)

பாருருவிரீரெரிகால்விசம்புமாகிப்
பல்வேறுசமயமுமாய்ப்பரந்துநின்ற *
எருருவில்மூவருமேயெனநின்ற *
இமையவர்தம்திருவுருவேறெண்ணும்போது *
ஓருருவம்பொன்னுருவம்ஒன்றுசெந்தீ
ஒன்றுமாகடலுருவம்ஒத்துநின்ற *
மூவுருவும்கண்டபோதுஒன்றும்சோதி
முகிலுருவம்எம்மடிகளுருவந்தானே. (உ)

(தோடிராகம் - நூபகதாளம்.)

திருவடிவிற்கருநெடுமால்சேயெனன்றும்
திரேதைக்கண்வளையுருவாய்த்திகழ்ந்தானென்றும் *
பெருவடிவிற்கடலமுதற்கொண்டகாலம்
பெருமானைக்கருநீலவண்ணன் தன்னை *
ஒருவடிவத்தோருருவென்றுஉணரலாகாது
ஊழிதோறுழிநின்றேத்தலல்லால் *
கருவடிவிற்கெங்கண்ணவண்ணன் தன்னைக்
கட்டுரையேயாரொருவர்காண்கிற்பாரே ? (ஈ)

இந்திரற்கும்பிரமற்கும்முதல்வன் தன்னை
 இருநிலம்கால்தீநீர்விண் பூதமைந்தாய் *
 செந்திறத்ததமிழோசைவடசொல்லாகத்
 திசைநான்குமாய்த்திங்கள் ஞாயிராகி *
 அந்தரத்தில்தேவர்க்கும் அறியலாகா
 அந்தணனை அந்தணர்மாட்டு அந்திவைத்த
 மந்திரத்தை * மந்திரத்தாலமறவாது என்றும்
 வாழுதியேல் வாழலாம்மடநெஞ்சமே!

(ச)

(தோடிராகம் - திரிபுடைதாளம்.)

ஒண்மதியிற்புண லுருவிஒருகால்நிற்ப
 ஒருகா லும்காமருசீரவுண்ணுள்ளத்து *
 எண்மதியும்கடந்து அண்டமீதுபோகி
 இருவிசும்பி னுடுபோயெழுந்து * மேலேத்
 தண்மதியும்கதிரவனுமதவிரவோடித்
 தாரகையின்புறம்தடவி அப்பால்மிக்கு *
 மண்முழுதும் அகப்படுத்திநின்றெந்நை
 மலர்புரையும் திருவடியேவணங்கினேனே.

(ரு)

அலம்புரிந்தநெடுந்தடக்கை அமரர்வேந்தன்
 அஞ்சிறைப்புள் தனிப்பாகன், அவுணர்க்குஎன்றும் *
 சலம்புரிந்தங்கருளில்லாத்தன் மையாளன்
 தானுகந்தஊரெல்லாத்தன் தாள்பாடி *
 நிலம்பரந்துவருமக லுழிப்பெண்ணையீர்த்த
 நெடுவேய்கள் படுமுத்தமுத்தவந்தி *
 புலம்பரந்துபொன்விளைக்கும்பொய்கைவேலிப்
 பூங்கோவலுர்தொழுதும்போதுநெஞ்சே!

(சு)

வற்புடையவரைநெடுந்தோள் மன்னர்மாள்
 வடிவாயமழுவேந்திலகமாண்டு *
 வெற்புடையநெடுங்கட லுள்தனிவேலுய்த்த
 வேள்முதலாவென்றானார், விநதம்மேய *
 கற்புடையமடக்கன்னிகாவல்பூண்ட
 கடிபொழில்சூழ்நெடுமறுகில்கமலவேலி *
 பொற்புடையமலையரைப்பணியின்ற
 பூங்கோவலுர்தொழுதும்போதுநெஞ்சே!

(எ)

ஊரகத்தாய் நெடுவரையினுச்சிமேலாய் !

நிலாத்திங்கள் துண்டத்தாய்! நிறைந்தகச்சி
ஊரகத்தாய்! * ஒண்துறைநீர்வெஃகாவுள்ளாய்!

உள்ளுவாருள்ளத்தாய்! * உலகமேத்தும்
காரகத்தாய்! கார்வானத்துள்ளாய்! கள்வா!

காமருபூங்காவிரியிந்தென்பால்மன்னு
பேரகத்தாய்! * பேராதுஎன்னெஞ்சினுள்ளாய்!

பெருமான் ! உன் திருவடியேபேணினைனே.

(அ)

(சங்கராபரணராகம் - ஆதிதாளம்.)

வகத்தால்மாமணிவந்துந்துமுநீர்

மல்லையாய்! மதிள்கச்சியூராய்! பேராய்! *

கொங்கத்தாவனங்கொன்றையலங்கல்மாவன்

குலவரையன்மடப்பாவைஇடப்பால்கொண்டான்
பங்கத்தாய்! * பாற்கடலாய்! பாரின்மேலாய்!

பனிவரையினுச்சியாய்! பவளவண்ணா! *

எங்குற்றாய்? எம்பெருமான்! உன்னைநாடி

ஏழையேன்இஃகனமேஉழிதருகேனே.

(ஆ)

பொன்னாய்! பொழிலேமும்காவல்பூண்ட

புகழானாய்! இகழ்வாயதொண்டனேன்நான் *

என்னாய்! என்னாய்! என்னல்லால்

என்னறிவன்ஏழையேன்? * உலகமேத்தும்

தென்னாய்! வடவானாய்! குடபாலானாய்!

குணபாலமதயானாய்! இமையோர்க்குஎன்றும்

முன்னாய்! * பின்னார்வணங்கும்சோதி!

திருமுழிக்களத்தானாய்! முதலானாயே!

(க)

[இதுமுதல் பத்துப்பாசரங்கள் - தலைவனைப்பிரிந்த தலைவியின்

ஆற்றாமை கண்ட தாய் இரங்கிக்கூறியன.

(பந்துவராளராகம் - அடதாளம்.)

பட்டுக்கும்அயர்ந்திரங்கும்பாவைபேணுள்

பனிரெடுங்கண்ணீர்ததும்பப்பள்ளிகொள்ளாள் *

எள்துணைப்போதுஎன்குடங்காலிருக்கங்கல்லாள்

எம்பெருமான் திருவரங்கம்எங்கே? என்னும் *

மட்டுவிக்கிமணிவண்டுமுரலும்குந்தல்

மடமாண இதுசெய்தார்தம்மை * மெய்யே
கட்டுவிச்சொல்லென்னச்சொன்னான், நங்காய் !

கடல்வண்ணர் இதுசெய்தார்காப்பாராரே? (கக)

நெஞ்சருகிக்கண்பணிப்பிற்கும்சோரும்

நெடிதுயிர்க்கும்உண்டறியாள்உறக்கம்பேணன் *
நஞ்சரவில்லுயிலமர்ந்தநம்பி! என்னும் *

வம்பார் † பூம்பவலாலிமைந்தா! என்னும் *

அஞ்சிறையபுட்கொடிபேஜும்பாடும்

அணியரங்கமாடுதுமோ? தோழி! என்னும் *
என்சிரகின் கீழடங்காப்பெண்ணைப்பெற்றேன்

இருநிலத்தூழ்பழிபடைத்தேன்ஓ! பாவமே. (கஉ)

கல்லெடுத்துக்கல்மாரிகாத்தாய்! என்றும்

காமருபூங்கச்சிபூரகத்தாய்! என்றும் *

வில்லிறுத்துமெல்லியலதோள்தோய்ந்தாய்! என்றும்

வெஃகாவில்லுயிலமர்ந்தவேந்தே! என்றும் *

மல்லடர்த்துமல்லரை அன்று அட்டாய்! என்றும்

மாகிண்டகைத்தலத்துஎன்மைந்தா! என்றும் *

சொல்லெடுத்துத்தன்கிளியைச்சொல்லேயென்று

துணைமுலைமெல்துளிகோரச்சோர்கின்றாளே. (ககஉ)

(ஸாவேரிராகம் - ரூபகதாளம்.)

முளைக்கதிரைக்குறுங்குடியுள் முகிலை மூவா

மூவுலகம்கடந்து அப்பால்முதலாயநின்ற *

அளப்பரிய ஆரமுதை அரங்கம்மேயி

அந்தணனை அந்தணர்தம்சிந்தையானை *

விளக்கொளியைமரதகத்தைத்திருத்தண்காவில்

வெஃகாவில்திருமலைப்பாடக்கேட்டு *

வளர்த்ததனூல்பயன்பெற்றேன்வருகவென்று

மடக்கிளியைக்கைகூப்பிவணங்கினுளே. (ககஉ)

கல்லுயர்ந்தநெடுமதிள் சூழ்கச்சிமேய

கனிறு! என்றும் கடல்கிடந்தகனியே! என்றும் *

அல்லியம்பூமலர்ப்பொய்கைப்பழனவேவி

அணியமுந்தூர்நின்றுகந்த அம்மான்! என்றும் *

† 'பூவயலாலி' என்று இருப்பின் நலம்.

சொல்லுயர்ந்தநெடுவீணைமுலைமேல்தாங்கித்
தூமுறுவல்நகைஇறையேதோன்றற்கு *
மெல்விரல்கள்சிவப்பெய்தத்தடவிஆங்கே
மென்களிபோல்கமழிற்பெற்றுமென்பேதையே. (கரு)

ஐ கன்றுமேய்த்துஇனிதுகந்தகாளாய்! என்றும்
கடிபொழில்சூழ்கணபுரத்துஎன்கனியே! என்றும் *
மன்றமரக்கூத்தாடிமகிழ்ந்தாய்! என்றும்
வடதிருவேங்கடம்மேயமைந்தா! என்றும் *
வென்றகரர்குலம்களைந்தவேந்தே! என்றும்
விரிபொழில்சூழ்திருநறையூர்நின்றாய்! என்றும் *
துன்றுகுழல்சுருநிறத்துஎன்துணையே! என்றும்
துணைமுலைமேல்துளிசோரசசோராகின்றாளே. (கசு)

(யதுதலகாம்போதிராகம் - ஜம்பைநாளம்)

பொங்கார்மெல்லிளங்கொங்கைபொன்னேப்பப்ப
பொருகயல்கண்ணீரநும்பப்போந்துநின்று *
செங்காலமடப்புறவம்பெடைக்குப்பேசும்
சிறுகுரலுக்குடலுருகிச்சிந்தித்து * ஆங்கே
தண்காலும்தண்குடந்தைநகருமபாடித்
தண்கோவலூர்பாடியாடகேட்டு *
நங்காய்! நங்குடிக்குஇதுவோநன்மை? என்ன
நறையூரும்பாடுவொள்நவில்லுகின்றாளே. (கௌ)

(பநீதுவராளிராகம் - திரிபுடைநாளம்.)

கார்வண்ணம்திருமேனிகண்ஊய்வாயும்
கைத்தலமும்அடியிணையும்கமலவண்ணம் *
பார்வண்ணமடமங்கைபத்தர் பித்தர்
பனிமலர்மேற்பாவைக்குப்பாவம்செய்தேன்! *
ஏர்வண்ணமென்பேதைஎன்சொல்கேளாள்
எம்பெருமான்திருவரங்கம்எங்கே? என்னும் *
நீர்வண்ணநீர்மலைக்கேபோவேனென்னும்
இதுவன்றோ † நிறையழிந்தார்நிற்குமாறே! (கஅ)

† 'நிறைவு' என்று வழங்குவர்.

முற்றாராவனமுலையாள்பாவை மாயன்

மொய்யகலத்துள்ளிருப்பாள் அஃதும்கண்டு

அற்றாள் * தன் + நிறையழிந்தாள் ஆவிக்கின்றாள்

அணியரங்கமாடுதுமோ? தோழி! என்னும் *

பெற்றேன்வாய்ச்சொல்இறையும்பேசக்கேளாள்

பேர்பாடித்தண்குடந்தைநகரும்பாடி. *

பொற்றாமரைக்கயம்பீராடப்போனாள்

பொருவற்றாள்என்ககள் உம்பொன்னும்அஃதே. (கக)

(அடானாராகம் - ஆதிதாளம்.)

தேராளும்வாளரக்கன்செல்வம்மாளத்

தென்னிலங்கைமுன்மலங்கச்செந்தியொல்கி *

போராளனாயிரந்தோள்வாணன்மாளப்

பொருகடலைஅரண்கடந்துபுக்குமிக்க

பாராளன் * பாரிடந்துபாரையுண்டு

பாருமிழந்துபாரளநது பாரையாண்ட

பேராளன் * பேரோதும்பெண்ணை மண்மேல்

பெருந்தவத்தளென் றல்லால்பேசலாமே ? (உ௦)

[இதுமுதல் ஐந்துபாசுரங்கள்-தலைவி தோழிக்கு அறத்தோடுநின்றல்.]

ஐ மைவண்ணநறுங்குஞ்சிக்குழல்பின் தாழ

மகரம்சேர்குழைஇருபாடுஇலங்கியாட *

எய்வண்ணவெஞ்சிலையேதுணைபா இங்கே

இருவராய்வந்தார்என்முன்னேநின்றார் *

கைவண்ணம்தாமரைவாய்கமலம்போலும்

கண்ணிணையும்அரவிநதம் அடியும்அஃதே *

அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமைகண்டுமதோழி!

அலரைநாந்தேவரென்று அஞ்சினோமே. (உக)

(ஆநந்தபைரவிராகம் - திரிபுடைதாளம்)

நைவளமொன்றாராயாநம்மைநோக்கா

நாணிணர்போல்இறையேநயங்கள்பின் னும் *

செய்வளவில்என்மனமும்கண்ணுமூடி

எம்பெருமான் திருவடிக்கீழிணைய * இப்பால்

கைவளையும்கைவளையும்காணேன் கண்டேன்
கனமகரக்குழையிரண்டும்நான்குதோளும் *
எவ்வளவுண்டுஎம்பெருமன்கோயில்? என்றேற்கு *
இதுவன்றோஎழிலாவின்றார் தாமே.

(௨௨)

(காம்பூஜராகம் - திரிபுடைதாளம்.)

உள்ளுநரும்சிறதைநோய்எனக்கேதந்து என்
ஒளிவளையும்மாநிறமும்கொண்டார் இங்கே *
தெள்ளுநரும்இளந்தெங்கென்தேறல்மாந்திச்
சேலுகளும்திருவரங்கம் † நமமூரென்ன *
கள்ளுநரும்பைந்துழாய்மாலையான்க்
கனவிடத்தில்யான்காண்பன், கண்டபோது *
புள்ளுநரும்கள்வா! நீபோகேலென்பன்
என்றாலும்இதுநமக்கோரபுலவிதானே.

(௨௩)

(வராளிராகம் - ருபகதாளம்.)

இருகையில்சங்கிவைநிலல்லா எல்லேபாவம்!
இலங்கொலிரீர்ப்பெருமபௌவம்மண்டியுண்ட *
பெருவயிற்றகருமுகிலேயொப்பாவண்ணம்
பெருந்தவத்தர் அருந்தவத்துமுனிவர்குழ *
ஒருகையில்சங்குஒருகைமற்றாழியேந்தி
உலகுண்டபெருவாயர்இங்கேவந்து * என்
பொருகயற்கண்நீராரும்பப்புலவிதந்து
புனலரங்கம்ஊரென்றுபோயினாரே.

(௨௪)

மின்னிலங்குதிருவுருவும்பெரியதோளும்
கரிமுனிந்தகைத்தலமும்கண்ணும்வாயும் *
தன்னலர்த்தநுந்துழாய்மலரின்சீழே
தாழ்ந்திலங்குமகரம்சேர்குழையும்காட்டி *
என்னலனும்என்னிறைவும்என்சிற்தையும்
என்வளையும்கொண்டு என்னையாளும்கொண்டு*
பொன்னலர்த்தநுஞ்செருந்திப்பொழிவினாடே
புனலரங்கம்ஊரென்றுபோயினாரே.

(௨௫)

† 'நமமூரென்ற' என்றும் பாடம்.

[வண்வேலோது.]

(கேதார்கொளராகம் - நபகதாளம்)

தேமருவுபொழிவிடத்துமலர்ந்தபொதைத்
 தேன்தனைவாய்மடுதது; உன்பெடையும்நீயும் *
 பூமருவிஇனிதமர்ந்துபொறியிலார்ந்த
 அறுகாலசிறுவண்டே! தொழுதேன்உன்னை *
 ஆமருவிரைமேப்த்தஆமரர்கோமான்
 அணிபமுநதூர்நின்றானுக்குஇன்றேசென்று *
 நீமருவியஞ்சாதேநின்றொலமாது
 நின்றயந்தாளென்றுஇறையேஇயம்பிக்கானே (உச)

[நாரைலோது.]

(சாரங்கராகம் - நபகதாளம்.)

செங்காலமடநாராய்! இன்றேசென்று
 திருக்கண்ணபுரம்புக்குஎன்செங்கண்மாலுக்கு *
 என்காதல்என்துணைவர்க்குஉரைத்தியாகில்
 இதுவொப்பதுஎமக்கினபமில்லை * நாளும்
 பைங்கானமீதெல்லாமஉனதேயாகப்
 பழனமீன்கவர்ந்துண்ணத்தருவன் * தந்தால்
 இங்கேவந்துஇனிதிருந்துஉன்பெடையும்நீயும்
 இருநிலத்திலஇனிதினபமெய்தலாமே. (உஎ)

[பரவைகளைத் தூதுவிடுத்த தலைவி தலைவன்வரக் காணாமையால்
 அவனைப்பற்றி ஊடல்கொண்டு தோழிக்குக் கூறிய பாசரம்.]

(மோஹநராகம் - அடதாளம்)

தென்னிலங்கையரண்சிதறிஅவுணன்மாளச்
 சென்றுஉலகம்முன்நினையுத்திரிந்தோர்தேரால் *
 மன்னிலங்குபாரதத்தைதமாளவூர்ந்த
 வரையருவின்மாகுநிறைத்தேழி! * என்தன்
 பொன்னிலங்குமுலைக்குவட்டில்பூட்டிக்கொண்டு
 போகாமைவல்லேனுப்புவலியெய்தி *
 என்னிலங்கமெல்லாம்வந்துஇன்பமெய்த
 எப்பொழுதும்நினைந்துருகியிருப்பன்னானே. (உஅ)

[இந்த இரண்டு பாசுரங்களும் ஆழ்வார் தாமான தன்மையில்
அருளிச்செய்வன.]

(மோஷநராகம் - ஜம்பைதாளம்.)

அன்றாயர்குலமகளுக்கரையன் தன்னை
அலைகடலைக்கடந்தடைத்த அம்மான் தன்னை *
குன்றதவலியரக்கர்கோனைமாளக்
கொடுஞ்சிலையாய்ச்சரநதூரந்துகுலங்களைநது
வென்றனை * குன்றெடுத்தோளினனை
விரிதிரைநீர்விண்ணகரம்மருவிநாளும்
நின்றனை * தண்குடந்தைக்கிடந்தமலை
நெடியானை அடிநாயேன்நினைந்திட்டேனே (உரு)

மின்னுமாமழைதவழும்மேகவண்ணை !
விண்ணவர்தம்பெருமானே ! அருளாயென்று *
அன்னமாய்முனிவரோடு அமரரேத்த
அருமறையவெளிப்படுத்த அம்மான் தன்னை *
மன்னுமாமணிமாடமங்கைவேந்தன்
மானவேல்பரகாலனகலையன்சொன்ன *
பன்னியநூல்தமிழ்மலைவல்லார் தொல்லைப
பழவ்னையைமுதலரியவல்லார்தாமே (ரு 0)

அடிவரவு.—மின் பார் திருவடிவில் இந்திரற்கும் ஒண்மிதி அலம் வற்பு
நீரகம் வங்கத்தால் பொன் பட்டு நெஞ்சு கல் முளை கல்லுயர்ந்த
கன்று பொருகு கார் முற்று தேராளும் மை நைவளம் உள்ளு-
ரும் இருகை மின் தேமருவு செங்கால தென்னிலவகை அன்-
றாயர் மின்னுமா வையம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருநெடுந்தாண்டகம் ஸம்பூர்ணம்.

பெரியதிருமொழிச்செய்யுளகரா;

பக்கம்.	பக்கம்.
அகில்குறமெச்சந்தனமும்	கந0
அக்கும்புலியினதனும்	கஅக
அங்கண்ணாலமஞ்ச	உரு
அங்கவ்வானவர்க்காகுலம்	ககச
அங்கையாலடிமூன்று	அ0
அங்கோராய்க்குலத்துள்	உகக
அங்கோரானரியாய்	உகக
அங்குனந்தீமைகள்	உ0ச
அச்சந்தினேத்தனையிலை	உ0ரு
அஞ்சுவன்சொல்லியழைத்திட	உ0ச
அஞ்சுவன்வெஞ்சொல்	சுஅ
அடித்தலமும்தாமரையே	கருச
அடித்தார்த்தெழுந்தாள்	உக
அணியார்பொழிக்குழ்	உஉரு
அண்டத்தின்முகடழந்த	உஉஉ
அண்டமுமிவ்விலைகட** அமுது	எந
அண்டமுமிவ்விலைகட** குலவ	எஅ
அண்டமுமெண்டிசையும	ரு0
அண்டரானவர்க்கானவர்	எக
அண்டர்கோனென்றனை	கச
அண்ணல்செய்தலைகடல்	ககரு
அத்தாவரியேயென்று	கநந
அத்தகன்சிறுவன்	நரு
அம்பரமனல்கால்நிலம்	எ
அம்பரமும்பெருநிலனும்	கஉந
அம்புருவவிரிநெடுககண்	கநஅ
அம்பொருளுகமேழும்	ககந
அரக்கராவிமாள் அன்று	கக
அரக்கியராகம்புல்லென	உ0அ
அரவுநீள்கொடியோன்	கஎக
அரிவிரவுமுகிழ்கணத்தால்	கருஅ
அருமாநிலமன்றளப்பான்	ருஅ
அருவீசோர்வேங்கடம்	கருச
அலக்கெழுதடக்கை	சரு
அலமன்னுமடல்	நஎ
அலமுமாழிப்படையும்	கஎச
அலம்புரிந்தருநீர்த்தடக்கை	உந0
அலைத்தபேழ்வாய்	உரு
அல்லித்தமலக்கண்ணனை	உ0எ
அல்லிமாதரமருந்	க0உ
அறியாதர்க்கானையனாகி	உகக
அறியோமேயென்று	உகச
அறிவதரியானனைத்துலகும்	ககச
அன்றாய்குலக்கொடியோடு	நஎ
அன்றாய்குலகளுக்கு	உநஎ
அன்றியவாணனாயிரம்	அஉ
அன்றுபாரத்ததைவர்	உகஉ
அன்றுலகமூன்றினையுமளந்	கஉச
அன்னநடைமடவாய்ச்சி	உ0ரு
அன்னமன்னுபைம்பூம்	கசச
அன்னமும்கேழுலும்	கஎரு
அன்னமுமீனுமாமையும்	சச
அன்னையிலையையறிவன்	உகச
அன்னையுமறிவதும்	உகந
அருகுமாவலிவேள்வி**மனந்து	ருச
அருகுமாவலிவேள்**முழுதினை	க00
அருகுநெந்நகத்தழந்தும்	கநச
அசைவமுமாதேத்தும்	கஉ
அடியசைத்தாய்மடவாரொடு	உ0எ
அநிரைமேய்த்தன்று	கச
ஆமருவிரைமேய்த்த	க0ச
ஆமையாகியரியாகி	கசந
ஆயன்மாயமேயன்றி	கசக
ஆயிரமகண்ணுடை	உ0ந
ஆயிரம்குன்றம்சென்று	க0அ
ஆய்ச்சியரழைப்ப	கந
ஆர்மலியாழிசங்கொடுபற்றி	உ0அ
ஆலுமாவலவன்கலிகன்றி	கக0
ஆவர்துணைசெய்தறிவார்	சக
ஆவியேயமுதேயென	கக
ஆவியையரங்கமாலை	உஉஎ
ஆழியந்தினடேர்	உ0க
ஆழியுஞ்சங்குமுடைய	உகந
ஆழ்கடல்குழுவையகத்தார்	உகஅ
ஆளும்பணியுமடியேனை	கஉச
ஆரத்தினத்தின்மிகு	எச
ஆறினோடொருநான்குடை	க00

	பக்கம்.		பக்கம்.
ஆறும்பிறையும்	கஉ௭	உண்ணும்நாளில்லை	கரு௭
ஆறாயருமாநிரையும்	உ௦௬	உந்தமடிகளமுனிவர்	க௯௭
ஆனைப்புரவிதேரோடு	கஉ௨	உந்திமேல்நான் முகனை	க௦௧
இங்கேபோதுகொலோ	உ௧௦	உம்பருயிவ்வேழுலகும்	௭௫
இடம்பையாலடர்ப்புண்டு	உ௩	உம்பருலகேழுதடலேழு	க௧௪
இணைமலிமருதினாடு	க௬௪	உப்பருலகோடியிரெல்லாம்	கஉ௮
இண்டைகொண்டு	௩௪	உய்யும்வகையுண்டு	க௧௪
இண்டையாயின	௩௬	உரங்களாலியன்ற	௧௩௬
இண்டையும்புனலும்	க௮௪	உரந்தருமெல்லனை	௫௦
இந்திரற்கும்பிரமற்கும்	உ௩௦	உருகிநெஞ்சேகனைந்து	௧௭௫
இந்திரனுக்கென்று	௩௫	உருக்குமுந் துருய்	௧௧௬
இந்திரனுமையவரும்	௭௮	உருத்தெழுவாலி	௮௮
இந்திரன்பிரமனீசன்	௧௦௭	உருவார்பிறவிக்கள்	உ௨௪
இந்துவார்சடையீசனை	௮௦	உருவினாற்பிறவிசேர்	௧௮௩
இம்மையிடர்கெடவேண்டி	௧௯௭	உலகமேத்துமொருவன்	௯௧
இம்மையையமுறுமைதன்னை	உ௨௭	உலவுதிரைக்கடல்	௬௫
இரக்கமின்றியெகோன்	௧௯௧	உலவுதிரையுருவவரையும்	உ௧
இரவுகூர்ந்திருள்	௧௫	உளககலிந்திருக்கும்	௪௫
இருகையிற்சககிவையிலல்லா	உ௩௫	உனோந்தவரியும்மானிடமும்	௧௬௬
இருகைகம்மாகரிமுனிந்து	௫௩	உனோந்திட்டெழுந்த	௧௯௯
இருநிலமன்னந்தம்மை	உ௧௭	உளையவொண்திறல்	௮௦
இருந்தண்மாளிலம்	௫௫	உள்ளமொவொன்றில்லல்லா	உ௨௭
இருந்தானென்னுள்ளத்து	உ௧௪	உள்ளுரும்சிற்தைகோய்	உ௩௫
இரும்பன்னுண்ட - போல்	உ௨௬	உறவாதுமில்வென்று	௧௦௪
இரும்பன்னுண்ட - ம்	உ௨௭	உறவுசுற்றமென்றென்றிலா	௩௧
இலகியனீண்முடி	௫௧	உறிகள்போல்மெய்ந்தரம்பு	௧௭
இலக்குமுத்தம்	௧௭௬	உறியார்த்தறுவெண்ணெய்	௫௩
இலங்கைப்பதிக்கன்று	உ௯	உறியார்பெண்ணெய்புண்டு	௧௨௨
இலங்கையும்கடலும்	௧௮	ஊடேறுகஞ்சறெடு	௧௪௮
இலையலிபள்ளியெய்தி	உ௧௭	ஊரான்குடந்தையுத்தமன்	உ௧
இலையார்மலாப்பூம்பொய்கை	௧௬௩	ஊழியாயோமததுசசியாய்	௧௦௮
இழையாடுகொலகை	௭௦	ஊழியின்பெரிதாஸ்காழிகை	௪௪
இனோப்பினைஇயக்கம்நீக்கி	உ௨௮	ஊனமன் தலையொன்றேந்தி	௧௩௩
இந்நிறப்பறியீர்	௧௨	ஊனினடைச்சுவர்வைத்து	உ௪
இனியெப்பாவம்	௧௩௭	ஊனேரர்க்கைதன்னை	௧௩௫
இன்துணைப்பதுமத்தவர்	௩௫	ஊன்வாடவுண்ணுது	௫௮
இன்றொன்றறியேன்	உ௧௧	எககருக்கருள்செய்கின்ற	௧௫௧
ஈசியோமினீக்கிரேன்மின்	௧௭	எககளெம்மிறையெய்பிரான்	௧௮௮
ஈடும்வலியுமுடைய	உ௦௪	எககக்கதியே	௧௦
உடம்புருவில்குன்றென்றாய்	௪௦	எககானும்தொப்பதோர்	௧௯௯
உடையானையொலிநீருலகங்க	௧௪௨	எககனுமநாமியார்	௪௮
உணரிலுள்ளம்சுமொல்	௧௭௬	எககனேபுய்வார்தானவர்	௧௦௮
உண்டாயுறிமேல்நுருய்	௩௦	எஞ்சலிலிலகைக்கிறை	௧௧௨
உண்டிலகேழினையும்	௧௮௭	எஞ்சாவெந்நரகத்து	௧௬௭
உண்ணுதுவெங்குற்றம்	௧௪௦	எட்டனைப்பொழுதாகிலும்	௧௩௯

	பக்கம்.		பக்கம்
எண்டிசைகளுமேழலகழு	௨௭	ஒருநல்சுற்றம்	௧௯௦
எண்டிசையுமெறிநீர்	௧௭௪	ஒருவனையுத்திப்பூமேல்	௧௧௨
எண்ணில்தினைவெய்தி	௧௧௫	ஒளியாவெண்ணெய்	௧௨௭
எந்தாதைதாதை	௧௩௪	ஒள்ளியகரும்	௧௫
எந்தைதந்தைதம்மான்	௧௩௩	ஒற்றைக்குழையும	௧௯௯
எப்பாவம்பலவுமிவையே	௨௮	ஒடாதவாளரியினுருவமது	௭௫
எப்போதும்பொன்மலரிட்டி	௧௩௫	ஒடாதவாளரியினுருவாகி	௭௮
எம்பிரானெந்தை	௧௨	ஒடாவரியாயிரணியனை	௧௨௮
எம்பிரானேயென்னையான்	௧௧௪	ஒடாவாளரியினுருவாய்மரு	௧௩௪
எம்மானுமெம்மனையும்	௧௩௪	ஒதமாகடலைக்கடந்தேறி	௧௯௩
எய்தத்தொசுல்லோடு	௧௭	ஒதிநாமஞ்ஞளித்து	௧௭௯
எய்யச்சிதைத்தது	௯௧	ஒதியாயிரநாமங்கள்	௧௯
எரிந்ததைங்கணிலகருபேழ்	௨௫	ஒதியாயிரநாமமும்	௯௯
எல்லியும்குநப்பகலும்	௧௮௦	ஒதிலுமுன்பேரன்றி	௪௫
எவ்வநோய்தவிர்ப்பான்	௧௮௧	ஒதுவாய்மையும்	௧௧௧
எவ்வம்வெவ்வேல்	௨௫	கஞ்சனைக்காய்க்தானை	௧௪௩
என்கிடுகஞ்சேநினைந்து	௧௭௯	கஞ்சன்னெஞ்சும்	௧௦௧
என்செய்கேன்அடியேன்	௧௩௭	கஞ்சன்விட்டவெஞ்சினத்த	௯௧
என்னுனையென்றெடுத்த	௪௮	கடஞ்சூழ்கரியும்பரிமாவும்	௨௧
எண்ணெம்புலனும்	௧௪௨	கடிகமமுநெடுமறுகில்	௪௩
ஏழிலவகுதாமரைபோல்	௧௪௧	கடிகொள்பூம்பொழில்	௧௧௦
ஏடொத்தேந்தும்நீளிலவே	௧௧௫	கடுகொல்லாரி	௧௩௨
ஏதம்வந்தனூகாவண்ணம்	௨௪	கடுவிடமுடையகாளியன்	௧௪
ஏதலர்நகைசெயினையவர்	௧௧௪	கட்டேறுநீன்சோலை	௧௨௮
ஏதவன்தொல்பிறப்பு	௯௮	கண்மருவாயிலகவு	௧௫௮
ஏதுசெய்தால்மறக்கேன்	௧௭௫	கண்ணோரவெகருருதி	௧௩௮
ஏத்தியுன்சேவடி	௧௯௯	கண்டடீர்க்கண்ணபுரம்	௧௯௯
ஏத்துகின்றோமநாத்தழும்	௧௧௪	கண்டவர் தம்மனம்மகிழ	௭௯
ஏய்தபேழ்வாய்	௨௫	கண்டாரிரகைக்கழியகருநன்	௨௧௯
ஏரார்பொழில்குழ்	௧௩௩	கண்ணமங்கையுள்	௧௫௩
ஏரார்பலவெல்லாம்	௧௯௦	கண்ணனூர்கண்ணபுரம்	௧௫௭
ஏவிளகன்னனிகாகி	௮௮	கண்ணென்னென்றும்	௯௧
ஏவினூர்கலியார்நலிக	௨௪	கண்ணன்மனத்துள்ளே	௨௧௫
ஏழுமாமரத்துளைபட	௧௯௧	கண்ணையேழலகுக்கு	௨௧
ஏழலகும்பாழ்வரையும்	௮௫	கண்ணார்கடல்குழ்	௨௧
ஏழையேதலன்சீழ்மகன்	௧௦௯	கண்ணார்கடல்போல்	௮௯
ஏறுமேறியிலகரு	௧௮௯	கண்ணார்கண்ணபுரம்	௧௧௮
ஏற்றினையிமயத்துளெம்மீசனை	௧௫௨	கண்னும்சுழன்று	௧௨௦
ஏனத்தினுருவாகிரிலமகை	௪௨	கதியேலில்லை	௧௩௩
ஏனமீளுமையோடு	௧௦௨	கந்தாமலரெட்டியிட்டி	௯௫
ஏனமுனையிருநிலமிடந்து	௧௮	கம்பமாகடலடைத்து	௭௯
ஏனையிலகிடந்து	௧௦௫	கம்பமாகளிறு	௧௧௧
ஏனோரஞ்சுவெஞ்சுமத்துள்	௨௧	கயவகொள்புண்தலை	௧௯௧
ஒன்மீதியிற்புனலுருவி	௨௩௦	கரியமாழுகிற்படலங்கள்	௧௯
ஒருகுறளாயிருநிலம்	௯௨	கருந்தண்கடலும்	௯௮

பக்கம்.		பக்கம்.	
கருமகளிலங்கையாட்டி	அசு	கறுத்துக்கஞ்சனை	கசுடு
கருமணிபூண்டு	கசு	கரையார்பெடுவெல்	கௌ
கருமாழகிலுருவா	சுரு	கறைவளர்வேற்கரன்முதலா	கூரு
கருமாழகிலதோய்	கசுரு	கற்றமுறித்து	கௌ
கருமுகில்போல்வதோர்	சுசு	கற்றார்பற்றறுக்கும்	கசுஅ
கருளக்கொடியொன்றுடையீர்	உசு	கற்றிலேன்கலைகள்	கரு
கரைசெய்மாக்கடல்	சுரு	கனஞ்செய்மா மசீர்	கசுஉ
கரையாய்காககைப்பின்னாய்	உசு	கனிசேர்நதிலகரு	கஉசு
கரையெடுத்தசரிசங்கும்	கடுஅ	கனையாரிடிசூரலின்	கௌஅ
கலகமமாக்கடலரிசுலம்	கசு	கனையார்கடலும்	உஉரு
கலகமமாக்கடல்கடைந்து	கசுசு	கன்றதனூல்விளவு	௭சு
கலகமமுநீர்கடைந்தமுதம்	கஉஉ	கன்றப்பறைசுறநக	உசுசு
கலயாமிகலி	சு	கன்றகொண்டிலிளநகனி	கஅசு
கலைகளும்கேவதமும்	சௌ	கன்றுமேய்த்தினிதிகநத	உருரு
கலையாளாவகலவகுல்	சுரு	கூசையாடைமூடியோடி	ருஉ
கலையிலகருமகலவகுலாக்	௭ரு	கூண்டாவனமென்பதோர்	ரு௭
கலையிலகருமகலவகுலகம	அசு	கூதலசெய்தினையவர்	கௌ
கலையுங்கரியும்பரிமாவும்	உ	கூதிர்கடிப்பிட்டு	உசு
கலையுடுத்தவகலவகுல்	சுரு	காமறகென்கடவேன்	உசு
கலையுலாவல்குல்	௭ருஉ	காமன் கணைநகோர்	உசுரு
கலைநாழ்ப்பணையோடு	சுசு	காமன் தனக்குமுறை	உசுரு
கல்லாராதின்குழக்கசரி	கரு	காயோடுசீகெனியுண்டு	ரு
கல்லாராதின்குழக்கடி	கஉஅ	காரார்த்ததிருமேனி	௭சு
கல்லாற்கடலை	சு	காரார்புயநகைக்கலிகள்	கசுசு
கல்லாலைம்புலன்கள்	கசுஅ	காருமரொபணிங்கடலும்	உசுசு
கல்லின்முந்நீர்மாற்றிவந்து	கசுரு	காரகெழுக்கடலசனும்	கசுசு
கல்லுயர்த்தகெடுமதிள்	உருஉ	காரகொன்வேககைகள்	சுரு
கல்லெடுத்தகல்மாரி	உருஉ	காராமலிகண்ணபுரத்து	கரு௭
கவளமாதத்ததகரி	௭ரு	காராமன் னுளவிசுரபும்	சுசு
கவளயானைகொம்பு	சு	கார்வண்ணமதிருமேனி	உருரு
கவளயானைபாய்	கசுரு	காலையுமமாலையொத்தனாடு	௭சு
கவ்வைககளிற்றுமன்னர்	கசுஉ	காலையெழுந்துகடைந்த	உசுஉ
கவ்வைவாடெயிற்று	அசு	காலுலனிலகைக்கிதை	கஅசு
கழியாரும்கணசகம்	கஉசு	காவாராமற்பெண்ணை	௭௭
களககனிவண்ணை	அஉ	காவிப்பெருநீரவண்ணன்	சுசு
களவனெனானேன்	கஉ	காவியககண்ணையெண்ணில்	சுசு
களவன்கொல்யானறியேன்	சுஅ	காவியைவென்றகண்ணார்	உஉ௭
களளக்குழவியாய்	கசுஅ	காற்றிடைப்பூளைகாந்தன	சுரு
களளக்குறளாய்மாவலியை	சுசு	காற்றினைப்புனைலை	உஉசு
களளதகாலமாவலியை	உசுசு	கானெண்ணகுமருவரும்	கருசு
களளத்தென்பொய்யகத்தேன்	கசு	காண்கரிக்கொம்ப	அசு
களளமமனம்விள்ளும்	கசுசு	காண்டையருவைச்சுசுசுரம்	கஅ
களளாதுழாயும்	உஉரு	காந்தருமபிசூடைத்தமேயி	கருசு
கறவாமடாரூ	கருஉ	கிடந்தானைத்ததககடலன்	சுசு
கறவைமுன்காத்து	சுசு	குடிசூடியாகக்கூடியின்மறார்	சுரு

பக்கம்.		பக்கம்.	
குடைத்திறல்மன்னவன்	௩௧	கொலைப்புணதலை	௭௦
குடையாவரையால்	௧௩௧	கொலையாளுள்	௧௧
குடையாபிலககல்	௧௭	கொழுநயலாய்கெடுவென்	௧௨௪
கும்பமிசுமதயானை	௭௮	கொழுந்தலருமலர்ச்சோலை	௩௨
கும்பமிசுமதவேழம்	௧௪௮	கொள்ளக்குறையாத	௨௨௪
குயிலாளும்வளர்பொழில்சூழ்	௬௭	கொற்றப்புள்ளொன்றேறி	௧௩௩
குலத்தலையமதவேழம்	௧௪௭	கொன்றேன்பல்லுயிரை	௨௮
குலந்தருஞ்செல்வம்	௧௩	கோடியமனத்தால்	௨௩
குலந்தானெத்தனையும்	௨௮	கோழைவேல்ஐவர்க்காய்	௨௧௧
குலையார்த்தபழக்காயும்	௧௩௦	கோமங்கவங்கக்கடல்	௩௧
குழல்நிமவண்ணநினைகூறு	௧௧௬	கோலால்நிரைமேயுதத	௧௦
குன்மமும்வானும்	௮௭	கோவாயைவெரென்மெய்	௧௪௬
குன்றமெடுத்தாநிரை	௨௨௩	கோவாளுர்மடிய	௧௪௨
குன்றமெடுத்தமழைதடுத்தி	௨௧௨	கோவையின் தமிழ்	௧௮௧
குன்றமொன்றெடுத்து	௨௧௧	கோழிகுவென்னுமால்	௨௧௦
குன்றல்குளிர்தடுத்தி	௮௧	கோழியுறகூடலும்	௧௭௩
குன்றல்குளிர்தடுத்தவனை	௧௪௩	கருகுதருகுதருகடல்	௬௬
குன்றல்குளிர்பழுதாக்கி	௧௬௩	சங்குமலிதண்டுமுதல்	௭௪
குன்றென்றமுததாவாவம்	௧௧௧	சங்குமாமையும்	௨௧௧
கூடாவிண்ணியனை	௨௨௩	சங்கையும்துணியும்	௮௭
கூடியாடியுரைத்ததே	௩௨	சந்தமலர்க்குழல்தாழ்	௧௧௬
கூந்தலார்மகிழ்கோவலனாய்	௧௧௧	சந்தமாய்ச்சமயமாகி	௮௮
கூவாய்ப்புகருயிலே	௨௬௦	சலங்கொண்டவிரணியன்	௭௨
கூற்றேருருயற்குறளாய்	௧௮	சாடுபொய்வியு	௭௧
கூணுவாலியமடந்தை	௩௬	சாதுலயிற்றத்தலும்	௧௧௭
கேண்டையும்குறளும்	௮௭	சாந்தமுழமுணும்	௪௪
கேண்டையொண்கணும்	௨௬௨	சாந்தேந்துமென்முலை	௧௧௧
கேட்கயானுற்றதுண்டு	௨௨௬	சிகமதாயவுண்ண	௧௪௨
கேவலமன்றகடலினேசை	௧௮௦	சிகமதாயவுண்ணப்பங்	௧௮௭
கேவலமன்றன்வயிறு	௧௬௮	சித்தமுமச்சவ்வைநிலலாது	௨௨௭
கைம்மானமதயானை	௧௬௭	சித்தனையைத்தவநெறியை	௧௦௬
கைம்மானமழுகளிறறை	௧௦௩	சின்னத்தன்னுள்ளீககா	௧௨
கையிலங்காழிசககன்	௧௧௨	சிரமுனைந்துமென்நும்	௧௮௨
கொககலர்க்குருந்தம்	௨௬	சிலம்படியுருவில்	௨௨
கொககார்குழலார்	௧௨௧	சிலம்பினிடை	௮௩
கொககுணகுழலார்	௧௨௧	சிலம்புமுதற்கலன்	௧௪௭
கொககுணவண்டே	௧௭௬	சிலையால்வகை	௧௮௨
கொககுமலிகருககுலனை	௧௩௧	சிலையிலககுபொன்னாழி	௧௩௩
கொட்டாய்பல்லிக்கூட்டி	௨௬௦	சிறியாயோர்பின்னை	௧௩௪
கொண்டரவத்திரை	௬௭	சிறையாருவணப்புன்	௭௦
கொண்டல்மாருதங்கள்	௨௦	சினமேவுமடலரியின்	௧௪௭
கொந்தலந்தநுறுந்துழாய்	௩௨	சினவிற்செவகணரக்கர்	௧௩௩
கொந்தார்துளவமலர்	௮௬	சீரணிர்த்தமணிமாடம்	௮௩
கொம்புமவமும்	௧௨௧	சீராரெடுமறுகில்	௧௩௦
கொலைகெழுச்சமுதத்த	௨௧௮	சீரார்பொழில்குழந்த	௬௦

	பக்கம்.		பக்கம்.
சீர்தழைத்தகதிர்	கந0	ஞாலமுற்றுமுண்டு	கக
சீற்றமுளவாகிலும்	உஉச	ஞாலமெல்லாமமுது	எஅ
கூடலையிச்சுகிறீதன்	கக0	தக்கண்வேன்விதகாத்த	கஅ
சுரிசூழற்கணிவாய்	க0அ	தஞ்சயிவர்க்கென்	சஅ
சுரிந்திட்டசெவகேழ்	உ0க	தஞ்சினததைத்தவிர்த்து	க0சு
சுழன்றிலவருவெவகதிரோன்	கஎஎ	தண்டகாரணியடபுதந்து	ககஉ
சுளைகொண்டபலவகனி	கஉக	தநதைகாலில்பெருவிலகரு	கசக
சுற்றுநுழுவதாழ்	உ0சு	தநதைகாலில்லிலகரு	கசுச
சூதினைப்பெருக்கி	உஉ	தநதைதனைகழல்	உகஅ
சூர்மையிலாயபேய்முலை	கஅரு	தநதைதாய்மககளே	கஅந
சேவகணாளியிடடிநைஞ்சும்	உச	தநதைபுருத்தவன	உ0ந
செவகனெடியகயமேனி	கஅ0	தநதைமனமுத்துதுயர்	ககச
செவகமலத்தயனையை	கச	தநபரமலவன	உ0ந
செவகமலத்திருமகனும்	கசச	தமபியொடுதாமொருவர்	ககச
செவகயல் திளைக்குஞ்சுளை	உஎ	தம்மையேநாளும்	உகச
செவககாலமடநாராய்	உநசு	தரககரீபேசினும்	கருஎ
செம்பொனிலகரு	சஎ	தருக்கிறுந்தமணசெய்து	நஉ
செப்பொன்னைண்முடி	ககஉ	தருமானமழைமுகிலே	கசஎ
செம்பொன்மதினசூழ்	கசக	தவளவினம்பிறை	கஎஅ
செம்மொழிவாய்	கஉசு	தளர்ந்திட்டிமையோர்	உ00
செருரீரவேவவலவன்	கசஅ	தளைக்கட்டவிழ்தாமரை	எக
செருரீலவேற்றண	க00	தளையவிழ்கோதை	உகசு
செருமிகுவாளெயிற்ற	உகசு	தன்குடிக்கேதும்	சரு
செருவரைமுன்ஞாறுதத	கருச	தன்மதஞகவன்பேய்சசி	ககசு
செருவழியாதமன்னர்கள்	உ0அ	தன்னுலேதன்னுருவம்	கஉரு
செவ்வரத்தவடையாடை	கருரு	தன்னைவைக்கிலேன்	கஎரு
செழுரீர்மலாக்கமலம்	சந	தாவகருஞ்சினதது	அசு
செழந்தினத்திமிலேறுடைய	கஅ	தாவகரும்போர்மாலி	ருந
செற்றவன் தென்னிலகை	கஅக	தாவகாதொராளரியாய்	நஎ
சென்றுசினவிலையேழும்	எஎ	தாதவிழ்மல்லிகை	கஎக
சென்றுவாரிலைவளைதது	உகஉ	தாதாவெனமாலை	க0ச
சேமமேவெனடி	கக	தாந்தம்பெருமை	கஅ
சேயண்ணியனென்சிறதை	ந0	தாமததுளபீண்முடி	கஉந
சேயண்ணியன்சிறியன்	நஉ	தர்மோருருட்டி	ககஅ
சேயனென்றுமிக	க0உ	தாயர்மனகன்தடிபப	கசஎ
சேயோங்குதன்	கரு0	தாயாய்வந்தபேய்	உக
சேலுகளும்வயல்	க0ரு	தாயெனையென்று	சஅ
சொல்லா கொழியகில்லேன்	கந	தாயேதந்தையென்றும்	உஅ
சொல்லாய்திருமார்வா	கஉ0	தாய்லீனைந்தகன்றே	கநரு
சொல்லாய்ப்பைகளியே	உக0	தாய்மனம்நின்று	சக
சொல்லுவன் சொற்பொருள்	சக	தாய்வாயிற்சொற்கேளான்	க0ந
சோத்தநம்பியென்று	நந	தாராயதனதுளப	கருச
சோத்தெனநின்று	கஅ0	தாராயதனதுளவ	சஎ
சோத்தெனநின்னை	ககஅ	தாரார்மலர்க்கமலத்	கஉ0
ஞாலமாளுமுக்கன்	ககச	தாராவாரும்வயல்குழந்த	உஉ

	பக்கம்.		பக்கம்.
தாராளன் தண்ணரங்க	௧௨௫	துறந்தேனுவ்ச்செற்ற	௧௧௯
தாரேன் பிறாககு	௧௩௨	துறப்பெனல்லேன்	௧௧௯
தாவளந்துலகமுற்றும்	௮௦	துன்றோளித்துகிற்படலம்	௧௩௦
தாழமின்றிருநீரை	௧௯௩	துன்னிமண் ணும்	௯௭
தானவன் லேவவி	௧௮௭	துன்னுமாமணிமுடிமேல்	௧௫௪
தானாநீனையானேல்	௯௭	துங்கார்பிறவிக்கள்	௨௨௪
தான் பொலுமேன்று	௮௪	துனையதனுடரியாய்	௩௦
திங்களப்புவானெரிகால்	௩௩	தும்புடைககைவேழம்	௧௭௮
திங்கள்தோய்மாட	௮௭	தும்புடைத்திணை	௫௦
திடவிசும்பெரிநீர்	௮௧	தும்புடைப்பனைக்கை	௮௬
திணைகளகமதின்புடைக்கும்	௧௩௦	துயரய்சுடர்மாமதிபோல்	௧௩௩
திணைடிமிலேற்றின்	௧௭௯	துயானை துயமறையானை	௨௨௩
திண்ணியதோரரி	௭௨	துவடிவிற்பார்மகள் பூங்கை	௫௪
திணைபடைக்கோளரி	௫௦	துவாபுந்நரந் துவந்து	௧௨௮
திரிபுரமூன் மெரிததானும்	௪௬	துவிரியமலருழக்கி	௯௬
திருத்தனைத்திசைநானமுத	௧௫௨	துநர்யேன்பாலகனாய்	௨௮
திருத்தாய்செம்போத்தே	௨௯௦	தெருவிவதிநிசிறுநோன்பியர்	௧௪௯
திருமடந்தை மனைமடந்தை	௭௫	தெவ்வாயமறமன்னர்	௯௩
திருவடிவிறகருநெடுமால்	௨௨௯	தெள்ளார்கடல்	௧௨௬
திருவாழ்மாவன தனனை	௧௪௩	தெள்ளிபவாய்ச்சிறி	௨௦௨
திருவிற்பொலிந்தவெழிலார்	௧௯௬	தெள்ளியிர்தேவர்க்கும்	௧௫௬
திருவாகுந் திருவாகிய	௧௪௪	தென்னிலங்கையரண்சிதறி	௨௩௬
திருவருமெனமைதிபோல்	௪௪	தேடற்கரியவனை	௧௮௮
திருவருமுருகனையார	௧௪௩	தேமருவுபொழிலிடத்து	௨௩௬
திருதிங்களபொருசுடா	௨௦௬	தேமருவுபொழிலுடைக்கும்	௧௫௯
திருநிலத்தொடொகாலி	௧௧௪	தேமனைககலகூல	௧௯
திருநீர்வண்ணமாமலாகொண்டி	௧௮௨	தேராளுமவாளரக்கன்தென்	௧௩௯
திருமனத்தரக்காதிருவல்	௮௧	தேராளுமவாளரக்கனசெல்	௨௩௪
திருமனத்தான்கருசன்	௭௬	தேவரையுமசுரரையும்	௨௨௨
தியெய்பெருமான	௯௨	தேனமாசோலைநாகை	௮௩
தினாய்வல்லையார்	௧௧௮	தேனமர்பூம்பொழில்	௯௨
துங்கமாமணிமாட்டுமுத	௧௫௮	தேனாபு புறவில	௧௧௯
துங்காரவகுநிறைவந்து	௧௮௧	தேனுக்குவிடோயுக	௧௮௬
துடிக்கொள நுண்ணடை	௧௪	தேடுருவினைடாலும்	௨௨௩
துணிவினியுனககுசொல்லுவ	௧௯	தெய்வலாள்மெலகாதல்	௩௩
துணைநிலைமறமெககு	௨௧௭	தொண்டரு மமாரும்	௧௬௪
துப்பனை துரங்கம்பட	௧௫௨	தொண்டர்பரவ	௧௮
துவராடையுடுத்து	௨௦௬	தொண்டாமினமும்	௨௧
துவரிக்கனிவாய்	௧௬௬	தொண்டாயாரதாம்பரவும்	௪௧
துவரித்தவுடையவர்க்கும்	௧௦௬	தொண்டருய்யும்வகைகண்	௧௬௨
துவரியாடையாமட்டையர்	௩௧	தொண்டாபாடுமிடு	௨௧௧
துளக்கமிலசுடரை	௧௯௦	தொண்டெல்லாமநின்னடியே	௧௫௭
துளகருநீணமுடி	௧௧௧	தொண்டெல்லாம்பரவி	௨௨௭
துளம்படுமுறுவல் தோழியர்க்கு	௪௪	தொழுநீர்வடிவில்	௧௬௬
துளையாகருமென்	௭௧	தோடவிழ்நீலமனனெ	௧௭௩

	பக்கம்.		பக்கம்.
தோடுவிண்டலர்மும்	௧௩௭	நீள்வான் குரளுருவாய்	௨௨௩
தோயாவின் தயிர் பெய்	௧௪௩	நும்மைததொழுதோம	௯௨
தோய்த்தயிரும் நறுநெய்யும்	௨௦௪	நெஞ்சினுல்நினைந்தும்	௨௩
நஞ்சுசோர்வதோர்	௧௧௦	நெஞ்சுகிருள்கடி	௧௦
நீணைதவாளவுணர்	௪௨	நெஞ்சுருகிக்கணபணிப்ப	௨௩௨
நந்தனமதலைநிலமங்கை	௧௬௦	நெடியானேகடிஆர்	௧௪௩
நந்தாநரகத்தழந்தாவகை	௨௨௩	நெடுமாலவன்மேவிய	௩௯
நந்தாநெடுநரகத்து	௧௩௦	நெய்யாராழியும்சுகமும்	௧௪௪
நந்தாவிகக்கேயளத்தற்கு	௬௯	நெய்வாயழலம்புதரந்து	௩௯
நல்லன்புடைவேதியர்	௧௦	நெல்லிற்குவலாகணகாட்ட	௧௪௨
நல்லெருஞ்சேநாந்தொழு	௨௬	நெறித்திட்டமென்கூழை	௨௦௧
நனைசெய்பொழில்மழை	௧௧௩	நெற்றிமேற்கண்ணாணம்	௨௨௦
நன்மையுடையமறையோர்	௧௨௭	நென்னல்போய்வரும்	௬௩
நன்னீர்வயல்புடைசூழ்	௧௩௩	நேசயிலாதவர்க்கும்	௧௪௮
நன்னெஞ்சேநமபெருமான்	௨௧௩	நைவளமொன்றாராயா	௨௩௪
நாடியெனதுணள்ளம்	௯௧	நோயெலாமெய்ததோர்	௧௮௩
நாட்டினுயென்னையுனக்கு	௧௪௯	நோறதேன்பல்பிறவி	௨௯
நாததழுமபநான்முகனும்	௨௬	பகலுயிரவும்தானையாய்	௧௪௧
நாமமபவமுடை	௨௦௬	பகுவாய்வன்பேய்	௧௨௩
நாராரிணடைநாணமலர்	௧௮௨	பஞ்சிச்சிறுகூழை	௪௩
நால்வகைவேதம்	௧௧௩	பஞ்சியமெல்லடிப்பின்னை	௬௩
நான்முகனாள்மிகைத	௪௨௨	படநாகத்தனைக்கிடந்து	௪௨
நிதியினைப்பவளத்துணை	௨௨௬	படலடைத்தகிறகுறுமலை	௮௪
நிலவொடுவெயில்	௧௧௬	படவரவுச்சிதன்மேல்	௮௮
நிலையாளாகவென்னை	௧௪௩	படிபுல்குமடியினை	௧௬௩
நிலையாளாநின்வணங்க	௬௭	படைத்ததிட்திவ்வையம்	௨௦௦
நிலையிடமெக்குமின்றி	௨௧௩	படைநின்றபைநதாமரை	௨௨௩
நில்லாதபெருவெள்ளம்	௨௨௦	பட்டரவேரகலலகுல்	௬௪
நின்மாமருதிற்றுவீழ்	௨௬	பட்டுக்குமையாந்திரகும்	௨௩௧
நின்மவரையும்	௧௩௧	பணங்களாயிரமுடைய	௧௩
நின்றவியையும்	௧௮௨	பண்டிவனவெண்ணெய்	௬௮
நின்றார்முகப்புச்சிறிதும்	௨௦௧	பண்டிவனவெண்ணெய்	௬௧
நீடுபன்மலர்மலையேபிட்டு	௬௩	பண்டிவனவெண்ணெய்	௧௦௧
நீணாகமசுற்றிநெடுவரை	௨௨௨	பண்டிகாமரானவாறும்	௧௭
நீண்டாழந்தத்து	௧௩௬	பண்டுமுனைமொகி	௬௬
நீண்டாயைவாள்வா	௧௩௪	பண்டேனமாயுலகை	௧௩௯
நீண்டான்றமுளாய்	௨௦௦	பண்டைநான்மறையும்	௧௦௭
நீரகத்தாய்நெடுகரையின்	௨௩௧	பண்ணினின்மொழியாழ்	௧௩௭
நீரழலாய்கெடுநிலனாய்	௧௦௬	பண்ணினைப்பண்ணில்	௧௩௩
நீரழல்வாறையெடுநிலம்	௨௦௬	பண்ணுலாமென்மொழி	௧௮௩
நீராகடலுமநிலனும்	௨௬	பண்ணோமொழியாய்ச்சி	௭௧
நீர்மல்கின்றதோர்	௧௬௦	பததராவியைப்பான்மதி	௧௯௧
நீர்வானம்மணனொளிகாலாய்	௬௬	பததுநீன்முடியும்	௧௯௨
நீலத்தடவரை	௬௩	பத்தனைத்தமெல்லிரலாள்சிறை	௧௪௮
நீலமலர்கள்நெடுநீர்	௧௯௦	பத்தனைத்தமெல்லிரலாள்பாவை	௩௩

	பக்கம்.		பக்கம்.
பந்தார்மெல்லீரல்	கசச	பாவமும்அறமும்வீடும்	அஎ
பந்தார்வீரலாள்	கஉஎ	பாவியாதுசெய்தாயென்றெஞ்ச	நக
பந்திருக்கும்மெல்லீலாள்	நந	பிச்சச்சிதுபீலிச்சமண்குண்டர்	சந
பந்தோடுதழல்மருவாள்	க0ச	பிச்சச்சிதுபீலிபிடித்து	நஅ
பப்பஅப்பர்மூத்தவாறு	கஎ	பிணககளிநிகாடதனுள்	சந
பரதனும்தம்பிசுத்துருக்கனனு	நரு	பிணியவிழுந்நூலீ	சக
பரவினெஞ்சேகொழுதும்	கஎச	பிணியவிழ்தாமரை	கஎச
பரணைபஞ்சவன்பெளழியன்	கசச	பிணுவனராகை	கஅரு
பர்தியொடணியதி	கசச	பிண்டியார்மணடையேந்தி	உஉஅ
பரியவிரணியனதாகம்	கஎஎ	பிள்ளைகள்செய்வனசெய்யா	ககச
பருகையானேபின்	கக	பிள்ளையுருவாய்ததயிருண்டு	கஅ
பருவக்கருமுகிலொத்து	கக	பிறப்பொழிபொழிபொழி	அக
பல்லவந்திகழ்	கக	பிறிந்தேன்பெற்றமக்கள்	ககஅ
பவ்வீருடையாடை	கஉச	பிறைசேர்ந்துதலார	உஉஉ
பழித்திட்டலின்பப்பயன்	உ00	பிறைதகருசுடையானே	கச
பள்ளியாவதுபாற்கடல்	உச	பிறையிலெளியெயிலிலக	கசச
பள்ளியிலோதிவந்த	நக	பிறையுடைவாணுதல்	ருக
பறையுமீனைதொழுது	கசக	பிழைசேரக்கண்ணிடுகி	கஎ
பற்றேலொன்றுமீலைன்	உக	புகாராருருவாகிமுனிந்தவனை	நஅ
பணிப்பரவைத்திரைததும்ப	உஉ0	புக்காடரவம்பிடித்தாட்டும்	உ0எ
பணியேய்ப்பரவகுன்றின்	கந	புதியிருவிசும்பிப்புணரி	கஅக
பன்றியாய்மீளுகி	கசக	புந்தியில்சமணர்	கஅக
பன்னியபாரம்	கஉஉ	புயலுறுவனாமலை	கசச
பாடோமேயெந்தைபெருமா	உகரு	புரகசன்மூன்றும்	ககந
பாணதேன்வண்டு	ககஅ	புலகுகொள்கிதிகுலையோடு	சந
பாயிரும்பரவைதன்னுள்	உஉச	புலமனுமலர்மிசை	ககரு
பாயந்தானைத்திரிசகடம்	ச0	புலனகள்ளையெய்யில்	கஎ
பாராயதுண்டிமிழந்த	நக	புல்லிவண்டறையும்	கச
பாராளவும்முதுமுநீர்	ககரு	புள்வாய்ப்பிளந்தபுனிதா	கநந
பாராரும்காணமே	உஉக	புள்ளையேனமுமாய்	கநச
பாராருலகம்பனிமால்வரை	நஅ	புள்ளினைவாய்ப்பிளந்துபூக	ககஅ
பாரித்தெழுந்தபடைமன்னர்	கசக	புள்ளினைவாய்ப்பிளந்துபொரு	கஅஅ
பாரினைபுண்டி	கச	புள்ளுருவாகிள்ளிருள்வந்த	உ0எ
பாருநீரோரிகாற்றிலோடு	உஎ	புனைவளர்ப்பும்பொழிலார்	கஅஎ
பாருருவீரோரிகா	உஉக	பூங்குருந்தொசித்தானைகாய்த்	உகந
பாருள்கல்லமறையோர்	கஉ	பூகருந்தொசித்து	கஅக
பாருருகடவெழுமீலையெழு	ககச	பூககோதையாய்ச்சி	ககஎ
பாரேறுபெரும்பாரத்தீர்ப்	ருச	பூணதனலும்தறுகண்வேழம்	கநக
பாரையுரும்பாரம்	கஉந	பூணுலாமென்முலை	கஅந
பார்த்தற்காயன்றுபாரதம்	உஎ	பூண்டலத்தம்பிறர்க்கடைந்து	ச0
பார்த்தனுகன்று	கஅஅ	பூணமுலைமேல்	க0ந
பார்மன்னர்மகப்படை	உகக	பூமருபொழிலணி	ககஎ
பார்மன்னுதொல்புகழ்	ருக	பூமான்சோகருகருழல்	கச0
பார்வண்ணமடமகை	சஉ	பூவார்திருமாமகன்	க0
பாலனுகுலாமேழுமுண்டு	நந	பூவைவண்ணனார்	உகஉ

	பக்கம்.		பக்கம்.
பெடையடர்த்தமடவன்னம்	கஉக	பொறுததேன்புன்சொல்	ககஎ
பெண்ணாகியின்னமுதம்	சக	பொற்றொடித்தோள்	அந
பெண்ணாளுன்பேரிளம்	கசக	பொன் குலம்பயலேபூத்தன	சக
பெண்ணைமிகுவடிவுகொடு	எந	பொன்முததுமரியுடும்	கந.0
பெரியானையமரர்தலைவற்கும்	கசந.	பொன்னலரும்புன்னேகுழ்	கஎஅ
பெருகுதாவடியேன்	கக	பொண்ணாம்பொழிலேழும்	உந.க
பெருநீரும்விண்ணும்	கசஅ	பொன்னிவாமேணிமரகதம்	கஎஉ
பெரும்புறக்கடலை	கருக	பொன்னும்மாமணியும்	க0க
பெற்றத்தலைவனென்கோமான்	ககஎ	பொன்னேமாமணியை	கக0
பெற்றமாளியை	ககக	போதலாந்தபொழில்	எஎ
பெற்றாராயிரம்பேராளை	உகரு	போதார்தாமரையாள்	ககஅ
பெற்றாரும்சுந்தரமும்	ககக	மசகன்பெறுதவம்போதும்	ககக
பெற்றாடனைசமூலப்பேர்ந்து	ககஅ	மஞ்சாடுவரையேழும்	ருஉ
பெற்றார்பெற்றொழிந்தார்	ககஎ	மஞ்சசேர்வாரென்றிரீர்நிலம்	கஅச
பேசினாபிதவிரீந்தார்	உஉஅ	மஞ்சதோய்வெண்குடை	கஅந
பேசுகின்றதிதுவே	கஉ	மஞ்சயர்மாமணிக்குன்றம்	சஎ
பேசுமளவின்றிது	நக	மஞ்சயர்மாமன்திணை	கஎச
பேசுமின்றிருநாமம்	உஎ	மஞ்சலாஞ்சோலைவண்ட	கந
பேணுதவலியரக்கர்மெலிய	சக	மஞ்சலாமணிமாட	க00
பேயிடைக்கிருந்தவந்த	கக	மஞ்சுறுமாலிருஞ்சோலை	உகந
பேயிருக்குநெடுவெள்ளம்	உஉச	மடவெடுத்தநெடுந்தாழை	கருஅ
பேயினாழ்முலையுண்	க0க	மணககன்றாறுமவார்குழலார்	ககரு
பேய்த்தாயைமுலையுண்ட	ச0	மண்ணாடிவின்னாடும	உஉக
பேய்மகன்கொகைகஞ்சு	கக	மண்ணாநீரெரிகால்	உஅ
பேய்முலைத்தலைஞ்சுண்ட	கரு*	மண்ணாண்டதேனமாகி	அஅ
பேரணந்தவகத்தவர்	அ0	மண்ணின்மீபாரம்	கஉக
பேராயிரமுடையபேராளன்	கருரு	மண்ணாளாரபுகழ்	அ0
பேராளைக்குடந்தை	கசந	மணமகன்கேள்வன்	உ0ந
பேராளைக்குறுககுடி	க0ந	மலங்குவிலங்குநெடுவெள்ளம்	ககரு
பைககணாளியுருவாய்	கஉச	மலிபுகழ்க்கணபுரம்	ககரு
பைககணவிறல்	ருக	மலகியதோளும்மாணரி	உ0அ
பைக்கண்விறற்செம்முதத்து	கந	மல்லரையட்டுமாள	அஅ
பைவிரியும்வரியரவில	கநக	மல்லபொருத்திரடோள்	உ0க
பொககாரமெல்லிளககொக	உந.ந	மல்லமாமாழகரீ	அஉ
பொங்கியமரிலொருகால்	கக	மல்லமொருநீரத்பட	ககந
பொங்கிலங்குபுரிதுளும்	அரு	மல்லொடுகஞ்சனும்	உகந
பொககுபுணரிக்கடல்	கந.உ	மழுவியல்படையுடையவன்	கசச
பொகருநீண்முடியமார்	க00	மழுவிலைவனி	கஎக
பொககுபோதியும்	நக	மறககிளாந்துகருங்கடல்	உஉக
பொககேறுநீள்சோதி	கஉக	மறககொள்ளரியுருவென	கச
பொய்வண்ணம்மனத்தக	க0ச	மறத்தேனுன்னையின்னம்	ககஎ
பொருந்தலனாகம்புள்ளுவந்	உ0க	மறையாரும்பெருவேள்வி	கந.0
பொருந்தாரைக்கர்	ககஉ	மறையவார்குறையவார்	கஅச
பொருந்துமாமரமேழும்	உகந	மற்றமோர்தெய்வமுளதென்று	ககஅ
பொருவில்வலம்புரியர்க்கன்	கந	மற்றோர்தெய்வம்	ககக

	பக்கம்.		பக்கம்.
மனங்கொண்டேறும்	௧௯௩	மின்னிலங்குதிருவுருவம்	௨௩௫
மன்றின்மலிந்து	௨௦௭	மின்னின்றண்ணிடை	௫௬
மன்னஞ்சவாயிரம்	௧௩௪	மின்னின்மன்னுநுட்ககி	௬௫
மன்னவன் தொண்டையர்	௪௯	மின்னின்னநுணமருங்குல்	௯௭
மன்னவன்பெரிய	௧௭௧	மின்னுமாமழைதவழும்	௨௩௭
மன்னுமீமணிசப்பிறவி	௩௦	மின்னுமாமுகில்	௩௨
மன்னிலங்குபாரதத்து	௨௧௪	மின்னுமாவல்லியும்	௧௮௩
மன்னுதண்பொழிலும்	௩௬	மின்னுமழியகை	௫௫
மன்னுநன்மறை	௧௧௧	மின்னுருவாய்முன்னுருவில்	௨௨௯
மன்னுமதுரை	௧௨௬	மின்னேரிடையார்	௧௨௧
மன்னுமாநிலனும்	௧௦௭	மீதோடிவாளெயிறு	௧௩௮
மாகமானிலம்முழுதும்	௧௧௧	மீனம்பொய்கைநாண்மலர்	௩௬
மாடமானிகைகுழ்	௧௧௨	மீனோடாமையேழலரிகுற	௧௬௬
மாட்டோரனீர்பணர்நீர்கொள்	௯௩	முடியுடையமரர்க்கு	௯௫
மாணுகிவையமனத்ததுவும்	௧௬௬	முதலேததனிமாமுரண்தீர	௭௦
மாதொழில்மடங்க	௮௬	முதுகுபற்றிக்கைததலத்தால்	௧௭
மாயமான்மாயசென்று	௨௨௮	முந்துதுலுமுப்புரிதுலும்	௧௨௩
மாயிருங்குன்றம்	௧௦௭	முந்துறவுரைக்கேன்	௧௮௪
மாரிமாக்கடல்வளைவணற	௧௬௪	முந்நீரைமுன்னோள்	௧௨௮
மார்வில் திருவன்	௧௬௦	முரியுமவெண்திரை	௧௬௧
மாலாய்மனமே	௧௬௩	முருக்கிலங்குகனித்துவர்	௧௨௫
மாலினத்துழாய்	௨௧௨	முலைததத்தஞ்சுண்டி	௧௨௫
மாலுக்கடலாரமலை	௩௮	முழுசிவண்டாடியதண்	௪௮
மாலேத்தனியே	௧௦	முழுசிவ்வையகமமுறைகெட	௧௬௨
மாலேப்புருத்துமலரணைமேல்	௧௪௧	முடிநீலமுமலராமபலும்	௧௫௦
மாவளம்பெருகி	௮௬	முளிநீர்தவெங்கடத்து	௧௨௦
மாவளருமென்றோக்கி	௧௫௬	முளைக்கதிரைக்குறங்குடி	௨௩௨
மாவாயினகம்மதியாது	௫௬	முள்ளெய்யிறெய்தில	௧௫௭
மாறுகொண்டென்றெதிர்த்த	௫௬	முற்றமுததுக்கோல்துணை	௧௬
மாற்றமாவதித்தனையே	௧௬௫	முற்றாராவனமுலையாள்	௨௩௪
மாற்றமுளவாகிலும்	௨௨௪	முற்றிலும்பைங்கிளியும்	௬௬
மாற்றரசர்மணிமுடியும்	௮௩	முனியாய்வந்துமுவெழுகால்	௧௨௬
மானமருமென்றோக்கி	௨௧௮	முனிவன்மூர்த்திமூவராகி	௩௩
மானமுடைத்துககள்	௨௦௨	முனைத்தசீற்றம்விண்சுட	௨௫
மானவேலொண்கண்மடவரல்	௧௦௦	முனைமுகத்தரக்கண்	௮௮
மாறையமென்றோக்கி	௧௦௩	முனையாசீயமாகி	௧௨௨
மானேய்கண்மடவார்	௨௮	முன்பொலாவிராவணன்	௨௨௮
மானேய்நோக்கியர்தம்	௧௧௮	முன்னம்குறளுருவாய்	௧௭௭
மானேய்நோக்குநல்லார்	௧௧௬	முன்னிவ்வுலகேழுமிருள்	௧௬௭
மானேய்மடநோக்கி	௩௦	முன்னிவ்வேழுலகு	௧௦௦
மாண்கொண்டதோல்	௧௨௮	முன்னுலகககள்	௨௧௭
மாண்முனிந்கொருகால்	௨௦	முன்னேவண்ணம்பாலின்	௯௩
மிக்கானைமறைய்யவிரிந்த	௧௬௭	முன்னோர்தூதுவானரத்தின்	௩௩
மிடையாவந்தவேல்மன்னர்	௧௨௭	முத்தவந்தரசு	௮௮
மின்னையநுண்மருங்குல்	௭௩	மூவராகியவொருவனை	௫௭

	பக்கம்.		பக்கம்.
மூவரில்முதல்வனையவொருவ	உஉசு	வண்ணெண்ணுந் துமலர்	ககரு
மூவரில்முன்முதல்வன்	கஅ௭	வண்ணெண்ணெண்ணெண்ணெ	கஅ
மூவ்வொளித்திமுனி	ககசு	வண்ணெண்ணெண்ணெண்ணெ	உகக
மேய்ந்நலத்தவதை	கருக	வந்தநாள்வந்தென்றெஞ்சிடம்	கநக
மேய்ந்நினற்பாவமகல	உஉசு	வந்தாயென்மனத்தே	கக௭
மென்நெய்ப்பெய்ய	உரு	வந்தாயென்மனம்புகுந்தாய்	நஉ
மேவாவரக்கர்தென்னிலந	க௭	வந்திக்கும்மற்றவர்க்கும்	கநக
மேவியெப்பாலும்	சஅ	வந்துனதடியேன்	கரு
மைத்தகருகஞ்சிமைத்தா	ககக	வம்பவிழும் துழாய்	க௭௭
மைந்நிப்புவேறகணல்வாள்	உஉ௭	வம்புலாககூந்தல்மண்டோதரி	கருக
மைந்நின்மகருககடல்	உஉ௦	வம்புலாககூந்தல்மனைவியை	உ௭
மையாகடலும்மணிவரை	உஉ௭	வருந்தாதிருநீமடநெஞ்சே	கக௭
மையார்தடங்கணகருங்கூந்	க௭	வருந்தினரமணிநீரககககையின்	உ௦
மையார்வரீரீலம்	கரு௦	வல்லபுரியாழியனை	கஅஅ
மையிலங்குருங்குவனை	க௭	வல்லிச்சிது நுண்ணிடையார்	கஅஉ
மையொணந்ருங்கடலும்	கஉ௦	வல்லியிடையாள்பொருட்	ககஉ
மைவண்ணந்ருகஞ்சி	உ௭ச	வவ்விததுழாய்தன்மேல்	க௭
மேளவந்தகுழலாய்ச்சி	ருக	வளாந்தவனை	கருரு
யாபுய்யிதருமறியாத	நகஅ	வளைக்கைநெடுகணமடவார்	கக
யாவருமாயாவையுமாய்	௭அ	வள்ளிகொழுநன்	கஉ௭
பக்கரன்வாய்முண்ணிட	கக௭	வற்புடையவரைநெடுந்தோள்	உ௭௦
வங்கத்தர்லம்மணிவந்து	உ௭க	வற்றமுதுநீரொடு	க௭௭
வங்கமலிதடங்கடலுள்	௭ச	வாடமருதிடைபோகி	க௦
வங்கமலிபெளவமது	ககரு	வாடினேன்வாடிவருந்தினேன்	கக
வங்கமலிகடல்வண்ணை	கக௭	வாணிளமுதுவல்	உஉ
வங்கமாகடல்வண்ணை	கஅக	வாணெடுககண	௭ச
வங்கமாழுநீர்வந்நிதப்	க௭௦	வாதமாமகனமர்க்கடம்	கக௦
வங்கமாகடல்சுளேழும்	ககஉ	வாதைவந்தர	க௭௦
வசையறுகுமளாய்	அக	வாமனன்கற்கி	கக௦
வசையிலநான்மறை	கக	வாம்பரியக	க௦௦
வஞ்சனைசெய்யததாயுரு	௭	வாயெடுத்தமந்திரத்தால்	கருஅ
வஞ்சனையால்வந்தவளதன்	௭க	வாரணககொளிடர்கடிந்த	ருச
வஞ்சியருங்குல	க௭௭	வாராகமதாயியிமணனை	க௦
வடவரைநின் துமலந்து	கரு௭	வாராருமிளககொகை	௭அ
வடிவாய்மழுவே	கக௭	வாராரும்மூலமடவாள்	அச
வணககலிலரக்கன்	கஅரு	வாராருமிளககொகைககெடும்	கருக
வணகையானவண்ணக்கு	உ௭	வாராருமிளககொகைககவண	க௦ச
வண்டமருஞ்சேலை	கக௦	வாரகொள்மென்முலை	கக௭
வண்டமருமலர்ப்புண்ணை	கருஅ	வாலிமாவலதது	கச
வண்டமருமவனமலை	கருரு	வாவிததடஞ்சூழ்மணி	க௭௭
வண்டமராசரல	கஅக	வாழக்கணடோம	கஅக
வண்டதைபொழில்	கக௭	வாழ்ப்பகாலன்	க௦
வண்டாராபூமமுலர்மங்கை	ககஅ	வாளாயகண்பணிப்ப	௭௭
வண்டார்பொழில்குழந்தழகாய	௭௭	வானையார்தடங்கண	அ௦
வண்டார்பொழில்குழந்தை	க௭௭	வாரொண்கணநல்லூர்	க௭க

	பக்கம்.		பக்கம்.
வானவர்தங்களுக்கோனும்	௨௨௮	வெந்திறல்வாணன்	௨௧௬
வானவர்தங்களுக்கிந்தைபோல	௩௩	வெந்திறல்வீரரில்	௪௩
வானவர்தம் துயர்தீரவந்து	௧௪௮	வெம்புஞ்சினத்துப்புனம்	௩௮
வானொடும்மண்ணொடும்	௭௮	வெய்யஞ்ஞகேழுடன்	௧௧௧
வானொர்மதிபொதியஞ்சடை	௧௫௦	வெருவாநான்வாய்வெருவி	௧௦௨
வானிடைப்புயலைமலை	௨௨௭	வெள்ளதுள்ளோரா	௧௪௧
வானுளராவரை	௧௭௧	வெள்ளியார்பிண்டியார்	௧௮௪
வானையாரமுதந்தந்தவள்ள	௧௯௧	வெள்ளியான்கரியான்	௧௮௧
வானோளவும்முதுமுநீரோ	௧௪௩	வெள்ளோரீரவெள்ளத்து	௧௬௧
விடககலந்தயர்ந்த	௧௮௫	வெள்ளைப்புரவித	௧௨௩
விடந்தானுடையவரவம்	௧௩௧	வெறியார்கருகூந்தல்	௨௨௩
விடையேழுந்நடர்த்து	௧௬௭	வெற்பால்மாரிபழுதாக்கி	௧௭
விடையேழ்வென்று	௧௨௨	வென்றதொல்லோத்தென்னில	௧௧௫
விடையோடவென்று	௭௧	வென்றிசேர்திணமை	௧௭௦
விண்டலவெலாம்	௧௫௧	வென்றிதந்தோம்	௧௧௫
விண்டாரைவென்றாவி	௧௩௩	வென்றிமாமழுவேந்தி	௧௧௧
விண்டான்விண்புக	௧௪௫	வென்றிமிசுநாகன்	௭௫
விண்ணவாதங்கன்பெருமான்	௧௫௧	வென்றியேவெண்ணடி	௪௩
வியமுடைவிடைபினம்	௧௬௪	வென்றிவிடையுடன்	௨௧௪
விரைகமழ்ந்தமென்கருக	௫௭	வேடாதிருவேககடம்	௮௧
விலககலாற்கடலடைத்து	௧௧௩	வேட்டத்தைக்கருதாது	௨௦௬
விலங்கும்கயலும்	௧௨௧	வேதத்தைவேதத்தின்	௩௪
வில்லார்மலிவேங்கடம்	௩௦	வேதமுதல்வன்விளங்கு	௧௫௧
வில்லார்விழுவல்	௧௨௭	வேதமுமவென்வியும்	௧௭௮
வில்லாலிலகைகமலங்கசசர	௧௭௭	வேதவாய்மொழியந்தணன்	௪௧௧
வில்லேர்நுதலார்	௧௨௧	வேம்பின்புழுவேம்பன்றி	௨௨௫
வில்லோறுதல்வேல்	௧௩௩	வேயிருஞ்சோலை	௧௭௩
விளககனியையிளககன்று	௭௪	வேலையாலிபுப்பள்ளி	௧௧௦
விளைத்தவெம்போர்	௧௦௧	வேலகொள்கைத்தலத்து	௫௭
விற்பெருவிழவும்ஞ்சனும்	௩௪	வேறுயானிரந்தேன்	௧௧௮
வேஞ்சினக்களிறும்	௮௨	வேறேகூறுவதுண்டு	௧௨௦
வேஞ்சினக்களிறைற	௧௫௨	வைத்தாரடியார்ப்மனத்தினில்	௨௧௫
வேஞ்சினவேழம்	௧௭௪	வையணைநதுதிக்கோட்டு	௬௨
வெண்ணெய்தானமுது	௧௧௩	வையமுண்டாலிலேமேவு	௧௦௧
வெந்தாரென்புஞ்சுடுநீறும்	௨௧	வையமெல்லாமுடன்வணங்	௧௬௬
வெந்திறல்களிறும்வேலைவா	௧௧	வையமேழுமுண்டாலிலே	௫௫

ஸ்ரீ

க. பொய்கையாழ்வார் வைபவம்.

தாலாயாம்பரவணைஜாதம் காஞ்சியாங்காணநவாரிஜாதி |
அவரொவாணஜநாம்பரம் வரொயொயிநகாஸ்யெ ||

தாலாயாம்பரவணைஜாதம் காஞ்சியாங்காஞ்சநவாரிஜாத்-
தவாபரேபாஞ்சஜந்யாம்பரம் ஸரோயோகிநமாஸ்யே.

நிலவளம் சலவளம் முதலிய பலவளங்களும் மலிந்து இந்நிலவுலகத்துக்குத் திலகம்போன்றுள்ள தொண்டைமண்டலத்திலே, புண்ணியக்கேத்திரங்கள் பல வற்றுள்ளும் மிகச்சிறந்த ஸத்யவரதக்கேத்தரத்திலே, “காசிமுதலாகிய நன்னகரி யெல்லாம் கார்மேனியருளாளர் கச்சிக்கு ஒவ்வா” என்றபடி முத்திரையும் நகர மேழுனுள் முக்கியமானதாய் வேகவதியென்னும் புனிதநதி பாயப்பெற்றுக் கண்டவர்கண்கவருங் கச்சித்திருப்பதியிலே, திருவெஃகாவென்னுந் திவ்விய தலத்தின் வடபுறத்தில், சான்றோருள்ளம்போல ஆழ்ந்து தெளிந்துள்ள தொரு பொற்றாமரைப்பொய்கை உண்டு. அதில் பூத்ததொரு கமலமலரிலே, ஐப்பசி மாதத்தில் விஷ்ணுக்கேத்திரமான திருவோணத்திலே தேவீந் சிறந்த திரு மாவின் திவ்வியபஞ்சாயுதங்களுள் பாஞ்சஜன்ய மென்னுந் திருச்சங்கின் அம்ச மாய், ஒருவர் அன்புவெள்ளத்தினகத்திருந்து நியானிக்கின்ற அடியார்களது உள்ளப்பதுமப்போதில் அவர் நினைந்த வடிவோடு எம்பெருமான் விரைந்து தோன்றுதல் போலவும், பிரளயப்பெருங்கடலில் மலர்ந்த அப்பெருமானது உந்தியந்தாமரையில் நான்முகக்கடவுள் உற்பவித்தது போலவும் திருவவதரித் தா.

அத்தத்தின்பதநாநாள் தோன்றிய இவர்க்கு, பொய்கையில் அவதரித்தது காரணமாக ‘பொய்கையாழ்வார்’ என்று திருநாமமாயிற்று

செய்யதாலாவோணத்திற்செகத்துதித்தான்வாழியே

திருக்கச்சிமாநகரம்செழிக்கவந்தோன்வாழியே

வையத்தகளிநூறுமவகுத்துரைத்தான்வாழியே

வனசமலாககருவதனில்வளநதமைந்தன்வாழியே

வெய்யகதிரோன் தன்னைவிளக்கிட்டான்வாழியே

வேங்கடவர்திருமலையவிரும்புவன்வாழியே

பொய்கைமுனிவடிவழகும்பொற்பதமும்வாழியே

பொன்முடியுந்திருமுகமும்இப்பூதலத்தில்வாழியே.

உ. பூதத்தாழ்வார் வைபவம்.

தூயாநிஷாபம்ஹிதம் ஹிதம்ஹோருரோமிநி |
தீரோமஹோருஹிதம்ஹோரு வாயுரீபெஹிதம்ஹோரு ||

தூயாதநிஷாபம்ஹிதம் பூதம்ஹோருரோமிநிநி-

தீரோமஹோருஹிதம்ஹோரு வாயுரீபெஹிதம்ஹோரு ||

“தெண்ணீர் வயல் தொண்டைநன்னாடு சான்றோருடைத்து” என்று ஓளவையார் பாடியபடி கல்வி கேள்வி யறிவொழுக்கங்களா லான்றவர் பலரையுடையதும், “ஆறோடெட்டுத் தொண்டை” என்றவாறு நூற்றெட்டுத்திருமால்திருப்பதிகளுள் இருபத்திரண்டுள்ளது மான அநந்த தொண்டைவள நாட்டிலே, கீழ்கடற்கரையிலுள்ள திருக்கடல்மல்லையென்கிற மஹாபலிபுரத்திலே, குருக்கத்திப்பந்தரிலே, ஒருகுருக்கத்திமலரிலே, கௌமோதகி யென்னுங் கதாயுதத்தின் அமசமாய், ஐப்பசிமாதத்தில் அவிட்டநகைத்திரத்திலே, ஒருவர் திருவவதாரஞ் செய்தார் “கடல்வண்ணன்பூதம்,” “மறுத்திருமார்பனவன் தன்பூதம்” என்றவாறு எம்பெருமானே அறிதலாலே தமது உள்ளு கையையுடையவ ராதலால், இவர்க்கு ‘பூதத்தாழ்வார்’ என்று திருநாமம்.

அன்பேதகளிநூறுமருளிணன்வாழியே

ஐப்பசியிலவிட்டத்திலவதரித்தான்வாழியே

நன்புகழ்சேர்குருக்கத்திராண்டலரோன்வாழியே

நல்லதிருக்கடல்மல்லையநாதனாவாழியே

இன்புருகுசிறைத்திரியிட்டபிரான்வாழியே

எழில்நான்சுடர்விளசகையேறறிணன்வாழியே

பொன்புரையும்திருவரங்காபுகழுரைத்தான்வாழியே

பூதத்தார்தாளிணைகள்இப்பூதலத்திலவாழியே.

ங. பேயாழ்வார் வைபவம்.

தூயாநிஷாபம்ஹிதம் ஹிதம்ஹோருரோமிநி |
தீரோமஹோருஹிதம்ஹோரு வாயுரீபெஹிதம்ஹோரு ||

தூயாதநிஷாபம்ஹிதம் பூதம்ஹோருரோமிநிநி-

தீரோமஹோருஹிதம்ஹோரு வாயுரீபெஹிதம்ஹோரு ||

தூண்டரமண்டலமென்று ப்ரவித்தமான அத்தொண்டைநன்னாட்டிலே, ப்ருந்தாரண்யகேதாரத்திலே, “குரவமே கரமூங் குளிர்பொழிலாடு குயிலொடு

மயில்கள் நின்று ஆல, இரவியின்கதிர்கள் நுழைதலசெய்தறியா” த திருவல்லிக் கேணியென்னுந் திவ்வியதேசத்துக்குத் தென்திசையிலுள்ள திருமயிலைநகரியில், ஆகிகேசுவரப்பெருமான் கிணற்றிலே யுண்டான தொரு செவ்வல்லிப்பூவிலே நந்தகமென்கிற வாட்படையின் அம்சமாய், ஒருவர், ஐப்பசிமாதத்துச் சதயதாரகையிலே அவதரித்தாரா.

இவா, பகவத்பகத்யாற் பரவசப்பட்டு நெஞ்சுழிதல் கண்சுழுவதல் அழுதல் சிரித்தல் தொழுதல் மகிழ்தல் ஆடுதல் பாடுதல் அலற்தல் முதலிய தொழில்களையே அவராதஞ் செய்துகொண்டு, கரணபவா பேயபிடித்தவ ரென்னும்படியிருந்ததனால், ‘பெயாழ்வார்’ என்று பெயாபெற்றனா பரமபகதி தலையெடுத்தலா ஜண்டாகின்ற பகவதநுபவாதிசயம் மற்றையாவரினும் இவாக்கு மகத்தாயிருந்ததனாலும், இவா தாம் எய்ப்பரானுக்கு ஆட்பட்டது மாதகிரமேயன்றித் திருமழிசையாழ்வாராத் திருத்திப் பணிகொண்ட மகாநாதலாலும், இவாக்கு ‘மஹாதாஹ்வயா’ என்றும் ஒருதிருநாமம் உண்டு

திருக்கண்டேனெனுதுறு மசெப்பினெவாழியே

சிறந்தவைபபசியிலசதபமசனித்தவள்ளவாழியே

மருக்கமுமமயிலைநகாவாழ்வநதேனவாழியே

மலாககரியநெய்தலதனிலவநதுதித்தானவாழியே

நெருக்கிடவேயிடைகழியிலகின்ற செவ்வனவாழியே

நேமிசுநானவடிவழகைநெஞ்சில்வைப்போனவாழியே

பெருக்கமுடன் திருமழிசைபிரானதொழுவுவான்வாழியே

பேயாழ்வாரதாளிணை இப்பெருநிலத்திலவாழியே.

அயோகிஜநம ஸ்ரீராமபரதலக்ஷ்மணாபோல அடுத்த நாள்களில் அவதரித்தவர்களுமாகிய இவர்கள் மூவாக்கும், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனது நியமந்த தின்படி, பரமபதத்திலுள்ள நிதபமுத்தாகளின் திரளுக்குத் தலைவராதலாற சேனைமுதலியா ரென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகின்ற விஷ்வகனேநா, பெருங்கருணையுடன் அங்குநின்று இவருவநது, பஞ்சஸமஸ்காரங்களை யிட்டருளி, பெரிய திருமந்திரம் முதலாக எல்லாமந்திரவிசேஷங்கனையும். அவற்றின் விசேஷாததங்களைத்தையும் குறைவற உபதேசேததருளினார். அதனால் இவர்கள் ராஜஸ்தாமஸ குணங்களினி் தொடரில்லாமல் சுததஸாத்விக குணமே தலையெடுத்து அநதக குணமயான புண்டரீகாக்ஷனுக்கு அடிமை செய்தலையே பணியாகக்கொண்டு ஞான பகதி வைராகியங்கள் மிகுந்த துறவறவொழுக்கம் பூண்டு அநநபாநாதிகளை யொழித்துப் பகவததியானமே தாரகமாக உண்டியே யுடையே உகந்தோடும் இம்மண்டலத்தாரோடும் கலவாமல் ஒருநாளி ருந்த விடத்தில் மற்றொரு நாளிராதபடி கராமகராதாமாய்த் தமமில் ஒருவரையொருவர் அறியாமல் தனித்தனியே சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிற காலத்

தில் ஸர்வேஸ்வரன் இம்மூவரையும் ஒரிடத்திலே சேர்த்து ஆட்கொண்டு இவர்களால் உலகத்தை உய்விக்க வேண்டுமென்று நினைத்தருளினான்.

ஸத்யஸங்கல்பனான அந்த முகுந்தனது திருவுள்ளக் கொள்கையின்படி ஒருநாள் ஸூர்யாஸ்தமநமானபின் பொய்கையாழ்வார் கடுகாட்டுத் திருப்பதிகளிற் பெண்ணையாற்றங்கரையி லுள்ள திருக்கோவலூரை யடைந்து அங்கு மிருகண்டமுகாழனிவாது திருமாளிகையிற் சென்று அதன் இடைகழிநிற் சயனிததுக் கொண்டிருந்தாரா பின்னர்ப் பூதத்தாழ்வாரும் அவ்விடத்திலே சென்று சேர, இருவரும் ஒருவரை யொருவா கண்டபொழுதே முறைப்படி வந்தனை வழிபாடுகள் செய்தவுடன், பொய்கையாழ்வார் 'இவ்விடம் ஒருவா படுக்கலாம், இருவர் இருக்கலாம்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தபின்பு, அவ்வாறே அவ்விருவரும் அங்கு இருந்தனர். அதன்பிறகு பேயாழ்வாரும் அவ்விடத்தையே அடைந்திட, ஒருவர்க்கொருவா ப்ராணமம் முதலியன நிகழ்ந்தபின், முன்னையிருவரும் 'இவ்விடம் ஒருவர் படுக்கலாம், இருவா இருக்கலாம், மூவர் நிற்கலாம்' என்று கூற, இவரும் அதற்கு உடன்படலும், இம்மூவரும் அவ்விடத்திலே நின்றுகொண்டு, பரஸ்பரம் பகவத்குணங்களைச் சொல்லுதலும் கேட்டலும் செய்து ஈகிழ்ந்திருந்தனர். அப்பொழுது, திரிவிக்கிரம மூர்த்தி அவர்களை அநுககிரகிததற்பொருட்டுப் பேரிருளையும் பெருமழையையும் உண்டாக்கி, பெரிய வடிவத்தோடு அவர்களிடத்திற் சென்று நின்று, பொறுக்க வொண்ணாத மிகக் நெருக்கத்தைச் செய்தருளினான். இவர்கள் முன்பு இல்லாத நெருக்கம் இப்பொழுது உண்டாயது என்னை? பிறரெவரோனும் புகுதவ ருண்டோ?" என்று சங்கிகையில், பொய்கையாழ்வாரா பூமியாகிய தகழியில் கடல்நீரையே நெய்யாகக் கொண்டு சூரியனை விளக்காக ஏற்ற, பூதத்தாழ்வாரா அன்பாகிய தகழியில் ஆர்வத்தை நெய்யாகவும் சிந்தையைத் திரியாகவும் கொண்டு ஞானதீபத்தை ஏற்ற, இவ்விரண்டி னொளியாலும் இருளற்றதனால், பேயாழ்வார் பெருமானோத தாம் கண்டமை கூறியவளவிலே, மூவரும் ஆழியஞ்செவ்வனுடைய சொருபத்தை அறிந்து அனுபவித்து ஆனந்தமடைந்து, அப்பெருங்களிபபு உள்ளடங்காமையால் அதனைப் பிரபந்த முகமாக வெளியிட்டு உலகத்தாரை வாழ்விக்கக் கருதினார்கள்.

அப்பொழுது, பொய்கையாழ்வாரா,—"வையநதகளியா" என்று தொடங்கி முதல்திருவந்தாதியைப் பாடியருளினார்.

பூதத்தாழ்வார்,—"அன்பேதகளியா" என்று தொடங்கி இரண்டாம் திருவந்தாதியை அருளிச்செய்தார்.

பேயாழ்வார்,—"திருக்கண்டேன்" என்று தொடங்கி முன்றாம் திருவந்தாதியைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

பின்பு இந்தயோகிகள் மூவரும் தேகளீசனை திருவடிதொழுது விடை பெற்றுப் பலகாலம் திவ்விய தேசயாததிரை செய்துகொண்டு சென்று, திரு மழிசை யாழ்வாரைக் கண்டு பேசி அவரோடு கூடிக் களித்தது யோகுசெய்து நின்று, இங்ஙனம் மண்ணுலகத்தில் மூவாயிரத்து முந்நூற்று இருபத்தைந்து வருஷம் யோகபலத்தால் வாழ்ந்திருந்து, முடிவில் திருக்கோவலூரையே டடைந்து, முடிவில் பேரின்பத்து அழிவில் வீட்டை யுறநா.

இவர்கள் மூவரும், ஆழ்வார்களுலவார்க்கும் முன்னே திருவவதரித்ததன லும், பின்பு உண்டாகும் பிரபந்தங்கட்கெல்லாம் இலக்கணமாமபடி ஆதியில் திருவந்தாதித்திவ்வியப்ரபந்தங்களைத் திருவாய்மலாநதருளியதனாலும், முதலாழ் வார்கள் என்று பெயாபெற்றனா

இ ய ற் ப ா .

பொய்சையாழ்வார் அருளிச்செய்த

முதல் திருவந்தாதி.

த னி ய ன்.

(முதலியாண்டான் அருளிச்செய்தது.)

நேசைவேண்பா

கைதைசேர் பூமபொழில்சூழ் கச்சிநகர்வந்துதித்த *
பொய்கைபபிரான் கவிஞர்போரேறு *—வையத்து
அடியவர்கள்வாழ † அருந்தமிழ்தூற்றந்தாதி *
படிவிளங்கச்செய்தான் பரிந்து.

(ஸஹாநாராகம் - திபி டுடநாளம்)

வையம்தகளிபா வார்கடலேநெய்யாக *

வெய்யகதிரோன் விளக்காக *—செய்ய

சுடராழியானடிக்கே சூட்டினேன்சொல்மாலை *

இடராழி ‡ நீங்குகவேயென்று.

(க)

என்றுகடல்கடைந்தது ? எவ்வுலகமநீரேற்றது ? *

ஒன்றும்அதனைணரேன்நான் *—அன்றுஅது

அடைத்துடைத்துக் கண்படுத்தஆழி * இதுநீ

படைத்திடந்துஉண்டுமிழ்ந்தபார்.

(உ)

பாரளவும்ஓரடிவைத்து ஓரடியும்பாருடுத்த *

நீரளவும்செல்லநிமிர்ந்ததே *—சூருருவின்

பேயளவுகண்ட பெருமான் ! அறிகிலேன் *

நீயளவுகண்டநெறி.

(ங)

† இங்கு வெண்டளை தவறுகின்றது; 'அருந்தமிழந்தாதி' என்னும் பாடம்
நளைக்குப் பொருந்தும். ‡ 'நீங்கவே' என்பதும் பாடம்.

நெறிவாசல் தானேயாய்நின்றானை * ஐந்து
பொறிவாசல் † போர்க்கதவம்சார்த்தி *—அறிவானும்
ஆலமரநீழல் அறம்நால்வர்க்கு அன்றுரைத்த *
ஆலமமர்கண்டத்தான். (௭)

அரன்நாரணன்நாமம் ஆன்விடைபுள்ளார்தி *
உரைநூல்மறைபுறையும்கோயில் *—வரைநீர்
கருமம்அழிப்புஅளிப்புக் கையதுவேல்நேமி *
உருவமெமிகார்மேனியொன்று. (௮)

ஒன்றுமற்றத்தறியேன் ஒதநீர்வண்ணனைநான் *
இன்றுமறப்படு? ஏழைகாள்! *—அன்று
கருவரங்கத்துள்கிடந்து கைதொழுதேன்கண்டேன் *
திருவரங்கமேயான்திசை. (௯)

திசையும் திசையுறுதெய்வமும் * தெய்வத்
திசையும்கருமங்களுல்லாம் *—அசைவில்சீர்க்
கண்ணன்நெடுமால் கடல்கடைந்த * காரோத
வண்ணன்படைத்தமயக்கு. (௧௦)

மயங்கவலம்புரி வாய்வைத்து * வானத்து
இயங்கும்எறிகதி ரோன்தன்னை *—முயங்குஅமுருள்
தேராழியால்மறைத்தது என் ? நீ திருமாலே! *
போராழிக்கையால் பொருது. (௧௧)

பொருகோட்டோரேனமாய்ப் புக்கிடந்தாய்க்கு * அன்றுஉன்
ஒருகோட்டின்மேல்கிடந்ததன்மே *—விரிதோட்ட
சேவடியைநீட்டித் திசைநடுங்கவிண்ணுளங்க *
மாவடிவின்நீயளந்தமண். (௧௨)

மண்ணும்மலையும் மறிகடலும்மாருதமும் *
விண்ணும்விழுங்கியதுமெய்யென்பர் *—எண்ணில்
அலகளவுகண்ட சீராழியாய்க்கு * அன்றுஇவ்
வுலகளவும்உண்டோ? உன்வாய். (௧௩)

வாய்அவனையல்லது வாழ்த்தாது * கைஉலகம்
தாயவனையல்லது தாம்தொழா *—பேய்முலைஞ்சு
ஊணுகவுண்டான் உருவொடுபேர்ல்லால் *
காணுகண் கேளாடுசெவி. (௧௪)

† 'போர்க்கதவம்' என்று பாடம்.

செவிவாய்கண்முக்கு உடலென்றைம்புலனும் * செந்தி
புனிகால் நீர்விண்பூதமைந்தும் *—அவியாத
ஞானமும்வேள்வியும் நல்லறமும்என்பரே *
எனமாய்நின்றற்குஇயல்வு. (கஉ)

இயல்வாக ஈன்துழாயானடிக்கேசெல்ல *
முயல்வார்இயலமார்முன்னம் *—இயல்வாக
நீதியாலோதி நியமங்களால்பரவ *
ஆகியாய்நின்றரவர். (கங)

அவரவர்தாந்தாம் அறிந்தவாறேத்தி *
இவரிவரம்பெருமானென்று *—சுவர்மிசைச்
சார்த்தியும் வைத்தும்தொழுவர் * உலகளந்த
மூர்த்தியுருவேமுதல். (கச)

முதலாவார்மூவரே * அம்மூவருள்ளும்
முதலாவான் மூரிநீர்வண்ணன் *—முதலாய
நல்லானருளல்லால் நாமநீர்வையகத்து *
பல்லாரருளும்பழுது. (கரு)

பழுதேதலபகலும் போயினவென்று * அஞ்சி
அழுதேன் அரவணைமேல்கண்டு—தொழுதேன் *
கடலோதம்காலலைப்பக் கண்வளரும் * செங்கண்
அடலோதவண்ணரடி. (கௌ)

அடியும் படிகடப்பத் தோள்திசைமேல்செல்ல *
முடியும்விசம்பளந்ததென்பா *—வடியுகிரால்
சார்தான் இரணியனதாகம் * இருஞ்சிதைப்புள்
ஊர்தான் உலகளந்தநானு. (கள)

நான்றமுலைத்தலை நஞ்சண்டு * உறிவெண்ணெய்
தோன்றண்டான் வென்றிசூழ்களிற்றை---ஊன்றி *
பொரு † துடைவுகண்டானும் ‡ புள்ளின்வாய்கீண்டானும் *
மருதிடைபோய்மண்ணளந்தமால். (கஅ)

மாலும்கருங்கடலே! என்னோற்றாய் ? * வையகமுண்டு
ஆவினிலைத்துயின்றஆழியான் *—டோலக்
கருமேனிச் செங்கண்மால்கண்படையுள் * என்றும்
திருமேனி நீதிண்டப்பெற்று. (கக)

† 'இடைவு' என்பதும் பாடம்.

‡ 'புள்வாய்' என்னும் பாடமே வெண்டளைக்குப் பொருந்தும்.

பெற்றார்தனை கழல்பு † பேர்ந்து ஓர்குறளுருவாய் *
செற்றார்படிகடந்த செங்கண்மால் *—நற்றா
மரைமலர்ச்சேவடியை வானவர்கைகூப்பி *
நிரைமலர்கொண்டு ‡ ஏத்துவரால் நின்று. (௨௦)

நின்றுநிலமங்கை நீரேற்றுமூவடியால் *
சென்றுதிசையளந்த செங்கண்மாற்கு *—என்றும்
படையாழிபுள்ளுந்தி பாம்பணையான்பாதம் *
அடையாழிநெஞ்சே ! அறி. (௨௧)

அறியும்உலகெல்லாம் யானேயுமல்லேன் *
பொறிகொள்கிறையவணமுந்தாய் *—வெறிகமழும்
காம்பேய்மென்தோளிகடைவெண்ணெயுண்டாயை *
தாம்பேகொண்டு ஆர்த்ததழும்பு. (௨௨)

தழும்பிருந்தசார்ங்கநாண் தோய்ந்தவாமங்கை *
தழும்பிருந்த தாள்சகடம்சாடி *—தழும்பிருந்த
பூங்கோதையாள்வெருவப் பொன்பெயரோன்மார்பிடந்த *
வீங்கோதவண்ணர்விரல். (௨௩)

விரலொடுவாய்தோய்ந்த வெண்ணெய்கண்டு * ஆய்ச்சி
உரலோடுஉறப்பிணித்தநான்று—* குரலோவாது
ஏங்கிநினைந்து அயலார்காணஇருந்திலையே ? *
ஓங்கோதவண்ண ! உரை. (௨௪)

உரைமேல்கொண்டு என்னுள்ளம்ஓவாது * எப்போதும்
வரைமேல் மரதகமேபோல *—நிரைமேல்
கிடந்தாணைக் கிண்டாணை * கேழலாய்ப்பூமி
பிடந்தாணை யேத்தியெழும். (௨௫)

எழுவார்விடைகொள்வார் ஈந்துழாயாணை *
வழுவாவகைநினைந்து வைகல்—தொழுவார் *
வினைச்சுடரைநந்துவிக்கும் வேங்கடமே * வாறோர்
மனச்சுடரைத் தூண்டும்மலை. (௨௬)

மலையால்குடைகவித்து மாவாய்பிளந்து *
சிலையால் மராமரமேழ்செற்று *—கொலையாணைப்
போர்க்கோடொசித்தனவும் பூங்குருந்தம்சாய்த்தனவும் *
கார்க்கோடுபற்றியான்கை. (௨௭)

† ‘பிறந்து’ ‘என்பதும், ‡ ‘ஏத்துவாராம்’ என்பதும் பாடம்.

கையவலம்புரியும்நேமியும் * கார்வண்ணத்து
ஐய ! மலர்மகளரின் ஆகத்தாள் *—செய்ய
மறையான்நின் உந்தியான் மாமதிள் முன்றெய்த *
இறையான் நின்னாகத்திறை. (௨௮)

இறையும்நிலனும் இருவிசும்பும்காற்றும் *
அறைபுன லும்செந்தியுமாவான் *—பிறைமருப்பின்
பைங்கண்மால்யாணை படுதுயரம்காத்தளித்த *
செங்கண்மால்கண்டாய்தெளி. (௨௯)

தெளிதாக உள்ளத்தைச்சென்றிஇ * ஞானத்
தெளிதாக நன்குணர்வார்சிற்தை *—எளிதாகத்
தாய்நாடுகன்றேபோல் தண் † துழாயானடிக்கே *
போய்நாடிக்கொள்ளும் புரிந்து. (௩௦)

புரியொருகைபற்றி ஓர்பொன்னுழியேந்தி *
அரியுருவும் ஆனருவுமாகி *—எரியுருவ
வண்ணத்தான்மார்பிடந்த மாலடியையல்லால் * மற்று
எண்ணத்தானுமோ ? இமை. (௩௧)

இமையாதகண்ணால் இருளகலநோக்கி *
அமையாப்பொறிபுலன்க னைந்தும்—நமையாமல்*
ஆகத்தனைப்பார் அணைவரே * ஆயிரவாய்
நாகத்தனையான்நகர். (௩௨)

நகரமருள்புரிந்து நான்முகற்குப்பூமேல் *
பகரமறைபயந்தபண்பன் *—பெயரினையே
புந்தியால்கிந்தியாது ஒதியுருவண்ணும *
அந்தியாலம்பயனாகுகென் ? (௩௩)

என்னொருவர்மெய்யென்பர் ஏழல்குண்டு * ஆவிலையில்
முன்னொருவனைய முகில்வண்ணு! *—நின்னுருகிப
பேய்த்தாய்முலைதந்தாள பேர்ந்திலளால் * பேரமார்க்கண்
ஆய்த்தாய் முலைத்தவாறு ! (௩௪)

ஆறியவன்பில் அடியார்தமர்வத்தால் *
கூறிய குற்றமாக்கொள்ளல்—தேறி *
நெடியோய்! அடி அடைதற்கன்றே * ஈரைந்து
முடியான்படைத்தமுரண். (௩௫)

† முரணவலி தொலைதற்கு † ஆமென்றே * முன்னம
தாணிதனதாகத்தானே *—இரணியனைப்
புன்றிரந்தவள் ஞாகிரால் பொன்னாழிக்கையால் *
மண்ணிரந்து கொண்டவகை. (நக)

வகையறு நுண்கேள்வி வாய்வார்கள் * நாளும்
புனைவிளக்கும் பூம்புனலும்வந்தி *—திகைதிகையின்
வேதியர்கள் சென்றிறைஞ்சும்வேங்கடமே * வெண்சங்கம்
ஊதியவாய் மாலுகந்தவூர். (நஎ)

ஊரும்வரியரவம ஒண்குறவர்மால்யானை *
பேரவெறிநத பெருமணியை †—காருடைய
மின்னென்று புற்றடையுமவேங்கடமே * மேலகரர்
† எம்மென்னுமாலதிடம். (நஅ)

இடந்ததுபூமி எடுத்ததுகுன்றம் *
கடந்ததுகஞ்சனைமுன்னஞ்சு :—கிடந்ததுவும்
நீரோதமாகடலைநின்றதுவும் வேங்கடமே *
பேரோதவண்ணார்பெரிது. (நஆ)

பெருவில்பகழிக் குறவர்கைசெசந்தி *
வெருவிப்புனம் துறந்தவேழம் *—இருவிசும்பில்
மின்விழக் கண்டு அஞ்சும்வேங்கடமே * மேலகரர்
கோன்விழக்கண்டுநதான்குன்று. (நா)

குன்றணையகுற்றாமசெயினும் குணங்கொள்ளும் *
இன்றுமுதலாகஎன்றெஞ்சே ! *—என்றும்
புறனுரையேயாயினும் பொன்னாழிக்கையான் *
திறனுரையேசிந்திசுதிரு. (நக)

திருமகளும்மண்மகளும் ஆய்மகளும்சோந்தால் *
திருமகட்கேதிரந்தவாறு என்கொல ? *—§ திருமகள்மேல்
பாலோதம்சிற்தப் படநாகணைக்கிடந்த *
மாலோதவண்ணர்மனம். (நஉ)

மனமாசுதிரும் அருவினையுமசாரா *
தனமாய நீ தானே கைகடும்*—புனமேய
பூந்துழாயானடிக்கே போதொடுநீரேந்தி *
தாந்தொழாநிம்பார்தமர். (நக)

† ‘முரணை’ என்றும் † ‘ஆமன்றே’ என்றும் பாடம் ஒதுவர். † ‘எம்
மென்ற’ ‘என்னென்ற’ ‘என்னென்னும்’ என்பன - பாடபேதங்கள். § ‘திரு
முகமேல்’ என்ற பாடம் வ்யாக்யாநத்துக்குச் சேரும். § ‘தாமே’ எனவும்
பாடமோதுவர்.

தமருகந்ததுள்வருவம் அவ்வுருவம்தானே *
 தமருகந்ததுள்பேர் மற்றப்பேர் *—தமருகந்து
 எவ்வண்ணம்சின்தித்து இமையாகிருப்பரே *
 அவ்வண்ணமாழியானும். (சச)

ஆமேஅமரர்க்குஅறிய? அதுநிற்க *
 நாமேஅறிகிற்போம் நல்நெஞ்சே! *—ஆமேய
 மாதவத்தோன் தாள்பணிந்த வாளரக்கன்நீள்முடியை *
 பாதமத்தால்எண்ணினுன்பண்பு. (சரு)

பண்புரிந்தநான்மறையோன் சென்னிப்பலியேற்ற *
 வெண்புரிநூல்மார்பன்வினைதீர *—புண்புரிந்த
 ஆகத்தான் தாள்பணிவார்கண்டிர் * அமரர்தம
 † போகத்தால் பூமியாள்வார். (சரு)

வாரிசுருக்கி மதக்களிறைந்தினையும் *
 சேரிதிரியாமல் செந்திறிது *—கூரிய
 மெய்ஞ்ஞானத்தால் உணர்வார்காண்பரே * மேலொருநாள்
 கைந்நாகம்காத் தான்கழல். (சஎ)

கழலொன்றெடுத்தது ஒருகைசுற்றில்கைமேல் *
 சுழலும்சுராசுரர்கள் அஞ்ச *—அழலும்
 செருவாழியேந்தினுள் சேவடிக்கேசெல்ல *
 மருவாழிரெஞ்சே ! மகிழ். (சஅ)

மகிழலகொன்றேபோல் மாறுமபல்யாக்கை *
 நெகிழமுயல்கிற்பார்க்கல்லால் *—முகிழ்விரிந்த
 சோகிபோல்தோன்றும் சுடர்பொன்றெடுமுடி * எம்
 ஆதிகாண்பார்க்கும்அரிது. (சக)

அரியபுலனைந்தடக்கி ஆய்மலர்கொண்டு * ஆர்வம்
 ‡ புரியப் பரிசினுல்புல்கில் *—பெரியனாப்
 மாற்றாதுவீற்றிருந்த மாவலிபால் * வண்கைநீர்
 ஏற்றானைக் காண்பதுஎனினு. (ரு௦)

எளிகிலிர்இரண்டடியும் காண்பதற்கு * என்னுள்எம்
 தெனியத் தெளிந்தொழியும்செவ்வே *—கனியில்
 பொருந்தாதவனைப் பொசுலுற்று * அரியாய்
 இருந்தான் திருநாமம்எண். (ருக)

† 'போகத்தால்' என்ற பாடம் பொருந்தும். ‡ 'புரிந்த' என்ற பாடம் சேரும்.

எண்மர்ப்தினொருவர் ஈரறுவரஓரிருவர் *
வண்ணமலரேந்திவைகளும் *—நண்ணி
ஒருமாலையால் பரவியோவாது * எப்போதும்
திருமாலுக்கைதொழுவர்சென்று. (௫௨)

இ சென்றல்குடையாம் இருந்தால்சிங்காசனமாம் *
நின்றால்மரவடியாம் நீள்கடலுள் *—என்றும்
புணையாம்மணிவிளக்காம பூம்பட்டாம்புல்கும
அணையாம் * திருமாற்குஅரவு. (௫௩)

அரவம்அடல்வேழம் ஆன்குருந்தம்புள்வாய் *
குரவைகுடமுலைமற்குன்றம் *—கரவின்றி
விட்டிருத்துமேய்தொசித்துக் கீண்டுகோத்தாடி * உண்
டட்டெடுத்தசெங்கணவன். (௫௪)

அவந்தமர் எவ்வினையராகிலும் * எங்கோ
னவந்தமரே என்றொழிவதல்லால் *—நமந்தமரால்
ஆராயப்பட்டு அறியார்கண்டி *அரவணைமேல்
பேராயற்குஆடப்பட்டார்போ. (௫௫)

பேரேவரப் பிதற்றல்லல்லால், என்பெம்மானை *
ஆரேயறிவார்? அதுநிற்க *—நேரே
கடிக்கமலத்துள்ளிருந்தும் காண்கிலான் * கண்ணன்
அடிக்கமலந்தன்னை அயன். (௫௬)

அயல்நின்றவல்வினையை அஞ்சினேன் அஞ்சி *
உயநின்றிருவடியேசேர்வான் *—நயம்நின்ற
நன்மாலேகொண்டு நமோநாரணுவேன்னும் *
சொல்மாலேகற்றேன்தொழுது. (௫௭)

தொழுதுமலர்கொண்டு தூபம்கையேந்தி *
எழுதும் எழுவாழிநெஞ்சே! *—பழுதின்றி
மந்திரங்கள் கற்பனவும் மாலடியேகைதொழுவான் *
அந்தரமொன்றில்லையடை. (௫௮)

அடைந்தஅருவினையோடு அல்லல்நோய்பாவம் *
மிடைந்தவைமீண்டொழியவேண்டில் *—துடங்கிடையை
முன்னிலங்கைவைத்தான் முரணழிய *முன்னொருநாள்
தன்வில் அங்கைவைத்தான்சரண். (௫௯)

சரணுமறைபயந்த தாமரையானோடு *
மரணுமன்னுயிர்கட்கெல்லாம் *—ஆரணு
பேராழிகொண்ட பிரானன்றிமற்றறியாது *
ஓராழிகுழந்தலகு.

(௬௦)

உலகம்உலகிறந்தவழியும் * ஒண்கேழ்
விலகுகருங்கடலுமெவற்பும் *—உலகினில்
செந்தீபும் மாருதமுமவானும் * திருமால்தன்
புந்தியிலாயபுணர்ப்பு.

(௬௧)

புணர்மருதி னுடுபோய்ப் பூங்குருந்தம்சாய்த்து *
மணமருவமால்விடையேழ்செற்று .—கணம்வெருவ
வழுவதும் தாயினும் எண்கிசையும்பொயினவும் *
குழுவப்பொங்கணையான்நோள்.

(௬௨)

தோள்அவனையல்லாட்டுதாழா * என்செனியிரண்டும
கேளவனது இன்னொழியேகேட்டிருக்கும் *-- நானானும்
கோணுகணையான் குரைகழலெகுவதே †
நாணுமைநள்ளென்றயம்.

(௬௩)

நயவேன்பிறப்பொருளை நாளேன்கீழாரோடு *
உயவேன்உயர்ந்தவரோடல்லால் *—வியவேன்
திருமாலையல்லது தெய்வமென்றேதேனை *
† வருமாறுஎன்றமபெல்லினை ?

(௬௪)

வினையால்அடர்ப்படார வெந்நாகிலசேரார் *
தினையேனும்நிகுகதிக்கண்செல்லார் *—நினைதற்
கரியானைச் சேயானை * ஆயிரம்பேர்செங்கண்
கரியானைக் கைதொழுதக்கால்

(௬௫)

காலையெழுந்து உலகம்கற்பனவும் * கற்றுணர்ந்த
மேலைத்தலைமறைபையார் வேட்பனவும் *—வேலைக்கண்
ஓராழியானடியே ஒதுவதும் ஒர்ப்பனவும் *
பேராழிகொண்டான்பெயர்.

(௬௬)

பெயரும்கருங்கடலை நோக்கும்ஆறு * ஒண்பூ
உயரும்கதிரவனேநோக்கும் *—உயிரும்
தருமனையேநோக்கும் ஒண்தாமரையாள்கேளவன் *
ஒருவனையேநோக்கும்உணர்வு.

(௬௭)

† 'வருமாறென்னென்மேல்வினை' என்றும் பாடம்.

உணர்வாரார் உன்பெருமை? உழிதோறுழி *
உணர்வாரார் உன்னுருவந்தன்னை? —* உணர்வாரார்?
விண்ணகத்தாய்! மண்ணகத்தாய்! வேங்கடத்தாய்! * நால்வேதப்
பண்ணகத்தாய்! நீகிடந்தபால். (௭௮)

பாலந்தனதுருவாய ஏழுலகுண்டு * ஆவிலையின்
மேலன்று நீவளர்த்தமெய்யென்பர் *—ஆலன்று
வேலைநீருள்ளதோ? விண்ணதோ? மண்ணதோ? *
சோலைசூழ்குன்றெடுத்தாய்! † சொல்லு. (௭௯)

சொல்லுந்தனையும் தொழுவின்விழுமுடம்பு *
செல்லுந்தனையும் திருமலை *—நல்விதழ்த்
தாமததால்வேள்விபால் தந்திரத்தால்மந்திரத்தால் *
நாமத்தால்வந்துதிரேல்சென்று. (௮௦)

நன்றுபிணிமுப்புக கையகற்றிநான்குழி *
நின்றுநிலமுழுதும் ஆண்டாலும் *—என்றும்
விடலாழிநெஞ்சே! வெண்டினைன்கண்டாய் *
அடலாழிகொண்டான்மாட்டுஅனபு. (௮௧)

அன்புஆழியானை அனுரிகன்னும் * நாஅவந்தன்
பண்பாழித்தோளபரவியேதென்னும் *—முன்புழி
காணானைககாணென்னுமகன் செவிகேளென்னும் *
பூனாமபூண்டான்புகழ். (௮௨)

புகழ்வாழிப்பாய்நீ பூநதுழாயானை *
இகழ்வாய்கருதுவாய்! நெஞ்சே! *—திசுழ்நீர்க்
கடலுமடையும் இருவிசுடும்புகாற்றும் *
உடலும்உயிருமேற்றான். (௮௩)

ஏற்றன்புள்ளொந்தான் எயிலெரித்தான்மார்விடந்தான் *
நீற்றான்நிலம்மணிவண்ணதான் *—கூற்றொருபால்
மங்கையான் பூமகளான்வாரசடையான் * நீளமுடியான்
கங்கையான் நீள்கழலான்காப்பு. (௮௪)

காப்புஉன்னையுன்னக் கழியும் * அருவினைகள்
ஆப்புஉன்னையுன்ன அவிழ்ந்தொழியும் *—மூப்புஉன்னைச்
சிந்திப்பார்க்கில்லை திருமலை! * நின்னடியை
வந்திப்பார் காண்பர்வழி. (௮௫)

† 'சொல்' எனவும், ஓதுவர். ‡ 'என்னெஞ்சே' என்றும் பாடம்.

வழிநின்று நின்னைத்தொழுவார் * வழுவா
மொழிநின்ற மூர்த்தியேயாவார் *—பழுவொன்றும்
வாராதவண்ணமே விண்கொடுக்கும் * மண்ணளந்த
சீரான்திருவேங்கடம். (௭௬)

வேங்கடமும் விண்ணகரும்வெண்காகவும் * அண்காத
பூங்கிடங்கின் நீள்கோவல்பொன்னகரும் *—நான்கிடத்தும்
நின்றான்இருந்தான் கிடந்தான்நடந்தானே *
என்றல்கெடுமாம்இடர். (௭௭)

இடர்ஆர்படுவார்? எழுநெஞ்சே * வேழம்
தொடர்வான் கொடுமுதலைசூழ்ந்த *—படமுடைய
பைந்நாகப்பள்ளியான் பாதமேகைதொழுதும் *
கொய்ந்நாகப்பூம்போதுகொண்டு. (௭௮)

கொண்டானையல்லால் கொடுத்தாரையார்பழிப்பார்? *
மண்தாவெனவிரந்து மாவலியை *—ஒண்தாரை
நீரங்கைதோய நிமிர்ந்திலையே? * நீள்விகம்பில்
ஆரங்கைதோயவடுத்து. (௭௯)

அடுத்தகடும்பகைஞற்கு ஆற்றேனென்றோடி *
படுத்தபெரும்பாழிசூழ்ந்த—விடத்தரவை *
வல்லாளன் கைக்கொடுத்த மாமேனிமாயவனுக்கு *
அல்லாதுமாவரோஆள்? (௮௦)

ஆளமர்வென்றி அடுகளத்துள் அஞ்ஞான்று *
வாளமர்வேண்டிவரைநட்டு *—நீளரவைச்
சுற்றிக்கடைந்தான் பெயரன்றே? * தொல்நகைப்
பற்றிக்கடத்தும்படை. (௮௧)

படையாரும் வாட்கண்ணார் பாரசிநாள் * பைம்பூந்
தொடையலோடு ஏந்தியதுபம் *—இடையிடையில்
மீன்மாய மாசூனும்வேங்கடமே * மேலொருநாள்
மான்மாயவெய்தான்வரை. (௮௨)

வரைகுடைதோள்காம்பாக ஆரிரைகாத்து * ஆயர்
நிரைவிடையேழ்செற்றவாறென்னே! *—உரவுடைய
நீராழியுள்கிடந்து நேராநிசாசரர்மேல் *
பேராழிகொண்டபிரான்! (௮௩)

பிரான் ! உன்பெருமை பிறர் ஆர் அறிவார் ? *
உராய் உலகளந்தனான்று *—வராகத்
தெயிற்றளவு போதாவாறு என்கொலோ ? * எந்தை
அடிக்களவு போந்தபடி. (அச)

படிகண்டறிதியே ? பாம்பணையினன் * புள்
கொடிகண்டறிதியே ? கூறாய் *—வடிவிற
பொறியைந்தும் உள்ளடக்கிப் போதொடுநீரேந்தி *
நெறியின்றநெஞ்சமே ! நீ. (அடு)

நீயும் திருமகளும் நின்றபால் * குன்றெடுத்துப்
பாயும் பனி † மறைத்தபண்பாளா ! *—‡ வாசல்
கடைகழியா உள்புகாக் காமர்பூங்கோவல் *
இடைகழியே பற்றியினி. (அக)

இனியார்புகுவார் எழுநகரகவாசல் ? *
முனியாது முரித்தாள் கோமின் *—கனிசாயக்
கன்றெறிந்ததோளான் கணைகழலேகாண்பதற்கு *
நன்கறிந்தநாவலஞ்சுழ்நாடு. (அஎ)

நாடினும் நின்னடியே நாடுவன் * நாள்தோறும்
பாடினும் நின்புகழே பாடுவன் *—சூடினும்
பொன்னுழியேந்தினான் பொன்னடியே குடுவெற்கு *
என்னாகிலென்னே எனக்கு ? (அஅ)

எனக்காவார் ஆரொருவரே ! * எம்பெருமான்
தனக்காவான் தா'னமற்றல்லால் *—புனக்காயாம்
பூமேனிகாணப் பொதியவிழும்பு வைப்பூ *
மாமேனிகாட்டும்வரம். (அக)

வரத்தால்வலிநினைந்து மாதவ ! நின்பாதம் *
சிரத்தால் § வணங்காளுமென்றே ? *—உரத்தினால்
சாரியாய் நேர்வலியோயை இரணியனை *
ஓரரியாய் நீயிடந்த தூன். (கூ0)

ஊனக்குரம்பையின் உள்புக்கு இருள்நீக்கி *
ஞானச்சுடர்கொளீஇ நாள்தோறும் *—ஏனத்
துருவாயுலகிடந்த ஊழியான்பாதம் *
மருவாதார்க்கு உண்டாமோவான் ? (கூ௧)

வானகத்தீயாய் மறிகடலாய் மாருதமாய் *
தேனகிப்பாலாம் திருமாலே ! *—ஆனாய்ச்சி
வெண்ணெய்விழுங்க நிறையுமே ? * முன்னொருநாள்
மண்ணையுமிழ்ந்தவயிது. (கூ௨)

† 'மறத்த' என்பதும் பாடம். ‡ 'வாயில்' என்றும் ஒதுவர்.

§ 'வணங்காளுமென்னே !' என்ற பாடம் சேரும்.

வயிறழலவாளுருவி வந்தாணையஞ்சு *
 எயிறிலகவாய்மடித்ததென்றீ ? *—பொறியுகிரால்
 பூவடிவையீடழித்தபொன்னாழிக்கையா ! * நின்
 சேவடிமேலீடழியச்செற்று. (க௭௩)

செற்றெழுந்துதீவிழித்துச் சென்றவிந்தவேழலகும் *
 † மற்றிவைஆடுவென்று வாயங்காந்து *—முற்றும்
 ‡ மறையவற்றுக்காட்டிய மாயவணையல்லால் *
 இறையேனும்துத்தாதுஎன்றா. (க௭௪)

நாவாயிலுண்டே நமோநாரணுவென்று *
 ஓவாதுரைக்கும்உரையுண்டே *—மூவாத
 மாக்கதிக்கண்செல்லும் வகையுண்டே * என்னொருவர்
 தீக்கதிக்கண்செல்லுந்திறம் ? (க௭௫)

திறம்பாதுஎன்னெஞ்சமே ! செங்கண்மால்கண்டாய் *
 அறம்பாவமென்றிரண்டுமாவான் *—புறந்தான்இம்
 மண்தான் மறிகடல்தான்மாருதந்தான் * வான்தானே
 கண்டாய் கடைக்கட்டிடி. (க௭௬)

பிடிசேர் களிமளித்தபேராளா ! * உன்தன்
 அடிசேர்ந்தருன்பெற்றாளன்றே *—பொடிசேர்
 அனற்கங்கையேற்றான் அவிரசடைமேல்பாய்ந்த *
 புனற்கங்கையென்னும்பேர்ப்பொன். (க௭௭)

பொன்திகழுமேனிப் புரிசடையம்புண்ணியனும் *
 நின்னுலகம்தாயடுமொலும் *—என்றும்
 இருவாங்கத்தால் திரிவரேலும் * ஒருவன்
 ஒருவனங்கத் துள்ளுமுளன். (க௭௮)

உளன்கண்டாய்நன்னெஞ்சே ! உத்தமனென்றும்
 உளன்கண்டாய் * உள்நொருநுள்ளத்து—உளன்கண்டாய் *
 வெள்ளத்தினுள்ளானும் வேங்கடத்துமேயானும் *
 உள்ளத்தினுள்ளானென்றுஓர். (க௭௯)

ஓரடியும்சாடுதைத்த ஒண்மலர்ச்சேவடியும் *
 ஈரடியும்காணலாம் என்னெஞ்சே ! *—ஓரடியின்
 தாயவணைக்கேசவணைத் தண்துழாய்மாலேசேர் *
 மாயவணையேமனத்துவை. (க௮௦)

தச்சகடிவாவு:—வையம் வாய் நின்று புரி குன்று எளிதில் உலகும் நன்று
 ஆள் ஊன் அன்பு

பொய்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† ‘மற்றிவையாமென்று’ என்பதும் பாடம். ‡ ‘மறையவர்க்கு’ என்றும் பாடம்.

பூதத்தாழ்வார், அருளிச்செய்த
இரண்டாந்திருவந்தாதி.

த னி ய ன்.

(திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் அருளிச்செய்தது.)

நேரிசைவேண்பா

என்.பிறவிதீர இறைஞ்சினேன் இன்னமுதா *
அன்பேதகளியளித்தானை *—நன்புகழ்சேர்
சீதத்தார்முத்துக்கள்சேரும் * கடல்மல்லைப்
பூதத்தார்பொன்னங்கழல்.

(பைவிராகம் - திருபுடைநாளம்.)

இன்பேதகளியா ஆர்வமேறெய்யாக *
இன்புருகுசிந்தையிடுகிரியா *—நன்புருகி
ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றினேன், நாரணற்கு *
ஞானத்தமிழ்புரிந்தநான். (க)

ஞானத்தால்நன்குணர்ந்து நாரணன் தன்நாமங்கள் *
தானத்தால்மற்றவன்பேர்சாற்றினால் *—வானத்
தணியமரர் ஆக்குவிக்குமஃதன்றே ? * நங்கள்
பணியமரர்கோமான்பரிசு. (உ)

பரிசுநறுமலரால் பாற்கடலான்பாதம் *
புரிவார்புகப்பெறுவார்போலாம் *—புரிவார்கள்
தொல்லமரர்கேள்வித் துலங்கொளிகேர்தோற்றத்து *
நல்லமரர்கோமான்நகர். (ங)

நகரிழைத்துநித்திலத்து நாளம்லர்கொண்டு * ஆங்கே
திகழுமணிவயிரம்சேர்த்து *—நிகரில்லாப்
பைங்கமலமேந்திப் பணிந்தேன்பணிமலரான் *
அங்கம்வலங்கொண்டானடி. (ச)

அடிமூன்றில்இவ்வுலகம் அன்றுஅளந்தாய்போலும் *
அடிமூன்றிரந்துஅவனிகொண்டாய் *—படிநின்ற
நீரோதமேனி நெடுமாலே ! * நின்னடியை
யாரோதவல்லார்அறிந்து ? (௫)

அறிந்துஐந்தும்உள்ளடக்கி ஆய்மலர்கொண்டு * ஆர்வம்
செறிந்தமனத்தராய்ச்செவ்வே*—அறிந்துஅவன்தன்
பேரோதியேத்தும் பெருந்தவத்தோர்காண்பேரே *
காரோதவண்ணன்கழல். (௬)

கழலெடுத்துவாய்மடித்துக் கண் டுசுழன்று * மாற்றார்
அழலெடுத்த சிந்தையராய்அஞ்ச *—தழலெடுத்த
போராழியேந்தினன் பொன்மலர்ச்சேவடியை *
ஓராழிநெஞ்சே ! உகந்து. (௭)

உகந்துஉன்னைவாங்கி ஒளிநிறங்கொள்கொங்கை *
அகங்குளிரஉண்ணென்றாளாவி*—உகந்து
முலையுண்பாய்போலே முனிந்துண்டாய் * நீயும்
அலை டு பண்பாலானமையாலன்று. (௮)

அன்றதுகண்டஞ்சாத ஆய்ச்சிஉனக்கிரங்கி *
நின்றுமுலைத்தந்த இந்நீர்மைக்கு*—அன்று
வரன்முறையால்நீயளந்த மாகடல்குழ்ஞாலம்*
பெருமுறையாலெய்துமோபேர்த்து ? (௯)

பேர்த்தனை மாசகடம் பிள்ளையாய் * மண்ணிரந்து
காத்தனை பல்லுயிரும்காவலனே !—*ஏத்திய
நாவுடையேன்பூவுடையேன் நின்னுள்ளிநின்றமையால் *
காஅடியேன்பட்டகடை. (௧0)

கடைநின்றுஅமரர் கழல்தொழுது * நாளும்
இடைநின்ற இன்பத்தராவர் *—புடைநின்ற
நீரோதமேனி நெடுமாலே ! * நின்னடியை
யாரோதவல்லாரவர் ? (௧௧)

அவரிவரென்றில்லை அரவணையான்பாதம் *
எவர்வணங்கி யேத்தாதாரெண்ணில் *—பவரும்
செழுங்கதிரோன்னுண்மலரோன் கண்ணுதலோனன்றே ? *
தொழுந்தகையார் நாளும்தொடர்ந்து. (௧௨)

† ‘சுழன்று’ என்ற பாடம் சேரும். ‡ ‘பண்பாய்’ என்றும் பாடம்.

தொடரெடுத்தமால்யானை சூழ்கயம்புக்கஞ்சி *
படரெடுத்தபைங்கமலங்கொண்டு *—அன்றுஇடரடுக்க
ஆழியான் பாதம்பணிந்தன்றே? * வானவர்கோன்
பாழிதா நெய்திற்புற்றுப்பண்டு. (க௩)

பண்டுஇப்பெரும்பதியையாக்கி * பழிபாவம்
கொண்டுஇங்குவாழ்வாரைக்கூறுதே*—எண்ணிசையும்
பேர்த்தகரம்நான்குடையான் பேரோதிப்பேதைகள்! *
தீர்த்தகரரமின்திரிந்து. (க௪)

திரிந்துவெஞ்சமத்துத் தேர்கடவி * அன்று
பிரிந்து சீதையைமான்பின்போய் *—புரிந்துவும்
கண்பள்ளிகொள்ள, அழகியதே! *நாகத்தின்
தண்பள்ளிகொள்வான்தனக்கு. (க௫)

தனக்கடிமைபட்டது தானறியானேலும் *
மனத்தடைய வைப்பதாம்மாலே*—வனத்திடரை
ஏரியாம்வண்ணம் இயற்றுமிதுவல்லால் *
மாரியார்பெய்கிற்பார்மற்று? (க௬)

மற்றறியலாவார்? வானவர்கோன்மாமலரோன் *
சுற்றும்வணங்குமதொழிலானை*—ஒற்றைப்
பிறையிருந்த செஞ்சடையான்பின்சென்று * மாலேக்
குறையிரந்து தான்முடித்தான்கொண்டு. (க௭)

கொண்டதுலகம் குறளுருவாய், கோளரியாய் *
ஒன்றிறலோன்மார்வதுகிர்வைத்தது*—உண்டதுவும்
தான்கடந்தவுழல்¹க தாமரைக்கண்மால்ஒருநாள் *
வான்கடந்தான் செய்தவழக்கு. (க௮)

வழக்கன்றுகண்டாய் வலிசகடம்செற்றாய் *
வழக்கென்றுநீமதிக்கவேண்டா*—குழக்கன்று
தீவிளவின்காய்க்கெறிந்த தீமைதிருமாலே! *
பார்விளங்கச்செய்தாய்பழி. (க௯)

பழிபாவமகையகற்றிப் பல்காலும்நின்னை *
வழிவாழ்வார் வாழ்வராம்மாதோ*—வழுவின்றி
நாரணன்தன்னாமங்கள் நன்குணர்ந்துநன்கேத்தும் *
† காரணங்கள்தாமுடையார்தாம். (உ௦)

† 'நாரணங்கள்' என்று பாடாந்தரம்.

தாமுளரே தம்முள்ளமுள்ளுளதே * தாமரையின்
பூவுளதே ஏத்தும்பொழுதுண்டே *—வாமன்
திருமருவு தாள்மருவுசென்னியரே * செவ்வே
அருநாகம்சேர்வதரிது.

(௨௧)

அரியதுஎளிதாகும் ஆற்றலால்மாற்றி *
பெருகமுயல்வாரைப் பெற்றால் *—கரியதோர்
வெண்கோட்டுமால்யாணை † வென்றிமுடித்தன்றே *
‡ தண்கோட்டுமாமலரால்தாழ்ந்து.

(௨௨)

தாழ்ந்துவாங்கொண்டு தக்கவகைகளால் *
வாழ்ந்துகழிவாரை வாழ்விக்கும் *—தாழ்ந்த
விளங்கனிக்குக் கன்றெறிந்துவேறுறுருவாய் * ஞாலம்
அளந்துஅடிக்கீழ்க்கொண்டஅவன்.

(௨௩)

அவன்கண்டாய்நன்னெஞ்சே ! ஆரருளுமகேடும் *
அவன்கண்டாய் ஐம்புலனாய்நின்றான் *—அவன்கண்டாய்
காற்றுத்தீநீர்வான் கருவரைமண்காரோதச் *
சேற்றத்தியாவா னும்சென்று.

(௨௪)

சென்றதுஇலங்கைமேல் செவ்வேதன்சேற்றத்தால் *
கொன்றதுஇராவணனைககூறுங்கால் *—நின்றதுவும
வேயோங்குதண்சாரல் வேங்கடமே * விண்ணவர்தம்
வாயோங்குதொல்புகழான்வந்து.

(௨௫)

வந்திததவனை வழிநின்றவைம்பூதம் *
ஐந்துமஅகத்தடக்கி ஆர்வமாய் *—உந்திப்
படியமரர்வேலையான் பண்டுஅமரர்கீந்த *
படியமரர்வாழும்பதி.

(௨௬)

பதியமைந்துநாடிப் பருகதெழுந்தகிந்தை *
மதியுரிஞ்சிவான்முகடுநோக்கி *—§ கதிமிகுததுஅம்
கோல்தேடியோடும் கொழுந்ததேபோன்றதே *
மால்தேடியோடும்மனம்.

(௨௭)

மனத்துள்ளான்வேங்கடததான் மாகடலான் * மற்றும்
நினைப்பரிய நீளரங்கத்துள்ளான் *—எனைப்பலரும்
தேவாதிதேவ நெண்ப்படுவான் * முன்னெருநாள்
மாவாய்பிளந்தமகன்.

(௨௮)

† 'வென்று' என்று சிலர். ‡ 'தண்கோட்டு' என்பதும் பாடம்.

§ 'கதிர்' என்பதும் பாடம்.

மகனாகக்கொண்டுடுத்தாள் மாண்பாயகொங்கை *

அகனாரவுண்பென்னென்றுண்டு *—மகனைத்தாய்
தேறாதவண்ணம் திருத்தினாய் * தென்னிலங்கை
நீராகவெய்தழித்தாய் ! நீ.

(௨௯)

நீயன்றுலகளந்தாய் நீண்டதிருமாலே ! *

நீயன்றுலகிடந்தாயென்பரால் *—நீயன்று
காரோதம்முன்கடைந்து பின்னடைத்தாய்மகடலை *
பேரோதமேணிப்பிரான் !

(௩௦)

பிராணென்றுநாளும் பெரும்புலரியென்றும் *

சூரநற்செழும்போதுகொண்டு *—வராகத்து
அணியுருவன் பாதமபணியுமவர்கண்டர் *
மணியுருவம்காண்பார்மகிழ்ந்து.

(௩௧)

மகிழ்ந்ததுசிரந்தை திருமாலே ! * மற்றும்

மகிழ்ந்தது உன்பாதமேபோற்றி *—மகிழ்ந்தது
அழலாழிசங்க மவைபாடியாடும் *
தொழிலாகம் சூழ்ந்துதுணிந்து.

(௩௨)

துணிந்ததுசிரந்தை துழாயலங்கல் * அங்கம்

அணிந்தவன்பேர் உள்ளத்துப்பல்கால் *—பணிந்ததுவும்
வேய்பிறங்குசரால் விறல்வேங்கடவனையே *
வாய்திறங்கள்சொல்லும்வகை.

(௩௩)

வகையால்அவனி இரந்தளந்தாய்பாதம் *

புகையால்நறுமலரால்முன்னே *—மிகவாய்ந்த
அன்பாக்கியேத்தி அடிமைப்பட்டேன்உனக்கு *
என்பாக்கியத்தால்இனி.

(௩௪)

இனிதென்பர்காமம் அதனிலும்ஆற்ற *

இனிதென்பர் தண்ணீரும்எந்தாய் !— * இனிதென்று
காமநீர்வேளாது நிற்பெருமைவேட்பரேல் *
சேமநீராகும்சிறிது.

(௩௫)

சிறியார்பெருமை சிறிதின்கணய்தும் *

அறியாரும் தாமறியாராவர் *—அறியாமை
மண்கொண்டுமண்ணுண்டு மண்ணுமிழ்ந்தமாயனென்று *
எண்கொண்டுஎன்னெஞ்சே ! இரு.

(௩௬)

இருந்தண்கமலத் திருமலரினுள்ளே *
திருந்துதிசைமுகனைத்தந்தாய்!—பொருந்தியநின்
பாதங்களேத்திப் பணியாவேல் * பல்பிறப்பும்
ஏதங்களெல்லாம்எமக்கு.

(௩௭)

எமக்கென்று இருநிதியம் ஏமாந்திராதே *
தமக்கென்றும் † சார்வமறிந்து *—நமக்கென்றும்
மாதவனேயென்னும் மனம்படைத்து * மற்றவன்பேர்
ஒதுவதே நாவினாலேத்து.

(௩௮)

ஒத்தின்பொருள்முடிவும் இத்தனையே * உத்தமன்பேர்
ஏத்தும் திறமறியின்ஏழைகள்! * ஒத்தனை
வல்லீரேல் நன்று, அதனைமாட்டிரேல் * மாதவன்பேர்
சொல்லுவதே ஒத்தின்புருக்கு.

(௩௯)

சுருக்காகவாங்கிச் சுலாவிநின்று * ஐயார்
நெருக்கமுன் நீர்நினைமின்கண்டர் *—திருப்பொலிந்த
ஆகத்தான் பாதமறிந்தும்அறியாத *
போகத்தாலில்லைபொருள்.

(௪௦)

பொருளால்அமருலகம் புக்கியல்லாகாது *
‡ அருளாள் அறமருளுமன்றே? *—அருளாலே
மாமறையோர்க்கிந்த மணிவண்ணன்பாதமே *
நீமறவேல்நெஞ்சே! நினை.

(௪௧)

நினைப்பன் திருமலை நீண்டதோள்காண *
நினைப்பார் § பிறப்பென்றும்நேரார் *—மனைப்பால்
பிறந்தார்பிறந்தெய்தும் பேரின்பமெல்லாம் *
துறந்தார்தொழுதாரத்தோள்.

(௪௨)

தோளிரண்டெட்டேழும் மூன்றும்முடியனைத்தும் *
தாளிரண்டும்வீழ்ச் சாந்துரந்தான்—தாளிரண்டும் *
ஆர்தொழுவார் பாதமவைதொழுவதன்றே? * என்
சீர்கெழுதோள் செய்யுமசிறப்பு.

(௪௩)

சிறந்தார்க்கெழுதுணையாம் செங்கண்மால்நாமம் *
மறந்தாரைமானிடமாவையென் *—அறந்தாங்கும்
மாதவனே! என்னும் மனம்படைத்து * மற்றவன்பேர்
ஒதுவதே நாவினால்உள்ளு.

(௪௪)

† 'சாவென்றறிந்து' என்னும் பாடம் பொருந்தும். ‡ 'அருளான்' என்
றும்பாடம். § 'பிறப்பென்றும்' என்றும்பாடம்.

உளதென்றி யுமாவார் உண்டில்லையென்று *

தளர்தலதனருஞ்சாரார் *—அளவரிய

வேதத்தான்வேங்கடத்தான் விண்ணோர்முடிதோயும் *

பாதத்தான் பாதம்பயின்று.

(௪௫)

பயின்றதுஅரங்கம் திருக்கோட்டி * பன்னாள்

பயின்றதுவும் வேங்கடமே * பன்னாள்—பயின்றது

அணிதிகழும்சோலை அணிநீர்மலையே *

மணிதிகழும்வண்டடக்கைமால்.

(௪௬)

மாலையரியுருவன் பாதமலரணிந்து *

காலொதொழுதெழுமின் கைகோலி *—ஞாலம்

அளங்கிடந்துஉண்டுமிழ்ந்த அண்ணலை† மற்றல்லால் *

உளங்கிடந்தவாற்றால்உணர்ந்து.

(௪௭)

உணர்ந்தாய்மறைநான்கும் ஒதினாய்நீதி *

மணந்தாய்மலர்மகன்தோள்மாலே! *—மணந்தாய்போய்

வேயிருஞ்சாரல் வியலிருஞாலம்சூழ் *

மாயிருஞ்சோலைமலை.

(௪௮)

மலையேழும் மாநிலங்களேழும்அதிர *

குலைசூழ் குரைகடல்களேழும் *—முலைசூழ்ந்த

நஞ்சுசத்துப்பெண்ணை நவின்னுண்டநாவென்று *

அஞ்சாதுஎன்னெஞ்சே! அழை.

(௪௯)

அழைப்பன்திருமலை ஆங்குஅவர்கள்சொன்ன *

பிழைப்பில் பெரும்பொயரேபேசி *—இழைப்பரிய

ஆயவனே! யாதவனே! என்றவனையார்முகப்பும் *

மாயவனே! என்றுமதித்து.

(௫௦)

மதிக்கண்டாய்நெஞ்சே! மணிவண்ணன்பாதம் *

மதிக்கண்டாய் மற்றவன்பேர்தன்னை *—மதிக்கண்டாய்

பேராழிநின்று பெயர்ந்துகடல்கடைந்த *

நீராழிவண்ணன்கிறம்.

(௫௧)

நிறம்கரியன் செய்யநெடுமலராளமார்வன் *

அறம்பெரியன் ஆரதறிவார்? *—மறம்புரிந்த

வாளரக்கன்போல்வாணை வானவர்கோன்தானத்து *

நீளிருக்கைக்குய்த்தான்நெறி.

(௫௨)

† 'மற்றெல்லாம்' என்றும் டாடம்.

நெறியார் குழற்கற்றை முன்னின்று பின்தாழ்ந்து *
அறியாதிளங்கிரியென்றெண்ணி *—பிறியாது
பூங்கொடிக்கள் வைகும் பொருபுனற்குன்றென்னும் *
வேங்கடமே யாம்விரும்பும்வெற்பு. (௫௩)

வெற்பென்றிருஞ்சோலை வேங்கடமென்றிவ்விரண்டும் *
நிற்பென்று நீமதிக்கும்நீர்மைபோல் *—நிற்பென்று
உளங்கோயில் உள்ளம்வைத்துள்ளினேன் * வெள்ளத்
திளங்கோயில் கைவிடேலென்று. (௫௪)

என்றும்தறிபயன் ஏழ்பிறப்பும்எப்பொழுதும் *
நின்றுநினைப்பொழியா நீர்மையால் *—வென்றி
அடலாழிகொண்ட அறிவனே ! * இன்பக்
கடலாழி நீயருளிக்காண். (௫௫)

காணக்கழிகாதல் கைமிக்குக்காட்டினால் *
நாணப்படுமென்றால்நாணுமே ? *—பேணிக்
கருமாலைப் பொன்மேனிகாட்டாமுன்காட்டும் *
திருமாலை நங்கள் திரு. (௫௬)

திருமங்கைகின்றருளும்தெய்வம் நாவாழ்த்தும் *
கருமம் கடைப்பிடிமின்கண்டிர் *—உரிமையால்
வத்தினும்பாதம் இருந்தடக்கையெந்தைபேர் *
நால்திசையும்கேட்டிரே ? நாம். (௫௭)

நாம்பெற்றநன்மையும் நாமங்கைநன்னெஞ்சத்து *
ஓம்பியிருந்துளம்மையோதுவித்து *—வேம்பின்
பொருள்நீர்மையாயினும் பொன்னாழிபாடென்று *
அருள்நீர்மைதந்த அருள். (௫௮)

அருள்புரிந்தகிந்தை அடியார்மேல்வைத்து *
பொருள்தெரிந்துகாண்குற்ற அப்போது *—† இருள்திரிந்து
நோக்கினென்னோக்கி நினைந்தேனதொண்கமலம் *
ஓக்கினென் என்னையுடங்கோர்ந்து. (௫௯)

ஒருருவனல்லே ஒளியுருவம்நின்னுருவம் *
ஈருருவனென்பர் இருநிலத்தோர் *—ஒருருவம்
ஆதியாம்வண்ணம் அறிந்தாரவர்கண்டிர் *
நீதியால் மண்காப்பார்நின்று. (௬௦)

† 'இருளிரிந்து' என்னும் பாடம் வ்யாக்யாநத்துக்கு நன்கு பொருந்தும்.

நின்றதோர்பாதம் சிலம்புதைப்ப * நீண்டதோள்
சென்றளந்ததென்பர் திசையெல்லாம் *—ஆன்று
கருமாணியாய்இரந்தகள்வனே ! * உன்னைப்
பிரமாணித்தார் பெற்றபேறு !

(௬௧)

பேற்றென்றுமுன்னறியேன் பெற்றறியேன்பேதைமையால் *
மாறென்றுசொர்ஷி வணங்கினேன் *—ஏறின
பெருததெருத்தகோடொசியப் பெண்ணசையின்பின்போய் *
எருத்திறுத்தநல்லாயரேறு.

(௬௨)

ஏறேழும் வென்றுஅடர்த்தளந்தை * எரியுருவத்து
ஏறேறி பட்டவிசோபம் *—பாறேறி
உண்டதலைவாய்நிறையக் கோட்டங்கையொண்குருதி *
கண்டபொருள்சொல்லின்கதை.

(௬௩)

† கதையின்பெரும்பொருளும் கண்ணை ! * நின்றபேரே
இதயமிருந்தவையேயேத்தில் *—கதையும்
திருமொழியாய் நின்றதிருமாலே ! * உன்னைப்
பருமொழியால்காணப்பணி.

(௬௪)

பணிந்தேன் திருமேனி பைங்கமலம்கையால் †
அணிந்தேன் உன்சேவடிமேல் அன்பாய் *—துணிந்தேன்
புரிந்தேத்தி உன்னைப்புகலிடம்பார்த்து * ஆங்கே
இருந்தேத்திவாழ்மிது.

(௬௫)

இதுகண்டாய்நன்னெஞ்சே ! இப்பிறவியாவது *
இதுகண்டாய் எல்லாம்நாமுற்றது *—இதுகண்டாய்
நாரணன்பேரோதி நாகத்தருகணையா *
காரணமும்வலையேல்காண்.

(௬௬)

கண்டேன்திருமேனி யான்கனவில் * ஆங்கவன்கைக்
கண்டேன் கனலும்சுடராழி—கண்டேன் *
உறுநோய்வினையிரண்டும் ஒட்டுவித்து * பின்னும்
மறுநோய்செறுவான்வலி.

(௬௭)

வலிமிக்கவாளெயிற்று வாளவுணர்மாள் *
வலிமிக்க வாளவரைமத்தாக *—வலிமிக்க
வாளநாகம்சுற்றி மறுக்கடல்கடைந்தான் *
கோள்நாகங்கொம்பொசித்தகோ.

(௬௮)

† 'கதையும்' என்பதும் பாடம்.

கோவாகி மாநிலங்காத்து * நங்கண்முகப்பே
மாடுவகிச்செல்கின்ற மன்னவரும் *—† பூமேவும்
செங்கமலநாபியான் சேவடிக்கே ஏழ்மிறப்பும் *
தண்கமலமேய்ந்தார்தமர்.

(௯௯)

தமருள்ளத்தஞ்சை தலையரங்கம்தண்கால் *
தமருள்ளத்தண்பொருப்புவேலை *—தமருள்ளம்
மாமல்லிகோவல் மதிட்குடந்தையென்போ *
ஏவல்லளந்தைக்குஇடம்.

(௧௦)

இடங்கை வலம்புரிநின்றார்ப்ப * எரிகான்று
அடங்கார் ஒடுங்குவித்ததாழி *—விடங்காலும்
திவாயாவணைமேல்தோன்றல், திசையளப்பான் *
பூவாரடி நிமிர்த்தபோது.

(௧௧)

போதறிந்துவானரங்கள் பூஞ்சுனைப்புக்கு * ஆங்கலர்ந்த
போதறிந்துகொண்டேத்தும் * போதுஉள்ளம்!—போது
மணிவேங்கடவன் மலரடிக்கேசெல்ல *
அணிவேங்கடவன்போய்ந்து.

(௧௨)

ஆய்ந்துரைப்பன் ஆயிரம்பேர் ஆதிநடுவந்திவாய் *
வாய்ந்தமலர் தூவிவைகலும் *—ஏய்ந்த
பிறைக்கோட்டுச் செங்கண்கரிவிடுத்தபெம்மான் *
இறைக்குஆட்டபத்துணிந்தயான்.

(௧௩)

யானைதவஞ்செய்தேன் ஏழ்மிறப்பும்எப்பொழுதும் *
யானைதவமுடையேன் எம்பெருமான் ! *—யானை
இருந்தமிழ்நன்மாலை இணையடிக்கேசொன்னேன் *
பெருந்தமிழன்கல்லேன்பெரிது.

(௧௪)

பெருகுமதவேழம் மாப்பிடிக்குமுன்னின்று *
இருகணிளமுங்கிலவாங்கி *—அருகிருந்த
தேன்கலந்துரீட்டும் திருவேங்கடம்கண்டர் *
வான்கலந்தவண்ணன்வரை.

(௧௫)

வரைச்சந்தனக்குழம்பும் வான்கலனும்பட்டும் *
விரைப்பொலிந்த வெண்மல்லிகையும்—விரைத்துக்கொண்டு *
ஆதிக்கண்நின்ற அறிவனடியினையே *
ஒதிப்பணிவதுறும்.

(௧௬)

உறுங்கண்டாய்நன்னெஞ்சே ! உத்தமன்நற்பாதம் *
உறுங்கண்டாய் ஒண்கமலந்தன்னால் *—உறுங்கண்டாய்
ஏத்திப்பணிந்தவன்பேர் ஈரைஞ்ஞாறுஎப்பொழுதும் *
† சார்த்தியுரைத்தல்தவம்.

(௭௭)

தவஞ்செய்து நான்முகனெபெற்றான் * தாணி
நிவந்தளப்ப நீட்டியபொற்பாதம் *—சிவந்ததன்
கையனைத்தும் ஆரக்கமுவினான் * சுங்கைநீர்
பெய்தனைத்துப்பேர்மொழிந்துபின்.

(௭௮)

பின்னின்று தாபிரப்பக்கேளான் * பெரும்பணைத்தோள்
முன்னின்று தானிரப்பாள்மொய்ம்மலரான் *—சொல்லின்ற
தோள்நலந்தான் நேரில்லாத்தோன்றல் * அவனளந்த
நீர்நிலந்தான் அத்தனைக்கும்நேர்.

(௭௯)

நேர்ந்தேன்அடிமை நினைந்தேன்தொண்கமலம் *
ஆர்ந்தேன்உன்சேவடிமேலன்பாய் *—ஆர்ந்த
அடிக்கோலம் கண்டவர்க்குஎன்கொலோ ? * முன்னைப்
படிக்கோலம்கண்டபகல்.

(௮௦)

பகல்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேன் * கனவில்
மிகக்கண்டேன் மீண்டுஅவனைமெய்பே—மிகக்கண்டேன் *
ஊன்திகழும்நேமி ஒளிதிகழும்சேவடியான் *
வான்திகழும் சோதிவடிவு.

(௮௧)

வடிக்கோலவாள்நெடுங்கண் மாமலரான் ¹ செவ்விப
படிக்கோலம்கண்டு அகலாள்பல்லாள் *—அடிக்கோவி
ஞாலத்தாள் பின்னுமலம்புரிந்ததுஎன்கொலோ ? *
கோலத்தால்இல்லேகுறை.

(௮௨)

குறையாகவெஞ்சொற்கள் கூறினேன்கூறி *
மறையாங்கெனவுரைத்தமலை *—இறையேனும்
சுடிங்கொல் ! என்றே இருந்தேன்எனைப்பகலும் *
மாயன்கண்சென்றவரம்.

(௮௩)

வரங்கருதித்தன்னை வணங்காதவன்மை *
உரங்கருதிமுர்க்கத்தவனை *—நரங்கலந்த
சிங்கமாய்க்கீண்ட திருவனடியினையே *
அங்கண்மாஞாலத்துஅமுது.

(௮௪)

† 'சாற்றி' என்று சிலர்.

அமுதென்றும் தேனென்றும் ஆழியானென்றும் *
அமுதன்றுகொண்டுசுந்தானென்றும் *—அமுதன்ன
சொல்மாலையேத்தித் தொழுதென்சொல்பட்ட *
நன்மாலையேத்திருவன்று. (அரு)

நவின்னுரைதநாவலர்கள் நாளமலர்கொண்டு * ஆங்கே
பயின்றதனால் பெற்றபயனென்கொல் ? *—பயின்றார்தம்
மெய்த்தவத்தால் காண்பரியமேகமணிவண்ணனை * யான்
எத்தவத்தால்காண்பன்கொல் இன்று ? (அரு)

இன்றுஅறிகின்றேனல்லேன் * இருநிலத்தைச்
சென்றுஆங்குளந்த திருவடியை *—அன்று
கருக்கோட்டியுள்கிடந்து கைதொழுதென், கண்டேன் *
திருக்கோட்டியந்தைதிறம் (அரு)

திறம்பிற்றுஇனியறிந்தென் தென்னரங்கத்தெந்தை *
திறம்பாவழிசென்றார்க்கல்லால் *—திறம்பாச்
செடியநகைநீக்கித் தாம்செல்வதன்முன் * வாணோர்
கடிநகரவாசற்கதவு. (அரு)

கதவிக்கு கதஞ்சிறந்த கஞ்சனைமுன்காய்ந்து *
அதவிப்போர்யானையொசித்து *—பதவியாப்ப
பாணியால்நீரேற்றுப் பண்டொருகால்மாவனியை *
மாணியாய்க்கொண்டிலையேமண் ? (அரு)

மண்ணுலகம்ஆளேனே ? வானவர்க்கும்வானவனாய் *
விண்ணுலகந்தன்னகத்துமேவேனே ? *—நண்ணித்
திருமலைச் செங்கண்நெடியானை * எங்கள்
பெருமானைக் கைதொழுதபின். (சுரு)

பின்னால்கருநாகம் சேராமல், பேதுறுவீர் *
முன்னால்வணங்கமுயன்மினே *—பல்நூல்
† அளந்தானைக் கார்க்கடல்குழ்நூலத்தை * எல்லாம்
அளந்தானவன்சேவடி. (சுரு)

அடியால் முன்கஞ்சனைச்செற்று * அமரரேத்தும்
படியான் கொடிமேல்புள்கொண்டான் *—நெடியான் தன்
நாமமே ஏத்துமின்கள், ஏத்தினால் * தாம்வேண்டும்
காமமே காட்டும்கடிது. (சுரு)

† ‘கதஞ்சிறந்து’ என்பதும் பாடம். ‡ ‘அளந்தானிக்கார்க்கடல்’ என்பதும் பாடம்.

கடிதுகொடுநகம் பிற்காலும்செய்கை *
கொடிதென்று † அதுகூடாமுன்னம் *—வடிசங்கம்
கொண்டானைக் கூந்தல்வாய்கிண்டானை * கொங்கைநஞ்சு
உண்டானைவத்துமிலேஉற்று. (௯௩)

உற்றுவணங்கித்தொழுமின் * உலகேழும்
முற்றும்கிழங்கும் முகில்வண்ணன் *—பற்றிப்
பொருந்தாதான்மார்பிடந்து பூம்பாடகத்துள்
இருந்தானை * ஏத்துமென்னெஞ்சு. (௯௪)

என்னெஞ்சம்மேயான் என்சென்னியான் * தானவனை
வன்னெஞ்சம்கிண்ட மணிவண்ணன் *—முன்னம்சேய்
ஊழியான் ஊழிபெயர்த்தான் * உலகேத்தும்
ஆழியான் அத்தியூரான். (௯௫)

இஅத்தியூரான் புள்ளையூர்வான் * அணிமணியின்
துத்திசேர் நாகத்தின்மேல்துயில்வான் *—‡ முத்தி
மறையாவான் மாகடல்நஞ்சுண்டான்தனக்கும் *
இறையாவான் எங்கல்பிரான். (௯௬)

எங்கல்பெருமான் ! இமையோர்தலைமகன் ! நீ *
செங்கண்ணெடுமால் ! திருமார்பா ! *—பொங்கு
படமூக்கினியிரவாய்ப் பாம்பிணைமேல்சேர்ந்தாய் ;
§ குடமூக்குக் கோயிலாக்கொண்டு. (௯௭)

கொண்டுவளர்க்கக் குழுவியாய்த்தான்வளர்ந்தது *
உண்டதுஉலகேழும் உள்ளொடுங்க *—கொண்டு
குடமாடிக் கோவலனுய்மேவி * என்னெஞ்சம்
இடமாகக்கொண்டஇறை. (௯௮)

இஇறையெம்பெருமான் ! அருளென்று * இமையோர்
முறைநின்று மொய்ம்மலர்கள் தூவ *—அறைகழல்
சேவடியான் செங்கணையான் * குறளுருவாய்
§ மாவடிவில்மண்கொண்டான்மால். (௯௯)

இமாலே ! நெடியோனே ! கண்ணனே ! விண்ணவர்க்கு
மேலா ! * வியன் துழாய்க்கண்ணியனே ! *—மேலால்
விளவின்காய் கன்றினால்வீழ்த்தவனே ! * எந்தன்
அளவன்றால் யானுடையஅன்பு. (௧௦௦)

தச்சகடிவரவு—அன்பு கடை தாம் பிரான் பொருள் மதி நின்றது இடங்கை
பகல் பின்னல் திரு.

புத்தாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† 'அவை' என்ற பாடம் ஏற்கும் ‡ 'முத்தி' என்றும் பாடம். § 'குடமூக்
கில்' என்றும் பாடம் § 'மாவலியை' என்பதும் பாடம்.

பேயாழ்வார் அருளிச்செய்த
மூன்றாந்திருவந்தாதி.

த னி ய ன்.

(குருகைகாவலப்பன் அருளிச்செய்தது.)

நேரிசைவேண்பா.

சீராரும்மாடத்திருக்கோவ லூரதனுள் *
காரார்கருமுகிலைக்காணப்புக்கு *—ஓராத்
திருக்கண்டேனென்றுரைத்த சீரான்கழலே *
உரைக்கண்டாய்நெஞ்சே ! உகந்து.

(மோஷநாகம் - திரிபுடைதாளம்.)

திருக்கண்டேன் பொன்மேனிகண்டேன் * திகழும்
அருக்கணநிறமும்கண்டேன் *—செருக்களரும்
பொன்னுழிகண்டேன் புரிசங்கம்கைக்கண்டேன் *
என்னுழிவண்ணன்பால்இன்று. (க)

இன்றேகழல்கண்டேன் ஏழ்பிறப்பும்யானறுத்தேன் *
பொன்தோய்வரைமார்பில்பூந்துழாய் *—அன்று
திருக்கண்டுகொண்ட திருமாலே ! * உன்னை
மருக்கண்டுகொண்டென்மனம். (உ)

மனத்துள்ளான் மாகடல்நீருள்ளான் * மலரான்
தனத்துள்ளான் தண்துழாய்மார்பன் *—சினத்துச்
செருநருகச்செற்றுக்கந்த தேங்கோதவண்ணன் *
வருநரகம்திர்க்கும்மருந்து. (ங)

மருந்தும்பொருளும் அமுதமும்தானே *
திருந்தியசெங்கண்மாலாங்கே *—† பொருந்தியும்
நின்றுலகமுண்டுமிழ்ந்தும் நீரேற்றும்மூவடியால் *
அன்றுலகந்தாயோனடி. (ச)

† 'பொருந்திய' என்றும் வழங்குவர்.

அடிவண்ணம்தாமரை அன்றுஉலகம்தாயோன் *
படிவண்ணம் † பார்க்கடல்நீர்வண்ணம் *—முடிவண்ணம்
ஓராழிவெய்யோன் ஒளியும்அஃதன்றே *
ஆராழிகொண்டாற்குஅழகு. (௫)

அழகன்றேஆழியாற்கு ஆழிநீர்வண்ணம் *
அழகன்றே அண்டங்கடத்தல் *—அழகன்றே
அங்கைநீரேற்றாற்கு அலர்மேலோன்கால்கழுவ *
கங்கைநீர்கான்றகழல். (௬)

கழல்தொழுதும்வாநெஞ்சே ! கார்க்கடல்நீர்வேலை *
பொழிலளந்தபுள்ளுர்திச்செல்வன் *— ‡ எழிலளந்தங்கு
எண்ணற்கரியாணை எப்பொருட்கும்சேயாணை *
நண்ணற்கரியாணைநாம். (௭)

நாமம்பலசொல்லி நாராயணாவென்று *
நாமங்கையால்தொழுதும்நன்னெஞ்சே !—வா * மருவி
மண்ணுலகமுண்டுமிழ்ந்த வண்டறையுந்தண் துழாய் *
கண்ணையேகாண்கநங்கண். (௮)

கண்ணும்கமலம் கமலமேகைத்தலமும் *
மண்ணளந்தபாதமும் மற்றவையே *—எண்ணின்
கருமாழுகில்வண்ணன் கார்க்கடல்நீர்வண்ணன் *
திருமாமணிவண்ணன்தேச. (௯)

தேசம்திறலும் திருவும்உருவமும் *
மாசில்குடிப்பிறப்பும் மற்றவையும்—பேசில் *
வலம்புரிந்தவான்சங்கம் கொண்டான்பேரோத *
நலம்புரிந்துசென்றடையும்நன்கு. * (௧௦)

நன்கோதும் நால்வேதத்துள்ளான் * நறவிரியும்
பொங்கோதருவிப்புனல்வண்ணன் *—சங்கோதப்
பாற்கடலான் பாம்பணையின்மேலான் * பயின்றுரைப்பார்
நூற்கடலான் நுண்ணறிவினான். (௧௧)

அறிவென்னும்தாள்கொளுவி ஐம்புலனும்தம்மில் *
செறிவென்னும்திண்கதவம்செம்மி *—மறையென்றும்
நன்கோதி நன்குணர்வார்காண்பரே * நாள்தோறும்
பைங்கோதவண்ணன்படி. (௧௨)

† 'பாற்கடல்' என்பதும் பாடம். ‡ 'எழிலளந்தும்' என்றும் பாடம்.

படிவட்டத்தாமரை பண்டிலகம்நீரேற்று *
அடிவட்டத்தாலளப்ப நீண்ட—முடிவட்டம் *
ஆகாயமுடறுத்து அண்டம்போய்நீண்டதே *
மாகாயமாய்நின்றமாற்து. (க௭)

மாற்பால்மனஞ்சுழிப்ப மங்கையர்தோள்கைவிட்டு *
நூற்பால்மனம்வைக்கநொய்விதாம் *—நாற்பால்
வேதத்தான்வேங்கடத்தான் விண்ணோர்முடிதோயும் *
பாதத்தான்பாதம்பணிந்து. (க௮)

பணிந்துயர்தபெளவப் படுதிரைகள்மோத *
பணிந்தபணமணிகளாலே—அணிந்து * அங்கு
அனந்தனைக் கிடக்கும்அம்மான் * அடியேன்
மனந்தனைக் கிடக்கும்வந்து. (க௯)

வந்துதைத்தவெண்திரைகள் செம்பவளம் வெண்முத்தம் *
அற்கிவிளக்குமணிவிளக்காம் *—எந்தை
ஒருவல்லித்தாமரையாள் ஒன்றியசீர்மார்வன் *
திருவல்லிக்கேணியான்சென்று. (க௯)

சென்றாள்செல்லாத செங்கண்மால்எங்கள்மால் *
என்றாள்நொளநொளம்நாளாகும் *—என்றும்
இறவாதஎந்தை இணையடிக்கேயாளாய் *
மறவாதுவாழ்த்துகளன்வாய். (க௯)

வாய்மொழிந்துவாமனனாய் மாவலிபால் * மூவடிமண்
நீயளந்துகொண்டநெடுமாலே ! *—தாவியநின்
எஞ்சாஇணையடிக்கே ஏழ்பிறப்பும்ஆளாகி *
அஞ்சாதிருக்கஅருள். (க௯)

அருளாதொழியுமே ? ஆவிலேமேல் * அன்று
தெருளாதபின்னையாய்ச்சேர்தான் *—இருளாத
சுந்தையராய்ச்சேவடிக்கே செம்மலர் தூய்க்கைதொழுது *
முந்தையராய் நிற்பார்க்குமுன். (க௯)

முன்னுலகம் உண்டுமிழ்ந்தாய்க்கு * அவ்வுலகம்சுரடியால்
பின்னளந்துகோடல் பெரிதொன்றே ? *—என்னே !
திருமாலே ! செங்கணையானே ! * எங்கள்
பெருமானே ! நீஇதனைப்பேசு. (௨௦)

பேசுவார் எவ்வளவுபேசுவார் * அவ்வளவே
வாசமலர்த்துழாய்மாலையான் *—தேசுடைய
சக்கரத்தான் சங்கினுன்சார்ங்கத்தான் * பொங்காவ
வக்கரணக்கொன்றான்வடிவு. (௨௧)

வடிவார்முடிக்கோட்டி வானவர்கள் * நாளும்
கடியார்மலர்துவாவிக்காணும்—படியாணை *
செம்மையால்உள்ளுருகிச் செவ்வனே நெஞ்சமே!
மெய்ம்மையேகாணவிரும்பு. (௨௨)

விரும்பிவிண்மண்ணளந்த அஞ்சிறையவண்டார் *
சுரும்புதொனையில்சென்றுத *—அரும்பும்
புனர்துழாய்மாலையான் பொன்னங்கழற்கே *
மனம்துழாய்மாலாய்வரும். (௨௩)

வருங்கால்இருநிலனும் மால்விசும்பும்காற்றும் *
நெருங்குதீரீருருவுமானை *—பொருந்தும்
சுடராழி யொன்றுடையான்குழ்கழலே * நாளும்
தொடராழிநெஞ்சே! தொழுது. (௨௪)

தொழுதால்பழுதுண்டே ? தூரீருலகம் *
முழுதுண்டுமொய்குழலாளாய்ச்சி *—† இழுதுண்ட
வாயாணை மால்விடையேழ்செற்றாணை * வானவர்க்கும்
சேயாணை நெஞ்சே! சிறந்து. (௨௫)

சிறந்தனன்சிறந்தையும் செங்கணரவும் *
நிறைந்த சீரீள்கச்சியுள்ளும் *—உறைந்ததுவும்
வேங்கடமும்வெண்காவும் வேளுக்கைப்பாடியுமே *
தாங்கடவார்தண்துழாயார். (௨௬)

ஆரேதுயருழந்தார்? துன்புற்றாரண்டையார் *
காரேமலிந்தகருங்கடலை *—நேரே
கடைந்தாணைக் காரணனை * நீராணைமேல்பள்ளி
அடைந்தாணை நாளும்டைந்து. (௨௭)

அடைந்ததாவணைமேல் ஐவர்க்காய் * அன்று
மிடைந்தது பாரதவெம்போர் *—உடைந்ததுவும்
ஆய்ச்சிபால்மத்துக்கே அம்மனை *! வாளெயிறுது.
பேய்ச்சிபாலுண்டபிரான். (௨௮)

† 'விழுது' என்றுங் கூறுவர்.

பேய்ச்சிபாலுண்ட பெருமானைப்போந்தெடுத்து *
ஆய்ச்சிமுலைகொடுத்தாள் அஞ்சாதே *—வாய்த்த
இருளார்திருமேனி இன்பவளச்செவ்வாய் *
தெருளாமொழியாணைச்சேர்ந்து.

(௨௯)

சேர்த்திருமால் கடல்குடந்தைவங்கடம் *
நேர்தளன்சிறதை நிறை † விசம்பு *—வாய்த்த
மறைபாடகம்அனந்தன் வண்துழாய்க்கண்ணி *
இறைபாடியாயஇவை.

(௩௦)

இவைவவன்கோயில் இரணியனதாகம் *
அவைசெய்தரியுருவமானான் *—செவிறெரியா
நாகத்தான் நால்வேதத்துள்ளான் * நறவேற்றான்
பாகத்தான்பாற்கடலுளான்.

(௩௧)

பாற்கடலும்வேங்கடமும் பாம்பும்பனிவிசம்பும் *
நூற்கடலும்நுண்ணுலதாமரைமேல் *—பாற்பட்
டிருந்தார்மனமும் இடமாகக்கொண்டான் *
குருந்தொசித்தகோபாலகன்.

(௩௨)

பாலகனாய் ஆவிலைமேல்பைய * உலகெல்லாம்
மேலொருநாள்உண்டவனே ! மெய்ம்மையே *—மாலவனே !
மந்தரத்தால் மாரீர்க்கடல்கடைந்து * வானமுதம்
அந்தரத்தார்க்குநந்தாய்நீ அன்று.

(௩௩)

அன்றிவ்வுலகம் அளந்தஅசைவேகொல் ? *
நின்றிருந்துவேளுக்கைநீள்நகர்வாய் *—அன்று
கிடந்தாணைக் கேடில்சீராணை * முன்கஞ்சைக்
கடந்தாணை நெஞ்சமே ! காண்.

(௩௪)

காண்காணென விரும்பும்கண்கள் * கதிரிலகு
பூண்தரகலத்தான் பொன்மேனி *—பாண்கண்
தொழில்பாடி வண்டறையும் தொங்கலான் * செம்பொன்
கழல்பாடியாம்தொழுதும்கை.

(௩௫)

கையகனலாழி கார்க்கடல்வாய்வெண்சங்கம் *
வெய்யகதைசார்ங்கம் வெஞ்சுடர்வாள் *—செய்ய
படைபரவைபாழி பணிரீருலகம் *
அடியளந்த ‡ மாயவர்க்கு.

(௩௬)

† 'விசம்பும்' என்றும் பாடமோதுவார்கள்

‡ 'மாயனவற்கு' என்பதும் பாடமாம்.

அவற்கு அடிமைப்பட்டேன் அகத்தான்புறத்தான் *
உவர்க்கும் கருங்கடல் நீருள்ளான் *— துவர்க்கும்
பவளவாய்ப்பூமகளும் பன்மணிப்பூணூர் *
திகழும் திருமார்பன் தான்.

(௩௭)

தானே தனக்கு உவமன் தன்னுருவே அவ்வுருவம் *
தானே தவவுருவும் தாரகையும் *— தானே
எரிசுடரும் மால்வரையும் எண்திசையும் * அண்டத்து
இருசுடருமாயிற்று.

(௩௮)

இறையாய்நிலனாகி எண்திசையும் தானாய் *
மறைபாய்மறைப்பொருளாய்வானாய் *— பிறைவாய்ந்த
வெள்ளத்தருவி விளங்கொலிநீர்வேங்கடத்தான் *
உள்ளத்தினுள்ளே உளன்.

(௩௯)

உளன்கண்டாய்நெஞ்சே ! உத்தமனென்றும்
உளன்கண்டாய் * உன்னொவாருள்ளத்து— உளன்கண்டாய் *
விண்ணொடுங்கக்கொடியரும் வீங்கருவிவேங்கடத்தான் *
மண்ணொடுங்கத்தானளந்தமன்.

(௪௦)

மன்னுமணிமுடிநீண்டு அண்டம்போய்எண்திசையும் *
துன்னுபொழிலனைத்தும் சூழ்கழலே *— மின்னை
உடையாகக்கொண்டு அன்னுலகளந்தான் * குன்றம
குடையாக ஆகாததகோ.

(௪௧)

கோவலனாய் ஆநிரைகள்மேய்த்துக்குழலாதி *
மாவலனாய்க்கீண்ட மணிவண்ணன் *— மேவி
† அரியுருவமாகி இரணியனதாகம் *
தெரியுகிரால்கீண்டான்சினம்.

(௪௨)

சினமாமதகளிற்றின் தின்மருப்பைச்சாய்த்து *
புனமேயபூமியதனை — தனமாகப்
பேரகலத்துள்ளொடுக்கும் பேராரமார்வனார் *
ஓரகலத்துள்ளதுஉலகு.

(௪௩)

உலகமும் ஊழியும் ஆழியும் * ஒண்கேழ்
அலர்க்கிறும்செந்தியுமாவான் *— பலகதீர்கள்
பாரித்த பைம்பொன்முடியானடியிணைக்கே *
பூரித்துஎன்னெஞ்சே ! புரி.

(௪௪)

புரிந்துமதவேழம் மாப்பிடியோடுஊடி *
 திரிந்துசினத்தால்பொருது *—விரிந்தசீர்
 வெண்கோட்டு முத்துதிர்க்கும் வேங்கடமே * மேலொருநாள்
 மண்கோட்டுக்கொண்டான்மலை. (சுரு)

மலைமுகடுமேல்வைத்து வாசுகியைச்சுற்றி *
 தலைமுகடுதொனொருகைபற்றி *—அலைமுகட்டு
 அண்டம்போய்நீர்தெறிப்ப அன்றுகடல்கடைந்தான் *
 பிண்டமாய்நின்றபிரான். (சுசு)

நின்றபெருமானே! நீரேற்று * உலகெல்லாம்
 சென்றபெருமானே! செங்கண்ணா! *—அன்று
 தூரகவாய்க்கிண்ட துழாய்முடியாய்! * நங்கள்
 நரகவாய்க்கிண்டாயும்நீ. (சுஎ)

நீயன்றேநீரேற்று உலகம்அடியளந்தாய்? *
 நீயன்றே நின்றநிரைமேய்த்தாய்? *—நீயன்றே
 மாவாயுரம்பிளந்து மாமருதினாடுபோய் *
 தேவாசுரம்பொருதாய்செற்று? (சஅ)

செற்றதுவும் சேராரணியனை + சென்றிற்றுப்
 பெற்றதுவும் மாநிலம் பின்னைக்காய் *—முற்றல்
 முரியேற்றின் முன்னின்றுமொய்ம்பொழித்தாய்! * முரிச்
 சரியேறுசங்குதாய்! சூழ்ந்து. (சசு)

சூழ்ந்துதுழாயலங்கல் சோதிமணிமுடிமால் *
 தாழ்ந்தஅருவித்தடவரைவாய் *—ஆழ்ந்த
 மணிரீர்ச்சுனைவளர்ந்த மாமுதலைகொன்றான் *
 அணிரீலவண்ணத்தவன். (ரு௦)

அவனே அருவரையால் ஆநிரைகள்காத்தான் *
 அவனே அணிமருதம்சாய்த்தான் *—அவனே
 கலங்காப்பெருநகரம் காட்டுவான்கண்டார்
 இலங்காபுரமெரித்தானெய்து. (ருக)

எய்தான்மராமர மேழும்இராமனாய் *
 எய்தான்மான் † மறியைவந்திழைக்காய் *—எய்ததுவும்
 தென்னிலங்கைக்கோன்விழ, சென்றுகுறநாருவாய் *
 முன்னிலங்கைக்கொண்டான்முயன்று. (ருஉ)

† 'மரிய' என்று சிலர் பாடங்கூறுவர்.

முயன்முதொழுநெஞ்சே ! முரிநீர்வேலை *
இயன்றமரத்தாவினையின்மேலால் *—பயின்றங்கோர்
மண்ணலங்கொள்வெள்ளத்து மாயக்குழவியாய் *
தண்ணலங்கல்மாலையான்தாள்.

(௫௩)

தாளால்சகடம் உதைத்துப்பகடுந்தி *
கிளாமருதிடைபோய்க்கேழலாய் *—மீளாது
மண்ணகலம்கீண்டு அங்கோர் மாதுகந்தமார்வற்கு *
பெண்ணகலம்காதல்பெரிது.

(௫௪)

பெரியவரைமார்பில் பேராரம்பூண்டு *
கரியமுகிலிடைமின்போல *—† தெரியுங்கால்
பாடுனெடுங்க வண்டறையும்பங்கயமே * மற்றவன்தன்
நீளநெடுங்கண்காட்டும்நிறம்.

(௫௫)

நிறம்வெளிதுசெய்து பசுதுகரிதென்று *
இறையுருவம்யாமறியோம்எண்ணில் *—‡ நிறைவுடைய
நாமங்கைதானும் நலம்புகழுவல்லளே ? *
பூமங்கைகேள்வன்பொவிவு.

(௫௬)

பொலிந்திருண்டகார்வானில் மின்னேபோல்தோன்றி *
மலிந்துதிருவிருந்தமார்வன் *—§ பொலிந்த
கருடன்மேல்கொண்ட கரியான்கழலே *
தெருடன்மேல்கண்டாய்தெளி.

(௫௭)

தெளிந்தசிலாதலத்தின் மேலிருந்தமந்தி *
அளிந்தகடுவனையேநோக்கி *—|| விளங்கிய
வெண்மதியம் தாவென்னும்வேங்கடமே * மேலொருநாள்
மண்மதியில்கொண்டுகந்தான்வாழ்வு. *

(௫௮)

வாழும்வகையறிந்தேன் மைபோல்நெடுவரைவாய் *
தாழும்ருவிபோல்தார்கிடப்ப *—ஐயும்
திருமாமணிவண்ணன் செங்கண்மால் * எங்கள்
பெருமானடிசேரப்பெற்று.

(௫௯)

பெற்றம்பிணைமருதம் பேய்முலைமாச்சகடம் *
முற்றக்காத் துடுபோயுண்டிதைத்து *—கற்றுக்
குணிலை விளங்கனிக்குக்கொண்டெறிந்தான் * வெற்றிப்
பணிலம்வாய்வைத்துகந்தான்பண்டு.

(௬௦)

† 'திரியுங்கால்' என்பது பாடாந்தரம். ‡ 'நிறமுடைய' என்பதும் பாடம்.
§ 'பொலிந்து' என்றும் பாடம்.

பண்டெல்லாம்வேங்கடம் பாற்கடல்வைகுந்தம் *
கொண்டய்குறைவார்க்குக்கோயில்போல் *—வண்டு
வளங்கிளரூம்நீள்சோலை வண்பூங்கழிகை *
இளங்குமரன் தன்விண்ணகர். (கக)

விண்ணகரம்வெண்கா விரிதிரைநீர்வேங்கடம் *
மண்ணகரம்மாமாடவேளுக்கை *—மண்ணகத்த
தென்குடந்தை தேனூர்திருவரங்கம்தென்கோட்டி *
தன்குடங்கைநீரேற்றுந்தாழ்வு. (கஉ)

தாழ்சடையுந்நீள்முடியும் ஒள்மழுவும்சக்கரமும் *
சூழரவும்பொன்னாணும் தேன்றமால் *—சூழும்
திரண்டருவிபாயும் திருமலைமேலெந்தைக்கு *
இரண்டுருவுமொன்றுஇசைந்து. (கங)

இசைந்தஅரவமும் வெற்பும்கடலும் *
பசைந்தங்கமுது † படுப்ப *—அசைந்து
கடைந்தவருத்தமோ? கச்சிவெண்காவில் *
கிடந்திருந்துநின்றதுவும்அங்கு. (கச)

‡ அங்கங்கிடரின்றி அந்திப்பொழுதத்து *
மங்கஇரணியனதாகத்தை *—பொங்கி
அரியுருவமாய்ப்பிளந்த அம்மானவனே *
கரியுருவம்கொம்பாசிடதான்காய்ந்து. (கரு)

காய்த்திருளோமாற்றிக் கதிரிலகுமாமணிகள் *
வய்த்தபணக்கதிர்மேல்வெவ்வயிர்ப்ப *—வாய்த்த
மதுகைடவரும் வயிறுருகிமாண்டார் *
அதுகேடவர்க்கிறுதியாங்கு. (கக)

ஆங்குமலரும் குவியுமாலுந்திவாய் *
ஒங்கு § கமலத்தினதொண்டோது *—ஆங்கைத்
திக்கிரிசுடரென்றும் வெண்சங்கம் * வானில்
பகருமதியென்றும்பார்த்து. (கஎ)

பார்த்தகடுவன் சுணைநீர்நிழல்கண்டு *
பேர்த்தோர்கடுவெனைப்பேர்ந்து *—கார்த்த
களங்கனிக்குக் கைநீட்டும்வேங்கடமே * மேல்நாள்
விளங்கனிக்குக் கன்றறிந்தான்வெற்பு. (கஅ)

† 'படைப்ப' என்பதும் பாடம். ‡ 'அங்கங்கிடரின்றி' என்பதும் பாடம்.

§ 'கமலத்தி ளெண்போது' என்னும் பாடத்தில் வெண்டிளசிறையும்.

வெற்பென்று வேங்கடம்பாடும் * வியந்துழாய்
கற்பென்றுகூடும் கருங்குழல்மேல் *—மல்பொன்ற
நீண்டதோள்மால்கிடந்த நீன்கடல்நீராவான் *
பூண்டநாளெல்லாம்புகும்.

(சூசு)

புகுமதத்தால் வாய்ப்புசிக்கிழ்தாழ்ந்து * அருவி
உகுமதத்தால் கால்குழுவிகையால் *—மிகுமதத்தேன்
விண்டமலர்கொண்டு விறல்வேங்கடவனையே *
கண்டுவணங்கும்களிறு.

(எ௦)

களிறுமுகில்குத்தக் கையெடுத்தோடி *
ஒளிமருப்பொசிகையாளி—பிளிறி
விழ * கொன்றுநின்றதிரும் வேங்கடமே * மேல்நாள்
குழக்கன்முகொண்டெறிந்தான்குன்று.

(எக)

குன்றென்றியை குறமகளிர்கோல்வளைக்கை *
சென்றுவிளையாடும் தீங்கழைபோய் *—வென்று
விளங்குமதிசிகாள்விடுக்கும் வேங்கடமே * மேலை
இளங்குமரர்கோமானிடம்.

(எஉ)

இடம்வலமேழ்பூண்ட இரவித்தேரோட்டி *
வடமுகவேங்கடத்துமன்னும் *—குடம்நயந்த
கூத்தனாய்நின்றான் குரைகழலேகூறுவதே *
நாதத்தன்னாலுள்ளநலம்.

(எங)

நலமேவலிதுகொல்? நஞ்சுட்டுவன்பேய் *
நிலமேபுரண்டுபோய்விழ *—சலமேதான்
வெங்கொங்கையுண்டானை மீட்டாய்ச்சிபூட்டுவான் *
தன்கொங்கைவாய்வைத்தாள்சார்ந்து.

(எச)

சார்ந்தகடுதேய்ப்பத தடாவியகோட்டுச்சிவாய் *
ஊர்ந்தியங்கும் வெண்மதியினெண்முயலை *—சேர்ந்து
சினவேங்கைபார்க்கும் திருமலையே * ஆயன்
புனவேங்கைநாறும்பொருப்பு.

(எடு)

பொருப்பிடையேநின்றும் புனல்குளித்தும் * ஐந்து
நெருப்பிடையேநிற்கவும் கீர்வேண்டா *—விருப்புடைய
வெஃகாவேசேர்ந்தானை † மெய்ம்மலர்தூய்க்கைதொழுதால் *
அஃகாவேதிவினைகளாய்ந்து.

(எசு)

† 'மென்மலர்' என்பது சிலர்பாடம் MAHAMAHOPADHYAYA

ஆய்ந்த அருமறையோன் நான்முகத்தோன்றன்குறங்கில் *
வாய்ந்த குழவியாய்வாளாக்கன் *—ஏய்ந்த
முடிப்போது மூன்றேழென்றெண்ணினான் * ஆர்ந்த
அடிப்போதுங்கட்கு அரண். (எஎ)

அரணும்நமக்குளன்றும் ஆழிவலவன் *
முரளாவலஞ் ஠ சுழிந்தமொய்ப்பன் *—சரணமேல்
ஏதுகதி? ஏதுநிலை? ஏதுபிறப்பு? என்னோதே *
ஒதுகதி ஠ மாயனையே ஓர்த்து. (எஅ)

ஓர்த்தமனத்தராய் ஐந்தடக்கி ஆராய்ந்து *
பேர்த்தால்பிறப்பேழும்பேர்க்கலாம் *—கார்த்த
விரையார்நறுந்துராய் வீங்கோதமேனி *
நிரையாரமார்வனையேரின்று. (எக)

நின்றெதிராய் நிரைமணித்தேர்வாணந்தோள் *
ஒன்றியாமைஞ்ஞாறுஉடன்துணிய *—வென்றிலங்கும்
ஆர்படுவான் நேமியரவணையான் * சேவடிக்கே
நேர்படுவான் தான்முயலும்நெஞ்சு. (எஃ)

நெஞ்சால் நினைப்பரியனேலும் * நிலைபெற்றுஎன்
நெஞ்சமே! பேசாய் நினைக்குங்கால் * - நெஞ்சத்துப்
பேராதுநிற்கும் பெருமானைஎன்கொலோ? *
ஓராதுநிற்பதுஉணர்வு. (அக)

உணரில்உணர்வரியன் உள்ளம்புகுந்து *
புணரிலும்காண்பரியன்உண்மை *—இணரணையக்
கொங்கணைந்துவண்டறையும் தண்துழாய்க்கோமானை *
எங்கணைந்துகாண்டும்இனி? (அஉ)

இனியவன்மாயன் எனவுரைப்பரேலும் *
இனியவன்காண்பரியனேலும் *—இனியவன்
கள்ளத்தால்மண்கொண்டு விண்கடந்தபைங்கழலான் *
உள்ளத்தினுள்ளேஉள்ளன். (அங)

உளைய நான்மறையின்உட்பொருளை * உள்ளத்
துளனாகத் தேர்த்துணர்வரேலும் *—உளைய
வண்தாமரைநெடுங்கண் மாயவனையாவரே? *
கண்டாருகப்புர்க்கி. (அச)

† ‘சுழித்த’ என்ற பாடம் ஏற்கும். † ‘மாதவனை’ என்று சிலவிடங்களில்
பாடம்.

கவியினர்கைபுனைந்து கண்ணார்கழல்போய் *
செவியினர்கேள்வியராய்ச்சேர்ந்தார் *—புவியினர்
போற்றியுரைக்கப் பொலியுமே? * பின்னைக்கா
ஏற்றயிரையட்டானெழில். (அரு)

† எழில்கொண்டு மின்னுக்கொடியெடுத்து * வேகத்
தொழில்கொண்டு தான்முழங்கித்தோன்றும் *—எழில்கொண்ட
நீர்மேகமன்ன நெடுமால்நிறம்போல *
கார்வானம்காட்டும்கலந்து. (அக)

கலந்துமணியிமைக்கும் கண்ணா! * நின்மேனி
மலர்ந்து மரதகமேகாட்டும் *—நலநதிகழும்
கொந்தின்வாய்வண்டறையும் தண்துழாய்க்கோமானை *
அநதிவான்காட்டுமது. (அஎ)

அதுநன்றுஇதுதீதென்று ஐயப்படாதே *
மதுநின்றதண்துழாய்மார்வன் *—பொதுநின்ற
பொன்னங்கழலேதொழுமின் * முழுவினைகள்
முன்னம்கழலும்முடிந்து. (அஅ)

முடிந்தபொழுதில் குறவாணர் * ஏனம்
படிந்துமுசால் பைந்தினைகள்வித்த *—தடிந்தெழுந்த
வேய்க்கழைபோய் விண்திறக்கும்வேங்கடமே * மேலொருநாள்
தீங்குழல்வாய்வைத்தான்சிலம்பு. (அக)

சிலம்புபுசெறிகழலும் சென்றிசைப்ப * விண்ணாறு
அலம்பியசேவடி போய் * அண்டம்—புலம்பியதோள்
எண்திசையும்சூழ இடம்போதானுள்—கொலோ? *
வண்துழாய்மாலளந்தமண். (சு0)

மண்ணுண்டும் பேய்ச்சிமுலைபுண்டுமாற்றாதாய் *
வெண்ணெய்விழுங்குவெகுண்டு * ஆய்ச்சி—கண்ணிக்
கயிற்றினால்கட்டாத தான்கட்டுண்டிருந்தான் *
வயிற்றினோடாற்றாமகள். (சு௧)

மகனொருவர்க்கல்லாத மாமேனிமாயன் *
மகனாம் அவுன்மகன் தன்காதல்—மகனை *
சிறைசெய்தவாணன்தோள் செற்றாங்கழலே *
நிறைசெய்துஎன்னெஞ்சே! நினை. (சு௨)

† 'எழில்கொண்ட' என்பதும் பாடம்.

நினைத்து உலகில் ஆர்தெளிவார் ? நீண்டதிருமால் *
அனைத்துலகுமுள்ளொடுக்கி ஆல்மேல் *—கனைத்துலவு
வெள்ளத்தோர்பிள்ளையாய் மெள்ளத்துயின்றானை *
உள்ளத்தேவைநெஞ்சே ! உய்த்து. (கூட)

உய்த்துணர்வென்னும் ஒளிகொள்விளக்கேற்றி *
வைத்தவனைநாடிவலைப்படுத்தேன் *—மெத்தெனவே
நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான் என்னெஞ்சத்து *
பொன்றாமைமாயன்புகுந்து. (கூச)

புகுந்திலங்கும் அந்திப்பொழுதத்து * அரியாய்
இகழ்ந்திரணியனதாகம் *—சுகிர்ந்தெங்கும்
சிந்தப்பிளந்த திருமால்திருவடியே *
வந்தித்துஎன்றெஞ்சமே ! வாழ்த்து. (கூடு)

வாழ்த்தியவாயராய் வாணோம்மணிமகுடம் *
தாழ்த்திவணங்கத்தழும்பாமே *—கேழ்த்த
அடித்தாமரை மலர்மேல்மங்கைமணான் *
அடித்தாமரையாமலர். (கூசு)

அலரெடுத்த உந்தியான் ஆங்கெழிலாய *
மலரெடுத்த மாமேனிமாயன் *—அலரெடுத்த
வண்ணத்தான் மாமலரான்வார்சடையான் * என்றிவர்கட்கு
எண்ணத்தானுமோ ? இமை. (கூள)

இமங்குழம்பும இருவிசும்புமகாற்றும் *
அமங்குழந் தறவிளங்கித்தோன்றும் *—நமன் குழ்
நரகத்து நமமைநணுகாமல்காப்பான் *
தூரகத்தைவாய்பிளந்தான்தொட்டு. (கூள)

தொட்டபடையெட்டும தோலாதவென்றியான் *
அட்டபுகரத்தான் அஞ்ஞான்று *—குட்டத்துக்
கோள்முதலைதுஞ்சக் குறித்தெறிந்தசக்கரத்தான் *
தாள்முதலைநங்கட்குச்சார்வு. (கூக)

சார்வுநமக்குளன்றும் சக்கரத்தான் * தண்துழாய்த்
தார்வாழ்வரைமார்பன் தான்முயங்கும் *—காரார்ந்த
வானமருமின்னிமைக்கும் வண் தாமரைநெடுங்கண் *
தேனமரும்பூமேல்திரு (கூ00)

தச்சகடிவரவு.—திரு நன்கு பேசுவார இவை மன்னும் அவனே பண்டு களிது
நெஞ்சால் மண்ணுண்டிடு நான்முகன்.

பேயாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த **நான்முகன் திருவந்தாதி.**

தனியன்.

(சீராமப்பிள்ளை அருளிச்செய்தது.)

நேர்சைவேண்பா

நாராயணன்படைத்தான் நான்முகனை * நான்முகனுக்கு
 வராரசிவன்பிறநதானென்னுஞ்சொல் *—சீரார்
 மொழிசெப்பிவாழலாம் நெஞ்சமே ! * மொய்ப்பூ
 மழிசைப்பரனடியேவாழ்த்து.

(அடாளுராகம் - அடதாளம்)

☞ நான்முகனை நாராயணன்படைத்தான் * நான்முகனும்
 நான்முகமாய்ச்சங்கரனைத்தான்படைத்தான் *—யான்முகமாய்
 அந்தாதிமேலிட்டு அறிவித்தேன் ஆழ்பொருளை *
 சிந்தாமலகொண்மின்றீர்தேர்ந்து. (க)

தேருங்காலதேவன் ஒருவனையென்றுஉரைப்பர் *
 ஆருமறியார்அவன்பெருமை *—ஒரும
 பொருளமுடிவுமஇத்தனையே, எத்தவமசெய்தாகும *
 அருளமுடிவதாழியான்பால். (உ)

பாவில்கிடந்ததுவும் பண்டாங்கமமேயதுவும் *
 ஆலில்துயின்றதுவும்ஆரறிவார் ? *—ஞாலத்து
 ஒருபொருளை வானவர்தமமெய்ப்பொருளை * அபபில
 அருபொருளை யான்அறிந்தவாறு. (ங)

ஆறுசடைக்கரந்தான் அண்டர்கோன்தனினோடும் *
 கூறுடையெனன்பதுவும் கொள்கைத்தே *—வேறொருவா
 இல்லாமைநின்றானை எமமாளை * எப்பொருட்கும
 சொல்லாணைச் சொன்னென்தொகுத்து. (ச)

தொகுத்தவரத்தனாய்த தோலாதான்மாவம் *
 வகிர்த்தவளையுகிர்தோள்மாலே ! *—உகத்தில
 ஒருநான் றநீயுயர்த்தி உள் † வாங்கினீயே *
 அருநான்குமாறாய்அறி. (ரு)

† 'வாங்கினையே' என்றும் பாடம்.

அறியார்சமணர் அயர்த்தார்பவுத்தர் *
 சிறியார்கிவப்பட்டார்செப்பில் *—வெறியாய
 மாயவனைமாலவனை மாதவனையேத்தாதார் *
 ஈனவரேயாதலால் இன்று. (க)

இன்றாக நாளையேயாக * இனிச்சிறிதும்
 நின்றாக நின்னருள்ளன்பரல்த *—நன்றாக
 நான்உன்னை அன்றி இலென்கண்டாய் * நாரணனை !
 நீயென்னையன்றியிலே. (எ)

இலைதுணைமற்றென்னெஞ்சே ! ஈசனைவென்ற *
 சிலைகொண்டசெங்கண்மால்சேரா *—குலைகொண்ட
 ஈரைந்தலையான் இலங்கையையீடழித்த *
 கூரம்பனல்லால்குறை. (அ)

குறைகொண்டுநான்முகன் குண்டுகைநீர்பெய்து *
 மறைகொண்டமந்திரத்தால் வாழ்த்தி *—கறைகொண்ட
 கண்டத்தான் சென்னிமேலேறக்கழுவினான் *
 அண்டத்தான்சேவடியையாங்கு. (க)

ஆங்காரவாரமதுகேட்டு * அழலுமிழும்
 பூங்காரவணையான் பொன்மேணி *—யாம்காண
 வல்லமேயல்லமே ? மாமலரான்வாரசடையான் *
 வல்லரேயல்லரே ? வாழ்த்து. (க0)

வாழ்த்துகவாய காண்ககண்கேட்கசெனி * மகுடம்
 தாழ்த்திவணங்குமின்கள் தண்மலரால் *—சூழ்த்த
 துழாய்மன்னுநீள்முடி எந்தொல்லைமால்தன்னை *
 வழாவண்கைகூப்பிமதித்து. (கக)

மதித்தாய்ப்பாய்நான்கின் மதியார்போய்விழ *
 மதித்தாய், மதிக்கோள்விடுத்தாய் ! *—மதித்தாய்
 மடுக்கிடந்த மாமுதலேகோள்விடுப்பான் * ஆழி
 விடற்கிரண்டும்போயிரண்டின்வீடு. (கஉ)

வீடாக்கும் பெற்றியறியாது * மெய்வருத்திக்
 கூடாக்கி நின்றுண்டுகொண்டுழல்வீர் ! *—வீடாக்கும்
 மெய்ப்பொருள் தான வேதமுதற்பொருள்தான் * விண்ணவர்க்கு
 ஐத்பொருள்தான் நாராயணன். (கங)

நாராயணன் என்னையாளி * நாகத்துச்
சேராமல்காக்கும்திருமால்தன் *—பேரான
பேசப்பெறுத பிணச்சமயர்பேசக்கேட்டு *
ஆசைப்பட்டு ஆழ்வார்பலர். (௧௪)

பலதேவரேத்தப் படிகடந்தான்பாதம் *
மலரேறவிட்டிறைஞ்சிவாழ்த்த—வலராகில் *
மார்க்கண்டன்கண்டவகையே வரும்கண்டர் *
நீர்க்கண்டன்கண்டநிலை. (௧௫)

நிலைமன்னும்என்னெஞ்சம் அந்நான்று * தேவர்
தலைமன்னர்தாமே மாற்றாக *—பலமன்னர்
போர்மாள வெங்கதிரோன்மாயப்பொழில்மறைய *
தேராழியால்மறைத்தாரால். (௧௬)

ஆலநிழற்கீழ் அறநெறியை * நால்வர்க்கு
மேலையுகத்துரைத்தான் மெய்த்தவத்தோன் *—ஞால
மளந்தாணை ஆழிக்கிடந்தாணை * ஆல்மேல்
வளர்ந்தாணைத் தான்வணங்குமாறு. (௧௭)

மாறாயதானவனை வள்ளுகிரால் * மார்விரண்டு
கூறுகக் கீறியகோளரியை *—வேறுக
ஏத்தியிருப்பாரை வெல்லுமே * மற்றவரைச்
† சார்த்தியிருப்பார்தவம். (௧௮)

தவம்செய்து நான்முகனூல்பெற்றவரத்தை *
அவஞ்செய்த ஆழியாயன்றே *—உவந்துஎம்மைக்
காப்பாய்நீ காப்பதனையாவாய்நீ * வைகூந்தம்
ஈப்பாயும்எவ்வயிர்க்கும்நீ. (௧௯)

நீயேஉலகெல்லாம் நின்னருளேநிற்பனவும் *
நீயே தவத்தேவதேவனும் *—நீயே
எரிசுடரும்மால்வரையும் எண்திசையும் * அண்டத்து
இருசுடருமாயஇவை. (௨௦)

இவையா ! பிலவாய் திறந்தெரிகான்ற *
இவையா ! எரிவட்டக்கண்கள் *—இவையா !
எரிபொங்கிக்காட்டும் இமையோர்பெருமான் *
அரிபொங்கிக்காட்டுமழகு. (௨௧)

அழகியான்தானே அரியிருவன்தானே *
பழகியான்தானேபணிமின் *—குழவியாய்த்
தானேமுலகுக்கும் தன்மைக்கும் தன்மையனே *

மீனையெயிரளிக்கும்வித்து. (௨௨)

வித்துமிடவேண்டுங்கொல்லோ? விடையடர்த்த *
பத்தியுழவன்பழம்புனத்து *—மொய்த்தெழுந்த
கார்மேகமன்ன கருமால்திருமேனி *

நீர்வானம்காட்டும்பிகழ்ந்து. (௨௩)

நிகழ்த்தாய் பால்பொன்பசுப்புக் கார்வண்ணம்நான்கும் *
இகழ்த்தாய்இருவரையும்விய *—புகழ்த்தாய்
சினப்போர்ச்சுவேதனைச் சேனாபதியாய் *

மனப்போர்முடிக்கும்வகை. (௨௪)

வகையால்மதியாது மண்கொண்டாய் * மற்றும்
வகையால் வருவதொன்றுண்டே? *—வகையால்
வயிரங்குழைத்துண்ணும் மாவலிதானென்னும் *
வயிரவழக்கொழித்தாய்மற்று. (௨௫)

மற்றுத்தொழுவார் ஒருவரையும்யானின்மை *
கற்றைச்சடையான்கரிக்கண்டாய் *—எற்றைக்கும்
கண்டுகொள்கண்டாய் கடல்வண்ண! * யான்உன்னைக்
கண்டுகொள்கிருமாறு. (௨௬)

மால்தானபுகுந்த மட † நெஞ்சம் * மற்றதுவும்
பேறுகக்கொள்வனோ? பேதைகாள்! *—நீருடி
தான்காணமாட்டாத தாரகலச்சேவடியை *
யான்காணவல்லேற்குஇது. (௨௭)

இதுவிலங்கையீடழியக் கட்டியசேது *
இதுவிலங்குவாலியை ‡ வீழ்த்ததுவும் *—இதுவிலங்கை
தானொடுங்கவித்துடங்கத் தண்தாரிராவண்ணை *
ஊடுனாடுங்கவெய்தானுகப்பு. (௨௮)

உகப்புருவன்தானே ஒளியிருவன்தானே *
மகப்புருவன்தானேமதிக்கில் *—மிகப்புருவம்
ஒன்றுக்கொன்று ஓசனையான்வீழ * ஒருகணையால்
அன்றிக்கொண்டெய்தானவன். (௨௯)

† 'நெஞ்சன்' என்று பாடங்கொள்ள இடமுண்டு.

‡ இங்கே தனை தட்டுகின்றது.

அவன்என்னையாளி அரங்கத்து * அரங்கில்
அவன்என்னையெய்தாமல்காப்பான் *—அவன்என்னது
உள்ளத்து நின்றூன்இருந்தார்கிடக்குமே *
வெள்ளத்தரவணையின்மேல். (௩௦)

மேல்நான்முகன் அரணையிட்டவிடுசாபம் *
தான்நாரணன்ஒழித்தான் † தாரகையுள் *—வாரோரார்
பெருமாணை ஏத்தாதபேய்காள் ! * பிறக்கும்
கருமாயம்பேசின்கதை. (௩௧)

உதைப்பொருள் தான் கண்ணன் திருவயிற்றினுள்ள *
உதைப்பளவு போதுபோக்கின்றி *—வதைப்பொருள் தான்
வாய்த்தகுணத்துப் படாததுஅடைமினோ *
ஆய்த்தகுணத்தானடி. (௩௨)

அடிச்சகடம்சாடி அரவாட்டி * யானை
பிடித்தொசித்துப் பேய்முலைநஞ்சுண்டு *—வடிப்பவள
வாய்ப்பின்னையோளிக்கா வல்லேற்றெருத்திறுத்து *
கோப்பின்னுமானுகுறிப்பு. (௩௩)

குறிப்புஎனக்குக் கோட்டியூர்மேயானையேத்த *
குறிப்புஎனக்கு நன்மைபயக்க *—வெறுப்பனோ ?
வேங்கடத்துமேயானை ‡ மெய்வினையோய்ய்தாமல் *
தான்கடத்தும் தன்மையான்தாள். (௩௪)

தாளால் உலகம்அளந்தஅசைவேகொல் ? *
வாளாகிடந்தருளும் வாய்திறவான் *—நீளோதம்.
வந்தலைக்கும்மாமயிலை மாவல்லிக்கேணியான் *
ஐந்தலைவாய்நாகத்தனை. (௩௫)

நாகத்தனைக்குடந்தை வெண்கொதிருவெவ்வுள் *
நாகத்தனையரங்கம் பேரன்பில் *—நாகத்
தனைப்பாற்கடல்கிடக்கும் ஆகிரெடுமால் *
அனைப்பார்கருத்தனாவான். (௩௬)

வானுலவுதீவளி மாகடல்மாபொருப்பு *
தானுலவுவெங்கதிரும் தண்மதியும் *—மேல்நிலவு
கொண்டல்பெயரும் திசையெட்டும்சூழ்ச்சியும் *
அண்டந்திருமாலகைப்பு. (௩௭)

‘தாரணியுள்’ என்ற பாடம் சேரும். † ‘வெவ்வினையோய்’ என்பதும் பாடம்.

அகைப்பில்மனிசரை ஆறுசமயம்
புகைத்தான் * பொருகடல்நீர்வண்ணன் *—உகைக்குமேல்
எத்தேவர்வாலாட்டும் எவ்வாறுசெய்கையும் *
அப்போதொழியுமழைப்பு. (௩௮)

அழைப்பன் திருவேங்கடத்தாணைக்காண *
இழைப்பன் திருக்கூடல்கூட * மழைப்பே
ரருவி மணி † வரன்றிவந்திழிய * யாணை
வெருவியரவொடுங்கும்வெற்பு. (௩௯)

வெற்பென்று வேங்கடம்பாடினேன் * வீடாக்கி
நிற்கின்றேன் நின்றநினைக்கின்றேன் *—கற்கின்ற
நூல்வலையில்பட்டிருந்த நூலாட்டிகேள்வனார் *
கால்வலையில்பட்டிருந்தேன்காண். (௪௦)

காணலுறுகின்றேன் கல்லருவிமுத்துதிர *
ஒணவிழவிலொலியதிர *—பேணி
வருவேங்கடவா! என்னுள்ளம்புகுந்தாய் *
திருவேங்கடமனைச்சென்று. (௪௧)

சென்றுவணங்குமினோ சேனூயர்வேங்கடத்தை *
நின்றநினைகெடுக்கும் நீர்மையால் *—என்றும்
கடிக்கமலநான்முகனும் கண்முன்றத்தானும் *
அடிக்கமலமிட்டேத்தும்அங்கு. (௪௨)

மங்குல்தோய்சென்னி வடவேங்கடத்தாணை *
கங்குல்புகுந்தார்கள் காப்பணிவான் *—திங்கள்
சடையேறவைத்தானும் தாமரைமேலானும் *
குடையேறத்தாங்குவித்துக்கொண்டு. (௪௩)

கொண்டுகுடங்கால் மேல்வைத்தகுழவியாய் *
தண்டவாக்கன்தலைதாளால்—பண்டெண்ணி *
போம்குமரனநிற்கும் பொழில்வேங்கடமலைக்கே *
போம்குமரருள்ளீர்! புரிந்து. (௪௪)

புரிந்துமலரிட்டுப் புண்டரீகப்பாதம் *
பரிந்துபடுகாடுகிற்ப *—தெரிந்தெங்கும்
தானோங்கிநிற்கின்றான் தண்ணருவிவேங்கடமே *
வானோர்க்கும்மண்ணோர்க்கும்வைப்பு. (௪௫)

† 'வாண்டி' என்று வழங்குவர்.

வைப்பன்மணிவிளக்கா மாமதியை * மாலுக்கென்று
எப்பொழுதும் கைநீட்டும்பாணையை *—எப்பாடும்
வேடுவிளைக்கக் குறவர்வில்லெடுக்குமவேங்கடமே *
நாடுவளைத் தாடுமேல்நன்று.

(சசு)

நன்மணிவண்ணனார் ஆளியுமகோளரியும் *
பொன்மணியும்முத்தமும் பூமரமும் *—பன்மணிநீ
ரோடு பொருதுருளும்கானமும்வானரமும் *
வேடுமுடைவேங்கடம்.

(சஎ)

வேங்கடமே விண்ணோர்தொழுவதுவும் * மெய்ம்மையால்
வேங்கடமே மெய்வினைநாய்திர்ப்பதுவும் *—வேங்கடமே
தானவரைவீழாத தன்னாழிப்படைதொட்டு *
வானவரைக்காப்பான்மலை.

(சஅ)

மலையாமைமேல்வைத்து வாசுகியைச்சுற்றி *
தலையாமைதானொருகைபற்றி *—அலையாமல்
பிறக்கடைந்த பெருமான் திருநாமம் *
கூறுவதேதயாவர்க்குமகூற்று.

(சசு)

கூற்றமும்சாரா கொடுவினையுமசாரா * தீ
மாற்றமும்சாராவகையறிந்தேன் *—ஆற்றங்
கரைக்கிடக்கும் கண்ணன்கடல்கிடக்கும் * மாயன்
உரைக்கிடக்கும்உள்ளத்துஎனக்கு.

(௫௦)

எனக்காவார் ஆரொருவரே? * எம்பெருமான்
தனக்காவான் தானேமற்றல்லால் *—புனக்காயா
வண்ணனே! உன்னைப்பிறாறியார் * என்மதிக்கு
விண்ணெல்லாமுண்டோவிலை?

(௫௧)

விலைக்காட்படுவர் விசாதி யேற்றுண்பர் *
தலைக்காட்பவிதிரிவர்தக்கோர் *—முலைக்கால்
விடமுண்டவேந்தனையே † வேறாவேத்தாதா *
கடமுண்டார்கல்லாதவர்.

(௫௨)

கல்லாதவர் இலங்கைகட்டழித்த * காகுத்த
னல்லால் ஒருநெய்வம்பானிலேன் *—பொல்லாத
தேவரைத் தேவரல்லாரை * திருவில்லாத
தேவரைத் தேறேன்மின்தேவு.

(௫௩)

† 'ஆடுதுமேல்' என்று வழங்குவர். ‡ 'வேறாக வேத்தாதார்' என்ற
பாடம் தலையவற்றம்

தேவராய்நிற்கும் அத்தேவும் * அத்தேவரில்
மூவராய்நிற்கும் முதுபுணர்ப்பும் *—யாவராய்
நிற்கின்றதெல்லாம் நெடுமொலென்றோராதார் *
கற்கின்றதெல்லாம்கடை. (௫௪)

கடைநின்றமார் கழல்தொழுது * நானும்
இடைநின்றவின்பத்தராவர் *—புடைநின்ற
நீரோதமேனி நெடுமாலே ! * நின்னடியை
யாரோதவல்லராவர் ? (௫௫)

அவரிவரென்றில்லை அனங்கவேள்தாதைக்கு *
எவரும்எனிரில்லைகண்டிர் *—உவரிக்
கடல்நஞ்சமுண்டான் கடனென்று * வாணற்கு
உடன்கின்றதுதோற்றான் ஒருங்கு. (௫௬)

ஒருங்கிருந்தநல்வினையும் தீவினையுமாவான் *
பெருங்குருந்தம்சாய்த்தவனை பேசில் *—மருங்கிருந்த
வானவர்தாம்தானவர்தாம் தாரகைதான் * என்னெஞ்சு
மானவர்தாம் அல்லாததென் ? (௫௭)

என்னெஞ்சமேயான் இருள்நீக்கிஎம்பிரான் *
மன்னஞ்சமுன்னொருநாள் மண்ணாளந்தான் *—என்னெஞ்சம்
மேயானே இல்லாவிடையேற்றான் * வெவ்வினைதீர்த்து
ஆயானுக்காக்கினேன் அன்பு. (௫௮)

அன்பாவாய் ஆரமுதமாவாய் + அடியேனுக்கு
இன்பாவாய் எல்லாமும்நீயாவாய் *—பொன்பாவை
கேள்வா ! கிளரொளியென்கேசவனை ! * கேடின்றி
ஆள்வாய்க்குஅடியேன்நானாள். (௫௯)

ஆட்பார்த்துழிதருவாய் கண்டுநொளென்று * நின்
தாட்பார்த்துழிதருவேன் தன்மையை *—கேட்பார்க்கு
அரும்பொருளாய் நின்றஅரங்கனை ! * உன்னை
விரும்புவதே விள்ளேன்மனம். (௬௦)

மனக்கேதம்சாரா மதுகுதன்தன்னை *
தனக்கேதான் தஞ்சமாக்கொள்ளில் *—எனக்கேதான்
இன்றொன்றிநின்றுஉலகையேழ் ஆணையோட்டினான் *
சென்றொன்றிநின்றஇரு. (௬௧)

திருநின்றபக்கம் திறவிதென்றோரார் *
கருநின்றகல்லார்க்கு உரைப்பார் *—திருவிருந்த
மார்பின் சிரீதரன் தன்வண்டுலவுதன் துழாய் *
தார்தன்னைச் சூழத்தரித்து. (௧௨)

தரித்திருந்தேனாக ஃவ தாராகணப்பீபார் *
விரித்துரைத்தவெந்நாகததுன்னை *—தெரிததெழுதி
வாசித்தும் கேட்டும் வணங்கிவழிபட்டும் *
பூசித்தும் போக்கினென்போது. (௧௩)

போதான இட்டிறைஞ்சியேத்துமினே * பொன்மகரக்
காதானை ஆதிப்பெருமானை *—நாதானை
நல்லானைநாணனை நமமேழ்பிறப்பறுக்கும்
சொல்லானை * சொல்லுவதெழுது. (௧௪)

சூதாவது என்நெஞ்சத்து எண்ணினேன் * சொல்மலை
மாதாய † மாலவனைமாதவனை *—யாதானும்
வல்லவா சிந்தித்திருப்பேற்கு * வைகுந்தத்து
இல்லையோசொல்லீர் இடம? (௧௫)

இடமாவது என்நெஞ்சம்இன்றெல்லாம் * பண்டு
படநாகனை நெடிபமாற்கு *—திடமாக
வையேன் மதிசூழதன்னை * அயனைநான்,
வையேன் ஆட்செய்யேன்வலம். (௧௬)

வலமாக மாட்டாமைதானாக * வைகல்
குலமாக குற்றந்தானாக *—நலமாக
நாரணனைநாபதியை ஞானப்பெருமானை *
சேரணனை யேத்துந்திறம். (௧௭)

திறம்பேன்மின்கண்டிர் திருவடிதனநாமம் *
மறந்தும்புறநெதாழாமாந்தர் *—இறைஞ்சியும்
சாதுவராய்ப் போதுமின்களென்றான் * நமனும்தன்
துதுவரைக்கவிச்செவிக்கு. (௧௮)

செவிக்கின்பமாவதுவும் செங்கண்மால்நாமம் *
புவிக்கும்புவிதவேகண்டிர் *—கவிக்கு
‡ நிறைப்பொருளாய்நின்றானை நேரப்பட்டேன் * பார்க்கில்
மறைப்பொருளும் அத்தனையேதான். (௧௯)

† 'மாயவனை' என்பது சிலர் பாடம்.

‡ 'நிறைப்பொருளாய்' என்ற பாடம் செய்யுளோசைக்குச்சேரும்.

தானொருவனாகத் தாணியிடந்தெடுத்து *
ஏனொருவனாய் எயிற்றில்தாங்கியதும் *—யானொருவன்
இன்று அறிகின்றேனல்லன் * இருநிலத்தைச்
சென்றாங்கடிப்படுத்தேய். (எ௦)

சேயன் அணியன் சிறியன்மிகப்பெரியன் *
ஆயன் துவரைக்கோளாய்கின்ற—மாயன் * ஆன்று
ஓதிய வாக்கதனைக்கல்லார் * உலகத்தில்
ஏதிலராய் மெய்ஞ்ஞானமில். (எ௧)

† இல்லறமல்லேல் துறவறமில்லென்னும் *
சொல், அறமல்லனவுமசொல்லல் *—நல்லற
மாவனவும் நால்வேதமாத்தவமும் * நாரணனே
யாவது, ஈதன்றென்பாரார்? (எ௨)

ஆரேயறிவார்? அனைத்துலகமும்உண்டுமிழந்த *
பேராழியான் தன்பெருமையை *—கார்செறிந்த
கண்டத்தான் எண்கண்ணன்காணன் * அவன்வைத்த
பண்டைத்தான ததிற்பதி. (எ௩)

பதிப்பகைஞர்க்காற்றாது பாய்திரைநீர்ப்பாழி *
மதித்தடைந்தவாளாவந்தனை *—மதித்தவந்தன்
வல்லாகத்தேற்றிய மாமேனிமாயவனை *
அல்லாது ஒன்றேத்தாதுஎன்றா. (எ௪)

நாக்கொண்டு மாணிடம்பாடேன் * நலமாகத்
திக்கொண்ட செஞ்சடையான்சென்று * என்றும்—பூக்கொண்டு
வல்லவாறு ஏத்தமகிழாத * வைகுந்தச்
செல்வனாச்சேவடிமெல்பாட்டு. (எ௫)

பாட்டுமமுறையும் படுகதையுமபல்பொருளும் *
ஈட்டியதையும் இருவிசும்பும் *—கேட்ட
மனுவும் சுருதிமறைநான்கும் * மாயன்
தனமாயையில்பட்டதற்பு. (எ௬)

தற்பெண்ணைத் தானறியானேனும் * தடங்கடலைக்
கற்கொண்டு தூர்த்தகடல்வண்ணன் *—எற்கொண்ட
வெவ்வினையும்நீங்க விலங்காமனம்வைத்தான் *
எவ்வினையும்மாயுமால்கண்டு. (எ௭)

† 'இல்லறமில்லேல்' என்றும் பாடம்.

கண்டுவணங்கினார்க்கு என்னாங்கொல்? * காமனுடல்
கொண்டதவத்தாற்கு உமையுணர்த்த *—வண்டலம்பும்
தாரலங்கல்லீள்முடியான்தன் பெயரேகேட்டிருந்து * அங்
காரலங்கலானமையாலாய்ந்து.

(எஅ)

ஆய்ந்துகொண்டு ஆதிப்பெருமானை * அன்பினால்
வாய்ந்தமனத்து இருத்தவல்லார்கள் *—ஏய்ந்ததம்
மெய்கூந்தமாக விரும்புவரே * தாமுத்தம்
வைகுந்தம்காண்பார்விரைந்து.

(எக)

விரைந்தடையின்மேலொருநாள் வெள்ளம்பரக்க *
கார்துலகம் காத்தளித்தகண்ணன் *—பரந்துலகம்
பாடின, ஆடினகேட்டு * படுநாகம்
வீடினவாசற்கதவு.

(அ௦)

கதவுமனமென்றும் காணலாமென்றும் *
குதையும்வினையாவிதீர்ந்தேன் *—விதையாக
நல்தமிழைவித்தி என்னுள்ளத்தைநீவிளைத்தாய் *
கற்றமொழியாகிக்கலந்து.

(அக)

கலந்தான்என்னுள்ளத்துக் காமவேள்தாதை *
நலந்தானும்ஈதொப்பதுண்டே? *—அலர்ந்தவர்கள்
இட்டேத்தும் ஈசனும்நான்முகனும் * என்றிவர்கள்
விட்டேத்தமாட்டாதவேந்து.

(அஉ)

வேந்தராய்விண்ணவராய் விண்ணுகிதண்ணளியாய் *
மாந்தராய்மாதாய் மற்றெல்லாமாய் *—சார்ந்தவர்க்குத்
தன்னுற்றான்நேமியான் மால்வண்ணன் தான்கொடுக்கும் *
பின்னால்தான்செய்யும்பிதிர்.

(அங)

பிதிரும்மனமிலேன் பிஞ்ஞகன்தன்னோடு *
எதிர்வன் அவன்எனக்குநேரான் *—அதிரும்
கழற்காலமன்னையே கண்ணனையே * நாளும்
தொழக்காதல்பூண்டேன்தொழில்.

(அச)

தொழில்எனக்குத் தொல்லமால்தன்னுமமேத்த *
பொழுதுஎனக்கு மற்றதுவேபோதும் *—கழிசினத்த
வல்லாளன் † வானரக்கோன்வாவிமதனழித்த *
வில்லாளன்நெஞ்சத்துளன்.

(அ௫)

உளன்கண்டாய் நன்னெஞ்சே ! உத்தமனென்றும்
உளன்கண்டாய் * உள்னொவாருள்ளத்து—உளன்கண்டாய் *
தன்னொப்பாந்தானாய் உளன்காண்தமியேற்கும் *
என்னொப்பார்க்கீசனிமை. (அக)

இமயப்பெருமலைபோல் இந்திரனார்க்கிட்ட *
சமயவிருந்துண்டு ஆர்காப்பார்? *—சமயங்கள்
கண்டான் அவைகாப்பான் கார்க்கண்டன்நான்முகனோடு *
உண்டானுலகோடுயிர். (அஎ)

உயிர்கொண்டெலாழிய ஒடும்போதோடி *
அயர்வென்றதீர்ப்பான் பேர்பாடி *—செயல்தீரச்
சுந்தித்து வாழ்வாரேவாழ்வார் * சிறுசமயப்
பந்தனையார்வாழ்வேல்பழுது. (அஅ)

பழுதாகாதொன்றிற்தேன் பாற்கடலான்பாதம் *
வழுவாவகைநினைந்து வைகல்—தொழுவாரை *
கண்டிழைஞ்சிவாழ்வார் கலந்தவினைகெடுத்து *
விண்திறந்துவீற்றிருப்பார்பிக்கு. (அக)

வீற்றிருந்து விண்ணாளவேண்டுவார் * வேங்கடத்தான்
பால்திருந்துவைத்தாரே பல்லலர்கள் *—மேல்திருநதி
வாழ்வார் வருமதிபார்த்துஅன்பினராய் * மற்றவர்க்கே
தாழ்வாயிருப்பார்தாம். (க0)

தமராவார்பாவுக்கும் தாமரைமேலார்க்கும் *
அமரர்க்கும் † ஆடாவார்த்தாற்கும் *—அமரர்கள்
தாள் தாமரை மலர்களிட்டிழைஞ்சி * மால்வண்ணன்
தாள் தாமரையடைவோமென்று. (கக)

என்றும்மறந்தறியேன் என்னெஞ்சத்தேவைத்து *
நின்றும்இருந்தும் நெடுமலை *—என்றும்
திருவிருந்தமார்பன் சிரீதானுக்காளாய் *
கருவிருந்தநாள்முதலாக்காப்பு. (கஉ)

காப்புமறந்தறியேன் கண்ணனெயன்ருப்பன் *
ஆப்புஅங்கொழியவும் பல்லுயிர்க்கும் *—ஆக்கை
கொடுத்தளித்த கோனே ! குணப்பரனே ! * உன்னை
விடத்துணியார் மெய்தெளிந்தார்தாம். (கங)

† 'ஆடாவத்தாற்கும்' என்று சிலர் பாடமோதுவர்.

இயற்பா—நான்முகன்திருவந்தாதி.

௧௭

மெய்தெளிந்தார் என்செய்யார்? வேறுநூர்நீறுக *
கைதெளிந்துகாட்டிக் களப்படுத்து *—வைத்தெளிந்த
பாம்பினனையாய்! அருளாய் அடிமேற்கு +
வேம்பும்கறியாகுமேன்று.

(௯௪)

இவ்வேன்றேன் அடிமை இழிந்தேன்பிறப்பிடும்பை *
ஆன்றேன் அமரர்க்கமரமை *—ஆன்றேன்
கடன்றாடும்மண்ணாடும் கைவிட்டு * மேலை
இடநாடுகாணஇனி.

(௯௫)

இனியறிந்தேன் ஈசற்கும்நான்முகற்கும்பெயர்வம் *
இனியறிந்தேன் எம்பெருமான்! உன்னை *—இனியறிந்தேன்
காரணன்நீகற்றவைநீ கற்பவைநீ * நற்கிரிசை
நாரணன்நீ நன்கறிந்தேன்நான்.

(௯௬)

தசுகவடிவாவு—நான்முகன் வாழ்த்துக இவை மேல் காணல் எனக்கு
மனக்கேதம் சேயன் கதவு தமராவார் பொய்நின்ற.

திருமழிசைப்பிரான் திருவடிகளே சாணம்.

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

ருக்வேதஸாரமான

திருவிருத்தம்.

† (கிடாம்பியாச்சான் அருளிச்செய்தது.)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கருவிருத்தக்குழிரீத்தபின் காமக்கடுக்குழிவீழ்ந்து *
ஒருவிருத்தம்புக்குமுறுறுவீர் ! உயிரின் ‡ பொருள்கட்கு *
ஒருவிருத்தம்புகுதாமல் குருகையர்கோலுரைத்த *
திருவிருத்தத்து ஓடிக்கற்றிரீர் திருநாட்டகத்தே.

தாமானதன்மையில் அருளிச்செய்தது

பொய்ந்தின்றனாழ்வும் பொல்லாவொழுக்கும்அழுக்குடம்பும் *
இந்தின்றிரீர்மைஇனியாமுறாமை * உயிரளிப்பான்
எந்தின்றியோனியுமாய்ப்பிறந்தாய் ! இமையோர்தலைவா !
மெய்ந்தின்றிகேட்டருளாய் * அடியேன்செய்யும்விண்ணப்பமே. (க)

தலைவியின்வேறுபாடுகண்ட தோழி வியந்துரைத்தல்

செழுநீர்த்தடத்துக் கயல்மிளிர்ந்தாலொரா ! * சேயரிக்கண்
அழுநீர்துளம்பஅலமருகின்றன * வாழியபோ
முழுநீர்முகில்வண்ணன்சண்ணன்விண்ணுட்டவர்புதுவராம்
தொழுநீரிணையடிக்கே * அன்புகூட்டியசூழ்சூழற்கே. (உ)

பிரவாற்றத் தலைவி நெஞ்சுழிந்து உரைத்தல்.

குழற்கோவலர் மடப்பாவையும் மண்மகளும் * திருவும்
நிழற்போல்வனர்கண்டுநிறகுங்கொல்? மீளுங்கொல்? * தண்ணந்துழாய்
அழற்போலடுஞ்சக்கரத்தண்ணல்விண்ணோர்தொழக்கடவும்
தழற்போற்சினத்த * அப்புள்ளின்பின்போனதனிநெஞ்சமே. (ங)

தலைவனைப்பிரிந்த தலைவி வாடைகீழ் ஆற்றத் தவருந்தல்.

தனிநெஞ்சம்முன்னவர் புள்ளேகவர்ந்தது * தண்ணந்துழாய்க்கு
இனிநெஞ்சம் இங்குக்கவர்வதுயாமிலம் * நீநடுவே
நீ முனிவஞ்சப்பேய்ச்சிமுலைகவைத்தான்முடிசூடுதுழாய்ப்
பனிநஞ்சமாருதமே ! * எம்மதாவிபணிப்பியல்வே ? (ச)

† சீராமப்பிள்ளை எனவும், ஆளவந்தார் எனவும் கூறுவாரு முளர்.

‡ 'பொருளுக்கு' என்பதும் பாடம். நீ 'முனிநஞ்சப்பேய்ச்சி' என்பதும் பாடம்.

வாடைகீது நலிந்த தலைவியின் மாமைகண்டு தோழி இங்ஙதல். *

பணிப்பியல்வாக உடையதண்வாடை * இக்காலம்இவ்வூர்ப்
பணிப்பியல்வெல்லாம் தவிர்த்துளரியீசும் * அந்தண்ணந்துழாய்ப்
பணிப்புயல்சோரும்,தடங்கண்ணிமாமைத்திறத்தாக்கொலாம்?
பணிப்புயல்வண்ணன் * செங்கோல்ஒருநான் றுதடாவியதே. (௫)

தலைவியினெழில்நண்டு வியந்த தலைவன்வார்த்தை.

தடாவியஅம்பும் முரிந்தசிலைகளும் போகவிட்டு *
கடாயினகொண்டொல்கும் வல்லியீதேனும் * அசுரர்மங்கக்
கடாவியவேகப்பறவையின் பாகன்மதனசெங்கோல்
நடாவியகூற்றம்கண்டீர் ; உயிர்காமின்களஞாலத்துள்ளே. (௬)

காலமயகீது

ஞாலம்பணிப்பச்செறித்து * நன்னீரிட்டுக்கால்சுதைந்து
நீலவல்லேறுபொராநின்றவானமிது * திருமால்
கோலஞ்சுமந்துபிரிந்தார்கொடுமைகுமுறுதண்பூங்
காலங்கொலோ ? அறியேன் * வினையாட்டியேன்காண்கின்றவே. (௭)

தலைவன் பொருள்வயிற்பிரிதலைக் குறிப்பாலறிந்த

தலைவி தோழிக்து உடைத்தல்

காண்கின்றனகளும கேட்கின்றனகளுமகாணில் * இந்நாள்
பாண்குன்றநாடர்பயிலகின்றன * இடெல்லாம்அறிந்தோம
மாண்குன்றமேந்திதண்மாமலைவேங்கடத்துஉம்பர்நம்பும்
சேண்குன்றம்சென்று * பொருள்படைப்பான்கற்றதிண்ணனைவே. (௮)

தலைவன் தலைவியின் நீங்கலநுயல் கூறுதல்.

திண்பூஞ்சுடர்துதி நேமியஞ்செலவர் * விண்ணுடனைய
வண்பூமணியில்லி யாரேபிரிபவர்தாம் ? * இவையோ
கண்பூங்கமலம்கருஞ்சுடராடி வெண்முத்ததரும்பி
வண்பூங்குவளை * மடமாண்விழிக்கின்றமாயிதழே. (௯)

மதியுடம்படுக்கலுற்ற தலைவன் துறையுறவுடைத்தல்.

மாயோன் வடதிருவேங்கடநாட * வல்லிக்கொடிகாள் !
நோயோஉரைக்கிலும் கேட்கின்றிலீர்உரையீர் * துமது
வாரோ ? அதுவன்,நிவல்வினையேனும்கிளியுமென்கும்
ஆயோ ? அடும்,தொண்டையோ ? * அறையோ ! இதறிவரிதே. (௧௦)

* பிரிவாற்றத் தலைவியின் வேறுபாடு கண்டு தலைவன்-உணர்த்தல்.

அரியனயாம்இன் றுகாண்கின்றன * கண்ணன்விண்ணையாய் !
பெரியனகாதம் பொருட்கோ ? பிரிவென * ஞாலமெய்தற்கு
உரியனவொண்முத் தும்பைம்பொன்னுமேந்திஓரோசுடங்கைப
பெரியனகெண்டைக்குலம் * இவையோவந்து பேர்கின்றவே. (கக)

தலைவி நெஞ்சோடு கலாய்த்துத் தன் ஆற்றமை கூறுதல்.

பேர்கின்றது மணிமாமை * பிறங்கியள்ளற்பயலை
ஊர்கின்றது கங்குலாழிகளே * இடெல்லாமினவே
சர்கின் றசக்கரத்தெம்பெருமான்கண்ணன் தண்ணந்துழாய்
சார்கின்றநன்னெஞ்சினார் * தந்துபோனதனிவளமே. (கஉ)

பிரிவாற்றத் தலைவி இருளூக்கும் வாடைக்கும் இரங்குதல்.

தனிவளர்செங்கோல்நடாவு * தழல்வாயரசவியப்
பனிவளர்செங்கோலிருள்வீற்றிருந்தது * பார்முழுதும்
துனிவளர்காதல்துழாயைத் துழாவுதண்வாடைதடிந்து
இனிவளைகாப்பவரார் ? * எணையூழிகள்சர்வனவே. (கங)

நலம்பாராட்டு.

சர்வனவே லும்அஞ்சேலும் * உயிர்மேல்மிளிர்க்கிவையோ
பேர்வனவோவல்ல தெய்வநல்வேள்களை * பேரொளியே
சோர்வனநீலச்சுடர்விடுமேனியம்மான் விசும்பூர்
தேர்வன , தெய்வமன்னீரகண்ணோ ? இச்செழுங்கயலே. (கச)

தோழி தலைவனது கருத்தறிந்து உணர்த்தல்.

கயலோ நுககண்கள் ? என்று களிறுவினவிநிற்றீர் *
அயலோரறியிலும் ஈதென்வாவர்த்தை ? * கடல்கவர்த்த
புயலோடுலாங்கொண்டல்வண்ணன்புணவேங்கடத்தெம்மொடும்
பயலோவிலீர் * கொல்லைகாக்கின்றநாளும்பலபலவே. (கரு)

தலைவனைப்பிரிந்த தலைவி பாங்கியைநோக்கி இருள்வியந்துலாத்தல்.

பலபலவழிகளாய்ம * அனறி ஓராழிகையைப
பலபலகறிட்டகூறாயிடும் * கண்ணன்விண்ணையாய் !
பலபலநாள்அன்பர்கூடி லும்நீங்கிலும்யாம்மெலிதும்
பலபலசூழலுடைத்து * அம்ம! வாழிஇப்பாயிருளே. (கசு)

தலைவி கடலைநோக்கித் தேர்வழி தூர லென்றல்.

இருள்விரிந்தாலன்ன * மாரீர்த்திரைகொண்டவாழியரோ
இருள்பிரிந்தாரன்பர் தேர்வழிதூரல் * அரவணைமேல்
இருள்விரிநீலக்கருநாழிறுகடர்காலவதுபோல்
இருள்விரிசோதி * பெருமானுறையும்எறிகடலே ! (கசு)

காரிகண்டு நலிந்த தலைவியின் ஆற்றமைகண்டு பாங்கி. இங்ஙததல் .
கடல்கொண்டெழுந்ததுவானம் * அவ்வானத்தையன்றிச்சென்று
கடல்கொண்டொழிந்தவதனால் இது * கண்ணன்மண் னும்கண்ணம்
கடல்கொண்டெழுந்த அக்காலங்கொலோ ? புயற்காலங்கொலோ ?
கடல்கொண்டகண்ணீர் * அருவிசெய்யாநிற்கும் † காரிகையே. (கஅ)

சேவிலீ பழிக்கு இங்ஙததல் , பாங்கி இங்ஙததல் மான்
காரிகையார் நிறைகாப்பவரையாரென்று * காரிகொண்டு இன்னே
மாரிகையேறி அறையிடுங்காலத்தும் * வாழியரோ
சாரிகைப்புள்ளர் அந்தண்ணந்துழாயிறைகயருளார்
சேரிகையேறும் * பழியாய்விளைந்தது என்சின்மொழிக்கே. (கஆ)

வேறிவிலக்து.

சின்மொழிநோயோ கழிபெருந்தெய்வம் * இந்நோயினதென்று
இன்மொழிகேட்கும் இளந்தெய்வமன்றிது * வேல ! நில்லீ
என்மொழிகேண்மின் என்னம்மனைமீர் ! உலகேழுமுண்டான்
சொல்மொழி * மாலையந்தண்ணந்துழாய்கொண்டுசூட்டுமினே. (உ0)

ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாதல்.

‡ சூட்டுநன்மாலேகள் தூயனவேந்தி * விண்ணோர்கள் நன்னீர்
ஆட்டி அந்துபம் தராநிற்கவே அங்கு * ஓர்மாயையினால்
சூட்டியவெண்ணெய்தொடுவுண்ணப்போந்திமிலேற்றுவன்குன்
கோட்டிடைபாடினைகூத்து * அடலாயர்தம்கொம்பினுக்கே. (உக)

தோழி தலைவனை நகையாடுதல்

கொம்பார்தழைகை சிறுநாணெறிவிலம் * வேட்டைகொண்டாட்டு
அம்பார்களிறு வினவுவதுஐயர் * புளளுருமகள்வர்
தம்பாரகத்துஎன்முமாடாதனதம்மில்லுடாதன
வம்பார்வினாச்சொல்லவோ * எம்மவைவத்தது இவ்வான் புனத்தே (உஉ)

தலைவன் குறையுறுவதைத் தல்.

புனமோ ? புனத்தயலே வழிபோகும் அருவினையேன் *
மனமோ ? மகளிர் ! நுகர்காவல்சொல்லீர் * புண்டரீகத்தங்கேழ்
வனமோரணையகண்ணுன்கண்ணன்வாளுடமரும் தெய்வத்
தினமோரணையீர்களாய் * இவையோதும்மியல்வுகளே ? (உங)

† 'காரிகைக்கே' என்பதும் பாடம்

‡ இது, திருமுஞ்சன காலத்திலுள்ளே விக்கப்படுவது

பிர்வாற்றத தலைவியின் ஈடுபாடுகண்ட செவிலி இரங்குதல்

இயல்வாயின வஞ்சகோய்கொண்டுஉலாவும் * ஒரோகுடங்கைக்
கயல்பாய்வன பெருநீர்க்கண்கள்தம்மொடும * குன்றமொன்றால்
புயல்வாயினநிறைகாத்தபுள்ளூர்திகள்ஹருந்துழாட்க்
கொயல்வாய்மலர்மேல் * மனத்தொடுஎன்னுங்கொள்எங்கோல்வளைக் கே? (௨௪)

தலைமகனது தூரில் ஈடுபட்ட தலைவி ஆற்றது கூறுதல்.

எங்கோல்வளைமுதலாக் கண்ணன்மண்ணும்விண்ணும்அளிக்கும் *
செங்கோல்வளைவுவிளைவிக்குமால் * திறல்சேரமார்
தங்கோனுடையதங்கோன் உம்பரெல்லாயவர்க்குந்தங்கோன்
நங்கோனுகக்கும்துழாய் * என்செய்யாதுஇனிநானிலத்தே? (௨௫)

நகரீகாட்டுதல்

நானிலம்வாய்க்கொண்டு நன்னீரறமென்றுகோதுகொண்ட *
வேனிலஞ்செல்வன்சுவைத்துமிழ்பாலை * கடந்தபொன்னே!
கால்நிலந்தோய்ந்து விண்ணோர்தொழும்கண்ணன்வெகோவுது அம்பூந்
தேனிலஞ்சோலைஅப்பாலது * எப்பாலைக்கும்சேமத்ததே. (௨௬)

தலைவி தார்பெற்று மகிழ்தல்.

சேமம்செங்கோனருளே * செறுவாரும்நடபாகுவவான்று
ஏமம்பெறவையம்சொல்லும்மெய்யே * பண்டெல்லாம்அறைய
யாமகன்தோறெரிவீசும்நயகண்ணன்நண்ணநதுழாய்த்
தாமப்புனிய * அவ்வாடையதோவந்துதண்ணென்றதே. (௨௭)

தலைவனப்பிரிந்த தலைவி வாஸடகீத வரந்தி யிரங்குதல்

தண்ணந்துழாய் வளைகொள்வதுயாமிழப்போம * நடுவே
வண்ணந்துழாவி ஓர்வாடையுலாவும் * வள்வாயலகால்
புள்ளந்துழாமேபொருநீர்ததிருவாங்கா! அருளாய்
எண்ணந்துழாவுமிடது * உளவோபண்டும்இன்னன்னவே? (௨௮)

தலைவி அன்னத்தை வெறுத்துவாந்தல்

இன்னன்ன தூதுஎம்மை ஆளற்றப்பட்டிரந்தாளிவென்று *
அன்னன்னசொல்லப்பெடையொடும் போய்வரும் * நீலமுண்ட
மின்னன்னமேனிப்பெருமாலுலகில்பெண்தூதுசெல்லா
அன்னன்னநீர்மைகொலோ? * குடிச்சீர்மையிலன்னங்களை! (௨௯)

தலைவி அன்னங்களையும் வண்டானங்களையும் தூதுவேண்டுதல்.

அன்னம்செல்வீரும் வண்டானம்செல்வீரும்தொழுதிரந்தேன் *
முன்னம்செல்வீர்கள் மறவேன்பிரிஞ்ஞ * கண்ணன்வைகுந்தநெரு
என்னெஞ்சினுரைக்கண்டால்என்னைச்சொல்லி அவரிடைநீர்
இன்னம்செல்லீரோ? * இதுவோதகவென்றுஇசைமின்களே! (௩௦)

தாதுசெல்லாத மேகங்களைக்கீறித்துத் தலைவி இங்ஙதல்.

இசைமின்கள்துதென்று இசைத்தால்இசையிலம் * என் தலை மேல்
அசைமின்களென்றால் அசையுங்கொலாம்? * அம்பொன்மாமணிகள்
திசைமின்மிளிரும்திருவேங்கடத்துவன்தாள் சிமய
மிசைமின்மிளிரியபோவான் * வழிக்கொண்டமேகங்களே ! (௩௧)

தலைவி போலிகண்டு உரைத்தல்.

மேகங்களே! உரையீர் * திருமால்திருமேனியொக்கும்
யோகங்கள் உங்களுக்குளவாறுபெற்றீர்? * உயிரளிப்பான்
மாகங்களெல்லாத்திரிந்துநன்னீர்கள்சுமந்து நுந்தம்
ஆகங்களனோவ * வருத்தம்தவமாம் அருள்பெற்றதே. (௩௨)

தலைவியினுற்றமைகண்ட தோழி தலைவனை வெறுத்துரைத்தல்.

அருளார் திருச்சக்கரத்தால் அகல்விசும்புமிலனும் *
இருளார்வினைகெடச் செங்கோல்நடாவுதிர் * ஈங்கோர்பெண்பால்
பொருளோவெனும்இகழ்வோ? இவற்றின்புறத்தாளென்றெண்ணோ?
தெருளோம்அரவணையீர்! * இவன்மாமைசிதைக்கின்றதே. (௩௩)

கூடலிழைத்துவருந்தும் தலைவியிலே வாய் பாங்கு தலைவர்த உரைத்தல்

சிதைக்கின்றதாழி என்று ஆழியைச்சீறி * தன் ட சீறடியால்
உதைக்கின்றநாயகந்தன்னொடுமாலே! * உனதுதண்தார்
ததைக்கின்றதண்ணந்துழாயணிவான் அது வேமனமாய்ப்
பதைக்கின்றமாதின் திறத்து * அறிவேன்செயற்பாலதுவே. (௩௪)

தலைவி மாலைக்கு ஆற்றமையின்மேல் வாடைக்கு இங்ஙதல்

பால்வாய்ப்பிறைப்பிள்ளை ஒக்கலைக்கொண்டு * பகலிழந்த
மேல்பால்திசைப்பெண் புலம்புறுமாலை * உலகளந்த
மால்பால்துழாய்க்குமனமுடையார்க்குரல்கிறையெல்லாம்
சோல்வான்புகுந்து * இதுவோர்பணிவாடை துழாகின்றதே. (௩௫)

தோழி தலைவன் கொடுமை கூறுதல்.

துழாநெடுஞ்சுழிருளென்று * தந்தண்தாரது, பெயரா
எழாநெடுவூழியெழுந்தஇக்காலத்தம் * ஈங்குஇவளோ!
வழாநெடுந்துன்பத்தளென்றிரங்கார் அம்மனோ! இலங்கைக்
குழாநெடுமாடம் * இடித்தபிராணர்கொடுமைகளே! (௩௬)

† 'சீறடி' என்பதும் பாடம்.

நற்றிய நன்மகள் சென்ற காத்தநுமை கூறி இாங்குதல்
கொடுங்கால்சிலையர் நிரைகோளுழவர் * கொலையில்வெய்ய
கடுங்காலிளைஞர் அடிபடும்கவ்வைத்து * அருவினையேன்
நெடுங்காலமும்கண்ணன்நீன்மலர்ப்பாதம்பரவிப்பெற்ற
தொடுங்காலொசியுமிடை * இளமான்சென்றசூழ்கடமே. (௩௭)

தலைவனைப்பிரிந்த தலைவி போலிகண்டு மகிழ்தல்.
கடமாயினகன்கழித்துத் தன்கால்வன்மையால் * பலநாள்
தடமாயினபுக்கு நீர்நிலைநின்றதவம்இதுகொல் ? *
குடமாடிஇம்மண்ணும்விண்ணும்குலங்கடல்களந்து
நடமாடியபெருமான் * உருவொத்தனரீலங்களே. (௩௮)

தலைவனது உருவொப்பாடு கண்ட தலைவி தோழிக்குக் கூறுதல்
நீலத்தடவரைமேல் புண்டரீகநெய்தலங்கள்
போல * பொலிந்துளமக்குளல்லாவிடத்தவும் * பொங்குமுந்நீர்
ஞாலப்பிரான்விசும்புக்கும்பிரான்மற்றுநல்லோர்பிரான்
கோலங்கரியபிரான் * எம்பிரான்கண்ணின்கோலங்களே. (௩௯)

இருள் கண்மாயங்கிய தலைவி தோழிக்கு வரைவு விருப்புரைத்தல்.
கோலப்பகல்களிறென்றுகற்புய்ய * குழாம்விரிந்த
நீலக்கங்குல்களிறெல்லாம் † நிறைந்தன * நேரிழையிர் !
ஞாலப்பொன்மாதின்மணானதுழாய்நங்கள் சூழ்சூழற்கே
ஏலப்புனைந்துஎன்னைமார் * எம்மைநோக்குவதுஎன்றுகொலோ ? (௪௦)

வாடைக்குவருந்திய தலைமகள் வார்த்தை
என்றும்புன்வாடையினுகண்டறிதும் * இவ்வாறுவெம்மை
ஒன்றும்உருவும்கவடும்தெரியிலம் * ஒங்கசுரர்
பொன்றும்வகைபுள்ளையூர்வான் அருளருளாதநிந்நாள்
மன்றில்திறைபழி தூற்றி * நின்றஎன்னைவன்காற்றுஅடுமே. (௪௧)

தலைவி தலைவனது கண்ணழகி லீடுபட்டு வியந்துரைத்தல்.
வன்காற்றறைய ஒருங்கேமறிந்துகிடந்தலர்ந்த *
மென்கால்கமலத்தடம்போல்பொலிந்தன * மண்ணும்விண்ணும்
என்காற்குஅளவின்மைகாண்மினென்பாடுதைத்துவான்நிமிர்ந்த
‡ தன்காற்பணிந்தஎன்பால் * எம்பிரானதடங்கண்களே. (௪௨)

† 'தம்' என்பதும் பாடம். ‡ 'நிரந்தன' என்பதும் பாடம்.

‡ 'தன்பால்' என்றதும் பாடம்.

தலைவனது உருவெழிலுநீந்த தலைமகள் வாரீதிலந்
கண்ணும்செந்தாமரை கையும்அவைஅடியோ அவையே *
வண்ணாகரியதோர்மால்வரைபோன்று * மதிவிகற்பால்
விண்ணும்கடந்துஉம்பரப்பால்மிக்குமற்றெப்பால்யவர்க்கும்
எண்ணுமிடத்ததுவோ ? * எம்பிரானதுஎழில்நிறமே. (சாந)

தலைவி தலைவனது பெருமை அறாத்தல்.
நிறமுயர்கோலமும் பேரும்உருவும்இவையிவையென்று *
அறமுயல்ஞானச்சமயிகள்பேசிலும் * அங்கங்கெல்லாம்
உறவுயர்ஞானச்சுடர்விளக்காய்தின்றதன்றி ஒன்றும்
பெறமுயன்றரில்லையால் * எம்பிரானபெருமையையே. (சாச)

தலைவி தலைவனது நீரிடையுதவியை நினைந்துநாத்தல்.
பெருங்கேழலார் தம்பெருங்கண்மலர்ப்புண்டரீகம் * நம்மேல்
ஒருங்கேபிறழவைத்தார் இவ்வகாலம் * ஒருவர்நம்போல்
வருங்கேழ்பவருளரே ? தொல்லைவாழியம்சூழ்பிறப்பு
மருங்கேவரப்பெறுமே ? * சொல்லுவாழிமடநெஞ்சமே ! (சாநி)

நெஞ்சைத்தாதுவிட்ட தலைவி இரங்குதல்
மடநெஞ்சமென்றும் தமதென்றும் * ஓர்கருமட்கருதி
விடநெஞ்சையுற்றார் விடவோ அமையும் * அப்பொன்பெயரோன்
தடநெஞ்சம்கிண்டபிரானுர்தமதடிக்கீழ்விடப்போய்த
திடநெஞ்சமாய் * எம்மைநீத்துஇன்றுநாறும்சிரிகின்றதே. (சாநி)

பிரிவாற்றது வருந்தும் தலைவிநிலைகண்டு செவிலிஇரங்குதல்
திரிகின்றது வடமாருதம் * திங்கள்வெந்திழுகந்து
சொரிகின்றது அதுவும் அது * கண்ணன்விண்ணுர்தொழுவே
சரிகின்றதுசங்கம் தண்ணந்துழாய்க்குவண்ணம்பயலை
விரிகின்றது முழுமெய்யும் * என்னாங்கொள்ளன்மெல்லியற்கே ? (சாநி)

நன்னித்தங் கண்டு தான் ஆறியிருத்தலைத் தலைவி தோழிக்குக் கூறுதல்.
மெல்லியலாக்கைக்கிருமி * குருவில்மிளிர்தந்துஆங்கே
செல்லியசெல்கைத்து உலகைஎன்காணும் ? * என்னாலும்தன்னைச்
சொல்லியசூழல்திருலவன்கவியாதுகற்றேன் ?
பல்லியின்சொல்லும்சொல்லா * கொள்வதோவுண்டுபண்டுபண்டே. (சாநி)

இருங்கீத ஆற்றத தலைவி தோழிக்குக் கூறுதல்
பண்டும்பலபல வீங்கிருள்காண்டும் * இப்பாயிருள்போல்
கண்மெறிவதும் கேட்பதும்பாமிலம் * காளவண்ண
வண்டுண்டுழாய்ப்பெருமான்மதுகுதனன்தாமோதரன்
உண்டும்உமிழ்ந்தும்கடாய * மண்ணோரன்னவொண்ணுதலே ! (௪௯)

தலைவன் மீண்டுவருகையில் பாகறோடு கூறுதல்.
ஒண்ணுதல்மாமை யொளிபயவாமை * விரைந்துநந்தேர்
நண்ணுதல்வேண்டும் வலவ ! கடாகின்று * தேனநவின்ற
விண்முதல்நாயகன்நீள்முடிவெண்முத்தவாசிகைத்தாய்
மண்முதல்சேர்வுற்று * அருவிசெய்யாகிற்கும்மாமலைக்கே. (௫௦)

கடலோசைக்கு ஆற்றத தலைவி இரங்குதல்.
பலேகொண்டும்தராஅரவால்சுழற்றிய மாயப்பிரான் *
அலைகண்டுகொண்ட அமுதம்கொள்ளாதுகடல் * பரதர்
விலேகொண்டுதந்தசங்கம்இவைவேரித்துழாய்துணையாத்
துலைகொண்டுதாயம்கிளர்ந்து*கொள்வாடுதத்தழைக்கின்றதே. (௫௧)

காலமயக்கு.
அழைக்கும்கருங்கடல்† வெண்திரைக்கைக்கொண்டுபோய்*அலர்வாய்
மழைக்கண்மடந்தை அரவணையேற * மண்மாதர்விண்வாய்
அழைத்துப்புலம்பிமுலைமலைமேல்நின்றும்ஆறுகளாய்
மழைக்கண்ணநீர் * திருமால்கொடியானென்றுவார்கின்றதே ! (௫௨)

கட்டுவிச்சி கூறுதல்
வாராயினமுலையாளிவள் வாணோர்தலைமகளும் *
சீராயின தெய்வநன்னோயிது * தெய்வத்தண்ணந்துழாய்த்
தாராயினும்தழையாயினும்தண்கொம்பதாயினும் கீழ்
வேராயினும் * நின்றமண்ணாயினும்கொண்டு வீசமினே. (௫௩)

வண்டுவிடுதாது
வீசம்சிறகால்பறத்திர் * விண்ணுடுதுங்கட்டுகளிது
பேசும்படி யன்னபேசியும்போவது * நெய்தொடுவுண்டு
ஏசும்படியன்னசெய்யும்எம்மீசர்விண்ணோர்பிராணர்
மாசில்மலாடிக்கீழ் * எம்மைச்சேர்விக்கும்வண்டுகளே ! (௫௪)

† 'வெண்டுகைக்கே' என்று சேவிப்பர்.

நலம்பாட்டு.

வண்டுகளோ! வம்மின் நீர்ப்பூசிலப்பூமரத்திலொண்டூ *
உண்டுகளித்துழல்வீர்க்கு ஒன்றுரைக்கியம் * எனமொன்றாய்
மண்துகளாடி வைகுந்தமன்னாள் குழல்வாய்விரைபோல்
வீண்டுகள்வாரும் * மலருளவோறுமவியவிடத்தே? (௩௩)

தலைவன் இாவிடைக் கலந்தமையைத் தலைவி தோழிக்கு உரைத்தல்
வியவிடமுண்டபிராறார் விடுத்ததிருவருளால் *
உயவிடம்பெற்றுய்ந்தம் அஞ்சலம்தோழி! * ஓர்தண்டென்றல்வந்து
அயவிடையாரும் அறிந்திலர் அம்பூரதுழாயின் இன்றேன்
புயலுடைநீர்மையினால் * நடவிற்றுஎன் புலன்கலனே. (௩௪)

தலைவன் பாங்கனுக்குக் கழற்றெதிரீமறுத்தல்.

புலக்குண்டலப் புண்டரீகத்தபோர்க்கெண்டை * வல்லியொன்றால்
விலக்குண்டுலாகின்று வேலவிழிக்கின்றன * கண்ணன்கையால்
மலக்குண்டு அமுதம்சுரந்தமறிகடல்பொன்றவற்றால்
கலக்குண்டநான் அகண்டார் * எமமையாரும் கழறலரே. (௩௫)

தோழி தலைவன் பெருமையை யுரைத்துத் தலைவியை ஆற்றுகத்.

கழல்தலமொன்றே நிலமுமுதாயிற்று * ஒருகழல்போய்
நிழல்தர எல்லாவிசும்புமசிறைந்தது * நீண்டவண்டதது
உழறலர்ஞானச்சுடர்விளக்காய் உயர்ந்தோரையல்லா
அழளலர்தாமரைக்கண்ணன் * என்னோஇங்கு அளக்கின்றதே? (௩௬)

இாவிட நீடுதந்த ஆற்றுக தலைவியைப்பற்றிச் செவிலி இரங்குகத்.

அளப்பருந்தன்மைய ஊழியங்கருகுல் * அந்தண்ணந்துழாய்க்கு
உளப்பெருங்காதலின் நீளியவாயுள * ஓங்குமுந்நீர்
வளப்பெருநாடன்துருதனென்னும்வல்வீனியேன்
தளப்பெருநீள்முறுவல் * செய்யவாயதடமுலையே. (௩௭)

தலைமகளிளமைக்குச் செவிலி இரங்குகத்

முலையோ முழுமுற்றம்போந்தில * மொய்ப்புகுமுல்குறிய
கலையோ அரையில்லை நாவோ குழறும் * கடல்மண்ணெல்லாம்
விலையோ வெனமிளிருமகண் இவன்பரமே? பெருமான்
மலையோ * திருவோங்கடமென்று கற்கின்றவாசகமே. (௩௮)

↑ 'பொலன் கலனே' என்பதும் பாடம் ↓ 'பொலக்குண்டலம்' என்பதும்

தோழி தலைவனது நீர்மையைத் தலை விக்ஞக் கூறுதல்.

வாசகம்செய்வது நம்பரமே ? * தொல்லைவானவர்தம்
நாயகன் நாயகரெல்லாம்தொழுவவன் * ஞாலமுற்றும்
வேயகமாயினும்சாராவகை இரண்டேயடியால்
தாயவன் * ஆய்க்குலமாய்வந்துதோன்றிற்றுநம்மிறையே. (௧௧)

தலைவியின் ஆற்றமையைத் தோழி தலைவனுக்குக் கூறுதல்.

இறையோஇரக்கினும்சுக்கொர்பெண்பால் எனவும்இரங்காது *
அறையோ ! என நின்றதிரும்கருங்கடல் * நாகுஇவள்தன்
நிறையோஇனியுன்திருவருளாலன்றிக் காப்பரிதால்
முறையோ ? * அரவணைமேல்பள்ளிகொண்டமுகில்வண்ணனை. (௧௨)

தலைவனை இயற்படுத்தித் தோழிக்குத் தலைவி இயற்பட மொழிதல்.
வண்ணம்சிவந்துள வாளுடமரும்குளிரவிழிய *
தண்மென்கமலத்தடம்போல பொலிந்தன * தாமிவையோ
கண்ணன் திருமால் திருமுகநதன்னொடும்காதல்செய்தேற்கு
எண்ணம்புகுந்து * அடியேனொடுஇக்காலமிருக்கின்றதே. (௧௩)

தலைவன் பேர்கூறித்தந்திருத்தலைத் தலைவி தோழிக்குக் கூறுங்கல்.

இருக்கார்மொழியால் நெறியிழுக்காமை * உலகளந்த
திருத்தாளிணைநிலத்தேவர்வண வசுவர் * யாமும்அவா
ஒருக்காவினையொடும்எம்மொடுமொநாந்துகனியின்மையின்
கருக்காய் கடிப்பவர்போல் * திருநாமச்சொல்கற்றனமே. (௧௪)

தலைமகள் தோழிக்கு ஸ்ரீபட்ட தலைவன் பாங்கனொடு கூறுதல்.

கற்றுப்பிணைமலர் கண்ணின் குலம்பென்று * ஓரோகருமம்
முற்றுப்பயின்று செவியொடுஉசாவி * உலகமெல்லாம்
முற்றும்விழுகியுமிழ்ந்தபிரானா திருவடிக்கீழ்
உற்றுமஉறாதும் * மிளிர்ந்தகண்ணாய் எம்மை யுண்கின்றவே. (௧௫)

தலைவன் பாங்கனுக்குக் கழறிற்றேதீர்மறுத்தல்.

உண்ணாதுஉறங்காது உணர்வுறுமளத்தனையோகியர்க்கும் *
எண்ணாய்மிளிர் மியல்வினவாம் * எரிநீர்வளிவான்
மண்ணுகியஎம்பெருமான் தனதுவைகுந்தமண்ணுள்
கண்ணாய்அருவினையேன் * உயிரான காவிகளே. (௧௬)

தலைவன் பாங்குனுகுத்த தன்வலியழிவு உரைத்தல்.

காவியும்நீலமுமவேலும்கயலும் பலபலவென்று *
ஆவியின்தன்மை அளவல்லபாரிப்பு * † அசுரைச்செற்ற
மாவியம்புள்வல்லமாதவன்கோவிந்தன்வேங்கடமசேர்
தூவியம்பேடையன்னுள் * கண்களாயதுணைமலரே. (௧௭)

காலமயக்கு

மலர்ந்தையொழிந்தில மாலையும்மலைப்பொன்வாசிகையும *
புலந்தோய்தழைப்பந்தர் தண்டுநாற்றி : பொருகடலுக்கு
நிலந்தாவியளம்பெருமான் தனதுவைகுந்தமன்னாய் !
கலந்தார்வரவெதிர்கொண்டு * வன்கொன்றைகளகார்த்ததனவே. (௧௮)

மலைக்காங்கய தலைவியைத் தோழி ஆற்றுதல்

காரேற்றிருளெசுசிலேறறின் சுடருககுடனேந்து * வெல்வான்
போரேற்றெதிராதது புனதலைமலை * புவனியெல்லாம்
நீரேற்றநாதநெடியபிரான் அருளாவிடுமே ?
வாரேற்றிளமுலையாய் ! * வருந்தெல்லன்வளைத்திறமே. (௧௯)

தலைவி இரவின் நெருமைக்கு இரங்குதல்

வளைவாய்திருச்சக்கரத்து எங்கனவானவனாழ்முடிமேல *
தளைவாய்தறுங்கண்ணித் தண்ணநதுழாய்க்குவண்ணமபயலை *
விளைவான்மிகவநதுநாள் திகளாண்டுழிநிற்க எம்மை
உளைவான்புகுநது * இதுவோகவகுலஆயிரமணழிகளே. (௨௦)

செவிலி வெறுத்தலைத் தலைவி தோழியர்க்கு உரைத்தல்

ஊழிகளாய் உலர்ச்சுழுமுண்டானென்றிலம் * பழங்கண்டு
ஆழிகளாம்பழவண்ணமென்றேற்கு * ஆண்டுகொண்டுஅனளை
நாழிவளோவென்னுமஞாலமுண்டான்வண்ணம சொல்லிற்றென்னும்
தோழிகளோ ! உரையீர் * எம்மைஅம்மனைகுழங்கின்றவே. (௨௧)

இருங்குது ஆற்றத் தலைவி இளம்பிறைகண்டு தளர்ந்து உரைத்தல்

குழ்கின்றதகவகுல் சுருங்காவிருளின்கருந்திணிமபை *
போழ்கின்றதிங்களம்பிள்ளையுமபோழ்க * துழாப்பமலர்க்கே
தாழ்கின்றறெஞ்சுகதொருதமியாட்டியேன்மாமைக்குஇன்று
வாழ்கின்றவாறுஇதுவோ ? * வந்துதேனாற்றிற்றுவாவியே. (௨௨)

† 'அசுராச்செற்ற' என்பதும் பாடம்.

பிறையுடைமாலேக்காற்றதலைவியின் தளர்ச்சிக்குப் பாங்கி இரங்கல்.

வால்வெண்ணிலவுஉலகாச்சுரக்கும் வெண்திங்களென்னும் *
பால்விண்சுரவி சுரமுதிர்மலை * பரிதிவட்டம்
போலும்சுடாடலாழிப்பிரான் பொழிலேழனிக்கும்
சால்பின்தகைமைகொலாம் ? * தமிழாட்டிதளர்ந்ததுவே. (௪௬)

தலைவனது தார்மணங் கோண்டுவருந் தென்றலைத் தலைவி மகிழ்ந்து
உரைத்தல்.

தளர்நதும்முறிந்தும் வருகிரைப்பாயல் * திருநெடுங்கண்
வளர்ந்தும்அறிவுற்றும் வையம்விழுங்கியும் * மால்வரையைக்
கிளர்ந்தும்றிதரக்கீண்டெடுத்தான்முடிசூடுதுழாய்
அனேந்துண்சிறுபசுந்தென்றல் * அந்தோ ! வந்துலாகின்றதே. (௪௭)

மதியுடம்படுக்கலுற்ற தலைவன் தலைவிதோழியடைப் பத்வினாநல்.
உலாகின்றகெண்டையொளியமபு * எம்மாவியை ஊடுருவக
குலாகின்ற வெஞ்சிலைவாள்முகத்தீர் ! * குணிசங்கிடறிப
புலாகின்ற வேலைப்புணரியமபளளியம்மான் அடியார்
நிலாகின்றவைகுந்தமோ ? * வையமோ ? நும்நிலைபிடமே. (௪௮)

மலைபெறுது வருந்தும் தலைவி மதிக்குவருந்தி நெஞ்சொடு கூறுதல்
இடம்போய்விறிந்துஇவ்வுலகநதான் எழிலார்தன்னதுழாய் *
வடம்போகினையும்மடநெஞ்சமே ! * நங்கனாவெள்வளைக்கே
விடம்போல்விறிதல்இதுவியபபே ? வியன்தாமரையின
தடம்போதொடுங்க * மெல்லாமபலலர்விக்கு, வெண்திங்களே. (௪௯)

தலைவி மலைப்போதுகண்டு வருந்துதல்.
திங்களம்பிள்ளைபுலம்ப * தன்செங்கோலரசுபட்ட
செங்களம்பற்றி நின்றென்குபுன்மலை * தென்பாலிலங்கை
வெங்களம்செய்தகம்விண்ணோர்பிராணர் துழாய்துணையா
நங்களைமாமைகொள்வான் * வந்துதோன்றிநலிகின்றதே. (௫௦)

பிரிவாற்றத் தலைவி தலைவற்றலைக் கருத் நெஞ்சுநீந்து இரங்குதல்.
நலியும்நாகனை வீட்டிற்றும் * வாணன்திண்டுதளர் துணித்த
வலியுள்பெருமையும் யான்சொல்லும்நீர்த் தல்ல * மைவரைபொல்
பொலியுமுருவிற்பிராணர்புண்பூநதுழாய்மலர்க்கே
மெலியும்மடநெஞ்சினார் * தந்துபோயினவேதனையே. (௫௧)

தலைவனைப் பிரியாத மகளிரது சிறப்பைக் கூறித் தலைவி இரங்குதல்.

வேதனை வெண்புரிநூலனை * விண்ணோர்பரவதின்ற
நாதனை ஞாலம்விழுங்கும்அநாதனை * ஞாலந்தத்தும்
பாதனைப்பாற்கடல்பாம்பனைமேல்பள்ளிகொண்டருளும்
சீதனையெதொழுவார் * விண்ணுளாரிலும்சீரியரே. (௭௯)

பிரிவாற்றாத தலைவி மாலேப்பொழுதுகண்டு இரங்குதல்.

சீரரசாண்டுதன்செங்கோல் சிலரான்செலீஇக்கழிந்த *
பாரரசொத்து மறைந்ததுநாயிறு * பாரளந்த
பேரரசே ! எம்விசும்பரசே ! எம்மைநீத்துவஞ்சித்த
ஓரரசே ! அருளாய் * இருளாய்வந்துஉறுகின்றதே. (௮௦)

வெறிவிலக்கிவிக்க நினைந்த தோழி இரங்குதல்.

உறுகின்றகன்மங்கள் மேலனொர்ப்பிலராய் * இவளைப்
பெறுகின்றதாயார் மெய்ந்நொந்துபெறார்கொல் ? * துழாய்குழல்வாய்த்
துறுகின்றிலர்தொல்லைவேங்கடமாட்டவும்குழுகின்றிலர்
இறுகின்றதால்இவளாகம் * மெல்லாவியெரிகொள்ளவே. (௮௧)

உருவேளிப்பாடு கண்ட தலை வித்தலைவன் கண்ணழகுத்த இரங்குதல்

எரிகொன்செந்நாயிறு இரண்டுடனேஉதயமலைவாய் *
விரிகின்றவண்ணத்த எம்பெருமான்கண்கள் * மீண்டவற்றுள்
எரிகொன்செந்நீவிழசுரரைப்போலஎம்பொவியர்க்கும்
விரிவசொல்லீர்துதுவோ ? * வையமுற்றுமவிளரியதே. (௮௨)

அன்றின் தூலுக்கு ஆற்றாததலையின் தளர்ச்சிகண்டு தோழி இரங்கல்

விளரிக்குரலன் தில்மென்படைமேகின்ற முன் தில்பெண்ணை *
முளரிக்குரமபைஇதுவிதுவாக * முகில்வண்ணன்போ
கிளரிக்கிளரிப்பிதற்றும்கெல்லாவியும்ரைவுமெல்லாம்
தளரிற்கொளோ ? அறியேன் * உய்யலாவது இத்தையலுக்கே. (௮௩)

தலைவி தலைவன்கீ காண விடைதல்

தையல்நல்லார்கள் குழாங்கள் குழியகுழிவினுள்ளும் *
ஐயநல்லார்கள் குழியவிழவினும் * அங்கங்கெல்லாம்
கையபொன்னாழிவெண்சங்கொடும்காண்பான் அவாவுவன்நான்
மையவண்ணா ! மணியே ! * முத்தமே ! எந்தன்மாணிக்கமே ! (௮௪)

மாலைப்பொழுது கண்டு வருந்திய தலைவி இரங்குதல்.

மாணிக்கங்கொண்டு குரங்கொறிவொத்து இருளோடுமுட்டி *
ஆணிப்பொன்னன்ன சுடர்படுமாலை * உலகளந்த
மாணிக்கமே ! என்மரதகமே ! மற்றொப்பாரையிலா
ஆணிப்பொன்னே ! * † அடியேனடியாவியடைக்கலமே ! (அரு)

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி இரங்குதல்.

அடைக்கலத்தோங்குமலத்தலாயன் சென்னியென்னும் *
முடைக்கலத்தூண் முன் அரனுக்குரீக்கியை * ஆழிசங்கம்
படைக்கலமேந்தியை வெண்ணெய்க்கு அன்றாய்ச்சிவன் தாம்புகளால்
‡ புடைக்கலந்தானை எம்மாளை * என்சொல்லிப்புவல்புவனே ? (அக)

அன்றிந்தம் ஆழிக்கும் ஆற்றத் தலைவிக்குத் தோழி இரங்குதல்.

புலம்பும் டீ கனகுரல் போழ்வாயவன்றிலும் * பூங்கழிபாய்ந்து
அலம்பும்கனகுரல் சூழ்திரையாழியும் * ஆங்கவைதின்
வலம்புள்ளதுகலம்பாடுமிதுகுற்றமாக வையம்
சிலம்பும்படிசெய்வதே ? * திருமால்இத்திருவினையே. (அள)

போலிகண்டு அழிகிற தலைவி ஆற்றமைக்க இரங்குதல்.

திருமா லுருவொக்கும்மேரு * அம்மேருவில்செஞ்சுடரோன்
திருமால்திருக்கைத் திருச்சக்கரமொக்கும் * அன்னகண்டிம
திருமா லுருவோடு அலன்சின்னமேபிதற்றாநிற்பது ஓ
திருமால் தலைக்கொண்டநங்கட்டு * எங்கேவரும் தீவினையே ? (அச)

தலைவன் கலவிக்கு விடைகிற தலைவி இரங்குதல்.

‡ தீவினைக்கு அருளுரு நச நல்வினைக்கு இன்னமுதத்தினை *
பூவனைமேவிய தேவிமணானை * புன்மையெள்காது
ஆவினை மேய்க்கும்வல்லாயனை அன்றுலகிரடியால்
தாவின ஏற்றை எம்மாளை * எஞ்ஞான்றுதலைப்பெய்வனே ? (அசு)

† 'அடியேனுடை' என்பதும் பாடம். ‡ 'புடைக்கலந்தானை' என்றும் பாடமுண்டு. § 'கனைகுரல்' என்பது சிலர் பாடம். § இங்குத் தலை சிதை கின்றது, 'தீவினைகட்கருகஞ்சினை நல்வினைக் கின்னமுதை' எனவும், 'தீவினைக்காருகஞ்சை நல்வினைக்கின்னமுதத்தினை' எனவும் பாடங் கொள்ளலாம்.

தலைவனைப்பிரிந்த தலைவி காலநீட்டிப்புக்கு ஆற்றது உரைத்தல்.

தலைப்பெய்துயான் உன்திருவடிச்சூடும் தகைமையினால்
நிலைப்பெய்தவாக்கைக்கு நேற்றஇம்மாயமும் * மாயம்செவ்வே
நிலைப்பெய்திலாதநிலைமையும் காண்தோறு அசுரர்குழாம்
தொலைப்பெய்தநேமிபெந்தாய் ! * தொல்லையுழிசுருங்கலதே. (௯௦)

தோழிக்குத் தலைவி தன்கற்புணர்த்தி அறத்தொடுநின்றல்.

சுருங்குறிவெண்ணெய் தொடுவுண்டகள்வனை * வையம்முற்றும்
ஒருங்குறவுண்டபெருவயிற்றாளனை * மாவலிமாட்டு
இருங்குறளாகிஇசையேவார்முவடிவேண்டிச் சென்ற
பெருங்குறியானையல்லால் * அடியென்றெஞ்சம்பேணலதே. (௯௧)

வேந்தத்தூற்றுழிப் பிரிவில் தலைவனைக்குறித்துத் தலைவி இரங்குதல்.

பேணலமில்லா அரக்கர் முந்நீர்பெரும்பதிவாய் *
நீளநகர்நீளொரிவைத் தருளாயென்று * நினைவிண்ணோர்
தாள்நிலம்தோய்த்துதொழுவர்நின்முர்த்திபல்கூற்றிலொன்று
காணலுமாங்கொல் ? என்றே * வைகல்மாலையும் காலையுமே. (௯௨)

இருள்கண்டு அஞ்சுகிற தலைவி தோழிசெவிலியரை வேறுத்தல்.

காலைவெய்யோற்குமுன்னோட்டுக்கொடுத்த கங்குல்குதும்பர் *
மாலைவெய்யோன்பட வையகம்பாவுவர் * அன்னகண்டும்
காலைந்நூன த்துறைபடிந்தாடிக்கண்போதுசெய்து
மாலைந்நாவில்கொள்ளார் * நினையார்அவன்மைப்படியே. (௯௩)

தலைவியைக்கண்ட பாங்கன் தலைவனையடுத்து வியந்துகூறுதல்.

மைப்படியுமேனியும் செந்தாமரைக்கண்ணும்வவகிகரே *
மெய்ப்படியால் உன்திருவடிச்சூடுந்தகைமையினர் *
எப்படியுமேனியிலைக்கக்குருட்டாமிலைக்குமென்னும்
அப்படியானும்சொன்னேன் * அடியேன்மற்றுயாதென்பனே ? (௯௪)

தலைவி அறத்தொடுநிற்கத் துணிதல்.

யாதானும் ஓராக்கையில்புக்கு * அங்கார்புண்டும்ஆப்பவிழ்ந்தும்
முதாவியில்தடுமாறும் உயிர்முன்னமே * அதனால்
யாதானும்பற்றிரீங்கும்விரதத்தைநல்வீடுசெய்யும்
மாதாவினைப்பிதுவை * திருமாலேவணங்குவனே. (௯௫)

தலைவி வெறிவிலக்தவிக்க நினைத்தல்.

வணங்கும்துறைகள் பலபலவாக்கி * மதிவிகற்பால்
பிணங்கும்சமயம் பலபலவாக்கி * அவையவைதோறு
அணங்கும்பலபலவாக்கினிழ்மூர்த்திபரப்பிவைத்தாய்
இணங்குநின்றோரையில்லாய் ! * நின்கண்வேட்கையெழுவிப்பனே.

தலைவன்பிரிவில் துயில்கொள்ளாத தலைவி இரங்குதல்.

ஈழுவதும்மீண்டே படுவதும்பட்டு * எனையூழிகள்போய்க்
கழிவதும் கண்டிகண்டுள்கலல்லால் * இமையோர்கள் குழாம்
தொழுவதும்சூழ்வதும்செய்தொல்லைமலைக்கண்ணூரக்கண்டு
கழிவதேதார்காதலுற்றார்க்கும் * உண்டோகண்கள்துஞ்சுதலை? (௯௭)

தலைவனதுருமைநினைந்து கவல்கிற தலைவிக்குத் தோழ்கூறுதல்.

அஞ்சாமுனிவரும்அல்லாதவரும் தொடரநின்ற *
எஞ்சாப்பிறவி யிடர்கடிவான் * இமையோர்தமக்கும்
† தன்சார்விலாததனிப்பெருமூர்த்திதன்மாயம்செவ்வே
நெஞ்சால்நினைப்பரிதால் * வெண்ணெயூணென்னும்சனச்சொல்லே.

தலைவி தனக்குத்தலைவனிடத்துள்ள அன்புறுதியைத்தோழிக்குக்கூறுதல்.

சனச்சொல்லாயினுமாக * எறிதிரைவையம்முற்றும்
எனத்துருவாய் இடந்தபிரான் * இருங்கற்பகம்சேர்
வானத்தவர்க்கும்அல்லாதவர்க்கும்மற்றெல்லாயவர்க்கும்
ஞானப்பிரானையல்லாவில்லை * நான்கண்டநல்லதுவே. (௯௯)

நூற்பயன்.

நல்லார் நவில்குருகூர்நகரான் * திருமால்திருப்பேர்
வல்லா ரடிக்கண்ணிருடிப * மாறன்விண்ணப்பம்செய்த
சொல்லார்தொடையல்லிந்நூறுமவல்லார் அழுந்தார்பிறப்பாம்
பொல்லாவருவினை * மாயவன்சேற்றுஅள்ளல்பொய்நிலத்தே. (௧௦௦)
தசக அடி வாடி—பொய் அரியன சூட்டு இசை என்றும் மலைவாசகம் ஊழி

உறுகின்ற சுருங்கு செக்கர்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளேசாணம்.

† ‘தஞ்சார்வு’ ‘தன்சார்வு’ என்பன பாடபேதங்கள்.

நம்மாழ்வார் அருளிச்சேய்த

யஜுரவேதஸாரமன

திருவாசிரியம்.

தனியன்.

(அருளாளப்பெருமானேம்பெருமானார் அருளிச்சேய்தது.)

கலிவிருத்தம்

காசினியோர்தாம்வாழக் கலியுகத்தேவநதுதித்து *
ஆசிரியப்பாவதனால் அருமறைநூலவிரித்தானை *
தேசிகனைப்பராவகுசனைத் திகழ்வகுளத்தாரானை *
மாசடையாமன ததுவைதது மறவாமல்வாழ்த்துதுமே.

ஆசிரியப்பா. (தேசியாகம் - ஆத்தாளம்.)

செக்கர்மாழுகிலுடுத்து மிக்கசெஞ்சுடர்ப்
பரிதிசூடி * அஞ்சுடர்தியம் பூண்டு *
பலசுடர்புனைந்ந பவளசசெவ்வாய் *
திகழ்பசஞ்சோதி மாதகக்குன்றம் *
கடலோன்கைமயிசைக் கண்வளர்வதுபோல் *
பீதகவாடை முடிபூண்முதலா *
† மேதகுபல்கலனணிந்து * சோதி
வாயவும் கண்ணவுமசிவப்ப * மீதிட்டுப்
பச்சைமேனி மிகப்பகைபப *
நச்சுவினைக்கவர்தலை யரவினமளியேறி *
எறிகடல்நடுவுள் அறிநுயிலமர்ந்து *
சிவனயனிந்திர னிவர்முதலனைத்தோர் *
தெய்வக்குழாவகை கைதொழுகிடந்த *
தாமரையுந்தித தனிப்பெருநாயக ! *
மூவுலகளந்த சேவடிபோயே !

(க)

உலகுபடைத்துண்டளந்தை * அறைகழல்
சுடர்ப்பூந் தாமரைசூடுதற்கு * அவாவுஆ
ருயிருருகியுக்க * நேரியகாத
லன்பிவின்பின்தேறல் * அமுத

† இத்திருவாசிரியம் அந்நாதித்தொடையாயவந்தது.

‡ 'மெய்தகு' என்றும் பாடம்.

வெள்ளத்தானும்சிறப்புவிட்டு * ஒருபொருட்கு
அசைவோர்அசைக * திருவொடுமருவிய
இயற்கை * மாயாப்பெருவிறலுலகம்
மூன்றினொடு நல்விடுபெறினும் *
கொள்வதெண்ணுமோ தெள்ளியோர்குறிப்பே ? (உ)

குறிப்பில்கொண்டு நெறிப்பட * உலகம்
மூன்றுடன்வணங்கு தோன்றுபுகழ், ஆணை *
மெய்ப்பெறநடாய தெய்வம்மூவரில்
முதல்வனாகி * சுடர்விளங்ககலத்து *
வரைபுரைதிரைப்பொர பெருவரை † வெருவர *
உருமுரலொலிமீநளிர்கடல் படவர
வரசுஉடல்தடவரைசுழற்றிய * தனிமாத்
தெய்வத்தடியவர்க்கு இனிநாம் ஆளாகவே
இசையுங்கொல் ? * ஊழிதோறுழி யோவாதே. (ஈ)

ஊழிதோறுழி ஒவாது * வாழிய
வென்று யாந்தொழஇசையுங்கொல் ? *
யாவகையுலகமும் யாவருமில்லா *
மேல்வரும பெரும்பாழ்க்காலதது * இரும்பொருட்
கெல்லாம் அரும்பெறல்தனிவிதது * ஒருதா
னாகித்தெய்வநான்முகக் கொழுமுளை
யீன்று * முக்கணிசெனொடு தேவுபலநுதலி *
முவுலகம் விளைத்தஉந்தி *
மாயக்கடவுள் மாமுதலடியே. (ச)

மாமுதலடிப்போதொன்று கவிழ்ததலர்த்தி *
மண்முழுது மகப்படுத்து * ஒண்கடரடிப்போது
ஒன்றுளின்செளீஇ * நான்முகப்புக்கீதள்
நாடுவியந்துவப்ப * வானவர்முறைமுறை
வழிபடநெய்இ * தாமரைக்காடு
மலர்க்கண்ணொடு சுனிவாயுடையது
மாய் * இருநாயிறு ஆயிரம்மலர்ந்தன்ன *
கற்பகக்காவு பற்பலவன்ன *
முடிதோ ளாரிரந்தழைத்த *
நெடியாய்க் ‡ கல்லது அடியதோஉலகே? (ரு)

† 'பொரு' என்று வழங்குவர். ‡ 'வெருவுற' என்றும்பாடம்.
§ 'அல்லதுமடியதோ' என்பதும் பாடம்.

ஒஓ ! உலகினதியல்வே ! * ஈன்றோளிருக்க
மணைநீராட்டி * படைத்திடந்துஉண்டுமிழ்ந்
தளந்து * தேர்ந்துஉலகளிக்கும் முதற்பெருங்
கடவுள்நிற்ப * புடைப்பலதானறி
தெய்வம்பேணுதல் * தனது
புல்லறிவாண்மை பொருநதக்காட்டி *
கொல்வனமுதலா அல்லனமுயலும *
இனையசெய்கை இன்புதுன்பளி *
தொல்மாமாயப் பிறவியுள்நீங்கா *
பல்மாமாயத் தழுந்துமாநளிர்ந்தே.

(௬)

ஐஐ நளிர்மதிச்சடையனும் நான்முகக்கடவுளும் *
தளிர்ரொளியிமையவர் தலைவனும்முதலா *
யாவகையுலகமும் யாவரும்அகப்பட *
நிலம்நீர்தீகால் சுடரிருவிசும்பும் *
மலர்சுடர்பிறவும் சிறிதுடன்மயங்க *
ஒருபொருளபுறப்பாடின்றி முழுவதும்
அகப்படக்கூர்ந்து * ஒராலிலைச்சேர்ந்த எம்
பெருமாமாயனையல்லது *
ஒருமாதெய்வம் மற்றுடையமோயாமே ?

(௭)

அடிவாடி — செக்கர் உலகு குறிப்பு ஊழி யாமுதல் ஒஓஉலகு நளிர்
முயற்றி

நம்மாழ்வார் திருவடிகள் காணம்.

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

அதாவணவேதஸாரமான

பெரியதிருவந்தாதி.

தனியன்.

(எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தது)

நேரிசைவேண்பா.

முந்துற்றநெஞ்சே! முயற்றிதரித்துரைத்து *
வந்தித்து † வாயாரவாழ்த்தியே *—சந்த
முருகரும்சோலைசூழ் மொய்ப்பும்பொருநல் *
குருகூரன்மாறன்பேர்கூறு.

(செஞ்சுருட்டிராகம் - நபகநாளம்.)

☞ முயற்றிசுமந்தெழுநது முந்துற்றநெஞ்சே! *
இயற்றுவாய் எம்மொடுநீகடி *—நயப்புடைய
நாவின்னதொடைக்களவியுள் பொதிவோம் * நற்பூவைப்
பூவின்றவண்ணன்புகழ்.

(க)

புகழ்வோம்பழிப்போம் புகழோம்பழியோம் *
இகழ்வோம்மதிப்போம் மதியோம்—இகழோம் * மற்று
எங்கன்மால்! செங்கண்மால்! சிறல்நீதிவினையோம் *
எங்கன்மால் கண்டாய்இவை.

(உ)

இவையன்றேநல்ல இவையன்றேதீய *
இவையென் றிவைஅறிவனேனும் * —இவையெல்லாம்
என்னால்அடைப்புநீக்கொண்ணாது இறையவனே! *
என்னால் செயற்பாலதுஎன்?

(ங)

என்னின் மிகுபுகழார்யாவரே? * பின்னையும்மற்று
எண்ணில் மிகுபுகழேன்பானல்லால் *—என்ன
கருளுசோதிக் கண்ணன்,கடல்புரையும் * சிலப்
பெருளுசோதிக்கு என்னெஞ்சுஆள்பெற்று.

(ச)

† 'வாயாரவாழ்த்தி' என்ற பாடம் வெண்டளைக்குச்சேராது.

பெற்றதாய்நீயே பிறப்பித்ததந்தைநீ *
மற்றையாராவாரும் நீபேசில் *—எற்றேயோ !
மாய ! மாமாயவனோமாய முலைவாய்வைத்த *
நீயம்மா ! காட்டுமநெறி. (ரு)

நெறிகாட்டி. நீக்குகியோ ? * நிற்பாஸ்கருமா
முறிமேனி காட்டுகியோ ? * மேல்நான்—அறியோமை
என்செய்வான்எண்ணினாய் ? கண்ணனே ! * ஈதுரையாய்
என்செய்தால் என்படோம்யாம் ? (சு)

யாமே அருவியையோம்சேயோம் * என்றெஞ்சினார்
தாமே அணுக்கராய்ச்சார்ந்தொழிந்தார் *—பூமேய
செம்மாதை நின்மார்வில்சேர்வித்து * பாரிடந்த
அம்மா ! நிற்பாதத்தருகு. (எ)

அருகும்சுவமும் தெரிவுணரோம் * அன்பே
பெருகும்மிக இதுவென் ? பேசீர் *—பருகலாம்
பண்புடையீர் ! பாரளந்தீர் ! பாவிடையெக்கண்காண்பரிய *
நுண்புடையீர் ! நும்மைநுமக்கு. (அ)

நுமக்கடியோமென்றென்று நொந்துரைத்தென் ? * மாலார்
தமக்குஅவர்தாம் சார்வரியரானால் *—எமக்குஇனி
யாதானும் ஆகிகொண்டெஞ்சே ! * அவர் திறத்தே
யாதானும் சிந்தித்திரு. (க)

இருநால்வர் ஈரைந்தின்மேலொருவர் * எட்டோ
டொருநால்வர் ஓரிருவரல்லால் *—திருமாற்கு
யாமார் ? வணக்கமார் ? ஏபாவம்நன்னெஞ்சே ! *
நாமாமிகவுடையோம்நாழ். (க௦)

நாழாலமர்முயன்ற வல்லரக்கனின்னுயிரை *
வாழாவகைவலிதல் நின்வலியே *—ஆழாத
பாரும்நீவானும்நீ காலும்நீதியும்நீ *
நீரும்நீயாய்நின்றநீ. (க௧)

நீயன்றேஆழ்துயரில் வீழ்விப்பான்நின்றதுழன்றாய் ? *
போயொன்றுசொல்லியென் ? போனெஞ்சே ! *—நீயென்றும்
காழ்த்துஉபதேசந்தரினும் கைக்கொள்ளாய் * கண்ணன்தான்
வாழ்த்துவதே கண்டாய்வழக்கு. (க௨)

வழக்கொடுமாறுகொளன்று, அடியார்வேண்ட *
இழக்கவும்காண்டும் இறைவ!—இழப்புண்டே? *
எம்மாட்கொண்டாகிலும் யான்வேண்ட * என்கண்கள்
தம்மால் காட்டுன்மேனிச்சாய். (கங)

சாயால்கரியானை உள்ளறியாராய்நெஞ்சே! *
பேயார்முலையெடுத்தார் பேயராய் *—நீயார்? பேய்த்
தேம்பூண்சுவைத்து ஊனறிந்தறிந்தும் * திவினையாம்
பாம்பார்வாய்க் கைநீட்டல்பார்த்தி. (கச)

பார்த்தோள்திரிதா நெஞ்சே! * படுதுயரம்
பேர்த்தோதப் பீடழிவாம்பேச்சில்லை *—ஆர்த்துலதம்
தம்மேனிதாள்தடவத் தாங்கிடந்து * தம்முடைய
செம்மேனிக் கண்வளர்வார்சீர். (கரு)

சீரால்பிறந்து சிறப்பால்வளராத *
பேர்வாமனாகாக்கால் பேராளா!—*மார்பாரப்
புல்குநீயுண்டுமிழந்த பூமிநீரேற்பரிதே? *
சொல்லுநீயாமறியச்சூழ்ந்து. (கக)

சூழ்ந்தடியார்வேண்டினக்கால் தோன்றுதுவிட்டாலும் *
வாழ்ந்திடுவர்பின் னும்தம்வாய்திறவார் *—சூழ்ந்தெங்கும்
வாள்வரைகள்போலரக்கன் வன்தலைகள் தாம்இடிய *
தாள்வரை வில்லேந்தினுர்தாம். (கஎ)

தாம்பாலாப்புண்டாலும் அத்தழும்புதானிளக *
பாம்பாலாப்புண்டுபாடுற்றாலும் *—சோமபாதுஇப்
பல்லுருவையெல்லாம் படர்வித்த வித்தா! * உன்
தொல்லுருவை யாரறிவார்? சொல்லு. (கஅ)

சொல்லில்குறையில்லை சூதறியாநெஞ்சமே! *
எல்லிபகலென்னுது எப்போதும் *—தொல்லைக்கண்
மாத்தானைக்கெல்லாம் ஓரைவரையேமாறாக *
காத்தானைக் காண்டும்நீகாண். (கக)

காணப்புகில்அறிவு கைக்கொண்டநல்நெஞ்சம் *
நாணப்படுமன்றே? நாம்பேசில் *—மாணி
யுருவாகிக்கொண்டு உலகம்நீரேற்றசீரான் *
திருவாகம் தீண்டிற்றுச்சென்று. (உ0)

சென்றங்குவெந்நாகில் சேராமல்காப்பதற்கு *
இன்றிற்கென்னெஞ்சால் இடுக்குண்ட *—அன்றங்குப்
பாருருவும்பார்வளைத்தநீருருவும் கண்புதைய *
காருருவன் தான்நிமிர்த்தகால்.

(உக)

காலேபொதத்திரிந்து கத்துவராம் † இந்நாள் *
மாலார்குடிபுகுந்தார்என்மனத்தே *—மேலால்
தருக்குமிடம்பாட்டினொடும் வல்வினையார்தாம் * வீழ்
றிருக்குமிடம் காணுகினைத்து.

(உஉ)

இளைப்பாய்இளையாப்பாய் நெஞ்சமே! சொன்னேன் *
இளைக்கமன்தமர்கள் பற்றி—இளைப்பெய்த *
நாய்தந்துமோதாமல் நல்குவான்நல்காப்பான் *
தாய்தந்தை எவ்வுயிர்க்கும்தான்.

(உங)

தானேதனித்தோன்றல் தன்னளப்பொன்றில்லாதான் *
தானேபிறர்கட்கும் தற்றோன்றல் *—தானே
இளைக்கில்பார்கீழ்மேலாம் மீண்டமைப்பாணனால் *
அளக்கிற்பார் பாரின்மேல்ஆர்?

(உச)

ஆரானும் ஆதானும்செய்ய * அகலிடத்தை
ஆராய்ந்து அதுதிருத்தலாவதே? *—சீரார்
மனத்தலை வன்னுன்பத்தை மாற்றினேன் * வாநோ
ரினத்தலைவன் கண்ணனால்தான்.

(உரு)

யானும்என்றெஞ்சும் இசைந்தொழிந்தோம் * வல்வினையைக்
கானும்மலையும் புகக்கடிவான் *—தானோர்
இருளன்னமாமேனி எம்மிறையார்தந்த *
அருளென்னுந்தண்டால் அடித்து.

(உசு)

அடியால் படி கடந்தமுத்தோ? * அதன்றேல்
முடியால் விசம்பளந்தமுத்தோ? *—நெடியாய்!
செறிகழல்கள் தாள்நிமிர்த்துச்சென்று உலகமெல்லாம் *
அறிகிலமால்நீயளந்தஅன்று.

(உஎ)

அன்றேநம்கண்காணும் ஆழியான்காருருவம் *
இன்றேநாம் காணுகிருப்பதுவும் *—என்றேனும்
கட்கண்ணால் காணாத அவ்வுருவை * நெஞ்சென்னும்
உட்கண்ணால் காணும்உணர்ந்து.

(உஅ)

† 'இனநாள்' என்பதும் பாடம்.

உணரஒருவர்க்கு எளியனே ? செவ்வே *
இணரும்துழாயலங்க லெந்தை *—உணரத்
தனக்கெளியர்எவ்வளவர் அவ்வளவன் ஆனால் *
எனக்கெளியன்எம்பெருமான்இங்கு. (உ௯)

இங்கில்லை பண்டுபோல்வீற்றிருத்தல் * என்னுடைய
செங்கண்மால்சீர்க்கும் சிறிதுள்ளம் *—அங்கே
மடியடக்கிநிற்பதனில் வல்வினையார்தாம் * மீண்டு
அடியெடுப்பதன்றோ அழகு? (௩௦)

அழகுமுறிவோமாய் † வல்வினையைத்தீர்ப்பான் *
நிழலும்அடிதாறுமாடேனும் *—சுழலக்
குடங்கள் தலைமீடுதெத்துக்கொண்டாடி * அன்றுஅத்
தடங்கடலை மேயார்தமக்கு. (௩௧)

தமக்குஅடிமைவேண்டுவார் தாமோதரனார்
தமக்கு * அடிமைசெய்யென்றால் செய்யாது *—† எமக்கென்று
தாம்செய்யும்திவினைக்கே தாழ்வுறுவாநெஞ்சினார் *
யாம்செய்வதுஇவ்விடத்திங்குயாது? (௩௨)

யாதானுமொன்றறியில் தன்னுகக்கில்என்கொலோ? *
யாதானும்நேர்த்தனுகாவாறுதான் *—யாதானும்
தேறுமாசெய்யா அசுரர்களை * நேமியால்
பாறுபாருக்கினுன்பால். (௩௩)

பாலாழி நீகிடக்கும்பண்பை * யாம்புகட்டேபும்
காலாழும்நெஞ்சழியும் கண்சுழலும் *—நீலாழிச்
சோதியாய்! ஆதியாய்! தொல்வினையெம்பால்கடியும் *
நீதியாய்! நிற்சார்ந்துநின்று. (௩௪)

நின்றும்இருந்தும் கிடந்தும்திரிதந்தும் *
ஒன்றுமோ ஆற்றான் என்றெஞ்சுகலான் *—அன்றற்கை
வன்புடையால்பொன்பெயரோன் வாய்தகர்த்துமார்விடந்தான் *
அன்புடையனன்றே அவன்? (௩௫)

அவனும்இவனும்உவனும் * மற்றுஉம்ப
ரவனும் அவனென்றிராதே *—அவனும்
அவனையெனத்தெளிந்து கண்ணனுக்கேதீர்த்தால் *
அவனே எவனே லுமாம். (௩௬)

ஆமாறு அறிவுடையாராவது அரிதன்றே ? *
நாமே அதுவுடையோம் நன்னெஞ்சே ! *—பூமேய்
மதுகாமே தண்துழாய்மாலாரை * வாழ்த்தாம்
அதுகாமே அன்பாலமை.

(௩௦)

அமைக்கும்பொழுதுண்டே ? ஆராயில்நெஞ்சே ! *
இமைக்கும்பொழுதும் இடைச்சி—குமைத்திறைகள் *
ஏசியேயாயினும் ஈன்துழாய்மாயினேயே *
பேசியேபோக்காய்பிழை.

(௩௧)

பிழைக்கமுயன்றோமோ ? நெஞ்சமே ! பேசாய் *
தழைக்கும்துழாய் மார்வன்சன்னை *—அழைத்து ஒருகால்
போயுபகாரம் பொலியக்கொள்ளாது * அவன்புகழே
வாயுபகாரம்கொண்டவாய்ப்பு.

(௩௨)

வாய்ப்போஇதுவொப்ப மற்றில்லைவாநெஞ்சே ! *
போய்ப்போலும் வெந்நாகில்பூவியேல் *—தீப்பால்
பேய்த்தாய் உயிர்கலாய்ப்பாலுண்டு * அவளுயிரை
மாய்த்தாணை வாழ்த்தேவலி

(௪௦)

வலியமெனநினைந்து வந்தெதிர்த்தமல்லர் *
வலியமுடியிடியவாங்கு *—வலியநின்
பொன்னாழிக்கையால் புடைத்திடுதிகிலாதே *
பல்நாளுந்நிற்குமஇப்பார்.

(௪௧)

பாருண்டான்பாருமிழ்ந்தான் பாரிடந்தான்பாரளநதான் *
பாரிடமுன்படைத்தா னென்பரால் *—பாரிட
மாவாணும்தானா ஓரிடமே ? * மற்றொருவர்க்கு
ஆவான் புகாவாலவை.

(௪௨)

அவயமெனநினைந்து வந்தகார்பாலே *
நவையை நளிர்விப்பான் தன்னை *—கவையில்
மனத்துயரவைத்திருந்து வாழ்த்தாதார்க்கு உண்டோ ? *
மனத்துயரை மாய்க்குமவகை.

(௪௩)

வகைசேர்ந்தநல்நெஞ்சும் நாவுடையவாயும் *
மிகவாய்ந்து வீழாவெனிலும் *—மிகவாய்ந்து
மலைத்தாம் வாழ்த்தாதிருப்பர்இதுவன்றே ? *
மேலைத்தாம்செய்யும்வினை.

(௪௪)

வினையார்தரமுயலும் வெம்மைஅஞ்சி *
தினையாம்சிறிதளவும் செல்ல—நினையாது *
வாசகத்தால்வத்தினேன் வாணோர்தொழுதிறைஞ்சும் *
நாயகத்தான்பொன்னடிக்கள் நான். (சந)

நான்கூறும்கூற்றுவது இத்தனையே * நாள்நாளும்
தேங்கோதநீருருவன் செங்கண்மால் *—நீங்காத
மாகதியாம்பெவந்நாகில் சேராமல்காப்பதற்கு *
நீகதியா நெஞ்சே ! நினே, (சௌ)

நினேத்திறைஞ்சிமானிடவர் ஒன்றிரப்பரென்றே *
நினேத்திடவும்கேண்டாநீநேரே *—நினேத்திறைஞ்ச
எவ்வளவாள்எவ்விடத்தோர்மாலே ! * அதுதானும்
எவ்வளவும்குண்டோ ? எமக்கு. (சஎ)

எமக்குயாம்பிண்ணாட்டுக்கு உச்சமதாம்விட்டை *
அமைத்திருந்தோம் அஃதன்றையாமாறு ? *—அமைப்பொலிந்த
மென்தோளிகாரணமா வெங்கோட்டேதேமுடனே *
கொன்றானையே மனத்துக்கொண்டு. (சஅ)

கொண்டல்தான்மால்வரைதான் மாகடல்தான்கூரிருள்தான் *
வண்டரூப்புவைதான் மற்றுத்தான் *—கண்டநாள்
காருருவம்காண்தோறும் நெஞ்சுஓடும் * கண்ணனார்
பேருருவன் மெம்மைப்பிரிந்து. (சக)

பிரிந்தொன்றுநோக்காது தம்முடையபின்னே *
திரிந்துழலும் சிந்தனையார்தம்மை *—புரிந்தொருகால்
ஆவா ! எனஇரங்கார் அந்தோ ! வலிதேகொல் ? *
மாவாய்பிளந்தார்தம்மன். (ரு)

மனமாறும்ஓரைவர் வன்குழம்பர்தம்மை *
சினமாள்வித்து ஓரிடத்தேசேர்த்து *—புனமேய
தண்துழாயானடியைத் தான்காணுமஃதன்றே ? *
வண்துழாஞ்சீராரக்கு மாண்பு. (ருக)

மாண்பாவித்துஅந்நான்று மண்ணிரந்தான் * மாயவள்ளஞ்சு
மண்பாவித்துண்டானது ஒருருவம் *—காண்பான்நங்
கண்ணவா மற்றொன்றுகாணுறா * சீர்பரவாது
உண்ணவாய் தானுறுமோஒன்று ? (ருஉ)

ஒன்றுண்டுசெங்கண்மால் ! யானுரைப்பது * உன்னடியார்க்கு
என்செய்வனென்றே இருத்திரீ *—நின்புகழில்
வைகும் தம்சிந்தையிலும்தற்றினிதோ ? * நீ அவர்க்கு
வைகுந்தமென்றருளும்வான். (ருங்)

வானோ ? மறிகடலோ ? மாருதமோ ? தீயகமோ ? *
கானோ ? ஒருங்கிற்றும்கண்டிலமால் *—ஆனீன்ற
கனறுயரத்தாமெறிந்துகாபுதிர்ததார் தான்பணிந்தோம் *
வன்னுயரை யாவா ! மருங்கு. (ருச)

மருங்கோதம்மோதும் மணிநாகணையார் *
மருங்கே வரவரியரே லும *—ஒருங்கே
எமக்குஅவரைக்காணலாம் எப்பொழுதும்உள்ளால் *
மனக்கவலைதீர்ப்பார்வரவு. (ருரு)

வரவாரென்றில்லையால் வாழ்வினிதால் * எல்லே ! *
ஒருவாறு ஒருவன்புகாவாறு *—உருமாறும்
ஆயவர்தாம்சேயவர்தாம் ஆன்றுஉலகமதாயவர்தாம் *
மாயவர்தாம்காட்டும்வழி. (ருக)

வழித்தங்குவல்வினையை மாற்றானோ ? நெஞ்சே ! *
தழீஇக்கொண்டு போரவுணன் தன்னை *—கழித்தென்கும
தாழ்விடங்கள் பற்றிப் புலால்வெள்ளந்தானுகள் *
வாழ்வடங்க மார்விடந்தமால். (ருள)

மாலே ! படிச்சோதிமாற்றேல் * இனிஉனது
பாலேபோல்சீரில் பழித்தொழிந்தேன் *—மேலால்
பிறப்பின்மைபெற்று அடிக்கீழ்க்குற்றேவலன்று *
மறப்பின்மை யான்வேண்டும்மாடு. (ருஅ)

மாடே வரப்பெறுவாரென்றே * வல்வினையார்
காடானுமாதானும் கைக்கொள்ளார் *—ஊடேபோய்ப்
பேரோதம்சிந்து திரைக்கண்வளரும் * பேராளன்
பேரோதச் சிந்திக்கப்பேர்ந்து. (ருக)

பேர்ந்தொன்றுநோக்காது பின்னிற்பாய்கில்லாப்பாய் *
ஈந்துழாய்மாயினையே என்னெஞ்சே ! *—பேர்ந்தென்கும
தொல்லையாவெந்நரகில் சேராமல்காப்பதற்கு *
இல்லையகண்மற்றோரிமை. (ருஉ)

இறைமுறையான்சேவடிமேல் மண்ணாளந்தஅந்நாள் *
மறைமுறையால் வாளுடர்கூடி *—முறைமுறையின்
தாதுலகு பூத்தெளித்தால்ஒவ்வாதே ? * தாழ்விசும்பின்
மீதிலகித் தான்கிடக்கும்மீன். (௬௧)

மீனென்னுங்கமரில் வெறியென்னும்வெள்ளிவேய் *
வானென்னும் கேடிலா வான்குடைக்கு *—தாரீரார்
மணிக்காம்புபோல் நிமிர்ந்தமண்ணாளந்தான் * நங்கள
பிணிக்காம் பெருமருந்துபின். (௬௨)

பின்தூக்கும்காற் றிழந்த சூற்கொண்டல் பேர்ந்தும்போய்*
வன்திரைக்கண் வந்தணைந்தவாய்மைத்தே *—அன்று
திருச்செய்யநேமியான் தீயரக்கிழுக்கும் *
பருச்செவியும் பார்தபரன். (௬௩)

பானும்அவதைல் பாவிப்பராகில் *
உரனூல்ஒருமுன்றுபோதும் *—மரமேழன்று
எய்தாணைப் புளளின்வாய்க்கண்டானையே * அமரர்
கைதான் தொழாவேகலந்து ? (௬௪)

கலந்துரவியும் கடுந்துயரைநெஞ்சே ! *
மலங்கவடித்து மடிப்பான் *—விலங்கல்போல்
தொல்மாலேக்கேசவனை நாரணனைமாதவனை *
சொல்மலை எப்பொழுதும்சூட்டு. (௬௫)

சூட்டாயநேமியான் தொல்லரக்கனின் னுயிரை *
மாட்டேதுயரிழைத்த மாயவனை *—மாட்ட
வெறிகொண்ட தண்துழாய்வேதியனை * நெஞ்சே !
அறிகண்டாய் சொன்னென்அது. (௬௬)

அதுவோநன்றென்று அங்கமருல்கோவேண்டில் *
அதுவோ பொருளில்லையன்றே ? *—அதுவொழிந்து
மண்ணின்று ஆள்வேனெனிலும் கூடும்மடநெஞ்சே ! *
கண்ணன்தாள்வாழ்த்துவதேதகல். (௬௭)

கல்லுமகனைகட ஹம வைகுந்தவானும் *
புல்லென்றொழிந்தனகொல் ? ஏபாவம் ! *—வெல்ல
நெடியான்நிறம்கரியான் உள்புகுந்துநீங்கான் *
அடியேனது உள்ளத்தகம். (௬௮)

அகம்சிவந்தகண்ணினராய் வல்வினையராவார் *

முகம்சிதைவராமன்றே? முக்க *—மிகுந்திருமால்

சீர்க்கடலையுள்பொதிந்த சிந்தனையென்தன்னை *

ஆர்க்குஅடலாம் செவ்வேயடர்த்து?

(௬௯)

அடர்ரொன்முடியாணை ஆயிரம்பேராணை *

சுடர்கொள் சுடராழியாணை *—இடர்கடியும்

மாதாபிதுவாக வைத்தேன்னென்னுள்ளே *

யாதாகில் யாதேஇனி?

(௭௦)

இனியின்றின்பெருமை யாலுரைப்பது என்னை? *

தனியின்ற சார்விலாழூர்த்தி! *—பனிரீர்

அகத்துலவு செஞ்சடையான் ஆகத்தான் * நான்கு

முகத்தான் நின்னுந்திமுதல்.

(௭௧)

முதலாம்திருவுருவம் மூன்றென்பர் * ஒன்றே

முதலாகும் மூன்றுக்குமென்பர் *—முதல்வா!

நிகரிலகுகாருருவா! நின்னகத்த தன்றே? *

புகரிலகுதாமரையின்பூ.

(௭௨)

பூவையும்காயாவும் நீலமும்பூக்கின்ற *

காவிமலரென்றும் காண்டோறும் *—பாவியேன்

மெல்லாவி மெய்மிகவேவழிக்கும் * அவ்வவை

யெல்லாம் பிரானுருவேபென்று.

(௭௩)

என்றும்ஒருநாள் ஒழியாமையானிரந்தால் *

ஒன்றும்இரங்கார்உருக்காட்டார் *—குன்று

குடையாக ஆகாத்தகோவலரை * நெஞ்சே!

புடைதான் பெரிதேபுவி.

(௭௪)

புவியும்இருவிசும்பும் நின்னகத்த * நீயென்

செவியின்வழிபுகுந்து என்னுள்ளாய் *—அவிவின்றி

யான்பெரியன்நீபெரியை என்பதனையாரறிவார்? *

ஊன்பருகுநேமியாய்! உள்ளு.

(௭௫)

உள்ளிலும்உள்ளத்தடிக்கும் வினைப்படலம் *

விள்ள, விழித்துஉன்னை மெய்யுற்றால் *—உள்ள

உலகளவும் யானும்உளனுவனென்கொலோ? *

உலகளந்தழூர்த்தி! உரை.

(௭௬)

உரைக்கிலோர்சுற்றத்தார் உற்றுரென்றுஆரே? *
இரைக்கும் கடல்கிடந்தளந்தாய்! *—உரைப்பெல்லாம்
நின்னன்றி மற்றிலேன்கண்டாய் * எனதுயிர்க்கு ஓர்
சொல்லன்றியாகும்துணை. (௭௭)

துணைநாள்பெருங்கிளையும் தொல்குலமும் * சுற்றத்
திணைநாளும் இன்புடைத்தாமேலும் *—கணைநாணில்
ஓவாத்தொழிற்சார்ங்கன் தொல்சீரைநெஞ்சே! *
ஓவாத்ஊறுகஉண். (௭௮)

உளநாட்டுத்தேசன்றே! ஊழ்வினையைஅஞ்சுமே? *
விண்ணுட்டை ஒன்றாகமெச்சுமே? *—மண்ணுட்டில்
ஆராகி எவ்விழிவிற்றானலும் * ஆழியங்கைப்
பேராயற்கு ஆளாம்பிறப்பு. (௭௯)

பிறப்பிறப்புமூப்புப் பிணிதறந்து * பின்னும்
இறக்கவும் இன்புடைத்தாமேலும் *—மறப்பெல்லாம்
ஏதமே என்றல்லால்எண்ணுவனே? * மண்ணளந்தான்
பாதமே யேத்தாப்பகல். (௮௦)

பகலிராவென்பதுவும் பாவியாது * எம்மை
இகல்செய்து இருபொழுதும்ஆள்வர் *—தகவாத்
தொழும்பரிவார்சீர்க்கும் துணையிலரென்றோரார்*
செழும்பரவைமேயார் தெரிந்து. (௮௧)

தெரிந்துணர்வொன்றின்மையால் தீவினையேன் : வாளா
இருந்தொழிந்தேன் கீழ்நாள்களெல்லாம் *—கரந்துருவின்
அம்மாணை அந்நான்றுபின்பொடர்ந்த * ஆழியங்கை
அம்மாணை யேத்தாதுஅயர்த்து. (௮௨)

அயர்ப்பாய்அயராப்பாய் நெஞ்சமே! சொன்னேன் *
உயப்போம்நெறி இதுவேகண்டாய் *—செயற்பால
வல்லவேசெய்கறுதி நெஞ்சமே? அஞ்சினேன் *
மல்லர்நாள்வவ்வினை வாழ்த்து. (௮௩)

வாழ்த்திஅவனடியைப் பூப்புணந்து * நின்தலையைத்
தாழ்த்திருகைகூப்பென்றால் கூப்பாத—பாழ்த்தவிதி! *
எங்குற்றயென்றவனை ஏத்தாதுஎன்றெஞ்சமே! *
தங்கத்தானுமேலுந் தங்கு. (௮௪)

தங்காமுயற்றியவாய்த் தாழ்விசும்பின்மீதுபாய்ந்து *
எங்கேபுக்கு எத்தவம்செய்திட்டனகொல் ? * —பொங்கோதத்
தண்ணம்பால்வேலைவாய்க் கண்வளரும் * என்னுடைய
கண்ணன்பால் நல்நிறம் கொள்கார். (அரு)

கார்கலந்தமேனியான் கைகலந்த ஆழியான் *
பார்கலந்தவல்வயிற்றான் பாம்பணையான் *—சீர்கலந்த
சொல்லினைந்துபோக்காரேல் குழவினையினுத்துயரை *
என்னினைந்துபோக்குவர் இப்போது ? (அக)

இப்போதும்இன்னும் இனிச்சிறிதுவின்றாலும் *
எப்போதும்சுதேசொல் என்னெஞ்சே ! *—எப்போதும்
கைகழலாநேமியான் நம்மேல்வினைகடிவான் *
மொய்கழலேவத்தமுயல். (அஎ)

தசகஅடிவாவு:—முயற்றி நாழ் சென்று அழகு வலியம் மனமாளும் இறை
முறையான் இனி பகல் ஒருபேர்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த திருவெழுகூற்றிருக்கை.

(எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தது.)

வாழிபரகாலன் வாழிகளிகன்றி *
வாழிகுறையலார்வாழ்வேந்தன் *—வாழியரோ
மாயோனைவாள்வலியால் மந்திரங்கொள்மங்கையர்கோன் *
நாயோன்குடர்மானவேல்.
† சீரார்திருவெழுகூற்றிருக்கையென்னும் செந்தமிழால் *
ஆராவமுதன்குடந்தைப்பிரான்தனடியிணைக்கீழ் *
ஏரார்மறைப்பொருளெல்லாமெடுத்திவ்வுலகுய்யவே *
சோராமல்சொன்ன அருண்மாரிபாதத்துணைநமக்கே.

ஆசிரியப்பா (தேசியராகம் - ஆத்தாளம்.)

ஒருபேருந்தி இருமலர்த்தவிசில் *
ஒருமுறை அயனையீன்றனை * ஒருமுறை
இருசுடர் மீதினில்இயங்கா * மும்மதிள்
இலங்கை இருகால்வளைய * ஒருசிலை
யொன்றியசுரெயிற்றழல்வாய் வாளியின்
அட்டனை * மூவடி நானிலம்வேண்டி *
முப்புரிநூலொடு மாணுரியிலங்கு
மார்வினின் * இருபிறப்பு ஒருமாணகி *
ஒருமுறைசுரடி மூவுலகளந்தனை *
நால்திசைநடுங்க அஞ்சிறைப்பறவை
யேறி * நால்வாய்மும்மதத்து இருசெவி
ஒருதனிவேழத்து அரந்தையை * ஒருநாள்
இருநீர் மடுவுள்தீர்த்தனை * முத்தி
நான்மறை ஐவகைவேள்வி * அறுதொழில்
அந்தணர் வணங்கும் தன்மையை * ஐம்புலன்
அகத்தினுள்செறுத்து * நான்குடனடக்கி
முக்குணத்துஇரண்டவையகற்றி * ஒன்றினில்

† இத்தனியன் மிகுதியாக வழங்குவதில்லை.

ஒன்றிநின்று * ஆங்கு இருபிறப்பதப்போர்
 அறியும்தன்மையை * முக்கண்நால்தோள்
 ஐவாயரவோடு * ஆறுபொதிசடையோன்
 அறிவரும் தன்மைப்பெருமையுந் தின்றனை *
 ஏழல்குளயிற்றினில்கொண்டனை * கூடிய
 அறுகவைப் பாயனுமாயினை * சுடர்விடும்
 ஐம்படை அங்கையுளமர்ந்தனை * சுந்தர
 நால்தோள் முந்நீர்வண்ண ! * நின்னீரடி
 ஒன்றியமனததால் * ஒருமதிமுகத்து
 மங்கையரிருவரும் † மலரன் * அங்கையின்
 முப்பொழுதுமவருட அறிதுயிலமர்ந்தனை *
 நெறிமுறைநால்வகைவருணமுமாயினை *
 மேதகும்ஐம்பெருமபூதமும்நீயே *
 அறுபதமுரலும்கூந்தல்காரணம் *
 ஏழ்விடையடங்கச்செற்றனை * அறுவகைச்
 சமயமும் அறிவருநிலையினை * ஐம்பா
 லோதியை ஆகததிருத்தினை * அறம்முதல்
 நான்கவையாய்முர்த்திமூன்றாய் *
 இருவகைப்பயனையுன்றாய்விநது
 நின்றனை * குன்றமதுமலர்ச்சீசாலே
 வண்கொடிப்படப்பை * வருபுனல்பொன்னி
 மாமணியிலேக்கும * செநநெலொண்கழனித்
 திகழ்வனமுடுதத * கற்போர்புரிசைக்
 கனகமாளிகை * நிமிர்கொடி விசம்பில்
 இளம்பிறைதுவக்கும * இ செல்வம்மல்குடுதன்
 திருக்குடந்தை * அந்தணர்மந்திரமொழியுடன்
 வணக * ஆடரவமளியில் அறிதுயில்
 அமர்ந்தபரம ! * நின்னடியிணைபணிவன்
 வருமிடரகலமாற்றேவினையே.

(க)

கட்டளைக்கலித்துறை

† இடங்கொண்டநெஞ்சத்தினை கிணக்கிடப்பன * என்றும் பொன்னித்
 தடங்கொண்டதாமரைசூழும்மலர்ந்ததன் பூங்குடந்தை *
 விடங்கொண்டவெண்பல் கருந்துத்திசெங்கண்தழலுமிழ்வாய் *
 படங்கொண்டபாம்பிணைப்பள்ளிகொண்டான் திருப்பரதங்களை.

திருமங்கையாழ்வாரீ திருவடிகளே சரணம்.

† 'மலரன' எனவும் ஒதுவா.

† இப்பாட்டு கம்பநாட்டாழ்வாரா செய்த தென்பர்.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த **சிறிய திருமடல்.**

தனியன்.

(பிள்ளை திருநறையூரையைர் அருளிச்செய்தது.)

நேசை வெண்பா.

முள்ளிச்செழு † மலரோதாரான் முனையதியம் *
 கொள்ளிக்குளன்னுள்ளம்கொதியாமே *—வள்ளல்
 திருவாளன்சீர்க்கலியன் கார்க்கலியைவெட்டி *
 மருவாளன் தந்தான்மடல்.

கலிவெண்பா.

(நாதநாமகீரைய ராகம் - ஆதிநாளம்.)

- ☞ காரார்வரைக்கொங்கை கண்ணார்கடலுடுக்கை *
 சீரார்சுடர்ச்சுட்டி செங்கலுழிப்பேராற்று * (க)
- பேராரமார்பின் பெருமாமழைக்கூந்தல் *
 நீராரவேலி நிலமங்கையென்னும் * இப் (உ)
- பாரோர்சொல்லப்பட்ட மூன்றன்றே*—அம்மூன்றும்
 ஆராயில்தானே அறம்பொருளின்பமென்று * (ங)
- ஆரார்இவற்றி னிடைபதனைஎய்துவார் *
 சீரா ரிருகலையும்எய்துவார் *—சிக்கெனமற்று (ச)
- ஆரானுமுண்டென்பார் என்பதுதானதுவும் *
 ஓராமையன்றே? உலகத்தார்சொல்லும்சொல் * (ரு)
- ஓராமையாமாறு அதுவுரைக்கேன் ‡ கேளாமே *
 காரார்புரவியேழ் பூண்டதனியாழி * (கூ)
- தேரார்நிறைகதிரோன் மண்டலத்தைக்கிண்டிடுக்கு *
 ஆராவமுதமங்கெய்தி *—அதினின்றும் (எ)
- வாராடுதாழிவதொன்றுண்டே? * அதுநிற்க,
 ஏரார்முயல்விட்டுக் காக்கைப்பின்போவதே? * (அ)
- ஏராரிளமுலையீர்! என்தனக்குஉற்றதுதான் *
 காரார்முழலெடுத்துக்கட்டி *—கதிர்முலையை (ஊ)

† 'மலரோர்' 'மலரோன்' என்பன பாடபேதங்கள்.

‡ 'கேளாமே' என்று சிலர்.

- வாராவீக்கி மணிமேகலைதிருத்தி *
 ஆராயில்வேற்கண் அஞ்சனத்தின்நீறணிந்து * (க௮)
 சீரார்செழும்பந்து கொண்டடியாநின்றேன்நான் *
 நீரார்மலம்போல் செங்கண்மாலென்றொருவன் * (க௯)
 பாரோர்களைல்லாம் மகிழப்பறைகறங்க *
 சீரர்குடமிரண்டேந்தி *—செழுந்தெருவே (க௯-)
 ஆராரொனச்சொல்லி ஆடுமதுகண்டு *
 வராரிளமுலையார் என்னையருமஎல்லாரும் * (க௯)
 வாராயோவென்றார்க்குச் சென்றேன்என்வல்லினையால் *
 காரார்மணிநிறமும் கைவளையும்காணேன்நான் * (க௯)
 ஆரானும்கொல்லிறும்புகொள்ளேன் *—அறிவழிந்து
 தீராவுடம்பொடு பேதுறுவேன்கண்டிரங்கி * (க௯)
 வரர்கிளிக்கிளவி எம்மனைதான்வந்துஎன்னை *
 சீரார்செழும்புழுதிக்காப்பிட்டு *—செங்குறிஞ்சித் (க௯)
 தாரார்நறுமலைச் சாததற்கு * தான்பின்னும்
 நேராதனவொன்றுநேர்ந்தாள் *—அதனாலும் (க௯)
 தீராதுஎன்சிந்தைநோய் தீராதுஎன்பேதுறவு *
 வாராதுமாமை அதுகண்டுமற்றாங்கே * (க௯)
 ஆரானுமழதறியும் அம்மனைமார்சொல்லுவார் *
 பாரோர்சொலப்படும் கடடுப்படுததிரேல் * (க௯)
 ஆரானுமெய்ப்படுவென்னென்றார் *—அதுகேட்டுக்
 காரார்சுழற்கொண்டைக் கட்டுவிசைக்கட்டேறி * (௨௦)
 சீரார்க்களகில் சிலநெல்பிடித்தெறியா *
 வேராவிதிர்விதிரா மெய்சிலிராக்கைமோவா * (௨௧)
 பேராயிரமுடையான் என்றான் *—பேர்ததேயும்,
 காரார்திருமேனிகாட்டினான் * கையதுவும் (௨௨)
 சீரார்வலம்புரியேஎன்றான் *—திருத்துழாய்த்
 தாரார்நறுமலை கட்டுரைத்தாள்கட்டுரையா * (௨௩)
 நீரேனும்அஞ்சேன்மின் நும்மகளைநோய்செய்தான் *
 ஆரானுமல்லன் அறிந்தேன்அவனைநான் * (௨௪)
 காரார்வேற்கண்ணீர் ! உமக்குஅறியக்கூறுகேனோ ? *
 ஆரால்இவ்வையம் அடியளப்புண்டதுதான் ? * (௨௫)

- ஆரால்இலங்கை பொடிபொடியாயீழ்ந்தது? * மற்று
ஆராலேகன்மாரிகாத்ததுதான்? *—ஆழிநீர் (௨௬)
- ஆரால்கடைந்திடப்பட்டது? * அவன்காண்மின்
ஊராநிரைமேய்த்து உலகெல்லாம்உண்டுமிழ்ந்தும் * (௨௭)
- ஆராததன்மையனாய் ஆங்கொருநாள் ஆய்ப்பாடி *
சீரார்கலையல்குல் சீரடி செநதுவர்வாய் * (௨௮)
- வாரார்வனமுலையாள் மத்தாரப்பற்றிக்கொண்டு
ஏராரிடைநேரவ எத்தனையோர்போதுமாய் * (௨௯)
- சீரார்தயிர்கடைந்து வெண்ணெய்திரண்டதனை *
வேரார்துதல்மடவாள் வேறோர்கலத்திட்டு * (௩௦)
- நாராருறியேற்றி நன்கமையவைத்ததனை *
போரார்வேற்கண்மடவாள் போந்தனையும்பொய்யுறக்கம் * (௩௧)
- ஓராதவன்போல் உறங்கியறிவுற்று *
தாரார்தடந்தோள்கள் உள்ளளவும்கைநீட்டி * (௩௨)
- ஆராதவெண்ணெய்விழுங்கி *—அருகிருந்த
மோரார்குடமுருட்டி முன்கிடந்ததானததே * (௩௩)
- ஓராதவன்போல்கிடந்தானைக் கண்டவனும் *
வாராத்தான்வைத்ததுகாணுள் *—வயிறடித்துஇவகு (௩௪)
- ஆரார்புகுதுவார்? ஐயரிவரல்லால் *
நீராம்இதுசெய்தீர் என்றுஒர்நெடுங்குறிற்றால் * (௩௫)
- ஊரார்களெல்லாரும காணஉரலோடே *
தீராவெகுளியளாய்ச் சிக்கனவார்த்தடிப்ப * (௩௬)
- ஆராவயிற்றினோடு ஆற்றுதான் *—அன்றியும்,
நீரார்நெடுங்கயததைச் சென்றலைக்கநின் றுரப்பி * (௩௭)
- ஓராயிரம்பணவெங் கோவியல்நாகத்தை *
வாராயெனக்கென்று மற்றதன்மத்தகத்து * (௩௮)
- சீரார்திருவடியால்பாய்ந்தான் *—தன்சீதைக்கு
நேராவனென்று ஓர்நிசாசரிதான்வந்தானை * (௩௯)
- கூராரந்தவாளால் கொடிமுகக்கும் காதிரண்டும் *
ஈரானிடுத்து அவட்குமுகத்தோனை *—வெந்நாகம் (௪௦)
- சேராவகையே சிலைகுனித்தான் * செநதுவர்வாய்
வாரார்வனமுலையாள் வைதேவிகாரணமா * (௪௧)

- வரார்தடந்தோளிராவணனை *—ஈரைந்து
சீரார்சிரமறுத்துச் செற்றுசுந்தசெங்கண்மால் * (சஉ)
- போரார்நெடுவேலோன் பொன்பெயரோனாகத்தை *
கூரார்ந்தவள்ளுகிரால்கீண்டு *—குடல்மாலை (சங)
- சீரார்திருமார்பின்மேல்கட்டி * செங்குருதி
சோராக்கிடந்தாணைக் குங்குமத்தோள்கொட்டி * (சச)
- ஆராவெழுந்தான் அரியுருவாய் *—அன்றியும்,
பேர்வாமனனாகியகாலத்து மூவடிமண் (சடு)
- தாராய்எனக்கென்று வேண்டிச்சலத்தினால் *
நீரேற்றுஉலகெல்லாம் நின்றளந்தான்மாவலியை * (சசு)
- ஆராதபோரில் அசுரர்களும்தானுமாய் *
காரார்வரைநட்டு நாகம்கயிறாக * (சஎ)
- பேராமல்தாங்கிக்கடைந்தான் *—திருத்துழாய்த்
தாரார்ந்தமார்வன் தடமால்வரைபோலும் * (சஅ)
- போராணைபொய்கைவாய்க் கோட்பட்டுநின்றலறி *
நீரார்மலர்க்கமலம்கொண்டு ஓர்நெடுங்கையால் * (சக)
- நாராயணவோ ! மணிவண்ணா ! நாகணையாய் ! *
வாராய்என்னொரிடரைநீக்காய் *—எனவெகுண்டு (ரு௦)
- தீராதசீற்றத்தால் சென்றுஇரண்டுகூறாக *
ஈரா அதனை விடர்கடிந்தான்எம்பெருமான் * (ரு௧)
- பேராயிரமுடையான் பேய்ப்பெண்டிர் ! நும்களை *
தீரானோய்செய்தான் எனஉரைத்தாள் *—சிக்கெனமற்று (ருஉ)
- ஆரானுமல்லாமைகேட்டு எங்களம்மணையும் *
போரார்வேற்கண்ணீர் ! அவனாகிப்பூந்துழாய் * (ருங)
- தாராதொழியுமே ? தன்னடிச்சியல்லனே ? * மற்று
ஆரானுமல்லனெய்நெறுழிந்தாள் *—நான் அவனைக் (ருச)
- காரார்திருமேனி கண்டதுவேகாரணமா *
பேராப்பிதற்றாத் திரிதருவன் *—பின்னையும் (ருரு)
- ஈராப்புருதலும் இவ்வுடலைத்தண்வாடை
சோராமறுக்கும்வகையறியேன் *—சூழ்குழலார் (ருஈ)
- ஆரானுமேசுவ ரென்னுமதன்பழியை *
வாராமல்காப்பதற்கு வாளாஇருந்தொழிந்தேன் * (ருஎ)

- வாராய்மடநெஞ்சே ! வந்து *—மணிவண்ணன்
சீரார்திருத்துழாய்மாலை நமக்கருளி * (௫௮)
- தாரான் தருமென்று இரண்டத்தில் ஒன்றதனை *
ஆரானும் ஒன்றை தார் கௌமேசொன்னக்கால் * (௫௯)
- ஆராயுமேலும் பணிகேட்டு அதன்றெனிலும் *
போராநொழியாதே போந்திடுநீயென்றேற்கு * (௬௦)
- காரார்கடல்வண்ணன் பின்போனநெஞ்சமும் *
வாராதே என்னைமறந்ததுதான் *—வல்வினையேன் (௬௧)
- ஊராருகப்பதேயாயினேன் *—மற்றெனக்கிங்கு
ஆராய்வாரில்லை அழல்வாய்மெழுகுபோல் * (௬௨)
- நீராய்உருகும் என்னாவி *—நெடுங்கண்கள்
ஊராருறங்கிலும் தானுறங்கா * உத்தமன்தன் (௬௩)
- போராயினவே பிதற்றுவன் *—பின்னையும்,
காரார்கடல்போலும் காமத்தராயினார் * (௬௪)
- ஆரேபொல்லாமைபறிவார் ? * அதுநிற்க,
ஆரானுமாதானும் அல்லளவள்காணீர் * (௬௫)
- வாரார்வனமுலை வாசவதத்தையென்று *
ஆரானும் சொல்லப்படுவான் *—அவளும்தன் (௬௬)
- பேராயமெல்லாம் ஒழியப் பெருந்தெருவே *
தாரார்தடந்தோள் தளைக்காலன்பின்போனார் * (௬௭)
- ஊராரிகழந்திடப்பட்டாளே ? *—மற்றெனக்கிங்கு
ஆரானும்கற்பிப்பாராயகரே ? * நான் அவனைக் (௬௮)
- காரார்திருமேணி காணுமளவும்போய் *
சீரார்திருவேங்கடமே திருக்கோவ (௬௯)
- ஹரே * மதிக்கச்சியூரகமே பேரகமே *
பேராமருதிறுத்தான் வெள்ளறையேவெஃகாவே * (௭௦)
- பேராலிதண்கால் நறையூர்திருப்புலியூர் *
ஆராமம்குழந்த அரங்கம் *—கணமங்கை (௭௧)
- காரார்மணிநிறக் கண்ணனூர்விண்ணகரம் *
சீரர்கணபுரம் சேறைதிருவழுந்தூர் * (௭௨)
- காரார்குடந்தை கழகைகடல்மல்லை *
ஏரார்பொழில்சூழ் இடவெந்தைநீர்மலை * (௭௩)

சீராரும்மாவிருஞ்சோலை திருமோகூர் *—

பாரோர்புகழும் வதரிவடமதுரை *

(௭௪)

ஊராயவெல்லாம் ஒழியாமேநான் அவனை *

ஓராணிகொம்பொசித்து ஓராணிகோள்விடுத்த

(௭௫)

சீராணை * செங்கணையாணைத் தேன்துழாய்த்

தாராணை * தாமரைபோல்கண்ணாணை *—எண்ணருஞ்சீர்ப் (௭௬)

பேராயிரமும்பிதற்றி *—இப்பெருந்தெருவே

ஊராரிகழிலும் ஊராதொழியேன்நான் *

(௭௭)

வாரார்பூம்பெண்ணைமடல். †

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சர்ணம்.

நேரிசைவேன்பா.

‡ ஊராதொழியேன் உலகறியஒண்ணுதலீர்! *

சீரார்முலைத்தடங்கள்சேரளவும் *—பாரெல்லாம்

அன்றோங்கிநின்றளந்தான் நின்றதிருநறையூர் *

மன்றோங்கஊர்வன்மடல்.

† சிறியதிருமடலும் பெரியதிருமடலும் யாப்பிலக்கணத்தின்படி தனித் தனி ஒரு பாட்டு. ‡ இது கம்பர் பாடியதென்பா.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த பெரிய்திருமடல்.

தனியன்

(பிள்ளைதிருநறையூரையர் அருளிச்செய்தது.)

நேரிசை வேண்பா.

பொன்னுலகில்வானவரும் † பூமகனும்போற்றிசெய்யும் *
நல்துதலீர்! நம்பிநறையூர் *—மன்னுலகில்
என்னிலைமைகண்டும் இரங்காரேயாமாகில் *
மன்னுமடலூர்வன்வந்து.

(கலிவேண்பா. நீதநாமகீரியை ராகம் - ஆத்தாளம்)

- மன்னியபல்பொறிசேர் ஆயிரவாய்வாளாவின் *
சென்னிமணிக்குடுமித் தெய்வச்சுடர்நடுவுள் * (க)
- மன்னியநாகத்தணைமேல் ஓர்மாமலைபோல் *
மின்னுமணிமகரகுண்டலங்கள்வில்வீச * (உ)
- துன்னியதாரகையின் பேரொளிசேர் ஆகாசம் *
என்னும்விதானத்தினகீழால் *—இருசுடரை (ஈ)
- மன்னும்விளக்காகஏற்றி * மறிகடலும்
பன்னுதிரைக்கவரிவீச *—நிலமங்கை (ச)
- தன்னைமுனநாள் அளவிட்டதாமரைபோல் *
மன்னியசேவடியை வானியங்குதாரகைமீன் * (ஈ)
- என்னும்மலர்ப்பிணையலேய்ந்த *—மழைக்கூந்தல்
தென்னனுயர்பொருப்பும் தெய்வவடமலையும் * (ஊ)
- என்னும்இவையே முலையாவடிவமைந்த *
அன்னநடையஅணங்கே *—அடியிணையைத் (எ)
- தன்னுடையஅங்கைகளால் தான்தடவத்தான்கிடந்து * ஓர்
உன்னியயோகத்து உறக்கம்தலைக்கொண்ட (அ)
- பின்னை * தன்னாபிவலயத்துப் பேரொளிசேர் *
மன்னியதாமரை மாமலர்பூத்து * அம்மலர்மேல் (ஐ)
- முன்னம்திசைமுகனைத் தான்படைக்க * மற்றவனும்
முன்னம்படைத்தனன்னான்மறைகள் *—அம்மறைதான் (க)

† 'பூமகனும்' என்றும் பாடம்.

- மன்னும்அறம்பொருளின்பம் வீடுன்றுஉலகில் *
நன்னெறிமேம்பட்டன நான்கன்றே *—நான்கினிலும் (௧௧)
- பின்னையதுபின்னைப் பெயர்தருமென்பது * ஓர்
தொன்னெறியேவண்டுவார் வீழ்கனியும்உழிலையும் * (௧௨)
- என்னும்இவையேதுகர்ந்து உடலம்தாம்வருந்தி *
துன்னும்இலைக்குரம்பைத்துஞ்சியும் *—வெஞ்சுடரோன் (௧௩)
- மன்னும்அழல்நுகர்ந்தும் வண்தடத்தினுட்கிடந்தும் *
இன்னதோர்தன்மையராய் ஈங்குஉடலம்விட்டெழுந்து * (௧௪)
- தொன்னெறிக்கண்டென்று ரெனப்படும்சொல்லல்லால் *
இன்னதோர்காலத்து இனையார்இதுபெற்றார் * (௧௫)
- என்னவும்கேட்டறிவதில்லை *—உளதென்னில்
மன்னும்கடுங்கதிரோன் மண்டலத்தின்நன்னடுவுள் * (௧௬)
- அன்னதோரில்லியினூடுபோய் *—வீடுன்னும்
தொன்னெறிக்கண்டென்றுரைச்சொல்லுமின்கள், சொல்லாதே *
அன்னதேபேசும் அறிவில்சிறுமனதது * ஆங்கு
அன்னவரைக் கற்பிப்போம்யாமே *—அதுநிற்க, (௧௭)
- முன்னம்நான்சொன்ன அறத்தின்வழிமுயன்ற *
அன்னவர்தாம்கண்டார்கள் ஆயிரக்கண்வானவாகோன் * (௧௮)
- பொன்னகரம்புக்குஅமரர்† போற்றிசெப்ப *—பொங்கொளிகேர்
கொல்லவிலும்கொளரிமாத் தான்குமந்தகோலம்சேர் * (௧௯)
- மன்னியசிங்காசனத்தின்மேல் *—வாள்நெடுங்கண்
கன்னியரால்டுட்ட கவரிப்பொதியவிழ்ந்து * ஆங்கு (௨௦)
- இன்னிளம்பூந்தென்றலியங்க *—மருங்கிருந்த
மின்னனையதுண்மருங்குல் மெல்லியலார்வெண்முறுவல் * (௨௧)
- முன்னம்முகிழ்த்த முகிழ்நிலாவந்தரும்ப *
அன்னவர்தம்மாடுகைக்க முண்டாங் கணிமலர்சேர் * (௨௨)
- பொன்னியல்கற்பகத்தின் காடுடுததமாடுல்லாம் *
மன்னியமந்தாரம் பூத்தமதுததிவலை * (௨௩)
- இன்னிசைவண்டமரும் சோலைவாய்மாலேசேர் *
மன்னியமாமயில்போல்கூந்தல் *—மழைத்தடங்கண் (௨௪)
- மின்னிடையாரோடும் வினையாடிவேண்டிடத்து *
மன்னுமணித்தலத்து மாணிக்கமஞ்சரியின் * (௨௫)

† 'போற்றிசெப்ப' என்று பாடாந்தரம்.

- மின்னிஞ்ஞனிசேர் பளிங்குவிளிம்படுத்த *
 மன்னும்பவளக்கால் செம்பொன்செய்மண்டபத்துள் * (௨௭)
- அன்னநடைய அரம்பையீர்தம்கைவளர்த்த *
 இன்னிசையாய்ப்பாடல்கேட்டு இன்புற்று *—இருவிசம்பில் ()
- மன்னுமழைதவழும் வாணிவாரீள்மகிதோய் *
 மின்னிஞ்ஞனிசேர் விசம்பூரும்மாளிகைமேல் * (௨௯)
- மன்னுமணிவிளக்கைமாட்டி *—மழைக்கண்ணார்
 பன்னுவிசித்திரமாப் பாப்படுத்தபள்ளிமேல் * (௩௦)
- துன்னியசாலேகம் சூழ்கதவம்தாள் திறப்ப *
 அன்னம்உழுக்க நெரிந்துக்கவாளீலச் * (௩௧)
- சின்னநுந்தாதுகுடி *—ஓர்மந்தாரம்
 துன்னுநுமலரால் தோள்கொட்டி * கற்பகத்தின் (௩௨)
- மன்னுமலர்வாய் மணிவண்டுபிந்தொடர *
 இன்னிளம்பூந்தென்றல் புகுந்துளங்கிளமுலைமேல் * (௩௩)
- நன்னறுஞ்சந்தனச்சேறு புலர்த்த *—தாங்கருஞ்சீர்
 மின்னிடைமேல்கைவைத் திருந்துவந்திளமுலைமேல் * (௩௪)
- பொன்னரும்பாரம்புலம்ப *—அகங்குழைநதாங்கு
 இன்னவுருவின் இமையாத்தடங்கண்ணார் * (௩௫)
- அன்னவர்தம்மானோக்கமுண்டு ஆங்குஅணிமுறுவல் *
 இன்னமுதம் மாந்தியிருப்பர் *—இதுவன்றே (௩௬)
- அன்னஅறத்தின் பயனாவது * ஒன்பொருளும்
 அன்னதிறத்தே யாதலால் *—காமத்தின் (௩௭)
- மன்னும்வழிமுறையே நிறுமநாம் * மாணோக்கின்
 அன்னநடையார் அலரேசஆடவரமேல் * (௩௮)
- மன்னுமடலுரர ரென்பதோர்வாசகமும் *
 தென்னுரையில் கேட்டறிவதுண்டு *—அதனையாந்தெளியோம்
 மன்னும்வடநெறியேவேண்டினும் * வேண்டாதார்
 தென்னன்பொதியில் செழுஞ்சந்தனக்குழம்பின் * (௪௦)
- அன்னதோர்தன்மை அறியாதார் *—ஆயன்வேய்
 இன்னிசையோசைக்கு இரங்காதார் * மால்விடையின் (௪௧)
- மன்னுமணிபுலம்ப வாடாதார் *—பெண்ணைமேல்
 பின்னுமஅவ்வன்றிற் † பேடைவாய்ச்சிறுகுரலுக்கு * (௪௨)

† 'பெடைவாய்' என்று பாடங் கொள்வாரு முளா.

- உன்னியுடலுருகி நையாதார் *-- உம்பர்வாய்த
துன்னுமதியுகுத்த தூநிலாரீள்நெருப்பில் * (ச1௩)
- தமமுடலம்வேவத தளராதார் *--காமவேள
மன்னும்சிலைவாய் மலர்வாளிகோததெய்ய * (ச1௪)
- பொன்னெடுவீதி புகாதார் *--தம்பூவணைமேல்
சின்னமலர்க்குமுலும் அல்குலும்மென்முலைபும * (ச1௫)
- இன்னிளவாடைதடவத் தாம்கண்துயிலும் *
பொன்னணையார் பின்னும்திருவுறுக *--போர்வேநதன் (ச1௬)
- தன்னுடையதாதை பணியால்அரசொழிந்து *
பொன்னகரம் பின்னேபுலம்ப, வலங்கொண்டு * (ச1௭)
- மன்னும்வளநாடு கைவிட்டு *--மாதிரங்கள்
மின்னுருவில்வின்தேர் திரிந்துவெளிப்பட்டு * (ச1௮)
- † கல்நிறைந்துதீந்து கழையுடைந்து கால்சுழன்று *
பின்னும்திரைவயிற்றுப் பேயேதிரிந்துலவா * (ச1௯)
- கொன்னவிலுமவெங்கானத்துடு *--கொடுங்கதிரோன்
துன்னுவெயில்வறுத்த வெம்பரல்மேல்பஞ்சடியால் * (௫0)
- மன்னனிராமன்பின் வைதேவியென்றுரைக்கும் *
அன்னநடைய அணங்குநடந்திலளே ? * (௫௧)
- பின்னும்கருநெடுங்கண் செவ்வாய்பிணை நோக்கின் *
மின்னணையநுண்மருங்குல் வேகவதியென்றுரைக்கும் (௫௨)
- கன்னி * தன்னின்னுயிராம் காதலனைக்காணாது *
தன்னுடையமுன் தோன்றல் கொண்டேகத்தான்சென்று * அங்கு
அன்னவணைநோக்காது அழித்துரப்பி *--வாளமருள்
கல்நவில்லோள்காளையைக் கைப்பிடித்துமீண்டும்போய் * (௫௪)
- பொன்னவிலும்ஆகம் புணர்ந்திலளே ? *--பூங்கங்கை
முன்னம புனல்பாக்கும் நல்லாடன் * மின்னாடும் (௫௫)
- கொன்னவிலும்நீள்வேல் குருக்கள்குலமதலை *
தன்னிகரொன்றில்லாத வென்றித்தனஞ்சயனை * (௫௬)
- பன்னுகராயன் மடப்பாவை *--பாவைதன்
மன்னியநாணச்சம் மடமென்றிவையகல் * (௫௭)
- தன்னுடைய கொங்கைமுகம்நெரிய *--தான்அவன்தன்
‡ பொன்வரையாகம் தழீஇக்கொண்டுபோய் * தனது (௫௮)

† 'கன்னிரைநது' என்பதும் பாடம். ‡ 'பொன்னவரை' என்பதும் பாடம்.

- நல்லகரம்புக்கு நயந்துஇனிதுவாழ்ந்ததுவும் *
முன்னுரையில் கேட்டறிவதில்லையே ? *—சூழ்கடலுள் (௫௯)
- பொன்னகரம்செற்ற புரந்தரனோடேரொக்கும் *
மன்னவன்வாணன் அவுணர்க்குவாள்வேந்தன் * (௬௦)
- தன்னுடையபாவை உலகத்துத்தன்னொக்கும் *
கன்னியரையில்லாத காட்சியாள் *—தன்னுடைய (௬௧)
- இன்னுயிர்த்தோழியால் எம்பெருமானீன்துழாய் *
மன்னுமணிவரை ததோள் மாயவன் *—பாவினேன் (௬௨)
- என்னைஇதுவிளைத்த ஈரிரண்டுமால்வரைத்தோள் *
மன்னவன் தன்காதலனை மாயத்தால் கொண்டுபோய் * (௬௩)
- கன்னிதன்பால்வைக்க மற்றவனெடுததனையோ *
மன்னியபேரின்பமெய்தினாள் *—மற்றிவைதான் (௬௪)
- என்றோலேகேட்டோ ? ஏழைகாள் ! என்னுரைக்கேன் ? *
மன்னுமலையரையன் பொற்பாவை *—வாள்நிலா (௬௫)
- மின்னுமணிமுறுவல செவ்வாயுமையென்னும் *
அன்னநடையஅணங்கு, துடங்கிடையே * (௬௬)
- பொன்னுடம்புவாடப் புலனைந்தும்நொந்தகல *
தன்னுடையகூழைச் சடாபரம்தான் தரித்து * ஆங்கு (௬௭)
- அன்னஅருந்தவத்தி னூடுபோய் *—ஆயிரந்தோள்
மன்னுகரதலங்கள் மட்டித்து * மாதிரங்கள் (௬௮)
- மின்னியெரிவிச மேலெடுத்தசூழ்கழற்கால் *
பொன்னுலகமேழும் கடந்துஉம்பர்மேல்கிலும்ப * (௬௯)
- மன்னுகுலவரையும் மாருதமும் தாரகையும் *
தன்னினுடனே சுழலச்சுழன்றிடும் * (௭௦)
- கொல்லவினும்முவினிலேவல் கூததன்பொடியாடி *
அன்னவன் தன்பொன்னகலம் சென்றாங்களைந்திலனே ? * (௭௧)
- பன்னியுரைக்குங்கால் பாரதமாம் * - பாவினேற்கு
என்னுறநோய் யான்உரைப்பக்கேண்மின் * இரும்பொழில்குழ்
மன்னுமறையோர் திருநறையூர்மாமலைபோல் *
பொன்னியலும்மாடக் கவாடம்கடந்துபுக்கு * (௭௨)
- என்னுடையகண்களிப்ப நோக்கினேன் *—நோக்குதலும்
மன்னன்திருமார்பும் வாயும் அடியினையும் * (௭௩)

- பன்னுகரதலமும் கண்களும் *---பங்கயத்தின்
பொன்னியல்காடு ஓர்மணிவரைமேல்பூத்ததுபோல் * (எரு)
- மின்னியொளிபடைப்ப வீழ்நாணும்தோள்வளையும் *
மன்னியகுண்டலமும் ஆரமும்நீள்முடியும் * (எக)
- துன்னுவெயில்விரித்த சூளாமணியிமைப்ப *
மன்னுமரதகக் குன்றின்மருங்கே *—ஓர் (எஎ)
- இன்னிளவஞ்சிக்கொடியொன்று நின்றதுதான் *
அன்னமாய்மானாய் அணிமயிலாய் ஆங்கிடையே * (எஅ)
- மின்னாய்இளவேயிரண்டாய் இணைச்செப்பாய் *
முன்னயதொண்டையாய்க் கெண்டைக்குலமிரண்டாய் * (எக)
- அன்னதிருவுருவம் நின்றதுஅறியாதே *
என்னுடையநெஞ்சம் அறிவுமினவளையும் * (அ௦)
- பொன்னியலும்மேகலையும் ஆங்கொழியப்போந்தேற்கு *
மன்னுமறிகடலும்ஆர்க்கும் *—மதியுகுத்த (அக)
- இன்னிலாவின்கதிரும் எந்தனக்கேவெய்தாகும் *
தன்னுடையதன்மை தவிரத்தானென்கொலோ? * (அ௨)
- தென்னன்பொதியில் செழுஞ்சந்தின்தாதனைந்து *
மன்னிவ்வுலகை மனங்களிப்பவந்தியங்கும் * (அ௩)
- இன்னிளம்பூந்தென்றலும் வீசும்எரிஎனக்கே *
முன்னியபெண்ணைமேல் முள்முளரிக்கூட்டகத்து * (அ௪)
- பின்னும்அவ்வன்றில் பேடைவாய்ச்சிறுசூரலும் *
என்னுடையநெஞ்சுக்கு ஓர்வாளாம் என்செய்கேன்? * (அ௫)
- கல்நவில்தோள்காமன் கருப்புச்சிலைவளைய *
கொல்நவிலும்பூங்கணைகள் கோத்துப்போதவணைந்து * (அ௬)
- தன்னுடையதோள்கழியவாங்கி *—தமியேன்மேல்
என்னுடையநெஞ்சே இலக்காளய்கின்றான் * (அ௭)
- பின்னிதனைக் + காப்பிர்தாம்இல்லையே *—பேதையேன்
கல்நவிலும்காட்டகத்து ஓர்வலவிக்கடிமலரின் * (அ௮)
- நல்லறுவாசம் மற்றுரானுமெய்தாமே *
மன்னும்வறுநிலத்து வாளாங்குகுத்ததுபோல் * (அ௯)
- என்னுடையபெண்மையும் என்நலனுமென்முலையும் *
மன்னுமலர்மங்கைமைந்தன் *—கணபுரத்துப் (௯௦)

- பொன்மலைபோலநின்றவன்தன் பொன்னகல்கீதாயாவேல் *
என்னிவைதான் ? வாளாஎனக்கேபொறையாகி * (௯௧)
- முன்னிருந்துமூக்கின்று மூவாமைக்காப்பதோர் *
மன்னுமருந்தறிவியில்லையே ? *—மால்விடையின் (௯௨)
- தன்னுபிடரெருத்துத் தூக்குண்டு * வன்தொடரால்
கன்னியர்கண்மிளிரக் கட்டுண்டு * மாவையத் (௯௩)
- தன்னுடையநாவொழியாது ஆடும்தனிமணியின் *
இன்னிசையோசையும் வந்துஎன்செவிதனக்கே * (௯௪)
- கொல்லவிலும்எல்கின் கொடிதாய்நெடிதாகும் *
என்னிதனைக்காக்குமா ? சொல்லீர் *—இதுவினேத்த (௯௫)
- மன்னன்றுந்துழாய் வாழ்மார்பன் * மாமதிக்கோள்
முன்னம்விடுத்த முகில்வண்ணன் * காயாவின் (௯௬)
- சின்னறும்பூந் திகழ்வண்ணன் * வண்ணம்போல்
அன்னகடலை மலையிட்டனைகட்டி * (௯௭)
- மன்னனிராவணனை மாமுண்டுவெஞ்சமத்து *
பொன்முடிகன்பத்தும் புரளச்சரம்துரந்து * (௯௮)
- நென்னுலகம்ஏற்றுவித்த சேவகனை *—ஆயிரக்கண்
மன்னவன்வானமும் வானவர்தம்பொன்னுலகும் * (௯௯)
- தன்னுடையதோள்வலியால் கைக்கொண்டதானவனை *
பின்னோரியுருவமாகி எரிவிழித்து * (௧௦௦)
- கொல்லவிலும்வெஞ்சமத்துக் கொல்லாதே *—வல்லாளன்
மன்னுமணிக் குஞ்சிபற்றிவரவீர்த்து * (௧௦௧)
- தன்னுடையதாள்மேல்கிடாத்தி—* அவனுடைய
பொன்னகலம்வள்ளுகிரால் போழ்ந்து புகழ்படைத்த * (௧௦௨)
- மின்னிலங்கும் ஆழிப் படைத்தடக்கைவிரை *
மன்னிவ்வகவிடத்தை மாமுதுரீர்தான்விழுங்க * (௧௦௩)
- பின்னும்ஒரேனமாய்ப் புக்குவனைமருப்பில் *
கொல்லவிலும்கூர்நுதிமேல் வைத்தெடுத்தகத்தனை * (௧௦௪)
- மன்னும்வடமலையை மத்தாகமாசுணத்தால் *
மின்னும்இருகடரும் விண்ணும்பிறங்கொளியும் * (௧௦௫)
- தன்னினுடேனசமுல மலையிரித்து * ஆங்கு
இன்னமுதம் வானவரையூட்டி * அவருடைய (௧௦௬)

மன்னும்துயர்கழிந்த வள்ளலை *—மற்றந்நியும்,
தன்னுருவம்ஆரும்அறியாமல் தானங்கோர் * (க௦௭)

மன்னும்குறளுருவின் மாணியாய் *—மாவலிதன்
பொன்னியலும்வேள்விக்கண் புக்கிருந்து * போர்வேந்தர் (க௦௮)

மன்னைமனங்கொள்ள வஞ்சித்துநெஞ்சருக்கி *
என்னுடையபாதத்தால் யானளப்பமுமடிமண் * (க௦௯)

மன்னா! தருகென்று வாய்திறப்ப *—மற்றவனும்
என்னுல்தரப்பட்டது என்றலுமே * அத்துணைக்கண் (க௧௦)

மின்னர்மணிமுடிபோய் விண்தடவ *—மேடுநெடுத்த
பொன்னர்களைகழற்கால் ஏழல்கும்போய்க்கடந்து * அங்கு (க௧௧)

ஒன்னாஅசுரர் துளங்கச்செலநீட்டி *
மன்னிவ்வகவிடத்தை மாவலியை வஞ்சித்து * (க௧௨)

தன்னுலகமாக்குவித்த தாளானை *—தாமரைமேல்
மின்னிடையாள்நாயகனை விண்ணகருள்பொன்மலையை * (க௧௩)

பொன்னிமணிகொழிக்கும் பூங்குடந்தைப்போர்விடையை *
தென்னன் குறுங்குடியுள் செம்பவளக்குன்றினை * (க௧௪)

மன்னியதண்ணேசறை வள்ளலை *—மாமலர்மேல்
அன்னம்துயிலும் அணிநீர்வயலாவி * (க௧௫)

என்னுடையஇன்னமுதை எவ்வுள்பெருமலையை *
கன்னிமதிள்குழ் கணமங்கைக்கற்பகத்தை * (க௧௬)

மின்னைஇருசுடரை வெள்ளறையுள்கல்லறைமேல்
பொன்னை * மரதகத்தைப் புட்குழியெம்போரேற்றை (க௧௭)

மன்னுமரங்கத்து எம்மாமணியை *—வல்லவாழ்ப்
பின்னைமணாளனைப் பேரில்பிறப்பிலியை * (க௧௮)

தொன்னீர்க்கடல்கிடந்த தோளாமணிச்சுடரை *
என்மனத்துமலை இடவெந்தையீசனை * (க௧௯)

மன்னுங்கடல்மல்லை மாயவனை *—வானவர்தம்
சென்னிமணிச்சுடரைத் தண்கால்திறல்வலியை * (க௨௦)

- தன்னைப்பிறாறியாத் தத்துவத்தைமுத்தினை *
அன்னத்தைமீனை அரியைஅருமறையை * (கஉக)
- முன்னிவ்வுலகுண்ட மூர்த்தியை *—கோவலூர்
மன்னும்இடைகழி யெம்மாயவனை * பேயலறப் (கஉஉ)
- பின்னும்முலையுண்ட பிள்ளையை *—அள்ளல்வாய்
அன்னம்இரைதேர் அமுந்துரொழுஞ்சுடரை * (கஉங)
- தென்தில்லைச் சித்திராகூடத்துஎன்செல்வனை *—
மின்னிமழைதவழும் வேங்கடத்துஎம்வித்தகனை * (கஉச)
- மன்னனை மாலிருஞ்சோலைமறைனை *
கொல்நவிலும்ஆழிப்படையானை *—கோட்டியூர் (கஉரு)
- அன்னவுருவினரியை * திருமெய்யத்து
இன்னமுதவெள்ளத்தை இந்தனூரந்தணனை * (கஉசு)
- மன்னுமதிள்கச்சி வேளுக்கையாளரியை *
மன்னியபாடகத்து எம்மைந்தனை *—வெஃகாவில் (கஉஎ)
- உன்னியயோகத்துறக்கத்தை * ஊரகத்துள்
அன்னவனை அட்டபுகரத்தெம்மானேற்றை * (கஉஅ)
- என்னைமனங்கவாரந்தரசனை *—வானவர்தம்
முன்னவனை மூழிக்களத்து † விளக்கினை * (கஉக)
- அன்னவனை ஆதனூரரண்டளக்கும்ஐயனை *
நென்னலைஇன்றினை நாளையை *—நீர்மலைமேல் (கங௦)
- மன்னுமறைநான்குமரணனை * புல்லாணித்
தென்னன்தமிழை வடமொழியை * நாங்கூரில் (கஙக)
- மன்னுமணிமாடக் கோயில்மறைனை *
நல்லீர்த் தலைச்சங்கநாண்மதியை *—நான்வணங்கும் (கஙஉ)
- கண்ணனைக் கண்ணபுரத்தானை * தென்னறையூர்
மன்னுமணிமாடக் கோயில்மறைனை * (கஙங)
- கல்நவில்தோள்காலையைக் கண்டாங்குக்கைதொழுது *
என்னிலைமையெல்லாம் அறிவித்தால் எம்பெருமான் * (கஙச)

† 'வளத்தினை' என்பது சிலர் பாடம்.

- தன் அருளும் ஆகமும் தாராளேல் *—தன்னைநான்
மின்னிடையார்சேரியிலும் வேதியர்கள் வாழ்விடத்தும் * (கநரு)
- தன்னடியார்முன்பும் தாணிமுழுதாளும் *
கொல்நவிலும்வேல்வேந்தர் கூட்டததும்நாட்டகத்தும் * (கநக)
- தன்னிலையெல்லாம் அறிவிப்பன் *—தான்முனநாள்
மின்னிடையாய்ச்சியர்தம் சேரிக்களவின்கண் * (கந௭)
- தன்னுபடல்திறந்துபுக்கு *—தயிர்வெண்ணெய்
தன்வயிறுரவிழுங்க * கொழுங்கயற்கண் (கநஅ)
- மன்னுமடவோர்கள் பற்றியோர்வான்கயிற்றால் *
பின்னுமுரலோடு கட்டுண்டபெற்றிமையும் * (கந௭)
- அன்னதோர்பூதமாய் ஆயர்விழுவின்கண் *
தன்னுசகடத்தால் புக்கபெருஞ்சோற்றை * (கச0)
- முன்னிருந்துமுற்றத்தான் துற்றியதெற்றெனவும் *
மன்னர்பெருஞ்சுவையுள் வாழ்வேந்தர்துதலாய் * (கச௧)
- தன்னையிகழ்ந்துரைப்பத் தான்முனநாள்சென்றதுவும் *
மன்னுபறைகறங்க மங்கையர்தம்கண்களிப்ப * (கச௨)
- கொன்னவிலுங்குததலாய்ப் பெயர்த்துங்குடமாடி *
என்னிவன் ? என்னப்படுகின்றபுடறவும் * (கச௩)
- தென்னிலங்கையாட்டி அரக்கர்குலப்பாவை *
மன்னனிராவணன் தன் நல்தங்கை *—வாறெயிற்றுத (கச௪)
- தன்னுகடுகினத்துச் சூர்ப்பணகா சோர்வெய்தி *
பொன்னிறங்கொண்டு புலர்நதெழுந்தகாமத்தால் * (கச௫)
- தன்னையந்தாளேத் தான்முனிந்துமுக்கரிந்து *
மன்னியதிண்ணெனவும், வாய்த்தமலைபோலும் * (கச௬)
- தன்னிகரொன்றில்லாத தாடகையை *—இமாமுனிக்காத்
தென்னுலகமேற்றுவித்த திண்திறலும் *மற்றிவைதான் (கச௭)
- உன்னியுலவாவுலகறிய ஊர்வன்நான் *
முன்னிமுனைத்தெழுந்து ஓங்கியொளிபரந்த * (கச௮)
- மன்னியபூம்பெண்ணைமடல். (கச௮)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நேரிசைவெண்பா.

† என்னிலைமையெல்லாம் அறிவித்தால் எம்பெருமான் *

தன்னருளுமாகமும்தாரானேல் *—பின்னைப்போய்

‡ ஒண்துறைநீர்வேலை உலகறியவூர்வன்நான் *

வண்டறைபூம்பெண்ணைமடல்.

* மண்ணிற்பொடிப்பூசி வண்டிரைக்கும்பூச்சுடி *

பெண்ணைமடல்பிடித்துப் § பின்னை *—அண்ணல்

திருநறையூர்நின்றபிரான் தேர்போகும்வீதி *

பொரு § முறையால்செல்வம்புரிந்து.

† இப்பாட்டுக் கம்பர் பாடிய தென்பர். ‡ ‘ஒண்டிரை’ என்பதும் பாடம்.

§ ‘பின்பின்னை’, § ‘மறையாய்’ என்பன பாடபேதங்கள்.

* இது மிகுதியாக வழங்குவதில்லை.

இயற்பா.

பாசுரம்.		பாசுரம்.	
க. முதல்திருவந்தாதி	௧௦௦	சு. திருவாசிரியம்	௭
உ. இரண்டாந்திருவந்தாதி	௧௦௦	எ. பெரியதிருவந்தாதி	௮௭
ங. மூன்றாந்திருவந்தாதி	௧௦௦	அ. திருவெழுக்கடற்றிருக்கை	௧
ச. நான்முகன் திருவந்தாதி	௧௧௧	க. சிறியதிருமடல்	௭௭௭
ரு. திருவருத்தம்	௧௦௦	க௦ பெரியதிருமடல்	௧௧௮௭

ஆக பாசுரம் - ௮௧௭

இயற்பாச் செய்யுளகராதி.

	பக்கம்.		பக்கம்.
அகஞ்சிவந்தணணினராய	அ௭	அவனே அருவரையால்	௩ அ
அகைப்பிலமணிசரை	௫௦	அவன் கண்டாய்நன்னெஞ்சே	௨௨
அங்கநகிடரின்றி	௪௦	அவன் தமர்	௧௩
அடாபொன்முடியானே	அ௭	அழகன்றேயாழியாறகு	௩௩
அடிச்சகடமசாடி அரவாட்டி	௪௯	அழகியான் தானே அரியுருவன்	௪ அ
அடிமூன் றிலிவ்வுலகம்	௨௦	அழகுமறிவோமாய்	அ௨
அடியால்படி கடந்தமுத்தோ	அ௧	அழைக்குங்கருங்கடல்	௬௬
அடிமடல் முன்கஞ்சனைச்செற்று	௩௦	அழைப்பன் திருமாலே	௨ ௫
அடியும்படி கடப்ப	அ	அழைப்பன் திருவேங்கடத்தானே	௫௦
அடிவண்ணமதாமரை	௩௩	அன்பருந் தன்மைய	௬௭
அடிததகடும்பகைஞற்கு	௧௬	அறிநதைந்துமுள்ளடக்கி	௨௦
அடைக்கலத்தோங்கு	௭௨	அறியாசமணர் அயாததார	௪௬
அடைந்ததரவணைமேல	௩௫	அறியுமுலகெல்லாம்	௯
அடைந்தவருவையோடு	௧௩	அறிவென்னுமதாள் கொளுவி	௩௩
அதனை றுதிதுதிதென்று	௪௩	அன்பாவாய ஆரமுதமாவாய்	௫௨
அதுவோநன்றென்று	அ௬	அன்பாழியானே	௧௫
அத்தியூரானபுள்ளையூர்வான	௩௧	அன்பேதகளியா	௧௯
அமுதென்றும்மதேவென்றும்	௩௦	அன்றதுகண்டஞ்சாத	௨௦
அமைக்கும்பொழுதுண்டே	அ௩	அனறிவவுலகம் அளந்த	௩௬
அயாப்பாயயராப்பாய்	அ அ	அன்றே நமகண்காணும்	அ௧
அயல்நின் றவல்வினையை	௧௩	அன்னஞ்செவ்நீரும்	௬௨
அரணுமநமககென்றும்	௪௨	ஆங்காரவாரமதுகேட்டு	௪௬
அரவமடல்வேழம்	௧௩	ஆங்குமலரும் குவியும்	௪௦
அரணகாரணன்நாமம்	௭	ஆட்பாரத்தழித்தருவாய்	௫௨
அரியதெளிதாக்கும் ஆற்றலால்	௨௨	ஆமாற்றிவுடையராவது	அ௩
அரியபுலனைந்தடக்கி	௧௨	ஆமே அமராககு	௧௨
அரியனயாமின் றுகாண்கின்றன	௬௦	ஆய்ந்தவருமறையோன்	௪௨
அருகும்சுவடுமதெரிவுணரோம்	௭௯	ஆய்ந்துகொண்டுஆதி	௫௫
அருளாதொழியுமே	௩௪	ஆய்ந்தரைப்பனாயிரம்போ	௨ அ
அருளாதிருச்சககரத்தால்	௬௩	ஆரானுமதானுமசெய்ய	அ௧
அருள்புரிந்தசிகதை	௨௬	ஆரே துயருழந்தார்	௩௫
அலரெடுத்தவந்தியான்	௪௪	ஆரேயறிவார் அனைத்தலகும்	௫௪
அவயமெனநினைந்துவந்த	அ௩	ஆலநிழற்கிழ் அறநெறியை	௪௭
அவாவாதாம்தாம்	அ	ஆளமாவென்றி	௧௬
அவரிவரென்றில்லே அரவணை	௨௦	ஆறியவன் பில	௧௦
அவரிவரென்றில்லே அனங்கவேள்	௫௨	ஆறுசடைக்கரந்தான்	௪௫
அவற்கடிமைப்பட்டேன்	௩௭	ஆங்கிலலைபண்டுபோல்	அ௨
அவனையிவனமுவனம்	அ௨	இசைந்தஅரவமும்	௪௦
அவனென்னையாளி	௪௯	இசையின்கள் துதென்று	௧௩

பக்கம்.	பக்கம்.
இடங்கைவலம்புரிநின் றூர்ப்ப	உஅ
இடங்கொண்டெஞ்சத்து	க0
இடந்ததுழமிஎடுத்ததுகுன்றம்	கக
இடமாவதுஎன்றெஞ்சம்	ருந
இடம்போய்விரிந்து	எ0
இடம்வலழைப்பூண்ட	சக
இடரார்படுவார	கக
இதுகண்டாய்நன்னெஞ்சே	உஎ
இதுவிலகையீட்டிய	சஅ
இப்போதும்இன்னும்	அக
இமம்சூழ்மலையும்	சச
இமயப்பெருமலைபோல	ருச
இமையாதக்கண்ணை	க0
இயல்வாகசின் துழாயானடி	அ
இயல்வாயினவஞ்சநோய	கஉ
இருக்காமொழியால	கஅ
இருநால்வாசரைந்து	எக
இருந்தண்கமலத்	உச
இருள்விரிந்தாலன்ன	க0
இலைதுணைமற்றென்னெஞ்சே	சக
இல்லறமல்லேல	ருச
இவையவன்கோயில்	நக
இவையவன்றெல்ல	எஅ
இவையாபிலவாய்நிறந்து	சஎ
இளைப்பாயினையாப்பாய	அக
இறைமுறைநயன்கேவடி	அக
இறைமையநிலன்கி	நஎ
இறையுநிலனும	க0
இறைமையெபெருமான	நக
இறையோஇரக்கனும	கஅ
இனிதென்பாகாமம	உந
இனிநின்றநின்றபெருமை	அஎ
இனியவன்மாயன்	சஉ
இனியறிந்தேன்சசறகும	ருஎ
இனியார்புகுவார	கஎ
இன்றுகநாளையோக	சக
இன்றுவதிகின்றேனலவேன	ந0
இன்றேகழல்கண்டேன்	நஉ
இன்னன்னதுதென்மை	கஉ
நாவனவேலுமஞ்சேலும்	க0
நன்சொல்லாயினுமாக	எச
உகந்துன்னவாங்கி	உ0
உகப்புருவந்தானே	சஅ
உணர்வொருவாக்கு	அஉ
உணர்விலுணர்வரியன	சஉ
உணர்ந்தாய்மறைநான்கும	உரு
உணர்வாராருந் பெருமை	கரு
உண்ணாதுநங்காதுஉணர்வுறும்	கஅ
உயிர்கொண்டெல்லாழிய	ருச
உயத்துணர்வென்னும்	சச
உரைசுதிலோசுற்றத்தார	அஅ
உரைமேற்கொண்டு	க
உலகமும்ஊழியுமாழியும்	நஎ
உலகுபடைத்துண்டவெந்தை	எச
உலகும்உலகிறந்தவழியும்	கச
உலாகின்றகெண்டை	எ0
உளதென்றிறுமாவார	உரு
உளனாநான்மறையின்	சஉ
உளனகண்டாய்தன்	ருச
உளன்கண்டாயின்	நஎ
உளன்கண்டாய்வெள்	கஅ
உளநாட்டுதேசனறே	அஅ
உள்ளிலுழிள்ளம்	அஎ
உறுகின்றகன்மங்கள்	எக
உறுங்கண்டாய்நன்னெஞ்சே	உக
உற்றுவணங்கித்தொழுமின்	ந0
ஊராதொழியேன்	கக
ஊருமவரியாவம்	கக
ஊழிகளாயஉலகேழும	கக
ஊழிதோழாழியோவாது	எச
ஊனக்குரம்பையின்	கஎ
ஊன்கள்பெருமான்இமையோர்	நக
எங்கோலவளைமுதலா	கஉ
எண்மாபதினொருவா	கரு
எமக்குயாமவிண்ணாட்டுக்கு	அச
எமக்கென்றிருந்தியம்	உச
எய்தான்மராமரமேழும	நஅ
எரிகொள்செநநாயிறு	எக
எழிலகொண்டிமின்னுகொடி	சந
எழுவதுமீண்டேபடுவதும்	எச
எழுவாவாவிடைகொள்வார்	க
எளிதிலிரண்டடியும்	கஉ
எனக்காவாஆரொருவரேபூ	கஎ
எனக்காவாவண்	ருக
என்பிறவதீர	கக
என்றுகடல்கடைந்தது	க
என்றுமொருநாள்	அஎ
என்றும்புன்வாடை	கச
என்றும்மறந்தறியேனென்	ருச

பக்கம்.

என்னிலையெல்லாம்
என்னின்மிகுபுகழார்
என்னெஞ்சமேயான்என்
என்னெஞ்சமேயான்
என்றொருவர்மெய்யென்பர்
ஏறேழுவென்றுஅடர்த்த
வற்றென்புள்ளார்ந்தான்
வன்றேனடிமை
ஐண்ணுதல்மாமை
ஒருங்கிருந்தல்வினையும்
ஒருபேருந்தியிருமலாத்தவியில்
ஒன்றும்மற்றதறியேன்
ஒன்றுண்டுசெங்கண்மால்
ஒஹலகினதியல்வே
ஒத்தின்பொருள்முடிவும்
ஒரடியும்சாடுதெத்த
ஒருருவன்ல்லையுருவார்
ஒர்த்தமனத்தாராய்
கூடமாயினகங்கழித்து
கடல்கொண்டெழுந்தது
கடிதுகொடுநகம்
கடைநின்றமரர்கழல்வொழுது
கடைநின்றமர்
கண்வெணங்கிணர்க்கு
கண்டேன்திருமேனரி
கண்ணும்கமலம்
கண்ணும்செந்தாமரை
கதவிக்கதஞ்சிறந்த
கதவுமனமென்றும்
கதைப்பொருள்தான்
கதையின்பெரும்பொருளும்
கயலோநும்கண்கள்
கருவிருத்தக்குழி
கலந்தானென்னுள்ளத்து
கலந்துகலியுங்கலந்துயரை
கலந்துமணியிமைக்கும்
கல்லாதவர்இலங்கை
கல்லும்கணைகடலும்
கவியினர்கைபுனைந்து
கழலெடுத்தவாய்மடித்து
கழலொன்றெடுத்து
கழல்தலமொன்றே
கழல்லதொழுதுமவா
களிறுமுசில்குத்த
கற்பப்பிணைமலர்

[illegible]

பக்கம்.

கிசினியோர் தாம்வாழ
காணக்கழிகாதல்
காணப்புகிலறிவு
காணலுறுகின்றேன்
காண்காணெனவிரும்பும்
காண்கின்னகளும்
காப்பும்நத்தறியேன்
காப்புன்னையுன்னக்கழியும்
காய்ந்திருளோமாற்றி
காரார்வரைக்கொங்கை
காரிகையாரினற்காப்பவர்
காரேற்றிறுஞ்செகிலேற்றின்
கார்வலத்தமேனியான்
காலேபொதத்திரிந்து
காலேபொழுந்துலகம்
காலேவெய்யோற்றமுன்
காலியும்நீலமும்வேலும்
கூழற்கோவலர்மடப்பாவை
குறிப்பில்லொண்டெருறி
குறிப்பெனக்குக்கோட்டிபூர்
குறையொண்டொன்முகன்
குறையாகவெஞ்சொற்கள்
குன்றையகுற்றம்செயினும்
குன்றொன்றிறைய
கூற்றமும்சாரா
கைதைதேர்ப்பும்பொழில்
கையகனலாழி
கையவலம்புரியும்
கொடுங்காற்சிலையர்
கொண்டதுலகம்
கொண்டல்தான்மால்வரைதான்
கொண்டானையல்லால்
கொண்டுகுடங்கால்மேல்
கொண்டுவளர்க்கக்குழவி
கொம்பார் தழைகை
கோல்பகல்களிறு
கோவலனும்ஆறிரைகள்
கோவாசிமாலிவங்காத்து
சாரணுமையெந்த
சாரால்கரியானே
சார்ந்தகடுதேம்ப்ப
சார்வுநமக்கென்றும்
சிறைக்கின் தறாழி
சிலம்பும்செறி கழலும்
சிறந்தவென்சிற்தையும்

எசு
உசு
அசு
நு
நுசு
நுகு
நுசு
கநு
சுநு
கஉ
சுசு
சுசு
அசு
அசு
கசு
எநு
சுசு
நுஅ
எசு
சுசு
சுசு
உசு
கசு
சுசு
நுகு
சு
நுசு
கநு
சுசு
உசு
அசு
கசு
நு
நுகு
சுசு
சுசு
நுஎ
உஅ
கசு
அசு
சுசு
சுசு
சுநு
சுநு
நுகு

பக்கம்.		பக்கம்.	
சிறந்தர்க்கெழுதுணையாம்	உச	தழும்பிருந்தசார்ங்கநாண்	க
சிறியார்பெருமை	உரு	தளர்ந்தும்முறிந்தும்	எ௦
சினமாதகளிற்றின்	ரு௭	தற்பெண்ணைத்தானறியான்	ருச
சின்மொழிநோயோ	சுக	தனக்கடிமைப்பட்டது	உக
சீராசாண்டுதன்செங்கோல்	எக	தனிநெஞ்சம்முன்னவர்	ருஅ
சீராரும்மடத்திருக்கோவலூர்	ருஉ	தனிவளர்செங்கோல்	சு௦
சீரார்திருவெழுநூற்றிருக்கை	அக	தாமுளரேதம்முள்ளம்	உஉ
சீரால்பிறந்துசிறப்பால்	அ௦	தாம்பலாப்புண்டாலும்	அ௦
கருக்காகவாங்கிச்சலாவியின்	உச	தாழ்சடையுமீன்முடியும்	ச௦
சுருங்குறிவெண்ணெய்	எரு	தாழ்ந்துவரங்கொண்டு	உஉ
சூட்டாயநெமியான்	அசு	தாளால்உலகம்அளந்த	சுக
சூட்டுநன்மால்கள்	சுக	தாளால்சுடம்உதைத்து	ருக
சூதாவதுஎன்னெஞ்சத்	ருரு	தானேதனக்குவமன்	ரு௭
சூழ்நின்நகங்குலசுருங்கா	சுக	தானேதனித்தோன்றல்	அக
சூழ்ந்தடியார்வேண்டின	அ௦	தானொருவனாகி	ருச
சூழ்ந்ததுழாயலங்கல்	ருஅ	திங்களம்பிள்ளைபுலம்ப	எ௦
சேக்கர்மாழுகிலுதித்து	எச	திசையும்திசையுறு	எ
செவிக்கின்பமாவதுவும்	ருரு	திண்டிஞ்சுடர்முதி	ருக
செவிவாய்கண்மூக்கு	அ	திரிகின்றதுவடமாருதம்	சுடு
செழுநீர்த்தடத்து	ருஅ	திரிந்ததுவெஞ்சமத்து	உக
செற்றதுவும்சேராவிரணி	ருஅ	திருக்கண்டேன்	ருஉ
செற்றெழுந்ததிவிழித்து	கஅ	திருநின்றபக்கம்	ருரு
சென்றங்குவெந்நாகில்	அக	திருமகளும்கண்ணம்களும்	கக
சென்றதில்ங்கை	உஉ	திருமங்கனின்நருளும்	உச
சென்றநான்செல்லாத	ருச	திருமாலுருவொக்கும்	எஉ
சென்றாவுகூடையாம	கரு	திரும்பாதென்னெஞ்மே	கஅ
சென்றாவணஞ்சுமினோ	ரு௦	திரும்பிறநியிறிந்தேன்	ரு௦
சேம்பகெடுகோனருளே	சுஉ	திரும்பேனமின்கண்டா	ருரு
சேயனணியன்சிறியன்	ருச	தீவினைக்கருநஞ்சை	எஉ
சேர்ந்ததிருமால்	ருசு	துஞ்சாமுனிவரும்அல்லாத	எச
சொல்லிற்றுகையிலலை	அ௦	துணிந்ததுசின்தை	உரு
சொல்லுந்தனையும்	கரு	துணைநாள்பெருங்கிரையும்	அஅ
ஞாலம்பணிப்பச்செறித்து	ருக	துழாநெடுஞ்சுழிருளென்று	சுரு
ஞானத்தால்நன்குணர்ந்து	கக	நெரிந்துணர்வொன்று	அஅ
நங்காமுயற்றியவாய்	அக	தெளிதாகவுள்ளத்தை	க௦
தடாலியவமபும்	ருக	தெளிந்தசிலாதலத்தின்	ருக
தண்ணந்துழாய்வோ	சுஉ	தேசுந்திறுந்திருவும	ருரு
தமக்கடியையேண்டுவார்	அஉ	தேருங்கால்தேவன்	சுரு
தமராவார்யாவாக்கும்	ருசு	தேவராய்நிற்கும்அத்தேவும்	ருஉ
தமருகந்ததுஎவ்வுருவம்	கஉ	தையல்லல்லார்க்குழாங்கள்	எக
தமருள்ளத்தஞ்சை	உஅ	தோகுத்தவரத்தனய்	சுரு
தரித்திருந்தேனாகவே	ருரு	தொட்டொடுக்கமால்யானை	உக
தலைப்பெய்துயான்உன்	எரு	தொட்டபடைபெட்டும்	சச
தவஞ்செய்துநான்முகனாள்	சஎ	தொழிபெனக்குத்ததொல்லை	ருரு
தவஞ்செய்துநான்முகனே	உக	தொழுதால்பழுதுண்டே	ருரு

பக்கம்.		பக்கம்.	
தொழுதுமலர்கொண்டு	கந	நீலத்தவரைமேல்	கச
தோளவனையல்லாத்தொழா	கச	நுமக்கடியோமென்றென்று	எசு
தோளிரண்டெட்டேழும்	உச	நெஞ்சால்நினைப்பரிய	சஉ
நகரமருள்புரிந்து	க௦	நெறிகாட்டிநீக்குதியோ	எசு
நகரிமைததுரித்திலத்து	கக	நெறியார்குழல்கற்றை	உரு
நயவேன்பிறப்பொருளை	கச	நெறிவாசல்தானேயாய்	எ
நலமேவலிதுகொல்	சக	நேர்ந்தேனடிமை	உசு
நலியுமநரகனைவீட்டிற்றும்	எ௦	பகலிராவென்பதவும்	அஅ
நல்லார்நலில்குருகார்	எச	பகல்கண்டேன்நாரணனை	உசு
நவின்னுரைத்தநாவலர்கள்	ந௦	படிகண்டறிதியே	கஎ
நளிர்திச்சுடையனும்	எஎ	படிவட்டத்தாமரை	நச
நன்கோதும்நாலவேதத்துள்	ந௩	படையாரும்வாள்கண்ணார்	கசு
நன்மணிவண்ணனார்	ருக	பணிந்தயார்ந்தபளவ	நச
நன்றுபிணிமூப்பு	கரு	பணிந்தேன் திருமேனி	உஎ
நாகத்தனைக்குடந்தை	சக	பண்டிப்பெரும்பதியை	உக
நாக்கொண்டொனிடம்	ருச	பண்டும்பலபலவீங்கிருள்	கசு
நாடினும்நின்னடியே	கஎ	பண்டெல்லாம்வேங்கடம்	ச௦
நாமம்பலசொல்லி	ந௩	பண்புரிந்தநான்மறையோன்	கஉ
நாம்பெற்றநன்மையும்	உசு	பதிப்பகைஞர்க்காற்றாது	ருச
நாராயணன்என்னையாளி	சஎ	பதியமைந்துநாடி	உஉ
நாராயணன்படைத்தான்	சரு	பயின் துஅரங்கத்திருக்கோட்டி	உரு
நாவாயிலுண்டே	கஅ	பரனுவனதல்பாவிப்பர்	அசு
நாழாலமர்முயன்ற	எசு	பரிசுநறுமலரால்	கசு
நாளிலம்வாய்க்கொண்டு	கஉ	பலதேவரேத்தப்படி கடந்தான்	சஎ
நான் கூறும்கூற்றுவது	அசு	பலபலவழிகளாயிடும்	க௦
நான் முகனைநாராயணன்	சரு	பழிபாவங்கையகற்றி	உக
நான் முழுவத்தலைநஞ்சுண்டு	அ	பழுதாக்காதொன்றறிந்தேன்	ருசு
நிகழ்ந்தாய்பால்பொன்பசு	சஅ	பழுதேதபலபகலும்	அ
நிலமன்னுமென்னெஞ்சம்	சஎ	பணிப்பியல்வாகுடைய	ருசு
நிறங்கரியன்செய்ய	உரு	பாட்டும்முறையும்	ருச
நிறமுயாகோலமும்	கரு	பாரளவும்	சு
நிறம்வெளிதுசெய்து	நசு	பாருண்டாண் பாருமிழ்ந்தான்	அந
நினைத்திறைஞ்சினானிடவர்	அசு	பார்த்தகடுவன்சுனைநீர்	ச௦
நினைத்துலகிலார்தேளிவார்	சச	பார்த்தோரெகிரிதாநெஞ்சே	அ௦
நினைப்பன் திருமாலே	உச	பாலகனும் ஆலிலைமேல்	நசு
நின் றதோர்பாதம்	உஎ	பாலன் தனதுருவாய்	கரு
நின் றபெருமானேநீரேற்று	நஅ	பாலாழிநீகிடக்கும்	அஉ
நின்றுநிலமங்கை	க	பாலிநிகிடந்ததவும்	சரு
நின்றுயிருந்தும்கிடந்தும்	அஉ	பால்வாய்ப்பிழைப்பிள்ளை	கந
நின்றெறியிராயிரைமணி	சஉ	பாற்கடலும்வேங்கடமும்	நசு
நீயன்றுலகளந்தாய்	உந	பீடிசேர்களிறளித்தபேராளா	கஅ
நீயன்றேநீரேற்று	நஅ	பிதிருமனயிலேன்	ருரு
நீயன்றேயாழ்துயரில்	எசு	பிரான்உன்பெருமை	கஎ
நீயும்திருமகளும்	கஎ	பிரானென்றுநாளும்	உந
நீயேயுலகெல்லாம்	சஎ	பிரிந்தொன்றுநோக்காது	அசு

	பக்கம்.		பக்கம்.
பிழைக்கமுயன்றோமோ	அந.	மகிழலகொன்றேபோல்	கஉ
பிறப்பிதப்புழப்புப்பிணி	அஅ	மகிழ்ந்ததுசின்றைதிருமாலே	உந.
பின்றாக்கும்காற்றிழந்த	அசு	மங்குல்தோய்சென்னி	ரு௦
பின்னொருநகரம்	ந௦	மடநெஞ்சமென்றும்	சுரு
பின்னின்றுதாயிரப்ப	உசு	மண்ணிற்பொடிபூசி	க௦சு
புகழ்வாய்ப்பழிப்பாய்நீ	சுரு	மண்ணுண்டும்பேய்ச்சிமுலை	சுந
புகழ்வோம்பழிப்போம்	எஅ	மண் ணும்மலையும்மறிகடலும்	எ
புகுந்திலங்கும்அந்திப்பொழு	சச	மண் ணுலகம்ஆளேனே	ந௦
புகுமதத்தால்வாய்ப்பூசி	சக	மதிக்கண்டாய்நெஞ்சே	உரு
புணர்மருதினூடுபோய்	கச	மதித்தாய்போய்நான்கின்	சசு
புரிந்துமதவேழம்	நஅ	மயங்கவலம்புரிவாய்வைத்து	எ
புரிந்துமலரிட்டு	ரு௦	மருங்கோதம்மொதும்	அரு
புரியொருகைபற்றி	க௦	மருந்தும்பொருளும	நஉ
புலககுண்டலப்புண்டுகீத	சுஎ	மலர்ந்தேதொழிந்தில	சுசு
புலம்புங்கனகுரல்	எஉ	மலைகொண்டிமத்தாவரலால்	சுசு
புவியுமிருவிசம்பும்	அஎ	மலைமுகடுமேல்வைத்து	நஅ
புனமோபுனத்தயலே	சுசு	மலையாமைமேல்வைத்து	ருசு
பூவையும்காயாவும்	அஎ	மலையாற்குடைகவித்து	சு
பேயருங்கருங்கடலே	சசு	மலையேழும்மாலங்களைமும்	உரு
பெரியவரைமார்பில்	நசு	மற்றிரியலாவாவானவா	உசு
பெருகுமதவேழம்	உஅ	மற்றுத்தொழுவா	சஅ
பெருங்கேழலாதம்	சுரு	மனக்கேதஞ்சாராமதுருதன்	ருஉ
பெருவில்பகழிக்குறவர்கை	கசு	மனத்துள்ளான்மகடல்நீர்	நஉ
பெற்றதாய்நீயே	எசு	மனத்துள்ளான்வேங்கடத்தான்	உஉ
பெற்றம்பிணைமருதம்	நசு	மனமாசுதீரும்	கசு
பெற்றார் தளைகழல்	சு	மனமாளுமோரைவர்	அசு
பேசுவாள்வவளவுபேசுவா	நரு	மன்னியபல்பொறிசோ	சுஅ
பேணலமில்லாவரசு	எந	மன்னுமணிமுடிநீண்டு	நஎ
பேய்ச்சிபா லுண்டபெருமானை	நசு	மாதேவரப்பெருவாரமென்றே	அரு
பேரேவரப்பிதறலல்லால்	சுந	மாணிக்கக்கொண்டு	எஉ
பேர்கின்றதுமணிமாமை	உ௦	மாண்பாவித்துஅந்நான்று	அசு
பேர்த்தனைமாசுகடம்	உ௦	மாமுதலடிப்போதொன்று	எசு
பேர்நெதான்றுநோக்காது	அரு	மாயோன்வடதிருவேங்கட	ருசு
பேரென்றுமுன்னறியேன்	உஎ	மாலுங்கருங்கடலே	அ
பொய்ந்கின்றஞானமும்	ருஅ	மாலேநெடியோனே	நசு
பொருகோட்டோரோனமாய்	எ	மாலேபடிச்சோதிமாந்தேறல்	அரு
பொருப்பிடையேநின்றும்	சசு	மாலையரியுருவன்பாதமலா	உரு
பொருளாலமருலகம்	உசு	மால்தான்புகுந்த	சஅ
பொலிந்திருண்டகார்வானில	நசு	மாறையதானவீனவன்றுகி	சஎ
பொன் திகழுமேனி	கஅ	மாற்பால்மனஞ்சுழிப்ப	நசு
பொன்னுலகில்வானவரும்	சுஎ	மீனென்னுங்கம்பில்	அசு
பேதறிந்துவானரங்கள்	உஅ	முடிந்தபொழுதில்குருவாணர்	சந
போதானஇட்டிதைஞ்சி	ருந	முதலாந்திருவுருவம்	அஎ
மகனாகக்கொண்டெடுத்தான்	உந	முதலாவார்மூவரே	அ
மகனொருவர்க்கல்லாத	சந	முத்துற்றநெஞ்சே	எஎ

பக்கம்.

பக்கம்.

முயற்றிசுமந்தெழுந்து
முயன்றுதொழுநெஞ்சே
முரணவல்தொலைதற்கு
முலையோமுழுமுற்றும்
முள்ளிச்செழுமலரோ
முன்னுலகம்உண்டமிழந்தாய்
மெய்தெளிந்தார்என்செய்யாரா
மெல்லியலாககைககிருமி
மேகங்களோவுரையீ
மேல்நான் முகன் அரணையிட்ட
மைப்படிமேனியும்
யாதானுமென்றறியில்
யாதானுமொர்க்கையில்
யாமேயருவினையோம
யானுமென்னெஞ்சும்
யானே தவஞ்செய்தேன்
வகைசேந்தநல்லெஞ்சும்
வகையறு துண்கேள்வி
வகையாலவனிரூந்து
வகையால்மதியாது
வடிக்கேகாலவாள்நெடுங்கண்
வடிவாரமுடிகோட்டி
வணங்குநதுறைகள்
வணுகுளோவம்மின்
வண்ணஞ்சிவந்தன
வந்திகதவனைவழிநின்ற
வந்துதைத்தவென்முரை
வயிறழலவாளுருவிவந்தானே
வரங்கருதித்தன்னவணங்காத
வரத்தால்வலிநினைந்து
வரவாரொன்றில்லையால்
வருங்காலிருநிலனும்
வரைகுடைதோள்காம்பாக
வரைச்சந்தனக்குழம்பும்
வலமாகமாட்டாமதைனாக
வலிமிக்கவாறெயிற்று
வலியமெனநினைந்து
வழக்கன்றுகண்டாய்
வழக்கொடுமாறுகொன்று
வழித்தங்குவல்வினையை

எஅ
நக
கக
கஎ
கக
நக
ருஎ
கரு
கந
சக
எஉ
அஉ
எந
எக
அக
உஅ
அந
கக
உந
சஅ
உக
நரு
எச
கஎ
கஅ
உஉ
நக
கஅ
உக
கஎ
அரு
நரு
கக
உஅ
ருந
உஎ
அந
உக
அரு

வழிநின்றநினைத்தொழு
வளைவாய்த்திருச்சக்கரத்து
வன்காற்றறையொருங்கே
வாசகஞ்செய்வதுநம்பாமே
வாயவனையல்லதுவாழ்த்தாது
வாயப்போதிதுவொப்ப
வாய்மொழிந்துவாமன்னனாய்
வாராயன்முலையாளிவன்
வாரிசுருககிமதக்களிறை
வால்வெண்ணிலவுலகார
வாழிபரகாலன்
வரமும்வகையறிந்தேன்
வாழ்த்தியவனடிபைய
வாழ்த்தியவாயிராய்
வாழ்த்துகவாய்காண்ககண்
வாளுகித்தீயாய்
வாணுலவுதீவளிமாதல்
வாறேமுறிக்கடலோ
விண்ணகரமவெஃகா
வித்துமிடவேண்டுங்கொல்லோ
வியவிடமுண்டபிரானார்
விரலொடுவாய்தோய்ந்த
விரும்பிவிண்மண்ணளந்த
விரைந்தடையின்மேலொரு
விலைக்காட்படுவர்
விளரிசுருரவன்றில்
வினையார்தாமுயலும்
வினையாலடாப்படார்
விசும்சிறகாலபந்திர்
விடாககும்பெற்றியறிபாது
வீற்றிருந்துவிண்ணாள்
வேற்பென்றுருஞ்சோலை
வேற்பென்றுவேங்கடம்பாடி
வேற்பென்றுவேங்கடம்பாடும்
வேங்கடமுமவிண்ணகரும்
வேங்கடமேவிண்ணோ
வேதனைவெண்புரிநூலனை
வேந்தராய்விண்ணவராய்
வைப்பன்மணிவிளக்கா
வையம்மதகளியா

கக
கக
கச
கஅ
எ
அஉ
நக
கக
கஉ
எரு
அக
நக
அஅ
சச
சக
கஎ
சக
அரு
சரு
சஅ
கஎ
க
நரு
ருரு
ருக
எக
அச
கரு
கக
சக
ருக
உக
ருரு
சக
ருக
எக
ருரு
ருக
க

இயற்பாச் செய்யுளகராதி ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ தம்மாழ்வார் வைபவம்.

வ்யஷ்டைகூவிசாவாயா கௌகாவாகாரிகாஜம் ।

வாண்யெசெகௌராஜன் ஸாரிணெவ்யவஹஜே ॥

வ்ருஷபேதுவிஸாகாயாம் குருகாபுரிகாரிஜம் -

பாண்ட்யதேசேகலேராதேள ஸடாரிம்ஸையம்பஜே

“பூழியாகோன் தென்னாடு முத்துடைத்து” என்ற முதியாரமொழியின் படி முத்துவளத்தை மிகுதியாகவுடையதும், செந்தமிழ்நாடென்று சிறப்புற்றதும், “சரோன்பதாம் பாண்டி” என்றவாறு பதினெட்டுத் திருப்பதி களையுடையதுமான பாண்டிநாட்டிலே, கங்கை யமுனை முதலிய புண்யநதிகள் பலவற்றினும் மகிமையுடைய தாம்ரபாணியென்னும் பொருளையாற்றின் கரையில் திருநகரியென்பது ஒரு நிவ்யதேசம். அத்திருக்குருகூரிலே வேளாள வருணத்திலே வம்சபரம்பரையாகத் திருமாலடிக்கே தொண்டிபுண்டொழுக்குஞ் சிறந்த குலத்திலே திருவழுதிவளநாடென்னும் பாகவதரது புத்திரரான அறந்தாங்கியா ரீன்ற சக்கரபாணியாரது தநயராகிய அசுரதரைத் தந்தையாகவுடையவா செந்தாமரைக்கண்ணர். அவர்பா லுதித்த செங்கண்ணரது குமாரரான பொற்காரியார், தமதுபுதலவராய்த் தோன்றிய காரியார்க்குக் கல்யாணஞ்செய்விக்கக் கருதி மலையமநாட்டில, திருவண்பரிசாரமென்னுந் திருப்பதியிலுள்ள திருவாழ்மார்பரென்னும் பகவத்பக்தரது தநயையான உடைய நங்கையாரை மணம்பேசி முழக்க, இருவராகும் அவ்வூரில் வெகு ஸம்பீரமமாக விவாகமகோத்தவம் நடந்தேறிற்று.

பின்னர் இத்தம்பதிகள் திருக்குருகாக்குவந்து சிறப்பாகப் பலவாண்டு இல்லறம் நடத்துகையில், ஒருநாள், மாமனார்வேண்டுகோளின்படி, காரியார் தமதுவாழ்க்கைத்துணையுடனே திருவண்பரிசாரத்தை யடைந்து, அங்குச் சிலகாலம் வசித்திருந்தார். பிறகு தமது இல்லாளோடு தமஊர்க்கு மீண்டு வருகையில், திருக்குறுங்குடியென்னுந்திருப்பதியை யடைந்து அங்கு எழுந்த ருளியிருக்கிற நம்பியென்னுந் திருநாமமுடைய எம்பெருமானை வந்தித்து வாழ்த்தி ‘அடியேங்களுக்கு ஒருமகப்பேற்றை அளித்தருளவேணும்’ என்று பிரார்த்திக்க, அவ்வாதிமூர்த்தி ‘நாமே வந்து பிறக்கிறோம்’ என்று பெருங்கருணையுடன் அர்ச்சகமுகமாகச் சொல்லியருளித் தமது தீர்த்தம் திருநாம பரியட்டம் முதலியவற்றைப் பிரசாதித்தருளினான். இங்ஙனம் பெற்ற அவர், திருநகரியிற் சென்று வாழ்கையில், உடையநங்கையார் கர்ப்பவதியாக, அவரது திருவயிற்றினின்று, பகவானது அம்சமும் ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தினது அம்ச

மும் சேனைமுதலியாரது அம்சமுமாக, ஒருகுமாரா, கலியுகம்பிறந்த நாற்பத்துமூன்றாம் நாளான பிரமாதிவருஷத்து வைகாசி மாதத்துப் பெளணமி கூடிய வெள்ளிக்கிழமையில் கடகலக்நத்தில் திருவ்வதரித்தாரா.

இப்படி ஒருவர் மூவரது அம்சமாக இருக்கக்கூடுமோவென்னில்?—சக்கரவர்த்தியான அரசன் அஷ்டதிக்கபாலகாகளின் அம்சங்கள் கூடப் பிறந்தவனென்றும், இளையபெருமானும் நம்பிமூத்தபிரானும் தனித்தனி ஆதிசேஷாம் சத்தோடு பகவானது அம்சமும் பொருந்தியவரென்றும், அநுமான் வாயுவின் அம்சத்துடன் நுதராம்சமு முடையவ ரென்றும் தூல்கள் கூறுதலால், அவை போலவே இதுவும் ஒக்கு மென்க.

இப்படி பகவான் அவதாரஞ்செய்தற்கு முன்னமே, அவனுக்குப் பல வாற்றாலும் அடியையெய்தலையே உரியதொழிலாகக்கொண்ட திருவனந்தாழ்வான் இக்குமாரர்மீது வெயில் மழை முதலியன படாதிருக்குமாறு வந்து ஒரு புளியமரமாக அவதரித்து வளர்ந்திருந்தனா.

நம்பி தந்தருளிய வரத்தின்படி யுதித்த குமாரா பிறந்தபொழுதே தொடங்கி அழுதல் பாஷண்ணுதல் முதலிய லோகவியாபாரமொன்று மின்றியும் வாட்டமில்லாது பரிபூர்ணராயிருக்க, அவ்வகிசயத்தைக் கண்ட தாய் தந்தையா எம்பெருமான்பகலில் பாரத்தை வைத்திட்டித் தாம் சிறிதும் கவலைப்படாமல், பிறந்த பன்னிரண்டாநாளில் அத்திருநகரியிலுள்ள திருக்கோயிலுக்கு அக்குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டுபோய், அங்கு எழுந்தருளியிருக்கின்ற பொலிந்துநின்றபிராணைச சேவிககப் "பண்ணுவிதது, அப்பெருமானது திருமுன்பே, அந்தத் தெய்வக்குழலிக்கு, உலகநடைக்கு மாறாக இருந்ததனால், 'மாறன்' என்று திருநாமம் சாத்தி, அருகிலிருந்த திருப்புளிய மரத்தி னடியிலே ஆணிப்பொன்னாற்செய்த வண்ணச்சிறுத்தொட்டிலில் வளாததிப் போற்றி வந்தார்கள்.

கர்ப்பத்திலிருக்கும்பொழுது ஞானமுடையனவாயிருக்கின்ற குழந்தைகளைப் பிறந்தவுடனே தனதுபரிசுததால் அஃஞ்ஞாததுக்கு உள்ளாக்கி அழுதல் அரற்றுதல் முதலியன செய்யும்படி பண்ணிவிடுந் தன்மையதான சடமென்னும் வாயு இவரையும் பிறந்தபொழுது தொடுத்தற்கு வர அப்பொழுது இவர் அதனை ஹுங்காரத்தால் ஒறுத்து ஒட்டி ஒழித்ததனால், இவர்க்கு 'சடகோபர்' என்று திருநாமமாயிற்று.

"நம்சடகோபனைப்பாடினயோ வென்று நம்பெருமான், விஞ்சியவாதரத்தாற்கேட்பு" என்று பின்புள்ளாரும் கொண்டாடும்படி இவர் நம்பெருமாளால் 'நம்ஆழ்வார்' என்று அபிமானித்து விசேஷகடாக்ஷுஞ் செய்யப்பட்டு மற்றையாழ்வார்களினவரினும் உயர்வுற்றதனால், 'நம்மாழ்வார்' என்று ஒரு திருப்பெயர் பெற்றனா.

இத்தன்மையரான ஆழ்வார் பதினாறுபிராயமளவும் கண்விழியாமல் மௌனத்தோடு எழுந்தருளியிருக்க, அதுநோக்கிய நங்கையாரும் அவர்கொழு

நரும், 'இவர், தம்மைப்போன்ற நிலையுடையா ரெவரையும் உலகத்திற் காணுமையால், யாரோடும் பேசாமலிருக்கின்றா' என்று அறியாமல் 'எம்பெருமான் விஷயத்தில் நாம் செய்த அபராதம் ஏதேனும் உண்டோ?' என்று கருதிக் கலங்கியிருந்தனா.

அப்பொழுது பரமபதநாதனது நியமனத்தாற் சேனைத்தலைவர் ஏகாந்தமாக எழுந்தருளி இவர்களுட் திருவிலச்சினைசெய்து ஸகல மந்திரார்த்தங்களை யும் உபதேசித்தருளினா.

இப்படி பெற்ற இவா பதினாறுகலைகளும் கிறைந்த சந்திரன்போலப் பதினாறுபருவம் நிரம்பி உறங்காபுளரிமிழலிலே பதுமாசனங் கொண்டு வீற்றிருந்து பாதத்தவத்தை தியானஞ்செய்து ஞானமுத்திரை கைக்கொண்டிருந்த காலத்தில், திவ்வியதேசயாததிரையாகச் சென்றிருந்த மதுரகவியாழ்வாரா, இவரது வைபவத்தைக் கேட்டும் இவரது திவ்விய ஒளியைக் கண்டும் திருவயோத்தியினின்று புறப்பட்டு வந்து அருகில் நின்று 'இவர்களுடனாசரி உளதோ? இலதோ?' என்று சோதித்தறப்பொருட்டு இவா முன்னிலையிலே ஒரு சிறுகலை யெடுத்துப் போகட, அது விழுந்த ஒளியைக் கேட்டவுடனே இவா திருக்கண்களை விழித்துப் பாராதருளினா. உடனே மதுரகவிகள் 'இவர்க்கு வாங்கு உண்டோ? இன்றோ? அறிவோம்' என்று எண்ணி இவரை நோக்கி 'அசித்தாகிய சரீரத்திலே அணுவளவினதான ஆதமா சம்பந்தித்தால், அது எதனை அனுபவித்து எங்கு இருக்கும்?' என்னுங் கருத்தை யமைத்து 'செத்தத்தின்வயிற்றிற் சிறியது பிறந்தால், எதத்தை நின்று எங்கே கிடக்கும்?' என்று வினா, ஆழ்வாரா 'அசசரீரத்தைச் சாரந்த சுகதுக்கங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு அதனையே ஆசிரயித்திருக்கும்' என்ற கருத்தை யமைத்து 'அத்தைத்தின்று அங்கே கிடக்கும்' என்று விடையருளிசெய்தாரா. அது கேட்டும் மதுரகவிகள் மிக மகிழ்ந்து சடகோபமுனிவரது ஞானத்தைக் கொண்டாடி, இவரையடைந்து தாம் கடைத்தேற்க கருதி, இவர் திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்கபரணம் மாகத் தாளும் தடக்கையும் கூப்பி விழுந்து தண்டனிட்டு இவரது இணையடித்தாமரைகளைத் தியானித்தலும் திருநாமங்களை வழுத்துதலும் செய்துகொண்டு இவரை ஆசிரயித்து 'அடியேனுகளுட் தத்வ ஹித புருஷார்த்தங்களை விளக்கியருளவேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தாரா.

அவ்வாறிருக்கையில், ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் ஆழ்வாரது ஞானகண்ணுக்குச் சேவைசாதிக்கத் திருவுளங்கொண்ட வளவிலே, பெரியதிருவடியும் தனது பக்ஷபாதம் தோன்ற முன்வந்து நின்றலும், பெருமான் பிரியாப்பிரியமுடைய பிராட்டியுடனே கருடவாகனாருடனாய் எழுந்தருளி எதிர்வந்துநிற்க, கருமுகில தாமரைக்காடுபூத்து நீடிருசுடர் இருபுறத்தேந்தி எடவிழ்திருவொடும் பொலிய ஓர் செம்பொற்குன்றின்மேல் வருவபோல் கலழன்மேல் வந்து தோன்றிய அமமுகில்வண்ணனது திருமேனியழகைச் சேவித்துக் கண்கள் ஆனந்தவருவி சொரிய உடம்பு உரோமாஞ்சங்கொள்ள ஆனந்த வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்தார். அந்தரம் தூற்றெட்டுத்திருப்பதியெம்பெருமான்

களும் அங்கு எழுந்தருளிக் காட்சிகொடுக்க, அவர்களைத் தரிசித்து அவர்கள் திவ்வியகுணங்களை அனுபவித்து அவ்வனுபவத்தாலுண்டான பிரீதி உள்ளடங்காமல் அதனைப் பிரபந்த முகமாக வெளியிடக்கருதி, நான்கு வேதங்களுள் இருக்கு யஜுஸ் அதாவணம் என்ற மூன்று வேதங்களின் ஸாரார்த்தத்தைத் திருவிருத்தம் திருவாசிரியம் பேரியதிருவந்தாதி யென்ற மூன்று பிரபந்தங்களின் மூலமாக வெளியீட்டு, அவ்வேதங்களுள் சிறந்ததும் பகவானதுசொருபமாகவே யுள்ளதுமான ஸாம வேதத்தின் தத்துவப்பொருளைச் சரம்பரபந்தமான திருவாய்மொழியால் அருளிச்செய்து, அவற்றை மதுராகவிகளுக்கு உபதேசித்தருளினான்.

அக்காலத்தில் நிதியஸூரிகளும், சுவேததவீபவாலிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவ சிரேஷ்டர்களும் காரிமாறப்பிரானது மகிமையைக் காணுதற்பொருட்டு முன்வந்து சேர, மாறனார் அவர்களைத் தமது பிரபந்தத்திலே “பொலிக பொலிக” என்று வாழ்த்தியருளினான்.

தம்பக்கல் திருவுள்ளமுவந்து பொலிந்துநின்றபிரான் பிரசாதித்தருளின மகிழ்மலர்மாலையைத் தரித்ததனால் ‘வருளாபாணி’ என்றும், பிறமதங்களாகிய யானைகளைத் தமது பிரபந்தங்களிற் கூறிய தத்துவார்த்தங்களாற் செருக்கடக்கி அவற்றிற்கு மாவெட்டியென்னுங் கருவிபோல இருத்தலால் ‘பாங்குசூர்’ என்றும் திருநாமபெற்ற குருகைப்பிரான் பரபாஹும் ஸவரூபமும், ஜீவாத்மாவினது தன்மையும், பரமாத்மாவையடையும் உபாயமும், அங்ஙனம் அடைதலின் பயனும், அச்சரணைதிக்குப்பகையும் என்று ஸகலவேதசாஸ்திரங்களிலும் ஸாரமாகச்சொல்லப்பட்ட அர்த்தபஞ்சகதையும், மந்திர சிரேஷ்டமான தவயமென்னும் சரணைதி பந்திரத்தின் அர்த்தத்தையும் பிரபந்த ரூபமாக யாவரும் எளிதில் அறியத் தெரிவித்தருளி, “நளிராமதிச்சடையனும் நான்முகக்கடவுளும், தளிரொளியிமையவர் தலைவனும் முதலா, யாவகையுலகமும் யாவரு மகப்பட, நிலம்நீர்தீகால் கடரிருவீசும்பும், மலாசடாபிறவுஞ் சிறிதுடன்மயங்க, ஒருபொருள்புறப்பாடின்றி முழுவதும், அகப்படக் கரந்தோராலிலைச்சோந்த எம், பெருமா மாயனையல்லது, ஒருமாதெய்வம் மற்றுடையமோயாமே” என்று தமது சித்தாந்தத்தின் ததவத்தை நன்குவெளியிட்டுத் தமது வாழ்நாள்முழுவதிலும் பிறிதொன்றில் சிந்தைசெலுத்தாது பரமனையே சிந்தித்துப் பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளை யுடையராய்க் கொண்டு, உலகநடையாட்டம் சற்றுந் தொடராது, முப்பத்தைந்து திருநகூத்திரம் வாழ்ந்திருந்து, அப்பால், இமையவா எதிர்கொள்ள, கின்னரகந்தருவாதியர் கீதம்பாட, தேவர்கள் தோத்திராஞ்செய்ய, வைகுந்தமானாகாபுக்குத் திருமாமணிமண்டபத்தில் அந்தமில்பேரின்பத்து அமர்ந்தனர்.

இவா, மற்றையாழ்வார்கள்போல இவ்வுலகவுணாசசி நடையாடாநிற்க எம்பிரானருளால் ஒருகாலவிசேஷத்தில் தத்துவஞானம் முதலியன தோன்றப்பெற்று அனுபவித்தவரன்றி, திருத்துழாய் பரிமளத்தோடே அங்குரிககு

மாபோல அவதரிக்கும்பொழுதே இயற்கையில் ஞானபக்திகளையுடையராய் அந்நிலை என்றும் மாறாதிருந்ததனால் தலைவராகக் கூறப்படுவர். இதுவே, இவரை அவயவியாகவும், மற்றையாழ்வார்களை இவர்க்கு அவயவமாகவும் நிரூபித்தற்கு ஏற்ற காரணம்.

அங்ஙனம் உருவகப்படுத்துமிடத்து, இவர்க்கு, பூதத்தாழ்வாரைச் சீராகவும், பொய்கையேயாழ்வார்களைக் கண்களாகவும், பெரியாழ்வாரை முகமாகவும், திருமழிசையாழ்வாரைக் கழுத்தாகவும், குலசேகராழ்வாரையும் திருப்பாணாழ்வாரையும் கைகளாகவும், தொண்டாடிப்பொடியாழ்வாரை மாபாகவும், திருமங்கையாழ்வாரைக் கொப்பூழாகவும் மதுரகவியாழ்வாரைப் பாதமாகவும் உரைப்பது மாபு.

இப்படி ஒப்புயர்வற்ற இவ்வாழ்வா எம்பெருமானது திருவடிகளுக்கு மிகவும் அந்தரங்கராக இருந்ததனால், பெருமானது பாதுகை, ' ஸ்ரீ சடகோபன் ' என்று இவரது திருநாமத்தையிட்டு வழங்கப்படுகின்றது.

ஆன திருவிருத்தம்தூறும் அருளிணன் வாழியே
ஆசிரியமேழபாட்டும் அளித்தபிரான் வாழியே *

ஈனமறவந்தாதி யெண்பத்தேழிந்தான் வாழியே வாழியே *
இலகுதிருவாய்மொழி யாயிரத்தொரு தூறறிண்ணொரைத்தான்

வானணியும்மாமாடக் குருகைமன்னன் வாழியே
வைகாசி விசாகத்தில் வந்துதித்தான் வாழியே *

சேனையர்கோனவதாரம் செய்த வள்ளல் வாழியே
திருக்குருகைச் சடகோபன் திருவடிகள் வாழியே.

மேதினியில் வைகாசி விசாகத்தோன் வாழியே
வேதத்தைச் செந்தமிழால் விரித்தாரைத்தான் வாழியே *

ஆதிருருவாய் அம்புவியி லவதரித்தான் வாழியே
அனவரதம் சேனையாகோ னடிதொழுவுவான் வாழியே *

நாதுனுக்கு நாலாயிர முரைத்தான் வாழியே
நன்மதுரகவிவணங்கும நாவீறன் வாழியே *

மாதவன் பொற்பாதுகையாய் வளாந்தருள்வோன் வாழியே
மகிழ்மாறன் சடகோபன் வையகத்தில் வாழியே.

திருக்குருகைப் பெருமாள்தன் திருத்தாள்கள் வாழியே
திருவான திருமுகத்துச் செவியென்றும் வாழியே *

இருக்குமொழி என்னெஞ்சில் தேக்கினான் வாழியே
எந்தை யெதிராசாக கிறைவனார் வாழியே *

கருக்குழியில் புகாவண்ணம காத்தருள்வோன் வாழியே
காசினியில் ஆரியனாய்க் காட்டினான் வாழியே *

வருத்தமற வந்தென்னை வாழ்வித்தான் வாழியே
மதுரகவிதம்பிரான் வாழி வாழி வாழியே.

ஸ்ரீ

நம்மாழ்வார்

வகுவாஹரணம் வநெஜமஹரணஞ்நிழி ।

யஸுதொருதூரம்மாறம் வகெஹ் ஓராவியஹாஷயா ॥

வகுளாபரணவந்தே ஜகதாபரணம்முநிம -

யஸ்ஸ்ருதேருத்தரம்பாகம் சகரேதராவிடபாஷயா.

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி.

தனியன்கள்.

(நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது).

ஹதாஜாதவிஸூஜநாநாஹோஷகம்

ஸவபாஷபுஷ்யஸீஸங்கொவவாஹ்யம் ।

ஸஹஸ்யஸாஹொவநிஷதாஹம்

நாஹ்யஹம்ஓராவியஹவாஹம் ॥

தனியன்கள்.

பக்தாம்ருதம்விஸ்வஜநாதுமோதநம்
ஸர்வார்த்ததம்ஸ்ரீஸடகோபவாங்மயம் -
ஸஹஸ்ரஸாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாம்யஹம்த்ராவிடவேதஸாகரம்.

(ஈச்வரமுனிகள் அருளிச்சேய்தது.)

இருவிகற்ப நேரிசை வேண்பா

திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூ ரென்றும் *
மருவினிய வண்பொருநலென்றும் *—அருமறைகள்
அந்தாதி செய்தானடியிணையே எப்பொழுதும் *
சிந்தியாய் நெஞ்சே! தெளிந்து.

(சோட்டைநம்பிகள் அருளிச்சேய்தது.)

மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர்பேணும் *
இனத்தாரையல்லா திறைஞ்சேன் *—தனத்தாலும்
ஏதும்குறைவிலேன் * எந்தைசடகோபன்
பாதங்கள் யாமுடையபற்று.

(அனந்தாழ்வான் அருளிச்சேய்தது.)

ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தி யிராமானுசமுனிதன் *
வாய்ந்தமலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன் *—ஆய்ந்தபெருஞ்
சீரார்சடகோபன் செந்தமிழ்வேதம்தரிக்கும் *
பேராதவுள்ளம்பெற.

(பட்டர் அருளிச்சேய்தது.)

வான்திகழும்சோலை மதிளரங்கர் வண்டிகழ்மேல் *
ஆன்றதமிழ்மறைகளாயிரமும் *—ஈன்ற
முதல்தாய் சடகோபன் * மொய்ம்பால் வளர்த்த
இதத்தாய் இராமானுசன்.

மிக்க விறைநிலையும் மெய்யாமுயிரிலையும் *
தக்கநெறியும் தடையாகித்—தொக்கியலும் *
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையும் ஒதும் குருகையர்கோன் *
யாழினிசை வேதத்தியல்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த
திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

தனியின்கள்.

நேரிசைவேண்பா.

அல்லும்பகலும் அனுபவிப்பார்தங்களுக்கு *
சொல்லும்பொருளும் தொகுத்துரைத்தான் * —நல்ல
மணவாளமாமுனிவன் மாறன்மறைக்கு *
தணவாநூற்றந்தாதிதான்.

மன்னுபுகழ்சேர் மணவாளமாமுனிவன் *
தன்னருளால் உட்பொருள்கள் தம்முடனே —சொன்ன *
திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியாம்தேனை *
ஒருவாதருந்து நெஞ்சே ! உற்று.

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

ஸ்ரீ முதற்பத்து.

கைங்கர்யமே புருஷார்த்த மென்று அறுதியிதேல்.

† க-ஆந் திருவாய்மொழி—உயர்வறவுயர்நலம்.

[எம்பெருமான் திருவடிகளிலே நித்ய கைங்கர்யம் பண்ணும்படி
ஆழ்வார் தம் திருவுள்ளத்துக்கு உபதேசித்தல்.]

க லி வ் ரு த் த ம்

பண் - முதிர்ந்ததறிஞ்சி தாளம் - ஏழொத்து. கமால்ராகம் - ஆதிதாளம்.

☐ உயர்வறவுயர்நலம் உடையவன் ‡ யவனவன் *
மயர்வறமதிநலம் அருளினன்யவனவன் *
அயர்வறமமரர்கள் அபிபதிபவனவன் *
துயர்வறமமரர்கள் அபிபதிபவனவன் * (க)

மனனகமலமற மலர்மிசையெழுதரும் *
மன னுணர்வளவிலன் பொறியுணர்வவையிலன் *
இன னுணர்முழுநலம் எதிர்நிகழ்கழிவினும் *
இனனிலனென னுயிர் மிகுநரையிலனே. (உ)

இலனது உடையனிது எனநினைவரியவன் *
நிலனிடையிசம்பிடை உருவினன் அருவினன் *
புலனொடுபுலனலன் ஒழிவிலன்பரந்த * அந்
நலனுடையொருவனை நனுகினம்நாமே. (ஈ)

நாமவனிவனுவன் அவனிவருவளெவன் *
தாமவனிவருவர் அதுவிதுவுதுவெது *
வீமவையிவையுவை அவைநலமதிங்கவை *
ஆமவையாயவை ஆய்நின்ற அவரே. (ச)

அவரவர்தமதமது அறிவறிவகைவகை *
அவரவர்திறையவர் என அடியடைவர்கள் *
அவரவர்திறையவர் குறைவிலர்திறையவர் *
அவரவர்திறையவர் அடையநின்றனரே. (ரு)

† இந்தத்திருவாய்மொழி, கோயில் திருவாய்மொழியைச் சேர்ந்தது

‡ 'எவனவன்' என்றும் பாடம் கூறுவர்; மேலும் இப்படியே.

நின்றனர்இருந்தனர் கிடந்தனர்திரிந்தனர் *
 நின்றிலர்இருந்திலர் கிடந்திலர்திரிந்திலர் *
 என் றுமொரியல்வினர் எனநினைவரியவர் *
 என் றுமொரியல்வொடு நின்றவெந்திடரே. (க)

திடவிசும்பெரிவளி நீர்நிலம்இவைமிசை *
 படர்பொருள்முழுவதும் அுவையவைதொறும் *
 உடல்மிசைஉயிரெனக் கரந்துளங்கும்பரந்துளன் *
 சுடர்மிகுசுருதியுள் இவையுண்டசுரனே. (எ)

சுரரறிவருகிலை விண்முதல்முழுவதும் *
 வரன்முதலாயவை முழுதுண்டபரபரன் *
 புரமொருமுன்றெறித்து அமரர்க்கும்அறிவியந்து *
 ஆரனயனென உலகழித்தமைத்துளனே. (அ)

உளனெனில்உளன் அவனுருவம்இவ்வுருவுகள் *
 உளனலனெனில் அவனருவம்இவ்வருவுகள் *
 உளனெனஇலனென இவைகுணமுடைமையில் *
 உளனிருதகைமையொடு ஒழிவிலன்பரந்தே. (க)

பரந்ததண்பரவையுள் நீர்தொறும்பரந்துளன் *
 பரந்தஅண்டமிதென நிலவிசும்பொழிவற *
 கரந்தகிடைந்தொறும் இடம்திகழ்பொருள்தொறும் *
 கரந்ததங்கும்பரந்துளன் இவையுண்டகரனே. (க௦)

❏ கரவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசை *
 ஷானவில்லிறல்வலி அளிபொறையாய்நின்ற *
 பரனடிமேல் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
 நிரனிறையாயிரத்து இவைபத்தும்வீடே. (க௧)

ஆழ்வார் நிருவடிகளே சரணம்.

❏ உயர்வேபரன்படியை உள்ளதெல்லாமதான்கண்டு *
 உயர்வேதம்நோர்கொண்டுரைத்து *—மயர்வேதும்
 வாராமல் மானிடரைவாழ்விக்கும்மாறன்சொல் *
 வேராகவேவினையும்வீடு. (க)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

† ௨ - ஆத் திருவாய்மொழி—வீடுமின்.

[‘பகவத்பக்தியைப்பண்ணி ஆஸ்ரயியுங்கோள்’ என்று
பரோபதேசஞ் செயதல்.]

வஞ்சித்துறை

பண் - ஸ்ரீநீந்தகுறிஞ்சி தாளம் - ஏழோத்தி. செஞ்சுருட்டிபாகம்-அடதாளம்.

வீடுமின்முற்றவும *

வீடுசெய்து * உம்முயிர்

வீடுடையானிடை *

† வீடுசெய்ம்மினே.

மின்னின்நிலையில *

மன்னுயிராக்கைகள் *

என்னுமிடத்து * இறை

உன்னுமின்றிரே.

நீர்நுமதென்றிவை *

வேர்முதல்மாய்த்து * இறை

சேர்மின், உயிர்க்கு * அதன்

சொர்நிறையிலே.

இல்லதும்உள்ளதும் *

அல்லது அவனுரு *

எல்லையில்அந்நலம் *

புல்குபற்றற்றே.

அற்றதுபற்றெனில *

உற்றதுவீடுஉயிர் *

செற்றதுமன்னுறில *

அற்றிறைபற்றே.

பற்றிலன்ஈசனும் *

முற்றவுமின்றினன் *

பற்றிலையாப் * அவன்

முற்றிலடங்கே.

அடங்கெழில் சம்பத்து *

அடங்கக்கண்டு * ஈசன்

அடங்கெழில்அஃதென்று *

அடங்குகஉள்ளே.

உள்ளமஉரைசெயல் *

உள்ளமும்முன்மைபும *

உள்ளிக்கெடுத்து * இறை

யுள்ளிலொடுங்கே.

ஒடுங்கஅவன்கண் *

ஒடுங்கலுமெல்லாம் *

விடும்பின்னும்ஆக்கை *

விடும்பொழுதுஎண்ணே.

எண்ணெருக்குஅந்நலத்து *

ஒண்பொருள்நறில *

வண்புகழ் நாரணன் *

திண்கழல்சீரே.

சேர்த்தடத் * தென்குரு

கூர்ச்சடகோபன்செயல் *

சீர்த்தொடையாயிரத்து *

ஓர்த்தஇப்பத்தே.

ஆழ்வார் நிருவடிகளே சாணம்.

வீடுசெய்துமற்றெவையும் மிக்கபுகழ்நாரணன்தான் *

நாடுநலத்தாலடையநன்குரைக்கும் *—நீடுபுகழ்

வண்குருகூர்மாதன் இந்தமாரிலத்தோர்தாம்வாழ *

பண்புடனேபாடியருள்பத்து.

சீயர் நிருவடிகளே சாணம்.

௩ - ஆந் திருவாய்மொழி--பத்துடை.

[எம்பெருமானது ஸௌலப்பத்தை அருளிச்செய்தல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண்-நீட்டபாடை. தாளம் - ஏழோத்து. அபநுபாகம் - ருபகதாளம்.

பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் பிறர்களுக்கரிய
வித்தகன் * மலர்மகள்விரும்பும் நம் அரும்பெறலடிசன் *
மத்துறுகடைவெண்ணெய் களவினில்உரவிடையாப்புண்டு *
எத்திறம்! உரவினெடு இணைந்திருந்தேவகியளளிவே. (க)

எளிவரும்இயல்வினன் நிலைவரம்பிலபலபிறப்பாய் *
ஒளிவருமுழுநலம் முதலிலகேடிலவிடாம் *
தெளிநருநிலைமையது ஒழிவிலன்முழுவதும்இறையோன் *
அளிவரும்அருளிநோடு அகத்தனன்புறத்தனன் அமைநதே. (உ)

அமைவுடைஅறநெறிமுழுவதும் உயர்வறவுயர்ந்து *
அமைவுடைமுதல்கெடல் ஒடிவிடையறநிலமதுவாம் *
அமைவுடைஅமரரும் யாவையும்யாவரும்தானாம் *
அமைவுடைநாரணன்மாயையை அறிபவர்பாரே ? (ஈ)

யாரும்ஒர்நிலைமையனென அறிவரியஎமபெருமான் *
யாரும்ஒர்நிலைமையனென அறிவெளியஎமபெருமான் *
பேரும்ஒராயிரம் பிறபலவுடையஎம்பெருமான் *
பேரும்ஒருருவமும் உளதில்லைஇலதில்லைபிணக்கே. (ஐ)

பிணக்கறஅறுவகைச்சமயமும் நெறியுள்ளியுரைத்த *
கணக்கறுநலத்தனன் அநதமிழலாதுமபகவன் *
வணக்குடைத்தவநெறி வழிநின்றபுறநெறிகளைகட்டு *
உணக்குமின்பசையற அவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்தே. (ஔ)

உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தகன்று உயர்ந்துருவியநதஇந்நிலைமை *
உணர்ந்துணர்ந்துணரிலும் இறைநிலைஉணர்வரிதுஉயிர்காள் ! *
உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து அரியயனரென்னும்இவரை *
உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து இறைஞ்சுமின்மனப்பட்டதொன்றே.

ஒன்றெனப்பலவென அறிவரும்வடிவினுள்ளின்ற *
நன்றெழில்நாரணன் நான்முகன்அரென்னும்இவரை *
ஒன்றதும்மனத்துவைத்து உள்ளிதும்இருபசையறுத்து *
நன்றெனநலஞ்செய்வது அவனிடையெழுந்தருளே. (ஏ)

நாளும்நின்றடுமபழமை அங்கொடுவினைபுடனே
மாளும் * ஓர்குறைவில்லை மனன்கமலமறக்கமுவி *
நாளும்நந்திருவுடையடிகள் தம் ஸலங்கழல் † வணங்கி *
மாளும்ஓரிடத்திலும் வணக்கொடுமாள்வதுவல்லே. (அ)

வலத்தனன் திரிபுரமெரித்தவன் இடம்பெறததுந்தித்
தலத்தது * எழுதிசைமுகன்படைத்த நல்லுலகமும்தா னும
புலப்பட * பின்னும் தன்னுலகத்தில் அகத்தனன் தானே
சொலப்புகில் * இவைபின்னும்வயிற்றுள இவைஅவன் துயக்கே. (க)

துயக்கமறுமதியில்நல்லானத்துள் அமரரைத்துயக்கும *
மயக்குடைமாயைகள் வானிலும்பெரியனவல்லன் *
புயற்கருநிறத்தனன் பெருநிலம்கடந்தநல்லடிப்போது *
அயர்ப்பிலன் அவற்றுவன் தழுவுவன்வணங்குவன அமர்ந்தே. (க௦)

அமரரகன்தொழுதெழு அலைகடல்கடைந்தவன்தன்னை *
அமர்பொழில்வளாகருகூர்ச் சடகோபன் ‡ குற்றேவல்கள் *
அமர்சவையாயிரத்து அவற்றினுள இவைபுகுதும்வல்லார் *
அமரரோடுயர்வில்சென்று அறுவர்தமபிறவியஞ்சிறையே (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

பததுடையோர்க்குளன் றும பரனெளியனும்பிறப்பால் *
முத்திதரும்மாநிலத்தீர் ! மூண்டுஅவன்பால *— பத்திசெய்யும்
என்றுரைத்த மாறன்தனின்சொல்லால்போம * நெடுகச்
சென்றபிறப்பாமஞ்சிறை. (௩)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

ச-ஆந் திருவாய்மொழி—அஞ்சிறைய.

[எம்பெருமானது பிழைபோறுத்தலைப் பற்றுகாக்கோண்டு தலைமகள்
பறவை முதலியவற்றைத் தூதுசெல்ல விடும் பாசரம்.]

தாவுகோச்சகக்கலப்பா

பண் - நட்பபாடை. தாளம்-ஏழோத்து. கண்டாராகம் - ஆத்தாளம்.

அஞ்சிறையமடநாராய் ! அளியத்தாய் ! * நீயும்நின்
அஞ்சிறையசேவலுமாய் ஆவா ! என்றுஎனக்கருளி *
வெஞ்சிறைப்புளஞாய்த்தார்க்கு என்விடுதூதாய்ச்சென்றக்கால் *
வன்சிறையில்அவன்வைக்கில் வைப்புண்டால்என்செய்யுமோ ? (௧)

† 'வணங்கின்' என்பது உரை. ‡ 'குற்றேவல்' என்னும் பாடம் செய்யுளிரைக் குச சேரும்.

என்செய்யதாமரைக்கண் பெருமானார்க்குள் தூதாய் *
என்செய்யும்உரைத்தக்கால் ? இனக்குயில்காள் ! நீரலிரே ? *
முன்செய்தமுழுவீனையால் திருவடிக்கீழ்க்குற்றேவல் *
முன்செய்யமுயலாதேன் அகல்வதுவோ ? விதியினமே. (உ)

விதியினல்படைமணக்கும் மென்னடையஅன்னங்காள் ! *
மதியினல்குறள்மாணய் உலகிரந்தகள்வர்க்கு *
மதியிலேன்வல்வினையே மாளாதோ ? என்று * ஒருத்தி
மதிபெலாம்உள்கலங்கி மயங்குமால்என்னிரே. (ங)

என்றீர்மைகண்டிரங்கி இதுதகாதென்றாத *
என்றீர்முகில்வண்ணற்கு என்சொல்லியான்சொல்லுகேனோ ? *
நன்னீர்மையினியவர்கண் தங்காதென்றொருவாய்ச்சொல் *
நன்னீர்மகண்றில்காள் ! நல்குகிரோ ? நல்கிரோ ? (ச)

நல்கத்தான்காத்நளிக்கும் பொழிலேழுமவினையேற்கே *
நல்கத்தானாகாதோ ? நாரணனைக்கண்டக்கால் *
மல்குநீர்ப்புறற்படப்பை இரைதேர்வண்சிறுருருகே ! *
மல்குநீர்க்கண்ணேற்கு ஓர்வாசகங்கொண்டருளாயே. (ரு)

அருளாதநீர்அருளி அவராவிதுவராமுன் *
அருளாழிப்புள்கடவீர் அவர்வீதிஒருநாளென்று *
அருளாழியம்மாணைக் கண்டக்கால்இதுசொல்லி
யருள் * ஆழிவரிவண்டே ! யாமும்என்பிழைத்தோமே ? (க்)

என்பிழைகோப்பதுபோலப் பனிவாடை † ஈர்கின்றது *
என்பிழையேநினைநதருளி அருளாததிருமாலார்க்கு *
என்பிழைத்தாள் திருவடியின் தகவினுக்கு என்றுஒருவாய்ச்சொல் *
என்பிழைக்கும்இளங்களியே ! யான்வளர்த்தநீயலையே ? (எ)

நீயலையே ? சிறுபூவாய் ! நெடுமாலார்க்குஎன் தூதாய் *
நோயெனதுதுவலென்ன துவலாதேஇருந்தொழிந்தாய் *
சாயலொடுமணிமாமை தளர்ந்தேன்நான் * இனிஉனது
வாயலகில்இன்னடிசில் வைப்பாரைநாடாயே. (அ)

நாடாதமலர்நாடி நாள்தோறும்நாரணந்தன் *
வாடாதமலரடிக்கீழ் வைக்கவேவகுக்கின்று *
வீடாடிவீற்றிருத்தல் வினையற்றதென்செய்வதோ ? *
ஊடாடுபனிவாடாய் ! உரைத்தீராய்எனதுடலே. (ஊ)

உடலாழிப்பிறப்புவிடு உயிர்முதலாழ்ந்நாமாய் *
கடலாழிரீர்தோற்றி அதனுள்ளேகண்வளரும் *
அடலாழியம்மாணைக் கண்டக்கால்இதுசொல்லி *
விடல்ஆழிமடநெஞ்சே ! வினையோமஒன்றாமளவே. (௧௦)

அளவியன்றவழலகத்தவர் பெருமான்கண்ணை *
வளவயல்குழ்வண்குருகூர்ச் சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த *
அளவியன்றஅந்தாதி ஆயிரத்துள்ளிப்பத்தின் *
வளவுரையால்பெறலாகும் வாறோங்குபெருவளமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

அஞ்சிறையபுட்கள்தமை ஆழியானுக்கு * ரீர்
என்செயலைச் சொல்லுமெனஇரந்து *—விஞ்ச
நலங்கியதும் மாறன்இங்கேநாயகனைத்தேடி *
மலங்கியதும்பத்திவளம். (௧௨)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்

௫ - ஆந் திருவாய்மொழி—வளவேழ்.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானது பரத்வத்தை அநுஸந்தித்து அகலத் தேட,
எம்பெருமான் தன்னுடைய சீலகுணத்தாலே ஆழ்வாரைச்
சேர்த்துக்கொள்ளுதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியயிருத்தம்.

பண். செருந்தி - தாளம் - ஏழொத்து. கல்யாணிராகம் - ஆதிதாளம்.

வளவேழலகின்முதலாய வாறோரிறையை, அருவினையேன் *
களவேழ்வெண்ணெய்தொடுவுண்ட கள்வா ! என்பன்பின்னையும் *
தளவேழ்முதுவல்பின்னைக்காய் வல்லாநாயர்தலைவனாய் *
இளவேழேழும்புழுவிய எந்தாய் ! என்பன் நினைந்துரைந்தே. (௧)

நினைந்துரைந்துஉள்கரைந்துருகி இமையோர்பலரும்முனிவரும் *
புனைந்தகண்ணிரீர்சார்தம் புகையோடுவந்திவணங்கினால் *
நினைந்தஎல்லாப்பொருள்கட்கும் வித்தாய்முதலில்சிகையாமே *
மனம்செய்ஞானத்துஉன்பெருமை மாசூனாதோ ? மாயோனே ! (௨)

மாயோனிகளாய்நடைகற்ற வாறோர்பலரும்முனிவரும் *
நீயோனிகளைப்படையென்று நிறைநான்முகனைப்படைத்தவன் *
சேயோன்எல்லாவறிவுக்கும் திசைகளெல்லாந்திருவடியால்
தாயோன் * எல்லாவெவ்வுயிர்க்கும் தாயோன்தானோருருவனே. (௩)

தானோருருவேதனிவித்தாய்த் தன்னில்முவர்முதலாய *
வானோர்பலரும்முனிவரும் மற்றும்மற்றும்முற்றமாய் *
தானோர்பெருநீர்தன் னுள்ளேதோற்றி அதனுள்கண்வளரும் *
வானோர்பெருமான்மாமாயன் வைகுந்தன்எமபெருமானே. (ச)

மானேய் † நோக்கிடவானே மார்வில்கொண்டாய்! மாதவா! *
கூனேசுதையஉண்டைவில் நிறத்தில்தெறித்தாய்! கோவிந்தா! *
வானூர்சோதிமணிவண்ணை! மதுசூதா! நீயருளாய் * உன்
தேனேமலரும்திருப்பாதம் சேருமாறுவினையேனே. (ரு)

வினையேன்வினையீர்மருந்தானாய்! விண்ணோர்தலைவா! கேசவா! *
மனைசேர்ஆயர்குலமுதலே! மாமாயனே! மாதவா! *
சினையேய்தழையமராமரங்கன் ஏழும்எய்தாய்! சிரீதரா! *
இனையாய்! இனையபெயரினாய்! என் றவைவன்அடியேனே. (ஈ)

அடியேன்சிறியருளத்தன் அறிதல்ஆர்க்குமஅரியானே *
கடிசேர்தண்ணந்துழாய்க் கண்ணிபுனைந்தான் தன்னைக்கண்ணனை *
செடியாராக்கைஅடியாரைச் சேர்தல்தீர்க்கும்திருமாலை *
அடியேன்காண்பானலற்றுவன் இதனில்மிக்கோரயர்வுண்டே? (எ)

உண்டாய்உலகேழ்முன்னமே உமிழ்ந்துமாயையால்புக்கு *
உண்டாய்வெண்ணெய்சிறுமணிசர் உவலையாக்கைகிலேஎய்தி *
மண்தான்சோர்ந்ததுண்டேலும் மணிசர்க்காகும்பீர் * சிறிதுந்
அண்டாவண்ணம்மண்கரைய நெய்யுண்மருந்தோ? மாயோனே! (அ)

மாயோம்தீயவலவலைப் பெருமாவஞ்சப்பேய்வீய *
தூயகுழவியாய்விடப்பாலமுதா அமுதுசெய்திட்ட
மாயன் * வானோர்தனிதலைவன்மலரான்மைந்தன் எவ்வுயிர்க்கும்
தாயோன்* தம்மான்என்னம்மான் அமமாமூர்த்தியைச்சார்ந்தே. (க)

சார்ந்தஇருவல்வினைகளுமசரித்து மாயப்பற்றறுதது *
தீர்ந்துதன்பால்மனமவைக்கத்திருத்தி வீடுதிருத்துவான *
ஆர்ந்தருளஞ்சுடராகி அகலங்கீழ்மேலளவிறந்து *
நேர்ந்தஉருவாய்அருவாகும் இவற்றினுயிராம்நெடுமாலே! (க௦)

மாலே! மாயப்பெருமானே! மாமாயனே! என்றென்று *
மாலேயேறிமாலருளால் மன்னுகருகூர்ச்சடகோபன் *
பாலேய்தமிழ்இசைகாரர் பத்தர்பரவும்ஆயிரத்தின்
பாலேபட்ட * இவைபத்துமவல்லார்க்கு இல்லைபரிவதே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

வளம்மிக்கமால்பெருமை மன்னுயிரின்தண்மை *
உளமுற்று அங்குருவவோர்ந்து * — தளர்வுற்று
நீங்கினைமாறனைமால் நீடிலகுசிலத்தால் *
பாங்குடனே சேர்த்தான்பரிந்து.

(நி)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

சு-ஆந் திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

['எம்பெருமான் ஸுகமாக ஆராதிக்கத்தக்கவன்' என்று
உபதேசித்தல்.]

வஞ்சிவிருத்தம்.

பண்-முதிர்ந்ததறிஞ்சி, நாளம்-ஏழொத்து.

நாதநாமகீயையாகம் - அடநாளம்.

பரிவதில்சுசனைப்பாடி *
விரிவதுமேவலுறுவீர் *
பிரிவகையின்நிநன்னீர் தூய் *
புரிவதுவும்புகைபூவே. (க)

† மதுவார்தண்ணந்துழாயான் *
முதுவேதமுதல்வனுக்கு *
எதுவேது? என்பணி? என்னது *
அதுவே ஆட்செய்யுமீடே. (உ)

நடுமௌடுப்புமில்லாசன் *
மாடுவிடாதுஎன்மனனே *
பாடுமௌன்னாஅவன்பாடல் *
ஆடுமௌன் அங்கம்அணங்கே. (ஈ)

அணங்கென ஆடுமௌங்கம் *
வணங்கிவழிபடுமசுசன் *
பிணங்கிஅமுர்பிதற்றும் *
குணங்கெழுகொள்கையினனே. (ஐ)

கொள்கைகொளாமைஇலாதான் *
எள்கலீராகம்இலாதான் *
விள்கைவிள்ளாமைவிரும்பி *
உள்கலந்தார்க்குஓரமுதே. (நி)

அமுதம்அமுரர்கட்கீந்த *
சிமிர்கடர் ஆழிநெடுமால் *
அமுதினும் ஆற்றினியன் *
சிமிர்திரைநீர்கடலானே. (க)

நீள்கடல்குழிஇலங்கைக்கோன் *
தோள்கள்தலைதுணிசெய்தான் *
தாள்கள்தலையிலவணங்கி *
நாள்கடலைக்கழிமினே. (எ)

கழிமின்தொண்டர்கள்! கழித்து *
தொழுவின் அவனைத்தொழுதால் *
வழிநின்றவல்வினைமாள்வித்து *
அழிவின்றி ஆக்கம்தருமே. (அ)

† 'வதுவார்' என்பதும் பாடம்.

தருமவரும்பயனாய் *
 திருமகளார்தனிக்கேள்வன் *
 பெருமையுடையபிரானார் *
 இருமைவினைகடிவாரே. (க)
 கடிவார்தீயவினைகள் *
 கொடியாரும்அளவைக்கண் *

கொடியாஅடுபுள்உயர்த்த *
 வடிவார்மாதவனாரே. (க௦)
 மாதவன்பால் சடகோபன் *
 தீதவமின்றிலரைத்த *
 ஏதமில்ஆயிரத்துஇப்பத்து *
 ஒதவல்லார்பிறவாரே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

பரிவதிலீசன்படியைப் பண்புடனேபேசி *
 அரியனலன் ஆராதனைக்கென்று *--உரிமையுடன்
 ஒதியருள்மாறன் ஒழிவித்தான்இவ்வுலகில் *
 பேதையர்கள் தங்கள் பிறப்பு. (க)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

எ-ஆந் திருவாய்மொழி—பிறவித்துயர்.

[எச்வரனுடைய ஆச்ரயணம் போகநுபமா யிருக்கு மெனல்.]
 கலிவிருத்தம்.

பண்-வியந்தம், தாளம் - ஏழோத்து மத்யமாவதிநாகம் - அடதாளம்.

பிறவித்துயரற ஞானததுள்ளின்று *
 துறவிச்சுடர்விளக்கம் தலைப்பெய்வார் *
 அறவனை ஆழிப்படைஅந்தணனை *
 மறவியைபின்றி மனத்துவைப்பாரே. (க)

வைப்பாம்மருந்தாம் அடியரை * வல்வினைத்
 துப்பாம்புலனைந்தும் துஞ்சக்கொடான்அவன் *
 எப்பால்யவர்க்கும் நலத்தால்உயர்ந்துயர்ந்து *
 அப்பாலவன் எங்களாய்கொழுந்தே. (உ)

ஆய்கொழுந்தாய் அவரால்புடையுண்ணும் *
 மாயப்பிராணை என்மாணிக்கச்சோதியை *
 தூயஅமுதைப் பருகிப்பருகி * என்
 மாயப்பிறவி மயர்வறுத்தேனே. (ங)

மயர்வறஎன்மனத்தே மன்னினுன்தன்னை *
 உயர்வினையேதரும் ஒன்சுடர்க்கற்றையை *
 அயர்வில்அமரர்கள் ஆதிக்கொழுந்தை * என்
 இசைவினை என்சொல்லியான்விடுவேனோ? (ச)

விடுவேனோ? என்வினக்கை என்னுவினைய *
நடுவேவந்து உய்யக்கொள்கின்றநாதனை *
தொடுவேசெய்து இளவாய்ச்சியர்கண்ணினுள் *
விடவேசெய்து விழிக்கும்பிரானையே. (௫)

பிரான் பெருநிலம்கீண்டவன் * பின்னும *
விராய்மலர்த்துழாய் வேப்பநதமுடியன் *
மராமரம் எய்தமாயவன் + என்னுள்
இரானெனில் பின்னையாடுவோடுவேனோ? (௬)

யாடுவோடு என்னுள் இருத்துவமென்றிலன் *
தாடுவோடுவந்து எந்தனிரெஞ்சைவஞ்சித்து *
ஊடுவோடுவந்து என்னுயிரில்கலந்து * இயல்
வாடுவோடுமோ? இனிஎன்னைநெகிழ்க்கவே. (௭)

என்னைநெகிழ்க்கிலும் என்னுடைநல்நெஞ்சந
தன்னை * அகல்விக்கத் தானும்கில்லான்இனி *
பின்னைநெகிழ்ப்பனைத்தோள் மகிழ்ப்புடை *
முன்னைஅமரர் † முழுமுதலானே. (௮)

அமரர்முழுமுதல் ஆகியஆதியை *
அமரர்க்குஅமுதீந்த ஆயர்கொழுந்தை *
அமரவழுமபத் துழாவிஎன்னுவி *
அமரததமுவிற்று இனிஅகலுமோ? (௯)

அகலில்அகலும் அணுகில்அணுகும் *
புகலும்அரியன் பொருவல்லன்எமமான *
நிகரில்அவன்புகழ் பாடிஇளைப்பிலம் *
பகலும்இரவும் படிநதுகுடைநதே. (௧௦)

குடைநதுவண்டுண்ணும் துழாப்முடியானே *
அடைநத தென்குருகர்ச்சடகோபன் *
மிடைநதசொல்தொடை ஆயிரத்துஇப்பதது *
உடைந்துநோய்களை ஒடுவிக்குமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பிறவியற்றுநீள்விசம்பில் பேரின்பமுய்க்கும் *
திறம்அளிக்கும் சீலத்திருமால் *—அறவினியன்
பற்றுமவர்க்குஎன்று பகர்மாறன்பாதமே *
உற்றதுணையென்று உள்ளமே! ஒடு. (௧௨)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

† 'முழுமுதல்தானே' என்பதும் பாடம்.

அ-ஆந் திருவாய்மொழி—ஓடும்புள்.

[சர்வரன் யாவரிடத்திலும் வாசியில்லாமல் ஆர்ஜவகுணமுடையவ
னென்று அருளிச்செய்தல்.]

வஞ்சித்துறை.

பண் - இந்தளம், தாளம் - ஏழோத்து. தேசியாகம் - ஆதிதாளம்.

ஓடும்புள்ளேறி *

சூழ்ம்தண்துழாய் *

நீடுநின்றுஅவை *

ஆடும்அம்மானே.

(க)

அம்மானாய்ப்பின்னும் *

எம்மாண்பும்ஆனன் *

வெம்மாவாய்க்கண்ட *

செம்மாகண்ணனே.

(உ)

கண்ணுவான் என்றும் *

மண்ணோர்விண்ணோர்க்கு *

தண்ணோர்வேங்கட *

விண்ணோர்வெற்பனே.

(ஈ)

வெற்பையொன்றெடுத்து *

ஓற்கமின்றியே *

நிற்கும்அம்மாச்சீர் *

கற்பன்வைகலே.

(ச)

வைகலும்வெண்ணெய் *

கைகலந்துஉண்டான் *

பொய்கலவாது * என்

மெய்கலந்தானே.

(ந)

கலந்துஎன்னாவி *

நலங்கொள்நாதன் *

புலன்கொள்மானாய் *

நிலம்கொண்டானே

(க)

கொண்டான்வழுவிடை *

உண்டான்வழுவையம் *

தண்டாமம்செய்து * என்

எண்தானானே.

(எ)

ஆனானையன் *

மீனோவெனமும் *

தானானென்னினில் *

தானாய்சுககே.

(அ)

சங்குசக்கரம் *

அங்கையில்கொண்டான் *

எங்கும்தானாய் *

நங்கன்நாதனே.

(ஆ)

நாதன்நூலம்கொள *

பாதன்என்னம்மான் *

ஓதம்போல்கிளர் *

வேதநீரனே.

(க0)

ஓரீர்புரைவண்ணன் *

சீர்சடகோபன் *

நேர் தலாயிரத்து *

ஓர்தவிவையே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

ஓடும்னம்செய்கை யுரையொன்றினில்லாதாருடனே *

கூடிநெடுமால் அடிமைகொள்ளுமநிலை *—நாடறிய

ஓர்ந்தவன்தன்செம்மை உரைசெய்தமாறனென *

ஏய்ந்துநிற்கும் வாழ்வாமிவை.

(அ)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

கூ- ஆந் திருவாய்மொழி—இவையுமவையும்.

[ாச்வரன் தம்மோடு கலந்து அநுபவித்த கலவியை ஆழ்வார்
அருளிச்செய்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியாரிந்தும்

பண்-கொல்லி, தாளம் - ஏழொத்தது. (மாஹநாகம் - ஆதிதாளம்.

இவையும் அவையும் உவையும் இவரும் அவரும் உவரும்
எவையும் வவரும் தன்னுள்ளே ஆகியும் ஆக்கியும்காக்கும் *
அவையுள் தனிமுதல் எம்மான் கண்ணபிரான் என்னமுதம் *
சுவையன் திருவின்மனாள் என்னுடைச்சூழலுளானே. (க)

சூழல்பலபலவல்லான் தொல்லையங்காலநூலகை *
கேழலொன்றாகியிடந்த கேசவன் என்னுடைஅம்மான் *
வேழமருப்பையொசித்தான் விண்ணவர்க்கு எண்ணலரியான் *
ஆழநெடுங்கடல்சேர்ந்தான் அவன் என்னருகிலானே. (உ)

அருகிலாயபெருஞ்சீர் அமரர்களாதிமுதல்வன் *
கருகியநீலநன்மேனிவண்ணன் செந்தாமரைக்கண்ணன் *
பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறும் பூமகளார்தனிக்கேள்வன் *
ஒருகதியின்சுவைதந்திட்டு ஒழிவிலன் என்னோடு உடனே. (ங)

உடனமர்காதல்மகளிர் திருமகள்மண்மகள் ஆயர்
மடமகள் * என்றிவாழ்வார் ஆளுமஉலகமுழுவன்றே *
உடனவையொக்கவிழுங்கி ஆலிலைச்சேர்ந்தவன் எம்மான் *
கடல்மலிமாய்ப்பெருமான் கண்ணன் என்னுக்கலையானே. (ச)

ஒக்கலைவத்துமுலைப்பாலுண்ணென்று தந்திடவாங்கி *
செக்கஞ்செகஅன்று அவள் பால்உயிர்செக உண்டபெருமான் *
நக்கபிரானோ அயனுமஇந்திரனும்முதலாக *
ஒக்கவும்தோற்றியாசன் மாயன் என்னருஞ்சினுளானே. (ரு)

மாயன் என்னருஞ்சினுளானான் மற்றுமயவர்க்கும † அஃதே *
காயமுமச்சீவனும் தானே காலுமளரியும் அவனே *
சேயன் அணியன்யவர்க்கும சிந்தைக்குமகோசரமல்லன் *
தூயன் துயக்கன்மயக்கன் என்னுடைத்தோளினையானே. (கூ)

தோளிணேமேலும்நன்மார்பின்மேலும் சுடர்முடிமேலும் *
தாளிணேமேலும்புனைந்த தண்ணந்துழாயுடையம்மான் *
கேளிணையொன்றுமிலாதான் கிளரும்சுடரொளிமூர்த்தி *
நாளிணைந்தொன்றும்அகலான் என்னுடைநாவினுளானே. (எ)

நாவினுள்நின்றமலரும் ஞானக்கலைகளுக்கெல்லாம் *
ஆவியும்ஆக்கையும்தானே அழிப்போடுஅளிப்பவன்தானே *
பூவியல்நால்தடந்தோளன் பொருபடையாழிசங்கேதமும் *
காவிரன்மேனிக்கமலக்கண்ணன் என்கண்ணினுளானே. (அ)

கமலக்கண்ணன்என்கண்ணினுள்ளான் காண்பன்அவன்கண்களாலே *
அமலங்காகவிழிக்கும் ஐம்புலனும்அவன்மூர்த்தி *
கமலத்தயன்நம்பிதன்னைக் கண்னுதலாடுனெடும்தோற்றி *
அமலத்தெய்வத்தோடுஉலகமாக்கி என்றெற்றியுளானே. (க)

நெற்றியுள்ளின்முன்னையாளும் நிரைமலர்ப்பாதகங்குடி *

ஒற்றைப்பிறையணிந்தானும் நான்முகனுமஇந்திரனும் *
மற்றையமரமும்எல்லாம்வந்து எனதுஉச்சியுளானே. (க௦)

இச்சியுள்ளேநிற்கும்தேவதேவற்குக் கண்ணபிராற்கு *
இச்சையுள்ளெல்லஉணர்த்தி வண்குருகர்ச்சடகோபன் *
இச்சொன்னஆயிரததுள் இவையும்ஒர்ப்பத்துளம்பிராற்கு *
நிச்சலும்விண்ணப்பம்செய்ய நீள்கழல்சென்னிபொருமே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

இவையறிந்தோர்தம்மளவில் ஈசனுவந்தாற்ற *
அவயவங்கள்தோறு மணையும்—சுவையதனைப்
பெற்று * ஆவத்தால்மாறன் பேசினசொலபேச * மால்
பொன்தாள நம்சென்னிபொருமே. (க௨)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

௧௦ - ஆத் திருவாய்மொழி—பொருமாநீள்படை.

[ாச்வரனுடைய நிர்ஹேதுக உபகாரத்வத்தை அருளிச்செய்தல்.]
கவிவிருத்தம்.

பண் - தக்காகம், தாளம் - ஏழோத்து. பைவிராகம் - ஆதிதாளம்.

பொருமாநீள்படை ஆழிசங்கத்தொடு *
திருமாநீள்கழல் ஏழலகும்மொழி *
ஒருமாணிக் குறளாகிநிமிர்ந்த * அக்
கருமாணிக்கம் என்கண்ணுளதாருமே. (க)

கண்ணுள்ளேநிற்கும் காதன்மையால்தொழில் *

எண்ணிலும்வரும் என்னினிவேண்டுவம்? *

மண்ணும்நீரும் எரியும்நல்வாயுவும் *

விண்ணுமாய்விரியும் எம்பிரானேயே.

(௨)

எம்பிரானே எந்தைதந்தைதந்தைக்கும்

தம்பிரானே * தண்தாமரைக்கண்ணனை *

கொம்பராவு நுண்ணேரிடைமார்வனை *

எம்பிரானேத்தொழாய் மடநெஞ்சமே !

(௩)

நெஞ்சமே ! நல்லைநல்லை உன்னைப்பெற்றால்

என்செய்யோம்? * இனிஎன்னகுறைவினம்? *

மைந்தனை மலரான்மணவாளனை *

துஞ்சும்போதும் விடாதுதொடர்கண்டாய்.

(௪)

கண்டாயேநெஞ்சே ! கருமங்கள்வாய்க்கின்ற * ஓர்

எண்தானும்இன்றியே வந்தியலுமாறு *

உண்டானேஉலகேழும் ஒர்முவுடி.

கொண்டானே * கண்டுகொண்டனை நீயுமே.

(௫)

நீயும்நானும் இந்நேர்நிற்கில் * மேல்மற்றோர்

நோயும்சார்கொடான் நெஞ்சமே ! சொன்னேன் *

தாயும்தந்தையுமாய் இவ்வுலகினில் *

வாயும்பாசன் மணிவண்ணன்எந்தையே.

(௬)

எந்தையே ! என்றும் எம்பெருமான ! என்றும் *

சிறதையுள்வைப்பன் சொல்லுவன்பாவினேன் *

எந்தை ! எம்பெருமான் ! என்றுவானவரீ *

சிறதையுள்வைத்துச் சொல்லும்செல்வனேயே.

(௭)

செல்வநாரணனென்ற சொல்கேட்டலும் *

மல்கும்கண்பனி நாடுவன்மாயமே *

அல்லும்நன்பகலும் இடைவிடின்றி

நல்கி * என்னைவிடான் நம்பிரம்பியே.

(௮)

நம்பியைத் தென்குறுங்குடிநின்ற * அச்

செம்பொனேதிகழும் திருமூர்த்தியை *

உம்பர்வானவர் ஆதியஞ்சோதியை *

எம்பிரானே என்சொல்லிமறப்பேனே ?

(௯)

மறப்பும்ஞானமும் நானென்றுணர்ந்திலன் *
 மறக்குமென்று செந்தாமரைக்கண்ணெடு *
 மறப்பறஎன்னுள்ளே மன்னினுன்தன்னை *
 மறப்பனோ ? இனி யானஎன்மணியையே. (க௦)

மணியைவானவர்கண்ணைத் தன்னதோ
 ரணியை * தென்குருகூர்ச்சடகோபன் * சொல்
 பணிசெயாயிரத்துள் இவ்வபத்துடன் *
 தணிவிலர்கற்பேரல் கல்விவாயுமே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பொருமாழிசங்குடையோன் பூதலத்தேவந்து *
 தருமாறோரேதுவறத்தன்னை *—திரமாகப்
 பார்த்துஉரைசெய்மறன் பதம்பணிகளென்சென்னி *
 வாழ்த்திகெ என்னுடையவாய். (க௨)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து.

பகவத்தைங்கர்யத்தில் நேர்ந்த களையை அறுத்தல்.

க - ஆந் திருவாய்மொழி—வாயுந்திரை.

[எம்பெருமான் மறையநிற்க, ஆழ்வார் ஒரு பிராட்டியவஸ்தை
 யடைந்து அசேதநங்கனையும் திரியக்குக்கனையும் தம்மோடு ஸம
 துக்கிகளாக எண்ணி ப்ரலாபித்தல்.]

தரவுகொச்சகக்கலப்பா.

பண் - புறநீர்மை, தாளம் - இடையொத்த
 யதுதலகாம்போதிராகம் - ஆத்தாளம்.

வாயுந்திரையுள்ளும் கானல்மடநாராய் ! *
 ஆயும்அமருலகும் துஞ்சிலும்நீதுஞ்சாயால் *
 நோயும்பயலைமையும் மீதுரஎம்மேபோல் *
 நீயுந்திருமாலால் நெஞ்சங்கோட்பட்டாயே ? (க)

- கோட்பட்டசிந்தையையாய்க் கூர்வாயஅன்றிலே ! *
 சேட்பட்டயாமங்கள் சேராதுஇரங்குதியால் *
 ஆட்பட்டஎம்மேபோல் நீயும்அரவணையான் *
 தாட்பட்டதண்துழாய்த்தாமம் காமுற்றாயே ? (உ)
- காமுற்றகையறவோடு எல்லே ! இராப்பகல் *
 நீமுற்றக்கண் துயிலாய் நெஞ்சுருகிவங்குதியால் *
 தீமுற்றத்தென்னிலங்கை ஊட்டினான் தாள்நயந்த *
 யாமுற்றதுஉற்றாயோ ? வாழிகளைகடலை ! (ங)
- கடலும்மலையும் விசும்பும்துழாய்எம்போல் *
 சுடர்கொள்இராப்பகல் துஞ்சாயால்தண்வாடாய் ! *
 அடல்கொள்படையாழி அம்மாணைக்காண்பான்நீ *
 உடலம்நோயுற்றாயோ ? ஊழிதோறாழியே. (ச)
- ஊழிதோறாழி உலகுக்குநீர்கொண்டு *
 தோழியரும்யாமு ம்போல் நீராய்நெகிழ்வின்ற *
 வாழியவானமே ! நீயும்மதுகுதன் *
 பாழிமையில்பட்டு அவன்கண்பாசத்தால்நைவாயே ? (ரு)
- நைவாயஎம்மேபோல நாள்மதியே ! நீஇநநாள் *
 மைவானிருளகற்றாய் மாழாந்துதேம்புகியால் *
 ஐவாயரவணைமேல் ஆழிபெருமானார் *
 மெய்வாசகம்கேட்டு உன்மெய்நீர்மைதோற்றாயே ? (ஈ)
- தோற்றோம்மடநெஞ்சம் எம்பெருமாண்நாரணற்கு * எம்
 ஆற்றமைசொல்லி அழுவோமைநீடுவே *
 வேற்றோர்வகையில் கொடிதாய்ளையுழி *
 மாற்றான்மைநிற்றியோ ? வாழிகளையிருளே ! (எ)
- இருளின் திணிவண்ணம் மாநீர்க்கழியே ! போய் *
 மருளுற்றுஇராப்பகல் துஞ்சிலும்நீ துஞ்சாயால் *
 உருளும்சகடம் உதைத்தபெருமானார் *
 அருளின்பெருநகையால் ஆழாந்துநொந்தாயே ? (அ)
- நொந்தாராக்காதல்நோய் மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த *
 நந்தாவிளக்கமே ! நீயும் அளியத்தாய் *
 செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாயெம்பெருமான் *
 'அந்தாமத்தண்துழாய் ஆசையால்வேவாயே ? (ஐ)

வேவாராவேட்கைநோய் மெல்லவியுள்ளுலர்த்த *
ஒவாதுஇராப்பகல் உன்பாலேவிழ்த்தொழிந்தாய் *
மாவாய்பிளந்து மருதிடைபோய்மண்ணளந்த *
மூவாமுதல்வா ! இனிஎம்மைச்சோரேலே. (க௦)

சோராதளப்பொருட்கும் ஆகியாம்சோதிக்கே *
ஆராதகாதல் குருகூர்ச்சடகோபன் *
ஒராயிரம்சொன்ன அவற்றுள்ளிவைபத்தும் *
சோரார்விடார்கண்மீர் வைகுந்தம்திண்ணெனவே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

வாயும்திருமால் மறையநிற்க * ஆற்றுமை
போய்விஞ்சி மிக்கபுலம்புதலாய் *—ஆய
அறியாதவற்றோடு அணைந்தமுதமாறன் *
செறிவா ரைநோக்கும்திணிந்து. (க௧)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

உ - ஆந் திருவாய்மொழி—திண்ணன்வீடு.

[எம்பெருமானுடைய பரத்வத்தை அவதாரத்திலே அநுஸந்தித்துப்
பரோபதேசம்செய்தல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - தக்கராகம், தாளம் - ஏழோத்து. சுருட்டிராகம் - நபகதாளம்.

திண்ணன்வீடு முதல்முழுதுமாய் *
எண்ணின்மீதியன் எம்பெருமான் *
மண்ணும்தண்ணுமெல்லாம் உடனுண்ட * நம்
கண்ணன்கண்ணல்லது இல்லையோர்கண்ணே. (க)

ஏபாவம் ! பரமே ! ஏழலகும் *
ஈபாவம்செய்து அருளால்அளிப்பாரார் ? *
மாபாவம்விட அரற்குப்பிச்சைபெய் *
கோபாலகோளரி ஏற்றியே. (உ)

ஏறணப்புவணைப் பூமகள்தன்னை *
வேறின்றிவிண்டொழித் தன்னுள்வைத்து *
மேல்தன்னைமீதிட நிமிர்ந்துமண்கொண்ட *
மால்தனில்மிக்கும் ஓர்தேவும்உளதே ? (ங)

தேவும் எப்பொருளும்படைக்க *
பூவில் நான்முகனைப்படைதத *
தேவன் எம்பெருமானுக்கல்லால் *
பூவும் பூசனையும்தகுமே ? (ச)

தகும்சீர்த் தன்தனிமுதலினுள்ளே *
மிகுந்தேவும் எப்பொருளும்படைக்க *
தகும்கோலத் தாமரைக்கண்ணனெம்மான் *
மிகுஞ்சோதி மேலறிவார்பவரே ? (ந)

யவரும்யாவையும் எல்லாப்பொருளும் *
கவர்வின்றித் தன்னுளொடுங்குகின்ற *
பவர்கொள்ளான் வெள்ளச்சுடர்மூர்தி *
அவர் எம்மாழியம்பள்ளியாரே. (சு)

பள்ளியாவிலை ஏழலகமுகொள்ளும் *
வள்ளல் வல்வயிற்றுப்பெருமான் *
உள்ளாளார் அறிவார் ? அவன்தன் *
களளமாய மனக்கருத்தே. (எ)

கருத்தில்தேவும் எல்லாப்பொருளும் *
வருத்தித்த மாயப்பிரானையன்றி * ஆரே
திருத்தித் திண்ணிலைமூவுலகும் * தமமுள்
இருத்திக்காக்கும் இபல்வினரே ? (அ)

காக்கும்இயல்வினன் கண்ணபெருமான் *
சேர்க்கைசெய்து தன்னுந்தியுள்ளே *
வாய்த்ததிசைமுகன் இந்திரன்வானவர் *
ஆக்கினன் தெய்வவுலகுகளே. (க)

கள்வா ! எம்மையும் ஏழலகம * நின்
னுள்ளேதோற்றிய இறைவ ! என்று *
வெள்ளேறன்நான்முகன் இந்திரன்வானவர் *
புள்ளூர்தி கழலபணிந்தேத்துவரே. (க௦)

ஐ வததவழலகம்கொண்ட கோலக்
கூத்தனை * குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
வாய்த்தஆயிரததுள் இவைபத்துடன் *
வத்தவல்லவர்க்கு இல்லையோருனமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திண்ணிதாமாறன் திருமால்பரத்துவததை *
நண்ணிஅவதாரத்தே நன்குரைத்த *—வண்ணமறிந்து
அற்றூர்கள்பாவர் அவரடிக்கேஆங்கவர்பால் *
உற்றாரைமேலிடாதான். (கஉ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

௩ - ஆந் திருவாய்மொழி—ஊனில்வாழ்.

[ஆழ்வார் பகவதநுபவத்தைப் பூர்ணமாகப் பெற்று, உசாத்துணையான
நித்யஸூரிகளோடு எப்போது கூடப்போகிறோ மென்று
ப்ரார்த்தித்தல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - நாட்டம், தர்ளம் - ஏழோத்து. முகாரிராகம் - அடதர்ளம்.

ஊனில்வாழுயிரே ! நல்லேபோ உண்ணப்பெற்று *
வானுளார்பெருமான் மதுகுதன்னன்னம்மான் *
தானும்பானுமெல்லாம் தன்னுள்ளேகலந்தொழிந்தோம் *
தேனும்பாலும்நெய்யும் கன்னலும்அமுதுமொத்தே. (க)

ஒத்தார்மிக்காரை இலையாயமாமாயா ! *
ஒத்தாய் எப்பொருட்கும்உயிராய் * எண்ணப்பெற்ற
அத்தாயாய்த்தந்தையாய் அறியாதன † அறிவித்த *
அத்தா ! நீசெய்தன அடியேன்அறியேனே. (உ)

அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்து *
அறியாமாமாயத்து அடியேனைவைத்தாயால் *
அறியாமைக்குறளாய் நிலம்மாவளி ! மூவடியென்று *
அறியாமைவஞ்சித்தாய் எனதாவியுள்கலந்தே. (ஈ)

எனதாவியுள்கலந்த பெருநல்லுதவிக்கைம்மாறு *
எனதாவிதந்தொழிந்தேன் இனிமீளவதென்பதுண்டே ? *
எனதாவியாவியும் நீ பொழிலேழுமுண்டஎந்தாய் ! *
எனதாவியார் ? யான்ஆர் ? தந்தநீகொண்டாக்கினையே. (ச)

இனியார்ஞானங்களால் எடுக்கலெழாதஎந்தாய் *
கனிவார்வீட்டின்பமே ! என்கடலபடாஅமுதே ! *
தனியேன்வாழ்முதலே ! பொழிலேழும்ஏனமொன்றாய் *
நுனியார்கோட்டில்வைத்தாய் ! உனபாதம்சேர்ந்தேனே. (ரு)

சேர்ந்தார்தீவினைகட்கு அருளுஞ்சைத்தின்மதியை *
தீர்த்தார்தம்மனத்துப் பிரியாதவருயிரை *
சோர்ந்தேபோகல்கொடாச்சுடரை அரக்கியைமூக்கு
நீர்த்தாயை * அடியேன்அடைந்தேன் முதல்முன்னமே. (ஊ)

முன்னல்பாழ்பயில்நூல் நரம்பின்முதிர்சுவையே ! *
பன்னலார்பயிலும் பரனே ! பவித்திரனே ! *
கன்னலே! அமுதே! கார்முகிலே! என்கண்ணு ! *
கின்னலால்இலென்காண் என்னைநீகுறிக்கொள்ளே. (எ)

† 'அறிவித்து' என்றும் பாடம்.

குறிக்கொள்ளானங்களால் எணையுழிசெய்தவழும் *
கிறிக்கொண்டு இப்பிறப்பே சிலநாளில் எய்தினன்யான் *
உறிக்கொண்ட வெண்ணெய்பால் ஒளித்துண்ணுமமமான் பின் *
நெறிக்கொண்ட நெஞ்சனாய் பிறவித்துயர்கடிந்தே. (அ)

கடிவார்தண்ணந்துழாய்க் கண்ணன்விண்ணவர் பெருமான் *
படிவானமிறந்த பரமன்பவித்திரன்சீர் *
செடியார்நோய்கள்கெடப் படிந்துகுடைந்தாடி *
அடியேன்வாய்மடுத்துப் பருகிககளித்தேனே. (சு)

களிப்பும்கவர்ப்பு அற்றுப் பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்பற்று *
ஒளிக்கொண்டே சோதியமாய் உடன்கூடுவது என்றுகொலோ ? *
துளிக்கின்றவானிநிலம் சுடராழிசுககேந்தி *
அளிக்கின்றமாயப்பிரான் அடியார்கள் குழாங்களையே. (க௦)

☞ குழாங்கொள்பேரர்க்கன் குலம்வீயமுனிந்தவனை *
குழாங்கொள்தென்குருகூர்ச் சடகோபன் தெரிந்துரைத்த *
குழாங்கொளாயிரத்துள இவைபததும் உடன்பாடி *
குழாங்களாய் அடியீருடன் கூடிநின்றடுமினே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகள் சாணம்.

ஊனமறவேவந்து உள்கலந்தமாவினிமை
யானது * அனுபவித்தற் காமதுணையா *—வானில்
அடியார் குழாமகூட ஆசையுற்றமான் *
அடியாருடன் நெஞ்சே! ஆடு. (க௩)

சீயர் திருவடிகள் சாணம்.

ச-ஆந் திருவாய்மொழி—ஆடியாடி.

[தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் ஆற்றுமை கண்ட தாய்
தலைவனைநோக்கி இரங்கிக்கூறும் பாசரம்.]

வஞ்சிவிருந்தம்.

பண்-நாட்டம். தாளம்-வெறாந்து. யுநநாகல்யாணிராகம் -
திரிபுடைதாளம்.

☞ ஆடியாடி அகம்கரைந்து * இசை
பாடிப்பாடிக் கண்ணீர்மல்கி * எங்கும்
நாடிநாடி நரசிங்கா! என்று *
வாடிவாடும் இவ்வாணுதலே. (க)

வாணுதல் இம்மடவரல் * உம்மைக்
காணும் ஆசையுள் நைகின்றாள் * விறல்
வாணன் ஆயிரம்தோள் துணித்தீர் ! * உம்மைக்
காணநீர் இரக்கமிலீரே.

(உ)

இரக்கமனத்தோடு எரியனை *
அரக்கும்மெழுகும் ஒக்குமிவள் *
இரக்கமெழீர் இதற்குஎன்செய்கென் ? *
அரக்கனிலங்கை செற்றீருக்கே.

(ஈ)

இலங்கைசெற்றவனே ! என்னும் * பின்னும்
வலங்கொள் புள்ளையர்த்தாய் ! என்னும் * உள்ளம்
மலங்க வெவ்வுயிர்க்கும் * கண்ணீர்மிகக்
கலங்கிக் கைதொழும்நின்ற இவளே.

(ச)

இவள் இராப்பகல் வாய்வாடி * தன
குவையொண் கண்ணீர்கொண்டாள் * வண்டு
திவளும் தண்ணந்தழாய்கொடர் * என
தவளவண்ணர் தகவுகளே.

(ரு)

தகவுடையவனே ! என்னும் * பின்னும்
மிகவிரும்பும் பிரான்என்னும் * எனது
அகவுயிர்க்கு அமுதே ! என்னும் * உள்ளம்
உகஉருகிநின்ற உள்ளாளே.

(க்)

உள்ளாளாவி உலர்ந்துலர்ந்து * என
வள்ளலே ! கண்ணனே ! என்னும் * பின்னும்
வெள்ளநீர்க் கிடந்தாய் ! என்னும் * என
கள்விதான்பட்ட வஞ்சனையே !

(எ)

வஞ்சனே ! என்னும் கைதொழும் * தன
நெஞ்சம்வேவ நெடிதுயிர்க்கும் * விறல்
கஞ்சனை வஞ்சனைசெய்தீர் ! * உமமைத்
தஞ்சமென்று இவள்பட்டனவே !

(அ)

பட்டபோது எழுபோதறியாள் * விரை
மட்டலர் தண்துழாயென்னும் * சுடர்
வட்டவாய் நுதிநெய்யீர் ! * துமது
இட்டம்என்கொல் இவ்வேழைக்கே ?

(ஊ)

ஏழைபேதை இராப்பகல் * தன
கேழில் ஒண்கண்ணீர்கொண்டாள் * கிளர்
வாழ்வைவேவ இலங்கைசெற்றீர் ! * இவள்
மாதையோக்கு ஒன்றும்வாட்டேன்மினே.

(கௌ)

❏ வாட்டமில்புகழ் வாமனனை * இசை
கூட்டி வண்சடகோபன்சொல் * அமை
பாட்டு ஓராயிரத்துஇப்பத்தால் * அடி
சூட்டலாகும் அந்தாமமே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆடிமகிழ்வானில் அடியார்குழாங்களுடன் *
கூடியின்பமெய்தாக் குறையதனால் *—வாடிமிக
அன்புற்றார் தமநிலைமை ஆபந்துரைக்கமோகித்து *
துன்புற்றான்மாறன் அந்தோ !

(கச)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

௫- ஆந் திருவாய்மொழி—அந்தாமத்தன்பு.

[ராச்வரன் தனது திவ்யபூஷண திவ்யாயுத திவ்யாவயவ ஸௌந்
தர்யங்களோடு வந்து கலக்க, அதனால் ஆழ்வார் ஹ்ருஷ்டராதல்.]

தூவுகொச்சகக்கலிப்பா.

பண் - சீகாமயம், தாளம் - நடையொத்து, பைவிராகம் - ஆதிதாளம்.

❏ அந்தாமத்தன்புசெய்து என்னுனசேர் அம்மானுக்கு *
அந்தாம † வாழ்முடிசங்கு ஆழிநூல் ஆரமுன *
செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாய்செங்கமலம் *
செந்தாமரையடிக்கள் செம்பொன்திருவுடம்பே.

(க)

திருவுடம்புவான்சுடர் செந்தாமரைகண்கைகமலம் *
திருவிடமேமார்பம் அயனிமேகொப்பூழ் *
ஒருவிடமும் எந்தைபெருமார்து அரனேயோ ! *
ஒருவிடமொன்றின் னி என்னுள்கலந்தானுக்கே.

(உ)

என்னுள்கலந்தவன் செங்கனிவாய்செங்கமலம் *
மின்னும்குடர்மலைக்குக் கண்பாதம்கைகமலம் *
மன்னுமுழுமேவழலகும் வயிற்றினுள *
தன்னுள்கலவாதது எப்பொருளும் தானிலையே.

(ஈ)

எப்பொருளும் தானாய் மரதகக்குன்றமொக்கும் *
அப்பொழுதைத்தாமரைப்பூக் கண்பாதம்கைகமலம் *
எப்பொழுதும்நாள் திங்கள் ஆண்டுணழியூழிதொறும் *
அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்னுராவமுதமே.

(ச)

† 'வாண்முடி' என்பதும் பாடம்.

ஆராவமுதமாய் அல்லாவியுள்கலந்த *
காரார்கருமுகில்போல் என்னம்மாண்கண்ணனுக்கு *
நேராவாய்செம்பவளம் கண்பாதம்கைசுமலம் *
பேராரநீர்முடிநாண் பின்னும்இழைபலவே. (௫)

பலபலவேஆபரணம் பேருமபலபலவே *
பலபலவேசோதிவடிவு பண்புஎண்ணில் *
பலபலகண்டுண்டு கேட்டுந்றுமோந்தின்பம் *
பலபலவேஞானமும் பாம்பணைமேலாற்கேயோ ! (சு)

பாம்பணைமேல்பாற்கடலுள் பள்ளியமர்ந்ததுவும் *
காம்பணைதோள்பின்னைக்கா ஏறுடனேழ்செற்றதுவும் *
தேம்பணையசோலை மராமாமேழெய்ததுவும் *
பூம்பிணையதன் துழாய்ப் பொன்முடியம்போரேறே. (எ)

பொன்முடியம்போரேற்றை எம்மாணை, நால்தடந்தோள் *
தன்முடிவொன்றில்லாத தன் துழாய்மாலையினை *
என்முடிவுகாணாதே என்னுள்கலந்தானை *
சொல்முடிவுகாணேன்நான் சொல்லுவதுஎன் ? சொல்லீரே. ()

சொல்லீர்என்னம்மாணை என்னுளியாவிதனை *
எல்லையில்கீர் என்கருமாணிக்கச்சுடரை *
நல்ல † அமுதம் பெறற்கரியவிடுமாய் *
அல்லிமலர்விரையொதது ஆணல்லன்பெண்ணல்லனே. (கூ)

ஆணல்லன்பெண்ணல்லன் அல்லாஅவியுமல்லன் *
காணலுமாகான் உளனல்லன்இல்லையல்லன் *
பேணுங்கால்பேணும் உருவாகும்அல்லனுமாம் *
கோணைபெரிதுடைதது எமபெம்மாணைக்கூறுதலே. (க௦)

ஐ கூறுதலொன்றாராக் குடக்கூத்தஅம்மாணை *
கூறுதலேமேவிக் குருகூர்ச்சடகோபன் *
கூறினஅந்தாதி ஓராயிரத்துள்இப்பத்தும் *
கூறுதல்வல்லாருளரேல் கூடுவரவைகுந்தமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

அந்தாமத்தன்பால் அடியார்களோடுஇறைவன் *
வந்தாரத்தான்கலந்தவண்மையினால் *—சந்தாபம்
தீர்த்தசடகோபன் திருவடிக்கேடுஞ்சமே ! *
வாய்ந்தஅன்பை நாள்தோறும்வை. (கஞ)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

௬ - ஆந் திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

[ஆழ்வாரது நைச்யத்தைக் கண்டு எம்பெருமான் இவரது பிரிவச் சங்கிக்க, ஆழ்வார் அச்சங்கையைப் போக்குதல்.]

ஆசிரியந்நுறை.

பண் - பழந்தக்காரகம், நாளம் - ஏழொத்து

ஆந்தைபாவிராகம் - ஆக்தாளம்.

வைகுந்தா ! மணிவண்ணனே ! என்பொல்லாத்திருக்குறளா ! என் வைகும்வைகல்தோறும் அமுதாயவானேமே ! * [னுள்மன்னி * செய்குந்தாவருநதிமை உன்னடியார்க்குத்தீர்த்து அசுராக்குத்தீமைகள் செய்குந்தா ! * உன்னைநான்பிடித்தேன்கொள் சிக்கெனவே. (௧)

சிக்கெனச்சிறிதோரிடமும் புறப்படாத்தன்னுள்ளே * உலகுகள் ஒக்கவேவிழுங்கிப் புகுந்தான்புகுந்ததற்பின் * மிக்கஞானவெள்ளச்சுடர்விளக்காய்த் துளக்கற்று அமுதமாய் * எங்கும் பக்கம்நோக்கறியான் என்பைந்தாமரைக்கண்ணனே. (உ.)

தாமரைக்கண்ணனை விண்ணோர்பரவும்தலைமகனை * துழாய்விரைப் பூமருவுகண்ணி எம்பிரானைப்பொன்மலையை * நாமருவிறன்கேத்தி உள்ளிவணங்கிராம்மகிழ்ந்தாட * நாவலர் பாமருவிநிற்கத்தந்த † பான்மையேவள்ளலே ! (௩)

வள்ளலே ! மதுகுதனா ! என்மரதகமலையே ! * உனைநினைந்து எள்கலத்தந்தையாய் ! உன்னைஎங்ஙனம்விடுகேன் ? * வெள்ளமேபுரைநின்புகழ்குடைந்தாடிப்பாடிக் களித்துஉகந்துகந்து * உள்ளநோய்கொல்லாம்துரந்து உய்ந்துபோந்திருந்தே. (௪)

உய்ந்துபோந்துஎன் னுலப்பிலாத வெந்தீவினைகளைநாசஞ்செய்து * அந்தமில்லமைஅடைந்தேன் விடுவேனோ ? * [உனது ஐந்துபைந்தலையாடரவணமேவிப் பாற்கடல்யோகநித்திரை * சிந்தைசெய்தஎந்தாய் ! உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்தே. (௫)

உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து உன்நெடுமாமொழிஇசைபாடியாடி * முன்னைத்தீவினைகள் முழுவேரரிந்தனன்யான் * [என் உன்னைச்சிந்தையினாலிகழ்ந்த இரணியனகல்மார்வம்கிண்ட * என் முன்னைக்கோளரியே ! முடியாததென்னெனக்கே ? (௬)

† 'பான்மையே' என்றும் பாடம்.

முடியாததென்னக்கேல்இனி? முழுவேழலகும்உண்டான் * உகந்து
அடியேனுள்புகுந்தான் அகல்வானுமல்லன்இனி * [வந்து
செடியார்நோய்களெல்லாந்துரந்து எமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும் *
வியயாவெந்நரகத்து என்றும்சேர்நல்மாறினரே. (எ)

மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து அடியையடைந்துஉள்ளம்தேறி *
ஈறிவின்பத்திருவெள்ளம் யான்முழ்கினன் *
பாறிப்பாறிஅசுரர்தம் பல்குழாங்கள்ளீறெழ * பாய்பறவையொன்று
ஏறிவீற்றிருந்தாய்! உன்னைன்னுள்ளீர்க்கேல்எந்தாய்! (அ)

எந்தாய்! தண்திருவேங்கடத்துள்ளின்றாய்! இலங்கைசெற்றாய்! * மரா
பைந்தாளேழுருவ ஒருவாளிகோத்தவில்லா! * [மரம்
கொந்தார்தண்ணந்துழாயினாய்! அமுதே! உன்னைன்னுள்ளேரு
மைந்தா! * வானேறே! இனிஎங்குப்போகின்றதே? [ழைத்தளம்
போகின்றகாலங்கள்போயகாலங்கள் போகுகாலங்கள் * தாய்தந்தை
ராகின்றாய்! உன்னைநான்அடைந்தேன்விடுவேனோ? * [யுயி
பாகின்றதொல்புகழ்மூவுலகுக்கும் நாதனே? பரமா! * தண்வேங்கடம்
மேகின்றாய்! தண்துழாய்விரைநாறுகண்ணியனே! (க0)

கண்ணித்தண்ணந்துழாய்முடிக்கமலத்தடம்பெருங்கண்ணனை *
நண்ணித்தென்குருகாச்சடகோபன் மாறன்சொன்ன * [புகழ்
எண்ணில்சோர்விலந்தாதிஆயிரத்துள் இவையும் ஓபத்திசையொடும் *
பண்ணின்பாடவல்லாரவர் கேசவன்தமரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

வைகுந்தன்வந்து கலந்ததற்பின் வாழ்மாதன் *
செய்கின்றறைச்சியத்தைச் சிந்தித்து *—ரைகின்ற
தன்மைதனைக்கண்டு உன்னைத்தான்விடேனென்றுரைக்க *
வன்மையடைந்தான் கேசவன். (க௧)

நீயர் திருவடிகளே சாணம்

எ - ஆந் திருவாய்மொழி—கேசவன்தமர்.

[எம்பெருமானது திருவருளால் தமது ஏழேழு தலைமுறையோரும்
பெருமைபெற்று ரேனல்.]

கலிநிலைத்துறை

பண் - தக்காகம், தாளம்-ஏழோத்து. கல்யாணிராகம்-நபகதாளம்

கேசவன்தமர் கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பும் *
மாசுகிரிதுபெற்று நம்முடைவாழ்வுவாய்க்கின்றவா! *
ஈசன்என்கருமாணிக்கம் என்செங்கோலக்கண்ணன்விண்ணோர்
நாயகன் * எம்பிரான்எம்மான் நாராயணனாவே. (க)

நாரணன்முழுவேழலகுக்கும்நாதன் வேதமயன் *
காரணம்கிரிசைகருமயிவை முதல்வன்எந்தை *
சீரணங்கமரப்பிற்பலரும் தொழுதேததறின்று *
வாரணத்தைமருப்பொசித்தபிரான் என்மாதவனே. (உ)

மாதவனென்றதேகொண்டு என்னையினிப்பால்பட்டது *
யாதவன்களும்கொண்டேனென்று என்னுளபுகுந்திருந்து *
தீதவங்கெடுக்கும்அமுதம் செந்தாமரைக்கண்குன்றம் *
கோதவமிலென்கன்னற்கட்டி எமமான்என்கோவிற்தனே. (ங)

கோவிற்தன்குடக்கத்தன் கோவலனென்றென்றேருனித்து *
தேவும்தன்னையும் பாடியாடத்திருத்தி*என்னைக்கொண்டுஎன்
பாவந்தன்னையும்பாறக்கைத்து எமரேழெழுபிறப்பும் *
மேவும்தன்மையமாக்கினுன் வல்லன்எம்பிரான்விட்டுவே. (ச)

விட்டிலங்குசெஞ்சோதித் தாமரைபாதம்கைகள் கண்கள் *
விட்டிலங்குருஞ்சடர் மலையேதிருவுடம்பு *
விட்டிலங்குமதியம்சீர்சங்கு சக்கரம்பரிதி *
விட்டிலங்குமுடியம்மான் மதுகுதனன்தனக்கே. (ரு)

மதுகுதனையன்றிமற்றிலேனென்று எத்தாலும்கருமயின்றி *
துதிசூழ்ந்தபாடல்கள் பாடியாடநின்றனுழியுழிதொறும் *
எதிர்குழலுக்குளனைத்தோர்பிறப்பும் எனக்கேஅருள்கள்செய்ய *
விதிசூழ்ந்ததால்எனக்கேல்அமமான் திரிவிக்கிரமனையே. (சு)

திரிவிக்கிரமன்செந்தாமரைக்கண்எமமான் என்செங்கனிவாய் *
உருவிற்பொலிந்தவெள்ளைப்பளிங்கு நிறத்தனென்றென்று * உள்
பரவிப்பணிந்து பல்லுழியுழிநின்றாதபங்கயமே * [ளிப்
மருவித்தொழும்மனமேதந்தாய் வல்லைகாண்என்வாமனனே ! (எ)

வாமனன் ! என்மாதகவண்ணன் ! தாமரைக்கண்ணினன் !
காமனைப்பயந்தாய் ! * என்றென்று உன்கழல்பாடியேபணிந்து *
தாமனத்தனையப் பிறவித்துழுகிரீங்க * என்னைத
தீமனம்கெடுத்தாய் உனக்குஎன்செய்கேன் ? என்சிரீதரனே ! (அ)

சிரீஇதரன்செய்யதாமரைக்கண்ணன் என்றென்றுஇராப்பகல்வாய்
வெரீஇ * அலமந்துகண்கள்நீர்மல்கி வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து *
மரீஇயதீவினைமாளஇன்பம்வளர வைகல்வைகல்
இரீஇ * உன்னைஎன்னுள்வைத்தனை என்னிருக்கேசனே ! (ஈ)

இருடிகேசன் எம்பிரான் இலங்கையாக்கர்குலம் *
முருகுதீர்த்தபிரான் எம்மான் அமரர்பெம்மானென்றென்று *
தெருடியாகில்நெஞ்சே! வணங்கு திண்ணம் அறிஅறிந்து *
மருடியே லும்விடேல்கண்டாய் நம்பிப்பநாபனையே. (க௦)

பற்பநாபன் உயர்வறவயரும்பெருந்திறலோன் *
எற்பான் என்னை யாக்கிக்கொண்டு எனக்கேதன்னைத்தந்த
கற்பகம் * என் அமுதம்கார்டுமுகில்போலும் வேங்கடநல்
வெற்பன் * விசம்போர்பிரான் எந்தைதாமோதரனே. (க௧)

தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை *
ஆமோதரமறிய ஒருவர்க்கென்றேதொழுமவர்கள் *
தாமோதரனுருவாகிய சிவற்கும் திசைமுகற்கும் *
ஆமோதரமறிய? எம்மானை என்னாழிவண்ணையே. (க௨)

வண்ணாமாமணிச்சோதியை அமரர்தலைமகனை *
கண்ணனைநெடுமலைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் *
பண்ணிய தமிழ்மலை ஆயிரத்துள் இவைபன்னிரண்டும் *
பண்ணிப்பன்னிருநாமப்பாட்டு அண்ணல்தாள் அணைவிக்குமே. (க௩)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்

கேசவனாஸ்தமர்கள் கீழ்மேலெழுபிறப்பு *
தேசடைந்தார் என்று சிறநதுரைத்த * -- விசுபுகழ்
மாறன்மலடியே மன்னுயிர்க்கெல்லாம உய்கைக்கு *
ஆறென்று நெஞ்சே! அணை. (க௪)

கீயர் திருவடிகளே சாணம்

அ-ஆந் திருவாய்மொழி—அணைவது.

[எம்பெருமானது மோகக்ஷமளிக்குந் தன்மையை உலகத்தார்க்கு
உபதேசித்தல்.]

நாவுகொச்சகக்கலிப்பா

பண் - இந்தளம், தாளம் - ஏழோத்து. லௌளாஷ்டபாகம் - அடதாளம்.

அணைவது அரவணைமேல் பூம்பாவையாகம்
புணர்வது * இருவரவர்முதலும் தானே *
இணைவனும் எப்பொருட்கும், வீடுமுதலாம் *
புணைவன் பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கே. (க)

நீந்தும்துயர்ப்பிறவி உட்படமற்றெவ்வவையும் *
நீந்தும்துயரில்லா வீடுமுதலாம் *
பூந்தண்புனல்பொய்கை யானையிடர்கழந்த *
பூந்தண்துழாய் எந்தனிநாயகன்புணர்ப்பே. (உ)

புணர்க்கும்அயனும் அழிக்கும்அரனும் *
 புணர்த்ததன்னுந்தியோடு ஆகத்துமன்னி *
 புணர்த்ததிருவாகித் தன்மார்வில்தான்சேர் *
 புணர்ப்பன்பெரும்புணர்ப்பு எங்கும்புலனே. (௩)

புலனைந்துமேயும் பொறியைந்துமநீங்கி *
 நலமந்தமில்லது ஓர்நாடுபுகுவீர் *
 அலமந்துவிய † அசுரைச்செற்றான் *
 பலமுந்துசீரில் படியின்ஓவாதே. (௪)

ஓவாத்துயர்ப்பிறவி உட்படமற்றெவ்வவைபும *
 மூவாத்தனிமுதலாய் மூவுலகும்காவலோன் *
 மாவாகிஆமையாய் மீனாகிமானிடமாம *
 தேவாதிதேவபெருமான் என் தீர்த்ததனே. (௫)

தீர்த்தனால்களந்த சேவடிமேல்பூந்தாமம் *
 சேர்த்திஅவையே சிவன்முடிமேல்தான்கண்டு *
 பார்த்தன்தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயன்பெருமை *
 பேர்த்தும்ஒருவரால் பேசக்கிடந்ததே ? (௬)

கிடந்திருந்துநின்றளந்து கேழலாய்க்கீழ்ப்புக்கு
 இடந்திடும் * தன்னுள்கரக்கும் உமிழும் *
 தடம்பெருந்தோளாரத்தழுவும் பாரென்னும்
 மடந்தையை * மால்செய்கின்றமால் ஆர்காண்பாரே ? (௭)

காண்பாரார் ? எம்மீசன் கண்ணனைன்காணுமாறு ? *
 ஊண்பேசில் எல்லாவுலகும்ஓர்துற்றற்றா *
 சேண்பாலவீடோ உயிரோமற்றெப்பொருட்கும *
 ஏண்பாலும்சோரான் பரந்துளனும்எங்குமே. (௮)

எங்குமுளன்கண்ணனென்ற மகனைக்காய்ந்து *
 இங்கில்லையாடிலன்று இரணியன்தூண்புடைப்ப *
 அங்குஅப்பொழுதே அவன்வியத்தோன்றிய * என்
 சிங்கப்பிரான்பெருமை ஆராய்ச்சீர்மைத்தே ? (௯)

சீர்மைகொள்வீடு சுவர்க்கம்நாகீரா *
 ஈர்மைகொள்தேவர்நடுவா மற்றெப்பொருட்கும் *
 வேர்முதலாய்வித்தாய்ப் பரந்துதனிநின்ற *
 கார்முகில்போல்வண்ணன் என்கண்ணனைநான்கண்டேனே. (௧௦)

† 'அசுரைச்செற்றான்' என்பது சிலா பாடம்.

ந.அ திருவாய்மொழி—உ - ப. கூ - தி. எம்மாவீடு.

கண்தலங்கள்செய்ய கருமேனியம்மாணை *
வண்டலம்பும்சோலை வழுகிவளநாடன் *
பண்தலையில்சொன்னதமிழ் ஆயிரத்துஇப்பத்துமவல்லார் *
விண்தலையில்வீற்றிருந்தாள்வர் எம்மாவீடே. (கக)
ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்

அணைந்தவர்கள் தம்முடனே ஆயனருட்காளாம் *
குணந்தனையெகொண்டு உலகைக்கூட்ட *—இணங்கிமிக
மாசிலுபதேசம்செய் மாறன்மலாடியே *
வீசுபுகழ் எம்மாவீடு. (கஅ)
சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

கூ-ஆந் திருவாய்மொழி— எம்மாவீடு.

[புருஷார்த்த நிஷ்கர்ஷம் பண்ணுதல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - முதிர்ந்ததறிஞ்சி, நாளம் - ஏழொத்து. ஆந்ந்பைபரவிராகம் -
ஆதிநாளம்.

எம்மாவீட்டுத திறமும்செப்பம் * நின்
செம்மாபாதபற்புத தலைசேர்த்துஒல்லை *
கைம்மாதுன்பம் கடிந்தபிரானே ! *
அம்மா! அடியேன் வேண்டுவதுசுதே. (க)

† ஈதேயானுண்ணைக் கொள்வதுஎஞ்ஞான்றும் * என்
மைதோய்சோதி மணிவண்ணை ! எந்தாய் ! *
எய்தாநின்கழல் யானெய்த * ஞானக
கைதா காலக்கழிவுசெய்யேலே. (உ)

செய்யேல்தீவினையென்று அருள்செய்யும் * என்
கையார்ச்சுக்கரக் கண்ணபிரானே ! *
ஐயார் கண்டம்அடைக்கிலும் * நின்கழல்
எய்யாதுவத்த அருள்செய்எனக்கே. (ங)

எனக்கேயாட்செய் எக்காலத்துமன்று * என்
மனக்கேவந்து இடைவீடின்றிமன்னி *
தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளும்சுதே *
எனக்கேகண்ணனை யான்கொள்கிறப்பே. (ச)

† 'இதேயான்' என்ற பாடம் செய்யுளிலக்கணத்துக்குச் சேரு மென்பர்.

- சிறப்பில்வீடு சுவர்க்கம்நரகம் *
 இறப்பிலெய்துக எய்தற்க * யானும்
 பிறப்பில் பல்பிறவிப்பெருமானே *
 மறப்பொன்றின்றி என்றும்மகிழ்வேனே (௫)
- மகிழ்கொள்தெய்வம் உலோகமஅலோகம் *
 மகிழ்கொள்சோதி மலர்ந்தஅம்மானே! *
 மகிழ்கொள்கிந்தை சொல்செய்கைகொண்டு * என்றும்
 மகிழ்வுற்று உன்னைவணங்கவாராயே. (௬)
- வாராய் உன் திருப்பாதமலர்க்கீழ் *
 பேராதேயான்வந்து அடையும்படி
 தாராதாய்! * உன்னைஎன்னுள்வைப்பில் என்றும்
 ஆராதாய்! * எனக்குஎன்றும் எக்காலே. (௭)
- எக்காலத்தெந்தையாய் என்னுள்மன்னில் * மற்று
 எககாலத்திலும் யாடுதான்றும்வேண்டேன் *
 மிக்கார் வேதவிமலர்விழுங்கும் * என்
 அக்காரக்கனியே! உன்னையானே. (௮)
- யானேஎன்னை அறியகிலாதே *
 யானேஎன்தனதே என்றிருந்தேன் *
 யானேநீ என்னுடைமையும்நீயே *
 வானேயெத்தும் + எமவானவரேறே! (௯)
- வெறவழும்வென்று வர்தொளிலங்கையை *
 நீறேசெய்த நெடுஞ்சுடர்ச்சோதி! *
 தேறேல்என்னை உன்பொன்னடிச்சேர்த்துஒலலை *
 வேறேபோக எஞ்ஞான்றும்விடலே. (௧௦)
- விடலில் சக்கரத்தண்ணலை * மேவல்
 விடலில் வண்குருகூர்ச்சட்கோபன்சொல் *
 கெடலிலாயிரத்துள் இவைபதனும் *
 கெடலில்வீடுசெய்யும் கிளர்வார்க்கே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

- எம்மாவீடும்வேண்டா என்தனக்குஉன்தாளிணையே *
 அம்மாஅமையுமென ஆய்ந்துரைத்த *—நம்முடைய
 வாழ்முதலாம்மாறன் மலர்த்தாளிணைசூடி *
 கீழ்மையற்று நெஞ்சே! கிளர். (௧௧௧)
- சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

† சு0 - ஆந் திருவாய்மொழி—கிளரோளி.

[கீழ் நிஷ்கர்ஷித்த புருஷார்த்தத்தைப் பெறும்பொருட்டுத் திருமா லிருஞ்சோலைமலையை ஆச்ரயிக்கும்படி பரோபதேசஞ்செய்தல்.]

கல்விநுத்தம்.

பண் - நாட்டம், தாளம் - ஏழொத்து. (கேதூராகௌளராகம் - ஆத்தாளம்)

❧ கிளரோளியிளமை கெடுவதன்முன்னம் *

வளரொளிமாயோன் மருவியகோயில் *

வளரிளம்பொழில்கூழ் மாலிருஞ்சோலை *

தளர்வில ‡ ராகில் சார்வதுசதிரே.

(க)

சுதிரிளமடவார் தாழ்ச்சியைமதியாது *

அகிருஞ்சால்சங்கத்து அழகர்தம்கோயில் *

மதிதவழ்குடுமி மாலிருஞ்சோலை *

பதியதுவத்தி எழுவதுபயனே.

(உ)

பயனல்லசெய்து பயனில்லைநெஞ்சே ! *

புயல்மழைவண்ணர் புரிநதுறைகோயில் *

மயல்மிகுபொழில்கூழ் மாலிருஞ்சோலை *

அயல்மலையடைவது அதுகருமமே.

(ஈ)

கருமவன்பாசம் கழித்துமுன்றுய்யவே *

பெருமலையெடுத்தான் பிடுறைகோயில் *

வருமழைதவழும் மாலிருஞ்சோலை *

திருமலையதுவே அடைவதுதிறமே.

(ச)

திறமுடைவலத்தால் தீவினைபெருக்காது *

அறமுயலாழிப் படையவன்கோயில் *

மறுவிலவண்கண்கூழ் மாலிருஞ்சோலை *

புறமலைசாரப் போவதுகிறியே.

(ரு)

கிறியெனநினைமின் கீழ்மைசெய்யாதே *

உறியமர்வெண்ணெய் உண்டவன்கோயில் *

மறியொடுபிணைசேர் மாலிருஞ்சோலை *

நெறிபடஅதுவே நினைவதுநலமே.

(சு)

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி. ‡ 'ஆகி' என்பது உரையின் பாடம்.

நலமெனநினைமின் நரகமுந்தாதே *
நிலமுனமிடந்தான் நீடுறைகோயில் *
மலமறுமதிசேர் மாலிருஞ்சோலை †
வலமுறையெய்தி மருவுதல்வலமே.

(எ)

வலஞ்செய்துவைகல் வலங்கழியாதே *
வலஞ்செய்யும் ஆயமாயவன்கோயில் *
வலஞ்செய்யும்வானோர் மாலிருஞ்சோலை *
வலஞ்செய்துநாளும் மருவுதல்வழக்கே.

(ஐ)

வழக்கெனநினைமின் வல்வினைமுழ்காது *
அழக்கொடியட்டான் அமர்பெருங்கோயில் *
மழக்களிற்றினம்சேர் மாலிருஞ்சோலை †
தொழக்கருதுவதே துணிவதுஞ்சே.

(ஊ)

சூடுதென்று களவுமசூதுமசெய்யாதே *
வேதமுன்விரித்தான் விரும்பியகோயில் *
மாதுறுமயில்சேர் மாலிருஞ்சோலை *
போதவிழ்மலையே புகுவதுபொருளே.

(க0)

பொருளென்றுஇவ்வுலகம் படைத்தவன்புகழ்மேல் *
மருளில்வண்குருகூர் வண்சடகோபன் *
தெருள்கொள்ளச்சொன்ன ஓராயிரத்துள்இப்பத்து *
அருளுடையவன் தான் அணைவிக்கும்முடிததே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

கிளரோளிசேர் கீழுரைத்தபேறுகிடைக்க *
வளரொளிமால் சோலைமலைக்கே *—தளர்வறவே
நெஞ்சைவைத்துச்சேருமெனும் நீடுபுகழ்மாறன் தான் *
முன்செலுத்துவோம் எம்முடி.

(உ0)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்

முன்றும்பத்து.

கைங்கர்யஸ்வரூபம் - பாகவதஸேஷத்வ பர்யந்தமான பகவத்

கைங்கர்ய மென்னுதல்.

க - ஆத் திருவாய்மொழி—முடிச்சோதி.

[திருமாலிருஞ்சோலை அழகரது திவ்யஸௌந்தர்யத்தை அனுபவித்தல்.]

தாவுகொச்சகக்கலிப்பா

பண்-இந்தளம், தாளம் - நடையோத்து துண்டக்கிரியைராகம் - ருபக தாளம்.

❧ முடிச்சோதியாய் உனதுமுகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ ? *

அடிச்சோதிரீநின்ற தாமரையாய்அலர்ந்ததுவோ ? *

படிச்சோதியாடையொடும் பல்கலனாய் * நின்றபைம்பொன்

கடிச்சோதிகலந்ததுவோ ? திருமாலே ! கட்டுரையே.

(க)

கட்டுரைக்கில்தாமரை நின்கண்பாதம்கையொவ்வா *

சுட்டுரைத்தநன்பொன் உன்கிருமேனியொளியொவ்வாது *

ஒட்டுரைத்துஇவ்வுலகுஉன்னைப் புகழ்வல்லாம்பெரும்பாலும் *

பட்டுரையாய்ப்புற்கென்றே காட்டுமால்பாஞ்சோதி!

(உ)

பாஞ்சோதிரீபரமாய் நின்னிகழ்ந்துபின் * மற்றோர்

பாஞ்சோதியின்மையின் படியோவிரிகழ்கின்ற *

பாஞ்சோதிரின்னுள்ளே படருலகம்படைத்த *

பாஞ்சோதி ! கோவிந்தா ! பண்புரைக்கமாட்டேனே.

(ஈ)

மாட்டாதேயாகிலும் இம்மலர்தலைமாளுலம் * நின்

மாட்டாயமலர்புரையும் திருவுருவம்மனம்வைக்க *

மாட்டாதபலசமய மதிகொடுத்தாய் * மலர்த்துழாய்

மாட்டேமீமனம் † வைத்தாய் மாளுலம்வருந்தாதே ?

(ச)

வருந்தாதஅருந்தவத்த மலர்கதிரின்சுடருடம்பாய் *

வருந்தாதஞானமாய் வரம்பின்றிமுழுதியன்றாய் ! *

வருங்காலம்ரிகழ்காலம் கழிகாலமாய் * உலகை

ஒருங்காகஅளிப்பாய் ! சீர் எங்குஉலக்கஒதுவனே ?

(ரு)

ஒதுவாரோத்தெல்லாம் எவ்வுலகத்துஎவ்வெவையுமь *

சாதுவாய்நின்புகழின் தகையல்லால்பிறிதில்லை *

போதுவாழ்புனந்துழாய் முடியினாய் ! * பூவின்மேல்

மாதுவாழ்மாப்பினாய் ! என்சொல்லியான்வாழ்த்துவனே ?

(கூ)

வாழ்த்துவார்பலராக நின்னுள்ளேநான்முகனை *
 மூழ்த்தநீருலகெல்லாம் படையென்றுமுதல்படைத்தாய் ! *
 கேழ்த்தசீர்அரன்முதலாக் கிளர்தெய்வமாய்க்கிளர்ந்து *
 சூழ்த்தமரர்துதித்தால் உன்தொல்புகழ்மாகுணாதே ? (௭)

மாகுணாச்சுடருடம்பாய் மலராதுகுவியாது *
 மாகுணாநானமாய் முழுதுமாய்முழுகியன்றாய் ! *
 மாகுணவான்கோலத்து அமரர்கோன்வழிப்பட்டால *
 மாகுணஉனபாதம் மலர்ச்சோதிமழுங்காதே ? (௮)

மழுங்காதவைந்நுதிய சக்கரநல்வலத்தைபாய் *
 தொழுங்காதல்களிற்றளிப்பான் புள்ளுந்நுதோன்றினையே *
 மழுங்காதஞானமே படையாக * மலருலகில்
 தொழும்பாயார்க்குஅளித்தால் உன்சுடர்ச்சோதிமறையாதே ? (௯)

மறையாயநால்வேதத்துள்ளின்ற மலர்ச்சுடரே ! *
 முறையால்இவ்வுலகெல்லாம் படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்தாய் ! *
 பிறையேறுசடையானும் நான்முகனும்இந்திரனும் *
 இறையாதல்அறிந்தேத்த வீற்றிருத்தல்துவிபப்பே ? (௧௦)

❧ வியப்பாயவியப்பில்லா மெய்ஞ்ஞானவேதியனை *
 சயப்புழார்பலர்வாமும் தடங்குருகர்ச்சடகோபன் *
 துயக்கின்றிதொழுதுரைத்த ஆயிரததுள்இப்பத்தும் *
 உயக்கொண்டுபிறப்பறுக்கும் ஒலிமுந்நீர்ஞாலத்தே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முடியார்திருமலையில் முண்டுநின்றமறன் *
 அடிவாரந்தன்னில் அழகா—வடிவழகைப்
 பற்றி * முடியும்அடியும் படிகலனும *
 முற்றும் அனுபவித்ததான்முன். (௨௧)

ஓயர் திருவடிகளே சரணம்.

௨ - ஆந் திருவாய்மொழி--முந்நீர்ஞாலம்.

[ஆழ்வார் அழகரைப் பூர்ணாநுபவம் பண்ண முடியாமல் வருந்த,
 எம்பெருமான் இவரது கலக்கத்தைத் தீர்த்தல்.]
 கலிவிரந்தம்.

பண் - சீகாமாம், நாளம் - ஏழொத்து. புகாரிளாகம் - அடதாளம்.

❧ முந்நீர்ஞாலம்படைத்த எம்முகில்வண்ணனே ! *
 அந்நாளந்தந்த ஆக்கையின்வழிஉழல்வேன் *
 வெந்நாளநோய்வீய வினைகளைவேரறப்பாய்ந்து *
 எந்நாளயான்உன்னை இனிவந்துகூடுவனே ? (௧)

வன்மாவையமளந்த எம்வாமனா ! * நின்
பன்மாமாயப் பல்பிறவியில்படிகின்றயான் *
தொன்மாவல்வினைத் தொடர்களைமுதலரிந்து *
நின்மாதாள்சேர்ந்து நிற்பதுஎஞ்ஞான் றுகொலோ ? (௨)

கொல்லாமாக்கோல் கொலைசெய்து, பாரதப்போர் *
எல்லாச்சேனையும் இருநிலத்துஅவிததஎந்தாய் ! *
பொல்லாவாக்கையின் புணர்வினையறுக்கலறா *
சொல்லாய்பான்உன்னைச் சார்வதோர்குழ்ச்சியே. (௩)

சூழ்ச்சிஞானச் சுடரொளியாகி * என்றும்
வழ்ச்சிக்கேடின்றி எங்கணும்நிறைந்தஎந்தாய் ! *
தாழ்ச்சிமற்றெங்கும்தவிரந்து நின்தாளிணைக்கீழ்
வாழ்ச்சி * யான்சேரும்வகை அருளாய்வந்தே. (௪)

வந்தாய்போலே வந்தும்என்மனத்தினைநீ *
சிற்தாமல்செய்யாய் இதுவேஇதுவாகில் *
கொந்தார்காயாவின் கொழும்புத்திருநிறத்த
எந்தாய் ! * யான்உன்னை எங்குவந்தணுகிற்பேன ? (௫)

கிற்பன்கில்லேனென்றிலன் முனநாளால் *
அற்பசாரங்களவை சுவைத்தகன்றொழிந்தேன் *
பற்பல்லாயிரம் உயிர்செய்தபரமா ! * நின்
நற்பொற்சோதித்தாள் நணுகுவதுஎஞ்ஞான்றே ? (௬)

எஞ்ஞான்றுநாம் இருந்திருந்துஇரங்கிநெஞ்சே ! *
மெய்ஞ்ஞானமின்றி வினையியல்பிறப்பமுநதி *
எஞ்ஞான்றுமஎங்கும் ஒழிவறநிறைந்துநின்ற *
மெய்ஞ்ஞானச்சோதிக் கண்ணனைமேவுதுமே. (௭)

மேவுதுன்பவினைகளை விடுத்துமிலேன் *
ஒவுதலின்றி உன்கழல்வணங்கற்றிலேன் *
பாவுதொல்சீர்க்கண்ணா ! என்பாஞ்சுடரே ! *
கவுகின்றேன்காண்பான் எங்கெய்தக்கூவுவனை ? (௮)

கூவிக்கூவிக்கொடுவினைத் தூற்றுள்ளின்று *
பாவியேன்பலகாலம் வழிதிகைத்துஅலமர்கின்றேன் *
மேவியன்றிரைகாத்தவன் உலகமெல்லாம் *
தாவியஅம்மாரை எங்குஇனித்தலைப்பெய்வனை ? (௯)

தலைப்பெய்காலம் நமன்தமர்பாசம்விட்டால் *
அலைப்பூணுண்ணும் அவ்வல்லலெல்லாம்அகல *
கலைப்பல்லானத்து என்கண்ணைக்கண்டுபெருகாண்டு *
நிலைப்பெற்றுஎன்னெஞ்சம்பெற்றது நீடுயிரே. (௧௦)

❏ உயிர்களெல்லா வுலகமுமுடையவனை *
குயில்கொள்சோலைத தென்குருகூர்ச்சடகோபன் *
செயிரில்சொல்லிசைமாலை ஆயிரத்துள்இப்பத்தும் *
உயிரின்மேலாக்கை ஊனிடையொழிவிக்குமே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

முன்னமழகரெழில்மூழ்கும் குருகையர்கோன் *
இன்னவளவென்ன எனக்கரிதாய்த--தென்ன *
கரணக்குறையின் கலக்கத்தை * கண்ணன்
ஒருமைப்படுத்தான் ஒழித்து.

(உஉ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

† ௩ - ஆந் திருவாய்மொழி—ஒழிவில்காலம்.

[திருவேங்கடமுடையான்திருவடிகளில் நிரந்தரகைங்கர்யம்
செய்யப் பாரித்தல்.]

கலிவிருத்தம்

பண் - பழந்தக்கராகம், தாளம் - ஐஸ்வரீத்து. ஸௌபாஷ்டராகம்-
அடதாளம்

❏ ஒழிவில்காலமெல்லாம் உடனாய்மன்னி *
வழுவினா அடிமைசெய்யவேண்டும்நாம *
தெழிசுரலருவித் திருவேங்கடத்து *
எழில்கொள்சோதி எந்தைதந்தைதந்தைக்கே.

(க)

எந்தைதந்தைதந்தை தந்தைதந்தைக்கும்
முந்தை * வானவர் வானவர்கோடுனும் *
சிந்துபூமகிழும் திருவேங்கடத்து *
அந்தமில்புகழ்க் காரெழிலண்ணிலே.

(உ)

அண்ணல்மாயன் அணிகொளசெந்தாமரைக
கண்ணன் * செங்கனிவாய்க் கருமாணிக்கம் *

‡ தெண்ணிறைச்சுனைநீர்த் திருவேங்கடத்து *
எண்ணில்தொல்புகழ் வானவரீசனே.

(௩)

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி. ‡ 'தெண்ணிறச்சுனை' என்பதும் பாடம்.

நசன்வானவர்க்கென்பன் என்றால் * அது
தேசமோ திருவேங்கடத்தானுக்கு? *
நீசனென் நிறைவொன்றுமில்லை * என்கண்
பாசம்வைத்த பாஞ்சுடர்ச்சோதிக்கே. (ச)

சோதியாகி எல்லாவலகும்பொழும் *
ஆகிமுர்த்தியென்றால் அளவாகுமோ? *
வேதியர் முழுவேதத்தமுதத்தை *
திதில்சீர்த் திருவேங்கடத்தானையே. (ரு)

வேங்கடங்கள் மெய்ம்மேல்வினைமுற்றவும் *
தாங்கள் தங்கட்கு நல்லனவேசெய்வார் *
வேங்கடத்துறைவார்க்கு நமவென்ன
லாம்கடமை * அதுசுமந்தார்கட்கே. (சு)

சுமந்துமாமலர் நீர்சுடர் தூபம்கொண்டு *
அமர்ந்துவானவர் வானவர்கோடுனும் *
நமன்றமும் திருவேங்கடம்நங்கட்கு *
சுமன்கொள்வீடுதரும் தடங்குன்றமே. (எ)

குன்றமேந்திக் குளிர்மழைகாததவன் *
அன்றுஞாலம் அளந்தபிரான் * பான்
சென்றுசேர் திருவேங்கடமாமலை *
ஒன்றுமேந்தொழ நம்வினைஒயுமே. (அ)

ஒயுமழப்புப் பிறப்புஇறப்புபிணி *
வீயுமாறுசெய்வான் திருவேங்கடத்து
ஆயன் * நாளமலராம் அடித்தாமரை *
வாயுள்ளும்மனத்துள்ளும் வைப்பார்கட்கே. (க)

வைத்தநாள்வரை எல்லேகுறுகிச்சென்று *
எய்த்திளைப்பதன்முன்னம் அடையினை *
பைத்தபாம்பணையான் திருவேங்கடம் *
மொய்த்தசோலை மொய்ப்பூந்தடம்தாழ்வரே. (க௦)

தாள்பரப்பி மண் தாவிநசனை *
நீன்பொழில் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
கேழிலாயிரத்து இப்பத்தம்வல்லவர் *
வாழ்வர்வாழ்வையி ஞாலம்புகழுவே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகள் சாணம்

ஒழிவிலாக்காலம் உடனாகிமன்னி *
வழுவினா ஆட்செய்ய மாலுக்கு *—எழுசிகர
வேங்கடத்துப்பாரித்த மிக்கநலம்செர்மாறன் *
பூங்கழலை நெஞ்சே! புகழ். (௨௩)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

ச - ஆந் திருவாய்மொழி—புகழுநல்லொருவன்

[எம்பெருமானது ஸர்வாதம்பாவத்தையெய்தி அடிமைசெய்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விரந்தம்

பண் - நாட்டம், தாளம் - ஒன்பதொத்து. யமுநாகல்யாணிராகம் -
நுபகதாளம்.

புகழும்நல்லொருவனென்கோ? பொருவில்சீர்ப்பூமியென்கோ? *
திகழும்தண்பரவையென்கோ? தீயென்கோ? வாயுவென்கோ? *
நிகழும்ஆகாசமென்கோ? நீர்சுடரிரண்டுமென்கோ? *
இகழ்வில்இவ்வனைத்துமென்கோ? கண்ணனைக்கவுமாறே. (௧)

கவுமாறறியமாட்டேன் குன்றங்களனைத்துமென்கோ? *
மேவுசீர்மாரியென்கோ? விளங்குதாரகைகளென்கோ? *
நாவியல்கலைகளென்கோ? ஞானநல்லாவினென்கோ? *
பாவுசீர்க்கண்ணன்எம்மான் பங்கயக்கண்ணையே. (௨)

பங்கயக்கண்ணென்கோ? பவளச்செவ்வாயென்கோ? *
அங்கதிரடியென்கோ? அஞ்சனவண்ணென்கோ? *
செங்கதிர்முடியென்கோ? திருமலுமார்வென்கோ? *
சங்குசக்கரத்தென்கோ? சாதிமாணிக்கத்தையே. (௩)

சாதிமாணிக்கமென்கோ? சவிகொள்பொன்முத்தமென்கோ? *
சாதிநல்லயிரமென்கோ? தனிவில்சீர்விளக்கமென்கோ? *
ஆதியஞ்சோதியென்கோ? ஆதியம்புருடென்கோ? *
ஆதமில்காலத்தெந்நை அச்சுதன் அமலனையே. (௪)

அச்சுதனமலென்கோ? அடியவர்வினைகெடுக்கும் *
நச்சுமாமருந்தமென்கோ? நலங்கடலமுத்தமென்கோ? *
அச்சவைக்கடியென்கோ? அறுசுவையடிசிலென்கோ? *
நெய்ச்சுவைத்தேறலென்கோ? கனியென்கோ? பாலென்கேனோ? (௫)

பாலென்கோ? நான்குவேதப்பயென்கோ? * சமயநீதி
நூலென்கோ? நூடங்குகேள்வியிசையென்கோ? * இவற்றுள்நல்ல
மேலென்கோ? வினையின்மிக்கபாடென்கோ? * கண்ணென்கோ?
மாலென்கோ? மாயென்கோ? வானவராதியையே. (௬)

௪௮ திருவாய்மொழி—௩ - ப. ௪ - தி. புகழ்நல்லொருவன்.

வானவராகிடுபன்கோ ? வானவர்தெய்வமென்கோ ? *
 வானவர்போகமென்கோ ? வானவர்முற்றுமென்கோ ? *
 ஊனமில்செல்வமென்கோ ? ஊனமில்சுவர்க்கமென்கோ ? *
 ஊனமில்மோக்கமென்கோ ? ஒளிமணிவண்ணையே. * (௭)

ஒளிமணிவண்ணென்கோ ? ஒருவனென்றேத்தநின்ற *
 நளிர்மதிச்சடையென்கோ ? நான்முகக்கடவுளென்கோ ? *
 அளிமகிழ்ந்துஉலகமெல்லாம் படைத்தவையேத்தநின்ற *
 களிமலர்த்துளவன்எம்மான் கண்ணை மரபினையே. (௮)

கண்ணைமாயன் தன்னைக் கடல் கடந்து அழகம் கொண்ட *
 அண்ணலை அச்சுதனை அனந்தனை அனந்தன் தன்மேல் *
 நண்ணிநன்குறைகின்றானை ஞாலமுண்டுமிழ்தமாலே *
 எண்ணுமாறு அறியமாட்டேன் யாவையும்பவரும்தானே. (௯)

யாவையும்பவரும்தானாய் அவரவர்சமயந்தோறும் *
 தோய்வினன்புலனைந்துக்கும் சொல்படானுணர்வினமுர்த்தி *
 ஆவிசேருபிரினுள்ளால் ஆதுமோர்பற்றிலாத *
 பாவனையதனைக்கடி அவனையும்கூடலாமே. (௧௦)

❀ கூடிவண்டறையும் தண்டார்க் கொண்டல்போல்வண்ணன் தன்னை *
 மாடலர்பொழில்குருகூர் வண்சடகோபன்சொன்ன *
 பாடலோராயிரத்துள் † இவையும் ஒருபத்தும்வல்லார் *
 வீடில்போகமெய்தி விருமபுவர் அமர்மொய்த்தே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

புகழொன்றுமால் எப்பொருள்களும்தானாய் *
 நிகழ்கின்ற நேர்காட்டிநிக *—மகிழ்மாறன் *
 எங்கும்அடிமைசெய்யஇச்சித்து வாசிகமாய் *
 அங்கடிமைசெய்தான் மொய்ம்பால். (௧௨)

நீயர் திருவடிகளே சரணம்.

† 'இவையொருபத்தும்' என்ற பாடம் பொருந்தும்.

௫ - ஆந் திருவாய்மொழி—மொய்ம்மாம்.

[பகவத்தைங்கர்யம் பண்ணுகிற பேரைக் கொண்டாடியும், அல்லா தாரை நிந்தித்தும் அருளிச்செய்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - சீகாமாம் : தாளம் - இடையோத்து. நாதநாமகீரைய ராகம் - அடதாளம்.

மொய்ம்மாம்பூம்பொழில்பொய்கை முதலேச்சிறைப்பட்டுநின்ற *
கைம்மாவுக்குஅருள்செய்த கார்முகில்போல்வண்ணன்கண்ணன் *
எம்மாணைச்சொல்லிப்பாடி எழுந்தும்பறந்துமதுள்ளாதார் *
தம்மாஸ்கருமமென் ? சொல்லீர் தண்கடல்வட்டத்துள்ளீரே ! (க)

தண்கடல்வட்டத்துள்ளாரைத் தமக்கிரையாத் தடிந்துண் ணும் *
திண்கழற்காலசுரர்க்குத் திங்கிழைக்கும் திருமலை *
பண்கள் தலைக்கொள்ளப்பாடிப் பறந்தும்குனிததுமலாதார் *
மண்கொளுவிப்பிறப்பார் வல்வினைமோதமலைந்தே. (உ)

மலையையெடுத்துக்கல்மாரிகாத்துப் பசுநிரைதன்னை *
தொலைவுதவிர்த்தபிராணைச் சொல்லிச்சொல்லிநின் றுஎப்போதும் *
தலையினோடாதனம்தட்டத் தடுகுட்டமாய்ப்பறவாதார் *
அலைகொள்ளரகத்தமுந்திக் கிடந்துழைக்கின்றவம்பரே. (ங)

வம்பவிழ்கோதைபொருட்டா மால்விடையேழும்துடித்த *
செம்பவளத்திரள்வாயன் சிரீதரன்தொல்புகழ்பாடி *
கும்பிடுநட்டமிட்டாடிக் கோகுகட்டுண்டுமலாதார் *
தம்பிறப்பால்பயனென்னே ? சாதுசனங்களிடையே. (ச)

சாதுசனத்தைநலியும் கஞ்சனைச்சாதிப்பதற்கு *
ஆகியஞ்சோதியுருவை அங்குவைத்துஇங்குப்பிறந்த *
வேதமுதல்வனைப்பாடி வீதிகள் தோறுமதுள்ளாதார் *
குதியுணர்ந்தவர்முன்னு என்சவிப்பார்மனிசரே ? (ஊ)

மனிசரும்மற்றும்முற்றமாய் மாயப்பிறவிபிறந்த *
தனியன்பிறப்பிவிதன்னைத் தடங்கடல்சேர்ந்தபிராணை *
கனியைக்கரும்பினின்சாற்றைக் கட்டியைத்தேனைஅமுதை *
முனிவின்றியேத்திக்குனிப்பார் முழுதுணர்நீர்மையினரே. (ஈ)

நீர்மையில்தூற்றுவர்விய ஐவர்க்குஅருள்செய்துநின்று *
பார்மல்குசேனையவித்த பாஞ்சுடரைநினைந்தாடி *
நீர்மல்குகண்ணினராகி நெஞ்சம்குழைந்துநையாதே *
ஊன்மல்கிமோடுபருப்பார் உத்தமர்கட்குஎன்செய்வாரே ? (ஏ)

வார்புனலந்தணருவி வடதிருவேங்கடத்தெந்தை *
பேர்பலசொல்லிப்பிதற்றிப் பித்தரென்றேபிறர்கூற *
ஊர்பலபுகுக்கும்புகாதும் உலோகார்க்கிரக்கநின்றாடி *
ஆர்வம்பெருகிக்குனிப்பார் அமரர்தொழப்படுவாரே. (அ)

அமரர்தொழப்படுவாரை அனைத்துலகுக்கும்பிராணை *
அமரமனத்தினுள்யோகுபுணர்ந்து அவன்தன்னோடுஒன்றாக *
அமரத்துணியவல்லார்களொழிய அல்லாதவரெல்லாம் *
அமரநினைந்தெழுந்தாடி அலற்றுவதேகருமமே. (க)

கருமமும்கருமபலனுமாகிய காரணன்தன்னை *
திருமணிவண்ணனைச்செங்கண்மாரினைத் தேவபிராணை *
ஒருமைமனத்தினுள்வைத்து உள்ளங்குழைந்தெழுந்தாடி *
பெருமையும்நானும்மதவிரந்து பிதற்றுமின்பேதைமைதீர்த்தே. (க௦)

தீர்த்தஅடியவர்தம்மைத் திருத்திப்பணிகொள்ளவல்ல *
ஆர்த்தபுகழ்ச்சுதனை அமரப்பிராணைஎம்மாரை *
வாய்ந்தவளவயல்கூழ் தண்வளங்குருகூர்ச்சடகோபன் *
நேர்ந்தஓராயிரத்ததுஇபபத்து அருவினைநீறுசெய்யுடே. (கக)
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மொய்ம்பாரும்மாலுக்கு முன்னடிமைசெய்துஉவப்பால் *
அன்பால்ஆட்செய்பவரை யாதரித்தும் *— அன்பிலா
மூடரைநிந்தித்தும் மொழிந்தருளும்மாறன்பால் *
தேடரியபத்திருளுஞ்சே ! செய். (உரு)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருவாய்மொழி—செய்யதாமரை.

[கைங்கர்யத்துக்குப் பர வ்யூஹ லிபவங்களைக்காட்டிலும்
அர்ச்சாவதாரமே ஸுலபலிஷ்யமென்று அருளிச்செய்தல்.]

எழுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - தக்கராகம், தாளம் - ஏழோத்து. ஸௌராஷ்டிரராகம் - ஆதிதாளம்.

செய்யதாமரைக்கண்ணாய் உலகேழும்உண்டஅவன்கண்டிர் *
வையம்வானம்மனிசாதெய்வம் மற்றுமற்றும்மற்றும்முற்றுமாய் *
செய்யகுழ்சுடர்ஞானமாய் வெளிப்பட்டிவைபடைத்தான் * பின்னும்
மொய்கொள்சோதியோடாயினான் ஒருமூவராகியமூர்த்தியே. (க)

மூவராகியமூர்த்தியை முதல்மூவர்க்கும்முதல்வன்தன்னை *
சாவமுள்ளனர்க்குவாணைத் தடங்கடல்கிடந்தான் தன்னை *
தேவதேவனைத் தென்னிலங்கையெரியெழுச்செற்றவில்லியை *
பாவநாசனைப் பங்கயத்தடங்கண்ணனைப்பரவுமினோ. (௨)

பரவிவானவரேததநின்ற பரமனைப்பரஞ்சோதியை *
குரவைகோத்தகுழகனை மணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை *
அரவமேறி அலைகடலமரும் தூயில்கொண்டஅண்ணலை *
இரவும்நன்பகலும்விடாதுஎன்றும்வந்துதல் மனம்வைம்மினோ. (௩)

வைம்மின் தும்மனத்தென்று யானுரைக்கின்றமாயவன்சீர்மையை *
எம்மனோர்கள்உரைப்பதென் ? அதுநிற்கநாஸ்தொறும் * வானவர்
தம்மையாளுமவனும் நான்முகனும்சடைமுடியண்ணலும் *
செம்மையால்அவன்பாதபங்கயம் சிந்திதேத்தித்திரிவரே. (௪)

திரியும்காற்றோடுஅகல்விசம்பு திணிநதமண்கிடந்தகடல் *
எரியும்தீயோடுஇருசுடர்தெய்வம் மற்றுமற்றமமுற்றமாய் *
கரியமேனியன்செய்யதாமரைக்கண்ணன் கண்ணன்விண்ணோரிறை *
சுரியும்பல்கருங்குஞ்சி எங்குள்குடர்முடியண்ணல்தோற்றமே. (௫)

தோற்றக்கேடவையில்லவனுடையான் அவன்ஒருமூர்த்தியாய் *
சீற்றத்தோடருள்பெற்றவனடிக்கீழ்ப் புகலின்றிசெங்கண்மால் *
நாற்றத்தோற்றச்சுவையொலி உறலாகிநின்ற * எம்வானவ
ரேற்றையேயன்றி மற்றொருவரையானிலேன்எழுமைக்குமே. (௬)

எழுமைக்கும்எனதாவிக்கு இன்னமுதத்தினை, எனதாருயிர் *
கெழுமியகதிர்ச்சோதியை மணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை *
விழுமியஅமரர்முனிவர்விழுங்கும் கன்னற்கனியினை *
தொழுமின் தூயமனத்தராய் இறையும்நிலலாதுயரங்களே. (௭)

தூயரமேதருதுன்பவின் பவினைகளாய் அவையல்லறாய் *
உயரநின்றதோர்சோதியாய் உலகேழும்உண்டுமிழ்ந்தான் தன்னை *
அயரவாங்குநமன் தமர்க்கு அருநஞ்சினை அச்சுதன் தன்னை *
தயரதற்குமகன் தன்னையன்றி மற்றிலேன் தஞ்சுமாகவே. (௮)

தஞ்சமாகியதந்தைதாயொடு தானுமாய்அவையல்லறாய் *
எஞ்சலில்அமரர்குலமுதல் மூவர்தம்முள்ளுமாதியை *
அஞ்சிநீருகத்தாள்ளர்கள் ! அவனிவனென்றுகடேழன்மின் *
நெஞ்சினுல்நினைப்பான்யவன் அவனாகும்நீள்கடல்வண்ணனே. (௯)

கடல்வண்ணன்கண்ணன் விண்ணவர்கருமாணிக்கமனதாருயிர் *
படவரவினைக்கிடந்த பாஞ்சுடர், பண்டுநூற்றுவர் *
அடவரும்படைமங்க ஐவர்கட்காகிவெஞ்சுமத்து * அன்றுதேர்
கடனியபெருமான் கனைகழல்காண்பதுஎன்றுகொல்கண்களே ? (௧௦)

☞ கண்கள்காண்டற்கரியனாய்க் கருததுக்குநன் றுமெளியனாய் *
மண்கொள்ளுலத்துஉயிர்க்கெல்லாம் அருள்செய்யும்வானவரீசனை *
பண்கொள்சோலைவழுதிராடன் குருகைக்கோன்சடகோபன்சொல் *
பண்கொளாயிரத்துஇப்பத்தால் பத்தராகக்கடும்பயிலுமினே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

செய்யபரத்துவமாய்ச் சீரார்வியூகமாய் *
துய்யவிபவமாய்த் தோன்றிவற்றுள் *— எய்துமவர்க்கு
இந்நிலத்தில் அர்ச்சாவதாரம்எளிதென்றான் *
பன்னுதமிழ்மாறன் பயின்று. (உசு)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆந் திருவாய்மொழி—பயிலும்.

[பாகவதர்களிடத்தில் ஆளாளுர்க்குத் தாம் சோஷமாயிருத்தலை
அருளிச்சேய்தல்.]

கலிநிலைநுதறை.

பண் - நாட்டம், தாளம் - ஏழோத்து. ஸஹாநாராகம் - அடதாளம்.

☞ பயிலும்சுடரொளிமூர்த்தியைப் பங்கயக்கண்ணனை *
பயிலினிய நம்பாற்கடல்சேர்ந்தபரமனை *
பயிலும்திருவுடையார் யவரே லும்அவர்கண்டர் *
பயிலும்பிறப்பிடைதோறு எம்மையாளும்பரமரே. (க)

ஆளும்பரமனைக்கண்ணனை ஆழிப்பிரான்தன்னை *
தோளும்ஒர்நான்குடைத் தூமணிவண்ணன்எமமான் தன்னை *
தாளும்தடக்கையும்குப்பிப் பணியுமவர்கண்டர் *
நாளும்பிறப்பிடைதோறு எம்மையாளுடைநாதரே. (உ)

நாதனைஞாலமும்வானமும்ஏத்தும் நறுந்துழாய்ப்
போதனை * பொன்றெடுஞ்சக்கரத்து எந்தைபிரான்தன்னை *
பாதம்பணியவல்லாரைப் பணியுமவர்கண்டர் *
ஓதும்பிறப்பிடைதோறு எம்மையாளுடையார்களே. (ங)

உடையார்ந்தவாடையன் கண்டிகையன்உடைநாணின்ன் *
புடையார்பொன் னூனின் பொன்முடியன், மற்றும்பல்கலன் *
நடையாவுடைத்திருநாரணன் தொண்டர்தொண்டர்கண்டர் *
இடையார்பிறப்பிடைதோறு எம்க்குஎம்பெருமக்களே. (ச)

† 'பயின்மினே' என்பதும் பாடம்.

பெருமக்க ஞள்ளவர்தம்பெருமானை * அமரர்கட்கு
அருமையொழிய அன்று ஆரமுதாட்டிய அப்பனை *
பெருமைபிதற்றவல்லாரைப் பிதற்றுமவர்கண்டீர் *
வருமையும் இம்மையும் நம்மையளிக்கும் பிராக்களே.

(௫)

அளிக்கும் பரமனைக்கண்ணனை ஆழிப்பிரான்தன்னை *
துளிக்கும் நறுங்கண்ணித் தூமணிவண்ணன் எம்மாந்தன்னை *
ஒளிக்கொண்ட சோதியை உள்ளத்துக்கொள்ளுமவர்கண்டீர் *
சலிப்பின்றியாண்டு எம்மைச் சன்மசன்மாந்தரம்காப்பரே.

(௬)

சன்மசன்மாந்தரம்காத்து அடியார்களைக்கொண்டுபோய் *
தன்மைபெறுத்தித் தன்தாளினைக்கீழ்க்கொள்ளும் அப்பனை *
தொன்மைபிதற்றவல்லாரைப் பிதற்றுமவர்கண்டீர் *
நன்மைபெறுத்து எம்மை நாளாய்க்கொள்கின்ற நம்பரே.

(௭)

நம்பனைஞாலம்படைத்தவனைத் திருமார்பனை *
உம்பருலகினில்யார்க்கும் உணர்வரியாந்தன்னை *
கும்பிரகர்க்களேத்துவரேலும் அவர்கண்டீர் *
எம்பல்பிறப்பிடைதோறு எம்தொழுகுலமதாங்களே.

(௮)

குலம்தாங்குசாதிகள் நாலிலும்கீழிழிந்து * எத்தனை
நலந்தானிலாத சண்டாளசண்டாளர்களாகிலும் *
வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்காளைன்று உள்
கலந்தார் * அடியார்தம் அடியார் எம்மடிகளே.

(௯)

அடியார்தவையமுண்டு ஆவிலையன்னவசஞ்செய்யும் *
படியாதுமில் குழவிப்படி எந்தையிரான்தனக்கு *
அடியாரடியார்தம்மடியாரடியார் தமக்
கடியாரடியார்தம் * அடியாரடியோங்களே.

(௧௦)

அடியோங்குநூற்றவாய்ய அன்று ஐவர்க்கு அருள்செய்த
நெடியோனை * தென்குருகர்ச்சடகோபன் குற்றேவல்கள் *
அடியார்த்த ஆயிரத்துள் இவைபத்து அவன்தொண்டர்மேல்
முடிவு * ஆரக்கற்கிற்றில் சன்மமசெய்யாமைமுடியுமே.

(௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

பயிலும் திருமால்பதந்தன்னில் * நெஞ்சம்
தயலுண்டு நிற்கும் ததியர்க்கு *—இயல்வுடனே
ஆளாநர்க்கு ஆளாகும் மாறனடியதனில் *
ஆளாகார்சன்மம்முடியா.

(௨௭)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

அ - ஆத் திருவாய்மொழி—முடியானே. .

[கரணங்களும் தாமும் பெருவிடாயப்பட்டுப் பேசுதல்.]

கலிவருத்தம்.

பண் - இந்தளம், தாளம் - ஏழோத்து. ஆந்தைபாவிபாகம் -

ஆத்தாளம்

முடியானே ! முவுலகும்தொழுதேத்தும் சீ
ரடியானே ! * ஆழ்கடலைக்கடைந்தாய் ! புள்ளர்
கொடியானே ! * கொண்டலவண்ணை ' அண்டத்துஉம்பரில்
நெடியானே ! * என்றுகிடக்கும் என்றெஞ்சமே. (க)

நெஞ்சமேநீள்கராக இருந்தான்
தஞ்சனே ! * † தண்ணிலங்கைக்கு இறையைச்செற்ற
நஞ்சனே ! * நூலங்கொள்வான் குறளாகிய
வஞ்சனே ! * என்னும் எப்போதும்என்வாசகமே. (உ)

வாசகமேயேததஅருள்செய்யும் வானவர்தம்
நாயகனே ! * நாளிளநதிங்களைக் கோள்விடுத்து *
வேயகம்பால்வெண்ணெய்தொடுவுண்ட ஆனாயர்
தாயவனே ! * என்றுதடவும் என்கைகளே. (ங)

கைகளாலாத் தொழுதுதொழுதுஉன்னை *
வைகலும்மாத்திரைபபோதும் ஓர்வீடின்றி *
பைகொள்பாமபேறி உறைபானே ! * உன்னை
மெய்கொள்ளக்காண விரும்பும்என்கண்களே. (ச)

கண்களால்காண வருங்கொல் ? என்றுஆசையால் *
மண்கொண்டவாமனன் ஏறமகிழ்ந்துசெல் *
பண்கொண்டபுள்ளின் சிறகொலிபாவித்து *
திண்கொள்ளஒர்க்கும் கிடந்துஎன்செவிகளே. (ரு)

செவிகளாலார நின்கீர்த்திக்கணியென்னும்
கவிகளே * காலப்பண்தேன் உறைப்பத்துற்று *
புனியின்மேல் பொன்னெடுஞ்சக்கரத்துஉன்னையே *
அவிவின்றி ஆதரிக்கும்எனதாவினே. (க)

ஆவியே ! ஆரமுதே ! என்னையாளுடை *
துவியம்புள்ளுடையாய் ! சுடர்நெயியாய் ! *
பாவியென்றெஞ்சம் புலமப்பலகாலும் *
குவியும்காணப்பெறேன் உனகோலவே. (எ)

† 'தென்னிலங்கை' என்றும் பாடம்.

கோலமே ! தாமரைக்கண்ணது ஓரஞ்சன
நீலமே ! * நின்று என தாவியை ஈர்கின்ற
சீலமே ! * சென்று செல்லாதன முன்னிலாம்
காலமே ! * உன்னை எந்நாள் கண்டுகொள்வனே ? (அ)

கொள்வன் நான் மாவலி ! மூவுடி தாவென்ற
கள்வனே ! * கஞ்சனை வஞ்சித்து வாணனை
உள்வன்மை தீர * ஓராயிரம் தோள் துணித்த
புள்வல்லாய் ! * உன்னை எஞ்ஞான்று பொருந்துவனே ? (ஆ)

பொருந்திய மாமருதின் டைபோய எம்
பெருந்தகாய் ! * உன் கழல்காணிய பேதுற்று *
வருந்தினான் வாசகமாலே கொண்டு * உன்னையே
இருந்திருந்து எத்தனை காலம் புலம்புவனே ? (க௦)

புலம்புசிர்ப் பூமியளந்த பெருமானே *
நலம் கொள்சீர் நன்குருகாச்சட்டே கோபன் * சொல்
வலம் கொண்ட ஆயிரத்துள் இவை யும் ஒர்பத்து *
இலங்குவான் யாவரும் உறுவார் சொன்னாலே. (க௧)
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முடியாத ஆசை மிக முற்றுகரணங்கள் *
அடியார்தம்மை விட்டு அவன்பால்—படியா * ஒன்
றென்றின் செயல்விருமப உள்ளதெல்லாம் தாம்விருமப *
துன்னியதே மாறன் தன் சொல். (௨௮)
சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருவாய்மொழி—சொன்னால்.

[நரகவநம் செய்யாது எம்பெருமானே ஸ்துதிக்கும்படி உபதேசஞ்
செய்தல்.]

கலநிலைத்துறை.

பண் - முகிரீந்ததறிஞ்சி, தாளம் - ஏழொத்து. ஸஹாநா ராகம் -
ஆதிதாளம்.

சொன்னால் விரோகமிது ஆகிலும் சொல்லுவன்கேண்மினே *
என்னாவின் கவி யானொருவர்க்கும் கொடுக்கிலேன் *
தென்னுதெனுவென்று வண்டு முரல் திருவேங்கடத்து *
என்னை என்னப்பன் எம்பெருமான் உளனாகவே. (க)

உளனாகவேஎண்ணித் தன்னைஒன்றாகத்தன்செல்வத்தை *
வளனாகிக்கும் இம்மானிடத்தைக்கவிபாடியென் ? *
குளனார்கழனிசூழ் கண்ணன்குறுகுடிமெய்ம்மையே *
உளனாயஎந்தையை எந்தைபெம்மாணையொழியவே. (௨)

ஒழிவொன்றில்லாத பல்லாழிதோறுழிநிலாவ * போம்
வழியைததரும் நங்கள்வானவரீசனைநிற்கப்போய் *
கழியமிகநல்லவாண்கவிகொண்டு புலவீர்கார் ! *
இழியக்கருதி ஓர்மானிடம்பாடல்என்னுவதே ? (௩)

என்னாவது ? எத்தனைநாளைக்குப்போதும் ? புலவீர்கார் ! *
மன்னுமணிசரைப் பாடிப்படைக்கும்பெரும்பொருள் *
மின்னார்கழனிசூழ் விண்ணவர் தாதையைப்பாடினால் *
தன்னாகவேகொண்டு சன்மஞ்செய்யாமையும்கொள்ளுமே. (௪)

கொள்ளும்பயனில்லைக் குப்பைகிளர்த்தன்னசெல்வத்தை *
வள்ளல்புகழ்ந்து நும்வாய்மையிழக்கும்புலவீர்கார் ! *
கொள்ளாக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாம்தரும்கோதில் * என்
வள்ளல்மணிவண்ணன் தன்னைக் கவிகொல்லவம்மினே. (௫)

வம்மின்புலவீர் ! நும்மெய்வருத்திக்கைசெய்துஉயம்மினே *
இம்மன்னுலகில்செல்வர் இப்போதில்லைநோக்கினேம் *
நும்இன்கவிகொண்டு நும்நும்இட்டாதெய்வமேத்தினால் *
செம்மின்சுடர்முடி என்திருமாலுக்குச்சேருமே. (௬)

சேரும்கொடைபுகழ் எல்லையிலாணை * ஓராயிரம்
பேருமுடையபிராணையல்லால் மற்றுயான்கிலேன் *
மாரியணையகை மால்வரையொக்கும்திண்டுதோளென்று *
பாரிலோர்பற்றையைப் பச்சைப்பசும்பொய்கள்பேசுவே. (௭)

வேயின்மவிபுரைதோளி பின்னைக்குமணாணை *
ஆய்பெரும்புகழ் எல்லையிலாதனபாடிப்போய் *
காயம்கழித்து அவன்தாளிணைக்கீழ்ப்புகும்காதலன் *
மாயமணிசரை என்சொல்லவல்லேன்என்வாய்கொண்டே ? (௮)

வாய்கொண்டுமானிடம்பாடவந்த கவியேனல்லேன் *
ஆய்கொண்டசீர்வள்ளல் ஆழிப்பிரான்எனக்கேஉளன் *
சாய்கொண்டஇம்மையும்சாதித்து வானவர்நாட்டையும் *
நீகண்டுகொள்ளென்று வீடும்தரும்நின்றுநின்றே. (௯)

நின்றுநின்றுபலநாளாய்க்கும் இவ்வுடல்நீங்கிப்போய் *
சென்றுசென்றாகிலும்கண்டு சன்மம்கழிப்பாடுனெண்ணி *
ஒன்றியொன்றிலகம்படைத்தான் கவியாயினேற்கு *
என்உமென்றுமீனினி மற்றொருவர்கவியேற்குமே ? (௧௦)

ஏற்கும்பெரும்புகழ் வானவரீசன்கண்ணன்தனக்கு *
ஏற்கும்பெரும்புகழ் வண்குருகர்ச்சடகோபன்சொல் *
ஏற்கும்பெரும்புகழ் ஆயிரத்துள்ளிவையும்ஒர்பத்து *
ஏற்கும்பெரும்புகழ் சொல்லவல்லார்க்குஇல்லைசன்மமே.

(௧௧)

ஆழ்வாரீ திருவடிகளே சாணம்.

சொன்னுவில்வாழ்புலவீர்! சோறுகூறைக்காக *
மன்னாதமாணிடைரை வாழ்த்துதலால்—என்னாகும்? *
என்னுடனேமாதவனை ஏத்துமெனும்குருகர் *
மன்னருளால் மாறும்சன்மம்.

(௨௧)

சீயரீ திருவடிகளே சாணம்.

௧௦ - ஆந் திருவாய்மொழி—சன்மம்பலபல.

[எம்பெருமானது அவதாரகுணசேஷ்டிதங்களை அநுபலிக்கையாலே
தமக்கு ஒரு குறையுமின்றி ஸர்வாபீஷ்டங்களும்
உண்டானமையை அருளிச்செய்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - நாட்டம், தாளம் - ஏழொத்து அடானூராகம் - தீர்புடைதாளம்.

சன்மம்பலபலசெய்துவெளிப்பட்டுச் சங்கொடுக்காமனில் *
ஒண்மையுடையஉலக்கைஒள்வாள் தண்டுகொண்டுபுள்ளொர்ந்து * உல
வன்மையுடையஅறக்கர்அசுரரை மாளப்படைபொருத * [கில்
நன்மையுடையவன்சீர்பரவப்பெற்ற நான்ஒர்குறைவிலனே.

(௧)

குறைவில்தடங்கடல்கோளரவேறித் தன்கோலசெந்தாமரைக்கண் *
உறைபவன்போலஒர்யோசுபுணர்ந்த ஒளிமணிவண்ணன்கண்ணன் *
கறையணிமுகக்குடைப்புள்ளைக்கடாவி அசுரரைக்காப்பந்தஅம்மான் *
நிறைபுகழேத்தியும்பாடியும்ஆடியும் யான்ஒருமுட்டிலனே.

(௨)

முட்டில்பல்போகத்தொருதனிநாயகன் முவுலகுக்குரிய *
கட்டியைத்தேனையமுதை நன்பாலைக்கனியைக்கருப்புதன்னை *
மட்டவிழ்தண்ணந்துழாய்முடியாணைவணங்கி அவன்திறத்துப்
பட்டபின்னை * இறையாகிலும் யான்என்மனத்துப்பரிவிலனே.

(௩)

பரிவின்றிவாணனைக்காத்துமென்று அன்றுபடையொடும்வந்தெதிர்த்த
திரிபுரம்செற்றவனும்கனும் பின்னும்அங்கியும்போர்தொலைய *
பொருகிறைப்புள்ளைக்கடாவி மாயனைஆயனைப்பொற்சக்கரத்து
அரியினை * அச்சுதனைப்பற்றி யான்இறையேனும்இடரிலனே.

(௪)

இடரின்றியே ஒருநாளொருபோழ்தில் எல்லாவுலகம்கழிய *
படர்புகழ்ப்பார்த்தனும்வைதிகனும் உடனேறத்திண்தோர்கடவி *
சுடரொளியாய்தின்றதன்னுடைச்சோதியில் வைதிகன்பிள்ளைகளை *
உடலொடும்கொண்டுகொடுத்தவனைப்பற்றி ஒன்றும்துயரிலனே. (௫)

துயரில்சுடரொளிதன்னுடைச்சோதி நின்றவண்ணம்நிற்கவே *
துயரில்மலையும்மனிசர்பிறவியில் தோன்றிக்கண்காணவந்து *
துயரங்கள்செய்துதன்தெய்வநிலைபுலகில் புகவுய்க்கும்அம்மான் *
துயரமில்சீர்க்கண்ணன்மாயன்புகழ்துற்ற யான்ஓர்துன்பமிலனே. (௬)

துன்பமும்இன்பமுமாகிய செய்வினையாய்உலகங்களுமாய் *
இன்பயில்லெவந்நரகாகி இனியநல்வான்சுவர்க்கங்களுமாய் *
மன்பல்லுயிர்களுமாகிப் பலபலமாயமயக்குக்களால் *
இன்புறும்இவ்வினையாட்டுடையானைப்பெற்று ஏதும்அல்லலிலனே. (௭)

அல்லலிவின்பமளவிறந்தெங்கும் அழகமர்குழொளியன் *
அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்கள் ஆகியும்நிற்கும்அம்மான் *
எல்லையில்தான் தன்னொனம்கேதெகொண்டு எல்லாக்கருமங்களும்கெய் *
எல்லையில்தான்மாயனைக்கண்ணனைத்தாள்பற்றி யான்ஓர்துக்கமிலனே. (௮)

துக்கமில்நான்சுடரொளிமூர்த்தி அழாயலங்கல்பெருமான் *
மிக்கபல்மாயங்களால்விகிர்ந்தெய்து வேண்டுமுருவுகொண்டு *
நக்கபிரானேடுஅயன்முதலாக எல்லாரும்எவையும் * தன்னுள்
ஒக்கவொடுங்கவிழுங்கவல்லானைப்பெற்று ஒன்றும்தளர்விலனே. (௯)

தளர்வின்றியேஎன்றும்எங்கும்பரந்த தனிமுதல்நான்மொன்றாய் *
அளவுடைஐம்புலன்கள்அறியாவகையால் அருவாகிநிற்கும் *
வளரொளியீசனைமூர்த்தியைப் பூதங்களைந்தைஇருசுடரை *
கிளரொளிமாயனைக்கண்ணனைத்தாள்பற்றி யான்என்றும்கேடிலனே. (௧௦)

இகேடில்விழுப்புகழ்க்கேசவனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
பாடலோராயிரத்துள் † இவையுமொருபததமபயிற்றவல்லார்கட்கு *
நாடுமநகரமும்உன்குடன்காண நலனிடையூர்திபண்ணி * , [அவன்
வீடும்கொடுத்தத்தன்முவுலகுக்கும்தரும் ஒருநாயகமே. (௧௧)
ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

சன்மம்பலசெய்து தான்இவ்வுலகளிக்கும் *
நன்மையுடைய மால்குணத்தை நான்நோறும் * —இம்மையிலே
ஏத்துமின்பம்பெற்றேனெனும்மாறனை உலகீர் ! *
நாத்தழுமப் ஏத்துமொருநாள். (௧௨௦)
சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

நான்காம்பத்து.

பகவத்கைங்கர்யத்துக்கு விரோதி - ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்களென்னுதல்.

க - ஆத் திருவாய்மொழி - ஒருநாயகம்.

[ஐஸ்வர்யத்தின் நிலையில்லாமையையும், ஆத்மாநுபவத்தின் தண்மையையும், பகவதநுபவமே பரமபுருஷர்த்த மென்பதையும் பரோபதேசஞ்செய்தல்.]

கலநிலைத்துறை.

பண் - நாட்டம், நாளம் - ஏழோத்து. சுநீட்டிராகம் - திரிபுடைதாளம்.

ஒருநாயகமாய் ஓடவுலகுடனாண்டவர் *
கருநாய்கவந்தகாலர் சிதைகியபாணையர் *
பெருநாடுகாண இம்மையிலேபிசசைதாமகொள்வர் *
திருநாரணன் தாள் காலம்பெறச்சிந்தித்துயம்மினோ. (க)

உய்ம்மின்திறைகொணர்ந்து என் லுலகாண்டவர் * இம்மையே
தம்மின்சுவைமடவாரைப் பிறர்கொள்ள ததாம்விட்டு *
வெம்மினொளிரெயில் கானகம்போய்க்குமைதீன்பர்கள் *
செம்மின்முடித்திருமலை னிரைந்தடிசேர்மினோ. (உ)

அடிசேர்முடியினராகி அரசர்கள் தாம்நொழ *
இடிசேர்முரசங்கள் முற்றத்தியம்பிருந்தவர் *
பொடிசேர்துகளாய்ப்போவர்கள் ஆதலில்நொக்கென *
கடிசேர்துழாய்முடிக்கண்ணன்கழல்கள்நினைமினோ. (ஈ)

நினைப்பான்புகில் கடலெக்கவின் துண்மணவிற்பலர் *
எனைத்தோருகங்களும் இவ்வுலகாண்டுகழிந்தவர் *
மனைப்பால்மருங்கற மாய்தலல்லால்மற்றுக்கண்டிலம் *
பனைதாள்மதகளிறட்டவன் பாதமபணிமினோ. (ச)

பணிமின்திருவருளென்னும் அம்சீதப்பைம்பூம்பள்ளி *
அணிமென்குழலார் இன்பக்கலவியமுதுண்டார் *
துணிமுன்புநாலப் பல்லேழையர்தாமஇழிப்பச்செல்வர் *
மணிமின்னுமேனி நம்மாயவன்பேர்சொலலிவாழ்மினோ. (ரு)

வாழ்ந்தார்கள் வாழ்ந்தது மாமழைமொக்குளின்மாய்ந்துமாய்ந்து *
ஆழ்ந்தாரென்றல்லால் அன்றுமுதலின்றறுதியா *
வாழ்ந்தார்கள் வாழ்ந்தேநிற்பர் என்பதில்லை, நிற்குறில் *
ஆழ்ந்தார்கடற்பள்ளி அண்ணலடியவராமினோ. (க)

ஆமின்சுவையவை ஆரோட்டிசிலுண்டார்த்தபின் *
 துமென்மொழிமடவாரிரக்கப் பின்னும்துற்றுவார் *
 ஈமினெமக்கொருதுற்றென்று இடறுவராதலின் *
 கோமின் துழாய்முடி ஆதியஞ்சோதிருணங்களை. (எ)

குணங்கொள்கிறைபுகழ்மன்னர் கொடைக்கடன்பூண்டிருந்து *
 இணங்கியுலகுடனாக்கிலும் ஆங்கவணையிலார் *
 மணங்கொண்டபாகத்துமன்னியும் மீள்வர்கள்மீள்வில்லை *
 பணங்கொளரவணையான் திருநாமம்படிமினே. (அ)

படிமன்னுபல்கலன் பற்றோடறுத்துஐம்புலன்வென்று *
 செடிமன்னுகாயம்செற்றார்களும் ஆங்கவணையிலார் *
 குடிமன்னுமின்சவர்க்கமெய்தியும் மீள்வர்களமீள்வில்லை *
 கொடிமன்னுபுள்ளுடை அண்ணல்கழலகள் குறுகுமினே. (க)

குறுகமிகவுணர்வதெதோடுநோக்கி எல்லாம்விட்ட *
 இறுகலிறப்பென்னும்ஞானிக்கும் அப்பயனிலையெல் *
 சிறுகநினைவதோர்பாசமுண்டாம் பின்னுமவீடி ல்லை *
 மறுகலிலீசனைப்பற்றி விடாவிடிவீட்டுநீத. (க௦)

அஃதே உய்யப்புகுமாறென்று கண்ணன்கழல்கள்மேல் *
 †கொய்ப்பும்பொழில்குழ் குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல் *
 செய்கோலத்தாயிரம் சீர்த்தொடைப்பாடவிவைபத்தும் *
 அஃகாமல்கற்பவர் ஆழ்துயர்போய்யயற்பாலரே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒருநாயகமாய் உலகுக்கு * வானோர்
 இருநாட்டி லேறியுய்க்கும் இன்பம்—திரமாகா *
 மன்னுயிர்ப்போகம்தீது மாலடிமையேஇனிதாம் *
 பன்னியிவை மாறனுரைப்பால். (௩௧)
 நீயர் திருவடிகளே சரணம்.

† 'கொய்ப்பும்பொழில்குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்கள்' என்பதும்பாடம்.

௨ - ஆந் திருவாய்மொழி - பாலனாய்.

[எம்பெருமானது காலதேசங்களாற் கைகழிந்தநிலைகளைப் பெற விரை கின்ற தலைமகளின் தன்மை கண்டு தாய இரங்கிக்கூறும் பாசரம்.]

கலிவிநீதம்.

பண் - நட்பபாவை, தாளம் - ஒன்பதொத்து. ஸ்ரீராகம் - ஆத்தாளம்.

பாலனாய் ஏழுலகுண்டுபரிவின்றி *
ஆலிலைஅன்னவசஞ்செய்யும் அண்ணலார் *
தாளிணைமேலணி தண்ணந்துழாயென்றே
மாலுமால் * வல்வினையேன் மடவல்லியே. (க)

வல்லிசேர்நுண்ணிடை ஆய்ச்சியர்தம்மொடும *
கொல்லைமைசெய்து குரவையிணைந்தவர் *
நல்லடிமேலணி நாறுதுழாயென்றே
சொல்லுமால் * சூழ்வினையாட்டியேன் பாவையே. (௨)

பாவியல்வேத நன்மலைபலகொண்டு *
தேவர்கள்மாமுனிவர் இறைஞ்சுகின்ற *
சேவடிமேலணி செம்பொந்துழாயென்றே
கூவுமால் * கோள்வினையாட்டியேன் கோதையே. (௩)

கோதிலவண்புகழ் கொண்டுசமயிகள் *
பேதங்கள்சொல்லிப் பிதற்றும்பிரான்பான் *
பாதங்கள்மேலணி பைம்பொந்துழாயென்றே
ஓதுமால் * ஊழ்வினையேன் தடந்தோளியே. (௪)

தோளிசேர்பின்னைப்பொருட்டு எருதேழ்தழீஇக்
கோளியார் * கோவலனார் குடக்கூத்தனார் *
தாளிணைமேலணி தண்ணந்துழாயென்றே
நாளுநான் * நைகின்றதால் என்தன்மாதரே. (௫)

மாதர்மாமண்மடநதைப்பொருட்டு ஏனமாய் *
ஆதியங்காலத்து அகவிடமகிண்டவர் *
பாதங்கள்மேலணி பைம்பொந்துழாயென்றே
ஓதுமால் * எய்தினள் என்தன்மடந்தையே. (௬)

மடந்தையை வண்கமலத்திருமாதிரினை *
தடங்கொள் தார்மார்பினில்வைத்தவர் தாளின்மேல் *
வடங்கொள் பூந்தண்ணந்துழாய்மலர்க்கே இவள்
மடங்குமால் * வாணுதலீர்! என்மடக்கொம்பே. (௭)

௬௨. திருவாய்மொழி--ச - ப. ௩ - தி. கோவைவாயாள்.

கொம்புபோல்சீதைபொருட்டு இலங்கைநகர் *
அம்பெரியுய்த்தவர் தாளிணைமேலணி *
வம்பவிழ்தண்ணந்துழாய்மலர்க்கே இவள்
நம்புமால் * நான்இதற்குஎன்செய்கேன் ? நங்கைமீர் ! (௮)

நங்கைமீர் ! நீரும் ஓர்பெண்பெற்றுநல்கினீர் *
எங்ஙனேசொல்லுகேன் ? யான்பெற்றஏழையை *
சங்கென் னும்சக்கரமென்னும் துழாயென்னும் *
இங்ஙனேசொல்லும் இராப்பகல்என்செய்கேன் ? (௯)

என்செய்கேன் ? என்னுடைப்பேதை என்கோமளம் *
என்சொல்லும் என்வசமுமல்லநங்கைமீர் ! *
மின்செய்பூண்மார்பின் கண்ணன்கழல் துழாய் *
பொன்செய்பூண்மென்முலைக்கென்று மெலியுமே. (௧௦)

மெலியும்நோய்தீர்க்கும் நம்கண்ணன்கழல்கள்மேல் *
மலிபுகழ் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
ஒலிபுகழாயிரத்து இப்பத்தும்வல்லவர் *
மலிபுகழ்வானவர்க்காவர் நற்கோவையே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பாலரைப்போல்சீழ்கிப் பரனளவில்வேட்கையால் *
காலத்தால்தேசத்தால் கைகழிந்த *—சால
அரிதானபோகத்தில் ஆசையுற்றுநைந்தான் *
குருகூரில்வந்துதித்தகோ. (௧௨)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

௩-ஆந் திருவாய்மொழி—கோவைவாயாள்.

[அர்த்தித்தபடியே எம்பெருமான் தன்னக்காட்ட, ஆழ்வார் அவனது
ப்ரணயிதவகுணத்தில் ஈடுபட்டு அருளிச்செய்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விநுத்தம்

பண் - தக்கேசி, தாளம் - ஏழெட்டி. ஆபாசாகம்-ஆத்தாளம்.

கோவைவாயான்பொருட்டு ஏற்றினெருததமிறுததாய் ! * மதிளிலங்கை
கோவைவியச்சிலைகுனிததாய் ! குலநலயானைமருப்பொசித்தாய் ! *
பூவைவியாரீர்தூவிப் போதால்வணங்கேனேலும் * நின்
பூவைவியாம்மேனிக்குப் பூசும்சாந்துஎன்நெஞ்சமே. (௧)

பூசும்சாந்துஎன்றெஞ்சமே புணையும்கண்ணினனதுடைய *
வாசகம்செய்மாலையே வான்பட்டாடையும்அஃதே *
தேசமானஅணிகலனும் என்கைகூப்புச்செய்கையே *
ஈசன்ஞாலமுண்டுமிழ்ந்த எந்தைஏகமூர்த்திக்கே. (உ)

ஏகமூர்த்திஇருமூர்த்தி மூன்றுமூர்த்திபலமூர்த்தி
யாகி * ஐந்துபூதமாய் இரண்டுகடராய் அருவாகி *
நாகமேறிநடுக்கடலுள் துயின்ற நாராயணனே ! * உன்
ஆகமுற்றமகத்தடக்கி ஆவியல்லல்லமாய்த்ததே. (ங)

மாய்த்தலெண்ணிவாய்முலைதந்த மாயப்பேயுயிர்
மாய்த்த * ஆயமாயனே ! வாமனனே ! மாதவா ! *
பூத்தண்மாலேகொண்டு உன்னைப்போதால்வணங்கேனேலும் * நின்
பூத்தண்மாலேநடுமுடிக்குப் புணையும்கண்ணினனதுயிரே. (ச)

கண்ணினனதுயிர் காதல்கனகச்சோதிமுடிமுதலா *
எண்ணில்பல்கலன்களும் ஏலுமாதையும்அஃதே *
நண்ணிமூவுலகும் நவ்நிறம்கீர்த்தியும்அஃதே *
கண்ணென்பிரானெம்மான் காலசக்கரத்தானுக்கே. (ரு)

காலசக்கரத்தொடு வெண்சங்கம்கையேந்தினாய் ! *
ஞாலமுற்றம்உண்டுமிழ்ந்த நாராயணனே ! என்றென்று *
ஒலமிட்டுநானழைத்தால் ஒன்றும்வாராயாகிலும் *
கோலமான்என்சென்னிக்கு உன்கமலமன்னகுரைகழலே. (க்)

குரைகழல்கள்நீட்டி மண்கொண்டகோலவாமன ! *
குரைகழல்கைகூப்புவரர்கள் கூடரின்றமாயனே ! *
விரைகொள்பூவுந்நீரும்கொண்டு ஏத்தமாட்டேனேலும் * உன்
உரைகொள்சோதித்திருவுருவம் என்னதாவிமேலேதே. (௭)

என்னதாவிமேலையாய் ஏர்கொளேமுலகமும் *
துன்னிமுற்றுமாகிநின்ற சோதிஞானமூர்த்தியாய் *
உன்னதென்னதாவியும் என்னதுன்னதாவியும் *
இன்னவண்ணமேநின்றாய் என்றுரைக்கவல்லேனே ? (அ)

உரைக்கவல்லேனல்லேன் உன்னுலப்பில்கீர்த்திவெள்ளத்தின் *
† கரைக்கணென்றுசெல்வன்நான் ? காதலமையலேறினேன் *
புரைப்பிலாதபரம்பரனே ! பொய்யிலாதபரஞ்சுடரே ! *
இரைத்துநல்லமேன்மக்களேத்த யானுமேத்தினேன். (ஈ)

யானுமேத்தி ஏழுலகும்முற்றுமேத்தி * பின்னையும்
தானுமேத்திலும் தன்னையேத்தவேத்தஎங்கெய்தும்? *
தேனும்பாலும்கன்னலும் அமுதுமாகித்தித்திப்ப *
யானும்எம்பிரானையேத்ததினைன் யானுய்வானே. (௧௦)

இ உய்வுபாயம்மற்றின்மைதேறிக் கண்ணொண்கழல்கள்மேல் *
செய்யதாமரைப்பழனத் தென்னன்குருகூர்ச்சடகோபன் *
பொய்யில்பாடலாயிரத்துள் இவையும்பத்துமவல்லார்கள் *
வையம்மன்னிவீற்றிருந்து விண்ணும்ஆள்வார் † மண்ணோடே. (௧௧)
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கோவானசுசன் குறையெல்லாந்திரவே *
ஒவாதகாலத்துஉவாதிதனை *—மேவிக்
கழித்தடையக்காட்டிக் கலந்தகுணமாறன் *
வழுத்துதலால் வாழ்ந்ததுஇந்தமண். (௧௨)
சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ச-ஆந் திருவாய்மொழி—மண்ணை.

[பிரிவாற்றாத நிலையில் போலிகண்டு வருந்தும் தலைவியின்
நிலையைத் தாய் உரைக்கும் பாசரம்.]

அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பண் - பஞ்சமம், நாளம் - இடையொந்து பிலஹிராகம் - அடதாளம்

இ மண்ணையிருந்துதுழாவி வாமனன்மண்ணிதுவென்னும் *
விண்ணைத்தொழுது அவன்மேவு வைகுந்தமென்றுகைகாட்டும் *
கண்ணையுண்ணீர்மல்கநின்று கடல்வண்ணனென்னுமன்னே! * என்
பெண்ணைப்பெருமயல்செய்தாற்கு என்செய்கேன்? பெய்வளையீரே!

பெய்வளைக்கைகளைக்கூப்பிப் பிரான்கிடக்கும்கடலென்னும் *
செய்யதோர்ஞாயிற்றைக்காட்டிச் சிரீதரன்முர்த்திசுதென்னும் *
நையும்கண்ணீர்மல்கநின்று நாரணனென்னும்அன்னே! * என்
தெய்வவுருவிற்கிசுறுமான் செய்கின்றதொன்றறியேனே. (௨)

அறியும்செந்தீயைத்தழுவி அச்சுதனென்னும்மெய்வேவாள் *
எறியும்தன்காற்றைத்தழுவி என்னுடைக்கோவிந்தனென்னும் *
வெறிசொன்னுழாய்மலர்நாறும் வினையுடையாட்டியென்பெற்ற *
செறிவளைமுன்கைச்சிசுறுமான் செய்கின்றதென்கண்ணுக்கொன்றே.

† 'மண்ணோடே' என்றும் பாடம்.

ஒன்றியதிங்களைக்காட்டி ஒளிமணிவண்ணனே! என்னும் *
சின்றகுன்றத்தினேநோக்கி நெடுமாலே! வாவென்றுகூவும் *
நன்றுபெய்யும்மழைகாணில் நாரணன்வந்தானென்று ஆலும் *
என்றினமையல்கள்செய்தார் என்னுடைக்கோமளத்தையே. (ச)

கோமளவான்கன்றைப்புல்கி கோவிந்தன்மேய்த்தனவென்னும் *
போமிளநாகத்தின்பின்போய் அவன்கிடக்கைதென்னும் *
ஆமளவொன்றுமறியேன் அருவினையாட்டியேன்பெற்ற *
கோமளவல்லியையமாயோன் மால்செய்துசெய்கின்றகத்தே. (ரு)

கூத்தர்குடமெடுத்தாடில கோவிந்தனொழுகுமெனும் *
வாய்த்தகுழுவேசைக்கேட்கில மாயவனென்றுமையாக்கும் *
ஆய்ச்சியர்வெண்ணெய்கள்காணில் அவனுண்டவெண்ணெய்ச்சென்
பெய்ச்சிமுலைசுவைத்தாற்கு என்பெண்கொடியேறியபித்தே! [னும்*

ஏறியபித்தினோடு எல்லாவுலகும்கண்ணன்படைபென்னும் *
நீறுசெவ்வேயிடக்காணில் நெடுமாலடியாரொன்றோடும் *
நாறுதுழாய்மலர்காணில் நாரணன்கண்ணிரதென்னும் *
தேறியும்தேறு தும்மாயோன் திறத்தனளேஇத்திருவே. (எ)

திருவுடைமன்னரைக்காணில் திருமாலேக்கண்டேனெயென்னும் *
உருவுடைவண்ணங்களுக்காணில் உலகளந்தானென்று துள்ளும் *
கருவுடைத்தேவில்களெல்லாம் கடல்வண்ணன்கோயிலெயென்னும் *
வெருவிலும்வீழ்வினு † மோவாக் கண்ணன்கழல்கள்விரும்புமே. (அ)

விரும்பிப்பகவரைக்காணில் வியலிடமுண்டானெயென்னும் *
கரும்பெருமுகங்களுக்காணில் கண்ணென்றேறப்பறக்கும் *
பெரும்புலவாநிரைகாணில் பிரானுளென்றுபின்செல்லும் *
அரும்பெறல்பெண்ணினையோன் அலன்றியயரப்பிக்கின்றனே. (க)

அயர்க்கும்சுற்றும்பற்றிநோக்கும்அகலவேரீள்கோக்குக்கொள்ளும் *
வியர்க்கும்மழைக்கண்ணுளும்ப வெவ்வுயிர்கொள்ளும்மெய்சோரும் *
பெயர்த்தும்கண்ணு! என்றுபேசும் பெருமானே! வாவென்றுகூவும் *
மயல்பெருங்காதலென்பேதைக்கு என்செய்கேன்? வல்வினையேனே.

❀ வல்வினையீர்க்கும்கண்ணை வண்குருகூர்ச்சடகோபன் *
சொல்வினையால்சொன்னபாடல் ஆயிரத்துள்இவைபத்தும் *
நல்வினையென்றுகற்பார்கள் நலவிடைவைகுந்தம்நண்ணி *
தொல்வினையீரெல்லாரும் தொழுதெழுவீற்றிருப்பாரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

† 'ஓவான்' என்பது உரையின் பாடம். ‡ 'நோக்கி' என்பது ஆறுயிரப்படி.

மண்ணுலகில்முன்கலந்து மால்பிரிகையால் * மாறன்
பெண்ணிலையையாய்க் காதல்பித்தேறி *—எண்ணிடிமூன்
போவிமுதலானபொருளை அவனாய்நினைந்து *
மேல்விழுந்தான் மையல்தனின்வீறு.

(௩௪)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

௫-ஆம் திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்து.

[ஸர்வேசுவரன் தனது பெருமையெல்லாம் தோன்ற ஸாந்திரியம்
பண்ணுகையில் ஆழ்வார் மங்களாசாஸநம்பண்ணி பரீதியடைதல்.]

கலநிலைத்துறை

பண்-இந்தளம்-தறிஞ்சி, தாளம்-ஒன்பதொத்து தோடிராகம்-நுபகதாளம்.

வீற்றிருந்து ஏழலகும் தனிக்கோல்செல்ல, வீவில்சீர் *
ஆற்றல்மிக்காரும்அம்மானை வெம்மாபிளந்தான்தன்னை *
போற்றியென்றேகைகளாரத் தொழுதுசொல்மலைகள் *
ஏற்றநோற்றேற்கு இனியென்னகுறைஎழுமையுமே ?

(௧)

மையகண்ணான்மலர்மேலுறைவான் உறைமாரபின்ன் *
செய்யகோலத்தடங்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான் தன்னை *
மொய்யசொல்லால்இசைமலைகளேத்தி உள்ளப்பெற்றேன் *
வெய்யநோய்கள்முழுதும் வியன்ஞாலத்துவியவே.

(௨)

வீவிலின்பம்மிக எல்லைநிகழ்ந்தநம்அச்சுதன் *
வீவில்சீரன்மலர்க்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான் தன்னை *
வீவில்காலமிசைமலைகளேத்தி மேவப்பெற்றேன் *
வீவிலின்பம்மிக எல்லை + நிகழ்ந்தனன்மேவியே.

(௩)

மேவிநின்றதொழுவார் வினைபோகமேவுப்பிரான் *
துவியம்புள்ளுடையான் அடலாழியம்மான் தன்னை *
நாவியலால்இசைமலைகளேத்தி நண்ணப்பெற்றேன் *
ஆவியென்னாவியை யானறியென்செய்தவாற்றையே.

(௪)

ஆற்றநல்லவகைகாட்டும் அம்மானை * அமார்தம்
ஏற்றை எல்லாப்பொருளும்விரித்தானைஎம்மான் தன்னை *
மாற்றமலைபுனைந்தேத்தி நாளும்மகிழ்வெய்தினேன் *
காற்றின்முன்னம்கடுகி வினைநோய்கள்கரியவே.

(௫)

கரியமேனிமிசை வெளியநீறுசிறிதேயிடும் *
பெரியகோலத்தடங்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான்தன்னை *
உரியசொல்லால்இசைமாலேகளேத்தி உள்ளப்பெற்றேற்கு *
அரியதுண்டோளனக்கு ? இன்றுதொட்டும்இனியென்றுமே. (௬)

என்றுமொன்றாகி ஒத்தாரும்மிககார்களும் * தன்தனக்கு
இன்றிரின்றானை எல்லாவுலகுமுடையான்தன்னை *
குன்றமொன்றால்மழைகாததிரானைச் சொல்மாலேகள் *
நன்றுசூட்டும்விதியெய்தினம் என்னகுறைநமக்கே ? (௭)

நமக்கும்பூவின்மிசைநங்கைக்கும் இன்பனை * ஞாலத்தார்
தமக்கும் வானத்தவர்க்கும்பெருமானை * தண்டாமரை
சுமக்கும்பாதப்பெருமானைச் சொல்மாலேகள் * சொல்லுமாயு
அமைக்கவல்லேற்கு இனியாவார்கிர்அகல்வானததே ? (௮)

வானத்தும்வானத்துள்ளும்பரும் மண்ணுள்ளும்மண்ணினகீழ்த
தானத்தும் * எண்திசையும தவிராதுநின்றன்தன்னை *
கூன்ற்சங்கத்தடக்கையவனைக் குடமாடியை
‡ வானக்கோனை * கவிசொல்லவல்லேற்கு இனிமாயுண்டே ? (௯)

உண்டும்உமிழ்ந்தும்கடந்துமஇடந்தும கிடந்துமின்றும *
கொண்டகோலத்தொடுவீற்றிருந்தும் மணங்கடியும் *
கண்டவாற்றால் தனதேயுலகெனநின்றன்தன்னை *
வண்தமிழ்தூற்கநோற்றேன் அடியார்க்குஇன்பமாரியே. (௧௦)

மாரிமாறுததண்ணம்மலை வேங்கடத்தண்ணலை *
வாரிமாறுதபைமபூம்பொழிற்சூழ் குருகூர்நகர் *
காரிமாறன்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துஇப்பத்தால் *
வேரிமாறுதபூமேவிருப்பான் வினைதீர்க்குமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

வீற்றிருக்கும்மால்விண்ணில் மிககமயல்தன்னை *
ஆற்றுத்தந்தை தன்பெருமையானதெல்லாம் *—தோற்றவந்து
நன்றுகலக்கப்போற்றி நன்குஉகந்துவீறுஉரைத்தான் *
சென்றதுயர்மாறன்தீர்நது. (௧௨)

கீயார் திருவடிகளே சாணம்.

௬ - ஆந் திருவாய்மொழி--தீர்ப்பாரை.

[வேறிவிலக்கு.]

கலநிலைத்துறை.

பண் - சீகாமம், பழந்தக்கராகம், தாளம் - இடையோத்து.

பந்துவாஸிரகம் - அடதாளம்

❏ தீர்ப்பாரையாமினி எங்ஙனமாடுதும் ? அன்னைமீர் ! *
ஒர்ப்பால்இவ்வொண்ணுதல் உற்றநல்கோயிதுதேறினோம் *
போர்ப்பாகுதான்செய்து அன்றைவரைவெல்விதத * மாயப்போர்த
தேர்ப்பாகுநர்க்கு இவள்சிறந்ததுழாய்த்திசைக்கின்றதே. (க)

திசைக்கின்றதேஇவள்ளோய் இதுமிக்கபெருந்தெய்வம் *
இசைப்பின்றி நீரணங்காடும்இளந்தெய்வமன்றிது *
திசைப்பின்றியே சுகசுசக்கரமென்றிவள்கேட்க * நீர்
இசைக்கிறிராகில் நன்றேஇல்பெறுமிதுகாண்மினே. (உ)

இதுகாண்மின்அன்னைமீர் ! இக்கடடுவிச்சிசொற்கொண்டு * நீர்
எதுவானும்செய்து அங்கோர்கள்எழும்இறைச்சியும்தாவேன்மின் *
மதுவார்துழாய்முடி மாயப்பிரான்கழல்வாழ்த்தினுல *
அதுவேஇவளுற்றநோய்க்கும் அருமருந்தாகுமே. (ங)

மருந்தாகுமென்று அங்கோர்மாயவலவவசொற்கொண்டு * நீர்
கருஞ்சோறும்மற்றைச்செஞ்சோறும் களனிழைத்தென்பயன் ? *
ஒருங்காகவேஉலகேழும விழுங்கியுமிழ்ந்திட்ட *
பெருந்தேவன்பேர்சொல்லுகற்கில இவளைப்பெறுதிரே. (ச)

இவளைப்பெறுமபரிசு இவ்வணங்காடுதலன்றந்தோ ! *
சுவளைத்தடங்கண்னும கோவைசெசவ்வாயுமபயந்தளன் *
கவளக்கடாக்களிறட்டபிரான் திருநாமத்தால் *
தவளப்பொடிக்கொண்டு நீர்இட்டிடுமின்தணியுமே. (ரு)

தணியும் † பொழுதில்லை நீரணங்காடுதீர்அன்னைமீர் ! *
பிணியும்ஒழிகின்றதில்லை பெருகும்இதுவல்லால் *
மணியினணிநிமாயன் தமரடிநீறுகொண்டு *
அணியமுயலின் மற்றில்லைகண்டிவ்வணங்குக்கே. (ஊ)

அணங்குக்கருமருந்தென்று அங்கோராம்கள்எும்பராய் *
‡ சுணங்கையெறிந்து நாமகோள்குலைக்கப்படும்அன்னைமீர் ! *
உணங்கல்கெடக் கழுதையுடாட்டம்கண்டுஎன்பயன் ? *
வணங்கீர்கள்மாயப்பிரான்தமர் வேதம்வல்லாரையே. (எ)

† 'பொழுதின்றி' என்பது பன்னிராயிரப்படி. ‡ 'துணங்கை' என்றும் பாடம்.

வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர்பெருமான் திருப்
பாதம்பணிநது * இவளநோயிது தீர்த்துக்கொள்ளாதுபோய் *
ஏதம்பறைந்து அல்லசெய்து கள்ளநடுகலாய்த்தாய் *
கீழ்முழவிட்டு நீரணங்காடுதல்கீழ்மையே. (அ)

கீழ்மையினால் அங்கு ஓர்கீழ்மகனிட்டமுழவினகீழ் *
நாழ்மைபலசொல்லி நீரணங்காடுமொய்காண்கிலேன் *
ஏழ்மைப்பிறப்புக்கும்சேமம் இந்நோய்க்குமாதேமருந்து *
ஊழ்மையில் கண்ணபிரான் கழல்வாழ்த்துமின் உன்னிததே. (ஆ)

உன்னித்துமற்றொருதெய்வமொதொழாள் அவனையல்லால் *
நும்மிச்சைசொல்லி நுமதே தாளகுலைக்கப்படும் அன்னைமீர் ! *
மன்னப்படுமறைவாணனை வண்துவராபதி
மன்னனை * ஏத்துமின் ஏத்துநலுமொதொழாதாமே. (க)

தொழுதாடித்தாமணிவண்ணனுக்கு ஆட்செய்துநோய்தீரநது *
வழுவாததொல்புகழ் வண்குருகூர்ச்சட்டகோபன் * சொல்
வழுவாதஆயிரத்துள் இவைபத்துவெறிகளும் *
தொழுதாடிப்பாடவல்லா துககசீலமிலர்களே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

தீர்ப்பாரிலாதமயல் தீரக்கலந்தமால் *
ஒர்ப்பாதுமின்றி உடன்பிரிய *—நேர்க்க
அறிவுழிந்து உற்றாரும்அறக்கலங்க * போர்கேட்டு
அறிவுபெற்றான் மாறன்சீலம். (க௨)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆந் திருவாய்மொழி—சீலமில்லா.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானது திருமேனியைக் கண்டு மேவுப்படி
அஹோராத்தரம் வருந்திக் கூப்பிடுதல்.]
அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியரிருத்தம்.

பண் - பழந்தக்காரகம், தாளம் - எழொத்து கண்டாராகம் - ஆத்தாளம்.

சீலமில்லாச்சிறியனே லும் செய்வினையோபெரிதால் *
ஞாலமுண்டாய் ! ஞானமுர்த்தி ! நாராயண ! என்றென்று *
காலந்தோறுமயானிருந்து கைதலைபூசவிட்டால் *
கோலமேனிகாணவாராய் கூவியும்கொள்ளாயே. (க)

கொள்ளமாறா இன்பவெள்ளம் கோதிலதந்திடும் * என்
வள்ளலேயோ ! வையமகொண்ட வாழ்வோ ! என்றென்று *
நள்ளிராவும்நன்பகலும் நானிருந்தோலமிட்டால *

கள்ளமாயா ! உன்னை என்கண்காணவந்தியாயே. (௨)

நவிலாதகீவினைகள் எதனைசெய்தனன்கொல் ? *
தாவியையம்கொண்டஎந்தாய் ! தாமோதரா ! என்றென்று *
கூவிக்கூவிநெருசுருகிக் கண்பணிசேரநின்றால் *

பாவிரீயென்றுஒன்றுசொல்லாய் பாவியேன்காணவந்தே. (௩)

காணவநதுஎன்கண்முகபடே தாமரைக்கண்பிறழ *
ஆணிசெம்பொன்மேனியெந்தாய் ! நின்றருளாயென்றென்று *
நாணமில்லாச் சிறுதகையென் நானிங்கலற்றுவதென் ? *

பேணிவானோர்காணமாட்டாப் பிடுடையப்பினையே (௪)

அப்பனே ! அடலாழியானே ! ஆழ்கடலைக்கடைந்த
துப்பனே ! * உன்தோள்கள்நான்கும கண்டிடக்கடுங்கொல் ! என்று *
எப்பொழுதும்கண்ணீரகொண்டு ஆவிதுவந்ததுவந்து *
இப்பொழுதேவந்திடாயென்று ஏழையென்றோக்குவனே. (௫)

நோக்கினோக்கிடென்னைக்காண்பான் யான்எனதாவியுள்ளே *
நாக்குரீவன்ஞானமில்லை நான்தோலும்என்னுடைய *
ஆக்கையுள்ளும்ஆவியுள்ளும் அல்லபுறத்தினுள்ளும் *
நீக்கமின்றிஎங்குமின்றிய ! நினையநிறதறிந்தே. (௬)

அறிந்தநிறதுதேறித்தேறி யான்எனதாவியுள்ளே *
நிறைந்தஞானமுர்த்தியாயை நின்மலமாகவைத்து *
பிறந்தும்செத்துமின்றிபுறம் பேதைமைதீர்த்தாழிநதேன் *
நறுந்துழாயின்கண்ணியமமா ! நானுன்னைககண்டுகொண்டே. (௭)

கண்டுகொண்டுஎன்கைகளார நின்திருப்பாதங்கள்மேல் *
எண்திசையுமுள்ளபூக்கொண்டு ஏத்தியுகந்துகந்து *
தொண்டரோங்குபாடியாடச் சூழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே *
வந்துழாயின்கண்ணிவேந்தே ! வந்திடகில்லாயே. (௮)

இடகிலேன்ஒன்றட்டகில்லேன் ஐம்புலன்வெலகில்லேன் *
கடவனுக்கிக்காலந்தோறும் பூப்பறித்தேத்தகில்லேன் *
மடவன்னெஞ்சம்காதல்கூர வல்வினையென்அயர்ப்பாய் *
தடவுகின்றென்றாங்குக்காண்பன் சக்கரத்தண்ணிலையே ! (௯)

சக்கரத்தண்ணிலே' என்று தாழ்ந்துகண்ணீர்ததும்ப *
பக்கமநோக்கிநின்றலந்தேன் பாவியேன்காண்கின்றிலேன் *
மிக்கஞானமூர்த்தியாய வேதவிளக்கினை * என்
தக்கஞானக்கண்களாலே கண்டுதழுவுவனே.

(க௦)

தழுவிநின்றகாதல்தன்னால் தாமரைக்கண்ணன் தன்னை *
குழுவமாடதென்குருகூர் மாறன்சடகோபன் * சொல்
வழுவிலாதவொண்தமிழ்கள் ஆயிரததுள்இப்பததும் *
தழுவப்பாடியாடவல்லார் வைகுந்தமேறுவரே.

(க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சீலமிகுண்ணன் திருநாமத்தால்உணர்ந்து *
மேலவன்தன் மேனிகண்டுமேவுதற்கு *—சால்
வருந்திரைவம்பகலும் மாறாமல்கூப்பிட்டி *
இருந்தனனே தென்குருகூரேறு.

(௩௭)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்

அ-ஆத் திருவாய்மொழி—ஏறாநாம்.

[ஆழ்வார் 'எம்பெருமான்வேண்டாத ஆத்மஆத்மீயங்கள் தமக்கும்
வேண்டா' என்பதைத் தலைவிபாசுரத்தாற் பேசுதல்.]

தரவுகோச்சுகக்கலிப்பா

பண் - நாட்டம், நாளம் - ஏழொத்து ஸாரங்கராகம் - ஆதிதாளம்.

ஏறாநாம்இறையோனும் திசைமுகனும்திருமகனும் *
கூறாநம்தனியுடம்பன் குலங்குலமா அசுரர்களை *
நீறாகும்படியாக நிருமித்துப்படைதொட்ட *
மாறாநன்கவராத மணிமாமைகுறைவிலமே.

(௧)

மணிமாமைகுறைவில்லா மலர்மாதருறைமார்பன் *
அணிமானத்தடவரைத்தோள் அடலாழித்தடக்கையன் *
பணிமானம்பிழையாமே அடியேனைப்பணிசொண்ட *
மணிமாயன்கவராசு மடநெஞ்சால்குறைவிலமே.

(௨)

மடநெஞ்சால்குறைவில்லா மகள்தாய்செய்தொருபேய்ச்சி *
விடநஞ்சமுலைசவைத்த மிகுஞானச்சிறுகுழவி *
படநாகத்தணைக்கிடந்த பருவரைத்தோள்பரம்புருடன் *
நெடுமாயன்கவராத நிறையினால்குறைவிலமே.

(௩)

நிறையினால்குறைவில்லா நெடும்பனைத்தோள்மடப்பின்னை *
பொறையினால்முலையணைவான் பொருவிடையேழுடர்த்துகந்த *
கறையினாருவருகுகை கடையாவின்கழிகோல்கை *
சறையினார்கவராத தளிர்நிறத்தால்குறைவிலமே.

(௪)

தளிர்நிறத்தால்குறைவில்லாத் தனிச்சிறையில்விளப்புற்ற *
கிளிமொழியாள்கரணமாக் கிளரரக்கன்கரெரித்த *
கனிமலர்த்துழாயலங்கல் கமழ்முடியன்கடல்ஞாலத்து *
அளிமிக்கான்கவராத அறிவினால்குறைவில்மே. (௫)

அறிவினால்குறைவில்லா அகல்ஞாலத்தவாறிய *
நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த நிறைஞானத்தொருமூர்த்தி *
குறியமாணுருவாகிக் கொடுங்கோளால்கிலம்கொண்ட *
கிறியம்மான்கவராத கிளரொளியால்குறைவில்மே. (௬)

கிளரொளியால்குறைவில்லா அரியுருவாய்க்கிளர்ந்தெழுந்து *
கிளரொளியஇரணியனது அகல்மாபம்கிழித்துகந்த *
வளரொளியகனலாழி வலம்புரியன், மணிரீல *
வளரொளியான்கவராத வரிவளையால்குறைவில்மே. (௭)

வரிவளையால்குறைவில்லாப பெருமுழக்காலஅடங்காரை *
ளரியழலம்புகவூகி இருநிலமுனையுர்தவிர்த்த *
தெரிவரியசுவனபிரமன் அமரர்கோன்பணிந்தேத்தும் *
விரிபுகழான்கவராத மேகலையால்குறைவில்மே. (௮)

மேகலையால்குறைவில்லா மெலிவுற்றவகல்குல் *
போகமகன்புகழ்த்தந்தை விறல்வாணன்புயமதுணிதது *
நாகமிசைத்துயில்வான்போல் உலகெல்லாம்நன்கொடுங்க *
யோகணைவான்கவராத உடம்பினால்குறைவில்மே. (௯)

உடம்பினால்குறைவில்லா உயிர்பிரிந்தமலைததுண்டம் *
கிடந்தனபோல்துணிபலவா அசுரர்குழாந்துணிததுகந்த *
தடம்புனலசடைமுடியன் தனியொருகூறமர்ந்துறையும் *
உடம்புடையான்கவராத உயிரினால்குறைவில்மே. (௧௦)

உயிரினால்குறைவில்லா உலகேழ்தன் னுள்ளொடுக்கி *
தயிர்வெண்ணெயுண்டானைத் தடவகுருகூர்ச்சடகோபன் *
செயிரில்சொல்லிசைமலை ஆயிரத்துள்இப்பத்தால் *
வாயிரம்சேர்பிறப்பறுத்து வைகுந்தம்நண்ணுவரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏறுதிருவுடைய ஈசனுகப்புக்கு *
வேறுபடில் என்னுடைமை மிக்கவுயிர்*—தேறுங்கால்
என்தனக்கும் வேண்டாவெனும் மாறன்தானேநெஞ்சே ! *
நந்தமக்குப்பேறாக நண்ணு. (௧௨)

கீயர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி—ச - ப. கூ - தி. நண்ணுதார்.

எங்.

க-ஆந் திருவாய்மொழி—நண்ணுதார்.

[ஆழ்வார் உலகவியற்கையில் வெறுப்புக்கொண்டு தம்மைத் திருவடியிற் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு எம்பெருமானைப் பீரார்த்தித்தல்.]

நிவுகொச்சகக்கலப்பா.

பண் - நீட்டபாடை. தாளம் - இடையொத்து. தந்யாசிராகம் - நபகதாளம்.

இ நண்ணுதார்முறுவலிப்ப நல்லுற்றார்கரைந்தேங்க *
எண்ணாரத்துயர்வினக்கும் இவையென்னஉலகியற்கை ? *
கண்ணாரா ! கடல்கடைந்தாய் ! உனகழற்கேவரும்பரிசு *
தண்ணுவாதடியேனைப் பணிகண்டாய்சாமாதே. (க)

சாமாஅம்கெடுமாஅம் தமருற்றாந்தலைத்தலைப்பெய்து *
ஏமாறிக்கிடந்தலற்றும் இவையென்னஉலகியற்கை ? *
ஆமாடுறொன்றறியேன்னான் அரவணையாய் ! அம்மானே ! *
சுமாதேவிரைகண்டாய் அடியேனைக்குறிக்கொண்டே. (உ)

கொண்டாட்டிம்குலம்புனைவும் தமருற்றாவிழுகியும் *
வண்டார்பூங்குழலாறும் மனையொழியஉயிர்மாய்தல் *
கண்டாற்றேன்உலகியற்கை கடல்வண்ண ! அடியேனை *
பண்டேபோல்கருதாது உன்னடிக்கேகூய்ப்பணிகொள்ளே. (ஈ)

கொள்ளென்றுகிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம்நெருப்பாக *
கொள்ளென்றுதமம்முடும் இவையென்னஉலகியற்கை ? *
வள்ளலே ! மணிவண்ண ! உனகழற்கேவரும்பரிசு *
வள்ளல்செய்துஅடியேனை உனதருளால்வாங்காயே. (ச)

வாங்குநீர்மலருலகில் நிற்பனவும்திரிவனவும் *
ஆங்குஉயிர்கள்பிறப்பிறப்புப் பிணிமூப்பால்தகர்ப்புண்ணும் *
ஈங்குஇதன்மேல்வெந்நரகம் இவையென்னஉலகியற்கை ? *
வாங்குஎனைமணிவண்ண ! அடியேனைமறுக்கேலே. (ரு)

மறுக்கிவல்வலைப்படுத்திக் குமைத்திட்டுக்கொன்றுண்பர் *
அறப்பொருளையறிந்தோரார் இவையென்னஉலகியற்கை ? *
வெறித்துளவமுடியானே ! வினையேனைஉனக்கடிமை
அறக்கொண்டாய் * இனிஎன்றாமுதே ! கூயருளாயே. (ஊ)

ஆயே ! இவ்வுலகத்து நிற்பனவும்திரிவனவும் *
 நீயேமற்றொருபொருளும் இன்றிரீநின்றமையால் *
 கோயேமூப்பிறப்பிறப்புப் பிணியேயென்றிலையொழிய *
 கூயேகொள் அடியேனைக் கொடுவுலகம்காட்டேலே. (௭)

காட்டிரீகரந்துமிழும் நிலம்நீர்தீவிசும்புகால் *
 ஈட்டிரீவைத்தமைத்த இமையோர்வாழ்தனிமுட்டை *
 † கோட்டையினில்கழித்து என்னைஉன்கொழுஞ்சோகியுயர்த்து *
 கூட்டரியதிருவடிக்கள் எஞ்ஞான்றுகூட்டுதியே ? (௮)

கூட்டுகிரின்குரைகழல்கள் இமையோரும்தொழாவகைசெய்து *
 ஆட்டுகிரீ அரவணையாய் ! அடியேனு ‡ மஃதறிவன் *
 வேட்கையெல்லாம்விடுத்து என்னைஉன்திருவடியேசமந்துழல *
 கூட்டரியதிருவடிக்கள் கூட்டினைநான்கண்டேனே. (௯)

கண்டுகேட்டுற்றுமோந்துண்டுமுலும் ஐங்கருவி
 கண்டஇன்பம் * தெரிவரிய அளவில்லாச்சிற்றின்பம் *
 ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப *
 கண்டசுகிர்கண்டொழிந்தேன் அடைந்தேன்உன்திருவடியே. (௧௦)

❧ திருவடியைநாரணனைக் கேசவனைப்பரஞ்சுட்டரை *
 திருவடிசேர்வதுகருதிச் செழுங்குருகர்ச்சட்கோபன் *
 திருவடிமேலுரைத்ததமிழ் ஆயிரத்துள்இப்பத்தும் *
 திருவடியே அடைவிக்கும் திருவடிசேர்ந்தொன்றுமினே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நண்ணுதுமாலடியை நானிலத்தே வல்வினையால் *
 எண்ணுரத்துன்பமுறும் இவ்வுயிர்கள் *—தண்ணிமையைக்
 கண்டிருக்கமாட்டாமல் கண்கலங்கும்மாரனருள் *
 உண்டுநமக்கு உற்றதுணையொன்று. (௧௨)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

† பன்னீராயிரப்படிக்கு 'கோட்டையினை' என்பதும் பாடம்.

‡ "அதுவறிவன்" என்றும் பாடம்.

† ௧௦-ஆம் திருவாய்மொழி—ஒன்றுந்தேவும்.

[‘புரிந்நாராயணனே பரதேவதையாகையால் தேவதாந்
தரத்தைவிட்டு அவனையே ஆச்ரயியுங்கோள்’ என்று
மூதலித்துப் பேசுதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பண் - நாட்டம். தாளம் - ஏழோத்து. சுருட்டிபாகம் - நுபகதாளம்.

ஒன்றும்தேவும்உலகும்உயிரும்மற்றும் யாதுமில்லா
அன்று * நான்முகன்தன்னொடு தேவருலகோடுஉயிர்ப்படைத்தான் *
குன்றம்போல்மணிமாடநீடு திருக்குருகூரதனுள் *
நின்றஆகிப்பிரான்நிற்க ‡ மற்றைத்தெய்வம்நாடுகிரே. (௧)

நாடிநீர்வனங்கும்பெய்வமும உம்மையும்முன்படைத்தான் *
வீடிச்சீர்ப்புகழாதிப்பிரான் அவன்மேவியுறைகோயில் *
மாடமாளிகைகுழந்தழகாய திருக்குருகூரதனை *
பாடியாடிப்பரவிச்சென்மின்கள் பலலுலகீர் ! பரந்தே. (௨)

பரந்தெய்வமும்பல்லுலகுமபடைத்து அன்றுஉடனேவிழுங்கி *
கரந்துமிழ்ந்துகடந்திடநதது கண்டுமெதளியகில்லீர் *
சிரககளால்அமரர்வனங்கும் திருக்குருகூரதனுள் *
பரந்திறமன்றிப்பல்லுலகீர் ! தெய்வமற்றிலலைபேசுமினே. (௩)

பேசுநின்றசிவனுக்குமபிரமன்தனக்கும் பிறர்க்கும்
நாயகன்அவனே * கபாலநன்மோக்கத்துக் கண்டுகொண்மின் *
தேசமாமதிள்குழந்தழகாய திருக்குருகூரதனுள் *
ஈசன்பாலோரவமபறைதல் என்னுவதுஇலிங்கியர்தகே ? (௪)

இலிங்கத்திட்டபுராணத்தீரும சமணரும்சாக்கியரும் *
§ வலிந்துவாதுசெய்வீர்களும் மற்றுநுந்தெய்வமுமாகிரின்றான் *
மலிந்துசெந்நெல்கவரிவீசும் திருக்குருகூரதனுள் *
பொலிந்துநின்றபிரான்கண்டீர் ஒன்றும்பொய்யில்லைபோற்றுமினே(௫)

போற்றிமற்றோர்தெய்வம் பேணப்புறத்திட்டு * உம்மையின்னே
தேற்றிவைத்தது எல்லீரும்வீடுபெற்றால்உலகில்லையென்றே *
சேற்றில்செந்நெல்கமலமோங்கு திருக்குருகூரதனுள் *
ஆற்றவல்லவன்மாயம்கண்டீர் அதுஅறிந்ததிர்தோடுநினே. (௬)

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி. ‡ ‘மற்றெத்தெய்வம்’ என்பதும்
சிலர்க்குப் பாடம். § ‘மலிந்து’ என்றும் பாடம்.

௭௬ திருவாய்மொழி--ச - ப. ௧௦ - தி. ஒன்றுந்தேவும்.

ஒடியோடிப்பலபிறப்பும்பிறந்து மற்றோர்தெய்வம் *
பாடியோடிப்பணிந்து பல்படிகால்வழியேறிக்கண்டர் *
கூடிவானவரே ததறின்ற திருக்குருகூர்தனுள் *
ஆடுபுட்கொடியாதிமூர்த்திக்கு அடிமைபுகுவதுவே. (௭)

புக்கடிமையினுல்தன்னைக்கண்ட மார்க்கண்டேயனவனை *
நக்கபிரானும்அன்றுஉய்யக்கொண்டது நாராயணனருளே *
கொக்கலர்தடந்தாழைவேலித் திருக்குருகூர்தனுள் *
மிக்கஆதிப்பிரான்நிற்க மற்றைதெய்வம்விளம்புதிரே. (௮)

விளம்பும்ஆறுசமயமும் அவையாகியும்மற்றும்தன்பால் *
'அளந்துகாண்டற்கரியனாகிய ஆதிப்பிரானமரும் *
வளம்கொள்தண்பணைசூழ்ந்தழகாய திருக்குருகூர்தனை *
உளம்கொள்ளானத்துவைமமின் உம்மைஉய்யக்கொண்டுபோகுறிலே.

உறுவதாவதுளத்தேவும் எவ்வுலகங்களுமற்றும்ம்தன்பால் *
மறுவில்மூர்த்தியோடொத்து இததனையும்நின்றவண்ணம்நிற்கவே *
செறுவில்செந்நெல்கரும்பொடோங்கு திருக்குருகூர்தனுள் *
குறியமாணுருவாகிய நீள்குடக்கூத்தனுக்கு ஆட்செய்வதே. (௧௦)

ஆட்செய்துஆழிப்பிரானைச்சேர்ந்தவன் வண்குருகூரகரான் *
நாட்கமழ்மகிழ்மலைமார்பினன் மாறன்சடகோபன் *
வேட்கையால்சொன்னபாடல் ஆயிரத்துள்இப்பதினும்வல்லார் *
மீட்சியின்றிவைகுந்தமாநகர் மற்றதுகையதுவே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஒன்றுமிலைத்தேவு இவ்வுலகம்படைத்தமால் *
அன்றியென ஆருமறியவே *—நன்றாக
மூதணித்துப்பேசியருள் மொய்ம்மகிழோன் தாளதொழுவே *
காதலிக்கும் என்னுடையகை. (௧௨)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஐந்தாம்பத்து.

‘விரோதியைப் போக்குபவனும் அவனே’ என்னுதல்.

க - ஆந் திருவாய்மொழி—கையார் சக்கரத்து.

[உண்மையான பக்தியில்லாதிருக்கையிலும் பொய்யாகப்பேசிய
தமக்குப் பேறளித்தானென்று ஆழ்வார் எம்பெருமானது
பரம க்ருபையைப் பேசுதல்.]

கலநிலைத்துறை.

பண் - குறிஞ்சி, தாளம் - ஏழோத்து. முகாரி ராகம் - அடதாளம்.

கையார்சக்கரத்து என்கருமாணிக்கமே ! என்றென்று *
பொய்யேகைம்மைசொல்லிப் புறமேபுறமேயாடி. *
மெய்யேபெற்றொழிந்தேன் விதிவாய்க்கின்றதுகாப்பாரா ? *
ஐயோ ! கண்ணபிரான் ! அறையோ ! இனிப்போலுலே (க)

போனாய் ! மாமருதின்றடுவே என்பொலலாமணியே ! *
தேனே ! இன்னமுதே ! என்றெனறேசில † கூத்துச்சொல்ல *
தானேஎம்மெருமான் அவன்என்னுகியொழிந்தான் *
வானேமாநிலமே மற்றுமுற்றுமன்னுள்ளானவே. (உ)

உள்ளனமற்றுவாப் புறமேசிலமாயம்சொல்லி *
வள்ளல் ! மணிவண்ணே ! என்றென்றேஉன்னையும்வஞ்சிக்கும் *
கள்ளமனத்தவிர்தே உன்னைக்கண்டுகொண்டியந்தொழிந்தேன் *
வெள்ளத்தனைக்கிடந்தாய் ! இனிஉன்னைவிட்டுஎன்கொள்வனே ? (ங)

என்கொள்வன் ? உன்னைவிட்டென்னும் வாசகங்கன்சொல்லியும் *
வன்கள்வனேனமனத்தைவலித்துக் கண்ணநீர்க்ரந்து *
நின்கண்டெருங்கவைத்தே எனதாவியைநீக்ககில்லேன் *
என்கண்மலினமறுத்து என்னைக் ‡ கூவியருளாய்கண்ணனே ! (ச)

கண்ணபிரானே விண்ணோர்கருமாணிக்கத்தைஅமுதை *
நண்ணியுமநண்ணகில்லேன் நடுவேயோருடம்பிவிட்டு *
திண்ணமமுந்தக்கட்டிப் பலசெய்வினைவன்கயிற்றால் *
புண்ணைமறையவரிந்து என்னைப்போரவைத்தாய்புறமே. (ரு)

† ‘கூற்று’ என்பது உரையின் பாடம். ‡ ‘கூயருளாய்’ என்றும் பாடம்.

௭௮ திருவாய்மொழி—ந - ப. க - தி. கையார்ச்சக்கரத்து.

புறமறக்கட்டிக்கொண்டு இருவல்வினையார்குமைக்கும் *
முறைமுறையாக்கைபுகலொழியக் கண்டுகொண்டொழிந்தேன் *
நிறமுடைநால்தடந்தோள் செய்யவாய்செய்யதாமரைக்கண் *
அறமுயலாழியங்கைக் கருமேனியம்மான் தன்னையே. (க)

அம்மான் ஆழிப்பிரான் அவன்எவ்விடத்தான்? யான் ஆர்? *
எம்மாபாவியார்க்கும் விதிவாய்க்கின் றுவாய்க்கும் கண்டார் *
கைம்மா துன்பொழித்தாய்! என்று கைதலைபூசலிட்டே *
மெய்ம்மாலாயொழிந்தேன் எம்பிரானும்என்மேலானே. (எ)

மேலாதேவர்களும் நிலத்தேவரும்மேவித்தொழும் *
மாலார்வந்து § இனநாள் அடியேன்மனத்தேமன்னினார் *
சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும்நன்மக்களும் *
மேலாத்தாய்தந்தையும் அவரேஇனியாவாரே. (அ)

ஆவாராதுணை? என்று அலைநீர்க்கடலுளமுந்தும்
நாவாய்போல் * பிறவிக்கடலுள் நின்றநான்துளங்க *
தேவார்கோலத்தொடும் திருச்சக்கரம்சங்கினொடும் *
ஆவா! என்றுஅருள்செய்து அடியேனொடும்ஆனனே. (கூ)

ஆனானுடையாடுமென்று அல்டேதெகொண்டுஉகந்துவந்து *
தானேஇன்னருள்செய்து என்னைமுற்றவும்தானானை *
மீனாய் ஆமைபுமாய் நரசிங்கமுடாய்க்குறளாய் *
கானாரேனமுமாய்க் கற்கியாமஇன்னம்கார்வண்ணனே. (க௦)

☞ கார்வண்ணன்கண்ணபிரான் கமலத்தடங்கண்ணன்தன்னை *
ஏர்வளவொண்கழனிக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
சீர்வண்ணவொண்தமிழ்கள் இவையாயிரத்துள்இப்பததும் *
ஆர்வண்ணத்தால்தரைப்பார் அடிக்கீழ்புகுவார்பொலிந்தே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கையாரும்சக்கரத்தோன் காதலின்றிக்கேயிருக்க *
பொய்யாகப்பேசும் புறனுரைக்கு *—மெய்யான
பேற்றைஉபகரித்த பேரருளின்தன்மைதனை *
போற்றினனே மாறன் பொலிந்து. (ச௧)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

௨ - ஆந் திருவாய்மொழி—பொலிகபொலிக.

[புரீ வைஷ்ணவர்திரகைக் கண்டு வாழ்த்தி, அல்லாதாரைத்
திருந்துமாறு உபதேசித்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - சீகாமம். நாளம் - இடையொத்து. கல்யாணிராகம் -
திரிபுடைதாளம்

பொலிகபொலிகபொலிக போயிற்று வல்லுயிர்ச்சாரபம் *
நவியும்நரகமும்நைந்த நமனுக்குஇங்குயாதொன்றுமில்லை *
கலியும்கெடும்கண்டுக்கொண்மின் கடல்வண்ணன்பூதங்கள்மண்மேல் *
மலியப்புக்குத்துஇசைபாடி ஆடியுழிதரக்கண்டோம். (க)

கண்டோம்கண்டோம்கண்டோம் கண்ணுக்கினியனகண்டோம் *
தொண்டர்! எல்லீரும்வாரீர் தொழுதுதொழுதுநின்றார்த்தம் *
வண்டார்தண்ணந்துமாயான் மாதவன்பூதங்கள்மண்மேல் *
பண்தான்பாடிநின்றாடிப் பரந்துகிரிகின்றனவே. (உ)

திரியும்கலியுகம்நீங்கித் தேவர்கள் தாமும்புகுந்து *
பெரியகிதயுகம்பற்றிப் பேரின்பவெள்ளம்பெருக *
கரியமுகில்வண்ணன்எம்மான் கடல்வண்ணன்பூதங்கள்மண்மேல் *
இரியப்புக்குத்துஇசைபாடி எங்கும்இடம்கொண்டனவே. (ங)

இடங்கொள்சமயத்தையெல்லாம் எடுத்துக்களையனபோலே *
தடங்கடல்பள்ளிப்பெருமான் தன்னுடைப் பூதங்களேயாய் *
கிடந்தும்இருந்தும்எழுந்தும் கீதம்பலபலபாடி *
நடந்தும்பறந்தும்குனித்தும் நாடகம்செய்கின்றனவே. (ச)

செய்கின்ற துளன்கண்ணுக்கொன்றே ஒக்கின்றதுஇவ்வுலகத்து *
வைகுந்தன்பூதங்களேயாய் மாயத்தினுள்ளங்கும்மன்னி *
ஐயமொன்றில்லை அரக்கர்அசுரர்பிறந்திருள்ளிரேல் *
உய்யும்வகையில்லைதொண்டர்! ஊழிபெயர்த்திடம்கொன்றே. (ரு)

கொன்றுயிருண்ணும்விசாதி பகைபசிதீயனவெல்லாம் *
நின்றுஇவ்வுலகில்கடிவான் நேமிப்பிரான் தமர்போந்தார் *
நன்றிசைபாடியும்துள்ளியாடியும் ஞாலம்பாரந்தார் *
சென்றுதொழுதுயம்மின்தொண்டர்! சிந்தையைச்செந்நிறுத்தியே. (ரி)

நிறுத்திதும்முள்ளத்துக்கொள்ளும் தெய்வங்கள்உம்மையுய்யக்கொள் *
மறுத்தும்அவனோடேகண்டர் மார்க்கண்டேயனும்கரியே *
கறுத்தமனமொன்றும்வேண்டா கண்ணனல்லாதெய்வமில்லை *
இறுப்பதெல்லாம் அவன்முர்த்தியாயவர்க்கேஇறுமினே. (ரீ)

இறுக்கும்இறையிறுத்துண்ண எவ்வுலகுக்கும்தன்மூர்த்தி *
 நிறுத்தினுன்தெய்வங்களாக அத்தெய்வநாயகன்,தானே *
 மறுத்திருமார்வனவன்தன் பூதங்கள்கீதங்கள்பாடி *
 வெறுப்பின் றிருலத்தும்மிக்கார் மேவித்தொழுதுயம்மின்றிரே, (அ)

மேவித்தொழுதுயம்மினீர்கள் வேதப்புனிதவிருக்கை *
 நாவில்கொண்டுஅச்சுதன்தன்னை ஞானவிகிபிழையாமே *
 பூவில்புகையும்விளக்கும் சார்தமும்நீரும்மலிந்து *
 மேவித்தொழும்அடியாரும் பகவருமமிக்கதுலகே, (க)

மிக்கஉலகுகள்தோறும் மேவிக்கண்ணன் திருமூர்த்தி *
 நக்கபிரானோடு அயனும்இந்திரனுமமுதலாக *
 தொக்கஅமரர்குழாங்கள் எங்கும்பரந்தனதொண்டர் ! *
 ஒக்கத்தொழுகிறிராகில் கலியுகமொன்றுமில்லையே, (க௦)

☐ கலியுகமொன்றுமின்றிக்ே தன்னடியார்க்குஅருள்செய்யும் *
 மலியும்குடமொளியூர்த்தி மாயப்பிரான்கண்ணன்தன்னை *
 கலிவயல்தென்னன்குருகூர்க் காரிமாறன்சடகோபன் *
 ஒலியுகழாயிரத்துஇப்பத்து † உள்ளததைமாசறுக்குமே, (க௧)
 ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பொலிகபொலிகவென்று பூமகள்கோன்கொண்டர் *
 மலிவுதனைக் கண்டுகந்துவாழ்த்தி *—உலகில்
 திருந்தாதார்தமமைத் திருத்தியமாறன்சொல் *
 மருந்தாகப்போகும் மனமாசு, (ச௨)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

௩ - ஆந் திருவாய்மொழி—மாசறுசோதி.

[எம்பெருமானது விச்வேஷம் பொறுக்கமாட்டாமல், ஆழ்வார்,
 தலைமகள் ஆசைமேலிட்டினால் பழிக்கு அஞ்சாமல் மட
 வரரத்துணிந்ததாகக் கூறும் பாசரம்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - நட்டபாலை, தாளம் - ஏழோத்து. பிரயாகடை ராகம் -
 திரிபுடைதாளம்.

☐ மாசறுசோதி என்செய்யவாய்மணிக்குன்றத்தை *
 ஆசறுசீலனை ஆதிமூர்த்தியைநாடியே *
 பாசறவெய்தி அறிவிழந்துளனைநாளையம் ? *
 ஏசறும்ஊரவர்கவ்வை தோழி ! என்செய்யுமே ? (க)

† 'உள்ளத்தின்' என்றும் பாடம்.

என்செய்யும்ஊரவர்கவ்வை ? தோழி ! இனிநம்மை *
என்செய்யதாமரைக்கண்ணன் என்னைநிறைகொண்டான் *
முன்செய்யமாமையிழந்து மேனிடெவிலெய்தி *
என்செய்யவாயும்கருங்கண்ணும் பயப்பூர்ந்தவே. (உ)

ஊர்ந்தசுகடம் உதைத்தபாதத்தன் * பேய்முலை
சார்ந்துசுவைத்தசெவ்வாயன் என்னைநிறைகொண்டான் *
பேர்ந்தும்பெயர்ந்தும் அவனோடென்றிழர்சொல்விலேன் *
தீர்ந்தளந்தோழி ! என்செய்யும்ஊரவர்கவ்வையே ? (ஈ)

ஊரவர்கவ்வையெருவிட்டு அன்னைசொல்நீர் † படுத்து *
நரநெல்வித்திமுனைத்த நெஞ்சப்பெருஞ்செய்யுள் *
பேரமர்காதல் கடல்புரையவினாவித்த *
காரமர்மேனி நம்கண்ணந்தோழி ! கடியனே. (ச)

கடியன்கொடியன்நெடியமால் உலகம்கொண்ட
அடியன் * அறிவருமேனிமாயத்தன் * ஆகிலும்
கொடியஎன்னெஞ்சம் அவனென்றேகிடக்குமஎல்லே ! *
துடிகொளிடைமடத்தோழி ! அன்னையென்செய்யுமே ? (ரு)

அன்னைஎன்செய்யில்என் ? ஊர்என்சொல்விலன் ? தோழியீர் ! *
என்னைஇனிஉமக்காசையில்லை அகப்படடேன் *
முன்னையமரர்முதல்வன் வண்துவராபதி
மன்னன் * மணிவண்ணன் வாசுதேவன்வலையுளே. (ஊ)

வலையுளகப்படுதது என்னைநல்நெஞ்சம்கூவிக்கொண்டு *
அலைகடற்பள்ளியம்மாளை ஆழிப்பிரான்தன்னை *
கலைகொளகல்குல்தோழி ! நம்கண்களால்கண்டு *
தலையிலவணங்கவும்ஆங்கொலோ ? தையலார்முன்பே. (ஏ)

பேய்முலையுண்டசுகடம்பாய்ந்து மருதிடைப
பேய்முதல்சாய்த்து * புள்வாய்பிளந்து களிறட்ட *
துமுறுவல்தொண்டைவாய்ப்பிராளை எந்நார்கொலோ ? *
யாம்உறுகின்றதுதோழி ! அன்னையர்நாணவே. (அ)

நாணுமிறையும்கவர்ந்து என்னைநல்நெஞ்சம்கூவிக்கொண்டு *
சேணுயர்வானத்திருக்கும் தேவபிரான்தன்னை *
ஆணைஎன் ? தோழி ! உலகுதோறுஅலர்தூற்றி * ஆம்
கோணைகள்செய்து குதிரியாய்மடலூர்துமே. (ஐ)

† 'மடுத்து' என்றும் பாடும்.

அஉ திருவாய்மொழி—ரு - ப. ச - தி. ஊரெல்லாம்.

யாம்மடலூர்த்தம் எம்ஆழியங்கைப்பிரானுடை *
தூமடல்தண்ணந்துழாய் மலர்கொண்டுசூடுவோம் *
யாம்மடமின்றித் தெருவுதோறுஅயல்தையலார் *
நாமடங்காப்பழிதூற்றி நாடும்இரைக்கவே. (க௦)

இரைக்கும்கருங்கடல்வண்ணன் சுண்ணபிரான் தன்னை *
விரைக்கொள்பொழில் † குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
நிரைக்கொளந்தாதி ஓராயிரத்துள்இப்பத்தும் *
உரைக்கவல்லார்க்கு வைகுந்தமாகும் தம்முடெல்லாம். (க௧)
ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

மாசறுசோதி சுண்ணன்வந்துகலவாமையால் *
ஆசைமிசூந்து பழிக்குஅஞ்சாமல்*—ஏசறவே
மண்ணில்மடலூர மாறன்ஒருமித்தான் *
உள்நடுங்கத் தான்பிறந்தஊர். (ச௧)
சீயர் திருவடிகளே சாணம்

ச - ஆந் திருவாய்மொழி—ஊரெல்லாம்.

[மடலூர்த்து அசக்யமாய்த் தலைவி இரவுநீட்டிப்புக்கு
வருந்திக் கூறல்.]

‡ கலவிருத்தம்.

பண் - புறநீர்மை. தாளம் - நடையொத்து. கண்டாராகம் -
திருபுடைதாளம்.

ஊரெல்லாந்துஞ்சி உலகெல்லாநள்ளிருளாய் *
நீரெல்லாந்தேறி ஓர்நீளிரவாய்நீண்டதால் *
பாரெல்லாம்உண்ட நம்பாம்பணையான்வாரானால் *
ஆர்? எல்லே! வல்வினையேன் ஆவிகாப்பார்இனியே. (க)

ஆவிகாப்பார்இனியார்? ஆழ்கடல்மண்விண்முடி *
மாவிகாரமாய் ஓர்வல்லிரவாய்நீண்டதால் *
காவிசேர்வண்ணன் என்கண்ணனும்வாரானால் *
பாவியேன்நெஞ்சமே! நீயும்பாங்கல்லையே. (உ)

† 'குருகூர்வாச்சடகோபன்' என்றும் பாடம்.

‡ பெரும்பாலும் வெண்டனையால் வந்தது.

நீயும்பாங்கல்லைகாண் நெஞ்சமே ! நீளிரவும் *
 ஓயும்பொழுதின்றி ஊழியாய்நீண்டதால் *
 காயும்கடுஞ்சிலை என்காகுத்தன்வாரானால் *
 மாயும்வகையறியேன் வல்வினையேன்பெண்பிறந்தே. (ங)

பெண்பிறந்தாரெய்தும் பெருந்துயர்காண்கிலேனென்று *
 ஒண்கடரோன் வாராதொளித்தான் * இம்மண்ணளந்த
 கண்பெரியசெவ்வாய் எங்காரேறுவாரானால் *
 எண்பெரியசுந்தைநோய் தீர்ப்பார்ஆர்என்னையே ? (ச)

ஆர்என்னை ஆராய்வார் ? அன்னையரும்தோழியரும் *
 நீரென்னே ? என்னாதே நீளிரவும்துஞ்சுவரால் *
 காரன்னமேனி நமகண்ணனுமவாரானால் *
 பேரென்னைமாயாதால் வல்வினையேன்பின்னின்றே. (ரு)

† பின்னின்றகாதல்நோய் நெஞ்சமபெரிதடுமால் *
 முன்னின்றஇராஜாழி கண்புதையமுடிற்றால் *
 மன்னின்றசககரதது எம்மாயவனும்வாரானால் *
 இந்நின்றநீளாவி காப்பார்ஆர்இவ்விடத்தே ? (க்)

காப்பார்ஆர்இவ்விடத்து ? கங்கிருளின் துண்துளியாய் *
 சேட்பாலதூழியாய்ச் செல்கின்றகங்குல்வாய் *
 தூப்பாலவெண்சங்கு சககரத்தன்தோன்றானால் *
 தீப்பாலவல்வினையேன் தெய்வங்காள ! என்செய்கேனோ ? (க்)

தெய்வங்காள ! என்செய்கேன் ? ஓரிரவுமுழியாய் *
 மெய்வந்துதின்று என்தாவிமெலிவிக்கும் *
 கைவந்தசககரதது என்கண்ணனும்வாரானால் *
 தைவந்ததண்டென்றல் வெஞ்சுடரில் தாண்டிமே. (அ)

வெஞ்சுடரில்தானடுமால் வீங்கிருளின் துண்துளியாய் *
 அஞ்சுடரவெய்யோன் அணிநெடுந்தோன்றோன்றதால் *
 செஞ்சுடர்த்தாமரைக்கண் செல்வனுமவாரானால் *
 நெஞ்சுடர்தீர்ப்பார்இனியார் ? நின்றுருகுகின்றேனே. (க)

நின்றுருகுகின்றேனேபோல நெடுவானம் *
 ‡ சென்றுருகிதுண்துளியாய்ச் செல்கின்றகங்குல்வாய் *
 அன்றுஒருகால்வையம அளந்தபிரான்வாரானென்று *
 ஒன்றுஒருகால்சொல்லாது உலகோஉறங்குமே. (க௦)

௮௪ திருவாய்மொழி—ரு - ப. ரு - தி. எங்ஙனேயோ.

உறங்குவான்போல் யோசுசெய்தபெருமானை *
சிறந்தபொழில்சூழ் குருகூர்ச்சட்கோபன்சொல் *
நிறம்கிளர்ந்தஅநதாதி ஆயிரத்துஇப்பத்தால் *
இறந்துபோய்வைகுந்தம் சேராவாறுஎங்ஙனேயோ ? (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகள் சரணம்.

ஊரநினைந்தமடல் ஊரவும்ஒண்ணதபடி *
கூரிநுள்சேர்க்குலுடன் கூடிநின்ற *—பேராமல்
திதுசெய்யமாறன் திருவுள்ளததுச்சென்றதுயா *
ஒதுவதுஇங்குஎங்ஙனேயோ ? (சச)

கீயர் திருவடிகள் சரணம்.

ரு - ஆந் திருவாய்மொழி—எங்ஙனேயோ.

[உருவேளிப்பாடுகண்ட தலைவி தாயை மறுத்துரைத்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியநிந்தம்

பண் - கைசிகம். தாளம் - ஏழோத்தி. (செஞ்சுநெடிலபாகம் - நபகதாளம்.

எங்ஙனேயோ அன்னைமீர்காள் ! என்னைமுனிவதுநீர் ? *
நங்கன்கோலத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
சங்கினோடும்நேமியோடும் தாமரைக்கண்களோடும் *
செங்கனிவாரொய்ன்றினோடும் செலகின்றதுஎன்றெஞ்சமே. (க)

என்றெஞ்சினுல்லோக்கிக்காணீர் என்னைமுனியாடுதே *
தென்னன்சோலைத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
மின்னுநூலும்குண்டலமும மாாவிலதிருமலுவும் *
மன்னுபூணும்நான்குதோளும் வந்துஎங்கும்நின்றிடுமே. (உ)

நின்றிடும்திசைக்கும்நையுமென்று அன்னையரும்முனிதிர் *
குன்றமாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
வென்றிவிலும்தண்டும்வானும் சக்கரமும்சங்கமும் *
நின்றதோன்றிக்கண்ணுள்ளீங்கா நெஞ்சள்ளும் நீங்காவே. (ங)

நீங்கநில்லாகண்ணிரீர்களென்று அன்னையரும்முனிதிர் *
தேங்கொள்சோலைத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
பூந்தண்மாலேத்தண்துழாயும் பொன்முடியும்வடிவும் *
பாங்குதோன்றும்பட்டும்நாணும் பாவியேன்பக்கத்தவே. (ச)

பக்கமநோக்கிநிற்குமநையுமென்று அன்னையரும்முனிதீர் *
தக்ககீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
தொக்கசோதித்தொண்டைவாயும் நீண்டபுருவங்களும் *
தக்கதாமரைக்கண்ணும் பாவினையொலியின்மேலெனவே. (ரு)

மேலுமவன்பழிநங்குடிக்குஇவ்வென்று அன்னைகாணுகொடாள் *
சோலைக்குழ்தண்திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான்கண்டபின் ;
கோலநீர்கொடிமுக்கும தாமரைக்கண்ணுமகனிவாயும் *
நீலமேனியும்நான்குநோளும் என்னெஞ்சம்நிறைந்தனவே. (கூ)

நிறைந்தவன்பழிநங்குடிக்குஇவ்வென்று அன்னைகாணுகொடாள் *
சிறந்தகீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
நிறைந்தசோதிவெள்ளம்சூழ்ந்த நீண்டபொன்மேனியொதிம *
நிறைந்துள்ளுள்ளே நின்றொழிந்தான் நேமியங்கையுளதே. (ஏ)

கையுள்ளன்முகம்வைகமுகமநையுமென்று அன்னையரும்முனிதீர் *
மைகொள்மாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
செய்யதாமரைக்கண்ணுமஅல்குலும் சிறுநிலையும்வடிவும் *
† மொய்யநீள்குழல்தாழ்ந்ததோள்களுந் பாவினையன்முன்நிற்குமே. (ஈ)

முன்றின்றயென்றுநீதாழிமார்களுந் அன்னையரும்முனிதீர் *
மன்னுமாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
சென்னிநீள்முடிஆகியாய உலாபிலணிகலத்தன் *
கன்னல்பாலமுதாக்கிவநது என்னெஞ்சம்மகழியானே. (ஊ)

கழியமிக்கதோர்காதலளிவெனன்று அன்னைகாணுகொடாள் *
வழுவிலகீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
சூழமித்தேவர்குழாங்கள் கைதொழச்சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே *
எழுவதோருநள்ளெஞ்சுள்ளெழும் ஆக்குமஅறிவாரிதே. (கௌ)

இது அறிவாரியபிராணை ஆழியங்கையையேயுலற்றி *
நறியநல்லார்நாடி நன்குநுகர்ச்சட்கொபன்சொன்ன *
சுறிகொள் ஆயிரத்துள்இவைபததும் திருக்குறுங்குடியதன்மேல் *
அறியகற்றுவல்லார்வைட்ணவர் ஆழ்கடல்நூலததுள்ளே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்

எங்ஙனேநீர்முனிவது என்னையினி? நம்பியமுகு *
இவ்வெனதோன்றுகின்றது என்முன்னே *—அவ்வன
உருவெளிப்பாடா வுரைத்ததமிழ்மாரன் *
கருதுமவர்க்கு இன்பக்கடல். (சரு)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்

சு - ஆத் திருவாய்மொழி—கடல்ஞாலம்.

[பிரிவாற்றது தலைவன்தன்மைகளை அங்குரித்துத் தரிக்கப் பார்க்கிற தலைவியின் நிலைகண்ட தாய் 'ஆவேசமோ?' என்று நொந்து கூறும் பாசரம்.]

எண்ணீர்க்கழிநெடி லடியா சிர்யவிருத்தம்

பண் - சீகாமம் நாளம் - ஏழொத்து யதுதலகர்ம்போதிராகம் - ஆதிதாளம்.

கடல்ஞாலம்செய்தேனுமயானேனெயன்னும
கடல்ஞாலமாவேனும்யானேனெயன்னும *
கடல்ஞாலம்கொண்டேனுமயானேனெயன்னும
கடல்ஞாலம்கிண்டேனுமயானேனெயன்னும *
கடல்ஞாலம்உண்டேனுமயானேனெயன்னும
கடல்ஞாலத்தீசன்வந்தேறக்கொலோ? *
கடல்ஞாலத்தீர்க்குஇவையெனசொல்லுகேன்?
கடல்ஞாலத்துள் மகள் கற்கின்றவே. (க)

கற்கும்கல்விக்குவல்லோரிலேனெயன்னும
கற்கும்கல்வியாவேனும்யானேனெயன்னும *
கற்கும்கல்விசெய்வேனுமயானேனெயன்னும
கற்கும்கல்விதீர்ப்பேனுமயானேனெயன்னும *
கற்கும்கல்விச்சாரமுமயானேனெயன்னும
கற்கும்கல்விநாதன்வந்தேறக்கொலோ? *
கற்கும்கல்வியாககுஇவையெனசொல்லுகேன்?
கற்கும்கல்விஎன்மகள் காண்கின்றவே. (உ)

காண்கின்றதிலெல்லாமயானேனெயன்னும
காண்கின்றவிசம்பெல்லாமயானேனெயன்னும *
காண்கின்றவநதீயெல்லாமயானேனெயன்னும
காண்கின்றஇக்காற்றெல்லாமயானேனெயன்னும *
காண்கின்றகடலெல்லாமயானேனெயன்னும
காண்கின்றகடல்வண்ணேறக்கொலோ? *
காண்கின்றஉலகத்தீர்க்குஎன்சொல்லுகேன்?
காண்கின்றஎன்காரிகைசெய்கின்றவே. (ங)

செய்கின்றகிதியெல்லாம்பாநேனெயன் னும்
 செய்வானின்றனகளும்பாநேனெயன் னும் *
 செய்துமுன்றிறந்தவும்பாநேனெயன் னும்
 செய்கைப்பயனுண்பேனும்பாநேனெயன் னும் *
 செய்வார்களைச்செய்வே னுமபாநேனெயன் னும்
 செய்யகமலக்கண்ணேறக்கொலோ ? *
 செய்யஉலகத்தீர்க்குஇவையென்சொல்லுகேன் ?
 செய்யகனிவாயினமான் திறத்தே.

(சு)

திறம்பாமல்மண்காக்கின்றேன்பாநேனெயன் னும்
 திறம்பாமல்மலையெடுத்தேனெயன் னும் *
 திறம்பாமல்அசுரரைக்கொன்றேனெயன் னும்
 திறம்காட்டி அன்னுலவரைக்காதேனெயன் னும் *
 திறம்பாமல்கடல்கடைந்தேனெயன் னும்
 திறம்பாதகடல்வண்ணேறக்கொலோ ? *
 திறம்பாதஉலகத்தீர்க்குஎன்சொல்லுகேன் ?
 திறம்பாதுஎன்திருமகளாய்தினவே.

(ரு)

இனவேய்மலையேந்தினேன்பாநேனெயன் னும்
 இனவேறுகள்செற்றே னுமபாநேனெயன் னும் *
 இனவான்கன்றுமேய்ததே னுமபாநேனெயன் னும்
 இனவாநிரைகாததே னுமபாநேனெயன் னும் *
 இனவாயர்தலைவ னுமபாநேனெயன் னும்
 இனத்தேவர்தலைவன்வந்தேறக்கொலோ ? *
 இனவேற்கண்நல்லீர்க்குஇவையென்சொல்லுகேன் ?
 இனவேற்கண்ணினன்மகளஉற்றனவே.

(சு)

உற்றார்களஎனககுஇலையாருமென் னும்
 உற்றார்களஎனககிங்கெலலாருமென் னும் *
 உற்றார்களைச்செய்வே னுமபாநேனெயன் னும் *
 உற்றார்களையழிப்பே னுமபாநேனெயன் னும் *
 † உற்றார்களுக்குஉற்றே னுமபாநேனெயன் னும் *
 உற்றாரிவிமாயன்வந்தேறக்கொலோ ? *
 உற்றீர்கட்குஎன்சொல்லிச்சொல்லுகேன்பான் ?
 உற்றுஎன்னுடைப்பேதைஉரைக்கின்றவே.

(எ)

உரைக்கின்றமுக்கண்பிரான்பாநேனெயன் னும்
 உரைக்கின்றதிசைமுகன்பாநேனெயன் னும் *
 உரைக்கின்றஅமரரும்பாநேனெயன் னும்
 உரைக்கின்றஅமரர்கோன்பாநேனெயன் னும் *

உரைக்கின்றமுனிவரும்பானேயென் னும்

உரைக்கின்றமுகில்வண்ணனேறக்கொலோ ? *

உரைக்கின்றஉலகத்திர்க்குஎன்சொல்லுகேன் ?

உரைக்கின்றஎன்கோமளவொண்கொடிக்கே.

(அ)

கொடியவினையா துமிலனேயென் னும்

கொடியவினையாவே னும்பானேயென் னும் *

கொடியவினைசெய்வேனும்பானேயென் னும்

கொடியவினைதீர்ப்பேனும்பானேயென் னும் *

கொடியானிலங்கைசெற்றேனேயென் னும்

கொடியபுள்ளுடையவனேறக்கொலோ ? *

கொடியஉலகத்திர்க்குஇவையென்சொல்லுகேன் ?

கொடியேன்கொடிஎன்மகள்கோலங்களே.

(ஆ)

கோலம்கொள்சுவர்க்கமும்பானேயென் னும்

கோலமிலநாகமும்பானேயென் னும் *

கோலம்திகழ்மோக்கமும்பானேயென் னும்

கோலம்கொளுயிர்களும்பானேயென் னும் *

கோலம்கொள்தனிமுதல்பானேயென் னும்

கோலம்கொள்முகில்வண்ணனேறக்கொலோ ? *

கோலம்கொளுலகத்திர்க்குஎன்சொல்லுகேன் ?

கோலம்திகழ்கோதைஎன்கூந்தலுக்கே

(க)

கூந்தல்மலர்மங்கைக்கும்மண்மடந்தைக்கும

குலவாயர்கொழுந்துக்கும்கேள்வன்தன்னை *

வாய்ந்தவழுதிவளநாடன் மன்னு

குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்செய்து *

ஆய்ந்ததமிழ்மலை ஆயிரத்துள்

† இவையுமூர்பத்தும்வல்லார் * உலகில்

‡ ஏந்துபெருஞ்செல்வத்தராய்த திருமா

லடியார்களைப்பூசிக்கநோற்றார்களே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

கடல்ஞாலத்திசனை முன்காணுமல்லநாந்தே *

உடனா அனுகரிக்கலுற்று*—திடமாக

வாய்ந்தவனுய்த்தான்பேசும் மாறனுரையதனை*

ஆய்ந்துரைப்பார் ஆட்செய்யநோற்றார்.

(கக)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

எ - ஆந் திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானையன்றித் தாழ்தரியாத தமது அந்நய
கதித்வத்தை யெடுத்துக்கூறி வானமாமலைப்பெருமா
ஸீடத்தில் ப்ரபத்தி பண்ணுதல்.]

ஆசிரியக்தஹை.

பண் - சீகாமாம். தாளம் - ஏழோத்து. ஸாவேரிகம் - ஆதிதாளம்.

நோற்றநோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன் * ஆகிலும்இனிஉன்னை
ஆற்றுகிற்கின்றிலேன் அரவினணையமமானே ! * [விட்டொன் றும்
செற்றுததாமரைசெந்நலூடுமலர் சிரீவரமங்கலநகர் *
வீற்றிருந்தளந்தாய் ! உனக்குமிகையல்லேனங்கே. (க)

அங்குந்நேனல்லேன்இங்குந்நேனல்லேன் உன்னைக்காணுமவாவின்
எங்குந்நேனுமல்லேன் இலங்கைசெற்றஅம்மானே ! * [வீழ்ந்து *நான்
திங்கள்சேர்மணிமாடநீடு சிரீவரமங்கலநகருறை *
சங்குசக்கரதாய் ! தமிழேனுக்கருளாயே. (உ.)

கருளப்புகொடிசக்கரப்படை வானநாட ! என்கார்முகில்வண்ண ! *
பொருளல்லாதஎன்னைப்பொருளாக்கி அடிமைகொண்டாய் ! *
தெருள்கொளநான்மறைவல்லவர்பலர்வாழ் சிரீவரமங்கலநகர்க்கு *
அருள்செய்துஅங்கிருந்தாய் ! அறியேன்ஒருகைம்மாறே. (ங.)

மாறுசேர்படைநூற்றுவர்மங்க ஓரைவர்க்காயன்றுமாயப்போர்பண்ணி*
நீறுசெய்தளந்தாய் ! நிலங்கிண்டஅம்மானே ! *
தேறுஞானத்தர்வேதவேள்வியராச் சிரீவரமங்கலநகர் *
ஏறிவீற்றிருந்தாய் ! உன்னைஎங்கெய்தக்கவுவனே ? (ச)

எய்தக்கவுதலாவதேஎனக்கு ? எவ்வதெவ்வதனுராயுமாய்சின்று *
கைதவங்கள்செய்யும் கருமேனியம்மானே ! *
செய்தவேள்வியர்வையத்தேவரராச் சிரீவரமங்கலநகர் *
கைதொழுகிருந்தாய் அதுநானும்கண்டேனே. (ஞ)

எனமாய்சிலங்கிண்டஎன்னப்பனே ! கண்ண ! என் றும்என்னையா
வானநாயகனே ! மணிமாணிக்கச்சுடரே ! * [ஒருடை *
தேனமம்பொழில்தண்சிரீவரமங்கலத்தவர் கைதொழுவதை *
வானமாமலையே ! அடியேன்தொழுவந்தருளே. (கூ)

வந்தருளிஎன்னெஞ்சிடங்கொண்ட வானவர்கொழுந்தே! * உலகுக்கோர்
முந்தைத்தாய்தந்தையே ! முழுவேழுலகுமுண்டாய் ! *
செந்தொழிலவர்வேதவேள்வியறச் சிரீவரமங்கலநகர் *
அந்தமில்புகழாய் ! அடியேனை அகற்றேலே. (எ)

அகற்றீவைத்தமாயவல்லம்புலன்களாமவை நன்கறிந்தனன் *
அகற்றிஎன்னையும்நீ அருஞ்சேற்றில்விழ்த்திகண்டாய் *
பகற்கதிர்மணிமாடநீடு சிரீவரமங்கைவாணனே ! * என்றும்
புகற்கரியளந்தாய் ! புள்ளின்வாய்பிளந்தானே ! (அ)

புள்ளின்வாய்பிளந்தாய் ! மருதிடைபோயினாய் ! எருதேழடர்த்த * என்
களளமாயவனே ! கருமாணிக்கச்சுடரே ! *
தெள்ளியார்திருநான்மறைகள்வல்லார் மலிதண்சிரீவரமங்கை
யுள் * இருந்தளந்தாய் ! அருளாய் உய்யுமாறு எனக்கே. (ஈ)

ஆறெனக்குநின்பாதமே சரணுகதந்தொழிந்தாய் * உனக்குலூர்கைம்
மாறுநாடுனன்றிலேன் எனதாவியும் உனதே *
சேறுகொள்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும் மலிதண்சிரீவரமங்கை *
நாறுபூந்தண்துழாய்முடியாய் ! தெய்வநாயகனே ! (க)

☞ தெய்வநாயகன்நாரணன் திரிவிக்கிரமனடியிணைமிசை *
கொய்கொள்பூம்பொழில்குழ் குருகூர்ச்சடகோபன் *
செய்தஆயிரத்துள்ளிவை தண்சிரீவரமங்கைமேயபத்துடன் *
வைகல்பாடவல்லார் வாணோர்க்கு ஆராவமுதே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நோற்றநோன்பா தியிலேன் நுன்தனைவிட்டாற்றகில்லேன் *
பேற்றுக்குஉபாயம் உன்தன்பேரருளே—சாற்றுகின்றேன் *
இங்கென்னிலையென்னும் எழில்மாறன்சொல்வல்லார் *
அங்குஅமரர்க்கு ஆராவமுது. (சஎ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

† அ - ஆந் திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே.

[பலஸித்தியாகாமையால் ஆராவமுதாழ்வாரிடத்தில் ஆழ்வார் தீராத ஆசையுடன் ஆற்றமைபேசி அலமருதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பண் - காந்தாம். தாளம் - ஏழோத்தது. தந்யாசிராகம் - ஆத்தாளம்.

ஆராவமுதே! அடியே ‡ னுடலம் நின்பாலன்பாயே *
நீராயலைந்துகரைய உருக்குகின்றநெடுமாலே! *
சீரார்செந்நெல்கவரிவீசம் செழுநீர்த்திருக்குடந்தை *
ஏரார்செலம்திகழக்கிடந்தாய்! கண்டேன்எம்மானே! (க)

எம்மானே! என்வெள்ளைமூர்த்தி! என்னையான்வானே! *
எம்மாவருவும்வேண்டுமாற்றால் ஆவாய்! எழிலேறே! *
செம்மாகமலம்செழுநீர்மிசைக்கண்மலரும் திருக்குடந்தை *
அம்மாமலர்க்கண்வளர்கின்றானே! என்னான்செய்கேனே? (உ)

என்னான்செய்கேன்? யாரேகளைகண்? என்னைஎன்செய்கின்றாய்? *
உன்னுலலால்யாவராலும் ஒன்றும்குறைவேண்டேன் *
கன்னாந்திள்சூழ்குடந்தைக்கிடந்தாய்! அடியேனருவாணன் *
சென்னுள்எந்நான்? அந்நான் உனதாளபிடித்தசெலக்கானே. (ங)

செலக்காண்கிற்பார்காஹுமனவும் செல்லும்கீர்த்தியாய்! *
உலப்பிலானே! எல்லாவலகுமுடையஒருமூர்த்தி! *
நலத்தாலமிக்கார்குடந்தைக்கிடந்தாய்! உன்னைக்காண்பான்நான்
அலப்பாய் * ஆகாசத்தைநோக்கி அழுவன்தொழுவனே. (ச)

அழுவன்தொழுவன் ஆடிக்காண்பன் பாடியலற்றுவன் *
தழுவல்வினையால்பக்கம்நோக்கி நாணிக்கவிழ்ந்திருப்பன் *
செழுவொண்பமுனக்குடந்தைக்கிடந்தாய்! செநதாமரைக்கண்ணா! *
தொழுவனேனைஉனதான் சேரும்வகையேசூழ்கண்டாய். (ரு)

சூழ்கண்டாயஎன்தொலைவினையையறுதது உன்னடிசேரும்
ஊழ்கண்டிருந்தே * தூராக்குழி தூர்த்து எனைநாளகன்றிருப்பன்? *
வாழ்தொல்புகழார்குடந்தைக்கிடந்தாய்! வானோர்கோமானே! *
யாழினிசையே! அமுதே! அறிவின்பயனே! அரியேறே! (ஊ)

அரியேறே! என்னம்பொற்சுடரே! செங்கண்கருமுகிலே! *
எரியே! பவளக்குன்றே! நால்தொளெந்தாய்! உனதருளே *
பிரியாஅடிமைஎன்னைக்கொண்டாய்! குடந்தைத்திருமாலே! *
தரியேன்இனிஉன்சரணம்தந்து என்சன்மம்களையாயே. (எ)

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி. ‡ 'உடலும்' எனக் கொள்ளவும் இடமுண்டு.

களைவாய்துன்பம்களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன் *
வளைவாய்நேமிப்படையாய் ! குடந்தைக்கிடந்தமாமாயா ! *
தளராவுடலம்எனதாவி சரிந்துபோம்போது *
இளையாதுஉனதாள்ஒருங்கப்பிடித்துப் போதஇசைநீயே. (அ)

இசைவித்துஎன்னை உன்தாளினைக்கீழ்இருத்தும்அம்மானே ! *
அசைவிலமர்த்தலைவர்தலைவா ! ஆகிப்பெருமூர்த்தி ! *
திசைவிலவீசும்செழுமாமணிகள்சேரும் திருக்குடந்தை *
அசைவிலுலகம்பரவக்கிடந்தாய் ! காணவாராயே. (க)

வாராவருவாய்வருமென்மாயா ! மாயாமூர்த்தியாய் ! *
ஆராவமுதாய் அடியேனாவிஅகமேதித்திப்பாய் *
தீராவினைகள்தீரஎன்னையாண்டாய் ! திருக்குடந்தை
ஊரா ! * உனக்காட்பட்டும் அடியேன்இன்னும்உழலவேனோ ? (க௦)

உழலையென்பின்பேய்ச்சிமுலையுடு அவளைஉயிருண்டான் *
கழல்களவையேசராணுகக்கொண்ட குருகூர்ச்சடர்கோபன் *
குழலின்மலியச்சொன்ன ஓராயிரத்துளஇப்பத்தும் *
மழல்தீரவல்லார் காமர்மானேய்நோக்கியாக்கிக். (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகள் சாணம்

ஆராவமுதாழ்வார் ஆதரித்தபேறுகளை *
தாராமையாலே தளர்ந்துமிக *—தீராத
ஆசையுடன்ஆற்றாமைபேசி யலமந்தான *
பாசமுசீர் மாறெனம்மான். (௪௮)

சீயர் திருவடிகள் சாணம்

௯ - ஆந் திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு.

[திருவல்லவாழ்ச்செல்ல ஒருப்பட்டதலைவி விடாயத்துப் புறச்சோலை
யில் விழுந்து தடுக்குந் தோழிய ரை நல்வார்த்தைகூறி 'அந்தத்
திருவல்லவாழப்பிரானே என்று அடைவேன் ?'
என்று கூறும் பாசரம்.]

கலநிலைத்துறை.

பண் - பஞ்சமம். தாளம் - ஏழோத்து. முகாரிராகம் - அடதாளம்.

மானேய்நோக்குநல்லீர் ! வைகலும்வினையென்மெலிய *
வானூர்வன்கமுகும் மதுமல்லிகைகமமும் *
தேனாசோலைகளாகுழ் திருவல்லவாமுறையும்
கோனாரை * அடியேன் அடிகூடுவதுஎன்றுகொலோ ? (௧)

என்றுகொல்? தோழிமீர்காள! எம்மைநீர்நலிந்துஎன்செய்தீரோ? *
பொன் திகழ்புன்னைமகிழ் புதுமாதவிமீதனைவி *
தென்றல்மணங்கமழும் திருவல்லவாழ்நகருள்
நின்றபிரான் * அடிநீறு அடியோம்கொண்டுசூடுவதே. (உ)

சூடுமலர்க்குழலீர்! துயராட்டியேனைமெவிய *
பாடுநல வேதவொலி பரவைத்திரைபாலமுழங்க *
மாடுயர்ந்தோம்புகைகமழும் தண்திருவல்லவாழ் *
நீடுறைகின்றபிரான் கழலகாண்டுங்கொல்நிசசுலமே? (ஈ)

நிசசுலம்தோழிமீர்காள! எம்மைநீர்நலிந்துஎன்செய்தீரோ? *
பச்சிலைநீள்கமுகும் பலவுமெகங்குமவாழைகளும *
மச்சணிமாடங்குமீதணவும தண்திருவல்லவாழ் *
நசசாவினனைமேல் நம்பிரான் நுநன்னலமே. (ச)

நன்னலத்தோழிமீர்காள! நல்லஅநதனாரவேளவிபுகை *
மைந்நலங்கொண்டுஉயர்வண்மறைகமும் தண்திருவல்லவாழ் *
கன்னலங்கட்டி தன்னைக் கனியைஇன்னமுதநதனை *
என்னலங்கொண்டரை என் றுகொல்கண்களாண்பதுவே? (ரு)

காண்பதுஎனாளுன் றுகொலோ? வினையென்கனிவாய்மடவீர்! *
பாண்சூரவண்டினுநி பசுநதெனறுமாகிளங்கும *
சேண்சினையோங்குமரசு செழுங்கானல்திருவல்லவாழ் +
மாண்குறந்தோலப்பிரான் மலர்த்தாமரைப்பாதங்களை (க)

பாதங்களமேலணி பூநதொழுகூடுங்கொல்? பாவைநலவீர்! *
ஓதநெடுதடத்துள உயர்தாமரைசெங்கமுநீர்! *
மாதர்களவாண்முகமும் கண்ணுமேந்தும்திருவல்லவாழ் *
நாதன்இஞாழமுண்ட நம்பிரான் தன்னைநாள்தொறுமே. (௭)

நாள் தொறுமவீடினறிய தொழுகூடுங்கொல்? நலநுதலீர்! *
ஆடுறுதிங்கருமபும விளைசெந்நெலுமாகிளங்கும *
மாடுறுபூந்தடம்சேர் வயல்குழ்தண்திருவல்லவாழ் *
நீடுறைகின்றபிரான் நிலமதாவியநீள்கழலே. (அ)

கழல்வளை பூரிப்பயாம்கண்டு கைதொழக்கூடுங்கொலோ? *
குழலென்னயாழமுமெனக் குளிர்சோலையுள்தேனருந்தி *
மழலைவரிவண்டுகளிசைபாடும திருவல்லவாழ் *
சுழலின்மலிசக்கரப்பெருமானது தொலலருளே. (சு)

தொல்லருள்நல்வினையால் சொலக்கூடுங்கொல்? தோழிமீர்காள! *
தொல்லருளமண்ணுய்விண்ணும தொழநின்றதிருநகரம *
நல்லருளாயிரவர் நலனேந்தும்திருவல்லவாழ் *
நல்லருள்நம்பெருமான் நாராயணன்நாமங்களே. (க௦)

❧ நாமங்களாயிரமுடைய நம்பெருமானடிமேல் *
சேமங்கொள்தென்குருகர்ச் சடகோபன்தெரிந்துரைத்த *
நாமங்களாயிரத்துள் இவைபத்துத்திருவல்லவாழ் *
சேமங்கொள்தென்னகர்மேல் செப்புவார்கிறநதார்பிறந்தே. (௧௧)
ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

மாநலத்தால்மாறன் திருவல்லவாழ்புகப்போய் *
தானினேத்துவிழ்ந்து அவ்வூர்தன்னருகில் *—மேலநலங்கித
துன்பமுற்றுச்சொன்ன சொலவுகற்பார்த்தங்களுககு *
பின்பிறக்கவேண்டாபிற. (௧௨)
சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

௧௦ - ஆத் திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறும்.

[ஆழ்வார் குணபுவத்தால் தாம் சிதிலராகாது சேர்ந்து
அநுபவிப்பிக்குமாறு எம்பெருமானே வேண்டேல்.]

ஆசிரியநிகுறை

பண் - காந்தாயம். தாளம் - ஏழோநகா மோஹநாகம் - ஆதிதாளம்

❧ பிறந்தவாறும்வளர்ந்தவாறும் பெரியடாறும்கைசெய்து * ஐவர்க்
கிறங்கன்காட்டியிட்டுச் செய்துபோனமாயங்களும் * [குத்
நிறந்தனாடுபுகுளுனதாவிபை 'நின் றுநின்றுஉருக்கியுண்கின்ற * இச்
சிறந்தவான்சுடரே ! உன்னைஎன்றுகொல்சேர்வதுவே ? (௧)

வதுவைவாரத்தையுளேறுபாய்ந்ததும் மாயமாவினைவாய்ப்புளந்ததும் *
மதுவைவாரகுழலார் குரவையிணைந்தகுழமும் *
அதுவிதுவுதுவென்னலாவனல்ல என்னைஉன்செய்கைநைவிக்கும் *
முதுவையமுதல்வா ! உன்னைஎன்றுதலைப்பெய்வனே ? (௨)

பெய்யும்பூங்குழல்பேய்முலையுண்ட பிள்ளைதேற்றமும் * போர்ந்தோர்
செய்யபாதமொன்றால் செய்தநினைசி றுச்சேவகமும் * [சாடிற்
செய்யுண்வார்த்தையுள் அன்னைகொல்கொள்ள நீஉன் தாமரைகண்கள்
பையவேநிலையும்வந்து என்னெஞ்சைஉருக்குங்களை. (௩) [நீர்மல்க *

களள்ளவேட்கதைக்கொண்டுபோய்ப் புரம்புக்கவாறும் * கலந்தசுரரை
உள்ளம்பேதம்செய்திட்டு உயிருண்டபாயங்களும் *
வெள்ளநீர்ச்சடையானும் நின்னிடவேறலாமைவிளங்கநின்றதும் *
உள்ளமுள்குடைந்து என்னுயிரைஉருக்கியுண்ணுமே. (௪)

உண்ணவான்வர்கோனுக்கு ஆயரொருப்படுத்தவடிசிலுண்டதும் *
வண்ணமால்வரையெடுத்து மழைகாத்ததும் *
மண்ணைமுன்படைத்துண்டுமிழ்ந்து கடந்திடந்துமணந்தமாயங்கள் *
எண்ணுந்தோறும்என்னெஞ்சு எரிவாய்மெழுகொக்கும்நின்றே, (௫)

நின்றவாறும்இருந்தவாறும் கிடந்தவாறும்நினைப்பரியன *
ஒன்றலாஉருவாய் அருவாயநின்றமாயங்கள் * [யேற்கு
நின்றறிநின்றறினைகின்றேன் உன்னைஎங்ஙனம்நினைகிற்பன்? * பாவி
ஒன்றுநன்குரையாய் உலகமுண்டவொண்சுடரே! (௬)

ஒண்சுடரோடிருளுமாய்நின்றவாறும் உண்மையோடிண்மையாய்வந்து *
கண்கொளாவகை நீகரநதுஎன்னைச்செய்கின்றன * [என்
எண்கொள்சிற்தையுன்றைகின்றேன், என்கரியமாணிக்கமே! * என்
திண்கொள்ளஒருநாள் அருளாய்உன்திருவுருவே, (௭) [கண்கட்குத்

திருவுருவுகிடந்தவாறும் கொப்பூழ்ச்செந்தாமரைமேல் * திசைமுகண்
கருவுள்வீற்றிருந்து படைத்திட்டகருமங்களும் *
பொருவிலுள்தனிநாயகமவை கேட்குந்தோறும்என்னெஞ்சம்நின்று
அருவிசோரும்கண்ணீர் என்செய்கேன்அடியேனே? (௮) [நெக்கு *

அடியையுமுன்றைஇரந்தவாறும் அங்கேநின்றழகடலும்மண்ணும்விண்
முடிய * ஈரடியால் முடித்துக்கொண்டமுக்கியமும் * [ணும்
நொடியுமாறவைகேட்குந்தோறும் என்னெஞ்சம்நிந்தனக்கேகரைந்துகும் *
கொடியவல்வினையேன் உன்னைஎன்றுகொல்கூடுவதே? (௯)

கூடிநீரைக்கடைந்தவாறும் அமுதமதேவருண்ணை * அசுரரை
வீடும்வண்ணங்களே செய்துபோனவித்தகமும் *
ஊடுபுக்குளனதாவினைய உருக்கியுண்டுகின்ற * நின்றதன்னை
நாடுமவண்ணம்சொல்லாய் நச்சுநாகணையானே! (௧௦)

நாகணையிசைநம்பிரா ன்சரணே சரணநமக்கென்று * நாள்நொறும்
வகசின்தையலுய்க் குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன் *
ஆகநூற்றவந்தாகி ஆயிரத்துள்ளிவையும்ஒர்ப்பத்துமவல்லார் *
மாகவைகுந்தத்து மகிழ்வெய்துவர்வைகலுமே, (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

பிறந்துஉலகம்காத்தளிக்கும் பேரருட்கண்ணை! * உன்
சிறந்தகுணத்தாலுருகும் சீலத்—திறம்தவிர்த்து *
சேர்ந்தனுபவிக்கும்நிலை செய்யென்றசீர்மாறன் *
வாய்ந்தபதத்தே மனமே! வைகு, (௧௨)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

ஆ ரு ம் ப த் து .

விரோதி நிரஸந சீலஞனவனது திருவடிகளில் சரணம்புகுதல்.

க - ஆந் திருவாய்மொழி--வைகல்பூங்கழி.

[தலைவி திருவண்வண்ணீரிலே சக்ரவர்த்தி திருமகன் விஷயமாகப் பசுங்களைத் தூதுவிட்டதை அருளிச்செய்யும் பாசுரம்.]

கலிநிலைத்திறை.

பண் - நீட்டாகம். தாளம் - ஏழாத்து அலாவேரிகம் - ஆதிதாளம்.

வைகல்பூங்கழிவாய் வந்துமேயும்குருகினங்காள் ! *
செய்கொள்செந்நெலுயர் திருவண்வண்ணீருறையும் *
கைகொள்சக்கரத்து என்கனிவாய்ப்பெருமாணக்கண்டு *
கைகள் கூப்பிச்சொல்லீர் வினையாட்டியென்காதன்மையே. (க)

காதல்மென்பெடையோடு உடன்மேயும்கருநராய் ! *
வேதவேள்வியொலிமுழங்கும தண்திருவண்வண்ணீர் *
நாதன்ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமாணக்கண்டு *
பாதங்கைதொழுதுபணியீர் அடியேன்திறமே. (உ)

திறங்களாகிஎங்கும் செய்குன்றிழல்புள்ளினங்காள் ! *
சிறந்தசெல்வம்மல்கு திருவண்வண்ணீருறையும் *
சுறவகுசக்கரக்கைக் கனிவாய்ப்பெருமாணக்கண்டு *
இறங்கிரீர்தொழுதுபணியீர் அடியேனிடரே. (ங)

இடரில்போகமுழங்கி இணைந்தாடுமடவன்னங்காள் ! *
விடலில்வேதவொலிமுழங்கும தண்திருவண்வண்ணீர் *
† கடலின்மேனிப்பிரான் கண்ணனைநெடுமலைக்கண்டு *
உடலம்நைந்துஒருத்தி உருகுமென்று உணர்த்துமினே. (ச)

உணர்த்த லுடலுணர்ந்து உடன்மேயும்மடவன்னங்காள் ! *
திணர்த்தவண்டல்கள்மேல் சங்குசேரும் திருவண்வண்ணீர் *
புணர்த்தபூந்தண்துழாய்முடி நம்பெருமாணக்கண்டு *
புணர்த்தகையினராய் அடியேனுக்கும்போற்றுமினே. (ரு)

போற்றியான்இரந்தேன் புண்ணீமேலுறையுங்குயில்காள் ! *
சேற்றில்வானே துள்ளும் திருவண்வண்ணீருறையும் *
ஆற்றலாழியங்கை அமர்பெருமாணக்கண்டு *
மாற்றம்கொண்டருளீர் மையல்தீர்வதொருவண்ணமே. (சு)

† 'கடலமேனி' என்றும் பாடம்.

ஒருவண்ணம்சென்றுபுக்கு எனக்கொன்றுரைஒண்கிளியே ! *
செருவொண்பூம்பொழில்கும் செககர்வலைத்திருவண்வண்டீர் *
கருவண்ணம்செய்வவாய் செய்யகண்செய்யகைசெய்யகால் *
செருவொண்சக்கரம்சங்கு அடையாளத்திருநதக்கண்டே. (௭)

திருநதக்கண்டுஎனக்கொன்றுரையாய் ஒண்கிறுபூவாய் ! *
செருநகிஞாழலமகிழ் புண்ணுகுழ்தண் திருவண்வண்டீர் *
பெருநதண்தாமரைக்கண் பெருநீள்முடிநால்தடநதோள் *
கருந்தின்மாழுகிலபேரல் திருமேனியடிகளேயே. (௮)

அடிகள் கைதொழுது அலர்மேலசையும்அன்னங்காள் ! *
விடிவைசங்கொலிக்கும் திருவண்வண்டுருறையும *
கடியமாயன் தன்னைக் கண்ணனைநெடுமலைக்கண்டு *
கொடியவல்வினையேன் திறமகூறுமின் வேறுகொண்டே. (௯)

வேறுகொண்டுஉம்மையான் இரந்தேன் வெறிவண்டினங்காள் ! *
தேறுநீர்ப்பம்பை வடபாலைத்திருவண்வண்டீர் *
மாறில்போரரசுக்கன் மதிள்நீறெழுச்செற்றுகந்த *
எறுசேவகனார்க்கு என்னையும்உளளென்மின்களே. (௧௦)

இன்கொள்சேர்புரிநாலகுறளாய் அகல்ஞாலம்கொண்ட *
வன்கள்வனடிமேல் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
பண்கொளாயிரத்துள்இவைபத்தும திருவண்வண்டீர்க்கு *
இன்கொள்பாடல்வல்லார் மதனார்மின்னிடையவர்க்கே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

வைகல்திருவண்வண்டீர் வைகும்இராமனுக்கு * என்
செய்கைதனைப் புள்ளினங்காள் ! செப்புமென *—கைகழிந்த
காதலுடன் தூதுவிடும் காரிமாறன்கழலே *
மேதினியீர் ! நீர்வணங்குமின். (௧௨)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கூஅ திருவாய்மொழி—க - ப. ௨ - தி. மின்னிடைமடவார்கள்.

† ௨ - ஆத் திருவாய்மொழி—மின்னிடைமடவார்கள்.

[எம்பெருமான் விளம்பித்து வரக் கண்ட தலைவி 'உமக்கு வேண்டின ஸ்தர்கள் இருக்க இங்கே வரவேண்டா' என்று ஊடல் திறத்தினால் திரஸ்காரம் பண்ணினதை அருளிச்செய்தல்.]

ஆசிரியத்துறை.

பண் - சீகாமாம். தாளம் - ஏழோந்து. சோகவாளிராகம் - ஆத்தாளம்.

மின்னிடைமடவார்கள்நின்னருள்சூடுவார் முன்புநானதஞ்சுவன் *
மன்னுடையிலங்கை அரண்காய்ந்தமாயவனே ! *

உன்னுடையசுண்டாயமநானறிவன்இனிஅதுகொண்டுசெய்வதென் ? *
என்னுடையபந்தும்கழலும் தந்துபோகுநம்பீ ! (க)

போகுநம்பீ ! உன்தாமரைபுரைகண்ணினையும் செவ்வாய்முறுவலும் *
ஆகுலங்கள்செய்ய அழிதற்கேநோற்றோமேயாம் ? *
தோகைமாமயிலார்கள்நின்னருள்சூடுவார் செவியோசைவைத்தெழ *
ஆகல்போகவிட்டுக் குழலாதுபோயிருந்தே. (உ)

போயிருந்துநின்புளளுவம் அறியாதவர்க்குஉரைநம்பீ ! * நினைசெய்ய
வாயிருங்கனியும்கண்களும் விபரீதம்இந்நாள் *
வேயிருந்தடந்தோளிநர் இத்திருவருள்பெறுவார்யவர்கொல் ? *
மாயிருங்கடலைக்கடைந்த பெருமானுலே. (ங)

ஆலினீளிலையேமுலகமுண்டு அன்றுநீகிடந்தாய் * உன்மாயங்கள்
மேலைவானவரும்அறியார் இனிஎம்பரமே ? *
வேலினேர்தடங்கண்ணினர் வினையாடுகுழலைச்சுழுவேறின்று *
காலிமேய்க்கவல்லாய் ! எம்மைநீகழறேலே. (ச)

கழறேல்நம்பீ ! உன்கைதவமமண் னும்விண் னுமநன்கறியும் * தின்சக்கர
நிழறுதொல்படையாய் ! உனக்குஒன்றுஉணர்த்துவன்னான் *
மழறுதேன்மொழியார்கள்நின்னருள்சூடுவார் மனம்வாடிநிற்க * எம்
குழறுபூவையொடும் களியோடும்குழகேலே. (ரு)

குழகிளங்கள்குழமணன்கொண்டு கோயின்மைசெய்துகன்மமொன்றில்லை *
பழகியாமிருப்போம் பரமேஇத்திருவருள்கள் ? *
அழகியார்இவ்வுலகமுன்றுக்கும் தேவிமைதருவார்பலருளர் *
கழகமேறேல்நம்பீ ! உனக்கும்இளைதேகன்மமே. (க)

கன்மமன்றுஎங்கன்கையிற்பாவைபறிப்பது கடல்ஞாலமுண்டிட்ட *
நின்மலர் ! ரெடியாய் ! உனக்கேலும்பிழைபிழையே *
வன்மமேசொல்லிஎம்மைநீவினையாடுதி அதுகேட்கில்என்னைமார் *
தன்மபாவமென்றார் ஒருநான் அதுபிணக்கே. (எ)

† இந்தத் திருவாய்மொழி, நாச்சிமார் ப்ரணயகலகத்தில் ஸேவிக்கப்படுவது.

பிணக்கியாவையும்யாவரும் பிழையாமல்பேதித்தும்பேதியாதது * ஓர்
கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளக் கதிர்ஞானமூர்த்தியினாய் ! *

இணக்கிளமமைஎழைமார் விளையாடப்போதுமினன்னப்போந்தோமை*
உணக்கிநீவளைத்தால் என்சொல்லார்உகவாதவரே ! (அ)

உகவையாலநெருசமுளஞ்ருகி உன்தாமரைததடங்கண்ணிழிகளின் *
அகவலைப்படுப்பான் அழித்தாய்உன்திருவடியால் *
தகவுசெய்திலைஎங்களசிற்றிலும் யாமடுகிறுசோழும்கண்டு * நின்
முகவொளிநிகழ முறுவல்செய்துநின் நிலையே. (ஆ)

நின்றிலங்குமுடியினாய் ! இருபத ஷோகால்அரசுகளைகட்ட *
வென்றிரீளமுழுவா ! வியன்ஞாலம்முன்படைத்தாய் ! *
இன்றுஇவ்வாயர்சூலத்தை விடுய்தநீதான்றியகருமாணிக்கச்சுடர் ! *
நிந்தன்னுல்நிலைவெடுவோமஎன்றும் ஆய்ச்சியோமே. (க)

ஆய்ச்சியாகியஅன்னையால் அன்றுவெண்ணையவார்த்தையுள் *
கூத்தஅப்பன்தன்னைம் குருகூச்சடகோபன் * [சிற்பமுண்டமு
ஏத்தியதமிழ்மலை ஆயிரத்துள்இவையுமொர்பததுஇசையொடும் *
நாத்தன்னுல்நிலைஉரைப்பாககு இலலைநல்குரவே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகள் சரணம்

மின்னிடைபார்சேர்கண்ணன் மெத்தெனவந்தானென்று *
தன்னிலைபோய்ப்பெண்ணிலையாத தான்தாளி *—உன்னுடனே
கூடேனென்றாடும் குருகையர் ஸ்காந்தான்நொழுவே *
நாந்தோழும்நெருசமே ! நல்கு. (ருஉ)

சீயர் திருவடிகள் சரணம்.

௩ - ஆந் திருவாய்மொழி—நல்குரவும்.

[‘ப்ரணயகலஹத்தில் விருத்தரான தம்மை வச்சுரித்தவன் விருத்த
விபூதிகளுன ஸர்வேச்வரன்’ என்று அருளிச்செய்தல்.]

கலநிலைத்துறை.

பண் - நீட்டாகம். தாளம் - நடையொத்து. உச்சேனிராகம் - நபகதாளம்

நல்குரவும்செல்வம் நாகும்சுவர்க்கமுமாய் *
வெல்பகையும்நட்டும் விடமும்அமுதமுமாய் *
பல்வகையுமபரந்த பெருமான்என்னையாள்வாணை *
செல்வம்மல்குருடித் திருவிண்ணகர்க்கண்டேனே. (க)

கண்டஇன்பத்துன்பம் கலக்கங்களும்தேற்றமுமாய் *
தண்டமும் தண்மையும் தழுவும் நிழலுமாய் *
கண்டுகோடற்கரிய பெருமான் என்னையாள்வா னூர் *
தெண் திரைப்புனல்குழ் திருவிண்ணகர் நன்னகரே. (௨)

நகரமும்நாடுகளும் ஞானமும்மூடமுமாய் *
நிகரில்குழ்சுடராய் இருளாய் நிலனாய்விசுமபாய் *
சிகரமாடங்கள் குழ் திருவிண்ணகர் சேர்ந்தபிரான் *
புகர்கொள்கீர்த்தியல்லாவிடிலை யாவர்க்கும் புண்ணியமே. (௩)

புண்ணியம்பாவம் புணர்ச்சிபிரிவென்றிவையாய் *
எண்ணமாய்மறப்பாய் உண்மையாய் இன்மையாய் அல்லனாய் *
திண்ணமாடங்கள் குழ் திருவிண்ணகர் சேர்ந்தபிரான் *
கண்ணனின்னருளே கண்டுகொண்மின்கள் கைதவமே. (௪)

கைதவம்செம்மை கருமைவெளுமையுமாய் *
மெய்ப்பொய் இளமைமுதுமை புதுமைபழமையுமாய் *
செய்ததிண்மதிள்குழ் திருவிண்ணகர் சேர்ந்தபிரான் *
பெய்தகாவுகண்டீர் பெருந்தேவுடைமூவுடைகே. (௫)

மூவுடைகங்களுமாய் அல்லனாய் உகப்பாய் முனிவாய் *
பூவில்வாழ்மகளாய் தத்வவையாய் புகழாய்ப்பழியாய் *
தேவர்மேவித்தொழும் திருவிண்ணகர் சேர்ந்தபிரான் *
பாவியேன்மனத்தே உறைகின்றபாருசுடமே. (௬)

பாருசுடருடம்பாய் அழுககுப்பதிததவுடம்பாய் *
காந்தும் தோன்றியும்நின்றும் கைதவங்கள்செய்தும் * விண்ணோர்
சிரங்களால்வணங்கும் திருவிண்ணகர் சேர்ந்தபிரான் *
வரங்கொள்பாடும்ல்லாவிடிலை யாவர்க்கும்வன்சரணே. (௭)

வன்சரண்சரர்க்காய் அசுரர்க்குவெங்குற்றமுமாய் *
தன்சரண்நிழற்கீழ் உலகம்வவத்தும்வையாதும் *
தென்சரண் திசைக்குத் திருவிண்ணகர் சேர்ந்தபிரான் *
என்சரண் என்கண்ணன் என்னையாளுடைஎன்னப்பினே. (௮)

என்னப்பன்னனக்காயிருளாய் என்னைப்பெற்றவளாய் *
பொன்னப்பன்மணியப்பன் முத்தப்பன்னன்னபனுமாய் *
மின்னப்பான்மதிள்குழ் திருவிண்ணகர் சேர்ந்தஅப்பன் *
தன்னொப்பாரில்லப்பன் தந்தனை தனதாள்நிழிலே. (௯)

நிழல்வெய்யில்சிறிமைபெருமை குறுமைநெடுமையுமாய் *
சுழல்வனநிற்பன் மற்றுமாய் அவையல்லனுமாய் *
மழலைவாய்வண்டுவாழ் திருவிண்ணகர்மன்னுபிரான் *
கழல்களன்றி மற்றோர்களைகணிலம்காண்மின்களே. (௧0)

இ காண்மின்கள் உலகீர் ! என்று கண்முகப்பேரிமிர்ந்த *
தாளிணையன் தன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன *
ஆணையாயிரத்துத் திருவிண்ணகர்ப்பத்துமவல்லார் *
கோணையின் நிவிண்ணோர்க்கு என் றுமாவர்குரவர்களே. (௧௧)
ஆழ்வார் திருவடிகள் சாணம்

நலவலத்தால்நம்மைச் சேர்த்தோன் முன்னண்ணை *
வெல்லும் விருத்தவிபுதியெனென்று *—எல்லையறத்
தானிருந்துவாழ்த்தும தமிழ்மறன் சொல்லல்லா *
வானவர்க்கு வாய்த்தகுரவர். (௧௨)
சீயர் திருவடிகள் சாணம்

ச - ஆத் திருவாய்மொழி—குரவையாய்ச்சியர்.

[கண்ணனுடைய குணசேஷ்டிதங்களை எப்பொழுதும் பேசப்பெற்ற
மைக்குக் களித்தல்.]

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசியறிநீத்தம்

பண்-தக்காகம் தாளம் - எழுநாற்று யுந்நாகல்யாணி ராகம்-ஆதிதாளம்.

இ குரவையாய்ச்சியரோடுகொத்ததும் குன்றமொன்றேநதியதும் *
உரவுநீர்ப்பொய்கைநாகமகாபந்ததும் உடபடமறறுப்பல *
அரவிந்பள்ளிபிரான்தன் மாயவினைகளையே ஆலற்றி *
இரவுமநன்பகலும் † தவிர்கிலம் எனனகுறைவுனனககே? (௧)

கேயத்திவகுழலாதிற்றும் நிரைமேய்த்ததும் † கெண்டையரண்கண்
வாசப்பூங்குழலிண்ணேதோள்கள்மறைத்ததும் மற்றுமபல *
மாயக்கோலப்பிரான்தன் செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து *
நேயத்தோடுகழிந்தபோது எனக்குஎவ்வுலகமநிகரே? (௨)

நிகரில்லல்லரைச்செற்றதும் நிரைமேய்த்ததும், நீளநெடுங்கை *
சிகரமாகிறிட்டதும் இவைபோல்வனவுமபிறவும *
புகர்கொளசோதிப்பிரான்தன் செய்கைநினைந்துபுலம்பி * என்றும்
நுகரவைகல்வைகப்பெற்றேன் எனக்குஎன்னினிநோவதுவே? (௩)

நோவஆய்ச்சிஉரலோடார்க்க இரங்கிற்றும், வஞ்சப்பெண்ணை *
சாவப்பாலுண்டதும் ஊர்ச்சுடமிறச்சாடியதும் *
தேவக்கோலப்பிரான்தன் செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து *
மேவக்காலங்ககூடினேன் எனக்குஎன்னினிவேண்டுவதே? (௪)

† 'தவிர்கிலமென்னகுறைநமக்கே' என்பதும் பாடம்.

வேண்டித்தவரிசக்கவந்துபிறந்ததும் வீங்குநுள்வாய்
பூண்டு * அன்றுஅண்ணைபுலம்பப்போய் அங்குஓராய்க்குலம்புக்கதும் *
காண்டலின்றிவளர்ந்து கஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சம்செய்ததும் *
எண்ணொன்அலற்றப்பெற்றேன் எனக்குஎன்னஇகலுளதே ? (௬)

இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததும் இமிலேறுகள்செற்றதுவும் *
உயாடுகொள்சோலைக்குநுந்தொசித்ததும் உட்படமற்றும்பல *
அகல்கொளவையமளந்தமாயன் என்னப்பன்தன்மாயங்களை *
பகலிராப்பரவப்பெற்றேன் எனக்குஎன்னமனப்பரிப்பே ? (௭)

மனப்பரிப்போடு அழுக்குமானிடசாதியில்தான்பிறந்து *
தனக்குவேண்டுநுக்கொண்டு தான்தனசீற்றத்தினைமுடிக்கும் *
புனததுழாய்முடிமலைமார்பன் என்னப்பன்தன்மாயங்களை *
நினைக்கும்நெஞ்சுடையேன் எனக்குஇனியார்பிகர்நீணிலத்தே ? (௮)

நீணிலத்தொடுவான்வியப்ப நிறைபெரும்போர்கள்செய்து *
வாணனாயிரந்தோள் துணித்ததும் உட்படமற்றும்பல *
மாணியாய்நிலம்கொண்டமாயன் என்னப்பன்தன்மாயங்களை *
காணுமநெஞ்சுடையேன் எனக்குஇனியென்னகலக்கமுண்டே ? (௯)

கலக்கவுழ்குடல்வுழ்மலை உலகேழும்கழியக்கடாய் *
உலக்கத்தேர்கொடுசென்றமாயமும் உட்படமற்றும்பல *
வலக்கையாழிஇடக்கைச்சங்கம இவையுடைமாலவண்ணனை *
மலக்குநாவுடையேற்கு மாறுள்தொடும்மண்ணின்மிசையே ? (௧௦)

மண்மிசைப்பெரும்பாரம்நீங்க ஒர்பாரதமாபெருமபோர்
பண்ணி * மாயங்களைசெய்து சேனையைப்பாழ்படநூற்றிட்டுப்போய் *
வின்மிசைத்தனதாமமேபுக மேவியசோதித்தன்தான் *
நண்ணிநான்வணங்கப்பெற்றேன் எனக்குஆர்பிரநாயகரே ? (௧௧)

நாயகன்முழுவேழுலகுக்குமாய் முழுவேழுலகும் * தன்
வாயகம்புகவைத்ததுமிழந்தவையாய் அவையல்லனுமாம் *
கேசவன்முயிரிணைமிசைக குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
தூயவாயிரத்துஇப்பத்தால் பத்தராவர்துவளின்றியே. (௧௨)

ஆழ்வார் திருவடிகளை சரணம்

குரவைமுதலாம்கண்ணன் கோலச்செயல்கள் *
இரவுபக லென்னுமல் * என்றும்—பரவுமனம்
பெற்றேனென்றேகனித்துப் பேசும்பராகுசுந்தன் *
சொல்தேனில் நெஞ்சே ! துவள். (௧௩)

சீயர் திருவடிகளை சரணம்.

டு - ஆந் திருவாய்மொழி—துவளில்.

[தோழி தாய்மாரைநோக்கிக் கூறும் பாசுரத்தாலே, ஆழ்வார் எம்பெருமானிடத்து ஈடுபட்டமையைப் பேசுதல்.]

எழுதிக்கீழ்நெடிலடியாசியவிறுத்தம்

பண் - பஞ்சமம். தாளம் - எழொத்து சங்கராபாணாகம் - அடதாளம்

இ துவளில்மாமணிமாடமோங்கு
 † தொலைவில்லிமங்கலமொழும்
 இவளை * நீர்இனிஅன்னைமீர் !
 உமக்காசையிலலைவிடுமினே *
 தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றும்
 தாமரைத்தடங்கணென்றும் *
 குவளை யொண்மலர்க்கண்கள்நீர்மல்க
 நின்றநின்றகுமுறுமே.

(சு)

குமுறுமோசைவிழவொலித்
 தொலைவில்லிமங்கலமொகாண்டுபுக்கு *
 அமுதமென்மொழியானே நீர்உமக்கு
 ஆசையின்றியகற்றினீர் *
 திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்கும் மற்றிவள
 தேவதேவபிரானென்றே :
 நிமியுமவாயொடுகண்கள்நீர்மல்க
 நெக்கொசிந்துகரையுமே.

(உ)

சுரைகொள் பைமொழில்தண்பனைத் தொலை
 வில்லிமங்கலமொகாண்டுபுக்கு *
 உரைகொளின்மொழியானே நீர்
 உமக்காசையின்றியகற்றினீர் *
 திரைகொள்பொலவத்துச்சேர்ந்ததும்
 திசைஞாலம்தாவியளந்ததும் *
 நிரைகள்மேய்த்ததுமேபிதற்றி
 நெடுங்கண்நீர்மல்கநிற்குமே.

(ஈ)

நிற்கும்நான்மறைவாணர்வாழ்
 தொலைவில்லிமங்கலம்கண்டபின் *
 அற்கமொன்றும்அறவுறாள்
 மலிந்தார்கண்டார்இவள்அன்னைமீர் ! *

† 'தூலைவில்லிமங்கலம்' என்றும் கூறுவர்.

கற்கும்கல்லியெல்லாம் கருங்கடல்
வண்ணன்கண்ணபிரானென்றே *
ஒற்கமொன்றுமில்ள் உகந்துகநது
உள்மகிழ்ந்துகுழையுமே.

(ச)

குழையும்வாள்முகத்தேழையைத்
தொலைவில்லிமங்கலம்கொண்டுபுக்கு *
இழைகொள்சோதிச்செந்தாமரைக்கண்பிரான்
இருந்தமைகாட்டினர் *
மழைபெய்தாலொக்கும்கண்ணநீரினெடு
அன்றுதொட்டும்மையாந்து * இவள்
நுழையும்சிந்தையள் அன்னைமீர் ! தொழும்
அத்திசையுற்றுநோக்கியே.

(ரு)

நோக்கும்பக்கமெல்லாம் கரும்பொடு
செநநிலோங்குசெந்தாமரை *
வாய்க்கும்தன்பொருநல் வடகரை
வண்டொலைவில்லிமங்கலம் *
நோக்குமேல்அத்திசையல்லால்
மறுநோக்கிலள்வைகல்நாள்தொறும் *
வாய்க்கொள்வாசகமும மணிவண்ணன்
நாமமேஇவள் அன்னைமீர் !

(க)

அன்னைமீர் ! அணிமாமயில் சிறுமானிவள்
நம்மைக்கைவலிந்து *
என்னவார்த்தையும்கேட்குறள்
தொலைவில்லிமங்கலமென்றல்லால் *
முன்னம்நோற்றவிதிகொலோ ? முகில்
வண்ணன்மாயங்கொலோ ? * அவன்
சின்னமும்திருநாமமும் இவள்
வாயனகர்திருந்தவே.

(எ)

திருந்துவேதமும்வேள்வியும்
திருமாமகளிருந்தாம் * மலிந
திருந்துவாழ்பொருநல்
வடகரைவண்டொலைவில்லிமங்கலம் *
கருந்தடங்கண்ணிகைதொழுத
அந்நாள்தொடங்கிஇந்நாள்தொறும் *
இருந்திருந்துஅரவந்தலோசன !
என்றென்றேநைந்திரங்குமே.

(அ)

இரங்கிநாள்நொறும்வாய்வீஇ

இவள்கண்ணநீர்க்காலமா *

மரங்களுமஇரங்கும்வகை

மணிவண்ணவோ ! என்றுகூவுமால் *

இரங்கம்வாய்பிளந்தானுறை

தொலைவில்லிமங்கலமென்று * தன்

கரங்கள்கூப்பித்தொழும அவ்வூர்த்

திருநாமமகற்றதற்பின்னையே.

(௪௦)

பின்னெகொல் ? கிலமாமகன்கொல் ?

திருமகன்கொல் ? பிறங்கிட்டாள் *

என்னமாயங்கொடோ ? இவள்கொடுமா

லென்றேநின்றுகூவுமால் *

முன்னிவந்தவன்நின்றிருந்துறையும்

தொலைவில்லிமங்கலம்

சென்னியால்வணங்கும் அவ்வூர்த்திருநாமம்

கேடபதுகிந்தையே.

(௧௦)

சின்தையாலும்சொல்லாலும்

செய்கையினாலும் தேவபிரானையே *

தந்தைதாயென்றடைந்த

வண்குருகூரவாரசடிகோன் *

முந்தையாயிரத்துள்இவை

தொலைவில்லிமங்கலத்தைசுஞ்சொன்ன *

செந்தமிழ்பதந்தும்வல்லார்

அடிமைசெய்வார்திருமாலுக்கே.

(௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகள் சாணம்.

துவளறுசீர்மால்திறத்துத் தொன்னலத்தால் * நாளும்

துவளறுதன் சீலமெல்லாம்சொன்னான் *—துவளறவே

முன்னமனுபவத்தில் முழுகிநின்றமாறனதில் *

மன்னுமுவப்பால்வந்தமால்.

(௫௫)

நீயர் திருவடிகள் சாணம்.

க - ஆத் திருவாய்மொழி—மாலுக்கு.

[ஆழ்வார் பகவதநுபவத்தின் அலாபத்தால் வந்த பாரவஸ்யத்தை,
பிரிந்து வருந்தும் தலைமகளைக் குறித்துத் தாய் இரங்கும்
பாசரத்தால் அருளிச்செய்தல்.]

பண் - முதிர்ந்ததறிஞ்சி. நாளம் - ஏழாத்து. காபிராகம் - நபகதாளம்.
கலிவிருத்தம்.

- மா லுக்கு வைபவமளந்தமனாறதகு *
நீலக்கருநிற மேகநியாயற்கு *
கோலச்செந்தாமரைக் கண்ணற்கு * என்கொங்கல
ரோலக்குழவி இழந்ததுசங்கே. (க)
- சங்குவில்வாள் தண்டு சக்கரக்கையற்கு *
செங்கனிவாய்ச் செய்தாமரைக்கண்ணற்கு *
கொங்கலர்தண்ணந்துழாய் முடியானுக்கு * என்
மங்கையிழந்தது மாமைநிறமே. (உ)
- நிறங்கரியானுக்கு நீலெகுண்ட *
நிறங்கிளர்வாய்ச் சிறுக் + கள்வனவற்கு *
கறங்கியசக்கரக் கையவனுக்கு * என்
பிறங்கிருங்கூர்தல் இழந்ததுபீடே. (ங)
- பீடுடைநான்முகனைப் படைத்தானுக்கு *
மாடுடைவையம் அளந்தமனாறதகு *
நாடுடைமன்னர்க்குத் + தூதுசெல்நம்பிக்கு * என்
பாடுடையல்குல் இழந்ததுபண்பே. (ச)
- பண்புடைவேதம் பயந்தபரனுக்கு *
மண்புரைவையம் இடந்தவராகற்கு *
தெண்புனற்பள்ளி எத்தேவபிரானுக்கு * என்
கண்புணைகோதை இழந்ததுகற்பே. (ரு)
- கற்பகக்காவன நற்பலதோளற்கு *
பொற்சுடர்க்குன்றன்ன பூந்தண்முடியற்கு *
நற்பலதாமரை நான்மலர்க்கையற்கு * என்
விற்புருவக்கொடி. தோற்றதுமெய்யே. (க)
- மெய்யமர்பல்கலன் நன்கணிநதானுக்கு *
பையரவினனைப் பள்ளியினுக்கு *
கையொடுகால்செய்ய கண்ணபிரானுக்கு * என்
தையல்இழந்தது தன்னுடைச்சாயே. (எ)

† 'கள்வரவர்க்கு' என்று வழங்குவர். ‡ 'தூதுசெய்' என்பது உரையின் பாடம்.

சாயக்குருந்தம் ஒசித்ததமியற்கு *
மாயச்சகடம உதைத்தமணுளற்கு *
பேயைப்பிணம்படப் பாலுண்பிரானுக்கு * என்
வாசக்குழவி இழந்ததுமாண்பே. (௮)

மாண்பமைக்காலத்து எமமாயக்குறளற்கு *
சேண்கடர்க்குன்றன்ன செஞ்சுடர்முர்த்திக்கு *
காண்பெருந்தோற்றத்து எமகாசுத்தரம்பிககு * என்
பூண்புனைமென்முலை தோற்றதுபொற்பே. (௯)

பொற்பமைகீள்முடிப பூந்தண்துழாயற்கு *
மற்பொருதோளுடை மாயப்பிரானுக்கு *
நிற்பனபலலுருவாய் நிற்குமாயற்கு * என்
கற்புடையாட்டி இழந்ததுகட்டே. (௧0)

கட்டெழில்சோலை நலவேங்கட வாணனை *
கட்டெழில்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் *
கட்டெழிலாயிரத்து இப்பத்தும்வல்லவர் *
கட்டெழிலவானவர் போகமுண்பாரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மாலுடனேதான்கலந்து வாழப்பெறுமையால் *
சாலநைந்துதன்னுடைமை தானடையக்—கோஷியே *
தானிகழுவெண்டாமல் தன்னைவிடலசொலமாறன் *
உன்னமறசீர்நெஞ்சே ! உண். (௧௨)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்

௭ - ஆந் திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

[ஆழ்வார் தாரக போஷக போக்யங்கள் கண்ணனென்று உணர்ந்து
திருக்கோளுரி லீடுபட்டதை, தலைவன்கர்நோக்கிச்சென்ற
தலைமகளைப் பற்றித் தாய் இரங்கும் பாசுரத்தாலே அருளிச்செய்தல்.]
கலநிலைத்துறை.

பண் - பழஞ்சார் தாளம் - எழொத்து. காம்பேர்ஜியாகம் - ஆத்தாளம்.

உண்ணும்கோறுபருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாம்
கண்ணன் * எமபெருமானென்றென்றே கண்களநீர்மல்கு *
மண்ணினுள் அவன்சீர் வளம்மிக்கவனூர்வினவி *
திண்ணமஎன் இளமான்புகுமூர் திருக்கோளுரே. (௧)

ஊரும்நாடும்உலகமும் தன்னைப்போல் * அவனுடைய
பேரும்தார்களுமேபிதற்றக் கற்புவானிடறி *
சேரும்நல்வளஞ்சேர் பழனத்திருக்கோளுர்க்கே *
போருங்கொல் ? உரையீர் கொடியேன்கொடியவைகளே ! (௨)

பூவைபைங்களிகள் பந்துதூதையும்புட்டிலகா *
யாவையும்திருமால் திருநாமங்களேகூவியெழும * என்
பாவைபோய்இனித் தண்பழனத்திருக்கோளுர்க்கே *
கோவைவாய்துடிப்ப மழைக்கண்ணொடுஎன்செய்யுகொலோ ? (௩)

கொல்லையென்ப்கொலோ ? குணமமிககனென்ப்கொலோ ? *
சில்லையாய்ப்பெண்குள் அயற்சேரியுள்ளாருமஎல்லே ! *
செல்வம்மல்கிஅவன்கிடந்த திருக்கோளுர்க்கே *
மெல்லிடைதுடங்க இளமான்செல்லமேவினளே. (௪)

மேவிநைந்துநைந்துவிளையாடலுருள் என்சிறுது
தேவிபோய் * இனித்தன்திருமால் திருக்கோளுரில் *
பூவியல்பொழிலும் தடமும்அவன்கோயிலும்கண்டு *
ஆவியுள்ளுளிர எங்கனேஉகக்குங்கொலஇன்றி ? (௫)

இன்றுஎனக்குஉதவாதகன்ற இளமான்இனிப்போய் *
தென்திசைத்திலதமனைய திருக்கோளுர்க்கே
சென்று * தன்திருமால்திருக்கண்ணும் செவ்வாயும்கண்டு *
நின்றுநின்றுநையும் நெடுங்கண்கள்பனிமல்கவே. (௬)

மல்குநீர்க்கண்ணொடு மையலுற்றமனத்தனளாய் *
அல்லும்நன்பகலும் நெடுமாடுலன்றழைத்து, இனிப்போய் *
செல்வம்மல்கிஅவன்கிடந்த திருக்கோளுர்க்கே *
ஒல்கியொல்கிடந்து எங்கனேபுகுங்கொல்லுகிந்தே ? (௭)

ஒசுந்ததுண்ணிடைமேல் கையைவைத்துநொந்துநொந்து *
கசிந்தநெஞ்சினளாய்க் கண்ணநீர்நுளும்பச்செல்லுங்கொல் ? *
ஒசுந்தவொண்மலராள்கொழுநன் திருக்கோளுர்க்கே *
கசிந்தநெஞ்சினளாய் எம்மைநீத்தஎம்காரிகையே. (௮)

காரியம்நல்லனகலவைகாணில் என்கண்ணனுக்கென்று *
சுரியாயிருப்பாள் இதெல்லாங்கிடக்கஇனிப்போய் *
சேரிபல்பழிநூயிரைப்பத் திருக்கோளுர்க்கே *
நேரிழைநடந்தாள் எம்மைஒன்றும்நினைத்திலளே. (௯)

நினைக்கிலெந்தெய்வவகாள் ! நெடுங்கணிளமான்இனிப்போய் *
அனைத்துலகுமுடைய அரவந்தலோசனனை *
நினைத்தனையும்விடாள் அவன்சேர்திருக்கோளுர்க்கே *
மனைக்குவான்பழியும்நினையாள் செல்லவைத்தனளே. (௧௦)

ஐ வைத்தமாதிரியாம மதுகுதனையெயலற்றி *
கொத்தலர்பொழிலுக்கும் குருகூர்ச்சட்கோபன்சொன்ன *
பத்துநூற்றுள்ளிப்பத்து அவன்சேர்திருக்கோளூர்க்கே *
சித்தம்வைத்துரைப்பார் திகழ்பொன்னுலகார்வாரே. (கக)
ஆழ்வார் திருவடிகள் காணம்.

உண்ணும்கோறுதிஒருமுன் றும் எமபெருமான் *
கண்ணென்றேநீர்மலக்க கண்ணின்கை * -மலை நுலகில்
மன்னுதிருக்கோளூரில் மாயன்பால்பொம்மாறன் *
பொன்னடியே நத்தமககுபபொன். (நௌ)
நீயர் திருவடிகள் காணம்

௮ - ஆத் திருவாய்மொழி-- பொன்னுலகு.

[எம்பெருமானது ஆசிர்தரோடு கலந்திருக்குங் தணமே பற்றுகஆக,
பரத்வம் முதலியவற்றில் பறவைகளைத் தூதுவீடு
தலைமகள்பாகரம்.]

கலந்திருக்கிறது.

பண் - குறிஞ்சி. தாளம் - ருமுநதது. தவஜாவந்தபாகம் - ஆத் தாளம்.

ஐ பொன்னுலகாரீரோ? புவனிமுழுநாரீரோ? *
நன்னலப்புள்ளினகார்! வினையாட்டியென்றானிரநடுபன் *
முன்னுலகங்கொல்லாமபடைத்த முகில்வண்ணன்கண்ணன் *
என்னலம்கொண்டபிரான் தனக்கு என்நிலைமையுரைத்தே. (க)

மையமர்வாரநெடுங்கண் மங்கைமார்முன்பு என்கையிருநது *
நெய்யமர்இன்னடிசில் நிச்சல்பாடுலாடுமேவீரோ? *
கையமர்ச்சக்கரத்து என்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு *
மெய்யமர்காதலசொல்லிக் கினிகாள்! விரைந்தோடிவந்தே. (உ)

ஒடிவந்துஎன்குழலமேல் ஒளிமாமலர்ஊதீரோ? *
கூடியவண்டினகார்! குருநாடுடைஐவர்கட்காய் *
ஆடியமாரெடுந்தோப்படை நீறெழச்செற்றபிரான் *
சூடியதண் துளவமுண்ட தாமதுவாய்களகொண்டே. (ங)

தாமதுவாய்களகொண்டுவந்து என்முலலைகளமேலதும்பிகாள்! *
பூமதுவுண்ணச்செலலில் வினையேனைப்பொய்செய்தகனற *
மாமதுவார்தண் துழாய்புழு வானவர்கோனைக்கண்டு *
பாமதுஇதுவேதக்கவாறு? என்னவேண்டும்கண்டிநாகக்க. (ச)

துங்கட்ருயானுரைக்கேன்வம்மின் யான்வளர்தத்களிகாள் ! *
 வெங்கண்புள்ளுந்நதுவநது வினையேனைநெஞ்சங்கவரந்த *
 செங்கண்கருமுகிலைச் செய்யவாய்ச்செழுங்கற்பகத்தை *
 எங்குச்சென்றுகிலும்கண்டு இதுவோதக்கவாறு ? என்மினே. (ந)

என்மின் னுதூல்மார்வன் என்கரும்பெருமான் என்கண்ணன் *
 தன்மன் னுநீள்கழல்மேல்தண் துழாய் நமக்கன்றிறல்கான் *
 கன்மின்களென்று உம்மையான் கற்பியாவைத்தமாற்றம்சொல்லி *
 சென்மின்கள் தீவினையேன் வளர்த்தசிறுபூவைகளே ! (க)

பூவைகள் போல்நிறத்தன் புண்டரீகங்கள் போலும்கண்ணன் *
 யாவையும் யாவருமாய் நின்றமாயன் என்னுழிப்பிரான் *
 மாவைவல்வாய்பிளந்த மதுசூதற்குள் மாற்றம்சொல்லி *
 பாவைகள் ! தீர்க்கிறிறே வினையாட்டியேன்பாசறவே. (எ)

பாசறவெய்தினுன்னே வினையென்னையுழிநைவேன் ? *
 ஆசறுதூவிவெள்ளைக்குருகே ! † அருள்செய்து ஒருநாள் *
 மாசறுநீலச்சுடர்முடி வானவர்கோணைக்கண்டு *
 எசறும்பும்மையல்லால் மறுநோக்கிலள் பேர்த்துமற்றே. (அ)

பேர்த்துமற்றோர்களைகண் வினையாட்டியேன்றான் ஒன்றிலேன் *
 நீர்த்திரைமேலுலவி இரைதேருமபுதாவினவகாள் ! *
 கார்த்திரள்மாமுகில்போல் கண்ணன் விண்ணவர்கோணைக்கண்டு *
 வார்த்தைகள் கொண்டருளியுரையீர் வைகல்வந்திருந்தே. (க)

வந்திருந்து உம்முடைய மணிச்சேவலும்தீருமெல்லாம் *
 அந்தரமொன்றுமின்றி அலர்மேலசையும் அன்னவகாள் ! *
 என் திருமார்வற்குள்ளை இன்னவாறு இவன்காண்மினென்று *
 மந்திரத்தொன்று உணர்த்தியுரையீர் மறுமாற்றங்களே. (க௦)

மாற்றங்கனாய்ந்துகொண்டு மதுசூதிரானடிமேல் *
 நாற்றவகொள் பூம்பொழிலசூழ் குருகூர்ச்சட்கோபன்சொன்ன *
 தோற்றங்களாயிரததுள இவையுமொருபததுமவல்லார் *
 ஊற்றின்கண் துண்மணல்போல் உருகாநிற்பாரீராயே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகள் சாணம்.

† 'அருள்செய்யொருநாள்' என்பது உரையின்பாடம்.

பொன்னுலகுபூமிபெல்லாம் புள்ளினங்கட்கேவழங்கி *
என்னிடரைமாலுக் கியம்புமென *—மன்னுதிரு
நாடுமுதல்து துறல்கிவிடும் மாறனையே *
நீடுலகீர் ! போய்வணங்கும் நீர்.

(ருஅ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்

க - ஆந் திருவாய்மொழி—நீராய்.

[கேட்டவர்கள் நெஞ்சு நீராப்க்கரையவும், திருமாலுக்கும் பரமபதத்
தில் இருப்பு அரிதாகவும் ஆழ்வார் பேரவாவோடு கூப்பிதேல்.]

கலிநிலைத்துறை

பண் - நாந்தாயம். நாளம் - எழொத்த ஸாவேராகம் - ஆதிநாளம்.

இ நீராய்கிலனாய்த் தீயாய்க்காலாய்நெடுவானாய் *
சீராசுடர்களிரண்டாய்ச் சிவனாய்அயனாய் ! *
கூராராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்
வாராய் * ஒருநாள் மண்ணும்விண்ணுமமகிழவே. (க)

மண்ணும்விண்ணுமமகிழக் குறளாய்வலகாட்டி. *
மண்ணும்விண்ணுமகொண்ட மாயஅமாமானே ! *
நண்ணிலனைநான் கண்டுகருதுகூத்தாட *
நண்ணிஒருநாள் ஞாலத்தூடேநடவாயே. (உ)

ஞாலத்தூடேநடந்தமகின்றம கிடந்திருந்தும் *
சாலப்பலநாள் உகந்தோறுஉயிர்களுக்காப்பானே ! *
கோலத்திருமாமகளோடு உன்னைக்கூடாதே *
சாலப்பலநாள் அடியேன்இன்னும்தளர்வேனோ ? (ஈ)

தளர்ந்தும்முறிந்தும் சகடவசுரர்உடல்வேறா *
பிளந்துவியத் திருக்காலாண்டபெருமானே ! *
கிளந்துபிரமன்சிவன் இரதிரன்விண்ணவர்குமு *
விளங்கஒருநாள் காணவாராய்விண்மீதே. (ச)

விண்மீதிருப்பாய் ! மலைமேல்நிற்பாய் ! கடற்சேர்ப்பாய் ! *
மண்மீதுழல்வாய் ! இவற்றுளெங்கும்மறைந்துறைவாய் ! *
எண்மீதியன்றபுறவண்டத்தாய் ! எனதாவி *
உள்மீதாடி உருக்காட்டாதேஒளிப்பாயோ ? (ரு)

பாபேபாடிவைத்து அதன்கீழ்ப்பாவைநிலமெல்லாம்
தாய் * ஓரடியால் எல்லாவுலகம்தடவந்த
மாயோன் ! * உன்னைக்காண்பான் வருந்திஎனைநாளும் *
தியோடுஉடன்சேர்மெழுகாய் உலகில்திரிவேனோ ? (௯)

உலகில்திரியுமகருமகதியாய் உலகமாய் *
உலகுக்கேஒருபிருமானாய் ! புறவண்டதது *
அலகில்பொலிந்த திசைபத்தாயஅருவையோ ! *
அலகில்பொலிந்த அறிவிலேனுக்குஅருளாயே. (௧௦)

அறிவிலேனுக்குஅருளாய் அறிவாருபிரானாய் ! *
வெறிகொள்ளோதிழர்ந்தி ! அடியென்றெநிமாலே ! *
கிறிசெய்துஎன்னைப்பிறத்திட்டு இன்னம்கெடுப்பாயோ ? *
பிரிந்தொன்றறியாஅடியென் ஆவிகைக்கவே. (௧௧)

ஆவிகைக்க ஐவர்குமைக்கும்சிறின்பம் *
பாவியேனைப் பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ ? *
தாவிவைபம்கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே *
கூவிக்கொள்ளும்காலம் இன்னம்குறுகாதோ ? (௧௨)

குறுகாரீளா இறுதிகடாஎனையுழி *
சிறுகாபெருகா அளவிலின்பம்சேர்ந்தாலும *
மறுகாலின்றிமாயோன் ! உனக்கேயாளாகும *
சிறுகாலத்தையுறுமோ ? அந்தோ ! தெரியிலே. (௧௩)

தெரிதல்கினைதல் எண்ணலாகத்திருமாலுக்கு *
உரியதொண்டர்தொண்டர் தொண்டன்சடகோபன் *
தெரியச்சொன்ன ஓராயிரத்துள்இப்பத்தம *
உரியதொண்டராக்கும் உலகமுண்டாற்கே. (௧௪)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

நீராகிக்கேட்டவர்கள் நெஞ்சுழிய * மாலுக்கும்
ஏரார்விசும்பில் இருப்பரிதா *—ஆராத
காதலுடன் கூப்பிட்ட காரிமாறன்சொல்லே *
ஒதிடவேஉய்யும்உலகு. (௧௫)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்

† ௧௦ - ஆத் திருவாய்மொழி—உலகமுண்ட.

[அலர்மேல்மங்கை புருஷகாரமாகத் திருவேங்கடமுடையானது
திருவடிகளில் சரணம்புதுதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசியவிறுத்தம்.

பண் - பழம்பஞ்சாப் தாளம் - ஏழொத்த. நரதநாமகீரையாகம் -
ஆத்தாளம்.

உலகமுண்டபெருவாயா ! உலப்பில்கீர்த்தியம்மானே ! *
நிலவும்சுடர்குழொளிமுர்த்தி ! நெடியாய் ! அடியேனருயிரே ! *
நிலதமுலகுக்காய்நின்ற திருவேங்கடத்துளம்பெருமானே ! *
குலதொல்லடியேன் உனபாதம் கூடுமாறுகூறாயே. (௧)

கூறாய்நீராய்நிலனைக் கொடுவல்லசுரர்குலமெல்லாம் *
சீரூளரியும்திருநேமிவலவா ! தெய்வக்கோமானே ! *
சேரூர்களைத் தாமரைசெந்தீமலரும் திருவேங்கடத்தானே ! *
ஆரூவன் லிடியேன் உன்னடிசேர்வண்ணம் அருளாயே. (௨)

வண்ணமருள்கொளணிமேகவண்ண ! மாபவம்மானே ! *
எண்ணம்புகுந்துதித்திக்குமஅமுதே ! இமையோரதிபதியே ! *
தெண்ணலருவிமணிபொன்முத்தலைக்கும் திருவேங்கடத்தானே ! *
அண்ணலே ! உன்னடிசேர டு அடியேற்குஆவாவென்னுயே. (௩)

ஆவா ! என்னுது உலகததையலைக்கும் அசுரர்வாணர்மேல் *
தீவாய்வாளிமழைபொழிந்தசிலையா ! திருமாமக்கேள்வா !
தேவா ! * சுரர்கள் முணிக்கணங்கள் விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே ! *
பூவார்கழல்கள் அருவினையேன் பொருந்துமாறுபுணராயே. (௪)

புணராரின்றமரமேழ் அன்றெய்தொருவில்வலவாவோ ! *
புணரேய்நின்றமரமிரண்டின் நடுவேபோனமுதல்வாவோ ! *
திணரார்மேகமெனக்களிறுசேரும் திருவேங்கடத்தானே ! *
திணரார்சார்வகத்து உனபாதம் சேர்வதடியேனென்றானே ? (௫)

எந்நாளே ? நாமமண்ணளந்த இணைத்தாமரைக்காண்பதற்கென்று *
எந்நாளும்நின்ற இமையோர்களைத்தி இறைஞ்சினபினமாய் *
மெய்ந்நாமனத்தால்வழிபாடுசெய்யும் திருவேங்கடத்தானே ! *
மெய்ந்நானையிதெந்நாள் டு உன்னடிக்கண் அடியேன்மேவுவதே ? (௬)

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி. டு 'அடியோர்க்கு', 'உன்னடிக்கள்' என்றும்

ககச திருவாய்மொழி—சு - ப. ௧௦ - தி. உலகமுண்ட.

அடியேன்மேவியமர்கின்றஅமுதே ! இமையோரகிபதியே ! *
 கொடியாவடுபுள்ளுடையானே ! கோலக்கனிவாய்ப்பெருமானே ! *
 செடியார்வினைகள் தீர்மருந்தே ! திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே ! *
 நொடியார்பொழுதும் உனபாதம் காணநோலாதாற்றேனே. (௭)

நோலாதாற்றேன் உனபாதம் காணவென்று நுண்ணுணர்வின் *
 நீலார்கண்டத்தம்மானும் நிறைநான்முகனும் இத்திரனும் *
 சேலேய்கண்ணார்பலர்குழவிரும்பும் திருவேங்கடத்தானே ! *
 மாலாய்மயக்கி அடியேன்பால் வந்தாய்போலேவாராயே. (௮)

வந்தாய்போலேவாராதாய் வாராதாய்போல்வருவானே ! *
 செந்தாமரைக்கண்செங்கனிவாய் நால்தோளமுதே ! எனதுயிரே ! *
 சிந்தாமணிகள் பகரல்லைப்பகல்செய் திருவேங்கடத்தானே ! *
 அந்தோ ! அடியேன் உனபாதம் அகலகில்லேன் இறையுமே. (௯)

அகலகில்லேன் இறையுமென்று அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா ! *
 நிகரில்புகழாய் ! உலகம்முன்றுடையாய் ! என்னையாள்வானே ! *
 நிகரிமமரர்முனிக்கணங்கள்விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே ! *
 புகலொன்றில்லா அடியேன் உன்னடிக்கீழ் அமர்நதுபுகுந்தேனே. (௧௦)

அடிக்கீழமர்நதுபுகுந்து அடியீர் ! வாழ்மினென்றென்றருள்கொடு
 படிக்கேழில்லாப்பெருமானைப் பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன் * [க்கும் *
 முடிப்பான் சொன்ன ஆயிரத்துத் திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்தும் *
 பிடித்தார்பிடித்தார்வீற்றிருந்து பெரியவானுள்ளிலாவவரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

உலகுய்யமால்நின்ற உயர்வேங்கடத்தே *
 அலர்மகளே முன்னிட்டு அவன்தன்—மலரடியே *
 வன்சரணய்ச்சேர்ந்த மகிழ்மாறன்தாளிணையே *
 உன்சரணய் நெஞ்சமே ! உள். (௧௨)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

ஏழாம்பத்து.

பெரியிராட்டியார் முன்னிலையாகச் சரணம்புக்கவிடத்திலும் ஸம்
ஸாரம் அநுவர்த்திக்கிறபடியைக்கண்டு ஆழ்வார் விஷண்ணராதல்.

க - ஆம் திருவாய்மொழி—உண்ணிலாவிய.

[‘எம்பெருமான் தன்திருவடிகளில் சேராதபடி இன்னும் இந்திரியங்க
ளாலே எத்தனைநாள் பாதிப்படு?’ என்று ஆழ்வார் ஒலமிதேல்.]

ஆசிரியந்துறை.

பன் - பழம்பஞ்சம். தாளம் - ஏழோத்து ஸரங்கராகம் - ஆகிதாளம்.

இ உண்ணிலாவியஐவரால்குமைதீற்றி என்னைஉன்பாதபங்கயம் *
நண்ணிலாவகையே நலிவான்இன்னுமெண்ணுகின்றாய் * [டை *
எண்ணிலாப்பெருமாயனே ! இமையோர்களே தந்தும்உலகமமுன்று
அண்ணலே ! அமுதே ! அப்பனே ! என்னையாள்வானே ! (க)

எனையாளுமவன்கோலரைநதிவைபெய்து இராப்பகல்மோதுவித்
உன்னையானஅணுகாவகை செய்துபோதிகண்டாய் * [திட்டு *
கன்னலே ! அமுதே ! கார்முகில்வண்ணனே ! கடல்நூல்காக்கின்ற *
மின்னுநெமியினாய் ! வினையேனுடைவேதியனே ! (உ)

வேதியாநிற்கும்ஐவரால் வினையேனைமோதுவித்து * உன்திருவடிச்
சாதியாவகை தடுத்துஎனபெறுதி ? அந்தோ ! *
ஆதியாகிஅகலிடம்படைத்து உண்டுமிழ்ந்துக டந்திடநதிட்ட *
சோதிநீளமுடியாய் ! தொண்டனென்துஞ்சனனே ! (ங)

சூதுநான் அரியாவகை சுழற்றிஓரைவரைக்காட்டி * உன்னடிப்
போதுநான் அணுகாவகை செய்துபோதிகண்டாய் *
யாதும்யாவருமின்றிநின்னகம்பாலொடுக்கி ஓராலின்னீளிலே *
மீதுசேர்குழவி ! வினையேன்வினைதீர்மருந்தே ! (ச)

தீர்மருந்தின் றிஐந்துநோயடும் செக்கலிட்டித்திரிக்கும்ஐவரை *
நேர்மருங்குடைத்தாவடைத்து நெகிழ்ப்பாறெக்கின்றாய் *
ஆர்மருந்துஇனியாகுவார் ? அடலாழியேந்திஅசுரர்வன்குலம் *
வேர்மருங்கறுத்தாய் ! விண்ணுளார்பெருமானேயோ ! (ரு)

க்கக திருவாய்மொழி—எ - ப. க - தி. உண்ணிலாவிய.

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையும்செறும் ஐம்புலனிலை *
மண்ணுள்ளெண்ணைப்பெற்றால் என்செய்யாமற்றுநீயும்விட்டால்? * [தென்
பண்ணுளாய்! கவிதன்னுளாய்! பத்தியினுள்ளாய்! பரமீசனே! * வந்
கண்ணுளாய்! நெஞ்சுளாய்! சொல்லுளாய்! ஒன்றுசொல்லாயே. (க)

ஒன்றுசொல்லிஒருத்தினில்நிற்கிலாத ஓரைவாவன்கயவரை *
என்றுயான்வெல்கிற்பன் உன் திருவருளில்லையேல்? *
அன்றுதேவர் அசுரர்வாங்க அலைகடலரவமளாவி * ஓர்
குன்றம்வைத்தஎந்தாய! கொடியேன்பருகுஇன்னமுதே! (எ)

இன்னமுதெனத்தோன்றி ஓரைவாய்வரையும்மயக்க * நீவைத்த
† முன்னமாயமெல்லாம முழுவேரரிந்து * என்னைஉன்
சின்னமும் திருமூர்த்தியும் சிந்தித்தேத்திக்கைதொழுவே அருளெனக்கு
என்னம்மா! என்கண்ணு! இமையோர்தம் குலமுதலே! (அ)

குலமுதலும் தீவினைக் கொடுவன்குழியினிலவீழ்க்குமைவரை .
வலமுதல்கெடுக்கும் ‡ வரமேதந்தருள்கண்டாய் *
நிலமுதலினிள்வலகுக்கும் நிற்பனசெலவனவென * பொருள்
பலமுதல்படைத்தாய்! என்கண்ணு! என்பாஞ்சுடரே! (கூ)

என்பாஞ்சுடரே! என்றுஉன்னையலற்றி உன்இணைத்தாமரைகடகு *
அன்புருகிநிற்கு மதுநிற்கச்சுமடுதந்தாய் *
வன்பாங்கொடுத்து ஐவர்திசைதிசைவலிதெற்றுகின்றனர் *
முன்பா வைகடைந்து அமுதம்கொண்டமுர்த்தியோ! (கௌ)

☞ கொண்டமுர்த்தி ஓர்மூவராய்க் குணங்கன்படைத்தளித்துக்கெடுக
புண்டரீகக்கொப்பூழ்ப் புனற்பள்ளியப்பனுக்கே * [கும் * அப
தொண்டாதொண்டர்தொண்டாதொண்டனசுடகோபன சொல்லாயிரத்தான்
கண்டுபாடவல்லார் வினைபோமகங்குலும்பகலே. (கக) [இப்பதனும் *

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

உண்ணிலாவைவருடனிருத்தி இவ்வுலகில *
எண்ணிலாமாயன் எனையவிய—எண்ணுகின்றான் *
என்றுநினைந்தோலமிட்ட இன்புகழ்ச்சர்மாறனை *
குன்றிவிடுமே பவக்கங்குல். (கக)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

† 'முன்னை' எனபதும் பாடம். ‡ 'வலமே' எனபதும் பாடம்.

திருவாய்மொழி-- எ . ப. ௨ - தி. கங்குலும்பகலும். ௧௧௭

† ௨ - ஆம் திருவாய்மொழி--கங்குலும்பகலும்.

[ஆழ்வார் பேரியபெருமானிடத்து மோஹித்திருப்பதை, 'இந்நாயகி விஷயமாக ஏதுஸங்கல்பித்திருக்கிறீர்?' என்று திருத்தாயார் கேட்கும் பாசுரத்தால் அருளிச்செய்தல்.]

அஃதீரீர்க்கழ்நெடிவடியாசியவிறுத்தம்

பண் - தக்கராகம் நாளம் - ஒன்பதொத்து. நீலாம்பிராகம்-ஆதிதாளம்.

கங்குலும்பகலும்பகண் துயிலறியாள்

கண்ணீர்கைகொலஇறைகரும *

சங்குசுகரங்கொன்றுகைகூப்பும

தாமரைககண்ணென்றேதளரும *

எய்வனெதரிககென்உன்னைவிட்டு? எனனும

இருநிலமகைதுழாவிருக்கும :

செவகயலபாய்நீர்த்திருவரங்கத்தாய்!

இவளதிறத்துஎன்செய்கின்றாயே?

(௧)

என்செய்கின்றாய்? என் தாமரைககண்ணை!

எனனும கண்ணீர்மலகஇருகரும *

என்செய்கென்? எந்நீர்த்திருவரங்கத்தாய்!

எனனும வெவவுயிரத்ததுயிர்த்தருக்கும *

முன்செய்தவினையே! முகப்படாபெனனும

முகிலவண்ணை! ‡ திருவடீதா? எனனும *

முன்செய்துஇவ்வுலகமுண்டுமிழந்தளந்தாய்!

என்கொலைமுடிகின்றதுஇவட்கே?

(௨)

வடகிலைஇறையுமமணிவண்ணை! எனனும

வானமேநோக்குமமையாகரும

உட்குடையசுரருயிரெலலாமுண்ட

ஒருவனே! எனனுமஉள்ளருக்கும *

கட்கிலீ! உன்னைக்காணுமாறுஅருளாய்

காகுத்தா! கண்ணனே! எனனும *

திட்கொடிமதிளசூழ்திருவரங்கத்தாய்!

இவளதிறத்துஎன்செய்திட்டாயே?

(௩)

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி. ‡ 'தகவீதோ' என்பதும் பாடம்.

இட்டகாவிட்ட † கையளாயிருக்கும்
எழுந்துலாய்மயங்குமகைகூப்பும் *
கட்டமேகாதலென்றுமூர்ச்சிக்கும்
கடல்வண்ணா ! கடியைகாணென்னும் *
வட்டவாய்நேமிவலங்கையா ! என்னும்
வந்திடாயென்றென்றேமயங்கும *
சிட்டனே ! செழுநீர்த்திருவரங்கத்தாய் !
இவள்திறத்துஎன்சிந்தித்தாயே ?

(ச)

சிந்திக்கும்திசைக்குமதேனுமகைகூப்பும்
திருவரங்கத்துளளாய் ! என்னும்
வந்திக்கும் * ஆங்கேமழைக்கண்ணீர்மலக
வந்திடாயென்றென்றேமயங்கும *
அந்திப்போதுஅவுணனுடவிடந்தானே !
அலைகடல்கடைந்தஆரமுதே ! *
சந்தித்துஉன்சரணம்சார்வதேவலித்த
தையலைமையல்செய்தானே !

(ரு)

மையல்செய்துஎன்னைமனங்கவாந்தானே !
என்னும் மாமாயனே ! என்னும் *
செய்யவாய்மணியே ! என்னும் தண்புனல்குழ்
திருவரங்கத்துளளாய் ! என்னும் *
வெய்யவாளதண்டுசங்குசக்கரமவிலலேநதும்
விண்ணோர்முதல் ! என்னும் *
பைகொள்பாம் ! நேனாய் ! இவள்திறத்தருளாய
பாளியேன்செயற்பாலதுவே.

(ஈ)

பாலதுன்பங்களின்பங்களபடைத்தாய் !
பற்றிலார்பற்றநின்றானே ! *
காலசக்கரத்தாய் ! கடவிடம்கொண்ட
கடல்வண்ணா ! கண்ணனே ! என்னும் *
சேல்கொள்தண்புனல்குழ்திருவரங்கத்தாய் !
என்னும் என்நீர்த்தனே ! என்னும் *
கோலமரமழைக்கண்பணிமலகஇருக்கும்
என்னுடைக்கோமளக்கொழுந்தே.

(எ)

கொழுநதுவானவர்கட்கு ! என்னும் குன்றேந்திக்
கோநிரைகாத்தவன் ! என்னும் *
அழும்பொழுதுஆனியனலெவ்வயிர்க்கும்
அஞ்சனவண்ணனே ! என்னும் *

எழுந்துமேல்நோக்கிஇமைப்பிலளிருக்கும்
எவனேநோக்குகேன் ? என்னும் *
செழுந்தடம்புனல்குழ்திருவரங்கத்தாய் !
என்செய்கேன்என்திருமகட்கே ?

(௮)

☞ என்திருமகள்சேர்மார்வனே ! என்னு
மென்னுடைபாவினே ! என்னும் *
நின்திருவெயிற்றூல்துநீடுகாண்ட
நிலமகள்கேள்வனே ! என்னும் *
† அன்றுருவேழம்தழுவிநீடுகாண்ட
ஆய்மகளன்பனே ! என்னும் *
தென்திருவரங்கம்கோயில்கொண்டானே !
தெளிகிலேன்முடிவுஇவள்தனக்கே.

(௯)

முடிவுஇவள்தனக்குஒன்றறிகிலேனென்னும்
முவுலகாளியே ! என்னும் *
கடிகமழ்கொன்றைச்சடையனே ! என்னும
நான்முகக்கடவுளே ! என்னும *
வடிவுடைவானோர்லைவனே ! என்னும்
வண்திருவரங்கனே ! என்னும் *
அடியடையாதாள்போல்தவளனுதி
யடைந்தனள் முகில்வண்ணனடியே.

(௧௦)

☞ முகில்வண்ணனடியையடைந்துஅருள்சூழ
யுய்ந்தவன் மொய்புனல்பொருநல் *
துகில்வண்ணத்தூநீர்ச்சேர்ப்பன் வண்பொழிஸ்குழ
வண்தருகூர்ச்சடகோபன் *
முகில்வண்ணனடிமேலசொன்னசொல்மலை
ஆயிரததுஇப்பத்தும்வல்லார் *
முகில்வண்ணவானத்துஇமைபவர்குழ
இருப்பர் பேரின்பவெள்ளத்தே.

(௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

☞ கங்குல்பகலாதி கைவிஞ்சிமோகமுற *
அங்கதனைக்கண்டோ ரரங்கரைப்பார்த்து *—இங்கிவள்பால்
என்செய்யநீரெண்ணுகின்றதென்னும் நிலைசேர்மாறன் *
அஞ்சொலுற நெஞ்சுவெள்ளையாம.

(௧௨)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்

கஉ.௦ திருவாய்மொழி—எ - ப. ௩ - தி. வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

௩ - ஆந் திருவாய்மொழி--வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

[தாய்மாரும் தோழிமாரும் தடுக்கவும், தலைவி திருப்பேரைக்குச்
செல்வேனென்று துணிந்ததைக் கூறும் பாசுரம்.]

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசியவிறுத்தம்.

பண் - நீட்டபாஷை நாளம் - ஏழொத்து. ஆந்நதபாவிநாகம் -
ஆத்தாளம்.

❏ வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்தித்
தாமரைக்கண்ணன்னெஞ்சினூடே *
புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றைக்காணீர்
என்சொல்லிச்சொல்லுகேன் ? அன்னைமீர்காள் ! *
வெள்ளைச்சுருவன்வீற்றிருந்த
வேதவொலியும்விழாவொலியும் *
பிள்ளைக்குழாவினையாட்டொலியும்அறுத்
திருப்பேரையில்சேர்வன்னானே. (க)

நானக்கருங்குழல்தோழிமீர்காள் !
அன்னையர்காள் ! அயற்சேரியீர்காள் ! *
நான்இத்தனிநெஞ்சம்காக்கமாட்டேன்
என்வசமன்றிது, இராப்பகல்போய்
தேன்மொய்த்தபூம்பொழில்தண்பணைகுழ்
தென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த *
வானப்பிரான்மணிவண்ணக்கண்ணன்
செங்கனிவாயின்திறத்ததுவே. (உ)

செங்கனிவாயின்திறத்ததாயும்
செஞ்சுடர்நீள்முடித்தாழ்ந்ததாயும் *
சங்கொடுசுக்கரம்கண்டுநீங்கும்
தாமரைக்கண்களுக்குஅற்றுத்தீர்ந்தும் *
திங்களும்நாளும்விழாவறுத
தென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த *
நங்களபிரானுக்குளன்னெஞ்சம்தோழி !
நானுமநிறையும்இழந்ததுவே. (ங)

இழந்தஎம்மாமைதிறத்துப்போன
என்னெஞ்சினாரும்அங்கேயொழிந்தார் *
உழந்துஇனியாரைக்கொண்டுஎன்உசாகோ ?
ஒதக்கடலொலிபோல * எங்கும்

எழுந்தநல்வேதத்தொவிநின்றோங்கு
தென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த *
முழங்குசங்கக்கையன்மாயத்தாழ்ந்தேன்
அன்னையர்காள் ! என்னைஎன்முனிந்தே ? (௪)

முனிந்துசகடமுதைத்து மாயப்பேய்
முலையுண்டுமருதிடைபோய் *
கனிந்தவிளவுக்குக்கன்றெறிந்த
கண்ணபிரானுக்குஎன்பெண்மைதோற்றேன் *
முனிந்துஇனியென்செய்தீர் ? அன்னைமீர்காள் !
முன்னி அவன்வந்துவீற்றிருந்த *
கனிந்தபொழித்திருப்பேரையிற்கே
காலம்பெறஎன்னைக்காட்டுமினே. (௫)

காலம்பெறஎன்னைக்காட்டுமின்கள்
காதல்கடலின்மிகப்பெரிதால் *
நீலமுகில்வண்ணத்தெம்பெருமான்
நிற்கும்முன்னேவந்துஎன்கைக்கும்எய்தான் *
ஞாலத்து அவன்வந்துவீற்றிருந்த
நான்மறையாளரும்வேள்வியோவா *
கோலச்செந்நெற்கள்கவரிவீசும்
கூடுபுனல்திருப்பேரையிற்கே. (௬)

பேரெயில்குழுகடல்நென்னிலங்கை
செற்ற பிரான்வந்துவீற்றிருந்த *
பேரையிற்கேபுக்குஎன்னெஞ்சம்நாடிப்
பேர்த்துவரவெங்கும்காணமாட்டேன் *
ஆரைஇனிஇங்குடையம் ? தோழி !
என்னெஞ்சம்கூவவல்லாருமில்லை *
ஆரைஇனிக்கொண்டுஎன்சாதிக்கின்றது ?
என்னெஞ்சம்கண்டதுவேகண்டேனே. (௭)

கண்டதுவேகொண்டுஎல்லாரும்கூழிக்
கார்க்கடல்வண்ணனோடுஎன்றிதத்துக்
கொண்டு * அலர்தூற்றிற்றதுமுதலாக்
கொண்டஎன்காதல்உரைக்கில்லோழி ! *
மண்திணிஞாலமும்வுழுகடலும்
நீள்வீசும்பும்கழியப்பெரிதால் *
தென்திரைசூழ்ந்துஅவன்வீற்றிருந்த
தென்திருப்பேரையில்சேர்வன்சென்றே. (௮)

சேர்வன்சென்றுஎன் னுடைத்தோழியீர்காள் !

அன்னையர்காள் ! என்னைத்தேற்றவேண்டா *

நீர்களுரைக்கின்றதுஎன்இதற்கு ?

நெஞ்சம்நிறைவும்எனக்கிங்கில்லை *

கார்வண்ணன்கார்க்கடல்ஞாலமுண்ட

கண்ணபிரான்வந்துவீற்றிறுந்த *

எர்வளவொண்கழுனிப்பழனத்

† தென்திருப்பேரையின்மாநகரே.

(க௯)

நகரமும்நாடும்பிறவும்தேர்வேன்

நாடுணைக்கில்லைஎன்தோழியீர்காள் ! *

சுகரமணிநெடுமாடநீடு

தென்திருப்பேரையில்வீற்றிறுந்த *

மகரநெடுங்குழைக்காதன்மாயன்

நூற்றுவரைஅன்றுமங்கநூற்ற *

நிகரில்முகில்வண்ணன்னேமியான் என்

நெஞ்சம்கவர்ந்துஎனையூழியானே ?

(க௦)

ஐ மஹிதோறுழிஉருவும்பேரும்

செய்கையும்கேறவன்வையம்காக்கும் *

ஆழிநீர்வண்ணனைஅச்சுதனை

அணிகுருகர்ச்சடகோபன்சொன்ன *

கேழிலந்தாதிஒராயிரத்துள்இவை

திருப்பேரையில்மேயபத்தும *

ஆழியங்கையனைஏத்தவல்லாரவர்

அடிமைத்திறத்தாழியாரே.

(க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

வெள்ளியநாமம்கேட்டு விட்டகன்றபின்மோகம் *

கெள்ளியமால் தென்திருப்பேர்சென்றுபுக *

பற்றிநின்றதன்மை பகரும்சடகோபற்கு *

அற்றவர்கள் தாம்ஆழியார்.

(க௩)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

† 'தென்திருப்பேரையின்மாநகரே' என்றும் பாடலு.

ச - ஆந் திருவாய்மொழி—ஆழியெழ.

[எம்பெருமானது விஜயபரம்பரைகளைப் பேசுதல்.]

கலிவீருத்தம்.

பண் - காந்தாரம் தாளம் - ஏழோத்து. மோஹநாகம் - அடதாளம்.

ஆழியெழச் சங்கும்வில்லுமெழ * திசை
வாழியெழத் தண்டும்வாளுமெழ * அண்டம்
மோழையெழ முடிபாதமெழ * அப்பன்
ஊழியெழ உலகம்கொண்டவாமே. (க)

ஆறுமலைக்கு எதிர்ந்தோடுமொலி * அர
வூறுசலாய் மலைதேய்க்குமொலி * கடல்
மாறுசுழன்று அழைக்கின்றவொலி * அப்பன்
சாறுபட அமுதம்கொண்டநானே. (உ)

நான்றில ஏழ்மண்ணுமதானத்தவே * பின்னும்
நான்றில ஏழ்மலைதானத்தவே * பின்னும்
நான்றில ஏழ்கடல்தானத்தவே * அப்பன்
ஊன்றியிடநது எயிற்றில்கொண்டநானே. (ஈ)

நாளுமெழ நிலநீருமெழ * விண்ணும்
கோளுமெழ எரிகாலுமெழ * மலை
தாளுமெழச் சுடர்தானுமெழ * அப்பன்
ஊளியெழ உலகமுண்டலுணை. (ச)

ஊனுடைமல்லர் † ததைநதவொலி * மன்னர்
ஆனுடைச்சேனை நடுங்குமொலி * விண்ணுள்
ஏனுடைத்தேவர் வெளிப்பட்டவொலி * அப்பன்
காணுடைப்பாரதம கையறைபோழ்தே. (ந)

போழ்துமெலிந்த புன்செக்கரில் * வான்திசை
சூழுமெழுநது உதிரப்புனலா * மலை
கீழ்துபிளந்த சிங்கமொத்ததால் * அப்பன்
ஆழ்துயர்செய்து ‡ அசுரரைக் கொல்லுமாமே. (க)

மாறுநிரைதது இரைக்குமசரங்கள் * இன
நாறுபிணம் மலைபோல்புரள * கடல்
ஆறுமடுத்து உதிரப்புனலா * அப்பன்
நீறுபட இலங்கைசெற்றநேரே. (எ)

† 'ததைந' என்றும் பாடம். ‡ 'அசுரராகொல்லுமாமே' என்றும் பாடம்.

நேர்சரிந்தான் கொடிக்கோழிகொண்டான் * பின்னும்
நேர்சரிந்தான் எரியும்அனலோன் * பின்னும்
நேர்சரிந்தான் முக்கண்மூர்த்திகண்டார் * அப்பன்
நேர்சரிவாணன் திண்தோள்கொண்டவன்றே. (௮)

அன்றுமண்ணீரெரிகால் விண்மலைமுதல் *
அன்றுசுடர்இரண்டுபிறவும * பின்னும்
அன்று மழையுயிர்தேவும்மற்றும் * அப்பன்
அன்றுமுதல் உலகம்செய்ததுமே. (௯)

மேய்நிரைகீழ்புக மாபுரள * சுனை
வாய்திறைநீர் பிளறிச்சொரிய * இன
ஆநிரைபாடி அங்கேயொடுங்க * அப்பன்
தீமழைகாத்துக் குன்றமெடுத்தானே. (௧௦)

இ குன்றமெடுத்தபிரான் அடியாரொடும் *
ஒன்றிநின்ற சட்கோபனுரைசெயல் *
நன்றிபுனைந்த ஓராயிர ததுள்இவை *
வென்றிதரும்பத்தும் மேவிக்கற்பார்க்கே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழிவண்ணன் தன்விசயமானவை முற்றும்காட்டி *
வாழிதனாலென்று மகிழ்ந்துதிற்க *—ஊழிலவை
தன்னைஇன்றுபோல்கண்டு தானுரைத்தமாதன்சொல் *
பன்னுவரே நல்லதுகற்பார். (௧௨)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருவாய்மொழி—கற்பார்.

[‘விஜயங்களுக்கு அடியான விபவாவதாரகுணங்களை இழக்க
கிறார்களே!’ என்று உலகத்தாரைநோக்கி ஆழ்வார் இரங்குதல்.]

கலநிலைத்துறை.

பண்-நாட்டராகம். தாளம்-ஐயோத்து. லஹாநாராகம்-அடதாளம்.

இ கற்பார்இராமபிரானையல்லால் மற்றும்கற்பரோ? *
புற்பாமுதலாப் புல்லெறும்பாதிஒன்றின்றியே *
நற்பாலயோத்தியில்வாழும் சராசரம்முற்றவும *
நற்பாலுக்குஉய்த்தனன் நான்முகனாற்பெற்றநாட்டுளே. (௧)

நாட்டில்பிறந்தவா நாரணற்காளன்றியாவரோ ? *

நாட்டில்பிறந்து படாதனபட்டுமனிசர்க்கா :

நாட்டைநலியும்அரக்கரை நாடித்தடிந்திட்டு *

நாட்டையளித்துஉய்யச்செய்து நடந்தமைகேட்டுமே. (௨)

கேட்பார்கள் கேசவன்கிர்த்தியல்லால்மற்றும்கேட்பரோ ? *

கேட்பார்செவிசுடு கீழ்மைவசைவுகளேவையும் :

சேட்பால்பழம்பகைவன் சிசுபாலன் * திருவடி

தாட்பாலடைந்த தன்மைஅறிவாரைஅறிந்துமே. (௩)

தன்மையறிபவர்தாம் அவற்காளன்றியாவரோ ? *

பன்மைப்படாபொருள் ஆதுமில்பாழ்நெடுங்காலத்து *

நன்மைபுனல்பண்ணி நான்முகனைப்பண்ணி * தன்னுள்ளே

தொன்மைமயக்கியதோற்றிய சூழல்களகிர்த்தித்தே. (௪)

சூழல்கள்கிரதிக்கில் மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வரோ ? *

ஆழப்பெரும்புனல்தன்னுள் அழுந்தியஞாலத்தை *

தாழப்படாமல் தன்பால்ஒருகோட்டிடைத்தான்கொண்ட *

கேழல்திருவுருவாயிற்றுக் கேட்டுமுணர்ந்துமே. (௫)

கேட்டுமுணர்ந்தவர் கேசவற்காளன்றியாவரோ ? *

வாட்டமிலாவண்கை மாவலிவாதிக்கவாதிப்புண்டு *

சுட்டங்கொள்தேவர்களை சென்றிரந்தார்க்குஇடர்நீக்கிய *

கோட்டங்கைவாமனனாப்ச் செய்தகூத்துகளைகண்டுமே. (௬)

கண்டும்தெளிந்துமகற்றார் கண்ணற்காளன்றியாவரோ ? *

வண்டுண்மலர்த்தொங்கல் மார்க்கண்டேயனுக்குவாழுநாளா *

இண்டைச்சடைமுடி ஈசனுடன்கொண்டுஉசாச்செல்ல *

கொண்டங்குத்தன்னொடுமகொண்டு உடன்சென்றதுணர்ந்துமே. (௭)

செல்லவுணர்ந்தவர் செல்வன்தன்சீரன்றிக்கற்பரோ ? *

எல்லையிலாதபெருந்தவத்தால் பலசெய்யிறை *

அல்லலமரரைசெய்யும் இரணியனாகத்தை *

மல்லலரியுருவாய்ச் செய்தமாயம்அறிந்துமே. (௮)

மாயமறிபவர் மாயவற்காளன்றியாவரோ ? *

தாயம்செறும்ஒருதூற்றுவர்மங்க ஓரைவர்க்காய் *

தேசமறிபவர்க்காரதியாய்ச்சென்று சேனைபை

நாசம்செய்திட்டு * நடந்தநல்வார்த்தையறிந்துமே. (௯)

வார்த்தையறிபவர் மாயவற்காளன்றியாவரோ ? *

பேர்த்தத்திறப்பொடுநோபொடுமுற்பொடு இறப்பிவை

பேர்த்து * பெருந்துன்பம்வேறநீக்கித் தன் தாளின்கீழ்ச்

சேர்த்து * அவன்செய்யும் சேமத்தைஎண்ணித்தெளிவுற்றே. (௧௦)

கஉச திருவாய்மொழி - எ - ப. ௩ - தி. பாமருழவுலகம்.

தெளிவுற்றுவி வின் றிநின் றவர்க்கு இன்பக்கதிசெய்யும் *
தெளிவுற்றகண்ணனைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
தெளிவுற்ற ஆயிரத்துள இவைபத்துமவல்லாரவர் *
தெளிவுற்றசின்னதையர் பாமருழவுலகத்துள்ளே. (கக)
புழுவார் திருவடிகளே சரணம்.

கற்றோர்கருதும் விசயங்களுக்கெல்லாம் *
பற்றும்விபவகுணப் பண்புகளை * — உற்றுணர்ந்து
மண்ணிலுள்ளோராதமிழவை வாய்ந்துரைநதமாதனசொல் *
பண்ணில்இனிதான் நமிழ்ப்பார. (கரு)
நீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருவாய்மொழி -- பாமருழவுலகம்.

[எம்பெருமானது சணம் அழகு முதலியவற்றை எண்ணிப் பரத்யகூ
மாக அனுபவிக்கும்படி ஆழ்வார் மனமுருகிக் கூப்பிடுதல்]
கூடிக் கூத்திலை

பண் - பாடலாழி. நானம் - பழொழிது (தோடியாகம் - நுபகநாளம்.

பாமருழவுலகமுபடைத்த பற்பநாபாவோ ! *
பாமருழவுலகமுளநத பற்பநாதாவோ ! *
தாமரைக்கண்ணாவோ ! துனியேன்தனியாளாவோ ! *
தாமரைக்கையாவோ ! உன்னைஎன் றுகொல்சேர்வதுவே ? (க)
என்றுகொல்சேர்வது ? அநதோ ! அரன்நான்முகனேத்தும * செய்ய
நினைதிருப்பாதத்தையான் நிலம்நீரெரிகால * விண்ணுயிரா
என்றிவைதாமமுதலாமுற் றுமாய் நின்றஎந்தாயோ ! *
குன்றெடுத்து ஆகிராமேய்த்து அவைகாததளம்குத்தாவோ ! (உ)
காத்தளங்குத்தாவோ ! மலையேந்திக்கல்லாரிதன்னை *
பூத்தண்துழாய்முடியாய் ! புனைகொன்றையஞ்செஞ்சடையாய் ! *
வாய்த்தஎன்நான்முகனே ! வந்துஎன்னருயிரீராயால *
ஏத்தரும்கீர்த்தியினாய் ! உன்னைஎங்குததலைப்பெய்வனே ? (ஈ)

எங்குததலைப்பெய்வன்னான் ? எழிலமுவுலகமுநீயே *
அங்குஉயர்முக்கண்பிரான பிரமபெருமானவன்நீ *
வெங்குகீர்வச்சிரக்கை இந்திரன்முதலாத்தெய்வமநீ *
கொங்கலத்தண்ணந்துழாய்முடி என்னுடைக்கோவலனே ! (சு)

என்னுடைச்சேகாவலனை ! என்பால்லாக்கருமாணிக்கசேம ! *
உன்னுடைஉந்திமலர் உலகமவைமுனறும்பாந்து *
உன்னுடைச்சேசாதிவள்ளத்து அகம்பாலுன்னைக்கண்டுக்கொண்டிட்டு *
என்னுடையாருயிரார் எவ்வனைகொல்வந்தெய்துவரே ? (௫)

வந்தெய்துமாறுஅறியேன் மல்குநீலச்சுடர்தமைப்ப *
செஞ்சுடர்ச்சேசாதிகள்பூத்து ஒருமாணிக்கம்சேர்வதுபோல் *
அந்தரமேல்செம்பட்டோடு அடிஉந்திகைமார்வுகண்வாய் *
செஞ்சுடர்ச்சேசாதிவிடவுறை என்திருமார்பினையே. (௬)

என்திருமார்பந்தனை என்மலைமகள் கூறந்தனை *
என் மமஎன்நாமகளை அகம்பால்கொண்டநான்முக்களை *
நின்றசசிபதியை நிலவகிண்டுளயில்முன்மெறித்த *
வென்றுபுலம்துரந்த விசுமபாளியைக்காணேனே ! (௭)

ஆளியைக்காண்பரியாய் அரிகாண்நரியாய் * அரக்கர்
உளையிட்டுஅன்றுஇலவகைகடந்து பிலம்புக்கொளிப்ப *
மீளியம்புள்ளைக்கடாய் விமலமாஸியைக்கொன்று * பின்னும்
ஆளுயர்குன்றங்கன்செய்து அடர்த்தானையும்காண்டுக்கொளே ? (௮)

காண்டுக்கொளே ? நெஞ்சமே ! கடியவினையேமுயலும் *
ஆண்திறல்மீளிரெமாய்ம்பின அரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து *
மீண்டும்அவந்தமபிக்கே விரிரீரிலவகையருளி *
ஆண்டுதன்சோதிபுக்க அமராரியெற்றினையே. (௯)

ஏற்றரும்வைகுறத்ததை அருளும்நமக்கு * ஆயர்குலதது
சற்றிளமபிளையொன்றாய்ப்புக்கு மரயங்களைஇயற்றி *
கூற்றியவகஞ்சனைக்கொன்று ஐவர்க்காய்க்கொடுஞ்சேனைகூடிநது *
ஆற்றல்மிக்கான் பெரியபாஞ்சோதிபுக்கஅரியே. (௧௦)

புக்கஅரியுருவாய் அவுண்ணுடல்கீண்டுக்கந்த *
சக்காச்செல்வனதனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
மிக்கஒராயிரத்துள் இவைபத்துமவல்லாரவரை *
தொக்குப்பல்லாண்டிசைத்துக் கவரிசெய்வாஏழையரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளை சரணம்.

பாமநுவுவேதம் பகர்மால்குணங்களுடன் *
ஆமழகுவேண்டற்பாடாம்அவற்றை * தூமனத்தால்
நண்ணிஅவனைக்காண நன்குருகிக்கப்பிட்ட *
அண்ணலைநண்ணர் ஏழையார். (௧௨)

சீயர் திருவடிகளை சரணம்.

எ - ஆம் திருவாய்மொழி—ஏழையர்.

[எம்பெருமானது தீய்யாவயவலெளந்தர்யம் உருவெளித்தோற்றத்தில் காணப்பட, அதனால் வருந்தும் தலைவி சொல்லிய பாசுரம்.]

கலநிலைத்துறை

பண் - பாலையாழி. நாளம் - ஏழோத்து. முகாரீராகம் - அடதாளம்

☞ ஏழையராவியுண்ணும் இணைக்கூற்றங்கொலோ ? அறியேன் *
ஆழியங்கண்ணபிரான் திருக்கண்கள்கொலோ ? அறியேன் *
சூழவும் தாமரைநாண்மலர்போல் வந்துதோன்றும் கண்டர் *
தோழியர்காள் ! அன்னைமீர் ! என்செய்கேன் ? துயராட்டியேனே. (க)

ஆட்டியும் துற்றியும் நின்று அன்னைமீர் ! என்னைநீர்நின்று என் ? *
மாட்டுயர்கற்பகத்தின் வல்லியோ ? கொழுந்தோ ? அறியேன் *
சுட்டியவெண்ணையுண்டான் திருமூக்கு, எனதாவியுள்ளே *
மாட்டியவல்லிளக்கின் சுடராய்நிற்கும்வாவியதே. (உ)

வாவியதோர்கனிகொல் ? வினையாட்டியேன் வல்லினைகொல் ? *
கோலந்திரள்பவளக் கொழுந்துண்டங்கொலோ ? அறியேன் *
நீலநெடுமுகுட்போல் திருமேனியம்மான் தொண்டைவாய் *
ஏனும் † திசையுள்ளலாம் வந்துதோன்றும் என்னின்னுயிர்க்கே. (ங)

இன்னுயிர்த்து ஏழையர்மேல் வளையும் இணைநீலவிற்கொல் ? *
மன்னியசீர்மதனன் கருப்புச்சிலைகொல் ? * மதனன்
தன்னுயிர்த்தாதை கண்ணபெருமான்புருவமவையே *
என்னுயிர்மேலனவாய் அடுகின்றனவென்றுநின்றே. (ச)

என்றுநின்றே திகழும் செய்யவின் சுடர்வெண்மின்னுக்கொல் ? *
அன்றி என்னவியடும் அணிமுத்தங்கொலோ ? அறியேன் *
குன்றமெடுத்தபிரான்முறுவல் எனதாவியடும் *
ஒன்றும் அடுகின்றிலேன் அன்னைமீர் ! எனக்கு உய்விடமே. (ரு)

உய்விடம் ஏழையர்க்கும் அசுரர்க்கும் அரக்கர்க்கும் *
எவ்விடம் ? என்றிலங்கி மகரத்தழைக்கும் தளிர்கொல் ? *
பைவிடப்பாம்பணையான் திருக்குண்டலக்காதுகளே *
கைவிடலொன்றுமின்றி அடுகின்றனகாண்மின்களே. (க)

காண்மின்கள் அன்னையர்காள் ! என்று காட்டும்வகையறியேன் *
நாள்மன்னுவெண்திங்கள்கொல் ? நயந்தார்கட்குநச்சிலைகொல் ? *
சேண்மன்னுநால்தடந்தோள் பெருமான் தன்திருநுதலே *
கோள்மன்னி ஆவியடும் கொடியேனுயிர்கோளிழைத்தே. (ஏ)

† 'திசைகளெல்லாம்' என்றும் புடடம்.

கோளிழைத்தாமரையும் கொடியும்பவளமும்வில்லும் *
கோளிழைத்தண்முத்தமும தளிரும்குளிர்வான்பிறையும் *
கோளிழையாவுடைய கொழுஞ்சோதிவட்டவகொல் ? * கண்ணன்
கோளிழைவாண்முகமாய்க் கொடியேனுயிர்கொள்கின்றதே. (அ)

கொள்கின்றகோளிநுளைச் சுகிரந்திட்டகொழுஞ்சுருளின் *
உள்கொண்டநீலநன் னூல்தழைநொல் * அன் னுமாயன்குழல் *
விள்கின்றபூந்தண் துழாய் விரைநாறவநதுஎன்னுயிரை *
கள்கின்றவாறு அறியீர் அன்னைமீர் ! கழறா நின்றிரே. (ஆ)

நின்றிழுற்றத்துள்ளன் ற நெரிததகையராய் * என்னைநீர்
சுற்றியும்குழற்குமவைநீர் சுடர்ச்சோதிமணிநிறமாய் *
முற்றஇம்முவுலகும் விரிகின்றசுடர்முடிசை *
ஒற்றுமைகொண்டதுஉள்ளம் அன்னைமீர் ! நகையென்னுங்கட்கே ? (இ)

கட்கரியபிரமன்சிவன இந்திரனென்றுஇவாக்கும் *
கட்கரியகண்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோன்சொன்ன *
உட்குடையாரிரத்துள் இவையுமொருபத்துமவல்லார் *
உட்குடைவானவரோடு உடனய்என்றுமமாயாரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

ஏழையார்களெஞ்சை இளகுவிக்குமமாலழகு *
சூழவந்துதோன்றித் துயர்விளைக்க *—ஆமுமனன்
தன்னுடனே அவ்வழகைத் தானுரைத்தமாறன்பால் *
மன்னுமவர் திவினைபோம்மாய்ந்து. (கௌ)

நீயர் திருவடிகளே சாணம்

அ - ஆந் திருவாய்மொழி—மாயாவாமனனே.

[உபத்திரவப்பேம்படி தம்மைவைத்த விசித்திர சக்தியால் எம்பெரு
மானது விசித்திர விபூதியைக் கண்டு ஆழ்வார் ஆச்சரியப்படுதல்.]

கலிவிரத்தம்.

பண் - பாலையாழ். தாளம் - ஏழைத்து. பந்துவாரளி ராகம் - நபகநாளம்.

மாயா ! வாமனனே ! மதுசூதா ! நீயருளாய் *
தீயாய்நீராய்நிலனாய் விசும்பாய்க்காலாய் *
தாயாய்த்தந்தையாய்மக்களாய் மற்றுமாய்முற்றுமாய் *
நீயாய்நீரின்றவாறு இவையென்னநியாயங்களே ! (க)

அங்கண்மலர்த்தண் துழாய்முடி அச்சதனே ! அருளாய் *
திக்களும்ஞாயிறுமாய்ச் செழும்பல்கடாய்இருளாய் *
பொங்குபொழிமழையாய்ப் புகழாய்ப்பழியாய்ப்பின்னும்நீ *
வெங்கண்வெங்குற்றமுமாம் இவையென்னவிசித்திரமே ! (உ)

சித்திரத்தேர்வலவா ! திருச்சக்கரத்தாய் ! அருளாய் *
எத்தனையோருகுமும் அவையாய்அவற்றுள்ளியிலும் *
ஒத்தவாண்பலிபாருள்கள் உலப்பில்லனவாய்வியவாய் *
† வித்தகத்தாய்சிற்றிரீ இவையென்னவிடமங்களே ! (ங)

கள்ளவிழ்தாமரைக்கண் கண்ணனே ! எனக்குஒன்றுஅருளாய் *
உள்ளதும்இல்லதமாய் உலப்பில்லனவாய்வியவாய் *
வெள்ளத்தடங்கடலுள் விடநாகணைமேல்மருவி *
உள்ளப்பல்யோகுசெய்தி இவையென்னஉபாயங்களே ! (ச)

பாசங்களநீக்கி என்னைஉனக்கேஅறக்கொண்டிட்டு * நீ
லாசமலர்த்தண் துழாய்முடி மாயவனே ! அருளாய் *
காயமும்சீவனுமாய்க் கழிவாய்ப்பிறப்பாய், பின்னும்நீ *
மாயங்கள்செய்துவைத்தி இவையென்னமயக்குக்களே ! (ரு)

மயக்கா ! வாமனனே ! மதியாமவண்ணமஒன்றுஅருளாய் *
அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாய் அழலாய்க்துளிராய்வியவாய் *
வியப்பாய்வென்றிகளாய் வினையாய்ப்பயனாய், பின்னும்நீ *
துயக்காய்நீநின்றவாறு இவையென்னதுபாங்களே ! (க)

துயரங்கள்செய்யும்கண்ணை ! சுடர்நீள்முடியாய் ! அருளாய் *
துயரம்செய்மானங்களாய் மதனாகிஉகவைகளாய் *
துயரம்செய்காமங்களாய்த் துலையாய்நிலையாய்நடையாய் *
துயரங்கள்செய்துவைத்தி இவையென்னசுண்டாயங்களே ! (எ)

‡ என்னசுண்டாயங்களால நின்றிட்டாய் ? என்னையாளும்கண்ணை ! *
இன்னதோர்தன்மையென்று உன்னையாவர்க்குமேதேற்றரியை *
முன்னியழுவுலகுமவைபாய் அவற்றைபபடைத்து *
பின்னும்உள்ளாய் ! புறத்தாய் ! இவையென்னஇயற்கைகளே ! (அ)

¶ என்னஇயற்கைகளால எங்கனேநின்றிட்டாய் ? என்கண்ணை ! *
துன்னுகாசரணம்முதலாக எல்லாவுறுப்பும *
உன்னுசவையொளி ஊரொலிநாற்றமமுற்றுமரீயே *
உன்னையுணரவழியில் உலப்பில்லைதுணுக்கங்களே . (ஈ)

† ‘வித்தகத்தால’ என்பதும் பாடம்

‡ ‘என்னசுண்டாயங்களாலெங்கனேநின்றிட்டாயென்கண்ணை’ என்பதும் பாடம்.

¶ ‘என்னவியற்கைகளாலநின்றிட்டாயென்னையாளுங்கண்ணை’ என்பதும் பாடம்.

இல்லை நுணுக்கங்களை இதனிற் பிறிதென்னுமவண்ணம் *
தொல்லைநன் னூவில்தொன்ன உருவுமஅருவுமநீயே *
அல்லித் துழாயலங்கல அணிமார்ப ! என் அச்சுதனை ! *
வல்லிதொர்வண்ணம் சொன்னால் அதுவே உனக்கு ஆம்வண்ணமே. (௧௦)

இ ஆம்வண்ணம் இன்னதொன்றென்று அறிவதரிய அரியை *
ஆம்வண்ணத்தால் குருகூர்ச்சடிகாபன அறிநறுமைநத *
ஆம்வண்ணவாண்தமிழ்கள இவையாயிரநது அப்பத்தும் *
ஆம்வண்ணததாலுரைப்பார் அமைந்தார்தமக்கென் றைக்குமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகள் சாணம்.

மாயாமல்தன்னை வைத்த வைசித்திரியாடில் :
தீயாவிசித்திரமாச சோபொருளோடு---மாயாமல்
வாய்நதுநிறகுமமாயன் வாய்முறைநதமாறனைநாம் *
ஏய்ந்துவைத்தவாழ்நாளா எனறு ? (௧௨)

நீயர் திருவடிகள் சாணம்

கூ - ஆந் திருவாய்மொழி—என்றைக்கும்

[எம்பெருமான் தனக்கும் தீயாக்கும் இனிதாகக் கவிபாடும்படி
தம்மை இங்குவைத்ததற் றக் கைம்மாறில்லாமையை ஆழ்வார்
அருளிச்செய்தல்.]

கலிவிநிதநம்.

பண்-நட்டபா ௧௦௦. நாளம்-சொப்பொந்து ௧௦௦ நாகம்-அத்தாளம்.

இ என்றைக்குமெனனை உய்யகடுகாண்டுப்பாகிய *
அன்றைக்கென்றெனனைத் தனாக்கென்னுலதன்னை *.
இன்தமிழ்பாடியாசனை ஆகியாய
நின்றனன்சொதியை * எனசொல்லிநிற்பனோ ? (௧)

என்சொல்லிநிற்பன் ? என்னின னுயிரின்றொன்றாய் *
என்சொல்லாலயான்றொன்ன இன்கவிபென்பிதது *
தன்சொல்லாலதான்தனைக் கோத்திந்தபாயன் * என்
முன்சொல்லும் நவுருவாமமுதலவனை. (௨)

ஆமுதல்வனஇவெனென்று தன்மீதற்றி என்
நாமுதல்வந்துபுகுநது நல்லினகவி *
தாமுதல்பதார்க்குத் தான்தனைசொசானை * என்
வாய்முதலபனை எனறுமறப்பனோ ? (௩)

அப்பனைன்றமறப்பன்? என்னுகியே *
தப்புதலின்றித் தனைக்கவிதான்சொல்லி *
ஒப்பிலாதீவினையேனை உய்யக்கொண்டு *
செப்பமேசெய்து திரிகின்றசீர்கண்டே. (ச)

சீர்கண்டுகொண்டு திருந்துநல்லின்கவி *
நேர்படயான்சொல்லும் நீர்மையிலாமையில் *
வரவிலாஎன்னைத் தன்னுக்கிஎன்னுல்தன்னை *
பார்பவன்கவி பாடும்பரமரே. (சு)

இன்கவிபாடும் பரமகவிகளால் *
நன்கவிதான் தன்னைப்பாடுவியாது * இன்று
நன்குவந்துஎன்னுடனுக்கி என்னுல்தன்னை *
வன்கவிபாடும் என்வைகுந்தநாதனே. (ஊ)

வைகுந்தநாதன் எனவல்வினைமாய்த்தற *
செய்குந்தன்தன்னை என்னுக்கிஎன்னுல்தன்னை *
வைகுந்தனாகப்புகழ வந்தீங்கவி *
செய்குந்தன்தன்னை எந்நாள்சிந்தித்தார்வனே? (எ)

ஆர்வனே? ஆழியங்கை எம்பிரான்புகழ் *
பார்விண்நீர்முற்றும் கலந்துபருகிலும் *
வரவிலாஎன்னைத் தன்னுக்கிஎன்னுல்தன்னை *
சீர்பெறஇன்கவி சொன்னதிருத்தங்கை. (ஏ)

திருத்துக்கிதுப்புரவாம் திருமாலின்சீர் *
இறப்புஎதிர்காலம் பருகிலும்ஆர்வனே? *
மறப்பிலாஎன்னைத் தன்னுக்கிஎன்னுல்தன்னை *
உறப்பலஇன்கவி சொன்னஉதவிக்கை. (ஈ)

உதவிக்கைமொறு என்னுயிர்என்னஉற்றெண்ணில *
அதுவும்மற்றாங்கவன்தன்னது, என்னுல்தன்னை *
பதவியஇன்கவி பாடியஅபபனுக்கு *
எதுவுமொன்மயில்லை செய்வதுஇககுமங்கை. (க)

இஃ இவரும்அவரும் திருமாலன்றியின்மைகண்டு *
அவகனே வண்குருகூர்ச் டு சடகோபன் *
இவகனேசொன்ன ஓராயிரத்துஇப்பத்தம் *
எவகனேசொல்லினும் இன்பம்பயக்குமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகள் சரணம்.

திருவாய்மொழி - எ - ப. ௧௦ - தி. இன்பம்பயக்க. ௧௩௩.

என்தனைநீஇங்குவைத்தது ஏதுகென * மாலும
என்தனக்கும்என்தமார்க்கும இன்பம்தா *—நன்றுகனி
பாடவெனக்கைம்மாறிலாமை * பகர்மாறன்
பாடனைவார்க்கு உண்டாம்இன்பம. (௯௯)

சீயர் திருவடிகள் சரணம்

௧௦ - ஆந் திருவாய்மொழி--இன்பம்பயக்க.

[இன்பக்கலிபாடுவிசை எம்பெருமானை ஆழ்வார் திருவாறன்விளை
யிற சேன்று கண்டு அடிமைசெய்யச் சூருதுதல்.]

அறுநீர்க்கழிநெடி லடியாசி யாரிநுந்நம்

பண் - பழம் பஞ்சம் நாளம்-ஏழாந்நம், கல்யாணிராகம்-அடநாளம்

இன்பம்பயக்க எழிலமலாமாதருமநாணும இவ்வெழுலகை *
இன்பம்பயக்கஇனி துடனயீற்றிருநது ஆளகின்றஎங்குளபிரான் *
அன்புற்றமாந்துறைகின்ற அணிபொழிச்குழந்திருவாறன்விளை *
அன்புற்றமாந்துவைலடுசெய்து கைதொழுகாநாங்குநமாதருமகொலோ ? ()

ஆகுங்கொல் ஸுபெமான்னிறி அகவிடமுறறவும * மலரடியே
ஆகும்பரிசு சிமிந்த திருக்குறையபன அமாந்துறையும் *
மாகமதிகழ்கொடிமாடங்குளநீடு மதிள்திருவாறன்விளை *
மாகந்தநீர்கொண்டு துவைவலளுசெய்து கைதொழுகுங்கொலோ ? (உ)

கூடுங்கொல் வைவலும கோவிந்தனைமதுகுதனைக கொளரியை *
ஆடுமபறவைமிசைக்கண்டு கைதொழுதனறி, அவனுறையும் *
பாடும்பெருமபுகழ்நான்மறைவேள்வியைநது ஆறமகமபன்னினர்வாழ *
நீடுபொழில்திருவாறன்விளைதொழ வாய்க்குங்கொல் ? நிச்சலுமே. (௩)

வாய்க்குங்கொல் நிச்சலும்பொபுமுதுமமனத்தாங்குநினைக்கப்பெற *
வாய்க்கும்புகழும்புப்பெருஞ்செந்நலும வயல்குழந்திருவாறன்விளை *
வாய்க்கும்பெருமபுகழ்முவுலகிசன் வடமதுரைபிறந்த *
வாய்க்குமமணிநிறக்கண்ணபிரான்தன் மலரடிப்போதுகளை. (ச)

மலரடிப்போதுகள்என்னெஞ்சத்து எப்பொழுதும்இருத்திவணங்க *
பலரடியார்முன்பருளிய பாம்பணையபன அமாந்துறையும் *
மலரின்மணிநெடுமாடங்கள்நீடு மதிள்திருவாறன்விளை *
உலகமவிபுகழ்பாட நம்மேல்விளையொன்றும்நில்லாநெடுமே. (ரு)

ஒன்றுநில்கெடுமமுற்றவுமதிவினை உள்ளித்தொழும்பென்தொண்டர் !*
அன்றங்கமர்வென்று உருபிணிகங்கை அணிநெடுநீதொள்புணர்ந்தான்
என்றுமெப்போதுமென்னெஞ்சமகாதிபப உளளேயிருக்கின்றபிரான்*
நின்றஅணிதிருவாறன்வினையெனனும் நீளநகரமதுவே. (௬)

நீணகரமதுவேமலர்ச்சோலைகளசூழ் திருவாறன்வினை*
நீணகரத்துறைகின்றபிரான் நெடுமாலகண்ணன்விண்ணவர்கோன்*
வாணபுரம்புக்குமுக்கட்பிரானைத் தொலையெவமேபார்களசெய்து*
வாணனை ஆயிரந்தோளதுணித்தானசரணன்றி மற்றொன்றிலமே. (௭)

அன்றிமற்றொன்றிலமநின்சரணேரியன்று அசலிநமபொயகையின்வாய்*
நின்றதன்நீள்கழலேததிய ஆணையின்நெஞ்சிடர் திரைததிரான்*
சென்றங்கினிதுறைகின்ற செழுமரொழில்சூழ்திருவாறன்வினை*
ஒன்றிவலநெசய்யஒன்றுமோ? நீவினைஎள்ளததின்சார்வலலவே. (௮)

திவினைஉள்ளத்தின்சார்வல்லவாகிந தெரிவிசுமபேறலுறறல*
நாவினுளநாமஉளளதுளநாம அமைந்தநொழிவினுளநாமநவின்று*
யாவரும்வாதுவணங்குமொழிபில் திருவாறன்வினைபதனை*
மேவிவலநெசய்துணைகநொழுககுகுகுகால் எனனுபஎனசிறதனையே.

சிறதைமற்றொன்றிவிநிறைந்ததல்லாததனமை தெவபிரானறியும்*
சிற்தையினெடுசய்வதானறியாதவ மாபங்குளஒன்றுமில்லை*
சிற்தையினெடுசால்லினெடுசயகையால் நிலத்தேவாசூழவணங்கும்*
சிறதைமகிழ்திருவாறன்வினையுறை தீர்த்தகனாகுஅறறபின்னை. (௧௦)

தீர்த்தகனாக்கற்றபின் மற்றொருசரணிலையெனநெண்ணி* தீர்த்தகனாகே
தீர்த்தமனததனனாகிச செழுங்குநகர்சகடகோபன்சொன்ன*
தீர்த்தங்களாயிரத்தான இவைபததுள்வல்லார்களை* தேவர்கை
தீர்த்தகனகளேயென்றுசித்தநல்கியுமைபார் தம்தேவியர்க்கே. (௧௧)

அழ்வார் திருவடி கௌ சரணம்

இன்பக்கவிபாடுவிதந்தானே இநதிறையோடு

அன்புற்றுவாழ் திருவாறன்வினையில்*—துன்பமறக்

கண்டடிமைசெய்யக கருகியமரணகழலே*

தின்திறலோர்யாவர்க்கும் தேவு.

(௭௦)

நீயநீ திருவடி கௌ சரணம்

திருவாய்மொழி ௮ - ப ௪ - தி. தேவிமாராவார். ௧௩௩

எட்டாம்பத்து.

ஆழ்வார் தமது ஆத்மஆத்மீயங்களில் நரசயற்றபடியை
அருளிச்செய்தல்.

க - ஆம் திருவாய்மொழி—தேவிமாராவார்.

[எம்பெருமான் தமதுநீனைவைத் தலைக்கட்டாமையால், ஆழ்வார்
அவனது ஆசிரிதபாரதந்திரியம் யாவையும் தானும்நிலைமை
இவைகளைச் சங்கித்துத் தெளிதல்.]

பாரதீரீகமேநெய் லடியாசியலிநதநம்

பண் - பற்றீரீமை நாளம் - ஒன்பதொருது லபாவி ராகம் - ஆத்தாளம்.

☞ தேவிமாராவாருமகனடூமி

ஏவமற்றமரா ஆட்செய்வா *

மேனியஉலகம்முற்றவையாட்சி

வேண்டுமேண்டுருமகின் னுருவம் *

பாவினியென்தன்னைஅநிகின்ற

கமலககண்ணது ஓபவளவாயாமணியே ! *

ஆவியே ! அமுதே ! அலைகடல்கடைந்த

அபாபென ! காணுமாறுஅருளாய்.

(௧)

காணுமாறு நுளாயென்றென்றேகலங்கிக்

கண்ணநீரலமர * வினையேன

பேணுமாறெல்லாமபேணி நிற்பெயரே

பிதற்றுமாறுஅருளெனக்குஅநதே ! *

காணுமாறுஅருளாய்குததா ! கண்ணா !

தொண்டனென்கற்பகக்கனியே ! *

பேணுவாமமுதே ! பெரியதன்புனல்குழம்

பெருநிலமெடுத்தபேராளா !

(௨)

எடுத்தபேராளன்நததேகாபன்தன்

இன்னுயிர்ச்சிறுவனே ! * அசோதைக்கு

அடுத்தபேரின்பக்குலவிளவகளிறே !

அடியேனென்பெரியஅம்மாளே ! *

கடுத்தபோரவுணனுடலிருபிளவாக்
கையுகிரண்டளங்கடலே ! *
அடுத்ததோருருவாய்இன்றுநீவாராய்
எங்ஙனம்இதெறுவர்உமரே ?

(க)

உமருகந்துகந்தஉருவம்நின்னுருவமாகி
உன் தனக்கு அன்மரா
ரவர் * உகந்தமார்தசெய்கைஉன்மரைய
அறிவொன்றும்கனகிப்பன்வினையேன் *
அமரதுபண்ணிஅகலிடம்புடைசூழ்
அடுபடையளித்தஅம்மானே ! *
அமரர்தம்அமுதே ! அகரர்கள்நஞ்சே !
என்னுடை அருரிரேயோ !

(ச)

ஆருரிரேயோ ! அகலிடமுழுதுபா *
படைத்திடந்நுண்டுமிழந்தளந்த *
பேருரிரேயோ ! பெரியநீர்ப்படைத்து அங்குறைந்துஅது
சுடைந்தடைத்துடைத்த *
சீரியரேயோ ! மனிசர்க்குதேவர்போலத்
தேவர்க்குமதவாவோ ! *
ஒருரிரேயோ ? உலகங்கட்கெல்லாம்
உன்னைநான்எங்குவந்துறுகோ ?

(ஞ)

எங்குவந்துறுகோ ? என்னையாள்வானே !
ஏழலகங்களுமரீயே *
அங்கவர்க்கமைததெய்வமும்ரீயே *
அவற்றவைகருமமுமரீயே *
பொங்கியபுறம்பால்பொருளுளவேலும்
அவையுமோநீயின்னையானால் *
மங்கியஅருவாம்நேர்ப்பமுமரீயே
வான்புலனிற்றத்துமரீயே.

(க)

இறந்ததுமரீயேஎதிரந்ததுமரீயே *
நிகழ்வதோநீஇன்னையானால் *
சிறந்தநிந்தன்மைஅதுவிதுவுதுவென்று
அறிவொன்றும்கனகிப்பன்வினையேன் *
கறந்தபால்நெய்யே ! நெய்யினின்புவையே !
கடலினுளமுதமே ! * அமுதில்
பிறந்தஇன்புவையே ! சுவையதுபயனே !
பின்னைதோள்மணந்தபேராயா !

(எ)

மணந்தபேராயா ! மாயததால்முழுதும
வல்வினையேனையீர்கின்ற *
குணங்களையுடையாய் ! அசுராவன்கையர்குற்றமே !
கொடியபுள்ளுயர்த்தாய் ! *
பணங்களாயிரமுடையடைந்நாகப்பளளியாய் !
பாற்கடற்சேர்ப்பா ! *
வணங்குமாறுஅறியேன் மனமும,
வாசகமுமசெய்கையுமயா னுமநீதானே.

(அ)

யானுமநீதானையாவநொடெய்யே
அருநரகவையுமநீயானால் *
வானுயரின்படெய்திலென் ?
மற்றைநாகமேயெய்திலென் ? எனிலும் *
யானுமநீதானாய்தெனிர்தொறுமநன்றம
அஞ்சுவன் நாகம்நானடைதல் *
வானுயரின்படமன்னிவீற்றிருந்தாய் !
அருளுநின் தாள்களைஎனக்கே.

(ஆ)

தாள்களைஎனக்கேதலைத்தலைசுறிப்பத
தந்த பேருதவிக்கைம்மாறு *
தோள்களையாரததழுவி என்னுயிரை
அறவிலைசெய்தனன்சோதி ! *
தோள்களாயிரத்தாய் ! முடிகளாயிரத்தாய் !
துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய் ! *
தாள்களாயிரத்தாய் ! பேர்களாயிரத்தாய் !
தமியனெனபெரியவப்பனே !

(க)

பெரியவப்பனைப்பிரமனப்பனை
உருத்திரனப்பனை * முனிவர்க்கு
உரியவப்பனைஅமரரப்பனை
உலகுக்கோர்தனியப்பன்தன்னை *
பெரியவண்குருகூர்வண்சடகோபன்
பேணினஆயிரததுள்ளும் *
உரியசொல்மலைஇவையுமப்பத்து இவற்றால்
உய்யலாந்தொண்டர் ! நங்கட்கே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூற அ திருவாய்மொழி—அ - ப. ப - தி. நங்கள்வரிவளை.

தேவனுறைபதியில் சேரப்பெறுமையால் *
மேவுமடியார்வசனும் மெய்நிலையும் *—யாவையும் தா
னும்நிலையும்சங்கிதது அவைவெளிந்தமாதற்பால் *
மாநிலத்தீர் ! நங்கள்மனம்.

(எக)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

உ - ஆந் திருவாய்மொழி—நங்கள்வரிவளை.

[ஆழ்வார் தமக்கு ஸம்ஸாரத்தில் நைராப்யமுண்டானதை,
தலைவனை நோக்கிச் செல்லக் கருதிய தலைவிபேச்சாலே
அருளிச்செய்தல்.]

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பண் - கொல்லி. தாளம் - ஏழொத்த. செஞ்சுநட்டிராகம் - அடதாளம்.

❏ நங்கள்வரிவளையாய்காளோ !

நம்முடையேதலர்முன்புநாணி *

நங்கட்குயானென்றுரைக்கும்மாற்றம்

நோக்குகின்றேன்எங்கும்காணமாட்டேன் *

சங்கம்சரிந்தனசாயிழந்தேன்

தடமுலைபொன்னிறமாய்த்தளர்ந்தேன் *

வெங்கண்பறவையின்பாகன்எங்கோன்

வேங்கடவாணனைவேண்டிச்சென்றே.

(க)

வேண்டிச்சென்றொன்றுபெறுகிற்பாரில்

என்னுடைத்தோழியர்நங்கட்கேலும் *

ஈண்டிதுரைக்கும்படியைஅந்தோ !

காண்கின்றிலேன்இடராட்டியேன்றான் *

காண்தகுதாமரைக்கண்ணன்கள்வன்

விண்ணவர்கோன்றங்களுக்கோணக்கண்டால் *

ஈண்டியசங்கும்நிறைவும்கொள்வான்

எத்தனைகாலம்இளைக்கின்றேனே ?

(உ)

காலம்இளைக்கில்லல்லாவினையேன்றான்

இளைக்கின்றிலன்கண்டுகொண்மின் *

ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேன் நன்னுதலீர் !

இனிநாணித்தாடுனன் ? *

நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்த

நீண்டமுகில்வண்ணன்கண்ணன்கொண்ட *

கோலவளையொடுமாமைகொள்வான்

எத்தனைகாலம்கூடச்சென்றே.

(ஈ)

கூட்ச்சென்றேன்இனியென்கொடுக்கேன் ?

கோல்வளை † நெஞ்சத்தொடக்கமெல்லாம் *
பாடற்றொழியஇழந்துவைகல்

பல்வளையார்முன்பரிசுழிந்தேன் *

மாடக்கொடிமதிளதென்குளந்தை

வண்குடபால்நின்றமாயக்கூத்தன் *

ஆடற்பறவையுயர்த்தவெல்போர்

ஆழிவலவளை ஆதரித்தே.

(ச)

ஆழிவலவளை ஆதரிப்பும

ஆங்கவன்நம்மில்வரவுமெல்லாம் *

நோழியர்காள் ! நம்முடையமேதான் ?

சொல்லுவதோஇங்குஅரியதுதான் *

உழிதோறாழிஒருவகை

நன்குணர்வாக்கும்உணரலாகா *

சூழலுடையசுடர்கொளாதித்

தொல்லையஞ்சோகிநினைக்குங்காலை.

(ரு)

தொல்லையஞ்சோகிநினைக்குங்கால

என்சொல்லளவனறு, இமையோருமக்கும் *

எல்லையிலாதனகூழ்ப்புச்செய்யும்

அத்திறம்நிற்குளமமாமைகொண்டான் *

அல்லிமலர்த்தண்முழாயுமதாரான்

ஆர்க்குஇடுகோஇனிப்பூசல் ? சொல்லீர் *

வல்லிவளவயல்குழங்குடந்தை

மாமலர்க்கணவளர்கின்றமாலே.

(சு)

மாலரிகேசவன்நாரணன்

சீமாதவன்கோவிந்தன்வைகுந்தனைன்றென்று *

ஒலமிடஎன்னைப்பண்ணிவிட்டிட்டு

ஒன்றுமஉருவுமசுவடும்காட்டான் *

ஏலமலர்க்குழலன்னைமீகாள் !

என்னுடைத்தோழியர்காள் ! எனசெய்கேன் ? *

காலம்பலசென்றும்காணபதாணை

உங்களுளொடுஎங்களிடையிலல்லே.

(௭)

இடையிலல்லையான்வளர்த்தகிளிகாள் !

பூவைகள்காள் ! குயில்காள் ! மயில்காள் ! *

உடையநம்மாமையும்சங்குமநெஞ்சம்

ஒன்றமொழியவொட்டாதுகொண்டான் *

அடையும்வைகுந்தமும்பாற்கடலும்
அஞ்சனவெற்புமவைநணிய *
கடையறப்பாசங்கள்விட்டபின்னையன்றி
அவன் அவைகாண்கொடானே. (அ)

காண்கொடுப்பானல்லன் ஆர்க்கும்தன்னைக்
கைசெயப்பாலதேதார்மாயந்தன்னால் *
மாண்குறள்கோலவடிவுகாட்டி
மண்ணுமனின்னுமநிறையமலாநத *
சேண்குடர்த்தோள்கள் பலதழைத்த
தேவபிரார்த்துளநிறைவினோடு *
நாண்கொடுத்தேன் இனியென்கொடுக்கேன் ?
என் னுடைநன் னுதல்நங்கைமீர்காள ! (ஆ)

என் னுடைநன் னுதல்நங்கைமீர்காள !
யான் இனிச்செய்வதென் ? எனினெஞ்சுஎன்னை *
நின்னிடையெனல்லேனென் னுரீங்கி
நேமியமசங்கும்குருகைகடுகாண்டு *
பன்னெடுங்குழ்சுடாநொயிற்றேறுநி
பாஸ்தியேந்தி, ஓர்கோலநீல *
நன்னெடுங்குன்றமவருவநொபாபான
நான்மலர்ப்பாசுகாடஅடைந்ததுவே (க)

பாதமடைவதனை பாசுகாடீல
மற்றவன்பாசங்குமுற்றவிட்டு *
கோதில்புகழ்க்கண்ணன் தன்னடி மேல
வண்குருகூர்ச்சுடர்காபன்னொசானன் *
திதிலநதாதியோராயிரத்துள
இவையுமோர்ப்பததுஇசையொடுமவல்லா *
ஆதுமோர்திதிலராகி இங்குமங்கும
எல்லாம் அமைவார்களதாமே (கக)

ஆழ்வாரீ திருவடிகளே சாணம்

நங்கருததைநன்றாக நாடிநிற்கும்மாலறிய *
இங்குவற்றிலாசை எமக்குளதென் ?—சங்கையினால் *
தன்னுயிரில்மற்றில்நகை தானொழிந்தமாறந்தான் *
அந்நிலையை ஆய்ந்துரைத்தான் அங்கு. (எஉ)

சீயரீ திருவடிகளே சாணம்.

திருவாய்மொழி அ - ப. ௩ - தி. அங்குமிங்கும். கசக்

௩ - ஆந் திருவாய்மொழி—அங்குமிங்கும்.

[ஆழ்வார் இங்கு எம்பெருமானுக்குப் பரிவரில்லாமைபற்றி அஞ்சி
அப்பிரானுளாவண்ணந்து பயந்தீர்தல்.]

கலிநிலத்துறை

பண் - நீட்டபாலைத் தாளம் - ஏழாத்து வாளிராகம் நபகநாளம்.

இ அங்குமிங்கும் வானவர்தானவர்யாவரும *
எங்குமஇனையென்று உன்னையறியகிலாதுஅலற்றி *
அங்கமசேரும் பூமகள்மன்மகள்ஆய்மகள்
சங்குசககரககையவென்னபா சாணமே. (க)

சாணமாகிய நான்மறைநூல்களுடையசாணத்தா
மாணம்தோற்றம் வான்சேறியுறப்பென்றிவைமாய்தத்தாம
காணப்பலபடை பற்றறலோடுமனலாடி *
அரணத்திண்படையேந்திய சங்குஆவரமீப. (உ)

ஆளுமானார் ஆழியுமசங்குமகம்பபாரதாம் *
வாளுமவில்லாமகொண்டு நின்செல்வார்மற்றில்லை *
தாளும்தோளும கைகலையாரத்தொழக்கானேன *
நாளுமநாளுமநாடுவன அடியியன்ஞாலத்தே. (ங)

ஞாலமேபான நம்பற்றி ஞாமுற்றாவுருவாகி
ஆலம்பேரில் அன்னவசஞ்செய்யுமஅமமானை ! *
காலம்பேர்வது ஓகாரிருளாழியொதுளதால * உன்
கோலங்காடுழில் காணலுற்று அழுமகொடியேற்கே (ச)

கொடியாராடக லீகாளுரகத்துபுரிங்குடியும் *
மடியாதின்றே நீதுயில்மேவிமகிழ்ந்ததுதான் *
அடியாரலலதவித்தஅசைவோ ? அன்றேல * இப்
படிதான்நீண்டுதவிய அசைவோ ? பணிபாயே (ந)

பணியாஅமார் பணிவுமபண்புமதாமையாம *
அணியாராழியுமசங்குமும் ஏந்துமவர்காண்மின *
தணியாவெந்நோய் உலகில்தவிர்ப்பான் * திருநீல
மணியார்மேனியோடு என்மனம்குழவருவாரே. (ஊ)

வருவார்செல்வார் வண்பரிசாரததுஇருந்த * என
திருவாழ்மார்வற்கு என்நிறம்சொல்லார்செய்வதுஎன ? *
உருவார்சக்கரம்சங்குசுமந்து இங்குஉமமோடு *
ஒருபாடுமில்வான் ஓடியானுமஉளனன்றே. (எ)

என்றேஎன்னை உன்னேரர்கோலத்திருந்தழக்கீழ் *
 நின்றேயாட்செய்ய நீகொண்டருளநினைப்பதுதான் ? *
 குன்றேழ்பாரேழ் சூழ்கடல்ஞாலம்முழுவேழும் *
 நின்றேதாவிய நீள்கழலாழித்திருமாலே ! (அ)

திருமால் ! நான்முகன் செஞ்சடையானென்றிவர்கள் * எம
 பெருமான் தன்மையை யாறநிகற்பார் ? பேசியென் ? *
 ஒருமாமுதல்வா ! ஊழிப்பிரான் ! என்னையாளுடை *
 கருமாமேனியன்என்பன் என்காதல்கலக்கவே. (க)

கலக்கமில்லாநல்தவமுனிவர் கரைகண்டோர் *
 துளக்கமில்லாவானவர் எல்லாந்தொழுவார்கள் *
 மலக்கமெய்த மாகடல்தன்னைக்கடைந்தாளை *
 உலக்கநாமபுகழ்கிற்பது என்செய்வது ? உரையீரே. (க௦)

உரையாவெந்நோய்தவிர அருள்நீள்முடியானை *
 வரையார்மாட மன்னுகருகர்ச்சடகோபன் *
 உரையேய்சொல்தொடை ஓராயிரத்துள்ளிப்பததும *
 நிரையேவல்லார் நீடுலகத்துப்பிறவாரே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

அங்கமரர் பிணை அவர்நடுவேவாழ்திருமாற்கு *
 இங்கோர்பரிவரினையெனறஞ்ச *—என்கும்
 பரிவருளரென்னப் பபம்நீர்த்தமாறன் *
 வரிகழல்தாள்சோநதவர் வாழ்வார். (௧௩)

நீயர் திருவடிகளே சாணம்

ச - ஆம் திருவாய்மொழி—வார்கடாவருவி.

[எம்பெருமான் தனதுவலிமையையும் பரிவரின் ஸம்ருத்தியையும்
 காட்ட, ஆழ்வார் திருச்செங்குன்றாரிற் கண்டு மகிழ்தல்.]

எழுகீர்க்கழநெடிடடியாசிரியவிருத்தம்

பண் - புறநீர்மை. தாளம்-ஒன்பதொத்து. அடாணாகம் - ஆத்தாளம்.

வார்கடாவருவியானைமாமலையின்
 மருப்பிணைக்குவடிவதருட்டி *
 ஊர்கொள தின்பாகனுயிர்செகுதுது
 அரங்கின்மல்லரைக்கொன்றுசூழ்பரண்மேல் *

பொர்கடாவரசர்புறக்கிட

மாடம்மிசைக்கஞ்சனைத்தகர்த்த *

சீர்கொள்கின்றாயன் திருச்செங்குன்றூரில்

திருச்சிற்றாறுளவகன்செல்சார்வே.

(௧)

எங்கன்செல்சார்வுயாமுடையமுதம்

இமையவரப்பன்னன்னப்பன் *

பொங்குமுவலகும்படைத்தளித்தழிக்கும்

பொருந்துமுவருவன்னம்மருவன் *

செங்கயலுகளும் தீதம்பண்புடைசூழ்

திருச்செங்குன்றூர்த்திருச்சிற்றாறு

அங்குஅமாகின்ற * ஆதியானலலால்

யாவர்மற்றுளன் அமர்நுணையே ?

(௨)

என்னமர்பெருமான் இமையவர்பெருமான்

இருநிலமிடந்தளம்பெருமான் *

முன்னைவல்வினைகள்முழுதுடனமாள

என்னையார்கின்றளம்பெருமான் *

தென்திசைக்குஅணிகொள்திருச்செங்குன்றூரில்

திருச்சிற்றாற்றங்கரைமீபால்

நின்றளம்பெருமான் * அடியலலால் † சரண்

நினைப்பிலும் பிறிதில்லை எனக்கே.

(௩)

பிறிதில்லை எனக்குப்பெரியமுவலகும்

நிறையப் பேருருவமாய்நிமிர்ந்த *

குறியமாணெமமான் குரைகடலகடைநத

கோலமாணிக்கமன்னம்மான் *

செறிகுலைவாழைகமுருதககணிசூழ்

திருச்செங்குன்றூர்த்திருச்சிற்றாறு

அறிய * மெய்ம்மையே நின்றளம்பெருமான்

அடியிணையல்லதோரானே.

(௪)

அல்லதோரானும் அவனில்வேறில்லை

அதுபொருளாகிலும் * அவனை

யல்லதுஎன்னாவியமர்ந்தனைகில்லாது

ஆதலால்அவனுறைகின்ற *

நல்லநான்மறையோர்வேள்வியுள்மடுத்த

நறும்புகைவிசும்பொளிமறைக்கும் ‡

நல்லநீள்மாடத்திருச்செங்குன்றூரில்

திருச்சிற்றாறுஎனக்குநல்லரணே.

(௫)

எனக்குநல்லரணைஎனதாருயிரை
 இமையவர்தந்தைதாய்தன்னை *
 தனக்குமதனதன்மையறிவிரியானை
 தடங்கடற்பள்ளியமமானை *
 மனக்கொள்சீர்முவாயிரவர்
 வண்சிவனும்அயனும்தானும்ஒப்பார்வாழ் *
 கனக்கொள்திண்மாடத்திருச்செங்குன் றூரில்
 திருச்சிறுறறதனுள்கண்டேனே.

(௬)

திருச்செங்குன் றூரில்திருச்சிறுறறதனுள
 கண்ட அத்திருவடி என்றும் *
 திருச்செய்யகமலக்கண்ணும் செவ்வாயும்
 செவ்வடியுமசெய்யகையும *
 திருச்செய்யகமலவுந்தியும்
 செய்ய † கமலமார்புமசெய்யவுடையும் *
 திருச்செய்யமுடியும் ஆரமுமபடையும்
 திகழஎன்சிற்தையுளானே.

(௭)

திகழஎன்சிற்தையுளிருந்தானைச்
 செழுநிலத்தேவநான்மறையோர் *
 திசைகைகூப்பியேதநாம திருச்செங்குன் றூரில்
 திருச்சிறுற்றங்கரையானை *
 புகர்கொள்வானவர்கள்புகலிடந்தன்னை
 அகமர்வன்கையாவெங்குற்றை *
 புகழுமாறுஅறியேன்பொருந்நுழவுலகும்
 படைப்பொடுகெடுப்புகாபாவனே.

(௮)

படைப்பொடுகெடுப்புகாபாவன்
 பிரமபரம்பரன்சிவபிரானவனே *
 இடைப்புக்கோருருவுமஒழிவில்லைஅவனே
 புகழ்வில்லையாழைமுகானே *
 கொடைப்பெரும்புகழா ‡ ரிணையர்தன்னொர்
 கூறியனிச்சையோடுஒழுக்கம் *
 நடைப்பவியிற்கைந்திருச்செங்குன் றூரில்
 திருச்சிறுறறமந்தநாதனே.

(௯)

அமர்ந்தநாதனைஅவரவராகி
 அவர்க்கருளருளும்அம்மானை *
 அமர்ந்ததண்பழனத்திருச்செங்குன் றூரில்
 திருச்சிறுற்றங்கரையானை *

திருவாய்மொழி—அ - ப று - தி. மாயக்கூத்தா.

கசுரு

அமர்ந்தசீர்முவாயிரவர் வேதியர்கள்

தம்பதிஅவனிதேவர்வாழ்வு *

அமர்ந்தமாயோனைமுக்கனம்மாளை

நான்முகனையமர்த்தேனே.

(க0)

☞ தேனைநன்பாலைக்கன்னலையமுனதத்

கிருந்துலகுண்டஅம்மாளை *

வானநான்முகனைமலர்த்தண்கொப்பூழ்

மலர்மிசைப்படைத்தமாயோனை *

கோனைவண்குருகூர்வண்சடகோபன்

சொன்னஆயிரததுள்இப்பத்தும் *

வானின்மீதேற்றிஅருள்செய்துமுடிக்கும்

பிறவிமாமாயககத்திணையே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

வாராமல்அச்சம்இனி மால்தன்வலியிணையும் *

சீரார்பரிவருடன் சேர்த்துதியையும் *—பாருமெனத்

தானுகந்தமாறன் தாள்சார்நெஞ்சே! சாராயேல் *

மானிடவரைச் சார்ந்துமாய்.

(எச)

நீயர் திருவடிகளே சாணம்.

ரு - ஆந் திருவாய்மொழி—மாயக்கூத்தா.

[எம்பெருமான்வடிவழகை ப்ரத்யக்ஷிகரிக்கமாட்டாது ஆழ்வார்

விடாய் விஞ்சி அழுது அரற்றுதல்.]

அலுசீர்க்கழ்நெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்-பழம்பஞ்சுமீ. தாளம் - ஏழொத்து. ஸாவேரிகம் - ஆதிதாளம்.

☞ மாயக்கூத்தா! வாமனா! விணையென்கண்ணா! கண்கைகால் :

தூயசெய்யமலர்களாச் சோதிச்செவ்வாய்முகிழதா *

சாயல்சாமத்திருமேனி தண்பாசடையா * தாமரைநீள்

வாசத்தடம்போல்வருவானே! ஒருநாள்காணவாராயே.

(க)

கசக திருவாய்மொழி--அ - ப. ௫ - தி. மாயக்கூத்தா.

காணவாராயென்றென்று கண்ணும்வாயும் துவர்ந்து * அடியேன்
நாணிநன்னாட்டு அலமந்தால் இரங்கி ஒருநாளீ அந்தோ ! *
காணவாராய்கருநாயிறு திக்கும் கருமாமாணிக்க *
நாளநல்மலைபோல்குடர்ச்சீசாதி முடிசேர்சென்னியம்மாளேன் ! (உ)

முடிசேர்சென்னியம்மா ! நின்மொய்ப்பூந்தாமத்தண்துழாய் *
கடிசேர்கண்ணிப்பெருமாளே ! என்றென்றேங்கி அழுதக்கால் *
படிசேர்மகரக்குழைகளும் பவளவாயும்நால்தோளும் *
துடிசேரிடையுமமைந்தது ஓர் தூநீர்முகில்போல்தோன்றாயே. (ங)

தூநீர்முகில்போல்தோன்றும் நின்சுடர்கொள்வடிவும்கனிவாயும் *
தேநீர்க்கமலக்கண்களும் வந்துஎன்சிந்தைநிறைந்தவா ! *
மாரீர்வெள்ளிமலைதன்மேல் வண்காரீர்முகில்போல *
தூநீர்க்கடலுள்ளுயில்வாளே ! எந்தாய் ! சொல்லமாட்டேனே. (ச)

சொல்லமாட்டேன் அடியேன் உன்னுளங்குசோதித்திருப்பாதம் *
எல்லையில்கீரிளஞாயிறு இரண்டுபோலென்னுள்ளவா ! *
அல்லலென்னுமிருள்சேர்த்தற்கு உராயமென்னே ? * அழிசூழ்
† மல்லைஞாலமுழுதுண்ட மாரீர்க்கொண்டல்வண்ணனே ! (ரு)

கொண்டல்வண்ண ! குடக்கூத்தா ! வினையேன்கண்ண ! கண்ண ! * என்
அண்டவாண ! என்றுஎன்னை ஆளக்கப்பிட்டழைத்தக்கால் *
விண்தன்மேல்தான்மண்மேல்தான் விரிநீர்க்கடல்தான்மற்றுத்தான் *
தொண்டனென்உன்கழல்காண ஒருநாளாவந்திதோன்றாயே. (ஊ)

வந்துதோன்றாயன்றேல் உன்வையம்தாயமலரடிக்கீழ் *
முந்திவந்துயான்நிற்ப முகப்பேகவிப்பணிகொள்ளாய் *
செந்தண்கமலக்கண்கைகால் சிவந்தவாயோர்கருநாயிறு *
அந்தமில்லாக்கதிர்பரப்பி அலர்ந்ததொக்கும்அம்மாளே ! (எ)

ஒக்கும்மா நுருவமென்று உள்ளங்குழைந்துநாணனும் *
தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள் காணுந்தோறும்தொலைவன்னான் *
தக்கஐவர்தமக்காய் அன்றுசுரைம்பதினம்தான்சாய *
புக்கநல் திர்த்தனிப்பாகா ! வாராய்துவிவாபொருத்தமே ? (அ)

இதுவோபொருத்தம்? மின்னாழிப்படையாய்! ஏறுமிருஞ்சிறைப்புள்
அதுவே * கொடியாவயர்த்தானே! என்றென்றுஏங்கியழுதக்கால் *
எதுவேயாகக்கருதுவனொல்? இம்மாளுலம்பொறைதீர்ப்பான் *
மதுவார்சோலை உத்தரமதுரைப்பிறந்தமாயனே. (௯)

பிறந்தமாயா! பாரதம்பொருதமாயா! நீ இன்னே *
சிறந்தகால்தீரீர்வான் மண்பிறவுமாயபெருமானே! ;
கறந்தபாலுள்ளெய்யேபோல இவற்றுளொங்கும்கண்டுனொள் *
இறந்துசின்றபெருமாயா! உன்னைஎங்கேகாண்கேனே? (௧௦)

எங்கேகாண்கேன்! ஈனதுழாயமமான் தன்னை யான்? என்றென்று *
அங்கேதாழ்ந்தசொற்களால் அந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன் *
செங்கேழ்சொன்ன ஆரிரத்துள் இவைபுழம்பததும்வல்லார்கள் *
இங்கேகாணஇப்பிறப்பேமகிழ்வா எல்லியவகாலையே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

மாயன்வடிவழகைக காணாதவல்லிடா
யாய் * அதறவிஞ்சி அழுகலற்றாம * -- தூயபுகழ்
உற்றசடகோபனை நாமஒன்றிநிற்கும்போதுபகல் *
அற்றபொழுதானது எல்லியாம. (௭௫)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்

௬ - ஆந் திருவாய்மொழி - எல்லியும்.

[ஆழ்வாரது பெருவிடாய தீரக் கலக்கக் கருதித் திருமால் திருக்கடித்
தானத்தில் ஸேவைலாதிக்கத் தரித்தமை கூறுதல்.]

கலிவிருத்தம்

பண் - வியந்தம் தாளம் - ஏட்டாத்து மோஹநயாகம் - ஆத்தாளம்.

எல்லியும்காலையும் தன்னைநினைந்தெழ *
நல்லவருங்கள் நமக்கேதந்து அருள்செய்வான் *
அல்லியந்தண்ணந்துழாய்முடி அப்பனார் *
செல்வர்கள்வாரும் திருக்கடித்தானமே. (௧)

MAHARAJA'S LIBRARY
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
DESSANT NAGAR, MADRAS - 90

திருக்கடித்தானமும் என்னுடைச்சிந்தையும் *
ஒருக்கடுத்து உள்ளே உறையும்பிரான்கண்டிர் *
செருக்கடுத்து அன்றுதிகைத்த அரக்கரை *
உருக்கெட வாளிபொழிந்தஒருவனே. (௨.)

ஒருவர்இருவர் ஒர்மூவரெனநின்று *
உருவுகரந்து உள்ளுந்தோறும்தித்திப்பான் *
திருவமர்மார்வன் திருக்கடித்தானத்தை *
மருவியுறைகின்ற மாயப்பிரானே. (௩.)

மாயப்பிரான் எனவல்வினைமாய்ந்தற *
நேசத்தினால் நெஞ்சம்நாடுகுடி கொண்டான் *
நேசத்தமரர் திருக்கடித்தானத்தை *
வாசப்பொழில் மன்னுகேரயில்கொண்டானே. (௪.)

கோயில்கொண்டான் தா திருக்கடித்தானத்தை *
கோயில்கொண்டான் அதினோடும்என்னஞ்சுகம் *
கோயில்கொள் தெய்வமெல்லாம்தொழ * வைகுந்தம்
கோயில்கொண்ட குடக்கூத்தஅம்மானே. (௫.)

கூத்தஅம்மான் கொடியேனிடர்முற்றவும *
மாய்த்தஅம்மான் மதுசூதவம்மானுறை *
பூத்தபொழில் தண் திருக்கடித்தானத்தை *
ஏத்தநில்லா குறிகொண்மின்னிடரே. (௬.)

கொண்மின்னிடர்கட உள்ளத்துக்கோவிற்தன் *
மண்விண்முழுதும் அளந்த ஒண்தாமரை *
மண்ணவர்தாந்தொழ வானவர்தாம்வந்து *
நண்ணு திருக்கடித்தானநகரே. (௭.)

தானநகர்கள் தலைச்சிறந்துஎங்கெங்கும் *
வானநிலம்கடல் முற்றும்எம்மாயற்கே *
ஆனவிடத்தும என்னெஞ்சும்திருக்கடித்
தானநகரும் * தனதாயப்பதியே. (௮.)

தாய்ப்பதிகள் தலைச்சிறந்துஎங்கெங்கும் *
மாயத்தினால் மன்னிவீற்றிருந்தானுறை *
நேசத்தமரர் திருக்கடித்தானத்துள் *
ஆயர்க்கதிபதி அற்புதன்தானே. (௯.)

அற்புதன்நாராயணன் அரிவாமனன் *
 நிற்பதுமேவி இருப்பதுஎன்னெஞ்சகம் *
 நற்புகழ்வேதியர் நான்மறைநின்றதிர் *
 கற்பகச்சோலைத் திருக்கடித்தானமே.

(50)

 சோலைத் திருக்கடித் தானத்து உறைதிரு
 பாலை * மதிள்குருகூர்ச் சடகோபன் சொல
 பாலோடமுதன்ன ஆயிரத்து இப்பத்தும *
 மேலைவைகுத்தது இருத்தும் வியர்கேத.

(കക)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சமணம்.

எவ்விபகலநடந்த இந்தவிடாய்தீருகைக்கு *
மெல்லவந்து தான்கலக்கவேணுமென * — நல்லவர்கள்
மன்னுகடித்தானத்தே மாவிருக்கமாறன்கண்டு *
இநநிலைபச் சொனனைஇருந்து.

(எக்)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்

எ - ஆம் திருவாய்மொழி—இருத்தும்.

[தம்மிடமிவந்து தாம்மனோரதித்தபடி எம்பெருமான் கலக்க, அந்தக்கலவியை ஸ்வப்நாதிகளாகச் சந்தேகித்துத் தெளிந்து ஆழ்வார் எம்பெருமானதுகுணங்களைப் பேசுதல்.]

கலிவிநுத்தம்

பண்-இந்தளம் தாளம் - எழுதித் தக்ல்யாணீராகம். அக் தாளம்.

இருததுமவியந்துஎன்னை, தன்பொன்னடி ககிழென்று *
அருத்தித்து எனைத்தோர்பலநாளழைத்தேற்கு *
பொருத்தமுடை வாமனன்தான்புகுநது * என் தன்
கருத்தையுற வீற்றிருந்தான்கண்டுகொண்டே.

(8)

இருந்தான் கண்டிகொண்டு எனதேழைநெஞ்சாளும *
 திருந்தாதலுவரைவரை தேய்ந்தமனனி *
 பெருந்தாட்களிற்றுக்கு அருள்செய்தபெருமான *
 தருந்தான் அருள்தான் இனியான் அறியேனே,

(2)

அருள்தான் இனியான் அறியேன் அவன் என்னுள் *

இருள்தானற விறற்றிருந்தான் இதுவல்லால் *

பொருள்தானெனின் மூவுலகும் பொருளல்ல *

மருள்தானீதோ ? மாயமயக்குமயக்கே.

(௩)

மாயமயக்குமயக்கான் என்னைவஞ்சிதது *

ஆயன் அமரர்க்கரியேறு எனதம்மான் *

தூயசுடர்ச்சோதி தனதென்னுளவைத்தான் *

தேசம்திகழும் தன் திருவருள்செய்தே.

(௪)

திகழும் தன் திருவருள்செய்து உலகத்தார

புகழும்புகழ் * தானதுகாட்டித்தந்து * எனனுள

திகழும்மணிக்குன்றமொன்றே ஒத்துநின்றான் *

புகழும்புகழ் மற்றெனகரும்ஒர்பொருளே ?

(௫)

பொருள்மற்றெனக்குமஒர்பொருள் தன்னில் சீர்க்கத

தருமேல் * பின்னையார்க்கு அவன் தன்னைக்கொடுக்கும் ? *

கருமாணிக்கக்குன்றத்துத தாமரைபோல் *

திருமார்புகால்கண்கை செவ்வாயுநதியானே.

(௬)

செவ்வாயுந்தி வெண்பல்கடாகுழை † தமமோடு *

எவ்வாய்ச்சுடரும தமமில்முன்வளாய்க்கொள்ள *

செவ்வாய்முறுவலோடு எனதுள்ளத்திருந்த *

அவ்வாயன்றி யான் அறியேன் மற்றருளே.

(௭)

அறியேன் மற்றருள என்னையாளும்பிராணர் *

வெறிதே அருள்செய்வர் செய்வார்கட்கு உகந்து *

சிறியேனுடைச் சிந்தையுள் மூவுலகும் * தன்

நெறியாவயிற்றில்கொண்டு நின்றொழிந்தாரே.

(௮)

வயிற்றில்கொண்டு நின்றொழிந்தாருபவரும் *

வயிற்றில்கொண்டுநின்று ஒருமூவுலகும் * தம

வயிற்றில்கொண்டு நின்றவண்ணம்நின்றமாலே *

வயிற்றில்கொண்டு மன்னவைத்தேன்மதியாலே.

(௯)

வைத்தேன்மதியால் எனதுள்ளத்தகத்தே *

எய்ததேயொழிவேனல்லேன் என்றும்எப்போதும் *

மொய்த்தேய்திரை மோதுதண்பாற்கடலுளால் *

பைத்தேய்சுடர்ப் பாம்பணைநம்பரணையே.

(க0)

சுடர்ப்பாமபணைநம்பரணை திருமலை *

அடிச்சேர்வகை வண்குருகூர்ச்சடகோபன் *

முடிப்பான்சொன்ன ஆயிரதது இப்பத்துமசன்மம்

விட * தேயந்தறநோக்கும் தன்கண்களசிவநதே.

(கக)

அழ்வார் திருவடிகள் சரணம்

இருந்தவனதான்வநது இங்கிவரொண்ணமெல்லாம் *

திருந்த இவர்தந்திறத்தேசெய்து *--பொருந்தக்

கலந்துஇனியனாயிருக்கக் கண்டசடகோபர் *

கலந்தநெறி கட்டுரைத்தார்கண்டு.

(எஎ)

சீயர் திருவடிகள் சரணம்

அ - ஆந் திருவாய்மொழி - கண்கள்சிவந்து.

[தனது கலவியை நிரந்தரம்பெறத்தக்க ஆத்மஸ்வரூப

வைலகுகுணயத்தை எம்பெருமான் காட்ட, அழ்வார்

அதினப் பேசுதல்.]

அறுநீர்க்கடிநெடிலடியாசியவிரத்தம்

பண் - தக்கிசு. தாளம் - எழொத்து. பைவிராகம் - ஆ, தாளம்.

கண்கள்சிவந்துபெரியவாய் வாயும்சிவந்துகணிந்து * உள்ளே

வெண்பவிலகுசுடர் இலகுவிவகுமகரகுண்டலத்தன் *

கொண்டல்வண்ணன்சுடர்முடியன் நான்குதோளன் குனிசார்ங்கன் *

ஒன்சககதைவாளாழியான் ஒருவன்அடியேனுள்ளானே.

(க)

அடியேனுள்ளான்உடலுள்ளான் அண்டத்தகத்தான்புறத்துள்ளான் *

படியேயிதுவென்றுரைக்கலாமபடியனல்லன் பரம்பரன் *

கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலை இன்பத்துன்பக்கழிநேர்மை *

ஒடியாவின்பப்பெருமையோன் உணர்விலும்பொருவனே.

(உ)

1. 'குனிசார்ங்கம்' என்பதும் பாடம்.

கருஉ திருவாய்மொழி—அ - ப. அ - தி. கண்கள்சிவந்து.

உணர்விலும்பொருவனை அவனதருளால்உறற்பொருட்டு * என்
உணர்வினுள்ளேஇருக்கினேன் அதுவும்அவனதுஇன்னருளே *
உணர்வுமஉயிரும்உடம்பும் மற்றஉலப்பிலனவும்பழுதேயாம் *
உணர்வைப்பெறவூர்த்திறவேறி யானும்தானுயொழிந்தானே. (ங)

யானும்தானுயொழிந்தானே யாதும்யவர்க்கும்முன்னேனை *
தானும்கிவனும்கிரமனுமாகிப் பனைத்ததனிமுதல் *
தேனும்பாலும்கன்னலும் அமுதுமாகித்தித்தித்து * என்
உணரில்உயிரில்உணர்வினில் நின்றஒன்றைஉணர்ந்தேனே. (ச)

நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கு அதுனுள்ளீர்மைஅதுவிதுவென்று *
ஒன்றுமஒருவர்க்குணரலாகாது உணர்ந்துமேலுமகாண்பரிது *
சென்றுசென்றுபாம்பாமாய் யாதுபின்றித்தேயந்தற்று *
நன்முதிதென்றறிவரிதாய் நன்றாய்ஞானம்கடந்தே. (ரு)

நன்றாய்ஞானம்கடந்துபோய் நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்து *
ஒன்றுயக்கிடந்தவரும்பொருட்பாழ்வுலப்பிலதனை உணர்ந்துணர்ந்து *
சென்றுங்கின்பதுன்பவகளை சென்றுககளைநதுபசையற்றால் *
அன்றேஅப்போதேவிடு அதுவேவிடுவிடாமே. (க)

அதுவேவிடு விடுபெற்றின்பந்தானுமஅதுதேறி *
எதுவேதானும்பற்றின்றி யாதுமிவிகளாகிற்கில் *
அதுவேவிடு விடுபெற்றின்பந்தானுமஅதுதேறாது *
எதுவேவிடு? ஏதுஇன்பம்? என்று எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரே. ()

எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்று இல்லத்தாரும்புறத்தாரும்
மொய்த்து * ஆங்கலறிமுயங்கத் தாம்போகும்போது * உன்மத்தர்போல்
பித்தேயேறிஅதராகம்பொழியும்போது எம்பெம்மானோடு
ஒத்தேசென்று * அங்குள்ளம்கூடக்கூடிற்றுகில் நல்லுறைப்பே. (அ)

கூடிற்றுகில்நல்லுறைப்புக் கூடாமையைக்கூடினால் *
ஆடற்பறவையுயர்கொடி எம்மாயனுவததுவதுவே *
† வீட்டைப்பண்ணிஒருபரிசே எதிர்வும்கிகழ்வும்கழிவுமாய் *
ஒடித்திரியும்யோகிகளும் உளருமில்லையல்லரே. (ஈ)

† 'வீட்டைப்பண்ணி' என்று மிகாதுவந்தது எதுகையம்பற்றி

திருவாய்மொழி—அ - ப. ௯ - தி. கருமாணிக்கம். கருந

உளருமில்லையல்லராய் உளராயில்லைபாகியே *
 உளரெம்மொருவரவ்வந்து என்னுள்வந்துள்ளேஉறைகின்றார் *
 வளரும்பிறையும்தேய்ப்பிறையும்போல அசைவும்ஆக்கமும் *
 வளரும்சுடரும்இருளும்போல் தெருளும்மருளும்மாய்த்தோமே. (௧௦)
 தெருளும்மருளும்மாய்த்துத் தன்திருந்துசெம்பொற்கழலடிக்கீழ் *
 அருளியிருத்தும் அம்மானம் அயனும்சிவனும் * திருமாலால்
 அருளப்பட்டசடிகோபன் ஓராயிரத்துள்இப்பத்தால் *
 அருளியடிக்கீழிருத்தும் † நம்மண்ணல்கருமாணிக்கமே. (௧௧)

அழ்வார் திருவடிகளே சாணம்

கண்ணிறையவந்து கலந்தமால்இக்கலவி *
 திண்ணிலைபாவேனுமெனச் சிந்தித்து *—தண்ணிதெனும்
 ஆருயிரினேற்றமதுகாட்ட ஆய்நதுரைத்தான் *
 காரிமாறன் கன்கருத்து. (௧௨)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்

௯ - ஆத் திருவாய்மொழி—கருமாணிக்கம்.

[ஆழ்வார் தமது அந்நயார்ஹஸேஷத்வத்தை, தோழி மண
 விலக்குக்காகத் தாய்மாரோடுகூறும் பாசுரத்தாலே அருளிச்செய்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - தக்கேசி. தாளம் - ஏழோத்து. டீராகம் - ஆத்தாளம்.

கருமாணிக்கமலைமேல் மணித்தடம்தாமரைக்காடுகள்போல் *
 திருமார்வுவாய்கன்கை உந்திகாலுடையாடைகள்செய்யபிரான் *
 திருமால்எம்மான்செழுநீர்வயல் குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர் *
 அருமாயன்போன்றிப்பேச்சிலள் அன்னைமீர்! இதற்கென்செய்கேனோ?
 அன்னைமீர்! இதற்குஎன்செய்கேன்? அணிமேருவின்மீதுலவும் *
 தன்னுக்குச்சுடர்ஞாயிறும் அன்றியும்பல்குடர்களும்போல் *
 மின்னுநீள்முடியாரம் பல்கலந்தானுடைஎம்பெருமான் *
 புன்னையம்பொழில்சூழ் திருப்புலியூர்புகழும்இவளே. (௨)

† 'எமண்ணல்' என்பதும் பாடம்.

கஞ்ச திருவாய்மொழி—அ - ப. கூ - தி. கருமாணிக்கம்.

புகழும்இவன்நின்றுஇராப்பகல் பொருநீர்க்கடல்தீப்பட்டு * எங்கும்
திசுமுமேரியொடுசெவ்வெதாப்பச் செழுங்கதிராழிமுதல் *
புகழும்பொருபடையேந்திப்போர்புக்கு அசுரரைப்பொன் றுவந்தான்*
திசுமுமணினெடுமாடநீடு திருப்புலியூர்வளமே. (ஈ)

ஊர்வளங்கிளர்சோலையும் கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும்சூழ்ந்து *
ஏர்வளங்கிளர்தண்பனைக் குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர் *
சீர்வளங்கிளர்மூவுலகுண்டுமிழ் தேவபிரான் *
பேர்வளங்கிளர்தன் றிப்பேச்சிலன் இன்றுஇப்புணியிழையே. (ச)

புணையிழைகளணிவும் ஆடையுடையும்புதுக்கணிப்பும் *
நிணையும்நீர்மையதன்றுஇவட்குஇது நின்முநினைக்கப்புக்கால் *
சுணையினுள் தடந்தாமரைமலரும் தண்திருப்புலியூர் *
முனைவன்மூவுலகாளி அப்பன் திருவருள்முழ்கினளே. (ஐ)

திருவருள்முழ்குவைவலும் செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான் *
திருவருள்களும்சேர்த்தமைக்கு அடையாளம் திருந்தவுள் *
திருவருளருளால் அவன்சென்றுசேர்தண்திருப்புலியூர் *
திருவருள்கமுலகாண்பழத்தது மெல்லியல்செவ்விதழே. (க)

மெல்லிலைச்செவ்வவன்கொடிப்புலக் வீங்கிளர்தாள்கமுகின் *
மல்லிலைமடல்வாழை ஈன்கனிசூழ்ந்துமணம்கமழ்ந்து *
புல்லிலைத்தெங்கினூடு காலுலவும்தண்திருப்புலியூர் *
மல்லலஞ்செவ்வக்கண்ணன் தாளடைந்தாள் இம்மடவரலே. (எ)

மடவரலன்னைமீர்கட்கு என்சொல்லிச்சொல்லுகேன் ? * மல்லைச்செவ்வ
வடமொழிமறைவாணர் வேள்விபுள்ளெய்யழல்வான்புகைபோய் *
திடவிசம்பிலமரநாட்டைமறைக்கும் தண்திருப்புலியூர் *
படவரவணையான் தன்நாமமல்லால் பரவாள்இவளே. (அ)

பரவாள்இவன்நின்றுஇராப்பகல் பணிநீர்நிறக்கண்ணபிரான் *
† விரவாரிசைமறைவேதியரொலி வேலையின்நின்றொலிப்ப *
கரவார்தடந்தொறும் தாமரைக்கயம் திவிகைநின்றலரும் *
புரவார்கழனிகள்குழ் திருப்புலியூர்ப்புகழன் நிமற்றே. (கூ)

அன்நிமற்றோருபாயமென் ? இவளந்தண் டுழாய்கமழ்தல் *
குன்றமாமணிமாடமாளிகைக் கோலக்குழாங்கன்மல்கி *
தென்திசைததிலதம்புரை குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர் *
நின்றமாயப்பிரான் திருவருளாம் இவன்நேர்பட்டதே. (கஃ)

திருவாய்மொழி--அ - ப. ௧௦ - தி. நெடுமாற்கடிமை. ௧௫௫

☞ நேர்பட்டநிறைமூவுலகுக்கும் நாயகன்தன்னடிமை *
 கோபட்டொண்டாதொண்டாதொண்டா தொண்டன்சடகோபன் * சொல்
 நேர்பட்டதமிழ்மலை ஆயிரத்துள் † இவைபத்தும்
 நேர்பட்டாரவர் * நேர்பட்டார் நெடுமாற்குஅடிமைசெய்யவே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகள் சாணம்.

சுருமால்திறத்தில் ஒருகன்னிகையாம்மாதன் *
 ஒருமாகலவியுரைப்பால் *—திருமாக
 அந்நியருக்காகாது அவன் தனக்கேயாகும்உயிர் *
 இந்நிலையை யோர்நெடிதா (௧௬)

சீயர் திருவடிகள் சாணம்.

‡ ௧௦ - ஆம் திருவாய்மொழி--நெடுமாற்கடிமை.

[அந்நியார்ஹஸேஷத்வத்துக்கு எல்லாநிலமான பாகவதஸேஷத்வம்
 தமக்கு உண்மையை ஆழ்வார் பேசுதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசியறிந்தும்.

பண்-நக்கசி. நாளம்-ஏழோத்து. ஸஹாநாராகம்-அடதாளம்.

☞ நெடுமாற்கடிமைசெய்யவேன்போல் அவனைக்கருதவஞ்சித்து *
 தடுமாற்றற்றதீக்கதிகள் முற்றும்தவிர்ந்தசதிர்நினைந்தால் *
 கொடுமாவினையேன் அவனடியாரடியேகூடுமதுவல்லால் *
 விடுமாறென்பதென் ? அந்தோ ! வியன்மூவுலகுபெறினுமே. (௧)

வியன்மூவுலகுபெறினும போய்த்தானேதானேயானாலும் *
 புயல்மேகம்போல்திருமேனியம்மான் புனைபூங்கழலடிக்கீழ் *
 சயமேஅடிமைதலைநின்றார் திருத்தாள்வணங்கி * இம்மையே
 பயனேஇன்பம்பான்பெற்றது உறுமோபாவியேனுக்கே ? (௨)

உறுமோபாவியேனுக்கு ? இவ்வுலகம்முன்றும்உடன்நிறைய *
 சிறுமாமேனிநிமிர்த்த என்செநதாமரைக்கண் திருக்குறளன் *
 நறுமாவிரைநாள்மலரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றிஅவனடியார் *
 சிறுமாமனிசராய்என்னையாண்டார் இங்கேதிரியவே. (௩)

† 'இவையுமோர்பத்தும்' என்றும் பாடம். ‡ இது, கோயில்திருவாய்மொழி.

க்ருக திருவாய்மொழி—அ - ப. 30 - தி.நெடுமாற்கடிமை.

இங்கேகிரிந்தேற்குழுக்குற்றென்? இருமாரிலம்முன் னுண்டுமிழந்த*
செங்கோலத்தபவளவாய்ச் செந்தாமரைக்கணென்னம்மான் *
பொங்கேழ்புகழ்கள்வாயவாய்ப் புலன்கொள்வடிவுளன்மனத்ததாய் *
அங்கேய்மலர்கள்கையவாய் வழிபட்டோடஅருளிலே. (ச)

வழிபட்டோடஅருள்பெற்று மாயன்கோலமலரடிக்கீழ் *
சுழிபட்டோடும்சுடர்ச்சோதிவெள்ளத்து இன்புற்றிருந்தாலும் *
இழிபட்டோடும்உடனினிலிழந்து தன்சீர்யான்கற்று *
மொழிபட்டோடும்கவியமுதம் நுகர்ச்சியுறுமோ? முழுதுமே. (ரு)

நுகர்ச்சியுறுமோ? மூவுலகின் விடுபேறுதன்கேழில் *
புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்ட பொன்னாழிக்கைகள்னம்மான் *
நிகர்ச்செம்புகையிரிவிழிகள் நீண்டஅசுரருயிரெல்லாம் *
தகர்த்துண்டுமலும்புட்பாகன் பெரியதனிமாப்புகழே. (ந)

தனிமாப்புகழேஞ்ஞான்றும் நிற்கும்படியாத்தான்தோன்றி *
மூனிமாப்பிரமமுதல்வித்தாய் உலகமூன்றும்முளைப்பித்த *
தனிமாத்தெய்வத்தனிரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றி அவனாடியார் *
நனிமாக்கலவியின்மேலே நானும்வாய்க்கநங்குட்கே. (எ)

நானும்வாய்க்கநங்குட்கு நளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்து * தன்
தானும்தோளும்முடிகளும் சமனிலாதபலபரப்பி *
நீளும்படர்ஹுகற்பகக்காவும் நிறைபன்னாயிற்றின் *
கோளுமுடையமணிமலைபோல் கிடந்தாந்தமர்கள் கூட்டமே. (அ)

தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யும் † சதுமூர்த்தி *
அமர்கொளாழிசங்குவாள் வில்தண்டாதிபல்படையன் *
குமரன்கோலஹங்கணைவெள்தாதை கோதிலடியார்தம *
தமர்கள்தமர்கள்தமர்களாம் சதிரேவாய்க்கதமியேற்கே. (ஈ)

வாய்க்கதமியேற்கு ஊழிதோறாழியூழி * மாகாயாம்
பூக்கொள்மேனிரான்குதோள் பொன்னாழிக்கைகள்னம்மான் *
நீக்கமில்லாஅடியார்தம அடியாரடியாரடியார்தம
கோக்கள் * அவர்க்கேகுடிகளாய்ச்செல்லும் நல்லகோட்பாடே. (க0)

நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் மூன்றி னுள்ளும்தான்நிறைந்த *
அல்லிக்கமலக்கண்ணனை அந்தண்குருகூர்ச்சுடகோபன் *
சொல்லப்பட்டஆயிரத்துள் இவையும்தத்துமவல்லாரகள் *
நல்லபத்தத்தால்மனைவாழ்வார் கொண்டபெண்டிரம்மக்களே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்

திருவாய்மொழி—க - ப க - தி. கொண்டபெண்டிர். கஞ்

☞ நெடுமாலமுதனில் நீள்குணத்தில் * ஈடு
படுமாநிலையுடைய † பத்தர் *— அடிமைதனில்
எல்லையிலம்தானாக எண்ணினான்மாதன் * அது
கொல்லையிலமானநிலைகொண்டு. (அ0)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

ஒன்பதாம்பத்து.

ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் முடித்துக்கொடுப்பதாக அருளிச்செய்த
எம்பெருமானது சீலகுணங்களில் ஆழ்வார் ஆழங்கால்புதல்.
க - ஆம் திருவாய்மொழி—கொண்டபெண்டிர்.

[‘ ஆபாஸபந்துக்களாலிட்டு ஸர்வவிதபந்துவுமான எம்பெருமானைப்
பற்றுங்கோள் ’ என்று ஆழ்வார் பரோபதேசஞ்செய்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசியறிந்தம்

பண்-பழந்தக்காரகம் தாளம்-ஐழோத்து. (செஞ்சுருட்டிகாரகம் நபகதனாம்.

☞ கொண்டபெண்டிர்மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர்பிறரும் *
கண்டதோடுபட்டதல்லால் காதலமற்றுயாதுபிலை *
எண்கிசையும்கீழும்மேலும் முற்றவும்உண்டபிரான் *
தொண்டரோமாய் † உய்யல்லால் இல்லைகண்டர்துணை யிய. (க)

துணையும்சார்வுமாதுவார்போல் சுற்றத்தவர்பிறரும் *
அணையவந்த ஆக்கமுண்டேல் அட்டைகள் போலசுவைப்பா *
கணையொன்றாலேவுழ்மரமும்எய்த எம்கார்முக்கிலை *
புணையென்றுயப்போகல்லால் இல்லைகண்டர்பொருளே. (உ)

பொருள் கையுண்டாய்ச்செல்லக்காணில் போற்றியென்றேற்றெழுவர் *
இருள்கொள்துன்பத்தின்மைகாணில் என்னே ! என்பாருமில்லை *
மருள்கொள்செய்கையசுரம்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு *
அருள்கொளாளாய் † உய்யல்லால் இல்லைகண்டர்புரணே. (ங)

† பத்தர்க்கு என்பதும் பாடம். † ‘ உய்யில் ’.

கருஅ திருவாய்மொழி—க - ப. க - தி. கொண்டபெண்டிர்.

அரணமாவர் அற்றகலைக்கு என்றென்றமைக்கப்பட்டார் *
 இரணங்கொண்டதெப்பராவர் இன்றியிட்டாலும் அஃதே *
 வருணித்தென்னே ? வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே *
 சரணென்றுய்யப் † போகலல்லால் இல்லைகண்டிர்சதிரே. (ச)

சதுரமென்றுதம்மைத்தாமே சம்மதித்துஇன்மொழியார் *
 மதுரபோகமதுற்றவரே வைகிமற்றொன்றுறுவர் *
 அதிர்கொள்செய்கையசார்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு *
 எதிர்கொளாளாய் ‡ உய்யலல்லால் இல்லைகண்டிர்இன்பமே. (ரு)

இல்லைகண்டிர்இன்பம்அந்தோ ! உள்ளதுநினையாதே *
 தொல்லையார்கொத்தனைவர் தென்றிக்கழிந்தொழிந்தார் ? *
 மல்லேழுநூர் வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே *
 சொல்லியுய்யப் † போகலல்லால் மற்றொன்றில்லைசுருக்கே. (க)

மற்றொன்றில்லைசுருங்கச்சொன்னோம் மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும் *
 சிற்றவேண்டாசிறுதிப்பேயமையும் கண்டிர்கள் அந்தோ ! *
 குற்றமன்றுஎங்குன்பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப்பிறந்தான் *
 குற்றமில்சீர்கற்று வைகல்வாழ்தலகண்டிர்குணமே. (எ)

வாழ்தல்கண்டிர்குணமிதந்தோ ? மாயவனடியுபரவி *
 போழ்துபோகஉள்ளகிற்கும் புன்மையிலாதவர்க்கு *
 வாழ்துணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே *
 வீழ்துணையாப்போமிதனில் யாதுமில்லைமிக்கதே. (அ)

யாதுமில்லைமிக்கதனில் என்றென்றதுகருதி *
 காதுசெய்வான்கூதைசெய்து கடைமுறைவாழ்க்கையுமபோம் *
 மாதுகிலின்கொடிகொள்மாட வடமதுரைப்பிறந்த *
 தாதுசேர்தோள்கண்ணனல்லால் இல்லைகண்டிர்ஓணே. (க)

கண்ணனல்லால்இல்லைகண்டிர் சரண அதுநிற்கவந்து *
 மண்ணின்பாரம்ரீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான் *
 திண்ணமாநும்முடைமைஉண்டேல அவனடிசேர்த்துஉய்ம்மினோ *
 எண்ணவேண்டாநும்மதாநும் அவனன்றிமற்றில்லையே. (க0)

ஐ ஆதுமில்லைமற்றவனில் என்றதுவேதுணிந்து *
 தாதுசேர்தோள்கண்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
 தீனிராதவொண் தமிழ்கள் இவையாயிரத்துள்இப்பத்தும *
 ஒதவல்லபிராக்கள் நமமையாளுடையார்கள்பண்டே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி - சு - ப. ௨ - தி. பண்டைநாளாலே. கருக

கொண்டபெண்டிர்தாம் முதலாக் கூறும்உற்றார் * கன்மத்தால்
அண்டினவரென்றே அவரைவிட்டு *—தொண்டருடன்
சேர்க்கும்திருமலைச் சேருமென்றான் * ஆர்க்கும்இதம்
பார்க்கும் புகழ்மறன்பண்டு. (அக)

சீயர் திருவடிகள் சரணம்.

௨ - ஆந் திருவாய்மொழி—பண்டைநாளாலே.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானைத் தமக்கு எல்லாவுறவின் காரியமும்
குறைவில்லாமல் அருளுமாறு பிரார்த்தித்தல்.]

எழநீர்க்கழிநெடிலடியாசியாரிந்தும்

பண்-புறநீர்மை தாளம்-உன்பொந்து நீவஜாவந்திராகம்-ஆதிதாளம்.

பண்டைநாளாலேதின் திருவருளும்

பங்கயத்தாள திருவருளும்

கொண்டு * நின்கோயில்சீய்த்துப்பல்படிகால்

குடிசுடிவழிவந்து ஆட்செய்யும் *

தொண்டரோர்க்கருளிச்சோதிவாய்திறந்து

உன்தாமரைக்கண்களால்நோக்காய் *

தெண்திரைப்பொருநல்தண்பணை சூழ்ந்த

திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே !

(க)

குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்து நின்தீர்த்த

அடிமைக்குற்றேவல்செய்து * உன்பொன்

அடிக்கடவாதே வழிவருகின்ற

அடியரோர்க்கருளி : நீஒருநாள

படிக்களவாகநிமிர்த்த நன்பாத

பங்கயமேதலைக்கணியாய் *

கொடிக்கொள்பொன்மதிள் சூழ்குளிர்வயல்சோலைத

திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே !

(உ)

கிடந்தநாள்கிடந்தாய்எத்தனைகாலம்

கிடத்தி ? உன்திருவுடம்புஅசைய *

தொடர்ந்துகுற்றேவல்செய்து தொல்லடிமை

வழிவரும்தொண்டரோர்க்கருளி *

தடங்கொள்தாமரைக்கண்விழித்தது

நீஎழுந்துஉன்தாமரைமங்கையுமீயும் *

இடங்கொள்மூவுலகும்தொழிலுருந்தருளாய்

திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே !

(ங)

புளிங்குடிக்கிடந்துவரகுணமங்கையிருந்து

வைகுந்தத்துள்ளின்று *

தெளிந்தளன்சின்னையகங்கழியாதே

என்னையாள்வாய் ! எனக்கருளி *

நளிர்ந்தசீருலகம்முன்றுடன்வியப்ப

நாங்கள் கூத்தாடிநின்றர்ப்ப *

பளிங்குநீர்முகிலின்பவளம்போல்

கனிவாய்சிவப்பநீகாணவாராயே.

(ச)

பவளம்போல்கனிவாய்சிவப்ப

நீகாணவந்து நிற்பல்லிலாழுத்தம் *

தவழுகதிர்முறுவல்செய்து நின்கிருக்கண்

தாமரைதயங்குகின்றநூளாய் *

பவளநன்படர்க்கிழ்ச்சங்குறைபொருநல்

தண்டிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய் ! *

கவளமாகளிற்றினிடர்கெடத்தடத்துக்

காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே !

(ரு)

காய்சினப்பறவையூர்ந்து பொன்மலையின்

மீமிசைக்கார்முகிலபோல் *

மாகினமாவிமாவிமாடுனன்று

அங்குஅவர்படக்கனன்றுமுன்னின்ற *

காய்சினவேந்தே ! கதிர்முடியானே !

கலிவயல்திருப்புளிங்குடியாய் ! *

காய்சினவாழிசங்குவாள்கில்

தண்டேந்தி எம்மிடர்கடிவானே !

(௩)

எம்மிடர்கடித்துஇங்குஎன்னையாள்வானே !

இமையவர்தமக்குமாங்கனையாய் ! *

செம்மடல்மலருந்தாமரைப்பழனத்

தண்டிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய் ! *

நம்முடையடியார்கவ்வைகண்டுகந்து

நாம்களித்துளநலங்கூர் *

இம்மடவுலகர்காணநீஒருநாள்

இருந்திடாய்எங்கள்கண்முகப்பே,

(௪)

எங்கள் கண்முகப்பேலகர்களெல்லாம்
 இணையடிதொழுதெழுதிதைஞ்சி *
 தங்களன்பாரதமதுசொல்வலததால்
 தலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்ப *
 திங்கள்சேர்மாடத்திருப்புளிங்குடியாய் !
 திருவைகுந்தத்துள்ளாய் ! தேவா ! *
 இங்கண்மாஞாலத்திதனுளும்ஒருநாள்
 இருந்திடாய்விற்றிடங்கொண்டே. (அ)

வீற்றிடங்கொண்டுவின்கொள்மாஞாலத்து
 இதனுளும்இருந்திடாய் * அடியோம்
 போற்றியோவாதேகண்ணிணைகுளிரப்
 புதுமலராகத்தைப்பருக *
 சேற்றிளவானைசெந்நெலாடுகளும்
 செழும்பணைத்திருப்புளிகுடியாய் ! *
 கூற்றமாய்அசுரர்குலமுதலறிந்த
 கொடுவினைப்படைகள்வல்லானே ! (ஆ)

கொடுவினைப்படைகள்வல்லையாய்
 அமரர்க்குஇடர்கெடஅசுரர்கட்குஇடர்செய் *
 கடுவினைநஞ்சே ! என்னுடையமுதே !
 கவிவயல்திருப்புளிகுடியாய் ! *
 வடிவினையிலாமலர்மகள் மற்றை
 நிலமகள்பிடிக்கும்மெல்லடியை *
 கொடுவினைபெயனும்பிடிக்கநீஒருநாள
 கூவுதல்வருதல்செய்யாபே. (கௌ)

கூவுதல்வருதல்செய்திடாரென்று
 குரைகடலகடைந்தவன்தன்னை *
 மேவின்கமரந்தவியன்புனல்பொருநல்
 வழுகிராடன்சடகோபன் *
 நாளியல்பாட † லாயிரத்துள்ளும்
 இவையுமோர்பத்தும்வல்லார்கள் *
 ஒவ்வதவின்றிஉலகமமுன்றளந்தான்
 அடியினைஉள்ளததோர்வாரே. (கக)

ஆழ்வார்கீ திருவடிகளே சரணம்.

† ‘ஆயிரத்துளியவையுமோர்பத்தும்,’ ‘ஆயிரத்துளியவையும்பத்தும்’
 என்பன - பாடபேதங்கள்.

பண்டையுறவானபரணைப் புளிங்குழக்கே
கண்டு * எனக்குஎல்லாவுறவின் காரியமும் *—தண்டமரீ
செய்தருளென்றேயிரந்த சீர்மாதன்தாளிணையை *
உய்துணையென்று உள்ளமே ! ஓர்.

(அ2)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

ந - ஆந் திருவாய்மொழி—ஓராயிரம்.

[எம்பெருமான் ஆழ்வார் அபேக்ஷித்ததையெல்லாம் தரவல்ல
தனது நாராயணத்வத்தைக் காட்ட, அவர் அவன்சீலத்தில்
ராபேட்டுக் கூறுதல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - நீட்டபாஷை. தாளம் - ஏழோத்து. கேதாராகம்-ஆதிதாளம்

ஐ ஓராயிரமாய் உலகேழுக்கும் *

பேராயிரங்கொண்டது ஓர்பிடுடையன் *

காராயின காளநன்மேனியினன் *

நாராயணன் நங்கள்பிரானவனே.

(க)

அவனே அகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான் *

அவனே அஃது உண்டு உமிழ்ந்தான் அளந்தான் *

அவனே அவனும் அவனும் அவனும் *

அவனே மற் றெல்லாமும் அறிந்தனமே.

(உ)

அறிந்தனவேத வரும்பொருள் நூல்கள் *

அறிந்தன கொள்க அருமபொருளாதல் *

அறிந்தன ரெல்லாம் அரியைவணங்கி *

அறிந்தனர் நோய்களறுக்கும் மருந்தே.

(ஈ)

மருந்தே நங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கென்று *

பெருந்தேவர்குழாங்கள் பிதற்றும்பிரான் *

கருந்தேவன் எம்மான் கண்ணன், விண்ணுலகம் *

தருந்தேவனைச் சோரேல்கண்டாய்மமே !

(ச)

மனமே ! உன்னை யல்வினையென்றிரந்து *

கனமே சொல்வினென் இதுசோரேல்கண்டாய் *

புனம்மேவிய பூந்தண்துழாயலங்கல் *

இனமே துமிலானை அடைவதுமே.

(ஊ)

அடைவதும் அணியார்மலர்மங்கைதோள் *
மிடைவதும் அசுரார்க்குடுவம்போர்களே *
கடைவதும் கடலுளமுதம் * என்மனம்
உடைவதும் அவற்கேஒருங்காகவே.

(௬)

ஆகம்சேர் நரசிங்கமதாகி * ஓர்
ஆகம்வள்ளுகிரால் பிளந்தானுறை *
மாகவைஞ்சும் காண்பதற்கு * என்மனம்
வகம்எண்ணும் இராப்பகலின்றியே.

(௭)

இன்றிப்போக இருவினையும்கெடுத்து *
ஒன்றியாக்கைபுகாமை உய்யக்கொள்வான் *
நின்றவேங்கடம நீளநிலத்துஉள்ளது *
சென்றுதேவர்கள் கைநொழுவார்களே.

(௮)

தொழுதுமாமலா நீர்சுடர்தூபம்கொண்டு *
எழுதுமென்னும்இது மிகையாதலில் *
பழுதில்லதொல்புகழ்ப் பாம்பணைப்பன்னியாய் ! *
தழுவுமாறுஅறியேன் உனதார்களே.

(௯)

தாளதாமரையான் உனதுஉந்தியான் *
வாள்கொள்நீளமழுவாளி உன்னாகத்தான் *
ஆளராய்க்தொழுவாரும் ஆமரர்கள் *
நாளும்என்புகழ்கோ உன்சீலமே ?

(௧௦)

ஐசீலமெல்லையிலான் அடிமேல் * அணி
கோலநீள் குருகூர்ச்சூட்கோபன் * சொல
மாலையாயிரத்துள் இவைபத்தினின்
பாலர் * வைஞ்சுந்தமேறுதல் பான்மையே.

(௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

ஓராரீர்வேண்டினவை உள்ளதெல்லாம்செய்கின்றேன் *
நாராயணனன்றோ நானென்று *—பேருறவைக்
காட்ட அவன்சீலத்தில்கால்தாழ்ந்தமாறனருள் *
மாட்டிவிடும் நம்மனத்துமை.

(௧௨)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

ச - ஆந் திருவாய்மொழி—மையார்.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானைச் சங்குசக்கரங்களுடன் காணவேண்டிக்
கூப்பிட்டு அங்ஙனமே பெற்றமையை உகந்து அருளிச்செய்தல்.]

க லி வீ ரு த் த ம்.

பண் - கொல்லி. தாளம் - ஏழொத்து. தந்யாசிராகம் - ருபகதாளம்.

இ மையார்கருங்கண்ணி கமலமலர்மேல்
செய்யாள் * திருமார்வினில்சேர் திருமாலே ! *
வெய்யார்கடராழி சுரிசங்கமேந்தும்
கையா ! * உன்னைக்காணக் கருதும்என்கண்ணே. (க)

கண்ணே ! உன்னைக் காணக்கருதி * என்னெஞ்சம்
எண்ணெகொண்ட சிந்தையதாய்நின்றியம்பும் *
விண்ணோர்முனிவர்க்கு என்றும்காண்பரியாயை *
நண்ணுதொழியேஎன்று நான்அழைப்பனே. (உ)

அழைக்கின்றஅடிநாயேன் நாய்குழைவாலால் *
குழைக்கின்றதுபோல என்னுள்ளம்குழையும் *
மழைக்குஅன்றுகுன்றமெடுத்து ஆநிரைகாத்தாய் ! *
பிழைக்கின்றதருளென்று பேதுறுவனே. (ஈ)

உறுவதுஇதுவென்று உனக்குஆட்பட்டு * நின்கண்
பெறுவதுஎதுகொலென்று பேதையேன்நெஞ்சம் *
மறுகல்செய்யும் வானவர்தானவர்க்குஎன்றும் *
அறிவதரிய அரியாயஅம்மானே ! (ச)

அரியாய அம்மானே அமரார்பிரானே *
பெரியானைப் பிரமனைமுன்படைத்தானே *
வரிவாளாவனைப் பள்ளிகொள்கின்ற *
கரியான்கழல்காணக் கருதும்கருத்தே. (ரு)

கருத்தே ! உன்னைக் காணக்கருதி * என்னெஞ்சதது
இருத்தாகஇருத்தினேன் தேவர்கட்கெல்லாம்
விருத்தா ! * விளங்குஞ்சுடர்ச்சோதி உயரத்
தொருத்தா ! * உன்னையுள்ளும் என்னுள்ளம்உகந்தே. (கூ)

உகந்தேஉன்னை என்னும்என்னுள்ளத்து * அகம்பால்
அகந்தான்அமர்ந்தே இடங்கொண்டஅமலா ! *
மிகுந்தானவன்மார்வகலம் இருகரு
நகந்தாய் * நரசிங்கமதாயவருவே ! (எ)

திருவாய்மொழி—க - ப. ௫ - தி. இன்னுயிர்ச்சேவல். ௧௬௫

உருவாகிய ஆறுசமயங்கட்கெல்லாம் *
பொருவாகிநின்றானவன் எல்லாப்பொருட்கும் *
அருவாகிய ஆகியைத் தேவர்கட்கெல்லாம் *
கருவாகியகண்ணனைக் கண்டுகொண்டேனே. (அ)

கண்டுகொண்டு என்கண்ணிணையார்க்களிதது *
பண்டைவிணையாயின பற்றோடறுத்து *
தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொல்மாலைகள்சொன்னேன் *
அண்டத்தமராபெருமான் அடியேனே. (ஆ)

அடியானிவனென்று எனக்காரருள்செய்யும
நெடியானை * நிறைபுகழ் அஞ்சிறைப்புள்ளின்
கொடியானை * குன்றமல் உலகமளந்த
அடியானை * அடைநதுஅடியேன் உய்ந்தவாறே ! (க௦)

ஆறுமதயானை அடர்த்தவன்தன்னை *
சேறார்வயல் தென்குருகர்ச்சட்கோபன் *
நூறேசொன்ன ஓராயிரத்துள இப்பத்தும *
ஏறேதரும வானவாதமின்னுயிர்க்கே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகள் சாணம்.

மையார்கண்மாமார்பில் மன்னுமதிருமாலை *
கையாழிசங்குடனே காணஎண்ணி *—மெய்யான
காதலுடன்கூப்பிட்டுக் கண்டுகந்தமாறன்போர் *
ஓதவுய்யுமே இன்னுயிர். (அ௪)

சீமர் திருவடிகள் சாணம்

௫ - ஆம் திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்ச்சேவல்.

[தலைவனை நெரிந்தாண ஆசைப்பட்ட தலைவி
ஸ்மாரகபதார்த்தங்களால் தான்தள்ளந்தமை கூறும் பாகரத்தாலே,
தம்நிலையை ஆழ்வார் கூறுதல்.]

க லி நி லை த் து றை

பண் - கோல்ல. தாளம் - ஏழுாத்து அஸாவேராகம் - ஆத்தாளம்.

இனனுயிர்ச்சேவலும நீருமகவிக்கொண்டு, இவகுளத்தனை *
என்னுயிர்நோவமிழற்றேன்மின் குயிற்பேடைகாள் ! *
என்னுயிர்க்கண்ணபிரானீர் நாவரககவுஞ்ஞா *
என்னுயிர்க்கவிக்கொடுப்பார்க்கும் இத்தனைவேண்டுமோர் (க)

இத்தனைவேண்டுமதன்மந்தோ ! அன்றிற்பேடைகாள் ! *

எத்தனைநீரும்நுஞ்சேவலும் கரைந்தேங்குதிர் *

வித்தகன்கோவிந்தன் மெய்யனல்லன்ஒருவர்க்கும் *

அத்தனையாம்இனி என்னுயிர்அவன்கையதே. (உ)

அவன்கையதேதனதாருயிர் அன்றிற்பேடைகாள் ! *

† எவன்சொல்லிநீர்குடைநதாடுதிர் புடைசூழவே *

தவஞ்செய்தில்லா வினையாட்டியேனுயிர்இயகுண்டோ ? *

† எவன்சொல்லிநிறுய்? நும்எங்குக்குருள்கேட்டுமே. (ங)

கூக்குரல்கேட்டும் நம்கண்ணன்மாயன்வெளிப்படான் *

மேற்கிளைகொள்ளேன்மின் ‡ நீரும்சேவலும்கோழிகாள் ! *

வாக்கும்மனமும்கருமமும் நமக்காங்கதே *

ஆக்கையும்ஆவியும் அந்தரம்நின்றமுழுவே (ச)

அந்தரம்நின்றமுழங்கின்ற யானுடைபயுவைகாள் ! *

நந்திரத்தேததுமிடையிலே குழறேனமினே *

இந்திரஞாலங்களகாட்டி இவ்வெழுலகும்கொண்ட *

நந்திருமார்பன் நம்மாவியுண்ணநன்கெண்ணினான். (ரு)

நன்கெண்ணினான்வளர்த்த சிறுகளிப்பைதலை ! *

இன்குரலமீழிற்பேல என்னொருயிர்க்காகுத்தன் *

நின்செய்யவா நியாக்கும்வாயன கண்ணன்கைகாலினன் *

நின்பகஞ்சாமரித்ததன் கூட்டுண்டுநீங்கினான். (க)

கூட்டுண்டுநீங்கிய கோலத்தாமரைக்கண்ணெசுவாய் *

வாட்டமிலென்கருமாணிக்கம கண்ணன்மாயனபேபால் *

கோட்டியவிலல்லாடு மின்னுமேகக்குழாங்கன்காள் ! *

காட்டேன்மின் நுமமுரு என்னுயிர்க்குஅதுகாலனை. (எ)

உயிர்க்கதுகாலனென்று உம்மையானிரந்தேற்கு * நீர்

சுயிற்பைதல்காள் ! கண்ணன்நாமமேகுமுறிக்கொன்றிர் *

தயிர்ப்பழஞ்சோற்றொடு பாலடிசிலும்தந்து * சொல்

பயிற்றியநல்வளமுட்டினீர் பண்புடையீரே! (அ)

§ பண்புடைவண்டொடுதும்பிகாள் ! பண்மிற்பேனமின் *

புண்புரைவேல்கொடு குததாலொக்கும் நும்இன்குரல் *

தண்பெருநீர்த்தடந்தாமரை மலர்ந்தாலொக்கும்

கண்பெருங்கண்ணன் * நம்மாவியுண்டெழநண்ணினான். (ஆ)

† 'எவம்' என்று வழங்கும். ‡ 'நீரும்நுஞ்சேவலும்' என்பதும் பாடம்.

§ 'பண்புரை' என்பது சுட்டின் பாடம்.

எழநண்ணிநாமும் நம்வானநாடேனெடொன்றினேம் *
 பழனநன்னுரைக்குழாங்களாகாள் ! பயின்றென்னினி ? *
 இழைநல்லவாக்கையும் பையவேபுயக்கற்றது *
 தழைநல்லவிற்பந்தலைப்பெய்து எவரும் தழைக்கவே. (க0)
 இன்பந்தலைப்பெய்துஎவருந்தழைத்த பல்லாழிக்கு *
 தன்புகழீழ்த்தத் தனக்கருள்செய்தமாயனை *
 தென்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள்ளிவை *
 ஒன்பதோடொன்றுக்கும் முவுலகும்உருகுமே. (கக)
 ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

இன்னுயிர்மால்லேதாற்றினது இவகென்னெஞ்சிலென்று * கண்ணல்
 அன்றவனைக்காணவெண்ணி ஆண்டுபண்ணாய் *—பின்னை அவன்
 தன்னை நினைவிப்பவற்றால் தான்தளர்த்தமாறனருள் *
 உன்னுமவர்க்கு உள்ளமுருகும். (அஞ)
 சீயர் திருவடிகளே சாணம்

சு - ஆம் திருவாய்மொழி-- உருகுமால்.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானது சீரை இன்னாப்புடன் கூறியருளுதல்.]

க ல ல ி ரு த் த ம்

பண் - நாட்டாகம் தாளம் பழைந்து கல்யாணநாகம் - ஆதிதாளம்.

உருகுபால்நெஞ்சம் உயிரின்பரமன்றி *
 பெருகுமால்வேட்கையும் என்செய்கேன்தொண்டேன் ? *
 தெருவெல்லாமகாவிமழ் திருக்காட்கரை *
 மருவியமாயந்தன மாயம்நினைதொறே (க)
 நினைதொறும்கொல்லுந்தொறும நெஞ்சுஇடிந்துகும் *
 வினைகொளசீர்பாடினும் வேமெனதாருயிர் *
 சுனைகொள்பூஞ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பா ! *
 நினைகிலென்னான் உனக்குஆட்செய்யும்நீர்மையே. (உ)

நீர்மையால்நெஞ்சம் வஞ்சித்துப்புகுந்து * என்னை
 ஈர்மைசெய்து என்னுயிராய்என்னுயிருண்டான் *
 சீர்மல்குசோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன் *
 கார்முகில்வண்ணந்தன் கள்வம்அறிகிலேன். (ங)

அறிகிலென் தன்னுள் அனைத்துலகும்நிற்க *
நெறிமையால்தானும் அவற்றுள்நிற்கும்பிரான் *
வெறிகமழ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன் *
சிறியவென்னொருயிருண்ட திருவருளே. (ச)

திருவருள்செய்பவன்போல என்னுள்புகுந்து *
உருவமும்ஆருயிரும் உடனேயுண்டான் *
திருவளர்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன் *
கருவளர்மேனி † நம்கண்ணன்கள்வங்குளே. (ரு)

என்கண்ணன்கள்வம எனக்குச்செம்மாய்நிற்கும் *
அங்கண்ணனுண்ட என்னொருயிர்க்கோதுதுது *
புன்கண்மையெய்திப் புலம்பிஇராப்பகல் *
என்கண்ணனென்று அவன்காட்கரையேத்துமே. (கூ)

காட்கரையேத்தும் அதனுள்கண்ணா ! என்னும் *
வேட்கைநோய்கூட நினைந்துகரைந்துகும் *
ஆட்கொள்வாடுனாத்து என்னுயிருண்டமாயனல் *
கோட்குறைபட்டது என்னொருயிர்க்கோளுண்டே. (எ)

கோளுண்டானன்றிவந்து என்னுயிர்தானுண்டான் *
நாளுநான்வந்து என்னைமுற்றவும்தானுண்டான் *
காளநீர்மேகத் தென்காட்கரையென்னப்பற்கு *
ஆளன்றேபட்டது என்னொருயிரிட்டதே. (அ)

ஆருயிர்பட்டது எனதுயிர்பட்டது ? *
பேரிதழ்ததாமரைக்கண் கனிவாயது * ஓர்
காரெழில்மேகத் தென்காட்கரைகோயில்கொள் *
சீரெழில்நால்தடந்தோள தெய்வவாரிக்கே. (கூ)

வாசிக்கொண்டு உன்னைவிழுவதுவன்காணிலென்று *
ஆர்வுற்றஎன்னையொழிய என்னின்முன்னம்
பாரித்து * தான்என்னை முற்றப்பருகினான் *
காரொக்கும் காட்கரையப்பன்கடியனே. (க௦)

இஃகடியனாக் கஞ்சனைக்கொன்றபிரான்தன்னை *
கொடிமதின்தென்குருகூர்ச் சட்கோபன்சொல் *
வடிவமையாயிரது இப்பத்தினால் * சன்மம
முடிவெய்தி நாசங்கண்டீர்கள்எங்கானலே. (கக)

ஆழ்வாரீ திருவடிகளே சரணம்.

உருகுமால்என்னஞ்சம்உன்செயல்க ளெண்ணி *
பெருகுமால் வேட்கையெனப்பிபி *—மருவுகின்ற
இன்னுப்புடன் அவன்சி ரேய்ந்துரைத்தமாறன்சொல் *
என்னுச்சொல்லா திருப்பதுளங்கு ? (அக)
சீயர் திருவடிகளே சாணம்

எ - ஆத் திருவாய்மொழி—எங்காளல்.

[எம்பெருமானது வடிவழகே பற்றுக ஆகத் தலைவி திருமுழிக்களத்தே
பறவைகளைத் தூதுவிவேதாகக் கூறும் பாசுரம்.]

தாவுகொச்சகக்கலிப்பா.

பண்-நாட்டாகம் தாளம்-ஈழோத்து. கண்டாராகம் - ஆத்தாளம்.

இ எங்காளலகங்கழிவாய் இரைதேர்ந்திங்கினிதமரும் *
செங்காலமடநாராய் ! திருமுழிக்களத்துறையும் *
கொங்கார்பூந்துழாய்முடி எங்குடக்கூத்தர்களுன்னுதாய் *
றுங்கால்கள்என்தலைமேல் கெழுமீரோநுமரோடெ. (க)

நுமரோடும்பிரியாதே நீரும்தும்செவலுமாய் *
அமர்காதல்குருகினங்காள் ! அணிமுழிக்களத்துறையும் *
எமராலும்பழிப்புண்டு இங்குஎன்? தம்மாலிழிப்புண்டு *
தமரோடு அங்குறைவார்க்குத் தக்கிலமே ? கேளீரே. (உ.)

தக்கிலமே ? கேளீர்கள் தடர்புனல்வாய்இரைதேரும் *
கொக்கிளங்காள் ! குருகினங்காள் ! குளிர்புழிக்களத்துறையும் *
செக்கமலத்தலர்போலும் கண்கைகால்செங்கனிவாய் *
அக்கமலத்தலைபோலும் திருமேனியடிகளுக்கே. (ஈ)

திருமேனியடிகளுக்குத் தீவினையேன்விதூதாய் *
திருமுழிக்களமென்னும் செழுநகர்வாய் அணிமுகில்காள் ! *
திருமேனிஅவட்கருளீர் என்றக்கால் * உம்மைத்தன்
திருமேனியொளியசற்றித் தெளிவிசம்புகடியுபே? (ச)

தெளிவிசம்புகடிதோடித் தீவளைத்துமின்னிலகும் *
ஒளிமுகில்காள் ! திருமுழிக்களத்துறையும் ஒண்கடர்க்கு *
தெளிவிசம்புதிருநாடாத் தீவினையேன்மனத்துறையும் *
துளிவார்கட்குமுலார்க்கு என்னுதுரைத்தல்செப்புமினே. (ரு)

துதுரைத்தல்செப்புமின்கள் துமொழிவாய்வண்டினங்காள் ! *
போதிரைத்துமதுதகரும் பொழில்முழிக்களத்துறையும் *
மாதரைத்தம்மார்வகத்தே வைத்தார்க்கு, என்வாய்மாற்றம் *
துதுரைத்தல்செப்புதிரேல் சுடர்வளையும்கலையுமே. (௬)

சுடர்வளையும்கலையும்கொண்டு அருவினையேன்தோள் துறந்த *
படர்புகழான் திருமுழிக்களத்துறையும்பங்கயக்கண் *
சுடர்பவளவாயனைக்கண்டு ஒருநாள்ஒர் துய்மாற்றம் *
படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காள் ! எனக்குஒன்றுபணியிரே.

எனக்குஒன்றுபணியீர்கள் இரும்பொழில்வாயிரைதேர்ந்து *
மனக்கின்பம்படமேவும் வண்டினங்காள் ! தும்பிகாள் ! *
கனக்கொள்கினமதிள்புடைசூழ் திருமுழிக்களத்துறையும் *
புனக்கொள்காயாமேனிப் பூந்துழாய்முடியார்க்கே. (௮)

பூந்துழாய்முடியார்க்குப் பொன்னுழிக்கையாருக்கு *
வந்துநீரிளங்குருகே ! திருமுழிக்களத்தாருக்கு *
வந்துபூண்முலைபயந்து என்னிணைமலர்க்கண்நீர்ததும்ப *
தாமத்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையிரே. (௯)

தகவன்றென்றுரையீர்கள் தடம்புனல்வாயிரைதேர்ந்து *
மிகவின்பம்படமேவும் மென்னடையஅன்னங்காள் ! *
மிகமேனிமெலிவெய்தி மேகலையும்சுடழிந்து * என்
அகமேனியொழிபாமே திருமுழிக்களத்தார்க்கே. (௧௦)

ஒழிவின்றித்திருமுழிக்களத்துறையும் ஒண்சுடரை *
ஒழிவில்லாஅணிமழலைக் கிளிமொழியாள் அலற்றியரசால் *
வழுவில்லாவண்குருகூர்ச் சுடகோபன்வாய்ந்துரைத்த *
அழிவில்லாஆயிரத்தது இப்பத்துமநோயறுக்குமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

எங்காதலுக்கடி மாலேயந்தவடிவழகென்று *
அங்காதுபற்றாசா ஆங்கவன்பால் *—எங்குமுள்ள
புள்ளினத்தைத் தூதாகப்போகவிடும் மாறன்தாள் *
உள்ளினர்க்குத் திங்கையறுக்கும். (௧௨)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

௮ - ஆத் திருவாய்மொழி—அறுக்கும்வினை.

[எம்பெருமான் வரக் காணாமையாலே தலைவி தலைவனது நகரான திருநாவாயிற் செல்ல நினைந்தமை கூறும் 'முகத்தால் ஆழ்வார் தமது ப்ராப்யத்வரையைத் தெரிவித்தல்.]

கலிவிர்த்தம்.

பண் - கொல்லி. தாளம் - இடையொத்து ஸாவேரிகாம் - ஆதிதாளம்.

இ அறுக்கும்வினையாயின் ஆகத்துஅவனை *
நிறுத்தும்மனததுஒன் றிய சிந்தையினாக்கு *
வெறிததணமலர்ச்சோலைகளுக்கும் திருநாவாய் *
குறுக்கும்வகைஉண்டுக்கொலோ ? கொடியேயற்கே. (௯)

கொடியேரிடைக் கோகனகததவள்கேள்வன் *
வடிவேல்தடங்கண் மடப்பின்னைமணான் *
கெடியானுறைசோலைகளுக்கும் திருநாவாய் *
அடியேன் அணுகப்பெறுநான் எவையெனக்கொலோ ? (௧௦)

எவையெனக்கொலோ அணுகப்பெறுநான் ? என்று எப்போதும் *
கவையில்துயர்மின்றிக் கண்ணீர்களுக்கலுழுவன் *
நவையில்திருநாணன்சேர் திருநாவாய் *
அவையுள்புகலாவது ஓர்நாள் அறியேனே. (௧௧)

நாளேலறியேன் எனக்குள்ளன் * நானும்
மீளா அடிமைப்பணி செய்யப்புகுநதேன் *
நீளார்மலர்ச்சோலைகளுக்கும் திருநாவாய் *
வாளேய்தடங்கண் மடப்பின்னைமணான் ! (௧௨)

மணான்மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்கும் *
கண்ணான் உலகததுயிர்தேவர்கட்கெல்லாம் *
விண்ணான் விரும்பியுறையும் திருநாவாய் *
கண்ணாக்களிக்கின்றது இங்குஎன்றுகொல்கண்டே ? (௧௩)

கண்டேகளிக்கின்றது இங்குஎன்றுகொல் ? கண்கள் *
தொண்டே உணக்காய்ஒழிந்தேன் துரிசின்றி *
வண்டார்மலர்ச்சோலைகளுக்கும் திருநாவாய் *
கொண்டேயுறைகின்ற எங்கோவலர்கோவே ! (௧௪)

கோவாகியமாவவியை நிலங்கொண்டாய் ! *
தேவாகரம்செற்றவனே ! திருமாலே ! *
நாவாயுறைகின்ற என்னாரணநம்பி ! *
ஆவா ! அடியான் இவனென்று அருளாயே. (௧௫)

அருளாதொழிவாய் அருள்செய்து * அடியேனைப்
பொருளாக்கி உன்பொன்னடிக்கீழ்ப்புகவைப்பாய் *
மருளேயின்றி உன்னைஎன்னெஞ்சத்துஇருத்தும் *
தெருளேதரு தென்திருநாவாயென்தேவே ! (௮)

தேவர்முனிவர்க்கு என்றம்காண்டற்கரியன் *
மூவர்மூதல்வன் ஒருமூவுலகானி *
தேவன்விரும்பியுறையும் திருநாவாய் *
யாவரணுகப்பெறுவார் ? இனியந்தோ ! (௯)

அந்தோ ! அணுகப்பெறுநாள் என்று எப்போதும் *
சிந்தைகலங்கித் திருமால்! என்று அழைப்பன் *
கொந்தார்மலர்ச்சோலைகன்குழ் திருநாவாய் *
வந்தேயுறைகின்ற எம்மாமணிவண்ணா ! (௧௦)

❧ வண்ணம்மணிமாட நல்நாவாயுள்ளானே *
தண்ணம்மதின் தென்குருகர்ச்சடகோபன் *
பண்ணாத்தமிழ் ஆயிரத்துஇப்பததுமவல்லார் *
மண்ணாண்டு மணங்கமழ்வார்மல்லிகையே . (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

❧ அறுக்குமிடரென்று அவன்பால் ஆங்குவிட்டதூதர் *
மறித்துவரப் பற்றாமனத்தால் * — அறப்பதறிச்
செய்யதிருநாவாயில் செல்லநினைந்தான்மாறன் *
மையலினால் செய்வறியாமல். (௮௮)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

கூ - ஆந் திருவாய்மொழி — மல்லிகை.

[தலைவி தனது ஆற்றாமையால் வருந்தியதைக் கூறும் பாகுரத்தாலே
தமது தன்மையை ஆழ்வார் தெரிவித்தல்.]

எண்ணிக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - பஞ்சமம். தாளம் - ஏழோத்து. சங்கராபாணாகம் -
நுபகதாளம்.

❧ மல்லிகைகமழ்தென்றலீருமாலோ !
வண்குறிஞ்சியிசைதவருமாலோ ! *
செல்கதிர்மாலையும்மயக்குமாலோ !
செக்கர்நல்மேகங்கள்சிறைக்குமாலோ ! *

அல்லியந்தாமரைக்கண்ணனெம்மான்

ஆயர்களேறு அரியேறு எம்மாயேன் *

புல்லியமுலைகளும், தோளும் கொண்டு

புகலிடமறிகிலம்தமியமாலோ !

(௧)

புகலிடமறிகிலம்தமியமாலோ :

புலம்புறுமணிதென்றலாமபலாலோ ! *

பகலொமலைவண்சாந்தமாலோ !

பஞ்சமம்முல்லைதண்வாடையாலோ ! *

அகலிடமபடைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்து

எங்குமளிக்கின்ற ஆயன்மாயேன் *

இகலீடத்தசுரர்கள் கூற்றம்வாரான்

இனியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறென் ?

(௨)

இனியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறென் ?

இணைமுலைமுகநுண்ணிடைநுடங்க *

துனியிருங்கலவிசெய்தாகந்தோய்ந்து

துறந்தமம்மையிட்டகல்கண்ணன்கள்வன் *

தனியிளஞ்சிங்கமளம்மாயன்வாரான்

தாமரைக்கண்ணும்செவ்வாயும் * ரீலப்

பனியிருங்குழல்களும்நான்குதோளும்

பாவியேன்மனத்தேதின்நீருமாலோ !

(௩)

பாவியேன்மனத்தேதின்நீருமாலோ !

வாடைதண்வாடைவெவ்வாடையாலோ ! *

மேவுதண்மதியம்வெம்மதியமாலோ !

மென்மலர்ப்பள்ளிவெம்பளளியாலோ ! *

துவியம்புள்ளுடைததெய்வவண்டு

துதைந்த எம்பெண்மையம்பூவிதாலோ !

ஆவியின்பரமல்லவகைகளாலோ !

யாமுடைநெஞ்சமுமதுணையன்றாலோ !

(௪)

யாமுடைநெஞ்சமுமதுணையன்றாலோ !

ஆபுகுமாலையுமாகின்றாலோ ! *

யாமுடையாயன்தன்மனம்கல்லாலோ !

அவனுடைத்திங்குழலீருமாலோ ! *

யாமுடைத்துணையென்னும்தோழிமாரும்
எம்மின்முன் அவனுக்குமாய்வராலோ ! *

யாமுடையாருயிர்காக்குமாறென் ?
அவனுடையருள்பெறும்போதரிதே. (ரு)

அவனுடையருள்பெறும்போதரிதால்
அவ்வருளல்லவ அருளுமல்ல *

அவனருள்பெறுமளவு ஆவிநில்லாது
அடுபகல்மாலையும்நெஞ்சம்காணேன் *

சிவனெடுபிரமன்வண்திருமடந்தை
சேர்திருவாகம்எம்மாவியீரும் *

† எவனிணிப்புகுமிடம் ? எவன்செய்கேளே ?
ஆருக்கென்சொல்லுகேன் ? அன்னைமீர்காள் ! (சு)

ஆருக்கென்சொல்லுகேன் ? அன்னைமீர்காள் !
ஆருயிரளவன்றுஇக்கூர்தண்வாடை *

காரொக்கும்மேனிநங்கண்ணன்கள்வம்
கவர்ந்தஅத்தனிநெஞ்சம்அவன்கண்ணோதே *

சீருற்றஅகிற்புகையாழ்நரம்பு
பஞ்சமத்தண்பசுஞ்சாந்தனைந்து *

போருற்றவாடைதண்மல்லிகைப்பூப்
புதுமணம்முகந்துகொண்டெறியுமாலோ ! (எ)

புதுமணம்முகந்துகொண்டெறியுமாலோ !
பொங்குளவாடைபுன்செக்கராலோ !

அதுமணந்தகன்நங்கண்ணன்கள்வம்
கண்ணனிற்றொடிதுஇனியதனிலும்பர் *

மதுமணமல்லிகைமந்தக்கோவை
வண்பசுஞ்சாந்தினில்பஞ்சமம்வைத்து *

அதுமணந்தின்னருளாய்ச்செயர்க்கே
ஊதுமஅத்திக்குழற்கேஉய்யே நான். (அ)

ஊதுமத்திக்குழற்கேஉய்யென்னான்
அதுமொழிந்திடையிடைத்தன்செய்கோலத் *

துதுசெய்கண்களகொண்டுஒன்றுபேசித்
துமொழியிசைகளகொண்டுஒன்றுநோக்கி *

பேது அழகஞ்செய்துநொந்துநொந்து

பேதைநெஞ்சமவறப்பாடும்பாட்டை *

யாதுமொன்றறிகிலம்அம்ம ! அம்ம !

மாலையும்வந்ததுமாயன்வாரான்.

(கூ)

மாலையும்வந்ததுமாயன்வாரான்

மாமணிபுலம்பவல்லிநனைந்த *

கோலன்னனாகுகளுகளுமாலோ

கொடியனகுழல்களுமகுழறுமாலோ ! *

† வாலொளிவளர்முல்லைகருழுகைகள்

மல்லிகையலம்பிவண்டாலுமாலோ ! *

வேலையும்விசும்பில்விண்டலுமாலோ !

என்சொல்லிடப்பவன்இங்குஅவனைவிட்டே ?

(க௦)

அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றுகிலலா

அணியிழையாய்ச்சியர்மலைப்பூரல் *

அவனைவிட்டகல்வதற்கேயிரங்கி

அணிகுருகூர்ச்சடகோபன்மாறன் *

அவனியுண்டுமிழந்தவன்மேலுரைத்த

ஆயிரத்துள்ளிவைபத்தும்கொண்டு *

அவனியுளலற்றிநின் றுஉய்ம்மின்தொண்டர் !

அச்சொன்னமாலேநண்ணித்தொழுநீத.

(க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மல்லடிமைசெய்யும்நாள் மால்தன்னைக்கேட்க *

சொல்லுமளவும் பற்றுத்தொன்னலத்தால் * —செல்கின்ற

ஆற்றைமைபேசி அலமந்தமாறனருள் *

மாற்றுகப்போகும் எந்தன்மால்.

(அகூ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கௌ. திருவாய்மொழி—க - ப. ௧௦ - தி. மாலைநண்ணி.

† ௧௦ - ஆத் திருவாய்மொழி—மாலைநண்ணி.

[விரும்பியபடி யாவும் அவஸாநத்தில் ஸித்திக்குமென்று ஆழ்வார்க்கு
எம்பெருமான் அருள, அவர் உவந்து, திருக்கண்ணபுரத்திலே
சென்று அவனைச் சேருமாறு பரோபதேசஞ் செய்தல்.]

கலிவிரந்தம்

பண்-நட்டபாஷை. தாளம்-ஒன்பதொத்து. கேநாடுகளளராகம் -
ஆதிதாளம்

மாலைநண்ணித் தொழுதெழுமினோவினைகட *
காலைமாலை கமலமலரிட்டுநீர் *
வேலைமோதும்மகிள்கூழ் திருக்கண்ணபுரத்து *
ஆவின்மேலால்அமர்ந்தான் அடியிணைகளே. (க)

கள்ளவிழும்மலரிட்டு நீர்இறைஞ்சுமின் *
நள்ளிசேரும்வயல்கூழ் கிடங்கின்புடை *
வெள்ளியேயந்தமகிள்கூழ் திருக்கண்ணபுரம்
உள்ளி * நாளும்தொழுதெழுமினோ தொண்டரே ! (உ)

தொண்டர் ! துந்தமுயர்போக நீர்ஏகமாய் *
விண்டுவாடாமலரிட்டு நீர்இறைஞ்சுமின் *
எண்டிபாடும்பொழில்கூழ் திருக்கண்ணபுரத்து
அண்டவாணன் * அமரர்பெருமானேயே. (ங)

மாணினோக்கி மடப்பின்னை தன்ஃகள்வனை *
தேனைவாடாமலரிட்டு நீர்இறைஞ்சுமின் *
வானையுந்தும்மகிள்கூழ் திருக்கண்ணபுரம் *
தான்நயந்தபெருமான் சரணாகுமே. (ச)

சரணமாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் *
மரணமானால் வைகுந்தம்கொடுக்கும்பிரான் *
அரணமைந்தமகிள்கூழ் திருக்கண்ணபுரத்
தரணியாளன் * தனதன்பர்க்குஅன்பாகுமே. (ரு)

அன்பனாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் *
செம்பொனாகத்து அவுணனுடல்கீண்டவன் *
நன்பொனேயந்தமகிள்கூழ் திருக்கண்ணபுரத்து
அன்பன் * நாளும் தனமெய்யர்க்குமெய்யனே. (க்)

† இது கோயில்திருவாய்மொழி.

மெய்யனாகும் விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம் *
பொய்யனாகும் புறமேந்தாமுவார்க்கெல்லாம் *
செய்யில்வானையுள்ளும் திருக்கண்ணபுரத்து
ஐயன் * ஆகத்தனைப்பார்கட்கு அணியினே. (௭)

அணியனாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் *
பிணியுமசாரா பிறவிகெடுத்தானும் *
மணிபொனையந்தமதின்கூழ் திருக்கண்ணபுரம்
பணிமின் * நானும் பரமேட்டி தன்பாதமே. (௮)

பாதமநாளும் பணியததணியுமபிணி *
ஏதமசாரா எனக்கெல்லுனியென்குறை ? *
வேதநாவர்விரும்பும் திருக்கண்ணபுரத்து
ஆகியானே * அடைந் கார்க்கு அல்லலில்லையே. (௯)

இல்லையல்லல் எனக்கெல்லுனியென்குறை ? *
அல்லிமாதாமரும் திருமார்பினன் *
கல்லிலையந்தமதின்கூழ் திருக்கண்ணபுரம்
சொல்ல * நானும் துயா பாடுசாராவே. (௧௦)

பாடுசாராவனை பற்றறவேண்டுவிர் ! *
மாடநீடு குருகூர்ச்சடிகோபன் * சொல்
பாடலானதமிழ் † ஆயிரத்ததுள் இப்பதநாம
பாடியாடி * பணிமின் அவன் ‡ காளகளை. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே காணம்

மாலைமதுவாஞ்சைமுற்றும் மன்னுமுடம்பின்முடிவில் *
சாலநண்ணிச்செய்வனெனத் தானுகந்து *—மேலவனைச
சீரர்கணபுரத்தே சேருமெனும்சீர்மாமன *
தாராளே நந்தமக்குததாள. (௧௨)

நீயர் திருவடிகளே காணம்

† 'ஆயிரத்து இப்பததும்' என்றும் பாடம்

‡ 'தாள்களையே' என்றும் பாடம்.

க௭௮ திருவாய்மொழி—க௦ - ப. ௧ - தி. தாளதாமரை.

ப த் த ர ம் ப த் து .

எம்பெருமான் ஆழ்வார்க்கு அர்ச்சிராதிகதியைக் காட்டி இவரது
அபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டுதல்.

க - ஆந் திருவாய்மொழி—தாளதாமரை.

[அடைந்தார்க்குத் தானே துணையாகின்ற திருமோகூர்க் காளமேகப்
பெருமானைச் சரணமடைந்து ஆழ்வார் தாம் பிறவீத்துயரோழிந்து
பரமபதமடையக் கருதியதை அருளிச்செய்தல்.]

க லி நி லை த் து றை

பண் - இந்நளம். தாளம் - ஏழாத்து பைரவிராகம் - ருபகநாளம்.

தாளதாமரைத் தடமணியவல்திருமோகூர் *
நாளும்மேவிநன்கமர்ந்துநின் அசுரரைத்தகர்க்கும் *
நோளும்நான்குடைச் சுரிசூழல்கமலக்கண்கனிவாய் *
காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலம்கதிரே. (க)

இலம்கதிமற்றொன்றுஎமமைக்கும னந்தண்துழாயின் *
அலங்கலங்கண்ணி ஆயிரம்பேருடையம்மான் *
நலங்கொள்நான்மறைவாணர்கள்வாழ் திருமோகூர் *
நலங்கழலவடிநிழல் தடமன்றியாமே. (௨)

அன்றியாமஓருபுகஷிடம்இலம என்றென்றலற்றி *
நின்றுநான்முகன் அரனொடு தேவர்கள்நாட *
வென்றுஇழ்முவுலகளிதது உழல்வான் திருமோகூர் *
நன்றுநாம்இனிநஓனுஞ்நாம் நமகிடர்கெடவே. (௩)

இடர்கெடஎம்மைப்போந்தளியாய் என்றென்றேத்தி *
சுடர்கொள்சோதியைத் தேவரும்முனிவரும்தொடர *
படர்கொள்பாமபணைப் பள்ளிகொள்வான் திருமோகூர் *
இடர்கெடஅடிபரவுதும் தொண்டர் ! வம்மினே. (௪)

தொண்டர் ! வம்மின் நம்சுடரொளிஒருதணிமுதல்வன் *
அண்டமுவுலகளந்தவன் அணிதிருமோகூர் *
எண்திசையும்கரும்பொடு பெருஞ்செந்நெல்விளைய *
கொண்டகோயிலைவலஞ்செய்து இவகுஆடுதும்சூத்தே. (௫)

கூததன்கோவலன் குதற்றுவுல்லசுரர்கள்கூற்றம் *
 ஏத்துமநககடகும அமராககுமமுனிவர்க்கும்இன்பன் *
 வாய்த்ததண்பணைவளவயல்குழ் திருமோகூர்
 ஆத்தன் * தாமரையடியன்றி மற்றிலமஅரணே. (க)

மற்றிலம்அரண் வான்பெருமபாழ்தனிமுதலா *
 சுற்றுமரீர்படைத்து அதன்வழித்தொல்முனிமுதலா *
 முறழ்ம்தேவரோடு உலகுசெய்வான்திருமோகூர் *
 சுற்றிநாம்வலஞ்செய்ய நமதுயர்கெடுமகடிதே. (எ)

துயர்கெடும்கடிதடைநதுவந்து அடியவர் ! தொழுவின் *
 உயர்கொள்சோலை ஒண்தடமணியொளிதிருமோகூர் *
 பெயர்களாயிரமுடைய வலலரக்காபுகழுநத *
 தயரதன்பெற்ற மரதகமணித்ததத்தினையே. (அ)

மணித்ததத்தடிமலர்க்கண்கள பவளச்செவ்வாய் *
 அணிகொளநாலதநதீதாளதெய்வம் அசுரரைஎன்றும் *
 துணிககுமவல்லரட்டன் உறைபொழில்திருமோகூர் *
 நணித்தநமமுடைநலலரண் நாமஅடைந்தனமே. (க)

நாமடைந்தநலலரண் நமகெகனறுநலலமார் *
 தீமைசெய்யும்வல்லசுரரை அஞ்சிசென்றடைநதால் *
 காமநுபவகொண்டு எழுந்தளிப்பான்திருமோகூர் *
 நாமமேநவின்முஎண்ணுமின ஏத்துமின்நமர்காள் ! (க௦)

ஏத்துமின † நமாகாள் ! எனறுதான் குடமாடு
 கூத்தனை * குருகூர்ச்சடமோபன ‡ குற்றேவல்கள *
 வாய்த்ததாயிரத்துள் இவை வண்திருமோகூர்க்கு *
 ஈததபத்திவைஏத்தவல்லாககு இடாகெடுமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

தாளடைந்தோர்தககட்குத் தானேவழித்துணையாம் *
 காளமேகத்தைக் கதியாக்கி *—மீளுதலாம்
 ஏதமிலாவிண்ணுலகில் ஏகெவண்ணும்மாறனென *
 கேதமுள்ளதெல்லாம் கெடும. (கக)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

† 'எமாகாள்' என்றும் பாடம். ‡ 'குற்றேவல்' எனபதும் பாடம்.

௨- ஆம் திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.

[திருவனந்தபுரத்தைச்சேர்ந்தால் பரமபதத்திற்போலக் கைங்கர்யம்
செய்யலாமென்று பரோபதேசஞ் செயதல்.]

க ல வி ரு த் த ம்

பண் - இந்தளம் தாளம் - ஏழோத்து. கமால்ராகம் - ருபகதாளம்

கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்ன * நாளும்
கொடுவினைசெய்யும் கூற்றின்தமர்களும்குறுககில்லார் *
விடமுடையாவில் பள்ளிவிரும்பினான்சுரும்பலற்றும *
தடமுடையவல் அனந்தபுரநகர்புகுதும்இன்றே. (க)

இன்றுபோய்ப்புகுதிராகில் எழுமையுமவதம்சாரா *
குன்றுநேர்மாடமாடே குருந்துசேர்செருந்திபுன்னை *
மன்றலர்பொழில் அனந்தபுரநகர்மாயன்நாமம் *
ஒன்றும் † ஓராயிரமாம் உளளுவார்க்குஉம்பருரே. (௨)

ஊருமபுட்கொடியுமஅஃதே உலகெல்லாமுண்டுமிற்தான் *
சேருமதண்ணனந்தபுரம் சிக்கெனப்புகுதிராகில் *
திரும்நோய்வினைகளெல்லாம் திண்ணமநாம்அறியச்சொன்னோம் *
பேருமோராயிரத்துள் ஒன்றுநீர்பேசுமினை. (௩)

பேசுமின்கூசுமின்றிப் பெரியநீரவேலைகுழந்து *
வாசமேகமழும்சோலை வயலணியனந்தபுரம் *
நேசஞ்செய்துஉறைகின்றானை நெறிமையால்மலாகள தூவி *
பூசனைசெய்கின்றாகள் புண்ணியம்செய்கவாறே ! (௪)

புண்ணியம்செய்து நல்லபுனலொடுமலர்கள தூவி *
எண்ணுமின்எந்தைநாமம் இப்பிறப்பறுக்குமாஅப்பால *
திண்ணம்நாம்அறியச்சொன்னோம் செறிபொழிலனந்தபுரத்து *
அண்ணலார்கமலபாதம் அணுகுவார்அமரராவார். (௫)

அமரராய்த்கிரிகின்றார்கட்கு ஆகிசேரனந்தபுரத்து *
அமரர்கோனர்ச்சிக்கின்று அங்ககப்பணிசெய்வர்விண்ணோர் *
நமர்களே ! சொல்லக்கேண்மின் நாமுமபோய்நனுக்கேவெண்டும *
குமரனாந்தாதெனும்பத்துடைத்த கோவந்தனாரே. (௬)

துடைத்தகோவந்தனாரே உலகுயிர்தேவுமற்றும் *
படைத்தளம்பரமமூர்த்தி பாம்பிணைப்பள்ளிகொண்டான் *
மடைத்தலைவாளைபாயும் வயலணியனந்தபுரம் *
கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றால் கடுவினைகளையலாமே (௭)

† ' ஓராயிரம்' என்பதும் பாடம்.

திருவாய்மொழி- ௧௦ - ப. ௩ - தி. வேய்மருதோள். ௪௮௧

கடுவினைகளையலாகும் காமனைப்பயந்தகாலே *
இடவகைகொண்டதெனப் எழிலணியனந்தபுரம் *
படமுடையாவில் பள்ளியின் றவன்பாதம்காண *
நடமினோதமர்களுள்வீர் ! நாம்உமக்கறியச்சொன்னோம். (அ)

நாம்உமக்குஅறியச்சொன்ன நாள்களுந்நணியவான *
சேமந்நன்குடைத்துக்கண்டிர் செறிப்பாழிலனந்தபுரம் *
† தாமநல்லிரைமலர்கள் துவாறதூய்ந்துகொண்டு *
வாமனனடிகுகென்றேந்த மாய்ந்ததும்வினைகள் தாமே. (ஆ)

மாய்ந்ததும்வினைகள் தாமே மாதவா ! எனன * நாளும்
ஏய்ந்ததெபான்மதிள் அனந்தபுரநகரநதைகுகெனது *
சாந்தொடுவிளக்கம்தூபம் தாமரைமலர்களநல *
ஆய்ந்துகொண்டுஏததவல்லார அநதமிழுகழினோ. (க)

இ அநதமிழுகழ் அனந்தபுரநகரநதைதன்னை *
கொந்தலாபொழில் குருகூர்மாறனசொல்லாயிற்று *
ஐந்தினோடைந்துமவல்லார் அனைவர்போய்அமருலகில் *
பைந்தொடிமடநதையர் தம வேய்மருதோளிணையே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகள் சாணம்

கெடுமிடாவைகுந்தத்தைக கிடபுறமுபோல *
தடமுடைஅனந்தபுரநதன்னில் படவாவில்
கண்துமிலமாற்குஆட்செய்யக காதலிதநான்மாதன் * உயர்
விண்தனிவள்ளோர் வியப்பவே (க௨)

சீயர் திருவடிகள் சாணம்

௩ - ஆந் திருவாய்மொழி—வேய்மருதோள்.

[தலைவி தலைவனது பிரிவுக்கு இரங்கிய பாசுரத்தாலே, 'இன்னும்
என்னை இந்தப் பூமியில்தானே வைத்தால் என்செய்வது?'
என்ற சங்கையை, ஆழ்வார் பேசுதல்.]

எண்கீர்க்கழிநெடிலடியாசிய்விருத்தம்

பண் - பஞ்சமம் தாளம் - பழைநது காம்பாஜராகம் - ஆதிதாளம்.

இ வேய்மருதோளிணைமெவியுமாலோ !
மெவியுள்ளன்தனிமையுமபாதுமனோககா *
காமருகுயில்களும்கவுமாலோ !
கணமயிலவைகலநதாலுமாலோ !

† 'தாபநல்லிரைமலர்கள்' என்றும் கூறுவா,

கஅஉ திருவாய்மொழி - ௧௦ - ப. ௩ - தி. வேய்மருதோள்.

ஆமருவினநிரைமேய்க்கநீபோக்கு
ஒருபகல் ஆயிரமுழியாலோ ! *
தாமரைக்கண்கள்கொண்டோர் தியாலோ !
தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா ! (௧)

தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா !
தடமுலைபுணர்ந்தொறும்புணர்ச்சுககராரா ! *
சுகவெள்ளம்விசுமபிறந்து அறிவைமுழக்கச்
சூழ்ந்து அதுகனவெனநீங்கியாங்கே *
அகவுபிராகமகநதோறுமடளபுகு
ஆவியின்பரமல்லவேட்கைஅந்தோ ! *
மிகமிகஇனிஉன்னைப்பிரிவையாமால்
வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கே. (௨)

வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு
வெவ்வுயிர்கொண்டுள்ளதாவிவேமால் *
யாவரும் துணையிலையானிருந்து
உன்னஞ்சனமேனியையாட்டமகாநீனை *
பேரவதன்முருகுபகல்நீயகன்றால்
பொருதயற்கண்ணிணைநீரும்நிலலா *
சாவது இவ்வாய்க்குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப் பிறந்த
இத்தொழுதகையோமதனிமைதானே. (௩)

தொழுதகையோம்தனிமைபும்துணைபிரிந்தாரா
அயரமும் நினைகிலைகோவந்தா ! * நின்
தொழுத்தனிற்பசுககளையேவிரும்பித
துறந்துளமமைவிட்டுஅவைமேய்க்கப்போதி *
பழுத்தநல்லமுதினின் இன்சாற்றுவெள்ளம்
பாவியேன்மனமகநதோறுமுள்புகு
அழுதத * நின்செங்கனிவாயின்கள்வப்பணிமொழி
நினைதொறும் ஆவிவேமால். (௪)

பணிமொழிநினைதொறும் ஆவிவேமால்
பகல்நிரைமேய்க்கியபோயகண்ணா ! *
பிணியவிழ்மல்லிகைவாடைதூவப்
பெருமதமாலையும்வந்தின்றுலோ ! *

மணிமிகுமார்வினின்முல்லைப்போது

என்வனமுலைகமழ்விததுஉனவாயமுதம்தந்து *

அணிமிகுதாமரைக்கையைஅநதோ !

அடிச்சியோம்தலைமிசைநீ அணியாய்.

(ரு)

அடிச்சியோம்தலைமிசைநீ அணியாய்

ஆழியங்கண்ணு ! உன்கோலப்பாதம் *

பிடித்தநுநடுஉனக்குஅரிவையரும்பலா

அதுநிற்க எம்பெண்மையாற்றோம் *

வடித்தடங்கண்ணினைநீரும்நிலலா

மனமுமநிலலா , எமக்குஅதுதனனாலே *

வெடிப்புநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு

வேம்எமதுயிர்அழல்மெழுகிலுக்கே.

(சு)

வேமஎமதுயிர் அழல்மெழுகிலுக்கு

வெளவளைமேகலைகழனயுவீழ் *

துமலாக்கண்ணினைமுத்தமசோரத

துணைமுலைபயந்துஎனதோளகளவாட *

மாமணிவண்ணு ! உனசெங்கமலவண்ண

மென்மலரடிநோவரீபேரய் *

ஆமகிழ்ந்துகந்தவைமேய்க்கின்றனனோடு

அசுரர்களதலைபெய்யில்வனகொலஆங்கே ?

(எ)

அசுரர்களதலைபெய்யில்வனகொல ? ஆங்கெனறு

ஆமுமஎனனாருயிர் , ஆன்பின்போகேல் *

கசிகையும்தேவட்கையுமஉளகலந்து

கலவியுந்நவியுமஎனகைகழியேல் *

வசுசெயுன் தாமரைக்கண்ணும்வாயும

கைகளுமபீதகவுடையும்காட்டி *

ஒசிசெய்நுண்ணிடையிளவாய்ச்சியர்

நீயுக்குமநல்லவரொடும்உழிதராயே.

(அ)

உகக்குநல்லவரொடும்உழிதருது

உன்தன்திருவுள்ளமஇடாகெடுந்தோறும் * நாங்கள்

வியக்கஇன்புறுதுமஎம்மெண்மையாற்றோம்

எம்பெருமான் ! பசுமேய்க்கப்போகேல் *

மிகப்பல அசுரர்கள்வேண்டுருவங்கொண்டு

நின்ற உழிதருவர்களுசனேவ *

அகப்படில் அவரொடும்நின்றொடு ஆங்கே

அவத்தகங்கள்விளையுமளன்சொற்கொளநீதா !

(ச௦)

அவத்தகங்கள்விளையுமளன்சொற்கொளநீதா !

அசுரர்களவன் கையர்களுசனேவ *

தவத்தவர்மறுகநின்ற உழிதருவர்

தனிமையுமடபரிது உனக்கு இராமனையும *

உவர்த்தலை, உடன் திரிகிலையுமளன் றென்று

உண்டுளன் னுடை ஆவிவேமால் *

திவத்திலுமபசுநிரைமேய்ப்பு உவத்தி

செங்கனிவாரெயங்களாயந்தேவே !

(க௦)

செங்கனிவாரெயங்களாயந்தேவு

அத்திருவடி திருவடிமேல் * பொருநல்

சங்கணி துறைவன் வண்டு தென்குருகார்

வண்டகைபன்சொல்லாயிரத்துள் *

மங்கையராய்ச்சியா அய்ந்தமால்

அவனொடுமபிரிவதற்கு இரங்கி * தையல்

அங்கவன்பசுநிரைமேய்ப்பெழிபுரான்

உரைத்தன இவையுமபதது அவற்றின்சார்வே.

(க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகள் சாணம்

வேய்மருதோளிந்திரைகோன் மேவுகின்றதே தசக்தை *

தான்மருவாத்தன் மையினால் * தன்னை இனனம்—பூமியிலே

வைக்குமளன்சசங்கித்து மால்நகனிவிக்கத்திறனிந்த *

தக்கபுகழ்மாறன் எங்கள் சார்வு.

(க௨)

நீயர் திருவடிகள் சாணம்.

ச - ஆந் திருவாய்மொழி—சார்வே.

[ஆழ்வார் தாம் முதலில் அநுஸந்தித்த பத்தி பலித்தமையை

அருளிச்செய்தல்.]

கலிவிருத்தம்

பண் - கொல்லி தாளம் - நலையோத்து. கல்யாணிராகம் - ஆதிதாளம்.

சார்வேதவநெறிகுது தாமோதரன் தாள்கள் *

கார்மேகவண்ணன் கமலநயனத்தன் *

நீர்வானம்மணவரிகாலாய் நின்றநேமியான் *

பேர்வானவர்கள் பிதற்றும் பெருமையனே .

(க)

பெருமையினவானத்திமையோர்க்கும் காண்டற்
கருமையின * ஆகத்தணையாதார்க்கு * என்றும்
திருமெய்யுறைகின்ற செங்கண்மால் * நாளும்
இருமைவினைகடிந்து இங்குள்ளினையார்கின்றானே. (௨)

ஆள்கின்றான் ஆழியான் ஆரால்குறைவுடையம் ? *
மீள்கின்றதில்லைப் பிறவித்துயர்கடிந்தோம் *
வாள்கெண்டையொண்கண் மடப்பின்னைதன்கைவன் *
தாள்கண்டுக்கொண்டு என் தலைமேல்புனைந்தேனே. (௩)

தலைமேல்புனைந்தேன் சரணங்கள் * ஆவின்
இலைமேல்துயின்றான் இமையோர்வணங்க *
மலைமேல்தான்நின்று என்மனத்துள் இருந்தானே *
நிலைமேல்கலாகாமை நிச்சித்திருந்தேனே. (௪)

நிச்சித்திருந்தேன் என்றெஞ்சம்கழியாமை *
கைச்சககரததண்ணல் கள்வம்பெரிதுடையன் *
மெச்சப்படான்றிறர்க்கு மெய்போலும்பொய்வல்லன் *
நச்சப்படும்நமக்கு நாகததணையானே. (௫)

நாகத்தணையானே நாள்தோறும்ஞானத்தால் *
ஆகத்தணைப்பார்க்கு அருள்செய்யும்அம்மானே *
மாகத்திளமதியம் சேரும்சடையானே *
பாகத்துவைத்தான்தன் பாதம்பணிந்தேனே. (௬)

பணிநெஞ்சே ! நாளும் பரமபரமபரனை *
† பிணிஒன்றுமசாரா பிறவிகெடுத்தாளும் *
மணிநின்றசோதி மதுகுதன்என்னம்மான் *
அணிநின்றசெம்பொன் அடலாழியானே. (௭)

ஆழியான் ஆழியமார்க்கும்அப்பாலான் *
ஊழியான் ஊழிபடைத்தான் நிரைமேய்த்தான் *
பாழியந்தோளால் வரையெடுத்தான்பாதங்கள் *
வாழிஎன்றெஞ்சே ! மறவாதுவாழ்கண்டாய். (௮)

கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதம் காண்டலுமே *
விண்டேயொழிந்த வினையாயினவெல்லாம் *
தொண்டேசெய்து என்றும்தொழுதுவழியொழுக *
பண்டே பரமன்பணித்த பணிவகையே. (௯)

† 'பிணியென்று' என்றும் பாடம்.

க௮௬ திருவாய்மொழி—க௦ - ப. ௫ - தி. கண்ணன்கழலிணை.

வகையால்மனமொன்றி மாதவனை * நாளும்
புகையால்விளக்கால் புதுமலரால்நீரால் *
திசைதோறு அமரர்கள் சென்றுஇறைஞ்சுகின்ற *
தகையான்சரணம் தமர்கட்குஒர்பற்றே. (௧௦)

பற்றென்றுபற்றிப் பரமபரம்பரனை *
மல்தின்தோள்மலை வழகிவளநாடன் *
சொல்தொடையந்தாதி ஓராயிரத்துள்ளிப்பத்தும் *
கற்றார்க்குஒர்பற்றாகும் கண்ணன்கழலிணையே. (௧௧)
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சார்வாகவேஅடியில் தானுரைத்தபத்திதான் *
சீரார்பலத்துடனே சேர்ந்ததனை *—சோராமல்
கண்டுரைத்தமாதன் கழலிணையேநாள்நீதாறும் *
கண்டுகக்கும் என்னுடையகண், (௧௨)
சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருவாய்மொழி—கண்ணன்கழலிணை.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானிடத்துப் பக்தியுடையார் செய்யவேண்டிய
செயல்களையெல்லாம் சுருங்கச்சொல்லுதல்.]

வஞ்சித்துறை

பண் - நாட்டம். தாளம் - இடையொத்து. வஸந்தராகம் - ஆத்தாளம்.

கண்ணன்கழலிணை *	ஆள்வான் ஆழிநீர் *	
எண்ணும்மனமுடையார் ! *	கோள்வாயரவினையான் *	
எண்ணும்திருநாமம் *	தாள்வாய்மலரிட்டு *	(௧)
திண்ணம்நாரணமே.	நாள்வாய்நாடீரே.	(௨)
நாரணன்எம்மான் *	நாடீர்நாள்நீதாறும் *	(௩)
பாரணங்காளன் *	வாடாமலர்கொண்டு *	
வாரணம்மொலைதத *	பாடீர்அவன்நாமம் *	
காரணன்நானே.	வீடேபெறலாமே.	(௫)
தானேஉலகெல்லாம் *	மேயான்வேங்கடம் *	
தானேபடைத்திடந்து *	காயாமலர்வண்ணன் *	
தானேஉண்டுமிழ்ந்து *	பேயார்முலையுண்ட *	
தானேயாள்வானே.	வாயான்மாதவனை,	(௬)

திருவாய்மொழி—க௦ - ப. ௩ - தி. அருள்பெறுவார். கஅஎ

மாதவனென்றென்று *	அமரத்தொழுவார்கட்கு *
ஒதவல்லீரேல் *	அமராவிகளே. (க)
தீதொன்றும்அடையா *	வினைவல்லிருளென்னும் *
ஏதம்சாராவே. (எ)	முனைகள்வெருவிப்போம் *
சாராவதங்கள் *	சுனைநன்மலரிட்டு *
நீரார்முகில்வண்ணன் *	நினைமின்நெடியாந். (க௦)
பேர்ஆர்ஒதுவார் *	இந்நெடியானருள்கூடும் *
ஆரார்அமரே. (அ)	படியான்சடகோபன் *
அமரர்க்குஅரியானை *	நொடியாயிரத்து இப்பத்து *
தமர்கட்குளரியானை *	அடியார்க்குஅருள்பேறே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

கண்ணனடியிணையில் காதலுறுவார்செயலை *
 திண்ணமுறவே சுருங்கச்செப்பியே * - - மண்ணவர்க்குத்
 தானுபதேசிக்கை தலைக்கட்டினான்மறன் *
 ஆனபுகழ்சேர் தன்னருள. (க௧௩)
 சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

க௧ - ஆத் திருவாய்மொழி—அருள்பெறுவார்.

[ஆழ்வார் தமக்குப்பேறளிக்குமாறு ஸமயம்பார்த்திருந்த எம்பெரு
 மானது பரமகிருபையைப்பற்றித் தமதுநெஞ்சுடன் பாராட்டிக்
 கூறுதல்.]

க ல ி ரு த் த ம்.

பண் - இத்தளம். தாளம் - நடைபயாத்து. நாதநாமக்ரியை வாகும்-
 நபகதாளம்

இருள்பெறுவார்அடியார்தம் அடியனேற்கு * ஆழியான்
 அருள்தருவான்அமைகின்றான் அதுநமதுவிதிவகையே *
 இருள்தருமாஞாலத்துள் இனிப்பிறவியான்வேண்டேன் *
 மருளொழிநீமடநெஞ்சே ! வாட்டாற்றானடிவணங்கே. (க)
 வாட்டாற்றானடிவணங்கி மாஞாலப்பிறப்புறுப்பான் *
 கேட்டாயேமடநெஞ்சே ! கேசவன்எம்பெருமானே *
 பாட்டாயபலபாடிப் பழவினைகள்பற்றறுத்து *
 நாட்டாரோடுஇயல்வொழிந்து நாரணனைநண்ணினமே. (உ)

கீஅஅ திருவாய்மொழி—க௦ - ப. ௬ - தி. அருள்பெறுவார்.

நண்ணினம்நாராயணனை நாமங்கள் பல சொல்லி *
மண்ணுலகில் வளம்மிக்க வாட்டாற்றான் வந்து இன்று *
விண்ணுலகம் தருவானாய் விரைகின்றான் விதிவகையே *
எண்ணினவாறாகா இக்கருமங்கள் என்னெஞ்சே ! (௩)

என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து இங்கு இருந்தமிழ்நூலிவைமொழிநது
வன்னெஞ்சத்திரணியனை மார்விடந்தவாட்டாற்றான் *
† மன்னஞ்சப்பாரதத்துப் பாண்டவர்க்காப்படைதொட்டான *
நல்லெஞ்சே ! நம்பெருமான் நமக்கு அருள்தான் செய்வானே. (௪)

வானே மவழிதந்த வாட்டாற்றான் பணிவகையே *
நான் ஏறப்பெறுகின்றேன் நாகததை நகுநெஞ்சே ! *
தேனேறுமலர்த்துளவம் திகழ்பாதன் * செழும்பறவை
தானேறித் ‡ திரிவானதாளினை எந்தலைமேலே. (௫)

தலைமேலதாளினைகள் தாமரைக்கண் என்னம்மான் *
நிலைபோன் என்னெஞ்சத்து எப்பொழுதும் எம்பெருமான் *
மலைமாடத்தரவணைமேல வாட்டாற்றான் * மதம்மிக்க
கொலையானை மருப்பொசித்தான் குரைகழல்கள் குறுகினமே. (௬)

குரைகழல்கள் குறுகினம நம்கோவந்தன்குடி கொண்டான் *
திரைகுழுவுகடல் புடைசூழ் தென்னாட்டுத்திலதமன்ன *
வரைகுழுவுமணிமாட வாட்டாற்றான் மலரடிமேல் *
விரைகுழுவிறந்துளவம் மெய்ந்நின்னுகமழுமே. (௭)

மெய்ந்நின்னுகமழ்துளவ விரையேறு திருமுடியன் *
கைந்நின்ற மசக்கரத்தன் கருதுமிடம்பொருது புனல் *
மைந்நின்றவரைபோலும் திருவுருவவாட்டாற்றாற்கு *
எந்நன்றிசெய்தேனா என்னெஞ்சில் திகழ்வதுவே ? (௮)

திகழ்கின்ற திருமார்பில் திருமங்கைதன்னோடும் *
திகழ்கின்ற திருமாலார் சேர்விடம் தண்வாட்டாறு *
¶ புகழ்கின்ற புள்ளூர்தி போரர்க்கர்குலம்கெடுத்தான் *
இகழ்வின் றி என்னெஞ்சத்து எப்பொழுதும் பிரியானே. (௯)

பிரியாது ஆட்செய்யென்று பிறப்பறுத்து ஆறமக்கொண்டான் *
அரியாகி இரணியனை ஆகங்கீண்டான் அன்று *
பெரியார்க்கு ஆட்பட்டக்கால் பெறுதபயன்பெறுமாறு *
வரிவாள்வாயரவணைமேல் வாட்டாற்றான் காட்டினனே. (௧௦)

† ‘மன்னெஞ்ச’ என்றும் பாடம்

‡ திரிவானதாளினை’ எனபது உரையின்பாடம்; ‘திரிவான் தன் தாளினை’ எனச் சிலர் பாடமோதுவர் ¶ ‘புகழ்நின்ற’ என்றும் பாடம்.

திருவாய்மொழி--க0 - ப. ௭ - தி. செஞ்சொற்கவிகாள். கஅக

காட்டித்தன்கணைகழல்கள் கடுகம்கழலொழித்த *
வாட்டாற்றெம்பெருமானை வளங்குருகர்ச்சடகோபன் *
பாட்டாயதமிழ்மலை ஆயிரததுள்இப்பத்தம்
கேட்டு * ஆரார்வானவர்கள் செவிக்கனியசெஞ்சொல்லே. (கக)
ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

அருளால்அடியிலெடுத்த மாலன்பால் *
இருளார்த்ததம்முட்பை இச்சித்து *—இருவிசம்பில்
இத்துடன்கொண்டேக இவரிசைவுபார்த்திருந்த *
சத்திசொல்லும் மாறன்செஞ்சொல். (கக)
சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

௭ - ஆந் திருவாய்மொழி-- செஞ்சொற்கவிகாள்.

[தம்முடம்பில் எம்பெருமான் மிகுதியாக வைத்துள்ள வாஞ்சையை
ஆழ்வார் கால்கட்டி விடுவித்துக்கொண்டு அவனது சணத்தைப்
பாராட்டிப் பேசியருளுதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியரிருத்தம்

பண்-தக்கேசி. தாளம்-ஏழாத்து. தன்யர்சீராகம்- ஆத்தாளம்

செஞ்சொற்கவிகாள் ! உயர்காத்தாட்செய்யம்பின் திருமாலிருந்
வஞ்சக்கள்வன்மாமாயன் மாயக்கவியாய்வந்து * என் [சோலை*
நெஞ்சமடயிருமடங்கலந்து நின்றார்அறியாவண்ணம் *என்
நெஞ்சமுயிருமவையுண்டு தானேயாகிநிறைந்தானே. (க)

தானேயாகிநிறைந்து எல்லாவுலகும்உயிரும்தானேயாய் *
தானேயானென்பானாகித் தன்னைத்தானேதுதித்து * எனக்குத
தேனேயானேலகன்னலையமுதே திருமாலிருஞ்சோலை *
கோனேயாகின்றொழிந்தான் என்னைமுற்றம்உயிருண்டே. (உ)

என்னைமுற்றுமுயிருண்டு என்மாயவாக்கையிதனுள்புக்கு *
என்னைமுற்றம்தானேயாய் நின்றமாயஅம்மான்சேர் *
தென்னன் திருமாலிருஞ்சோலை திசைகைகூப்பிச்சேர்ந்தயான் *
இன்னுமபோவேனென்கொலோ ? என்கொல்அம்மான்திருவருளே? (ங)

கக0 திருவாய்மொழி —க0 - ப. ௭ - தி. செஞ்சோற்கவிகாள்.

என்கொல்அம்மான் திருவருள்கள் ? உலகும்உயிரும் தானையாய் *
நன்கென்னுடலங்கைவிடான் ஞாலத்துடேநடந்துழக்கி *
தென்கொள்திசைக்குத்திலதமாய்நின்ற திருமாவிருஞ்சோலை *
நங்கன்குன்றம்கைவிடான் நண்ணுஅசுரர் † நவியவே. (ச)

நண்ணுஅசுரர் † நவியெய்த நல்லஅமரர்பொலியெய்த *
எண்ணுதன்கொண்ணும் நன்முனிவாரின்பம் தலைசிறப்ப *
பண்ணார்பாடலின்கவிகள் யாணுப்த்தன்னை ததான்பாடி *
தென்னுடுவன் னும்என் னம்மான் திருமாவிருஞ்சோலையானே. (ரு)

திருமாவிருஞ்சோலையானேயாகிச் செழுமுவுலகும் * தன்
ஒருமாவயிற்றினுள்ளேவைத்து ஊழியூழிதலையளிக்கும் *
திருமால்என்னையாளுமால் சிவனும்பிரமனும்காணுது *
அருமாலெய்தி அடிபரவ அருளையீந்தஅம்மானே. (க)

அருளையீஎன்னம்மானே ! என்னும் முக்கணமமானும் *
தெருள்கொள்பிரமனம்மானும் தேவர்கோனும் தேவரும் *
இருள்கள்கடியும்முனிவரும் ஏத்துமஅம்மான் திருமலை *
மருள்கள்கடியுமமணிமலை திருமாவிருஞ்சோலைமலையே. (எ)

திருமாவிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலேஎன்தலையே *
திருமால்வைகுந்தமே தண்கிருவேங்கடமேனனதுடலே *
அருமாமாயத்துஎனதுயிரே மனம்மவாகிகேகருமமே *
ஒருமாடுநாடியுமபிரியான் என்ஊழிமுதல்வன்ஒருவனே. (அ)

ஊழிமுதல்வன்ஒருவனெனென்னும் ஒருவன்உலகெல்லாம் *
ஊழிதோறும்தன்னுள்ளேபடைத்துக காததுக்கெடுத்துழலும் *
ஆழிவண்ணன்என்னம்மான் அந்தண்திருமாவிருஞ்சோலை *
வாழிமனமே ! கைவிடேல் உடலுடையிருமமங்கவொட்டே. (ஊ)

மங்கவொட்டுஉன்மாமாயை திருமாவிருஞ்சோலைமேய *
நங்களகோனே ! யானேநீயாகி என்னையளித்தானே ! *
பொங்கைம்புலனுமொபாரியைந்தும் கருமேந்திரியம்ஐம்பூதம் *
இவகுஇவ்வுயிரேய்பிரகிருதி மாணுகாரமனங்களை. (க0)

மாணுகாரமனம்கெட ஐவர்வனகையர்மங்க *
தானுகாரமாய்ப்புக்குத தானேதானேயானானே *
தேனுகாரப்பொழில்குருகர்ச் சடிகோபன்சொல்லாயிரத்துள் *
மானுகாரத்திவைபததும் திருமாவிருஞ்சோலைமலைக்கே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிதளே சாணம்.

† 'நவியவே,' † 'நவியெய்த' என்று வழங்குவா.

திருவாய்மொழி - ௧௦ - ப. ௮ - தி. திருமாலிருஞ்சோலை. ௩௯௧

செஞ்சொற்பரந்தனது சீராரும்மேனிதனில் *
வஞ்சித்துச்செய்கின்ற வாஞ்சைதனின் *—விஞ்சுதலைக்
கண்டவனைக்கால்கட்டிக் கைவிடுவித்துக்கொண்ட *
தின்திறல்மரநன்மதிரு. (௯௭)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்,

௮ - ஆம் திருவாய்மொழி—திருமாலிருஞ்சோலை.

[தம்மிடத்து எம்பெருமான் விசேஷமாக விருப்பஞ்செய்வதுகண்ட
ஆழ்வார் முன்பு தம்மை அகல்வித்து இப்போது இப்படியிருத்
தற்குக்காரணம் கூறமாட்டாது நிற்கும் அவனது
திறத்தை விஸ்மிதமாஃப் பேசுதல்.]
கலிவிருத்தம்.

பண் - இந்தளம் தாளம் - ஏழோத்தூ, மோஹநாகம் - ஆத்தாளம்.

திருமாலிருஞ்சோலைமலை என்றேன், என்ன *
திருமால்வந்து என்னெஞ்சுகிறையப்புகுந்தான் *
குருமாமணியுந்துபுனல் பொன்னித்தென்பால் *
திருமால்சென்றுசேர்விடம் தென்திருப்பேரே. (௧)

பேரேயுறைகின்றபிரான் இன்றுவந்து *
பேரேனென்று என்னெஞ்சுகிறையப்புகுந்தான் *
காரேழ்கடலேழ் மலையேழுலகுண்டு *
ஆராவயிற்றனை அடங்கப்பிடித்தேனே. (௨)

பிடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன் பிணிசாரேன் *
மடித்தேன்மனைவாழ்க்கையுள் நிற்ப்தோர்மாயையை *
கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான் *
அடிச்சேர்வது எனக்குளளிதாயினவாறே. (௩)

எளிதாயினவாறென்று என்கண்கள்களிப்ப *
களிதாகியசிர்தையனையக் களிக்குன்றேன் *
கிளிதாவியசோலைகள்சூழ் திருப்பேரான் *
தெளிதாகிய சேண்விசம்புதருவானே. (௪)

வானேதருவான் எனக்காளன்னோலுட்டி *
ஊனைய்குரம்பை யிதனுள்புகுந்து * இன்று
தானேதடுமாற்றவினைகள் தவிர்த்தான் *
தேனேய்பொழில் தென்திருப்பேரங்கரானே. (௫)

திருப்பேரங்கரான் திருமாலிருஞ்சோலை *
பொருப்பேயுறைகின்றபிரான் இன்றுவந்து *
இருப்பேனென்று என்னெஞ்சுரிமையப்புருந்தான் *
விருப்பேபெற்று அமுதமுண்டுகளித்தேனே. (க)

உண்டுகளித்தேற்கு உம்பர்என்குறை ? * மேலேத்
தொண்டுகளித்து அந்திதொழும்சொல்லுப்பெற்றேன் *
வண்டுகளிக்கும்பொழில்கூழ் திருப்பேரான் *
கண்டுகளிப்பக் கண்ணுள்ளின்று அகலானே. (எ)

கண்ணுள்ளின்று அகலான் சுருத்தின்கண்பெரியன் *
எண்ணில்துண்பொருள் ஏழிசையின்சுவைதானே *
வண்ணநன்மணிமாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான் *
திண்ணம்என்மனத்துப் புருந்தான்செறிந்துஇன்றே. (அ)

இன்றுஎன்னைப்பொருளாக்கித் தன்னைஎன்னுள்வைத்தான் *
அன்றுஎன்னைப்புறம்போகப்புணர்த்தது என்செய்வான் ? *
குன்றென்னத்திகழ்மாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான் *
ஒன்றுஎனக்கருள்செய்ய உணர்த்தலுற்றேனே. (சு)

☞ உற்றேன்உகந்துபணிசெய்து உனபாதம்
பெற்றேன் * ஈதேஇன்னம்வேண்டுவது எந்தாய் ! *
கற்றாரம்றைவாணர்கள்வாழ் திருப்பேராம்கு *
அற்றாரடியார்தமக்கு அல்லல்சில்லாடே. (க0)

☞ நில்லாஅல்லல் நீள்வயல்கூழ்திருப்பேர்மேல் ;
நல்லார்பலர்வாழ் குருகூர்ச்சடகோபன் *
சொல்லார்தமிழ் ஆயிரததுள்இவைபததும்
வல்லார் * தொண்டராவது சூழ்பொன்விசம்பே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

☞ திருமால்தம்பால் விருப்பம்செய்கின்றநோர்கண்டு *
அருமாயததன்கல்விப்பானென் ? *—பெருமால்நீ
இன்றுஎன்பால்செய்வானென்னென்ன இடருற்றுநின்றான் *
துன்னுபுகழ்மாறனைத்தான்சூழ்ந்து. (கூஅ)

சீயர் திருவடிகளே சாணம்.

† கூ - ஆம் திருவாய்மொழி—சூழ்விசம்பு.

[பரஞ்ஞாகத்தைப்பெற்ற ஆழ்வார் திருநாட்டேக்குச் சென்று
அடியாரோடு சேர்ந்தமையை விஷய்கரித்து அருளிச்செய்தல்.]

கலிவிருத்தம்

பண் - கோல்ல தாளம் - ஏழோத்து கல்யாணிராகம் அடதாளம்

சூழ்விசம்பணிமுகில் தூரியமமுழக்கின *

ஆழ்கடலைதிரை கையெடுத்தாடின *

ஏழ்பொழிலும் வளமேந்தியஎன்னப்பன் *

வாழ்புகழ்நாரணன் தமரைக் கண்டுகந்தே.

(க)

நாரணன் தமரைக்கண்டு கந்தி நல்லீர்முகில் *

பூரணபொற்குடம் பூரிதது உயர்விண்ணில் *

நீரணிகடல்கள நின்றூர்ததன * நெடுவரைத்

தோரணம்பிரைத்து எங்கும் தொழுதனருலகே.

(உ)

தொழுதனர் உலகர்கள் தூபநல்லம்மழை

பொழிவனர் * பூமியன்றளந்தவன் தமர்முன்னே *

எழுமினென்று இளமருங்கிசைத்தனர் முனிவர்கள் *

வழியிதுவைகுந்தற்கு என்று வந்து எதிரே.

(ஈ)

எதிரெதிர் இமையவர் இருப்பிடமவகுத்தனர் *

கதிரவரவரவர் கைந்நிரைகாட்டினர் *

அதிர்குரல்முரசங்கள் அலைகடல்முழக்கொத்த *

மதுவிரிதுழாய்முடி மாதவன் தமர்க்கே.

(ச)

மாதவன் தமரென்று வாசலில்வானவர் *

போதுமின் எமகிடம் புகுதுகுவென்றலும் *

கேதங்கல்பாடினர் கின்னரர்கெருடர்கள் *

வேதநல்வாயவர் வேள்வியுள் மடுத்தே.

(ரு)

வேள்வியுள் மடுத்தலும் விரைகமழ்நறும்புகை *

காளங்கள் வலம்புரி கலந்து எங்கும் இசைத்தனர் *

ஆண்மின்கள் வானகம் ஆழியான் தமர் என்று *

வாரொண்கண்மடந்தையர் வாழ்த்தினர் மகிழ்ந்தே.

(ஊ)

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி.

மடந்தையர்வாழ்த்தலும் மருதரும்வசக்களும் *
தொடர்ந்துளங்கும் தோத்திரம்சொல்லினர் * தொடுகடல்
கிடந்தளங்கேசவன் கிளரொளிமணிமுடி *
குடந்தைளங்கோவலன் குடியடியார்க்கே. (எ)

குடியடியாரீவர் கோவிந்தன்தனக்கென்று *
முடியுடைவானவர் முறைமுறைஎதிர்கொள்ள *
கொடியணிநெடுமதிள் கோபுரம்குறுகினர் *
வடிவுடைமாதவன் வைகுந்தம்புகவே. (அ)

வைகுந்தம்புகுதலும் வாசலில்வானவர் *
வைகுந்தந்தமர்மம் எமதிடம்புகுதென்று *
வைகுந்தத்துஅமரரும் முனிவரும்வியந்தனர் *
வைகுந்தம்புகுவது மண்ணவர்விதியே. (ஆ)

விதிவகைபுகுந்தனரென்று நல்வேதியர் *
பதியினில்பாங்கினில் பாதங்கள்கழுவினர் *
நிதியும்நற்கண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும் *
மதிமுகமடந்தையர் ஏந்தினர்வந்தே. (க௦)

வந்தவர்எதிர்கொள்ள மாமணிமண்டபத்து *
அந்தமில்பேரின்பத்து அடியரோடுஇருந்தமை *
கொந்தலர்பொழில் குருடர்ச்சடகோபன் * சொல்
சந்தங்களாயிரத்து இவைவல்லார்முனிவரே. (கக)

புழுவாரீ திருவடிகளே சரணம்

சூழ்ந்துநின்றமால்விசுப்பில் தொல்லைவழிகாட்ட *
ஆழ்ந்ததனைமுற்றுமஅனுபவித்து *—வாழ்ந்துஅங்கு
அடியருடனே இருந்தவாற்றைஉரைசெய்தான் *
முடிமகிழ்சேர்ஞானமுனி. (ககக)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்

† ௧௦ - ஆந் திருவாய்மொழி—முனியே.

[ஆழ்வார் பரமபக்தியால் நைந்து திருமலைத் தாம் சோந்தமைவை
அருளிச்செய்து ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டுதல்.]

கலநிலைத்துறை

பண் - பஞ்சமம். தானம் - ஏழொத்து கல்யாணிராகம் - அடதாளம்.

☞ முனியே ! நான்முகனே ! முககண்ணப்பா ! * என்பொல்லாக்
கனிவாய்த் தாமரைககண்கருமாணிக்கமே ! என்கள்வா ! *
தனியேனருயிரே ! எந்தமேயிசையாய்வந்திட்டு *
இனிநான்போகலொட்டின் ஒன்றாமாயஞ்செய்யேல்என்னையே. (௧)

மாயஞ்செய்யேல்எனனை உனதிருமார்வதுமாலேநவகை *
வாசஞ்செய்யுங்குமுலாவி திருவாணை நினனாணை கண்டாய் *
நேசஞ்செய்துஉனனோடுஎனனை உயிர்வேறினறிஒன்றாகவே *
கூசஞ்செய்யாதுகொண்டாய் கூவிகொள்ளாய்வாதநதோ ! (௨)

கூவிக்கொள்ளாய்வந்தநதோ ! என்பொல்லாககருமாணிக்கமே ! *
ஆவிக்குழாற்பற்றுக்கொம்பு நின்னலால் அறிகினறிலென்றான் *
மேவித்தொழுமபிரமன்சிவன் இந்நிறுநதிகடுகலலாம *
நாவிக்கமலமுதற்கிழங்குகே ! உம்பரநதநிலை (௩)

உம்பரந்தண்பாழேயோ ! அதனுளமிசைநீரேயோ ! *
அம்பரநத்சோதி ! அதனுளபிரமன அரன்நீ *
உம்பருமயாதவருமபடைத்த முனிவனஅவனநீ *
எம்பரமசாதிககலுற்று என்னைப்போரவிட்டிட்டாய். (௪)

போரவிட்டிட்டுஎனனை நீபுறமப்போககலுற்றால் * பிண்ணைபான
ஆரைக்கொண்டுஎதையநதோ ! என்நென்பநென் ? யானென்பநென் ?
தீரஇருமபுண்டநீரதுபோல என்னருயிரை
ஆரப்பருக * எனக்கு ஆராவமுதானையே (௫)

எனக்குஆராவமுதாய் எனதாவியைஇன்னுயிரை *
மனக்காரமைமன்னிஉண்டிட்டாய் இனியுண்டொழியாய் *
புனக்காயாநிறத்த புண்டரீசுக்கன்செங்கனிவாய் *
உனக்கேற்கும்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பா ! என்னன்பேயோ ! (௬)

☞ கோலமலர்ப்பாவைக்குஅன்பாகிய என்அன்பேயோ ! *
நீலவரைஇரண்டுபிறைகவவி நிமிர்ந்ததொப்ப *
கோலவராகமொன்றாய் நிலம்கோட்டிடைக்கொண்டளதாய் ! *
நீலக்கடல்கடைந்தாய் ! உன்னைப்பெற்றுஇனிப்போக்குவனோ ? (௭)

பெற்றுஇனிப்போக்குனனோ ? உன்னைஎன்தனிப்பேருயிரை *

உற்றஇருவினையாய் உயிராய்ப்பயனையவையாய் *

முற்றஇம்முவுலகும் பெருந்துறாய்த் துற்றில்புக்கு *

முற்றக்கார்தொளித்தாய் ! என்முதல்தனிவித்தேயோ ! (அ)

முதல்தனிவித்தேயோ ! முழுமுவுலகாதிக்கெல்லாம் *

முதல்தனிஉன்னையுன்னை எனைநாள்வந்துகூடுவன்னான் ? *

முதல்தனிஅங்குமிங்கும் ஈழுமுற்றறுவாழ்பாழாய் *

முதல்தனிசூழ்ந்தகன்றூழ்ந்துயர்ந்த முடிவிலீயோ ! (ஆ)

சூழ்ந்தகன்றூழ்ந்துயர்ந்த முடிவில்பெருமபாமேயோ ! *

சூழ்ந்ததனில்பெரிய பரநன்மலர்ச்சோதியோ ! *

சூழ்ந்ததனில்பெரிய சுடர்ஞானவிற்பமேயோ ! *

சூழ்ந்ததனில்பெரிய என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே. (க௦)

அவாவறச்சூழ் அரியைஅயனைஅரனைஅவற்றி *

அவாவற்றுவிடுபெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *

அவாவிலந்தாதிகளால் இவையாயிரமும் * முடிந்த

அவாவிலந்தாகிஇப்பததுஅறிந்தார் பிறந்தார்உயாந்தே. (க௧)

முனிமாறன் முன்புஉரைசெய்முற்றின்பமரீ வகி *

தனியாகிநின்றதுதளர்ந்து *—நனியாம்

பரமபத்தியால்நைந்து பங்கயத்தாள்கோனை *

ஒருமையுற்றுச்சேர்ந்தான்உயர்ந்து. (க௦௦)

ஆழ்வாரீ திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானுரீ திருவடிகளே சரணம்,

நீயரீ திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி ஸம்பூர்ணம்.

ஆக, பாசாரம் - ௧௧௦௨

இனி, திருவாய்மொழியில் முதற்பத்தால் எம்பெருமானது பரத்வமும், இரண்டாம்பத்தால் காரணத்வமும், மூன்றாமத்தால் வ்யாபகத்வமும், நான்காம்பத்தால் நியந்த்ருத்வமும், ஐந்தாம்பத்தால் காருணிகத்வமும், ஆறாம்பத்தால் ஸரணயத்வமும், ஏழாம்பத்தால் ஸக்தத்வமும், எட்டாம்பத்தால் ஸத்யகாமத்வமும், ஒன்பதாம்பத்தால் ஆபத்ஸகத்வமும், பத்தாம்பத்தால் ஆர்த்தஹரத்வமும் கூறப்படுகின்றன வென்றும் பெரியோர் அருளிச்செய்வார்.

திருவாய்மொழிச் செய்யுளகராதி.

	பக்கம்		பக்கம்
அஃதேயுய்யப்புகுமாறு	௬௦	அமரர்கள் தொழுதேழ்	௧௩௩
அகலகிலவேனிழையும்	௧௧௪	அமராககரியானே	௧௮௭
அஃலிலகலுஅ னுனிலணுகும்	௧௧௬	அமராதொழப்படுவானே	௩௦
அகற்றநீவைத்த	௧௧௦	அமராமுழுமுதலாகிய	௧௧௬
அங்கண்டலாததன் துழாய்	௧௩௧	அமரநதநாயையவாவாகி	௧௪௪
அங்கமரா	௧௪௨	அமுதம்மராகக்கீந்த	௧௭
அங்குமிங்குமவானவா	௧௪௧	அமைவடைபறநெறி	௧௨
அங்குதேறனலவேன	௮௬	அமமாயப்பின்னும	௨௦
அசுராசன் தலைப்பய்யில	௧௮௩	அமரானுழிப்பிரான்	௭௮
அசுசுதனமலனெனகோ	௪௭	அயாககுமசு நறுமபற்றி	௬௩
அஞ்சிறையபுட்கள்	௩௩	அரணமாவாற்றகாலக்கு	௧௩௮
அ ன்சிறையமடநாராய	௧௩௩	அரியாயவாமனையமரா	௧௬௪
அடங்குகழிறசம்பத்து	௧௧௧	அரியேறெயனனாபொன்	௧௧௧
அடிகளகைகொழுது	௧௧௭	அருகலிலாய்பெருஞ்சீர	௨௧
அடிக்கிழமாந்துபுகுநது	௧௧௪	அருளாதீரருளி	௧௪
அடிசோமுடியினராகி	௩௬	அருளாதொழியாய்	௧௭௨
அடிச்சையோமதலைமிசை	௧௮௩	அருளாலடி	௧௮௬
அடியாரநதவையமுண்டு	௩௩௩	அருளாய்யெனனம்மனே	௧௬௦
அடியானிவனென்று	௧௬௩	அருள்தானினியானறியேன	௧௩௦
அடியேனுள்ளான்	௧௩௧	அருளபெறுவாரடியார	௧௮௭
அடியேன்சிறியஞானததன்	௧௧௬	அல்லதோரனாம	௧௪௩
அடியேன்மேலியமாகன்ற	௧௧௪	அல்லலிலின்பம்	௩௮
அடியையமுன்றையிரந்த	௧௩௩	அல்லுமபகலும்	௮
அடியோங்குநூற்றுவாவிய	௩௩௩	அவத்தவாளவியும்	௧௮௪
அடைவது அணியார	௧௬௩	அவாவாதாதது	௬
அணங்குக்கரு நுநதென்று	௬௮	அவனுடையருளபெறும்	௧௭௪
அணங்குகள ஆடுமெனங்கம	௧௭	அவனையகலஞாலம்	௧௬௨
அணியனாகுமதனதாள	௧௭௭	அவனைவிட்டகன்று	௧௭௩
அனைவதாவனைமேல	௩௪	அவனகையதெயனதாருயிர	௧௬௬
அண்ணலமாயன அணிநொள்	௪௩	அவாவறசகுழ அரியை	௧௧௬
அதுவேவீடுவீடுபெற்று	௧௩௨	அமுவுனதொழுவன்	௧௧௧
அநதமிழ்புகழ்நதபுரநகா	௪௮௧	அழைக்கின் தவடிநாயேன	௧௬௪
அநதராமின் றுழல்கின்ற	௧௬௬	அளவியன்றவேமுலகத்தவா	௧௩
அநதாமத்தன்பால்	௩௨	அளிகுமபரணைககண்ணனை	௩௩
அநதாமத்தன்பு ளையது	௩௩	அறிகிலேனதனனுள	௧௬௮
அநதோ அணுகப்பெறுநாள	௧௭௨	அறிந்தறிந்துதேறித்தேறி	௭௦
அப்பனையடலாழியானே	௭௦	அறிந்தனவேதம்	௧௬௨
அப்பனையென்றமறப்பன்	௧௩௨	அறியாககாலததுள்ளே	௨௮
அமரராயத்திரிகின் றாகட்கு	௧௮௦	அறியுஞ்செந்தீயைத்தழுவீ	௬௪

	பக்கம்.
அறியேன்மற்றருள்	கரு௦
அறிவரியபிரானே	௮௫
அறிவிலேனுக்கருளாய	கக௨
அறிவினாலுதைவிலல்லா	௭௨
அறுகருமிடெனறு	௩௭௨
அறுகருடையினையின	௧௭௧
அற்புதன்நாராயணனரி	௧௪௯
அற்றதுபற்றெனனில	௧௧
அன்பனாருதனதான்	௧௭௧
அன்றிமற்றெனநிலா	௧௩௪
அன்றிமற்றேருபாயா	௧௩௪
அன்றியாமொருபுலிடா	௧௭௮
அன்றமுணர்விரிகால	௧௨௪
அன்னையிரணியாயில	௧௦௪
அன்னையிரிதற்செய்ய	௧௩௩
அன்னையெனசெய்யிலென	௮௧
ஆகருசோகரசிவகமதாதி	௧௯௩
ஆகுங்கொல்லையெனநின்றி	௧௩௩
ஆடிமகிழ்வாணில	௩௧
ஆடியாடிஅகமகவரந்து	௨௯
ஆட்செய்தாழிப்பிரானே	௭௯
ஆட்டியமுதாழியும்	௧௨௮
ஆணலலன்பெண்ணல்லன்	௩௨
ஆதுமிலிலைமறவனில	௧௩௮
ஆயின்சுவையவை	௯௦
ஆமுதவவனியெனறு	௧௩௧
ஆமவண்ணமின்னதொன	௧௩௧
ஆயக்கொழுந்தாய்அவரால்	௧௮
ஆயேஇவ்வகத்தது	௭௪
ஆயச்சியாகியவனையால்	௯௯
ஆராவமுதமாய	௩௨
ஆராவமுதாழ்வார	௯௨
ஆராவமுதேஅடியேனுடல்	௯௧
ஆருக்கனசொல்லுகேன	௧௭௪
ஆருயிரேயோஅகவிடமுமுதம்	௧௩௯
ஆருயிரபட்டது	௧௯௮
ஆரனையாராயவார	௮௩
ஆர்வனாழியாகை	௧௩௨
ஆவனீளிலையேமுலகமுண்டு	௯௮
ஆவாராதனையென்று	௭௮
ஆவானனாதுஉலகத்தை	௧௧௩
ஆவிகாப்பாற்றியார	௮௨
ஆவிகைக்கஐவா	௧௧௨
ஆவியேஆரமுதே	௧௪
ஆழியானாழிஅமராகும	௧௮௫

	பக்கம்.
ஆழிமெழச்சங்கும	௧௨௩
ஆழிவண்ணன	௧௨௪
ஆழிவவனைஆதரிப்பும	௧௩௯
ஆளிபைக்காண்பரியாய	௧௨௭
ஆளுமாளாஆழியுருசங்கும	௧௪௧
ஆளுபெரடனைக்கண்ணனை	௩௨
ஆள்கின்றகுழியான	௧௮௫
ஆளவானாழிநீர்	௧௮௯
ஆறுமதபரினைஅடாததவன	௧௯௫
ஆறுமலைசெக்திரநீதொடும்	௧௨௩
ஆற்றனக்குநின்பாதம்	௯௦
ஆற்றநல்லவகைகாட்டும்	௯௯
ஆளுளுளுடையான	௭௮
ஆளுளுளுயன	௨௦
இக்கொளப்புனை	௧௦௨
இங்குமங்கு, திருமல்லந்	௧௩௨
இங்குக்கிரிந்தேறகு	௧௩௯
இசைவந்தல்தனை	௯௨
இடங்கிலெனறுமட்டகிலலென்	௭௦
இடங்கொளசயபத்தை	௭௯
இடரிஸ்போகாமுழ்கி	௯௯
இடரிந்நியையாருளான	௧௮
இடம்கட்டவொமை	௧௭௮
இடையிலையானவளாதத	௧௩௯
இடக்காஸ்ட்டைகயளாய	௧௧௮
இதுகாணமினஅண்ணையர்	௯௮
இதுவொபொருத்தம்	௧௪௭
இத்தனைவேண்டுவது	௧௯௯
இரக்காமனத்தொடு	௩௦
இரங்குநாள்வொறும	௧௦௩
இருமேக்கனெயிரான	௩௪
இருத்தமவியந்து	௧௪௯
இருத்தவனதான	௧௩௧
இருத்தான்கண்டுக்கொண்டு	௧௪௯
இருளினகிணியண்ணம்	௨௩
இரைக்குங்கருங்கடல்	௮௨
இலங்கதிற்றெனறு	௧௭௮
இலங்கைகசெறவவனே	௩௦
இலனதுஉடையனிது	௯
இலங்கத்திட்டபுராணத்திரும	௭௩
இலவதுமுள்ளதும	௧௧
இலலைகண்ணரினபம்	௧௩௮
இலலைநுணுகங்க்கொ	௧௩௧
இலலைவல்லவன்ககேவனரி	௧௭௭
இவளிராப்பகவவாயவொர்இ	௩௦

திருவாய்மொழிச் செய்யுளகராதி.

ககக

பக்கம்	
இவளைப்பெறுமபரிசு	௬௮
இவையறிந்தேதா	௨௨
இவையுமவையுமுமவையும	௨௧
இழந்தவெம்மாமை	௧௨௦
இறந்ததுமீயே	௧௩௬
இறக்குமிறையிறுத்து	௮௦
இனவேயமலையேந்தினேன்	௮௭
இனியாரஞானவகனால	௨௮
இனியிருந்தெனனுயிர	௧௭௩
இன்கலிபாடுமபரமகலிகள்	௧௩௨
இன்பகலி	௧௩௪
இன்பமதலைப்பெய்து	௧௬௭
இன்பம்பயக்களழில	௧௩௩
இன்றிப்போகஇருவினையும்	௧௬௩
இன்றிப்போய்ப்புகுதிராகில	௧௮௦
இன்றெனக்குதவாதகன்ற	௧௦௮
இன்றெண்ணப்பொருளாககி	௧௧௨
இன்னமுதனதேதானறி	௧௧௬
இன்னுயிரககேழையாடேவ	௧௨௮
இன்னுயிர்சேவலும	௧௬௩
இன்னுயிரடால	௧௬௭
நசன்வாணவாக்கென்பன	௪௬
நடுமெடுப்புமீசன	௧௭
நதேயாணுனைக்கொளவது	௩௮
நவிலாததீவனைகன	௭௦
உககுருவல்லவொரும	௧௮௩
உகந்தேயுனையுள்ளும	௧௬௪
உகையையாலநெருசமுள்ளருசி	௧௧௧
உசசியுள்ளேந்தரும	௨௨
உடரபினுலகுறையில்லா	௭௨
உடலாழிப்பிறப்புவீடு	௧௩௩
உடனமாகாதலமகளிர	௨௧
உடையாராதவாடைமன	௩௨
உணாததல்லாடலுணாந்து	௧௬
உணாந்துணாந்திழிந்தகன்று	௧௨
உணர்விலுப்பொருவனை	௧௩௩
உண்டாயுலகேழ்முன்னமே	௧௬
உண்டுகளித்தேதரு	௧௬௨
உண்டுமுமிழ்ந்து	௬௭
உண்ணவானவாகோனுக்கு	௧௩
உண்ணிலாலியணுவரால	௧௧௩
உண்ணிலாவைவர்	௧௧௬
உண்ணுஞ்சோருதி	௧௦௬
உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர்	௧௦௭
உதவிகைம்மாறு	௧௩௨

பக்கம்	
உமருகந்துகந்தவரும	௧௩௬
உமபரந்தணபாழேயோ	௧௧௩
உயாவறவுயாநலம்	௬
உயாவேபரன	௧௦
உயிரினுலருறையில்லா	௭௨
உயிரகனெல்லாவுலகமும	௪௩
உயிரக்கதுகாலன்	௧௬௬
உயாநதுபோந்து	௧௩
உயமமின் திறைக்கொணாந்து	௩௬
உயவிடமேழையாகும	௧௨௮
உயவுபாயமொற்றின்மை	௬௪
உருகுமாவளன்	௧௬௬
உருகுமாவநெருசும	௧௬௭
உருவாகியஆறுசமயம்	௧௬௩
உரைக்கவல்லெனல்லேன்	௬௩
உரைக்கின்றமுக்கட்பிரான்	௮௭
உரையாவெந்நாய்	௧௪௨
உலகமுண்டபெருவாயா	௧௧௩
உலகிலதிரியும்கருமகதியாய்	௧௧௨
உலகுய்யமால	௧௧௪
உழுவெயன்பின்பேயசரி	௧௨
உளருமில்லையல்லாராய்	௧௩௩
உளஞ்கேவெயணணி	௩௬
உள்ளெனிலுள்ள	௧௦
உள்ளமுரைசெயவ	௧௧
உள்ளனமற்றுளவா	௭
உள்ளுளவல்லாநதுவந்தது	௩௦
உறவுகுறையுபோல	௮௪
உறமோபாலியேனுக்கு	௧௩௩
உறுவதாவதேதேவம	௭௬
உறுவதிதுவென்று	௧௬௪
உற்றாநென்கவல்லே	௮௭
உறேறனஉகந்துபணிசெயது	௧௬௨
உணனித்திறுந்தருந்தயவம்	௬௬
உணனைசகிதைசெயதுசெய்து	௩௩
உணனுடைமல்லாததைநத	௧௨௬
உண்துமத்திநகுழல்	௧௭௪
உறாநினைந்த	௮௪
உறாவாகவ்வை	௮௧
உறும்நாடுமுலகமும	௧௦௮
உறருப்புட்கொடியும்	௧௮௦
உறொல்லாந்துஞ்சி	௮௨
உறாநதசகடபதைத்த	௮௧
உறாவளங்கிளாசோலையும	௧௩௪
உறழிதோறுழியருவும்	௧௨௨

	பக்கம்		பக்கம்
ஊழிதோழாழிஉலகுக்கு	௨௫	என்செய்கின்றாய்	க க எ
ஊழிமுதல்வனொருவனே	கக௦	என்செய்கென் என்னுடை	௬௨
ஊனமறவே	௨௬	என்செய்தாமரைக்கண்	க ச
ஊனில்வாழியே	௨௮	என்செய்யுழரவாகவவை	அ க
எக்காலத்தெனதையாய்	௩௯	என்சொல்லிநிற்பன	க நு க
எங்கள்கண்முகப்பே	க௬௧	என்தனை	க நு ந
எங்கள்செல்சார்வு	க௬௩	என் திருமகன்சோமாவனே	க க கூ
எங்காதல்	க௭௦	என் திருமார்பன தனனை	ந ௨௭
எங்கானலகங்கழிவாய்	க௬௬	எனநான்செய்கென்	கூ க
எங்குத்தலைப்பெய்வநான்	௧௨௬	எனநீர்மைகண்டிரங்கி	க ச
எங்குமுன்னகண்ணன்	௩௭௭	எனபாஞ்சுடரே	க க நு
எங்குவந்துறுகோ	௧௩௬	என்பிழைகோப்பதுபோல	க ச
எங்கேகாண்கென்சனதுழாய்	க௬௭	எனயின்னுநூலமாவன்	க க ௦
எங்கனனை	௮௫	என்றுகொலசோவது	௧௨௪
எங்கனையோஅன்னையீர்கள்	௮௪	என்றுகொலதோழி	கூ நு
எஞ்ஞான்றுநாமிருந்திருந்து	௪௪	என்றுநின்றேறிகழும்	௧௨௮
எடுத்தேபராளன்	௧௩௫	என்றுபொன்றுகி	௬௭
எண்பெருகநகலத்து	௧௧	என்றேளன்னை	க ச ௨
எதிரெதிரிமையவர்	௧௧௩	என்றைக்குமெனனை	௧௩௧
எந்தாய்தண்திருவேங்கடத்துள்	௩௪	என்னசுண்டாயங்கடால்	௧௩௦
எந்தைதந்தைதந்தை	௪௫	என்னதாவிமேலையாய்	௪௩
எந்தையேஎன்றும்	௨௩௩	என்னப்பென்னககாயினாய்	௧௦௦
எந்நாளேநாம்மண்ணாளந்	௧௧௩	என்னமாபெருமான	௧௪௩
எப்பொருளுமதானை	௩௧	என்னவியற்கைகளால்	௧௩௦
எம்பிரானையெந்தைந்தை	௨௩	என்றவைதுளத்தனைநாளேக்கு	௫௩
எம்மாலீட்டுத்திறமும	௩௮	என்றனுடைநன்னுதல	௧௨௭
எம்மாளேஎன்வெள்ளை	௧௧	என்னுடைநன்னுதல	௧௪௦
எம்மிடாகமுந்து	௧௬௦	என்னுளகலந்தவன்	௩௧
எய்தககுவதலாவதே	௮௧	என்னெஞ்சத்துள்	௧௮௮
எய்தாரெய்தாரெய்தாரை	௧௫௨	என்னெஞ்சினாலேநோக்கி	௮௪
எல்லிபகலநடந்	௩௪௧	என்னென்கிழக்கிலும்	௧௧
எல்லியுங்காலையும்	௧௪௭	என்னேமுற்றும்	௧௮௧
எவைகொலஅணுக	௧௭௧	என்னையாளுமவன்கோ	௧௧௫
எழநண்ணிநாமம்	௧௩௭	உகழூர்த்தியிருழர்த்தி	௬௩
எழமைக்குமெனதாவிக்கு	௫௧	உத்தேவமுலகுமகொண்ட	௨௭
எளிதாயினவாறென்று	௧௧௧	உத்துமின்நமாகாள்	௧௭௧
எளிவருமியலவினன்	௧௨	உபாவமபரமேவுமுலகும்	௨௬
எனக்காராவமுதாய்	௧௧௫	உயந்தபெருங்கீர்த்தி	௭
எனக்குநல்லரனை	௩௪௪	உழைப்பேதையிராப்பகல்	௩௦
எனக்கேயாட்செய்	௩௮	உழையராவியுண்ணும்	௧௨௮
எனக்கொன்றுபணியீர்கள்	௧௭௦	உழையர்கள்நெஞ்சை	௧௨௧
எனதாவியுள்கலந்த	௨௮	உறனைப்புவனைப்புகள்	௨௬
என்கண்ணன்சுவம்	௧௬௮	உருளுமிதையோனும்	௭௧
என்கொல்அம்மான்	௧௧௦	உறியித்திடுகி	௬௫
என்கொள்வனனனைவிட்டு	௭௭	உறுதிருவுடைய	௭௨

	பக்கம்.		பக்கம்.
ஏறேழைமுவென்று	௭௬	கட்கரியபிரமன்சிவன்	௧௨௬
ஏற்கும்பெரும்புகழ்	௫௭	கட்டுரைக்கில்லாமரை	௪௨
ஏற்றரும்வைகுந்தத்தை	௧௨௭	கட்டெழிற்சோலை	௧௦௭
எனமாய்நிலங்கீண்ட	௮௬	கண்களாற்காண	௫௪
ஒக்கலைவைத்து	௨௧	கண்கள்காண்டற்கரியனாய்	௫௨
ஒக்கும்மானுருவம்	௧௪௬	கண்கள்சிவந்தபெரியவாய்	௧௫௧
ஒசிந்த நுண்ணிடைமேல்	௧௦௮	கண்டதுவேகொண்டு	௧௨௧
ஒடுங்கஅவன்கண்	௧௧	கண்டலின்பமதுன்பம்	௧௦௦
ஒண்கடரோடிருளுமாய்	௬௫	கண்டாயேநெஞ்சே	௨௩
ஒத்தார்மிக்காரை	௨௮	கண்டுக்கேட்டுற்றமோந்து	௭௪
ஒருநாயகமாய்	௫௬	கண்டுகொண்டென்கண்	௧௬௫
ஒருநாயகமாய்உல	௬௦	கண்டுகொண்டென்கைகள்	௭௦
ஒருவண்ணம்சென்றுபுக்கு	௬௭	கண்டுநெதளிந்தும்	௧௨௫
ஒருவாரிருவர்ஒர்மூவரென	௧௪௮	கண்டேகனிகதின்றது	௧௭௧
ஒழிவிலாககாலம்	௪௭	கண்டேன் கமலமலர்	௧௮௫
ஒழிவில்காலமெல்லாம்	௪௫	கண்டோம்கண்டோம்	௭௬
ஒழிவின் நித்திருமூழிக்கள	௧௭௦	கண்ணபிரானைவிண்ணோர்	௭௭
ஒழிவொன்றில்லாத	௫௬	கண்ணனடியிணையில்	௧௮௭
ஒளிமணிவண்ணனென்கோ	௪௮	கண்ணனல்லாலில்லை	௧௫௮
ஒன்றியதிங்களைக்காட்டி	௬௫	கண்ணனைமாயன் தன்னை	௧௮௮
ஒன்றுசொல்லி	௧௧௬	கண்ணன் கழலினை	௧௮௬
ஒன்றுநில்லாக்கெடும	௧௬௪	கண்ணவானென்றும்	௨௦
ஒன்றுந்தேவமுலகுமுயிரும்	௭௫	கண்ணிஎனதுயிர	௬௩
ஒன்றுமிலைத்தேவு	௭௬	கண்ணித்தண்ணந்தழைய	௩௪
ஒன்றெனப்பலவென	௧௨	கண்ணிறையவந்து	௧௫௩
ஒடியோடிப்பலபி, ரப்பும்	௭௬	கண்ணுள்ளின் தகலான்	௧௬௨
ஒடிவந்தென்குழல்மேல்	௧௦௬	கண்ணுள்ளேரிற்றும்	௨௩
ஒடுமனம்	௨௦	கண்ணேனென்னைக்காண	௧௬௪
ஒடும்புள்ளேறி	௨௦	கண் தலங்கள்செய்ய	௩௮
ஒதுவாரோததெல்லாம்	௪௨	கமலக்கண்ணன்	௨௨
ஒயுமூப்புப்பிறப்பு	௪௬	கரவிசம்பெரிவளி	௧௦
ஒராரீர்	௧௬௩	கரியமேனியிசை	௬௭
ஒராயிரமாய்க்கெழனிக்கும	௧௬௨	கருத்திலதேவும	௨௭
ஒவாத்தியாப்பிறவி	௩௭	கருத்தேதெனனைக்காண	௧௬௪
கங்குலம்பகலும்	௧௧௭	கருமமும்கருமபலனும்	௫௦
கங்குலப்பகலாதி	௧௧௬	கருமவன்பாசம்கழித்து	௪௦
கடலும்மலையும்விசும்பும்	௨௫	கருமாணிக்கமலைமேல்	௧௫௩
கடல்ஞாலஞ்செய்தேனும்	௮௬	கருமாஸ்திறத்தில்	௧௫௫
கடல்ஞாலத்திசை	௮௮	கருளப்புட்கொடி	௮௬
கடல்வண்ணன்கண்ணன்	௫௧	கரைகொளபைமபொழில்	௧௦௩
கடியனாய்க்கஞ்சனை	௧௬௮	கலக்கமில்லாதநிறவுமுனிவர்	௧௪௨
கடியன்கொடியன்	௮௧	கலக்கவேழ்கடல்	௧௦௨
கடிவார்தண்ணந்தழாய்	௨௬	கலந்தென னாவிநலங்கொள்	௨௦
கடிவார்தியவினைகள்	௧௮	கலியுகமொன்றும்	௮௦
கடுவினைகளையலாகும்	௧௮௧	கழல்வனைபூரிப்ப	௬௩

	பக்கம்.		பக்கம்
கழதேவநம்பியுன்கைதவம்	௬௮	கீழ்மையினுலங்கோர்	௬௬
கழியின்தொண்டாகள்	௬௭	குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்து	௬௫௬
கழியமிக்கதோர்காதலள்	௮௫	குடியடியாரிவர்	௬௮௬
களிப்பும்கவர்வும்	௨௬	குடைந்துவண்டுண்ணும்	௬௬
களிவாய்துன்பம்	௬௨	குணங்கொள்நிறைபுகழ்	௬௦
கன்வாஎம்மையும்	௨௭	குமுறமோசைவிழவொலி	௬௦௬
கன்னவிழ்தாழ்மரைக்கண்	௬௭௬	குரவைமுதலாம்	௬௦௨
கன்னவேடத்தை	௬௬௦	குரவையாய்ச்சியரோடு	௬௦௬
கற்குங்கல்விக்கு	௬௬	குரைகழல்கள்குறுகினம்	௬௮௮
கற்பகக்காவன	௬௦௬	குரைகழல்களநீட்டி	௬௬
கற்பாரிராமபிரானை	௬௨௬	குலந்தாங்குசாதிகள்	௫௬
கன்மமன் றெங்கள்	௬௮	குலமுதலெந்தீவினை	௬௬௬
கற்றோர்கருதும்	௬௨௬	குழகியெங்கள் குழமணன்	௬௮
காக்குமியல்லினன்	௨௭	குழாங்கொள்பேரர்க்கண்	௨௬
காட்கரையேத்தும்	௬௬௮	குழையும்வாண்முகத்து	௬௦௬
காட்டித்தன்கனைகழல்கள்	௬௮௬	குறிக்கொள்ஞானங்களால்	௨௬
காட்டிகீரந்தமிழும்	௭௬	குறுகமிகவுணர்வத்தொடு	௬௦
காணவந்தென்கண்முகப்பே	௭௦	குறுகாரீனாஇறுதிசுடா	௬௬௨
காணவாராயென்றென்று	௬௬௬	குறைவில்லாதங்கட்கோளர	௫௭
காணுமாறநுளாய்	௬௬௫	குன்றமெடுத்தபிரான்	௬௨௬
காண்கின் நறிலெமல்லாம்	௬௬	குன்றமேந் திக்ஞளிர்ப்பழை	௬௬
காண்கொடுப்பான்ல்லன்	௬௬௦	கூக்குரல்கேட்டும்	௬௬௬
காண்டுங்கொலோ	௬௨௭	கூட்ச்சென்றேன்றினி	௬௬௬
காண்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ	௬௬	கூட்டிரைக்கடைந்தவாறும்	௬௫
காண்பாராரீமீசன்	௬௭	கூடிவண்டறையும்தண்தார்	௬௮
காண்மின்காண்னையர்காள்	௬௨௮	கூடிற்றுகிநல்லுறைப்பு	௬௫௨
காண்மின்களுலகீர்	௬௦௬	கூடுங்கொல்லைவகலும்	௬௬௬
காதல்மென்பெடையோடு	௬௬	கூட்டுண்டுநீங்கிய	௬௬௬
காதல்வெங்குத்தாவோ	௬௨௬	கூட்டுதினின்குரைகழல்கள்	௭௬
காப்பாராரிவ்விடத்து	௮௬	கூத்தர்குடமெடுத்தாடில்	௬௫
காமுற்றகையறவேடு	௨௫	கூத்தவம்மன்	௬௬௮
காய்சினப்பறவையூந்து	௬௬௦	கூத்தன்கோவலன	௬௬௬
காரியம்நல்லன்களவை	௬௦௮	கூந்தல்மலர்மங்கைக்கும்	௮௮
கார்வண்ணன்கண்ணபிரான்	௭௮	கூலிக்கூலிக்கொடுவினை	௬௬
காலசககரத்தொடு	௬௬	கூலிக்கொள்ளாய்வந்து	௬௮௬
காலமினைக்கில்லால்	௬௬௮	கூவுதல்வருதல்செய்திடாய்	௬௬௬
காலம்பெறவெண்ணை	௬௨௬	கூவுமாறறியமாட்டேன்	௬௭
கிடந்தநாங்கிடந்தாய்	௬௫௬	கூறாய்நீருய்நிலஞ்சி	௬௬௬
கிடந்திருந்தினிநளந்து	௬௫	கூறுதலொன்றாரா	௬௨
கிளரொளியேசர்	௬௬	கேடுமிடராயவெல்லாம்	௬௮௦
கிளரொளியால்குறைவில்லா	௭௨	கேடுமிடர்வைகுந்த	௬௮௬
கிளரொளியினமை	௬௦	கேசுவன் தமர்கீழ்மேல்	௬௬
கிறியெனநினைமின்கீழ்மை	௬௦	கேடில்லிழுப்புகழ்	௬௮
கிற்பன் சிவ்வேனென்றிலன்	௬௬	கேட்டுமுணர்ந்தவர்	௬௨௫
		கேட்பார்க்கேசுவன்கீர்த்தி	௬௨௫

பக்கம்.	
கேயத்தீங்குழல்	௧௦௧
கைகளாலார்த்தொழுது	௫௪
கைதவஞ்செமமை	௧௦௦
கையார்ச்சக்கரத்து	௭௭
கையாருஞ்சக்கரத்	௭௮
கையுள்ளன்முகம்	௮௫
கொடியவினையா தும்	௮௮
கொடியார்மாடம்	௧௦௧
கொடியேரிடை	௧௭௧
கொடுவினைப்படைகள்	௧௬௧
கொண்டபெண்டிர்தாம்	௧௫௧
கொண்டபெண்டிர்தங்கள்	௧௫௭
கொண்டமூத்தியோர்	௧௧௬
கொண்டல்வண்ணை	௧௪௬
கொண்டாட்டிம்குலம்	௭௬
கொண்டானேழ்விடை	௨௦
கொணமினிடாக்கெட	௧௪௮
கொம்புபோற்சிறைதொருட்டு	௬௨
கொல்லாமாக்கோல்	௪௪
கொல்லியென்பர்கொலோ	௧௦௮
கொழுந்துவானவாகட்டு	௧௪௮
கொள்கின்றகோளிரூளை	௩௨௬
கொள்கைகொளாமை	௬௭
கொள்வன்நான்மாவலி	௫௫
கொள்ளாளாவின்ப	௭௦
கொள்ளுப்பயனில்லை	௫௬
கொள்ளென்றுகிளாந்து	௭௩
கொன்றுநின்றஊம்விசாதி	௭௬
கொட்பட்டசிறந்தையையாய்	௨௫
கோதிலவண்புகழ்	௬௧
கோமளவான்கண்ணை	௬௫
கோயில்கொண்டான் தன்	௧௪௮
கோலங்கொள்சுவர்க்கமும்	௮௮
கோலமலர்ப்பாவைக்கு	௧௮௫
கோலமேதாமரை	௫௫
கோவாகியமாவலியை	௧௭௧
கோவானரசன்	௬௪
கோவந்தன்குடக்கூத்தன்	௩௫
கோவவையாள்பொருட்டு	௬௨
கோளிறைத்தாமரை	௧௨௬
கோளுண்டானன்றிவந்து	௧௬௮
சக்கரத்தண்ணிலேவன்று	௭௧
சங்குசக்கரம்அங்கையில	௨௦
சங்குவில்வாந்தண்டு	௧௦௬
சகிரிளமடவார்தாழ்ச்சியை	௪௦
சதுரமென்றுதம்மைத்தாமே	௧௫௮

பக்கம்.	
சரணமாகியநான்மறை	௧௪௧
சரணமாகும்தனதான்	௧௭௬
சன்மசன்மார்தரங்காத்து	௫௩
சன்மமபலசெய்து	௫௮
சன்மமபலபலசெய்து	௫௭
சுதிமாணிக்கமென்கோ	௪௭
சாதுசனத்தைநலியும்	௪௬
சாமாறுங்கெடுமாறும்	௭௩
சாயக்குருந்தமொசித்த	௧௦௭
சாராவதங்கள்	௧௮௭
சாரந்தவிருவல்லினை	௧௬
சாராவாகவே	௧௮௬
சாவேதவநெறிக்கு	௧௮௪
சிககெனச்சிறிதோரிடமும்	௩௩
சித்திரத்தோவல்லா	௧௩௦
சிந்திகுருந்திசைக்கும்	௧௩௮
சிந்தைமற்றொன்று நின்	௧௩௬
சிந்தையாலும்சொல்லாலும்	௧௦௫
சிரீதான்செய்யதாமரை	௩௫
சிறப்பில்வீடுசுவாக்கம்	௩௬
சீரகண்டுகொண்டு	௧௩௨
சோமைகொள்வீடு	௩௭
சிலமிருகண்ணை	௭௧
சிலமில்லாச்சிறியன்	௬௬
சிலமெல்லையிலான்	௧௬௩
கூடாப்பாமபணைநம்பரனை	௧௫௧
கூடாவளையுமகலையும்	௧௭௦
சுமந்துமாமலாரீசுடா	௪௬
சுரரிவருநிலை	௧௦
சூடுமலர்குழுவீர	௬௩
சூதுநான்றியாவகை	௧௧௫
சூதென்றுகளவுச்சூதும்	௪௧
சூழல்களசிறுதிக்கில	௧௨௫
சூழல்பலபலவல்லான்	௨௧
சூழ்கண்டாய்என்	௬௧
சூழ்ச்சிஞானச்சுடர்	௪௪
சூழந்தகன்றூழ்ந்து	௧௮௫
சூழ்விசுமபணிமுகில்	௧௮௨
செங்கனிவாயின்திறத்தது	௧௨௦
செங்கனிவாயெங்கள்	௧௮௪
செருசொற்கவிகாள்	௧௮௬
செருசொற்பரன்	௧௬௧
செய்கின்றகிதியெல்லாம்	௮௭
செய்கின்றதென்கண்ணுக்கு	௭௬
செய்யதாமரைக்கண்ணொய்	௫௦
செய்யபரத்துவமாய்	௫௨

	பக்கம்.		பக்கம்.
செய்யேல் தீவினையென்று	௩௬	தான்பரப்பிமண் தாவிய	௪௬
செலக்காண்கிற்பார்	௬௧	தானகர்கள்	௧௪௮
செல்லவுணர்ந்தவர்	௧௨௫	தானேயாகிறிறைந்து	௧௮௧
செல்வன்நாரணனென்ற	௨௩	தானேயுலகெல்லாம்	௧௮௬
செலிகளாலாரிண்கீர்த்தி	௫௪	தானேருருவேதனிவித்தாய்	௧௯
செவ்வாயுந்திவெண்பல்	௧௫௦	திக்குவெனசிற்பை	௧௪௪
செருங்கொடைபுகழ்	௫௬	திருமும் தன் திருவருள்	௧௫௦
சேர்ந்ததென்குருகூர்	௧௧	திருக்கின் திருமார்பில்	௧௮௮
சேர்ந்தார்தீவினைகட்கு	௨௮	திருசக்கின் துத	௬௮
சேர்வன்சென்றென்	௧௨௨	திருவிசும்பெரிவளி	௧௦
சொல்லமாட்டேனடியேன்	௧௪௬	திண்ணன்வீடுமுதல்	௨௬
சொல்லீரென்னம்மாலை	௩௨	திண்ணிதாமாதன்	௨௭
சொன்னால்வீரோதமிது	௫௫	திரியுங்கலியுகம்	௭௬
சொன்னாவில்	௫௭	திரியுங்காற்றேடு	௫௧
சோதியாகியெல்லா	௪௬	திரிவிக்கிரமன்செந்தாமரை	௩௫
சோராதளப்பொருட்கும்	௨௬	திருக்கடித்தானமும்	௧௪௮
சோலைத்திருக்கடித்தானத்து	௧௪௬	திருச்செங்குன்றாரில்	௧௪௪
ஞாலத்தாடேநடந்தும்	௧௧௧	திருந்தக்கண்டெனக்கு	௬௭
ஞாலம்போனகம்பற்றி	௧௪௧	திருந்துவேதமும்	௧௦௪
துவன்மென்றுரையீர்கள்	௧௭௦	திருப்போகசுரான்	௧௬௨
தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா	௧௮௨	திருமாலிருஞ்சோலைமலைஎன்	௧௬௧
தகவுடையவனென்னும்	௩௦	திருமாலிருஞ்சோலைமலையே	௧௬௦
தருஞ்சீர்த்தன்தனி	௨௭	திருமாலிருஞ்சோலையானே	௧௬௦
தக்கிலேயேகேளீர்கள்	௧௬௬	திருமால் தம்பால்	௧௬௨
தஞ்சமாகியதன்னைதாயொடு	௫௧	திருமால்நான்முகன்	௧௪௨
தனியும்பொழுதில்லை	௬௮	திருவடியைநாரணனை	௭௪
தண்கடல்வட்டத்துள்	௪௬	திருவருள்செய்பவன்	௧௬௮
தமர்கள்கூட்டவல்லினையே	௧௫௬	திருவருள்மூழ்கிவைகலும்	௧௫௬
தருமவரும்பயனாய்	௧௮	திருவழுதிநாடென்றும்	௭
தலைப்பெய்காலம்	௪௪	திருவுடர்புவான்சுடர்	௩௧
தலைமேலதாளிணைகள்	௧௮௮	திருவுடைமன்னரை	௬௫
தலைமேற்புணர்ந்தேன்	௧௮௫	திருவுருவிடந்தவாறும்	௬௫
தழுவிரின்றகாதல்தன்னை	௭௧	திருக்களாகியெங்கும்	௬௬
தளர்ந்தும்முறிந்தும்	௧௧௧	திருத்துக்கேதுப்புரவாம்	௧௩௨
தளர்வின்றியேயென்றும்	௫௮	திருமுடைவலத்தால்	௪௦
தளரிந்தித்தால்குறைவல்லா	௭௨	திருமபாமல்மண்காக்கின்றேன்	௮௭
தனிமாப்புக்கேழேயெஞ்ஞான்றும்	௧௫௬	தீர்த்தனுக்கற்றபின்	௧௩௪
தன்மையறிபவர்	௧௨௫	தீர்த்தனுலகளந்த	௩௭
தாமரைக்கண்ணனை	௩௩	தீர்த்தவடியவார்தம்மை	௫௦
தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை	௩௬	தீர்ப்பாரிலாதமயல்	௬௬
தாயப்பதிகள் தலை	௧௪௮	தீர்ப்பாரையாரியினி	௬௮
தானடைந்தோர்	௧௭௬	தீர்மருந்தின் திரி	௧௬௫
தாளதாமரைத்தடமணியயல்	௧௭௮	தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்ல	௧௩௪
தாளதாமரையான்	௧௬௩	துக்கமில்லாநெஞ்சுடரொளி	௫௮
தாள்வனையெனக்கே	௧௩௭	துடைத்தேகோலிந்தனோ	௧௮௦

பக்கம்.	
கரு௭	துணையுஞ்சார்வுமாகுவாரா
கரு	துயக்கறுமதியில்
கரு௦	துயரங்கள்செய்யும்
ருக	துயரமேதருதுன்ப
ருஅ	துயரில்சுடரொளி
க௭௯	துயர்கெடுங்கடிதடைந்து
க௦ரு	துவளறசோமால்
க௦௬	துவளில்மாமணிமாடம்
ருஅ	துன்பமுமின்பமுமாகிய
க௭௦	தூதுரைத்தல்செப்பியின்கள்
க௭௭	தூநீர்முதுவெப்போல்தோன்றும்
க௦௬	தூமதுவாய்கள்கொண்டி
அ௬	தேய்வங்காள்என்செய்க்கை
௬௦	தெய்வநாயகன்நாரணன்
க௭௨	தெரிதவநினைதலஎண்ணல்
கரு௬	தெருளும்மருளுமாய்த்து
க௭௬	தெளிவிசும்புகடிதோடி
க௨௭	தெளிவுற்றவீவின்றி
க௭௨	தேவாமுனிவர்க்குஎன்றும்
க௭அ	தேவனுறைபதி
க௭ரு	தேவிமாராவாராதிருமகள்
௭௭	தேவுமெப்பொருளும்
க௭ரு	தேனைகன்பாலைககன்னலை
க௭௭	தோண்டாநுந்தமதுயர்போக
க௭அ	தொண்டர்வம்மின்
௬௬	தொலருளநல்வினையால்
க௬௬	தொல்லையஞ்சோதி
க௬௬	தொழுதனருலகர்கள்
௭௭	தொழுதாடித்தாமணிவண்
க௭௬	தொழுதுமாமலாரீசுடா
க௭௨	தொழுததையோமதளிமை
௭௭	தோளிசேர்பின்னைபொருட்டு
௨௨	தோளினைமேலுமநன்மாரபின்
ருக	தோற்றககேடவையிலவ
௨ரு	தோற்றேரூம்மடநெஞ்சம்
க௦௦	நகரமுமநாடுகளுநாநாமம்
க௨௨	நகரமுமநாடுமபிறவும
க௭௦	நங்கருததை
க௭அ	நங்களவரிவளையாயங்காளோ
௭௨	நங்கைமாரீரும்
௭௬	நண்ணதாமுறுவலிப்ப
௭௭	நண்ணதுமாவுடி
க௬௦	நண்ணவசுராவலிவெய்த
க௭அ	நண்ணினம்நாராயணனை
௭௭	நமக்குமபூவின்மிசை

பக்கம்.	
ரு௬	நம்பனைஞாலம்படைத்தவனை
௨௭௨	நமியைத்தென்குறுங்குடி
௭௭	நலமெனநினைமின்
க௭	நலங்கதான்காத்தளிக்கும்
௬௬	நலகுரவுமசெல்வம்
கரு௭	நலலேகோட்பாட்டுலகங்கள்
க௦௭	நல்லவலத்தால
க௭௭	நனகெண்ணிநான்வளாத்த
கரு௨	நன்றயஞானங்கடந்து
௬௭	நன்னலத்தேதாழியீரகாள்
௬ரு	நாகணைமிசைநபிரான்
க௭ரு	நாகத்தனையானை
௭௭	நாடாதமலாநாடி
௭ரு	நாடிநீர்வணங்கும்
க௭௭	நாடாநாடோறும்
௬௨ரு	நாட்டிம்பிறந்தவர்நாரணற்கு
அ௭	நாணுமநிறையும்
ரு௨	நாதனைஞாலமுமவானமும்
௨௦	நாதன்ஞாலங்கொள்
௭௭	நாமங்கனாயிரமுடைய
க௭௬	நாமடைந்தநல்லரண்
௭	நாமவளிவலுவன்
க௭௭	நாமுமககற்பசெசொன்ன
௬௦௨	நாயகன்முழுவேழுலகு
க௭௭	நாரணன்மமான
௬௬௬	நாரணன் தமரைக்கண்டு
௬ரு	நாரணன்முழுவேழுலகு
௨௨	நாலினுள்ளின்று
௭௬	நாளும்நின் தடுநமபழமை
௬௨௬	நாளும்மழநிலநீருமெழு
கரு௭	நாளும்வாய்க்ககநகட்கு
௭௭௭	நாளேலறியேன்
௬௬	நாள்வொழும்வழிநீயே
௬௦௦	நானககருங்குழல்
௬௨௬	நான்றிலவழிமண்ணும்
௬௦௭	நிகரில்மலலரைச்செற்றதும்
௬௬	நிச்சலுந்தோழியீரகாள்
க௭ரு	நிச்சித்திருந்தேன்
௬௬௨	நில்லாவகவல்
௬௦௦	நிழலவெயில்கிறுமை
௬௦௭	நிறங்கரியானுகு
௭௬	நிறுத்திதுமமுள்ளத்து
௭ரு	நிறைந்தவன்பழிநங்குடிக்கு
௭௭	நிறையினால்குறைவிலலா
௬௦௬	நிற்குமநான்மறைவானா

	பக்கம்		பக்கம்.
பாலரைப்போல்	௬௨	பெருமையனேவானத்து	௧௮௫
பாலனும்எழுலகுண்டு	௬௧	பெற்றினிப்போக்குவனே	௧௯௬
பாலென்சோநன்குவேத	௪௭	பேசநின் றசிவனுக்கும்	௭௫
பாவியல்வேதநன்மாவே	௬௧	பேசமின்கூசமின்றிப்	௧௮௦
பாவியேன்மனத்தே	௧௭௩	பேய்முலையுண்டிசுடம	௮௧
பிடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன்	௧௯௧	பேரெயில்குழ்கடல்	௧௨௧
பிணக்கறவறுவகை	௧௨	பேரேயுறைநகின்ற	௧௯௧
பிணக்கியாவையுமயாவரும்	௯௯	பேர்த்துமற்றோர்களைகண்	௧௧௦
பிரான்பெருநிலங்கீண்டவன்	௧௯	பொருந்தியமாமருதினினிட	௫௫
பிரியாதாட்செய்யென்று	௧௮௮	பொருமாநீன்படைஆழி	௨௨
பிறந்தவாறும்புளந்தவாறும்	௯௪	பொருமாழி	௨௪
பிறந்தமாயாபாரதம்பொருத	௧௪௭	பொருளென்றிவ்வுலகம்	௪௧
பிறந்துலகம்	௯௫	பொருள்கையுண்டாய்	௧௫௭
பிறவித்தயரறஞானத்துள்	௧௮	பொருளம்ற்றெனக்கும்	௧௫௦
பிறவியற்று	௧௯	பொலிகபொலிகபொலிக	௭௯
பிறிதிலையெனக்கு	௧௪௩	பொலிகபொலிகவென்று	௮௦
பின்னின்றகாதல்நோய	௮௩	பொற்பமெனீண்முடி	௧௦௭
பின்னிகொந்நிலமாமகள்	௧௦௫	பொன்முடியம்போரேற்றை	௩௨
பிடுடைநான்முடினை	௧௦௬	பொன்னுலகாளீரோ	௧௦௯
புகலிடமறிதிலம்தமிழாமலோ	௧௭௩	பொன்னுலகுபுயியெல்லாம	௧௧௧
புழுநல்லொருவனென்கோ	௪௭	போகின்றகாலநகன்	௩௪
புகழுமிவளின்நிறாப்பகல்	௧௫௪	போகுநம்பியுன் தாமரை	௬௮
புகழொன்றுமால்	௪௮	போயிருந்துநின்புள்ளுவம்	௯௮
புக்கடிமையினால்தன்னை	௭௬	போரவிட்டிட்டென்னை	௧௯௫
புக்கவரியுருவாய்	௧௨௭	போழ்துமெலிந்தபுன்செக்கர்	௧௨௩
புணராரின் றமரமேழ்	௧௩௩	போற்றிபற்றோதெய்வம்	௭௫
புணர்க்குமயனாம்	௩௭	போற்றியாளிரந்தேன்	௯௬
புண்ணியம்செய்துநல்ல	௧௮௦	போனாய்மாமருதின்றடுவே	௭௭
புண்ணியம்பாவும்புணராசரி	௧௦௦	மதிழ்கொள்தெய்வம்	௩௯
புதுமணமுக்கந்துகொண்டு	௧௭௪	மங்கவொட்டிடென் மரமாயை	௧௯௦
புலம்புசூப்பியுளந்த	௫௫	மடநெஞ்சாக் குறைவில்லா	௭௧
புலனைந்துமேயும்பொறி	௩௭	மடந்தையர்வாழ்த்தலும	௧௯௪
புளிங்குடிகிடந்து	௧௯௦	மடந்தையைவண்கமல	௬௧
புள்ளின்வாய்பிளந்தாய்	௯௦	மடவரலன்னைமீர்	௧௫௪
புறமறக்கட்டிககொண்டு	௭௮	மணந்தேபராயா	௧௩௭
புனையிழைகளணிவும	௧௫௪	மணுளன் மலாமங்கைக்கும்	௧௭௧
பூசஞ்சாந்தென்னெஞ்சமே	௬௩	மணித்தடத்தடிமலர்க்கண்கள்	௧௭௯
பூந்துழாய்முடியார்க்கு	௧௭௦	மணிமாமைகுறைவில்லா	௭௧
பூவைகள்போலநிறத்தன்	௧௧௦	மணியைவானவாடிண்ணனை	௨௪
பூவைபைக்கிளிகள்	௧௦௮	மண்னுமலின் னுளம்	௧௧௧
பேண்பிறந்தாரெய்தும்	௮௩	மண் னுலகில்வளம்	௬௬
பெய்யும்பூங்குழல்	௯௪	மண் னையிருந்துதுழாவி	௬௪
பெய்வளைககைகளைகூடப்பி	௬௪	மண் மிசைப்பெரும்பாரம	௧௦௨
பெரியவப்பிணப்பிரமன்	௧௩௭	மதுகுதனையன்றிமற்றிலே	௩௩
பெருமகனுள்ளவர்	௫௩	மதுவார்தண்ணந்துழாயன்	௧௭

பக்கம்.	பக்கம்.
மேகலையால்குறைவில்லா	௭௨
மேயான்வேங்கடம்	௧௮௪
மேய்கிரைகீழ்புக	௧௨௪
மேலாதேவர்களுந்	௭௮
மேலுமவன் பழிநங்குடிக்கு	௮௫
மேவிதொழுதுயம்மினீர்	௮௦
மேவிநின்றதொழுவார்	௮௧
மேவிநைந்துநைந்து	௧௦௮
மேவுதன் பல்னைகளை	௪௪
மையகண்ணாண்டலாமேல்	௬௬
மையமராவாணெடுங்கண்	௧௦௯
மையடல்செய்தென்னை	௧௧௮
மையாராகண்	௧௬௫
மையார்கருங்கண்ணி	௧௬௪
மொயம்பாரும்மாலுக்கு	௫௦
மொயம்பாம்பூம்பொழிவ	௪௯
யவருமயாவையும்	௨௭
யாதுமில்லை மிக்கதனில்	௧௫௮
யாமடலூர்ந்தும்	௮௨
யாமுடைநெஞ்சமும்	௧௬௭
யாருமோரிலைமையனென	௧௨
யாவையுமயவருந்தாளுய்	௪௮
யானுமநீதானையாவதோ	௧௩௭
யானுமதானையாழிந்தானை	௧௫௨
யானுமேததினமுலகம்	௬௪
யானேயென்னை அறியகிலாதே	௬௯
யாடுனாட்டியென்னுள	௧௯
வகையாலமனமொன்றி	௧௮௬
வஞ்சனேஎன்னும்	௬௦
வட்கிலளிநையும்	௧௧௭
வண்ணமருள்கொள்	௧௧௩
வண்ணமாணிச்சோதியை	௩௬
வண்ணமாணிமாடம்	௧௭௨
வதுவைவார்த்தையுள்	௬௪
வந்தருளியென்னெஞ்சு	௬௦
வந்தவரை தீர்கொள்ள	௧௯௪
வந்தாய்போலேவந்தும்	௪௪
வந்தாய்போலேவாராதாய்	௧௧௪
வந்திருந்துமுடைய	௧௧௦
வந்துதேதான் ருயன்றேல்	௧௪௬
வந்தெய்துமாதாநறியேன்	௧௨௭
வம்பலிழ்கோதைபொருட்டா	௪௬
வமமின்புலவீர்	௫௬
வயிற்றிறகொண்டு	௧௫௦
வரிவனையால்குறைவில்லா	௭௨
வருந்தாவருந்தவத்த	௪௨
வருவார்செல்வாவண்ணபரி	௧௪௧
வலஞ்செய்துவைகல்	௪௧
வலத்தென் திரிபுரமொரித்தவ	௧௩
வலையுளகப்படுத்து	௮௧
வல்லிசோநுண்ணிடை	௩௧
வல்லினை தீர்க்குங்கண்ணனை	௬௫
வழக்கெனநினைமின்	௪௧
வழிபட்டோடவருள்	௧௫௬
வளமயிக்க	௧௭
வளவேழுலகின்முதலாய்	௧௫
வள்ளலேமதுகுதன	௩௩
வன்சரண்சரக்காய்	௧௦௦
வனமாவையமளந்த	௪௬
வாங்குநாமலருலகில்	௭௩
வாசகமேயேதவருள்	௫௪
வாட்டமில்புகழ்	௩௩
வாட்டாற்றானடிவணங்கி	௧௮௭
வாணுதலிழைமடவால்	௩௦
வாமனன்என்மரதக	௩௫
வாயுமதிரையுஞ்ஞர்	௨௪
வாயகொணமொளிடம்	௫௬
வாயகதமியேறகு	௧௫௬
வாயுநதிஞ்ஞால்	௨௬
வாய்க்குங்கொலிச்சலும்	௧௩௩
வாராயலஅசசம்	௧௪௫
வாராயன திருப்பாதமலா	௬௯
வாராவருவாய்	௬௨
வாரிக்கொண்டெனை	௧௬௮
வாக்கடாவருவியானையிலை	௧௪௨
வார்த்தையறிபலா	௧௨௫
வார்புனலநதனருவி	௫௦
வாலியதேதாக்கனிகொல்	௨௨௮
வாழ்தலகண்டிருணம்	௧௫௮
வாழ்த்துவாரபலராக	௪௩
வாழ்த்தார்களவாழ்ந்தது	௫௯
வானத்தம்வானத்ததுள	௬௭
வானவராதியென்கோ	௪௮
வானேதருவான்எனக்கா	௧௯௧
வானேறவழித்தவாட்டா	௧௮௮
வந்திகமுமசோலை	௭
விடவிலககரத்தண்ணலை	௩௯
விடுவேடுளென்விளக்கை	௧௯
விட்டிலங்குசெஞ்சோதி	௬௫
விண்மீதிருப்பாய்	௧௧௧

	பக்கம்.		பக்கம்
விண்ணுளார்பெருமாற்கு	ககக	வேண்டித்தேவாரிர்க்க	க௦௨
விதியினுல்பெடைமணக்கும்	கச	வேதம்வல்லாகளைக்கொண்டு	கக
விதிவகையுருந்தனரென்று	ககச	வேதியாநிற்குமைவரால்	ககடு
வியப்பாயவியப்பில்லா	சக	வேமெமதுயிரழல்மெழுதி	க௮க
வியன்மூவுலகுபெறினும்	கடுடு	வேயினமலிபுரைதோளி	டுக
விருமப்பிப்பகவரை	கடு	வேய்ப்பருதோளினைமெலியும்	க௮க
வீளபுமறுசயமும்	எக	வேய்ப்பருதோளிநதிரை	க௮ச
வினையெனவினைதீரமுந்தா	கக	வேவாராவேட்கைநோய்	௨க
வினைவல்லிருளென்னும்	க௮எ	வேவ்வியுளமடுததலும்	கக௩
வீடுசெய்து	கக	வேறுகொண்டெமையான	க௮
வீடுமின்முற்றவும்	கக	வைகலும்வெண்ணெய்	௨௦
வீவநிபசுநிரைமேய்க்க	க௮௨	வைகல்திருவண்ண	க௮
வீவிலிபம்மிக	க௮	வைகலபூங்கழிவாய்வந்து	க௮
வீற்றிடங்கொண்டு	ககக	வைகுந்தநாதனை	க௩௨
வீற்றிருக்கும்	க௮	வைகுந்தபுகுதலும்	கக௮
வீற்றிருந்தேழுலகும்	க௮	வைகுந்தாடணிவண்ணே	௩௩
வேளுசடரித்தானடுமால்	௮௩	வைத்தநாள்வரையெலலை	ச௮
வெள்ளியநாமம்	க௨௨	வைத்தமாநிதியாம்	க௦க
வெள்ளைச்சரிசங்கொடாழி	க௨௦	வைத்தேன்மதிபால்	கடுக
வெற்பையொன்றெடுத்தது	௨௦	வைப்பாடமுருந்தாமாழியரை	க௮
வேங்கடங்கள்மெய்மேல	ச௩	வைமமினாநிமனத்து	௩௧
வேண்டிச்சென்றென்று	க௩௮		

திருவாய்மொழிச் செய்யுளகராத் முற்றிற்று.

திருவரங்கத் தழுதனார் வைபவம்.

வீடுமஹஸுஸஃ ஹி தம் ஸ்ரீராமாஜ்யதரோஸ்யெ ||
கவிம்ப்ரபந்நகாயதாயாஃ கூரேயபதஸம்ஸரிதம்.

மீனேஹஸ்தஸமுதபூதம் ஸ்ரீரங்கம் நுதமாஸ்யே-
கவிம்ப்ரபந்நகாயதாயாஃ கூரேயபதஸம்ஸரிதம்.

இவ்வழுதனார், ஒரு பங்குனிமாஸத்தில் வுஸ்துத்திரத்தில் வேயர் குடியில் திருவவதரித்து, திருவரங்கமபெய்கோயிலில் இருந்ததுவே ஹேதுவாக 'பெரியகோயில்நம்பி' என்ற பிரசித்தராய்வாழ்ந்த நந்தா இவர் ஸகல சூகஸ்திரங்களையும் அதிகரித்து மிக வல்லவராய், சூகஸ்திரக் குலக்ரமமாகக் கிடைத்த ஸந்திதிபெளரோஹியய்க்கையும் புராண நூலையும் பெற்று மிகவும் ராஜஸராய்ச் செருக்குடன் வாழ்ந்துவரும்போது லோகோத்தராரணர்த்தமாகத் திருவணநாழ்வானது திருவவதரித்து எம் பெருமானார் தமதுநிர்ஹேதுகருபாகடாக்ஷத்தாலே இவரைத் திருத்திப் பணிகொள்ளத் திருவுள்ளமாய்க் கூரத்தாழ்வானுக்கு நியமிக்க ஆழ்வானும் அவரை அநுவர்த்தித்து ஞானச்சுடர் கொளுத்தி எம்பெருமானார் திருவடிக் கீழ்ச் சேர்க்க, எம்பெருமானாரும் அவரைக் குளிரக் கடாக்ஷித்தருளி ஆழ்வானை ஆசரயிக்கும்படி நியமிக்க, அவரும் ஆழ்வானை ஆசரித்துத் தத்வ ஹிதபுருஷார்த்தங்களை ஸந்தேஹவிபரீதமில்லாமல் தெளிந்து ஆதமஆதமீயகளை அந்த ஆசாரியன் திருவடிகளிலே ஸமாப்பித்து நயஸ்தபராயிருந்தார்.

பின்பு, இவர், ஸகலசாஸ்த்ரஸங்கரஹமான திருமந்த்ரத்தின் ஸாராராததமும் மயர்வறமதிநலம் அருளப்பெற்ற ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களின் ஸாராராததமும் நம்மாழ்வார் க்ருபாகடாக்ஷ பாதரூபகரான மதுரகவியாழ்வார் தமதுபேசுசுக்களாலும் அநுஷ்டானங்களாலும் ப்ரகாசிப்பித்ததும் நம்மாழ்வாரால் நாதமுனிகளுக்கு உபதேசிக்கப்பெற்றதும் அந்த நாதமுனிகள் முதல் ஓராண்வழியாய்வந்ததும் பரமரஹஸ்யமுமான சரமபாவ நிஷ்டைபாத தாம நிரந்தரமாக அநுஸந்தித்துக் கொண்டிருக்கையாலே அது தமதுஉள்ளடக்கமையாலும், 'சேதநாக்கு இவ்வர்த்த ஞானம் ஸுலபமாக நெஞ்சிற்படும்படியாகவேணும்' என்ற தமமுடைய பரமரஹஸ்யமாலும், தமது ஆசாரியரது ப்ரீதிக்கு ஹேதுவாகத் தமக்கு பராசாரியரான ஸ்ரீ உடையவர் விஷ்ணுமாக ஒன்று இரண்டு பிரபந்தம் இட்டருளி அவற்றை எம்பெருமானார் ஸந்திதியிற் கொண்டுபோய் வைக்க, எம்பெருமானாரும் அவற்றை அவிழ்த்து முழுவதும் திருக்கண சாதசியருளி அவை தமது திருவுள்ளத்துக்கு இசைத்திராமையாலே அவற்றைக் கிழித்துப்போகட்டு, அவரைப் பார்த்து 'உமக்கு ப்ரபந்தம் சொல்லவேணு மென்கிற நிர்ப்பந்தம் உண்டாகில், உமக்கு உத்தேசயரான ஆழ்வானும் நமக்கு உத்தேசயரான ஆழ்வார்

களும் உகந்தருளின நிலங்களும் முதலியோர்களுடைய ஸம்பந்தம்தோற்ற மாறு ஒரு ப்ரபந்தம் செய்யும்' என்று நியமித்தருள, இவரும் 'அப்படியே செய்கிறேன்' என்று அந்த ஆஜ்ஞையைச் சிரஸாவகித்து 'எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ப்ரேமமுடையவர்களுக்கு ஸாவிதரிபோலே இது நித்யம் அறுஸந்தாநவிஷயமாகவேணும்' என்று பாட்டுக்கள்தோறும் இராமாநுசனென்னுந் திருநாமத்தை யிட்டு நூற்றெட்டுப்பாட்டாக அருளிச்செய்து எம்பெருமானார் ஸந்திதியிலே சேவித்து 'இத்தைத் திருச்செவிசாத்த வேணும்' என்று பிரார்த்தித்து அநுமதிபெற்றுக் கூரத்தாழ்வான் முதலானோர் பேரோலக்கமாக இருக்கிற அங்குத்தானே இந்த ப்ரபந்தத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானார் மற்றை முதலிகளோடும் திருச்செவிசாத்திச் சிரககம்பனஞ் செய்து போரவுகந்தருளி, தம்திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடையார்க்கெல்ல அந்தப்பிரபந்தத்தை அன்றுதொடங்கி என்றும்நித்யாநுஸந்தேயமாம்படி கற்பித்தருளிய தல்லாமல் அவரதுவாக்கு அமுதவாக்காயிருந்தமை ல் அவர்க்கு 'அமுதன்' என்ற திருநாமத்தையும் ப்ரஸாதித்தருளி மிகக் கடாசுரித்தருளினார். ஆகையால், அதுமுதல், பெரிய கோயிலுநம்பிக்கு வரங்கத்தமுதனார்' என்று திருநாமமும், இதற்கு 'ப்ரபந்தநகாயத்ரி' எனத் திருநாமமும் உண்டாயின.

பிறகு நமது பூர்வாசார்யர்கள் விஷயகௌரவத்தால் இந்தப்பிரபந்தத்தை ஆழ்வார்களருளிச்செயல்களோடு ஸமமாகச் சேர்த்தருளினார்கள்.

எந்தாணைகூரேச ரிணையடியோன் வாழியே
எழில்முககிருகுடினகை இகருவந்தோன் வாழியே
நநதாம வெதிராசர்நலம்புகழ்வோன் வாழியே
நமமதுரகவிநிலையை நண்ணினான் வாழியே
பைந்தாமவரவகர்பதம்பற்றினான் வாழியே
பவகுணியிலதநான் பாருதித்தோன் வாழியே
அந்தாதிநூற்றெட்டும் அருளினான் வாழியே
அணியரங்கத்தமுதனா ரடியிணைகள் வாழியே.

திருவரங்கத்தமுதநார் அருளிச்சேய்த்

ப்ரபங்காயத்ரி என்னும்

இ ரா மா னு ச நூ ற் ற ன் தா தி.

தனியன்கள்.

(வேதப்பிரான்பட்டர் அருளிச்சேய்தவை.)

ஒருவிகற்பநேசுவேண்பா.

முன்ன வினையகல மூங்கிற்குடியமுதன் *
பொன்னங்கழற்கமலப்போ திரண்டும் *—என் னுடைய
சென்னிக்கணியாகச்சேர்த்தினைன் * தென்புலத்தார்க்கு
என்னுக்கடவுடையேன்யான் ?

கட்டளைக்கலித்துறை.

நயந்தருபேரின்பமெல்லாம் † பழுதின்றி நன் னினர்பால் *
சயந்தருகீர்த்தியிராமா னுசமுனிதாளிணைமேல்
உயர்ந்தருணத்துத்திருவரங்கத்தமுது ஓங்கும் அன்பால்
இயம்பும் * கலித்துறையந்தாதியோதஇசைநெஞ்சமே!

‡ இனியென்சுறைநமக்கு ? எம்பெருமானார் § திருநாமத்தால் *
முனித்தநூற்றெட்டுச்சாவித்திரியென்னுந் துண்பொருளை *
கனித்தநெஞ்சொற்கலித்துறையந்தாதிபாடித்தந்தான் *
புனிதன்திருவரங்கத்தமுதாகியபுண்ணியனே.

(அபியுக்தர் அருளிச்சேய்தது)

சொல்லிந்தொகைகொண்டுஉனதடிப்போதுககுத்தொண்டிசெய்யும் *
நல்லன்பேர்த்தும்உன்நாமம்எல்லாம் என் தன்நாவினுள்ளே *
அல்லும்பகலும்அமரும்படிநல்கு அறுசமயம்
வெல்லும்பரம ! * இராமானுச ! இதுஎன்விண்ணப்பமே.

(பைரவிராகம்-நபகநாளம்.)

|| பூமன்னுமாதா பொருந்தியமார்பன் * புகழ்மலிந்த
ராமன்னுமாறனடிபணிந்தயந்தவன் * பல்கலையோர்
நாபமன்னவந்த இராமானுசன் சரணாவிரதம்
ராமமன்னிவாழ *நெஞ்சே ! சொல்லுவோம்அவன்நாமங்களே. (க)

† 'பழுதென் றுண்ணிநன்பால்' எனபதம் பாடம்.

‡ இத்தனியன் மிகுதியாக வழங்குவதிலலை. § 'திருப்பெயரால்' என்ற
பாடம் வெண்டளைக்குச் சேரும்.

(தோடிநாகம் - நுபகநாஸம்.)

ஐ கூள்ளாரபொழித்தென்னரங்கன் * சுமலப்பதங்கள் நெஞ்சில்
கொள்ளா பனிசரைநீங்கி * குறையாற்பிரானடிக்கீழ்
விள்ளாத அன்பன இராமானுசனமிக்கசீலமலலால்
உள்ளாதுவானநெஞ்சு * ஒன்றறிமீயன்னக்குற்றபேரியலவே. (உ)

பேரியல்லெஞ்சே * அடிபணிந்தேதல் உன்னை * பேய்ப்பிறவிப்
பூரியரோடுள்ள சுறமப்புலத்தி * பொருவருஞ்சோ
ஆரியன் செம்மையிராமானுசமுனிக்கனபுசெய்யும்
சீரியபேறுடையார * அடிக்கீழ்என்னைச்சேர்த்ததற்கே. (ங)

என்னைப்புவிடில் ஒர்பொருளாக்கி * மருள்சுரந்த
முன்னைபபழவினைவேரறுத்து * ஊழிமுதலவையே
பன்னப்பணித்தஇடி மானுசன் பரன்பாதமுமவன
சென்னிததிரிக்ககைத்தான * எனக்குவதும்சுதைவிலையே (ச)

எனக்குற்றசெல்வம் இராமானுசனென்று * இசையகில்லா
மனக்குற்றமாநதர் பழிககில்புகழ் * அவன்மன்னியசோ
தனக்குற்றஅன்பா அவன் திருநாமங்கள் சாற்றும்என்பா
இனசகுற்றமகாணகில்லா * பத்தியேய்ந்த ட இயல்விதென்றே (ரு)

இயலும்பொருளும் இசையத்தொடுத்து * ான்கவிகள் அன்பால்
மயல்கொண்டொழிந்துப இராமானுசனை * மதியின்மையால்
பயிலுங்கவிகளிடபத்தியிலலாதஎனபாவிநெஞ்சால்
முயல்கின்றென * அவன் தன்பெருங்கோத்திமொழிந்திடவே. (சு)

(பியாகடைநாகம் - நுபகநாஸம்)

ஐ மொழிபைக்கட்க்கும் பெரும்புகழான் * வஞ்சமுக்குறும்பாம்
குழியைக் ட கடக்குமநம கூரத்தாழ்வான்சரண்கடியின *
பழியைக்கடத்தும்இராமானுசனபுகழ்பாடி அல்லா
வழியைக்கடத்தல் * எனக்குஇனியாதும்வருத்தமன்றே. (எ)

வருத்தும்புறவிருள்மாற்ற * எம்பொய்கைப்பிரான்மறையின்
குருத்தின் பொருளையும் செந்தமிழ்தன்னையும்஁ட்டி * ஒன்றத்
திரித்தன்றெரித்ததிருவிளககைத் தன்திருவுளத்தே
இருத்தும்பரமன் * இராமானுசன் எம்இறையவனே. (அ)

† 'இயல்தென்றே' என்றும்பாடம். ‡ 'கடத்தும்எம்' என்பர் சிலர்.

இறைவனைக்காணும் இதயத்திருள்கெட * ஞானமென்னும்
நிறைவிளக்கேற்றிய புகத்திருவிதாங்கை * நெஞ்சத்து
உறையவைத்தாளுமீராமானுசன்புகழோதுமநல்லோர்
மறையினைக்காத்து * இந்தமண்ணகத்தி மனைவைப்பவரே. (க௯)

மன்னியபேரிருள்மாண்டபின் * கோவலுள் மாமலரார்
தனனொடுமாய்னைக சண்டமைகாட்டும் * தவிழ்த்தலைவன்
பொன்னடிபோற்றும்இராமானுசற்கு அன்புபூண்டவர் தார்
சென்னியிலகூடும் * திருவுடையாரான றும்சீரியரே (க௧௦)

(கல்யாணிராகம் - ருபகநாளம்.)

சீரியநான்மறைச்செம்பொருள் * செந்தமிழாலளித்த
பாரியலுமபுகழ்ப்பாண்பெருமாள் * சரணுமபதுமத
தாரியலசெனினியிராமானுசன தன்னைச்சாராதவர்தம்
† காரியவண்மை * எனனூல்சொல்லொனுது இககடவிடத்தே. (க௧௧)

இடங்கொண்டகீர்த்தி மழிசைக்கிறவன் * இன்னயடிப்போது
அடங்குமீதயத்திராமானுசன் * ஆம்பொறபாதமென்றும்
கடங்கொண்டிறைஞ்சுமதிருமுனிவாக்கனறிக்காதலசெய்யாத்
திடங்கொண்டஞானியாககே * அடியென அன்புசெய்வதுவே. (க௧௨)

செய்யுமபசந்துளவத்தொழில்மாலையும் * செநதமிழில்
பெய்யும்மறைத்தமிழ்மாலையும் * பேராதிரேரங்கத்து
ஐயன்கழற்கணியுட்பரன் தாளன்றியாதரியா
மெய்யன் * இராமானுசன்சரணேகதிவேறெனக்கே. (க௧௩)

கதிக்குப்பதறி * வெங்கானமுமகல்லுமகடலுமெல்லாம்
கொதிக்கத் தவளுசெய்யும் கொள்கையற்றேன் * கொல்லிகாவலன் சொல்
பதிக்கும்கலைக்கன்பாடுமபெரியவர்பாதங்களே
துதிக்கும்பரமன் * இராமானுசன்எனைச்சோனிலனே (க௧௪)

சோராதகாதலபெருஞ்சுழிப்பால் * தொல்லைமாலையொன்றும்
பாராது அவனைப்பல்லாண்டென்றுகாப்பிடும் * பான்மையன தார்
பேராதவுள்ளத்திராமானுசன் தன்பிறங்கியசீர்
சாராமனிசரைச்சேரேன் * எனக்குஎன்ன தாழ்வினியே? (க௧௫)

(நாதநாமகீரியராகம் - ருபகநாளம்.)

தாழ்வொன்றில்லா மறைதாழ்ந்து * தலமுழுதும்கலியே
ஆள்கின் நறாள்வந்து அளித்தவன்காண்மின * அரங்கர்மொளவி
சூழ்கின் மறாலையசூடிக்கொடுத்தவர் தொல்லருளால்
வாழ்கின் றவள்ளல் * இராமானுசனென்னும்மாமுனியே. (க௧௬)

† 'காரியவண்மை' என்பதும்பாடம்.

முனியார் துயரங்கள் முந்திலும் * இன்பங்கள் மொய்த்திடினும்
கனியார்மனம் கண்ணமங்கைகரின்றானை * கலைபரவும்
தனியானையைத்தன் தமிழ்செய்தலின் தனக்கு உலகில்
இனியானை * எங்கனிராமானுசனை வந்தெய்தினரே (க௭)

எய்தற்கரியமறைகளை * ஆயிரம்இன்தமிழால்
செய்தற்குஉலகில்வரும் சடகோபனை * சிறதையுள்ளே
பெய்தற்கிசையும்பெரியவர்சிறையிராகளெல்லாம்
உய்தற்குஉதவும் * இராமானுசன்எம்உறுதுணையே. (க௮)

உறுபெருஞ்செல்வமும் தந்தையும்தாயும் * உயர்குருவும்
வெறிதருபூமகள் நாதனும் * மாறன்விளங்கியசீர்
நெறிதரும்செந்தமிழாரணமேயென்று இந்நீணிலத்தோர்
அறிதரவிற * இராமானுசன் எனக்காரமுதே (க௯)

ஆரப்பொழில் தென்குடுகைப்பிரான் * அமுதத்திருவாய்
ஈரத்தமிழின் இசையுணர்நதோர்கட்கு * இனியவர்தம்
சீரைப்பயின்றுய்யும்சிலங்கொள்நாதமுனியை நெஞ்சால்
வாரிப்பருகும் * இராமானுசன்என்தன்மாரிதியே. (௨௦)

(சங்கராபரணராகம் - ரூபகதாளம்.)

நிதியைப்பொழியும் முகலென்று * நீசாதம்வாசல்பற்றித்
துதிகற்றுஉலகில் துவள்கின்றிலேன் இனி * தூய்நெறிசேர்
எதிகட்கிறைவன்யமுனை ததுறைவனிணையடியாரம்
கதிபெற்றுடைய * இராமானுசன்என்னைக்காத்தனனே. (௨௧)

கார்த்திகையானும் கரிமுகத்தானும் கனலும்முககண்
மூர்த்தியும் மோடியும்வெப்பும்முதுகிட்டு * மூவுலகும்
பூத்தவனே ! என்றுபோற்றிடவாணன்பிழைபொறுதத
தீர்த்தனையேத்தும் * இராமானுசன் என்தன்சேமவைப்பே. (௨௨)

வைப்பாய வான்பொருளென்று * நல்லன்பர்மனத்தகத்தே
எப்போதும்வைக்குழ் இராமானுசனை * இருநிலத்தில்
ஒப்பாரிலாத † உறுவியேன்வஞ்சநெஞ்சில்வைத்து
முப்போதும்வாழ்த்துவன்*என்னும்இது அவன்மொய்புகழ்க்கே? (௨௩)

மொய்த்தவென் ‡ தீவினையால் பல்லுடல்தொறும்மூத்து * அதனால்
எய்த்தொழிந்தேன் முன்னாள் களெல்லாம் * இன்றுகண்டையர்நதேன்
பொய்த்தவம்போற்றும்புலிச்சமயங்கள்நிலததவியக்
கைத்தமெய்ஞ்ஞானத்து*இராமானுசனென்னும் கார்த்தனையே. (௨௪)

† 'அருவியேன்' என்பதும்பாடம். ‡ 'தீவினையார்' என்பதும்பாடம்.

காரேய்கருணைபிராமானுசு! * இக்கடலிடத்தில்
ஆரேயறிபவா நின்னருளினதன்மை? * அல்லலுக்கு
நேரேயுறைவிடம்நான்வநதுநீயெனையுய்த்ததபின் உன்
சீரேயிர்க்குயிராய் * அடியேற்கு இன்றுதித்திக்குமே. (௨௫)

திக்குற்றகீர்த்தி யிராமானுசனை * என்செய்நீயாம்
மெய்க்குற்றம்நீக்கி விளங்கியமேதத்தை * மேவுநல்லோர்
எக்குற்றவாளர் துபிறப்புவிதியல்வாகநின்றோர்
அக்குற்றம்அப்பிறப்பு* அவவியல்வேநம்மைஆட்கொள்ளுமே. (௨௬)

கொள்ளக்குறைவற்றிலங்கி * கொழுந்துவிட்டோங்கியவுன்
வள்ளல்தனத்தினால் வல்வினைபென்மனம்நீபு துதாய் *
வெள்ளைசகடர்விடும்உனபெருமேன்மைக்கிழுக்கிதென்று
தள்ளுற்றி வ்கும * இராமானுசு! எந்தனிநெஞ்சமே. (௨௭)

நெஞ்சிற்கறைகொண்டகளுசனைக காய்ந்தநிமலன் * நங்கள்
பஞ்சித்திருவடிப் பினைதன்காதலன் * பாத்தம்நண்ணு
வஞ்சர்க்கரியஇராமானுசன்புகழன்றி என்வாய்
கொஞ்சிப்பரவகிலலாது * என்னவாழ்வுஇன்றுகடியதே! (௨௮)

கூட்டுமவிதி† என்றுகூடுங்கொலோ? * தென்குருகைப்பிரான்
பாட்டென்னும வேதப்பகநதமிழ்தன்னை * தனபததியென்னும்
வீட்டிண்கண்ணைவத்த இராமானுசன்புகழ்மெய்யுணர்ந்தோ
நட்டடங்கள் தன்னை * என்னாட்டடங்கள் கண்டுஇன்பமெய்திடவே (௨௯)

இன்பநதருபெருவீடுவநதெய்திலென்? * எண்ணிறநத
துன்பநதருநிரயம்பலகுழிலென்? * தொல்லுலகில்
மன்பல்லுயிர்கட்குறைவன மாயனெனமொழிநத
அன்பன் அனகன் * இராமானுசன் என்னையாண்டனனே (௩௦)

(பந்துவராளிராகம் - நபகதாளம்.)

ஆண்டுகள்நாள் திங்களாய் * நிகழ்காலமெல்லாம்மனமே!
நண்புல்லோனிகள் தோறுழல்வோம் * இன்றோடுநண்ணின்றியே
காண்தகுதோளண்ணல்தென்னத்திபூராகழலிணைக்கீழ்ப்
பூண்டவன்பாளன் * இராமானுசனைப் பொருநதினமே. (௩௧)

பொருந்தியதேசம் பொறையும்திறலும் * புருமநல்ல
திருந்தியனாமும் செல்வமுமசேரும் * செறுவியால்
வருந்தியனாலதவைவண்மையினால் வநதெடுத்தளித்த
அருந்தவன் * எங்களிராமானுசனை யடைபவாக்கே. (௩௨)

அடையாகமலதது அலாமகள் கௌவன * கையாழியென்னும்
படையோடுநாந்தகமும் படர்தண்டும்லுண்சார்க்கவில்லும் *
புடையார்புரிசுகமமுமிந்தப்பூதங்காப்பதற்கென்று
இடையே * இராமானுசமுனியாயின இந்நிலத்தே. (௩௩)

நிலத்தைச்செறுத்துண்ணும் நீசக்கலியை * நினைப்பரிய
பலத்தைச்செறுத்தும் பிறங்கியதிலை * என்பெய்வினை தென்
புலத்தில்பொறித்த அப்புத்தகசகம்மையொறுக்கியபின்
நலத்தைப்பொறுத்தது * இராமானுசன்தன் நயப்புகழே. (௩௪)

நயவேன் ஒருதெய்வம் நானிலத்தே * சிலமானிடத்தைப்
புயலேயெனக் கவிபோற்றிசெய்யேன் * பொன்னரங்கமென்னில்
மயலேபெருகும் இராமானுசன்மன்னுமாமலர்த்தாள்
அயரேன் * அருவினைஎனனை எவ்வாறுஇன்றடர்ப்பதுவே? (௩௫)

அடல்கொண்டநெயின் ஆருயிர * நாதன் * அன்றுஆரண்ச்சொற்
கடல்கொண்டவொன்பொருள் கண்டளிப்ப * பின்னுமகாசினியோர்
இடரினகண்விழந்திடதாதுமவ்வொன்பொருள்கொண்டு அவர்பின்
படருங்குணன் * எமஇராமானுசன்தன்படி இதுவே. (௩௬)

படிகொண்டகீர்த்தி இராமாயணமென்னும்பத்திவெள்ளம் *
குடிகொண்டகோயி லீராமானுசன்குணங்கூறும் * அன்பர்
சுடிகொண்டமாமலாததார்கலந்துள்ள கணியும்நல்லோர்
அடிகண்டுகொண்டுகருது * என்னையும்ஆளவர்க்காக்கினரே. (௩௭)

ஆக்கி அடிமைநிலப்பித்தனை என்னைஇன்று * அவமே
போக்கப் புறத்திட்டதென்பொருளாமுன்பு * புண்ணியர்தம்
வாக்கிற்பிரியா இராமானுச ! நின்னருளினவண்ணம்
நோக்கித்தெரிவரிதால் * உரையாய்இரத்ததுன்பொருளே. (௩௮)

பொருளும்புதல்வருமபூமியும் * பூங்குழலாருமென்றே
மருள்கொண்டிளகதும் நமக்குநெஞ்சே ! * மற்றுளார்தரமோ?
இருள்கொண்டவெறுயர்மாற்றித்தன்னீ நிலபெருமபுகழே
தெருளும்நெருள் தந்து * இராமானுசனசெய்யும்சேமங்களே. (௩௯)

சேமநல்வீடும் பொருளும்தருமமும் * சீரியநற்
காடமுமென்றிலை நான்கென்பர் * நான்கினும்கண்ணனுக்கே
ஆமதுகாமம்அறம்பொருள் வீடிதற்கென்றுரைத்தான்
† வாமனனசீலன் * இராமானுசன் இர்தமண்மிசையே. (௪௦)

† 'நாதனென்று' என்பதும் பாடம்.

† 'வாமனன் சீலன்' என்பதும் பாடம்.

(ஆரபிராகம் - நுபகதாளம்.)

மண்மிசை யோனிகள் தோறும்பிறந்து * எங்கள்மாதவனே
கண்ணுறநிற்கிலும் காண்கில்லா * உலகோர்கொல்லாம்
அண்ணலிராமானுசன்வந்துதோன்றிய அப்பொழுதே
நண்ணருளுனம்தலைக்கொண்டு * நாரணற்காயினரே. (சக)

ஆயிழையார்கொங்கைதங்கும் * அக்காதலனற்றமுந்தி
மாயும்என்னுவியை வந்தெடுத்தான்இன்று * மாமலரான்
நாயகன் எல்லாவுயிர்கட்கும்நாதன் அரங்கனென்னும்
தூயவன் * தீதிலிராமானுசன்தொல்லருள்சுரந்தே. (சஉ)

சுரக்கும்திருவும்உணர்வும் * சொல்புகில்வாயமுதம்
பாக்கும் இருவினைபற்றறவோடும் * படியிலுள்ளீர்!
உரைக்கின்றனன்உமக்குயான் அறம்சீறுமுறுகலியைத்
தூரக்கும்பெருமை * இராமானுசனென்றுசொல்லுமினே. (சங)

சொல்லார் தமிழொருபுனறும் * சுருதிகள்நான்கும்எல்லே
யில்லா அறநெறியாவும்தெரிந்தவன் * எண்ணருஞ்சீர்
நல்லார்பரவும்இராமானுசன் திருநாமம்நம்பிக்
கல்லார் அகலிடத்தோர் * எதுபேறென்றுகாமிப்பரே. (சச)

பேறென் றுமற்றில்லைநின்சரணன்றி * அப்பேறளித்தற்கு
ஆறென் றுமில்லைற்றச்சரணன்றி * என்றுஇப்பொருளைத்
தேறுமவர்க்கும்எனக்கும்உனைத்தந்தசெம்மை சொல்லால்
கூறும்பரமன்று * இராமானுச! மெய்ம்மைகூறிடிலே (சரு)

கூறும்சமயங்களாறும்சூலைய * குவலயத்தே
மாறன்பணித்த மறையுணர்ந்தோனை * மதியிலியேன்
தேறும்படிஎன்மனம்புகுந்தானைத் திசையனைதனும்
ஏறும்குணனை * இராமானுசனைஇறைஞ்சினமே. (சக)

இறைஞ்சப்படும்பரன்சுசனரங்கனென்று * இவ்வுலகத்து
அறஞ்செப்பும் அண்ணல்இராமானுசன் * என்னருவியின்
திறஞ்செற்றுஇரவும்பகலும்விடாது என் தன்சிற்தையுள்ளே
நிறைந்தொப்பறவிருந்தான் * எனக்குஆரும்நிகரில்லையே. (சஎ)

நிகரின்றிநின்ற என்நீசதைக்கு * † நின்னருளின்கணன்றிப்
புகலொன்றுமில்லை அருட்கும்அஃதேபுகல் * புன்மையிலோர்
பகரும்பெருமைஇராமானுச! இனிநாம்பழுதே
அகலும்பொருளென் ? * பயன்இருவோழுக்குமானபின்னே. (சஅ)

† 'உன்' என்றபாடம் கட்டளைக்கலித்துறையிலக்கணத்துக்குச் சேரும்.

ஆனதுசெம்மையறநெறி * பொய்ம்மையறுசமயம்
 போனதுபொன்றி இறந்ததுவெங்கலி * பூங்கமலத்
 தேனதிபாய்வயல்தென்னரங்கன்கழல்சென்னிவைத்துத்
 தானதில்மன்னும் * இராமானுசன் இத்தலத்துதித்தே (௪௯)

உதிப்பனஉத்தமர்சிந்தையுள் * ஒன்னலாநெஞ்சம்அஞ்சிக்
 கொதித்திட மாறிநடப்பன * கொள்ளைவன்குற்றமெல்லாம்
 பதித்தஎன்புன்கவிப்பாவினம்பூண்டனபாவுதொல்சீர்
 எதித்தலைநாதன் * இராமானுசன் தனிணையடியே (௫௦)

அடியைத்தொடர்ந்தெழுமல்லவர்கட்காய் * அன்றுபாரதப்போர்
 முடியப் பரிநெடுந்தேர்விடும்கோனை * முழுதுணர்ந்த
 அடியர்க்கமுதம் இராமானுசன் என்னையாளவந்து இப்
 படியில்பிறந்தது * மற்றில்லைகாரணம்பார்த்திடிலே. (௫௧)

பார்த்தான் அறுசமயங்கள் பதைப்ப * இப்பார்முழுதும்
 போர்த்தான் புகழ்கொண்டு புன்மையினேனிடைத்தான்புகுந்து *
 தீர்த்தான் இருவினை தீர்த்து அரங்கன் செய்யதாளினையோடு
 ஆர்த்தான் * இவைவம்மிராமானுசன் செய்யும் அற்புதமே (௫௨)

அற்புதன் செம்மையிராமானுசன் * என்னையாளவந்த
 சுற்பகம் சுற்றவர்காழுறுசிலன் * சுருதரிய
 பற்பல்லுயிர்களும்பல்லுலகுயாவும்பரனதென்னும் *
 நற்பொருள் தன்னை * இந்நானிலத்தேவர்துநாட்டினனை. (௫௩)

நாட்டியநீச்சட்டியங்கள் மாண்டன * நாரணனைக்
 காட்டியவேதம் சுளிப்புற்றது * தென்குருகைவள்ளல்
 வாட்டமிலாவன்தமிழ்மறைவாழ்ந்தது மண்ணுலகில்
 ஈட்டியசிலதது * இராமானுசன் தனியல்வுகண்டே. (௫௪)

கண்டவர்சிந்தைகவரும் * கடிபொழில் தென்னரங்கன்
 தொண்டர்குலாவும் இராமானுசனை * தொகையிறந்த
 பண்தருவேதங்கள் பார்மேல்லிலவிடப்பார்த்தருளும்
 கொண்டலைமேவித்தொழும் * குடியாம்எங்கள் † கோக்குடியே. (௫௫)

கோக்குலமன்னரை மூவெழுகால் * ஒருகூர்மழுவால்
 போககியதேவனைப் போற்றும்புனிதன் * புவனமெங்கும்
 ஆக்கியகீர்த்தி இராமானுசனை அடைந்தபின் என்
 வாக்குஉரையாது * என்மனம்நினையாது இனிமற்றொன்றையே. (௫௬)

மற்றொருபேறுமதியாது * அரங்கன்மலரடிக்குஆள்
உற்றவரே தனக்குஉற்றவராக்கொள்ளும்உத்தமனை *
நல்தவர்போற்றும்இராமானுசனை இநநானிலத்தே
பெற்றனன் * பெற்றபின் மற்றநியேன்ஒருபேதைமையே. (ரு௭)

பேதையா வேதப்பொருளிதென்றுஉன்னி * பிரமம்நன்றென்று
ஒதி மற்றெல்லாவுயிரும்அஃதென்று * உயிர்கள்மெய்விட்டு
ஆதிப்பரனோடொன்றுமென்றுசொல்லுமவ்வல்லலெல்லாம்
வாதிவென்றான் * எம்இராமானுசன்மெய்மமதிக்கடலே. (ருஅ)

கடலளவாய திசையெட்டினுள்ளும் * கலியிருளே
மிடைதருகாலத்து இராமானுசன் * மிக்கநான்மறையின்
சுடரொளியால்அவவிருளைத்துரந்தலனேல் உயிரை
யுடையவன் * நாரணனென்றறிவாரிலலைஉற்றுணர்ந்தே. (ருக)

உணர்ந்தமெய்ஞ்ஞானியா யோகந்தொறும் * திருவாய்மொழியின்
மணந்தரு மின்னிசைமன்னுமிடந்தொறும் * மாமலரான்
புணர்ந்தபொன்மாவன்பொருதும்பதிதொறும்புக்குறிற்கும்
குணந்திகழ்கொண்டல * இராமானுசன்என்குலக்கொழுந்தே. (௭௦)

(ஸஹநாராகம் - நபகநாளம்.)

கொழுநதுவிட்டோடிப்படரும் வெங்கோள்வினையால் * நிரயத்து
அழுநதியிட்டனை வந்தாட்கொண்டபின்னும் * அருமுனிவர்
தொழும்புதவத்தோன்எம்இராமானுசன் † தொல்புகழ்சுடர்மிக்
கெழுந்தது * அத்தால்நல்லதிசயங்கண்டதுஇருநிலமே. (௭௧)

இருந்தேன் இருவினைப்பாசம்கழற்றி * இன்றுயான்இறையும்
வருந்தேன் இனி எம்இராமானுசன் * மன்னுமாமலர்த்தான்
பொருந்தாநிலையுடைப்புன்மையினோர்க்குஒன்றும்நன்மைசெய்யாப்
‡ பெருந்தேவரைப்பரவும் * பெரியோதகதழலபிடித்தே. (௭௨)

பிடியைத்தொடரும் களிநென்ன * யான்உன்பிறங்கியசீர்
அடியைத்தொடரும்படி நல்கவேண்டும் * அறுசமயச்
செடியைத்தொடரும் மருள்செறிந்தோசுதைந்தோடவந்து இப்
படியைத்தொடரும் * இராமானுச ! மிக்கபண்டிதனே ! (௭௩)

பண்தருமாறன்பசுந்தமிழ் * ஆனந்தம்பாய்மதமாய்
விண்டிட எங்களிர்ராமானுசமுனிவேழம் * மெய்ம்மை
கொண்டநல்வேதக்கொழுந்தண்டமேந்திக்குவலயத்தே
மண்டிவந்தேன்றது * வாதியர்கள் ! உங்கள்வாழ்வற்றத்தே (௭௪)

† 'தன்புகழ்' என்பதும் பாடம். ‡ 'பெருந்தேவனை' என்றும் பாடம்.

வாழ்வற்றது தொல்லைவாதிபர்க்கு * என்றும்மறையவர்தம
தாழ்வற்றது தவந்தாரணிபெற்றது * தத்துவநூல்
கூழற்றதுகுற்றமெல்லாம்பதித்தகுணத்தினர்க்குஅந்
நாழற்றது * நம்இராமானுசன் தந்தனானத்திலே. (கூரு)

ஞானம்கனிந்த நலங்கொண்டு * நாள்தொறும்நைபவர்க்கு
வானம்கொடுப்பதுமாதவன் * வல்வினையென்மனத்தில்
ஈனம்கடிந்தஇராமானுசன் தன்னையெய்தினர்க்குஅத்
தானம்கொடுப்பது * தன்தகவென்னும்சரண்கொடுத்தே. (கூசு)

சரணமடைந்த தருமனுக்கா * பண்டுநூற்றுபவரை
மரணமடைவித்தமாயவன் * தன்னைவணங்கவைத்த
கரணமிவைஉமக்கன்றென்றுஇராமானுசன் உயிர்கட்கு
அரணங்கமைத்திலனேல் * அரணார்மற்றிவ்வாருயிர்க்கே? (கூஎ)

ஆரெனக்கின்று நிகர்சொல்லில்? * மாயன் அன்றுஐவர்தெய்வத்
தேரினில் செப்பியகீதையின் * செமமைப்பொருள்தெரியப்
பாரினில்சொன்னஇராமானுசனைப்பணியும்நலலோர்
சீரினில்சென்றுபணிந்தது * என்ஆவியும்சிற்தையுமே (கூஅ)

சிற்தையினோடுகரணங்கள் யாவும்சிற்தந்து * முன்னுள்
அந்தமுற்றமுற்றதுகண்டு * அவைவெய்தனக்கன்றருளால்
தந்தஅரங்கனும்தன்சரண்தந்திலன் தானதுதந்து *
எந்தைஇராமானுசன்வந்தெடுத்தனன்இன்றுஎன்னையே. (கூக)

என்னையும்பார்த்து என்னியல்வையுற்பார்த்து * எண்ணில்பல்குணத்த
உன்னையும்பார்க்கில் அருள்செயவதேநலம் * அன்றிஎன்பால்
பின்னையும்பார்க்கில்நலமுளதே? உன்பெருங்கருணை
தன்னையென்பார்ப்பர்? * இராமானுச! உன்னைச்சார்ந்தவரே. (எ௦)

(நந்யாசிராகம் - நபகநாளம்.)

சார்ந்ததுஎன்சிற்தை உன்தாவினைக்கீழ் * அன்புதான்மிகவும்
கூர்ந்தது அத்தாமரைத்தாள்களுக்கும் * உன்தன்குணங்களுக்கே
தீர்ந்ததுஎன்செய்கைமுன்செய்வினை நீ? செய்வினையதனால்
பேர்ந்தது * வண்மைஇராமானுச! எம்பெருந்தகையே! (எக)

கைத்தனன் தீயசமயக்கலகரை * காசினிக்கே
உய்த்தனன் தூயமறைநெறிதன்னை * என்றுஉன்னிஉள்ளம்
நெய்த்தவன்போடிருந்தேத்தும்நிறைபுகழோருடனே
வைத்தனன்என்னை * இராமானுசன்மிககவண்மைசெய்தே. (எஉ)

வண்மையினாலும் தன்மாதகவாலும் * மதிபுரையும்
தண்மையினாலும் இத்தாரணியோர்கட்கு * தான்சரணை
உண்மைநல்ஞானமுரைத்தஇராமானுசனையுண்னும்
திண்மையல்லால் எனக்கில்லை * மற்றோர்நிலைதேர்ந்திடிலே. (எங்)

தேரார்மறையின்திறமென்று * மாயவன் தீயவரைக்
கூராழிகொண்டுகுறைப்பது * கொண்டலனையவண்மை
ஏரார்குணத்தெம்மிராமானுசன் அவ்வெழில்மறையில்
சேராதவரைச்சிதைப்பது * அப்போதுஒருசிற்தைசெய்தே. (எச)

செய்த்தலைச்சங்கம் செழுமுத்தமீனும் * திருவரங்கர்
கைத்தலத்தாழியும் சங்கமும்ஏந்தி * நங்கண்முகப்பே
† மொய்த்தலைத்துஉண்ணவிடேனென்றிருக்கிலுமின்புகழே
மொய்த்தலைகமும்வந்து * இராமானுச! என்னைமுற்றும்மின்றே. (எரு)

(செஞ்சுருட்டிராகம் - நுபக்தாளம்.)

நின்றவண்கீர்த்தியும் நீள்புனலும் * நிறைவேங்கடப்பொற்
குன்றமும்வைகுந்தாடமே குலவியபாற்கடலும் *
உன்தனக்குளத்தனையினபந்தரும்உன்னிணைமலர்த்தாள்
என்தனக்கும்அது * இராமானுச! இவையீந்தருளே. (எசு)

சுந்தனன்சயாதின்னருள் * எண்ணில்மறைக்குறும்பைப்
பாய்ந்தனன் அம்மறைப்பல்பொருளால் * இப்படியினைத்தும்
† ஏய்ந்தனன்கீர்த்தியினுள்ளன்னிணைகளை வேர்பறியக்
காய்ந்தனன் * வண்மைஇராமானுசற்குஎன்கருத்தினியே? (எஎ)

கருத்தில்புகுந்து உள்ளில்கள்ளம்கழற்றி * கருதரிய
வருத்தத்தினுல் மிகவஞ்சிதது * நீஇந்தமண்ணகத்தே
திருத்தித்திருமகன்கேள்வனுக்காக்கியபின் என்றெஞ்சில்
பொருத்தப்படாது * எம்இராமானுச! மறோற்பொய்ப்பொருளே ()

பொய்யைச்சுரக்கும் பொருளேத்துரந்து * இரத்தப்பூதலத்தே
மெய்யைப்புரக்கும் இராமானுசன்றிற்க * வேறுநம்மை
உய்யக்கொள்ளவல்லதெய்வம்இங்குயாதென்றுஉலர்ந்துஅவமே
ஐயப்படாரிறபர் * வையத்துள்ளோர்நல்லறிவிழந்தே. (எசு)

நல்லார்பரவும் இராமானுசன் * திருநாமம்நம்ப
வல்லார்திறத்தை * மறவாதவர்கள்எவர் * அவர்க்கே
எல்லாவிடத்திலும்என்றும்எப்போதிலும்எத்தொழும்பும்
சொல்லல்லமனத்தால் * கருமத்தினுல் செய்வன்னோர்வின்னியே. ()

† 'மெய்த்தலத்து' என்பதும்பாடம். † 'ஏய்ந்தவண்கீர்த்தியினுல்' என்
பதும் பாடம். § 'மதியாதவர்கள்' என்பதும் பாடம்.

(கல்யாணிராகம் - நுபகநாடம்)

சோர்வின் றி உன் தன்னுணையடிக்கிழ் * தொண்டுபட்டவர்பால்
சார்வின் றிநின்றனனக்கு * அரங்கன்செய்யதாளிணைகள்
பேர்வின் றியின்றுபெறுத்தும்இராமானுச ! இனிஉன்
சீரொன்றிபகருணைக்கு * இல்லைமாறுதெரிவுறிலே (அக)

தெரிவுற்றனாமை செறிப்பபெறுது * வெந்தீர்ணையால்
உருவற்ற ட ஞானத்து உழல்கின்றஎன்னை * ஒருபொழுதில்
பொருவற்றகேள்வியனாகநின்றான்என்னபுண்ணியனே ?
தெரிவுற்றநிராததி * இராமானுசனென்னும்சீர்முகிலே. (அஉ)

சோகொண்டுபேரறம்செய்து * நல்விடு † செறிதுமென்னும்
பார்கொண்டமேனமையா கூட்டனல்லேன் * உன்பதயுகமாம்
ஏர்கொண்ட ட வீட்டைஎளிதினிலெய்துவன் உன்னுடைய
கார்கொண்டவண்மை * இராமானுச ! இதுகண்டுகொள்ளே. (அங)

கண்டுகொண்டேன் எமஇராமானுசன்தன்னை * காண்டலுமேநோய்
தொண்டுகொண்டேன் அவன்தொண்டாபொற்றாளில் * எந்தொல்லேவெங்
விண்டுகொண்டேன் அவன்சீர்வெள்ளவாரியையாய்மடுத்த இன்று
உண்டுகொண்டேன் * இன்னம்உற்றனவோதில்உலப்பில்லையே. (அச)

ஒதியவேதத்தினஉடபொருளாய் * அதனுசுகமிகக
சோதியைநாதனென அறியாது உழல்கின்றதொண்டா *
பேதைமை ‡ தீர்த்தஇராமானுசனைதொழுமபெரியோர்
பாதமல்லால்எனதஞ்ஞயிராகு * யாதொன்றும்பற்றில்லையே. (அரு)

பற்றாமனிசரைப்பற்றி * அப்பற்றாவிடாதவரே
உற்றாரெனவுழன்று ஒடிநையெனஇனி * ஒள்ளியநூல்
கற்றார்பரவும்இராமானுசனைக்கருதுமுள்ளம்
பெற்றார்பவர் * அவர்எமமைநின்றஞ்ஞமபெரியவரே. (அசு)

பெரியவர்பேசிலும் பேதையாபேசிலும் * தன்குணங்கட்கு
உரியசொல்லென்றுமுடையவனென்றென்று * உணர்வின்மிக்கோர்
தெரியும்வண்கீர்த்திஇராமானுசன்மறைதேர்நதுஉலகில்
புரியும்நல்ஞானம் * பொருந்தாதவரைப்பொரும்கலியே. (அசு)

கலிமிக்கசெந்நெல் கழனிக்குறையல் * கலைப்பெருமான்
ஒடுமிககபாடலைஉண்டு தன்னுள்ளம்தடிதது * அதனால்
வலிமிக்கசீயம்இராமானுசன் மறைவாதியராம்
புலிமிக்கதென்று * இப்புவனத்தில்வந்தமைபோற்றுவனே. (அஅ)

† 'ஞாலதது' என்பதும் பாடம். ‡ 'பெறுதும்' என்பதும் பாடம்.

§ 'வீட்டில்' என்றும் ஓதுவர். ‡ 'தீர்க்கும்' என்பதும் பாடம்.

போற்றரும்கீலத்து இராமானுச ! * நின் புகழ்தெரிந்து
சாற்றுவனேல் அதுதாழ்வு * அதுதீரிலன்சீர்தனக்குழ
ஏற்றமென்றேகொண்டிருக்கிலுமெனமனம்எததெயன்றி
ஆற்றகில்லாது * இதற்குஎன்னினைவாயென்றிட்டு அஞ்சுவனே.

† நினையார்பிறவியை நீக்கும்பிரானை * இரநீன்நிலத்தே
எனையாளவந்த இராமானுசனை * இருங்கவிகள்
புனையார், புனையும்பெரியவர்தான்களில் பூநொடையல்
வனையார் * பிறப்பிலவருநதுவர் மாநதர்மருள்சுமந்தே. (௯௦)

(காம்போஜிராகம் - ரூபகநாளம்.)

மருள்சுரநது ஆகமவாதியர்கூறும் * † அவப்பொருளாம்
‡ இருள்சுரநெய்தத உலகிருள்நீங்க * தன்னீண்டியசீர்
அருள்சுரநதுஎல்லாவுயிர்கட்கும்நாதன அரங்கனென்னும்
பொருள்சுரநதான் * எம்இராமானுசன் ஐ மிகபுண்ணியனே. (௯௧)

புண்ணியநோன்புபுரிநதுமீலன் * அடிபோற்றிசெய்யும்
துண்ணருங்கேள்வி நுவன்றுமீலன் * செம்மைநூற்புலவர்க்கு
எண்ணருங்கீர்த்தி இராமானுச ! இன்றுநீபுகுநது என்
கண்ணுள்ளும்நெஞ்சுள்ளும் * நின்றஇககாரணம்கட்டுறையே. (௯௨)

கட்டப்பொருளை மறைப்பொருளென்று * கயவர்சொல்லும்
பெட்டைக்கெடுக்கும் பிரானல்லனே ! * என்னொருவியையக்
கிட்டிக்கிழங்கொடுதன்னருளென்னுமொள்வாருருவி
வெட்டிக்களைந்த * இராமானுசனென்னும்மெய்த்தவனை. (௯௩)

தவந்தரும் செல்வந்தகவுந்தரும் * [சலிபரபிறவிப்
பவந்தரும் தீவினைபாற்றித்தரும் * பரந்தாமமென்னும்
திவந்தரும் தீவினையானுசன் தன்னைச்சார்ந்தவர்கட்கு
உவந்தருந்தேன * அவனசீரன்றியான் ஓன்றும்உளமகிழ்ந்தே. (௯௪)

உண்ணின் றுஉயிர்களுக்கு உற்றனவேசெய்து * அவர்க்குஉயவே
பண்ணும்பரனும் பரிவிலமைபடி * பல்லுயிர்க்கும்
விண்ணின் தலைநின்றவீடளிப்பான்எம்இராமானுசன்
மண்ணின் தலத்துஉதித்து * †† மறைநாலும்வளர்த்தனனே. (௯௫)

† 'நினைவார் பிறவியை' என்பதும் பாடம். † 'மறப் பொருளாம்'
‡ 'இருள்சுமந்து' ஐ 'என்னும் புண்ணியனே' என்பன பாடபேதங்கள்.
['சரியா' என்பதும்பாடம். †† 'உய்மறை' என்றபாடம் வ்யாக்யாசத்துக்கும்
வருத்தலக்ஷணத்திக்கும் பொருத்தம்

வளரும்பிணிகொண்ட வல்வினையால் * மிக்கநல்வினையில்
கிளரும்துணிவு கிடைத்தறியாது * முடைத்தலையுன்
தளருமளவும்தரித்தும்கிழந்தும்தனிதிரிவேற்கு
உளர்எம்இறைவர் * இராமானுசன் தன்னையுற்றவரே. (௬௬)

தன்னையுற்றாட்செய்யும்தன்மையினோர் * மன்னுதாமரைத்தாள்
தன்னையுற்றாட்செய்ய என்னையுற்றானின்று * தன்தகவால்
தன்னையுற்றாரன் நித்தன்மையுற்றாரில்லையென்றறிந்து
தன்னையுற்றாரை * இராமானுசன்குணம்சாற்றிடுமே. (௬௭)

(யழநாகல்யாணிராகம் - ரூபகதாளம்)

ஐ இடுமே இனியசுவர்க்கத்தில்? * இன்னும்நரகிலிட்டுச்
சடுமே? அவற்றைத்தொடர் தருதொல்லை * சுழல்பிறப்பில்
நடுமே? இனிநம்இராமானுசன்நம்மைநம்வசத்தே
விடுமே? சரணமென்றால் * மனமே! நையல்மேவுதற்கே. (௬௮)

தற்கச்சமணரும் சாக்கியப்பேய்களும் * தாழ்சடையோன்
சொற்கற்றசோம்பரும சூனியவாதரும் * நான்மறையும்
நிற்கக்குறும்புசெய்நீசரும்மாண்டனர் நீள்நிலத்தே
பொற்கற்பகம் * எம்இராமானுசமுனிபோரநதபின்னே. (௬௯)

போர்ததென்னெஞ்சென்னும்பொன்வண்டு * உனதடிப்போதில்லுண்சி
ராரதெளிதேனுண்டு அமர்ந்திடவேண்டி * நின்பாலதுவே
நந்திடவேண்டும்இராமானுச! இதுவன்றிலுன்றும்
மாந்தகில்லாது * இனிமற்றொன்றுகாட்டிமயக்கிடவே. (௭௦)

(கேதாரகௌளராகம் - ரூபகதாளம்.)

மயக்கும்இருவினை † வல்லியில்பூண்டு * மதிமயங்கித்
துயசுகும்பிறவியில் தோன்றியஎன்னை * துயரகற்றி
உயக்கொண்டுநல்கும் இராமானுச! என்றதுஉன்னையுன்னி
நயக்குமவர்க்குஇதுஇழுக்கென்பர் * நல்லவரென்றுரைந்தே. (௭௧)

நையும்மனம்உன்குணங்களையுன்னி * என்நாஇருந்துஎம்
ஐயனிராமானுசனென்றழைக்கும் * அருவினையேன்
கையும்தொழும் கண்கருதிடும்காணக்கடலபுடைகுழ்
வையயிதனில் * உன்வண்மைஎன்பால்என்வளர்ந்ததுவே? (௭௨)

† 'வல்லியை' என்றும் பாடும்.

வளர்த்தவெங்கோபமடங்கலொன்றாய் * அன்ருவாளவுணன்
கிளர்த்தபொன்னாகம்கிழித்தவன் * கீர்த்திப்பயிரெழுந்து
வினீர்திடும்சிற்தை இராமானுசன் என் தன்மெய்வினைநோய்
களைந்நுன்னொன்மளித்தனன் * கையில்கனியென்னவே. (௧௦௩)

கையில்கனியென்னக் கண்ணனைக்காட்டித்தரினும் * உன் தன்
மெய்யில்பிறங்கியசீரன்றி வேண்டிலன்யான் * நிரயத்
தொய்யில் † கிடக்கிலும்சோதிவிண் ‡ சேரிலும்இவ்வருள்நீ
செய்யில்தரிப்பன் * இராமானுச! என்செழுநகொண்டலே! (௧௦௪)
(கமாஸ்தாகம் - நபகநாளம்.)

செழுந்திரைப்பாற்கடல் கண்ணுயில்மாயன் * திருவடிக்கீழ்
விழுந்திருப்பாரநெஞ்சில் மேவுநன்னாணி * ஸவேதியர்கள்
தொழும்திருப்பாதனிராமானுசனைதொழும்பெரியோர்
எழுந்திரைத்தாடும்இடம் * அடியேனுநருகுநுபபிடமே. (௧௦௫)
(மோஹநாகம் - நபகநாளம்.)

இருப்பிடம் வைகுரதம்வேங்கடம் * மாலிருஞ்சோலையென்னும்
பொருப்பிடம் மாயனுக்கென்பர்நல்லோர் * அவை நு தம்மொடும்வந்து
இருப்பிடம்மாயன் இராமானுசன்மனத்துஇன்று அவன்வந்து
இருப்பிடம் * என் தனிதயத்துள்ளே தனக்கின்புறவே. (௧௦௬)
(ஸௌராஷ்டிராகம் - நபகநாளம்.)

இன்புற்றசிலத்து இராமானுச! * என்றும்எவ்விடத்தும்
என்புற்றநோயுடல்தோறும் பிறந்துஇறந்து * எண்ணரிய
துன்புற்றுவியிலும்சொல்லுவதொன்றுண்டு உன் தொண்டர்கட்கே
அன்புற்றிருக்கும்படி * என்னயாக்கி அங்காட்படுத்தே. (௧௦௭)
(சுருட்டிராகம் - நபகநாளம்.)

அங்கயல்பாய்வயல்தென்னரங்கன் * அணியாகமன்னும்
பங்கயமாமலர்ப்பாவையைப் போற்றுதும் * பத்தியெல்லாம்
தங்கியதென்ன தச்சழைத்துநெஞ்சே! நம்தலைமையே
பொங்கியகீர்த்தி * இராமானுசனடிப்பூமன்னவே. (௧௦௮)
தசகஅடிவரவு:--பூ சீர் நிதி ஆண்டு மண அடி கொழுந்து சார்ந்தது
சோர்வு மருள் மயக்கு.

திருவரங்கத்தழதலர் திருவடிகளே கரணம்.

† 'கிடக்கிலென்,' ‡ 'சேரிலென்' என்றும் பாடம். நு 'தன்னொழி' என்று வழங்குவர்.

இராமானுச நூற்றந்தாதிச் செய்யுளகராதி.

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
அங்கயல்	௧௭	கள்ளார்	௪	நிலத்தை	௮
அடல்கொண்ட	௮	காரேய்	௭	நினை யார்	௧௫
அடியை	௧௦	கார்த்திகை	௬	நின்றவண்	௧௩
அடையார்	௮	கூட்டும்	௭	நெஞ்சில்	௭
அற்புதன்	௧௦	கூறும்	௬	நெய்யும்மணம்	௧௬
ஆக்கியடிமை	௮	கைத்தனன்	௧௨	படிக்கொண்ட	௮
ஆண்டுகள்	௭	கையிற்கனி	௧௭	பண்தரு	௧௧
ஆயிழையார்	௬	கொழுந்து	௧௧	பற்றாமனிசரை	௧௪
ஆரப்பொழில்	௬	கொள்ள	௭	பார்த்தான்	௧௦
ஆரோனக்கின்று	௧௨	கோக்குலம்	௧௦	பிடியை	௧௧
ஆனதுசெம்மை	௧௦	காரணமடைந்த	௧௨	புண்ணிய	௧௫
இடங்கொண்ட	௫	கார்த்து	௧௨	பூமன்னுமாத	௩
இடுமே	௧௬	சிந்தையினோடு	௧௨	பெரியவர்	௧௪
இயலும்	௪	சீரிய	௫	பேதையா	௧௧
இருந்தேன்	௧௧	சீர்கொண்டு	௧௪	பேரியல்	௪
இருப்பிடம்	௧௭	சூரக்கும்	௬	பேரென்று	௬
இறைஞ்ச	௬	செய்த்தலை	௧௩	பொய்யை	௧௩
இறைவனை	௫	செய்யும்	௫	பொருந்திய	௭
இளியென்	௩	செழுந்திரை	௧௭	பொருளும்	௮
இன்பந்தரு	௭	சேமநல்விடும்	௮	போந்ததென்	௧௬
இன்புற்ற	௧௭	சொல்லார்	௬	போற்றரும்	௧௫
நந்தனன்	௧௩	சொல்லின்	௩	மண்மிசை	௬
உணர்ந்த	௧௧	சோராத	௫	மயக்குமிருவினை	௧௪
உண்ணின்று	௧௫	சோர்வின்றி	௧௪	மருஞ்சார்து	௧௫
உதிப்பன	௧௦	ஞானவகனிந்த	௧௨	மற்றொரு	௧௧
உறபெறும்	௬	துவந்தரும்	௧௫	மன்னிய	௫
எய்தற்கு	௬	தற்சச்சமணரும்	௧௬	முனியார்	௬
எனக்குற்ற	௬	தன்னை	௧௬	முன்னைவினை	௩
என்னைப்புவியில்	௪	தூழ்வொன்று	௫	மொய்த்த	௬
என்னையும்	௧௨	திக்குற்ற	௭	மொழியை	௪
ஒதிய	௧௪	தேர்வுற்ற	௧௪	வண்மையினாலும்	௧௩
கடலளவாய	௧௧	தோர்மறை	௧௩	வருத்தும்	௪
கட்டப்பொருளை	௧௫	நயந்தரு	௩	வளரும்பிணி	௧௬
கண்டவர்	௧௦	நயவேன்	௮	வளர்ந்த	௧௭
கண்டுகொண்	௧௪	நல்லார்	௧௩	வாழ்வற்றது	௧௨
கதிக்கு	௫	நாட்டிய	௧௦	வைப்பாய	௬
கருத்திழ்புகுந்து	௧௩	நிகரின்றி	௬		
கலிமிக்க	௧௪	நிதியை	௬		

இ ய ல் ச ா த் து.

(பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் அருளிச்செய்தது.)

நனறுநதிருவுடையோம் நானிலத்திலாவவுயிர்க்கும் *
ஒன்றுமகுறையில்லை ஒதினோம் *—தூன்றம்
எடுத்தானடிசேரிராமானுசன் தாள் *
பிடித்தார்பிடித்தாரைப்பற்றி.

(க)

(வகுளாபரணபட்டர் அருளிச்செய்தது.)

வாழிதிருக்குருகூர் வாழிதிருமழிசை *
வாழிதிருமலலிவளநாடு *—வாழி
சுழிபொறித்தநீரப்பொன்னித்தென்னரங்கனதனை *
வழிபறித்தவாளன்வலி.

(உ)

(பூபிராங்குசதாஸர் அருளிச்செய்தது.)

திருநாடுவாழி திருப்பொருநல்வாழி *
திருநாட்டுத்தென்குருகூர்வாழி *—திருநாட்டுச்
சிட்டத்தமாவாழி வாழிசடகோபன *
இட்டத்தமிழ்ப்பாவிசை.

(ங)

(பரகாலதாஸர் அருளிச்செய்தது.)

மங்னகநகர்வாழி வண்குறையலுவாவாழி *
செங்கையருண்மாரிசீர்வாழி *—பொங்குபுனல்
மண்ணித்துறைவாழி * வாழிபரகாலன்
எண்ணில்தமிழ்ப்பாவிசை.

(ச)

(பிள்ளைஇராமானுசதாஸர் அருளிச்செய்தது.)

வாழியரோதென்குருகை வாழியரோதென்புழைவ *
வாழியரோதென்குறையல்மாநகரம் *—வாழியரோ
தக்கோர்பரவும்தடஞ்சூழ்பெரும்பூதூர் *
முக்கோல்பிடித்தமுனி.

(ரு)

(திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிச்செய்தது.)

மொழியைக்கடக்கும்பெரும்புகழான் * வஞ்சமுக்குறுமபாம
குழியைக்கடக்கும்நக்கூரத்தாழ்வான்சரண்கூடியபின *
பழியைக்கடத்தும்இராமானுசன்புகழ்பாடியல்லா
வழியைக்கடத்தல * எனக்குஇனியாதும்வருத்தமன்றே,

(சு)

சாத்துமறை.

(பிள்ளை அழகியமணவாளதாஸர் அருளிச்செய்தது)
 நெஞ்சத்திருந்துநிரந்தரமாகநிரயந்துயர்கும *
 வஞ்சக்குறம்பின்வனையறுத்தேன் * மாயவாசியர்தாம்
 அஞ்சப்பிறந்தவன்சீமாதவனடிக்கு அன்புசெய்யும் *
 தஞ்சத்தொருவன்சரணம்புயம்என் தலைக்கணிந்தே. (எ)

(பின்பழகரம்பெருமாள்சீயர் அருளிச்செய்தது.)
 ஊழிதொறும்ஊழிதொறும்உலகமுய்ய
 உம்பர்களுமகேட்டுய்ய * அன்பினிலே
 வாழியெனும்கூதம்பேய்ப்பொய்கைமாறன்
 மழிசையர்கோனபட்டர்நிரன்மங்கைவேந்தன் *
 கோழியர்கோன்தொண்டர் துகளபாணன்கோதை
 குலமுனிவன்கூறியநூலோதி * வீதி
 வாழியெனவருந்திரளை வாழ்த்துவார்தம்
 மலரடிஎன்சென்னிக்குமலர்ந்தபூவே. (அ)

இயல்சாத்து வம்பூர்ணம்.

சாத்துமறை.

பல்லாண்டுபல்லாண்டுபல்லாயிரத்தாண்டு *
 பல்ஃகாடி நூறுயிரம் *
 மல்லாண்டதிண்தோள்மணிவண்ணை * உன்
 செவ்வடிசெவவிதிருக்காப்பு.
 அடியோமோடும்நின்றோடும்பிரிவின்றியுயிரம்பல்லாண்டு *
 வடிவாய்நின்வலமார்பினில்வாழ்கின் மமங்கையும்பல்லாண்டு *
 வடிவார்சோதிவலத்துறையும்சுடராழியும்பல்லாண்டு *
 படைபோர்புக்குமுழங்கும் அப்பாஞ்சசன்னியமும்பல்லாண்டே

(பெரியசீயர் அருளிச்செய்தது.)

ஸர்வதேசதசாகாலேஷ்வவ்ராஹதபராக்ரமா-
 ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞாவர்த்ததாமபிவர்த்ததாம்.

(கந்தாடையண்ணன் அருளிச்செய்தது.)

ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞாப்ரதிவாஸரமுஜ்ஜவலா-
 திகந்தவயாபிரீபூயாத்ஸாஹிலோகஹிதைதவிணி.

(உடையவர் அருளிச்செய்தது)

ஸ்ரீமந்ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயமதுபத்ரவாமதுதிநம்ஸம்வர்த்தய -
ஸ்ரீமந்ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயமதுபத்ரவாமதுதிநம்ஸம்வர்த்தய.

(பெரியசீயர் அருளிச்செய்தது.)

நமஸ் ஸ்ரீஸைலநாதாயகுந்தீநகரஜமநே -
ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யஸாலிநே.

(நம்பெருமாள் அருளிச்செய்தது)

ஸ்ரீஸைலேஸாதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிருணர்ணவம் -
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம்.

(மடத்துப்பிள்ளை அருளிச்செய்தது)

வாழிதிருவாய்மொழிப்பிள்ளைமாதகவால் *
வாழும்மணவாளமாமுனிவன் *—வாழியவன்
மாறன்திருவாய்மொழிப்பொருளை * மாநிலத்தோர்
தேறும்படியுரைக்குஞ்சீர்.

(ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணன் அருளிச்செய்தது.)

செய்யதாமரைத்தாளிணைவாழியே
சேலைவாழிதிருநாடிவாழியே *
துய்யமார்பும்புரிநூலும்வாழியே
சுந்தரத்திருத்தோளிணைவாழியே *
கையுமேந்தியமுகக்கோலும்வாழியே
கருணைபொங்கியகண்ணிணைவாழியே *
பொய்யிலாதமணவாளமாமுனி
புந்திவாழிபுகழ்வாழிவாழியே.

அடியார்கள்வாழ அரங்கநகர்வாழ *
சடகோபன்தண்தமிழ்நூல்வாழ *—கடல்குழந்த
மன்னுலகம்வாழ * மணவாளமாமுனியே ! *
இன்னும்ஒருநூற்றாண்டுஇரும்.

சாத்துமறை ஸம்பூர்ணம்.

நாலாயிர திவ்விய ப்ரபந்தங்கள் அருளிச்செய்த ஆழ்வார்கள்.

ஆழ்வார்கள்.	அவைதரித்த காலம்.	அம்சம்.	அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்கள்.	பாசரம்.
க. பொங்கையாழ்வார்	தொபரபயுகம்	பாஞ்சஜந்யாம்சம்	முதல் திருவந்தாதி.	க 00-
உ. பூதத்தாழ்வார்	அ, சுஉ, கூஅஉ	கதாமசம்	இரண்டாந் திருவந்தாதி	க 00
ங. பேயாழ்வார்	ஹே	நந்தகாம்சம்	மூன்றாம் திருவந்தாதி.	க 00
சு. திருமழிசைப்பிரான்	ஹே	சக்கராம்சம்	திருசுரந்தல் நுத்தம் (கஉ0), நான்முசன் திருவந்தாதி (கசு)	
கு. மதுரைகலியாழ்வார்	அ, சுங, அளக	வைநதேயாம்சம்	கண்ணி நுண்கிழத்தாம்பு.	உ.கசு
க. நம்மாழ்வார்	கலியுகம்	ஸைநாம்சம்	திருவீருத்தம் (க00), திருவாகிரியம் (எ), பெரிய திருவந்தாதி (அஎ), திருவாய்மொழி (க, க0உ.)	கசு
எ. குலசேகரப்பெருமான்	சங-ஆம் நான்	கௌஸ்துபாம்சம்	பெருமான் திருமொழி.	கஉ.கசு
அ. பெரியாழ்வார்	ஹே உஅ	கருடாம்சம்	திருப்பல்லாணடு (கஉ). திருமொழி (சகசு.)	க00
க. ஆண்டான்	சஎ	பூமிப்பிராட்டியாரம்சம்	திருப்பாவை (ந0), திருமொழி (கசங.).	சஎங
க0. தொண்டரடிப்பொழியாழ்வார்	கஅ	வநமாலாம்சம்	திருமாலை (சங), திருப்பள்ளியெழுச்சி (க0.)	கஎங
கக. திருப்பாணாழ்வார்	உஅக	பூதிவத்ஸாம்சம்	அமலாதிபிரான்.	க00
கஉ. திருமகையாழ்வார்	ந.கங	சாரங்காம்சம்	பெரிய திருமொழி (க, 0அக), திருக்குழந்தாண்டகம் (உ0), திருநெடுந்தாண்டகம் (ந0), திருவெழுக்கூற்றிருக்கை (க), சிறிய திருமடல் (க), பெரிய திருமடல் (க)	கு.க
	ந.கஅ		ஆக, பாசரம் .. ந.உஎஎ.	க0

நாலாயிரம் பாசரங்களுக்குச் சிறிது குறையிலும் நாலாயிரமென்று வழங்குதல் மரபு; இனி, சிறிய திருமடலி லுள்ள எழு - கண்ணிகளையும் பெரிய திருமடலிலுள்ள கசஅ - கண்ணிகளையும் செய்யுளாக வைத்துக் கணக்கிட்டு நாலாயிரம் பாசரமென்று கணக்கிடோரும், இராமானுச நம்ந்தாதியையும் இவற்றுடன் சேர்த்துக் கணக்கிடவொரு முள்.

அரும்பதவுரை.

அ

அஃகுதல் - சுருங்குதல்.
 அகடு - நடுவிடம், வயிறு.
 அகப்பணி - அந்தரககைகுகரியம்.
 அகம், அகம்படி - உள்ளிடம்.
 அகலம் - மார்பு.
 அகலிடம் - பூமி.
 அகவலை - வலையின் உள்ளிடம்.
 அகாரியம் - செய்யத்தகாததொழில்.
 அகைப்பு - ஸகைல்பம், முயற்சி, மதிப்பு.
 அக்காரம் - வெல்லம்.
 அக்கு - எலும்பு, ருத்ராக்கம்.
 அக்குவடம் - சகுகுமணிவடம்.
 அககம் ஆறு - சீகை, வியாகரணம், சந்தஸ், நிருத்தம், ஜ்யோதிஷம், கல்பம்.
 அககாத்தல் - வாய்நிறததல்.
 அககி - அக்ரி.
 அகம்பு - நீர்ப்பெருக்கு.
 அகரர் - இராக்கதர்.
 அச்சன் - ஸ்வாமி.
 அச்சதன் - அடியார்களை நழுவுவிடாத திருமால்.
 அச்சோ - ஆச்சரியக் குறிப்பிடைச்சோல்.
 அஞ்சனம் - மை.
 அடல் - வலிமை, போர், கொல்லுதல்.
 அடிகள் - ஸ்வாமி.
 அடிகில் - சோறு.
 அடிச்சி - அடியவன்.
 அடிதாறு - பாதரேகை.
 அடிகிலை - பாதுகை.
 அடியுறை - பாதகரணிகை.
 அடுதல் - சமைத்தல், கொல்லுதல்.
 அடை - இலை.
 அடைக்காய் - வெற்றிலைபாக்கு.
 அட்டல் - வார்த்தல் சமைத்தல்.
 அணங்காடுதல் - ஆவேசமாடுதல்.
 அணக்கு - தெய்வம், வருத்தம்.
 அணர் - தாடை.

அ

அணவுதல் - கிட்டுதல்
 அணர் - கழுத்துக்குக்கீழுறுப்பு.
 அணுக்கர் - சமீபதந்'லிருப்பவர், அந்தரங்கர்.
 அணை - படுக்கை.
 அண்டம் - மேலுலகம்.
 அண்டர் - நித்தியகுரிகள், இடையர்.
 அண்டவாணர் - மேலுலகத்தில் வசிக் கும தேவர்.
 அண்ணல் - பெருமையுடையவன்
 அண்ணித்தல் - நித்தித்தல்.
 அணமை - சமீபம்.
 அதகன் - ஹதகன், ஆச்சரிதர்களின் விரோதிகளைப் போக்கம் மிடுக்குடையவன்.
 அதர் - வழி.
 அதவுதல் - நெருக்குதல்.
 அதன் - தோல்
 அதத்தின் பத்தாம்நான் - முன்னே சிரவணம், பின்னே ரோகிணி.
 அததன் - ஸ்வாமி.
 அததாணி - அருகான இடம், ஆஸ்தாநம்
 அத்தாணிச்சேவகம் - பிரியாமல் நெருங்கிசெய்யுஞ் சேவை.
 அத்திரம் - அம்பு.
 அதகன் - குற்றமற்றவன்.
 அனககன் - மன்மதன்.
 அநத்தன் - ஆதிசேஷன்.
 அநாராகம் - ஆசை.
 அந்தகன் - குருடன், யமன்.
 அநதணமை - பிராமணத்தன்மை.
 அந்ததி - அப்படிப்பட்ட பிராப்யவஸ்து
 அந்தமில்பேரின்பம் - முடிவில்லாத நிரதிசயவின்பம்.
 அந்தரம் - இடைபூறு, தாமதம், இடைவெளி.
 அந்தரி - ஓர்க்கை.
 அந்தி - மாலைப்பொழுது.

அ

அந்திகாவலன் - சந்திரன்.
 அபயம் - மூறையிடுதல், ரக்ஷகம்.
 அபிமானதுக்கன் - அபிமானத்தினால்
 சிறந்தவன்.
 அப் - ஜலம்.
 அமணர் - ஹைநர்.
 அமஞ்சுழந்து - அமைந்து பரந்து.
 அமர் - மரணமில்லாத தேவர், நித்
 தியசூரிகள்.
 அமருலகு - பரமபதம்.
 அமர் - புத்தம்.
 அமலன் - குற்றமற்றவன்.
 அமளி - படுக்கை.
 அமை - மூங்கில்.
 அம்பரம் - வஸ்திரம், ஆகாசம்.
 அம்பு - நீர்.
 அம்புதம் - மேகம்.
 அம்புயம் - தாமரை.
 அம்புலி - சந்திரன்.
 அம்மம் - மூலப்பால்.
 அம்மணி - இடுப்பு.
 அம்மனைமார் - தாய்மார்.
 அயர்ப்பு - மறதி.
 அயன்வாளி - பிரமாஸ்திரம்
 அயில் - வேல், கூர்மை.
 அரக்கர் - ராக்ஷஸர்.
 அரகருதல் - அழிதல்.
 அரசாணி - அரசமாதத்தின்கிளை.
 அரட்டன் - தீம்பன்.
 அரணம் - ஷேமம்.
 அரண் - காவல், மதின, சரணம்.
 அரந்தை - துன்பம்.
 அரம்பன் - தீம்பன்.
 அரம்பையர் - தேவமாதர்.
 அரவதண்டம் - யமதண்டனை.
 அரவப்பகையூர்தி - பாம்புக்குப் பகை
 வஞ்சிய கருடனை வாகனமாகவு
 டைய திருமால்.
 அரவம் - ஓசை, பாம்பு.
 அரவிந்தம் - தாமரை.
 அரவிந்தலோசனம் - தாமரைக்கண்.
 அரவு - பாம்பு.
 அரன்சேய் - சுப்பிரமணியன்.
 அரி - சிங்கம், ரேகை, கறுப்புநிறம்,
 சத்ரு.

அ

அரியணை - சிங்காசனம்.
 அரிபுரு - நரவிரிம்ஹஸ்வரூபம்.
 அரிவை - இளம்பெண்.
 அரு, அருவம் - உருவமின்மை.
 அருகல் - சமீபம்.
 அருக்கன் - சூரியன்.
 அருத்தி - ஆசை, உண்பித்து.
 அருந்துதல் - உண்ணுதல்.
 அரும்பெறல் - பெறுதற்கு அருமை.
 அரைத்தொடர் - அரைவடம்.
 அரையன் - அரசன்.
 அர்த்தபஞ்சகம் - ஸ்வஸ்வரூபம், பரஸ்
 வரூபம், புருஷார்த்த ஸ்வரூபம்,
 உபாயஸ்வரூபம், விரோதிஸ்வரூபம்.
 அர்த்தம் - பாகி, பொருள்.
 அலகு - அளவு, துளி. விதை, வாய்.
 அலக்கண் - துன்பம்.
 அலகல - மாலை.
 அலத்தல் - கிளேசப்படுதல்.
 அலந்தலை - கலக்கம்.
 அலப்பு - சிரமம்.
 அலமருதல் - சுழலுதல்.
 அலம் - கலப்பை, போதும்.
 அலம்புதல் - அலையச்செய்தல்
 அலா - புஷ்பம், பழிதூற்றுதல்.
 அலர்மகன் - லக்ஷ்மி
 அலவலை - தனது வெற்றியைப் பிறர்
 மேல் ஏற்றிப் புகழ்பவன் பொய்
 யன், வாயாடி.
 அலவன் - ஆண்நண்டு.
 அலவை - வஞ்சகமுன்னவன்.
 அலற்றுதல் - அழிதல்.
 அலி - நபுங்ஸகம்.
 அலைவலிமை - அலைச ல்தன்மை.
 அலோகம் - கண்ணுக்கு விஷயமா
 காத வஸ்து.
 அல் - இரத்திரி, இருட்டி.
 அல்ல - பாவம்
 அல்லல் - துன்பம், தோஷம்.
 அல்லி - அகவிதழ், ஓரார்ப்பூங்கொடி.
 அல்வழக்கு - தகாதமூறை.
 அவத்தம் - அபத்தம், இழிவு, தவறு;
 பொல்லாங்கு, வீண்.

அ ரு ம் ப த வு ரை

அவயிருதம் - யாகத்தின்முடிவிற்கென
யும் மகன்கள்நாணம்.

அவம் - வீண.

அவயம் - அபயம், அடைக்கலம்

அவலம் - துன்பம்

அவனியான் - பூமிதேவி.

அவா - ஆசை.

அவியுண - ஹவிஸ், யாகவகளில் தே
வாகளுக்குக் கொடுக்கும் உணவு.

அவுணன் - ராக்ஷஸ், அசுரன்.

அவை - ஸபை.

அழக்கொடி - பேயமகள்.

அழந்தை - திருவழந்தூர்.

அழும்புதல் - மிகநெருங்குதல்.

அளகைக்கோன் - ருபேரன்.

அளறு - சேறு.

அளி - வண்டு, கிருபை

அளை - தயிர, சேறு, வளை.

அள்ளல் - குழைசேறு, நெருக்கம்.

அறவன் - தர்மஸ்வரூபி

அறுசுவை - கைப்பு புளிப்பு உவாப்பு
காப்பு தித்திப்பு துவாப்பு.

அறுதொழில் - ஓதல் ஓதுவித்தல் யா
கம்செய்தல் செய்வித்தல் ஈதல் ஏற்
தல்.

அறுபதம் - வண்டு.

அறுமுகன் - சுப்பிரமணியன்.

அறுவகைச்சமயம் - பௌத்தம், ஜை
நம், பைரவம், காளாமுகம். லோகா
யதம், சூரியவாதம்; பிறவாறும்
கூறுவர்

அறை - பாறை.

அறைகூவுதல் - போர்செய்ய வலி
யக்கூப்பிடுதல்.

அறையோ - சயித்தவர்கள் தோற்றவா
களை நோக்கிசெல்லும்வாததை,
முறையிடுதல்.

அற்கம் - அடக்கம்.

அற்றம் - சமயம், இடைபூறு, இல்லா
மை.

அனகன் - மன்மதன்.

அனந்தல் - நித்திரை.

அனந்தசயனன் - ஆதிசேஷசயனத்
திற்பள்ளிகொண்டவன்.

அனுக்குதல் - நோவுபடுதல்.

அனை - தாய்.

அன்றுதல் - சேறுதல்.

அன்னவசஞ்செய்கை - உணவுக்கு
ஈடாக இடம்வலம் கொள்ளுதல்,
தூங்குதல்.

ஆ

ஆகமவாதியர் - சைவா.

ஆகம் - மாப்பு, உடம்பு.

ஆகுலம் - துன்பம்.

ஆகம் - செல்வம், பேறு.

ஆகை - சரீரம்

ஆகாரம் - அஹங்காரம்.

ஆசுறுத்தல் - நிரவித்தல்.

ஆச - குற்றம்

ஆடகம் - ஒருவகைப்பொன்.

ஆடல்மா - திருமங்கையாழ்வாரது
குதிரை.

ஆடு - வெற்றி

ஆட்சி - ஆளுகை.

ஆணம் - கதி

ஆணிப்பொன் - மாற்றறிதறகுக்கொ
ள்ளும் உயர்தரப்பொன்.

ஆணை - சத்தியம்.

ஆண்டு - வருஷம், அரசாட்சிசெய்து.

ஆதரம் - அன்பு.

ஆகர் - இழிந்தவர்.

ஆதித்தியன் - சூரியன்.

ஆததன் - ஆப்தன்.

ஆநிரை - பசுக்கூட்டம்.

ஆப்பு - கட்டு, சரீரம்.

ஆம்பல் - இலைக்குமுலோசை, அல்லி.

ஆயம் - தொழியாகூட்டம், வேலைத்
திறம், சிநேகம்.

ஆயர்பாடி - இடைச்சேரி.

ஆய்க்குலம் - இடைச்சாதி.

ஆய்மகள் - ஈப்பின்னைப்பிராட்டி.

ஆரணம் - வேதம்.

ஆரம் - மாலை, சந்தனம்

ஆரல் - ஒருவகைமீன்.

ஆராஅமுதம் - தெவிட்டாத [பரம
போகயமான] அமிருதம்.

ஆராமம் - சோலை.

ஆராமை - திருப்பிறவாமை.

ஆரியன் - ஆசாரியன்.

ஆர் - கூர்மை, இலை.

ஆர்கலி - கடல்.

ஆரதல் - நிறைதல்.

ஆர்த்தல் - ஆரவாரஞ்செய்தல், கட்டு
தல்.
ஆர்ப்பு - பேரொலி.
ஆர்வம் - அன்பு.
ஆலம் - விஷம்.
ஆலி - மழைத்துளி.
ஆலித்தல் - ஆரவாரஞ்செய்தல், ஓல
மிடுதல்.
ஆலுதல் - ஆடுதல்.
ஆவகுதனம் - ஆபத்துக்காலத்தில் உத
வும் செல்வம்.
ஆவா - யாவா
ஆவலிப்பு - ஆசைப்படுதல், செருக்கு
தல்.
ஆவித்தல் - ஈடுமூச்சுவிடுதல்.
ஆழி - சக்கராயுதம், வட்டவடிவம்,
கடல், சூரியன்.
ஆளம்வைத்தல் - ஆலாபித்தல்.
ஆளரி - நரசிங்கம்
ஆளி - சிங்கம்
ஆறு - விதம்.
ஆற்றல் - பராக்கிரமம்.
ஆலு - அழியாத
ஆனின்மேயஐந்து - பஞ்சகவ்யம்.
ஆனைச்சாத்தன் - வலியன்.
ஆன் - பசு.

இ

இகல் - போர், பகை.
இருள் - செவிலித்தாய்.
இசுலுதல் - பேரொலிசெய்தல்
இசை - இராகம், உடன்பாடு.
இஞ்சி - மதிர்.
இடத்தல் - பிளத்தல்.
இடவன் - மணக்கட்டி.
இடம்பை - துன்பம்.
இடைவீதி - விசேஷம்.
இடைகழி - நடுவீடம் [நடை.]
இட்டம் - இஷ்டம்.
இட்டிடை - சிறியஇடுப்பு
இணக்கம் - சகவாசம்.
இணர் - பூங்கொத்து
இணை - இரண்டு. ஒப்பு.
இணடை - பூமலை.
இணடைக்குலம் - நெருங்குதலை
யுடைய கூட்டம்.
இதணம் - பாண.

இதயம் - மனம்.
இதழ் - உதடு.
இந்திரகோபம் - தம்பலப்பூச்சி.
இந்திரஞாலம் - மாயவித்தை.
இந்திரன்சிறுவன் - அருசுசுணன்.
இந்து - சந்திரன்.
இமம் - பனி.
இமவந்தம் - இமயமலை.
இமில் - முகப்பு.
இமையவா - தேவர்.
இம்பர் - இவ்விடம்.
இயக்கு - அசைத்தல், துன்பம்.
இயக்கா - யக்ஷர்.
இயம்புதல் - சொல்லுதல்.
இயல் - லக்ஷணம்.
இயல்வு - விரகு.
இரவி - சூரியன்.
இராகம் - ஆசை, இசைப்பாட்டு.
இராவணந்தகன் - இராவணனைக்
கொன்றவன்.
இரிதல் - ஒடுதல்.
இரீஇ - இருத்தி.
இருக்கு வேதம்
இருக்கை - இருப்பிடம்.
இருடிகேசன் - ஹ்ருஷிகேசன், இது,
எம்பெருமானது துவாதசநாமங்க
ளுள் ஒன்று, இந்திரியங்களை அடக்
கியாள்பவனென்று பொருள்படும்.
இருந்தில் - கரி.
இருபிறப்பு - இயற்கையான ஜன்மத்
தோடு ஞானஜன்மமும்சேர்ந்த பிரா
மணப்பிறப்பு [தவிஜா.]
இருவாட்சி - மலலிகையில் ஓர்சாதி.
இலகுதல் - விளங்குதல்.
இலக்கியம் - லக்ஷ்யம்.
இலக்கு - குறி.
இலககுதல் - விளககுதல்.
இலச்சினை - அடையாளம், முத்திரை
இலட்டுவம் - லட்டு.
இலிங்கியர் - லிங்கப்பிரமாணவாதிகள்,
ஆறுமாசிகள்.
இலககுரம்பை - பர்ணசாலை.
இல்லம் - வீடு.
இல்லவன் - மனைவி.
இல்லறம் - க்ருஹஸ்ததருமம்.
இல்லி - சிறுதுவாரம்.
இவரித்தல் - எதிர்த்தல்.
இழவு - இழத்தல்.

இழுக்கு - குறைவு, தவறு.
இழுசுதல் - பூசுதல்.
இழை - ஆபரணம், செய்.
இளங்கோ - இளையபெருமாள்.
இளங்கோயில் - பாலாலயம்.
இளம்படி - இளந்தன்மை.
இறப்பு - மரணம், மோட்சம்.
இறவு - மீன்விசேஷம், முடிதல்.
இறுகல் - ஸங்கோசம்.
இறுததல் - செலுத்துதல்.
இறுமாப்பு - கர்வம்.
இறை-சிறிது, அரசன், கடவுள், சுப்பம்.
இறைசகி - மாமிசம்.
இறைஞ்சுதல் - வணங்குதல்.
இறைநிலை - பரமாத்மஸ்வரூபம்
இன்பமாரி - இன்பத்தை யுண்டாக்
கும் மேகம்.
இன்னாமை - துன்பம்

௫

ஈசன் - சிவன்.
ஈடறவு - வீடாமுயற்சி
ஈடு - ஒப்பு, தகுதி.
ஈட்டம் - கூட்டம்.
ஈட்டுதல் - திரளுதல்
ஈண்டுதல் - நெருங்குதல்.
ஈரி - அன்புடையவன்.
ஈர்த்தல் - இழுத்தல்
ஈரமை - உபயபாவணை, ஈரப்பாடு.
ஈளை - கோழை.
ஈற்றத்தாய - பெற்றதாய்.
உ
உகவாதவர் - பகைவர்.
உகவை - சந்தோஷம்
உகளுதல் - புரளுதல்
உகூ - நகம்.
உகைத்தல் - உபேக்ஷித்தல், செலுத்து
தல்.
உக்கம் - விசிறி.
உசாவுதல் - வீணாவுதல்.
உடுக்கை - வஸ்திரம்.
உடை - வஸ்திரம்.
உட்கண் - ஞானம்
உட்கு - பெருமை, அசசம்.
உணகல் - உலாததின நெல், புழுந
கல்நெல்.
உண்டி - உணவு.
உதரம் - வயிறு

உத்தரவேதி - யாகஸ்தானம்.
உத்தானம் - எடுத்தல்.
உந்தி-கொப்பூழ், மகளிர்விளையாட்டு.
உந்தை - உனதந்தை.
உமா - உம்மைச்சேர்ந்தவர்
உமைபகன் - பார்வதியை இடப்பா
கத்திற்கொண்ட சிவன்.
உம்பர் - மேலிடம், தேவர்.
உம்பி - உன் தம்பி
உயவேன் - ஸஹவாஸம் செய்யேன்,
வினவேன்
உயிரநிலை - ஜீவாதமஸ்வரூபம்.
உயிர்ப்பு - மூச்சு
உயோகுதியில் - யோகநித்திரை, எல்
லாவற்றையும் அறிந்துகொண்டே
தூங்குதல்.
உயகுதல் - கொண்டுவீடுதல்.
உய்வு - விழைப்பு
உரகம் - பாம்பு.
உரப்புதல் - மல்க்குதல், அடட்டிதல்.
உரம் - பலம், மாபு.
உரவு - வலிமை.
உரன் - மனம்.
உரிஞ்சுதல் - தேய்த்தல்.
உரு - ரூபம், தேகம்.
உருத்தல் - கோபித்தல்.
உருப்பன் - ருக்மன்.
உருப்பணி - ருகமிணி
உருப்பொலா - அழகில்லாத
முடையார்
உரும - இடி.
உருவறை - அழகில்லாதவன்.
உருவி - உாவீ, பூமி
உரைக்கியம் - சொல்லோம்.
உரோடம் - கோபம்.
உரோமகூபம் - மயிர்ச்சிலிர்ப்பு.
உலங்கு - பெருநுளம்பு, கொசுரு.
உலப்பு - அழிவு, வறட்சி.
உலோபாய் - பின்வாங்கமாட்டாய்.
உவணப்புள் - கருடப்பகி.
உவரி - கடல்.
உவலை - இழிவு.
உவனியம் - உபநயநம்.
உவன் - மதநிலிலிருப்பவன்.
உவா - அமாவாஸ்யை, பெளர்ணமி.
உழக்குதல் - கலக்குதல்.
உழத்தல் - வருந்துதல்.
உழலை - குறுக்கிடும் மரம்.

உழுறுதல் - அனாதல், துகைத்தல், கல
 மகுதல்,
 உழிதருதல் - அலைச்சல்படுதல்.
 உழுவை - புலி.
 உழை - புள்ளிமான்
 உளை - புறமயிர்
 உள்ளுதல் - நினைத்தல்.
 உறகல் - உறங்கல், உறங்கவேண்டா.
 உறைப்பன் - மிடுக்குடையவன்
 உறைப்பு - உறுதி.
 உறைவிடம் - இருப்பிடம்.
 உன்னி - நினைத்தறகுஉரியவன்.
 உன்மத்தர் - பைத்தியம்பிடித்தவர்.
 உன்னுதல் - நினைத்தல்.
 உணவுயின்தோழி - சிதரவேகை (இ
 வன் கண்ணனது பெளதரணை அ
 ரிருத்தனைக கொண்டுபோனான்.)
 ஊ
 ஊடல் - பிரணயகலகம்.
 ஊட்டம் - தீனி.
 ஊண் - உணவு
 ஊதல் - நடுக்குதல்.
 ஊதை - குளிரகாற்று.
 ஊரகம் - உலகந் த பெரு மா ன்
 ஈந்தி
 ஊரு - தொடை.
 ஊரதி - வாகனம்
 ஊழி - விலகுகண்காலம், கற்பகாலம்.
 ஊழிலை - முனையிலே விழுந்த இலை,
 சருகு.
 ஊழ் - முறை, விதி
 ஊழ்த்தல் - கனிதல்.
 ஊழ்மை - முறைமை.
 ஊளி - பசி.
 ஊறு - ஸ்பாசம்
 ஊற்றம் - உறுதி
 ஊனகாரகர் - தாங்கள் கொல்லுவதல்
 லாமல் பிறரைக்கொண்டும கொல்
 விப்பவர்.
 ஊனம் - குறைவு
 ஊனையுரம்பை - மாம்ஸதேகம்.
 ஊன் - மாமிசம்.
 எ
 எக்கம் - தாளம்.
 எக்கல் - மேடு.
 எக்கே - இதுஎன்னகஷ்டம்?
 எச்சம் - சந்தி.
 எஞ்சல் - குறைவு.

எடுப்பு - உயர்வு,
 எட்டிவேடிாண்டு - பத்து, பக்தி.
 எண்கண்ணான் - பிரமன்.
 எண்கு - கரடி.
 எண்தோளிநான் - தூர்க்கை.
 எம்மாவீடு - எம்க்காகத்தருகிற வில
 ஈழணமான மோஷம்.
 எயில் - மதிள்.
 எயிறு - பல.
 எய்ப்பினில்வைப்பு - தளர்ந்தகாலத
 தில் உதவும் செலவம்
 எய்ததல் - இளைத்தல்.
 எரியம்பு - ஆக்நேயாஸ்தரம்.
 எரிவு - எரிச்சல்.
 எருத்து - முசப்பு.
 எருத்துக்கொடியுடையான் - ரூஉபத
 துவசத்தையுடைய சிவன்.
 எல்லி - இரவு.
 எல்லே - தோழி! வியப்பும்இரக்கமும்
 பற்றிவரும் இடைச்சொல்.
 எவம் - எது.
 எவ்வம் - துன்பம்.
 எழில் - அழகு.
 எழுமை - எழுபிறப்பு; ஊர்வன மானி
 டம் தேவா கீர்வாழ்வன பறவை
 எள்கல் - நெகிழ்தல். [மிருகம் தாவரம்
 எற்று - எப்படிப்பட்டது
 எற்றுதல் - மோதுதல்.
 'எனது' என்பது - மமகாரம்
 'எனது' - எவ்வளவு.
 எஃகு - எஃகிறைத்தெய்த சூலம்.
 ஏ
 ஏ - பாணம்.
 ஏகம் - ஒன்று.
 ஏடு - ஸூக்ஷ்மசரீரம், புத்தகம்
 ஏண் - நிலை, வலிமை
 ஏதம் - குற்றம், துன்பம்.
 ஏதலன் - அயலான்.
 ஏதிலர் - பகைவர், அயலார்.
 ஏத்துதல் - புகழ்தல்.
 ஏமம் - கட்டிழகு, வலி, மயக்கம்,
 இனிமை, காவல், இராததிரி.
 ஏமாற்றம் - துன்பம்.
 ஏய்ததல் - ஒத்தல்.
 ஏர் - அழகு, ஒப்பு.
 ஏர்வு - ஒப்பு.
 ஏலம் - வாசனை.
 ஏவலம் - அம்பின்திறமை.

ஏழிசை - தாரம், உழை, குரல், இளி, துத்தம், விளரி, கைக்கிளை.

ஏழுமால்வரை-ஸப்தகுல பர்வதங்கள்; கைலை இமயம் மந்தரம் வீரத்தியம் நிடதம் ஏமகூடம் நீலகிரி என்பன.

ஏழையா - சபலமுடையவா.

ஏழ்ச்சி - விகாரம்.

ஏறன் - சிவன்.

ஏறு - ஆண்சிங்கம்.

ஏறான் - சிவன்.

ஏனம் - பன்றி.

ஏனோர் - மந்தையோரா, பகைவா.

ஏன்றேன் - பொருந்தினேன்.

ஐ

ஐக்கணைவில்லி - ஐந்து புஷ்பபாணக களையுடைய மனமதன்.

ஐ - கோழை.

ஐங்கருவி - பஞ்ச இந்திரியங்கள்.

ஐம்படை - பஞ்சரபுதமென்னும் ஆபரணம்.

ஐம்பால் - கூந்தல்; மென்மை குளிர் ததி நாற்றம் நெடுமை சுறுப்பு என்ற ஐங்குணமுடையது; அன்றி, முடி குழல தொகல் பனிச்சை சுருள் என ஐவகையாகப் புனையப் படுவது.

ஐம்பெருபூதம்-பிருதிவி அப்பு தேயு வாபு ஆகாசம்

ஐயம் - யோக்யவியஷயத்தில் இடுவது.

ஐயப்பாடு - சந்தேகம்.

ஐயறிவு - பஞ்ச இந்திரியவுணாச்சி

ஐயுறுவு - சந்தேகம்

ஓ

ஒக்கலித்தல் - நடைபழகுதல்.

ஒக்கலை - இடுப்பு.

ஒசித்தல் - ஒடித்தல்.

ஒசிவு - தளாச்சி.

ஒட்டு - உவமை

ஒண்தொடி - அழகிய வளையல்களையணிந்தவன்.

ஒன்மை - நன்மை

ஒருக்கடித்தல் - ஒருமைப படுத்ததல்.

ஒருககிற்று - ஒருவழியிற்சேர்ந்தது.

ஒருககு - முழுதும்.

ஒருநாயகம் - தனியரசாட்சி.

ஒல்குதல் - நாணககொண்டு கூசுதல்.

ஒல்லை - விரைவு.

ஒற்கம் - ஒடுக்கம்.

ஒன்றிரண்டுக்கண்ணினான்-மூன்றுகண் களையுடைய சிவன்.

ஒன்றுதல் - கலத்தல்.

ஒன்னவர் - பகைவர்.

ஒன்றார் - ஒன்றார் - சததுருகங்கள்.

ஓ

ஓசுசுதல் - ஓங்கியடித்தல்.

ஓடை - முகபடாம்.

ஓட்டருதல் - ஓட்டந்தருதல், ஓடிவருதல்

ஓதம் - ஓளிர்ச்சி, அலை, கடல்.

ஓதி - கூருதல்.

ஓத்த - வேதம்

ஓராமை - ஆராய்ந்தறியாமை.

ஓரப்பு - மனனம்பண்ணுதல்

ஓலக்கம் - ஸாந்தீதயம், காட்சிகொடுதல்.

ஓலமிடுதல் - சுதறிகூப்பிடுதல்.

ஓலி - சித்திரம்.

ஓலுதல் - ஒழிதல்

ஓளி - ஒழுங்கு.

க

ககரு - முற்றுதல், இராததிரி, நிறம்.

ககருல் - இராததிரி.

ககிதல் - கடுபடுதல்

கசசுகம் - வியவஸ்தை, பிரதிஜ்ஞை.

கசசி - காஞ்சிபுரம்

கசசு - அரைவஸ்திரத்தின்மேற் கட்டுவது.

கடம்-காடு, மதீரா, பாபபலம், அவசியம் செயற்பாலது.

கடலேழ் - உவாரீர், நன்னீர், பால், தயிர், நெய், கருப்பஞ்சாறு, தேன் இவற்றின் மலமானவை

கடவன் - கடமைப்பட்டவன்

கடவு - கடமை, பிராப்தி.

கடாம் - மதீர்.

கடாரம் - பெரியபாத்திரம்.

கடாவுதல் - செலுத்ததல்.

கடி - காவல், மதின, வாசனை, கலியாணம்.

கடிகைத்தடங்குன்று - சோளசிக்கபுரம்.

கடிப்பு - ஒருகாதணி.

கடிது-களிற்று, யானை.

கடுவன் - ஆண்குரங்கு.

கடைத்தலை - தலைவாசல்.

கடையா - மூங்கிற்குழாய்.

கட்கண - புறக்கண்.
கட்கிலி - கண்ணுக்கு அகப்படாதவன்.
கட்டம் - கஷ்டம்.
கட்டி - வெல்லம்.
கட்டு - மரியாதை, செறிவு.
கட்டுவிச்சி - குறிசொல்பவன்.
கணம் - கூட்டம், கூணம்.
கணவலர் - அலரி.
கணுள் - நிர்வாஹகன்.
கணி - சோதிடன்.
கணைநாண் - அம்புவிடும்கயிறு.
கண் - இடம்.
கண்டகர் - முன்போல (கொடிய)
ராக்கூஸா.
கண்டம் - கழுத்து.
கண்டல் - தாழை.
கண்டிகை - கழுத்திலணியும் ஆபரணம், நுத்ராக்கூட.
கண்ணி - மாலை, முடிசூசு, கணகளை யுடையவன்.
கண நுதல் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவன்.
கணபடை - தூகருதல்.
கணபுதைத்தல் - மறைத்தல்.
கதம் - கோபம்.
கதவி - வாழை.
கதிரவன் - சூரியன்.
கதுவப்படுதல் - கவ்வப்படுதல்.
கதுவாய்ப்படுதல் - வடுப்படுதல்.
கத்திரபந்து - கூத்தரபந்து.
கத்திரியர் - கூத்திரியர்.
கந்தாரம் - காந்தாரம் = ஓர்ப்பண.
கந்து - கட்டுத்தறி, வாசனை.
கபாலநல்மோக்கம் - பிரமகபாலத்தை யொழித்தல்.
கபாலி - தூர்க்கை, சிவன்.
கபிலை - பசு.
கபோதம் - புற, கொடுங்கு.
கப்பு - தேள், கிளை.
கமுகு - பாக்கு.
கமை = கூமை, பொறுமை.
கம்பம் - கப்பம், நடுக்கம்.
கம்பு - சிறுதடி.
கயம் - நடாக்கம்.
கயவர் - மூடர்.
காசரணம் - கைகால்கள்.
கரணம் - உறுப்பு.
கரண்டம் - நீர்க்காக்கை.

கரத்தல் - ஒளித்தல்.
கரம் - கை, உறுதி.
கரா, காரம் - முதலை.
கரி - சாக்ஷி, யானை.
கரிமுகத்தான் - யானைமுக முடைய விநாயகன்.
கரு - கல்பிரதிமை, கர்ப்பம்.
கருக்காய் - பிஞ்சு.
கருப்புச்சிலை - கரும்புவில், [முமாம்.
கருமுகை - இருவாட்சி, சிறுசண்பக
கருமேந்திரியம் ஐந்து உபஸ்தம் பாணி
பாதம் பாபு வாக்கு என்பன.
கருவராகம் - கர்ப்பஸ்தாநம்.
கருவினை - புஷ்பவிசேஷம்.
கருளப்புள் - கருடப்பறவை.
கருள் - கோபம்.
கரை - ஒலி.
கலம் - ஆபரணம், கப்பல்.
கலம்பகம் - பல புஷ்பங்களைக்கொண்டு
தொடுக்கும் மாலை.
கலவர் - மரக்கலத்திலுள்ளவர்.
கலவி - கலத்தல்.
கலவிருக்கை - கொலுவிருத்தல்.
கலாய் - கலந்து.
கலி - காலதோஷம்.
கலிகன்றி - திருமகையாழ்வார்.
கலிககம் - வஸ்திரம்.
கலுழி - கலககல், வெள்ளம். [பக்கம்.
கலை - வஸ்திரம், சாஸ்திரம், அம்சம்,
கலைப்பாகி-மானை வாகனமாகவுடைய
கல்அதர் - கல்வழி. [தூர்க்கை.
கல்கி - சூதிரைமுகத்துடன் அவதாரிக்
கும் பெருமாள்.
கவண் - கல்லெறிகயிறு.
கவந்தம் - தலைமுறை உடல்.
கவரி - சாமரம்.
கவரிமா - சமரமிருகம்.
கவர் - பிளவு, (ஐரண்டிவிதம்).
கவர்தலை - பலதலைகள்.
கவர்வு - (கிடையாதபோது உண்டா
கும்) கிலேசம்.
கவளம் - யானையுணவு.
கவாடம் - கதவு.
கவி - சூரகரு, பாட்டு.
கவிஞர் - வித்துவான்கள்.
கவிதை - பாட்டு. ^{கவிதை}
கவின் - அழகு.
கவுள் - கன்னம்.

கவை - ஸம்சயம், பிளவு.
 கவ்வை - ஆரவாரம், கோலாஹலம்
 கழகண்டு - தீம்பு.
 கழல் - விளையாட்டுக்கருவி.
 கழல்கமலம் - திருவடித்தாமரை, கழல் -
 வீரத்துக்கு அறிகுறியாகக் காலில்
 அணியும் ஓர் ஆபரணம்.
 கழறுதல் - பேசுதல்.
 கழிகோல் - வீசுகோல், கன்றின் வா
 யில்கட்டும் கொறுககோல்.
 கழிவு - இறந்தகாலம்.
 கழுது - பேய்
 கழை - மூங்கில்.
 களகம் - சாந்து, அன்னப்பறவை
 களவம் - யானைக்கன்று.
 களிற்று - ஆணையான
 களையுடல் - களையெடுத்தல்.
 களையுடல் - ஆதாரம்
 களையுடல் - களையெடுப்பவா.
 கள் - தேன்
 கள்கை - களவுசெய்தல்.
 கறகருதல் - ஒலித்தல்.
 கறவு - கப்பம்
 கறவை - கறக்கும்பசு.
 கறி - மிளகு
 கறு - கோபம்.
 கறை - அழுக்கு
 கற்பம் - வேதாங்குகளில் ஒன்று.
 கற்பகம் - வேண்டியவற்றைத்தரும்
 தெய்வமரம்.
 கற்றா - கன்றையுடைய பசு
 கற்றாயர் - கன்று + ஆயர்; கன்றுகளை
 மேய்க்கும் இடையா
 கற்றினம் - கன்றுஇனம் - கன்றுகளின்
 கூட்டம்.
 கற்றை - கூட்டம்.
 கனக்கடிப்பு - பொன்றாற்செய்த
 ஒருகாதணி.
 கனகருழை - கனமான குண்டலம்.
 கன்னல் - கருப்பஞ்சாறு.
 கன்னி - இளம்பெண், அழியாமை.
 கா
 கா - சோலை, காவடி.
 காருத்தன் - புரஞ்சயனென்னும்பெய
 ரையுடைய சூரியகுலத்தரசனது
 வம்சத்திற் பிறந்தவன் [இராமன்].
 காசினி - பூமி.
 காசையாடை - காவாயவஸ்திரம்.

காட்சி - தோற்றம்.
 காண்டவம் - இந்திரனது பூந்தோட்
 டம்.
 காண்டம் - காண்போம்.
 காதலன் - அன்புடைய கணவன்.
 காதலி - அன்புடைய மனைவி.
 காந்தர்ப்பர் - கந்தர்வர்கள்.
 காபாலி - பிரமகபாலத்தைக் கையி
 லேந்திய சிவன்.
 காப்பு - பாதுகாவல் [ரணம்].
 காமம் - அபிஷ்டம்.
 காமரம் - ஓர்பணை.
 காமாதாலை - மன்மதனது தந்தை;
 கண்ணன்.
 காமபு - மூங்கில், சிறுகரம்பன்சேலை.
 காயம் - உடம்பு.
 காய்தல் - கோபித்தல்.
 காய்வா - பகைவர்.
 காரிகை - அழகுடைய பெண்
 காரேழ் - ஸம்வாததம், ஆவர்த்தம்,
 புஷ்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தம், து
 ரோணம், காளமுகி, நீலவர்ணம்.
 காரக்கண்டன் - சிவன்.
 காரக்கலி - அஞ்ஞானமாகிய தோ
 வம்
 காதலன் - அரும்புதல்.
 காதலிகையான் - சுப்பிரமணியன்.
 காலசக்கரம் - காலத்தை நடத்துகிற
 திருவாழி.
 காலன் - யமன்.
 காலி - பசுக்கூட்டம்.
 கால் - காற்று, சக்கரம், நுனி.
 காவலன் - அரசன்.
 காலி - நீலோற்பலம்.
 காலு - விளையாட்டுச்சோலை
 காலுத்தல் - உறுதிப்படுத்தல்.
 காளம் - வாத்தியவச்சேஷம், கறுப்பு.
 காறை - கழுத்திலணியும் ஆபரணம்.
 கானம் - காடு, பாட்டு.
 கானல் - கடற்கரைச்சோலை.
 கானவர் - காட்டில் திரியும் வேடர்.
 கான் - காடு, வாசனை.
 கி
 கிஞ்சகம் - கிளி.
 கிடங்கு - அகழ்.
 கிதிக்குதி - கிரியை.
 கிரிசு - கருதரிமம்.
 கிரிசை - கிரியை.

கிரீடை - விளையாட்டு.
கிருமி - புழு.
கில்லேன் - மாட்டேன்.
கிழத்தி - உரியவன்.
கிழி - பணமுடிப்பு.
கிளர்தல் - விளங்குதல்.
கிளவி - சொல்.
கிளை - உறவினர்.
கிளைக்கொள்ளுதல் - திரளுதல்.
கிள்ளை - கிளி.
கிறி - சிறுபவளவடம், வருததம், தன்
திரம்.
கின்னர மிதுனம் இரட்டையாக
இருந்து இசைபாடும தேவசாதி.
கின்னரம் - தேவவாததியம்.
கீ
கீழ்க்கன்று - தம்பி.
கு
குக்கர் - இழிகுலத்தாரா
குக்கடல் - முட்டாக்கு.
குஞ்சி - ஆணமயிர்
குடக்கூத்து - தலையின்மேல் குடங்
களை அடுக்கிவைத்துக்கொண்டு
அவை அசையாதபடி ஆடும் கூத்து.
குடங்கால் - முழங்கால், மடி.
குடங்கை - உள்ளங்கை.
குடநிசை - மேற்குத்திக்கு.
குடமூக்கு - திருக்குடந்தை.
குடல் - குடிசை.
குடுமி - மலையுச்சி.
குட்டநாடு - கொடுத்தமிழ் நாடு பன்
ளிரண்டில் ஒன்று.
குட்டம் - மடி.
குட்டன் - குமாரன்.
குணநிசை - கிழக்குத்திக்கு
குணலம் - களிப்பினால் ஆடுவதொரு
கூத்து.
குணில் - குறுந்தடி.
குணுகு - வெண்ணெய்நாற்றம்
குண்டர் - நீசர்.
குண்டுகை - கமண்டலம்.
குண்டு - ஆழம்.
குதறுதல் - துன்பஞ்செய்தல், நெறி
குதிரி - நாணமற்றவள் [தவிராதல்
குதைகை - தடுமாறுதல்.
குந்தம் - சிறுசவளம். வேல், நோய்,
மரம்.
குந்தல் - தவறுதல்.

குந்தன் - திருமாலினது ஆயிரநாமம்
களுள் ஒன்று
குப்பாயம் - உடற்சட்டை
குமரி - கன்னிகை.
குமுதம் - அல்லி.
குமுறுதல். வாய்விட்டுச் சொல்லமாட்
டாது உள்ளே முறுகுதல்.
குமைததல் - ஹிமவரித்தல்.
கும்பம் - குடம், அதுபோன்ற மஸ்
தகம்.
கும்பி - நாகவிசேஷம்.
கும்மாயம் - குழையசகமைத்தபருப்பு.
க்யம் - ஸ்தநம்.
க்யம்பை - குடிசை.
க்யவம் - லாவாசனீமரம்.
க்யவர் - பெர்டோரா
க்யவை - கைகோத்து ஆடுதல்
க்யிசில் - சிறந்த வீரன்.
க்யு - ஆசாரியன், புண.
க்யுகு - நாரை.
க்யுக்கள குலமதலை - க்யுவம்சத்துப்
பிறந்த அருச்சுனன்.
க்யுதி - ரத்தம்.
க்யுந்தம் - மருதமரம்
க்யுமணி - சிறந்த மாணிக்கம்
க்யுளை - குட்டி.
க்யுரத்தல் - ஒலித்தல்.
க்யு - கரை
க்யுடு - மலையுச்சி.
க்யுவயம் - பூமி
க்யுவை - குவியல்.
க்யு - இளமை.
க்யுகன் - யாவருடனும் கலந்துவிளை
யாடுபவன்.
க்யுகு - இளமை.
க்யுகுதல் - விளையாடுதல்
க்யுமணன் - மரப்பாச்சி.
க்யுமணினூரம் - தோற்றார் தோல்
விகு நாடாக ஆடும் கூத்து.
க்யுல் - வேய்க்குழல், கூந்தல்.
க்யுவி - குழந்தை.
க்யுறுதல் - கூறுதல்.
க்யுழாம், க்யு - கூட்டம்.
க்யு - குண்டலம்.
க்யுப்புக்கூறு கொள்ளப்படுதல் - மிதி
த்தவிடத்திலே மிதித்தல்.
க்யுங்கு தொடை.
க்யுடு - கட்டை.

குறததல் - சிக்குவிததல்.
குறளை - கோட்டுசால்.
குறிக்கோள் - பகுத்தறிவு.
குறிஞ்சி - மலை, ஓர்மரம், ஓர்பணை.
குறுமபர் - சிற்றரசர். [வார்.
குறையல்பிரான் - திருமங்கையாழ்
குற்றேவல் - அந்தரங்ககைகவகரியம்.
குனிததல் - வளைததல், கூத்தாடுதல்.

கூ
கூக்குரல் - கூவுகிற சப்தம்.
கூசம் - கூசசம்.
கூடலர் - பகைவர்
கூடலித்தல் - நெரிந்துறுதல்
கூடலிழைத்தல் - தலைமகனைப்பிரிந்து
தலைவி பார்க்கும் குறி.
கூடலார் - வையங்காதத பெருமான்
ஆடுதுறைப்பெருமாள் கோவில்.
கூடலா - பகைவா.
கூடல் - தெனமதுரை.
கூடார் - சதருதகன்.
கூதல் - குளிர்
கூதை - மூளி
கூத்தன் - சிவன்.
கூந்தல் - கேசியென்னும அரசகன்.
கூம்பு - பாயமரத்தின் துணி.
கூர்தல் - மிகுதி.
கூவினை - லிலவம்.
கூழை - கூந்தல்.
கூழைப்பாலை - கள்ளப்பாலை.
கூழைமை - குழைச்சலிடுதல்.
கூழ் உணவு, பயிர்.
கூழ்ப்பு - சந்தேகம்.
கூழை - வஸ்திரம்
கூறு - மமன், சொல்.

கூ
கேசம் - தலைமயிர்.
கேசரம் - பிடரிமயிர்.
கேடகம் - (ஆயுதத்தைத் தடுப்பதற்கு
க்கையில் கொள்ளும்) தோற்கருவி.
கேட்டாம் - கேட்டோம்
கேதகை - தாழை.
கேதம் - துக்கம்.
கேயம் - பாட்டு.
கேழல் - வராகம்.
கேழ் - நிறம்.
கேழ்ப்பவா - சும்பந்தம்பெற்றவர்
கேள் - ஒப்பு உறவு.
கேள்வன் - கணவன்.

கேள்வி - தூல்களைக்கேட்டறிதல்.
கை
கைசெய்தல் - ஒழுங்குபடுத்தல்.
கைதவம் - மோசம்.
கைதை - தாழை.
கைந்நாகம் } - துதிக்கையை யுடைய
கைமமா } யானை.
கைமமாறு - பிரதியுபகாரம்.
கைமமை - பசுப்புப்பேச்சு.
கையறவு - செயலற்றிருத்தல்.
கைவலம் - கைம்முதல்.

கோ
கொங்கர் - சேரதேசத்தார்.
கொங்கு - வாசனை.
கொடிககோழிகொண்டான் - சுப்பிர
மணியன்.
கொட்டை - பஞ்சு.
கொண்டல் - காளமேகம்.
கொத்துத்தலைவன் - கூட்டங்களுக்கு
தலைவனுன துரியோதனன்.
கொந்தளம் - சிலுகிடுகை.
கொந்தம் - நெறிப்பு.
கொந்து - கொத்து.
கொம்மை - பருமை.
கொயல் - கொய்தல்.
கொய் - கொய்சகம்.
கொல்லிகாவலன் - குலசேகராழ்வார்.
கொலலை - வரமபழிதல்.
கொள்ளி - நெருப்பு
கொற்றம் - ஜயம்.
கொற்றவன் - அரசன்.

கோ
கோகனகம் - தாமரை.
கோகுலகட்டு - அக்கிரமமான ஆரவா
ரம், அடைவுகேடு, தலைமணடையிட்டு
கோகுலம் - பசுக்கூட்டம்.
கோசரம் - விஷயமாதல்.
கோடல் - காந்தன்.
கோடி - புதுவஸ்திரம்.
கோடு - தந்தம், கரை.
கோடு ஆலம் - வளைந்த ஆரம்.
கோட்டம் - கோணுதல்.
கோட்பாடு - கொள்கை. [க்கு
கோணை - குற்றமுள்ளதொழில், மிது
கோது - குற்றம்
கோதுகலம் - கொள்துஹலம்; மிக்கசந்
தோஷம்.
கோதை - மலை, கூந்தல், ஆண்டான்

கோநிரை - பசுக்கூட்டம்.
கோமளம் - பேரழகு, மெதுவான
தன்மை.
கோயில் - ஸ்ரீரங்கம்.
கோயின்மை - ராஜகுலமகிமை, அநீதி.
கோரம் - கொடுமை.
கோரம்பு - தீம்பூ.
கோலம் - அழகு.
கோவலன் - இடையன்.
கோவல் - திருக்கோவலூர்.
கோவி - கோபி, இடைப்பெண்.
கோவை - கோத்த மாலே.
கோழம்பம் - மனக்குழப்பம்.
கோழி - உறையூர்.
கோளரி - வலிமையுடைய சிங்கம்.
கோள் - கிரகம், குற்றம், துன்பம்,
வலிமை, கொள்கை.
கோறம்பு - குறம்பமென்ற ஆபரணம்.
கோனேரி - திருவேங்கடமலைமேலுள்
ள புஷ்கரிணி.

கோ

கொளத்துபம் - திருமால் இடத்திரு
மார்பில் அணியும் தேவரத்தினம்
கொனைவ - பேரொலி.

சு

சுடம் - வண்டி.
சுகம் - ஸுகம், கூட்டம், ஆசை
சுகரன் - சிவன்.
சுங்கு - வளை
சுகை - சந்தேகம்.
சுசிபதி - இந்திரன்.
சுஞ்சலம் - மனக்கலக்கம்.
சுண்டம் - உக்கிரம்.
சுண்ணம் - ஆண்குறி.
சுகி - பெருமை.
சுதுப்புயன் - விஷ்ணு
சுதுமுகன் - பிரமன்.
சுதுப்பேதிமார் = சுதுர்வேதிமார் -
நான்கு வேதங்களையும் அறிந்தவர்.
சுதுர் - சமாததர்.
சுத்திரம் - குடை.
சந்தம் - சந்தம், அழகு [பூணூ.
சந்தி - சோகலை, ஸந்த்யாவந்தனம்,
சந்தோகன் - சாந்தோக்ய உபநிஷத்
தை யறிந்தவன்.
சுப்பாணி - கைகொட்டி வீளையாடுதல்
சம் - போர்.
சுமயம் - சங்கேதம், மதம்.

சுமயிகள் - சித்தாந்திகள்.
சம்பிரதம் - இந்திரஜாலவித்தை.
சுமரம் - வெற்றிக்கு அறிகுறியான
தம்பம்.
சுர அசரம் - அசையும்பொருளும் அ
சையாப்பொருளும்.
சுரண அரவிந்தம் - திருவடித்தாமரை.
சுரண - திருவடி.
சுரம் - அம்பு.
சுரற்காலம் - ஐப்பசியும் கார்த்திகையும்.
சுரிதை - சுரித்திரம்.
சுலம் - கபடம், குற்றம், வெறுப்பு.
சுவலன் - சத்தரு.
சுவி - ஒளி.
சுவித்தல் - ஜபித்தல்.
சுழக்கு - குற்றம்.
சுறை - இடையா அரையில் கட்டி
ஒருவகைமணி, பேணுமை.

சா

சாக்கியர் - பெளத்தர்.
சாடு - வணம்.
சாடுதல் - தன்வியழித்தல், அடித்தல்.
சாதகன் - தேவதாநதரம்.
சாதுவா - சாதுக்கள்
சாத்து - கூட்டம்
சாந்து - சந்தனம்.
சாமம் - ஸாமம், கற்பு
சாய - (ஆசரிபபட்டுமடியான) அழகு
சாரல் - மலைபக்கம்.
சாரிகை - விரைநதடை.
சாராகம் - வில்
சார்வு - பிராப்யம்.
சாலகம் பலகணி.
சாலி - செந்நெற்பயிர்
சாலேகம் - ஜாலகம், பலகணி.
சாலிதரி - நாயத்திரி.
சாமுல் - கோழி, மகளிர்வீளையாட்டு.
சாறு - உதஸவம்.
சாற்றுதல் - சொல்லுதல்.

சி

சிக்கென - விரைவாக.
சிகுஞ்சல குறைதல்.
சிட்டன் - பெரியோன்.
சினுக்குதல் - சீராட்டுதல்.
சிரகு - கடுஞ்சொல், குற்றம்.
சிகைக்குதல் - சில்லியாதல்.
சிகைவு - அழிவு.

சித்திரகுப்தன் - யமதருமராசனது
கணக்கன்.

சிந்தாமணி - கருதியபொருள் கொடுக்
கும் தேவமணி

சிந்துகோன் - சிந்துதேசத்தரசன்,
ஜயதரன்.

சிந்துரம் - நெற்றியிலணியும் பொடி.
சிமயம் - சிகரம்.

சிரததை - ஆசை.

சிரீதரன் - லக்ஷ்மிபைத (திருமார்பில்)
தரிப்பவன்

சிரீவரமங்கலநகர - வானமாமலை.

சிலம்பாறு - நூபுரங்கதை.

சிலம்பு - மலை, நூபுரம்

சிலம்புதல - ஒல்த்தல்.

சிலாதலம் - கற்பாறை

சிலங்காரம் - ஸ்ருங்காரம், அலங்காரம்.

சிலுப்புதல - அசைத்தல்.

சிலுப்புதல - ஓட்டத்தில் நிலலாமல
சுழலுதல்.

சிலை, வில, கல.

சில்லை - முணுமுணுத்தல்.

சிவப்பட்டார - சைவா

சிவளிக்கைக்கச்சு - கட்டிம்கச்சு.

சிறுக்கன் - சிறுவன்

சிறுசேவகம் - பாலபராகிரமம்.

சிறுமாமனிசா - வடிவுசிறுத்துப் பிர
பாவம் கனத்திருக்குமவர்கள்.

சிறுமியர் - இளம்பெண்கள்.

சிறை - பந்தம், இறகு

சிறற்குச்சிகாலே - விடியற்காலம்.

சிற்தல - அலைதல், ஆயாசப்படுதல்.

சிறற்றைவ - சிறியதாயார

சிறற்றில் - சிறுஇல், சிறுவீடு.

சிலை - முட்டை, கிளை.

சின்னம் - அடையாளம்.

சீ

சீயம் - சிங்கம்.

சீய்ததல் - திருவலகிடுதல்.

சீமாலிகள் - மாலிகள்; கண்ணனால்தன்
திரமாகக் கொல்லப்பட்டவன்.

சீரியர் - சிறப்புடையவர்.

சீர்மை - சிறப்பு.

சீலம் - எல்லொழுக்கம்.

சீலைக்குதம்பை - சீலைத்தக்கை (காது
வளர்த்தற்பொருட்டி இடுவது.)

சீறல் - கோபியாதே.

சீற்றம் - கோபம்.

சு

சுகாதல் - வகிர்தல்

சுடலை - சுகாடு.

சுட்டி - ஓர்நெற்றியணி.

சுணங்கை - மயர்க்குச்சு, ஒருவகைக்
கூத்து

சுணம் - சுணங்கு, தேமல்.

சுண்டாயம் - கிருத்திரிமமான விளை
யாட்டு.

சுணணம் - சூணம், வாசனைப்பொடி.

சுதை - சுணாணம்பு.

சுமடு - சும்மாடு, (சரீரம்)

சுமமை - கனம்

சுரம் - பாலவனம்.

சுரன் - தேவன்.

சுரி

சுரிதை } - உடைவான்.

சுருசுருணனுதல் - கட்டுப்படுதல்.

சுருதி - வேதம் ஸ்வரம்.

சுருப்பு - வண்டி.

சுலாய - சுற்றி.

சுலாவுதல் - டரவுதல்.

சுலடு - அடையாளம்.

சுலேதன் - அருச்சுனன்.

சுழல் - வருசனை.

சுனகு - சிறுமுறம்.

சுவரம் - மீன்.

சூ

சூடகம் - கைவளை

சூடாமணி - தலையிலணியும் இரத்தி
னம்.

சூட்டு - உச்சி.

சூதம் - மாமரம்.

சூதி - வஞ்சனை - வாயப்பு.

சூர் - தெய்வப்பெண்.

சூர்மை - கரோஸ்வபாவம்

சூலிகை - சூலம்.

சூல் - கர்ப்பம்.

சூழல் - தந்திரம், மணற்குன்று, வட்
டவடிவமான பூமி, திருவவதாரம்.

சூழி - நெற்றிப்பட்டம்.

சூழை - சுழல் பெருங்காற்று.

சூனியவாதர் - நிர்சுவரவாதிகள்.

செ

செகில் - சிவப்பு.

செகுத்தல் - அழித்தல்.

செக்கர் - சிவப்பு, செவ்வானம்.

செங்கீரை - அசைக்காடுகல்

செடி - கூட்டம்.

செப்பாடி - செவ்வைக்குணம்

செப்பம் - செவ்வை, ரண்

செப்பு - சிற்பா, திரா

செம்மல் - மலாந்த படிபம்.

செம்பியன் - சோழன்

செம்மாது - சிவந்த லக்ஷ்மி

செயிரா - குற்றம்

செய் - கழனி.

செய்கிறதி - செய்கிறாய்

செய்யவன் - லக்ஷ்மி.

செய்யான் - லக்ஷ்மி.

செரு - போ.

செருவார் - பகைவர்

செருந்தி - சுரபுண்ணை.

செலசார் - பற்றுக்கோடு

செல்வு - ஐசுவரியம்.

செவ்வி - அழகு

செவ்வுதல் - அடைத்தல்.

செறிதல் - நெருங்குதல்

செறு - கழனி.

செறுத்தல் - அடக்குதல், கோபித்தல்.

செறுவார் - பகைவர்

செற்றம் - பகைமை, கோபம், பொ

றுமை

செற்றார் - பகைவர்.

சென்னி - தலை

சோ

சே - எருது

சேடம் - மச்சம்

சேடி - இளமை

சேட்டை - ஜயேஷ்டை - பூதேவி.

சேண - உயாச்சி, தூரம்

சேது - சிறுவனை.

சேரம் - ஸ்ரீகாம.

சேமவைப்பு - சேமித்துவைத்ததன்ம்.

சேயன் - செம்மையுடையவன், சிறந்

தவன்.

சேயிழையார் - (செம்மை + இழை

யார்) - செம்பொன் னொசெய்த ஆப

ரணிகளையணிந்த மகளிர்.

சேய் - சுப்பிரமணியக்கடவுள், எருது.

சேய்மை - தூரம்.

சேர்ப்பு - ஈடறகரை.

சேவகம் - வீரப்பாடி.

சேவல் - ஆண்பறவை.

சேற்றுத்தாமரை - வானமாமலை

லுள்ள ஏரி.

சோ

சொப்பட - கணராக.

சோ

சோதகம் - ஸ்தோதரம்.

சோப்புண்ணுதல் - அடியுண்ணுதல்.

சோமு - ஸோமயாகம்.

சோரவு - மறதி

சூ

சூலம் - பூமி

சூழல் - குங்குமமரம்.

சூனவிதி - சாஸ்திரமரியாதை.

சூனேந்திரியம்ஜக்து - மெய், வாய்,

கண, மூக்கு, செவி.

சூன்று - நாள்.

தூ

தகாததல் - உடைத்தல்.

தகாப்புண்ணை - நெருக்கப்படுதல்.

தகவிலி - நற்குணமில்லாதவன்.

தகவு-நற்குணம், தகுதியான உபகாரம்.

தகளி - அகல்.

தககளை - தகையனை.

தசக்கிரீவன் பததுத்தலைகளை யுடைய

இராவணன்.

தஞ்சம் - அடைக்கலம்.

தஞ்சு-தஞ்சம், அடைக்கலம், ஆதாரம்.

தட - பெரிய

தடம் - குளம்.

தடா - பெரியபாத்திரம்

தடித்தல் - அழித்தல்.

தடிபிணக்கு - தடிச்சுணடை.

தடுகுட்டம் - தலைதடுமாற்றம்.

தட்டல் - தடித்தல்.

தட்டுளுப்பு - தடுமாற்றம்.

தட்டொளி - கண்ணாடி.

தணறல் - பிரிதல்.

தணகா விளக்கொளி-மெம்பெருமான்

சன்னிதி

தண்டகம் - ஒருகாடி.

தண்டம் - தடி, தண்டனை, சேனை.

தண்டு - கதாயுதம்.

தண்ணாவாது - தாமதியாமல்.

தண்ணுமை - சிறுபறை.

தண்ணெனவு - மென்மைத்தன்மை.

தணமை - அருள், குளிர்ந்தி.

தகாததல் - வருத்துதல்.

ததது - ஸ்வீகாரம்.

தததுவம் - உணமைப்பொருள்.

தமப்பன் - தகப்பன்.

தமம் - அஞ்ஞானஇருள்.
 தமா - உறவினர்.
 தமனகம் - தவனம்.
 தமிழேன - தனியான நான்.
 தமிழ்முனி - அகஸ்தியா.
 தமிழ்முன்று - இயல் இசைநாடகம்
 தரவகம் - அலை
 தரணிமகை - பூமிதேவி
 தரளம் - முத்து.
 தராதலம் - பூமி.
 தருக்கு - அகங்காரம், ஹிமனை
 தருமன - யமன்.
 தலைப்பெய்தல் - சோதல்.
 தலைவினாகுகொள்ளுதல் - முழுதும்
 வியாபித்தல்.
 தவநெறி - பக்திமார்க்கம்
 தவாதல் - துளைத்தல்.
 தவளம் - வெண்ணிறம்
 தவிசு - ஆசனம்
 தழீஇகுகோளியாரா - தழுவிகுகொண்டவா.
 தழை - பீலிக்குடை
 தளவு - மூலலை.
 தளை - விலங்கு, தண்டை.
 தளையவிழ்தல் - மலாதல்.
 தற்கணமை - அஞ்சரமை.
 தற்பு - தக்துவம், உணமை.
 தன்னஞ்சயன் - சயத்தையே தனமாக
 உடைய ஆசனன்.
 தனிராயகம் - ஒப்பற்ற தலைமை.
 தா
 தாசுமதி - தசுரதனது குமாரன்.
 தாது - புஷ்பகேஸரம்.
 தாதை - தகப்பன்.
 தாபதர் - ருஷிகள்
 தாமம் - மாலை, இடம்.
 தாயம் - தாயாதிமுறை, பங்கு.
 தாமோதரன் - கண்ணன்.
 தாம்பு - கயிறு.
 தாயவன் - தாயியளந்தவன்.
 தாரகையின் உலகம் - நகத்திரக்கூட்டம்.
 தாரம - மனைவி.
 தாரணி - பூமி.
 தாரா - ஓர் நீர்ப்பறவை.
 தாராகணம் - நகத்திரக்கூட்டம்.
 தாரித்தல் - மனமொழித்தல்.
 தார் - மாலை
 தால் - நாக்கு.

தாளாளன் முயற்சியுடையான்.
 தாவடியிட்டான் - தாவடியிட்டவன்
 தாழ்த்தல் - தாமதித்தல்
 தான் - திருவடி, முயற்சி, தாமரைத்
 தண்டு
 தானகொளுவல் - தாழ்ப்பாளன்போடு
 தல்.
 தாறும - வரையிலும்
 தானவா - அசுரா
 தானை - சேனை.
 தீ
 திகிரி - சககரம்
 திககள் - மாஸம், சந்திரன்
 திசைத்தல் - திசைத்தல்
 திசைமுகன் - நான்முருக்கடவுள்.
 திடா - தருடா - உறுதியானவா
 திடல் - மேடு
 திணாத்தல் - நெருங்குதல், சகித்தல்.
 திணித்தல் - வலியறிதறத்தல்.
 திணியு - செறிவு
 திண்ணம் - உறுதி.
 திமிர் - ஸ்தபத்தமாயிருத்தல்.
 திமில் - முகப்பு.
 திமிவிககிரமன் - மூன்று அடிகளால்
 உலகங்களை அளந்தவன்
 திரு - அழகு, செல்வம், வாய்மை.
 திருத்தி - திருப்தி
 திருநறையூர் - நாச்சியாரகோவில்.
 திருவாகாரம் - திருமேனி.
 திருவிண்ணகா - உப்பிலியப்பன் ஸக
 திருவிழவு - உதஸவம். [நிதி.
 திருவோணத்தான் - சிவவணநகரத்தி
 ரததுக்கு உரியவன்.
 திரை - அலை, (முதுமைப்பருவத்தில)
 தோல்கருங்குதல்.
 திரோதை - திரோதாயகம்
 திலதம் - நெற்றிப்பொட்டு.
 திவம் - பரமபதம்.
 திவலை - நீர்த்துளி.
 திவளுகை - ஒளிவிடுகை, படிக்கை,
 அசைக்கை.
 திளைத்தல் - ஆடுதல், அனுபவித்தல்.
 திறம்புத்தல் - தவறுதல்.
 திறல் - வலிமை.
 திறவிது - வசதந்தலிருப்பது.
 திறை - கப்பம்.
 தீ
 தீககவி - கல்லபாடல்.

தீப்பம் - தீங்கு.
தீயிணக்கு - கெட்டசகவாசம்
தீர்த்தன் - பரிசுத்தமூர்த்தி.
தீவிகை - நீராஜநதிபர
தீற்றுதல் - தின்னசெய்தல்.

து

துகள் - புழுதி, குற்றம்.
துகில் - வஸ்திரம்.
துங்கம் - உயர்வு.
துஞ்சல் - இறத்தல், தாவருதல்.
துடவை - விளையாடல்.
துடி - உடுக்கை
துணங்கை - எளிப்பினால் ஆடும கூடது.
துணரி - பூங்கொத்து.
துணி - துண்டு.
துதம் - ஸ்தோதரம்.
துதைக்கை - மிதிக்கை.
துத்தி - பாம்பின்படப்புள்ளி.
துப்பம் - நெய்
துப்பன் - பெருமிகு குடையான்.
துப்பு - வலிமை, நெய்
துப்புரவு - சாமர்த்தியம்
துயிலம் - பேரோசை.
தும்பி - வண்டு
துயக்கு - சம்சயம், கலக்கம், மனத்திரிவு
துயில் - தூக்கம்.
துராகம் - குதிரை
துரிசு - கள்ளம்.
துலை - தராசு.
துவக்கு - சம்பந்தம், ஆரம்பம்.
துவராடை - சிகப்பு வஸ்திரம்
துவராபதி - த்வாரவதி - துவாரகை.
துவரி - இலவம்பூ
துவரியாடை - காவியஸ்திரம்.
துவரை - துவாரகை,
துவர் - சிவப்பு, பவழம்.
துவர்தல் - உலர்தல்.
துவலை - நீர்த்துளி.
துவன் - குற்றம்
துழிதி - அலமாப்பு, அலைச்சல்.
துழாவுதல் - புக்கு அனுபவித்தல், தட
வுதல்.
துளகை - கலக்கம்.
துளக்கம் - சலிப்பு.
துளம் - மாதளம்
துளர் - களைக்காட்டு.
துளவம் - துளசி.
துன்னம் - துளி.

துற்று - பிடியளவு உணவு, உண்.
துறவறம் - ஸ்வாஸ்தரமம்.
துனி - கோபம், பிரதிபந்தகம்.
துன்னம்பெய்தல் - துளையிடுதல்

து

து - பரிசுத்தம், தீவரு
துவருதல் - தொருதல்.
துசனம் - துஷணம்.
துசு - வஸ்திரம், பஞ்சு
துதி - தாதாக அனுப்பப்பட்டவன்.
துதை - சிறுசோறுசமைக்கும் மட்
பாததிரம், விளையாட்டுக்கருவி.
துபம் } - வாசனைப்புகை.
துமம் }
துர்பு - துவாரம்.
துய்மை - பரிசுத்தம்.
துரியம் - வாததியம்
துவி - இறகு.
துறு - புதா.

தே

தெக்கு - தெற்கு
தெட்ட - பகருவமான.
தெப்பா - துசா.
தெரியல் - பூமாலை.
தெரிவவமார் - இளமகளிர்.
தெருன் - தெளிந்த அறிவு
தெவ்வர் பகைவா [ஒலித்தல்.
தெழித்தல் அலைத்தல். அத்திதல்,
தெழ்கு - இடைச்சுரிகை.
தெள்ளியோர் - தெளிந்தவா.
தெற்றல் - தெள்ளியவன்.
தெற்றுதல் - பிள்ளைகவிபாடுதல்.
தென்புலத்தோர் - யமபுரவாசிகள்.
தென்றுதல் - சிதறுதல்.
தென்னன் - பாண்டியன்.
தென்னவன் - தெற்குத்திக்குப்பாலக
ருண யமன்.
தென்னுரை - தமிழ்.
தென்னுலகம் - யமலோகம்.

தே

தேக்கம் - தாமதம்.
தேசிகன் - ஆசாரியன்.
தேசு - ஒளி, மதிப்பு.
தேம்பல் - வாடுதல் குறைபடுதல்.
தேவகாரியம் - பகவானுக்குத் திருப்பதி
யான தொழில்.
தேவாசுரம் - தேவர்களுக்கும் அசுரர்
களுக்கும் நோந்த யுத்தம்.

தேவில் - தேவகிருகம்.

தேவு - தெய்வம்.

தேவை - அடிமைத்தனம்.

தேறல் - தேன்.

தேற்றம் - தெளிவு.

தேற்றன்மை - தெளிவு.

தேனித்தல் - மனமகிழ்தல்

தை

தைத்திரியன் - தைத்திரிய உபநிஷத்

தாற் பிரதிபாதிக்கப்படுபவன்.

தையல் - பெண், மனைவி.

தைவருதல் - தடவுதல்.

தோ

தொகை - மாலே பீலிக்குடைவிசேஷ

தொடக்கு - சம்பந்தம்.

[ம.

தொடர் - சங்கிலி.

தொடி - வளையல்.

தொடுவு - களவு.

தொடை - மாலே, சொல்தொடர்.

தொடையல் - பூமாலே.

தொண்டா - அடியாரா.

தொண்டை - கொவ்வைக்கனி.

தொத்து - பூகொத்து, மாலே.

தொய்யில் - சேறு,

தொலலை - பழமை, உபத்திரவம்.

தொழு - ஒர்நோய், பசுக்கொட்டகம்,

சிறை.

தொழுதி - ஆரவாரம்.

தொழுத்தை - வேலைக்காரி.

தொழுமபா - அடியவா. நீசா

தொளிப்பரதோளி - வீதி.

தொழ - பசு.

தொழப்பாடி - ஆய்ப்பாடி

தோ

தோகை - மயில்வால்.

தோக்கை - முன்தானை, கொய்சகம்.

தோடு - பூவிதழ்.

தோதவத்தி - தெளதவஸ்திரம்.

தோமரம் - எறியீட்டி.

தோயம் - நீர்.

தோளாமணி - துளைக்காத இரத்தினம்.

தோற்றம் - பிறப்பு.

தோன்றல் - சிறந்தபுருஷன்.

தோன்றி - காந்தன்.

தோ

தோளவை - மூதேவி.

ந

நகுதல் - பரிகசித்தல், சிரித்தல்.

நக்கன் - சிவன்.

நசை - ஆசை

நசுசுதல் - விரும்புதல்.

நடம் - கூத்து.

நடலை - வருத்தம், நடுக்கம்.

நட்டம் - கூத்து

நண்ணம் - நண்ணுதல்

நண்ணார் - பகைவா.

நந்தன் - நந்தகோபன்.

நந்திபுரவிண்ணசம் - நாதன்கோயில்

நந்து - நத்தை, சங்கு.

நந்துதல் - அழிதல், தூண்டுதல்.

நமர் - நம்மைச்சேர்ந்தவா.

நமன் - யமன்.

நமுகுதல் - குழைதல்.

நமுகி - மகாபலிச்சர்வர்த்தியின் குமா

ரன்.

நமைத்தல் - உபத்திரவித்தல்.

நம்பன் - யாவராலும் நம்பிச்சரணம்

டையப்படுவன்

நம்பா - பூரணர்.

நய அசலன் - நீதியிற் குலையாதவன்.

நயக்குகை } - விரும்புதல்

நயத்தல்

நயப்பு - நன்மை

நயநம் - கண்

நரசுந்தரன் - அடியார்களுட் தநேரும

நரசுத்தை ஒழிப்பவன்

நரசுநாசனன் - நரசுவேதனை யைஒழிப்ப

வன்.

நரம் - மனிதவடிவம்.

நரன் - சிவ்யன், மனிதன்.

நலிவு - துன்பம்.

நல்குரவு - வறுமை

நலித்தல் - நசித்தல்.

நலிற்றுதல் - சொல்லுதல், பழகுதல்.

நவை - துக்கம்.

நளிர்தல் - செவ்வைப்படுதல், குளிர

தல்.

நள்ளி - பெண்ணாடு.

நறு - ஷாசனையுள்ள.

நறையூர் - நாசனியார்கோவில.

நற்பால் - நல்லஇடம்.

நற்றம் - நன்மை.

நனவு - மனத்தெளிவு, (கனவுக்கு

எதிர்ப்பொழி.

நனை - அரு பு.

நா

நாகணை - ஸர்ப்பசயனம்.

நாகப்பதைக்கொடி - கருடத்துவசம்.

நாகம் - ஸ்வர்க்கம், பாம்பு, யானை, சுரபுண்ணை.

நாகு - இளம்பெண்மாமு.

நாஞ்சில் - கலப்பை.

நாட்டமாயிரத்தன் - ஆயிரகணக்கனைபுடைய இந்திரன்

நாண் - கயிறு, வெட்கம்.

நாதம் - ஒசை

நாதான் - நாதன், ஸ்வாமி

நாந்தகம் - வாள்

நாபதி - நாவுக்கு நிரவாஹகன்.

நாபிமலயம் - ரொப்பூழ்வட்டம்.

நாமகன் } - சரசுவதி

நாமகை }

நாமம் - புகழ்.

நாலுதல் - தொங்குதல்.

நாலவாய் - தொங்குகிற வாய்.

நால்வகைவருணம் - பிராமண ஈசத்திரிய வைசிய சூத்ரர்

நாவலம்புலி - ஜம்பூதவீபம்

நாலவர் - வித்துவான்கள்

நாவலிதெல் - தோற்றற்குறிப்பு; தோற்றவாகன்முன் ஜயித்தவர்கள் சொல்லுஞ் சொல்

நாவாய - கப்பல்.

நாவி - நாபி

நாழல் - குங்குமமரம், ஓர்கொடி விசேஷம்.

நாழ் - அகங்காரம், ஆகதையில்லாதவாததை, குற்றம்.

நானம் - மஞ்சள், மயிரக்கு இடம்வாசனைத்திரவியம், புழுகு

நானிலம் - பூமி

நான்மில் - நழுவுமாட்டா

நான்று - நாள்.

நி

நிசாசரர் - இராகத்தா

நிசசம் - நிதசியம்.

நிச்சலம் - தினந்தோறும்.

நிதி - செல்வம்

நிதநிலம் - முதது.

நீமலன் - குற்றமற்றவன்.

நிமிதல் - நெளிதல்.

நியதமும் - எப்பொழுதும்.

நியமம் - ஒருயோகவுறுப்பு.

நிரந்தரம் - இடைவிடாமல்.

நிரந்தவர் - எதிர்த்தவர்.

நிரயம் - நரகம்.

நிரல்நிறை - சப்தங்களும் அர்த்தங்களும் நிறைந்திருப்பது.

நிருததம் - கூத்து.

நிரை - வாரிசை, கூட்டம்.

நிலததேவர் - பிராமணர்.

நிலாவுதல் - விளங்குதல்

நிலா - வெள்ளாறு

நிழறுதல் - ஒளிசெய்தல், நடத்தல்.

நிறம் - மார்பு, மர்மஸ்தாநம்.

நிறை - அடக்கம், மகடேஉக்குணம்

நீ

நீசனை - இழிகுணம்.

நீர்க்கணடன் - சிவன்.

நீர்மை - குணம்.

நீலகணடன் - கறுத்தகழுத்தையுடைய சிவன்.

நீலன் - திருமங்கையாழ்வார்.

நீரூழ - சிவன்.

நு

நுகம் - நுகத்தம்.

நுகாசசி - அநுபவம்

நுகாதல் - உண்ணுதல்.

நுடங்குதல் - சூழ்தல், அசைதல்

நுணுககம் - சூக்ஷ்மம்.

நுணுககுதல் - அறைத்தல்.

நுண்பு - சூக்ஷ்மம்

நுதலும் - ஸங்கலபித்தல்.

நுதி - நுனி.

நுதல் - நெற்றி.

நுவலுதல் - சொல்லுதல்.

நுளப்பாவையா - நெய்தல்நிலத்து மகளிர்.

நூ

நூக்குதல் - தள்ளுதல்

நூலாட்டி - மகாலக்ஷ்மி.

நூற்றவன் - ஆலோசித்தவன்.

நூற்றவா - துரியோதனனுதியா.

நே

நெடுந்தகை - பெருமைக்குணமுள்ளவன்.

நெருநல் - நேற்று.

நெறி - உபாயம்.

நென்னல் - நேற்று.

நே

நேசம் - அன்பு.

நேத்திரம் - லீலக்கண்.

நேமி - சக்கரம்.

நேர்ப்பம் - அவ்யக்தமான தன்மை.

நை

நைவளம் - ஓர்பண்.

நொ

நொக்கென - விரைவாக.

நொடி - சந்தனம்.

நொடித்தல் - சொல்லுதல்.

நொய்து - அற்பம்.

நொய்யர் - அற்பர்.

நோ

நோன்பியர் - சமணர்.

நோன்பு - விரதம்.

ப

பகடு - ஆணயானை, ஏறுது.

பகர்தல் - சொல்லுதல்.

பகலோன் - சூரியன்.

பகவர் - முனிவர், ஸந்யாவிகள்.

பகழி - பாணம்.

பகையம் - தாமரை.

பங்கி - ஆண்மயிர்.

பசு + இலை = பாசிலை, பசியஇலை.

பசப்பு - பசுமைநிறம்.

பசை - பாசம், அன்பு.

பஞ்ச இந்திரியங்கள் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி.

பஞ்சசயனம் - ஐந்து தன்மையுள்ள படுக்கை; அழகு, குளிர்ந்தி, மாத தலம், பரிமளம், தாவன்யம் ஆக இவை; ஐந்து உருவிட்டுச் செய்த படுக்கையுமாம்.

பஞ்சசனன் - ஓர் அசுரன்.

பஞ்சபிராணன் - பிராணன், அபாநன், வ்யாநன், உதாநன், ஸமாநன்.

பஞ்சமம் - ஓர்பண்.

பஞ்சவர் - பாண்டவர்.

பஞ்சி - பஞ்ச.

படப்பை சோலை

படம் - வஸ்திரம்.

படலம் - கூட்டம்.

படா - புஷ்பவிசேஷம்.

படி-பூமி, ஸ்வபாவம், திருமேனி, ஒப்பு.

படிசசோதி - திருமேனியின் அழகு.

படிமைக்கலம் - ஆராதன உபகரணம்.

படியமார் - நிலத்தேவா, பிராமணர்.

படிறு - தீம்பு.

படை - ஆயுதம், சேனை, கலப்பை.

பட்டர்பிரான் - விததுவான்களுக்குத் தலைவன்.

பட்டிமேய்தல் - தன் இஷ்டப்படி நடத்தல்.

பட்டினம் - (இலக்கணையால்) உடல் பணம் - படம்.

பணயம் - நம்பிக்கைக்கு உரிய பொருள்.

பணி-வேலை, நடத்தையுடைய பாம்பு

பணிகொள்ளல் - அடிமையாக்குதல்.

பணிலம் - சகாகு

பணை - மூங்கில், கிளை, நீர்நிலை, பருத்தல், வாத்தியம், வயல்.

பணை - அணிவகுப்பு, ராகம், கட்டு.

பண்டப்பழிப்பு - பதார்த்ததுஷணம் [ரூபகுணங்களில், குறைகூறுதல்.]

பண்டாரம் - பொருட்சாலை.

பண்டி - வயிறு

பண்டு - பழமை.

பண்ணைறையாப்பணி - பண்புகெட்ட, இதிரெழில்

பண்ணை - கட்டு, சேரி.

பதகம் = பாதகம் - உபத்திரவம்.

பதம் - பக்குவம்.

பதயுகம் - இரண்டுதிருவடி.

பதலை - கலசம்.

பதவி - நீர்மை, வழி.

பதி - தேசம், தலைவன்.

பதியம் - பாசுரம்.

பகிறைந்திரட்டி - நூறு.

பகிறெருவிடையா - ஏகாதசருத்ரர்.

பதுமம் - தாமரை.

பததர் = பகதர்.

பத்தவிலோசனம் - ஓரிடம்.

பத்தன் - சிநேகமுள்ளவன்.

பத்திமை - பக்தி.

பத்திர ஆகாரன் - விலக்குண்டானவடிவமுடையவன்.

பத்திரம் - ஓர் ஆபரணம்.

பத்து - பகதி; 'எட்டிநேருடரணடி'

பந்தனை - அனுக்கம்.

பயப்பு - நிறவேறுபாடு.

பயலை - பசுலைநிறம்.

பயிலுதல் - பழகுதல்.

பரக்கழிதல் - அடக்கமில்லாமை.

பரண் - மசக.

பரதர் - நெய்தல்களில் துமக்கன்.

பரந்தாமம் - பரமபதம்.

பரமபரம்பரன் - தனக்குமேலில்லாத
படி ஸர்வஸ்மாத்தபரன்.

பரமேஷ்டி-பரமபதத்தில் இருப்பவன்
பரமன் - பராத்பரன், உயர்ந்தவர்க
ளுள்ளும் உயர்ந்தவன்.

பரமாத்மன் - பரமாத்மா.

பரம் - வசம், பாரம், உயர்வு.

பரல் - பருக்கைக்கல்.

பரவுதல் - தோத்திரஞ்செய்தல்.

பரவை - கடல்.

பராங்கதி - உயர்ந்தகதி.

பராங்குசன் - பிறமதங்களாகியயானை
கட்டு மாவெட்டிபோன்ற நம்மாழ்
வார்.

பராவுதல் - நிறைத்தல், துதித்தல்.

பரி - குதிரை.

பரிசு - பரிசை, தன்மை, பெருமை.

பரிதி - சூரியன், ஸமித்து.

பரிதிவட்டம் - சூரியமண்டலம்.

பரிப்பு - துக்கம்.

பரிமா - குதிரையாகிய மிருகம்

பரியோன் - வலிமையுடையவன்.

பரிவு - சினேகம்.

பரிவேடம் - ஊர்கோள்.

பருக்கி - குடிக்கச்செய்து

பருங்குதல் - கொல்லுதல்

பருப்பதம் - மலை.

பலங்கனி - பலாப்பழம்

பலதேவன் - பலராமன்

பலி - பிணை.

பல்லவம் - தளிர்.

பல்லவன் - ஓர் அரசன்,

பவநம் வாயு.

பவம் - சம்சாரம்.

பவர் - பரப்பு.

பவித்திரன் - பரிசுத்தமூர்த்தி.

பவ்வம் - பாற்கடல்.

பழனம் - வயல்.

பழுக்காய் - பழுத்தபாக்கு.

பளிக்கு - ஸ்படிகக்கல்.

பள்ளி படுக்கை, பள்ளிக்கூடம்.

பறை - வாத்தியம், அபேக்ஷிதம்.

பறைகல் - சொல்லுதல்.

பற்றுக்கொம்பு - கொழுக்கொம்பு.

பற்பாபன் = பதமநாபன் - நாடிகமல
முடையவன்.

பற்பு - தாமரை.

பற்றார், பற்றாதார் - பகைவர்.

பற்று - அடைக்கலம், அன்பு, பிடிப்பு
பற்றை - அல்பவஸ்து.

பணிப்பு - நடுக்கம்.

பணிவரை - இமயமலை.

பலுவல் - தூல்.

பன்னாகராயன்-நாகராசன்; அவனது
மகள் உலாபி.

பன்னுதல்-சிறப்பித்துச் சொல்லுதல்.

பா

பா - பாட்டு.

பாகு - ஸாரத்யம்.

பாகுடம் - வெல்லப்பாகு நிறைந்த

குடம், உபஹாரம்.

பாங்கர் - பாகுஞ்

பாங்கலர் - குணமில்லாதவர்.

பாங்கு - அநுகூலம், பக்கம்.

பாசடை - பசுமையான இலை.

பாசறவு - நிதமழிவு.

பாசனம் - மரக்கலம், பாத்திரம்.

பாஞ்சஜந்யம் - திருமாவின் (பஞ்சாயு
தகைஞன்) சகைத்தின் பெயர்.

பாஞ்சாலி - திரௌபதி.

பாடகம் - தண்டை, பாண்டவதூதர்
சன்னிதி.

பாடி - ஊர்.

பாடி - பெருமை, வருத்தம், பக்கம்.

பாணன் - கடகன்.

பாணி - கை, சததம்.

பாணிததல் - தாமதித்தல்.

பாண் - பாட்டு, வெளியுபசாரம்.

பாண்டி = பாண்டீரம். (ஊடம்) - ஆல
மரம்.

பாதகேசம்-அடிமூதல் முடிவரையில்.

பாதமததால் - திருவடியால்.

பாந்தள் - பாம்பு.

பாயல் - படுக்கை.

பாரசி - த்வாதசி.

பாரணக்கு - பூமிப்பிராட்டி.

பாரிடம் - பூமியினிடம், பேய்.

பாரித்தல் - அலங்கரித்தல், முயற்சி
செய்தல், மனத்தில் பெருக நினைத்
தல்.

பார் - பூமி.

பார்த்தன் - அருச்சுனன்.

பாலே - வறுநிலம், பண்விசேஷம்.

பாவநாசன் - (அடியார்களின்) பாவங்
களை யழிப்பவன்.

பாவனை - ஃனண்ணம்.

பாவை^{பு} - சித்திரப்பிரதிமை, அதுபோ
ன்ற, அழகிய பெண், விரதம்.
பாழி - பலம், வளை, பெருமடுக்கு,
படுக்கை
பாழ் - போகமோஷங்களை வளைக்க
வல்ல நல்தரை, பிரகிருதி.
பாறு - பருந்து.
பாறுதல் - பொடியாதல், ஓடுதல்.
பாற்றுதல் - ஒழித்தல்.
பானல் - நீலோற்பலம்.
பாணு - சூரியன்.
பான்மை - குணம்.
பீ^{பு}
பிச்சை - பிரமசாரிகளுக்கும் ஸந்த்யாவளி
களுக்கும் இடுவது.
பிஞ்ஞகன் - சிவன்.
பிடர் - பின்கழுத்து.
பிடி - பெணயானை.
பிணக்கு - சண்டை.
பிணை - பெணயிருகம்.
பிணி - வியாதி, கட்டு
பிணை - பெணமான், ஜாமீன்.
பிணையல் - மாலை.
பிண்டியாரா - அசோகமரத்தின் கீழுள்
ள ஆர்ஹதா.
பிதிர் - அதிசயம், மிசசம், வேறுவழி
யிற்செல்லுதல்.
பித்தர் - பைத்தியம் பிடித்தவா.
பித்து - உன்மத்த குணம்.
பிரகிருதி - ஒரு கத்துவம்.
பிரசம் - தேன், வண்டு.
பிரமாணித்தார் - விசுவசித்தவர்
பிராக்கள் - உபகாரகர்.
பிலம் - குகை, பாதாளம்.
பிழக்கு - பிழைசெய்தல்.
பிறங்கல் - மலை, விளங்குதல்.
பிறப்பு - முளைத்தாலி.
பிறவி - பிறப்பு.
பிறிது - வேறு.
பிறையணிந்தான் - சிவன்.
பின்னை - நப்பின்னைப்பிராட்டி, லக்ஷ்மி.
பீ^{பு}
பீடு - பெருமை.
பீதகஆடை - பீதாம்பரம்.
பீர் - நிறவேறுபாடு.
பீலி - மயிலிறகு.
பீளை - கண்ணின் அழுக்கு.
பீனம் - பருமன.

பு
புகர் - காந்தி, புள்ளி.
புகலிடம் - அடையுமிடம்.
புகல் - அடைக்கலம்.
புட்டி - அரை.
புட்டில் - பெட்டி.
புணரி - அலைநெருக்கத்தை யுடைய
கடல்.
புணாப்பு - வியாபாரம்.
புணை - தெப்பம்.
புண்டரீகம் - தாமரை.
புதம் = அம்புதம் - மேகம்.
புதம்செய்தல் - தாவிப்பாய்தல்.
புதல் - புதா.
புதா - பெருநாரை.
புதுக்கணிப்பு - வடிவீற்றிற் பிறந்த புதுமை.
புதுவை - ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.
புத்தேளிர் - தேவாகள்.
புந்தி - மனம், அறிவு.
புயக்கு - பசை.
புயல் - மழை, மேகம்.
புய்த்தல் - மறைதல்.
புரந்தான் - இந்திரன்.
புரம் - டட்டணம்.
புரவி - குதிரை.
புரவு - கட்டளை.
புரி - செய் [எவல்], வலம்புரி, பட்ட
ணம்.
புரிசை - மதிள்.
புரை - ஒப்பு, துவாரம்.
புலத்தல் - விடுதல்.
புலமங்கை - பூமிப்பிராட்டி.
புலமை - தேர்ந்த அறிவு.
புலம் - அறிவு, ஆகர்வித்தல்.
புலம்புதல் - கோவித்தல்.
புலரி - விடியற்காலம்.
புலர்த்தல் - உலர்த்துதல்.
புலவி - ஊடல்.
புலால் - மாம்சம்.
புலையர் - இழிந்த சாதியர்.
புல்குதல் - தழுவுதல்.
புல்லறிவாண்மை - அற்பபுத்தி.
புவனம் - பூமி.
புவனி - பூமி.
புவி - பூமி.
புழை - துளை.
புழைக்கை - துதிக்கை.
புண்ணரி - கருடவாகனன்.

புள்ளரையன் - பக்திராஜனுதியபெரிய
திருவடி
புள்ளுவம் - மெய்ப்போலத் தோன்றும்
படி பொய்யில்வல்லமைகாட்டுதல்.
புறவம் - புற.
புறவு - தாழ்வரை.
புறனுரை - அன்பில்லாதொல்.
புறகெனல் - அற்பமாதல்.
புனம் - காடு, கொல்லை, வாசனை.
புனல் - ஜலம்
புனிதம் - பரிசுததம்.
புனைதல் - அலங்கரித்தல்.
புன்கணமை - தீனத்தன்மை.
புனமை - இழிவு.

பு

பூ - பூமி, மலர்.
பூசம் - பாக்குமரம்.
பூசல் - பேரொலிசெய்தல், யுத்தம்.
பூடு - பூண்டு.
பூணி - பசு.
பூண - ஆபரணம்
பூதங்கள் - இருப்புப்பெற்றவர்கள்.
பூதம் ஐந்து - பிருதிவி அப்பு தேயு
வாயு ஆகாசம்.
பூமகன் - பிரமன்
பூமகனை - ஸ்ரீதேவி.
பூரித்தல் - நிறைத்தல்
பூரியா - இழிபிறப்பாளா, தீயர்.
பூவன் - பிரமன்.
பூவாகழல் - திருவேங்கட முடையா
னது திருவடிகிலை.
பூவியேல் - புகச்செய்யாதே.
பூவை - நாகணவாய்ப் பறவை, கா
யாம்பூ.
பூளை - ஓர் பூண்டு.

பெ

பெட்டு - பிராமகவாக்கியம்.
பெண்ணை - பனைமரம்.
பெம்மான் - பெருமான்.
பெற்றம் - பசு.
பெற்றி - தன்மை.

பே

பேதுறுதல் - மனகலவறுதல்.
பேரியல் - பெரிய ஸ்பாவம்.
பேழை - பெருத்திருத்தல்.
பேழ்வாய் - பெரியவாய்.
பேறு - பாக்கியம், செல்வம்.

பை

பை - படம்.
பைங்கூழ் - பசுமையான பயிர்.
பைதல் - இளமை, வயதுக்குத் தக்க
பக்குவமில்லாமை.
பைய - மெல்ல.

பொ

பொங்கத்தம்பொங்கோ - சப்தோச
சாரணம், தோற்றதோல்வியாலே
பறையடிக்க ஆவேதொரு கூத்து.
பொட்ட - போர, விரைவாக.
பொத - வெடிக்க, உன்னைக்க.
பொதியில் - பொதியமலை, மலையமலை
பொதுக்கோ - விரைவாக.
பொதுப்பு - சோலை, குழி.
பொதுளுதல் - நிறைதல்.
பொருள்தாயம் - பொருளின்சம்பந்தம்.
பொருதி - போர்செய்வாய்.
பொருநல் - தாம்ரபரணி.
பொருந்தார் - சத்துருக்கள்.
பொருப்பு - மலை.
பொருவு - ஒப்பு.
பொருள்தாயம் - பொருள்பகரு.
பொல்லாமை - பொல்லாங்கு, பழி
பொழில் - சோலை, உலகம்.
பொள்ளை - துவாரம்.
பொறி - இந்திரியம், கையெழுத்து,
அடையாளம் புள்ளி.
பொறை - பொறுமை, பாரம்
பொற்பு - அழகு.
பொற்றை - மலை.
பொன்னி - காவேரி.
பொன்பெயரோன் - இரணியன்.

போ

போட்கன் - சுணைகேடன்.
போதகம் - யானைக்கன்று.
போதமர் செல்வக்கொழுந்து - செந்
தாமரைமலரில்வாழும் செல்வமகள்
[லக்ஷ்மி]
போதா - வருவாய்.
போதியார் - அரசமரத்தின்கீழுள்ள
பெளத்தர்.
போது - மலரும்பருவத்து அரும்பு,
காலம், வா [ஏவல்].
போழக்கன் - முறைகேடன்
போழ்தல் - பிளத்தல்.
போனகம் - போஜனம்

பெள

பெளவம் - கடல்.

பெளழியன் - ப்ருஹதாரணயக உப
நிஷித்தினால் அறியப்படுபவன்.

ம

மகம - யாகம்

மகரக்குழை - சுரமீன் வடிவம் அமை
யச்செய்த குண்டலம்.

மகன் ரில - கரௌஞ்சபக்ஷி, அன்றில்
மகனவொட்டி - (உடலும்உயிரும) மங்

குமபம இசையவேணும்.

மகஞல் - ஆகாயம், மேகம்.

மசிமை - லஜ்ஜை.

மஞ்சரி - பூகுகொத்து

மஞ்சனம் - நீராட்டம்

மஞ்சு - மேகம்.

மஞ்ஞை - மயில்.

மடநகல் - சிங்கம்.

மடம - மடப்பம்; இது, மகடேக்
குணங்கள்நான்கில் ஒன்று இளமை

மடலூர்தல் - பனைமரத்தின் மடல்களி
றை செய்யப்பட்ட குதிரையின்

மேல் ஏறுதல்.

மடல் - இதழ்.

மடவரல் - இளம்பெண

மடவார - இளமகளிர்.

மட்டித்தல் - வியாபித்தல்

மட்டி - வாசனை, தேன்.

மட்டை - மொட்டை.

மணம - வாசனை, உதலவம்.

மணுளன் - மணவாளன், கணவன்.

மணடலம் - வளைவு

மதலை - பிள்ளை, தூண்.

மதனன் - மன்மதன்.

மதன் = மதம் - கொழுப்பு.

மதிசூடி - சிவன்.

மது - தேன்.

மதுகரம் - வண்டு

மதுகுதன் - மதுவென்னும் அசுரனை
அழித்தவன்.

மதுதாரை - தேன்வெள்ளம்.

மததகம் - தலை.

மத்தம் - ஊமத்தை, உன்மத்தம்.

மத்தி - பெண்குரங்கு.

மத்திரம் - இரகசியம்.

மத்திரித்தல் - ஆராய்ந்து அறுதியிடுதல்.

மயர்வு - மயக்கம், அஜ்ஞாநம்.

மயல் - மயக்கம்.

மயிலினன் - மயில்வாகனமுடைய சுப்
பிரமணியன்.

மரக்கால்சூத்து - மரத்தைக் காலிலே
கட்டிக்கொண்டு ஆடும கூத்து.

மரண = மரணம்.

மரவடி - பாதுகை.

மராமர - ஸாலவிருகம், ஆசசாமரம்.

மரு - வாசனை.

மருகி - மருமகள்.

மருங்கு - டிக்கம்.

மருங்குல் - இடிப்பு.

மருட்டி - மருளச்செய்தல்.

மருதர் மருத்துக்கள்

மருத்துவப்பதம் - வைத்தியன் செய்
யும் மருந்தின் பக்குவம்.

மருத்துவன் - வைத்தியன்

மருப்பு - தந்தம்.

மருவார் - பகைவர்.

மருவாளன் - பகைத்துபவத்தில் முதிர்
ந்தவன்.

மருள் - மயக்கம், அஜ்ஞாநம்.

மலக்கம் - கலக்கம்.

மலங்கு - ஒருவகைமீன்.

மலங்குதல் - அழிதல்.

மலம் - அழுகு.

மலாவாளி - புஷ்டபாணம்.

மலினம் - தோஷம்

மலைப்பண்டம் - மலைபடுபொருள்.

மலைமங்கை - பாவதி.

மலையரையன் - ஹிமவான்.

மலையேழ் - கைலாஸம், இமயம், மந்
தரம், விந்தியம், நிஷதம், ஹேம
சூடம், நீலகிரி.

மல் - ஆயுதமின்றி உடல்வலிமைகொ
ண்டு செய்யும்போர்; அத்நையுடை

யவர், மல்லா.

மல்லன் - பலிஷ்டன்.

மல்லை - வளப்பம், திருக்கடல்மல்லை.

மழ - இளமை.

மழலை - சூதலைசொல்.

மழறு - புதுமை, கலக்கம்.

மழு - கோடாலி.

மழுவாளி - பாசராமன்.

மள்ளர் - உழவர்.

மறம் - கொடுமை, பாவம்.

மறி - மான்குட்டி.

மறு - களங்கம், ஸ்ரீவத்ஸம்.

மறுகு - வீதி.

மறுக்கம் - கலக்கம்.
 மறுக்கினும் - மறுகச்செய்தாய்.
 மறையோர் - வேதமுணர்ந்த பிராமணர்.
 மற்கடம் - குரங்கு.
 மன்று - பொதுவிடம்.
 மா - மாமரம், குதிரை, பெரியமிருகம்
 மாகம் - பெரிய ஆகாசம்.
 மாசுணம் - பெரும் பாம்பு.
 மாசுணுதல் - அழுக்கடைதல்.
 மாடி - பக்கம், செல்வம்
 மாணிக்குறளன் - பிரமசாரியான வாமநன்.
 மாண் - பிரமசாரி.
 மாதலி - இந் திரனது சாரதி.
 மாதலி - குருக்கத்தி.
 மாதிரம் - திக்கு, மலை.
 மாதா - பெண், மெது.
 மாத்திரைப்போது - கண்ணிமைத்தலும், கைநொடித்தலும்
 மாந்தர் - மதுஷ்யர்.
 மாந்துதல் - உண்ணுதல்.
 மாமை - நிறம்.
 மாரதர் - பெரிய தேர்வீரர்.
 மாரன் - மன்மதன்.
 மாருதம் - காற்று.
 மாருதி - அதுமான்.
 மால் - காமமயக்கம், திருமால்.
 மாவலவன் - ஆடல்மாவென்னும் குதி
 ளையையுடைய திருமங்கை மன்னன்.
 மாழாந்து - ஒளிமழுங்கி.
 மாகழ - இளமை.
 மாறன் - நம்மாழ்வார்.
 மாறாளன் - சத்திரு.
 மாறு - எதிர், ஒப்பு, பகைமை, கொம்பு.
 மாற்றம் - பேச்சு.
 மாற்றலர் - சத்துருக்கள்.
 மாற்றன் - பகைவன்.
 மாற்றன்மை - பகைமை.
 மாற்றிலி - பிரதிபுகாரத்தை விரும்பாமல் உதவிசெய்தல்.
 மாற்றோலைப்பட்டவர் - கேவலர்.
 மானம் - பெருமை.
 மானுரி - மான்தோல்
 மான் - வியவசாயமேதுவான மஹத்தவம்.

மி
 மிகை - அதிகம்.
 மிடறு - தொண்டை.
 மிடுக்கு வலிமை.
 மிடைதல் - நெருங்குதல்.
 மிணுதல் - நெருங்குதல்.
 மிண்டர் - மூர்க்கர்.
 மிதி - அவைப்பு.
 மிலைத்தல் கலைத்தல்.
 மிழற்றுதல் - இன்சொற்கூறுதல், சேஷ்டிதககளைச் செய்தல்.
 மிளிர்ந்தல் - பிரகாசித்தல்.
 மிளை - சிறப்புதல்.
 மிறை-மிறுக்கு, கொடுமை ஹிஸ்ஸை.
 மீ
 மீட்சி - திரும்பிவருதல்.
 மீதியன் - மேற்பட்டவன்.
 மீளி - பெரும்பலம்.
 மீன் - நஷ்டத்திரம்.
 மு
 முகடி - உச்சி.
 முகப்பு - முன்பு.
 முகில் - மேகம்.
 முகிழ் - அரும்பு.
 முகை = சுருமுகை, அரும்பு.
 முக்கியம் - பெருமை.
 முக்குதல் - வருந்துதல்.
 முக்குறம்பு - ஆணவம், மாயை, கன்மம்.
 முசு - ஆண்குரங்கு.
 முடை - துர்க்கந்தம்.
 முட்டி - குறைவு.
 முட்டை - அண்டம், உலகவுருண்டை.
 முண்டம் - தலையோடு.
 முண்டர் - சைவர்.
 முண்டியான் - தாபஸ வேஷமுடையவன்.
 முதுநீர் - கடல்.
 முதுபுணர்ப்பு - பழைய நிலைமை.
 முத்தவன் - ஒரு புனிய புருஷன்.
 முந்தை - முற்பட்டவன்.
 முந்நீர் - சமுத்திரம்.
 முப்புரிதல் - வடமும் வடத்தில் இழையும் மும்மூன்றாக இருக்கும் யஜ்ஞோபவீதம்.
 மும்மதம் - கர்ணமதம், கபோலமதம், பீஜமதம்.
 முயங்குதல் - தழுவுதல்.

முயற்சி - முயற்சி. உத்ஸாஹம்.
 முாண் - வலிமை, பகைமை.
 முாலுதல் - ஒலித்தல்.
 முருகன் - சுப்பிரமணியன்.
 முருகு - வாசனை, தேன்.
 முருக்கு - பலாசு
 முருகி - கடினம்.
 முழுவம் - பெருவாயனென்னும் வாத்
 தியம், மத்தனம்.
 முழுகுதல் - மூழ்குதல்.
 முழுவதல் - முத்தமிடுதல்.
 முழை - குகை.
 முழைஞ்சு - குகை, துளை.
 முனரி - தாமரை, முன்னேக்கொண்டு
 செய்தது.
 முனரிக்கூட்டகம் - முன்னையுடைய
 தாமரைத்தண்டினால் செய்த கூடு.
 முனிதல் - உலாதல்.
 முனையட்டி - அகரூரார்ப்பணம்செய்து
 முறி - தளிர்.
 முறுவலித்தல் - பரிகசித்துச் சிரித்தல்.
 முறுவல் - புன்சிரிப்பு, பல்.
 முற்றுவரு - சிறுகுழந்தை.
 முற்றில் - சிறுமுறம்.
 முற்றிழை - பூரணமான ஆபரணம்
 அணிந்தவன்.
 முற்றம் - முடிசோம்
 முனிவர் - மந்தசிலர்.
 முனிவு - கோபம்.
 முனை - போர்.
 முனைவன் - முக்கியமானவன்.
 முன்தோன்றல் - தமையன்
 முன்றில் - முன்னிடம்.
 முன்னுரை - மகாபாரதம்.

முக்கு - மேல்நாணிப்பு.
 முதறிவு - பேரறிவு.
 முதரை - பழமொழி.
 முதவர் - முற்பட்டவர்
 மூரி - வலிமை.
 மூர்த்தி - வடிவம்.
 மூவாவை - மூப்படையாமை
 மூவுருவிலிராமன் - பரசுராமன், தச
 ரதராமன், பலராமன்.
 மூழை - அகப்பை.
 மூழ்த்தல் - மூழ்குதல்.
 மூன்றுஅணல் - கார்ஹபத்யம், ஆகவ
 நீயம், தக்ஷிணூக்தி.

மெ
 மெல்லிலை - மெதுவான இலை, மெல்
 லுகிறிலை, வெற்றிலை
 மெ
 மேகலை - அரைநூல் மலை.
 மேதி - எருமை
 மேலாப்பு - மேற்கட்டி.
 மை
 மைதிலி - சீதை.
 மையல் } - மயக்கம்.
 மையன்மை }
 மையாத்தல் - மோகித்தல்.
 மொ
 மொக்குன் - மொக்கல், நீர்க்குமிழி.
 மொட்டி - அரும்பு.
 மொய் - அழகு. நெருக்கம்.
 மொய்குழல் - நெருங்கிய கூந்தல்.
 மொயம்பு - வலிமை.
 மோ
 மோக்கம் - மோசனம்.
 மோடி - காளி.
 மோகிபருத்தல் - பிடரியில் பிசல் பரு
 த்தல் [மோடு - அம்ஸம்.]
 மொய் - தாய்.
 மோழை - நீர்ப்பெருக்கு, சீழாறு,
 குமிழி, துவாரம்.
 மௌ
 மௌலி - திருமுடி.
 மௌவல் - முல்லை.

ய
 யமுனைத்துறைவன் - ஆளவந்தார்.
 யவன் - ஞாவன்.

யா
 யாதவர் - யதுவம்சத்தார்.
 யாய் - தாய்.
 யாழ் - வீணை.
 யாளி - சிக்கம்.
 'யான்' என்பது - அஹங்காரம்.

யூ
 யூபம் - யாகஸ்தம்பம்.
 யோ
 யோகநித்திரை - எல்லாம் அறிந்து
 உறங்குதல்.
 யோகம் - கண்ணுக்கு விஷயமாகிற
 வஸ்து, உபாயம்.
 யோசு - தவம், உபாயம்.
 யோனி - பிறப்பு, சாதி.

வ்

வகிர் - பிளவு.
வகுளம் - மகிழ்மலர்.
வகை - கப்பல்; பங்கம் என்றதன்
திரிபாய், அலையென்றும் கொள்ள
லாம்.
வசி - வசப்படுதல்.
வசை - குற்றம்.
வசைவு - திட்டு.
வஞ்சி - ஓர் நீர்க்கொடி.
வடகலை - ஸம்ஸ்கிருதம்.
வடநெறி - ஸம்ஸ்கிருத நியாயம்.
வடமலை - திருவேங்கடமலை.
வடம் - ஆரம், ஆலிலை.
வடி - கூர்மை.
வட்டு - லஜை. [சிககாய்.
வட்டு - வர்த்துலமானது, நீலக்கழற்
வண்டல் மகளிர்வினையாட்டு, குழை
சேறு.
வண்டானம் - நாரையில் ஓர் சாதி.
வண்ணம் - அழகு.
வண்மை - ஈகை.
வதுவை - கலியாணம்.
வந்தி - பலவந்தம், நமஸ்கரி.
வம்பு - வாசனை, வீணை
வம்மின் வாருங்கள்.
வயிச்சிரவணன் - குபேரன்: விசிரவ
முனிவரின் குமாரன்.
வயிரம் - உறுதி, பகை.
வயிறுவாய்த்தல் - வயிற்றிற்பிறத்தல்
வரம்பு - எல்லை.
வரன்றுதல் - வாரிக்கொள்ளுதல்.
வரால் - மீன் விசேஷம்.
வரிந்து - சூழ்ந்து.
வருதல் - தடவுதல்.
வருமை - மறுபிறப்பு.
வலம்புரி - வலப்பக்கமாக உட்கூழியை
புடைய பாஞ்சஜன்யம்.
வலவன் - வல்வன், சாரதி.
வலவை - வஞ்சகக் குணமுடையவன்,
ஆவேசமாடுபவன்.
வல்லி - பாசம், கொடி.
வல்லை - விரைவு.
வழக்கு - நியாயம்.
வழிபாடு - வணக்கம்.
வழு - குற்றம்.
வழுதி - பாண்டியன்.
வழுத்துதல் - ஸ்தோத்ரம்செய்தல்.

வளாய்க்கொள்ளுதல் - சூழ்ந்துகொள்
ளுதல்.
வளி - காற்று.
வளைவண்ணன் - சங்குபோன்ற வெண்
ணிறமுடைய பலராமன்.
வள் - கூர்.
வள்ளல் - வரையாது கொடுப்பவன்.
வள்ளி - ஓர்கொடி.
வள்ளிகொழுநன் - சுப்பிரமணியன்.
வற்பு - வலிமை.
வளைதல் - அலங்கார்த்தல்.
வன்மையர் - பிரயலமானவர்.
வன்மை மர்மம்,
வா
வாகை - வெற்றி, ஓர்மரம்.
வாக்கு - சரமசலாகம்.
வாசம் - வாசனை.
வாசல் - உபேயம்.
வாசவத்ததை - வத்ஸராயன் மனைவி,
வாசி - குதிரை.
வாசிகை - மாலை.
வாசுதேவன் - வசுதேவகுமாரனான
கிருஷ்ணன்.
வாடை - காற்று.
வாணபுரம் - பாணசுரனுடைய சோ
ணிதபுரம்.
வாணனது மகள் - உலகை.
வாணன் - வாழ்நன் (மருஉ); பாண
சுரன்.
வாணிபம் - பயன்
வாணியம் - வியாபாரம்.
வாதமாமகன் - வாயுவின் புத்தான்; ஹநு
மான்.
வாதை - துன்பம்.
வாமம் - அழகு.
வாமன் - குள்ளமான பிரமசாரி.
வாமான் - தாவியோடும் குதிரை.
வாயமுதம் - வாயெசசில்.
வாயுஜந்து - பஞ்சபராணன்.
வாயுறை - அறுகம்புல்.
வாய்ப்பு - அமைப்பு.
வாரணம் - யானை.
வாரம் - பகைபாதம்.
வாரம்ஒதுதல் - உருச்சொல்லுதல்.
வாரி - கடல்.
வார் - கசக, நீளம்.
வாலிமை - வெண்மை, பெருமை, சுத்
தம்.

வாவி - தடாகம்.
வாளா - சும்மா.
வாளி - பாணம்.
வாளே - பெருமீன்
வாள்நுதல் - ஒளிபொருந்திய நெற்றி.

வி

விகிருதம் - வேறுபாடு, சேஷ்டாவிகாரம்.

விக்கி - விக்கலெடுத்தது.
விக்கிரமம் - வீரச்செயல்.
விசயன் - அருசசனன்
விசாதி - வியாதி.
விசித்திரம் - அழகு.
விசம்பு - மேலுலகம்
விசனை, விஞ்சை - விதயை
விடமம் - வைஷ்ணவம், சேராசசேர்த்தியான செயல்.

விடலை - புருஷசிரேஷ்டன்.
விடிவை - விடியற்காலம்.
விடை - வருஷபம், உததரம்.
விடையோன் - விருஷபவாகனன்.
விட்டு - விஷ்ணு
விண் - ஆகாசம்.
விண்டார் - பகைவா.
விண்ணகா - பரமபதம், உப்பிலியப்பன் ஸந்திதி

விண்ணுறு - ஆகாசகங்கை.
விண்ணி - ஓரிடம்
விண்கோர் - பேய்த்தோர், கானல.
விதலை - விசனம்.
விதானம் - மேற்கட்டி.
விதி - பாக்கியம்.
விதித்தல் - நடுககம்
வித்தகன் - ஆசசரியமான குணசேஷ்டிதககளை யுடையவன்

வித்து - காரணம்.
விநதை - கருடன் தாய்.
விநதை - விநதியமலை, காளி.
விபரீதம் - பாதகம்.
விமலன் - குற்றமற்றவன்.
வியம - வேறுபாடு.
வியல் - விசாலம்.
வியவு - வேறுபாடு.
வியூகம் - சேனையின்திரள்.
விராவுதல் - கலத்தல்.
விருத்தம் - கிழத்தனம், விரோதம், கூட்டம்.

7

விரை - வாசனை.
வில்லகல் - மலை.
வில்லகு - பிருகபக்திகள்.
வில்லு - விலாப்பக்கம்.
வில் - காந்தி.
வில்லவன் - சோமராஜன்.
விழவு - உதஸவம்.
விழுக்கை - சோமை.
விழுது - நெய்.
விழுப்பொருள் - சிறத்தபொருள்.
விழுமிய - சிறந்த.
விளப்புறுதல் - பிரசித்தியடைதல்.
தாமசித்தல், கூறப்படுதல்.
விளரி - மிககவிருப்பம், ஓர் இசை.
விளர்க்கொள்ளுதல் - முழுதும்பவரதல்
விளரிமபு - ஓரம்
விள்ளுதல் - நீங்குதல்.
விநல - பராக்கிரமம்
விஷ்ணுசித்தா - பெரியாழ்வார்.

வி

விக்குதல் - கட்டுதல்.
விடுதல் - விடுதல்.
விட்டுதல் - ஒழித்தல்
விதல் - அழித்தல்
வீர அணி - ஐந்திரியஜயமான வீரமே

ஆபரணம்
விழதல் - விருப்புதல்
வெ
வெகுளி - கோபம்.
வெகுகத்தோன் - சூரியன்.
வெண்பகடு - ஐராவதம்.
வெதிர் - மூலகில.
வெப்பு - ஜகரதேவதை.
வெயது - கொடிது.
வெரு - அசசம்
வெளியநீறு - அஞ்சனஞ்ஞாணம்.
வெள்ளரைப்பு - கிழக்குவெருத்தல்.
வெள்ளியார - பாசுபதா, சுககிரன்.
வெறி - வாசனை, சந்திரன், பாழ், ஆவேசமடைதல்.
வெறப்பு - மலை.
வெண்கா - சொன்னவண்ணம்செய்த
பெருமான் ஸந்திதி.

வே

வேகவதி - வேகமுடையது.
வேகனை - ஓர்மரம், புலி.

வேடு - மிருகபக்டிகளைக் கொல்லும் தொழில்.

வேட்கை - ஆசை.

வேதம்நான்கு - ருக் யஜுஸ், ஸாமம், அதர்வணம்; அன்றி, தைத்திரீயம், பெளடீயம், தலவகாரப, ஸாமவேதம்.

வேயர் - மூங்கிற்ருடியிற்பிறந்தவர்.

வேய் - மூங்கில்.

வேரி - வாசனை.

வேலை - சமயம், கடல்.

வேழம் - யானை.

வேளுக்கைப்பாடி - ஆளழகியசின்காசந்நிதி.

வேள் - மன்மதன்.

வேள்வி - யாகம்.

வேள்வி ஐந்து - பிரமயஜ்ஞம், தேவயஜ்ஞம், பூதயஜ்ஞம், பிதருயஜ்ஞம், மநுஷ்யயஜ்ஞம் என்பன.

வேற்றோன் - பகைவன்.

வை

வை - கூர்மை.

வைகல் - தினந்தோறும்.

வைகறை - விடியற்காலம்.

வைதிகர் - வேதவிதிப்படிநடப்பவர்.

வைதேகி - விதேகதேசத்தரசனான ஐரகமகாராஜனது மகன், சிதை.

வைப்பு - புதையல்.

வையத்தேவர் - அந்தணர்.

வையம் - நிலவுலகம்.

வைரம் - விரோதம்.

வ்ருத்தம் - வட்டம்.

அநும்பதவுரை முற்றிற்று

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

தூற்றெட்டுத் திருப்பதி ப்ரபாவம்.

சுரிருபதாஞ்சோழம் சுரொன்பதாம்பாண்டி
ஜாப்பதின்முன்றமுபலேநாடு ஓரிரண்டாம்—சீர்நடுநாடு
ஆரேரெட்டுத்தொண்டை அவ்வடநாடு ஆறிரண்டு
கூறுதிருநாடு ஒன்றாக கொள்

சோழநாட்டேத்திருப்பதிகள் = ௪௦

க. திருவரங்கம் பெரியகோவில்.—ஸ்ரீரங்கநாதன், நம்பெருமான் -
ஸ்ரீரங்கநாதசியார, ப்ரணவாகருதி விமாநம வேதசருங்கம் காவுேரிநதி. சுந்திர
புஷ்கரிணி. புண்ணைவிருஷம், புஜங்கசுயநம் தெற்கே திருமுகமண்டலம்.
தர்மவர்மாவுக்கும், ரவிதாமனாவுக்கும் பரதயலம்.

பெரியாழ்வார், ஆண்டான், குலசேகராழ்வார், திருமழிசையாழ்வார்,
தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், பொய்
கையாழ்வார், பூதததாழ்வார், பேயாழ்வார், நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம்.
பட்டர், வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை, பிள்ளைலோகாசாரியர் முதலிய சில ஆசாரி
யர்கள் திருவவதரித்த தலம் இதுவே.

திருவரங்கமென்பது - திருமாலின் திவ்யதேசங்கள். தூற்றெட்டினுள்
தலைமைபூண்டதும், சோழநாட்டுத்திருப்பதிகள் நாற்பதில் முக்கியமான
தும், 'கோயில் திருமலை பெருமாள்கோயில்' என்று பிரதானமாக எய்ததுக்
கூறப்படுகின்ற மூன்றுதலங்களுள் முதலதும், 'கோயில்' என்றும் 'பெரிய
கோயில்' என்றும் மறுபெயருடையதும், 'பூலோகவைகுண்டம்' எனப்படு
கின்ற மகிமையுடையதும், 'பேரகமண்டபம்' எனப்படுவதுமாகிய தலம். பிர
ணவாகாரமான ஸ்ரீரங்கவிமானத்திலே ஆதிசேஷசயனத்திற் பள்ளிகொண்
டருளுந் திருமால் ஆதியிற் சததியலோகத்தில் பிரமனது திருவாராதனத்
திருவுருவமாயிருந்தான்: பின்பு, சூரியகுலத்து மதுகுமாரனான இஷ்வாகு
மகாராஜன் பிரமனைக்குறித்துப் பலகாலம் அரும்பெருந்தவம் புரிந்து அத்
தேவனருளால் அப்பெருமானைத் தான்பெற்றுத் திருவயோத்திக்கு எழுந்த
ருளப்பண்ணிக்கொண்டுவருது பிரதிஷ்டித்துத் திருவாராதனஞ்செய்துவந்
தனன். அந்த ஸ்ரீரங்கநாதனே இஷ்வாகுமுதல் இராமபிரான்வரையிலுள்ள
இரவிகுலமன்னவரெல்லார்க்கும் குலதெய்வமாகி விளங்கினான் இகநனம்
மனிதவுருவங்கொண்ட பெருமானாகிய இராமபிரானால் வணங்கப்பட்ட
மைபற்றி, ரங்கநாதனுக்கு 'பெரியபெருமான்' என்று திருநாமம். இராம
பிரான், வணவாசஞ்சென்று விபீஷணனுக்கு அபயமளித்துத் கடல் கடந்து
இலங்கைசேர்ந்து இராவணாதிராசுசங்காரஞ்செய்து, திருவயோத்திக்கு

மீண்டு எழுந்தருளிப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொண்டபின்பு, சக்கிரீவன் முதலிய அனைவர்க்கும் விடைகொடுத்தது அவரவரைத் தந்தம் இருப்பிடங்கட்கு அனுப்பும்பொழுது, தனது திருவாராதனமூர்த்தியும் குலதனமுமான திருவரங்கநாதனைத் தனக்கு மிகவும் அந்தரங்கனான விபீஷணத்துவானிடம் கொடுத்தது ஆராதித்துவரும்படி நியமித்தது அனுப்பினான். அவனனமே அவ்வரக்கர்பெருமான் அவ்வமார் பெருமானே அவ்விமானத்துடனே எழுந்தருள்பண்ணிக்கொண்டு இலங்கை நோக்கிச் செல்லும்பொழுது இடைவழியில் உபயகாவேரிமத்தியிலே பெருமான் புடைபெயராதது விமானத்துடனே நிலைநின்றருளினான். அவ்வாறு திருமால் திருவுள்ள முவந்து தன்கிய இடமே ஸ்ரீரங்க மெனப்படுவது

(ஸ்ரீவைகுண்டம் திருப்பாற்கடல் சூரியமண்டலம் யோகிகளுடைய உள்ளக்கமலம் என்னும் இவையனைத்தினும் இனியதென்று திருமால்) திருவுள்ளமுவந்து எழுந்தருளியிருக்கு மிடமான தென்பதுபற்றி, 'ரங்கம்' என்று அவ்விமானதென்குப் பெயர்; திருமால் இங்கு ரதியை [ஆசைப்பெருக்கத்தை] யடைகின்றன நென்க. இனி, திருமகளார் திருநீருத்தஞ்செய்யு மிடமாயிருத்தலாலும். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய திருவுக்கு [மேன்மைக்கு]க் கூடத்துப்பயிலிடமா யிருத்தலாலும், ஆற்றிடைக்குறை [நதியினிடையே உயர்ந்ததிடர்] ஆதலாலும், 'திருவரங்கம்' என்னும் பெயர்வந்த தெனினுமாம். இத்தலம், திருச்சிக்கோட்டைக்கு வடமேற்கே ௩ - மைலில் உள்ளது

உ. உறையூர் - நிகராபுரி - அழகிய மணவாளன் - வாஸலாப்ய, உறையூர்வல்லி. கல்யாணவிமாரம். கல்யாணதீர்த்தம். குடமுருட்டித்தி. வடக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்றதிருக்கோலம். முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்களுக்கும் ரவிதாமராஜாவுக்கும் ப்ரதயாப்யம். திருஉறைந்த காரணமபற்றி, இக்கதிருப்பதிக்கு, 'திருவுறைபூர்' என்று திருநாமமாயிற்று; (உறையூர் - உறந்தை என்று மருவும்) இது, அழகியமணவாளனுக்கும் உறையூர்வல்லிக்கும் திருமணம் நடந்த தலம். திருப்பாணழ்வார் திருவவதரித்த தலம் திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். திருச்சிக்கோட்டைக்கு மேற்கே ஒருமைலில் உள்ளது.

௩. தஞ்சைமாமணிக்கோயில்: - நீலமேகப்பெருமான் - செங்கமலவல்லி. செளந்தர்யவிமாரம். கன்னிகா புஷ்கரிணி - அம்ருததீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருந்த திருக்கோலம். பராசரமுனிக்கு ப்ரதயாப்யம். திருமங்கையாழ்வார், பூசுததாழ்வார் மங்களாசாஸநம். "தஞ்சைமாமணி" என்பது, இத்தலத்து எப்பெருமானது திருநாமம். இதனால், இத்தலத்திற்குத் தஞ்சைமாமணிக்கோயி லெனத் திருநாமமுண்டாயிற்று. தஞ்சை

* இராமபிரான், திருவவதாரத்தை முடித்துக்கொண்டு தன்னடிச்சோதிக்கு எழுந்தருளும் பொழுது வந்து தன்னைவணங்கித் தனது பிரிவையாற்றமாட்டாது நின்ற விபீஷணனுக்கு இவ்வாறு குலதெய்வமும் தனது திருவாராதனமூர்த்தியுமான திருவரங்கநாதனைத் தந்தருளினனெனவரலாறு கூறுதலு முண்டு.

சரணைக் கொன்ற தலமாதல்பற்றி, இதற்குத் தஞ்சையென்று நாமதேய முண்டாயிற் றென்பர். தஞ்சாவூருக்கு வடக்கே ௩ - மைலில் உள்ளது.

தஞ்சையாளநகர்:—நரசிங்கப்பெருமான் - தஞ்சைநாயகி. வேதசந்தர விமாநம். சூரியபுஷ்கரிணி - ஸ்ரீராமதீர்த்தம் கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-வீற் திருந்ததிருக்கோலம். மார்க்கண்டேயருக்கு ப்ரதயக்ஷம்.

௩. திருவன்பில்:—திருவடிவழிகியநம்பி - அழகியவல்லிநாசசியார். தாரக விமாநம். மணகேபுஷ்கரிணி. தெற்கே திருமுகமண்டலம் - புஜகசயநம். பிரமனுக்கும் வால்மீகருக்கும் ப்ரதயக்ஷம் திருமழிசையாழ்வார மகனளா சாஸநம். பூதலூர்க்கு வடக்கே ௮ - மைலில் உள்ளது

௪. திருக்கரம்பனூர் (உத்தமர் கோயில்) :—புருஷோத்தமன் - பூர்வா தேவி. உதயோக விமாநம். கதம்பதீர்த்தம். வாழைமரம். கிழக்கே திருமுக மண்டலம் - புஜகசயநம். கதம்பமகரிஷிகும, திருமககையாழ்வாருக்கும், உபரிசரவசவுக்கும், ஸக ஸந்தன ஸந்தகுமாராருக்கும் ப்ரதயக்ஷம். திரு மககையாழ்வார மகனளாசாஸநம் திருசசிக்கோட்டைக்கு வடக்கே ௩ - மை லில் உள்ளது.

௫. திருவேள்ளறை -புண்டரீகாஷன்-பகதயசசெல்வி, செண்பகவல்லி. விமலாக்குதிவிமாநம். குசதீர்த்தம், மணிகர்ணிகாதீர்த்தம், சக்ரதீர்த்தம், திவ் வியபுஷ்கரிணி, புஷ்கலதீர்த்தம், பதமதீர்த்தம், கந்தபுஷ்கரிணி, க்ஷீரபுஷ் கரிணி, வராகதீர்த்தம். சவேதகிரி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம் பெரியதிருவடிக்கும், சிபிசகரவர்த்திக்கும், பூதேவிகும, மார்க் கண்டேயருக்கும் ப்ரதயக்ஷம். பெரியாழ்வார, திருமககையாழ்வார் மகனளா சாஸநம் உய்யக்கொண்டார அவதாரஸ்தலம் வெள்ளறை - வெண்மை யான பாறைகளா வியன்ற மலை; [அறை - பாறை;] இது, வடமொழியில் 'ஸ்வேதாதரி' எனப்படும் திருசசிக்கோட்டைக்கு வடக்கே ௧௪ - மைலில் உள்ளது.

௬. புள்ளம்பூதங்குடி.—வல்லிராமன்-பொற்றாமரையான். சோபநவிமா நம். க்ருதரதீர்த்தம் கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - புஜகசயநம். சகரவர்த்தித் திருமகனுக்கும், க்ருதரராஜனுக்கும் ப்ரதயக்ஷம். க்ருதரராஜனுக்கு மோக்ஷம் தந்தவிடம். திருமககையாழ்வார் மகனளாசாஸநம். ஜடாயுவென்ற புள்ளிற்கு [பக்ஷிக்கு]ப் பிரதியக்ஷமாய் இராமபிரான் மோக்ஷகொடுத்த தலமென்பது, 'புள்ளம் பூதங்குடி' என்பதற்குப் பொருளாகலாம். கும்பகோணத்துக்கு வட மேற்கே ௬ - மைலில் உள்ளது.

௭. திருப்போநகர்:—அப்பக்குடத்தான் - கமலவல்லித்தாயார். இந்நிர தீர்த்தம். இந்நிரவிமாநம். மேற்கே திருமுகமண்டலம். புஜகசயநம். வலது ஹஸ்த்ததின் கீழே குடம். இந்நிரகிரி. உபமந்யுவுக்கும் பராசரருக்கும் ப்ரத் யக்ஷம். கோவிலடியென்று ஒருபெயர்வழிகும். பெரியாழ்வார், திருமககை யாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார், நம்மாழ்வார் மகனளாசாஸநம். பூதலூர்க்கு வடமேற்கே ௬ - மைலில் உள்ளது.

கூ. திருகுதனார்:—ஆண்டளக்குமையன் - ஸ்ரீரங்கநாயகியார். ப்ரணவ விமானம். சூரியபுஷ்பகரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம். புஜங்கசயநம். காமதேனுவுக்கும் திருமங்கையாழ்வாருக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம் காமதேனுவுக்குப் பிரதியாஷமான தல மாதல்பற்றி, இதற்கு 'ஆதனார்' என்று திருநாமமாயிற்றுப்போலும். கும்பகோணத்துக்கு வடக்கே ௧0 - மைலில் உள்ளது.

க0. திருவழந்தூர்:—ஆமருவியப்பன் - செங்கமலவல்லித்தாயார். கருட விமானம். தர்சநபுஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-நின்ற திருக்கோலம். உபரிசரவச ராஜாவுக்கும், காவேரிக்கும், தர்மதேவதைக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். தனது தபோபலத்தால் விமானத்துடன் ஆகாசத்திற் சஞ்சரிக்குந்தன்மையான உபரிசரவஸு-வென்னும் அரசன் தேவர்கட்கும் முனிவர்கட்கும் நேர்ந்த விவாதத்தில் பக்ஷபாதமாகத்தீர்ப்புச் சொன்னமையால் ரிஷிகளாற் சபிக்கப்பட்டுப் பூமியில் வீழுகையில் அவனது தேர் அழுந்தப் பெற்ற இடமாதல்பற்றி, இதற்கு, 'அழுந்தார்' என்று பெயர்வந்த தென்பர்; 'தேரழுந்தார்' எனவும் வழங்கும் குற்றாலத்துக்குத் தென்கிழக்கே ௩ - மைலில் உள்ளது.

கக. திருச்சிறுபுலியூர் — அருள்மாகடல் - திருமாமகள் நாசகியார். நந்த வர்த்தநவிமானம். அநந்தஸரஸ், மாநஸபுஷ்கரிணி. தெற்கே திருமுகமண்டலம் - புஜங்கசயநம் வயாஸமகாமுனிவர்க்கும், வ்யாக்ரபாதருக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். எம்பெருமான் வியாக்ரபாத மஹரிஷிக்குப் பாலசயனமாட்ச சேவைசாதித்த தலமாதல்பற்றி, இதற்கு 'சிறுபுலியூர்' என்று திருநாமம். மாயவரத்துத்தெற்கே ௯ - மைலிலுள்ளது.

கஉ. திருச்சேறை (ஸாரகேதரம்) — ஸாரநாதன் - ஸாரநாயகி. ஸார விமானம். ஸாரபுஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-நின்ற திருக்கோலம். காவேரிக்கு ப்ரத்யக்ஷம் திருமங்கையாழ்வாரா. மங்களாசாஸநம். இத்தலத்தில் எம்பெருமான், நாசகியார் விமானம், தீர்த்தம், நிலம் என்ற ஐந்து ஸாரமுள்ள பொருள்கள் அமைந்திருப்பதால், இத்தலத்திற்கு 'திருச்சேறை' என்று திருநாமமாயிற்று. இது, வடமொழியில் 'பஞ்சஸாரகேதரம்' என வழங்கப்படுதலுக்கான்க. இவ்வாறு ஸாரமுள்ள பொருள்களையுடைய இத்தலத்தில் காவேரிநதி தவஞ்செய்து கங்காநதியைக்காட்டிலும் சிறப்புப்பெற்றன னென்பர். கும்பகோணத்துக்குத் தென்கிழக்கே ௭ - மைலில் உள்ளது.

க௩. தலைச்சங்கநாண்மதியம்:—நாண்மதியப் பெருமான், வெண்சுடர்ப் பெருமான் தலைச்சங்கநாசகியார், செங்கமலவல்லி. சந்திரவிமானம். சந்திரபுஷ்கரிணி, கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். தேவப்ருந்தங்களுக்கும், சந்த்ரனுக்கும் பிரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். சிறத்தசகதையேந்திய நாண்மதியப்பெருமானே யுடைய தலமாதல்பற்றி, இத்தலத்திற்கு 'தலைச்சங்கநாண்மதியம்' என்று திருப்பெய ரென்பர். சேயாழின் தென்கிழக்கே ௧௧ - மைலில் உள்ளது.

கச. திருக்குடந்தை:—சார்க்கபாணிப்பெருமாள், ஆராவமுதன்-கோமள வல்லி. வைதிகவிமானம். ஹேமபுஷ்கரிணி கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - உதயோகசயநம். ஹேமமகரிஷிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார். திருமழிசை யாழ்வார், திருமககையாழ்வார், பூகத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், நம்மாழ்வார் மககளாசாஸநம். சும்பகோணத்தாக்கு வடமேற்கே ௧ - மைலில் உள்ளது.

கரு. திருக்கண்டியூர்:—அரன் சாபத்தீர்த்தபெருமாள்-கமலவல்லி நாசசி யார். கமலாக்குதி விமானம். கபாலதீர்த்தம் கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். ருத்திரானுக்கு கபாலநிவாததி செய்தவர். அகஸ்தி யருக்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருமககையாழ்வார் மககளாசாஸநம். சிவபெருமானது சாபத்தைக் கண்டநம்செய்ததுபோலச் சேவைசாதித்த தலமாதலால், இத் தலத்திற்கு 'திருக்கண்டியூர்' என்று திருநாமமாயிற்று வடமொழியில் 'கண்டபுரம்' என்று வழங்கும். தஞ்சாவூர்க்கு வடகிழக்கே ௩-மைலில் உள்ளது.

கசு. திருவிண்ணகர்:—உப்பிலியப்பன் - பூமிதேவிநாசசியாரா. விஷ்ணு விமானம். ஆர்த்தி புஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக் கோலம். மார்க்கண்டேயருக்கும், பெரியதிருவடிக்கும், காவேரிக்கும், தர்ம தேவதைக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமககையாழ்வார், பெய்கையாழ்வார், பேயாழ்வார், நம்மாழ்வார் மககளாசாஸநம். (விண்ணகரென்பது - தேவலோகம்போன்றதென்ற காரணம்பற்றிவந்த பெயரென்னலாம்; இதுவே, உப்பிலியப்பன் ஸந்தியெனப்படுவது.) இத்தலத்து எம்பெருமான் திருநாமமான உப்பிலியப்பன் என்பதை ஒப்பிலியப்பனென்றுமவழங்குவர். இத்தலத்து எம்பெருமான் திருவேகடமுடையான்போன்ற திருவுருவ முள்ளவராய், அன்பர்களின் அபிமதத்தைப் பூர்த்திசெய்கின்றனரென்றும், மிருகனடுமுனிவர் பத்தினியினதுவிருப்பத்தின்படி உப்பில்லாத பிரதிகையையே அமுதுசெய்கின்றனரென்றும் அறிக. சும்பகோணத்தாக்குக் கிழக்கே ௩ - மைலில் உள்ளது.

கௌ. திருக்கண்ணபுரம்:—சௌரிராஜன் - கண்ணபுரநாயகி. உத்பலாவதகவிமானம் நிய்யபுஷ்கரிணி கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக் கோலம். கண்வமாமுனிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார், ஆண்டாள், குலசேக ராழ்வார், திருமககையாழ்வார், நம்மாழ்வார் மககளாசாஸநம். திருக்கண்ணபுரமென்பது, பஞ்சகிருஷ்ணசேஷதரகளுள் ஒன்று; (மற்றவை - திருக்கண்ணங்குடி, திருக்கண்ணமங்கை, திருக்கண்ணன் கவித்தலம், திருக்கோவலூர் என்பன என்பர்.) இத்தலத்தின் மறுபெயர், கண்வபுரம். இத்தலத்தில் விமானம் - உத்பலாவதகம்; அதன்பொருள் வருமாறு—பலம் - மாயிசம், அது சோஷிக்கப்பெற்றவர் - உத்பலர் அவராவர் - தேகத்தை உபேக்ஷிக்கின்ற முமுக்ஷுக்கள், அவர்களைக்காக்கின்ற கடவுள் எழுந்தருளியிருக்கும் விமானமாதலால், இதற்கு 'உத்பலாவதகம்' என்று திருநாமம். இதுபற்றியே, 'மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும் பிரான்' என்று நம்மாழ்வார் மககளாசாஸநஞ் செய்ததும். இவ்விமானம் பிரதக்ஷிணஞ் செய்யும்போது கட்டிலுறாகாதவாறு கட்டப்பெற்றுள்ளதென்பர். நன்னிலத்துக்குக் கிழக்கே ௪ மைலில் உள்ளது.

கஅ. திருவாலி திருநகரி:—வயலாலி மணவாளன் - அம்ருதகடவல்லி. அஷ்டாஷ்டா விமாநம். இலாஷ்டாணி புஷ்கரிணி. மேற்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருந்த திருக்கோலம். அலாத நிகஞ்சம்பராஜபதிக்கும், திருமங்கையாழ்வாருக்கும் ப்ரதயக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். எம்பெருமானேத் திருமகள் ஆவிகனஞ் செய்துகொண்ட தல மாதல்பற்றி, இதற்கு, 'திருவாலி' என்று பெயர். சீயாழிக்குக் கிழக்கே ௬ - மைலில் உள்ளது.

கக. திருநாகை (நாகப்பட்டணம்):—சௌந்தர்யராஜன் - சௌந்தர்யவல்லி. சௌந்தர்ய விமாநம். ஸாரபுஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். நாகராஜனுக்கும், திருமங்கையாழ்வாருக்கும் ப்ரதயக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். நாகை - நாகப்பட்டண மென்பதன் மருஉ நாகராஜனுக்குப் பிரதியர்ஷமான தல மாதலால், இதற்கு 'திருநாகை' என்று பெயர். நாகப்பட்டணத்துக்கு மேற்கே கால் - மைலில் உள்ளது.

உ௦. திருநறையூர் (நாச்சியார் கோயில்):—நம்பி - நம்பிக்கை நாச்சியார். ஸ்ரீவிவாஸவிமாநம். மணிமுத்தாநதி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். நறுமணம்மிக்க தல மென்பதுபற்றி, இதற்கு 'திருநறையூர்' என்று திருநாமம்; வடமொழியில், 'ஸுகந்தகிரி' என்று எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கு மிடத்தை வழங்குவது காரணம். இங்கு, கர்யாசல்கமாக நாச்சியாருக்குப் பிரதானியத்தை எம்பெருமான் அளித்ததனால், இத்தலத்திற்கு 'நாச்சியார்கோவில்' என்று ஒரு பெயர் வழங்குகின்றது. இத்தலத்து எம்பெருமான், மேதாவிமுனிவரின் கன்னிகையைப் பலியென்னும் அசுரன் கவாந்துசெல்ல அவனைச்சபித்து அக்கன்னிகையை அம்முனிவாக்கு அருள்செய்தன ரென்றும், திருமங்கையாழ்வாருக்குத் திருவிஸ்சினை பிரசாதித்தனரென்றும் அறிக. இங்கே கருடன் விசேஷம். கும்பகோணத்துக்குத் தென்கிழக்கே ௬ - மைலில் உள்ளது.

உ௧. நந்திபுரவிண்ணகரம் (நாதன்கோவில்):—விண்ணகரப்பெருமான், ஜகந்நாதன், நாதநாதப்பெருமான் - செண்பகவல்லி. மந்தாரவிமாநம். நந்தி தீர்த்தம். மேற்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருந்த திருக்கோலம். 'நந்தி' கும், சிபி சக்ரவர்த்திக்கும் ப்ரதயக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். நந்திதேவர்க்குப் பிரதயக்ஷமான சிறந்த நகரமாதல்பற்றி, இத்தலத்திற்கு, 'திருநந்திபுரவிண்ணகரம்' என்று திருநாமம்: இது. 'நாதன்கோவில்' என வழங்கும். கும்பகோணத்துக்குத் தென்மேற்கே ௩ - மைலில் உள்ளது.

உ௨. திருநீந்தூர்:—சுகந்தவனநாதன், மருவியி: மைந்தன் - சந்திரசாபவிமோசன வல்லி, புண்டரீகவல்லி. வேதசக்ர விமானம். இந்து புஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - வீரசயனம். சந்திரனுக்கு ப்ரதயக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். சந்திரன் தனது சாபம் நீங்கப்பெற்ற தல மாதலால், 'திருவீந்தூர்' என்று இத்தலத்திற்குப் பெய ரென்பர். இதற்கு வடமொழியில் 'ஸுகந்தவநம்' என்று திருநாமம் வழங்குகின்றது. மாயவரத்துக்கு வடகிழக்கே ௩ - மைலில் உள்ளது.

உ௩. திருச்சித்திரகூடம்:—கோவிந்தராஜன் - புண்டரீகவல்லி. ஸாத்விக விமாநம். புண்டரீக ஸாஸ். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - போகசயநம்.

சிவன் முதலிய தில்லைமூவாயிரவருக்குப் ப்ரத்யக்ஷம். குலசேகரமூர்வார், திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். சித்திரக்கூடம்-வித்திரமாண சிகரங்களை யுடையதெனப் பொருள்படுக காரணப்பெயர். இது, இராமபிரான் வன வாசஞ்செய்தபொழுது அங்ஙனம்பெருமானது திருவுள்ளத்திற்கு மிகவும்பாக காயிருந்ததொரு மலை; அத்தனைப்போலவே, இத்தலமும் எம்பெருமானது திருவுள்ளத்திற்கு மிகவும் பாககாயிருப்ப தென்பதுபற்றி, அப்பெயரே இதற்கும் இடப்பட்ட தென்பர். இஃது உதஸவமுாததி, இராமபிரான் வனவாசஞ்செய்கையில் சித்திரக்கூடருவதத்தில் வீற்றிருந்தவண்ணமாக எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்; மூலமூர்த்தி, க்ஷீராப்திராதனபோலச் சயனத்திருக்கோலமாகிச் சிவபிரானது நடனத்தைப் பார்த்து ஆமோதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். இது, தில்லைமரக ளடர்ந்த காடாயிருந்ததனால், 'தில்லைத்திருச சித்திரக்கூடம்' என்று வழங்கப்படும். இது, எம்பெருமான், தேவர்களும் மூனிவர்களும் சூழக் கொலுவீற்றிருந்த சபை சிதம்பரத்துக்கு வடமேற்கே ௧ - மைலில் உள்ளது.

உச. காழிச்சீராமவிண்ணகரம் —தாடாளன், த்ரிவிக்ரமமூர்த்தி-மட்டவிற்குமுலி. புஷ்கலாவர்த்தக விமரணம் சக்ரதீர்த்தம், சங்கபுஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் நின்ற திருக்கோலம் அஷ்டகோணமாகாவிதிக்குப் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம் சக்கரவர்த்தித் திருமகனெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிறந்தநகரமாதல்பற்றி, இத்தலத்திற்கு 'சீராமவிண்ணகரம்' என்று பெயர். காளிவாசஞ்செய்கிற காரணமபற்றி இத்தலத்திற்குக் காழிச்சீராமவிண்ணகரமென்றும் பெயருண்டு. (இது, சீராமபெயர்ந்தும் வழங்கப்படும்) இது, திருஞான சம்பந்தமூர்த்தநாயனாரைத் திருமங்கையாழ்வார்தமது கவித்திறத்தினால் வென்று அவரது வெற்றிவேலைத் திருமுன்காணிக்கையாகப் பெற்ற தலம். சீராமபெயர்ந்த கிழக்கே அரைமைலில் உள்ளது.

உடு. கூடலூர்:- (ஆடுதறைப் பெருமாள்கோவில்). -வைவங்காத்பெருமான் - பதமாஸநவல்லி. சுத்தலத்வ விமரணம். சக்ரதீர்த்தம் - காவேரிநதி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். நந்தகமாமுனிக்குப் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். தேவர்கள்கூட்டமாகவந்து எம்பெருமானைச் சேவிக்குந் தலமாதலால், 'திருக்கூடலூர்' என்று இத்தலத்திற்குத் திருநாம மென்பர். ஐயம்பேட்டைக்கு வடமேற்கே ௪ - மைலில் உள்ளது.

உசு. திருக்கண்ணங்குடி:-சயாமளமேனிப்பெருமான் - அரவிந்தவல்லி நாகசியார். உதபலவிமரணம். ராவணபுஷ்கரிணி கிழக்கே திருமுகமண்டலம். நின்ற திருக்கோலம். ப்ருகுசையதயருக்கும் கௌதமமுனிக்கும்ப் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். கண்ணன் வாழ்கின்ற இடமாதலால், இத்தலத்திற்கு, திருக்கண்ணங்குடி என்று பெயர்; அதுவே கண்ணங்குடியென்று வழங்குவதாயிற்று. இத்தலத்தைக்குறித்தது 'உறங்காப்புளி, ஊருக்கீண்டு, காயாமகிழ், தீராவழக்கு, திருக்கண்ணங்குடி' என்று ஒருபழமொழி வழங்கும். சீவனருக்குக் கிழக்கே ௨ - மைலில் உள்ளது.

உ௭. திருக்கண்ணமங்கை.—பக்தவத்சலப்பெருமான் - அபிஷேகவல்லித்தாயார். உத்பலவிமாநம். தர்சனபுஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்றதிருக்கோலம். வருணனுக்கும், உரோமசருக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமகையாழ்வார் மகக்ளாசாஸநம். திருவாலூர்க்கு வடமேற்கே ௯-மைலில் உள்ளது.

உ௮. கவித்தலம்.—கஜேந்த்ரவரதர் - ராமாணிவல்லி, பொற்றாமரையான். ககநாக்ருதிவிமாநம். கஜேந்திர புஷ்கரிணி - கபிலதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-புஷ்கசயநம். கஜேந்திரனுக்கும், ஆஞ்சநேயருக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமழிசையாழ்வார் மகக்ளாசாஸநம். அநுமானுக்கு ப்ரத்யக்ஷமான தலமாதலால், இத்திருப்பதிக்கு, 'திருக்கவித்தலம்' என்று பெயரென்பர். பாபநாசத்துக்கு வடமேற்கே ௨ - மைலில் உள்ளது.

உ௯. திருவெள்ளியங்குடி.—கோலவில்லிராமன்-மரகதவல்லிநாசசியார். புஷ்கலாவர்த்தகவிமாநம் சுக்ரபுஷ்கரிணி - பிரமதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - புஷ்கசயநம். வானைமரம். சுக்ரனுக்கும் பிரம்மாவுக்கும் பராசரருக்கும் இந்திரனுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம்-திருமங்கையாழ்வார் மகக்ளாசாஸநம். சுக்கிராசாரியனுக்கு ப்ரத்யக்ஷமான தலமாதலால், இத்திருப்பதிக்கு 'திருவெள்ளியங்குடி' என்று பெயர். 'பார்க்கவபுரி' என்று இத்தலத்திற்கு வடமொழியில் ஒருபெயர் வழங்குதலுங் காண்க. திருவிடைமருதூர்க்கு வடக்கே ௫ - மைலில் இருக்கிறது.

௩௦. திருமணிமாடக்கோயில்.—நந்தாவிளக்குப் பெருமான், நரநாராயணன்-புண்டரீகவல்லி. ப்ரணவவிமாநம், இந்தரபுஷ்கரிணி, நுதரபுஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருந்த திருக்கோலம். ஏகாதசநுதரருக்கும் இந்திரனுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமகையாழ்வார் மகக்ளாசாஸநம். இதுமுதற் கூறப்படுகின்ற திருப்பதிகள் பதினென்றையும். 'திருநாங்கூர் திருப்பதிகள்' என வழங்குவா அழகிய உபரிகைவீடுகள் நிறைந்து எம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கின்ற தலமாதலால், இத்தலத்திற்கு 'திருமணிமாடக்கோயில்' என்று பெயர் வந்ததுபோலும். சீயாழிக்குக் கிழக்கே ௫ - மைலில் உள்ளது.

௩௧. திருவைகுந்தவிண்ணகரம் -வைகுந்தநாதன், தாமரைக்கண்ணுடைய பிரான் - வைகுந்தவல்லி. அநந்தசத்யவர்த்தகவிமாநம். லக்ஷ்மிபுஷ்கரிணி, உதகபுஷ்கரிணி, வீரணை. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருந்த திருக்கோலம். உபரிசரவஸுரராஜாவுக்கும் உதகமகரிஷிக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமகையாழ்வார் மக்ளாசாஸநம். ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருப்பதுபோலவே இத்தலத்தில் வீற்றிருந்த திருக்கோலமாகச் சேவை சாதித்தலால், இத்திருப்பதிக்கு 'திருவைகுந்தவிண்ணகரம்' என்று பெயரென்பர். சீயாழிக்குக் கிழக்கே ௫ - மைலில் உள்ளது.

௩௨. திருஅரிமேயவிண்ணகரம்.—குடமாடுகடத்தர் - அம்ருதகடவல்லி. உச்சசருகவிமாநம். கோடிதீர்த்தம், அம்ருததீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருந்த திருக்கோலம். உதகமகரிஷிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மக்ளாசாஸநம். 'திருஅரிமேயவிண்ணகரம்' என்பது அரிபொருட்

திய விண்ணகரம் போன்றது எனப்பொருள்படும். ('அரி' என்ற சொல் அழகு திருமால் குரங்கு சிங்கம் தவணை மூங்கில் முதலிய பலபொருளுள்ளது') சீயாழிக்குத் தெற்கே ௧ - மைலில் உள்ளது.

௩௩. திருத்தேவனுர் தொகை:—தெய்வநாயகப்பெருமான் - கடல்மகள் நாச்சியார். சோபநவிமாநம் சோபநபுஷ்கரிணி, தேவஸபாபுஷ்கரிணி. மேற்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். வவ்விஷ்டருக்கு ப்ரதயக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். தேவர்கள் சபைகூடின இடமாதலால், இத்திருப்பதிக்கு 'திருத்தேவனாதொகை' என்று பெயராயிற் றென்னலாம். சீயாழிக்குத் தென்கிழக்கே ௪ - மைலில் உள்ளது.

௩௪. திருவண்புருடோத்தமம்:—புருஷோத்தமன்-புருஷோத்தம நாயகி. சஞ்சீவிக்ரஹவிமாநம். திருப்பாற்கடல் தீர்த்தம் கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். உபமம்புவுக்கு ப்ரதயக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். புருஷோத்தமனென்ற வடசொல் - பத்திராக்ரம முகதர்களும் நித்யர்களுமாகிய புருஷர்கள் யாவரினுஞ் சிறந்தவ் னென்று பொருள்படும். புருஷோத்தம னெழுந்தருளியிருக்கின்ற வளப்பமுள்ள திருப்பதி யாதலால், இதற்கு 'திருவண்புருடோத்தமம்' என்று பெயர். சீயாழிக்குக் கிழக்கே ௫ - மைலில் உள்ளது.

௩௫. திருச்செம்பொன்செய்கோயில் —பேரருளாளர் - அலவிமாமலர் நாச்சியார். கககவிமாநம், கககதீர்த்தம். ஹேமபுஷ்கரிணி, கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். ருத்ரனுக்கு ப்ரதயக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். சீயாழிக்குக் கிழக்கே ௫ - மைலில் உள்ளது.

௩௬. திருத்தேற்றியம்பலம்.—செங்கண்மால் - செங்கமலவல்லி. வேதவிமாநம். ஸூர்யபுஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - புஜங்கசயநம் செங்கமலவல்லிநாச்சியாருக்கும், அநந்தனுக்கும் ப்ரதயக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். சீயாழிக்குக் கிழக்கே ௫ - மைலில் உள்ளது.

௩௭. திருமணிக்கூடம்:—மணிக்கூடநாயகன் - திருமாமகன் நாச்சியார். ககக விமாநம். சந்திரபுஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். பெரிய திருவடிகளும், சந்திரனுக்கும் ப்ரதயக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். சீயாழிக்குக் கிழக்கே ௫ - மைலில் உள்ளது.

௩௮. திருக்காவளம்பாடி:—கோபாலக்ருஷ்ணன் - மடவரல் மங்கை, செங்கமலநாச்சியார். ஸ்வயம்பு விமாநம் தடமலாப்பொய்கை. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். சேனைத்தலைவருக்கும், ருத்ரனுக்கும் ப்ரதயக்ஷம் திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். சீயாழிக்குக் கிழக்கே ௭ - மைலில் உள்ளது.

௩௯. திருவெள்ளக்குளம்:—கண்ணன், நாராயணன் - பூவார் திருமகன் நாச்சியார். ததவதோதக விமாநம். வெள்ளக்குளத்தீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் ச்வேதராஜனுக்கும் ருத்ரனுக்கும் ப்ரதயக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். சீயாழிக்குத் தென்கிழக்கே ௪ - மைலில் உள்ளது.

சு௦. திருப்பார்த்திப்பள்ளி:—தாமரையான் கேள்வன் - தாமரைநாயகி. நாராயண விமானம். சவகஸரஸ். மேற்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். பாதத்தினுக்கும் வருணனுக்கும் ஏகாதச ருத்ரருக்கும் ப்ரதயக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் பெயர்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். சீயாழிகுத் தென் கிழக்கே ௭ - மைலில் உள்ளது.

சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள் ஸம்பூணம்.

பாண்டியநாட்டுத் திருப்பதிகள் - ௧௮.

ச௧ திருமாலிருஞ்சோலை —அழகர் மாலவகாரா - சுந்தரவல்லிநாச்சியார். சோமசுந்தரவிமானம். சிலம்பாறு கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம் வருஷபகிரி. சந்தனவிருஷம் மலயதவஜபாண்டியனுக்கும் த்ரமதேவதைக்கும் ப்ரதயக்ஷம் பெரியாழ்வார் ஆண்டாள் திருமங்கையாழ்வார் பூதததாழ்வார் பேயாழ்வார் நம்மாழ்வாரா மங்களாசாஸனம். மதுரைக்கு வடகிழக்கே ௧௨ - மைலில் உள்ளது.

ச௨ திருக்கோட்டியூர்:—ஸௌம்ய நாராயணன் திருமாமகன் நாச்சியார் அஷ்டாங்கவிமானம் தேவபுஷ்கரிணி கிழக்கே திருமுகமண்டலம். நின்றும் இருந்தும் நடந்தும் கிடந்தும் கூடதாடியும் நின்றதிறுக்கோலம். கதம்பமகரிஷிகளும் இரத்திரனுக்கும் ப்ரதயக்ஷம். பெரியாழ்வாரா, திருமங்கையாழ்வார், பூதததாழ்வார், பேயாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். இரணியாசுரன் மூவுலகத்தையும் ஆட்சிசெய்தகாலத்தில் தேவர்கள் அவ்வசுரனை யொழித்தற்கு வேண்டி உபாயத்தை ஆலோசிப்பதற்கு ஏற்றதாய், அசுர ருபத்திரவமில்லாத இடத்தை தேடுகையில் கதம்பமுனிவரது சாபத்தால் 'துஷ்டா ஒருவரும் வரக்கூடாது' என்று ஏற்பட்டிருந்த இடத்தேஷ்டரம் அவர்கள் கூட்டமாக இருந்து ஆலோசித்தற்கு ஏற்ற இடமாயிருந்த காரணம் பற்றி, இத்தலத்திற்கு 'கோஷ்டபுரம்' என்று வடமொழியிற் பெயர்; அதவே 'கோட்டியூர்' எனத் தமிழில் வழங்குகின்றது. எஃபெருமானா திருகோட்டியூர் நம்பியினிடத்துத் திருமந்திரத்தை உபதேசககொண்டருளி விமானத்தின்மீது ஏறியிருந்து பரமரஹஸ்யமான அந்தத் திருமந்திரத்தை எல்லாருக கேட்டு உய்வுபெறுமாறு உரத்ததுவெளியிட்ட இடம் இது, மாளுமதுரைக்கு வடகிழக்கே ௨௭ - மைலில் உள்ளது.

ச௩. திருமெய்யம்:—ஸதயகிரிநாதன் - உய்யவந்தான். ஸத்யகிரிவிமானம். ஸதயகிரி. ஸதயதீராதம், கதம்ப புஷ்கரிணி பலாவிருஷம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-நின்றதிறுக்கோலம். ஸதயதேவதைகளுக்கு ப்ரதயக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார்மங்களாசாஸனம். ஸதயதேவதைகள் திருமாலேநோக்கித் தவரு செய்த தலமாதல்பற்றி, இத்திருமலை ஸதயகிரியென்றும், அங்குத்தோன்றிய திருமால் ஸதயகிரிநாத ரென்றும் பெயர்பெறுவா; சதத்யகிரியென்ற அச சொல்லே திருமெய்யமலை யென்றும், அத்திருப்பதி திருமெய்யமென்றும் வழங்கப்பெறும். மாளுமதுரைக்கு வடகிழக்கே ௩௫ - மைலில் உள்ளது. அன்றி, திருச்சிஞ்சுப்பள்ளிக்குத் தெற்கே ௪௫ - மைலில் உள்ளது.

சச. திருப்புல்லாணி (தர்ப்பசயநம்) — கல்யாணஜகந்நாதன் - தெய்வச் சிலையார் - கல்யாணவல்லி. கல்யாணவிமானம் ஹேமதீர்த்தம், சக்ரதீர்த்தம். அசுவததவிரூக்ஷம் கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-சயநமும்-நின்ற திருக்கோலமும் புல்லாரணயமகரிஷிக்கும், அசுவததநாராயணனுக்கும். ப்ரத்யக்ஷமாய் பூரீராமன் சமுததிராரஜனுக்கு வரங்கொடுத்த இடம். திருமககையாழ்வார் மககளாசாஸநம். புல்லாணி - புல்லையென்பதன் மரூஉ இது, சீதையைக் கவர்ந்து சென்ற இராவணனைக் கொல்லுதற்பொருட்டு இராமபிரான் வானரசேனை யுடனே புறப்பட்டிசென்று தென்கடற்கரையையடைந்து கடல்கடக்க உபாயஞ்சொல்லவேண்டுமென்று அக்கடவரசனான வருணனைப் பிரார்த்தித்துத் தருப்பத்திற் படித்து ஏழுநாளளவும் பிராயோபவேசமாகக் கிடந்த தல மாதலால், இது வடமொழியில் தர்ப்பராயநம் எனப்படும்; புல்லையே என்பது - அதற்கு ஏற்றதென்மொழி. ராமநாதபுரத்துக்குத் தெற்கே ௬-மைலில் உள்ளது.

சரு. திருந்தண்கால்:— அப்பன், தண்கால்ப்பன் - அன்னநாயகி, அந்த நாயகி, நாசசியார் நால்வா. தேவ சந்தர விமானம். பாப விநாச தீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-நின்ற திருக்கோலம். சல்லிய பாண்டியனுக்கும் பூரீவல்லபனுக்கும் புலிக்கும் ப்ரத்யக்ஷம் திருமககையாழ்வார் பூதத்தாழ்வார் மககளாசாஸநம். சாததூர்க்கு மேற்கே ௧௩ - மைலில் உள்ளது.

சசு. திருமோகூர்.— காளமேகப்பெருமான் - திருமோகூர்வல்லி, மேக வல்லி நாசசியார். கேதகி விமானம் கூர்ப்பதி புஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுக மண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம் - அருகுதேரந்தராதிகளுக்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருமககையாழ்வார் நம்மாழ்வார் மககளாசாஸநம். இத்தலம்-வடமொழியில் பூரீமோஹநபுரம் எனப்படும். மதுரைக்கு வடகிழக்கே ௭ - மைலில் உள்ளது.

சஎ. திருக்கூடல் (தேன்மதுரை) — கூடலழகா, வகுளவல்லிநாசசியார், மரகதவல்லிநாசசியார், வாகுணவல்லி, மதுரைவல்லி அஷ்டாங்கவிமானம். ஹேமபுஷ்கரிணி, சக்ரதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருந்த திருக்கோலம் செளகந்திகளுக்கும் ப்ருகமகாரிஷிக்கும் பெரியாழ்வாருக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமககையாழ்வார் மககளாசாஸநம். பெரியாழ்வாருக்குச் சேவைசாதித்த 'அவ்வெம்பெருமான்' அஷ்டாங்கவிமானத்தின்மீது எழுந்தருளியிருக்கின்ற 'வையந்தராயபெருமான்' என்பா. கூடல் என்பது தென் மதுரைக்கு ஓர்பெயர். மதுரைக்குக் கிழக்கே அரை - மைலில் உள்ளது.

சஅ. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.— வடபத்ரசயநர், ரங்கமன்றார்-ஆண்டாள், கோதைநாசசியார். ஸம்சநவிமானம் திருமுககுளதீர்த்தம் கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-வடபத்ரசயனம்-நின்ற திருக்கோலம். மானகேமகரிஷிக்கும் பெரியாழ்வாருக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வாரும் ஆண்டாளும் அவதரித்ததலம். மும்புரி பூட்டியதலம். பெரியாழ்வார் ஆண்டாள் மககளாசாஸநம். வில்லிகண்டர் என்பவர்களில் மூத்தவனான வில்லியென்பவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட புகியநகரமாகையால், இதற்கு, 'ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்' என்று திருநாமமென்பர். சாததூர்க்கு மேற்கே ௨௨ - மைலில் உள்ளது.

சுக. திருக்குறடார் (ஆழ்வார்திருநகரி) :—ஆதிநாதப்பெருமான், பொலிந்துநின்றபிரான் - ஆதிநாதவல்லி. கோவிந்த ஸ்ரீமானம் தாம்ரபர்ணி நதி-ப்ரம்மதீர்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். பரம்மாவுக்கும் நம்மாழ்வாருக்கும் மதுரகவிகளுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். நம்மாழ்வார் மகக்ளாசாஸநம். ஒருநாள் பிரமன் 'எவகுத்தவஞ்செய்வது?' என்று சிந்தைகொண்டிருக்கையில். 'கா-பிரமனே! குரு-(இங்குத்தவஞ்செய்' என்று இத்தலத்தைச் சுட்டி ஆகாயவாணி மொழிந்ததனால், இதற்கு 'குருகாபுரீ' என்று பெயர்வந்ததென்பர். இத்தலம், நம்மாழ்வார் திருவவதரித்த தலமாதல்பற்றி, 'ஆழ்வார்திருநகரி' என்று பெயர்பெறும். திருநெல்வேலிக்குக் கிழக்கே கக-மைலில் உள்ளது.

ருடு. துலேவிலல்லிங்கலம்:—தேவபிரான், அரவிந்தலோசனன் - கருந்தடங்கண்ணி குமுதவிமானம். தாம்ரபர்ணி நதி, வருணதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்றதிருக்கோலம் - வீற்றிருந்த திருக்கோலம். இந் திரன் வாயு வருணன் இவர்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷம். இங்கே இரண்டு திருப்பதிகள் உள்ளதனால், 'இரட்டைத்திருப்பதி' என்றும் பெயர்வழங்கும். திருநெல்வேலிக்கு வடக்கே உடு-மைலில் உள்ளது.

ருக. சீரீவரமங்கை (வானமாமலை):—வானமாமலைப்பெருமான், தெய்வநாயகன், தோதாத்ரிப்பெருமான் - சீரீவரமங்கை நாகசியார். நந்தவர்த்தந ஸ்ரீமானம். இந்த்ரபுஷ்கரிணி, சேற்றுத்தாமரை. கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-வீற்றிருந்த திருக்கோலம். ஸ்ரீதேவி பூதேவி நீளாதேவி சேனைமுதலியார் பெரியதிருவடி இவர்களுடனும், சாமரகனனிகைகள் சுந்திராகுரியர் பக்கத்திலிருக்க, இந்திரனுக்கும் ப்ரம்மாவுக்கும் உரோமசரிஷிக்கும் பிருகுரிஷிக்கும் மார்க்கண்டேயருக்கும் ப்ரத்யக்ஷம் நம்மாழ்வார் மகக்ளாசாஸநம். சீரீவரமங்கையென்பது-அத்தலத்திற்கு அங்கு எழுந்தருளியுள்ள நாகசியரின் திருநாமத்தால் வந்தது; அங்கு. எழுந்தருளியுள்ள எம்பெருமான் திருநாமத்தைக் கொண்டு,இந்தத் திவ்யதேசத்தை 'வானமாமலை' என்றும் வழங்குவர். அதற்கு ஏற்ற வடமொழித் திருநாமம், 'தோதாத்ரி' என்பது. திருநெல்வேலிக்குத் தெற்கே கஅ - மைலில் உள்ளது.

ருஉ. திருப்புளிங்குடி:—காய்சினவேந்தன் - மலர்மகள்நாகசியார், புளிங்குடிவல்லி. வேதஸாரவிமானம். வருணதீர்த்தம், நிருதிதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் புஜங்கசயனம். நிருதிவருணன் தர்மராஜா இவர்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷம். நம்மாழ்வார் மகக்ளாசாஸநம். திருநெல்வேலிக்குக் கக - மைலில் உள்ளது.

ருங். திருப்பேரை:—மகாநெடுங்குழைக்காதர், நிகரில்முகில்வண்ணன் - குழைக்காதுவல்லிநாகசியார் பதாவிமானம். சுக்ரபுஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-வீற்றிருந்ததிருக்கோலம். சுக்ரனுக்கும் ப்ரம்மாவுக்கும் ஈசாந்ய குத்ரனுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். நம்மாழ்வார் மகக்ளாசாஸநம். திருநெல்வேலிக்குக் கிழக்கே உச - மைலில் உள்ளது.

ருசு. ஸ்ரீவைதநீதம்:—கள்ளப்பிரான், வைகுந்தநாதன்-வைகுந்தவல்லி. சந்தரவிமானம். தாம்ரபர்ணிநதி, ப்ருதுதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம். நின்ற திருக்கோலம். இந்திரனுக்கும் பிருதுசகர்வர்த்திக்கும் ப்ரதயக்ஷம். நம் மாழ்வார்மங்களாசாஸனம். திருநெல்வேலிக்குக்கிழக்கே கசு-மைலில் உள்ளது.

ருரு. வரகுணமங்கை—விஜயாஸநர் - வரகுணவல்லி. விஜயகோடி விமானம். தேவபுஷ்கரிணி அக்ரிதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருந்த திருக்கோலம். அக்ரிக்கு ப்ரதயக்ஷம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். திருநெல்வேலிக்கு வடகிழக்கே கசு-மைலில் உள்ளது.

ருசு. திருக்குந்தை (பெருங்குளம்) —மாயக்கடத்தன்-குளந்தைவல்லி. ஆனந்தரிலயவிமானம். பெருகுளதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்றதிருக்கோலம். ப்ரிஹஸ்பதிகுப்ரதயக்ஷம். நம்மாழ்வாரமங்களாசாஸனம். இந்தத்தலம் - பெரிய குளதையுடையதாதலின், 'பெருகுளம்' என்று வழங்குகின்றது. ஆகவே, குளந்தை யென்பது மருஉமொழிபோலும். திருநெல்வேலிக்கு வடகிழக்கே உசு-மைலில் உள்ளது.

ருஎ. திருக்குறுங்குடி.—வைஷ்ணவரப்பி மலைமேல்நம்பி நின்றமப்பி இருந்தமப்பி கிடந்தமப்பி திருப்பாற்கடல்நம்பி - குறுங்குடிவல்லி. பஞ்சகேதகவிமானம். திருப்பாற்கடல்நதி, பஞ்சதுறை. கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-நின்றதிருக்கோலம் பகமநின்ற சிவனுக்கு ப்ரதயக்ஷம். பெரியாழ்வார் திருமழிசையாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். சண்டாள ஜம்மததிற் பிறந்த நம்பாடுவான் தன்னை யுண்ணுமாறு வந்த பிரமரக்ஷஸுக்கு முன்பு சபதஞ்செய்துகொடுத்தது, இத்தலத்து எம்பெருமானைக் குறித்துக் கைசிகமென்னும பண்பாடி வழிபட்டு மீண்டு, முன்னர்ப் பிராமணனாகிக் கருமாறுஷ்டாந்ததிற் கொத்தையினால் பிரமரக்ஷஸான அவினைஉய்வித்ததலம் இதுவே. குறுகியவனான வாமனனது ஸேஷர மாதலால். இத்தலத்திற்குக் குறுங்குடியென்று பெயராவந்த தென்பர் இத்தலத்திலுள்ள எம்பெருமான் களுள் ஓர் எம்பெருமான் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்பக்கலிலே வேதாந்தார்த்தம்நேட்சிச சிஷ்யராய் 'நாமும நம்மிராமாநுசனை யுடையோம்' என்கையாலே, அப்பெருமானுக்குவைஷ்ணவநமபியென்று திருநாமம். நம்மாழ்வார் திருவவதாரஹித ருக்காரணமாயிருந்தவரும் இத்தலத்துநம்பியே, திருநெல்வேலிக்குத் தெற்கே உசு-மைலில் உள்ளது.

ருஅ. திருக்கோளூர் —வைததமாரிதி (நிஷேபவித்தன்)-கோளூர் வல்லி நாச்சியார். ஸ்ரீகரவீமானம். குபேரதீர்த்தம், தாம்ரபர்ணிநதி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - புஜககசயநம். குபேரனுக்கும் மதுரகவியாழ்வாருக்கும் ப்ரதயக்ஷம். மதுரகவியாழ்வார் அவதாரஸ்தலம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம் நவநிதிகள் இவகே ஒளித்துக்கொண்டிருக்கின்றன என்று அதாமம் குபேரனுக்குக் கோள்சொல்லிய இடமாதல்பற்றி, இத்தலத்திற்குத் திருக்கோளூரென்று பெயரென்பர்; 'பிஸுநகேஷ்டரம்' என்று வடமொழியிற் பெயர்வழங்கும். திருநெல்வேலிக்குக் கிழக்கே உசு - மைலில் உள்ளது.

பாண்டியநாட்டுத் திருப்பதிகள் ஸம்பூர்ணம்.

மலைநாட்டுத்திருப்பதிகள் - கந.

கௌ. திருவநந்திபுரம்:—அருந்தபதமநாபன் - ஸ்ரீஹரிஸங்கீர்த்தி. வேறமகூட விமாநம். மதஸ்யதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - புஜங்கசயநம். ருத்ரனுக்கும் சந்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். திருநெல்வேலிக்குத் தென்மேற்கே அடி-மைலில் உள்ளது.

கௌ. திருவண்பரிசாரம்:—திருக்குறளப்பன் திருவாழ்மாரபன் - கமல வல்லிநாசசியார் இந்தரகல்யாண விமாநம். ஸங்கீர்த்திததம். கிழக்கே திரு முகமண்டலம் - சயனத் திருக்கோலம். விந்தைக்கும் காரிக்கும் உடைய நங்கைக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். திருநெல்வேலிக்குத் தெற்கே சு-மைலில் உள்ளது.

கௌ. திருக்காட்குரை:—அப்பன் - பெருஞ்செல்வநாயகி. புஷ்கலவிமா நம். கபிலதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். கபிலமுனிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். வேளாணூர் என்னு குளம் ரயில்வே இடைப்பள்ளி ஸ்டேஷனுக்குக் கிழக்கே உ-மைலில் உள்ளது.

கௌ. திருமுழிக்களம்:—திருமூழிக்களத்தான் - மதுரவேணிநாச்சியார். ஸௌந்தர்யவிமாநம் பெருங்குளதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். ஹாரீத்முனிக்கு ப்ரத்யக்ஷம் திருமகையாழ்வார் நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். வேளாணூர் என்னுளம் ரயில்வே கரிக்குட்டி ஸ்டேஷனுக்குத் தென்மேற்கே சு - மைலில் உள்ளது.

கௌ. திருப்புலியூர் - துட்டநாடு:—மாயப்பிரான்-பொற்கொடிநாச்சியார். புருஷோத்தமவிமாநம் பூஞ்சுனை தீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். ஸப்தரிஷிகளுக்கு ப்ரத்யக்ஷம் திருமகையாழ்வார் நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். கொல்லத்துக்கு வடகிழக்கே சு - மைலில் உள்ளது. (திருச்செங்கன்னூரிலிருந்து ௩ - மைலில் உள்ளது.)

கௌ. திருச்சேங்குன்றூர்:—இமையவரப்பன் - செங்கமலவல்லி. ஜக ஜ்யோதிவிமாநம் கிருசசிற்றாறு, சங்கதீர்த்தம் கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். பதமாசுரன் நிமித்தமாகச் சிவனுக்குப் ப்ரத்யக்ஷம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். கொல்லத்துக்கு வடகிழக்கே ௮ - மைலில் உள்ளது.

கௌ. திருநாவாய்:—நாராயணன் - மலர்மலகைநாச்சியார். வேதவிமா நம். செங்கமலஸரஸ் கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-வீற்றிருந்த திருக்கோலம். ஸங்கீர்த்திக்கும் கஜேந்திரனுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமகையாழ்வார் நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். திருவாங்கூர் ஸம்ஸ்தானத்தில் இடக்குளம் ஸ்டேஷனுக்குத் தெற்கே அரை - மைலில் உள்ளது.

கௌ. திருவல்லவாழி:—கோலப்பிரான்-செல்வத்திருக்கொழுந்து நாச்சி யார். சதுரகக்கோலவிமாநம். கண்டாகர்ணதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்ட லம்-நின்ற திருக்கோலம். கண்டாகர்ணனுக்குப் ப்ரத்யக்ஷம். திருமகையாழ்வார்

நம்மாழ்வார மங்களாசாஸநம். திருவாகுகடர் ஸம்ஸ்தானம் அம்பலப்புழைக்கு வடகிழக்கே ௨௦ - மைலில் உள்ளது.

சுஎ. திருவண்ணீர்:—பாம்பணையப்பன் - கமலவல்லிநாசசியார். வேதாலயவிமானம். பாபநாசதீர்த்தம். மேற்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். மார்க்கண்டேயருக்கும் நாரதருக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம் திருவாகுகடர் ஸம்ஸ்தானம் அம்பலப்புழைக்குக் கிழக்கே ௧௬-மைலில் உள்ளது.

சுஅ. திருவாட்டாறு —ஆதிகேசவப்பெருமாள் - மாகதவல்லிநாசசியார். அஷ்டாகவலிமானம். கடல்வாய்தீர்த்தம், ராமதீர்த்தம் கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - புஜங்கசயனம். பரசராமனுக்கும் சந்திரனுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம் நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம். இது, நதியினால் பெயர்பெற்றது திருவனந்தபுரத்துக்குத் தென்கிழக்கே ௨௮ - மைலில் உள்ளது

சுக. திருவிந்துவக்கோடு.—உயயவந்த பெருமாள் - விந்துவக்கோட்டி வல்லி. தத்துவகாஞ்சநவிமானம் சகரதீர்த்தம் கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - புஜங்கசயனம். அம்பரீஷனுக்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருவிற்றுவக்கோடு என்றும் வழங்கும். குலசேகராழ்வார மங்களாசாஸநம். இடப்பள்ளி ஸடேஷனுக்குக் கிழக்கே ௧௦ - மைலில் உள்ளது.

எ௦. திருக்கடித்தானம் —அற்புதநாராயணன் - கற்பகவல்லித்தாயார். புணயகோடிவிமானம் பூமிதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-நின்ற திருக்கோலம். ருக்மாகதநாரானுக்கு ப்ரத்யக்ஷம் நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம். திருவல்லவாழுக்கு வடக்கே ௩ - மைலில் உள்ளது.

எ௧. திருவாறன்விளை —திருக்குறளப்பன் - பத்மாஸநாசசியார். வாமந விமானம். வேதவ்யாஸஸநம் கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-நின்ற திருக்கோலம். பிரம்மாவுக்கு ப்ரத்யக்ஷம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம். திருச்செங்குன்றார்க்குக் கிழக்கே ௪ - மைலில் உள்ளது.

மலைநாட்டுத்திருப்பதிகள் ஸம்பூர்ணம்.

நடுநாட்டுத்திருப்பதிகள் - ௨.

எ௨. திருவயிந்திரபுரம்.—தெய்வநாயகப்பெருமாள் - வைகுண்டநாயகி. சந்திரவிமானம். கருடநதி - சேஷதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-நின்ற திருக்கோலம். சந்திரனுக்கும் கருடனுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமுகையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். அஹிந்தரனெனப்படுகிற திருவனந்தாழ்வான் பூஜித்த தலமாதல்பற்றி, 'அஹிந்தரபுரம்' என்று இத்திருப்பதிக்குத் திருநாமம். திருப்பா புலியூர்க்கு மேற்கே ௪ - மைலில் உள்ளது.

எ௩. திருக்கோவலூர்-(கோபாலநகரம்):—தரிவிக்கரமன், ஆயனார் - பூங்கோவல்லிநாசசியார். ஸ்ரீகரவிமானம். கிருஷ்ணதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். மிருகணமூனிக்கும் மகாபலிச்சகரவாதிக் கும் ப்ரத்யக்ஷம் திருமுகையாழ்வார் பொய்கையாழ்வார் பூதத்தாழ்வார மங்

களாசாஸநம். கோபாலன் எனப்படுகிற ஆயலார் எழுந்தருளியிருக்கும் திவ்விய தலமாதல்பற்றி, இதற்கு 'திருக்கோவலூர்' என்று திருநாமமாயிற்று, வடமொழியில் இது, 'கோபாலபுரம்' எனப்படும். "பாவருத் தமிழாற் போபெறுபனுவல் பாவலர் பாதிநாளிரவில், மூவரு நெருக்கி மொழிவினக்கேற்றி முருந்தனைத் தொழுத நன்னாடு" என்று புகழ்ந்துகூறும்படி முதலாழ்வார மூவரும் ஒருவரையொருவர் சந்தித்து அந்தாதிபாடின தலம். இது, திருக்கோவலூர்க்குத் தென்மேற்கே ௩ - மைலில் உள்ளது.

நடுநாட்டுத் திருப்பதிகள் ஸம்பூர்ணம்.

தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதிகள் - ௨௨.

எசு. திருக்கீர்த்தி-அத்திகிரி:—பேரருளாளப் பெருமான், வரதராஜப் பெருமான் - பெருந்தேவத்தாயா புணயகோடிவிமாரம். ஸதயவ்ரத ஸேஷத்திரம். அநந்தஸரஸ், சேஷதீர்த்தம், வராகதீர்த்தம், ப்ரஹ்மதீர்த்தம், பத்மதீர்த்தம், அக்ஷதீர்த்தம், குசலதீர்த்தம், வேகவதிகதி மேற்கே திருமுகமண்டலம் - நின்றதிருக்கோலம். ப்ருகுமகரிஷிக்கும் நாரதருக்கும் திருவனந்தாழ்வானுக்கும் கஜேந்தராழ்வானுக்கும் பரம்மாவுக்கும் பாதயக்ஷம் பூதத்தாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார மங்களாசாஸநம். கச்சி-காஞ்சி என்னும் வடசொல்லின சிதைவு பிரமனாற் பூசிக்கப்பட்டதலம் என்பது பொருள்; இனி, பூமியாகிய பெண்ணுக்கு அரையில் அணியும் அரைநூலமாலைத் தானத்தி லுள்ள துபற்றி வந்த பெயரென்று கூறுவாரு முளா. அகதியூர் = ஹஸ்திகிரி; 'கோயில திருமலை பெருமாள்கோயில்' என்று சிறப்பாக எடுத்துக்கூறப்படுகின்ற மூன்று தலங்களில் ஈற்றுத்தலம் இது. இது, தியாகமண்டபம் எனப்படும். நெடுநாள் தவஞ்செய்தும் மனத்தாய்மைபெறாத பிரமதேவன ஆகாயவாணி கூறியபடி பூலோகத்தில் புண்ணியக்ஷேத்திரங்க ளெல்லாவற்றள்ளும் உத்தமமானதும் ஒன்று ஆயிரமாகப் பயந்தருவது மாகிய சத்தியவிரதக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து, அங்கு அநந்தஸரவின்மையிலுள்ள ஹஸ்திகிரியை உத்தரவேதியாகக் கொண்டு யாகச்சலையையமைப்பித்து, அசுவமேதயாகஞ்செய்து அதனால் ஸ்ரீமத் நாராயணையாராதிக்க, அந்தயாகாக்கினியினின்று எழந்த புண்ணிய கோடிவிமாரத்தில தேவராஜனான திருமால் பிரசந்தருயின னென்றும், அந்த வரதராஜஸ்வாயியைப் பின்பு கஜேந்திராழ்வான் பூசித்து முதலையின லாகிய துயர்தீர்த்துமேன்மைபெற்றதென்றும், தெய்வத்தச்சரிலொருவானை மயனென்பவன் பிரமன்கட்டளையால் அங்கு எமபெருமானுக்குத் திருக்கோயில் கட்டியமைத்தன னென்றும் அறிக. இந்திரனது யானையாகிய ஐராவதம் நெடுநாள் தவஞ்செய்து மலைவடிவங்கொண்டு எமபெருமானைத் தரித்தலால், அம்மலைக்கு 'ஹஸ்திகிரி' என்று பெயர் கஜேந்திராழ்வான் பூஜித்துப் பேறு பெற்ற தல மாதலால் இப்பெயர்நிகழ்ந்த தென்றலு முண்டு. இங்கு, மலை யடிவாரத்திலுள்ள அழகியசிகப்பெருமானை ஆழ்வாரது மங்களாசாஸநம் பெற்றவ ரென்பது, பலா கொள்கை. காஞ்சிபுரத்துக்குத் தென்கிழக்கே ௩ - மைலில் உள்ளது.

எடு. திருஅட்டபுயங்கம்:—ஆதிசேசவப்பெருமான். சக்ரதாரர்-அலர்மேல் மகை. ககநாக்ருதிவிமாநம் கஜேந்தர புஷ்கரிணி. மேற்கே திருமுகமண்டலம்-நின்றதிருக்கோலம் கஜேந்திராழ்வானுக்கு ப்ரதயகும் திருமகையாழ்வார் பேயாழ்வார் மகைளாசாஸநம் இகதலத்து எம்பெருமானுக்கு எட்டுத் திருக்கைகள் உள்ளதுபற்றி 'அஷ்டபுஜம்' என்று திருப்பெயராக, அசொல் 'க'ப்ரதயயம் பெற்று 'அஷ்டபுஜம்' என்று ஆகி, தமிழில் அஷ்டபுயங்கம் எனத் திரிந்தது. இனி, இதத்திருப்பதி அஷ்டபுயகரம் என்று வழங்கப்பெறுதலு முண்டு; அஷ்டபுஜன் எழுந்தருளியிருக்கின்றகரம் [கிருகம்] ஆதலபற்றி இப்பெயர் வந்தது போலும். அட்டபுயவகரம் என்பதன் மருஉ என்பாருமுள். காஞ்சிபுரத்துக்குத் தெற்கே க - மைலில் உள்ளது.

எசு. திருநீர்க்கா:—வினககொளி. தீப்பரகாசர் - மரகதவல்லிததாயாரா. ஸ்ரீகரவிமாநம் ஸரஸ்வதி தீர்த்தம். மேற்கே திருமுகமண்டலம்-நின்றதிருக்கோலம். ஸரஸ்வதிக்கு ப்ரதயகும் திருமகையாழ்வாரா மகைளாசாஸநம். வேதாந்தாசாரியா திருவாதாரஸதலம் இதுவே காஞ்சிபுரத்துக்குத் தெற்கே உ - மைலில் உள்ளது.

எஎ. வேளூர்க்கை:—அழகியசினகா, முருகத் நாயகன்-வேளூர்க்கைவல்லி. கனகவிமாநம் கனகஸரஸ். கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-நின்றதிருக்கோலம். பருமுகரிஷிக்கு ப்ரதயகும். பேயாழ்வாரா திருமகையாழ்வாரா மகைளாசாஸநம். காஞ்சிபுரத்துக்குத் கிழக்கே உ - மைலில் உள்ளது.

எஅ. பாடகம் (பாண்டவதுதர சாநிதி) —பாண்டவதுதர - ருகமிணி தேவி, ஸதயபாமை. பத்ரவிமாநம். மதஸய தீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-வீற்றிருந்த திருக்கோலம் ஹாரீதமகாமுனிகுக்கு ப்ரதயகும். திருமழிசையாழ்வாரா திருமகையாழ்வாரா பூதத்தாழ்வாரா பேயாழ்வாரா மகைளாசாஸநம். காஞ்சிபுரத்திற்கு மேற்கே க-மைலில் உள்ளது.

எக. திருநீரகம்:—ஐகதீசபெருமான் - நிலமகைவல்லி. ஐகதீசவரவிமாநம். அக்ரூர தீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-நின்ற திருக்கோலம். அக்ரூரருக்கு ப்ரதயகும். திருமகையாழ்வாரா மகைளாசாஸநம் காஞ்சிபுரம் உலகளந்தபெருமான் ஸந்திதிக்குத் தென்மேற்கே க-மைலில் உள்ளது.

அ௦. நிலா திங்குள்துண்டம்:—நிலாத்திங்குள்துண்டத்தான-நேரொருவரில்லாவல்லி. புருஷஸூக்த விமாநம். சுகதிரபுஷ்கரிணி மேற்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம் சிவனுக்கு ப்ரதயகும். திருமகையாழ்வாரா மகைளாசாஸநம். காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதா கோயிலுக்குள் உள்ளது.

அக. திருவூரகம் (உலகளந்த பெருமான் கோவில்) —உலகளந்த பெருமான் (தரிவிக்காமன்) - அமுதவல்லி நாசசியார். ஸரஸ்ரீ கரவிமாநம். நாக தீர்த்தம். மேற்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம் உரகமென்கிற ஆதிசேஷனுக்கு ப்ரதயகும் திருமழிசையாழ்வாரா திருமகையாழ்வாரா மகைளாசாஸநம், இததலத்தில் திருமால் உரகரூபியாயசேசவைசாதிப்பதுபற்றி

இத்திருப்பதிக்கு 'ஶுரகம்' என்று திருநாமம்போலும் உரகம்-பாம்பு. காஞ்சீ புரத்துக்குத் தென்மேற்கே க-மைலில் உள்ளது.

அஉ. திருவெஃகா (யதோகீதகாரி):—சொன்னவண்ணஞ்செய்த பெருமான் - கோமளவல்லி நாசசியார். வேதஸாரவிமாநம். பொய்கை புஷ்கரிணி. மேற்கே திருமுகமண்டலம் - புஜங்கசயநம். பொய்கையாழ்வாருக்கும் கணிகண்ணருக்கும் பிரம்மாவுக்கும் ப்ரதயக்ஷம். பொய்கையாழ்வார்திருவவதரித்த தலம். நம்மாழ்வார் திருமழிசையாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் பொய்கையாழ்வார பேயாழ்வார் மங்களாசாஸநம். திருவெஃகாவிலெம்பெருமான் பிரம தேவன் செய்த வேள்வியையழிககவந்த வேகவதிநதியைத் தடுத்தற்பொருட்டு அதற்கு அணையாகக் குறுக்கிற் பள்ளிகொண்டருளினவனாதலால், அப்பிராணுக்குவடமொழியில் 'வேகாஸேது' என்றபெயர்; அது தமிழில் 'வேகவணை', என்று மொழிபெயர்ந்து, அது பின்பு (நாகவணையென்பது நாகணையென்று விகாரப்படுதல் போல) 'வேகணை' என விகாரப்பட்டு, அது பின்னர் 'வெஃகணை' எனத் திரிந்து, தானியாகுபெயராய்த் தலத்தைக் குறித்து, அது, பின்பு 'வெஃகா' என மருவிவழங்கிற்றென நுண்ணிதின் உணராக. காஞ்சீ புரத்துக்குத் தென்கிழக்கே உ - மைலில் உள்ளது.

அங. திருக்காரகம்:—கருணைகரப் பெருமான் - பத்மாமணி நாசசியார். வாமந விமாநம் அக்ராயதீர்த்தம். தெற்கே திருமுக மண்டலம்-நின்ற திருக்கோலம் கார்ஹரீஷிக்கு ப்ரதயக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார மங்களாசாஸநம். காஞ்சீபுரத்துக்கு மேற்கே சு-மைலில் உள்ளது.

அச. திருக்கார்வாணம் —களவா. கமலவல்லி நாசசியார். புஷ்கலவிமாநம். கௌரிதடாகம். மேற்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். பார்வதிக்கு ப்ரதயக்ஷம் திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். காஞ்சீபுரத்துக்குத் தென்மேற்கே க-மைலில் உள்ளது.

அரு. திருக்கிளவனார் —ஆதிவராகப் பெருமான் - அஞ்சிலை நாசசியார் வாம விமாநம். நித்யபுஷ்கரிணி. மேற்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். அசுவத்த நாராயணனுக்கு ப்ரதயக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம் காஞ்சீபுரத்துக்கு மேற்கே க-மைலில் உள்ளது.

அசு. திருப்பவளவண்ணம் —பவளவண்ணப் பெருமான் - பவளவல்லி நாசசியார். ப்ரவாளவிமாநம். சக்ரதீர்த்தம். மேற்கே திருமுகமண்டலம்-நின்ற திருக்கோலம். அச்விநீ தேவதைகளுக்கும் பாவதிக்கும் ப்ரதயக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம் காஞ்சீபுரத்துக்கு மேற்கே க-மைலில் உள்ளது

அஎ பரமேச்சுர விண்ணகரம் (வைகுண்டப்பெருமான் சுநீதி):— பரமபதநாதன் - வைகுந்தவல்லி முகுந்த விமாநம். அயிரமதீர்த்தம். மேற்கே திருமுகமண்டலம்-வீற்றிருந்த திருக்கோலம். பல்லவராயனுக்கு ப்ரதயக்ஷம் திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம் பரமேசுவரன் [தேவாதிதேவன்] எழுந்தருளியிருக்கின்ற விண்ணகரமாதல்பற்றி, இத்தலத்திற்குப் பரமேசுரவிண்ணகரமென்று திருநாமம். காஞ்சீபுரத்துக்குத் தெற்கே க-மைலில் உள்ளது.

அ. திருப்புகழ்:—விஜயராகவப் பெருமான்—மாகதவல்லி நாச்சியார் விஜயகோடி விமானம். ஐடாயுதீததம் கிழக்கே திருமுகமண்டலம்—வீற்றிருந்த திருக்கோலம். ஐடாயுவுக்குப் ப்ரதயக்ஷம். திருமுகையாழ்வார் மங்க ளாசாஸநம். புள்ளை - [சடாயுவென்னும் பெரியவுடையாரைக்] குழியிலிட்டு ஸம்ஸ்கரித்ததுபோல எம்பெருமான் சேவை சாதிக்கின்ற தலமாதல்பற்றி, திருப்புகழியென்று இததலத்திற்குத் திருநாம மென்பர். காஞ்சிபுரத்துக்குத் தென்மேற்கே ௫ - மைலில் உள்ளது.

அ. திருநீற்றுப்பூர்:—பக்தவதஸலன் (பததராவிப்பெருமான்) - என்னைப் பெற்றதாயார். ஸ்ரீரீவாஸவிமானம். வருணபுகுகரிணி—வருத்தக்ஷீரநதி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். வருணனுக்குப் ப்ரதயக்ஷம். திருமுகையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். தின்னனூருக்குத் தெற்கே ௧ - மைலில் உள்ளது.

க. திருவேல்புர் - வீரராகவப்பெருமான்—காகதவல்லிதாயார், விஜயகோடிவிமானம். ஹருத்தாபநாசதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம்—புஷ்கசயநம். வீக்ஷாஸனயம், மக்ஷிகாரணயம். சாலிஹோதாரருக்குப் ப்ரதயக்ஷம். திருமுகையாழ்வார் திருமழிசையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். திருமால் சாலிஹோதார மகரிஷிக்குப் ப்ரதயக்ஷமாகி, 'உறைதற்கு உரிய உள் எவ்வன்?' எனவினாவியதனால், இததலத்திற்குத் திருவெவ்வுருரென்று திருநாமமாயிற்றென்பா. திருவள்ளூருக்கு வடக்கே ௨ - மைலில் உள்ளது.

க. திருநீர்மலை (தோயாசலம்.) —நீலமுகில்வண்ணன் - அணிமாமலர்மகைததாயார். சக்ரவர்த்திதிருமகன், உலகளந்தபெருமான், அழகிய சிவகா இவர்கள் கிழக்கே திருமுகமண்டலம். தோயகிரி விமானம். மணிகர்ணிகாதீர்த்தம். ரங்கநாதன் - ஸ்ரீரங்கநாயகி. தெற்கே திருமுகமண்டலம், மாணிக்கசயநம். தொண்டைமான் சக்ரவர்த்திக்கும், பிருகு மார்க்கண்டேயருக்கும் ப்ரதயக்ஷம். திருமுகையாழ்வார் பூதத்தாழ்வார் மங்களாசாஸநம். பல்லாவரத்துக்கு மேற்கே ௨ - மைலில் உள்ளது.

க. திருவிடவெந்தை:—நிதயகல்யாணர் - கோமளவல்லி நாச்சியார், கல்யாணவிமான . கல்யாணதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். மார்க்கண்டேயருக்குப் ப்ரதயக்ஷம். திருமுகையாழ்வார் மங்க ளாசாஸநம். இததலத்தி லெழுந்தருளிய வராகப்பெருமான் தமது தேவியை இடப்பக்கத்திற் கொண்டிருத்தலால், இததலத்திற்குத் திருவிடவெந்தையென்று திருநாமமாயிற்று. சென்னை திருவல்லிக்கேணிக்கு அடுத்தபாப்பாண்சாவடியிலிருந்து தெற்குவழியாகத் தோணியில் போகவேண்டும். வண்டலூர்க்குக் கிழக்கே ௧௬ - மைலில் உள்ளது.

க. திருக்கடல்மலை (மஹாபலிபுரம்) - தலசயனத் துறைவார் - நிலமகை நாச்சியார். ககநாக்குறிவிமானம். கருநதி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - ஸ்தலசயநம். புண்டரீகரிஷிக்குப் ப்ரதயக்ஷம். திருமுகையாழ்வார் பூதத்தாழ்வார் மங்களாசாஸநம். இது, பூதத்தாழ்வார் திருவெவ்வுருரஸ்தலம், செங்கல்பட்டுக்குக் கிழக்கே ௧௮ - மைலில் உள்ளது. அல்லது, மேற்கண்டதோணியிலும் போகலாம்.

கசு. திருவல்லிக்கேணி (புருந்தாரண்ய கேஷத்ரம் :—வேதகடக்குஷ்ணன் (பார்த்தசாரதி) - ருக்மிணிப்பிராட்டி. (அகிருத்தன்-ப்ரத்யும்நன்-பலராமன்-ஸாதயகி). கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-நின்றதிருக்கோலம். ஆனந்தவிமாநம். வ்யாஸமஹரிஷியினால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு ஆத்ரேய மஹரிஷியினால் ஆராதிக்கப்பட்டவர். ஸுமதியென்னுமா ராஜாவுக்கும், தொண்டைமான் சக்ரவர்த்திக்கும், அர்ச்சனனுக்கும் பரதயகும்.

மந்நாதன் (ரகநாதன் - என்னையாளுடையவப்பன்) - வேதவல்லிததாயார். புஜவகச்யநம் கிழக்கே திருமுகமண்டலம். ப்ருமகரிஷியினால் கன்னிகாதானம் பண்ணப்பெற்றவர்.

(வராஹநாயனார்) அழகியசிககர் தெள்ளியசிககர் நரவரீம்ஹர். மேற்கே திருமுகமண்டலம். வீற்றிருந்த திருக்கோலம். அதரிமஹரிஷிக்கும், ஜாலி மஹரிஷிக்கும் ப்ரத்ய ஷமாய் மோக்ஷந்தந்தவர்,

சக்ரவர்த்தித்திருமகன் [ஸ்ரீராமன்] (பரதாழ்வான், சதருக்நாழ்வான், இளையபெருமான்.) மைதிலி. தெற்கே திருமுகமண்டலம் - 'நின்றதிருக்கோலம்.' சசபதர்குமாரரான மதுமான் என்னும் மஹரிஷிக்கு ப்ரதக்ஷயம்.

வேதப்பெருமான். கிழக்கே திருமுகமண்டலம். கருடாருடா ஸப்தரோமாவுக்கு ப்ரதயக்ஷம்

இந்தரதீரததம், ஸோமதீர்த்தம், மீநதீர்த்தம், அக்நிதீர்த்தம், விஷ்ணுதீர்த்தம் இவ்வைந்து தீர்த்தங்களால சூழப்பட்ட கைரவிணி என்னும் ஸர்ஸ்

ப்ருகு அதரி மரீசி மார்க்கண்டேயா ஸுமதி ஸப்தரோமா ஜாலி என்னும் ஏழுமஹரிஷிகள் தவம் செய்த இடம்.

திருமங்கையாழ்வார் பேயாழ்வாரா திருமழிசையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். இது - தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தியின் பிராத்தனைப்படியே திருவேதகடமுடையான் கண்ணனாகத் தனது குடும்பத்தோடு சேவைசாதித்த தலம். இத்தலத்திப் புஷ்கரிணி - அல்லிப்பூக்கள் நிறையப்பெற்றதனால், கைரவிணியென்று வடமொழியிலும், திருவல்லிக்கேணி யென்று தென்மொழியிலும் பெயர்பெறும். இந்தப் புண்ணியதீர்த்தத்தின் பெயரே இத்தலத்திற்கும்பெயராயிற் றென்க. இது மயிலையை அடுத்திருத்தமால், மயிலைத்திருவல்லிக்கேணி யெனப் பெயர்பெறும்; இம்மயிலையே பேயாழ்வாரது திருவவதாரஸ்தலமாம். சென்னை ஸென்ட்ரல் ஸ்டேஷனுக்குத் தென்கிழக்கே உ-மைலிலும், எழும்பூருக்குத் தென்கிழக்கே உ-மைலிலும் உள்ளது.

கடு. திருக்கடிகை (சோளசிக்புரம்):—யோகாந்ருவரீம்ஹர் - அமருதவல்லி நாசசியார். சிங்ககோஷ்டகதிவிமாநம். அமிருததீர்த்தம் கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-வீற்றிருந்த திருக்கோலம். சிறியதிருவடிக்கு ப்ரதயக்ஷம். தக்கான்-அக்காரக்கனிப்பெருமான். தக்கான்குளம். திருமங்கையாழ்வார் பேயாழ்வார் மங்களாசாஸநம். ஒருவர் ஒருகடிகைப்பொழுது இத்தலத்திலுறைந்தாலும் அவர்க்கு முத்தி கிடைக்கு மாதலால், இத்தலத்திற்குக் கடிகையென்று திருநாமம்: கடிகாசல மெனப்படும் இது, சோளதேசம்போன்று வளம்மிக்கு

சேனிகைமூர்த்தி உறைதற்கு இடமாயிருததல்பற்றி, சோளவிலிம்ஹபுர 'மென் றும வழககப்பெறும். சோளவிலிம்ஹராஜனது புரமெனினுமாம சோளககி புரத்துக்கு வடக்கே க-மைலில் உள்ளது.

தொண்டைநாட்டேத்திருப்பதிகள் ஸம்பூர்ணம்

வடநாட்டேத்திருப்பதிகள் - க2.

கக திருவேங்கடம் (திருமலை—திருப்பதி.) :—திருவேங்கடததான் - அலர்மேல்மககைததாயார். ஆநந்தரிலயவிமாநம. சேஷாசலம். ஸ்வாமிபுஷ் கர்ணி, கோனேரி கிழக்கே திருமுகமண்டலம் நிற்றதிருக்கோலம். தொண்டைமான் சக்ரவர்த்திகடும், ஆறுமுகனுகடும் ப்ரதம். பெரியாழ்வார் ஆண்டான் குலசேகராழ்வாரா திருமழிசையாழ்வாரா திருப்பாணாழ்வாரா திருமககையாழ்வாரா நமமாழ்வார் மககளாசாஸநம் தன்னையடைந்தவா பாவமனைததையும் ஒழிப்பதனால், இது 'வேங்கடம்' எனப்பெயாபெற்றது ஸ்ரீசைலத்தின் மேற்கிலுள்ள நத்தனபுரமெனனும் ஊரில் புரந்தரனென்னும்பிராமனோத்தமனது குமாரனுகிய மாதவனென்பவன் தன்மனைவியாகிய சந்திரகேகையென்பவளோடு பூஞ்சோலையிற் சென்று வினையாடிக்கொண்டிருக்கையில் மாலினியென்பாளொரு சண்டாளகன்னிகையின் கட்டழகை கண்டு காழமுற்று அவளோடுசேர்ந்து மனையானேததறந்து அப்புலமககையுடனே சென்று புலால் நுகர்ந்தும் கட்டுடித்தும் கைப்பொருள் முழுவகையும இழந்து பின்புவழிபறித்தல் உயிர்க்கொலை முதலிய கொடுந்தொழில் புரிந்து பொருளசேர்த்து அவட்டுக்கொடுத்தவந்து முடிவில் வறியவனாகிப் பலநோய் னையும் அடைந்து அவளால் அகற்றப்பட்டவனாய்ப் பலபாவமுந்தொடர்ப் பித்தன்போல அலைந்து திரிந்து இத்திருமலையை அடைந்தமாததிரத்தில் தனது தீயனையெல்லாம் சாம்பலாகப்பெற்று முன்னையபிரமதேஜசைப் பொருந்தி நல்லரிவுகொண்டு திருமலையேசேவித்து வழிபட்டுப் பரமபதமடைந்தன னைதலால், இதற்கு 'வேங்கடாசலம்' என்னும் பெயர் கிழந்தது என்று வடமொழியில் ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்திலும் பவிஷ்யோத்தரபுராணத்திலும் கூறப்படுதல் காண்க. அன்றி, 'வேம் என்பது - அழிவின்மை, கடம் என்பது - ஐசுவரியம்; அழிவில்லாத ஐசுவரியககளைத் (தன்னையடைந்தாக்குத்) தருதலால் வேங்கடமெனப் பெயர்கொண்டது' என்று வராகபுராணத்திற் சொல்லப்பட்டவாறும் உணர்க. திருப்பதி மலையின்மேல் எ-மைலில் உள்ளது.

கௌ. சிங்கவேங்குன்றம் (அஹோபிலம்.):—நரவிலிம்ஹன் - லக்ஷ்மிநாசகியார். குருகைவிமாநம். இந்தரதீர்த்தம், நரசிங்கதீர்த்தம், பாபநாசதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம்- வீற்றிருத்ததிருக்கோலம், ஹிரண்யனே ஸம்ஹரித்து ப்ரஹ்மதனுக்கு அருள்செய்தவர். திருமககையாழ்வார் மககளாசாஸநம். சிங்கமாகிய, யாவராலும் விரும்பப்படுகின்ற கட்டழகுடைய பெருமான் எழுந்தருளிய திருமலையாதலால், சிங்கவேங்குன்றம் என்று இத்தலத்திற்குப் பெயர்: 'சிங்கவேங்குன்றம்' என்று வழங்குதலு முண்டு: அப்போதைக்கு நர

செங்கழர்த்திகள் எழுந்தருளியிருக்கின்ற எழுதூண்மங்களை யுடையது எனப் பொருள் காண்க இதுவே அஜேஹாபில மெனப்பபெயர். கடப்பைஜில்லா எர்ர குண்டாவுக்கு வடக்கே ௫௦ மைலில் உள்ளது.

கஅ. திருவயோத்தி:—சக்ரவர்த்தித்திருமகன் ரகுநாயகன் - ஸீதாபிராட்டி. புஷ்கலவிமாநம் பரமபத ஸத்யபுஷ்கரிணி ஸரயூநதி. வடக்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருந்த திருக்கோலம். பரதாழ்வானுக்கும், தேவர்களுக்கும், முனிவர்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார் குலசேகராழ்வார் தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம். அயோத்தி - பகைவர்சளாற் போர்செய்து வெல்லமுடியாதது எனப் பெயர் பெறும்; அரண்முதலியவற்றால் மிக்க பாதுகாவலையுடையது என்பது கருத்து. இது, ஸீராமபிரானது திருவவதாரஸ்தலம். முத்திதரும் நகரமேழ னுள் ஒன்று. அஜேத்யாவுக்கு ௨-மைலில் உள்ளது.

கக. நைமிசாரண்யம்:—தேவராஜன் - ஸ்ரீஹரி ஸக்ஷி. புண்டரீக வல்லித்தாயார். ஸ்ரீஹரிவிமாநம். திவ்யவிசாரந்ததீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். தேவரிஷிகளுக்கும், இந்திராதிகளுக்கும் ஸுதருமனுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். ஒருகாலத்தில் முனிவர்கள் 'தவஞ்செய்தற்குச் சிறந்த இடம் நிலவுலகத்தில் யாது?' என்று தங்களுக்கு விளக்கிக்காட்டுதற்பொருட்டுப் பிரமனை வேண்டியபோது அம்முனிவர்க்கு, அப்பிரமதேவன் தான் ஒருதருப்பையாழியைச் செய்துமண்ணுலகத்திலுருட்டி அது சென்று நின்ற இடத்தையே சிறந்ததென்று காட்டினதாலால், அதற்கு இடமான இத்தலம் கைமிசமெனப் பெயர்பெற்றது. நைமிசம்-நேமிவிழுந்த இடம். ஸாண்டிலிக்கு வடக்கே ௨௫-மைலில் உள்ளது.

க௦௦. சாளக்கிராமம்:—ஸ்ரீமூர்த்திப்பெருமான் - ஸ்ரீதேவிநாச்சியார். கங்கவிமாநம். சக்ரதீர்த்தம். கண்டகிநதி. வடக்கே திருமுகமண்டலம்-நின்ற திருக்கோலம். கண்டகிஎன்கிற வேசிக்கும், பிரமருத்ராதிகளுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். கோரக் பூர்க்கு வடகிழக்கே ௧௦ - மைலில் உள்ளது.

க௦௧. வநியாச்சிராமம் (பக்ரிகாசரமம்):—பதநீநாராயணன் - அரவந்த வல்லி. தப்தகாஞ்சகவிமாநம். தப்தகுண்டதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருந்த திருக்கோலம். இலந்தைமரத்தின்கீழ்ப் பத்மாசனங்கொண்டு ஞானமுத்திரை தரித்துஜயசீலரான தபஸ்வியாய், நானுக்குத் திருமந்த்ரோபதேசஞ்செய்தவர். பெரியாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். (பதரி - இலந்தைமரம்) இலந்தைமரங்களடர்ந்த ஆசிராமமென்பது, பொருள். இது-இமயமலை யுள்ளது. ஹரித்வாரத்திலிருந்து வடகிழக்கே ௧௭௫ - மைலில் உள்ளது.

க௦௨. திருக்கண்டங்கிநகர் (தேவப்ரயாகை):—கீலமேகப்பெருமான்-புருஷோத்தமன் - புண்டரீகவல்லி. மங்களவிமாநம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-நின்ற திருக்கோலம். பரத்வாஜமகரிஷிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார் மங்களாசாஸநம். ஆல்மோராவுக்கு வடக்கே ௧௫௨-மைலில் உள்ளது.

க0௩. திருப்பிருதி (நந்தபிரயாகை):—பரமபுருஷன் - பரிமளவல்லிநாச் சியார். கோவர்த்தநவிமாநம். மாநஸஸரஸ். கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-புஜங்கசயனம். பார்வதிக்குப் பரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மகனளாசாஸநம். ஆல்மோராவுக்கு கருதி - மைலில் உள்ளது.

க0௪. தீவாரகை.—கல்யாணநாராயணன் - கல்யாணநாச்சியார், அஷ்ட மஹிஷிகள், ஹேமகூடவிமாநம். கோமதிதீர்த்தம். மேற்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருந்ததிருக்கோலம். த்ரௌபதிக்குப் பரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார் ஆண்டாள் திருமங்கையாழ்வார் நம்மாழ்வார் மகனளாசாஸநம், இதுவும்முத்தி தரும் நகரமேழனுள் ஒன்று. இந்நகரம் - காலயவனன் பெருஞ்சேனையோடு வடமதுரையை முற்றுகைசெய்தபோது அவனால் யாதவர்க்கு எதுகுத் தீங்கு வருமோ ? என்ற கருத்தினால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சமுத்திரத்தினிடையே அவ் யாதவரைப் பாதுகாக்குமாறு ஏற்படுத்தி அரசாண்ட நகரம். பேரிபந்தர் அல்லது பம்பாயிலிருந்து ஸ்டீமரில் கசு-மணிநேரத்தில் போகலாம்.

க0௫. வடமதுரை (கோவர்த்தநம்):—கோவர்த்தநேசன் - சுததியபாமை. கோவர்த்தன விமாநம். இரந்திரதீர்த்தம், கோவர்த்தனதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். இந்தராதிதேவர்களுக்குப் பரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார் ஆண்டாள் திருமங்கையாழ்வார் நம்மாழ்வார் மகனளாசாஸநம். இது - ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானது திருவாவதாரஸ்தலம். முத்திதரும் நகரமேழனுள் இதுவும் ஒன்று. கண்ணுக்கு மதுரமாயிருத்தலாலும், மது வென்ற அசுரனை யழித்த இடமாதலாலும், இதற்கு மதுரையெனப் பெயர் வந்த தென்பர். கோவர்த்தனகிரி யென்னும் மலை, மட்டுரவிலிருந்து வட மேற்குத் திசையில் சுமலை தூரத்தில் இருக்கிறது.

க0௬. திருவாய்ப்பாடி (கோகுலம்):—நவமோகனக்ருஷ்ணன். ருக்மிணிப்பிராட்டி, ஸத்யபாமைப்பிராட்டி. ஹேமகூடவிமாநம். யமுநாநதி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். நந்தகோபருக்குப் பரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார் ஆண்டாள் திருமங்கையாழ்வார் மகனளாசாஸநம். ஆய்ப்பாடி - இடையர்கன்வசிக்கின்ற சேரி யெனப் பொருள்படும்; 'கோகுலம்' என்று வடமொழியில் வழங்கப்பெறும் மட்டுரவுக்குத் தென்கிழக்கே சு-மைலில் உள்ளது.

க0௭. திருப்பாற்கடல்:—கூர்பாத்திராதன், வ்யூஹஸூர்த்தி - கடல்மகள் நாச்சியார். அஷ்டாங்கவிமாநம். அமிருததீர்த்தம். தெற்கே திருமுகமண்டலம் - புஜங்கசயனம். பரஹ்மகுத்ராதிகளுக்குப் பரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார் ஆண்டாள் குலசேகராழ்வார் திருமழிசையாழ்வார் 'தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் பொய்கையாழ்வார் பூதத்தாழ்வார் பேயாழ்வார் நம்மாழ்வார் மகனளாசாஸநம். எம்பெருமானது ஸ்வகைநிலைஞன், திருப்பாற்கடல் லெழுந்தருளியிருப்பவன் வியூகஸூர்த்தியாவன்; "வ்யூஹமாவது - ஸ்ருஷ்டி. ஸ்திதி ஸம்ஹாரர்த்தமாகவும், ஸம்ஸாரிஸமரக்ஷணர்த்தமாகவும், உபாஹாரதூரஹார்த்தமாகவும் ஸங்கர்ஷணப் பரத்யும்ப அநிருத்த ரூபேண நிற்கும்நிலை." பாற்கடல், வடக்குத்திசையில் உள்ளது

திருநாடு - க.

க௦௮. பரமபதம் :—பரமபதநாதன் - பெரிய பிராட்டியார். அகந்தாங்கலிமாநம். விஜயநதி - அயிரமதபுஷ்கரிணி. தெற்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருந்த திருக்கோலம். அகந்த கருட விஷ்வக்ஸேநர் முதலிய நித்யஸூரிகளுக்கும் முக்தர்களுக்கும் ப்ரதயகம். பெரியாழ்வார் திருமழிசையாழ்வார் திருப்பாணாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் பொய்கையாழ்வார் பேயாழ்வார் நமமாழ்வார மகக்ளாசாஸநம். இது திருமாலினது ஐவகை நிலைகளுள் பாதவம் விளங்குந் தானம். பாத்வமாவது அகாலகால்யமான நலமத்தயில்லதோர் நாட்டிலே நித்யமுக்தர்க்குப் போய்யனாய்க்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் இருப்பு. இதுவே - பரமபதமெனவும், நித்யவியூதி யெனவும்கூடும்.

இதுவரையிற் கூறிவந்த திருப்பதிகள் மயர்வறமநிலம் அருளப்பெற்ற ஆழ்வார்களால் மகக்ளாசாஸநம் செய்யப்பட்டு மிகவும் ஏற்றம் பெற்றன. இவைகளன்றி, முனிவர் முதலியோரால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு ஏற்றம் பெற்ற புராணஸ்தலங்களும், ஆழ்வாராசாரியர்களின் திருவவதாரம் முதலிய சம்பந்தங்களினால் ஏற்றம்பெற்ற தலங்களும் உண்டு. அவையாவன :—

க. திருநாராயணபுரம் :—செல்வப்பிள்ளை எழுந்தருளிய தலம். ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்; திருநாராயணன் செல்வப்பிள்ளை என்ற இவர்கட்குச் சந்திதி முதலியன நிர்மாணம்செய்து செல்வப்பிள்ளையை எழுந்தருளப் பண்ணி உதவலாதிக்கை யெல்லாம் நடப்பித்தருளினர். நாராயணாத்ரியென்றும் வேதாத்ரியென்றும், யாதவாத்ரியென்றும், யதிசைவமென்றும் மறுபெயர்களை யுடைய பிரசித்தமான தலம் இதுவே. இது மேல்நாட்டிலுள்ளது.

உ. ராஜமன்னார்கோயில் —ராஜகோபாலன் எழுந்தருளிய தலம்.

ங. ஜநார்த்தநம் :—ஜநார்த்தநப்பெருமான் எழுந்தருளிய தலம்; இப்பெருமான் தமதுகையிற்கொண்டிள்ள நீரை யுகமுடிவில் ஆசமநஞ்செய்வ ரென்பர்; இது, மேலைக்கடற்கரையி லுள்ளது.

ச. ஸ்ரீமூஷ்ணம் :—ஆதிவராகப்பெருமான் எழுந்தருளிய தலம். இது, எட்டு ஸ்வயம்ஸ்யத்தஸ்தலங்களில் ஒன்று. (மற்றவை-ஸ்ரீரங்கம், திருவேங்கடம், வானமாமலை, புஷ்கரம், கையிசாரணியம், பத்ரிகாபிரமம், சானக்கிராமம் என்பன.) இது, சோழநாட்டிலுள்ளது.

இ. புஷ்கரம் :—தீர்த்தஸ்வரூபியாகிய எம்பெருமான் எழுந்தருளிய தலம்.

ஊ. ஜகந்நாதம் :—ஸ்ரீதிருஷ்ணமூர்த்தி எழுந்தருளிய தலம். புருஷோத்தமம் என்னும் மறுபெயருடையது. வடநாட்டிலுள்ளது.

எ. ஸ்ரீகூர்மம் :—ஸ்ரீவராகப்பெருமான் எழுந்தருளிய தலம்.

அ. சிங்கப்பெருமான் கோயில் :—இது, தொண்டைநாட்டிலுள்ளது; நரசிங்கமூர்த்தி எழுந்தருளியுள்ள தலம்.

௧. அவந்தி:—கண்ணன் எழுந்தருளிய தலம். உஜ்ஜயினி என்னும் மறு பெயருடையது. 'இது, முதல்திரும்புகாரங்கள் ஏழனுள் ஒன்று,
௧0. கயா:—பல்குறி நதிக்கரையி லுள்ளது. சிராத்தபிண்டம் போடும்படியான விஷ்ணுபாதத்தை யுடையது.
௧௧. ப்ரயாகை:—மாதவப்பெருமாள் ஆலிலையில் பள்ளிகொண்டேன் தலம். அகலபாத் என்னும் மறுபெயருடையது.
௧௨. மயிலாப்பூர்:—இது, முதலாழ்வார்கள் மூவரில் பேயாழ்வார் திருவவதரித்த தலம்.
௧௩. திருமழிசை:—திருமழிசையாழ்வார் திருவவதரித்த தலம். மலிஸார ஸ்ரேந்தரம் என்னும் மறுபெயருடையது.
௧௪. திருவஞ்சிக்களம்:—குலசேகராழ்வார் திருவவதரித்த தலம். மலிகாட்டி லுள்ளது.
௧௫. திருமண்டங்குடி:—தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவவதரித்த தலம்.
௧௬. திருக்கிறையலார்:—திருமகையாழ்வார் திருவவதரித்த தலம்.
௧௭. காட்டுமன்னார்கோவில்:—மூலநாதமுனிகளும் மூல ஆளவந்தாரும் திருவவதரித்த தலம்.
௧௮. பூவநுந்தவல்லி:—திருக்கச்சிநம்பிகள் திருவவதரித்த தலம்.
௧௯. மூலபெரும்பூதூர்:—மூலபாஷ்யகாரர் திருவவதரித்த தலம். இவர்க்குப் பெரியநம்பிகள் த்வயம் உபதேசம்செய்த தலம்—மூலமதுராந்தகம்.
௨0. கூரம்:—கூரத்தாழ்வான் திருவவதரித்த தலம்.
௨௧. மழலைமங்கலம்.—எம்பார் திருவவதரித்த தலம்.
௨௨. பச்சைப்பெருமாள்கோயில்:—முதலியாண்டான் திருவவதரித்த தலம்.

மற்றும் பல லுள.

